from the library
of S. Filippo Neri
in Florence

Filippo di
Moncalieri,
francescano,
1336/44

Ulrich Middeldorf

Sermo. de mõte Calerio

Domini Philippi de monte calerio ordinis minorum / ſacre Theologie profeſſoris / Sermones dominicales:

tum epiſtolarum tum euangeliorum enucleationem et declarationem continentes: excellẽti nouoq; ordine ab ipſomet digeſti: et hac nuperrima impreſſione reintegrati: vt eos viſitantibus liquere poterit.

1541

Veneũt Lud̃. apud Jacobũ Giũcti.

¶ Incipit Index alphabeticus materias huius operis ſingulares continens.

¶ De litera A.

Abominatio. Quod per abominationē deſolationis ſedentē in tēplo intelligi pōt antichriſtus qui tpe perſecutiōis vltime mūdo per ſuas fraudulentias ꝑſidebit.euan.lxv.parte.j.Figuratꝰ p abominādum idolū deſolatiōis quod edificauit rex antiochus ſuper altare dei.j.Mac.j.ibidem.

¶ Abſcōdere. A quibus ſe abſcōdit xp̄s euan.xxvj.parte.iiij.

¶ Abſoluere. Quod ſacerdotes pn̄t abſoluere ſuos ſubditos penitentes.euāge.xxvij.par.ij.

¶ Accedere. Qđ hō poteſt cōfidēter ad xp̄m accedere ꝓ auxilio impetrādo.euā.xvij.parte.ij.Figura de heſter q̄ acceſſit ad regē aſuerum ad petendū gratiā pro populo ſuo heſter.v.ibidem.

¶ Accidia. De accidia.euā.xxiiij.p.iiij.

¶ Acq̄rere. Qđ regnū celoꝝ nō acq̄rit ſolū per verba.euāge.xlviij.parte.iiij.

¶ Admirari. Qđ hō de aliq̄bus occurrētibꝰ admirat̄ euā.ix.in introductione. ꝙ ꝓpter octo cauſas btā ꝟgo admirabat̄ de his q̄ accidebāt de xp̄o.euā.ix.part.j. Qđ xp̄s de q̄ ſic admirabat̄ btā virgo potuit figurari per regē aſuer admirabilē heſter.xv.ibidē. Qđ hō admirat̄ de rebꝰ inſolitis qñ videt:de q̄bꝰ ſi ſunt ſibi vtiles dꝫ regratiari deo.euā.lij.in introductione. Itē euā.lvj.p.v. Itē euā.lix.p.v.

¶ Admonitio. De benignitate xp̄i i admonēdo magos:a quo fuerunt moniti:ꝛ de promptitudine ipſoꝝ in aſſentiēdo admonitiōi facte.euange.xij.parte.iiij.

¶ Adorare. De adoratione ꝛ reuerentia exhibita xp̄o a magis.euan.xij.p.ij.Et ꝙ illa adoratio fuit figurata in bn̄dictione vide Geñ.xlix.ibidem.

¶ Aduentus. Qđ eſt quadruplex aduētus xp̄i. euāgelio.j.expoſitio.j.introductiōe. Itē euāg.iiij.expo.ij.par.ij. De aduentu xp̄i qualiter aliquis eſt amādus: aliq̄s metuēdus euan.iiij.expo.ij.in introductiōe. de aduētu xp̄i in vterum virginis:ꝛ quid facit in hoc aduētu.euāge.iiij.expo.ij.par.j. Qđ aduētꝰ xp̄i in vteruꝫ ꝟginis fuit figuratus in aduētu dei in caſtra.j.Reg.iiij.euā.iiij.expo.ij.par.ij. de aduentu xp̄i in mundū ꝛ quid fecit in hoc aduentu.ꝛ quomodo fuit prophetatus Abach.ij.Et figuratus in miſſiōe Moy.ad filios iſrael exiſtētes i egypto: Exo.iij.euan.iiij.expo.ij.par.ij.ꝙ de aduentu xp̄i in mundū ꝓphetauit omnis ſexus et gradus.euan.ix.par.iij.Qualiter omnes creature cognouerunt aduētum chriſti in mundum.euā.j.expoſi.iij.parte.j.ꝙ aduentus filij dei in mundum fuit. Veraciter ꝓphetatus. Figuraliter nunciatus. Mētaliter inuocatus. Lōganimiter expectatus. Preſentialiter demōſtratus.euan.lxj.part.ij. De aduentu chriſti in mētem hominis ꝛ qualiter homo ſe debet diſponere ad recipiendum ipſum per gratiam.ꝛ quid in anima hominis operetur.Et quō fuit figuratus p aduentum dei ad Moy. Exo.xxij.euan.iiij.expo.ij.par.ij. De aduētu xp̄i ad iudiciū et quomodo fuit ꝓphetatus Eſa.ij.euang.iiij.par.ij.Qualiter fuit figuratꝰ Apoc.vj.Item apoc.xiiij.per ſedentē ſuper nubem habentem falcem acutā.Itē Dañ.vij.in filio hominis veniētē in nubibus celi.euange.j.expoſi.j.par.ij.Iteꝫ euāgelio.iiij.expo.ij.parte.ij.Qđ aduētus magoꝝ ad chriſtū fuit figuratus per aduentū regine Saba.ad regem Salomonē de quo.iij.Reg.iiij.euā.xij.pt.j.

¶ Ager. Qđ ager ſignificat mūdū ꝛ ſignificat coꝛ et animā hominis:ꝛ ꝙ aliq̄ neglexerūt agrum.i.coꝛ et animam colere. euange.xviij.parte.j.Figurati per agrū in quem ingreſſus eſt yſaac ad meditandum Geñ.xxiiij.ibidem.Et figurati p pigrum hominē per cuius agrū dedit Salomon ſe tranſiſſe Prouer.xxiiij.ibideꝫ.

¶ Agnus. Quare chriſtus dicat̄ agnus et ꝙ oblatio agni fuit iuge ſacrificium et ꝙ iſte agnus fuit mentaliter affectatus veraciter prophetatus multipliciter figuratus ſpecialiter in magno paſcali Exod.xiij. Et ꝙ ſignati ſanguine eius non opoꝛtet obtinere verſutias dia

boli.Et ꝙ redemit nos a culpa Figu-
ratus per agnū ſtātē in medio.xxiiij.ſe-
nioꝝ Apoca.v.Et ꝙ deducit nos ad paſ
ſcua refectiua.Figurat⁹ p agnū deducē
tē ad fontes aquaꝝ Apoca.vij.Et ꝙ illu
ſtrat nos in glīa padiſi.Figurat⁹ p agnū
qui eſt lucerna ciuitatis ſupne Apoca.
xxj.euāge.xiiij.parte.j.ꝛ per totum.

¶Amare.Qđ amatores mūdi dicunt
mūd⁹:ꝛ tales dicunt nō cognoſcere xp̄m
euāg.viij.pte.iiij.Quot modis oſtendit
amor patris ad filiū euāge.l.in introdu
ctiōe.Qđ hō inducit ad bonū ꝛ retrahit
a malo amore vel timore.euāge.l.p.ij.

¶Amicitia.Quid ver⁹ amic⁹ facere de
beat erga illū quē diligit.euāge.xxxvij.
in itroductiōe.Qđ ad verā amicitiā ſex
inter alia reqrūt.euāg.xxviij.i introdu.

¶Amouere.De amotiōe lapidis facta
p angelū.euange.xxviij.par.j.Figurat⁹
per Jacob qui amouit lapidem a puteo
Geneſis.xxix.ibidem.

¶Anna.Qualr̄ anna pphetiſſa ꝯmēdat
a dignitate generoſitatꝫ ab ānoſitate eta
tis a ꝟtuoſitate ſctitatis.De tp̄e quo p
phetauit de xp̄o.Qualr̄ pphetia ei⁹ nō
explicat in euāgelio ꝛ de multiplici cō-
mendatiōe eius euangelio.ix.parte.iij.

¶Angel⁹.ꝙ legatio āgeli facta btē vir-
gini pōt figurari p legationē āgeli factā
vxori manue Judic.xiij.euāg.x.pte.v.
De dilectiōe multiplici ꝛ beneficio an-
geloꝝ circa genus humanum.ibidem.

¶Anima.ꝙ aīa cuiuſlibet hoīs itelligi
pōt p vineā:q̄ dꝫ fodi putari ꝛ extēdi.Fi
gura de vinea q̄ ſex annis debebat puta
ri Leui.xxv.Et qđ lꝫ deberet facere bo-
nas vuas p bona opa facit tñ labruſcas
p vitioſa euāg.xix.parte.j.ꝙ aīa pecca-
trix intelligi pōt p ciuitatē hierlm̄ obſeſ
ſam q̄ primo circūdat a diabolo p falſaꝫ
ſuggeſtionē.Figura de balaā ad cuius
ſuggeſtionem mulieres madianite pre-
uaricauerūt filios iſrael Numeri.xxxj.
Scđo coanguſtat a diabolo p validam
tentationem.Tertio ad terram proſter-
nitur per conſenſum ꝛ deliberationem.
Figura de filijs iſrael qui conſenſerunt
regi ātiocho.j.Mach.j.Quarto filij ei⁹
dicunt ad terram proſterni per operum
mortificationeꝫ.Quinto nō relinquit la
bis ſuper lapidem per virtutem diſſipa
tionē.Figura de agro viri ſtulti cui⁹ ma
ceria lapidum erat deſtructa Prouerb.
xxiiij.Et ꝙ iſta aīa ſic deſtructa pōt figu
rari p ciuitatē quā deplorat hie.d.Quō
ſedet ſola ꝛc.euā.l.par.ij.ꝙ aīa peccate-
toris pōt intelligi p domū phariſei quā
xp̄s intrauit.Figurata p domū quē ſibi
edificauit ſapiētia Prouer.ix.euā.lvij.
par.j.ꝙ anima exiſtens in peccato mor
tali pōt ſignificari p filiā reguli q̄ infir-
mabat ad mortē.euan.lxj.par.j.ꝙ aīa cu
iuſlibet pōt ſignificari per denarium ar-
genteum habentem imaginem regis.
euan.lxiij.par.ij.

¶Apparere.Qđ hō qui vult ꝙ xp̄s ſibi
appareat.dꝫ eē diſcipl̄s p humilitatē p
fundiſſimā:duo p charitatē ardētiſſimā.
Figura de duob⁹ cherubin.Exo.xxvij.
Ire p ſedulitatē prōptiſſimā.Figura de
aīalib⁹ q̄ ibāt ꝛ nō reuertebāt Eze.j.Lo-
qui p vocalitatē gratiſſimā.euā.xxix.p.
j.ꝙ xp̄s apparēs duob⁹ diſcipl̄is rectifi
cauit i fide.q̄ appītio fuit figurata Geñ.
xxvj.Ubi dr̄ ꝙ dñs apparuit yſaac in ge
rara.euan.xxvj.par.j.

¶Appropinquare.Qđ deus peccato-
res volētes appropinquare ſibi recipit
ꝛ ſanat per ſuam miam.euan.xliiij.par.
j.Figura de ceco qui appropinquauit
ad xp̄m Luc.xviij.ibidē.Qualiter deus
multipliciter appropinquat ad hominē
Figurat⁹ per ſamaritanum qui appro-
pinquat ſauciato Luc.liiij.euā.x.par.j.

¶Arbor.Qđ arbor bona ſignificat vo-
lūtatē bonā.Figurata p vnā de arbori-
bus de q̄b⁹ Leui.26.Arbores pomis re
plebūt.Arbor ꝟo mala p volūtatē malā
Figurata p vnā de arborib⁹ de q̄b⁹ Leui
ti.xxvj.Arbores poma nō portabūt euā.
xlviij.par.ij.ꝙ ē arbor in mūdo carnali-
tatis cui maledicit.Figurata p arborē fi
ci nō habētē niſi folia cui maledixit dñs
Mat.xxj.Mūdane cupiditatis q̄ abſcin
dit.Figurata p arborē quā vidit nabuc.
Dan.iiij.Supbe dignitatꝫ q̄ fodit.Figu
rata p arborē fici i vinea de q̄ Luc.xiij.
euan.xlviij.p.iij.ꝙ in hoie ſignificato p
arborē dꝫ eſſe radix amaritudis interne
ꝯtritiōis.Stipes rectitudis firme intē-
tiōis.Rami latitudis mīe ꝛ ſubuētiōis.

Folia viriditatis grē ⁊ dilectiōis. Flo⸗
res puritatis honeſte ꝯuerſatiōis. Fru
ctꝰ vbertatis ꝟtuoſe operatiōis. Figu⸗
ratꝰ ꝑ arborē pulcherrimā Leuiti. xxiij.
ibidē. Qđ ſicut fructꝰ eſt vltimū qđ expe
ctat de arbore: ſic p̄miū vel pena eſt vlti
mū qđ debetur homini. euā. xxviij. ꝑ. iij.
¶ Articulꝰ. de articlis fidei. euā. 13. ꝑ. j.
¶ Aſcēdere. Qualr hō debeat aſcēdere
ad gliaȝ ꝑadiſi. euā. iiij. expo. j. ꝑ. j. Figu
ra de aſcēſu ad tēplū ſalomonis. ibidē.
De aſcēſu xp̄i ꝓ nobis in cruce euā. xij.
ꝑ. iij. Figura de dauid aſcendēte cliuū.
ij. Reg. xv. ibi ꝙ xp̄s exiſtēs ānoꝝ duo⸗
decim aſcēdit cū parētibꝰ ſuis ad tēplū
cuiꝰ exēplo debemus in altū aſcēdere ꝑ
cōtēplationē deuotā. euā. xiij. ꝑ. j. Figu
ra de Moy. Aſcēdēte in mōtē orare Exo.
xvij. ibidē. Qđ aſcēſus xp̄i in hierlm ſi⸗
gnificat actū ꝟtuoſum quē hr̄e debemꝰ
ſi volumꝰ ire ad ſuꝑnā hierlm. euā. xxj.
par. j. Figura de iacob cui dictū fuit ꝙ
aſcenderet in bethel Gen̄. xxxv. ibideȝ.
Qđ aſcenſio xp̄i ſignificabat in xp̄o me
ritū dignitatis generoſe. Figura de vi⸗
ro aſcēdēte ſuꝑ equū rufum zach. j. Sce
ptrū ꝑtātis vigoroſe. Figura de ꝟgulto
aſcēdēte Eſa. liij. Titulū primitatis di⸗
gnitioſe. Figura de rege aſcēdēte ⁊ iter
pādēte Mich. ij. Ducatū ſocietatis grō
ſe. Figura de Joſ. q aſcēdit cū ſeniorıbꝰ
iſrl. Joſ. viij. Jubilū ſolēnitatis gaudio
ſe. Figura de abach. qui dixit abach. iij.
Suꝑ excelſa mea deducet me victor ⁊c.
Graduȝ ſublimitatis glioſe. Figura de
ſole q reuerſus ē ꝑ decē lineas Eſa. 38.
Actū vtilitatis fructuoſe. Figura Deu
te. xxxiij. Ubi dixit Moy. pplo iſrl: aſcē
ſor celi auxiliator tuꝰ. euā. xxvj. par. iiij.
Qđ xp̄s dr̄ aſcēdiſſe de aqua vt exēplar
innocētiū. Jn nauim vt exēplar laborā⸗
tiū. Jn mōtē vt exēplar contēplātiū. Jn
hieruſalem vt exemplar patientiū. Jn
celum vt exēplar triumphātium. ibidē.
¶ Aſinꝰ. ꝙ ꝑ aſinā ⁊ pullū ligatos itelli
gi pōt genꝰ hūanū an̄ aduētū xp̄i i pctīs
ligatū. euā. xxvij. ꝑ. j. ꝙ ꝑ pullū et aſinū
intelligunt in hoīe rō ⁊ ſenſualitas. ibi.
¶ Attēdere. Que ſūt inter alia q debēt
attētū reddere ſubditū reſpectu ſuꝑio⸗
ris euāg. xviij. in introductiōe. ꝙ hō dȝ
diligenter attendere illa q ſunt ſibi ne⸗
ceſſaria ad ſalutem euāg. xlviij. parte. j.
¶ Auaricia. ꝙ auari ſignificati per ſpi
nas nō ſunt apti ad ſuſcipiendū ꝟbum
dei euan. xxix. ꝑ. ij. de auaris ⁊ auaricia
euā. xliij. ꝑ. ij. Figura de muliere ſama⸗
ritana q venerat ad hauriēdū aquā Jo.
iiij. ibi. de raptoribꝰ ⁊ auaris euā. xlix. ꝑ
te. iij. Figura de beſtia terribili ꝯminuē
te oia Dan̄. vij. ibidē. ꝙ auari nō debēt
alijs p̄eſſe ſed q odiūt auariciā euā. lij.
par. ij. figura de dan̄. qui reſpuit mūera
baltaſar regis babi. Dan̄. v. ibidem. ꝙ
auari pn̄t figurari ꝑ mulierem exiſten⸗
tem in medio amphore zach. iij. euang.
xiij. par. ij. De auaritia euā. lvij. par. ij.
¶ Audire. ꝙ hō dȝ attente audire illa q
dn̄r a xp̄o. Figura de filijs qs ꝯgregauit
iacob ad audiēdū eū Gen̄. xlix. ꝙ aliqui
deū audire deſiderāt vt ꝯtēplātes. Aliq
deū audire timēt vt veri penitētes. Fi⸗
gura de adā q timuit poſt trāſgreſſionē
audire vocē dn̄i. Gen̄. iij. Aliq deū audi
re renuūt vt negligētes. Aliq nō deū ſȝ
mūdū audiūt. Figura đ adā q ſpreto mā
dato dn̄i audiuit vocē vxoris Gen̄. iij. ꝙ
noleņs audire vocē dn̄i patit euā. xxiiij.
ꝑ. iij. ꝙ q audiunt ꝟbū dei ſignificant ꝑ
hoiem q edificauit domū ſuā ſupra pe⸗
trā Mat. vij. euā. xxiiij. par. v. Que ſit cā
quare aliqua doctrina nō audiat euāg.
xxvj. ꝑ. j. ꝙ deſideriū turbaruȝ ad audiē
dum xp̄m fuit figuratum in deſiderio re
gum deſiderantium audire ſapientiam
ſalomonis. ij. Paral. ix. euan. xlv. par. j.
¶ Auxilium. ꝙ indigens dȝ poſtulare
auxilium ab illo qui pōt ſibi ſubuenire
euange. xvij. in introductione.

¶ De litera B

Baculꝰ. Qđ baculus xp̄i queȝ
inſtar ꝑegrini habuit ſignifi⸗
cat lignū crucis ſuꝑ q ſe ap⸗
podiauit euā. xxix. ꝑ. ij. Figu⸗
ra de iacob qui dixit Gen̄. xxxiij. Jn ba
culo meo tranſiui iordanem. ibidem.
¶ Baptiſmꝰ. ꝙ figura baptiſmi p̄ceſſit
in helia ⁊ heliſeo ⁊ de differētia baptiſ⸗
mi Joan. ⁊ chriſti. euange. iij. parte. iiij.
¶ Bellare. Qualr bellatores eliguntur
ad pugnam ꝑ ꝓclamationem ⁊ ꝑ aque
potationem euangelio. xix. parte. iiij.

¶ Benignitas. De benignitate xpi in expectãdo pctõres euã.xxj.p.iij. De benignitate xpi in reducẽdo hoiem pditũ ſub parabola ouis ⁊ dragme pdite euã. xliiij.p.iij. De benignitate xpi circa genus humanum ad quod appropinquauit per incarnationem ſignificatam per appropinquationem ad ciuitatẽ naym. euange.l.parte.j.

¶ Beſtia. Quid ſignificant quatuor beſtie quas vidit dañ. exire de mari i quo pugnabãt quatuor venti ⁊ quid mare et venti Dañ.vij.euang.xxv.parte.j.

¶ Blaſphemare. De blaſphemis ⁊ obloquẽtib⁹ euã.49.p.iij. Figura de ſemei q̃ blaſphemauit dd.ij.Reg.16.ibi. ꝙ blaſpheia accipiť mľtis mõis euã.lix.p.iij.

¶ De litera C.

Capharnaũ. ꝙ p caphar. vbi infirmabať fili⁹ reguli intelligiť iſte mũd⁹ in quo hoies p diuerſa peccata diuerſimode infirmantur euã.lxj.p.j.

¶ Captiuitas. ꝙ ſequẽtes ſenſualitatẽ captiuanť a diabolo.euã.xliij.par.ij. Figura de q̃tuor regib⁹ pugnãtib⁹ ꝯ q̃nq͵ qui captiuũ duxerũt loth. Geñ.xiiij.ibi.

¶ Caro. ꝙ caro inficiẽs põt dici falſus propheta.euan.xlviij.par.j. Figura de hiezabel de quã Apoca.ij.ibidem.

¶ Caſtellũ. Qđ p caſtellũ in qđ ingreſſus eſt xps intelligiť mũd⁹ in q̃ dei fili⁹ venit p incarnationẽ. euan. liiij. par.j. Figurat⁹ p caſtellũ in quo pullus ⁊ aſina tenebantur ligati Mat.xxj.ibidem.

¶ Cec⁹. Qualr hõ efficiť cecus p pctm mortale.euã.ij.p.ij. Figura de Tob. q̃ fact⁹ fuit cec⁹ ꝑpter ſtercora hirundinũ Tob.ij.ibi. Et q̃lr illuminať cõſiderãdo diuinã miaz.ibi. Figura de ionatha.j. Regũ.xiiij.ibi. Cõſiderãdo diuinã iuſticiã ibid. Figura de tob. illuiato p fel piſcis Tob.ij.ibidẽ. ꝙ gen⁹ humanũ vel q̃libet exiſtẽs in pctõ mortali đr.cecus euã.xxj.par.ij. Figura de ſanſon quẽ excecauerunt philiſtũm Judic.xvj.ibidẽ.

¶ Celũ. ꝙ celeſtis gľia põt ſignificari p duodeci cophinos q̃ ſupauerť poſt refectionẽ q̃nq͵ miliũ hoim euã.25.p.iij. Figura de ligno vite afferente fructus duodeciz Apoc.xxij.ibi. ꝙ celeſtis pria intelligiť p domũ ad quã xps dixit ouẽ inẽtã ⁊ ꝙ in ipaz introduxit naturã hũanã quã p ſuã paſſionẽ inuenit.euã.xliiij. p.iij. Figura de domo quã vidit ezechiel que repleta erat gľia dñi Ezechiel.xliij. ibi. ꝙ celũ empyreũ ſignificať p horreũ in quo reponiť triticũ.euãg.xiiij.p.iiij. Figura de vno horreoꝝ q̃ pcepit ꝑparari ezechias.ij. Paraľ.xxxj.ibidem. ꝙ hõ dz ſic opari dũ viuit vt acq̃rat ſibi celeſtẽ priam ſignificatã p ciuitatem.euan. lix.p.j. Figura de ciuitate hierusalẽ in excelſo edificata hiere.xxx.ibidem.

¶ Cena. ꝙ eſt q̃dã cene ſpũalis ⁊ ꝟtuoſa quã hõ facit xpo in puritate ꝯſciẽtie: ⁊ in iſta cena req̃riť fides itelligibilẽ dirigẽs. Spes iraſcibilẽ erigẽs. Charitas cõcupiſcibilẽ delectãs. Prudẽtia in eligẽdis. Tẽperãtia in vtẽdis. Fortitudo in tolerãdis. Juſticia i reddẽdis. Et iſte ſeptẽ ꝟtutes figurãť p ſeptẽ mulieres apphendentes virũ vnũ Eſa.iiij. Et iſta cena figurať p cenã q̃ fuit facta xpo in bethania. Jo.xij. Scđo eſt cena ſacralis ⁊ gľoſa quã xps facit viatori in euchariſtia. Et in iſta cena cõſiderare poſſum⁹. Ferculũ pcioſuz: q̃ corp⁹ xpi verũ. Figuratũ p mãna datũ filijs iſrael i deſerto. Exo.xvj. Poculũ ſuauiſſimũ: q̃ ſanguinẽ xpi merũ. Figuratũ p vuã vnã quã portauerũt introeũtes ad explorandũ terrã ꝓmiſſionis Nũeri.xiij. Miniſtrũ benigniſſimũ q̃ xpm ſũmũ deũ. Cetũ digniſſimũ q̃ aploꝝ cuneũ. Tẽp⁹ cõgruiſſimũ q̃ vite xpi terminũ. Amorẽ itenſiſſimũ charitatẽ exprimẽtẽ. Sermonẽ pclariſſimũ veritatẽ cõtinẽtẽ. Et iſta cena cũ ſuo ſeptẽnario fuit figurata per cenã quã đr feciſſe ſapiẽtia in domo in q̃ ſeptẽ colũnas excidit Prouer.ix. Tertio eſt q̃dã cena ſpũalis ⁊ gľioſa quã de⁹ facit ꝯphẽſori. Figurata p ꝯuiuiũ vẽdemie.⁊c. Eſa.xxv. Et in iſta cena poſſum⁹ ſeptẽ cõſiderare q̃ hz btũs in pria. Figurat⁹ p cãdelabrũ.totũ aureũ ſup q̃ erãnt ſeptẽ lucerne.zach.4. Et iſta cena figurať ſub noie nuptiaꝝ agni: de q̃b⁹ habeť Apoc.xix. Jtẽ de cena quã facit diabol⁹ pctõrib⁹. Figurata p cenã quã fecit herodes Mar.vj.in q̃ decollat⁹ fuit Joã. baptiſta.euã.43.p.j. Qualr inuitati ad

cenā dei gñalr ſe excuſant. Aliq aūt pp ſupbiā ſignificati p illū q villā emit. Figurati p Joſeph qui vt ſubijceret pplm pharaonis emit triticū egypti. Ge. 47. Aliq pter auaritiā ſignificati p illū q emit qnqꝫ iuga boū. Figurati p mulierē Samaritanā q venerat haurire aquā Jo. iiij. Aliq pter luxuriā ſignificati p illum qui vxorē duxit. Figurati p Sanſonem qui duxit vxorem de filiab⁹ philiſtijm. Judicum. xiiij. euan. xliij. par. ij.

¶ Cibus. Qualr hoies inuitant ad mā ducationem ꝛ potationem cibi ꝛ potus ſpiritualis. Et de cibo ꝛ potu corpali ꝛ ſpūali euan. xlij. par. j. Figura de victima preparata. Ezech. xxxix. ibidem.

¶ Circūciſio. De circūciſiōe xpi: ꝛ quō fuit figura nr̄e circūciſiōis ſpūalis. Figura de filijs iſrl circūciſis. Exo. xij. Et qualr hō debet circūcidi. euā. ix. pte. ij.

¶ Ciuitas. ꝙ p ciuitatē ſup quā fleuit dñs intelligit mūd⁹. Figurat⁹ p ciuitatē Babel Geñ. xlj. Et ꝙ p ciuitatē itelligit hō q dꝫ eſſe ciuitas nazareh bethleē ꝛ hieruſalē ꝛc. Figuratus p ciuitatē que dꝫ ciuitas iuſti et vrbs fidelis. euā. l. p. j. ꝙ p ciuitatē hierlm obſeſſam intelligitur mūd⁹ in quo plurimū reperit. malignitas in odiēdo. Aioſitas in pſequēdo ꝛc. euā. lvj. p. j. Et iſte ſex male ↄditiōes figurent p ſex viros ꝛc. Eze. ix. ibidē. ꝙ virtuoſus ciuitatē ſignificantē hūc mūdū nō dꝫ habitare mētalr. ſed eā funditus diſſipare. ibidē. Figura de ciuitate hierico quā expugnās Joſ. fundit⁹ eſt deſtructa Joſ. vj. ibi. ꝙ p ciuitatē Hayꝫ intelligit hō in q dꝫ eſſe potētiaꝝ cōcordia. ibi. Figurat⁹ p ciuitatē quā in qua inuent⁹ eſt vir paup ꝛ ſapiēs Eccl's. ix. ibi. ꝙ p ciuitatē quā rex pcepit ſuccēdi intelligit pctōr quē de⁹ in inferno eternalr punit. euā. vj. p. ij. Figurat⁹ per ciuitatem hierico q funditus corruit ꝛ dicta eſt anathema. Joſ. vj. ibidem.

¶ Conſcientia. ꝙ cōſcientia hois ſignificata per oſtium dꝫ claudi vitijs ꝛ diabolo. euāg. xl. parte. j. Figura de heliſeo qui dixit. iiij. Regum. vj. Cum venerit nuncius claudite oſtium. ibidem.

¶ Claudere. ꝙ ꝛ q ſic claudūt oſtiuꝫ vt ſupra nō ledūt a diabolo. Figura de filijs iſrael q ſtātes in domib⁹ nō fuerūt pcuſſi ab exterminatore. Exo. xlj. ibidē.

¶ Claud⁹. Qualr hō efficit p pctm̄ euāge. ij. par. ij. figura de miphiboſeth. iij. Reg. iiij. Et qualiter curat a xpo. ibidē.

¶ Cognoſcere. Qō aliq res diuerſimo de cognoſcunt euā. xxx. p. ij. Figura de domibus filioꝝ. iſrael ſignatis ſanguine agni Exo. ij. ibidem. ꝙ proprium eſt dei cognoſcere cogitationes hoim qui vt plurimum vane ſunt euan. lix. p. iij. Figura de imprudentibus apud ſe non recte cogitantib⁹. Sap. ij. ibidem.

¶ Cōpati. ꝙ cōpaſſio xpi ad gen⁹ hūanū fuit figurata Exo. iij. vbi dicit. Uidi afflictionem populi mei q: ab egyptijs opprimuntur euan. xxv. par. ij.

¶ Cōcipere. Quō cōceptus xpi fuit pphetat⁹ hiere. xxxj. Figuratus in rubo Moy. Exo. iij. Jn arcu dñi Geñ. ix. Et in oreologio arcā Eſa. xxxix. euā. v. p. j. ꝙ fuit figuratus per conceptum ſamuelis de anna. j. Reg. j. euan. v. par. j.

¶ Cōfeſſio De confeſſiōe euā. xvj. p. j. Jtē euā. 25. p. iij. Jtē euā. 39. p. iij. ꝙ cōfeſſio dꝫ eſſe ſpōtenea ꝛ nō coacta. Figura de filijs iſrl q ſpōte volebāt ire in deſertū Exo. iiij. Manifeſta nō paliata. Figura de hoie ſiue veſte maculata q oſtēdebat ſacerdoti Leuit. 13. Propria ꝛ nō iputata. Diſcreta ꝛ ordinata. Figura de hoie lepoſo. q ducebat ad aarō vel ad aliquē filioꝝ ei⁹ Leuit. 13. euā. liiij. p. iij.

¶ Cōfortare. ꝙ xps confortat timidos euā. xvij. p. ij. Figura de filijs iſrl euntibus ad bellū ꝛc. Deutero. x. ibi. De cōfortatione xpi euā. xxiij. parte. iiij. Jtem euan. xxxvij. par. j. Jtem euang. xxxviij. par. iiij. Jtem euan. xlv. par. iiij.

¶ Cōfundere. ꝙ in mūdo eſt cōfuſio ppter diuerſitatē rituū in viuendo Jtē ppter diuerſitatē hoſtiū in expugnando. Figura de equo rufor de eo qui ſedebat ſup eū cui datū eſt tollere pacem de terra Apoc. vj. Jtem propter diuerſitatem morum in cōuerſando euā. l. par. j.

¶ Cōgregare. ꝙ licꝫ phariſei cautelose cōgregaſſent ſe vt vnus illoꝝ queſtionē pponeret xpo tñ xps cōfuſibiliter eos deuicit euā. xlviij. p. j. Figura de philiſtijm cōgregantib⁹ ſe aduerſus ſaulē. j.

Reg.xvij.quorꝫ gigātē dauid interfecit.
¶ Conſiderare ꝙ pctōr iſtar paralytici deſiderās ſanitatem dꝫ ad xp̄m portari quatuor portitoribus ſignificātibꝰ quatuor q̄ debet conſiderare euā.lix.par.ij.
¶ Cōſiliū.ꝙ cōſilium phariſeorꝫ cōtra xp̄m pōt figurari ꝑ conſiliū achitophel cōtra dauid.ij.Reg.xvj.ꝑ.j.De conſilio dato hmōi q̄ ſunt in iudea vt fugiāt ad montes.Figura de Matathia.j.Mach. ij.Item illis qui ſunt in tecto vt nō deſcēdant aliquid tollere de domo ſua.Figura de Uria.ij. Regum.ij.Item illis qui ſunt in agro vt nō reuertantur tollere tunicam ſuam.Figura de rubenitis Numeri.xxxj.euange.lxv.par.j.
¶ Conſolari.ꝙ homo in cōſolationibꝰ tēporalibus ꝑ caphar.deſignatis ſepiꝰ ſpiritualiter infirmaꝛ euā.xvj.ꝑ.ij.Figura de baſan infirmato naū.j.Et de filio reguli q̄ infirmabaꝛ in caphar.Ioā. iiij.ibidem.Quot modis aliquis a ꝑſona quam diligit poteſt conſolari.euan. xxxiiij.in introductiōe.ꝙ deꝰhomines flentes ⁊ ipſum inuocantes conſolatur benigne euā.lvj.par.iij.Figura de Ioan.cui cum fleret dictum fuit ab angelo ne fleueris Apoca.v.ibidem.
¶ Cōtritio.De ꝯtritiōe euā.xxv.ꝑ.iij.
¶ Credere.Qualꝛ credulitas reqͥriꝛ ad ſalutē.⁊ ꝙ nō credētes dānabunꝛ.euan. xxxvj.par.ij.Figura de Moy.⁊ aarō q̄ qꝛ nō credederūt dn̄o nō intrauerūt terrā promiſſionis.Nūeri.xx.ibidem.
¶ Crux.Qđ crux xp̄i intelligiꝛ per nauem ⁊ ꝙ nauē crucis xp̄s aſcendit.Ad nos docendū.Ad nos lucrandū.Et ad nos liberandū.euange.xvij.par.j.
¶ Cuſtos.Qđ xp̄s dꝛ humani gn̄is cuſtos:⁊ iō non negauit ſe eē ſamaritanū. euā.xxvj.ꝑ.j.Figuratus ꝑ cuſtodem:de quo Eſa.xxj.Cuſtos q̄d de nocte.ibidē.
¶ Curare.Qđ xp̄s curauit octo defectꝰ q̄s primi parētes incurrerunt pp pctm̄. iuxta qđ octo fecit in curatione ſurdi et muti:de quorꝫ pn̄o dꝛ figuratiue zach. xij.Familie ⁊ familie ſeorſum. Et hora ſexta.Figura de aptiōe ſpelūce:de qua educti fuerūt q̄nqꝫ reges Ioſ.x.euā.lij. ꝑ.iij.ꝙ pctōr īfirmꝰ ſpūaliter q̄ vult curari a xp̄o dꝫ rephēdere ſuā negligētiā ⁊ erubeſcere.Figura de publicano Luc. 18.Exp̄mere ſuā negligētiā ⁊ ingemiſcere.Figura de ſaule q̄ cōpunctꝰ de ꝑſecutiōe facta Dauid fleuit.j.Reg.xxiiij. Cognoſcere diuinaꝫ influentiā ⁊ ipam appetere.Figura.Rorate celi de ſuꝑ ⁊c. Eſa.xlv.Extollere diuinā ꝓuidētiā ⁊ ꝑmiſcere.Figura de petro qui dixit xp̄o Lu.v.preceptor per totam noctem ⁊c. Diligere diuinam beniuolentiam ⁊ ipſam depoſcere.Cognoſcere ꝓpriam miſeriam ⁊ ipſam detegere.euā.liiij.ꝑ.ij.

¶ De litera D.

Damnū. De dāno qđ accidit hoibꝰ ſeq̄ntibꝰ ſuggeſtiōes diaboli.euā.xvij.ꝑ.j. Figura de ſeno vulnere qđ factū eſt in terra a primo angelo Apo.xvj.ibi.ꝙ hō ꝑpꝛ pctm̄ inter alia incurrerat tria dāna a quibꝰ releuatus fuit ꝑ xp̄m. euan.liij.in introductione.
¶ Debilitas.Qđ hō ꝑpꝛ pctm̄ debilitatus fuit in viribus naturalibus quod ſignificaꝛ per plagas impoſitas a latronibus homini ſauciato.euan.lij. parte iij.Figura de Syrijs preliantibus contra Ioram regem quem vulnerauerunt. ij.Paraꝛ.xxij.ibidem. ꝙ homo propter pctm̄ factus fuit debilis.euange.lxiiij. par.ij.Figura de Miphiboſeth qui erat debilis pedibus.ij. Reg.iiij.ibidem.
¶ Defectꝰ.ꝙ ſeptē defectꝰ q̄bꝰ correſpondēt ſeptē modica fuerūt figurati ꝑ ſeptē angelos habentes ſeptē phialas ire dei Apoca.xvj.euange. xxxiij.par.j.
¶ Defendere.ꝙ xp̄s inſtar boni paſtoris defendit ſuas oues. euā.xxxij.ꝑ.ij. Figuratꝰ per Achab regē iſrael qui defendendo populum mortuus fuit in curru ſuo.iij.Regum.xxij.ibidem.
¶ Demoniacꝰ.ꝙ demoniacꝰ ſignificat pctōreꝫ.Et qualꝛ diabolus poſſidet eū: ⁊ q̄d facit in eo.euan.xxiiij.par.j.Figura de equo pallido:⁊ qui ſedebat ſuꝑ eū vocabatur mors.Apoca.vj.ibidem.
¶ Denariꝰ. ꝙ per denariū intelligiꝛ p̄miū bonorꝫ tam actiuorꝫ q̄ꝫ cōtēplatiuorū.Figura de bilibribus tritici ⁊c.Apoca.vj.Et ſicut valebat decē nūmos vſuales:ſic in premio beatorū poſſumus cōſiderare decē.Figura de decē cortinis

tabernaculi. Exo. xxvj.euan.xix.par.j.
¶ Depredari. Qualiter xp̄s in ſua paſſione depredat⁹ fuit diabolū.euan.xvj. parte iij. Figura de libro grandi in quo ſcriptum erat accelera ſpolia detrahe cito predare Eſa.viij.ibidem.
¶ Derelinquere. ꝙ aliqui derelinquerūt xp̄m ꝛ ſequūt peccata: de quib⁹ figuratiue dr̄ hiere.ij. Duo mala fecit populus meus ꝛc.euan.xlij.par.ij.
¶ Deſcēſus. De deſcēſu filij dei in mūdū per incarnationē.euā.xvj.par.j.
¶ Figura. de deſcēſu dei ad liberādū filios iſrael de manu pharaonis Exo.iij. ibidē. ꝙ deſcēſus hoīs ab hierl'm in hierico ſignificat deſcēſum hoīs a ſtatu grē in peccatum.euā.liij.par.iij. Figura De Jona. q̄ deſcēdēs ad interiora nauis dormiebat ſopore graui. Jon̄.j.ibidem. De deſcēſu filij dei in mūdū qui deſcendit multipliciter.euā.lxj.par.iij. Figura de deſcenſu dn̄i ad liberandū filios iſrael de egypto Exo.iij.ibidem.
¶ Deſertū. ꝙ deſertū ſignificat pn̄iam ad quā hō dʒ ire ad pugnādū contra peccata.euā.xxv.par.j. Figura de iuda Macha. ꝛ Jonatha frater eius qui tranſeuntes Jordanē intrauerūt deſertū ad pugnandum contra inimicos.j. Mach.v. ibidem. ꝙ deſertum ſignificat ſtatū pn̄ie ad qđ homo dʒ fugere ſi vult diaboli inſidias euitare.euā.xlvij.par.ij. Figura de muliere quam perſequebatur draco q̄ fugit in ſolitudine. Apoc.xxij.ibidem.
¶ Deſerere. Quod homo exemplo xp̄i dʒ deſerere mundū. Ad quod nos docet tam ratio ꝙ̄ ſcriptura: tam exemplum ꝙ̄ figura.euan.lix.parte.j.
¶ De⁹. Qđ de⁹ dr̄ pr̄familias ꝛ q̄re.euā. xix.p.j. Figurat⁹ p booz Ruth.ij.ibidē.
¶ Diabol⁹. Qđ diabol⁹ ſignificat⁹ p herodē pōt dici fuiſſe mortu⁹.euā.ij.par. j. Figurat⁹ per ſaulē qui mortu⁹ fuit propter iniq̄tates ſuas.j. Paral.iiij.ibideʒ. Qđ diabolus in hoc mūdo diuerſimode tentat hoīes vt in pctm̄ labant.euā.xvij. par.j. Figurat⁹ p beſtiā ſimilem pardo aſcēdentē de mari. Apoc.xiij.ibidē. Qđ diabolus dr̄ inimic⁹ hō ſeminans zizaniam.euā.xviij.par.j. Jtē p.ij. Jtē ſignificatur per volucres celi.euā.xx.par.ij. Jtē vocat̄ in ſcriptura multis nominib⁹ euā.xxiij.p.iij. Figuratus p draconē rufum habentē.vij.capita. Apoc.xij.ibidē. Jtē eſt fallus ꝓpheta q̄ docet nos ſupbire.euā.xlviij.par.j. Figurat⁹ p ꝓphetā q̄ reduxit virū dei ad comedendū in bethel cōtra p̄ceptū dn̄i.iij.Re.xiij.ibidē.
¶ Dies. Qđ per ſex dies poſt q̄s viderūt apl'i xp̄m trāſfiguratū ſignificat̄ vita actiua ꝛ meritoria poſtq̄ꝫ videbim⁹ eū i gloria.euā.xxiij.par.j. Figura de ſex diebus in quib⁹ operari licebat: ꝛ in ſeptio erat requies. Exo. xxij.ibidē. Qđ dies q̄ duo diſcipl'i ibāt in Emaus fuit dies reſurrectōis.xp̄i.euā.xxix.par.j. Figurata p diē de qua dictū fuit.iiij.Reg.vij.hec dies boni ꝛc.ibidem.
¶ Dilectio. De ordine diligēdoꝝ.euā. xxv.in introductiōe. De dilectiōe.euā. xxxv.par.ij. Jtem euang.xxxviij.part.j. Jtem par.v. Jtem euange.xxxvj.par.vj. Jtē.euā.xxxix.par.j. Jtē par.iij. Jtē euāge.xlij.in introductione. Jtem euange. liij.par.ij. Jtem euange.lviij.in introductione. Jtem parte.iij. Figura de iacob qui ſingulariter dilexit rachelem. Gen̄. xxix. Et figura de dilectione ionathe et dauid.j.Re.xviij.ibidem.
¶ Dimittere. Qđ hō dʒ dimittere iniurias ſibi factas al's nō dimittetur ſibi a deo.euā.xlj.par.j. Figura de ſuo nequā Mat.xviij.ibidē. Qđ lʒ de⁹ multa dimittat hoībus.tn̄ multi ſunt q̄ ſibi inuicē iniurias dimittere nolūt.euā.lxiij.par.iiij. Figurati p pharaonē q̄ dixit Exo.v. Neſcio dn̄m ꝛ iſrael non dimittam ibidem.
¶ Diſſipare. Qđ hō diſſipat bōa naturalia carnaliter cōuerſando de quo figuratiue dr̄ Nee.j. ꝙ murus hierl'm diſſipat⁹ eſt. Bona tēporalia ꝓdigaliter expēdēdo Figuratur per filiū prodigū qui diſſipauit ſubſtātiā ſuā. Lu.xv. Bona gratuita fraternal'r inuidēdo. de q̄ ꝛ ſimilib⁹ dicit̄ figuratiue hie.x. ꝙ dec⁹ ei⁹ diſſipauert. Qđ iſti qui bona ſua diſſipāt poſſūt figurari per paſtores vinee diſſipātes hier. xxij.euāge.xlvj.parte.j.
¶ Diſpenſare. Qđ hō dʒ diſpēſare bōa nature ſeipm̄ regulādo. Figurat⁹ p diſpenſatorē Achab.iij.Reg.xviij. Bōa fortune paupib⁹ erogando. Figuratus per

diſpẽſatorẽ dom⁹ ioſeph. Gẽ. xliiij. Bo na gr̃e ſocios inſtruẽdo. euã. xlvij. par. j.

¶ Diues. Q̃d de⁹ dicitur homo diues ⁊ quare. euangel. xlix. par. j. Figuratus p abraham diuitem in poſſeſſiõe auri ⁊ ar genti. Gẽ. xiij. ibidem.

¶ Diuitie. Q̃d hoĩes ſoliciti d̃ mũdan̄ diuitijs poſſunt figurari p̱ figulũ in ſoli tudine poſitũ ꝓpter opus. Eccli. xxxviij. euã. xx. p̱. v. Qualiter diuitie mũdane di cũt mãmona/ iniq̃tatis. euã. xlix. p̱. iiij.

¶ Docere. Q̃d xp̃s docebat ſedẽs ĩ naui cula turbas. euã. xlv. par. j. Figuratus p̱ doctorẽ iuſticie. Johel. ij. ibidẽ. Q̃d nl̃l⁹ doctor dz eẽ arrogans ſed humilis ⁊ ta lis põt figurari p̱ dañ. quẽ nabuc. conſti tuit magiſtrũ ſup̱ principes babil. Dañ. ij. euan. xlj. par. ij. Qualr̃ xp̃s nos docet virtutez temperantie: prudentie: iuſticie ⁊ fortitudinis. euã. l. par. iiij.

¶ Dñs. Q̃d xp̃s d̃r dñs euã. lxj. p̱. iij. Fi gurat⁹ per dñm quem vidit Eſa. ſedentẽ ſuper ſoliũ excelſum. Eſa. vj. ibidez.

¶ Domus. Q̃d domus ad quã dicit̃ cũ oue inuẽta veniſſe xp̃s itelligit̃ celeſtis patria ad quã itroduxit naturã humanã euã. xliiij. par. iij. Figurata p̱ domũ quã vidit Ezec. rẽpletã gl̃ia dñi. Eze. 43. ibi.

¶ Donũ. De ſeptẽ donis ſp̃uſſancti ſi gnificatis per ſeptem colũnas excifas in domo. Prouer. ix. euan. xv. par. j. Itẽ de ſeptẽ donis figuratis per ſeptẽ ſtel las. Apoc. j. Itẽ per ſeptem oculos lapi de vnum. Cañ. viij. Item per ſeptem co lũnas in domo. Prouer. ix. euan. lj. par. ij. Itẽ de ſeptẽ donis euã. lj. parte. j.

¶ Dormire. Quod ꝓpter dormitionẽ ⁊ negligentiam Sanſon fuit debilitatus: ſaul expoliatus ⁊ miphiboſeph vulnera tus: euange. xviij. parte prima.

¶ Duodeciz. Q̃d p̱. xij. cophinos q̃ ſup̱ fuerunt mãducantib⁹ intelligitur beati tudo q̃ eſt in obiecto btifico vltra btitudi nẽ oim ꝯprehẽſoꝝ euã. xxv. p̱. iij. Figura de xij. fontib⁹ in ely. Exo. xv. ibidem.

¶ De litera. E

Brietas. Quod ebrietas au fert mẽtẽ euã. xv. par. ij. Figu ra de noe q̃ inebriat⁹ nudat⁹ fuit i tabernaclo. Gẽ. ix. ibi.

¶ Eccl̃ia. q hoĩes d̃bẽt ire li bẽter ad eccl̃iam ⁊ de rep̃henſiõe nõ eũ tium euã. ix. par. iij. figura de hoib⁹ ver tentibus dorſa ad templũ Eze. ix. ibidẽ.

¶ Eijcere De eiectiõe vitiorum ab aĩa euã. xliij. par. iij. Figura de eiectiõe illo rũ q̃ xp̃s eiecit de templo Jo. ij. ibidem.

¶ Elecmoſyna. De elecm̃. euã. 25. p̱. iij.

¶ Eligere. q lʒ multi ſint vocati ad nu ptias diuinas: tñ pauci ſint electi. euan. lx. p̱. v. figura de filijs iſrael quos de⁹ vo cauit ĩ magnã multitudinẽ de egypto vt irent ad terrã ꝓmiſſiõis: ⁊ tñ nõ intraue runt niſi duo. Numeri. xiiij. ibidem.

¶ Etas. q quatuor vigilie noctis corre ſpondent quatuor etatib⁹ hoim euang. vj. par. iij. q homo in ſex etatib⁹ ſignifi catis per ſex hydrias debet ſe exercita re in operib⁹ bonis vt poſſit requiem in uenire euã. xv. par. ij. Figura de ſex die b⁹ in quibus debebat hõ operari ⁊ ſepti ma requieſcere. Exo. xx. ibidem.

¶ Exaltatio. q hõ poteſt diuerſimode exaltari ⁊ q exaltatio vitiorum ducit ad penam. euã. lj. par. iiij. q humilium exal tatio ⁊ ſuperborum deiectio fuit figura ta in nabuc. rege. ibidem.

¶ Exire. q exit⁹ patriſfamilias ad cõdu cendũ operarios ſignificat exitũ filij dei in mundũ euang. xxiiij. par. j. Figura de equite q̃ exijt vincẽs vt vinceret Apoc. vj. ibidem. Q̃d xp̃s exijt ad nos docẽdũ veracit̃. Figurat⁹ p̱ illũ q̃ exijt ſemiare ſemen ſuum Luc. viij. Ad nos excitãdũ viriliter. Figurat⁹ per patremfamilias qui exijt primo mane conducere opera rios in vineam ſuam. Ad nos docendũ exemplariter qñ exijt portans ſpineam coronã ⁊ veſtimẽtũ purpureum Jo. xix. Ad nos redimẽdũ ſalubriter. de quo figu ratiue p̃s. Exijt hõ ad opus ⁊c. Ad nos irrigãdũ ſuauiter. Figuratus per flumẽ dorix qui exijt de paradiſo. Eccli. xxiiij. Ad nos iudicãdum ſuauiter finaliter. Figuratus per vnũ duorum angelorum exeuntiũ de tẽplo qui habebat falcẽ acu tã Apoc. xiiij. euã. xxxv. par. iij. q exitus filij dei a patre letabundus hoib⁹ fuit fi guratiue expſſus. Deuter. xxxiij. in bñ dictionib⁹ filioꝝ iſrl̃. ibidẽ. Qualr̃ xp̃s exiens de ſignu p̃ris d̃r exiſſe de finib⁹ tyri ⁊ ſydonis euã. lij. p̱. j. Figurat⁹ p̱ exi

tũ fluuiũ de loco voluptatis q̃ diuiditur in quatuor capita Geñ.ij.ibidem.

Expoliare.ꝙ demones expoliãtes primos parẽtes figurãtur per philiſtijm q̃ expoliauerunt ſaulem ⁊ qui cũ eo erãt j.Re.xxxj.euange.liiij.par.iij.

¶ De litera F.

Facies.ꝙ facies xp̃i trãſfigurata ſignificat obiectum nr̃e beatitudinis . euã.xxiij.p.j. Figurata p̱ faciẽ quã ſibi petebat oñdit Moy.Exo.xxxiij. ibidem.

¶ Falſus.De falſis prophetis figuratis per falſos prophetas de quib⁹ dicitur Threñ.ij.prophete tui viderunt tibi falſa euang.48.par.j.

¶ Fauus.ꝙ p̱ fauum mellis.intelligit diuinitas in xp̃o euãg.xxx.par.j.

¶ Figurat⁹ p̱ fauũ mellis quẽ inuenit. Sãſon in ore leonis.Judic.xiiij.ibidẽ.

¶ Fidelis.ꝙ viri fideles habẽt ſanctitatem decorantem. Charitatem vniẽtem. Securitatẽ conſeruãtẽ euã.xiiij.p.iij.

¶ Fili⁹.ꝙ fili⁹ dei dat⁹ generi humano fuit p̱phetatus Eſa.ix.Et figuratus per Effraym filiũ honorabilem. hiere.xxxj. euã.xxxix.par.j.Qđ ſicut filius naturalis habet a patre eſſe:documẽtum:⁊ nutrimentum:ita ſpiritualiter homo a chriſto.euange.xlvij.in introductione.

¶ Flere.ꝙ xp̃s dicit flere quãdo videt homines labi in peccatũ mortale.Figura de heliſeo qui fleuit qñ videt azaelez afflicturum populũ iſrael.iiij. Re.viij. Et ꝙ homo cognoſcens ſe deũ offendiſſe debet flere. Figura de Ezechia.iiij. Re.xx.Et ꝙ de⁹ inducit homines ad fletũ.Et ꝙ ſi homines cognoſcerẽt penam peccatis debitã:mouerentur ad fletum euange.l.par.j.Qđ peccator debet flendo inuocare diuinã miſericordiam. Figura de ioſia.iiij. Re.xxiij.euãge.lvj.p.iij.Et figura de Jo.Apoc.v.ibidem.

¶ Fortitudo.De fortitudine euã.xlj.p.j.Itẽ euãge.l.p.iiij.Itẽ euãge.lvij.p.j.

¶ Frãgere.ꝙ peccator indurat⁹ debet inſtar lapidi frãgi:vel per humorẽ paſſionẽ xp̃i meditãdo:vel p̱ ignem penas inferni cõſiderãdo:vel per malleũ mortem expectando euan.xx.par.ij.

¶ Fugere.ꝙ die iudiciũ nullus poterit fugere:quin reddat de operib⁹ ſuis rõnem.euan.j.expo.j.par.ij.

¶ De litere G.

Gaudere.ꝙ angeli gaudẽt de ſalute ⁊ inuẽtiõe hũani generis p̱ xp̃z.euã.xliiij.par.iij.ꝙ pctõr ignorãs mala ſibi futura multotiẽs gaudet i bonis tpalib⁹ ⁊ mũdanis p̱ſpitatib⁹.euã.l.p.j.

¶ Gaudiũ.ꝙ gaudiũ natiuitatis xp̃i fuit figuratũ p̱ gaudiũ iudeorũ quib⁹ noua lux oriri viſa eſt gaudiũ ⁊c.heſter.viij. euã.vj.par.iij.ꝙ eſt triplex gaudiũ.euã. xxv.par.j.De gaudio qđ habent angeli de humano genere redempto per xp̃m. euã.xliiij.par.iij.Figura de gaudio qđ habuerũt ꝯſobrini Tob.de ipſius curatione ⁊ eius p̱ſperitate.Tob.ij.ibidem.

¶ Gloria.Qualiter homo debet aſcẽdere ad gloriã paradiſi.euang.iiij.expo.j. par.j.Figura de aſcenſu ad templuz Salomonis ibidem ꝙ homo volens ire ad gloriaz paradiſi debet trãſire per mediã ſamariã ⁊ galileã:⁊ quid ſignificet iſtud euan.liiij.par.j.De gloria mũdana euã. xvj.par.j.Item euan.xxx.parte.iij.Itez euã.l.par.j.De vana gloria.euã.xxxiiij. parte.iiij.ꝙ homo recipiẽs beneficiũ a chriſto debet eſſe grat⁹ ⁊ ip̃m ſequi p̱ bona opera.euã.xxj.par.iiij.Figura de heliſeo qui ſecutus fuit heliam.iij. Re. xix.ibidem.

¶ Guerra ꝙ homo nõ debet q̃rere guerram.q̄r ex ea malum acq̃ritur.euange. xxxj.par.j.Figura de amaſia q̃ querẽs guerrã fuit capt⁹ ab inimicis.ij.paral. xxv.ibidez.ꝙ euitatio guerre ⁊ cõſeruatio pacis fuit figura.j. Mat.xiij.in ſermone de ſummo ſacerdote ⁊ rege Demetrio ibidem.

¶ Gula De peccato gule. euã.xx.p.ij. Item euang.lvij.par.ij.

¶ De litera h.

Habitare.ꝙ habitãtes in mũdo ſolũ corporaliter:⁊ nõ mentaliter ſunt cõmẽdandi ⁊ ecõuerſo aliis deus cõminat penam eternam. euãg.xxj.p.ij.

¶ herodes ꝙ chriſt⁹ abſtulit potentiã diaboli per herodẽ deſignati:iuxta figu-

ram parabolicam de forti armato cuſto-
dienti atrium. Luce.xj.euang.xij.par.j.
Qualr herodes fuit turbat⁹ audita na-
tiuitate xp̄i.euā.xij.par.ij.Figurat⁹ per
ſaulē turbatū cōtra dd.j.Re.xviij.ibidē.
¶ Hō.ꝙ hō ſignificat⁹ p dnariū argēteū
pōt figurari p drachmā pditā ⁊ inuētam
Lu.xv.euā.vj.p.j.ꝙ dꝫ habere ꝟtuoſam
opationē Floridā habitationē. Gratio-
ſamꝯditionē. Uigoroſā pfectionē. Lumi
noſaꝫ ītuitionē. Amoroſaꝫ reformationē
euā.ix.p.4.ꝙ hō aliqd pticipat cū omni
creatura.euang.xxxvj.part.ij.
¶ Hora.ꝙ p horas in quib⁹ exijt pr̄fami
lias ꝯducere oparios in vineā ſuā intel
ligit decurſus hui⁹ mūdi a pͥncipio vſqꝫ
ad finē. Et decurſ⁹ vite hoīs a nati.vſqꝫ
ad mortē ipſius.euan.xix.par.j.
¶ Hoſtiū ꝙ hoſtiū p qd intrat eſt illd qd
realr cōtinet ſcriptura. Figura de oſtio
atrij ad qd introduct⁹ fuit ezechiel.Eze.
xiij.Qd oſtiū p qd intrat ad intrinſecū
corporis eccleſie ē xp̄s.Figura de oſtio
arce noe.Gen̄.vj.Item eſt oſtiū introdu
cens nos ad p̄miū.Figura de oſtijs que
per ordinem ingreſſa eſt heſter ad regē
aſuerꝫ.heſter.xv.Qd p oſtiū intelligit
cōſciētia vl' aīa hoīs qd debet claudi vi-
tijs ⁊ diabolo.Figura de heliſeo q̇ dixit
4.Reg.vj.qn̄ venerit nūci⁹ claudite oſtiū
Et qui ſic claudūt nō ledunt a diabolo.
Figura de filijs iſrael q̇ ſtantes clauſi in
domibus nō fuerūt percuſſi ab extermi
natore.Exo.xj.⁊ ꝙ debet aperiri virtuti
bus ⁊ deo.euang.xl.par.pri.
¶ Hoſtiarius.ꝙ xp̄s pōt dici oſtiari⁹ ibi
dē p.ij.Figuratus per ſamuelem q̇ ape
ruit oſtia domus dn̄i.j.Re.iij.ibidem.
¶ Hoſpiciū.ꝙ xp̄s vt pegrin⁹ ī hoc mū-
do intrauit multa hoſpitia.p̄mo fuit vte
rus virginis in cui⁹ figura dr Lu.x.ꝙ in
trauit in quoddā caſtellū et mulier q̇dā
martha noīe recepit illū ī domū ſuā.Fi
gurat⁹ p heliſeū q̇ diuertit ī cenaculū ꝙ
p̄parauerat ſibi mulier ſunamitis.iiij.
Re.iiij.ſcdm fuit patibulū crucis tertiū
ſepulcrū lapidis ī cui⁹ figura dr Gen̄.ij.
ꝙ requieuit de⁹ die vij.euā.xxix.par.ij.
¶ Hoſpitalitas.ꝙ hō ppter hoſpitalita
tē liberat a piculis figura d loth q̇ rece
pit āgelos ad hoſpiciū q̇ fuit d ſodomoꝝ
incēdio liberat⁹.Gen̄.xix.Donis gratui
tis munerat.Figura de Abraā q̇ recepit
tres viros hoſpicio q̇ filiū ſibi nūciaue
runt habituꝝ Gen̄.xviij.euā.xxix.p.iij.
¶ Humilitas.De humilitate.euāg.iiij.
expo.j.par.iiij.De humilib⁹.ibi.par.v.
De humilitate xp̄i.euā.vij.par.ij.Item
euāge.xiij.par.iij.Itē euang.xxvij.par.
ij.Qd humilitas multipliciter ſumitur.
euange.lj.par.iiij.De humilitate.euā.
lvij.part.j.Et part.iiij.Figura de dauid
humili quē de⁹ exaltauit.j.Re.ij.Item
figura d achab rege.iij.Re.xxj.ibidem.
Item euā.lxij.par.ij.Figura de abigail
q̇ pcidit coram dauid irato contra naa-
bal.j.Re.xxv.ibidem.

¶ De litera.I

Ieiuniū.De ieiunio.euā.xx.
par.j.Itē euā.ix.par.iij.Iteꝫ
euang.xxv.part.iij.
¶ Ignis.Qd ignis exiſtēs ī
xp̄o eſt ignis penalitatis oīꝫ
pctōꝝ preciū copioſuꝫ.Charitatis oīm
viatoꝝ meritū gratioſum.Deitatis oīꝫ
cōprehenſoꝝ p̄miū gl'ioſuꝫ.euā. p.
¶ Illuminare.Qualiter cec⁹ illuminat
conſiderādo diuinam miſericordiam ⁊c.
Require in litera.c.vbi cecus.
¶ Infirmari.Qd homo in cōſolatiōib⁹
temporalibus infirmatur.euā.xvj.par.
ij.Figura de eſau īfirmato Naū.j.Et de
filio reguli.Io.iiij.ibidem.
¶ Ingrat⁹.Qd deus ingratos grauiter
punit euange.xxxvij.par.iij.Figura de
filijs iſrael qui nō cognoſcētes dei bn̄fi
cia traditi ſūt in manibus inimicoꝝ.Iu
dicū.ij.ibidem.Qd ingrati poſſunt figu
rari per filios iſrael qui fecerūt vituluꝫ
conflatilem.Exo.xxxij.euā.liiij.par.iij.
¶ Ingratitudo.De ingratitudine ſerui
cui rex dimiſit debitū magnum.euang.
lxij.parte.iij.Figura de abſalō qui fuit
ingratus patri.ij.Regū.xv.Item figura
de ioas rege ingrato ioiade.ij.paralip.
xxiiij.ibidem.
¶ Iniuria.Qd hō dꝫ dimittere alijs iniu
rias ſiuult a deo ſibi dimitti.euā.xlj.p.j.
Figura de ſuo nequā.Mat.xviij.ibidē.
¶ Inuidia.de inuidia.euā.xxiiij.p.iiij.
Item euāg.lvij.par.j.Item par.ij.Iteꝫ
euāge.lxiij.in introductione.

¶Inuitare.ꝙ deus xp̄m est in se oēs in
uitat ad gloriā paradisi.euā.lvij.par.iiij.
Figurat⁹ p regē asuerū q̄ faciens grāde
cōuiuiū inuitauit ppl'm multū.hester.j.
ibidem.Item euāge.lx.par.j.Figura de
sapiētia q̄ misit ancillas ad vocādum ho
mines ad conuiuium.Prouer.ix.ibidē.
¶Ira de ira.euā.xxiiij.par.j.Itē euāge.
xlvj.par.ij.De eius pena ibidem.Item
euange.lvij.par.ij.
¶Irasci.qual'r deus dr irasci ꝯ pctōres
euā.xliij.part.iij.Figura de Ozia q̄ inde
bite tetigit arcā dn̄i.ij.Paral'.xiiij.ibidē.
Item euāge.xlvj.p.ij.Itē euāg.lx.p.ij.
¶Ire.qualiter exēplo xp̄i debemus ire
vt habeamus benedictionē eternā.euā.
lvj.par.j.Figura de axa qui obtinuit be
nedictionem a patre.Jos.xv.ibidem.
¶Iudiciū.De iudicio.euangelio.j.ex=
po.j.part.ij.Itē euā.xix.par.ij.Itē euan.
xxxiiij.par.iij.Figura de dauid q̄ facie=
bat iudiciū omni ppl'o.ij.Re.viij.ibidez
Item euange.xxxix.par.ij.
¶Iusticia.ꝙ iusticia aliqñ sumit pro oi
v̄tute.euā.v.par.ij.ꝙ hō dz hr̄e iusticiaz
si vult de manib⁹ demonū liberari.euā.
xxxiiij.par.iij.Figura d̄ dañ.liberato de
ore leonū.Dañ.vj.ibidē.Itē euan.xlvj.
par.j.Figura de noe qui euasit diluuiū.
Item de iusticia.euange.l.par.iij.

¶De litera L.

Lasciuire.de lasciuiētib⁹.euā
ge.xix.p.3.Figura de miphi=
boseth q̄ illotis pedib⁹obuia
uit dauid.ij.Re.xix.ibidem.
¶Latro.ꝙ p latrones itelli
gunt demones euā.liij.par.iij.Figurati
p latrunculos qui egressi de syria capti=
uam duxerunt puellam de terra israel.
iiij.Re.v.ibidem.
¶Lauare.ꝙ lotio qua lauabāt apl'i rhe
tia in mari significat lotionē spiritualez
qua debem⁹animas nostras lauare.euā
ge.xlv.par.j.Figura de lotiōe naamā in
iordane.iiij.Re.v.ibidē.ꝙ p septénariaz
lotionez.Naamā intelligitur septenaria
lotio in sanguine christi contra septē vi
tia capitalia.euāge.xlj.par.iij.
¶Laudare ꝙ hoies videntes beneficia
dei debēt ipm laudare.euāge.xxj.pt.iiij.
¶Leprosus.Qliter hō ppter pctm̄ mor=
tale efficitur leprosus.Figura de sorore
Moy.Nume.xij.Qliter mūdatur.quomō
dr leprosus ppter pctm̄ supbie.Figura=
tus p oziā q̄ pp arrogātiā factus fuit le=
prosus.ij.Paral'.26.Aliq̄ pp pctm̄ mur=
murationis.Figura de sorore moy.Nu=
meri.xij.Aliq̄ ppter pctm̄ auaritie.Figu
ra de Gyezi.iiij.Re.v.euāge.xvj.part.j.
¶Lepra qualiter per leprā intelligunt
septē vitia capitalia.ibidē.De ritu mū=
dationis leprosi.euāg.xvj.in disgressiōe
per totum.Qd per leprosos intelligit to
tum genus humanū ꝛ etiam omnes pec
catores.euāgelio.liiij.parte.j. Figurati
p Naamā leprosum.iiij.Reg.v.ibidem.
¶Liberalitas.De liberalitate.euang.
xliij.in introductione.Item euang.lvij.
par.j.Item.euan.lxiiij.par.j.
¶Ligare.Qd ligatio humani generis
fuit pphetata Ezech.iij.Figura de laza=
ro ligato Jo.xj.Itez figuratur Dañ.iiij.
euangelio.xxvij.parte.j.Quod lz solutio
a ligamine peccati christo principaliter
conueniat:tamē ministerialiter fuit da=
ta apostolis ꝛ sequacibus suis sacerdoti
bus.euange.ij.par.ij.Figura de Achior
quem soluerunt filij israel Judith.vj.
ibidem.
¶Lux.de luce.euan.vj.par.iij.
¶Luxuria.De luxuria.euan.xx.par.ij.
Itē euan.xxix.par.iiij.Itē euā.xliij.par.
ij.Figura de Sansone q̄ duxit vxorē de
filiabus philistijs.Judic.xiiij.ibidē.Itē
euangelio.lij.parte.ij.

¶De litera M.

Magn⁹.De magnitudine potē
tie xp̄i.euan.lvj.par.v.Figu=
ratus per iesum naue Eccl'i.
xlvj.ibidem.
¶Magus.De magis diuer
simode.euangelio.xij.per totum.
¶Malignitas.De malignitate vocato=
rū ad participationē bonorū dei ꝛ nolen
tiū venire.euāge.lx.par.j.Figura de vi=
ris iude ꝛ hierusalē qui noluerūt audire
pphetas.ij.Paral'.xxiiij.ibidem.
¶Man⁹.De manu xp̄i extēsa ad lepro=
sum ꝛ ad pctōrē.euāg.xvj.par.j.Item de
manu.euāg.lxiiij.p.j.Figurata p manū
missam ad ezechielem:ezechiel'.ij.ibidē.
Item ꝙ est confortatiua viatorꝫ:premia=

tiua deuotoꝝ. Figura de ſimilitudine manus q̃ apprehẽdit Ezechielẽ in cincinno capitis Ezech. viij. Punitiua reprobo ꝝ Figura de manu qua tetigit deꝰ. Annos ix. euãge. lxiiij. parte. iiij.

¶ Mare. Qđ mare ſignificat mundũ in quo multi periclitant euã. xvij. ꝑ. ij. Figura de egyptijs ſubmerſis ĩ mari Exo. xiiij. ibidem. De mari. eueng. xxv. par. j.

¶ Maria. De maria. euã. j. expo. iij. ꝑ. j. Itẽ ꝑ. ij. Figurata ꝑ nubẽ Apo. xiiij. ibidẽ. Itẽ euã. v. par. j. Figurata ꝑ mariã ſororẽ Moy. ibidẽ. Itẽ par. ij. Itẽ par. iiij. Item euãg. xiiij. par. iij. Itẽ euãg. xiij. ꝑ. iij. Item euang. xxviij. par. j.

¶ Medicus. Qđ chriſtus dr̃ medicꝰ humani generis. euan. xvj. par. ij. Figuratus per Raphaelem angelum miſſuꝫ ad curãdum tob. Tob. ij. ibidem. De medico. euangel. xxj. in introductione. Item euange. xxv. in introductione. Itẽ euãge. xliiij. in introductione. Item euang. liiij. par. j. Item euange. lxiiij. in introductione.

¶ Medicum. Quod xp̃s dr̃ ſtare in medio ⁊ quare. Qđ eſt mediũ medicinalis conualeſcentie in egrotis. Figuratus ꝑ virꝝ veſtitũ lineis ſtantẽ in medio ſex viroꝝ Ezech. ix. Spiritualis influentie in deuotis. Figuratꝰ per lignũ vite in medio ꝑadiſi. Gen̄. ij. Virtualis colligãtie in diſiũctis. Figuratus ꝑ Moy. qui dixit populo: ego ſequeſter ⁊ medius fui inter deũ ⁊ vos Deut. v. Specularis reſulgentie in opacis. Figuratꝰ ꝑ ſtellã in medio nebule Eccli. l. Liberalis influẽtie in aſſumptis. Figuratꝰ ꝑ fluuiũ aque viue in medio platee hierl̃m Apoc. xxij. Socialis aſſiſtentie in beatis. Figuratꝰ ꝑ ſimilẽ filio hominis ſtãtẽ in medio ſeptez cãdelabroꝝ aureoꝝ. Apoc. j. euãg. iij. par. v. Qualiter xp̃s inuẽtꝰ fuit ĩ medio doctoꝝ. euã. xxiij. par. ij. Figuratꝰ ꝑ lignũ vite in medio paradiſi. Gen̄. ij. ibidez. Qđ multi ſunt qui nõ ſunt in medio ſicut xp̃s. Figurati ꝑ mulierẽ ſtãtem in medio ãphore zach. v. ibidẽ. Qualr̃ xp̃s poſt reſurrectionẽ ſtetit in medio diſcipuloꝝ euã. xxxiiij. ꝑ. j. Itẽ euã. xxxj. ꝑ. j.

¶ Menſura. De menſura meriti ⁊ premij euan. xlj. parte. j. Figura de mẽſura gomor. Exo. xvj. ibidem.

¶ Meſſis. Qđ meſſis ſignificat exiſtẽtẽ vel apparẽtẽ malitiã. euã. xviij. par. iiij. Figura de diebꝰ meſſis ordeacee quãdo mortuꝰ eſt manaſſes. Judic. viij. ibidez.

¶ Miraculũ. De miraculis xp̃i. euan. xv. par. ij. Item par. iiij.

¶ Miſereri. Qđ deus miſeret humilibꝰ culpã indulgendo. Figura de principe quinquagenario. iiij. Reg. j. Indigẽtibꝰ auxiliũ tribuendo. Figura de Mach. ij. Mach. x. Patiẽtibus penam mitigãdo. Figura de dauid qñ angelꝰ percutiebat populũ: cuius deus miſertꝰ fuit. ij. Paral. ij. Laborantibꝰ p̃mia largiẽdo Figura de filijs iſrael Eſa. xliiij. euã. xlvj. ꝑ. j.

¶ Mia. De mia. euan. xij. par. iij. Item euan. xx. parte. j. Item de miſericordia in dimiſſione inſicientis culpe. Figura de ſeruo qui debebat regi. x. milia talenta. Mat. xviij. In collatione reformãtis gr̃e. Figura de filio ꝓdigo Luc. xv. In liberatione aggrauãtis potentie. Figura de populo Iſraelitico afflicto ab Azaele rege ſyrie. iiij. reg. xiij. In mitigatiõe affligẽtis pene. Figura de niniuitis. Jone. iij. In ꝯdonatione quietãtis glorie. euã. xlj. par. j. Quoꝝ deꝰ miſereat ⁊ quorum nõ fuit figuratũ Ezech. ix. ibidem. De miſericordia. euãg. lvj. ꝑ. iij. ⁊ ꝑ. iiij. Itẽ euã. lxij. par. j. Itẽ euã. xlix. par. iiij.

¶ Miſſus de miſſione angelorum inſtãte die iudicij ad purgandum homines euan. lxvj. par. v.

¶ Modicum. Qđ genꝰ humanum propter peccatũ primoꝝ parentũ incurrit multiplex modicum: de quoꝝ primo. Figura de terra ⁊ viro ſterili Hiere. xxij. Et iſta. vij. modica fuerũt figurata per. vij. phiales ire dei miſſas ĩ terra per. vij. angelos Apoc. xvj. euan. xxxiij. par. j.

¶ Mons. De mõte. euã. iiij. expo. j. par. v. Itẽ euan. xxij. par. ij. Item euan. xxiij. par. j. Figurata de mõte alto in quẽ fuit ſublatus Joã. apoc. xxj. ibidem. Itẽ euãge. xxv. par. j. Figuratus per montem libani. Eccli. ibidem.

¶ Mori qualiter homo propter peccatum dicatur mortuus. ⁊ qualiter reſuſcitatur a chriſto Euan. ij. par. ij. Figura de Semey. j. Regum. ij. ibidem.

¶ Mors. De morte multiplici. Euãge. xxvj. p. j. Itẽ p. ij. Item Euan. lvj. par. ij. In languore cõcupiſcẽtie eneruantis. Figura de duobus ſenibus impudicis Dañ. xiij. In ardore auaritie exurẽtis. Figura de filio ſunamitis. iiij. Reg. iiij. In timore ſuperbie preſumẽtis. Figura de Ozia. ij. Reg. vj. ibidem. Itez par. iij. Item par. iiij. Item euange. lxj. par. iij. Item parte. iiij.

¶ Mulier. Qđ mulier parturiens filiũ ſignificat animã fidelẽ. Euã. xxxiij. par. iiij. Figurata p Ruth. mulierẽ virtutis Ruth. iij. ibidẽ. Item figura de muliere amicta ſole Apoca. xij. ibidã. Qđ ſapientia dei multipliciter dicit mulier. euan. xliiij. par. iij. Figura de abigayl muliere prudentiſſima. j. Reg. xv. ibidem. Quod mulier ſignificat peccatorem. euã. lxiij. par. ij. Figurata p mulierẽ ſedentem ſuper beſtiã coccineã. Apoc. xvij. ibidem.

¶ Mũdare. De mũdatiõe peccati euã. v. par. ij. Item euan. xvj. par. j. Itẽ euã. xviij. par. j. Item euan. liiij. par. iij. Figura de Naaman qui fuit mundatus in Iordane. iiij. Reg. v. ibidem.

¶ Mundus. Qđ mundus ſignificatur p mare in quo multi periclitant. euã. xvij. par. j. Figura de egyptijs ſubmerſis in mare. Exo. xiiij. ibidẽ. Item per agrum euã. xviij. par. ij. Figura de Iacob ⁊ Eſau pugnãtib⁹ in vtero matris. Geñ. xxv. ibidẽ. Itẽ per hierico in quo aliq̃ habitãt. Figurati per Babi. Apoca. viij. euã. xxj. par. ij. Item p ciuitatem ſuper quã fleuit dñs. Figurat⁹ p Babel. geñ. xj. euã. l. p. j. Itẽ de mũdo figurato p caſtellũ in quo pull⁹ ⁊ aſina tenebant ligati. Matt. xxj. euan. liiij. par. j. Item euang. lv. par. j. Item euan. xvj. par. j. cum. vj. malis cõditionibus. Figurate p. vj. viros. quoꝝ quilibet habebat vas interius in manu ſua. Ezechiel. ix. ibidem. Item euan. lix. par. j. Item euan. lxj. par. j.

¶ Murmurare. Qđ peccatuz murmurationis priuat hominẽ celeſti patria. euã. xvj. p. j. Figura de exploratorib⁹ quos miſit Moy. qui murmurauerũt de terra pmiſſionis. Nume. xiiij. ibidem. Quod ppter peccatum murmuratiõis homo multa damna patit. euan. xliiij. parte. ij. Figura de ſorore Moyſi. Nume. xij. Figura de filijs iſrael ⁊ de ſerpentib⁹ ignitis. Nume. xxj. Figura de filijs iſrael priuatis terra pmiſſiõis. Nume. xiiij. ibidẽ.

¶ Mutus. qđ peccator dicitur mutus. euã. xxiiij. par. j. Figuratus per heliodorum. ij. Macha. iij. ibidem. Quib⁹ de cauſis homo efficit mut⁹. euã. lij. par. ij.

¶ De litera. N.

Nauis. Qđ per duas naues filiorum zebedei intelligit duplex ſtatus dominũ euã. xlv. par. j. Figura de nauibus Salomonis que ibant in tharſis ij. Para. ix. ibidẽ. Qđ nauis Symonis ſignificat ſtatum religioſorum. Figurata per vnam nauim quam Symon ſculpſit ſupra ſepulchꝛuz patris. j. Machab. xij. ibidem. Qđ nauis filiorum zebedei ſignificat ſtatũ ſeculariũ. Figurata p vnaz nauim quã fecit rex Antioch⁹. j. Mach. xv. ibidem. De naui. ibidem. Item euã. xvij. par. j. Figura de illis qui tpe diluuij fuerũt in arca noe. Geñ. vj. ibidẽ. Itẽ figura de nauibus Salomõis portãtib⁹ aurũ ⁊ argẽtum. ij. paralip. ix. De naui ibidem. Item euan. lix. par. j.

¶ Negligẽtia. Qđ qñ hõ eſt negligẽs ad accipiẽdum aliqđ donũ cõueniẽs eſt vt ipſo priuet. Figura de ꝟginib⁹ prudẽtibus ⁊ fatuis. Mat. xxv. euã. xliij. p. iiij.

¶ Numerus. De numero. euã. xxij. par. j. Itẽ euang. xv. par. ij. Itẽ euã. xvij. par. iij. Item euan. xxv. par. iij.

¶ Nuptie. De nuptijs carnalib⁹: ⁊ qua de cauſa debẽt fieri euã. xv. par. j. Figura de nuptijs Tob. Tob. ix. ibidem. De nuptijs diuerſimode acceptis. ibiđ. Figura de nuptijs factis in chana galilee. Jo. ij. Itẽ figura de nuptijs q̃s fecit Ptolome⁹ Alexãdro. j. Machabeoꝝ. x. Itẽ figura de nuptijs quas fecit Laban Jacob ⁊ Racheli: Geñ. xxix. Itẽ figura de nuptijs quas fecit rex Aſuer⁹ heſter regine. heſter. ij. Qđ iſtas nuptias vltimas nõ habem⁹ in hoc mũdo: vt figuratiue đr Joſue. j. ibidẽ. Itẽ euã. liiij. par. iiij. Figura de. x. virginib⁹ prudentib⁹ ⁊ fatuis. Mat. xxv. Itẽ figura đ rege Aſuero q̃ fecit grãde ꝯuiuiũ. heſter. j. De diuerſis nuptijs quas de⁹ fecit filio ſuo

euan.lx.part.j.Figura de nuptijs factis in chana galilee.Jo.ij.⁊c.vt in euā.xv.

¶De litera O.

Obedictia.De obedictia.p.ij. Itē euan.xix.par.iiij.Figura de fratrib⁹ Joſeph q̄ dixerūt ſe ſeruos eius Gen.xliiij.ibidem.Itē euā.xlv.par.ij.Item euan.lv.par.ij.Item euā.lxij.par.iiij.

¶Ocioſitas.d ocioſitate.euā xix.par.j.

¶Octauus.Qd octauus dies ſignificat trāſitū hominis p mortē.euā.xiiij.par.j. Figura de primogenitis filiorū iſrael q̄ debebāt ſtare.vij.dieb⁹ cū matre:⁊.viij. die reddi debebāt deo.Exo.xxij.ibidem. Itē figura de filijs iſrael.vij.diebus habitātib⁹ in tabernaculis.⁊.viij.die erat reges Leuiti.xxiij.ibidem.

¶Oblatio.de oblatione.euā.xij.par.iij. Figura de oblatiōe facta regi Salomoni.ij.Paralip.ix.ibidē.De oblatione diuerſimode ſiēda . euā.xlvj.par.iij.Figura de oblatiōe.iij.Reg.x.⁊ Mat.ij.Itē figura de oblatiōe quā fecit Noe poſt liberationē diluuij.Gen.viij.Item figura de oblatiōe quā fecit Melchiſedech Abrae Gen.xix.

¶Operari⁹.Qd operarij in vinea ſunt p̄dicatores veritatis.Figura de operarijs Salomonis quos mittebat in libanū.iij.Reg.v.euan.xxxix.par.iij.

¶Oratio.De orone.euā.ix.par.iij.Item euā.xxv.par.iiij.Itē euā.lj.part.j.Itē q homo debet orare diuerſis de cauſis.ibidē.Figura d Moy.q̄ orauit vt auferrent rane de egypto.Exo.viij.Item figura de Moy.q̄ orauit vt tollerētur muſce.Exo. viij.Itē figura de Moy.qui orauit vt auferrent tonitrua.Exo.ix.Item figura de Moy.q̄ orādo tenebat manus extenſas. Exo.xvij.Itē figu.d Moy.q̄ orauit vt tollerent locuſte.Exo.x.Itē figura d Moyſe.q̄ orauit vt tollerent ſerpētes.Nume. xxj.Item figu.de Moy.q̄ orauit ⁊ abſorpt⁹ eſt ignis.Nu.xlj.ibidē.De oratione debita ⁊ indebita.euā.lj.par.ij.⁊.iij.

¶Ouis.Qd ouis cognoſcit p ſignū rubeū ⁊c.Figura de domib⁹ filiorū Iſrael ſignatis ſanguine agni Exo.ij.euā.xxxij. par.ij.Qd oues dn̄t ad bonū paſtorē accedere p charitatis dilectionē.Ipm cognoſcere per gratiarū actionē.Ipm audire p mādatorū adimpletionē.Sibi ſeruire p bonorū operum fructificationez. euā.xl.part.ij.Qd par.c.oues intelligit tota integralis natura creatura.euā.xliiij.part.iij.Figura de ouib⁹ de quibus loquit Salomō.Eccli.ij.ibidem.

¶De litera P.

Panis.Qd Chriſtus dict⁹ panis pōt figurari p panē quez petijt helias.iij.Reg.x.euāg. vj.parte.ij.Itē fuit figuratus p panē ſubcinericiū q̄ deſcēdit in caſtra madian.Judic.vij.euāg.xij. parte.j.Qd p.v.panes ordeaceos intelligunt.v.que debēt eſſe in p̄ña penitētia euan.xxv.par.iij.Uel.v.que debet pctōr ꝯſiderare.Figurata per cruciatum locuſtarum.v.menſibus Apocalic.ix.ibidez. Uel.v.plage Chriſti.ibidem.Qd panis ſacramentalis de celo deſcendēs dat homini vitaz:que eſt panis azymus habēs omnem pudorem.Panis celicus habēs omnem dulcorem.Panis Angelicus habens omnem decorem.Panis viuificus habens omnem vigorem.Eſt etiam iſte panis inimicorū debellatiuus.Figuratus p panē ſubcinericiū q̄ pcuſſit caſtra Madiā.Judicum.vij.Bn̄ficiorum recōpēſatiuus.Figurat⁹ p panē quē obtulit melchiſedech abrae.Gen.xiiij.puſillorū confortatiuus.Figuratus per panē quez obtulit abraam tribus viris ambulantibus per viam Gen.xviij .Supernorum acquiſitiuus.Figurat⁹ per panē helie. in cui⁹ fortitudine iuit vſq; ad montem dei oreb.iij.Re.xix.euā.xlij.part.iij.Qd iſte panis pōt figurari per māna.de quo dixit Moy.pplo Exo.xvj.Iſte eſt panis quē dedit vobis dominus ad veſcendū. euang.xliij.par.j.

¶Pānus.Quod xp̄s pannis innolutus poteſt figurari per arcam teſtimonij inuoluta velo tabernaculi Numeri.iiij. euange.vj.par.ij.

¶Paralyſis Un̄ cauſat paralyſis:⁊ q̄lr ſignificat peccatorē.euange.xvj.part.ij. Figura de alchimo percuſſo paralyſi.j. Macha.ix.ibidem.

¶Paralytic⁹.De paralytico.euan.xvj. part.ij.Itē euange.lix.part.ij.Figura de

Pharaone qui dixit Exo.v.Neſcio dñm. Itē figura de ozia q̇ neglexit dñm.ij.paral.xxvj.Itē figura hoīb⁹ q̇ neſciebāt loqui iudaice.Nee.xiij.Item figura de Cayn habēte tremorē capitis.Gen.iiij. ibidem.Item euange.lix.p.iiij.

¶ Partus.Qđ part⁹ beate virginis fuit preoptat⁹. Eſa.vij.Figuratus in virga Aaron.Numeri.xvij.Demõſtratus Lu.ij.Et q̇ fuerūt in hoc partu.euã.v.p.iiij.

¶ Paſtor.Qđ xp̄s dict⁹ paſtor figuratur p Joſeph paſcentē gregē p̄ris ſui.Gen. xxxvij.euãg.vj.p.iij.De bonis ⁊ malis paſtorib⁹.ibidē.Qđ aīa rõnalis põt dici paſtor ibidē.Figura de dauid q̇ paſcebat gregē.j.Re.xvij.ibidē Diuerſimode de paſtore.euã.xxxij.par.j.⁊.ij.p totū Figura de Abel qui fuit paſtor ouiū.Gen.iiij. Itē figura de Moy.q̇ paſcebat oues ietro ſoceri ſui.Exo.iij.Itez figura de Jacob.qui paſcebat oues Laban.Gen.xxx. Itē figura de ſobna negligēte prepoſito tēpli.Eſa.xxij.Itē figura de Aaron qui portabat noīa filiorū iſrael.Exo.xxviij. Item figura de Moy.qui dixit populo Deut.iiij.Eduxit te dominus p̄cedēs in virtute ſua.euange.xl.parte.ij.

¶ Pater.Quod dicit p̄r familias ⁊ quare.euãgelio.xix. parte.j.Figuratus per booz Ruth.ij.ibidem.

¶ Pati.Qđ aliquis patit a diabolo culpabiliter inſtigāte.Figura de dracone pſequente mulierem.Apoca.xij.Aliquis a deo paternaliter flagellante. euange. xxxvij.parte.iij.

¶ Paſſio.De paſſiõe xp̄i.euan.iiij .parte.ij. Itē euangelio.xxij. parte.iij.Item euangelio.xxj.parte.j. Item euangelio. xxix. par.ij. Item.par.iij.Itē euangelio xliij.parte.j.Figura de ſamaritano qui portauit hominē ſauciatū ſuper humerũ ſuū.Luce.xiiij.ibidem .Qualiter homo mūdatur a peccatis propter paſſionē Chriſti . euangelio.liiij.parte.iij.Figura de Naamã qui fuit mundatus in iordane.iiij.Regum.v.ibidem.

¶ Paciētia.De paciētia dei i ſupportādo pctõres.euã.xviij. par.iij.Figura de dauid qui habuit paciētiã in ſupportando ſemey.ne interficeret.ij. Re.xix.ibidez.De paciētia.euãg.xlviij.par.ij. Itē euan.lvij.par.j.

¶ Patria.Qui ſunt illi qui introducūt ad celeſtē patriã ⁊ qui nõ euã.xxxviij. par.ij.Figura de filijs iſrael quoꝝ aliq̃ fuerūt introducti in terram ꝓmiſſionis ⁊ aliqui non.Numeri.xiiij.ibidem.

¶ Pax.De pace.euãg.vj.par.iij.Item euãgelio.xxx.parte.j.Itē euãge.xxix.p. j.Figura de gabaonitis qui ꝓcurauerūt hr̄e pacē cū ioſ.Joſ.ix.ibidē.Itē ibidē Figura de abimelech.ambitioſo de quo parabolice dictū fuit Judic.ix.ꝙ ierunt ligna vt vngerēt ſibi regē.ibiđ.Itē ꝙ cõſeruatio pacis fuit figurata.j. Macha. xiij. in ſimeone ſummo ſacerdote:⁊ rege Demetrio.ibidē.De mala pace figurata p pacē quã voluit facere Naas cū viris iabes galaad.j.Re.ij.ibidem.

¶ Peccare.Qđ hõ põt peccare in deū ⁊ proximum ⁊ in ſeipm.euan.lij.par.iij.

¶ Peccatū.De malis que incurrit hõ propter pctm̄.⁊ ꝙ excecat hoīem Figura de Tob.Tob.ij.Et ꝙ facit eū claudū. Figura de vria.ij.Re.v.Et ꝙ facit cum pauperē.Et q̃liter dicat p xp̄m euã.ij.p. ij.Qđ hõ dz vitare pctm̄ infidelitatis euan.xxxiij.par.iij.Figura de peccato idololatrie filioꝝ iſrael. Exo.xxxij.Qđ pctm̄ fecit genus humanū ſurdū ⁊ mutū.Et de octo defectibus euan.lij.p.ij.⁊ p.iij.Qđ hõ p pctm̄ incurrit tria dãna. euan.liij.in introductione.Que perdit homo per peccatum.euã.lvj.par.ij.

¶ Pctõr Qualr peccator poteſt ſignificari p Jo.exiſtentē in vinculis.euã.v. p.ij.Figura de ſedechia rege q̇ fuit vinculat⁹ in babil.iiij.Re.xxv.ibidē.ꝙ peccator põt dici eſſe in egypto.euã.ix.par. iij.Figura de ioſeph .Gen.xxxvij.ibidē. Qualiter pctõr põt dici iacere.Figura de noe iacēte nudo in taberneculo.Gen. ix.euã.xvj.par.ij.ꝙ pctõr inſtar lapidis duri dz lachrymas effundere vt veniaz mereat.euãg.xx.p.ij.Figura de Moy.q̇ eduxit aquã de petra.Numeri.xx.ibidē ꝙ peccator dr demoniac⁹ ⁊ qualit poſſidet eū diabol⁹.euãg.xxiiij.par.j.Figura de equo pallido ⁊ q̇ ſedebat ſup eū vocabat mors.Apoc.vj.ibidē.Et q̃liter curatur p xp̄m.ibidē.Figura de Raphaele q̇ liberauit Sarã a demonio ⁊ illuminauit

Tob.

Tob. Tob.vj.ibidē.ꝙ publici pctōres
figurant̃ ꝑ illum q̄ iacebat iugulatus in
platea. Tob.ij.euā.xliij.par.iij. Per q̄s
dʒ portari pctōr ad xp̄m.euan.lij.par.ij.
Figura de hoīe in quo erat plaga lepre
q̄ educebat̃ ad Aaron ſacerdotē. Leuit.
xiij.ibidē. Que debet facere pctōr.euā.
lvj.par.iij. Figura de Joſia.iiij.Re.xxij.
Jtez figura de ciuitate hieruſalē:de qua
dixit dn̄s hiere.ij. Recordatus ſum tui.
ibidem. Jtem que fiunt in reſuſcitatiōe
peccatoris de ſtatu culpe ad ſtatū gratie
euā.lvj.par.iiij. Figura de iona dormiē
te. Joñ.j. Jtez figura de Angelo qui teti
git heliā dormientem.iij.Re.xix.ꝙ pec-
cator poteſt ſignificari per ciuitatez quā
precepit rex ſuccēdi.euan.lx.part.ij. Fi-
gura de ciuitate hierico facta anathe-
ma Joſ.vj.ibidem.
¶ Pena. De pena reproborū.euā.xviij.
par.iiij. Jtē euā.xxvij.par.j. Jtez euāge.
xxxij.pt.ij. Jtē euā.xxxiij.p.iij. Jtē euā.
xlvj.p.ij. Jtē euā.xlviij.par.iiij. Jtē euā.
xlix.par.iij. Jtē euang.l.par.j.ꝛ par.iij.
Jtem euāgl̄.lx.parte.v. Jtem euangel̄.
lxij.p.iiij. Figura de Sedechia q̄ fuit in
manu regis Babil̄.hiere.xxxvij.ibidē.
¶ Penitere.ꝙ homo lʒ peccauerit de-
bet penitere.euā.xxv. par.j. Figura de
dauid.ij.Re.xij.ibidem.
¶ Penitentia de tribus partibꝰ penitē
tie.euan.xv.p.j. Figura de via trium die
rum in ſolitudine. Exo.iij.ibidem.
¶ De penitētia. Reqre in litera.n.vbi
de naui.ꝙ penitētia ſignificat̃ ꝑ vineam
ꝛc. Figura de Sanſone.q̄ cū veniſſet ad
vineas oppidi iterfecit leonē. Judi.xiiij.
ibidē De penitētia.euā.xix.par.j. Figu-
ra de Noe q̄ plātauit vineā. Geñ.ix.ibi
dē. Jtē euāge.xxij.par.j. Jtē euāg.xxv.p
j. Et par.iij. Jtē euan.xliiij.p.iij. Jtem
euā.xlvij.par.ij. Figura de muliere quā
pſeq̄bat̃ draco. Apoc.xij.ibidē. Jtē euā.
lj.p.ij. Jtē euāg.lix.par.j. Figura de Ma
naſſe rege:q̄ pniam egit.ij.paral̄.xxxiij.
¶ Peregrinꝰ.ꝙ xp̄s pōt dici peregrinꝰ
quātū ad habitū. Figuratus ꝑ Jacob q̄
dixit ſe trāſiſſe iordanē in baculo. Geñ.
xxxij. Jtē quātū ad vias quas fecit. Fi-
guratꝰ ꝑ yſaac.q̄ ambulabat ꝑ viā q̄ du-
cit ad puteū. Geñ.xxiiij.quātū ad hoſpi
tia que intrauit. Figuratus ꝑ heliſeum
qui diuertit in cenaculū qđ ſibi prepara
uerat ſunamitis.iiij.Re.iiij. Quātū ad
picula q̄ ſuſtinuit. Propter iſignia q̄ por
tauit euā.xxix.p.ij. Jtē ꝙ xp̄s fuit ꝑegri
nꝰ.euā.lix.p.j. Figuratꝰ ꝑ abraā q̄ ꝑegri
natus eſt in geraris. Geñ.xx.ibidem.
¶ Perſeuerare.ꝙ hō dʒ perſeuerare in
bono incepto.euā.xxix.par.j. Figura de
vxore loth reſpiciente poſt tergum que
verſa eſt in ſtatuā ſal̄. Geñ.xix.ibidem.
¶ Petere. Quid hō dʒ principal̄r pete-
re.euan.xxj.part.iij. Figura de Axa fi-
lia caleph. Joſ.xv.ibidem.
¶ Pietas. De pietate diuina.euan.xix.
par.j. Figura de reuocatione mulieris
adultere. hiere.iij ibidē. Jtē euā.l.par.
v. Jtem euange.xviij.par.iij.
¶ Piſcis. Quid ſignificant duo piſces
euā.xxv.p.iij. Figura de duabꝰ virgis:q̄
bus deus paſcit gregē.zach.xj.ibidem.
Jtē euā.xxix.par.iiij. Figuratꝰ.ꝑ piſcez
in cuiꝰ ore inuenit Petrꝰ ſtaterē Matt.
xvij.ibidē ꝙ chriſtus voluit ꝙ petrꝰ mul
tos piſces caperet.euā.xlv.par.ij. Figu
ra de piſcibus multis ad quos viuificā-
dos videbatur aqua exiens ex latere de
xtero templi. Eze.xlvij.ibidem.
¶ Portare. Qui ſunt quatuor hoīes qui
portabāt adoleſcentē mortuū:q̄ ad nutū
dei debēt ſtare.euāg.lvj.par.iiij.
¶ Poſtulare.ꝙ homo volēs aliquid po-
ſtulare a deo debet honorare ſuā poten
tiam.euā.xvij.par.ij. Figura de domino
ſedente ſuꝑ ſolium excelſum. Eſa.vj.ibi
dem. Jnuocare ſuā miām.ibidem. Alle
gare propriam miſeriam.ibidem.
¶ Poteſtas. De poteſtate aliquoꝝ p̄ce
dentiū aduentū xp̄i ad iudiciū quantum
ad ſigna faciēda.euā.lxv.par.ij. Figura
de ſpiritibꝰ demonioꝝ facientibꝰ ſigna
Apoc.xvj.ibidem.
¶ Precipere ꝙ xp̄s p̄cepit leproſo mū-
dato ꝙ nulli diceret:ꝛ de diuerſo mō p̄-
cipiendi euange.xvj.par.j.
¶ Premiū.ꝙ p̄miū tā actiuoꝝ q̄ȝ contē
platiuoꝝ intelligit̃ ꝑ denariū.euāg.xix.
p.j. Figura de bilibribꝰ tritici. Apo.v:j
ibidē.ꝙ premiū nō dʒ dari ante meritū.
cuius tn̄ oppoſitū aliq̄ vellēt euā.par.ij.
Figura de lucifero q̄ anteq̄ȝ meruiſſet

volunt premiari Eſa.xliij.ibidem.

¶ Preparare.ꝙ hō dʒ ſe ꝑparare ꝑ ſue vilitatis cōſiderationē.Figura de ſole q̇ factus eſt ſicut ſaccus cilicinꝰ.Apoc. ix.per mādatorū obſeruationē.Figura de ſole q̇ reuerſus eſt decez lineis.Eſa. xxxviij.Per firmam adheſionē.Figura de ſole q̇ ſtetit in medio celi.Joſ.x.euā. j.expo.ij.par.j.Qualr homo dʒ ſe preparare quantū ad voluntatē ſignificatā ꝑ lunam.Figura de luna q̇ facta eſt tota ſanguis.Apoca.vj.Quantū ad alias potentias ſenſitiuas ſignificatas ꝑ ſtellas. Figura de ſtellis q̇ dederūt lumē in cuſtodijs ſuis Baruch.iij.Item figura de ſtellis ſtantibus in ordine ſuo Judic.v. De illis q̇ nō preparāt ſe ad recipiendū deū.Figura de viris impijs.Sap̄.ij. Et qualiter dʒ ſe preparare ad ipſum recipiendum.Figura de viris gemētibus de offenſis.Eze.ix.ibidem.

¶ Preſentari.Qui ſunt p̄ſentātes peccatorem ſurdnm ⁊ mutū ad chriſtum.Et ꝙ huiuſmodi p̄ſentatio fuit figurata Leuit.xiij.euange.lij.parte.ij.

¶ Procidere ꝙ peccator ꝓcidēdo ſe coram deo inuenit miam.euā.lxij.ꝑ.ij.Figura de Abigayl.j.Re.xv.ibidem.

¶ Propheta.ꝙ xp̄s dictꝰ ꝓpheta fuit ꝓphetatꝰ.Deutero.xviij.Figuratꝰ in Samuele ꝓpheta.j.Re.iij.Demonſtratus Mat.xxj.euā.xxv.par.iiij.Qđ vnus falſus ꝓpheta pōt dici caro.Figura de Jezabel q̇ dixit ſe ꝓphetā.Apoc.ij.Scđs ꝓpheta falſus:eſt mundus.Figura de ꝓphetis ꝓphetantibꝰ falſo ꝑplo ꝓſperitatē hiere.xiiij.Tertius eſt diabolꝰ.Figura de ꝓpheta q̇ reduxit virū dei ad comedēdū in Bethel.iij.Re.xiij.Et ꝙ oēs iſti figurāt ꝑ Sedechiā q̇ filio ꝓphetauit regi iſrael.iij.Reg.xxij.euan.xlviij. ꝑ.j.Qđ xp̄s potuit dici ꝓpheta.euang. lvj.par.v.Figuratus per.Moy.cui dn̄s ore ad os loquebat Nume.xij.ibidem.

¶ Proficere.ꝙ chriſtꝰ ꝓficiebat etate ⁊ gratia.euan.xiiij.parte.iiij.Figuratus per yſaac qui ibat proficiens atq; ſuccreſcens Gen̄.xxvj.ibidem.

¶ Prudentia.De prudentia.euange. xliij.par.j.Item euan.l.par.iiij.

¶ Publicus ꝙ de peccatoribꝰ publicis dicit dn̄s figuratiue hiere.vij.Non vides q̇d iſti faciunt in plateis.Figurati per illum qui iacebat in platea.Tob.ij.

¶ Puella.ꝙ per puellam mortuam intelligitur anima exiſtēs in pctō mortali euā.lxiiij.par.j.Figurata per puellā de terra iſrael quam duxerunt captiuā latrunculi.iiij.Re.v.ibidem.

¶ Pugnare.ꝙ modꝰ pugnādi cōtra diabolū fuit figuratꝰ ꝑ pugnā dauid cū Golia.j.Re.xvij.euā.xxij.in mō pugnādi.

¶ Puteus.ꝙ ꝑ puteum intelligit infernus.euan.lvij.ꝑ.iij.Figuratus ꝑ puteū abyſſi.Apoc.ix.ibidem.

¶ De litera Q

Quatuor.ꝙ per quatuor portātes paralyticū.Primo intelligunt q̄tuor cōſiderationes q̄s dʒ habere pctōr.Figurate q̇ q̄tuor capita in vna beſtia.Dan̄.vij.Scđo quatuor ꝟtutes cardinales.Figurate ꝑ quatuor facies cuiuſlibet iſtorum animaliū q̄ vidit Ezechel.Eze.j.euan.xlvij.par.iij.

¶ Querere.ꝙ vnguentum cū quo debemus q̄rere xp̄m dʒ componi ex quatuor virtutibus.euang.xxviij.parte.j.

¶ Qualiter xp̄s q̄ſiuit genꝰ humanū ꝑditū ꝑ pctm̄.euan.xliiij.par.iij.Figuratus ꝑ ioſeph q̄rentē fratres ſuos.Gen̄. xxxvij.ibidē.ꝙ inquiſitio mulierū querentium xp̄m ⁊ non inuenientium fuit figurata in inq̄ſitiōe filioꝝ ꝓphetarū q̄rentiū heliam ⁊ non inuenientiū ip̄m.iiij. Re.ij.euā.xxviij.ꝑ.iij.ꝙ q̄liter regnum celoꝝ eſt q̄rēdū fuit figuratū in matre filioꝝ zebedei.Mat.xx.euang.lv.par.ij.

¶ De litera R

Ratio.Qualiter ratio dʒ dn̄ari ſēſualitati.euā.xv.ꝑ.ij.Figura de viro q̇ dʒ dn̄ari mulieri.Gen̄.iij.ibi.De ratiōe. euā.xx.ꝑ.j.Itē euā.xlix.in introductiōe.Itē ibidē.ꝑ.j.Itē euāg.lxij. ꝑ.j.Figura de hoīe q̇ pegre ꝓficiſcēs in ſua reuerſione voluit ponere rationem cum ſeruis ſuis Matt.xxv.ibidem.

¶ Ramꝰ.Quales ramos debemus portare obuiā xp̄o:⁊ de diuerſis ramis euā. xxvij.ꝑ.iij.Figura de filijs iſrl̄ q̇ egreſſi in montē portabat inde ramos diuer-

ſarum arborum. Ree. viij. ibidem.

¶ Recidiuatio. ꝙ recidiuatio in peccatū dicitur peioꝛ primo peccato perpetrato. euan. xxiiij. par. iiij.

¶ Recōciliatio. Qualis dꝫ eē recōciliatio cū deo ⁊ ꝓxio. Figura de agar ācilla cui dixit angel⁹ ꝙ recōciliaret cū dn̄a ſua Sara. Gen̄. xvj. Itē figura de Rege demetrio q̄ recōciliat⁹ fuit Simoni ſacerdoti. j. Mach. xiij. itē figura de filijs iſrl' q̄ dimittēdo deos alienos recōciliati ſunt cū deo. j. Reg. vij. euā. xlvj. p. iij.

¶ Reddere. ꝙ hō dꝫ primo reddere de ſeipſo holocauſtū: lꝫ multi faciāt oppoſitum. Figurati p mulierē garrulā que dixit puer. vij. hodie reddidi vota mea ⁊ inde ſe per luxuriaꝫ maculauit. Scdo primo ſubuentionē lꝫ multa faciāt oppoſitū. Figurati p Abſalon q̄ dixit Dauid patri ſuo. Uadā ⁊ reddā vota mea ⁊ tamen voluit ſibi auferre regnū. ij. Re. xv. Tertio deo laudē: lꝫ multi faciāt oppoſitum. Figurati p filios iſrael exiſtentes in egypto. Exo. v. euan. lxij. par. iiij.

¶ Redit⁹. Quid ſignificat redit⁹ magorū p aliā viā euā. xij. p. iiij. ꝙ redit⁹ xp̄i ad patrē fuit figurat⁹ p reditum angeli Raphaelis q̄ dixit Tob. iij. Tēp⁹ eſt vt reuertar ad eū qui miſit me euā. 34. p. j.

¶ Rex. Qualiter Chriſt⁹ dicitur rex iudeoꝛum euā. xij. par. j. ꝙ in Chriſto rege inſtar regis tempoꝛalis poſſum⁹ quiꝙ conſiderare euang. lxj. par. j.

¶ Regnū. ꝙ regnum dei dicitur multipliciter euā. xxiiij. par. ij. Itē de regno celoꝛum euā. xviij. par. j. Itē euā. xlviij. p. iiij. Item euā. lv. p. ij. Figura de matre filioꝛū zebedei Matt. xx. ibidē euāg. lx. parte. j. Item euan. lxij. par. j.

¶ Regratiari. De regratiatiōe euā. lij. in introductione. item euan. liiij. p. iiij.

¶ Relinq̄re. ꝙ hō dꝫ relinq̄re vanitates mūdi euā. xx. par. j. Figura hiere. xlviij. Ubi dicitur. Relinquite ciuitates. ibi.

¶ Remanere. ꝙ remāſio xp̄i in hieruſalē fuit ad noſtrā iſtructionē vt remanemus in ſtatu gratie. euā. xiij. par. j. Figura de Semey. iij. Re. ij. ibidem.

¶ Renuere. Qualiter aliqui renuūt venire ad ſpirituales nuptias euange. lx. parte. j. Figura de populo iſrael qui noluit audire vocem Samuelis. j. Reg. viij. Item figura de Ozia qui neglexit dominum. ij. Para. xxvj. Item figura de illis qui edificauerunt ſibi villas. Ree xxij. Item figura de negociatoꝛibus terre. Baruch. iij. Item figura de Abimelech qui occidit fratres ſuos. Judic. ix. Itē figura de Dathan ⁊ Abyron renuētib⁹ venire ad Moy. Nūeri. xvj. ibi.

¶ Repꝛehendere. De repꝛehenſione euange. xvij. parte. ij. item euange. xix. parte. j. item euange. xxix. parte. iij. itē euange. xlj. parte. ij. itē euange. xliiij. parte. ij. Item euāge. lix. parte. iiij. Itē euan. lx. par. iiij. item euange. lxij. parte iiij. Item euange. xxxvj. parte. j.

¶ Reſurgere. ꝙ reſurrectio chriſti fuit nunciata diſcipulis: ⁊ pꝛophetata in diuerſis locis ⁊ figurata Joh̄. ij. euange. xxiiij. parte. j. item de reſurrectiōe chriſti euange. xxviij. parte. iij. Item parte. iiij. item euange. xxx. parte. j. item. p. iij. Item euā. xxxj. par. iij. item. euā. xxxiij. parte. j. In cuius figura dixerat Jo. ij. Soluite templum hoc ⁊c.

¶ Reſuſcitare. De multiplici reſuſcitatione cum multis figuris euā. lvj. par. iiij. per totuꝫ. Item euan. lxiiij. par. iiij.

¶ Reuerti. Quid accidit homini reuertēti ad vitia priſtina. euange. lxv. par. j. Figura de pꝛopheta qui rediit ad comedendum in Bethel. iij. Re. xxv. ibidem.

Rogare. ꝙ homo debet rogare deum p offenſionibus ſuis euangel. lxij. parte ij. Figura de Dan̄. qui rogauit dominū Dan̄. ix. ibidem.

¶ Ruina. ꝙ xp̄s dicit fuiſſe in ruinam vitioꝝ ⁊ reſurrectionē virtutū. Figura de ſtatua Nabuc. Dan̄. ij. euang. ix. p. ij.

¶ De litera S

Satiare. ꝙ ſocietas ſupabūdans quia chriſtus ſatiauit multitudinem fuit figurata per ſuperabundantem facietatem quam fecit heliſeus. iiij. Re. iiij. Item euang. xlvij. parte. iij.

¶ Sacramentū. De ſeptem ſacramētis eccl'ie. euā. xv. par. j. Figura de ſeptē lucernis ſup cādelabrū vnū. zach. iiij. ibidē. De ſacramento euchariſtie euange. xlij. p. ij. par. iij. ⁊ p. iiij. ⁊ in digreſſione

ꝑ totum cum multis ⁊ diuerſis figuris.
¶ Saluator. ꝙ xp̄s ſaluator fuit deſide
ratus. Eſa. xlv. prophetatus Eſa. ix. Fi
guratus. iiij. Re. xiij. Demõſtrat⁹ Luc.
ij. euange. v. par. iiij.
¶ Sanare. ꝙ xp̄s ſoluẽdo pctõrẽ apphẽ
dit ip̄m ꝑ grãz ꝑueniẽdo. Figura de ma
nu q̄ apphẽdit ezechielẽ in cincinno ca
pitis. Eze. viij. Gratiam cõferendo. Fi
gura de ſanatione facta per cõtẽptibile
lignũ. Sap̄. x. Suo arbitrio relinquẽdo.
Figura de rubenitis quos dimiſit ioſ.
Joſ. xxij. euan. lvij. par. ij. De ſanatione
peccatoris euã. lix. par. iiij.
¶ Sapiẽtia. ꝙ ſapiẽtia diuina dicit̃ mu
lier multis de cauſis. Figura de aby
gail muliere prudentiſſima. j. Re. xxv.
euangelio. xliiij. parte. iij.
¶ Scribere. ꝙ xp̄s ſcribens electorum
noia põt figurari ꝑ virũ q̄ habebat atra
mentariuz ſcriptoris ad renes ei⁹. Eze.
ix. Item per manum ſcribentem ad pa
rietem. Dañ. v. euang. vj. par. j.
¶ Seducere. ꝙ finalis itẽtio ãtixp̄i erit
ſeducere hoies in errorẽ euã. lxv. par. ij.
Figura de beſtia q̄ ſeducebat homines
habitantes in terra. Apoc. xiij. ibidem.
¶ Seminare. ꝙ per hoiez q̄ ſeminabat
ſemen ſuum intelligit̃ xp̄s. Figuratus
per yſaac q̄ ſeminabat in geraris. Geñ.
xxvj. euang. xx. par. j. De ſemĩne. ibidẽ.
par. v. Item euang. xviij. par. j.
¶ Senſualitas. ꝙ ſenſualitas dz ſubij
ci rõni: ⁊ nõ ecõuerſo: qꝛ tũc eſſet ordo ꝑ
uerſus euã. xvj. par. ij. Figura de ſuo re
gnãte. Prouer. xxx. ibid. Jtẽ de ſenſuali
tate euã. xv. p. ij. Jtẽ euã. xxvij. j. Figura
de muliere garrula Prouer. vij. ibidem.
Jtẽ euang. xliij. p. ij. Figura de q̄tuor re
gib⁹ pugnãtib⁹ cõtra. v. Geñ. xiiij. ibidẽ.
Jtẽ figura de Sanſone q̄ accepit vxorẽ
de filiab⁹ philiſtijm Judic. xiiij. ibidem.
¶ Septẽ. De diuerſis ſeptenis euã. 4.
expo. j. p. iiij. Figura de ſeptẽ colũnis ꝓ
uer. ix. ibidem. Jtẽ euã. vij. p. iij. Figura
de ſeptẽ oculis. zach. iij. ibidẽ. Jtẽ euã.
xv. p. j. Figura d̃ ſeptẽ colũnis. prouer.
ix. ibidem. item figura de ſeptem ſtellis
Apoc. j. ibi. Jtẽ p. ij. itẽ euã. xxiiij. p. iiij.
Jtẽ ibidẽ. Figura d̃ dracone rufo Apo.
xij. ibidẽ. itẽ figura de ſeptẽ bobus ma
cilẽtis Geñ. xlj. ibidem. itẽ euã. xxv. p.
iij. Figura de cãdelabro aureo cũ ſeptẽ
lucernis zach. ix. ibidẽ. itẽ figura de ſe
ptẽ ſtellis. Apo. j. ibi. itẽ euã. xliij. par. j.
Figura de ſeptẽ mulierib⁹ apphẽdẽti
bus virũ vnũ Eſa. iiij. Item ibidem. Fi
gura de ſeptem lucernis ſup cãdelabrũ
zach. iiij. ibidem. itẽ euã. xlvij. par. ij. itẽ
p. iij. itẽ euan. l. par. iij. Figura de ſeptẽ
ſtellis. Apoc. j. Jtẽ figura de ſeptẽ ocu
lis zach. iiij. item figura de ſeptem colũ
nis Prouer. ix. ibidez. item euang. lj. p.
j. Item p. iiij. Figura de filiab⁹ ietro pa
ſcentibus gregem. Exo. ij. euan. lvij. p. j.
Item p. ij. Fgura de ſeptem ſpiritibus
nequioribus diabolo Matt. xij. ibidem.
item euang. lxj. par. iij. Item par. iiij.
¶ Sequi. Qualit̃ hoies debẽt ſeq̄ xp̄m
euan. xvj. p. j. Figura de ſequẽtib⁹ abi
melech Judic. ix. ibidẽ. De dãno ſequẽ
tiũ diabolũ. Figura de vulnere ſeno fa
cto in terra ab angelo Apoc. xvj. ibidẽ.
Itez qualiter debent ſequi chriſtũ euã.
xxj. par. iiij. Figura de heliſeo q̄ ſecut⁹
fuit heliam. iij. Re. xix. item euã. xlv. p.
v. cum predictis figuris.
¶ Seruire. ꝙ hõ ſeruiendo deo liberat̃
de manibus inimicoꝝ. Figura de filijs
iſrl̃ q̄bus dixit Samuel. j. Re. vij. Pre
parate corda veſtra deo ⁊c. euã. lv. par. j.
item ꝙ ſeruiendo diabolo homo effici
tur ſeru⁹. Figura de viris iabes galaad
ſeruientibus Naas. j. Reg. xj. ibidem.
¶ Sex. De diuerſis ſex euã. xv. p. ij. Fi
gura de ſex dieb⁹ quib⁹ operari licitum
erat. Exo. xx. ibidẽ. itẽ euã. xxiij. pt. j. cũ
figura p̄dicta. item euange. lxiiij. p. iij.
¶ Signuz. Qualiter xp̄s d̃r fuiſſe ſignũ
euã. ix. p. ij. Figura de ſerpẽte Eneo poſi
to in ſignũ in deſerto. Nume. xxj. ibidẽ.
Et q̄ cõtradicũt huic ſigno. ibidẽ. De ſi
gnis antixp̄i ad iudicium euã. j. expo. j.
parte. ij. Item expo. iij. parte. j. item de
ſignis euange. xxxj. par. iiij. item euan.
xxiiij. parte. ij. item euange. lvj. par. iiij.
item euan. lxj. p. iij. item euan. lxv. p. v.
¶ Sollicitudo. De ſollicitudie. euã. vj.
p. j. itẽ euã. xiij. p. j. itez. p. ij. itẽ euã. xix.
p. ij. itẽ euã. xliij. p. j. Et p. ij. itẽ euã. lxv.
p. j. Figura de filijs iſrael q̄s pauit de⁹
in deſerto. xl. ãnis Deut. viij. ibidẽ. itẽ

ibidē.Figura de hoīe volente multos
fruct⁹ ɔgregare Luc.xij.itē ibi.itē euā.
lvj.p.j.Itē euā.lxj.p.ij.itē euā.lxiiij.p.ij
¶ Solutio.de ſolutiōe pctōris euā.27.
p.ij.Figura de achioz.Judith.vj.ibidē.
¶ Somn⁹.Qđ viſio facta in ſomnis Jo
ſeph de conceptu virginis figurat per
viſionem ſcale quam vidit in ſomnis io
ſeph Geñ.xxiiij.euang.v.par.ij.
¶ Spūs.De ſpūſancto euā.xiiij.parte
iij.Item euā.xxiiij.par.iij.Item euan-
gelio.xxxj.par.ij.Item euāgelio.xxiiij.
par.ij.ꝛ parte.iiij.Item euā.xxxvij.par.
j.Item euan.xxxviij.p.j.Et p.ij.Figura
Eſa.iiij.Si abluerit de⁹ ſordes ꝛc.Eze-
chielis.xxxvj.Itē figura de ſpiritu in-
ſufflante Ezechiel' xxxvij.Itē de ſpiritu
eleuante Ezechielem.Ezechielis.xliij.
ibidem.Item euan.xlviij.par.iij.
¶ Stare Qđ chriſt⁹ dicit ſtare in ſignū
ꝙ eſt auxiliator noſter.euan.xlv.par.j.
Juxta quod figuratiue dixit Moy.Exo.
xvij.Stabo ego ſupra petram ꝛc.ibidē.
¶ Stat⁹.De ſtatu nature inſtitute ꝛ la-
pſe euā.xxvij.p.j.De ſtatu iuſtoꝝ euā.
xxxiij.p.iij.Figura de pplo iſraelitico.
Heſter.ix.ibidē.Et de ſtatu iniquoꝝ.Fi
gura de diuite habente vitā ꝛc.Luc.xij.
ibidem.Item euan.xlv.parte.ij.
¶ Stella.De ſtella:ꝛ qđ ſignificet euā.
j.expo.j.parte.j.Itē euā.v.part.j.Item
euangelio.xij.par.j.Item par.iij.
¶ Supbus.Qđ ſuperbi ſignificant per
montes ꝛ colles.euā.iiij.Expo.j.pte.v.
Figura de mōte peſtifero hiere.lv.ibi.
De ſupbis.euā.xx.p.ij.Itē euā.xlix.p.
iij.Figura de moab ſupbo.Eſa.xix.ibi.
¶ Supbia.De ſuperbia.euan.xxiij.p.
ij.Itē euangelio.xliij.parte.ij.Figurati
p ioſeph.Geñ.xlvij.ibidem.Item euā.
lj.parte.j.ꝛ parte.iij.Item euan.liij.p.
iij.Item euange.lvij.parte.iiij.
Surdus.Qđ per ſurdum ꝛ mutum in-
telligit totum gen⁹ humanū vel q̄libet
peccatoꝛ in ſpeciali.Et quib⁹ de cauſis
homo efficitur ſurdus.euan.lij.par.ij.

¶ De litera T.

Tangere.Qđ de⁹ multiplicit
tāgit hoīez euā.lxiiij.p.iij.
Figura de tactu cordis po-
puli.j.Regū.iiij.Itē figura
de tactu auris illius cui petrus amputa
uit auriculā Lu.xxij.Item figura de Se
raphin q̄ tetigit labia Eſa.Eſa.vj.Itē fi-
gura de tactu xpi q̄ tetigit linguaz muti.
Mat.vij.Itē figura de tactu lectuli in q̄
poꝛtabat defunct⁹.Luc.vij.Itē figura de
tactu femoꝛis Jacob.Geñ.xxij.Itē figu-
ra de tactu leproſi Mat.viij.ibidē.Item
quō tāgit repꝛobos.Figura de terra quā
tāgit deus que tabeſcit amos.ix.ibidez.
¶ Tēperātia.De temperantia.euāge.
xliij.part.j.Item euange.l.parte.iiij.Itē
euange.lvij.parte.j.
¶ Tēplū.Qđ tēplū eſt loc⁹ deo dedicat⁹
et oꝛonib⁹ aptus.euā.j.expo.ij.par.j.Fi
gura de tēplo Salomonis.iij.Reg.viij.
ibidē.Qualiter hō dꝫ ſe edificare tēpluz
dei.ibidē.Figura de tēplo qđ edificauit
Salomō.iij.Reg.v.ibidē.Et diuerſimo-
de de tēplo.ibidē.Figura de duob⁹ cala-
this plenis ficis.hiere.xxiiij.Itē figura
de Sobna negligente.Eſa.xxij.ibidez.
¶ Tētare.Qđ diabolus diuerſimode tē
tat homines euan.xvij.par.j.Figura de
beſtia ſimili pardo.Apoc.xvj.ibidē.De
diuerſa tētatione xpi.euā.xxij.part.j.Et
de diuerſis tētatiōib⁹ poſt illud euāge-
liū in tranſgreſſiōe.Figura de Ezechia.
Eſa.xxxviij.Itē figura de petro q̄ nega-
uit ſe noſſe xpm.Mat.xxvj.Qđ oēs tēta
tiōes generaliter reducunt ad tres.euā
gelio.xlv.parte.j.Figura de trib⁹ ſpiriti
bus immūdis exeuntibus de oꝛe beſtie.
Apoc.xvj.ibidem.Item ꝙ tentātes deū
priuantur gloria paradiſi.euāgelio.lviij.
parte.j.Figura de filijs iſrael qui tentā-
tes deum fuerūt priuati terra pꝛomiſſio
nis.Numeri.xiiij.ibidem.
¶ Tēpus.De tpe quo xps venit in hie
ruſalem in die palmarum.euang.xxvij.
parte.j.Qualiter intelligēdū eſt tps mo
dicum poſt qđ xps dixit diſcipulis ſe nō
viſurum:et ſe poſtmodum viſurum.euā-
ge.xxxiij.parte.j.
¶ Terra.de terra ad quā debēt ire deuo
ti par.j.Figurata p terrā bonam Deut.
viij.ibidē.Qđ coꝛda hoīm bn̄ diſpoſita ſi
gnificata p terrā bonā ſunt apta ad reci
piendū xbū dei.euan.xxx.par.ij.Figu-
ra de terra q̄ ptulit herbā virētē.Geñ.j.
¶ Teſtimoniū.Qđ pr̄ xpo m̄ltipl̄r dedit

teſtimoniū Et ꝙ ſcriptura perhibet teſtimoniū de xp̄o. De potētia effectiua. De mia remiſſiua. De iuſticia punitiua. Et de munificentia largitiua. euan. xxxvij. part. j. Figura de ſimilitudine manus q̄ apprehēdit Ezechielē ꝛ duxit eū in hieruſalē. Ezechie. viij. ibidē.

¶ Timor. Qđ homo propter timorē pene multoties retrahitur ab offenſione ꝓximi. euangelio. xlvj. parte. ij.

¶ Trāſfigurari. De trāſfiguratiōe chriſti: ꝛ de his que acciderūt circa eū. euangelio. xxiij. parte. j. Item parte. ij.

¶ Trāſfretare. Qđ xp̄s voluit nauigio trāſfretare. ꝛ qđ ſignificat. euā. xxxix. pt. j. Figura de Juda Mach. q̄ trāſfretauit exhortās populū. j. Mach. v. ibidem. Itē figura de Symone ſummo ſacerdote q̄ trāſfretauit torrentē. j. Mach. xvj. ibidē.

¶ Trāſire. Qualr̄ hō dꝫ trāſire de vitijs ad virtutes. euā. vij. p. j. Figura de pplo trāſeūte Jordanē. Numeri. xxxj. ibideꝫ.

¶ Triduū. Qđ ꝑ triduū in q̄ xp̄s inuēt⁹ nō fuit itelligit̄ numer⁹ ternari⁹ vitioꝝ l q̄ xp̄s nō inuenit̄. euāg. xiij. pte. j. Figura de ſpōſa nō inueniēte ſpōſuꝫ. Cañ. iij. Itē figura de illis q̄ vidit helias ſtās in ſpelūca in qb⁹ nō erat ſpūs. iij. Reg. xix. ibidē. Qualiter xp̄s inuētus fuit poſt triduū. euā. xiij. parte. j. Figura de feſta in quo poſt triduū aſcēdit hierl'm Act. xxv. ibidē. De multiplici triduo. euan. xlvij. parte. j. Figura de triduo i quo heſter indixit ieiuniū. heſter. iiij. Item figura de triduo dieruꝫ quo filij iſrael ꝓfecti ſunt de mōte dn̄i ꝓcedētes arcā dn̄i. Numeri xiij. Itē figura de triduo poſt qđ xp̄s inuētus eſt in tēplo Luce. ij. Itē figura de triduo poſt qđ iudas macha. et fratres ei⁹ trāſeūtes iordanē venerūt in deſertū. j. Mach. v. Itē figura de triduo poſt qđ dixit ſe reedificaturū templū. Jo. ij. ibidē.

¶ Turbatio. Vñ ꝓceſſit turbatio herodis de xp̄o nato. euā. xij. pt. ij. Figura de ſaule turbato cōtra dđ. j. Reg. viij. ibidē.

¶ De litera V.

Vadere. Qđ xp̄s excitat nos vt vadamus ad opera virtuoſe. euan. lxj. part. iij. Vt vadam⁹ ad lauacrum vitiorū inficientiū. Figura de naamā cui dixit heliſe⁹ vade ꝛ lauare ſepties i iordane. ad Conflictum inimicoꝝ inuadētiū. Figura de ſamuele qui dixit ſauli vade ꝛ percute amalech. j. Reg. xv. Ad cōtēptū mundanorum allicentium. Figura de helia cui dixit dn̄s vade ꝯtra oriētē ꝛ abſcōdere in torrēte charith. iij. Reg. xvij. ibi.

¶ Vallis. Qualiter vallis vt ſignificat hominem immūdū dicitur impleri. euā. iiij. expo. j. parte. v.

¶ Venire. Qualiter debet venire q̄ vult inſtar mariaꝝ inuenire xp̄m ꝛ angelum. euā. xxviij. Qđ xp̄s venit in mundum cū cōmitiua virtutū. euā. lvj. part. j. Figura de yſaac q̄ ibat ꝓficiēs Gen̄. xxvj. ibidē.

¶ Verbū. Qđ v̄bū dei eſt ſanatiuū egrotātiū. Figura de captiuis quos trāſtulit Nabuc. i babil'. hiere. xxix. Directiuū errātium. Figura de filijs iſrael ambulātibus per deſertū Numeri. ix. Correctiuū delinquētiū. Figura de niniuitis Jo. iij. Refectiuū eſuriētiū. euan. iiij. expo. j. pt. Qđ v̄bū diuinū ē creatiuū nō entiū. Sanatiuū lāguētiū. Saluatiuū peūtiū. euā. xvj. parte. ij. de efficacia verbi xp̄i. euangel. xxj. parte. iij.

¶ Veritas. Quod eſt multiplex veritas. euange. xxvj. par. j.

¶ Veſtis. Qđ eſt veſtis ſaccina ꝑ humilitatē. Figura de niniuitis qui veſtierūt ſe ſacco. Joñ. iij. purpurea per charitatē Figura de Jonatha q̄ veſtitus fuit purpura. j. Mach. iiij. Lapidea per patiētiā Figura de veſte āgeloꝝ. Apo. vij. hyacinthina ꝑ cōtēplationem. Figura de Mardocheo qui fulgebat veſtib⁹ regijs ꝛ hiacinthinis ꝛ aureis heſter. viij. Strāgulata ꝑ miam. Figura de muliere forti q̄ fecit ſibi ſtrangulatam veſtem Prouerb. xxxj. Cilicina per abſtinentiā Figura de Jacob qui induit ſe cilicio Gen̄. xxxvij. Alba ꝑ puritatem. Figura de veſtimētis albis illoꝝ q̄ ambulabāt cū agno Apoc. tertio. euā. xxvij. par. ij. Qualib⁹ veſtib⁹ debeat indui Xp̄ian⁹ fidelis. euā. xlviij. p. j. Qđ ē veſtis inocētie decorātis. Grē cōfortātis. Et glīe q̄etātis. euā. liij. p. iij.

¶ Via. Qđ multi ſunt qui non preparāt viā domino. Et multiplicit̄ de via. euan. iiij. expo. j. parte. iiij. Figura de quatuor vijs Prouerb. xxx. Item figura de ſepteꝫ

colūnis exciſſis in domo Prouer.ix.De mltiplici via antiqua peccatoꝝ.euā.xij. part.iiij.Figura de quatuor vijs de q̄b⁹ ſalomō loquit̃ Prouer.xxx.Item de via noua ꝟtutū.ibidē.Figura de vijs Eſdre.

¶ Uitiū.De ſeptē vitijs capitalib⁹.euā.xv.par.j.Item euā.xx.part.iiij.Itē euā.lj.par.iij.Itē par.iiij.Itē euāg.lvij.p.ij.

¶ Uidere.Qualiter xp̄s videbit̃ a ſctis in gloria.euā.iiij.expo.j.part.vj.Figura de Jacob q̄ dixit Geñ.xxxij.Uidi dominum facie ad faciem.ibidē.De multiplici viſiōe diſcipulorum de chriſto par.iij.Figura de ſepteꝫ oculis ſup lapide vno zach.iij.ibidem.De multiplici viſiōe diſcipuloꝝ de chriſto cuius figura p̄ceſſerat in rubo Moy.Et ꝙ ad ipſum vidēduꝫ excitātur anime deuote figuratiue Cañ.iij.Quibus dicit̃.Egredimini filie ſyon ⁊c.euange.liiij.parte.j.

Uidua.Qđ per mulierem viduam intelligitur ſynagoga.Figura de muliere vidua colligēte ligna.iij.Reg.xvij.Et ꝙ p mulierē viduā intelligitur ſancta mr̃ eccleſia.Et anima exiſtens in peccato mortali.euange.lxvj.parte.ij.

¶ Uilla.Qđ per emptionem ville ſignificat̃ peccatum ſuperbie.euang.xliij.p.ij.Figura de Joſeph q̄ emit triticū egypti Geñ.xlvij.ibidem.

¶ Uinculū.Quare Jo.baptiſta ab herode fuit poſitus in vinculis.euan.ij.part.j.Figura de Joſeph Geñ.xxxix.ibidem.

¶ Uinea.Qđ per vineam intelligit̃ anima cuiuſlibet fidelis q̄ dꝫ fodi amputari ⁊ extēdi.Figura de vinea que ſex annis debebat purgari Leuit.xxv.euang.xix.par.j.Et multiplicit̃ de vinea.ibidē.Figura de arbore fici Luce.xiij.ibideꝫ.Qđ per vineā intelligit̃ penitentiā ⁊c.Figura de Sanſone q̄ in vineis oppidi interfecit leonem Judic.xiiij.ibidē.Item figura de benedictione iude:de quo dictū fuit Geñ.xlix.Ligans ad vineam pullū ſuum.ibidem.

¶ Uinum.Qđ in conuiuio chriſti ponit̃ vinum optimum.euā.xv.par.iij.Figuratum per vinum conditum Cañ.viij.Itē figuratum per vinū qđ fuit in conuiuio regis aſueri Heſter.j.ibidem.

¶ Uir.Qđ chriſt⁹ dicitur vir.euā.xliij.par.ij.Figuratus per Joſeph virū plenū ſpū dei Geñ.xlj.ibidem.

¶ Uirtus.De virtutib⁹ moralib⁹ poſt euāgeliū.xxij.vbi de ipſis cū multis figuris.Item de ſeptem virtutibus.euāge.iiij.Expoſitio.j.parte.iiij.Itē euāge.xliij.par.j.Item euāg.xlvij.par.ij.Item euange.lvij.par.j.

¶ Uocare.Qđ de⁹ in qualibet etate hominis vocat ip̄m ad bn̄ operādū.euang.xix.part.j.Et par.ij.Qđ multi vocantur ⁊ pauci eliguntur.par.iiij.Figura de gedeone q̄ vocauit.xxxij.milia hoīꝫ ad pugnandū de q̄b⁹ nō fuerūt electi niſi.ccc.Judicum.vij.ibidē.Qđ deus vocat hominem ad attētam circūſpectionem.Figura de adā quē deus vocauit.di.Adam vbi es Geñ.iij.Ad perfectam emendationeꝫ.Figura de illis quos vocauit ad fletum ad planctum ⁊ ad caluitium Eſa.xxij.Ad rectam operationem.Figura de iuſto quem vocauit dominus vt ſequeretur ſe Eſa.xlj.Ad eternā retributionem.euan.xlix.parte.j.Quid accidit renuentib⁹ venire ad eum.ibidē.Figura de regina vaſthi Heſter.j.ibidem.Itē de multis vocatis ⁊ paucis electis.euange.lx.parte.v.Figura de filijs iſrael Numeri xiiij.ibidem.

¶ Uox.De ꝓprietate vocis:⁊ ꝙ eſt multiplex vox.Figura de adam Geñ.iij.Itē figura de voce turturis Cañ.ij.Item figura de Nabuc.Dañ.iiij.Item figura de voce cytharedorum cytharizantium Apoc.xiiij.euan.iij.parte.iij.

¶ Uolatilia.Qualiter per volatilia intelliguntur contemplatiui.euange.lv.parte.j.Figura de helia quem deus pauit per coruos.iij.Regum.xvij.ibidem.

¶ Utilitas.De vtilitate quam habem⁹ per oſtium materiale et ſpirituale.euange.xl.parte.iiij.

¶ De litera X.

Xp̄ūs.Quod chriſtus ſignificatur per ſalomonē.euāge.j.expo.iij.parte.j.Qđ chriſtus dicitur paruulus humilitatem profundiſſimam.Figuratus per Da-

uid paruulū.j.Regum.xvj.Datus pro-
pter benignitatē largiſſimā.Et q̄ habet
imperiū ſuper humerum eius ꝑpter po
teſtatem magnificā.Quod diuerſitas no
minum in xp̄o ſignificat eius nobilitatē
digniſſimā.Figuratus ꝑ dauid cui deus
fecit nomen grāde.ij.Reg.vij.euang.v.
par.iiij.Et q̄ fuit deſideratus:figurat⁹ ⁊
demōſtratus.ibidē.Qd xp̄s ſcribit noīa
electoꝝ.euāge.vj.par.j.Figurat⁹ ꝑ virū
habentem atramentariū ſcriptoris Eze
chie.ix.Itē per manum ſcribentē in pa-
riete Dañ.v.ibidē.Qd xp̄s fuit i effectu
vigoroſus.Figurat⁹ ꝑ ſamuelē.j.Reg.ij.
In intellectu luminoſus.Figurat⁹ per
bethſaelē architectū Exo.xxxj.In affe-
ctu gratioſus.euā.ix.par.iiij.Qd habuit
claritatē ſapiētie.Figuratus ꝑ Eſdrā in
genioſum.ij.Eſdre.vij.Sanctitatē exiſtē
tie.Pietatē beniuolētie.euā.x.p.iij.Qd
xp̄s dicit̄ medicus humani generis.euā
ge.xvj.par.ij.Figurat⁹ per raphaelē an
gelū q̄ curauit Tob.Tob.xj.ibideʒ.Qd
xp̄s auxiliās peccatorib⁹ figurat̄ ꝑ hie-
remiā oranteʒ pro populo deū.j.Mach.
xvij.par.iiij.Qd xp̄s licet peccatum non
habuit tamē mori voluit pro redemptio
ne hūani generis:euāgelio.xxvj.part.j.
Figura de duobus hircis quoꝝ vn⁹ in-
terficiebatur ⁊ ali⁹ permittebatur abire
Leuit̄.xvj.ibid.q̄ xp̄s dict⁹ fuit nazare-
nus Qualr̄ fuit figuratus ꝑ iepthe virū
fortiſſimum Judicū.xj.Et ꝑ ieſum nauē
fortē in bello Eccl̄i.xlvj.Qualiter fuit ꝑ
pheta.Et qualr̄ potēs in ope ⁊ ſermone
euāgelio.xxvj.par.iiij.Qd per ieſum ha-
bemus euaſionē pene affligentis ⁊ quō.
Figura d loth q̄ euaſit ſubuerſionē ſodo
me Geñ.xix.Collationē gratie.Et remiſ
ſionē culpe.euāge.xxxix.par.j.Qd i chri
ſto inſtar regis temporalis videm⁹ ſoliū
exaltatum.Pallium rubricatum.Pileuʒ
decoratum.Sceptrum demōſtratum.Et
cultum inclinatū.euāge.lx.par.j.Qd in
chriſto inuenim⁹ dignitatē glorioſaʒ ca-
thedralis excellētie.Claritatē radioſaʒ
luminaris ſapiētie.Bonitatē amoroſaʒ
doctrinalis influētie.Eq̄tatē virtuoſam
generalis preſidētie.euāg.lxiij.parte.ij.
Figura de illo qui ſedebat ſup equū al-
bū q̄ vocabat̄ fidelis et verax Apoc.xix.
ibidē.De benignitate xp̄i in cōdeſcēdē-
do precibus indigētiū.euāg.lxiiij.par.j.

¶De litera Y.

YDria.Qualiter ſex hydrie ſi
gnificāt ſex etates.Et qualit̄
in etatibus precedētib⁹ aduē
tū chriſti fuit aqua.Et quali-
ter in aduentu ſuo aquā mu-
tauit in vinū.euāg.xv.par.ij.Figura de
ſeruo q̄ debebat ſeruire ſex ānis ⁊ ſepti-
mo dimitti liber Exo.xxj.ibidē.Qualr̄ ꝑ
ſex hydrias lapideas intelligit̄ pctōr in
malitijs obſtinatus ibidem.Figurat⁹ ꝑ
Oziā qui fecit malū in conſpectu dn̄i.ij.
Paral̄.xxv.j.ibidē.Qd ꝑ ſex hydrias in
telligunt̄ virtutes.ibidē.Figura de cāde
labro cum ſex calamis Exo.xxv.ibidem.
¶Ydropicus.Qd hydropic⁹ ſignificat
pctōrē:q̄ in ip̄o tumore inſtās eſt ſignifi-
catiu⁹ ſuperbie.Fetor inficiēs ſignifica
tiuus inuidie.Pallor decolorās ſignifi-
catiu⁹ iracūdie.Torpor deprimēs:ſigni
ficatiu⁹ accidie.Ardor ꝯſumēs ſignifica
tiuus auaritie.Liquor humidās:ſignifi
catiu⁹ ingluuie.Humor defluēs ſignifi-
catiuus luxurie.euange.lvij.parte.ij.
¶Yeſus.Qualit̄ xp̄s fuit vocat⁹ ieſus
euā.v.par.iiij.Qualiter hoc nomē ieſus
fuit deſideratū prophetatū ⁊ figuratum
ibidē.De cōmēdatione hui⁹ noīs.euāg.
x.part.iiij.Figura de dauid cui de⁹ fecit
nomē grande.ij.Reg.vij.ibidē.Iteʒ figu
rat̄ per othoniel ſaluatorē populi iſraeli
tici Judicum.iiij.ibidem.
¶Ymago.Qd hō dʒ portare quadrupli-
ceʒ imaginē in hoc mūdo.Et quō portāt
aliā quadruplicē illi cōtrariam.Figura
de adorātib⁹ beſtiā Apo.xiiij.euā.ꝑ.iij.
¶Ypocrita.de ypocritis et hereticis.
euangelio.xlviij.parte.j.

¶De litera Z.

ZElus.De zelo veritatis quē
habēt fideles ꝯtra infideles
euāgelio.xviij.par.iij. Figu
rati ꝑ Phinees q̄ zelādo ze-
lū dei accepit teſtamētum ſa
cerdotij.j.Macha.ij.ibidem.
¶Zizania.Qd zizania ſignificat hereti-
cos vel peccata.euāge.xviij.par.j.

¶Finis tabule.

¶ Incipit cōpendiū

poſtille edite a fr̄e Philippo de mōte calerio ordis minorū abbreuiatū p̄ fr̄ez Jōſelmū de canoua de cumis: tunc cuſtodē cumanū eiuſdē ordis. ¶ Dn̄ica.j. de aduētu dn̄i. Euāgeliū p̄mū. Expoſitio p̄ma

Erunt ſigna in ſole ꝛ luna ꝛ ſtellis ꝛc. Luc.xxj. Sciendū eſt ꝙ duo ſūt inter alia q̄ hominē retrahūt a malo: ꝛ reducūt ad bonū. ſcȝ timor ꝛ amor ſicut poſſumꝰ videre p̄ experiētiā in multis. Sctā igit̄ mr̄ ecclīa cui eſt cura de nobis: vtroqȝ mō nos admonet vt ſpretis peccatis ꝟtuoſis operibꝰ inſiſtamꝰ. Et ideo hodierna die ꝑponit ꝛ reducit ad memoriā amorē quem xp̄s ad genꝰ humanū habuit qn̄ ꝑ nobis voluit incarnari: ꝑpter qḋ ꝛ iſtud tp̄s nominat̄ aduentꝰ: vt verſa vice diligamꝰ dn̄m qm̄ ipſe prior dilexit nos. Jo.iiij. Proponit ꝛ reducit ad memoriā in hodierno euāgelio diē iudiciū quē timere debemꝰ vt ſic ꝛ ſi nō amore primi aduētus in carnem ſaltem timore ſecūdi aduentus ad iudicium moueamur ad bene operandū ꝛ dimittendū pctā ſm ſententiā pſalmiſte dicētis. Declina a malo ꝛ fac bonū: inq̄re pacē ꝛ pſequere eā. ¶ Sciendū eſt aūt ꝙ xp̄i quadruplicē reperimꝰ aduentū. Primū in virginis vterū: ꝛ ille eſt admirādꝰ Scōm in mundū iſtū: ꝛ ille eſt imitandꝰ Tertiū in mētē hominis: ꝛ ille eſt appetendus. Quartū in fine mūdi ad iudiciū ꝛ illē eſt formidādus. De illo aūt vltimo aduētu ſcȝ ad iudiciū exponēdo prio hodiernum euangelium hyſtorice ſciendū eſt ꝙ querentibꝰ diſcipulis a chriſto ſm Bedam de ſigno aduentus eius ad iudicium eis in euāgelio hodierno reſpōdit di. Erunt ſigna in ſole ꝛ luna ꝛc.

¶ Jn iſto aūt euāgelio qnqȝ tangunt̄ ſcȝ
Terribilis creaturarum immutatio.
Mirabilis iudicis manifeſtatio.
Conſolabilis iuſtorum confortatio.
Jntelligibilis occultorum declaratio.
Jnfallibilis predictorum certificatio.

¶ Primū ꝓbat nouitas inaudita. Secūdū claritas nūq̄ viſa. Tertiū ſecuritas appetita. Quartū ſenſualitas ātemiſſa. Quintū ꝟitas repromiſſa. Primū in principio. Scōm ibi. Et tūc videbūt ꝛc. Tertiuȝ ibi. His aūt fieri ꝛc. Quartū ibi. Dixit aūt illis ꝛc. Quītū ibi. Amen dico vobis ꝛc. ¶ Prima pars.

Quantū ad primū vbi tāgitur. Terribilis ꝛc. qḋ ꝓbat ꝛc. dicit. Erūt ſigna in ſole ꝛc. Sciēdū ꝙ creaturarū q̄dā ſunt pure ſpūales vt angeli: q̄dā pure corporales. ꝛ iſte vl' ſunt incorruptibiles vt corpa celeſtia. vel ſunt corruptibiles vt elemēta ꝛ elemētata: q̄dā ſūt cōpoſite ex corpali ꝛ ſpūali: vt hō qui ꝯſtat ex aīa ꝛ corpore. Jn oībꝰ aūt iſtis ī die iudicij erit imutatio ſȝ Chry. ¶ Quātū igitur ad creaturas corporales icorruptibiles dicit. Erūt ſigna ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ ſicut dr̄ Gen̄.j. Fecit deꝰ duo magna luminaria ꝛc. vt lucerēt ꝛ illuminarent terrā. Sicut igit̄ in principio mundi vt indicarent mundū inceptū: poſita ſunt hec luminaria vt lucerent. ſic in fine mundi vt oſtendāt mūdū deficere lumen amittēt. Erunt igit̄ ſigna in ſole maiori luminari ſcȝ qui factꝰ eſt vt p̄eſſet diei: ꝛ luna. ſ. minori luminari q̄ facta eſt vt p̄eſſet nocti. ꝛ ſtellis q̄ poſite ſunt in firmamēto vt lucerent ꝛ vt ornarēt. vñ Johelis.ij. Sol ꝛ luna obtenebrate ſūt: ꝛ ſtelle retraxerūt lumen ſuū Et ibidē.iij. Sol vertet̄ in tenebras: ꝛ luna in ſanguinē anteq̄ veniat dies dn̄i magnus ꝛ horribilis. Magnus inq̄ electis: ꝛ horribilis dyabolo ꝛ oībꝰ reprobis. Sil'r Mat.xxiiij. Sol obſcurabit̄: ꝛ luna nō dabit lumē ſuum ꝛ ſtelle cadent de celo. ¶ Sed hic pōt eſſe dubium quō ſtelle poterūt de celo cadere cū dicat̄ ꝙ vna ſtella ſit maior tota terra. Reſpōſio dico ꝙ cadent q̄tum ad effectum nō q̄tum ad ſubſtantiā: q2 admittent lumen ꝛ nō lucebūt. Ul' nō cadēt q̄tum ad veritatem: ſed q̄tum ad noſtrā apparentiā ſicut videmꝰ de vaporibꝰ apparētibꝰ vt ſtelle cadētes. Uel ſm Euſe. Nō cadēt eo ꝙ lucē ſuā realiter amittāt: nec eo ꝙ realiter cadāt: ſed q2 ꝑpter preſentiā maioris luminis cū qua veniet xp̄s ad iudi

ciũ nõ videbit lux eaꝝ:ſicut ẽt i die mõ
ꝑꝑ ꝓñtiã ſolis q̃ ẽ maximi lumis nõ ap-
parẽt ſtelle. ¶ Quãtũ ad creaturas coꝛ
poꝛales ꝛ coꝛruptibiles d̃r. Et i terris ꝑſ
ſura gẽtiũ ꝛc. vñ Euſeb. Que aũt veniãt
oꝛbi poſt luminariũ obtenebꝛationẽ ex
q̃bꝰ fiet anguſtia gẽtiũ ꝯñter expmit. d.
Et i terris ꝑſſura ꝛc. Dicit igit ꝛ in ter
ris ꝑſſura gentiũ. i. anguſtia ꝛ tribulatio
magna q̃lis nũq̃ fuit ab iitio mũdi: nec
vnq̃ fiet. Matt. xxiiij. Pꝛe ꝯfuſiõe ſonitꝰ
maris ꝛ fluctuũ: qꝛ in mari erit tẽpeſtas
inaudita q̃ hoies vbilibet ꝯſtitutos ve-
hement affliget. ¶ Quãtũ ad creaturas
cõpoſitas ex coꝛpoꝛali ꝛ ſpũali ſubſtãtia
d̃r. Areſcẽtibꝰ hoibꝰ nõ ardẽtibꝰ libidie
ſeu cupiditate q̃ tũc nõ erit: ſʒ areſcẽti-
bꝰ. i. aridʒ ſcẽtibꝰ: ꝛ q̃ſi pꝛe anguſtia ſeip
ſos ꝯſumẽtibꝰ: qꝛ ꝓuer. xv. Secura mẽs
q̃ſi iuge ꝯuiuiũ ſic timoꝛ attenuat ꝛ d̃ſic
cat. vñ ꝓuer. xvij. Spũs triſtis exſiccat
oſſa. Areſcẽt igit ꝓpter mala ꝓñtia vel
futura imminẽtia oibus generalr̃ ꝛ ſpe
cialr̃ pctõꝛibꝰ. vñ Ro. j. Reuelabitur ira
dei de celo ſup oẽm impietatẽ ꝛ iniuſti-
ciã hoim eoꝝ q̃ veritatẽ ꝛ iuſticiã deti-
nent. i. q̃ cognoſcũt ṽitatẽ ꝛ eã negãt: vl
eã nõ ponũt i effectu. ¶ Quãtũ ad crea
turas totalr̃ ſpũales d̃r. Nã virtutes ce
loꝛuʒ mouebunt. vñ Theo. Nõ ſolũ autẽ
moꝛtales fluctuabũt cũ alterabit mũdꝰ
ſed etiã angeli ſtupebũt de tam terribili
bꝰ mutatiõibꝰ vniuerſi. ¶ Uirtutes igi
tur celoꝝ. i. angeli ꝛ poteſtates q̃/dicun
tur ṽtutes celoꝝ aut qꝛ ſunt motoꝛes eo
rum ſm phos: aut qꝛ habitatoꝛes ſʒ ſan
ctos mouebũt. i. ad modũ timẽtiũ ſe ha-
bebũt: vel mouebunt ſm Bedã. timoꝛe
reuerentie q̃ lʒ ſemꝑ ſit in eis: tñ ꝑcipne
tunc apparebit. vñ Job. xxvj. Columne
celi id ẽ angeli paueбũt ad nutuʒ eiꝰ: vl
mouebunt ſm Euſebiũ. i. deſcendẽt cuʒ
xp̃o iuxta illud Mat. xxv. Cũ venerit fi-
lius hominis in maieſtate ſua ꝛ oẽs ãge
li eius cum eo. Uel mouebũtur ſm Euſe
biũ: qꝛ abſoluẽt a miniſterio creaturaꝝ.

¶ Secunda pars.

Equit. Et tũc videbũt filiũ ꝛc. vbi
ponitur mirabilis iudicis manife
ſtatio qð ꝓbat claritas nunq̃ viſa.
vñ Theo. Tã fideles q̃ ĩfideles videbũt
eũ: radiabit eñi ãplꝰ ſole tã ipſe q̃ crux
eiꝰ videbũt igit eũ ſm Greg. in omel. cũ
poteſtate magna: q̃ pꝛimo cũ hũilitate vi
ſus eſt: ꝛ maieſtate qui pꝛiꝰ apparuit cũ
vilitate et deſpectu. Uel cum ꝑtãte ma-
gna ſm Greg. ꝯ malos puniẽdos: ꝛ ma-
ieſtate q̃ ad bonos ꝓmiãdos. ¶ Sciẽdũ
eſt q̃ iſte aduẽtꝰ ad iudiciũ fuit figuratꝰ
Apoc. xiiij. vbi Jo. inq̃t. Uidi ꝛ ecce nu
bẽ cãdidẽ: ꝛ ſup nubẽ ſedentẽ ſilẽm filio
hois hñtẽ in capite ſuo coꝛonã aureã: ꝛ
in manu ſua falcẽ acutã. Ubi ſciendũ q̃
ad lrãm xp̃s ſignificatꝰ ꝑ ſilẽʒ filio hois
veniet ad iudiciũ in nube cãdida q̃ erit
eleuata in aere: ꝛ oẽs añ ip̃m ꝯgregabũ
tur: vt ſtipendia ſua recipiant bona vel
mala: iõ d̃r hr̃e coꝛonã aureã ſignificãtẽ
pꝛemiũ iuſtoꝝ ꝛ in manu falcẽ acutã ſi-
gnificãtem penã repꝛoboꝝ. ¶ Fuit etiã
figuratꝰ iſte aduentꝰ Dan. j. vbi d̃r ſen-
tẽtialiter q̃ Daniel vidit antiquũ dieꝝ
ſedentẽ ſup thꝛonũ flãmeũ a cuiꝰ facie
egrediebat fluuiꝰ igneꝰ ꝛ rapidus cũ mi
niſtrabãt milia miliũ angeloꝝ. iſte ſedit
ad iudicãdũ ꝛ libꝛi apti ſunt coꝛã eo: ꝛ ec
ce in nubibꝰ celi filiꝰ hois veniebat ꝛ ꝑ
uenit vſq̃ ad antiquũ dieꝝ ꝛ dedit ei po
teſtatem ꝛ honoꝛeʒ ꝛ regnũ ꝛ ois ppl̃s
tribus ꝛ lingue ei ſeruient. Ubi ſciendũ
q̃ lʒ xp̃s q̃tum ad humanitatẽ veniat iu
dicare mundũ ſicut iudex delegatꝰ tñ ꝓn
cipalis autoꝛitas iudicãdi erit in deita-
te. vñ Jo. v. Pater dedit ei ſcilʒ filio po-
teſtatẽ iudiciũ facere: qꝛ filius hois eſt.
¶ Sciẽdum eſt igit q̃ per antiquũ dieꝝ
intelligit deꝰ pater: qꝛ eſt ſine ꝓncipio
ꝛ ſine fine. Jlle ſedit ſup thꝛonũ flãmeũ
id eſt in ſua deitate que flãmea d̃r rõne
eternitatis: qꝛ deꝰ eternitas ẽ. j. Jo. iiij.
cui miniſtrãt ꝛ aſſiſtũt oẽs angeli ipius
eſſentiã cõtemplãtes. Per fluuium autẽ
igneum de ipſiꝰ facie ꝓcedẽteʒ intelligi
tur ſententia dura ꝯtra pctõꝛes q̃ aucto
ritatiue ꝓcedet ab ip̃o. Per filiũ aut ho-
minis itelligit filiꝰ virginis ille veniet
ad prẽm antiquum dieꝝ q̃ dedit ſibi po
teſtatẽ iudicandi ꝛ dandi regnũ eternuʒ
oibus dignis: vt poſtmodũ ſibi aſſiſtant
in paradiſo et ſeruiant ei. Et in illo iudi
cio apericntur libꝛi: id eſt ꝯſcientie vt le
gantur omnia facta eoꝛũ ſiue bona ſiue

mala. Ue dt apoc. xxij. Ecce venio cito ⁊ merces mea mecũ eſt dare vnicuiqȝ ſm opa ſua. ¶ O q̃ta inueniẽt ſcripta in libris multo⸗ in ↄſciẽtijs eo⸗ q̃ i bonis tpalib⁹ duxerũt dies ſuos ⁊ in pũcto ad inferna deſcẽdẽt Joã. xxj. O q̃ magnum chartulariũ portabũt ſupbi auari ⁊ luxurioſi ceteriqȝ pctõres. O q̃ anguſte erũt vie reprobo⸗: qr ſm Ambro. A dextris erũt pctã accuſantia a ſiniſtris infinita demonia ſubt⁹ horridũ chaos iferni: deſup iudex irat⁹ foris mũd⁹ ardẽs. intus cõſciẽtia vrẽs. ibi vix iuſt⁹ ſaluabit. heu miſer peccator ſic deprehenſus quomodo fugiet: latere eſt impoſſibile apparere intolerabile.

¶ Tertia pars.

Sequit. his aũt fieri icipiẽtibus ⁊c. vbi tãgitur cõſolabilis iuſtorum cõfortatio. qđ pbat ſecuritas appetita. vñ Greg. Quia pmiſſa cõtra reprobos dicta ſunt mox ad electorũ ↄſolationem vba vertunt. Nam ſubditur. His aũt fieri ⁊c. Ac ſi dicat cũ plage mũdi crebreſcãt leuate capita vr̃a. i. exhilarate corda qr dũ finit mund⁹ cui⁹ amici nõ eſtis ꝓpe eſt redẽptio quã q̃ſitis. In ſcriptura eñ ſacra ſepe caput ꝓ mẽte ponit qr ſicut capite regũt mẽbra ita cogitatiões mẽte diſponũt. Capita igit leuare eſt mẽtes ad ſupna gaudia erigere. In iſta aũt parte tria tãgit. ſcilicet qr Excitat intellectũ ad attẽtã intuitionẽ. Exigit affectum ad alterã ſpectationẽ. Exprimit effectũ ad noſtrã ↄſolationeȝ. ¶ Primũ notat ibi. Reſpicite. Secũdũ ibi. Leuate capita ⁊c. Tertiũ ibi. qm̃ appropiquat redẽptio veſtra. ¶ Pro prio dr Tob. xj. q anna ſedebat q̃tidie i ſupcilio mõtȝ vñ trãſpicere poterat de lõginquo. ¶ Pro ſcdo dr in pſ. Ad te dñe leuaui aiã de⁹ me⁹ ⁊c. ¶ Pro tertio dr in pſ. Redemptiõeȝ miſit dñs pplo ſuo ⁊c. ¶ Dicit igit ſm Euſebiũ. His aũt. ſ. ſingulis pmiſſis fieri incipiẽtib⁹. ſ. execuſionis mãdari: reſpicite. i. diligẽter attẽdite ⁊ leuate capita veſtra. i. erigite corda veſtra tãq̃ ſcriptura qr poſt mũdi ruinam ſequit beatitudo veſtra querit erit in glorificatione anime et corporis.

¶ Quarta pars.

Sequit. Et dixit illis ſili. ⁊c. vbi tangit intelligibil' occulto⸗ declaratio. qđ delucidat ſenſualitas añmiſſa. Ubi ſciendum q ꝑ iſta ſenſibilia q̃ videm⁹ citi⁹ mãducimur in cognitionẽ occulto⸗. Sub exẽplo igitur arboris ſenſibilis docet agnoſcere aduentũ cõſeruatiõis. Nã ſicut productio folio⸗ ⁊ fructuũ ẽ ſignũ vicie eſtatȝ ita exhibitio pteritorũ ⁊ ↄmotio plio⸗ ⁊ hereſũ idiciũ eſt ꝓpinq̃ ↄſummatiõis. ¶ Dicit igit videte ficulneã. hãc eñ inter cetera ipã ſr noiat ꝓpt fruct⁹ dulcedinẽ ⁊ ꝓpt prie puaricatiõis recordatiõeȝ q̃ fuit cã oim malo⸗. dr q̃ dr q pmi parẽtes ↄſuerũt folia fic⁹ ⁊ fecerũt ſibi pizomata Geñ. iij.

¶ Quinta pars.

Sequit. Amẽ dico vobis ⁊c. vbi tangit infallibilis predicto⸗ certificatio qđ pbat veritas repromiſſa. vñ Grego. Oia aũt pdicta ſub magna certitudine cõfirmãtur cuȝ ſubditur. Amẽ dico vobis ⁊c. ¶ Dicit igit amẽ. i. certiſſime et veracit dico vobis qr nõ pteribit gñatio hec. i. ſm Bedã totũ gen⁹ humanuȝ vel ſpecialiter gen⁹ iudeorum. vel ſm Euſebiũ generatio hec. i. ſctã eccleſia vel populus fidelis. vel ſm Bedã nõ pteribit gñatio hec. i. ſexta etas donec oĩa fiant i. q̃ dicta ſunt cõpleant. ¶ Sciẽdum eſt aũt q lȝ multa mira ↄtingant in iudicio ⁊ quaſi ienarrabilia tñ quedã ponit. hiero. q̃ dicit ſe i annalib⁹ iudeorũ repiſſe. ¶ Ponit igit. xv. ſigna que apparebunt in. xv. dieb⁹. Prima die eriget ſe mare ſup altitudines mõtiũ. vt verificetur illđ pſ. Mirabiles elatiões maris. Scđa die deſcẽdet vt vix videri poſſit. Tertia die marine belue aſcẽdẽtes ſuper mare dabũt rugit⁹ vſqȝ ad celũ q̃ſi futura narrãtes. Quarta die ardebit aqua. Quĩta die herbe ⁊ arbores dabũt rorẽ ſanguinem. Sexta die ruẽt edificia. Septia die erit gñalis terremot⁹. Octaua die adeq̃bit terra. Nona die intrabũt hoies ãtra ⁊ cauernas. Decia die exhibũt hoies de cauernȝ ⁊ ibũt velut amẽtes ⁊ ñ poterũt ſibi mutuo loq̃ p ſtupore mirabiliũ q̃ videbũt ⁊ expectabũt. Undecia die apiẽt ſepulcra ⁊ ſtabũt oſſa ſup ea. Duodecia die ſtelle

cadēt de celo ⁊ virtutes celi mouebunt. Tertiadecima die morient oēs hoies vt cū mortuis reſurgāt. Quartadecia ardebit celū ⁊ tra.i.ſupficies aeris ⁊ tre. Quitadecia die fiet celū nouū ⁊ terra noua ⁊ reſurgent oēs hoies ⁊ tūc fiet iudiciū.

¶ De eodem. expoſitio ſecunda.

ERūt ſigna in ſole ⁊c. Sicut dictū fuit ſuperi⁹ q̄druplex legebat aduent⁹. Expoſitū eſt ſuperi⁹ euāgeliū lrālit q̄tū ad aduentū ad iudiciū de q̄ ad lrām dictū fuit de xp̄o Nūc vo exponēdū ē tropologice ſiue moraliter de aduētu xp̄i in mētē fideliū q̄ fit p gratiā inhabitātē ſʒ hoc igitur in hoc euāgelio quinqʒ tangunt ſcʒ.

Subiecti preparatio gratioſa.
Obiecti condeſcenſio amoroſa.
Iuſti confortatio gaudioſa.
Exempli perſuaſio fructuoſa.
Facti certificatio ſonoroſa.

¶ Primū pbat hois inouatio. Scdʒ munerʒ repromiſſio. Tertiū crimis abſolutio. Quartū arboris introductio. Qnitū nois ptestatio. Primū in pncipio. Scdʒ ibi. Nā vtutes celoꝝ ⁊c. Tertiū ibi. his fit fieri ⁊c. Quartū ibi. Dic āt eis ⁊c. Quitū ibi. Amē dico vo. ⁊c. ¶ Prima pars.

QUantū ad pmū vbi tāgit ⁊c. qd pbat ⁊c. dicit. Sciēdū eſt q hō q̄ vult xp̄m p grāʒ in mentē ſuā recipere dʒ ſeipʒ digne diſponere vt poſſit effici dignū tēplū ⁊ habitaculū dei. Nā ſm Apo.j.cor.iij. Tēplū dei ſctm̄ eſt qd eſtis vos. ſanctū i quā eſt.i. ſanctū debet eſſe. vn̄ Aug. i ſermone dedicationis eccleſie. Quātū poſſum⁹ cū dei adiutorio laborem⁹ ne deus noſter i templo ſuo hoc eſt i nobiſipſis iueniat q oclos ſue maieſtatis offendat: ſed habitaculū cordis noſtri euacuet vitijs: ⁊ virtutib⁹ repleatur: claudatur dyabolo ⁊ aperiat chriſto. ¶ Sciēdum eſt aūt q illa talis preparatio debet fieri qnqʒ modis ſcilʒ

Quātū ad intellectiuā potētiā dirigētē.
Quantum ad volitiuā appetentem.
Quātum ad ſenſitiuam retrahentem
Quātum ad contritionem delictorum.
Quantum ad deſertionem vitiorum.

¶ Ordinatio itellectiue dat itelligi i ſolis ſigno. Uolitiue i ſigno lune. Seſitiue in ſigno ſtellaꝝ. Cōtritio i ſonitu marʒ ⁊ fluctuū. Deſertio maloꝝ in areſactione hoiʒ. ¶ Quātū igit ad pmū.ſ. inouatiōeʒ itellect⁹ dirigētʒ.d. Erūt ſigna i ſole. Nā p ſolē q̄ eſt lucid⁹ ⁊ clarus: ſua luce alijs tribuēs claritatē: itelligit itellect⁹ q̄ int alias potentias hois: maiorē hʒ claritatē: alias etiā potētias ſua claritate dirigēs. Iſtū aūt itellectū dʒ hō diſponere: ⁊ p ꝯn̄s totum ſeipſum tripliciter. ſcʒ.

Per ſue vilitatis conſiderationem.
Per mandatorum adimpletionem.
Per conſtantem adheſionem.

¶ Ut ſic p ꝯſiderationeʒ ſue vilitatis: ſit in hoie ſignū reuerētie ⁊ hūilitatis. Per mādatoꝝ adimpletionē: ſignū obediētie ⁊ ſedulitatis. Per firmā adheſionē: ſignū mūdicie ⁊ puritatʒ. ¶ Pmo igit hō q̄tū ad itellectū: dʒ ſe diſponere p ſue vilitatʒ ꝯſideratione vt ſit i eo ſignū humilitatʒ ⁊ reuerētie. Nā dʒ ꝯſiderare q̄s eſt: ⁊ q̄lis ē ⁊ vn̄ fact⁹ eſt: q2 de vili materia. vn̄ Gn̄.ij. Formauit igit de⁹ hoiem de limo terre. Cui dictū eſt a deo. Gen̄.iij. Puluis es ⁊ in puluerē reuerteris vn̄ ſibi dr Eccli.x. Quid ſupbis tra ⁊ cinis. q.d. ſupbire nō debes: ſʒ magis humiliari. Hoc aūt fuit figuratū Apoc.vj. vbi iquit. Io. vidi ⁊ ecce ſol fact⁹ ē niger q̄ſi ſacc⁹ cilicin⁹. Ubi ſciēdū q ſacc⁹ ſignificat vilitatē hois: ciliciū vo mortalitatē: quā ꝯſiderādo corp⁹ macerādo dʒ effici niger.i. dſpect⁹ i ppa ꝯſideratiōe. ¶ Scdo dʒ diſponere p mādatoꝝ obſerationē: vt ſit in eo ſignū obediētie ⁊ ſedulitatis. Nā dʒ pctōr ꝯſiderare p itellectū q̄tū offendit deū peccādo ⁊ q̄tum eſt ſeuera ſnia dei ꝯ pctōres: q2 eſt ſnia mortis eterne niſi peniteāt: ⁊ ꝯuerti dʒ ad pniam ⁊ ſic q̄ peccādo tranſgreſſus fuerat mādata dei: tādē reuertat ad eoꝝ obſeruātiā: cui⁹ ppoſitū de⁹ ex alto reſpiciēs liberalr ſibi idulget. Hoc aūt fuit figuratū in Ezechia. de q̄ dr. Eſa.xxxviij. q cuʒ de⁹ ppt pctā ſua p pphetā cōminat⁹ fuiſſet ſibi mortē fleuit fletu magno: cui⁹ lachrymas vidēs dn̄s pepcit ſibi mortē. ⁊ addidit ſibi ad vitā.xv. ānos ⁊ eruit eū de manib⁹ aſſyrioꝝ: ⁊ hoc fuit ſignū q ſol reuerſus eſt.x. lineis p grad⁹ quos deſcē

derat. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ Eze. q̇ deū offen
dit itelligit q̇libet pctōꝛ: q̇ qñ peccat deū
offendit. Huic aūt ꝑ ꝓphetā de⁹ ꝯminat
mortē: qñ ꝑ p̄dicatorē v̄bi dei ſiue ꝑ ſcri
pturā ſctām annūciat ꝙ ſibi debet pena.
Qḋ audiēs pctōꝛ dꝫ flere fletu magno et
ꝯteri de pctō ꝯmiſſo: ꝛ tūc de⁹ pi⁹ qui nō
vult mortē pctōꝛis ſꝫ vt ꝯuertat ꝛ viuat:
dat ſibi ſpaciū pnie: qꝛ lꝫ ſm rigorē iuſti
cie ſtatim hō poſtq̄ peccauit mortalr̄ eēt
dign⁹ pena eterna: tñ ſi vult ꝯuerti deus
differt ſniam. ꝛ ſignū hmōi eſt ꝙ ſol. i. in
tellect⁹ q̇ errādo deſcēderat p. x. grad⁹. i.
trāſgreſſus ē. x. p̄cepta q̇ trāſgreſſio fit ꝑ
deſcēſum: qꝛ ſicut deſcēdendo: hō appro-
pinquat ad ptē infimā ita ꝑ trāſgreſſiōeꝫ
p̄ceptoꝝ hō appropinquat ad ifernū. vñ
p̄s. Repleta eſt malis aīa mea: ꝛ vita mea
inferno appropinquit. Hō igit q̇ trāſgre
diēdo p̄cepta deſcēderat p. x. grad⁹: dꝫ re
uerti ſupi⁹ ꝑ iſtos. x. qꝛ q̇ pri⁹ trāſgreſſoꝛ
p̄ceptoꝝ fuerat: dꝫ poſtmodū fieri obſer
uatoꝛ. Et tūc de⁹ parcit ſibi mortē eternā
ꝛ ipꝫ eruit de manib⁹ aſſirioꝝ. i. dyaboli
q̇ eſt rex ſuꝑ oēs filios ſupbie. Job. xlj.
¶ Tertio dꝫ ſe diſponere ꝑ firmā adhe-
ſionē: vt ſit i ipō ſignū mūditie ꝛ puritatꝫ
Nā poſtq̄ hō ꝑ itellectū ꝯſiderauit vili-
tatē ſuā ꝛ hūiliauit ſe: ꝛ dimiſſis vitijs re
uerſus ē ad obſuātiā p̄ceptoꝝ: dꝫ eſſe cō
ſtāſ ꝛ pſeuerare i rectitudie bone opatio
nis vt ſuet aīaꝫ mūdā. ¶ Hoc aūt fuit fi
guratū Joſ. x. vbi dꝛ ſnialr̄ ꝙ cū Joſ. pu
gnaret ꝯ̄ inimicos ꝙ ſtetit ſol i medio ce
li: ꝛ nō feſtiuauit occumbere ſpacio diei
vni⁹ ꝛ ſic deuicit hoſtes ſuos. ¶ Ubi ſciē
dū ꝙ ꝑ Joſ. intelligit q̇lꝫ hō. Jſte hꝫ pu-
gnare ꝯ̄ inimicos. ſ. carnē mūdū ꝛ diabo
lū: ſi aūt vult eos vicere: ſol. i. itellect⁹ ꝛ
rō dꝫ ſtare i medio celi. i. i rectitudie fir-
mit ſtare q̇ ꝯſiſtit i medio: ꝛ facit hoīeꝫ ce
libē: ꝛ tunc habebit victoriā de inimicis.
¶ Sic igit̄ pꝛlo d̄bēt eē ſigna i ſole. i. i in
tellectu: qꝛ dꝫ eē niger ꝑ ſue vilitatis ꝯſi-
derationē: dꝫ reuerti. x. lineis ꝑ mādato-
rū obſuationē: ꝛ dꝫ ſtare i medio celi ꝑ fir
mā adheſionē. vt in pꝛio ſigno ſit humili
tas. Jn ſcd̄o ſedulitas: ꝛ in tertio ꝯſeruet
puritas. vt poſſit dicere illḋ p̄s. Signatū
eſt ſuꝑ nos lumen vult⁹ tui dñe. Dediſti
le. i corde meo. ¶ Quātum ad ſcd̄m. ſ. or-
dinationē volūtatis appetentis. dꝛ Erūt
ſigna in luna. Per lunā eñ intelligit vo-
lūtas: ſicut intellect⁹ ꝑ ſolē. cuius rō eſt
qꝛ ſicut luna de ſe nō hꝫ claritatē: ſꝫ illu-
miat a ſole: ita volūtas de ſe nō hꝫ cogni
tionē: nec ꝑ ꝯñs directionē: ſed dirgit ab
itellectu. Jn iſta igit luna. i. volūtate de
bent eē ſigna dilectiōis: vt poſſit dici de
ipſa illud Job. xxxj. vidi ſolē cū fulgeret
et lunā antecedentē clare: tūc eñ ſol. i. in
tellect⁹ fulget qñ recte iudicat: ꝛ lūa. i. vo
lūtas clare icedit qñ ſequit rectū iudiciū
rōnis. Jſta ē luna de q̄ dꝛ Apoca. vj. Lūa
tota facta eſt ſanguis. i. voluntas ꝓpter
charitatē dei et ꝓximi. Nā ruboꝛ ſignifi-
cat charitatē vt ſic de tali poſſit dici illḋ
cant. v. Dilect⁹ meus cādidus ꝛ rubicun
dus. elect⁹ ex milib⁹. Quātū ad tertiū. ſ.
inouationē ſenſualitatꝫ retrahentis dicit
Erūt ſigna in ſtellis. Nā ꝑ ſtellas itelligo
potētias ſēſitiuas qꝛ ſicut corp⁹ celeſte oꝛ
nat ſtellis ita corp⁹ hois oꝛnat potētijs
ſenſitiuis. Jn iſtꝫ āt ſtellꝫ. i. potētijs debēt
eē ſigna. qḋ q̇dem eſt qñ potētie dirigunt
recto iudicio rōnis. vt. ſ. hō nō videat: nō
audiat: nō guſtet: non odoret: non tangat
aliq̇d qḋ recta rō iudicat nō tāgendū: nō
vidēdū ꝛc. ¶ De iſtis aūt potētijs ſic oꝛ-
dinatꝫ in figura dꝛ illḋ Baruch. iij. Stel
le dederūt lumē icuſtodijs ſuis ꝛ letate ſūt
Uocate ſunt ꝛ dixerūt aſſum⁹ et luxerūt
ei cū iocūditate q̇ fecit illas. ¶ Ubi ſciē-
dū. ꝙ tūc ſtelle. i. potētie ſenſitiue dāt lu-
mē in cuſtodijs ſuis qñ nō laxāt ad vana
ſed ſtāt infra termios rōnis. Adſunt etiā
qñ vocant: qñ parēt rōni imperāti. Et in
hoc debēt letari: ꝛ tūc lucēt cū iocūditate
illi q̇ fecit eas. i. ſuo creatori. ¶ Sic āt oꝛ
dinate pñt pugnare ꝯ̄ vitia ꝛ ea vincere ꝛ
nō ſuccūbere. ¶ Hoc aūt fuit figuratum
Judi. v. vbi dꝛ ꝙ ſtelle manātes i oꝛdie et
curſu ſuo ꝯ̄ ſiſarā pugnauerūt. ¶ Ubi ſcie
dū ꝙ ꝑ ſiſarā q̇ iterp̄tat excludēs gauden
tē. intelligunt vitia q̇ gaudētes i ipſis ex
cludūt a gaudijs padiſi. tñ ſtelle. i. poten
tie ſenſitiue manētes i oꝛdie et curſu ſuo
i. obediētes recto iudicio rōnis ipā vitia
deuincūt. ¶ Sꝫ tñ lꝫ in ſupradictis trib⁹
p̄dicta ſigna debeant apparere: tñ ꝓhdo-
loꝛ in mltis hoībus nō viden. vñ de ipis
poſſumus dicere illud p̄s. Signa noſtra

nō vidim⁹ iā nō eſt ꝑpheta. Nā ſigna vir
tuoſa in ipīs videre nō poſſum⁹: ſꝫ vicio
ſa. Figurati ꝑ illos ipios volētes accipe
re de mūdo qđcūqꝫ eſt eis delectatiōis
ꝙꝙ vane: q̄ dixerūt Sapiētie.ij. Uino ꝓ
cioſo ⁊ vnguētis nos ipleam⁹ nō ꝑtereat
nos flos tpis: coronem⁹ nos roſis āñq̄
marceſcāt: nemo veſtrū ſit expˢ luxurie
nr̄e: vbiqꝫ relinquam⁹ ſigna leticie qm̄
h̄ eſt ps nr̄a: ⁊ hec ē ſors nr̄a circūuenia
mus iuſtū ⁊ non pcam⁹ vidue nec reue-
reamur canos multi tpis. ¶ Ubi tangit
pctā gñalia i qb⁹ gñalr̄ peccāt hoīes ſcꝫ
pctm̄ gule inficiētis. Impleam⁹ nos vi-
no. Pctm̄ ſupbie ⁊ vane glīe extollētis
coronemus nos roſis. Peccatū luxurie
gñantis. null⁹ ſit expers luxurie noſtre.
Pctm̄ auaricie. exurētis: circūueniam⁹
iuſtū ⁊ non parcam⁹ vidue. Uñ aduerte
q̄d de ipīs ibidē dr̄. Hec cogitauerūt ⁊ er
rauerāt ⁊ excecauit eos malicia eoꝝ. Ec
ce q̄uō i ipīs nō fuerūt ſigna bona ſꝫ ma-
la. ¶ Quātū ad quartū. ſcꝫ ꝯtritionē de
lictoꝝ dr̄. Et in terris ꝑſſura gentiū pre
ꝯfuſiōe ſonit⁹ maris ⁊ fluctuum. Nā ꝑ
mare ſonās qđ q̄dē eſt amaꝝ: intelligit
amaritudo ⁊ ꝯtritio pctōꝝ. Pctōr em̄ de
peccatis dꝫ ꝯteri ſi vult aduentū dñi in
ſua aīa ſpūalr̄ celebrare dicēdo de ſeipo
illđ Hie.xxiij. Cōtritū eſt cor meū in me
dio mei. i. doleo de ꝯmiſſis: ꝯtremuerūt
oīa oſſa mea. i. fortitudo mea: q̄ prius ef
frenāte exercebat in malū: ꝑ ꝯtritionē
domat. Huic āt ſic ꝯtritio dr̄ dñs Thren.
ij. Cōſolabor te v̄go filia ſyō: magna eſt
velut mare ꝯtritio tua. nā ſm Ps. Sacri
ficiū deo ſpi. ꝯtri cor ꝯtri. ⁊ humi. de⁹ ñ
deſpi. ¶ In illa āt ꝯtritiōe pfecta ꝑ quā
ſignificat pnia. tria dñt eē. ſ. ꝯtritio cor-
dis: ꝯfeſſio oris ⁊ ſatiſfactio operis. Et
ſic ſignatꝫ his trib⁹ ꝓe recipit ſanitatē.
¶ Hoc aūt fuit figuratū Eze.ix. vbi dr̄ ꝙ
vir idut⁹ lineis ſignabat thau ſup fron-
tes viroꝝ gemētiū ⁊ dolētiū: ⁊ mortem
euadebāt. ¶ Ubi ſciēdū. ꝙ ꝑ viꝝ idutū:
lineis itelligit xp̄s. Iſte ſignat: q̄ opꝫ ꝙ
grā ſua ꝑueniat ſup frōtes. i. i aiab⁹ ge-
mētiū ⁊ dolētiū de pctīs thau. i. triptitā
pniaꝫ. Et tūc vitat mortē etnā. ¶ Quātū
ad q̄ntū. ſ. deſertionē vicioꝝ dr̄. areſcēti
b⁹ hoīb⁹ pre timore ⁊c. Nā ꝑ areſactio-
nē hoīꝫ itelligit vicioꝝ ꝺſertio. vt q̄ hu
mid⁹ fuerat ad vicia areſcat ꝑpter timo
rē penaꝝ eueniētiū vt ꝯuertat mare in
aridā i ps. i. ꝯtritio i deſertionē vicioꝝ.
Et tūc hūc de⁹ facit frōdeſcere ꝑ bonam
opationē. Uñ dr̄ Eze.xvij. Ego frōdeſce
re faciā lignū aridū.

Scđa pars.

SEquit. Nā virtutes celoꝝ ⁊c.
Ubi tangit obiecti ꝯdeſcēſio
amoroſa qđ ꝓbat numeris re
promiſſio. Ubi duo numera
nobis ꝓmittit. ſ. angelicā aſſi
ſtētiā ⁊ diuinā pñtiā. ¶ Quātū ad ꝑmū
ſ. angeloꝝ aſſiſtētiā dr̄. Nā v̄tutes celoꝝ
moue. ſcꝫ ad iducēdū nos ad hoc vt xp̄ꝫ
in nr̄is mētib⁹ recipiam⁹. Et h̄ ꝑpter mi
niſteriū qđ circa nos exercēt. Nam ſm
Apo. Heb.j. Oēs ſūt adminiſtratorij ſpūs i
miniſteriū miſſi ꝑpt eos q̄ hr̄ditatē ca-
piūt ſalutis vñ cuilꝫ vr̄m dic. d. Exo.xx-
iij. Ecce ego mittā angelū meū q̄ p̄cedet
te ⁊ cuſtodiet te ad locū quē ꝑparaui. i. i
gloꝫ pādiſi. ¶ Quātū ad ſꝫ. ſ. diuinā pñ-
tiā dr̄. Tūc videbūt filiū hoīs ⁊c. Nam
tūc. i. qñ oīa ſupradicta erūt in hoīe: po-
terit hō videre ꝙ fili⁹ hoīs veniet ad eū
Qui dr̄ de ſeipo Jo.x. Ego veni vt vitaꝫ
habeāt ꝑ grām: ⁊ vt ampli⁹ hēant ꝑ glo
riā. ¶ Hoc aūt dulciter debem⁹ inuita-
re dicendo illud Cant.v. Ueniat dilect⁹
me⁹ i hortū ſuū ⁊ cōedat fructū pomoꝝ
ſuoꝝ. Ubi oñdit modū deꝑcatiuū: q̄ ve
niat. Spōſuꝫ ꝯfortatiuū: q̄ dilect⁹. Sub
iectū receptatiuū: q̄ in hortū. Actū refe
ctiuū. q̄ comedat. Sic aūt aduocat⁹ rñ-
det Apoc.xxij.d. Ecce venio cito. ⁊ mer-
ces mea mecū ē: dare vnicuiqꝫ ſcđm opa
ſua. ¶ Uenit aūt cū nube. i. cū grā rorā-
te: viridāte. ⁊ fecūdāte ⁊ fructificāte. Uñ
eccl'iaſtici.xxv. Miſericordia dei i tpe tri
bulatiōis q̄ſi nubes pluuie i tpe ſiccitatꝫ
Uenit aūt cū ptāte. q̄ ꝑ grām dei effici-
mur potētes ad reſiſtēdū peccatis. cum
poteſtate etiā q̄ dignos facit nos vite
eterna. Cū maieſtate q̄ dei faciē vide-
bimus clara luce.

¶ Tertia pars.

SEquit. His aūt fieri ⁊c. vbi tāgitur
iuſti cōfortatio gaudioſa qđ decla-
rat criminis abſolutio. Hec redemptio
que nobis appropinquat per aduentum
xp̄i eſt abſolutio a peccatis. Nam ipſe

in quo habemus redéptioné p sanguiné ipsius remissioné peccato℞ ſm diuitias gratie ei⁹ q̃ abũdauit in nobis. Ephe.v. Uñ ipse est de quo dicit p̃s. Apud dñm mia ⁊ copiosa apud eũ redemptio.

¶ Quarta pars.

Sequit. Dixit aũt eis simili. ⁊c. vbi tãgit exẽpli psuasio fructuosa ꝙ delucidat arboris itroductio vbi sciẽdũ ꝙ hõ ſz philosophos dr arbore euersa. Sicut ḡ cũ arbores pducũt fructũ signũ ẽ estatis: ita cũ hõ fructificat p bonã opationé signũ est ꝙ ppe est regnũ dei: q̃ facit vñ regnũ dei acq̃rit. Uñ nob dr Luc. iij. facite igit fruct⁹ dignos penitẽtie. vt sic q̃libet nr̃z sit abor bõa q̃ fruct⁹ bonos facit Matth. vij. Sz tñ aliq̃ sunt q̃ nunq̃ volũt fructificare: ⁊ istis xp̃s maledicit figuratiue Matt. xxj. Ubi dr ꝙ cum xp̃s esuriret vidés fici arborẽ sec⁹ viã venit ad eã ⁊ nõ inuenit in ea nisi folia ⁊ ait illi. Nequaq̃ ex te fructus nascat in sempiternũ ⁊ arefacta est cõtinuo ficulnea. ¶ Ubi sciẽdũ ꝙ p ficulneã illã itelligit q̃libet hõ q̃ deberet facere fruct⁹ bonos ad qué cũ xp̃s esuriés. i. desiderãs nr̃am salutẽ venit vt aliq̃s fruct⁹ bono℞ ope℞ inueniat ⁊ nõ iuenit nisi folia. i. solũ v̄ba phalerata nõ fctã: ⁊ tũc isti dat maledictioné q̃n d̄finit eũ puenire p suã gratiã quã d̄meret hõ p suã negligẽtiã. Et tũc ꝯtinuo arescit i aĩa ⁊ corpe i inferno.

¶ Quinta pars.

Sequit. Amẽ dico vobis ⁊c. Ubi tangit dicti certificatio sonorosa: qd̄ pbat nois ptestatio. Nã per generationẽ hãc quam hic nominat intelligit illa generatio: de qua dicit p̃s. Hec est generatio querentium faciez dei iacob. ¶ De tali generatione verificabitur ꝙ potius trãsirent celum et terra etiam q̃tum ad substantiam q̃ ꝙ verbum dei non verificet. Unde dominus Esaie. lv. Queadmodũ descẽdit ymber ⁊ nix d̄ celo ⁊ illuc vltra non reuertitur sic erit verbum meuz qd̄ egredietur de ore meo nõ reuertetur ad me vacuum sed faciet quecunq̃ voluit: vt scilicet tales habeant vitam eternaz. Ad quam ⁊c.

¶ De eodem expositio tertia.

Erũt signa in sole ⁊c. Luc. xxj. Superi⁹ expositũ fuit euãgeliũ illd̄ p̄io historice scd̄o tropologice. Nũc v̄o exponédũ est allegorice siue spiritualit̃ de aduẽtu xp̃i in vte℞ v̄ginis ⁊ in mũdũ. Quantũ igit̃ ad istũ aduẽtũ in isto euãgelio. v. tãgunt̃ scz.

Miraculo℞ ostensio admirabilis.
Humane nature assumptio inaudibilis.
Captiuo℞ liberatio appetibilis.
Promisso℞ explanatio intelligibilis.
Predicto℞ certificatio infallibilis.

¶ Primũ in pncipio. Scd̄m ibi. Tũc videbũt ⁊c. Tertium ibi. his aũt ⁊c. Quartũ ibi. videte ficulneã. Quintũ ibi. Amẽ dico vobis ⁊c.

¶ Prima pars.

Quãtũ ad primũ vbi tãgit̃ ⁊c. dt. Erũt signa ⁊c. vbi sciẽdũ ꝙ p solé intelligi põt dei fili⁹ q̃ sicut sol mũdũ illuiat ita d̄ filio dei dr ꝙ ẽ lux v̄a q̃ il. oẽz ho. ⁊c. Jo. j. In pncipio ãt fuit factũ signũ mirabile q̃n i vte℞ v̄gĩs ẽ recept⁹ i q̃ tecta fuit diuinitas carne nr̃a. vt v̄ificet illd̄ Eze. xxxij. Solẽ nube tegã. i. v̄bũ dei carne nr̃a. De isto signo mirabili pphetauit Hie. xxxj. Nouũ inq̃t creauit dñs sup terrã femia circũdabit virũ. ¶ Per lunã ãt itelligit̃ btã v̄go q̃ sicut lũa recipit lumẽ a sole. ita btã v̄go a filio dei lumẽ recepit cũ v̄tute spũssctĩ q̃n fuit ip̃o supnaturalr̃ impg̃nata. Et sic i ip̃a factũ fuit signũ mirabile cuz existens v̄go fuit plena. de qua Ecclesia. l. Quasi luna plẽa in dieb⁹ suis lucet. ¶ De isto signo pphetarũ est Esaie. vij. d. pp hoc dñs dabit ipse vobis signũ. Ecce v̄go cõ. ⁊ pa. filiũ ⁊ vo. nomẽ ei⁹ ema. ¶ Per stellas v̄o itelligunt̃ scti p̄riarche ⁊ pphete q̃ istar stella℞ fuerũt puri ⁊ clari p itelligẽtiã futuro℞ q̃ nos istruxert̃ d̄ aduẽtu xp̃i i carnẽ d̄ q̃b⁹ Dañ. 12. Qui ad iusticiã erudiũt mltos q̃si stelli in ppetuas etnitates fulgebũt. In istis signũ magnũ fuit q̃n qd̄ pphetauerũt euenit vñ p oib⁹ istis dic̃. d. Exo. xxxiiij. videtib⁹ cũctis signa faciã q̃ nũq̃ visa sunt sup terrã nec in vllis gẽtibus. ¶ Quãtũ ãt ad aduẽtuz xp̃i in mundum. signa fuerunt in sole et luna ⁊ stellis similiter: q̃ in nocte natiuitatis xp̃i

uiſt maxia ꝓfuſio lucis vt ſignū e t ꝙ ha
bitātibꝰ i regiōe vmbꝛe moꝛtis lux eis oꝛ
ta eſt Eſa.ix. Uñ q̄tū ad ſolē.i.xp̄m dꝛ in
p̄s. Oꝛtꝰ eſt ſol ⁊ ꝯgregati ſūt ⁊ i cubi.⁊c.
Exibit hō ad opꝰ.ſ.⁊c.qđ ⁊ factuȝ eſt oꝛto
dño. De luna ꝟo eccl'iaſtici.xliiij. A lūa
ſignū dei feſti. De ſtellȝ ꝟo nūeri.xxiiij.
Oꝛiet̃ ſtella ex iacob qđ ⁊ factū eſt i nati
uitate dñi.vñ Mat.ij. Uidimꝰ ſtellā eiꝰ in
oꝛiēte ⁊ veni.cū mūe.odoꝛare eū.i.xp̄m.
Uñ ꝓ oibꝰ iſtis dicere poſſumꝰ illud Da
niel'.ij. Signa ⁊ mirabilia fecit apud me
dñs excelſus.placuit ergo mihi p̄dicar̃
ſigna eiꝰ quia magna ſunt:⁊ mirabilia
eius qꝛ foꝛtia. ¶ Secūda pars.

SEquit̃. Tūc videbūt filū hois
⁊c. Ubi tāgit̃ humane nature
aſſūptio iaudibil'. Ubi ſciēdū
ꝙ ꝑ iſtā nubē vno mō itelligit̃
hūanitas i qua fuit q̄ſi velata
diuinitas.nā ſicut nubes tegit ſolēne in
ſua ſubiecta appeat ſic hūanitas i xp̄o te
git diuinitatē:qꝛ cū eēt deꝰ ⁊ hō ſolū hūa
nitas videbat̃. Uñ dictū fuit Exo.xvj.ꝙ
gl'ia dñi appuit i nube.i.dei filiꝰ i hūani
tate. hoc aūt fuit figuratū Gñ.ix.vbi dñs
dicit ad noe. Arcū meū ponā i nubibꝰ:⁊
erit ſignū federis iter me ⁊ int̃ terrā. Ubi
ſciēdū ꝙ ſicut tꝑe diluuij ſignū pacȝ iter
deū ⁊ hoiem fuit arcꝰ i nubibꝰ:ita ſignū
recōciliatiōis nature hūane cū deo fuit
qñ dei filiꝰ nr̃am hūanitatē aſſūpſit. Nā
iuxta illud Eph.ij. Ip̄e ē pax nr̃a q̄ fecit
vtraq; vnū. Poſſumꝰ igit̃ dicere ꝙ fuit q̄ſi
arcꝰ refulgēs int̃ nebulas gl'ie. Eccl'iaſt.
l. Alio mō ꝑ iſtā nubē itelligit̃ btā virgo
de qua xp̄s naſci voluit ⁊ i eiꝰ vtero vo-
luit vt i throno ſedere. Uñ eccl'iaſtici.xx-
iiij. Ego i altiſſimis hito ⁊ thronꝰ meꝰ in
colūna nubis. Nā xp̄s q̄tū ad diuinitatē
hitabat i altiſſimis qꝛ i ſinu pr̄is:q̄tū ꝟo
ad hūanitatē hȝ thronū i colūna nubis.
ſ.i vtero ꝟg. hoc aūt fuit figuratū Apo.
xiiij. Ubi dꝛ. Uidi ⁊ ecce nubē cādidā ⁊ ſu
pꝛa nubē ſedētē ſimilē filio hois hn̄tē in
capite ſuo coꝛonā aureā ⁊ i manu ſua fal
cē acutā. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ nubē roꝛidā ⁊ cā
didā itelligit̃ ꝟgo btā q̄ fuit roꝛida ꝓpter
plenitudinē gr̄e.cui āgelꝰ Lu.j. Aue gr̄a
plēa dñs tecū. Fuit cādida ꝓpt̃ nitoꝛē pu
dicitie. Uñ de ip̄a eccl'iaſtici.xliij. Pul-
chritudinē cādoꝛis eiꝰ admirabit̃ oculꝰ.
Per ſil'ē ꝟo filio hois itelligit̃ xp̄s i ſili-
tudinē hoiȝ factꝰ Phi.ij. Iſte ſedit ſuꝑ nu
bē.i.i vtero ꝟgis.⁊ hȝ i capite coꝛonā au
reā i ſignū regal' dignitatȝ.iux̃ illđ Eccle.
xlv. Coꝛona aurea ſiue mitra ſuꝑ caput
eiꝰ exp̄ſſa ⁊c. hȝ ēt i manu falcē acutā i ſi
gnū ꝟtual' ptātis. Dicit igit̃ ꝙ videbūt fi
liū hois.i.xp̄ȝ venictē i nube.i.in btā vir
gie cū ptāte magna q̄tū ad ꝟtuoſitatē et
maieſtate q̄tū ad dignitatē. ¶ Tertia ps

SEquit̃. his aūt fieri incipiētibꝰ ⁊c.
Ubi tāgit̃ captiuoꝛū liberatio appe
tibilis. Ubi ſciēdū ꝙ genꝰ hūanū ꝓpter
pecatum pꝛimoꝛū parentū erat captiua
tū a celeſti pr̄ia.iuxta illud. Eſa.v. Capti
uus ductꝰ eſt ppl's meꝰ qꝛ nō habuit ſciē
tiaȝ. Nā qꝛ ꝓpter ignoꝛātiā nō timuerūt
facere ꝯtra p̄ceptū diuinū iō totū genus
hūanū remāſit captiuū. Lȝ aūt ſic fuerit
captiuatū tñ i aduētu xp̄i a iugo ſeruitu
tis eripit̃ q̄ factꝰ eſt nobis ſapia a deo ⁊
iuſticia ſanctificatio ⁊ redēptio.j.Coꝛ.j.
Uñ in p̄s. Redēptionē miſit dñs populo
ſuo:mādauit in eternū teſtm̄ ſuū. Ut aūt
iſtā redēptionē attēte ⁊ deuote iſpiciamꝰ
iō ſeq̄t̃. his āt fieri icipiētibꝰ.ſ.mirabili
bꝰ ſuperiꝰ dictȝ i icarnatiōe filij dei fieri
icipiētibꝰ.i.ad noticiā noſtrā deueniēti
bꝰ reſpicite attēte. Uñ p̄s. Reſpice in fa-
ciē xp̄i tui ⁊ leuate capita deuota affectꝰ
ꝯiūctiōe ad diligēdū vt q̇libet dicere poſ
ſit illud p̄s. Ad te leuaui oculos meos q̄
habitas i celis. Qm̄ appꝛopiq̄t redēptio
nr̄a.ſ.filij.dei in mūdū. Qꝛ apđ dñȝ mia ⁊
apud eū redēptio.p̄s. ¶ Quarta pars.

SEquit̃. Et dixit illis ſil'itudinē ⁊c.
Ubi tāgit̃ ꝓmiſſoꝝ explanatio in-
telligibilis. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ iſta q̄
videmꝰ i iſtis ſenſibilibꝰ manuducimur
i cognitionē intelligibiliū. Sicut igit̃ qñ
ficulnea ⁊ alie arboꝛes incipiunt ꝓduce
re fructꝰ eſt ſignū eſtatis imminētis:ita
qñ viſa ſunt ſigna p̄dicta fuit ſignū aduē-
tus xp̄i in mūdū. ¶ Dicit igit̃ videte fi-
culneā ⁊c. vſq; regnū dei.i.xp̄s habitās
in nobis. Uñ.xvij. Regnuȝ dei intra nos
eſt.i.xp̄s q̄ regnū dei dꝛ.qꝛ ꝑ ip̄m regnū
dei habemꝰ intra nos eſt.i.habitat in no
bis. Nā i terris viſus eſt ⁊ cū hominibꝰ
conuerſatus eſt baruch.iij. Uerbū caro

factū est et habitauit i nobis ꝛ vidimus ꝛc.Jo.j. ¶ Quinta pars.

Sequit.Amē dico vobis ꝛc.vbi tāgi tur ꝑdictoꝝ certificatio ifallibilis. Ubi sciēdū ꝙ tāta est ꝟitas ꝟboꝛuȝ xp̄i q̄ dicit Jo.xvij.Sermo me⁹ ꝟitas est:ꝙ facili⁹ eēt ꝙ oia redigerent in nihilū q̄ꝫ ꝙ ꝟbū suū nō impleat:ꝛ iō dicit.Amē dico vobis ꝛc.Un̄ geñ.xlix.Salutare tuū expectabo dn̄m.i.xp̄m natū.q̄ est salutare nr̄m nobis gr̄am offerēdo in p̄nti ꝛ gl̄iam i futuro.Ad quam ꝛc.

¶ Dn̄ica.ij.de aduētu.Euāge.ij.

Cum audisset ioānes viculis opa xp̄i ꝛc.Matt.xj. Nos videm⁹ ꝑ expientiā ꝙ q̄ꝫto res ē maioꝛes nobilitatis in se:ꝛ maioꝛis vtilitatꝫ quo ad aliq̄s ei⁹ scia plus.desidcrat ab hoie sapiēte.Cuȝ igit aduēt⁹ xp̄i i mūdū maxie dignitatis sit i se qꝛ natura hūana est ꝯiūcta diuine in vnitate ꝑsone:sit etiā maxie vtilitatis quo ad nos:qꝛ ꝑ eius aduētū est gen⁹ humanū redēptū.hinc ē ꝙ certitudinē huiusmodi aduēt⁹ hō multū dꝫ appetere et inq̄rere diligēter.hāc āt certitudinē voluit hr̄e Jo.bapti.suos discipl̄os titubātes q̄s mittit ad xp̄ȝ.¶ Rōnabile ēt esse ꝯspicim⁹:ꝙ qñ hō est sāctioꝛis vite ꝛ melioꝛis exēpli merito dꝫ p̄ ceterꝫ ꝯmēdari. Qꝛ igit btūs Jo.iter alios hoies mūdi fuit vite sctitate laudabilis ꝓpt qd̄ xp̄s dixit d̄ eo.Mat.xj.Int natos mulieꝝ nō surrexit maioꝛ Joā.bapti.hic est ꝙ a xp̄o nūc debuit merito ꝯmēdari.¶ Sciēdū ē ēt ꝙ xp̄s nō solū instruebat suos discipl̄os ꝛ turbas eū simpl̄r subsequētes:ſȝ alios sibi i ꝑdicatiōib⁹ ꝛ miraculis inuidētes:qd̄ q̄dē facit i euāgelio hodierno In isto igit euāgelio.tria tāgit euāge.scȝ Questionem desiderabilem.
Solutionem admirabilem.
Commendationem laudabilem.
¶ Primū pꝛobat inq̄sitio amoꝛosa.Scd̄ȝ opatio vigoꝛosa.Tertiū cōuersatio virtuosa.Primū in pꝛincipio.Scd̄m ibi.Et respōdēs iesus ꝛc.Tertiū ibi.Illis autē abeuntibus. ¶ Pꝛima pars.

Quātū ad p̄mū.Ubi tāgit ꝛc.qd̄ ꝓbat ꝛc.dicit.Cū audisset ꝛc.Ubi sciēdū ꝙ de ista q̄stiōe Joānis ad xp̄m:diuersimode doctoꝛes fuerñ opinati.vñ Greg. i ome.Querēdū aūt nobis ē Jo.ꝓpheta ꝛ plusq̄ꝫ ꝓpheta q̄ venientē ad baptismū dn̄ȝ ostēdit.d.Ecce agn⁹ dei ecce q̄ tollit peccata mūdi:cur in carcere posit⁹ mittēs discipl̄os req̄rit tu es q̄ vētur⁹es an aliū expectam⁹ tāq̄ꝫ si ignoꝛaret:quē ondderat:ꝛ an ip̄e sit nesciat quē ip̄e ꝓphetā do baptizādo oñdēdo ipȝ eē clamauerat. ¶ Hāc aūt qōnē ip̄e soluit ibidē.d.sed qō hec citi⁹ soluit si rei geste tp̄s pensetur. Ad ioꝛdanis eñ fluēta posit⁹ qꝛ ip̄e redēptoꝛ mūdi eēt asseruit:miss⁹ ꝟo i carcerē an ip̄e veniat req̄rit:nō ꝙ ipȝ eē mūdi redēptoꝛē dubitaret ſȝ q̄rit vt sciat si is q̄ ꝑ se i mūdū venerat:ꝑ se ēt ad iferni claustra d̄scēdat.¶ Sȝ i ista solutiōe ꝼȝ Greg. vr̄ ꝙ Jo.dubitauerit d̄ descēsu xp̄i ad iferos qd̄ nō vr̄ ꝟisile:cū sit vn⁹ d̄ articl̄is fi dei i q̄ꝝ nl̄lū Jo.potuit dubitare.¶ Posset igit dici ꝙ Jo.d̄ descēsu xp̄i ad iferos nō dubitauit cū esset ꝟe fidelis:tñ voluit scire vtrū d̄beret eū annūciare captiuis i inferno vl̄i lymbo:sicut annūciauerat mūdo.hui⁹ snie videt fuisse hier.¶ Sȝ hic posset q̄ri q̄re aduēt⁹ i iferno ꝼȝ Chꝛ. i omel̄.debuit ānūciari:cū ibi nō sit tp̄s mie.¶ Huic qōni rn̄det i gl.vbi dꝛ ꝯsiderādū ē ꝙ nō iō hie.ꝛ Greg.dixerūt ꝙ Jo. aduētū xp̄i i isernū p̄nūciatur⁹ eēt:qꝛ ei⁹ pꝛedicatiōe aliq̄ nō credētes ꝯuerterent ad fidē ſȝ vt iustis i expectatiōe manētib⁹ exvicio aduētu ꝯsolationē afferret.Scd̄o pōt solui qō de Jo.dubitatiōe dicēdo ꝙ triplex ē dubitatio.s.ifidelitatꝫ:tarditatꝫ et amoꝛis siue pietatis.Dubitatiōe infidelitatꝫ dubitauerūt iudei vtrū xp̄s esset messias.Dubitatione tarditatis dubitauerūt discipl̄i de resurrectione vt hr̄ Lu. xxiiij.Dubitatiōe āt amoꝛis siue pietatis dubitat aliq̄s qñ.s.ex amoꝛe vel pietate dubitare se idicat:de q̄ tñ est certus. Hoc mō dubitauit petr⁹ de passiōe xp̄i:qñ ꝑdixit sibi ꝛ alōs passionē suā:et petr⁹ dixit sibi ꝓpici⁹ esto tibi dn̄e:ne fiat istd̄.nō qꝛ dubitauit sed ex amoꝛe ꝛ pietate hoꝛruit passionē.¶ Talis igit potuit eē dubitatio Jo.abhoꝛrebat ei ex pietate ꝛ amoꝛe ꝙ xp̄s i iferno descēderet.hoc ꝼȝ Ambꝛo.Tertio pōt solui ꝑdicta qō ꝙ Jo.nō

dubitauit:ſ3 miſit diſciplos p̱ certifica-
tiõe ipſoꝝ dubitãtiu3.Et veriſimile ē ꝙ
Jo.nõ dubitauerit q̇ vidit colũbã.audi-
uit vocē pr̄is:ip3 d̄mõſtrauit d.Ec.agn⁹
ꝛc.ēt dixit nõ ſu3 dign⁹ ſoluere ꝛc.ꝛ ali-
bi.me op3 minui illũ aũt creſcere:ꝛ mlta
alia q̄ p̄nt adduci. Qd aũt diſcipli Jo.du
bitarēt de xp̄o an ip̄e eēt meſſias p̄t p̱ba
ri:qꝛ credebãt.Jo.maiorē xp̄o:imo cre-
debãt ip3 eē xp̄3:ꝛ iõ p̱ magiſtro ſuo zelã
tes iuidebãt xp̄o ꝛ ei⁹ op̱ib⁹.Vñ dicebãt
ioãni.Jo.iij.Rabbi:q̇ erat tecũ trãs ioꝛ
danē cui teſtimoniũ p̱hibuiſti ꝛ h̄ bapti-
zat:ꝛ oēs veniũt ad eũ.Jſte zel⁹ ſm hie-
ronimũ erat ex magno amoꝛe magr̄i.Vt
ergo dubitationē iſtã ſm hilariũ caute
ab eis ãmoueret miſit eos ad xp̄m vt vi
dētes miracula ꝛ mirabilē audiētes do-
ctrinã recederēt a falſa opiniõe p̄dicta.
Rõ aũt q̄re eos miſit potuit eſſe duplex
Vna ſ3 hie.vt p̱ miracula viſa p̄pararēt
ſe ad recipiēdã certã fidē d̄ xp̄o.Scda rõ
qꝛ Jo.cũ erat cũ diſcipulis ſuis:ſuade-
bat eis d̄ xp̄o:p̄uidēs aũt ſe moriturũ ſm
Chry.i omel dubitauit ne forte ipſi ple-
ne adhererēt xp̄o:ꝛ iõ añ mortē ſuam vo
luit eos certificari p̱ op̱a ꝛ doctrinã xp̄i.
Dicit igiꝛ Jo.cũ audiſſet ꝛc.Vbi ſciēdũ
ꝙ circa iſtã p̱mã p̱tē q̄ cõtinet qõnē deſi-
derabilē.vj.poſſumus conſiderare.ſc3.

Perſonam deſtinantem.
Statum affligentem.
Tyrannum detinentem.
Nuncium adeuntem.
Terminum quietantem.
Sermonem conſolantem.

¶ Quãtũ ad p̱ſonã deſtinãtē dicit Jo.ſ.i
q̄ eſt gr̄a.Quãtũ ad ſtatũ affligētē dicit.
Jn viculis.Nã vinculat⁹ erat i carcere vt
fuerat figurat⁹ p̱ filiu3 Jacob de q̄ dicit
Geñ.xlij.Symeõ teneꝛ i vicul3.¶ Quã
tũ ad tyrãnũ detinentē ſciendũ eſt ꝙ fuit
herodes.vñ Mar.vj.herodes eñ miſit
ac tenuit Jo.ꝛ miſit eũ i carcerē p̱pꝛ he
rodiadē vxorē philippi fr̄is ſui:qꝛ duxe
rat eã.¶ Figurari igiꝛ potuit p̱ Joſeph
q̇ p̱pter itegritatē caſtitatis a Phutifar
egyptio p̄ncipe militie poſit⁹ fuit i car-
cere:ſicut h̄r Geñ.xxxix.qꝛ vxoꝛ ſua ac-
cuſauit eũ falſo:qꝛ noluit ſibi aſſentire.
¶ Vbi ſciēdũ ꝙ p̱ Phutifar q̇ interp̄taꝛ
os inclinãs ad delectãdũ.itelligiꝛ hero
des q̇ os ſuũ iclinauit ad dãdũ ſniam ꝙ
Joã.decollareꝛ Per vxorē aũt ipſi⁹ im-
pudicam intelligiꝛ herodias adultera.
Per Joſeph v̄o caſtũ q̇ interp̄taꝛ accre-
ſcēs de quo d̄ꝛ Geñ.xlix.Fili⁹ accreſcēs
ioſeph ꝛ decoꝛ⁹ aſpectu.intelligiꝛ b̄tũs
Jo.q̇ fuit pulcher aſpectu p̱ venuſtate3
gratioſam.Qui creuit p̱mo p̱ operatio-
nē v̄tuoſa3.Scdo p̱ remunerationē gl̄io
ſam.Sicut igiꝛ vxoꝛ phutifer malitioſe
incarcerari fecit ioſeph ſic ꝛ herodias
icarcerari fecit Joãnē.¶ Quãtũ ad nũ-
ciũ adeũtē dicit.Miſit duos d̄ diſciplis
ſuis.Nã ſm Greg.hic nũer⁹ fuit ꝯgru⁹:
qꝛ ſignificat charitatē.¶ Quãtũ ad ter-
minũ q̇etãtē dicit ad ih̄m.Jſte eſt ieſus
nazaren⁹ q̇ fuit vir p̱pha potēs in op̱e ꝛ
ſermone.Lu.xxiiij.¶ Quãtũ ad ſmonē
ꝯſolãtē d̄ꝛ.tu es ꝛc.Nã aduēt⁹ xp̄i i mũ-
dũ eſt cõſolatio ꝛ redēptio aiaꝝ.vñ Eſa.
lxij.Dicite filie ſiõ.Ecce ſaluatoꝛ tu⁹ ve
nit.Ecce merces ei⁹ cũ eo:ꝛ ppl's illius
coꝛã ipſo:ꝛ vocabũt eũ ppl's ſctũs redē-
pti a deo:tu aũt vocaberis q̄ſita ciuitas
et nõ derelicta Moraliꝛ aũt ſciēdũ eſt ꝙ
p̱mo p̱ Jo.itelligiꝛ q̇libet hõ q̇ d3 eē Jo.
i q̄ eſt gr̄a:qꝛ i eo d3 eſſe gr̄a.ſſ.vñ.j.Coꝛ.
iij.Neſcitis ꝙ coꝛp̱a vr̄a tēplũ ſunt ſp̄s.
ſ.¶ Scdo vidēdũ ē i q̄ ſtatu ſit:qꝛ i vicu-
lis.vbi ſciēdũ ꝙ l3 hõ factus ſit vt i ip̄o
ſit gr̄a ꝛ ſit liber:tñ aliqñ p̱mittit ſe vicu-
lari:qñ de gr̄a labiꝛ i pctm̄.Que vincula
ſuadet nob̄ ſoluere dñs Eſa.lij.d.Solue
vicula colli tui captiua filia ſiõ.¶ Ter-
tio vidēdũ ē a q̄ i carcere ligaꝛ qꝛ ab he-
rode.i.a diabolo ſignificato p̱ herodē q̇
iterp̄taꝛ pellib⁹ gloꝛiãs.Nã pelles moꝛ
tue ſignificãt hoies moꝛtuos p̱ pctm̄.Jn
pellib⁹ igiꝛ.i.in hoib⁹ moꝛtuis p̱ pctm̄
gloꝛianꝛ diaboli.vñ Prouer.ij.Gaudent
cũ male faciũt.i.cũ aliq̄s ad malũ dedu
cũt ꝛ exultãt in reb⁹ peſſimis.i.in pctis.
¶ Quarto vidēdũ ē q̄s miſit:qꝛ duos di
ſciplos.Per iſtos duos diſciplos intel-
ligunꝛ affect⁹ effect⁹.hos eñ duos mit-
tere d̄bem⁹:vt.ſ.bñ velim⁹ ꝛ bñ op̱emur
qꝛ vnũ ſine alio nõ ſufficit.vñ in figura
hui⁹:xp̄s miſit duos diſcipulos i caſtel-
lũ ad ſoluēdũ aſinã:quoꝛũ vn⁹ fuit phi-
lippus.i.bonus affectus ꝛ alter petr⁹.

i.bonꝰ effectꝰ. ¶ Quinto videndū eſt ad
quē mittit: qꝛ ad xp̄m. Nā ip̄e ē refugiū
⁊ lauacrū aiarū noſtrarū. Nā ip̄e eſt q̇ di-
lexit nos ⁊ lauit nos a pctis nr̄is in ſan-
guine ſuo Apoc.j. ¶ Sexto vidēdū ē q̇d
petere debemꝰ qꝛ aduētū xp̄i.d.tu es q̇
vēturꝰ es. dicēdo ēt cū p̄s. Excita potē-
tiam tuam et veni vt ſaluos facias nos.
¶ Sciēdū eſt ꝙ vīculati de q̇bꝰ dictū eſt
ꝙ dn̄t mittere nūcios ad xp̄ꝫ pn̄t figura-
ri ꝑ ſedechiā regē hierl̄ꝫ q̇ fecit malū co
rā dn̄o: quē Nabucho.rex babil̄.cepit: et
filios ſuos corā eo occidit ⁊ oculos eiꝰ
effodit: ⁊ vinctū catenis duxit in babil̄.
ſicut hr̄.4.Re.25. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ ſedech
q̇ interp̄tat̄ iuſtificās dn̄m intelligit̄ q̇lꝫ
hō q̇ ꝑfectꝰ eſt: vt i. opibꝰ ſuis iuſtificet
dn̄m. vt dicat cū p̄s. Fiat cor meū imacu
latū in iuſtificatiōibꝰ tuis vt nō cōfun-
dar. Iſte dr̄ rex hierl̄m: qꝛ dꝫ regnare in
paradiſo: vbi ē viſio pacis: tn̄ multotiēs
accidit ꝙ facit malū corā dn̄o. ⁊ tūc Na-
buch.i. diabolꝰ ſignificatꝰ ꝑ ip̄ꝫ q̇ inter-
p̄tat̄ ſedēs i anguſtia agnita: ⁊ diabolꝰ ſe
det i anguſtia penarū q̄s cognoſcit ⁊ ſen
tit. q̇ rex babylonis.i.ꝯfuſiōis dr̄ qꝛ i in-
ferno nullꝰ ordo ſꝫ ſempiternꝰ horror i-
habitat Job.x. Iſte capit Sedech.j.ho-
minē: dū.ſ.ꝓpt̄ pctm̄ hꝫ poſſe in ip̄o qꝛ q̇
facit pctm̄ ſuꝰ eſt pcti.i.dyaboli. Filios
aūt ſuos interficit: dū opa bona ſi q̄ fece
rit q̄ erāt digna remuneratiōe eterna in
ipſo mortificant̄. Oculos autē eiꝰ erue-
re dr̄ dū hō peccati malicia excecat̄ iu-
xta illd̄ Sap̄.ij. Excecauit eīm illos ma-
litia eorū. Ligare eīm catenis dr̄ eū ⁊ li-
gatuꝫ in babil. ducere: qꝛ eū ligat in pec
catis: ⁊ ſic niſi diſrūpātur per penitētiā
ducit in infernum perpetuo puniendū.

¶ Tertia pars.

Sequit̄. Et rn̄dens Jeſus ⁊c.
Ubi tāgit ſolutionē mirabi
lē qd̄ ꝓbat operatio vigoro-
ſa. Ubi ſciēdū ꝙ qꝛ rn̄ſio xp̄i
nō erat ad ꝯfirmādū Jo. ſed
diſcipl̄os dubitātes. ideo rn̄dit eis ⁊ nō
Jo. Sciēdū eſt ēt ꝙ ad q̄ōnē aliquā factā
p̄t dupl̄r rn̄deri.ſ. ꝟbo vel facto. vt.ſ. ſi i-
terrogat̄ q̄ eſt via q̄ ducit ad vitā eternā:
p̄ōt rn̄deri ꝟbo ꝙ via eſt facere pniaꝫ vl̄
facto ſi ip̄e ip̄am facit. Rn̄ſio aūt facta ꝑ
opa ē certior ⁊ efficacior q̄ꝫ facta ꝑ ꝟba.
Xp̄s igit̄ vt efficaciꝰ rn̄deat nō ſolū rn̄-
det ꝟbo ſꝫ facto ſꝫ Chry.in omel̄. Sciē-
dū eſt aūt ꝙ xp̄s hic duo facit. qꝛ intēdit
ꝓbare ꝑ duas rōnes ꝙ ip̄e eſt q̇ vēturus
eſt ꝓmiſſus in lege. Prima rō p̄ōt dupl̄r
formari. Primo ſic. Jlle q̇ facit opa q̄ pu
ra creatura ſua ꝓpria virtute nō p̄ōt fa-
cere eſt plꝰ q̄ꝫ creatura: igit̄ eſt creator ⁊
deꝰ. qꝛ creator ⁊ creatura ſunt dr̄ie ime-
diate: ſꝫ ego ꝓpria virtute facio opera q̄
pura creatura a ſe facere nō p̄ōt: qꝛ per
me ceci vidēt: claudi ambulāt ⁊c. ḡ ſum
deus ⁊ ſic ꝓmiſſus in lege: cuiꝰ nomē eſt
admirabilis deꝰ fortis. Eſa.ix. Scd̄o p̄t
formari ſic. Jlle q̇ facit opa q̄ p̄dixerant
ꝓphete facturū xp̄m ꝓmiſſum in lege il
le eſt q̇ vēturꝰ eſt: ſꝫ ego ſuꝫ hic. ḡ. Proba
tio minoris. Prophete p̄dixerūt de xp̄o
ꝙ illuminaret cecos Eſa.xlij. Dedi te i
lucē gētiū vt aperias oculos cecorū ⁊c.
Simil̄r ꝙ claudi recuperarēt greſſum.
Eſa.xxxv. Tūc ſaliet ſicut ceruꝰ claudꝰ ⁊
apta erit lingua mutorū ⁊c. ſed ego facio
iſta: qꝛ ꝑ me ceci vidēt ⁊c. ḡ ſum ꝓmiſſus
in lege ⁊ deꝰ. ¶ Dici ḡ ⁊ rn̄dēs ieſus.ſ.
magis facto q̄ꝫ ꝟbo vel vtroq̄ꝫ mō ait il-
lis ⁊c. exponēdo textū. ¶ Moral̄r āt ſciē
dū eſt ꝙ hō deſcēdēs a ſtatu grē ad ſtatū
pcti figurat̄ ꝑ hoīeꝫ deſcēdētē ab hieru.
i hiericho Lu.x. qꝛ ſpoliat̄ ḡtuitis ⁊ vul
nerat̄ i naturalibꝰ ſicut ēt i ꝑmis parēti
bus. ¶ Qꝛ igit̄ fuit ſpoliatꝰ ḡtia ⁊ recti
tudine naturali ip̄ꝫ ditātes remāſit pau
per qꝛ ēt erat vitalis remāſit mortuꝰ. Qꝛ
ꝟo fuit vulneratꝰ i naturalibꝰ fuit tene-
bratꝰ i itellectu. ⁊ ſic fuit cecꝰ recurvatꝰ
i affectu: ⁊ ſic fuit claudꝰ retardatꝰ i effe
ctu: ⁊ ſic fuit ſurdꝰ ꝑ inobedientiā ad bn̄
opandū. Jmpeditꝰ i affatu: ⁊ ſic fuit mu-
tus. nō eīm poterat digne loq̄ Chriſtus
igit̄ piꝰ q̇ i vulnera ſauciati īfudit vinū
⁊ oleū ⁊c. liberauit eū. Et h̄ nobis ſignifi
cāt miracula q̄ ab ip̄o facta h̄ enarrant̄.
¶ Scd̄ꝫ igit̄ ſeriē h̄ textꝰ recitādo mira
cula ⁊ defectus. ꝑmo dr̄. Ceci vidēt. vbi
on̄dit̄ ꝙ hō ꝑ peccatū obtenebrat̄ i intel
lectu. ⁊ ſic cecꝰ efficit̄. Sapiētie.ij. Exce
cauit eīm illos malicia eorū. ¶ Hoc aūt
fuit figuratū Tob.ij. vbi dicit̄ de Tob. figur
Cōtigit āt q̄dā die cū fatigatꝰ a ſepl̄tura tobie

veniēs domū iactaſſet ſe iux̄ pietē ⁊ dor-
miſſet ex nido irūdinū dormiēti illi cali
da ſtercora iciderēt ſuꝑ oculos ei⁹ fieret
ꝙ cec⁹. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ Tob. q̄ vno mō
interp̄tat̄ bon⁹ dn̄o. alio mō duct⁹ ad lu-
ctū. itelligit̄ q̄lȝ hō q̄ dȝ eē bon⁹ tñ aliqñ
a bono deſiſtēs ducit̄ ad luctū ſicut exer-
citatio bonoꝝ ducit ad gaudiū. Uñ ſignā
ter dr̄ ꝙ erat fatigatus a ſepultura. i. ab
oꝑib⁹ mie: a q̄b⁹ hō nō dȝ fatigari. Uñ ec
cl'iaſtici. vij. Nō te pigeat viſitare īfirmū:
ex his em̄ i dilectiōne firmaberis. ¶ Di
cit̄ ēt ꝙ iactauit ſe iux̄ pariētē ꝑ qd̄ dat̄ i-
telligi ꝙ q̄ opa mie dimittit ꝑ q̄ ꝑuenit̄
ad celeſtē patriā: cadit i terrā. vñ pſal. hu
miliata eſt in puluere aīa nr̄a ꝯglutinat⁹
ē īra vēter noſter. ¶ Dicit̄ ēt ꝙ dormiuit
in q̄ dat̄ intelligi accidia. ſic igit̄ obſtina
ti demōes ſignificati ꝑ yrūdines nigras
⁊ garrulas: q̄r cor hois nō pōt facere q̄n-
aliq̄ cogitet imittunt ſtercora. i. imūdas
cogitationes q̄ inficiunt animā ⁊ intelle
ctū excecāt: ⁊ ſic efficitur homo cecus. tñ
in aduentu xp̄i recuperat viſuȝ. vnde dr̄
ceci vident. ¶ Modus aūt recuꝑandi vi
ſum eſt duplex. Primus eſt cōſiderare di
uinā miſericordiā. quando em̄ homo cō-
ſiderat ꝙ deus eſt ita pius ꝙ omnia pec
cata volētibus penitere dimittit: multuȝ
allicitur ad ſurgēdū de pctō: et ad venie
duȝ ad ſtatū penitentie. vt ſic illuminent̄
oculi ei⁹ ⁊ videāt. ¶ Hoc autē fuit figura
tum. j. Reg. xiiij. vbi dr̄ ꝙ Jonatas laſſus
exiſtens: inuento melle in agro guſtauit
de illo: ⁊ tūc illuminati ſunt oculi eius ⁊
vidit. ¶ Ubi ſciendū ꝙ per Jonatam qui
interp̄tat̄ colūbe donum: intelligit̄ aīa
cuiuſlibet xp̄iani: que ſine felle iracūdie
debet eſſe: et dȝ habere ſimplicitatē colū
binam: tamē aliquādo fit laſſa dū aggra
uatur ſarcina pctōꝝ: tamē guſtato melle
i. conſiderata diuina mia dulci ſicut mel
q̄r nihil dulcius pctōri q̄ ſpes de venia
aperiūtur oculi ei⁹ vt pctā ꝯſideret. Dici
tur autē fuiſſet illud mel in agro: q̄r ſicut
illud qd̄ eſt in agro eſt publicū oībus: ita
diuina mia eſt oīb⁹ preparata. ¶ Secun
dus modus recuperādi viſum eſt cōſide
ratio diuine iuſticie: quando hō conſide
rat ꝙ ſicut deus eſt pius volētibus cōuer
ti: ita eſt iuſtus ad puniendum delicta. Et
punitio q̄ in alio mūdo expectat̄ eſt acer
bior q̄ i iſto: timet diuinā iuſticiā: ⁊ ſic re
cuperat viſuȝ. ¶ Hoc fuit figuratū. Tob.
ij. Ubi dr̄ ꝙ poſito felle piſcis a Tob. fi-
lio ſuꝑ oculos p̄ris viſuȝ recepit. ¶ Ubi
ſciēdū ꝙ ꝑ fel amaꝝ intelligit̄ diuina iu
ſticia q̄ multū amara eſt pctōrib⁹. Si igit̄
iſtud fel. i. diuina iuſticia ponat̄ ſuꝑ ocu-
los mētis: ꝯſiderādo ꝙ oē malū erit pu-
gnitū: ⁊ ꝙ pena alteri⁹ ſeculi grauior eſt
illa iſtius: tūc hō viſum recipiet ⁊ a pec-
catis deſiſtet. ¶ Scdo claudi ambulant.
vbi oſtēdit ꝙ hō ꝓpter pctm̄ incuruat̄ in
affectu: ⁊ ſic claud⁹ efficit̄. ¶ Sciēdū eſt
aūt ꝙ cā claudicatiōis eſt qñ hō q̄ ſemꝑ
deberet eē in brachijs xp̄i ꝑ charitatē ca
dit de xp̄i brachijs ipſaȝ deſerēdo: ⁊ tunc
vtroqȝ pede efficitur claud⁹. ¶ Hoc aūt
fuit figuratum. ij. Reg. iiij. vbi dr̄ ꝙ cum
nutrix tolleret miphiboſeph filiū Jona
te et portaret euȝ in brachijs: cecidit de
brachijs eius: ⁊ ſic vtroqȝ pede factus eſt
claudus. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per Jona
tam qui interpretatur colūba donās in-
telligit̄ deus pater qui p̄t dici colūba: q̄r
ſicut colūba eſt fecūda: ita in ipſo eſt oīs
fecūditas tā ad itra q̄ ad extra. Dicit̄ ēt
donās q̄r ipſe principaliter dat ſpiritū. ſ.
⁊ filiū: q̄r ipſe ꝓprie nō mittit̄ ab aliquo.
Per miphiboſeph aūt q̄ iterp̄tat̄ os ve-
recūdū intelligit̄ q̄libet xp̄ianus qui dȝ
eſſe verecūd⁹ ⁊ timid⁹ ne ꝑ peccatū deū
offendat: ⁊ iſte dicit̄ fili⁹ Jonate. i. dei pa
tris. Jſte hȝ vnā nutricē. i. xp̄m q̄ nos fo
uet. Jſta nutrix. i. xp̄s portat nos in bra-
chijs: q̄diu ſum⁹ in charitate ⁊ grā ſȝ ali
qñ ꝯtingit ꝙ hō ꝑ pctm̄ amittit charita-
tē ⁊ grām ⁊ tūc cadit de brachijs ei⁹ ⁊ tūc
efficit̄ claud⁹ vtroqȝ pede. Dextro q̄tum
ad dilectionē dei ⁊ ſiniſtro quātū ad dile
ctionem p̄ximi: tamē in aduētu xp̄i recti
ficat̄. vñ dr̄. ⁊ claudi ambulant. ¶ Tertio
dicit leproſi mundant̄. q̄r homo propter
peccatū infect⁹ leproſus efficit̄. Hoc aūt
fuit figuratū Nūeri. xij. vbi ſentētialr̄ dr̄
ꝙ q̄r maria murmurauit ꝯtra moyſen ap
paruit cādēs lepra quaſi nix. ¶ Ubi ſciē-
dum ꝙ ꝑ mariam murmurantem contra
Moy. mitiſſimū itelligit̄ quilȝ peccator
qui eoipſo ꝙ peccat dr̄ murmurare verbo
vel facto cōtra xp̄m ſȝ ſtatiȝ efficit̄ macu

la pcti leproſus. Sed nota qualr maria fuit curata: qz interueniēte p ea Moyſe. ita ēt pctōr curat merito paſſiōis xpi. Sz aduerte q expulſa ex caſtra fuit ſepata dieb⁹.vij.anq̄ reuocaret qz pctōr pp̄ter pctā ex caſtra padiſi eĳcit ad itrādū aūt dign⁹ nō efficit niſi prius pacta pnia di- gna: ꝯſignata p nūerū ſeptenariū. Lz igi tur pctōr leproſus efficiat: tn̄ i aduentu xpi recipit ſanitatē ſicut pz i leproſo quē mūdauit xps Mat.viij. q̇ veniēs orabat eū.d. Dn̄e ſi vis potes me mūdare. z xps mūdauit eū. Ubi aduerte qualr iſte fuit mūdat⁹: qz veniens: nō ociēs adorās: nō maledicēs. fiducialr petēs: nō deſperās: potētiā ei⁹ ꝯfitēs nō aſpernās. vn̄ a xpo cū deſcēdiſſet de monte. i. cū humanitas ꝯiūcta fuiſſet diuinitati p gratiā ſibi col latā meruit curari. ¶ Quarto dicit ſur- di audiūt: qz pp̄t pctm̄ hō retardat i effe ctu p obediētiā ad bn̄ operādū: z ſic effici tur ſurd⁹. vn̄ Mich.vij. Ponēt man⁹ ſup hos z aures eoꝝ. ſurde erūt. Et dicit dn̄s in pſal. Nō audiuit pp̄ls me⁹ vocē meā: z iſrael nō itēdit mihi. Tn̄ i aduētu xpi recuperat auditū. Jō dr ſurdi audiūt. vn̄ Eſa.xxix. Audiēt in illa die ſurdi ꝟba li bri. Hoc aūt pz Mat.vij. vbi dr q adduxe runt ad ieſum ſurdū z mutū quem libera uit. Ubi nota modū curatiōis hmōi. pri mo qz adductus ad Jeſum p veram fidei adheſionē. qz fuit rogatū p eo p deuotaz orationē. qz duct⁹ ſeorſum a turba p ſen ſualitatis quietationē: qz miſit digitos i auriculas p ſpūs ſancti iſpirationē Bn̄ ḡ bn̄ oia fecit: ſurdos fecit audire: et mu tos loq̇. Mat.vij. ¶ Quīto dicit mortui reſurgūt qz hō propt pctm̄ fuit ſpoliat⁹ gr̄a: q̇ eſt vita hoīs. z ſic mortu⁹ remāſit. Hoc fuit figuratū.iij. Reg.ij. in ſemei. de quo dr q Salomō ꝯfinauit eū in hierlm ꝯminās ſibi mortē ſi inde egrederet trā- ſiēs torrētē cedron: q̇ tādē p̄ceptū regis trāſgrediēs mortu⁹ fuit. ¶ Ubi ſciēdū q A ſemei q̇ iterp̄tat audi me itelligit pri mus hō q̇ p p̄rōptitudinē obediētie deuz debuit audire. Huic p̄cepit ſalomō. i. rex pacific⁹ de⁹ q nō egrederet hierlm. i. ſta tū inocētie q̇ fuit ſtat⁹ viſionis pacis: qn̄ p̄cepit ſibi ne comederet de fructu ligni vetiti ꝯminens ſi oppoſituz faceret ſibi mortē: q̇ tn̄ p̄ceptū egrediens: tā mortez tpalē q̄ ſpūalez incurrit: ſi eſt ēt de quolz xpiano expone vt.ſ. Tn̄ in aduētu xpi re cuperat vitam: ſicut pz de filia archiſina gogi quā ſuſcitauit i domo. Lu.viij. z de filio vidue quē ſuſcitauit i porta. z de La zaro quē ſuſcitauit iā i monumēto fetētē Jo.xj. Per iſtos aūt dat itelligi q q̄uis aliq̇s ſit mortu⁹ quātū ad cogitationem qz i domo occulta hoib⁹ nō deo. vel i por ta ciuitatis. i. in ope publico. vl fetēs in monumēto. i. in mala ꝯſuetudine. tn̄ xps ipm reſuſcitat ſi voluerit ad ipm ꝯuerti. ¶ Sexto dicit pauperes euāgelizant. qz p pctm̄ hō ipedit in affatu: z ſic paup effi cit. Qz nō eſt ſpecioſa laus i ore pctōris eccli.xv. vn̄ dr eccli.xiij. Paup locut⁹ eſt. z dicūt q̇s eſt hic. q.d. talis q̇ ſic paup eſt qz ſine diuina gr̄a nō ē dign⁹ audiri. Tn̄ in aduētu xpi pauperes euangelizant. i. euāgelizāt verbū dei z ſic recuperāt affa tū. vn̄ Jac.ij. Nōne de⁹ elegit pauperes in hoc mūdo: diuites in fide z heredes re gni q̄d repromiſit deus diligētib⁹ ſe. Nā ſz Apo.j.cor.j. Infirma mūdi de⁹ elegit vt ꝯfundat fortia. ¶ Deīde dicit. Et bea tus q̇ nō fuerit ſcādalizat⁹ i me. vbi xps ponit ſcdaz rōnē ad p̄bādū q ipſe ſit quī vēturus eſt p̄miſſus i lege z de⁹. Et facit talē rōnē. Jlle q̇ dat vitā eternaz z beati tudinē illis q̇ nō ſcādalizant in ipſum z qui nō faciūt ꝯtra eius volūtatē eſt plus q̄ pura creatura z p cōſequēs deus z ſic p̄miſſus in lege. Ego ſuz hic qz bti q̇ zc. ergo. Alit pōt introduci iſta lr̄a. Et btūs zc. vt ſit quaſi reprehenſio criminalis di ſcipuloꝝ Jo. iterrogātiū z de xpo dubitā tium vt ſit ſenſus ſm Chryſoſtomuz. Et btūs ē. i. ad btitudinē ordiat⁹ q̇ nō fuerit ſcādalizat⁹ i me. i. de me nō male ſēſerit ſicut vos q̇ me minorē Jo. putatis. Ul ſz Greg. qui nō fuerit ſcādalizat⁹ in me tpe paſſionis mee me negādo z fidē meā re linquēdo vn̄ Paulus. Predicam⁹ Jeſum crucifixum iudeis quidem ſcandalum.

¶ Tertia pars.

Sequitur Jllis aūt abeūtibus zc. vbi tāgit Jo. commēdatio nem laudabilez. quod probat cōuerſatio virtuoſa. Ubi ſciē dū q turba que audierat que

ſiōnē quā fecerāt diſcipuli Jo. xp̄o po-
terāt dubitare de aductu xp̄i: ꝛ q̄ aū ꝑhi
buerat teſtimoniū de xp̄o. d. Ecce agnꝰ
dei ꝛc. poterāt ipm̄ reputare incōſtantē:
q̄ aliud dixerat de xp̄o ex carcerē aliḋ
ī carcere exiſtēs. Nc igiṫ ſ3 Chryſo. tur
ba ħ ſuſpicaret de tāto viro iō xp̄s poſt
informatiōnē diſcipulorū Jo. informat
turbā de ſanctitate. Jo. ipſum mirabili-
ter cōmendādo. ¶ Sciendū eſt autē ꝙ
xp̄us commendat hic beatū Joannem.
Quantum ad ſitus aſperitatem.
Quantum ad mentis firmitatem.
Quantum ad corporis auſteritatem
Quantum ad intellectus claritatem.
Quantum ad affectus puritatem.
Quantum ad affectus dignitatem.
Noluīt aūt xp̄s ꝯmēdare Jo. i p̄ntia diſci
puloꝝ Jo. ne videreṫ ipm̄, ſ3 Chryſo. cō-
mēdare adulatorie ꝛ iō ḋr. Jllꝫ aūt abeū
tibꝰ. ¶ Prio igiṫ ꝯmēdat eū q̄tū ad ſitꝰ
aſperitatē cū ḋr. Quid exiſtis in deſertū
videre. Ubi ſciēdū ꝙ Jo. erat in deſerto
ꝛ p̄dicabat ibi baptiſmū penitētie ꝛ ba-
ptizabat illos q̄ ibāt ad vidēdū eū ꝓpṫ
ipſiꝰ nimiā ſanctitatē. Dicit igiṫ q̄d exi
ſtis i deſertū videre. q. d. ſm̄ Chryſoſt. ꝓ
pter q̄d ciuitates dimitētes ꝯueniſtis i
deſertū. ꝛ ſubdit. Nō ei plebs tāta cū tā-
to deſiderio in heremū veniſſet niſi ma
gnū quēdā ꝛ mirabilē ꝛ petra ſolidiorē vi
dere ſi exiſtimaſſet. ¶ Scḋo ꝯmēdat eū
q̄tū ad mētis firmitatē cū dicit. Arūdi-
nē vēto agitatā. q. d. nō ſm̄ Greg. Scien
dū eſt aūt ꝙ btūs Jo. nō fuit arūdo. Pri
mo q̄ arūdo nō habꝫ ſtabilitatē. Jo. aūt
fuit ſtabilis ꝛ firmꝰ i teſtimonio xp̄i ꝛ do
ctrina vera. Scḋa q̄ arūdo hꝫ vacuitatē
Jo. aūt fuit plenꝰ ſpū ſctō igiṫ. Nā ḋ ipo
ḋr Luc. j. Spū ſancto replebiṫ: adhuc ex
vtero m̄ris ſue. Tertio q̄ arūdo hꝫ ſteri
litatē l3 hēat frōdiū m̄ltiplicitatē ꝛ ſigt̄
hypocritas q̄ frōduoſi i v̄bis ꝛ in exte-
riori apparētia, interiꝰ aūt ſunt ſteriles.
ſ3 Jo. fuit fertilis q̄tū ad bona opera ꝛ
frōdoſꝰ q̄tū ad doctrinā verā. Tertio
cōmēdat eū q̄tū ad corporis auſteritatē
cū dicit ſ3 q̄d exiſtis videre hoiem mol-
libꝰ veſtitū. q. d. nō. ¶ Sciēdū eſt igiṫ ꝙ
hic habemꝰ exēplū ſm̄ Hiero. ꝙ p̄dica-
tor v̄itatis ſic Jo. nō dꝫ ſe igerere nimis
in curijs dn̄oꝝ ſeculariū ſ3 auſterā ducē
re vitā. ¶ Habemꝰ et exēplū ſm̄ Greg. in
omel. ꝙ ex q̄ xp̄s ḋ deſpectu veſtiū ꝯmē
dauit Jo. ꝙ pcioſitas eorūdē ē p̄iculoſa
¶ Jn rebꝰ aūt ſm̄ Augu. i libro de do-
ctrina xp̄iana magis eſt culpa ex pte itē
tionis q̄ ex ipo vſu rerum. Uel ſ3 Greg.
i omel. Exiſtis vi. hoiē mol. veſtitū. i. v̄
bis adulatorijs vtētē q̄ſi d. nō q̄ adulato
res adulanṫ vt mollibꝰ veſtiāṫ ſ3 ille nō
fuit veſtitꝰ mollibꝰ. ¶ Quarto cōmēdat
eum q̄tū ad intellectꝰ claritatē cū dicit
ſed q̄d exiſtis videre ꝓphetā ēt dico ꝛc.
¶ Sciēdū eſt igiṫ ꝙ ſicut habeṫ. j. Reg.
ix. ꝙ q̄ ḋr hodie ꝓpheta olim dicebaṫ vi
dēs q̄ ꝓphete videbāt ea q̄ erāt alijs oc
culta ꝛ vētura alijs ānūciabāt. Uñ ꝓphe
ta ḋr q̄ſi ꝓcul vidēs. Jo. igiṫ nō ſolū fuit
ꝓpheta ſ3 Greg. q̄ xp̄ꝫ dixit vētuꝝ ſed
pluſq̄ ꝓpheta: q̄ ipꝫ oſtēdit. ¶ Quī
to cōmēdat eū q̄tū ad effectꝰ puritatē
q̄ vocat eū angelū. Hic ē ḋ quo ḋr Mal.
iij. Ecce ego mitto angelū meū q̄ ꝛc. Jo.
eñ ſm̄ Hiero. nō ḋr angelꝰ natura ſ3 of-
ficio. vnde etiā Grego. Quaſi eñ grece
angelꝰ latine nunciꝰ ḋr. Nō erat vt q̄ nū
ciare ſupnum nūciū venerat angelꝰ vo
ceṫ: vt dignitatē ſeruet i noīe q̄ḋ explet
in opatiōe. ¶ Sexto cōmēdat eū q̄tum
ad effectꝰ dignitatē cū dicit q̄ p̄parabit
viā tuā ante te. Uñ glo. Alij ꝓphete miſ
ſi ſunt vt aduentū xp̄i annūciēt: iſte aūt
vt prepararet viā ipſiꝰ. ¶ Ex his igiṫ pꝫ
ꝙ btūs Jo. iter alios ſctōs fuit magnꝰ.
Uñ ſaluator Inter natos mulierū non
ſurrexit maior Jo. bapti. Fuit igiṫ magnꝰ
in grā ꝛ ē mō magnꝰ i glā. Ad q̄ nos ꝛc.

¶ Dn̄ica. iij. de aductu. Euāgelium. iiij.

Miſerunt iudei ab hieroſolimis ſacerdo-
tes ꝛ leuitas ad Jo. ꝛc. Jo
an. j. nos videmus per ex
perientiam: ꝙ per r̄ſionē
humilem multoties malicia multoꝝ
ꝯfundiṫ. ꝛ inordinata corda facilius mi
tiganṫ. iuṫ illud Prouer. xv. R̄ſio mol-
lis frāgit irā. Btūs igiṫ Jo. bapti. ſctita
tis ꝛ v̄tutꝫ eximie: p ſuā r̄ſionē humilē
cōfudit iudeoꝝ maliciā ꝛ interrogatio-
nē eoꝝ fallacē ſicut teſtaṫ hiſtoria euā

gelū hodierni.i q̄ euāgeliſta ſex tāgit.ſ.
Judeorum malignitatem inuidentem.
Precurſoris humilitatem decorantem.
Preconis autoritatem euidentem.
Officij ſingularitatem eminentem.
Xp̄i dignitatem excellentem.
Loci congruitatem concedentem.
¶ Primuꝫ ꝓbat interrogatio venenoſa. Scōꝫ rñſio v̄tuoſa. Tertiū p̄dicatio vigoroſa. Quartū ablutio gratioſa. Quītū cōditio generoſa. Sextū hītatio pp̄loſa. Primū i p̄ncipio. Scōꝫ ibi. Et ꝯfeſſ⁹ ē ꝛc. Tertiū ibi dixerūt ḡ ei ꝛc. Quartum ibi Et q̄ miſſi ꝛc. Quītū ibi. Medi⁹ aūt vr̄m. Sextum ibi. hec in bethania. ꝛc.

¶ Prima pars.

Quātū ad pmū vbi tāgit ꝛc. ꝙ probat ꝛc. d̄t Miſerūt ꝛc. Ubi poſſum⁹ ꝯſiderare mittētiū ꝓpiq̄tatē qꝛ iudei ei⁹ cognati. Querētiū autoritatē qꝛ ſacerdotes ꝛ leuitas. Tertio loci celebritatē: qꝛ ab hieroſolymis. Quarto q̄ſtiōis v̄itatē qꝛ vt iterro. ꝛc. Quīto rn̄dētis ſctitatē: qꝛ Jo. de q̄ Chryſo. Sic āt fide dignū exiſtimauerūt Jo. eē vt ei d̄ ſeipſo dicēti crederēt. ¶ Sciēdū eſt āt ꝙ de iſta queſtiōe fuit ꝯtrouerſia inter Orige. ꝛ Chryſoſtomū. Nā orige. dicit ꝙ iſti q̄rebant a Joāne bona intētione: ſciebāt em̄ ex ſcripturis iā inſtare aduētum xp̄i. Un̄ videntes ſanctitatē ioānis ſuſpicati ſunt ip̄ꝫ eſſe xp̄m. Scōm aūt Chryſo. Jſti fraudulēter q̄rebāt volētes eū allicere vt ꝯfiterēt ſe eē xp̄ꝫ: qꝛ diſplicebat eis ꝙ xp̄s p̄poneret Joāni.

¶ Scōa pars.

Seq̄tur Cōfeſſus ē ꝛc. Ubi tāgit p̄curſoris humilitatē decorātē. qd̄ ꝓbat rn̄ſio v̄tuoſa Ubi ſciēdū ꝙ aliq̄ hoīes gloriātur de potētia ſicut ſupbi. Aliqui de ſctitate vite: ſicut hypocrite. Aliqui de ſapientia ſicut vanaglorioſi. Btūs aūt Joā. ſicut virtuoſus ꝛ bon⁹ in iſtis noluit gloriari ſciens ſcriptum eſſe hiere. ix. Nō glorieſ ſapiens in ſapiētia ſua: ꝛ fortis in fortitudine ſua: nec diues in diuitijs ſuis: ſꝫ i hoc glorieſ q̄ gloriatur ſcire ꝛ noſſe: quia ego ſum dn̄s q̄ facio miam ꝛ iudicium ꝛ iuſticiā in terra. Scōꝫ hoc igitur in hac parte tria facit. Nā p̄rio btūs Jo. arroganter nō ſibi attribuit dignitatē ꝛ potētiā: qꝛ nō ꝯfiteſ ſe xp̄ꝫ. Scōo nō attribuit ſibi vite ſctimoniā qꝛ non d̄t ſe eē helyā. Tertio nō ſibi attribuit vane ſapiētiā qꝛ nō d̄t ſe eē p̄phetā. ¶ Quātū ad pmū d̄t. Et cōfeſſus eſt ſcꝫ v̄itatē: ꝛ nō negauit eā. Aliq̄ em̄ v̄itatē negāt tacēdo. d̄ qb⁹ d̄r. Qui tacet affirmat. iſ ille cōfeſſus eſt: nō ſum ego xp̄s. ¶ Quātū ad ſecūdū. ſ. ꝙ nō arrogauit ſibi vite ſanctimoniā dicit ꝛ iterrogauerūt eū di. Quid ergo? helyas es tu. q. d. ſm Aug. Cū ſciam⁹ ex ſcripturis helyā p̄ceſſurū aduentum xp̄i: ꝛ tu dicis te nō eſſe xp̄ꝫ dic nobis ſi tu es helyas. Sꝫ hic poteſt cadere dubitatio: ꝙ cū notū eſſet apud iudeos Joā. eſſet filiū zacharie q̄ erat ſumm⁹ ſacerdos: cuius helyas fili⁹ non fuit quomodo iſti querūt a Joanne vtrū ſit helyas. ¶ huic dubitationi pōt reſpōderi dupliciter. Primo ꝙ puer in pueritia ſua q̄ſi ſubito duct⁹ fuit i deſerto ꝛ ibi agebat vitā ſolitariā ꝛ ideo poſſibile fuit iſtos veniſſe in obliuionē Joā. ¶ Secundo pōt reſponderi ſicut narrat Orige. ꝙ quidā heretici fuerūt qui dixerūt ꝙ aīa trāſmittitur de corpe in corp⁹ ꝛ hoꝝ dogma in autoritate erat apd̄ iudeos: ꝛ ideo interrogāt ab eo vtrū ſit helyas. i. vtrū aīa helye eſſet in corp⁹ ei⁹. hoc autem ſuſpicabantur: qꝛ opa Joan. aſſimilabantur opibus helye. ¶ Sꝫ hic pōt eē dubitatio de rn̄ſione Jo. qui dixit ſe nō eſſe helyā cū tn̄ dn̄s dixerit de ipſo Mat. xj. Et ſi ſcire vultis: ip̄e Jo. eſt helyas qui vētur⁹ eſt. ¶ Rn̄ſio ſm Grego. in omelī. dici pōt ꝙ Joā. fuit helyas: nō in ꝑſona ſꝫ in virtute ꝛ ſpū. vnde angel⁹ zacharie Luc. j. Jpſe p̄ibit ante illū i ſpiritu ꝛ virtute helye. ¶ Sciēdum eſt aūt ꝙ multiplex ꝯformitas fuit iter heliam ꝛ Jo. q̄re potuit Joan. dici helyas. Prio in vite mirabili auſteritate: qꝛ vt dicitur iiij. Reg. j. helyas erat piloſ⁹ ꝛ zona pellicea accinct⁹. ꝛ Mat. iij. d̄r ꝙ Joan. erat veſtitus de pilis camelorum: ꝛ zona pellicea circa lūbos ſuos. Secundo i delictorum reprehenſionis aſperitate. Nam vterqꝫ aſpere reprehendit vitia ꝛ peccata. Tertio in vēturorum euentuum veritate. Nam vterqꝫ veraciter annunciauit venturum iudicium. ¶ Quantum ad

tertiū.ſ.ꝙ nō attribuit ſibi vane ſapiētiā dicendo ſe eſſe prophetā dicit̄ propheta es tu? Ubi ſciēdū ſm ꝙ innuit Gloſa qd̄ helyas ꝛ helyſe⁹ trāſierūt ſiccis pedib⁹ Jordanē in quo facta fuit figura baptiſmi. Hoc aūt pharisei nō ignorabant: ſciebant eñ ex dictis prophetarū xp̄m vēturū ꝛ baptizaturū. Uidētes igit̄ qd̄ Jo. baptizabat ꝛ qd̄ rn̄debat ſe non eſſe xp̄m nec helyā nō interrogāt tertio vtrū ip̄e ſit ꝓpheta.i.helyſe⁹ in quo ēt p̄ceſſit figura baptiſmi.vt dictū eſt. ¶ Tertia pars.

Sequitur. Dixerūt ergo ei tu q̄s es? ꝛc. Ubi tangit p̄conis auctoritatem euidētē.qd̄ ꝓbat p̄dicatio vigoroſa: q2 d̄t vocē ſe eſſe i deſerto clamātis. Ubi ſciendū ꝙ iſti nūcij volentes oībus modis ſcire quod de ſeipſo diceret: vehemēter inſiſtūt.d. Quis es tu vt reſpōſuz demus his q̄ miſerūt nos? Sic aūt inq̄rentibus ait. Ego vox clamantis ꝛc.

¶ Sciendū eſt autem ꝙ Joā. in iſta rn̄ſione quatuor exprimit ſcilicet.

Suūpſius ad predicandū idoneitatem.
Uerbi qd̄ p̄dicat poteſtatiuā v̄tuoſitatē.
Predicatiōis ſue opportunā neceſſitatē
Exhortationis ſue ſufficiētē vtilitatem.

¶ Pmo tāgit ſuūpſius ad predicādū idoneitatē cū dicit. Ego vox. Ubi ſciēdū qd̄ inter alia que ſunt de rōne vocis primuz eſt: qd̄ vox eſt ſignū ducēs in alterū: puta in verbū ſiue ↄceptū mētis. tota igit̄ idoneitas vocis ordinat̄ ad v̄bi expreſſionē Joā. igit̄.d. ſe eſſe vocē: cōfitet̄ ſe eſſe idoneū ad manifeſtationem verbi ſiue xp̄i. ¶ Scd̄m qd̄ eſt de rōne vocis eſt qd̄ ip̄a ſit noticia prioris verbi: et tamē ſit poſterior origine: q2 ſ3 rationē originis prius cōcipit̄ v̄bum ꝙ̄ vox formet̄. Joā. igit̄ cōfitetur ſe eſſe vocē: q2 pri⁹ icepit inſtruere nos ꝙ̄ xp̄s l3 xp̄s in ꝙ̄tum deus ſit origine prior. ¶ Tertiū eſt ꝙ vox trāſit: verbū aūt manet. Joā. igit̄ dicit ſe vocē.d. ſe trāſiturum ſ3 xp̄m cuius eſt vox inſinuat permāſuꝝ. Uel pōt dici b̄tūs Joā. vox ꝓpter hūilitatē. Nā ſicut vox ē modice entitatis ꝛ modicum durat: ita Jo. q2 humilis erat modicū ſe reputabat. ¶ Secūdo exprimit verbi qd̄ p̄dicat poteſtatiuā virtuoſitatē cū dicit clamātis. Ubi ſciendū qd̄ hoc pōt intelligi duob⁹ modis. Uno mō ꝙ ſit vox Joānis clamantis. Clamat aūt Jo. ꝓpter duo. Pmo ei⁹ clamor importat euāgelicā manifeſtationē. Prophete antiq̄ obſcure loq̄bant̄. Jo. aūt ſ3 Theodoſiū manifeſte annūciat ꝛ clare clamat. Scd̄o ei⁹ clamor deſignat ſm Orige.i iudeis mētalē elōgationē. cū ↄſuetudo eñ eſt ꝙ ad diſtātes clamāt̄. Alio mō pōt intelligi qd̄ Joānes fuit vox xp̄i clamantis: ꝛ tūc noīatio poteſtatiua virtus xp̄i: cui⁹ v̄tute Jo. loq̄bat̄. iuxta illud.ij.cor. vltimo. An experimētū q̄ritis ei⁹ q̄ loq̄t in me xp̄s. ¶ Tertio Jo. oñdit ſue p̄dicatiōis neceſſitatē cū dicit. In deſerto. Ubi ſciēdū ſm Greg. ꝙ ꝑ deſertū pōt intelligi iudea: q̄ q2 deſerta ꝛ a deo derelicta erat indigebat Joannis doctrina ꝛ p̄dicatione. ¶ Quarto tangit Joā. predicationis ſue ſufficientē vtilitatē. cū dicit. dirigite viā dn̄i. quaſi di. ad hoc eſt p̄dicatio mea vt dirigatis viā dn̄i. Uel dirigite viā dn̄i i. rectā facite viā q̄ ducit ad xp̄3. hec aūt via eſt qn̄ homo totaliter deo ſubdit̄. ſm Orig. ¶ Sciēdū eſt autē q2 hic ſit mētio de voce ꝙ quadruplicē vocē i ſcriptura reperio. Reprehēſiōis vigoroſe: incuſſiuam humiliātis.ſ. timoris. Contritionis lachrymoſe purgatiuā deturpantis fetoris. Cōminatiōis ruinoſe. reprehēſiuam extollētis tumoris. Cōſolationis glorioſe. idicatiuā delectātis dulcoris. ¶ Primo dico ꝙ eſt vox reprehēſiōis vigoroſe ꝛc. Hec eſt aūt illa vox dn̄i icrepātis adā q2 comederat de fructu ligni vetiti. de q̄ figuratiue d̄r Geñ.iij. ꝙ cum adam audiſſet vocē dn̄i deābulantis in paradiſo ad aurā poſt meridiā obſcōdit ſe adā ꝛ vxor eius a facie dn̄i dei. quē vocās dn̄s dixit Adā vbi es. Qui ait. Uocē tuā audiui in paradiſo: ꝛ timui eo ꝙ nudus eſſem ꝛ abſcōdit me. Cui dixit dn̄s. Quis indicauit tibi ꝙ nud⁹ eſſes: niſi ꝙ de ligno de q̄ p̄ceperā tibi ne comederes comediſti. Fecit autē dn̄s deus ade et vxori eius tunicas pelliceas ꝛ iduit eos. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ per adā qui fecit cōtra preceptū dn̄i ꝛ ideo nudus effect⁹ intelligit̄ quilib3 peccator q̄ peccando ſicut adā nudus efficit̄ q2 amittit gratiā que eſt aīe indumētum. Ꝙ̄ꝙ aūt ſic nudus ꝛ deſolatus remaneat tñ diuina mīa vult ipſum ad ſtatū gratie

renocare

renocare ꝛ iõ vocat ipm vel ꝑ internã inſpirationem vł ꝑ eternã ꝑdicationẽ. Signãter aũt dr ipʒ vocare poſt meridiẽ qꝛ ſicut poſt meridiẽ recedit dies: ꝛ appꝛopiꝗt ad noctẽ: ita peccatoꝛ dũ peccat a luce grẽ. i. a xp̃o q̇ ẽ lux recedit ꝛ appꝛopinquat ad tenebꝛas dãnatiõis eterne. Cũ aũt peccatoꝛ audit vocẽ petẽtis: tũc ad coꝛ ſuũ rediẽs ꝛ cogitãs offẽſaʒ tã grãdẽ dʒ ꝓfundi verecũdia: ꝛ ſe abſcõdere. i. nõ reputaꝛ ſe dignũ coꝛã dño cõpareꝛ. Sic aũt ſe hũiliãtẽ vt male feciſſe oñdat: ipʒ repꝛehẽdit dñs indicãdo ſibi cãm ſue nuditatʒ ꝛ cõfuſiõis q̇ fuerit trãſgreſſio mãdatoꝝ. Vñ dicit Quis indicauit tibi ꝙ nudus eſſes ꝛc. q. d. tranſgreſſio p̃cepti mei. ita reuera tranſgreſſio p̃cepti eſt cã ſue expoliatiõis ꝛ grã vñ hõ remanet nudꝰ. ❡ Cõgrue ẜo dr ꝙ fecit eis tunicas pelliceas de pellibꝰ moꝛtuoꝝ aĩalium ad deſignãdũ ꝙ adã q̇ in ſtatu innocẽtie poterat nõ moꝛi: ꝓpter peccatũ venerat ad ſtatũ miſerie in q̇ neceſſario ẽ moꝛtalis: ẜm ꝙ ꝯminatꝰ ei fuerat dñs. di. In q̇ cũqꝫ die comederis ex ligno moꝛte moꝛieris: nõ ſolũ moꝛte ſp̃uali ſʒ ẽt coꝛpoꝛali. ❡ Scd̃a eſt vox cõtritionis lachꝛymoſe purgatiua deturpantis fetoꝛis. qñ ſcilʒ peccatoꝛ peccatũ cognoſcẽs aĩaʒ deturpãs cõpungiꝛ ꝛ pꝛorũpitur in fluuiũ lachꝛymarum. ❡ Vñ hec vox põt figurari ꝑ vocẽ turturis. de qua dr canti. ij. Floꝛes apparuerũt in terra noſtra tp̃s putatiõis aduenit vox turturis audita eſt ficꝰ ꝓtulit groſſos ſuos vinee floꝛẽtes ſuũ dederũt odoꝛẽ. ❡ Ubi ſciẽdũ ꝙ peccatoꝛ fetidꝰ ſi vult eſſe flos per decoꝛeʒ. dʒ habere vocẽ turturis q̇ eſt aĩal gemebundũ: ꝑ amarã cõtritionẽ. dʒ amputare ſuꝑflea ſicut fit in vineis. i. pctã cũ falce lingue: ꝑ integrã ꝯfeſſionẽ dʒ ꝓferre fructus dulces ꝑ virtuoſam ſatiſfactionẽ. dʒ ẽt admodũ vinee floꝛide dare bonum odoꝛẽ ꝑ bonã famã ꝛ honeſtã cõuerſationẽ. ❡ Tertia eſt vox cõminatiõis ruinoſe repꝛehẽſiua extollẽtis tumoꝛis. Nã ſi aliqñ peccatoꝛ in malicia ſuꝑbiẽdo ꝑmãſerit: deꝰ eũ terret ꝛ ſuꝑbiã eiꝰ humiliat. ❡ Vñ hec vox põt figurari per vocem factam ad nabuch. ſuꝑbuʒ de qua dr Dañ. iiij. ꝙ cũ ipe deambularet in aula babil. tumẽs ſuperbia ꝛ. d. Nõne hec eſt babilon magna quã ego edificaui i domũ regis in robur foꝛtitudinis mee ꝛ i gloꝛia decoꝛis mei? Et ecce vox de celo fuit. d. tibi dico nabuc. regnũ trãſit a te: ꝛ ab oĩbus eĩcieris ꝛ cũ beſtijs ꝛ ferijs erit habitatio tua. qd̃ ꝛ factũ fuit ſicut pʒ ibidẽ. ❡ Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ Nabuc. q̇ interp̃taꝛ ſedẽs i anguſtia agnita intelligiꝛ peccatoꝛ q̇ ſciẽter moꝛaꝛ i pctõ moꝛtali qd̃ facit hoĩeʒ dignũ anguſtia eternali. d̃ cuiꝰ aĩa dr. Eſa. iij. Deſolata i terra ſedebit. ❡ Iſte aũt dr Rex babilo. i. ꝯfuſionis: qꝛ per peccatum oꝛdinaꝛ ad infernũ regnũ demonũ vbi ſempiternꝰ hoꝛroꝛ inhabitat. Job. x. Vñ de talibꝰ dr Job. iiij. Qui oderũt te induenꝛ ꝯfuſione ꝛ tabernaculum impioꝛum nõ ſubſiſtet. Diciꝛ aũt ꝙ gloꝛiabaꝛ de potentia ꝛ foꝛtitudine ꝛ diuitijs mũdanis. in q̇bꝰ oĩbꝰ mẽtis ambitio deſignatur. Licet autem ſuperbus ſic gloꝛietur: tñ vox domini valida ei denũciat penã. Unde Eſa. xlv. Ego ante te ibo ꝛ glıoſos terre humiliabo. Nã dies dñi exercituum ſuꝑ omnẽ ſuꝑbum ꝛ arrogantẽ ꝛ humiliabiꝛ Eſa. ij. ❡ Talibꝰ igitur aufert deus regnũ eternũ: ꝛ eĩciũtur vt habitẽt in ferijs ꝛ beſtijs. i. cuʒ demonibꝰ fere cibꝰ vt eos cruciẽt in inferno. Vñ talibꝰ dr Xp̃s Matt. xxj. Auferetur a vobis regnũ dei: ꝛ dabiꝛ genti faciẽti fructũ eiꝰ. ❡ Quarta eſt vox ꝯſolationis gl̃ioſe indicatiua delectãtis dulcoꝛis. Nã ſicut peccatoꝛibus comminaꝛ deꝰ penã ita bonis oñdit leticiã ſempiternã vt alliciãtur ad ipʒ. ❡ Hec aũt vox põt figurari per vocẽ quã ſcti exprimũt añ ſedẽ dei ꝛ agni. De q̇ dr Apoca. xiiij. Uidi ꝛ ecce agnꝰ ſtabat ſupꝛa mõtẽ ſyõ: ꝛ cũ eo. cxliiij. milia habentes nomen eiꝰ ꝛ nomen p̃ris eiꝰ ſcriptum in frõtibus ſuis: ꝛ audiui voceʒ de celo tanꝙ voceʒ tonitrui magni: ꝛ vocem quã audiui ſicut vocẽ citharedoꝝ citharizãtium in citharis ſuis ꝛ cãtabãt q̃ſi canticũ nouum añ ſedem dei. ꝛ añ q̃tuoꝛ aĩalia ꝛ ſenioꝛes. ❡ Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ iſtũ mõtem intelligiꝛ celum empyreum: locꝰ ſctõꝝum: q̇ ſignãter dr mõs Syon: que interpꝛetaꝛ ſpecula: quia ibi ſpeculãtur diuinam eſſentiã q̇ eſt obiectũ reficiẽs oĩm beatoꝝ.

reficiēs oīz beatoꝝ. Iſte eſt mōs de quo pſalmiſta. Dñe qs habitabit i tabernaculo tuo aut qs requieſcet in mōte ſancto tuo. Super iſtū mōtē eſt agn⁹.i. xps ieſus q̄ eſt agn⁹ dei q̄ tollit peccata mūdi. Jo.j. Unde de illa ciuitate dr Apoc.xxj. ꝙ nō eget ſole neq3 luna qꝛ claritas dei illuminat illam. ꝛ lucerna ei⁹ eſt agnus. Cū iſto autem agno ſunt cxliiij. milia.i. vniuerſitas ſanctoꝝ. Uñ Dañ.vij. Milia miliū miniſtrabāt ei: ꝛ decem cētena milia aſſiſtebant ei. Iſti dñr hñe nomen agni ꝛ pr̄is in frōtib⁹.i. cognitionē diuinitatis ſignificate ꝑ pr̄em et humanitatis ſignificate ꝑ agnum cui⁹ fidē habuerūt i mūdo. Iſti habēt vocē citharedoꝝ citharizantiū in ſignū leticie laudātes dñm in decachordo pſalterio cū cātico i cythara.i ps. Iſti cātāt cāticū nouū añ ſedē agni regratiādo ei cū leticia d̄ bñficiis recept3. Ad qd admonet̄ Eſa.xij. Cātate inqt dño qm̄ magnifice fecit annūciate h̄ in vniuerſa terra: exulta ꝛ lauda habitatio Syō: qꝛ magnus in medio tui ſctūs iſrael. ¶ Quarta pars.

SEquitur. Et q̄ miſſi fuerāt ꝛc. Ubi tangit officiū ſingularitatem eminentē3. quod probat ablutio ḡtioſa. Et tria facit qꝛ primo ponit ꝑſonaꝝ interrogantium conditionem.
Secundo ipſarum malitioſam interrogationem.
Tertio humilem reſponſionem.

¶ Quantū ad primū dicit. Et qui miſſi fuerant erāt ex phariſeis. Ubi ſciēdū ꝙ ſm Orige. Iſti phariſei fuerunt alij nuncij a ſacerdotib⁹ ꝛ leuitis de quib⁹ dictū eſt in pricipio euāgelij. qd probat ex modo interrogādi diuerſo qꝛ reuerēter interrogauerūt ꝑmiſſi ꝟo ꝓterue. ¶ Quantū ad ſcdm.ſ. malitioſam iterrogatione3 dr. Et dixerūt ei qd ergo baptizas ꝛc.q.d. audacie vident̄ eſſe ex ꝑte tua: qꝛ tu arrogas tibi offm̄ baptizādi: cū tu non ſis xps cui ē iſtitutū baptiſmū: neq3 helyas nec ꝓpheta.i. heliſeus i q̄ ꝯ ꝓceſſit figura baptiſmi. ¶ Quātū ad tertium.ſ. Jo. humilē reſpōſionem dicit. Reſpōdit eis dicēs. Ego baptizo ꝛc.q.d. ſm Greg. nō eſt audacie nec ꝓſumptionis ꝙ ego baptizo lz non ſim xps: quia differentia eſt inter baptiſmum meū ꝛ baptiſmū xpi: quia baptiſmus meus ſolū eſt in aqua: ꝛ idō ſolum lauat exterius corp⁹. Suum aūt eſt in ſpiritu: ꝛ idō iuſtificat mentem interius. Sciendū eſt autē ꝙ reſponſio Jo. fuit exemplaris ꝛ ſciētialis. Exēplaris inqꝫ ſm Gre. qꝛ dedit nobis exemplū ne ad verba cōtumelioſa moueamur: ſ3 humiliter reſpondeam⁹ ſicut ipſe fecit. Scientialis etiam fuit: qꝛ per hoc dedit nob3 itelligere differētiā iter baptiſmū ſuū ꝛ xpi de q̄ differētia ſupra dictū eſt.

¶ Quinta pars.

SEquitur. Medius autē vrm ꝛc. Ubi tāgit xpi dignitatem excellentem. qd probat cōditio generoſa. Ubi ſciendum ꝙ beatus Joan. tangit quatuor conditiones de chriſto.ſ.
Eius influentiam generalem:
Eius natiuitatem temporalem.
Eius proceſſionem eternalem.
Eius nobilitatem regalem.

¶ Quātum ad primū dicit. Medi⁹ autē vrm ſtetit. Ubi ſciēdū ꝙ res q̄ ē i medio ꝛ cōioris iſluētie ꝙ̄ res q̄ ē i angulo. Exēplū de corde qd eſt i medio hois. Per h̄ igit̄ ꝙ chriſtus in medio ſtare dr dat̄ intelligi ꝙ ſua influentia nos gubernat ꝛ regit ſm Orig. igit̄ dr. Medi⁹ aūt veſtrū ſtetit.q.d. Et ſi ego baptizo vos in aqua non ſum tñ talis ꝙ poſſim generaliter in totum mundum influere: tñ ille qui ē tante influentie ſtat in medio veſtri: qꝛ ꝯuerſatur nobiſcum ſicut alius hō. Qꝛ in terris viſus eſt ꝛ cum hoibus ꝯuerſatus eſt Baruch.iij. ¶ Sciēdum eſt autē ꝙ xps ſtare dicitur ad differentiā ei⁹ qd eſt cadere: iacere: vel fluere: q̄ ſignificāt defectū peccati: qd fecit primū hoie3 cadere ꝑ gratie diſertionem. Unde i perſona peccatoris dicit̄ Eſa xiiij. Quomodo cecidiſti lucifer q̄ mane oriebaris. Quare ſibi dr Apoc.ij. Memor eſto itaq3 vñ excideris ꝛ age penitentiā ꝛ prima opa fac. Scdo peccatū facit hoiem iacere ꝑ virium mortificationem vñ tali dr Joſ.vij. Surge cur iaces pn⁹ i terra. Tertio facit hoie3 fluere ꝑ malā aſſuefactionē Quidā eīn ſic ſe laxant ad pctā ꝙ quaſi

beſtie ſequāť īclinationē ſēſualē.ꝺ qb⁹
ȥach.xxij.Quoꝝ carnes ſunt vt carnes
aſinoꝝ ꝛ ſicut flux⁹ equoꝝ:ſic flux⁹ eoꝝ.
Ad adiuuādū aūt nos ſtat ieſus.Uñ Jo.
vij.Jn nouiſſimo aūt die magno feſtiui
tatis ſtabat ieſus ꝛ clamabat.ꝺ.Si q̄s ſi
tit.veniat ad me ꝛ bibat.¶ Quātū ad ſe
cūdū vbi tāgit xp̄i natiuitatem tp̄alē ꝺt.
Jpſe eſt q̄ poſt me vēturus eſt.ſ.naſcēdo
baptiſando ꝛ predicādo:qꝛ ad literā oīa
iſta xp̄s egit poſt Jo.¶ Quātū ad tertiū
vbi tāgit ꝓceſſionē eternalē:Jt qui ante
me fact⁹ eſt.q.ꝺ.ſm Gre.Jpſe q̄ poſt ve-
nit quātū ad humanitatez ꝛ natiuitatē ꝺ
matre aſi me fact⁹ eſt quātū ad diuinita
tem.¶ Quātū ad quartū.Ubi tangit no
bilitatē regalem dicit cui⁹ nō ſum dign⁹
vt ſol.ei⁹ coꝛ.cal.q.ꝺ.ſm Chryſo.tāta ē
xp̄i nobilitas ꝙ ego nō ſum dignus vo
cari in vltimis miniſterioꝝ ei⁹.Nā diſ
calciare aliquē ē infinitū miniſteriū qꝺ
exerceať in xp̄o.Sciendū eſt aūt ꝙ hoc
nō ē intelligēdū ꝙ xp̄s habuerit calcia-
mēta:ſicut aliq̄ ex iſto loco volūt accipe.
ꝛ h̄ ptꝫ qꝛ Jo.vtiť huiuſmodi ꝟbis para
bolicis.hoc idē ptꝫ ꝑ verbū hieronymi
ſic ſcribentis ad Euſtochiū.Milites di-
uiſis ſoꝛte veſtimētis xp̄i:nō habebat ca
ligas quas tollerēt:nec em̄ poterat hr̄e
dn̄s ꝙ diſcipl'is ꝓhibebat.Si q̄s aūt ar
guat cōtra hoc:qꝛ angel⁹ dixit ad petrū.
Act.xij.calligate calligas tuas ꝛ ſeq̄re
me.Audiat Bedā i oꝛiginali ſuꝑ hoc lo
co.ꝺ.Pꝛo caligulis vel caligis vt q̄dam
habēt grec⁹ ſermo habet ſandalia.hoc
em̄ gen⁹ calciamētoꝝ in euangelio le-
giť.apoſtolis fuiſſe cōceſſuꝫ.huic dicto
Bede cōcoꝛdat papias grāmatic⁹.ꝺ.ca-
lige vel caligule.i.ſandalia dicta ſunt a
collopedū vľ quaſi ad colligādo:qꝛ ad pe
des ligātur.Uel cuius nō ſum dignus
ꝛc.i.nō ſum idone⁹ vt explicē vnionē di
uinitatis cū hūanitate:ꝛ oſtēdā miniſte
riū icarnatiōis:qꝛ calciamētū pedē oc-
cultās ſignificat hūanitatē in qua ſe oc-
cultauit diuinitas.Coꝛrigia igiť ē vnio
vtriuſq; que tā mirabilis fuit ſm Greg.
ꝙ eā Jo.inueſtigare nō poterat.¶ Sciē
dum eſt autem ꝙ inueniť ꝙ chriſt⁹ fuit
multiplex mediū in ſcriptura.ſ.
Medicinalis conualeſcentie in egrotꝭ.
Spūalis influente in deuotis.
Uirtualis colligentie in defunctis.
Specularis refulgentie in opacis.
Liberalis effluentie in aſſumptis.
Socialis aſſiſtentie in beatis.
¶ Pꝛio xp̄s eſt mediū medicinalis con
ualeſcētie i egrotis.Nā ſi q̄s eſt egrot⁹
ꝛ ad medicū xp̄ꝫ recurrit:recipit ſanita
tē.Naꝫ ipſe eſt q̄ ꝓpiciať oīb⁹ iniq̄ta-
tib⁹ nr̄is ꝛ qui ſanat om̄es infirmitates
nr̄as in ps̄.hoc aūt fuit figuratum Eze.
ix.Ubi ſentētialiter ꝺꝛ ꝙ ꝓpter pctā po
puli.de⁹ miſit ſex viros ad interficiēdū
populū q̄ habitabat in ciuitate hieruſa
lem.Jn medio aūt eoꝝ apparuit vir idu
t⁹ lineis habēs atramētariū ſcriptoꝛis
ad renes ei⁹:cui dixit dn̄s ꝙ tranſiret ꝑ
mediā ciuitatē:ꝛ ſignaret thau ſuꝑ fron
tes viroꝝ dolētiū ꝛ gemētiū ſuꝑ iniq̄ta
tib⁹ eoꝝ.Sex autē viris illis dixit ꝙ irēt
poſt virū illū indutū lineis.ꝛ ſuꝑ quos
nō inuenirēt ſignū thau.interficerēt ſu-
ꝑ quos aūt inuenirēt:nō offēderēt.Ubi
ſciendū ꝙ ꝑ populū q̄ peccauerat intel-
ligiť gen⁹ humanū qꝺ ꝓꝑ pctm̄ pꝛimoꝝ
parētū erat inuolutū peccatis ꝯ qꝺ ira-
t⁹ dn̄s miſit ſex viros ꝑ q̄s intelligo di-
uinā iuſticiā.Jſtā miſit de⁹ in ciuitatem
hieruſalē ideſt in mūdū ꝑ ciuitatē intel
lectū:qn̄ dať cōtinue ſententia moꝛtis ꝯ
peccatoꝛes Jn medio autē iſtius ſeuere
iuſticie miſſus ē homo indut⁹ lineis.i.
xp̄s ieſus.mitigās hāc ſeueritatē.Qui
dicitur vir a virtuoſitate:vnus a ſingula
ritate:quia ip̄e ſol⁹ fuit ſine peccato.vñ
ꝛ veſtit⁹ lineis diciť in ſignū mundicie.
habere ꝟo atramētarium ſcriptoꝛis in
ſignum claritatis ꝛ ſapiētie:quia ip̄e ha
bet ſcribere oīa noīa ſaluādoꝝ.hic aūt
vadit ꝑ mediā ciuitatē.i.per mediū mū
dū i quo aliqn̄ fuit coꝛpoꝛaliter ſꝫ ſemꝑ
ſpūaliter ꝛ ſi quos inuenit q̄ de peccatꝭ
doleāt ſignat in frontib⁹.i.in aīab⁹ eoꝝ.
thau.q̄ eſt triāgularis figura.ꝑ quā itel-
ligiť fides trinitatis deifice:vel ꝑfecta
penitētia q̄ ꝯſiſtit in trib⁹:cōtritione:cō
feſſione:et ſatiſfactione.Sic autē ſigna
tis non nocet iuſticia:ſed liberātur ꝛ vi
uunt per meritū paſſionis xp̄i:miaꝫ cō-
donantis.¶ Scd̄o eſt remediū ſpūalis
influētie in deuotis nā poſtꝙ xp̄s homi

nē liberauit a peccatis: dat ei ſpiritualē
vitā p gratiā qua ſpiritualr̄ viuit. Unde
pōt figurari p lignū vite in medio para
diſī de quo Gen̄.ij. Produxit dn̄s de⁹ li-
gnū vite in medio paradiſi. Ubi ſciēdū
ꝙ p paradiſum in quo poſuit de⁹ homi-
nem vt operaret̄ ꝛ cuſtodiret illū: intel-
ligit̄ mund⁹ in quo poſiti ſum⁹ vt exer-
ceamur in operib⁹ virtuoſis. Per lignū
aūt vite intelligit̄ xp̄s: qꝛ ſicut p eſum il
lius ligni i homine cōſeruabat̄ vita cor
poralis ita p gratiā quā a xp̄o recipim⁹
ſeruat̄ i nobilis vita ſpiritualis. Et ſicut
debilitati in mēbris corpalib⁹ fortifica-
bāt̄ p lignū vite: ita ꝛ ſi ſentim⁹ nos debi
les ad xp̄m ðbem⁹ recurrere: qꝛ ſuā grā
nos fortificabit. Qui iō in padiſi medio
dr̄: vt ſe oſtēdat oib⁹ cōiter preparatum.
Nā ipſe eſt plen⁹ grā ꝛ veritate: de cui⁹
plenitudine oēs nos accepim⁹ grām p
grā. Joā.j. ¶ Tertio ē mediū virtualis
colligātie i diſiūctis. Nā gen⁹ hūanum
ꝓpter pctm̄ pmoꝝ parētū erat valde di
uiſum a deo. iuxta illð Eſa.liiij. Pctā no
ſtra deuiſerūt inter nos ꝛ deū nr̄m: et iō
nō poteram⁹ deū videre nec ad ipʒ acce
dere. Xp̄s aūt medi⁹ exn̄s nos ſibi recō
ciliauit. iux̄ illð Ephe.ij. Ipſe ē pax nr̄a
ꝙ fecit vtraqȝ vnū. ¶ Unde pōt figura-
ri p Moy. ꝙ dixit pplo deutero.v. Ego
ſeqſter ꝛ medi⁹ fui iter deū ꝛ vos: vt nū-
ciarē vobis ṽba ei⁹ timuiſtis eīn ignē ꝛ
nō acceſſiſtis ad mōtē. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ
p Moy. ꝙ interp̄tat̄ aſſumpt⁹ de aqs in
telligit̄ xp̄s ꝙ fuit aſſumpt⁹ ab appetitu
mūdanoꝝ. Per dn̄m aūt ſtantē in mōte
cū igne intelligit̄ de⁹ pater cū ſeuerita
te iuſticie deſignate p ignē. p populū ṽo
totū gen⁹ hūanū. ¶ Sicut igit̄ ppl's
ꝓpt̄ timorē ignis: ad mōtē vbi de⁹ erat
nō audebat accedere: ſic gen⁹ hūanuʒ ti
mēs diuinā iuſticiā ad deū accedere nō
audebat. Sʒ ſicut Moy. fuit iter eos me
di⁹ recōciliās deo ppl'm ita xp̄s medi⁹
exiſtēs iter deū ꝛ hoiem nos deo recōci
liauit per ſanguinem crucis ſue. Col'.j.
¶ Quarto eſt mediū ſpecularis refulgē
tie i opacis. i. iter hoīes obſcuros. Iſte
eīn vt lux vera apparuit illumināns totū
mundū. Uñ pōt figurari p ſtellā matuti
nā de qua dr̄ Eccl'i.l. Quaſi ſtella matu-
tina i medio nebule: ꝛ q̄ſi lūa plena i die
bus ſuis lucet. Xp̄s ieſus i medio mūdi
hu⁹ obſcuri inſtar nebule lucide ꝛ clar⁹
apparuit: vt matutina ſtella rutilās: ꝛ lu
cēs vt luna. vñ ipe dicit Apoc.xxj. Ego
ſum radix ꝛ gen⁹ dauid ſtella ſplendida
ꝛ matutina. ¶ Quinto eſt mediū libera
lis affluētie in aſſumptis. Nā ipſe eſt in
quo oēs aſſumpti in patria liberalit̄ pa
bulum refectiuū īueniūt ꝙ abundātiſſi
me ſatiant̄. ¶ Uñ pōt figurari p fluuiū
aque viue de quo dr̄ Apoc.xxij. Oſtēdit
mihi fluuiū aq̄ viue ſplēdidū tanꝙ cri-
ſtallū ꝓcedētē de ſede dei ꝛ agni in me-
dio platee eius ex vtraqȝ pte fluminis li-
gnū vite afferēs fruct⁹.xij. ¶ Ubi ſciēdū
ꝙ p illū fluuiū itelligit̄ xp̄s ꝙ dt̄ de ſeip
ſo Eccl'i.xxiiij. Ego q̄ſi fluui⁹ dorix exi-
ui de paradiſo. dorix iterp̄tat̄ medicamē
tū. ꝛ xp̄s in hūc mūdū venit ad medicā
dū ipm̄ lāguidū p pctā. ¶ Iſte dr̄ fluui⁹
vite: qꝛ tribuit vitā mūdo iux̄ illð Jo.x.
Ego veni vt vitā habeāt ꝛ abūdāti⁹ ha
beant. In medio aūt ciuitatꝫ dr̄ ꝓpter cō
munitatē qꝛ p oib⁹ venit. Ipe vult oms
hoies ſaluos fieri.j. Ti.ij. Ex vtraqȝ aūt
pte fluminis dr̄ lignū vite: qꝛ ex vna p-
te eſt diuinitas ex alia humanitas i qb⁹
eſt fructus noſtre redemptiōis eterne.
¶ Signāter āt iſte fruct⁹ duodenarius
dr̄ ꝙ ē numer⁹ ſuperabūdās: vt p hec de
tur intelligi ſupabūdās gloria ꝙ beati
habebūt i patria. de q̄.j. Corint.ij. ꝙ nec
ocul⁹ vidit nec auris audiuit nec i cor
hois aſcendit ꝙ p̄parauit de⁹ his ꝙ dili
gūt eū. ¶ Sexto eſt mediū ſocialis aſſi-
ſtētie beatis. Nā xp̄s eſt iter beatos eos
aſſociās ꝛ delectās. ¶ Hoc aūt fuit figu
ratū Apoc.j. Ubi dicitur. Uidi.vij. cāde
labra aurea ꝛ in medio.vij. cadelabroꝝ
aureoꝝ. ſimilē filio hois veſtitū podere
ꝛ pcinctū ad mamillas zona aurea ꝛ ha
bebat in dextera ſua.vij. ſtellas. ¶ Ubi
ſciēdū ꝙ p iſta.vij. cādelabra aurea: itel
ligunt̄.vij. ordies beatoꝝ in patria. ſ. an
geloꝝ: patriarchaꝝ prophetaꝝ apl'oꝝ
martyrum cōfeſſorum: ꝛ virginū. In me
dio autē iſtoꝝ eſt xp̄s ꝙ dicitur veſtitus
podere ideſt noſtra humanitate. Precin
ctus ad mamillas zona aurea ꝓpter itē
ſiſſimā charitatem qua nos dilexit intā

tã q̃.p nobis voluit crucifigi.quia teſte Jo.Jo.xv.Maiorem hac dilectionē nemo habet vt aĩam ſuã ponat quis p amicis ſuis. ¶ Videtur aũt i dextera haberet.vij.ſtellas p q̃s intellego.vij.dotes quas ſancti poſt diem iudicij habebunt tres ex parte aĩe ſcʒ viſionē fruitionē et tentionē.Et quattuor ex parte corpis.ſ. claritatē agilitatē ſubtilitatē et ipaſſibilitatem.Has autem habet in dextera:qꝛ xp̃s eſt paratꝰ iſta dare cuilibet virtuoſa opera facienti. ¶ Sexta pars.

Sequit.hec i bethania fctã ſũt ꝛc. Ubi tãgit loci ꝯgruitatē cōdecētē.qđ pbat habitatio populoſa. Sciēdũ eſt aũt q̃ ſm Glo. due ſunt bethanie vna trãs iordanē alia citra nō longe ab hieroſolimis vbi lazarꝰ fuit ſuſcitatꝰ đ pria đr h Sciēdũ eſt igit q̃ Jo.facit mentionē de loco vt ſʒ Chryſo.maiorē certitudinē det nobis de rebꝰ factis.Moralit ſo dicit alchi.q̃ bethania domꝰ obediētie iterptatur per qđ intelligit q̃ per obedientiã fidei:oēs ad baptiſma debent peruenire. De hac dicit.j.Regũ.xv.Melior eſt obediētia q̃ victime.Unde Greg.xxv.Moralium.Obedientia ſola virtꝰ eſt que ceteras iſerit iſertaſq; cuſtodit.Et ſic iſtis cuſtoditʒ nos ducit ad gloriã ad quã ꝛc.

¶ Dominica quarta de aduētu.Euãgelium quartum.Expoſitio prima.

Anno.xv.iperij Tyberij ceſarꝭ ꝛc.Lu.iij.Nos videmꝰ p experitiã q̃ qñ aliquis magnus dñs puta papa vel iperator ꝛc.vult venire ad aliquã patriã q̃ ipſe pmittit legatos vel nũcios q̃ annuncient eiꝰ aduētũ vt decētiꝰ recipiatur ab ipis. Xp̃s igit ieſus venturꝰ ad predicādũ hoibus hmōi legatum et precurſorem ſue predicatiōis pmiſit.ſ. Jo.baptiſtã:vt hoies ad ipſuʒ faciliꝰ cōuerterent ⁊ firmius adhererēt. Uñ Augu.Per hoc dñs aduentũ ſuũ ne ſubito inſperatũ hoies nō agnoſcerent voluit eſſe teſtatum.De hac premiſſiōe fit mētio in euãgelio hodierno.Sciedũ eſt autem q̃ ſicut videmus in naturalibus ita ſuo modo eſt in ſpũalibus.In naturalibus aũt videmus q̃ ſi aliqua arbor debeat fructificare.Oportet.Primo q̃ ſit diſpoſita ad hoc.Secũdo q̃ ſit aliquod agens influens in ipam ſicut corpus celeſte.Tertio q̃ hoc agēs agat in paſſuʒ mediãte ſua actione ⁊ ſuo motu. Quarto q̃ ſuaʒ actionem agat in tempore aliquo:qꝛ agens naturale agens per motũ nō poteſt agere in inſtãti.Quīto q̃ agēs ⁊ paſſum ſint in loco.Sexto his habitis pduci poteſt fructus.Sicut igit iſta ſex requirunt in naturalibus:ita ſuo modo in moralibus.Nã ad hoc vt aliq̃s bene operetur.Primo oportet q̃ ſit capax diſcipline:ſicut homo:non beſtia.Scđo q̃ ab aliquo doceatur.Tertio q̃ p actum doctoris. Quarto q̃ in tempore aliquo. Quīto q̃ i loco.Sexto pōt pfecte opari. Qꝛ igitur in euãgelio hodierno fit mentio de doctrina ⁊ in formatiōe precurſoris dñi p quē debemꝰ moueri ad opera virtuoſa:ideo in ipſo iſta ſex ſupradicta licet nō eodē ordie tangit euangeliſta.ſ.

Temporis opportunitatē congruentē.
Agentis ſanctitatem decorantem.
Loci humilitatem diſponentem.
Actus virtuoſitatem influentem.
Obiecti capacitatem retinentem.
Fructus vbertatem delectãtem.

Primũ pbat expreſſio numeroſa.Scđm informatio gratioſa.Tertiuʒ habitatio virtuoſa.Quartum inſtructio vigoroſa. Quintũ inouatio copioſa.Sextuʒ inſpectio glorioſa.Primũ i pncipio.Scđʒ ibi Et factũ eſt vbum ꝛc.Tertiuʒ ibi.Et venit in oēm ꝛc.Quartũ ibi predicãs.Quintum ibi.Omnis vallis ꝛc.Sextũ ibi.Et videbit ꝛc. ¶ Prima pars.

Quantũ ad pmũ vbi tangit ꝛc.qđ pbat ꝛc.dicit. Anno xv.ꝛc.Uñ Grego.in omel. Redēptoris pcurſor quo tēpore vbum pdicationis acceperit memorato romane reipublice pncipe ⁊ iudee regibꝰ deſignat cũ dicit.Anno.xv.ꝛc. Ubi ſciendũ loquēdo moralit q̃ p numerũ q̃denariũ vbi ſũt tres q̃narij pōt triplex virtus theologica.ſ.fides ſpes et charitas deſignari.Tp̃s ergo in q̃ xp̃us predicat

eſt tēpꝰ ī quo hō hꝫ ſe fundare in fide ele
uari in ſpe dilatari in charitate ⁊ ad glo
riā paradiſi debet iſtis.xv.gradibꝰ aſcē
dere. Hoc autē fuit figuratum in templo
ſalomonis ad quod intrandū oportebat
aſcēdere ꝑ.xv.gradus: A quibꝰ dicti ſūt
xv.pſalmi graduales ⁊ dicuntur gradua
les qꝛ ſacerdotes aſcendentes in tēplū
in quolibet gradu cātabāt numerū illoꝝ
incipiētes a primo vſqꝫ ad vltimū. Ubi
ſciēdū ꝙ ꝑ tēplū ſalomonis regis paci
fici intelligitur vita eterna: ad quā ſi in
trare volumus oportet nos per.xv.gra-
dus: ſiue ꝑ triplicē quinariū aſcendere
ideſt ꝑ fidē: ſpē: et charitatē: ſine quibus
impoſſibile eſt hoīem ſaluari. Dicitur
igitur, Anno.xv.⁊c. Ubi ſciēdū ad intel
lectū huiꝰ litere ꝙ tres fuerūt herodes
ſcꝫ aſcalonita ſub quo natꝰ eſt Joānes ⁊
herodes antipas q̇ fecit Jo. decolari: q̇
fuit filiꝰ aſcalonite: ⁊ Agrippa q̇ occidit
Jacobū ⁊ poſuit Petrū ī carcere q̇ fuit
filiꝰ Ariſtoboli. ¶ Sciēdū eſt igit̄ ꝙ he-
rodes Aſcalonita fuit monarcha: ſub q̇
natꝰ eſt xp̄s. Iſte aūt habuit quatuoꝛ fi-
lios. ſ. Archelaū herodē antipā: Philip
pū et Liſaniā. Per iſtos quatuoꝛ diuiſa
fuit monarchia ī quatuoꝛ ꝑtes et q̇libet
iſtoꝝ dictꝰ fuit tetrarcha. i. pꝛiceps q̄r-
te partis: ab archos qđ eſt pnceps et te
tra. qđ eſt quatuoꝛ. Unde Archilaꝰ fuit
tetrarcha iudee: tn̄ qꝛ fuit ſupbus īpera
toꝛ romanꝰ cui oēs ſuberant relegauit
eū in exiliū apđ viēnā in gallia ⁊ poſuit
Pilatū ꝓcuratorē illius tetrarchie. ſ. iu
dee. Uñ dꝛ ꝓcurāte pontio pilato iudeā.
Herodes aūt antipas fuit tetrarcha ga-
lilee Philippꝰ aūt fuit tetrarcha ytu-
ree ⁊ tracōitidis regionis. Liſanias aūt
fuit tetrarcha abiline. Tēporibꝰ igitur
iſtoꝝ dñoꝝ ſcđꝫ Bedā tēporaliū ſub pn
cipibꝰ Anna ⁊ Caipha incepit p̄dicare
Jo. ¶ Sciēdū eſt aūt ꝙ lꝫ ſm legē vnus
deberet eē ſummꝰ pōtifex: tn̄ ꝓpter ipo
rū inuidiā diuiſus eſt pōtificatꝰ ꝑ plures
⁊ vnꝰ miniſtrabat vno āno: aliꝰ ꝟo alio.
¶ Sciēdū eſt etiā ꝙ qꝛ nō ſolū iudeos
ſꝫ etiā gētiles xp̄s vocare venerat: ideo
ſm Greg. nō ſolū dños iudeoꝝ ſꝫ ēt gen
tiliū noiauit. ¶ Sciēdū eſt etiā ꝙ nō ſo-
lū tpales dñi ſꝫ ēt ſpūales nominant̄ qꝛ
ſꝫ Greg. in omelia ille qui vēturꝰ p̄dica
batur erat ſimul rex ⁊ ſacerdos. vñ Heb.
vij. ꝓcurſoꝛ ꝓ nobis ītroiuit Jeſꝰ ſm oꝛ
diez melchiſedech pōtifex factꝰ ī eternū.

¶ Secunda pars.

Sequitur. Factum eſt verbū
domini ⁊c. Ubi tāgit agētis
ſanctitatem decorantē quod
probat informatio gratioſa.
Ubi ſciendū ſm Ambroſiū
ꝙ euangeliſta volens oſtēdere cōgrega
tionem eccleſie nō ab hoīe incipere ſꝫ a
ſpiritu ſancto: principaliter dicit Joan
nem nō ab homine eſſe miſſum ad p̄di-
candum xp̄i aduentū hoībus ſed a deo.
Hoc aūt dicit ſm Chryſoſtomū qꝛ aucto
ritate propria homo non debet officiuꝫ
predicatiōis aſſumere ſed ſuperioris li
centiaꝫ expectare. Dicit igitur ꝙ factū
eſt verbum dñi. i. diuina inſpiratio ad p̄
dicandum ſuper Jo. in quo notat̄ pleni
tudo gratie. Unde nō dicit. Joanni: ſed
ſuper Jo. v. ſignificetur ꝙ totū hominē
ſpūs occupauit vt ꝑ obediētiā ſpiritui
in oībus eſſet ſubiectꝰ. zacharie filiū q̇
interpretat̄ memorās dñm. in quo nota
tur valitudo memorie recordātis qꝛ me
moriā dei habuit in oībus factis ſuis.
Cōuenienter aūt Jo. q̇ interpretat̄ in q̊
eſt grā dꝛ filius zacharie q̇ memorās do
minū interpretat̄ vt detur intelligi ꝙ q̇
vult gratiā habere: oportet ꝙ in memo-
ria ſua primo cōcipiat dñm de quo cōce
ptu poſtmodū orit̄ filiꝰ. i. diuina grā de
qua demū naſcit̄ bōa operatio. vnde in
pſalmo. Memoꝛ fui dei ⁊ delectatꝰ ſum:
quātū ad grē inhabitationē: et exercita
tus ſuꝫ: quātū ad operis executionē. In
deſerto in quo ſꝫ Theo. Notatur ſancti
tudo vite promerentis. ¶ Sciēdū eſt au
tē ꝙ iſtud verbuꝫ de quo dicitur hic. Eſt
Sanatiuū egrotantium ſua viuacitate.
Directum errantium ſua claritate.
Correctiuū dilinquentium ſua pietate.
Refectiuum eſurientiū ſua ſuauitate.
¶ Primo iſtud verbū eſt ſanatiuū egro-
tantiuꝫ ſua viuacitate. Unde in pſalmo
Miſit verbum ſuum ⁊ ſanauit eos: ⁊ eri
puit eos de interitionibus eoꝝ. Iſtud
eſt illđ verbū de quo figuratiue dixerat
dominꝰ captiuis quos trāſtulerat nabu

cho.rex in babilo.de hieru.hie.xxiiij.Ui
ſitabo inquit vos ꝛ ſanctificabo ſup vos
verbum meũ bonuʒ vt reducam vos ad
locum iſtũ ſcʒ hieruſalẽ.Ubi ſciendum
ꝙ per Nabucho.regem qui interpꝛetat͛
ſedens in anguſtia agnita:intelligit͛ dia
bolus qui i ãguſtia penarũ ſedet:quas
cognoſcit ꝛ ſentit.Iſte trãſtulit totuʒ ge
nus humanum de hieruſalem.i.de ſtatu
pacifico.in babilo.i.in ſtatum cõfuſiõis
quãdo ſeduxit pmos parentes vt de fru
ctu ligni vetiti mãducarent.quibꝰ ſic ca
ptiuis:deꝰ ꝓmiſit cõſolationẽ eos dul=
citer cõfoꝛtando:quãdo ꝓmiſit patribꝰ
veteris teſtamẽti redemptoꝛẽ eiꝰ.d.Ui
ſitabo vos ꝛ ſuſcitabo ſup vos verbum
meũ bonũ.i.filiũ meũ quẽ mittã in mun
dũ ad vos redimẽdum qui vos eripiet
de manibꝰ inimicoꝛũ veſtroꝛũ.ꝛ ad locũ
pacificum.i.ad locũ ꝑadiſi vos reducet.
¶ Scdo ẽ directiuuʒ errãtiuʒ ſua clari=
tate.vñ pſalmi.Lucerna pedibꝰ meis ỽ=
bũ tuũ ꝛ lumen ſemitis meis.Uñ figura
tiue dꝛ de filijs iſrael ambulãtibꝰ ꝑ de=
ſertum:vti irent ad terrã ꝓmiſſiõis.Nu
meri.ix.Per ỽbũ dñi figebãt tẽtoꝛia:et
per ỽbũ illius ꝓficiſcebantur:erãtqꝫ in
excubijs dñi iuxta imperiũ eiꝰ ꝑ mãda=
tum Moy.Ubi ſciendũ ꝙ ꝑ filios iſrael
ambulantes nõ ociantes intelligunt͛ fi
deles xp̃iani q̃ debent ad deũ ſe diſpone
re ꝑ opera virtuoſa.Per deſertũ ỽo vbi
nõ eſt habitatio fixa intelligit͛ mũdꝰ in
quo nõ habemꝰ ciuitatẽ manẽtẽ.Heb.x=
iij.In iſto igit͛ debẽt ambulare ꝑ opera
bona:vt veniãt ad terrã ꝓmiſſionis.i.
ad celeſtẽ patriã.de qua.pſ.Poꝛtio mea
domine ſit in terra viuẽtium.In iſto au
tem mundo ꝑ verbum.i.diuinũ p̃ceptũ
debet figere tẽtoꝛia nõ palatia: cogitãs
ꝙ modicum viuit ꝛ ideo ſufficit ſibi mo
dica habitatio.Et ad verbuʒ debent pꝛo
ficiſci.i.pꝛocurare ſibi gloꝛiaʒ paradiſi.
Itẽ debent facere excubias.i.vigilãter
cuſtodire ne labãtur in peccatuʒ moꝛta=
le ꝛ hoc per mãdatum Moy.i.xp̃i aſſum
pti de aquis mũdanoꝛ:qui nobis inſti
tuit vigilare.d.Matth.xxiiij. Uigilate
qꝛ neſcitis q̃ hoꝛa dñs veſter vẽturꝰ ſit.
¶ Tertio eſt coꝛrectiuũ deliquẽtiũ ſua
poteſtate.vñ pſalmi.Emittet ỽbum ſuũ
ꝛ liquefaciet ea:flabit ſpũs eiꝰ et fluent
aque ꝑ coꝛdis.ſ.ꝯtritionẽ.Unde figura
tiue dicit͛ Ioñ.iij.ꝙ quãdo Ioñ.pꝛedica
bat niniuitis ſubuerſionẽ ciuitatꝭ:ꝑue=
nit ỽbum ad regem Niniue ſedẽtẽ in ſo
lio qui ſurrexit ꝛ abiecit veſtimẽtũ ſuũ:
ꝛ indutus eſt ſacco:ꝛ ſedit in cinere: et
clamauit ad dñm miſericoꝛdiã poſtulã=
do.Ubi ſciẽdum eſt ꝙ ꝑ iſtum regẽ ſedẽ
tem in ſolio intelligit͛ quilibet homo q̃
exaltãdo ſe peccat moꝛtaliter.Huic mit
titur Ioñ.i.pꝛedicatoꝛ ad annũciãdum
ſubuerſionẽ ciuitatis.i.ſeueritatẽ diui=
ne iuſticie:q̃ audiẽs verbũ pꝛedicatiõis
dʒ ſurgere ꝺ ſolio ꝑ ꝓfundã humiliatio
nem:ꝛ abijcere veſtimẽtũ:ꝑ mũdanoꝛuʒ
deſpectionẽ:ꝛ veſtire ſe ſacco ꝑ penitẽ=
tie aſſũptionẽ:ꝛ ſedere i cinere ꝑ moꝛtꝭ
meditationẽ:ꝛ clamare ad dñm ꝑ deuo=
tã oꝛationẽ.Uel ſurgere de ſolio ꝑ cõtri
tionẽ doloꝛoſam:obijcere veſtimentũ ꝑ
cõfeſſionẽ põderoſam.Indui ſacco ꝛ ſe
dere i cinere ꝑ ſatiſfactionẽ fructuoſã.
¶ Quarto eſt refectiuũ eſurientiũ ſua
ſuauitate.de quo Deut.viij.Dedit tibi
dñs cibũ mãna qꝺ ignoꝛabas tu patres
tui vt oñderet tibi ꝙ nõ in ſolo pane vi
uit hõ:ſʒ in omni ỽbo qꝺ ꝓcedit de oꝛe
dei.Iſtud autẽ ỽbũ ſatiãs aĩas nr̃as de
bemꝰ nos diſponere ꝛ ad recipiẽdũ.iu=
xta cõſiliũ Ia.in cañ.ſua.d.i.Abijciẽtes
omnẽ immũdiciam ꝛ abũdãtiã malitie:
in manſuetudine ſuſcipite inſitũ ỽbum
qꝺ poteſt ſaluare animas veſtras. Ubi
Beatus Iacobus duo generaliter tãgit
ſcʒ ſubiecti diſpoſitionẽ cõuenientem:ꝛ
domini cõditionem euidẽtẽ.Diſpoſitio
ſubiecti tãgit͛ in duobus ſcʒ in ãmotiõe
oppoſiti.Cum dicit abijciẽtes omnẽ im
mundiciam ꝛ abundantiaʒ malitie:que
gratie opponũtur ꝛ in introductione ꝓ
poſiti:cũ dicit͛ in manſuetudine:que eſt
cauſa introductionis gratie. Conditio
etiã domini in duobꝰ tãgitur ſcʒ in ad
mirabili incarnatione:quia inſitũ ỽbũ
ideſt inſertũ humane nature:ꝛ i ſalubꝛi
redemptione:quod poteſt ſaluare aĩas
veſtras. ¶ Tertia pars.

SEquitur.Et venit in omnem re=
gionem Ioꝛ.vbi tangit loci ha=
bilitatem diſponentem . Quod

probat habitatio virtuoſa. Ubi ſciendū ꝙ iordanis ⁊ loca circūadiacētia in qb⁹ erat aqua ſm Orig. erāt loca cōueniētia habitationi Jo. pro illo tēpore: qꝛ baptizabat hoīes aqua: ⁊ iō oportebat ꝙ in locis vbi erat aqua habitaret. Signāter autem poſt verbū factū ſup Jo. dicit ipꝫ veniſſe in regionē iordanis: ad deſignādū ꝙ grā dei hꝫ ſuū effectū interiorē i hoīe ſcꝫ facere eū deo gratū. vnde dꝫ exteri⁹ ad vtilitatē ꝓximi opari hic ſm Ambro. ¶ Sciēdū etiā ꝙ ior. interp̄tat̄ deſcēſus ⁊ ſignificat hūilitatē. Jordanis igit̄ eſt locus ꝯueniēs p̄dicationi ⁊ baptiſmo Jo. qꝛ q̄ vult baptiſmū recipe ⁊ ei⁹ p̄dicationē audire dꝫ cū hūilitate accedere. vnde Eccle. vij. humilia valde ſpm̄ tuū qm̄ vindicta carnis impiorū ignis ⁊ v̄mis. Nā ignis inferni ꝯburēs ⁊ vermis ꝯſciētie remordēs erūt vindicta hoīm impiorū ⁊ ſupboꝝ niſi hūiliauerit ſpm̄ ſuū ⁊ deſcēderint vt ſint in regiōe Jordanis. vn̄ ps. Qm̄ tu ppl'm humilē ſaluū facies ⁊ oculos ſupborū hūiliabis. ¶ Quarta pars.

Sequit̄. Predicās baptiſmum penitētie ⁊c. vbi tāgit act⁹ virtuoſitatē influētē. qđ probat inſtructio vigoroſa. ⁊ duo facit: quia primo ponit inſtructiōis offm̄. Scđo ꝓphete teſtimoniū. ¶ Quātū ad primū eſt ſciendū ꝙ lꝫ ſꝫ doctores diſtinguat̄ triplex baptiſm⁹. ſ. fluminis flaminis ⁊ ſanguinis tn̄ ſm aliū modū diſtinguēdi dicit Greg. naza. ꝙ eſt quintuplex dr̄ia baptiſmi. Vn̄ ait vt aliquid de baptiſmi differētia diſſeramus baptiſauit. Moy. ſed in aqua ⁊ nube ⁊ mari. hoc aūt figuraliter agebat̄. baptizauit Jo. nō vtiq ritu iudeorū: nō eīm ſolū in aqua: ſꝫ in remiſſionē pctōꝝ non tn̄ oīno ſpūaliter nec eīm addidit i ſpū baptizat ieſus ſꝫ in ſpū. ⁊ hic eſt ꝑfectior. Eſt ⁊ qrtū baptiſmū qđ fit p martyriū ⁊ ſanguinē: quo etiā xp̄s eſt baptizatus: ceteris venerabilius: qꝛ iteratis cōtagiis nō fedat̄. Eſt etiam quintū ex lachrymis laborioſius tamē iuxta qđ quidā ſingulis noctib⁹ rigāt ſuū cubile i lachrymis. Igit̄ ſꝫ Grego. in omel'. Jo. baptiſmū nō conferebat grāꝫ: nec delebat peccata: erat tn̄ quodā p̄paratoriū ad baptiſmū xp̄i in q̄ pctā delēt̄: ⁊ grā cōdonat̄. Dicit igit̄ ſꝫ Chryſoſto. ſup Jo. ꝙ venit Jo. p̄dicās baptiſmū. ſ. ſuū q̄ erat baptiſm⁹ penitētie. i. exhortās ad penitētiā: ⁊ ducēs in remiſſionē pctōrum. i. ad baptiſmū xp̄i: p quē eſt remiſſio peccatorū oīm. ¶ Quātū ad ſecūdū ſcꝫ ꝓphete teſtimoniū dicit. Sicut ſcriptū eſt ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ ꝓphetatum fuerat de Jo. p Eſay. xl. ꝙ ipſe deberet eē vox xp̄i ideſt precurſor ⁊ annūciator: nō ſolū p̄dicādo: ſꝫ etiā baptizando. Dicit igitur ꝙ venit Jo. predi. ⁊c. ſicut ſcriptum eſt in libro ſermonū Eſa. ꝓphete. Eſa. xl. Uox clamantis ⁊c. Quid aūt clamet: aperit̄ cū dr̄. Parate viā dn̄i ⁊c. ſm Orig. viā dn̄o parat ⁊ rectos ſemitas facit q̄ cor ſuū mūdū ſeruat: ⁊ habet ꝯuerſationē honeſtā ⁊ exercet ſe i opib⁹ virtuoſis. ¶ Sciendū eſt ꝙ lꝫ quilibet deberet parare viā dn̄o: per quā intraret ad ipm̄: tn̄ multi ſunt qui ipſam nō preparant: ⁊ iō xp̄s neſcit viā itrādi. De quib⁹ figuratiue dictum fuit per Salomonē Prouerb. xxx. Tria mihi ſunt difficilia: ⁊ quartum penit⁹ ignoro. via aquile in celo. via colubri ſuper petrā. via nauis i medio maris. ⁊ via viri in adoleſcētia ſua. Ad literā iſta ſunt vera. Moraliter autē ſciēdūꝫ eſt ꝙ per Salomonem pacificum: intelligit̄ xp̄s qui eſt pax mundi: qui fecit vtraq vnum. Eph. ij. Iſte lꝫ ſciat oīa tā bona q̄ mala: mala tn̄ dr̄ ignorare: qꝛ ipſa non approbat nec ſibi placēt: bona autē ſcit: qꝛ ipſa approbat. Dicit igit̄ qđ non cognoſcit. i. nō approbat viā aquile in aere i. viam ſuperborum exaltātium ſe in modūꝫ aquile. Scđo nō cognoſcit viā colubri ſuper petrā. i. viā inuidoꝝ ⁊ detractorum hn̄tium linguas venenatas ad modū ſerpētis venenoſi. Nā oīs imūd⁹ vt plurimum eſt detractor ⁊ maledic⁹. Tertio nō cognoſcit viā nauis in medio maris. i. viam auaroꝝ qui dediti ſunt lucrꝫ mundanis q̄ fiunt in mundo ſignificato per mare. Quarto nō cognoſcit viā viri i ſua adoleſcētia. i. viam deditoꝝ peccato luxurie: qđ plus ceteris parib⁹ i adoleſcētia viget q̄ in ſenectute. Iſtas igit̄ vias xp̄s neſcit: qꝛ ipſas non approbat: nec ſibi placent. Unde q̄libet iſtarum eſt illa de qua dr̄ Prouerb. xvj. Eſt via que vi

dek homini recta:ꝛ nouiſſimū ei⁹ ducit ad morte͂:quare:qꝛ in ps̄.vias peccatorum diſperdet.Si aūt volum⁹ rectā viā ſcire que ducit ad vitam opꝫ ꝙ faciam⁹ illud qđ dr̄.Eſdre.iiij.c.ꝙ ponderemus igne͂:ꝙ me͂ſurem⁹ ventū:ꝛ ꝙ faciam⁹ redire tp̄s preteritum.Ubi ſciendū ꝙ per igne͂ intelligit̄ amor.Iſtum aūt amorem debemus ponderare cogitando q̄tum xp̄s nos dilexit:qꝛ pro nobis redime͂dis voluit mori:ꝛ ſic verſa vice ip̄m tm̄ diligere ꝙ pro nulla re temporali debemus ip̄m offendere:nec ab eius amore declinare.Scđo debemus me͂ſurare ventuꝫ. Nā per ve͂tum inſtabilem intelliguntur res tp̄ales:que ſicut patet nullā habent ſtabilitateꝫ.Iſtas debem⁹ menſurare cogitando earum paruum valorem:ꝛ ip̄as deſpicere:qꝛ nobiſcum nō poſſunt durare.Tertio debem⁹ facere redire temp⁹ preterituꝫ id eſt recognoſcere beneficia que recepim⁹ a chriſto:ꝛ ſibi regratiari recognoſcere etiam ſi in tempore preteto in aliquo deo offendim⁹ ꝛ de hoc dolere.ꝛ ſic preterituꝫ tp̄s redibit:qꝛ illud quod in preterito fecim⁹ recordabimur de p̄ſenti.He ſunt vie quas debem⁹ petere cum ps̄.d.Uias tuas dn̄e demōſtra mihi ꝛ ſemitas tuas edoce me.Uiaꝫ igit̄ dn̄o parat qui mandata ei⁹ cuſtodit.vnde ps̄.Beati immaculati in via qui ambulant in lege dn̄i.Rectas facit ſemitas qui eius conſilia obſeruat.¶ Sciendūꝫ eſt ꝙ multipliciter paratur via domini: ꝛ dirigit̄ ſemita.Primo per te͂perantiaꝫ que ſeruat hominē mundum.Secundo per fortitudine͂ que facit hominem ſecurum in aggredie͂do difficilia ꝛ in ſuſtine͂do aduerſa:ne extollatur in proſperis: nec deijciatur in aduer.Tertio per iuſticiam que facit homine͂ equalem reddere cuilibet qđ ſuū eſt ꝛ nulli offende͂do. Quarto per prudentiā per quam homo dirigit̄ in augendis.Quinto per fidem per quā hō circa credenda informat̄ q̄tum ad intelligibile͂.Sexto per ſpem ꝑ quam hō eleuat̄ circa ſperanda:q̄tum ad iraſcibilem.Septimo per charitate͂ per quam homo ordinatur circa dilige͂da q̄tum ad concupiſcibilem.

¶ Quinta pars.

Sequitur.Ois vallis implebitur ꝛc.Ubi tāgit ſubiecta capacitate͂ retine͂tem qđ probat innouatio copioſa.Ubi ſcie͂dū ꝙ ꝑ valles intelligūtur humiles. Nā ſicut in valle eſt aqrū abūdātia prata vire͂tia florū redole͂tia ꝛ fructu abundātia.ita humiles humectātur per gratie refuſioneꝫ vileſcunt per ſanctā cogitatione͂:redole͂t per honeſtā conuerſationem:ꝛ fructificant ꝑ virtuoſam operatione͂.Dr̄ igitur ois vallis iplebit̄.i.in aduetu xp̄i ſm̄ Orige.humiles q̄ capaces ſunt diuine gratie.implebūt̄ grā ſpūſſancti.Per mōtes ỽo intelligūtur ſupbi in corde ꝛ opere:per colles āt ſupbi ſolū in corde,Iſti oe͂s humiliabūtur:qꝛ i inferno deijcient̄.Dicit̄ igit̄ ois mons ꝛ collis humiliabit̄.qꝛ dabit̄ ſente͂tia ꝯtra eos ꝙ perpetuo puniātur.Uñ Hie.lv.dicit dn̄s figuratiue.Ecce ego ad te mons peſtifer q̄ corrūpis vniuerſam terrā ꝛ exte͂dam manū meā ſuꝑ te ꝛ euellam te de petris.ꝛ dabo te in monte͂ combuſtionis.Ubi ſciendū ꝙ quilibet ſupb⁹ mons dr̄:qꝛ inter ſuperbos ſemꝑ iurgia ſunt.Prouer.xiij.ꝛ iō totā terrā corrumpunt.Suꝑ iſtos aute͂ dn̄s manuꝫ ſuā extendit:qn̄ permittit ꝙ moriātur temporaliter ꝛ ſniam contra eos profert ꝙ puniāt̄ eternaliter tūc de petris.i.de locis vbi cedebāt eſſe ſecuri.i.de diuitijs ꝛ honorib⁹ mūdanꝫ eos euellit:ꝛ ſic q̄ fuerat mōs peſtifer ꝑ ſuperbiā efficitur mons ꝯbuſtionis per penā eternale͂ in iferno. Per praua intelligūtur me͂tes deprauate ꝑ iniuſticiā.de quib⁹ dr̄ Eccle.ij.Ue q̄ dereliquerūt vias rectas ꝛ diuerterūt in vias prauas.Iſti erūt in directa:quia per aduetū xp̄i ꝛ verbū eius predicationis rectificabunt̄.Unde dn̄s Eſa.xlviij. Ecce locutus ſum ꝛ vocaui eū ꝛ directa eſt via ei⁹.Per aſpera ỽo intelliguntur iracundi ꝛ rixoſi de quib⁹ dicit dn̄s Baruch.v.Delicati mei ambulauerūt vias aſperas.Nā hoies q̄ delicati fuerunt reſpectu ieſu xp̄i qui duram paſſionem ꝑ eis portauit:vias ābulauerunt aſperas exiſte͂tes rixoſi.Iſti aute͂ in aduentu xp̄i ꝛ ꝑ verbum predicatiōis cōuerſi ſunt in vias planas cū ad māſuetudine͂ ꝛ patie͂

tiam ꝯuertunt: qbus dr Eſa.vj.Traſite per portas:preparate viam populo:planum facite iter. ¶ Sexta pars.

SEquit.Et videbit ois caro ſal.dei. Ubi tãgit fruct⁹ vbertatē delectantez qđ ꝓbat inſpectio glorioſa.Ubi ſciendū ꝙ fruct⁹ ⁊ vtilitas eoꝝ qui per aduentū xp̄i ꝯuertētur ip̄m videbūt qui eſt viſio beata et finis totius noſtri laboris.Dicitigitur.Ois caro.i.omnis hō qui de via mala ad bonā cōuertit.videbit ſalutare dei.i.xp̄m qui ꝑ tanto ẜm Cirillū dr ſalutare dei:qꝛ de⁹ pater ip̄z ꝑ ſalute humani generis miſit in mundum.Ip̄m igit videbit ois hō deuotus. vñ Jo.iij.Uidebim⁹ eū ſicuti eſt.qđ fuit figuratū in viſione illius ſancti patriarche iacob:qui dixit.xxxij.vidi dñz facie ad faciem ⁊ ſalua facta eſt aia mea.Salua inq̄ꝫ in glīa eterna Ad quam ⁊c.

¶ Dominica quarta de aduentu.Euangelium quartum.Expoſitio ſecunda.

ANno.xv. Imperij ⁊c.Luc. iij.Nos videmus per experientiā ꝙ homo gaudet de ỽitate ⁊ certitudine rei quā diligit ⁊ de ip̄a libēter audit.Cū igit aduēt⁹ xp̄i i mūdū multū debeat diligi:⁊ in magno haberi deſiderio.iuxta illud Eſa.xxvj.aia mea deſiderauit te.ꝓpter qđ ipſe.d.Eſa.lxiiij.Utinā diſrūpereſcelos ⁊ deſcenderes:multum debemus gaudere cum ip̄m veniſſe conſpicim⁹:⁊ multiplex ei⁹ narratio dū ſonat in noſtris auribus dz cor nr̄m gaudijs implere. Uidem⁹ etiā hoi fore perutilē cognitionē ſui periculi vt ip̄m poſſit cauti⁹ euitare.Cum igit aduent⁹ xp̄i ad iudicium ſit valde periculoſus hominib⁹ vtile valde eſt ip̄m agnoſcere ⁊ ſepe ad memoriā reuocare.De multiplici igit aduentu xp̄i in euangelio hodierno fit mentio:vt de aliquibus letemur in gaudio ⁊ ex aliquo diligentiam ſollicitam habeamus.In iſto igit euangelio beatus Luc.duo tangit.ſ.

Cognitionē tp̄is faſtigium indicātis.
Diuerſitatē muneris animū excitātis.
¶ Primū probat deſcriptio numeroſa.
¶ Secundū aduentus expreſſio gloſa.
¶ Primū in princi.Scđm ibi.Et factū eſt verbum dñi ⁊c. ¶ Prima pars.

QUantū ad primū vbi tāgit ⁊c.qđ ꝓbat ⁊c.dt Anno.xv.⁊c.Nota ſuperius in iſto eodem euangelio.

¶ Secunda pars.

SEquit.⁊ factū eſt ỽbū dñi ⁊c. Ubi tāgit ⁊c.qđ ꝓbat ⁊c.vbi ſciendu ꝙ ſequēdo hiſtoriā euāgelij.Quatuor aduentus xp̄i tangit euange.videlicet.
In mentē hois ꝑ ſpūalē inhabitationē.
In mundū:ꝑ exemplarem ꝯuerſationē.
In ỽginis vteꝝ ꝑ corpalē fecūdationē.
Ad iudiciū ꝑ generalez examinationē.
¶ Primū ibi factū eſt ỽbū ⁊c.Scđz ibi et venit in oēm regionē ⁊c.Tertiuz ibi. Omnis vallis ⁊c.Quartum ibi.Et videbit ois caro ⁊c.¶ Quātū ad primū aduētum dt.Et factū eſt verbū ⁊c.vbi ſciendum ꝙ ꝑ iſtud verbū dñi dei fili⁹ intelligitur.de quo Eccli.j.Fons ſapiētie verbum dñi.Iſtud aūt verbū licet in excelſis habitet eternaliter.tñ eſt temporaliter nobis datum:qꝛ Jo.j.Uerbū caro factum eſt:⁊ habi.in nobis:vñ poteſt dicere homo in quo iſtud verbum habitat illud Hie.xv.Factū eſt mihi verbū tuum in gaudiū ⁊ leticiā cordis mei:qm̄ inuocatuz eſt nomē tuū ſuꝑ me dñe de⁹ exercituum.Hoc eſt qđ petebat pſalmiſta.d. Ueniat ſuꝑ nos miſericordia tua dñe:⁊ ſalutare tuum ẜm eloquiū tuum.Conſiderādum eſt aūt ſuꝑ quē venit:qꝛ ſuper Jo.filium zach.in deſerto.Naz talis dz eſſe Jo.ꝑ mentis mundificationē:Fili⁹ zacha.ꝑ dei recordationez.In deſerto ꝑ mūdi deſpectionē.¶ Primo dz eē Jo.ꝑ mentis mundificationē.Nam Jo.interpretatur in quo eſt gr̄a.⁊ ſignificat ꝙ ille q̄ debet recipere xp̄m:debet habere i aia grām que aiaz mūdificat vt xp̄s habitet ibi.¶ Scđo dz eē fili⁹ zacha.ꝑ dei recordationē.zacha.interpretat memorans dñm.Ille autē qui vult xp̄m in mētē recipere debet dñm retinere memoriter ⁊ beneficioꝝ recordari vt dicat cum pſalmiſta.Memor fui operis tui dñe:qꝛ memor ab initio miſericordiaꝝ tuaꝝ ⁊ meditabor i oibus operib⁹ tuis.¶ Tertio dz eſſe in deſerto ꝑ mundi deſpectio

nez. Nā q̄ vult xp̄m recipere: nō dʒ iſtis
terrenis eſſe implicit⁹: ſʒ ip̄a deſpicere
mentaliter: ꝛ tūc cognoſcet a deo. iuxta
illud Oſee. xiij. Ego inq̄t dn̄s cognoui te
in d'ſerto i terra ſolitudinis. Iſte aūt ad
uēt⁹ fuit ꝓphetat⁹ Eſa. lx. vbi dʒ. Surge
illuminare hierl'm: qꝛ venit lumē tuū: ꝛ
gloria dn̄i ſup te orta ē. Ubi cōſidera q̄d
faciat aduēt⁹ iſti⁹ luminis xp̄i. Nā recti
ficat indulgēdo. ꝛ iō dʒ ſurge. Clarificat
intelligēdo: ꝛ iō dʒ illuminare. Pacificat
in viuēdo: ꝛ iō dʒ hieruſalē. Letificat in
cōdonādo: ꝛ iō dʒ gloria dn̄i ſup te orta
eſt. Nā quādo xp̄s habitat in hoīe p gra
tiā: tūc in ip̄o orit̄ gloria: qꝛ gratia eſt q̄-
dā arra ad habēdā gloriā. Iſte aduentus
pōt figurari per iſtū aduētū de quo dixit
dominus Moy. Exod. xx. Altare inq̄t de
terra facietis mihi: ꝛ offeretis ſup eo ho
locauſta ꝛ pacifica veſtra: oues veſtras:
ꝛ boues veſtros i oī loco i quo fuerit me
moria noīs mei: veniā ad te ꝛ benedicā
tibi. Ubi ſciendum ꝙ per iſtud altare in
telligitur aīa cuiuſlibet hoīs: qꝛ ſicut to-
tus homo templū dicitur dei. iuxta illud
j. Cor. iij. Templū dei ſctm̄ ē ꝙ eſtis vos
ſic aīa in illo templo poteſt dici altare.
Iſtud autem altare debet eſſe de terra:
qꝛ homo dʒ ꝯſiderare ſuā ꝑſonam ꝛ vlti-
mā: qꝛ de terra eſt ꝛ in terrā reuertetur.
In iſto dʒ offerre pacificas hoſtias oues
ꝛ boues: qꝛ ſeipſuʒ debet totū dn̄o offer-
re deo ſacrificiū immaculatū. iuxta illud
Ro. xij. Obſecro vos per miam dei vt ex
hibeatis corda veſtra hoſtiā viuā ſanctā
deo placentē rōnabile obſequiū veſtrū.
Et tunc eis benedicit gratiam ꝯferēdo.
¶ Quantū ad ſcōm aduentū. ſ. in mūdū
dicit. Et venit in omnē regionē Ior. Ubi
ſciendū ꝙ p Ior. qui interpretatur deſcē
ſus: intelligitur mundus q̄ ſemper eſt in
deſcenſu: ꝛ ſemꝑ deficit. Ut ſit ſicut locu-
ſta demergēs deſcenſus ei⁹ Eccle. xliij.
Nā locuſta hʒ crura poſteriora longa: et
qn̄ vult ſaltare firmat ſe ſup eis: tn̄ mo-
dicū eleuatur a terra ꝛ cito cadit: ſic mū-
dus multotiens ꝓmittit hoī longā vitā
ꝛ ſic homo ſub ſpe viuēdi ſe firmat: et tn̄
cito per mortē cadit. ¶ Sciendū eſt aūt
ꝙ in hoc aduentu: xp̄s primo nos docet
p ſuam p̄dicationē. Un̄ dicitur p̄dicans.
Un̄ ipſe dicit Luc. iiij. Spūs dn̄i ſup me
euāgelizare pauperib⁹ miſit me ſanare
cōtritos corde: ꝛ p̄dicare captiuis remiſ
ſionē. Scdo nos inducit ad delictorū ſa-
tiſfactionē cū dixit baptiſmū penitētie i
remiſſionē pctōꝝ. Un̄ Mat. iij. Penitē-
tiā agite appropinquabit eīn regnū celo
rū. ¶ Tertio nos monet ad virtuoſam
operationē cū dicit parate viā ꝛc. Un̄
Amos. iiij. Preparare i occurſuʒ dei tui
Iſrael. Iſte aduēt⁹ fuit ꝓphetat⁹ Aba-
chuc. ij. Ubi dʒ. Viſus ꝓcul apparebit in
finē ꝛ nō mētiet̄ ſi morā fecerit expecta
eū: qꝛ veniēs veniet ꝛ non tardabit. Iſte
aduēt⁹ ꝛ iſta viſio ſentētialiter fuerūt fi-
gurata Exo. iij. i liberatiōe filioꝝ Iſrael
de ſeruitute Pharaonis: de q̄bus dixit
Moy. Clamor filiorū iſrael venit coram
me vndiq̄ afflictionē eorū audiui qꝛ ab
egyptijs cōprimuntur ſed veni mittā te
ad pharaonē vt educas ppl'm de egypto.
Ubi ſciendū ꝙ p populū iſrael intelligi
tur totū genus humanū ꝙ deus fecit: vt
in hoc mūdo deū videat p fidem: ꝛ in fu
turo per ſpeciē. Per pharaonē vero q̄ in
terp̄tat̄ denudās virū intelligitur diabo
lus q̄ virū denudauit qn̄ fecit p̄mos pa
rētes peccare. Iſte tenebat totū genus
hūanū in ſeruitute: ꝛ hoc in egypto. i. in
tenebris pctōꝝ. Hoc aūt cognoſcentes
p̄res veteris teſtamēti: deū rogabāt cla-
morib⁹ validis vt eis mitteret redēpto-
rē. vn̄ Exo. iiij. Obſecro dn̄e mitte quem
miſſur⁹ es. Quoꝝ vota de⁹ ex alto reſpi
ciēs filio dilecto ſignificato p Moy. di-
xit Uidi afflic. ꝛc. ſʒ veni mittā te ꝛc. Cui
fili⁹ rn̄dit illud Eſa. vj. Ecce ego mitte
me. Et tūc de⁹ pr̄ ip̄ʒ p ſalute hūani gn̄is
deſtinauit. ¶ Quātū ad tertiū aduētū. ſ.
in v̄ginis vterū dicit oīs vallis īplebit̄
ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ p illā vallē itelligit̄ bea
ta v̄go qꝛ ſicut vallis ē loc⁹ īfim⁹: ſic bea
ta virgo infima fuit p humilitatē. vn̄ ip̄a
dicit Luc. j. qꝛ reſpexit hu. ācil. ſue. Ec. ei
ex hoc be. me di. oēs ge. Un̄ de ipſa dicit
xp̄s ei⁹ fili⁹ Cāti. ij. Ego flos cāpi. i. toti⁹
mūdi: p odoris redolētiā: ꝛ liliū ꝯualliū
i. virginis beate de qua naſci volui p ni
toris pudicitiā. In iſto igit̄ aduētu poſſu
m⁹ p̄mo cōſiderare fecūditatē pleniſſi
mā: cū dʒ oīs vallis implebit̄. Qđ q̄dem

factũ fuit: cũ angel⁹ ſibi dixit. Lu. j. Aue gratia plena dominus te. ꝛc. ¶ Scḋo cõſiderare poſſum⁹ dei filij humilitatẽ ꝓfundiſſimã: cũ dꝛ. Ois mõs ꝛ collis humiliabit. Nã per mõtẽ iſtũ excelſum intelligit dei fili⁹ in trinitate exiſtẽs. Iſte ꝓfundiſſime ſe humiliauit: qñ fuit i vtero virginis fact⁹ hõ. Tũc eñ ſemetipſuz exinaniuit: formã ſerui accipiẽs in ſimilitudinẽ hoim fact⁹ ꝛ habitu inuẽtus vt hõ. Phil. xj. ¶ Tertio cõſiderare poſſumus regulã dirigẽtẽ obligationẽ cuz dꝛ. Erũt praua in directa. Nã añ aduẽtũ xp̄i eram⁹ obligati a deo et deprauati ꝑ maliciã. Ut ſic fuerit gen⁹ humanũ gñeratio praua atq̃ peruerſa. Deut. xxxij. Tñ dei fili⁹ vt nr̃a regula nos direxit. iuxta illḋ p̄s. Statuit ſupra petrã pedes meos ꝛ direxit greſſus meos. ¶ Quarto ꝯſiderare poſſum⁹ miam mitigãtẽ indignationẽ cũ dꝛ. Et aſpera in vias planas. Naz añ aduẽtũ filij dei de⁹ erat indignat⁹ humano generi ꝛ aſper valde. In aduentu tñ filij dei ꝑ miaz ſuã iſtã auſteritatẽ placauit ꝛ reconciliauit nos dño. vt ſint in planis paſcua eoꝝ. i. hoiz. Eſa. xlix. Iſte aduẽtus fuit ꝓphetat⁹ Aggei. ij. vbi dꝛ Ueniet deſiderat⁹ cũctis gentib⁹ ꝛ implebo domũ illã glĩa. Fuit etiã figurat⁹ j. Reg. iiij. vbi dꝛ. venit de⁹ in caſtra ꝛ ingemuerũt philiſtiũ. d. ve nobis. Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ philiſtijz q̃ interp̄tant̄ ceciderũt: intelligunt̄ demones: q̃ ꝓpter peccatuz ſuperbie ceciderunt de celo: qñ igit̄ dei filius venit in caſtra. i. in beatã virginẽ: de qua dꝛ Cãti. vj. ꝙ eſt terribilis. ſ. demonijs vt caſtroꝝ acies ordinata: tunc demones ingemuerũt. d. ve nobis: qꝛ ꝑ aduẽtũ xp̄i debellata fuit eoꝝ potẽtia ꝛ appropinquauit eoꝝ pena. ¶ Quãtũ ad quartũ aduẽtũ ſcz ad iudiciũ ꝑ generalẽ examiationẽ dꝛ. Et videbit ois caro ꝛc. Ubi oſtẽdit̄ ꝙ iſtũ aduẽtũ null⁹ poterit euadere. Primo ꝓpter ei⁹ generalitatẽ: qꝛ eũ ſm illud Apoca. j. videbit ois oculus. Scḋo ꝓpter noſtrã imbecillitatẽ: qꝛ caro. vñ Eſa. xl. Ois caro fenũ. Tertio ꝓpter p̄ſidẽtis dignitatẽ: qꝛ ſalutare. vñ p̄s. Defecit in ſalutare tuũ aĩa mea. iſte aduentus fuit prophetatus Eſa. iij. vbi dicit̄. Dominus ad iudicium veniet cuz ſenibus populi ſui ꝛ principibus eius. Fuit etiam figuratus Dañ. vij. Ubi dꝛ. Ecce in nubib⁹ celi fili⁹ hois veniebat et vſq̃ ad antiquum dieꝝ peruenit: qui dedit ſibi poteſtatẽ. Iſte antiquus dierũ deſcribitur ſedere ſuper thronũ: ꝛ veſtimẽtum eius candidũ: ꝛ ex ore eius egrediebatur fluuius igneus rapiduſq̃ ꝛ milia miliũ miniſtrabãt ei: ꝛ ad iudiciuz ſedit ꝛ libri aperti ſunt. Ubi ſciẽdũ ꝙ per antiquum dieꝝ intelligitur deus pater: ſiue tota trinitas. Dicit̄ ſedere ſuꝑ thronum in ſignũ imperij dominãtis. Dicit̄ habere viſtimẽtum cãdidũ in ſignũ miſericordie cõdonãtis que inſtar coloris candidi eſt placobilis. Et ex ore ei⁹ egredi fluui⁹ igne⁹ ꝛ rapid⁹ in ſignum iuſticie punientis. Et ſibi milia miliũ miniſtrare ꝛ aſſiſtere: in ſignũ faſtigij excellẽtis. Dicit̄ aũt ꝙ ad iudiciũ ſedit i ſignũ officij diſcernẽtis. Dicunt̄ etiã libri apti in ſignũ ſciẽtie cognoſcẽtis: quia oẽs cõſciẽtie ſibi manifeſtabunt̄ aperte. Ad iſtum autẽ antiquum dieꝝ id eſt ad deũ patrẽ ibit filius hois. i. xp̄s ieſus: cui dabit poteſtatem iudicãdi ꝛ ſentẽtiandi ſicut iudici delegato merita et demerita: vt pro demeritis reddat penam: ꝛ ꝑ meritis gloriam. Ad quam ꝛc.

¶ In vigi. Nati. dñi. Euãgelium. v.

CUz eſſet deſpõſata mater eius Maria Ioſeph ꝛc. Mat. j. Qꝛ oibus hominib⁹ ſciẽdi naturale deſideriũ eſt inſertũ iuxta ſententiam philoſophi: qꝛ. j. metaphiſice Oẽs hoies natura ſcire deſiderãt. Qḋ quidẽ cognoſcẽs p̄s. d. Bonitatẽ ꝛ diſciplinã ꝛ ſciẽtiã doce me. Quia vero perfecta ſciẽtia alicuius rei dependet a ſua cauſa. hinc eſt ꝙ qñ vr̄ aliq̃s effectus inſolitus ſtatim hõ deſiderat ſcire cauſam: vt per cognitionẽ cauſe veniat in cognitionẽ effectus. Quia ꝟo inter oẽs effect⁹ inſolitos fuit cõcept⁹ beate virginis: cui⁹ cognitionẽ deſiderabat p̄s. d. Deus miſereat̄ nr̄i et bñdicat nobis: illuminet vultũ ſuũ ſuꝑ nos ꝛ mi. nr̄i vt co. in terra viaz tuã: ꝛ in oibus gentibus ſal. tuũ. Idcirco vt ꝯceptionẽ ꝛ generationẽ iſtã ſingularẽ ꝛ me

gnificã aliqualiter poſſum⁹ adiuti a fide ꝯprehẽdere btũs Mat. iſtã ſacratiſſimã generationẽ nobis inſinuat. d. ꝙ xp̄i gña tio ſic erat. Cum eſſet depõſata mr̃ eius ꝛc. vt nobis exprimit hiſtoria euangelij hodierni in q̃ quatuor tangit luculẽter.
Diuinã dignationẽ virginẽ impĝnantẽ.
Humanã ſuſpitionẽ humilẽ anxiantem.
Supnã viſitationẽ debilem confortãtẽ.
Promiſſam ꝯſolationẽ exulẽ reducẽtẽꝫ.
¶ Primum ꝓbat fecũditas ſingularis. Scdm mẽtis ꝑpe exit⁹ rõnalis. Tertiũ regis benignitas paternalis. Quartum ꝑlis vtilitas gñalis. primuꝫ in ꝑncipio Scdꝫ ibi. Joſeph. aũt ꝛc. Tertiũ ibi. hec aũt eo co. Quartũ ibi. pariet ãt filiũ ꝛc.

¶ Prima pars.

Quantum ad primum vbi tan git ꝛc. quod ꝓbat ꝛc. dicit cũ autẽ eſſet ꝛc. vbi ſciendum ꝙ euãgeliſta Mat. volẽs gene rationem xp̄i tpalẽ de matre mõſtrare generationẽ antiquorũ patruꝫ narrat in ꝑncipio euãgelij ſui. d. Liber generatiõis ieſu xp̄i filij dauid ꝛc. Igit̃ ne ſuſpicatio in mẽte alicui⁹ caderet ꝙ xp̄s vt ceteri carnalr̃ fuerit ꝓpagat⁹ hec remouẽs a fideliũ cordib⁹: ſingularẽ mo dũ natiuitatis ipſi⁹ exprimit: d. ꝙ nõ fuit in modũ alioꝝ hoim. Sed generatio ei⁹ ſic erat. Cũ eſſet deſpõ. ꝛc. ¶ Sciẽdũ eſt aũt ꝙ in parte iſta quãtũ ad generatio nẽ ſingularẽ xp̄i. v. poſſum⁹ cõſiderare. ſ.
Societatem copulantem.
Dignitatem excellentem.
Puritatem niteſcentem.
Fecunditatem euidentem.
Cauſalitatem emittentem.
¶ Quãtũ ad p̄mũ dicit. Cũ eſſet deſ. ꝛc. Sciẽdũ eſt ꝙ iter ſpõſam ꝛ ſpõſum eſt ſo cietas: ſaltẽ copulatiõis aioꝝ. nã lꝫ ad mr̃imoniũ nõ neceſſario req̃rat̃ carna lis copula: tñ neceſſario tãꝗ̃ formale re q̃rit̃ ꝯſenſus. In h̃ igit̃ ꝙ btã virgo de ſpõſata fuit dat̃ itelligi ſocietas aioꝝ q̃ fuit iter ipam ꝛ Joſeph. Nõ tñ fuit inter eos ꝯiũctio corporalis. vñ Orig. Deſpõ ſata quidẽ fuit Joſeph: nõ tñ in ꝯcupiſcẽ tia iũcta. Nõ vacat a myſterio ꝙ fuit de ſpõſata Joſeph fabro lignario: q: xp̄s ve niebat in mundũ tanꝗ̃ faber lignarius Vñ Chryſoſ. ſup Matt. Jõ fabro ligna rio maria deſpõſata erat: qm̃ xp̄s eccle ſie ſpõſus ſalutẽ hoim opatur⁹ erat ꝑ li gnũ crucis. ¶ Sciẽdũ ẽ ãt ꝙ multiplex aſſignat̃ rõ: quare xp̄s voluit matrẽ ſuaꝫ virginẽ deſpõſari: tũ ex parte matris: tũ ex pte ꝑlis: tũ ẽt ex pte myſterij itellecti Ex parte mr̃is ſm Glo. Prima rõ fuit: vt gen⁹ beate virginis ſciret̃ ꝑ gen⁹ viri. Cũ ordiatũ fuerit ꝑ Moy. Nũeri. xxxvj. ꝙ viri ducerent vxores de tribu ꝛ cogna tiõe ſua. Q: igit̃ ſcriptura nõ cõputabat femias ſꝫ mares: ſi virgo beata nõ fuiſ ſet deſpõſata. neſciret̃ de q̃ tribu fuiſſet nata. ¶ Scdo deſpõſata fuit ſm Glo. ne vt adultera inteficeret̃: q: ſm legẽ Moy ſi Deuturo. xxij. Si i puella nõ eſt iucta virginitas: eijciẽt eã extra fores domus pr̃is ſui: ꝛ lapidib⁹ obruẽt eã viri ciuita tis eius ꝛ morieẽ qm̃ fecit nephas i iſrl̃. ¶ Tertio deſpõſata fuit ſm Glo. vt fu giẽs in egyptum cum puero haberet ſo latiũ viri ſui. ¶ Quarto ſm Glo. vt par tus eius diabolo celaretur. ¶ Quinto ſm Grego. vt eius infamia vitaretur. ¶ Sexto dicit. Glo. iõ deſpõſata: ne vir ginib⁹ eſſet excuſatio infamie: ꝙ mater xp̄i infamata fuerat. ¶ Ex parte vero ꝑ lis: p̄ma ratio fuit vt ẽt ſciretur de qua tribu xp̄s natus fuit quantum ad corpu lẽtam ſubſtantiam ſicut de matre dictuꝫ eſt. Scdo ne videret̃ incepiſſe a legis in iuria ſm Ambroſium cuꝫ ſm legem par tus mulieris innupte dãnaret̃. Tertio ſm Ambroſium. Ne herodes ꝛ iudei xp̄ꝫ perſequeretur tanꝗ̃ ex adultera natum. ¶ Ex parte ṽo myſterij ſꝫ Glo. Rõ eſt ad ſignificãdum myſterium deſpõſationis eccleſie a xp̄o: q̃ ei⁹ d̃r ſpõſus. Cui dicit. Canti. iiij. Tota pulchra es amica mea id eſt aia deuota: veni de libano veni co ronaberis i celeſti gl'ia. ¶ Quãtũ ad ſe cũdũ ſcꝫ dignitatẽ excellẽtem. dicit ma ter eius. Vbi ſciẽdũ ꝙ eſſe matrẽ grad⁹ eſt dignitatis: quem beata virgo habuit cũ fuerit mr̃ xp̄i: vt ſic iuxta illud Eccli. xv. Fuerit mat̃ honorificata. Et reuera multum honorificata: cũ nõ ſolũ mater fuerit hoĩs: ſed ꝛ dei. Nã d̃r mr̃ ei⁹. Vbi Orige. Mater ei⁹: mater imaculata: ma ter incorrupta: mater intacta: mater ei⁹:

cuiꝰ eiꝰ mr̄ dei vnigeniti:dñi regis oim̄ plaſmatoris:⁊ creatoris cūctoꝝ:illius q̄ in excelſis eſt ſine matre et in terra eſt ſine patre:illiꝰ q̄ in celis ſm̄ deitatē in ſinu eſt pr̄is ⁊ in terra ſcḋm corpis ſumptionē in ſinu eſt mr̄is. ¶ Sciēdū eſt aūt φ beata virgo xp̄i mr̄ pōt figurari p annā matrē ſamuelis:de qua ſententia hr̄ ꝺ. j.Reg.ij. φ cū Samuel miniſtraret corā dño faciebat ſibi anna mr̄ ſua tunicā puā quā afferebat ſibi ſtatutis diebꝰ. Ubi ſciēdū φ p Samuelē q̄ interp̄taẗ poſtulatus a dño intelligiẗ xp̄s q̄ fuit a deo p̄e poſtulatꝰ a patribꝰ veteris teſtamēti.vñ pſ. Oſtēde nobis dñe miam tuā ⁊ ſalutare tuū da nobis. Iſte ꝺ miniſtrare corā dño qꝫ nō ſolū cū in hoc mūdo fuit ſe p nobis obtulit deo prī:ſꝫ ēt nūc p nobis interpellator aſſiſtit iuxta illud heb.ix. ieſus introiuit in celū vt appareat nūc vultui dei p nobis. ¶ Per annā ꝟo q̄ interpretaẗ gr̄a ſiue rn̄dēs intelligiẗ virgo btā:cui dixit āgelꝰ Luc.j. Aue gr̄a plena dñs tecum Que vt obediēs voci dñi rn̄dit. Ecce ancilla dñi fiat mihi ſm ꝟbum tuū. Iſta fecit paruā tunicā filio ſuo:qn̄ ꝟbo incarnato dedit humanitatē q̄ fuit ſibi q̄ſi tunica:qꝫ ſicut tunica tegit corpꝰ ſic humanitas tegebat diuinitatē i xp̄o. Que ſignāter pua ꝺ:qꝫ cū ꝟbū ſit infinitū ⁊ hūanitas finita pua merito dici pt. O q̄s bñ ⁊ deuote ꝯſiderās nō inueniet puā iſtā tunicā. Nā ip̄e eſt quē totꝰ orbis nō pōt capere ⁊ tñ in tā pua tunica ſicut ē nr̄a hūanitas voluit ꝯtineri. Mr̄ φ anna ſtatutis diebꝰ portabat tunicā quā faciebat filio ſuo:p qḋ daẗ intelligi φ virgo beata:vt aduocata hūani gn̄is qn̄ ad ip̄am deuote recurrimꝰ ꝑponit xp̄o filio ſuo humanitatē:quā aſſumpſit de ip̄a:vt ſic ad eiꝰ p̄ces vt filiꝰ mr̄i faciliꝰ inclinetur. Uñ Caſſi.in q̄dā ep̄la dicit. Tu patrona humani gn̄eris tu afflictis medicina ſingularis:q̄s tuo nō egeat munere:cū ſit peccare cōe. Ad ꝯtuēdū aūt filiū huiꝰ mr̄is figuratiue nos inuitat ſpūs ſctūs Cāti.iij.d. Egredimini filie ſyōr videte regē Salomonē i dyademate q̄ coronauit eū mr̄ ſua in die deſpōſatiōis illiꝰ et in die leticie cordis eiꝰ. Ubi ſpūs ſanctus in hac exhortatiōe.vj.tangit.ſ.

Cetum gratioſum.
Actum virtuoſum.
Aſpectum luminoſum.
Obiectum generoſum.
Ornatum amoroſum.
Feſtum glorioſum.

¶ Primo ſpiritꝰ ſanctus tāgit hic cetuꝫ gratioſum.cū ꝺ filie ſyon. Nā per filias ſyon intelligūtur oēs fideles ſic q̄ ſunt per gr̄am dei filie adoptiue. Iſtas ſpūs ſanctus inuitat vt cōtemplent hodie cū letitia xp̄m natū humani generis ſaluatorē.vñ zach.ix. Exulta ſatis filia ſyon. Iubila filia hieruſalē. Ecce rex tuꝰ veniet tibi iuſtus ⁊ ſaluator. ¶ Scḋo tāgit actū virtuoſum. Cū ꝺ egredimini. Naꝫ hodie nullꝰ debet eſſe piger nec vacare terrenis delitijs. Sed cum promptitudine ab iſtis egredi:vt poſſit Chriſtum natū hodie libere mētaliter contēplari.vnde cuilibet ꝺ. Iohel.ij. Egrediatur ſpōſus de cubili ſuo de thalamo ſuo. Nam de cubili ⁊ thalamo conſolatiōis carnalis homo debet hodie egredi.hodiernā ſolēnitatē deuotius cōtēplādo. ¶ Tertio tāgit aſpectū luminoſum:cū ꝺ. Uidete. Nam hodie hō nō dꝫ oculos declinare in terrā per deſideriū terrenorum. Sꝫ eos in altū dirigere natiuitatē tam mirificā cōtēplando. Nā hodie iuxta illud. Ioh.j. Uerbū caro factū eſt ⁊ habitauit in nobis. Uñ omnibꝰ fidelibꝰ dicit hiero.ij. Uidete verbū domini incarnatum. ¶ Quarto tāgit obiectum generoſum:cum dicitur. Regem Salomonem. Nam per regem Solomonem pacificuꝫ intelligitur chriſtus:de quo Ephe.ij. Ipſe eſt pax veſtra qui fecit vtraqꝫ vnum. Unde iſte eſt rex de quo.pſ. Dominꝰ virtutum ipſe eſt rex glorie. ¶ Quinto tangit ornatum amoroſum:cum dicitur. in dyademate quo coronauit eum mr̄ ſua. Ubi ſciēdum φ per illud dyadema intelligiẗ chriſti humanitas:qua virgo beata hodie filiū coronauit quando humanitatē dedit:quā dei filiꝰ ex amore queꝫ habuit ad genꝰ humanū ſibi aſſumpſit i vnitate pſone vt dicatur de beata virgine illḋ.iiij.Reg.ij. Produxit filiū regis ⁊ poſuit ſup eū dyadema. O quale dyadema fuit iſtud in dei filio p qḋ palpat

impalpabilis:vt inuiſibilis:tenet ime⸗ ribilis:patit impaſſibilis:lōgitudo bre⸗ uiat:latitudo anguſtat:altitudo profun⸗ dat:pfunditas explanat:gaudiuz fit va⸗ giēs:ſapiētia fit mutiēs:poculū fit ſitiēs alimētū eſuriēs. ¶ Sexto tangit feſtum glorioſum.cū dr i die deſpō.ꝛc. Ubi ſciē dum ꝙ dies hodierna fuit dies deſpōſa tionis:qꝛ dei filius ſibi naturā humanā indiſſolubiliter copulauit. Ut merito di cere poſſim⁹ illđ Eſa.lxij. Gaudebit ſpō ſus ſuper ſpōſam ꝛ gaudebit ſup te de⁹ tuus. Dies ēt hodierna fuit dies leticie beate virginis qn̄ ſe cognouit dei ꝛ ho⸗ minis genitricē.vn̄ potuit dicere illđ.j. Reg.ij. Letata ſuz i ſalutari tuo. ¶ Quā tū ad tertium.ſ.puritatē niteſcētez dicit maria.vbi ſciēdū ꝙ maria vno modo in⸗ terpretatur ſtella maris:qꝛ igit ſtella eſt vere pura ꝛ incorruptibilis:iō p nomē marie:puritas ꝛ virginitas deſignatur. Hec ē illa ſtella đ q̄ pphetatū fuerat Nu meri.xxiiij. Ubi dr. Orietur ſtella ex Ja⸗ cob ꝛ cōſurget virga de iſrael.vn̄ ipa po terat dicere illđ Apoc.xxij. Ego ſum ra⸗ dix ꝛ gen⁹ dauid.ſtella ſplēdida ꝛ matuti na. ¶ Quātū ad q̄rtū.ſ.fecūditatē euidē tē dicit. Anteꝙ̄ ꝯuenirēt inuēta eſt i vte⸗ ro habēs. Ubi ſciēdū:ꝙ euidēs ſignū fe⸗ cūditatis btē virginis fuit qn̄ inuēt⁹ eſt vēter ipſi⁹ tumeſcere more ꝑgnātiū hoc aūt inuētū eſt anꝙ̄ ipa ꝛ Joſeph cōueni rēt.ſ.ſm Remigiū ad tēp⁹ nuptiaꝝ inuē ta eſt habēs in vtero. Hoc aūt eſt qđ an⸗ gel⁹ ſibi dicerat Luc.j. Ne timeas inq̄t Maria:inueniſti em̄ gratiā apud dn̄m. Ecce ꝯcipies in vtero ꝛ paries filiū. Un̄ pōt figurari p mulierē ſunamitē:cui di⸗ xit heliſe⁹.iiij. Reg.iiij. In tpe iſto et in hac eadē hora:ſi vita comes fuerit habe bis i vtero filiū. Ubi ſciēdū ꝙ p iſtā ſu⸗ namitē q̄ interp̄tat mortificās ſiue mor⸗ tificata:itelligit virgo beata q̄ i ſe ꝛ mor tificata fuit a peccatis:qꝛ nl̄lū habuit:et mortificās fuit vitia ꝛ nos viuificās deo Nā iuxta illđ.j. Petri.ij. Ipe ꝑtulit pec⸗ cata nr̄a ſup lignū:vt pctis mortui iuſti⸗ cie viuam⁹ cui⁹ liuore ſanati ſum⁹. Huic igitur ſignificate p ſunamitē angelus ſi⸗ gnificat⁹ p helyſeū ꝯceptū filij dei ſigni ficauit. Iſte ꝯcept⁹ mirific⁹ fuit pphetatus Hie.xxxj. vbi dr. Nouū creauit dn̄s ſup terrā femina circūdabit virū. Nā ꝙ femina circūdet in vtero pueꝝ nouū nō eſt:ſed ꝙ virū perfectū virtutib⁹:hoc eſt nouū. Qꝛ igit virgo beata in vtero ha⸗ buit xp̄m pfectū oib⁹ donis ꝛ virtutib⁹: ideo nouū fuit.qđ ſignāter dr a deo crea tū:qꝛ hoc non eſt poſſibile p naturā. Iſte conceptus fuit figuratus Exo.iij. in ru⸗ bo Moy. vbi dr ꝙ Moy. vidit rubū q̄ ar⸗ debat et non cōburebat. Per iſtū em̄ ru⸗ bum in quo erat ignis ꝛ nō ꝯburebat:in telligit virgo maria:i cui⁹ vtero fuit dei filius:ꝛ tamē remāſit intacta. Fuit ēt fi⸗ gurat⁹ in horologio achaz:de q̄ dr Eſa. xxxviij. ꝙ ſol deſcēderat i eo p decē grad⁹. Per illud em̄ horologiū itelligit btā vir go:qꝛ ſicut i horologio iter alia ſunt tria ſcʒ pōdus:mot⁹:et ſonus.ſic ſm Hiero. in beata virgine fuit pōd⁹ grauitatis in cōuerſatiōe:motus ſedulitatis in mini⸗ ſtratione:ſon⁹ ſuauitatis in iubilatione. Per ſolē aūt intelligit xp̄s q̄ eſt ſol iuſti cie de quo Mal.iiij. Uobis āt timētib⁹ nomē meū orietur ſol iuſticie.iſte ſol de⸗ ſcēdit p decē grad⁹ i horologio:qn̄ de ſo lio trinitatis infra.ix.ordines angeloꝝ deſcēdit i vteꝝ v̄ginis fact⁹ hō. ¶ Quā⸗ tū ad q̄ntū.ſ.cauſalitatē emittētē dt de ſpū ſancto Ubi ſciēdū ꝙ qꝛ dictū fuit ſu peri⁹ ꝙ maria inuēta eſt i vtero habēs: ne ſuſpitio poſſit gn̄ari.ſubdit euange⸗ liſta.d.ꝙ ħ nō fuit ab hoie:ſʒ a ſpū ſctō. Qualr aūt Joſeph ſciuerit eā de ſpūſan cto cōcepiſſe:dicunt aliq̄ ꝙ ſciuit per di uinam inſpirationem. Orig. autem dicit ꝙ ſciuit ex quibuſdam cōiecturis quas videbat i virgine oppoſitas omni ſuſpi tioni de ſue virginitatis violatione. Re mi. dicit ꝙ ſciuit p ſcripturas diuinas ſ.per illud Eſa.vij. Ecce virgo cōcipiet et pariet filium.ꝛ Eſa.ij. Egredietur vir ga de radice ieſſe. Sʒ occurrit dubiū ex quo ſciebat eā cōcepiſſe de ſpū ſctō:qua liter veꝝ ſit qđ ſubdit.ꝙ volebat eam di mittere Rn̄det ꝙ nolebat eā dimittere ꝓpt culpā virginis:ſʒ qꝛ reputabat ſe in dignuz vn̄ Orig. Iō ergo dimittere vole bat qm̄ magnū ſacramētū i ea eē cogno⸗ ſcebat:cui approximare indignū crede⸗ bat. ¶ Secunda pars.

SEquitꝛ. Joſeph aũt vir ei⁹ cũ ꝛc. vbi tangit humanam ſuſpitionem humilem anxietem. qđ ꝓbat mẽtis ꝑplexitas rõnalis. Ubi ſciendũ ſm Aug. quod ſatis videbatur rõnale quãtum ad cognitionem humanam qđ Joſeph eſſet perplexus: videns iſtam quam acceperat virginẽ impregnatã: ſciens ꝙ nõ acceſſiſſet ad eã. ¶ In parte igitꝛ iſta q̃tũ ad Joſeph. q̃tuoꝛ poſſum⁹ cõſiderare. ſ.

Societatem in coniugendo.
Sanctitatem in conuerſando.
Pietatem in relaxando.
Sagacitatem in relinquendo.

¶ Quãtũ ad primum dicit. Joſeph autẽ vir eius. Ubi ſciendũ ſm Glo. ꝙ ꝑ virũ intelligitur hic ſponſus. ſponſi autẽ cũ ſponſa eſt ſocietas in ꝯueniẽdo. ¶ Quantum ad ſcđz ſcʒ ſanctitatẽ in ꝯuerſando dicit. Cũ eſſet iuſtus. Ubi ſciendũ ꝙ iuſticia aliq̃n ſumitꝛ in ſcriptura vt eſt ſpecialis virt⁹ ſicut ſapiẽtie. viij. ibi dꝛ. ſobrietatẽ ꝛ ſapiẽtiã docet ꝛ iuſticiã ꝛ virtutẽ quibus vtili⁹ nihil eſt in vita hoib⁹. Aliq̃n accipitꝛ vt ẽ virt⁹ cõis ſicut de virtuoſo viro dꝛ Eze. xviij. In iuſticia ſua q̃ opat⁹ eſt viuet. Q̃n igitꝛ dꝛ hic ioſeph iuſtus iuſticia accipitꝛ hic ſm Chryſoſto. in omel. vt eſt cõis virt⁹. ¶ Quantũ ad tertiũ. ſ. pietatẽ i relaxãdo dicit. ꝛ nollet eã traducere. Ubi ſciẽdũ ꝙ ſʒ Glo. vbi nos habemus traducere. greci habẽt ꝓpalare. Joſeph igitꝛ ſicut pi⁹ virginẽ quã pregnãtem nouerat: nolebat ꝓpalare ne puniretur. ex hoc ſm Aug. de ꝟbis dñi habemus exemplũ nõ prodẽdi pctm̃ alterius dũ apđ nos eſt occultũ. Quantũ ad q̃rtũ. ſ. ſagacitatẽ i relinquẽdo dꝛ: Uoluit occulte dimittere eã. vbi ſciendũ ꝙ Joſeph vidẽs virginẽ grauidã: neſciẽs ꝑfecte q̃liter hoc factũ fuiſſet ꝛ nolẽs ꝓpalare voluit ipaʒ occulte dimitterꝛ ſʒ Amb. vt ſic nõ videretꝛ ꝯſentire adulterio eã retinẽdo: nec eẽ re⁹ ſanguinis ipam ad penã tradẽdo. Scđz aũt diſpoſitienẽ i fine pme ꝑtis dicit Glo. Juſt⁹ erat ꝑ ſidẽ qua credebat xp̃m de ꝟgine naſciturũ vñ voluit ſe humiliare añ tãtã gratiam. Et iđ noluit eaʒ propalare: ſed eam occulte dimittere. ¶ Tertia pars.

SEquitꝛ. Hec aũt eo cogitãte ꝛc. Ubi tãgit ſupnã viſitationẽ debilẽ ꝯfortãtẽ: q̃ ꝓbat regʒ benignitas paternatis. Ubi ſciẽdũ ꝙ de⁹ pi⁹ pr̃ vidẽs Joſeph i ꝑplexitate poſitũ d̃ nouitate ipregnatiõis ſpõſe ſue. voluit ipaʒ ſʒ Remig. ꝯſulẽdo ſibi ꝑ angelũ miſſuʒ dirigere q̇d factur⁹ eſſet i negocio ſupradicto. ¶ Scđm hoc igitꝛ i parte iſta. v. poſſum⁹ ꝯſiderare ſcʒ.

Animum anxiatum.
Nuncium deſtinatum.
Modum deſignatum.
Pauidum roboratum.
Myſterium reuelatum.

¶ Quãtũ ad primũ dicit. Hec aũt eo co. ꝛc. Ubi ſciẽdũ ꝙ in hoc poſſum⁹ aduertere duplicẽ ꝯmendationẽ Joſeph. Prio ſm Glo. prudẽtie ꝛ diſcretiõis: qꝛ nec ex obrupto voluit eã dimittere: ſʒ cũ deliberatiõe. Scđo modeſtie ꝛ celatiõis qꝛ ipʒ ſm Chryſo. in omel. iſtud demõſtrando aliis noluit diffamare. Quãtũ ad ſcđm ſ. nunciuʒ deſtinatũ dicit. Ecce angelus dñi apparuit. Ubi ſciẽdũ ꝙ dñs videns ꝙ Joſeph cogitauerat Mariaʒ ſponſam ſuam dimittere: qđ fuiſſet verucũdia ei⁹ angelũ miſit: vt premoneret Joſeph: ne qđ cogitauerat faceret. Et vt virgo immunis ſm Anſelmũ ab iſamia remaneret. ¶ Iſta apparitio angeli annũciãtis cõceptionez filij dei: poteſt figurari per apparitionez factam manue ꝛ vxoꝛi ei⁹ in cõceptione Sanſon. de qua ſentẽtialiter dꝛ Judi. xiij. ꝙ angelus dñi apparuit manue ꝛ vxoꝛi ei⁹ annũciãs ꝙ debebat naſci Sãſon q̇ debebat incipere liberare populũ dñi de manibus philiſtinoꝛũ. ¶ Ubi ſciendũ ꝙ ꝑ Sãſon qui interpretatꝛ ſol foꝛtis: intelligitꝛ xp̃s ſol iuſticie: de quo Job. ix. Si foꝛtitudo queritur robuſtiſſimus eſt. Iſte pplm̃ dñi. i. gen⁹ humanum liberauit de manib⁹ philiſtinorũ. i. de poteſtate demonum. vt ſic beneficiũ liberatiõis recognoſcẽtes dicam⁹ illđ Luc. j. Sine timoꝛe de manu inimicoꝛum noſtroꝛũ liberati ſeruiam⁹ illi in ſanctitate ꝛ iuſticia coꝛã ipo oib⁹ dieb⁹ nr̃is. Sic igitꝛ angel⁹ apparuit p̄mo vxori manue: poſtmodũ manue. ad annũciãdũ cõceptionẽ Sanſonis: ſicut angelus

Joſeph

figura

Joſeph. pmo ne iuſtus homo faceret rē iniuſtā ex ꝓpoſito iuſto. ſcđo ꝓꝑ honorē ipſi⁹ mr̄is na ſi dimiſſa fuiſſet apđ infideles turpi ſuſpitiōe carere nō poterat: tertio. vt intelligēs Joſeph. ſanctā ꝯceptionē diligenti⁹ ſe cuſtodiret ab illa ꝙ pri⁹. ¶ Quātū ad tertiū. ſ. modū deſignatū đt. In ſomnis. Ubi ſciēdū ꝙ multiplex aſſignat̃ rō quare angel⁹ in ſomnis Joſeph apparuit. Primo ſꝫ Aug. qꝛ in ſomnis maxime ſūt ſenſus ſopiti: ⁊ ſic mēs min⁹ impedit̃ ad ſuſcipiēdū reuelationes diuinas. ſcđo ꝓpter ſignificādū myſteriū: vt ſicut Adā dormiente vxorē ſibi formauit: ita Joſeph dormiēti ſponſam ꝟginē ꝯſignaret. tertio qꝛ nō indigebat expſſiōe ꝯſenſus ſicut virgo btā. q̄rto qꝛ nō erat rudis vt paſtores: nec incredul⁹ vt zach. Hec viſio pōt figurari ꝑ viſionē quā in ſomnis vidit iacob: de quā ſententialr̃ đr Geñ. xxviij. ꝙ vidit i ſomnis ſcalā ſtātē ſup terrā ⁊ cacumē illi⁹ tāgēs celū angeloſq; dei aſcēdētes ⁊ deſcēdētes ꝑ eā ⁊ dñm innixū ſcale. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ iſtā ſcalā i ſomnis viſam intelligit̃ xp̄s quē cōceptū de ꝟgine vidit Joſeph in ſomnis: qñ ſibi hoc angel⁹ nūciauit: ip̄e eſt ſcala ꝑ quā aſcēdim⁹ in ꝑadiſum Signāter đr ꝙ hec ſcala erat ſup terrā ⁊ cacumē attingēs celū: qꝛ i xp̄o ieſu erat diuinitas i hūanitate terrena: q̄ tñ celū attigebat: qꝛ ſup oēs celos exñs hoib⁹ i celū introitū ꝑparabat. ⁊ iō nō ſine cā đr de⁹ iſti ſcale inix⁹. Per ip̄aꝫ aūt dñr aſcēdere ⁊ deſcēdere angeli: qꝛ ad manifeſtationē aduent⁹ xp̄i ieſu angelici ſpūs ſepi⁹ apparuerūt. iuxta ꝙ ip̄ſe dixit Jo. j. Amē amē dico vobis videbitis celū aptū ⁊ angelos dei aſcēdētes ⁊ deſcēdētes ſupra filiū hois. ¶ Quātū ad quartū. ſ. pauidū roboratuꝫ đr Joſeph. filij dauid noli ti. ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ angel⁹ Joſeph filiū dauid noiat. Prio ſꝫ Rabanū vt maria q̄ de eadē tribu erat de dō eē mōſtraretur. ſcđo ſꝫ Chryſo. vt ei ad memoriā reduceret ꝓmiſſionē dei ad dauid factā et de ſemine ei⁹ xp̄s naſceret̃. Quātum ad quītū. ſ. myſteriū reuelatuꝫ đr. Qđ ei in ea natū eſt de ſpū ſctō eſt. Ubi ſciēdū ꝙ angel⁹ mal⁹ qñ appet hoi icutit timorem. ⁊ derelinquit triſtitiā. Angel⁹ autē bon⁹ inducit vigorē ⁊ gaudiū ⁊ iō angel⁹ apparēs Joſeph. nō ſolū vigorauit eū tāq̄ timidū ſed ēt letificauit eū tāq̄ triſtē ſꝫm Chryſo. explicādo ſibi myſteriuꝫ grauidatiōis ꝟginis ꝙ antea nō cognoſcēs auxie triſtabatur. ¶ Sciendū eſt ꝙ ſignāter dicit ꝙ in ea natū ēſt. qꝛ ſꝫm Glo. Aliud ē naſci i. ea. aliud ab ea naſci. eē in ea eſt idē qđ ꝯcipi: naſci ab ea ē ꝓdire in lucem.

¶ Quarta pars.

Sequit̃: Pariet autē filium ⁊c. Ubi tangit promiſſam conſolationem ⁊ exulē reducērē. qđ ꝓbat plꝰs vtilitas gñalis. Ubi ſciendū ꝙ ad certificādū hoīem de aliqua re dubia nō ſolū facit narratio ꝑteritoꝝ: ſed ēt ꝑnunciatio eueniētiū futuroꝛuꝫ: qꝛ talia futura cōtingētia cognoſcere certitudinalr̃ eſt ſolū dei q̄ nō pōt decipi nec mētiri. Propter qđ đr Eſa. xlj. annūciate nobis q̄ vētura ſūt i futurū: ⁊ ſciem⁹ ꝙ dij eſtꝫ vos. Ut igit̃ angel⁹ ſꝫ Chryſoſto. i omel̃. magis certificet Joſeph de ꝯceptu ꝟginis facto de ſpū ſctō iō ſibi annūciat q̄ ventura ſunt in ei⁹ ꝑtu: vt ex ip̄ſoꝝ euētu certi⁹ ꝯfirmet̃. ſꝫm hoc igit in ꝑte iſta quatuor poſſum⁹ conſiderare. ſ.

Matris fertilitatem gratioſam.
Prolis dignitatem generoſam.
Faminis celebritatem gaudioſam.
Plebis vtilitatem copioſam.

¶ Quantū ad primuꝫ dicit. Pariet. Ubi ſciēdū ꝙ ꝟgo btā nō fuit ſterilis ſꝫ fecūda. Ad cuius fecūdationē lꝫ Joſeph nō fuerit neceſſarius: qꝛ fecūdata fuit de ꝟtute ſpirit⁹ ſancti: erat tñ poſt partū neceſſarius: vt ſic non ſolū eſſet tutor femine fragilitatis: ⁊ teſtis ſue ꝟginitatis ſed etiam ſꝫm Gloſam. eſſet nutriti⁹ tāte prolis. ¶ Sciendū eſt aūt ꝙ iſte generoſus partus beate virginis fuit.

Ueraciter prophetatus.
Myſterialiter figuratus.
Preſentialiter demonſtratus.

¶ Prio iſte ꝑtus fuit veracit̃ ꝓphetat⁹ ꝑ Eſaie. vij. Ecce ꝟgo ꝯcipiet ⁊ pariet filiū ⁊ vocabit̃ nomē ei⁹ emanuel qđ iterꝑtatur nobiſcū deus. Ubi ꝯſidera qualr̃ in iſta ꝓphetia diuerſi eliminātur errores. Nam per hoc qđ đr ꝟgo excludit̃ error dicentiū ꝙ xp̄s fuit ex ſemine propa

ginis. Per hoc aũt qđ đr ꝯcipiet ĩ vtero
⁊ pariet excludit̃ error dicẽtiũ ꝙ xp̃s ha
buit corpꝰ fãtaſticũ. Per h̃ v̾o ꝙ đr filiũ
excludit̃ error dicẽtiũ ꝙ fortuitu iuenit
ꝑuulũ. Per h̃ ãt ꝙ đr emãuel vocabit̃ no
mẽ eiꝰ excludit̃ error dicẽtiũ ꝙ nõ fuit
deꝰ ĩ mũdo. Vñ hic ẽ đ quo Baruch. iij.
Hic eſt deꝰ nr̃ ⁊ nõ eſtimabit̃ aliꝰ aduer⸗
ſus eũ. hic adinuenit oẽʒ viã diſcipline
⁊ tradidit eã ĩ iacob puero ſuo: ⁊ iſrl̃ dile
cto ſuo poſt hoc ĩ terrꝫ viſus ẽ ⁊ cũ hoi⸗
bꝰ ꝯuerſatꝰ eſt. ¶ Scđo iſte ꝑtꝰ fuit mi⸗
niſteralr̃ figuratꝰ cuiꝰ figura ꝓceſſit in
v̾ga Aarõ de q̃ Numeri. xvij. đr ꝙ moy.
inuenit germinatã v̾gã Aarõ ĩ domo le
ui ⁊ turgẽtibꝰ gẽmis eruperãt flores q̇
folijs dilatat in amigdalas deformati
ſũt. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ iſtã virgã ĩtelligit̃
virgo btã: q̃ inſtar virge fuit gracilis ꝑ
paupꝛtatẽ flectibilis ꝑ humilitatem ⁊ re
cta ꝑ intẽtionẽ ⁊ charitatẽ. Iſta innẽta ẽ
gẽmis turgẽtibus qñ filiũ dei cõcepit ĩ
vtero ex qua flores fructiferi erupꝛunt
qñ dei filius de ipſa manẽte v̾gine fuit
natꝰ. Nã ſicut flos nõ violat arborẽ ſʒ or
nat. ſic dei filiꝰ nõ violauit v̾ginẽ ſʒ ma⸗
gis donis ⁊ g̃tijs adornabit ⁊ tũc adiple
ta eſt illa ꝓphetia Eſaie. xlj. Egredietur̃ v̾
ga de radice ieſſe ⁊ flos de radice eius
aſcẽdet. ¶ Tertio iſte ꝑtus fuit pñtialr̃
demõſtratꝰ. Unde Luc. ij. Impleti ſunt
dies Marie vt pareret: ⁊ peꝑit filiũ ſuũ
ꝓmogenitũ: ⁊ pãnis eũ inolutũ ⁊ reclina
uit eum in ꝓſepio. ¶ O deuota aĩa cõſi⸗
dera ĩ ꝑtu xp̄i tui pñtialiter demõſtrato.
Refectionis pabulum.
Dignitatis faſtigium.
Paupertatis ſpectaculum.
Humilitatis ſpeculum.
¶ Primo ꝯſidera refectiõis pabulũ cũ
đr ꝙ hoc factuʒ eſt in bethleẽ. Nã beth
leẽ domꝰ panis iterpꝛetat̃. Panis autẽ
in ſcriptura ꝓ omĩ cibo accipit̃. Ille au
tem q̇ hodie natꝰ eſt đt de ſe ipſo. Jo. vj.
Ego ſuʒ panis viuus q̇ de celo deſcẽdi.
Si q̇s mãducauerit ex hoc pane viuet ĩ
eternũ: ⁊ panis queʒ ego dabo: caro mea
eſt ꝓ mũdi vita. Iſtũ panem docuit nos
xp̄s petere. Mat. vj. d. ꝙ pr̃i debemꝰ di⸗
cere Panẽ nr̃ʒ quotidianũ da nobis ho
die. ¶ Scđo ꝯſidera dignitatis faſtigiũ
cũ đr peperit filiũ ſuũ primogenitũ. Nã
ꝓmogenitura ſig̃t in filio dignitatẽ: Iſte
aũt q̇ hodie natꝰ eſt: fuit ꝓmogenitꝰ: nõ
poſt quẽ aliꝰ: ſʒ anteq̃ nullꝰ. Nã iuxta il
lud. Col. j. Ip̃e eſt imago dei inuiſibilis
primogenitꝰ oĩs creature. ¶ Tertio ꝯſi
dera paupꝛtatis ſpectaculũ cũ đr pãnis
eũ inoluit. O mira dignatio ſaluatoris
ille q̇ celoꝝ ꝯtinet regnũ: quẽ totus nõ
capit orbis: q̇ eſt rex regũ ⁊ dñs dñantiũ
ĩ q̃ ſũt oẽs theſauri ſapiẽtie ⁊ ſcie abſcõ
diti: q̇ eſt altitudo diuitiarum ſapiẽtie ⁊
ſcie dei. Col. ij. Hodie ꝓ nobis pauꝑ na
ſcit̃ pãnis inuoluit̃ in aliena domo con
ſpicit̃. Nã ip̃e dicturus erat Mat. viij.
Uulpes foueas habent: ⁊ volucres celi
nudos: filiꝰ ãt hoĩs nõ hʒ vbi caput ſuũ
reclinet. Quarto ꝯſidera humilitatꝫ ſpe
culũ cũ đr. Et reclinauit eũ ĩ ꝓſepio. Nã
ſicut đr. Lu. ij. Nõ erat ei locꝰ ĩ diuerſo⸗
rio. ⁊ iõ virgo btã filiũ ĩ ꝓſepio humilit̃
reclinauit. O quãta humilitas xp̄i dñi il⸗
le q̇ ẽ rex glĩe ſic hũiliter ponit̃ ĩ ꝓſepio
nõ ĩ lecto pellibꝰ phalerato. Nã ipſe di
cturꝰ erat Matt. xj. Diſcite a me q̇ꝛ mi⸗
tis ſum ⁊ humilis corde. ¶ Quãtũ ad ſe
cundũ. ſ. ꝓlis dignitatem g̃noſam dicit̃
filiũ. Nã eẽ filiũ dignitatẽ ſig̃t: q̇ꝛ filius
in domo dʒ hereditare: q̇ꝛ igit̃ xp̄s filiꝰ
đr in hoc eiꝰ dignitas deſignat̃. Nã ip̃e
eſt de q̃ dixit deꝰ pr̃. ij. Reg. xlj. Ego ero
ei in pr̃em ⁊ ip̃e erit mihi in filiũ. Vñ de
iſto filio hodie mũdo nato dicere poſſu
mus cõpletã eẽ ꝓphetiã Eſa. di. eſa. ix.
Paruulꝰ natꝰ eſt nobis ⁊ factus eſt ꝓnci
patus ſuꝑ humeꝝ eius ⁊ vocabit̃ nomẽ
eiꝰ admirabilis ꝯſiliariꝰ deus fortis pr̃
futuri ſcl̃i princeps pacis. Ubi ꝯſidera.
o deuota aĩa iſtius regis tui nati ⁊ dñi.
Humilitatem profundiſſimam.
Benignitatem largiſſimam.
Poteſtatem magnificam.
Nobilitatem digniſſimam.
¶ Primo inquã cõſidera in nato tibi re
ge humilitatẽ ꝓfundiſſimã cum đr par⸗
uulus natus eſt nobis. Nã magna fuit
humilitas qñ ille q̇ eſt deus magnꝰ dñs
⁊ rex magnus ſuꝑ oẽs deos hodie ꝓ no
bis voluit eſſe paruus. Vñ ſibi potuit di
cere deꝰ pater illud abdie. j. Ecce ꝑuulũ
dedi te in gẽtibꝰ cõtẽptibilis tu es val⸗

&c. O quã ↄtẽptibilis hodie apparuit ille q iuxta illud Philip.ij.cũ in forma dei eſſet nõ rapinã arbitrat⁹ eſt eſſe ſe equa lẽ deo ſꝫ ſemetipſum exinaniuit formã ſerui accipiẽs in ſimilitudinẽ hoiꝫ fact⁹ ꝛ habitu inuẽtus vt hõ. ¶ Scdo cõſidera benignitatẽ largiſſimã cũ dr fili⁹ dat⁹ ẽ nobis. Nã largiſſima benignitas fuit dei pr̃is qñ nõ ſeraphin nec cherubi vl' aliquẽ de ordinibus angelorũ dare nobis voluit: ſed filiũ ſibi eternalr̃ coequalẽ. Nã iuxta illud Gal.iiij. Ubi venit plenitudo tp̃is miſit de⁹ filiũ ſuũ factũ ex muliere factũ ſub lege vt eos q ſub lege erãt redimeret vt adoptionẽ filiorũ reciperem⁹. Et h̄ eſt qd ſibi dixit de⁹ pr̃ Eſa. xlix. Dedi te i lucẽ gẽtiũ vt ſis ſal⁹ mea vſqꝫ ad extremũ terre. ¶ Tertio cõſidera poteſtatẽ magnificã cũ dicit cui⁹ im periũ ſup humerũ ei⁹. Nã magna poteſtas ẽ huiuſmodi pueri nati cui⁹ de⁹ pr̃ dedit dñiũ eternale. Et ſic impletũ ẽ de ipſo illud.j. Regũ.ij. Dño iudicabit fines terre ꝛ dabit iperiũ regi ſuo ꝛ ſublimabit cornu xp̃i ſui. Impleta eſt etiã pphetia Eſa.d. Eſa.ix. Multiplicabit ei⁹ imperiũ ꝛ pacis nõ erit finis ſup ſoliũ dauid ſedebit ꝛ ſup regnũ ei⁹ vt confirmet illud ꝛ corroboret in iudicio ꝛ iuſticia a mõ vſqꝫ i ſempiternũ. ¶ Quarto cõſidera nobilitatẽ digniſſimã cũ dr. Et nomẽ ei⁹ admirabilis ꝛc. Nã per iſta diuerſa noĩa qb⁹ eſt appellat⁹ hic puer digniſſima: datur intelligi ei⁹ excellẽtia generalis. Ut ſic merito ſibi dici poſſit illd ps. Dñe dñs noſter quã admirabile eſt nomẽ tuũ in vniuerſa terra. ¶ Quantũ ad tertium.ſ. faminis celebritatẽ gaudioſaꝫ dicit. Et vocabis nomen eius Jeſum. Ubi nota ſm Ambroſiũ ꝙ ſicut angelus hoc nomẽ expreſſerat btẽ ꝟgini.d. Luc.j. Ecce cõci. in vtero ꝛ paries filiũ et vo. nomẽ ei⁹ Jeſum: ita ipm exprimit Joſeph vt ex h̄ poſſum⁹ aduertere xp̄ꝫ ſaluatorẽ virorꝫ ꝛ mulierꝫ. ¶ Sciẽdum eſt autẽ ꝙ inuenio iſtud nomen Jeſu in ſcriptura.

Deſideratum mentaliter.
Prophetatum veraciter.
Figuratum vtiliter.
Demonſtratum realiter.

¶ Primo iueñio hoc nomẽ ieſu deſideratũ mẽtalit. Uñ audi. Eſa.di. Eſa.lxiiij. Utinã diſrũperes celos ꝛ deſcẽderes ꝛ a facie tua mõtes defluerẽt ſicut exuſtio ignis: tabeſcerẽt aq arderet igni: vt noſtũ fieret nomẽ tuũ inimicis tuis a facie tua gẽtes turbarẽt cũ feceris mirabilia nõ ſubſtinebim⁹. ¶ Ubi lꝫ propheta videat quãtũ ad ſenſuꝫ hiſtorice petere ipoſſibilia vt.ſ. celũ deſrũpatur ꝛc. Uide tñ quãtũ ad ſenſuꝫ myſtice qualr̃ apte petit. Ubi ſciẽdũ ꝙ per celos inattingibiles itelligit diuina potẽtia: quã ↄſiderãdã naturalr̃ nõ videm⁹: quã ppheta petit diſrũpi.i. miſericorditer ad nos iclinari. Uñ ps. Inclina celos tuos ꝛ deſcẽde. Per mõtes autẽ eleuatos intelligũt ſupbi q ſupbia erigunt hos petit deflue re ꝛ vt exuſtio ignis tabeſcãt.i. vt corũꝫ annullet ſupbia. Signant aũt nominat tabeſcerẽt ex ignis aduſtione ex q nõ remanẽt niſi cineres q ſunt materia hũilis. vt ſupbi recordẽt cinerũ.i. mortꝫ. Quis tã ſupbus q ſe moriturꝫ ↄſiderat q ceruicẽ elatã nõ inclinet. Reuera null⁹ dꝫ eſſe vnde Eccleſiaſtici.xiiij. Memor eſto quoniã mors nõ tardabit. ¶ Per aquas ꝟo fluibiles ꝛ frigidas intelligũt hoies dediti carnalib⁹ deſiderijs ꝛ frenis diuitijs que trãſeunt velut vmbra in quib⁹ eſt extinct⁹ amor diuinus ꝛ ideo remanẽt frigidi ſicut aq. Hos petit propheta vt igne ardeant.i. vt in eis amor diuin⁹ vigeat per quẽ deũ ſup oĩa diligant. Ut dicãt cũ Apo. Phili.iij. Oĩa arbitror vt ſtercora vt xp̃m lucrifiã. Per inimicos autẽ quibus petit notũ fieri nomẽ eius intelligũtur demones dei ꝛ humani generis inimici. Iſtis igit̃ petit notũ fieri nomen dñi: vt ſentiãt eius virtutẽ. Per gentes autem intelligũtur homines q erãt ydolis dediti qui ignorabant deũ. Hos petit ppheta turbari a facie dñi.i. vt relictis ydolis in quibus confidebãt adhereãt vero deo qd factum eſt quãdo populus gentilis eſt ad fidem xp̃i ↄuerſus. ¶ Audi vero quid ſequitur: cũ inqt feceris mirabilia non ſuſtinebim⁹. Reuera quando dei filius eſt in vtero ꝟgis factus homo in quo fecit inſta mira: iſta ſuſtinere non poſſum⁹ qꝛ vires nr̃e naturales nõ ſufficiunt ad tot ꝛ tanta mira

bilia intuẽda. ¶ Scđo inuenio nomẽ ie-
ſu pphetatũ facit. Unde audi Baruch.
v. De⁹ inq̄t oſtẽdet ſplendorẽ ſuũ inte. i.
ieſum q̄ eſt ſplẽdor glorie hebre. j. q̄ ſub
celo ẽ noiabit tibi nomẽ tuũ a deo i ſem
piternum pax iuſticie ꝛ honor pietatis
pax inq̄ iuſticie q̄ñ ꝑ tuã paſſionẽ in q̄
erat iuſticia pcti pẽtorũ parẽtũ pacẽ fa-
ciẽs generis hũani cũ deo. ¶ Tertio in
uenio nomẽ ieſu figuratũ vtilit. vñ Joſ.
vj. dr q poſtq̄ deſtruxit Joſue fũdit⁹ ci-
uitatẽ hiericho dñs fuit cuz eo ꝛ nomẽ
ei⁹ in oi terra vulgatũ ẽ. ¶ Ubi ſciendũ
q ꝑ ciuitatẽ hiericho q̄ interp̄tat lũa q̄
in ſcriptura ponit ꝑ defectu intelligit
mltitudo vitiorũ q̄ in hoie ſunt defect⁹.
Per Joſ. aũt intelligit xp̄s. Sicut igit
Joſ. ciuitatẽ hiericho deſtruxit ſic ieſ⁹
mltitudinẽ vitiorũ. Nã deſtruxit luxuriã
ꝑ auſteritatẽ: q2 voluit feno ſupponi. De
ſtruxit auaritiã ꝑ paupertatẽ: q2 voluit vi-
lib⁹ pãnis iuolui ꝛ i aliena domo naſci.
Deſtruxit ſupbiã ꝑ humilitatẽ: q2 voluit
in p̄ſepio reclinari. Ad iſta aũt oia alia
reducũt. ¶ Sz aduerte ꝛ time q̄d inſtar
Joſ. dicat xp̄s. Maledict⁹ inq̄t q̄ edifica
uerit ciuit. hiericho. Reuera q̄ edificat
mltitudinẽ vitiorũ ẽ maledict⁹ a deo q2
hiere. xvij. Maledict⁹ hõ q̄ ꝯfidit i hoie.
ꝛ ponit carnẽ brachiũ ſuũ. ꝛ a deo rece-
dit cor ei⁹. Quid aũt in laudẽ xp̄i dicat
inſtar Joſ. audi. Fuit inq̄t dñs cũ Joſ. ꝛ
nomẽ ei⁹ i oi terra vulgatũ ẽ. Nã cũ ieſu
fuit dñs i vnitate pſone cui⁹ nomẽ vul-
gatũ eſt in vniuerſo mũdo. Uñ p̄s. Dñe
dñs noſter q̄ admirabile eſt nomẽ tuũ in
vniuerſa terra. ¶ Jſte eſt ieſus naue de
quo Eccl'ia. xlvj. Fortis i bello ieſus na
ue ſucceſſor Moy. in pphetis q̄ fuit ma
gnus ſz nomẽ ſuũ maxim⁹ in ſalutẽ ele
ctorũ dei expugnare inſurgẽtes hoſtes
vt ꝯſeq̄ret hrditatẽ iſrl. Ubi ſciẽdũ q ꝑ
ieſuz naue intelligit xp̄s ieſus. cũ quo
etiã ꝯcordat in noie. Conſidera igit o de
uota aia in laudib⁹ xp̄i ieſu. P'rio firmi-
tatẽ roborantem q2 fortis in bello. vñ. j.
Regũ. ij. Non eſt fortis ſicut de⁹ noſter
Scđo claritatez illuſtrantẽ: q2 ſucceſſor
Moy. i pphetis. Uñ Luce. vij. propheta
magn⁹ ſurrexit i nobis: ꝛ q2 de⁹ viſitauit
plebẽ ſuã. Tertio dignitatẽ excellẽtẽ: q2
magn⁹ ſm nomẽ ſuũ cui p̄s. Magn⁹ es
tu ꝛ faciẽs mirabilia. Quarto ꝓbitatez
inuadãtẽ: q2 ipugnare i ſurgẽtes hoſtes.
Cui⁹ auxiliũ petebat p̄s. d. Judica nocẽ
tes me: expugna impugnãtes me. Quin
to vtilitatẽ accedẽtẽ q2 vt ꝯſeq̄ret here
ditatẽ iſrael de qua Petrus. j. cañ. ſua. j.
Regnauit in nos in ipẽ viuã ꝑ reſurre-
ctionẽ Jeſu xp̄i ex mortuis i hereditatẽ
incorruptibilẽ ꝛ in ꝯtaminatã ꝛ imarceſ
ſibilẽ ꝯſeruatã in celis. ¶ Quarto inue
nio nomẽ ieſu demõſtratũ realr. vñ Mat
th. xxj. hic eſt ieſus ppheta a nazareth
galilee. Cui⁹ nois magnitudinẽ cogno-
ſcẽs apl'us di. philip. ij. Dñs exaltauit il-
lũ ꝛ dedit illi nomẽ qđ eſt ſup oẽ nomẽ:
vt i noie ieſu oẽ genu flectat cele. terre.
ꝛ infer. ꝛ ois lingua ꝯfiteat: q2 dñs ieſus
in gl'ia eſt dei p̄ris. ¶ Quãtũ ad q̄rtũ. ſ.
plebis vtilitatẽ copioſaz dr. Jp̄e ei ſal.
fa. ppl'z ſuũ a peccatis eorũ. Ubi ſciẽduz
ſm Chryſoſt. in omel. q angel⁹ interp̄-
tationẽ nois naſcẽdi pueri Joſeph an-
nũciat: vt ꝛ ipz letificet ꝛ hilari⁹ credat.
¶ Sciẽdũ ẽ aũt q inuenio hũc ſaluatorẽ

Suſpirijs appetitum.
Prophetijs predictum.
Figuris obuolutum.
Preſentijs exhibitum.

P'rio inuenio hũc ſal. ſuſpirijs appetitũ
Cũ quãtis deſiderijs appetit⁹ fuerit au
di Eſa. xlv. Rorate celi de ſup et nubes
pluãt iuſtũ aperi. ter. ꝛ ger. ſaluatorem.
Ubi ꝯſidera q̄liter iſte ppheta eloq̄ntiſ
ſim⁹ cognoſcẽs xp̄z i duab⁹ naturis ꝛ vna
pſona ſubſiſtere poſtulat vtrãq3 naturã:
diuinã. ſ. a patre deſcẽdẽtez: cũ dr. Rora
te celi ꝛc. Et hũanã a matre ꝓcedẽtẽ: cũ
ſubdit. Apiat terra ꝛ ger. ſal. ¶ Scđo i
uenio ipm pphetijs p̄dictũ. vñ Eſa. xix.
Clamabunt ad dñm a facie tribulãtis ꝛ
mittet eis ſaluatorẽ ꝓpugnatorẽ q̄ libe
ret eos. ¶ Tertio inuenio ipz figuris in
uolutũ. Uñ. iiij. Regũ. xiij. ſinaliter dr q
cũ ppl's iſraelitic⁹ feciſſet malũ corã dño
irat⁹ eſt furor dñi ꝯ eos: et tradidit eos
in man⁹ azahel regis ſyrie: q̄b⁹ ad ipz re
currẽtib⁹ dedit eis ſaluatorẽ ꝛ liberat⁹ ẽ
Jſrael de manu regis ſyrie. ¶ Ubi ſciẽ
dum q per ppl'm ꝛc. intelligitur genus
humanũ traditũ i manu dyaboli: recur-

figura

rēte aūt ad deū patreꝫ: misit eis saluato
rem ieſuꝫ xp̄m q̄ liberauit nos de manu
eius. ¶ Quarto inuenio ip̄ꝫ p̄ntijs exhi
bitum. vñ. Luc. ij. Euāgelizo vobis gau.
ma. qđ erit oi po. q2 nat⁹ eſt nobis hodie
sal. mūdi ꝛc. ſal. inc̄p in p̄ſenti p gratiam
et in futuro p gloriam. Ad quam ꝛc.

¶ In natiuitate dn̄i. Euangelium. vj.

Actū eſt i dieb⁹ illis. Exijt editū a Ceſare au
gu. vt deſcriberetꝰ vniuerſus
orbis ꝛc. Luc. ij. Ualde cōue
niēs eſt ꝛ cōſonū ratiōi: ꝙ nou⁹ ēt fact⁹
ꝛ inſolit⁹ p noua ſigna ꝛ mirabilia demō
ſtreꝰ. Silr etiā eſt cōuenīēs ꝙ ort⁹ noui
regis ꝛ dn̄i manifeſteꝰ ſubditis: vt i ip̄o
noua ſigna oñdāꝰ leticie: et dona plīma
largiāꝰ: ſicut videm⁹ tpaliter ꝙ in nati.
regꝫ p̄io gēiti letaꝰ regnū: ꝛ p ſigno leti
cie tripudia ꝛ iocalia cumulāꝰ. Cū igiꝰ
hodie in natiui. xp̄i fuerit effect⁹ nou⁹
ꝛ inſolit⁹: atq; humane meti ſupadmi
rabilis: vtpote: q2 v̄bū de v̄gine natus
caro factū eſt: ꝯueniēs fuit ꝙ in ipſi⁹ or
tu fierēt multa mira. qđ iter alia fuit no
ua deſcriptio pacē gn̄alē ſignificās vni
uerſi: ſilr q2 ip̄e ē rex regū ꝛ dn̄s dn̄antiū
Apoc. xix. nos natiuitas ei⁹ latere nō de
buit: ſꝫ magnifice annūciari: qđ q̄dē fece
rūt āgelici ſp̄us: gaudiū ꝛ leticiā ānūciā
tes: ꝛ dōa largiētes pleniſſima. q2 nobis
natū dederūt ſaluatorē hūani gn̄eris ꝛ
pacē i terra hoib⁹ bōe volūtatis pmul
garūt. hoc āt nobꝫ inuit euāgeliū hodier
nū. In q̄ nobis q̄tuor gn̄alr p̄ponūꝰ vcꝫ.
Mundi vnanimitas generalis.
Xp̄i natiuitas ſingularis.
Nati celebritas ſupernaturalis.
Dicti veritas ſpecularis.
¶ Primū p̄bat orbis deſcriptio ichoata
Scđꝫ v̄ginis p̄turitio celebrata. Tertiū
hoīs exultatio diuulgata. Quartum eg
minis p̄teſtatio ꝯfirmata. Primū in p̄n.
Scđm ibi factū eſt aūt ꝛc. Tertium ibi.
Et paſtores erāt. Quartum ibi ꝛ ſubito
facta eſt angeloꝝ ꝛc. ¶ Prima pars

Uantū ad p̄mū vbi tāgiꝰ mūdi
vnanimitas ꝛc. qđ p̄bat ꝛc. dic̄.
Facta eſt aūt ꝛc. Ubi ſciendum
quātum ad itellectū literalem
huius p̄rie ptis: ꝙ Ceſar imperator ro
manoꝝ volēs ſcire nūeꝝ regionū i orbe
q̄ ſuberāt ditiōi impij romani: numerū
etiā ciuitatū in q̄libet regiōe: numeꝝ q̄
ꝙ capitū in q̄libet ciuitate: p̄cepit vt de
ſuburbanis villis oppidis et pagis ad
ſuā ꝯfluerēt oēs ciuitatē vñ originē tra
xerīt ꝛ q̄libet denariū argenteū vbi erat
imago ꝛ ſupſcriptio ceſaris: valētē. x. nū
mos vſuales ppꝰ qđ ꝛ denari⁹ vocabaꝰ
traderet p̄ſidi p̄uincie: p̄fitēs ſe eſſe ſub
iectum impio romanoꝝ. Et q2 nūerus
eoꝝ q̄ ſic p̄fitebāꝰ redigebāꝰ in ſcriptis
iō huiuſmodi p̄feſſio: deſcriptio eſt vo
cata. ¶ Hec aūt deſcriptio p̄ria facta eſt
a p̄ſide ſyrie Cyrino q̄ dr̄ p̄ria quantū ad
cyrinū: q2 in iudea vbi p̄ſidebat cyrin⁹
q̄ eſt in vmbilico terre hitabilis p̄uiſuꝫ
ē vt hec deſcriptio ichoareꝰ ꝛ deinde p
circūſtātes natiōes aliū p̄ſides p̄ſeq̄rēꝰ.
Uel forte p̄ria dr̄: q2 p̄ria deſcriptio capi
tū in ciuitate fiebat a p̄ſide. ſcđa q̄ erat
ciuitatū in regiōe fiebat a legato ceſa
ris: tertia q̄ erat regionū fiebat i vrbe co
rā ceſare. ¶ Joſeph āt aſcendit a naza
reth galilee i ciuitatē bethleē eo ꝙ eēt
de domo dauid vt p̄fitereꝰ cū maria de
ſpōſata ſibi vxore p̄gnante. ¶ Hic viſis
ptꝫ lr̄a. dicit igiꝰ. Factū eſt in dieb⁹ illis
ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ ille Ceſar auguſt⁹: fuit
octauian⁹ nepos iulij ceſaris: q̄ a ceſa
ria dict⁹ ē ceſar. Uel q2 ceſus fuit de vē
tre mr̄is in ptu deficiēte: a q̄ poſtea oēs
ceſares appellati ſunt q̄ ēt ſucceſſit iu
lio caſari. ¶ Hic aūt octauian⁹ p̄rio di
ct⁹ eſt auguſt⁹ a q̄ oēs alij vocati ſunt au
guſti. hoc aūt nomē. ſ. auguſt⁹ ſortit⁹ eſt
q2 valde auxit rēpublicā itātū vt glorieꝰ
ꝙ relinq̄ret vrbē marmoreā quā inuene
rat lateritiā. Jſte i tāta pace circa annū
dn̄i regnauit. xij. ānis ꝙ i memoriā hui⁹
pacis edificauit tēplū idē. Jdē regnauit
lvj. ānis ꝛ āno regni ei⁹. xlij. nat⁹ ē xp̄s
ꝯpletis ab adā ānis trib⁹ milib⁹ ꝛ. xlvj.
ſꝫ hebraycā v̄itatē ꝛ ſꝫ ꝯputationē hie
ro. A cōdita v̄o vrbe ꝛ. xxxiiij. āno a nati
uitate xp̄i mortu⁹ ē cui ſucceſſit tyberi⁹
ceſar. Circa aūt iſtā partem euangeliſta
tāgit quatuor. ſ. Regētis dignitatē i im
perādo. Preſidētis ſedulitatē in exeq̄ē
do. Populi generalitatē in p̄fitēdo. Jo

ſeph ſingularitatē in cōparēdo. ¶ Quā
tū ad primū dicit. Factū eſt autē dño: ſcʒ
pmittēte ⁊ ordinante in dib⁹ illis. ſ. xlij.
anno ceſaris exijt edictū. i. mādatū ſcri-
pto firmatū ⁊ ex ad ptes remotas voce p̄
conis vulgatū ⁊ literis impialib⁹ hoc
ꝯtinētib⁹ exaratū. Unde edictū quaſi ex
tra dictū ḋr a ceſare auguſto pacifice re
gnāte vt deſcriberet̄ vniuerſus orbis. i.
vt numer⁹ regionū in orbe: nūer⁹ ciuita
tū i regionib⁹: ⁊ numer⁹ capitū familia-
rū in ciuitatib⁹ redigeretur in ſcriptis.
¶ Quātū ad ſcđm. ſ. pſidētis ſedulitatē
in exequēdo dicit. Hec aūt deſcriptio p̄-
ma facta eſt ⁊c. Qualr̄ aūt hic debeat in
telligi dictū eſt ſuperi⁹. ¶ Quātū ad ter
tiū. ſ. ppl'i gn̄alitatē i ꝓfitēdo dicit ⁊ ibāt
oēs vt ꝓfiterētur. ſ. p cēſus ſolutionē ⁊
ꝟbi expreſſionē: nō p nūciū ſʒ q̇libet pſo
naliter in ciuitatē ſuā nō i qua hitabāt:
ſʒ i qua nati erāt ⁊ maiores ſui nati fue-
rāt. Uolebat eñ ceſar ſcire nō ſolū quā
titatē hoim ſʒ etiā merita pſonaꝝ an. ſ.
nobiles eſſent vel ignobiles. ¶ Quātū
ad quartū. ſ. Joſeph ſingularitatē in cō
parēdo dicit. Aſcendit aūt ⁊ Jo. ⁊c. Uñ
Beda Supna aūt diſpēſatiōe pfeſſio cē
ſus deſcripta eſt vt i ſuā q̇libet patriam
ire iuberet̄ ſm ꝙ ſeq̇t̄. Et ibāt oēs vt ꝓfi
terētur ⁊c. qđ iō factū eſt vt dñs alibi cō
cept⁹ ⁊ alibi nat⁹ inſidiātis herodis fu
rorē facili⁹ euaderet. Unde ſeqnit̄. Aſcē
dit aūt Joſeph ⁊c. ¶ Aſcēdit aūt i iudeā
ciuitatē dauid. i. in qua nat⁹ eſt dauid q̇
vocabat̄ bethleē de q̄ pphetatū fuerat
ꝙ xp̄s i ea erat naſcitur⁹ ſicut pʒ Mich.
v. Ubi ḋr Et tu bethleē eufrata paruul⁹
es in milibus iudea ex te mihi egredie-
tur q̇ ſit dominator in iſrael: ⁊ egreſſus
ei⁹ ab initio a diebus eternitatis. ¶ Si
gnāter aūt facit mētionem de dauid ſm
Grego. ꝓpter pmiſſionē ſibi factā a deo
ꝙ de fructu ſuo xp̄s eſſet. ¶ Dicit̄ autē
ſm Cirillū. Deſponſatā ⁊ non cōiuncta
vt intelligat̄ xp̄s nat⁹ de virgine nō p̄ce
dēte carnali copula ſʒ ſponſalib⁹ ſolis.
¶ Dicit aūt ipſam pregnantem vt oſtē
dat veritatē nature aſſumpte. ¶ Myſti
ce autem exponēdo partem iſtam: qua-
tuor poſſumus conſiderare ſcʒ.
Dominationem imperantem potētius.
Pacificationē quietantem ſecurius.
Exarationem certificantē plenius.
Obligationē congruentē decentius.
¶ Primo inq̄ poſſum⁹ ꝯſiderare dn̄atio
nem imperantē potentius qꝛ tunc dn̄a-
bat̄ vniuerſo mūdo. Ratio aūt hui⁹ fuit
ad deſignandū ꝙ xp̄us q̇ naſcebat̄ ſicut
vnus rex ſingularis debebat toti mūdo
preeſſe. Uñ fuit pphetat⁹ zach. xiiij. di.
In illa die erit dñs vnus ⁊ nomē eius
vnū ⁊ ꝟtet̄ omnis terra. Nā in die nati
uitatis ieſu vnū dñm gn̄alē xp̄ʒ. ſ. habui
mus cui⁹ nomē vnū fuit qꝛ ſingulariſſi
mū qꝛ nunq̄ fuit ſile: qꝛ ieſus interp̄tat̄
ſaluator. Uñ Eſa. lj. Unū vocaui eū ⁊ bñ
dixi ei ⁊ mlt'iplicaui eū ⁊ iō ois terra ad
ipm dʒ reuerti ſibi reuerēter parendo.
Ipe eñ ſaluator exiſtēs generis hūani
eſt de q̇ dicit ap'ls Roñ. x. Nā idem dñs
oium diues in oēs q̇ inuocāt illū ois
eñ quicūqʒ inuocauerit nomē dñi ſalu⁹
erit. ¶ Iſte fuit figurat⁹ p iſtū vnū pa-
ſtorē: de quo ḋr Eze. xxiiij. Suſcitabo in
quit dñs ſup oues meas paſtorē vnū q̇
paſcat eas ſeruum meū dauid. ¶ Ubi
ſciēdū ꝙ p dauid q̇ interpretat̄ decorus
aſpectu ſiue manu fortis: intelligit̄ xp̄s
q̇ fuit decor⁹ ꝓpē puritatē quē aīa ſctā
alloq̇t̄. d. Ecce tu pulcher es dilecte mi
lectul⁹ nr̄ florid⁹. Fuit etiā manu fortis
ꝓpter cōſtātiā: qꝛ fuit p nobis pugil in
cruce de q̇ Eſaie. xxviij. Ecce valid⁹ ⁊ for
tis ē dñs. ¶ Iſtū aūt ſic decorū ⁊ fortē:
de⁹ pr̄ ſup oues ſuas. i. ſup gen⁹ hūanū
ſuſcitauit q̄ſi paſtorē vnū ꝓpter ſuā ſin-
gularitatē qñ hodie ipʒ miſit in mundū
de ꝟgine natū. ¶ Scđo ꝯſiderare poſſu
mus pacificationē q̇etātē ſecuri⁹ qꝛ tpe
natiuitatis xp̄i fuit pax i toto mūdo. Nō
āt hmōi fuit qꝛ ille naſcebat̄ q̇ debebat
pacificare totū gen⁹ hūanū: Uñ. Ephe.
ij. Ipe eſt pax nr̄a q̇ fecit vtraqʒ vnum.
¶ Tertio ꝯſiderare poſſum⁹ exarationē
certificātē pleni⁹ qꝛ tpe natiuitatis xp̄i
fuit gn̄alis deſcriptio orbis. Nō aūt hu-
iuſmodi fuit qꝛ ille naſcebat̄: q̇ oēs ſaluā
dos ſcribit in libro vite. iuxta illud p̄s.
In libro tuo oēs ſcribētur. Uñ pōt figu-
rari p iſtū virū de q̇ ḋr Eze. ix. Uir q̇qʒ
vn⁹ i medio eoꝝ erat idut⁹ lineis ⁊ atra
mētariū ſcriptoris ad renes ei⁹. ¶ Ubi

ſciendū ꝙ ꝑ virū iſtū intelligit̃ xp̄us q̄ dr̄
vir qr̄ ꝟtutib⁹ adornat⁹: vn⁹ qr̄ ſingula-
riter nat⁹: veſtit⁹ lineis: qr̄ exēplariter
ꝯuerſatus: ⁊ ſtare in medio qr̄ cōiter de
ſtinat⁹ ⁊ hēre atramētariū ſcriptoris: qr̄
ſapientia illuſtrat⁹. ¶ Quarto poſſum⁹
ꝯſiderare obligationē ꝯgruētē decenti⁹
qr̄ offerebant denariū argēteū valentē
x. nūmos vſuales. Rō aūt hmōi eſt qr̄ ho
mo ſignificat̃ ꝑ denariū: qr̄ ſicut in dena
rio erat ymago regis ⁊ ſupſcriptio: ita
in hoie eſt ymago dei: qr̄ de⁹ fecit hoiē
ad ymaginē ⁊ ſilitudinē ſuā. In ipo etiā
dꝫ eē ſupſcriptio. i. ornamēta ꝟtutū que
poſſūt dici ſupſcriptio dei. ¶ Iſte āt de-
nari⁹. i. hō dꝫ eſſe argēteus: qr̄ hō inſtar
argēti dꝫ habere puritatē in ꝯceptu cla-
ritatē in affatu ⁊ virtuoſitatē in effectu.
q̄ tria ſunt in argento: qr̄ hꝫ venuſtatē in
colore claritatē in clangore: ꝓcioſitatem
in valore: Iſtū igit̃ denariū. i. ſemetipm
dꝫ offerre xp̄o. Dicit̃ aūt ꝙ ille denari⁹
valebat. x. nūmos vſuales qr̄ in hoie dꝫ
eſſe obſeruātia. x. preceptoꝝ. ¶ Sciēdū
eſt igit̃ ꝙ ꝑ auguſtum pōt xp̄s ꝯgrue de
ſignari qr̄ ipe auget i ſe credētes. ¶ Ab
iſto igit̃ exiit edictum vt ſibi vnuſquiſqꝫ
profiteat̃: magis ſm Ambro. deuotione
mentis q̄ cenſus. ¶ Dicitur etiam ho-
mo eſſe Joſeph. i. acreſcens in opibus
bonis. Un̄ dicit̃ vobis. ij. petri. iij. Cre-
ſcite in gratia ⁊ cogitatione dn̄i nr̄i ie-
ſu xp̄i. Iſte dꝫ aſcendere in bethleē. i. ad
xp̄m qui eſt panis viuus qui de celo de
ſcendit. Joan. vj in ipo reficiatur. ad qđ
ipſe nos inuitat Matt. xj. d. Uenite ad
me oēs qui laboratis ⁊ onerati eſtis et
ego reficiam vos. Aſcendit autem cum
maria. i. cum puritate mentis: que deſi-
gnatur ꝑ mariā virginem: ⁊ amaritudi-
nem de offenſis q̄ intelligitur ꝑ mariam
quaſi amaram. ¶ Secunda pars

Sequit̃. Factū eſt aūt cū ibi
eſſēt ⁊c. Ubi tāgit̃ xp̄i nati
uitas ſinglaris qđ probat
ꝟginis pturitio celebrata.
Ubi ſciēdū ad itellectū lr̄e
ꝙ ꝓpt̃ frequētiā ⁊ multitu
dinē hoim venerāt in bethleē vt ꝓfiterē
tur ibidē: difficile erat paupib⁹ inuenire
domos i qb⁹ poſſent hitare. Maria igit̃
⁊ Joſeph qr̄ paupes erāt: nō habuerunt
domū ad hoſpitādū ſꝫ recollegerunt ſe
in quodā diuerſorio. Dr̄ aūt diuerſoriū
locus q̄ īter duas domos exiſtēs hꝫ co-
opimentū: hn̄s ex vtraqꝫ pte exitū ⁊ in-
troitum qr̄ nō hꝫ clauſurā. ⁊ eſt in loco
cōi in q̄ ciues in feſtiuitate vel ꝓpt̃ in-
temperiē aeris ſīl̃ ꝯuenire pn̄t ad loquē
dū ⁊ ad qđ etiā extranei ꝓpt̃ aeris intē-
piē ꝯuenire ſolēt. Ibi ḡ recollegerūt ſe
Joſeph ⁊ maria: qr̄ paupes erāt. In eo-
dē aūt diuerſorio. Joſeph vt dicūt aliq̄
fecit pſepiū boui ⁊ aſino q̄s duxerat ſm
āt alios ibi erat iā factū pſepiū. ⁊ qn̄ ali
q̄ paupes veniebāt cū aliqb⁹ aīalib⁹ po
nebāt ea ibi ad comedēdū. Qualitercū-
qꝫ āt dicat̃ certū eſt ꝙ ibi fuit pſepiū in
q̄ ꝟgo btā filiū ſuū natū reclinauit. In
illa igitur nocte qua ibi hoſpitabatur
impletum eſt tp̄s btē verginis vt pare-
ret. Et hoc eſt qđ dicit. Factū eſt aūt ⁊c.
Ubi. v. poſſumus cōſiderere. ſ.

Locum conuenientem.
Uirginem parientem.
Ueſtem cooperientem.
Stabulum capientem.
Situm deficientem.

¶ Quantū ad pmū dicit. Et factū eſt cū
eſſent ibi. ſ. i bethleē. Un̄ Ambro. Breui
ter ſctūs Lu. ⁊ quō ⁊ quo tpe ⁊ quo loco
ſm carnē xp̄s nat⁹ ē explicat. d. Et factū
eſt ⁊c. ¶ Quātū ad ſcđm dicit. Impleti
ſunt dies vt pareret. i. tp̄s. ix. mēſiū filiū
ſuū. i. de ſua ſb̄a ſm carnē genitū: vt ex
cludat̃ error dicētiū ipm attuliſſe carnē
de celo: vel habuiſſe carnē fantaſticā vt
ſic dicat illud Eccl̃iaſtici. xxiiij. Fruct⁹
me⁹ dulcis ſup mel. ¶ Peperit ergo vir
go filiū ſuum primogenitū. nō ſm hie-
ronymū. poſt quē ali⁹ ſꝫ āte quē null⁹.
¶ De iſto partu dixit angel⁹ ꝟgini Lu-
ce. j. Ecce ꝯcipies ⁊ paries filiū ⁊ voca-
bis nomē ei⁹ Jeſum hic erit magn⁹ ⁊ fi
lius altiſſimi vocabit̃. ¶ Un̄ poteſt figu
rari ꝑ Sāſonē de quo dicit̃ Judicū. xiij.
ꝙ dictum fuit ab angelo matri ſue: caue
ne bibas vinū nec ſicerā: nec aliquo ve
ſcaris immūdo erit enim puer nazare⁹
ab īfantia ſua: ⁊ ex matris vtero vſqꝫ in
diem mortis ſue. et ipe incipit liberare
iſrael de manu philiſtinoꝝ. ¶ Ubi ſciē-

dū φ per Sanſonē fortiſſimū q̄ vno mō interpretat̄ ſol itelligit̄ ſol iuſtitie Chriſt⁹ q̄ fortiſſim⁹ eſt ⁊ liberauit nos de manib⁹ philiſtinoꝝ q̄ interpretātur deuoratores.i.demonū qui volunt deuorare aiasn̄ras. ¶ Iſte habuit matrē maxime ſanctitatis:qđ dat̄ intelligi ꝑ hoc qđ dr̄ φ nō bibit vinū nec ſicerā q̄ habēt hebriare nec aliquo viſcebat̄ immundo. ¶ Xp̄s ēt in ſe fuit pur⁹ ⁊ mūdus ⁊ inocēs:qꝛ nazare⁹.i.ꝯſecrat⁹ ⁊ ſanctus dn̄s ab ifantia ſua ⁊ ex m̄ris vtero q̄ ſctitas i ipſo ꝑſeuerauit ſemꝑ ⁊ iō dr̄ vſq3 i diem mortis ſue. ¶ Quātū ad tertiū.ſ.veſtem cooperiētē dr̄ ⁊ pānꝫ cū inuolut. Pānis dr̄ pluralr̄:qꝛ forte ꝑpter paupertatē nō habebat vnū ſufficiētē. Xp̄s igit̄ ſic iuolut⁹ ſignificari potuit ꝑ arcā teſtamēti de qua dr̄. Nūeri.iiii. Inuoluent velo arcam teſtamēti. Nā ſicut in iſta arca erāt tabule teſtamēti ⁊ virga aarō que floruerat:⁊ māna:ita i xp̄o erāt tabule teſtamēti firmitatꝫ ⁊ ꝯſtātie virga Aarō florida puritatis ⁊ innocētie:māna dulce ſuauitatis ⁊ reficiētie. ¶ Quātū ad quartū.ſ. ſtabulū capiētē capiētē dr̄. Et reclinauit eū in p̄ſepio nō i lecto eburneo. Nā vul. fo.hn̄t ⁊ volucres celi nidos fili⁹ aūt homis nō hꝫ vbi caput ſuū reclinet. Mat. viii. ¶ Quātū ad quintū.ſ.ſicū deficiētē dixit. Qꝛ nō erat ei loc⁹ i diuerſorio ali⁹ ſcꝫ a p̄ſepio. Et tūc vt dicūt aliq̄ aſinus ⁊ bos genuflexerūt corā illo. Vt ſic impletum fuerit illđ Eſa.i. Cognouit bos poſſeſſorē ſuū ⁊ aſinus p̄ſepe dn̄i ſui.⁊ Abacuk.iii. In medio duoꝝ aīaliū cognoſceris. ¶ Sciēdū eſt aūt φ ſm̄ expoſitionē myſticā vel moralē in parte iſta.v.poſſumus cōſiderare. Nam xp̄s.

In bethleem naſcitur.
A virgine gignitur.
Vili veſte induitur.
In humili loco reponitur.
In aliena domo conſpicitur.

¶ Primo igitur xp̄s in bethleē naſcitur Iſte aūt loc⁹ fuit ꝯueniēs natiuitati xp̄i Nā bethleē domus panis interpretat̄. Quia igitur ille qui naſcebatur eſt panꝫ viuus qui de celo deſcendit ex quo ſi q̄s manducauerit viuet ineternū. Io.vi.iō ſm̄ Greg.i omel. Naſci debuit i bethleē Iſte panis eſt figurat⁹ per panē quē petiit helyas.iii.Reg.xvii. Ubi ſimiliter dr̄ φ tpe magne ſiccitatꝫ q̄ fuit qn̄ nō pluit trib⁹ annis ⁊ ſex menſib⁹. Hely. miſſus eſt ad mulierē ſareptanā vt paſceret eū: q̄ petiuit ab ea vt daret ſibi panē que fecit ſibi ſubcinericiū panē ꝑuulū de quo comedit hely.⁊ mulier ⁊ dom⁹ ei⁹ tota. Ubi ſciendum φ an̄ aduētū xp̄i i mundū erat maxima ſiccitas.⁊ penuria diuine grē nondū eñ erat ſp̄us datus:qꝛ nōdū erat xp̄s glorificat⁹ Io.vii. Hely.igit̄.i. p̄res veteris teſtamēti eſurientes miſſi ſunt ad mulierē ſareptanā q̄ interp̄tat̄ incendiū id eſt ad beatā v̄ginē q̄ fuit icēſa amore diuino nō ad aliquā aliā:qꝛ nō fuit alia ſibi ſilis. Ab iſta igit̄ petierunt panē refectiuū.i.ſaluatorē mūdi.qꝛ cognerūt ex ea xp̄ꝫ naſciturū ſicut fuit i multis locis ſcripture figuratū ⁊ ꝑphetatū: q̄ fecit ſubcinericiū panē ꝑuulū qn̄ xp̄m ꝯcepit in vtero q̄ iō paul⁹ dr̄:qꝛ ſemetipſum exinaniuit formā ſui accipēs in ſimilitudinē hominū factus:⁊ habitu inuēt⁹ vt hō. Phil.ii. Iſtū aūt panē.i.xp̄m. helye dedit qn̄ hodie per natiuitatē ei⁹ ipm ꝑtulit mūdo ex quo cōedit helyas ⁊ mulier ⁊ dom⁹ ei⁹ tota:qꝛ xp̄s eſt cib⁹ eā refectionis eterne. ¶ Uel aliter pōt exponi iſta figura:vbi ſciēdū φ dicta mulier hēbat filiū vnū ⁊ habitabat in ſarepta ſydōie ⁊ colligebat ligna. Ab iſta helyas petiit panē q̄ nō hēbat niſi modicū farine in hydria:⁊ parū olei in lechito q̄ fecit ſubcineritiū pa.⁊c. vbi ſupra ⁊ ex iſta hora non defecit hydria farine: nec oleū ꝗuſq3 dedit dn̄s abundātiā pluuie ſup terrā. ¶ Ubi ſciēdū φ ꝑ iſtā mulierē viduā itelligit̄ ſynagoga ⁊ lex moſayca:qꝛ carebat xp̄o ſp̄oſo ecclie. Fili⁹ aūt hui⁹ vidue erat ppl's iudaic⁹ ⁊ ꝯgregatio ſynagoge. Signāter aūt dr̄ habitaſſe i ſarepta ſydonie q̄ interp̄tat̄ incēdiū ⁊ ſydonia inutilis venatio:qꝛ ⁊ ſi in lege Moy.fuerit aliq̄le charitatis incēdiū ⁊ venatio vite eterne:tū fuit inutilis qꝛ nullus ꝑuenire ꝑfecte potuit:qꝛ i lege illa nō fuit ſolutū debitū:nec apta ꝑadiſi ianua:qꝛ nondū dei fili⁹ fuerat incarnat⁹. ¶ Per helyā ꝟo itelligunt̄ ſcti p̄res veteris teſti deſiderātes panē refectionis

figura ~~paſſionis~~ natiuitatis xp̄i

ſpūalis.i.xp̄m hūani generis ſaluatorē q̄bus rñſuʒ fuit q̄ nō ſolū habebat panē ſʒ nec oleū niſi paꝝ:qꝛ lex Moſayca nec xp̄m habuit nec abundātiā grē:ſʒ ſemꝑ vſq̃ ad tp̄s legis euāgelice habuit grāʒ diminutā. In hnc aūt tempoꝛ cū iam ſynagoga appropinquaret defectui:inuēta eſt modica farina.i.virgo beata īſtar farine alba ⁊ mūdiſſima ꝑ puritatē ꝟgineā:de qua fact⁹ eſt panis paruul⁹.i.natus ieſus in humilitate ꝓfunda.coctus ſub cineribus humanitatis nr̄e. Ubi caloꝛ decoquēs fuit amoꝛ quē ad gen⁹ humanū habuit redimēdū.iuxta illō Ephe.ij. Propter nimiā charitatē qua dilexit nos de⁹:filiū ſuū miſit in ſimilitudinem carnis peccati. ¶ Ex iſto aūt pane dr̄ comediſſe hel. ⁊c. qꝛ oēs iſto glorioſo pane.i.xp̄o ieſu faciant. Nam cum natus eſſet xp̄s de virgine:ſctōꝝ patrū icepit q̄etari deſideriū:figure legis explicari ⁊ ꝑ ꝯn̄s totū gen⁹ hūanū incepit recreari. Tanta vero dr̄ fuiſſe hui⁹ panis abūdātia vt exinde nō deficeret:donec pluuia abūdaret:qꝛ nobiſcū manet in ſacramēto altaris xp̄s ⁊ ꝑſeuerabit i finē quouſq̃ ſuꝑueniat abūdātia quā habebim⁹ in glīa. ¶ Nō vacat q̄ dr̄ mulierē ligna collegiſſe:qꝛ ſynagoga ligna collegit:dū xp̄o crucis parat patibulū.in q̊ ꝓ pctīs nr̄is deo ſatiſfaciēs nos redemit. ¶ Secūdū qđ ꝯſiderare poſſum⁹ eſt quōd naſcitur:qꝛ de ꝟgine mr̄e vn̄ dr̄ q̄ peꝑit filiū ſuū ꝓmogenitū. Rō āt q̄re de ꝟgine naſci voluit fuit qꝛ ip̄e veniebat ad tollēda pctā mūdi.⁊ iō ſine pctō eſſe debuit. Un̄ ip̄e pctm̄ nō fecit nec inuētus eſt dolus i oꝛe ei⁹.j. Pe.ij. Scđa rō fuit vt pariēs ⁊ naſcēs ſe inuicē nobilitarēt. Un̄ Aug. ſuꝑ Jo. Nobilitas fuit xp̄i naſcētis in ꝟginitate parientis:⁊ nobilitas pariētis in diuinitate naſcētis. ¶ De magnitudine hui⁹ generatiōis loquit̃ Bern̄. ſuꝑ Canti.di. Fratres gn̄atiōeʒ iſtā q̄s enarrabit:angel⁹ nūciat:virt⁹ obūbrat ſuꝑuenit ſpūs:virgo credit:virgo ꝑturit: ꝟgo ꝑmanet:q̄s nō mirat̃:naſcit̃ ꝟbū infans. Ibi agnoſcit̃ lōgitudo breuis:latitudo anguſta:altitudo ſubdita:lux nō lucēs ꝟbū infās:aq̄ ſitiēs:panis eſuriēs.

¶ Tertio ꝯſiderare poſſum⁹ q̄ vilibus pānis inuoluit̃. Uoluit aūt xp̄s vilibus pānis inuolui ſʒ Bedā:vt nobis ſtolam imoꝛtalitatis acq̄reret. ¶ Quarto ꝯſiderare poſſum⁹ q̄ in ꝑſepio cū aīalib⁹ reponit ad deſignādū q̄ ipſe venit ad nos qui eram⁹ beſtiales:vt nos faceret rēnis capaces ſm Cirillū.vel ſm Bedā vt nobis dei regnū celeſte:⁊ ita ſe oſtendat eſſe nr̄m pabulū refectiuū. Magna nobis debet eſſe materia humilitatis qñ videmus dn̄m vilibus pānis indutū ⁊ i ꝑſepio reclinatū. In q̄bus duo vicia repꝛhendit.ſ.pulchritudinē veſtimētoꝝ:⁊ ſuꝑfluitatē edificioꝝ. Ipe enī ſʒ Ber. nec ꝑcioſam veſtē elegit:nec domū:ſed ꝓ purpura pānū:ꝓ domo ꝑſepe. ¶ Quīto ꝯſiderare poſſum⁹ q̄ in alieno loco cōſpicit̃. Un̄ dr̄ q̄ nō erat ei loc⁹ in diuerſoꝛio ad deſignādū q̄ dei fili⁹ vni⁹ nature cū patre:naſcebatur in aliena natura.ſ.humana.quā ſm Grego.ſibi vniuit in vnitate ꝑſone. Uel ſm bedā naſcebat̃ in aliena domo vt nobis domū ꝓpꝛiā ꝑpararet in ꝑadiſo. ¶ Uel moꝛaliter dicere poſſumus q̄ poſtq̄ hō in nazareth.i.in puritate floꝛida ꝯcepit filiū.i.opus bonū. In betblee q̄ eſt dom⁹ panis dʒ parere.i.qđ concepit coꝛde ponere in opere vt poſſit refici pane.vite eterne. Cū aūt filiū peperit.i.op⁹ bonū fecerit non dʒ ip̄m inuoluere i ſerico.i.gloꝛiā mundanā in ip̄o q̄rere:qꝛ tūc iā recepiſſet mercedē ſuā:⁊ ꝯmutaſſet ſm Greg.rē valde ꝑcioſam ꝓ re valde vili q̄ cito trāſit. Dʒ āt reclinari i ꝑſepio coꝛā aīalib⁹:qꝛ ꝟbo ꝑdicatiōis dʒ ſe facere pabulū refectiuū hoīum queadmodū beſtiaꝝ arguēdo obſecrādo increpādo eoꝝ vitia ⁊ ſemꝑ cū modeſtia:vt ip̄os reducat ad bonū ſʒ aplm̄.ij. Ti.iiij. ¶ Dʒ etiā eſſe i via publica:qꝛ ei⁹ ꝑdicatio nō dʒ eſſe in angulis:ſʒ oībus manifeſta. Un̄ Mat. vltimo Eūtes in mūdū vniuerſum ꝑdicate euāgeliū oī creature.

¶ Tertia pars.

Sequit̃. Et paſtoꝛes erant in regiōe ⁊c. Ubi tāgit̃ nati celebritas ſuꝑnaturalis.qđ ꝓbat hoīs exultatio diuulgata. vbi ſciēdum q̄ mos erat antiquitus in vtroq̃ ſolſtitio.i. hyemali et eſtiuali cuſtodire vigilias noctis ⁊ h̄

ꝓpter reuerētiā ſolis:cui antiq̄t⁹ ꝑpt
ſuā claritatem fiebat magna veneratio.
Iſte mos.ſ.cuſtodiendi vigilias noctis
forte inoleuerat apd iudeos ex vſu coha
bitātiū:ꝛ tūc illis vigilātib⁹ āgel⁹ dñi ap
paruit annūciās eis ſaluatorē natū in
bethleē. ¶ Dicit igit. Et paſtores erāt i
regiōe eadē. Ubi ſciendū q̄ circa iſtam
partem poſſumus ꝯſiderare.vij.ſcꝫ.

Cetum congregatum.
Nuncium deſtinatum.
Lumen declaratum.
Animum immutatum.
Debilem roboratum.
Solatium nunciatum.
Inditium demonſtratum.

¶ Quantū ad p̄mū d̄r. Et paſtores ꝛc.iu
xta bethleē vno miliario.cuſtodiētes vi
gilias noctis vt dictū ē ſupra. ¶ Dicit
aūt vigilias pluraliter:q2 q̄tuor vigiliis
noctē diſtinguebāt. Prima vocat noctici
nū in q̄ vigilabāt pueri. Scḋa gallicāt⁹
in q̄ vigilabāt iuuenes. Tertia media
nox i q̄ vigilabāt viri. Quarta mane i q̄
vigilabat ſenes. ¶ In q̄li aūt vigilia no
ctis xp̄s fuerit nat⁹ ꝛ vigilātib⁹ paſtori-
bus angel⁹ apparuerit pōt haberi ex il
lo qḋ d̄r.ſapiētie.xviij. Ubi d̄r. Cū eñ q̄e
tū ſilentiū tenerēt oīa ꝛ nox in ſuo cur
ſu mediū iter haberet:oīps ſermo tuus
dñe exiliēs de celis a regalib⁹ ſedibus
venit. ¶ Cōuenienter aūt paſtorib⁹ an-
nūciat xp̄i natiuitas. Primo vt ſimpli-
citatē cōmendaret ꝛ vt teſtimoniū veri⁹
haberet:q2 d̄t Amb. Simplicitas ꝟo no
uit fingere:nec audita nouit mutare. Se
cūdo vt ſupbiā reprimeret. Uñ xp̄s Mat
the.xi. Cōfiteor tibi pr̄ dñe celi ꝛ terre:q2
abſcōdiſti hec a ſapiētib⁹ ꝛ pru.ꝛ re.ea
paruulis. Tertio vt ſe paſtorē oſtenderet
ſꝫ Bedā. Uñ Jo.x. Ego ſuꝫ paſtor bon⁹.
Quātū ad ſcḋꝫ.ſ.nūciū deſtinatū d̄t. Et
ecce angel⁹ dñi ſtetit iuxta illos. Rōna-
bile aūt fuit vt angelus natiuitatē dñi
nūciaret q2 cū hō eſſet exulatus a glīa
celeſti i q̄ oꝫ ꝯciuis angelorū:qñ xp̄s per
quē reducunt ad patriā fuit nat⁹ debue
rūt nobis illā cū gaudio nūciare. ¶ Iſte
angel⁹ credit fuiſſe gabriel:q2 ſicut nū-
ciauit vgini ꝯceptionē ita paſtorib⁹ na
tiui. ¶ Quātū ad tertiū.ſ.lumē declaratū
d̄t. Et claritas dei circunfulſit illos. ¶ Con
ueniēs aūt fuit vt i natiuitate xp̄i lux ap
pareret ꝛ claritas ad deſignādū q̄ ē lux
vera q̄ illuminat oēm hoiem veniētē in
hūc mūdū Jo.j. ¶ Dicit igit ꝛ claritas
dei.i.diuia ꝟtute facta nō ab aliq̄ corpe
illuminoſo emiſſa circūfulſit illos.i.ex
oi parte illuminauit illos:q2 nō venit il
luminare pticularit ſꝫ gn̄alit totū mun
dū. ¶ Quātū ad q̄rtū.ſ.animū imutatū
d̄t. Et timuerūt timore magno. Ubi ſciē
dū q̄ q2 natura nr̄a ꝑpter pctm̄ ad infi-
ma ē retracta:ꝛ ſupnoꝝ ſpirituū eſt fre-
quēti ſolatio ꝑpedita:ꝛ iō aſpectu ſpūs
angelici efficit timoroſa q̄q̄ igit pacis
fuerit angelica familiaritas ſignū ꝟita
tis fuerit magnifica claritas timuit tn̄
humana fragilitas. ¶ Quantū ad q̄ntū
ſ.debilē roboratū d̄t. Et dixit illis ange
lus nolite timere. Ubi ſciedū q̄ differē-
tia eſt inter bonū angelū ꝛ malū qñ ap-
rent hoibus:q2 angel⁹ malus dimittit
hoiem territū:ſꝫ bonus ꝯfortat. ſicut pꝫ
de angelo q̄ dixit mulieribus q̄rentib⁹
xp̄m. Mat. vltimo. Nolite inquit timere
vos:ſcio eñ q̄ Jeſum q̄ritis. ¶ Quātū
ad ſextum.ſ.ſolatium nunciatum dicit.
Ecce enim euangelizo vobis gaudiū ꝛc.
Grego. Nec ſolū ſedat terrorem ſed etiā
alacritatem infundit. ¶ Sciēdum eſt au
tem q̄ in iſta bona legatiōe angeli leta-
bunda.v.innuit.videlicet.

Ueritatem oſtenſiuam:quia ecce.
Charitatē diffuſiuā:q2 euāgelizo vobis
Quantitatem intenſiuā:q2 gau.magnū.
Cōitatem extenſiuā.q2 erit omni pplo.
Utilitatem allectiuam:q2 natus eſt ꝛc.

¶ Quātū igit ad primum dicit Ecce.i.
p̄ſentialiter ꝛ certitudinaliter qḋ dico
euenit. Unde Eſa.lxij. Ecce domin⁹ au
ditum fecit cū extremis terre. Nam nō
ſolū natiuitatē ſuā manifeſtauit paſtori
bus q̄ſi i medio terre habitabilis et exi
ſtentibus:ſꝫ etiā in extremis terre:qñ i
oriēte magis apparuit ſtella. ¶ Quātū
ad charitatē diffuſiuam dicit euāgelizo
vobis.i.nunciū bonū porto. Uñ poterat
dicere angel⁹ illud Lu.j. Ego ſuꝫ gabriel
qui aſto ante deum ꝛ miſſus ſum loq̄ ad
te:ꝛ hoc tibi euāgelizare. ¶ Quātū ad
quātitatē intēſiuā dicit gaudiū magnū.

Magnū inq̄: q2 ſine triſtitie ꝑmixtione.
Vn̄ Nee.viij. Nolite ꝯtriſtari gaudiū em̄
dn̄i ē fortitudo veſtra. Magnū ēt: q2 cū ꝑ
petua duratiōe. Vn̄ Jo.xvj. Gaudiū ve-
ſtrū nemo tollet a vobis. ¶ Quātuʒ ad
cōitatē extēſiuā dicit. ꝙ erit oī pp'lo. Nā
iſtud gaudiū nō fuit particulare: ſʒ valde
generale: tā em̄ ꝑegrinātib⁹ in mūdo ꝙ̄
paciētib⁹ ī purgatorio vl' ī lymbo: ꝙ̄ etiā
regenerātib⁹ ī celo iſtō gaudiū fuit cōe.
Vn̄ .j. mach. vij. Letat⁹ eſt pp'ls valde et
egerūt diē iſtā ī leticia magna. ¶ Quātū
ad vtilitatē allectiuā dicit q2 nat⁹ eſt ꝛc.
Hodie igit̄. i. ī tꝑe iſto in q̄ eſtis ſeruituti
ſubiecti ꝙ oſtēdit ꝓfeſſio facta ceſari et
cēſus ſolutio q̄ ſeruitutē humani gene-
ris ꝑ pctm̄ diabolo figurabat nat⁹ ē ſal-
uator bn̄ficiū redēptiōis ipēdēs circa ſer
uitutē diaboli vl' peccati q̄ ē xp̄s: q2 ſʒ ꝙ
hō vnctus plenitudine gratie. Vn̄ Jo.j.
Vidim⁹ gloriā ei⁹ gl'iam quaſi vni. a pa.
p. gratie ꝛ veritatis. Dn̄s: q2 ſm ꝙ deus
nos virtute ſue potentie ꝓtegens. Naʒ
dn̄s ipſe deus in ps. In ciuitate dauid
i. bethleē: de qua ꝓphetatū erat ꝙ ieſus
naſcerer̄. ¶ Iſte eſt ſaluator de q̄ ad Ti.
iij. Apparuit benignitas ꝛ hūanitas ſal
uatoris noſtri dei nō eſt ex opib⁹ iuſtitie
q̄ fecim⁹ nos: ſʒ ſm miaʒ ſuā ſaluos nos
fecit ꝛc. ¶ Iſtud gaudiū fuit figuratum
Heſter. viij. Ubi ſimiliter dr ꝙ cū Aman
aduerſarius iudeoꝛuʒ ꝓcuraſſet literas
a rege aſſuero ꝙ iterficerēt oēs iudei q̄
tunc erāt popul⁹ dn̄i heſter regina igreſ
ſa eſt ad regē: ꝛ petijt ab eo gratias ꝙ ve
teres litere Aman q̄ erant litere mortis
corrigerentur ꝛ remouerētur ꝑ aliquas
literas que forēt litere liberatiōis ꝛ vi-
te: quodq̄ factū eſt: et miſſe ſunt litere ꝑ
vniuerſam prouinciam ꝙ nō interficerē
tur iudei qui erant populus dei: ſed ho-
norarentur vbiq̄. mardocheus etiā de
palatio regis egrediēs ꝓcedebat ornat⁹
ꝛ coronatus oiſq̄ ciuitas exultauit. Ju
deis aūt noua lux oriri viſa eſt: gaudium
honor ꝛ tripidiū apud oēs populos: ꝛ fa
cta ſunt feſta ꝛ conuiuia magna. ꝛ multi
adheſerūt ſecte iudeoꝝ. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ
ꝑ pp'lm iudaicū: q̄ erat pp'ls dei: itelligit̄
totū gen⁹ humanū ꝙ de⁹ creauit: guber
nat ꝛ regit. de q̄ ps. Ipſe eſt dn̄s de⁹ no
ſter: nos aūt populus ei⁹ ꝛ oues pa. ei⁹
Per amā aūt q̄ iterp̄tat̄ iniqu⁹: itelligit̄
diabol⁹ iniqu⁹ ꝛ aduerſari⁹ gn̄is hūani.
Per regē vo aſſuerū q̄ iterp̄tat̄ beatitu-
do itelligit de⁹ q̄ ē beatitudo nr̄a. Diabo
lus inſtar amā ꝓcurauit a deo ꝯtra gen⁹
hūanū lr̄as mortis qn̄ de⁹ ꝑmiſit vt tēta
ret primos parētes. Nā inuidēs diabol⁹
hoī q̄ fact⁹ fuerat vt haberet iſtā gl'iā
vn̄ ipſe fuit ꝓpter pctm̄ ſupbie expulſus
ꝓcurauit vt caderet ꝛ peccaret. Vn̄ ſap.
ij. Inuidia diaboli mors intrauit ī orbē
terrarū. Per heſter aūt q̄ interp̄tatur pre
parata in tꝑe: ſiue in populis eleuata in
telligit̄ virgo maria: q̄ tꝑe quo dei filius
voluit icarnari ſola fuit p̄parata ꝛ digna
vt de ip̄a dei fili⁹ aſſumeret carnē hūanā
Exaltata nihilominus in populis dr: q2
nulla pura creatura inuenit̄: cui de⁹ tan
tam gratiā fecerit: cū ip̄am in ſuā matrē
elegerit. Eſt etiā exaltata: q2 ſuꝑ oēs mu
lieres benedicta ꝛ in neceſſitatib⁹ inuo
cata. Vn̄ Luc.j. Bn̄dicta tu ī mulierib⁹.
¶ Iſta aūt iſtar heſter regine cognoſcēs
mortis ſn̄iam datā ꝯtra gen⁹ hūanū: de-
uotis p̄cib⁹ ad Aſſuerū regē. i. ad deū re
curſum habuit: ꝛ nouas impetrauit lite-
ras: ne litere mortis ſuū retinerēt vigo-
rē ſʒ vita ꝛ honor nūciaret̄ hūano gene-
ri: ꝙ factū ē qn̄ inclinauit dei potētiā bo
nitatē ꝛ clemētiā: vt noſtrā hūanitatē aſ-
ſumeret: ꝛ hodie ꝑuul⁹ naſceret̄. ¶ Vn̄
ſignāter dr ꝙ Mardoche⁹ q̄ interpretat̄
amare cōterēs ipudētē ꝛ ſignificat xp̄m
q̄ diabolū ipudentē ꝛ arrogantē deuicit
de palatio regis. i. de throno deitatis ho
die egreſſus eſt qn̄ viſibilis mūdo appa
ruit: ornat⁹ ꝟtutib⁹: ꝛ noſtra carne ineffa
biliter ꝛ mirabil'r coronat⁹. Sic autē or-
natū ꝛ coronatū regē excitātur attende-
re oēs fideles anime Cant. iij. q̄b⁹ dicit
ſpūs ſan. Egredimini filie ſyon ꝛ videte
regem Salomonē in dyademate quo co
ronauit eum mater ſua. ¶ Dicitur autē
ꝙ vniuerſa ciuitas exultauit: quia reue-
ra ī natiui. tanti regis q̄ſq̄ deberet leta
ri. iuxta illud Eſa. xxxv. Letabitur deſer-
ta ꝛ inuia: ꝛ exultabit ſolitudo ꝛ florebit
quaſi liliū. Nā tot⁹ mūdus ſignificatus
ꝑ ciuitatē q̄ deſert⁹ erat ꝛ inuius qn̄ nat⁹
eſt iſte q̄ eſt veritas ꝛ vita. Jo. xiiij. mert

figura natis xpi

ſo dȝ letari ⁊ florere ⁊ fructificare. ¶ Di cam⁹ igiť ꝙ oi pplo.i.gñeri humano: hodie noua lux oziri viſa eſt xp̄o nato q̄ eſt lux ꝟba q̄ illuminat oēm hoiez venientē in hūc mūdū. Jo.j. gaudiū ēt honoꝛ et tripudiū cumulanť: qꝛ hodie gen⁹ humanū vidit hoiem factū deū: ⁊ deū hoiez incarnatū: vñ debēt fieri feſta et tripudia ſpiritualia vt hic fiāt participes hui⁹ feſtiuitatis p gratiam ⁊ in futuro p gloꝛiam.

¶ Quātū ad ſeptimū.ſ.iudicium demōſtratū dt. h̄ vobis ſignū ⁊c. Tāgit aūt in iſto indicio armirabili tria.ſcilȝ.

Xp̄i puritatē ⁊ innocētiā: cōtra luxuriā.
Paupertatē ⁊ indigētiā ꝯtra auariciam.
Humilitatē ⁊ obediētiā cōtra ſupbiam.

¶ Ut ſic xp̄s venerit vt deſtructoꝛ oiȝ viciorū: ⁊ plātatoꝛ virtutū. ¶ Quātū igitur ad p̄mū dt. hoc vobis ſignū.ſ.nat. ſaluatoꝛis: inuenietis iſantē inocētē qꝛ agnū ſine macula. Quātū ad paupꝛtatē ⁊ indigētiā dt pānis inuolutū. Nā pānis fericis nō pellib⁹ variatis ſȝ vilib⁹. ¶ Quātū ad humilitatē ꝯ̄ ſupbiā dt Poſitū i p̄ſepio non in palatio vel lecto eburneo.

¶ Sciēdū eſt aūt circa iſtā ptē p̄ncipalē loquēdo moꝛaliť ꝙ p paſtores intelligūť vno mō p̄lati q̄ debēt eē paſtores pp̄li ſibi ꝯmiſſi: vt eos paſcāt ꝟbo ⁊ exēplo: de quib⁹ dñs hie.iij. Dabo vobis paſtores iuxta coꝛ meū q̄ paſcent vos ſciētia ⁊ doctrina. Uel p paſtores magis ſpāliter loquēdo intelligiť aia itellectiua. Per gregem ꝟo multitudo potētiaꝝ ſenſitiuarū Aia igiť intellectiua ſicut bon⁹ paſtoꝛ dȝ vigilare ſup gregē.i.ſuper potētias ſenſitiuas: ne ꝑpter delectationē excāt terminos recte rōnis: ertēdēdo ſe ad illicita. vñ ſibi dr.ij. Ti.iiij. Tu ꝟo vigila oibus laboꝛa op⁹ fac euāgeliſte miniſteriū tuū imple: ſobrius eſto. Uñ talis paſtoꝛ pōt figurari p dauid q̄ dixit Sauli regi. j. Reg.xvij. Paſcebat ſeru⁹ tu⁹ gregē patris tui ⁊ veniebat leo vľ vrſus: tollebat ꝙ arietē de medio gregis: ⁊ ſeq̄bar eos ⁊ pcutiebā: erueb āꝙ eos de medio eoꝝ. ⁊ illi iſurgebāt aduerſuȝ me: ⁊ ap̄hēdebā mētū eoꝝ ⁊ ſuffocabā iterficiebāꝙ eos. nā ⁊ leonē ⁊ vrſum interfeci ego ſeruus tu⁹. Erit igiť philiſte⁹ hic icircūciſus.ſ. golias q̄ſi vn⁹ ex eis. Quē ēt dauid inter fecit. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p leonē intelligiť pctm̄ ſupbie. qꝛ leo aial ſuperbū eſt. Per vrſuȝ ꝟo immūdū: pctm̄ luxurie qđ facit hoiem imūdū. Per goliā ꝟo hoiem monſtruoſum: pctm̄ auaricie. Mōſtruoſa em̄ res eſt ꝙ hō ſit deditus tempoꝛalib⁹ per pctm̄ auaricie q̄ modicū durāt ꝙ obliuiſcať creatoꝛis ſui. Per iſta igiť tria oṁe pctm̄ pōt itelligi. Dū igiť dauid.i. hō q̄ dȝ eſſe manu foꝛtis per cōſtātiā: ⁊ decoꝛ⁹ aſpectu per innocentiam: cuſtodit gregē i. potētias ſuas: aliq̄n inuadūt pctā deſignata p dcā tria: ⁊ tūc hō dȝ viriľr ſurgere ꝯ̄ illa: ⁊ ſi aliq̄n aliquā ouē tāgūt.i. aliquā potētiā alliciūt añꝙ veniāt ad ꝯſenſum dȝ eā eripere ⁊ nō ꝑmittere p ꝯſenſum eā iterficere. Sicut ſupradictū ē q̄tuoꝛ ſunt vigilie noctis: ⁊ ita q̄tuoꝛ ſunt etates hois.ſ. pueritia: iuuēt⁹: virilitas ⁊ ſenect⁹. Jn oib⁹ iſtis etatib⁹ hō dȝ vigilare ſup grege ſuo.i. ſuper potētiis ſuis eas ſollicite i diuina gr̄a cuſtodiēdo. vñ oibus ⁊ p oi etate dr Mar.xiij. Uigilate ḡ: neſcitis em̄ q̄n dñs dom⁹ veniat: ſero an media nocte an gallicantu an mane: ne cū venerit repente inueniat vos doꝛmiētes: qđ aūt vobis dico oib⁹ dico. vigilate.

¶ Quarta pars.

Sequiť. Et ſubito facta eſt ⁊c. vbi tāgiť dicti veritas ſpecularis qđ ꝓbat agminis ꝓteſtatio. vbi ſciēdū ꝙ factuȝ aliquod quāto per plures cōfirmať tāto efficiť credibilius: vt igitur natiuitas xp̄i magis ſit credibilis: ⁊ de ip̄a nullus dubitet: iō cū angelo nūciāte paſtoꝛibus multitudo celeſtiū agminū hoc idem dicētium adunatur. ¶ Jn iſta aūt ſocietate angeloꝛum tria conſidero.

Cuneum vigoꝛoſum.
Canticum iubiloſum.
Affectum dulcoꝛoſum.

¶ Quātū ad primum dicit. Et ſubito.i. quaſi in inſtāti: vt hoc idē cōfirmarēt qđ prim⁹ nūciauerat ne ſi moꝛa fuiſſet inter ipſum ⁊ iſtos foꝛte nō viderēť idē nūciaſſe: facta eſt cū angelo.ſ. p̄mo multitudo celeſtis exercitus: in quo nobis exp̄mit cuneū vigoꝛoſuȝ qꝛ exercit⁹ celeſtis vocať. ¶ Quātū ad cāticū iubiloſum dicit Laudantiū deum q̄ tam magnū bñficiū

fecit generi humano ꝛ dicētū gloria in altiſſimis deo. Dicūt aūt ꝙ glīa ſit deo ī altiſſimis: qꝛ añ natiuitatē xp̄i ſ3 aliqͣs nō oēs angeli cognouerūt myſteriū icar natiōis niſi aliq̄ ſūmi q̄b⁹ fuit reuelatū a deo. In natiuitate aūt ei⁹ plurib⁹ innotuit: de quo gloriā habuerūt: dum ſm Greg. videbāt nos ī ꝓximo redēpturos ꝛ eoꝝ numeꝝ ꝑ hoies reparādū. ¶ Vel ſm Bedā. iō laudāt vt nō ſolū de redemptiōe hūani generis grās deo impēdāt ſ3 etiā vt nos inſtruāt: vt de receptis bñficiis deo gratias ꝑſoluam⁹. ¶ Quantū ad tertiū. ſ. affectū dulcoroſum dicit. Et in terra pax hoib⁹ bone volūtatis. Ubi Beda. optāt etiā pacē hoibus: cum ſubdunt: ꝛ in terra pax hoiō⁹ qꝛ quos infirmos ꝛ abiectos deſpexerāt naſcēte ī carne dñō: iā ſocios venerant. Quib⁹ autē hoibus pacē poſcāt exponit. d. bone volūtatis. eis ſc̄ q̄ ſuſcipiūt natū xp̄m. Nō enim eſt pax impiis ſ3 pax multa diligētibus nomē dei. Vñ ps. Orieť in diebus eius iuſticia ꝛ abūdātia pacis. Abundātia inquā in preſenti vt magis abūdem⁹ in futuro per gloriam. Ad quam ꝛc.

¶ In natiuitate dñi. Euangelium. vii.

Paſtores loq̄bāur adiuicē trāſeam⁹ vſq3 ꝛc. Luc. ii. Naturale eſt ꝙ hō bonū diligat. Nā ſicut ꝓpriū obiectū itelligibile ē verū: ita ꝓpriū obiectū volūtatis ē bonū. Qꝛ igiť vnaq̄q3 potētia appetit ſuū obiectū: hinc ē ꝙ volūtas naturaľr bonū diligit. Illō āt q̄ꝺ naturaľr appetiť a potētia ſi ſit pñs ipſam delectat ſi ꝟo abſens poſſibile tñ haberi potētia moueť ad ip̄m hñdū. hō igiť bonū diligēs qñ ſibi pñs eſt ī ip̄o delectať deſēſum aūt ſi ſit abſens inq̄rit qñ ſperat ip̄m habēdū. Qꝛ igiť hodie angeli paſtorib⁹ nūciauerūt bonū maximū. ſ. xp̄3 natū: ꝛ eis oſtēderūt vbi erat repiēd⁹ qꝛ in bethleem iō paſtores vt viri ſolliciti q̄ꝺ ab āgelis audierāt: cū deuotiōe iq̄rūt. ſ. xp̄m natū vt q̄ꝺ ex angeloꝝ annūciatiōe eis admirationē ingeſſerat: viſibiľr ꝯtēplēť. Et hoc ē q̄ꝺ nobis Lucas narrat ī euāgelio hodierno in q̄ tāgit q̄tuoꝛ. ſc3. Inquiſitionis ſedulitatem virtuoſam. Congregationis ſocietatem gratioſam. Conſiderationis claritatē luminoſam. Confirmationis alacritatez gaudioſaz. ¶ Primū probat acceſſus celeritas. Secundum cetus congruitas. Tertiū act⁹ limpiditas. Quartū cantus iocūditas. Primum in prin. ſecundū ibi. Et inuenerūt mariā ꝛc. tertiū ibi: vidētes āt ꝛc. q̄rtū ibi. Et reuerſi ſunt. pa. ꝛc. ¶ Pria ps.

Quantū ad primū vbi tāgit ꝛc. q̄ꝺ ꝓbat ꝛc. dicit. Paſtores loque. ꝛc. vbi ſciēdū ꝙ qꝛ āgeli nūciauerūt paſtorib⁹ ſaluatorē natū in ciuitate dauid q̄ꝺ eis admirationē ꝛ gaudiū magnū itulit: ipſi ſicut ꝟtuoſi ſtati iuerūt ad ip̄m inq̄rēdū In q̄ ſm Gre. oſtēdiť eoꝝ ſtrenuitas: qꝛ nō horrore noctis nec dāno ouilis ſui q̄ꝺ ſolū relinq̄bāt retrahūť ab inq̄ſitiōe ſaluatoris iā nati. Dicit igiť. paſtores loque. ꝛc. ꝛ ita videbam⁹ hoc ꝟbū q̄ꝺ factū eſt. i. dei filiū icarnatū: vt ſic quē videre nō poteram⁹ exiſtēs verbū videam⁹ ip̄3 caro factū. ¶ In hoc aūt ſm Bedā intelligiť fides paſtoꝝ: qꝛ nō dixerūt videamus pueꝝ ſ3 ꝟbū q̄ꝺ factū eſt: intelligētes ꝛ credētes ip̄3 nō ſolū hoiez ſ3 ēt verum deū. Moraľr autē dicere poſſum⁹ ꝙ hic euāgeliſta tāgit ſex ſc3.

Suppoſitum gratioſum.
Actum virtuoſum.
Terminum copioſum.
Aſpectum luminoſum.
Obiectum generoſum.
Modum amoroſum.

¶ Quātū ad p̄mū dicit. Paſtores. Ubi ſciēdū ꝙ per iſtos paſtores cuſtodiētes gregē intelliguntur oēs illi q̄ potētias aie cogitatiōes ꝛ act⁹ q̄s habēt ſicut quēdā gregē mūdificāt ꝛ gubernāt ſ3 bedā. iuſto iudicio rōnis: ꝛ paſcūt monitis ꝛ exēplis ſancte doctrine: ꝛ ſeruāt ab inſidiis dyaboli ne ꝑ ip̄m decipianť. Ut ſi dicāt dño illud Gen. xl. Viri paſtores ſum⁹ ſerui tui ab infantia noſtra vſq3 in preſens. ¶ Quantum ad ſcdm. ſ. actū virtuoſum dicit. trāſeamus. ſ. de vitiis ad virtutes de peccatis ad penitentiam: de terrenis ad celeſtia intrepidi. Unde cuilibet in figura dr Numeri. xxxii. Ois vir armat⁹ bellatoꝛ: iordanē trāſeat donec ſubuer-

tat dñs inimicos ſuos ⁊ ſubijciat ei ois terra. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ per iordanẽ q̇ deſcenſus interp̄tat̃ intelligit̃ pctm̃ ꝑ qḋ hõ deſcẽdit: qꝛ facit ipſum deſcẽdere in infernũ. Ois igit̃ vir virtuoſus ⁊ fortis bellatoꝛ ⁊ bonus paſtoꝛ cõtra vicia ⁊ cõcupiſcentias malas: armatꝰ virtutibꝰ et ſpũs ſcti gr̃a dꝫ trãſire iordanẽ.i.ſtatuꝫ peccati ⁊ tãdiu fortiter pugnare donec cũ diuino adiutorio ſubuertat ⁊ vicat ea. Ut ſic ois terra.i.ois hõ terrenus ſubijciat̃ deo ꝑ verã obedientiã ⁊ obſeruãtiã mãdatorũ. ¶ Quantũ ad tertiũ.ſ.terminũ copioſum dicit. vſq; bethleẽ q̇ domꝰ panis interp̄tat̃. panis aũt in ſcriptura ꝑ omni refectiõe accipit̃. De ſtatu igit̃ peccati vbi eſt eſuries dꝫ i bethleẽ.i.ad xp̄ꝫ q̇ ẽ panis viuꝰ q̇ de celo deſcẽdit Jo.vj. ire vt iſto pane reficiat̃ dũ peregrinatur in mũdo quouſq; veniat ad gloriam paradiſi. ¶ Hoc autẽ fuit figuratum.iij. Reg.xix. Ubi ſiialr̃ dꝛ ꝙ cũ impijſſima ieſabel. interfectrix bonorũ virorũ vellet interficere hel̃. ipe fugit ab ea ⁊ iuit in deſertũ cui diſplicẽs iſta vita penoſa petiuit aĩe ſue vt moreret̃ ꝓcidenſq; ad terrã obdormiuit ſub vmbra iuniperi: et ecce angelꝰ dñi tetigit eũ dicẽs ſurge ⁊ comede: q̇ ſurrexit: ⁊ ecce ad caput eius erat ſubcinericius panis ⁊ vas aq̇: q̇ comedit ⁊ bibit: ⁊ iterũ obdormiuit. Iterũ aũt reuerſus angelꝰ tetigit eũ dicens ei ſurge ⁊ comede grandis eniꝫ tibi reſtat via: qui cuꝫ ſurrexiſſet comedit ⁊ bibit: ⁊ ambulaulauit i fortitudine cibi illiꝰ.xl. diebus ⁊.xl. noctibus vſq; ad montẽ dei oreb. ¶ Ubi ſciendũ ꝙ per Ieſabelẽ q̇ interpretat̃ ſterquilinũ intelligitur diabolus q̇ eſt habitaculũ peccati inficientis ip̄m. Iſte dꝛ impijſſimus ⁊ interfectoꝛ bonoꝝ virorũ: qꝛ hoim mortẽ ꝓcurat dũ eos ad peccãdũ inclinat. Helias aũt.i. vir virtuoſus robuſtus dominatoꝛ dominãdo motibꝰ ſenſualibꝰ cognoſcẽs pſecutionẽ ieſabel̃.i. diaboli dꝫ fugere de peccato in deſertũ penitẽtie. ⁊ ibi exiſtẽs dꝫ deſiderare ꝙ chriſtꝰ ip̄m extrahat de hac miſera vita: ⁊ petere mortẽ tpalẽ vt hẽat vitã eternã exẽplo apl̃i dicentis phi.j. Cupio diſſolui ⁊ eẽ cũ xp̄o. ¶ Dũ aũt viuit in mũdo ⁊ pſeuerat in ſtatu penitẽtie dꝫ ſe ad terrã proſternere cõſiderando ſuã vtilitatem: qꝛ de terra eſt ⁊ in terrã dꝫ reuerti: ⁊ ſic ſe humiliare ⁊ et ſub vmbra iuniperi dormire.i. requieſcere i compũctione ⁊ amaritudine peccatoꝝ. Sic aũt exiſtẽti venit angelꝰ dñi et tangit ip̄m per bonã inſpirationẽ dicens ꝙ ſurgat ad dulcedinẽ contẽplatiõis ⁊ comedat.i. reficiat̃ in ipſa. Qui reſpiciens ad caput.i. ad animã cõuertẽs ſe vt in cõtemplationẽ erigatur: inuenit ſubcinericiũ panẽ.i. chriſtũ q̇ eſt panis vite Jo.vij. Subcinericiꝰ: qꝛ in vilitate nr̃e humanitatis caloꝛe dilectiõis decoctus ⁊ vas aque.i. gratiã ſpirituſſancti refrigerantẽ concupiſcentiã mundificantẽ animã ⁊ celeſtibꝰ ymbribus irrigantẽ. His guſtatis iterũ obdormire dꝫ ſub vmbra iuniperi: qꝛ ſemper in amaritudine penitentie pſeuerare dꝫ dũ hic viuit. ¶ Et tũc iterũ angelus tangit.i. confirmat vt paſcatur in contemplatione: quia grandis reſtat via per quã dꝫ ire.xl. diebus ⁊ xl. noctibꝰ. id eſt toto tp̄e quo militat in hoc mũdo donec perueniat ad mõtẽ dei oreb.i. ad gloriã paradiſi. ¶ Quãtum ad quartum.ſ. aſpectum luminoſum dicit. Et videamus quaſi dicãt: illud quod nũciatum eſt nobis ab angelis quibꝰ credimus videamus intuitiõe clara vt nõ ſolum hoc credamus per fidem ſed cognoſcamus per ſpecieꝫ vt ſic dicamus illud Jo.j. Uidimus gloriã eiꝰ gloriã q̄ſi vnige.a pa.ple.gr̃e ⁊ verita. ¶ Quãtum ad quintum ſcilicet obiectum generoſuꝫ dicit. verbũ. Nã iſtud verbũ quod hodie viderũt paſtores: eſt deus ⁊ homo. Uñ Jo.j. Et verbum caro factũ eſt ⁊c. ¶ Quãtũ ad ſextũ.ſ. modũ amoroſuꝫ dicit. Et venerũt feſtinãtes. Nã ad rẽ que diligitur citius feſtinatur. Unde de quolibet iſtorũ põt dici illḋ ꝓuer.ix. Doce iuſtũ ⁊ feſtinabit accipere.

¶ Secũda pars.

Sequit̃. Et inuenerũt mariaꝫ ⁊c. Ubi tãgit ꝯgregatiõis ſocietatem gratioſam: qḋ ꝓbat cetꝰ congruitas. Ubi ſciẽdũ ꝙ in iſta ſocietate inuẽta datur itelligi humilitas xp̄i qꝛ cũ eſſet rex regũ ⁊ dñs dñantium voluit humil̃r ſm Bernardũ i excelſis a paſtoribꝰ inueniri.

¶ Signum magne paupertatis fuit ꝙ nõ erat ibi aliꝰ ꝙ̃ Joſeph nec alia ꝙ̃ maria ⁊ infans poſitus in pſepio. ¶ Moraliter aũt dicere poſſumus ꝙ verꝰ penitẽs dꝫ inuenire mariã q̇ vno modo interpͥtat amara.i contritionem ⁊ amaritudinẽ de pctīs poſtea Joſeph q̇ interpͥtatur accreſcẽs: q̇ dꝫ creſcere ꝑ opera bona deinde venit ad infantẽ. Jeſuꝫ q̇ eſt largitor grẽ ſalutaris. ¶ Exẽplo igit̃ ſꝫ Bedã paſtorũ debemꝰ ipſum querere vt ipm̄ inueniamus in preſenti ꝑ gratiã ⁊ in futuro per gloriam. ¶ Tertia pars.

Sequitur. Uidetes autem cog. ⁊c. Ubi tangit conſiderationis claritatem luminoſam qđ probat actꝰ limpiditas. Ubi tria tangit ſcꝫ.

Inſpectionem facialem in intuendo.
Dilectionem fraternalem in erudiẽdo.
Diſcretionem virginalem in retinẽdo.

¶ Quãtũ ad pͥmũ dicit. videtes aũt ⁊c. Ubi ſciẽduꝫ ꝙ rõnabile fuit vt paſtores qui angelis nũciãtibꝰ crediderũt: de cognitiõe fidei ad clarã viſionẽ venirẽt: vt ſꝫ bedã de natiuitate ſaluatoris iã nõ liceret amplius dubitare. Ut q̇libet eorũ poſſet dicere illđ Geñ. xxxij. Uidi dñꝫ facie ad faciem et ſalua facta eſt aĩa mea. ¶ Sciendum eſt autem ꝙ multipliciter debemus videre chriſtum. ſcꝫ.

Naſcentem pauperrime.
Conuerſantem humillime.
Predicantem diligentiſſime.
Pacientem acerbiſſime.
Reſurgentem potentiſſime.
Regnantem glorioſiſſime.
Judicantem equiſſime.

¶ Primo debemꝰ xp̄m inuenire naſcẽtẽ pauperrime. Nã pauprime ⁊ quantũ ad locũ ⁊ ꝙ̃tũ ad ortũ xp̄s voluit naſci vt pꝫ hic. ¶ Scđo debemꝰ videre ipſum ꝯuerſantẽ humillime. N̄ i terris viſus eſt: ⁊ cũ hoibꝰ ꝯuerſatꝰ eſt. Baruch. iij. Et ꝗliter dr̄ Mat. xj. Diſcite a me quia mitis ſũ ⁊ hũilis corde. ¶ Tertio debemꝰ ipꝫ videre ꝑdicãtẽ diligẽtiſſime. Un̄ de eiꝰ ꝑdicatione dr̄ Mat. ix. Circuibat ieſꝰ ciuitates ⁊ caſtella docẽs in ſynagogis eorũ ⁊ ꝑdicãs euãgeliũ regni: ⁊ curãs oẽꝫ lãguorẽ ⁊ oẽꝫ īfirmitatẽ. ¶ Quarto debemus eũ videre patiẽtẽ acerbiſſime. Naꝫ ſua paſſio fuit doloroſa. Secũda ⁊ virtuoſa. Quã ꝑdixit aplīs Mat. xxvj. di. Filiꝰ hoīs tradet pͥncipibꝰ ſacerdotū ⁊ ſcribis ⁊ cõdẽnabũt eũ morte ⁊ tradẽt eũ gẽtibꝰ ad illudẽdũ ⁊ flagellandũ ⁊ crucifigẽdũ. ¶ Quinto debemꝰ eũ videre reſurgẽtem potentiſſime. Nam xp̄s virtute ꝓpͥa in quãtũ deꝰ ſeipſuꝫ reſuſcitauit ſicut figuratiue dixit iudeis Jo. ij. Soluite tẽplũ hoc ⁊ in tribꝰ diebꝰ excitabo illud. Hoc aũt vt ibi dr̄ dicebat de tẽplo corporis ſui. Uñ añũciãs ſuã reſurrectionẽ diſcipulis dixit Lu. xxiiij. Uidete manꝰ meas ⁊ pedes me. q: egoipe ſum. ¶ Sexto debemꝰ ipꝫ videre aſcẽdẽtẽ ⁊ regnãtẽ glorioſiſſime. Nam eius aſcẽſio: q: ſup oẽs celos aſcẽdit ⁊ ſup oẽs ordines ãgelo⁊: fuit maxĩme glorie ⁊ iperii. Uñ ephe. iiij. Qui deſcẽdit ipſe eſt q̇ aſcẽdit ſup oẽs celos vt adimpleret oĩa. Septimo debemꝰ ipſuꝫ videre iudicãtẽ equiſſime. Uñ ꝑs. Dominꝰ iudex iuſtus fortis ⁊ patiẽs. Et idẽ Juſtus dñs ⁊ iuſticias dilexit equitateꝫ vidit vultus eiꝰ. ¶ Quãtũ ad ſcđm. ſcꝫ dilectionem fraternalem dicit. Et oẽs q̇ audierunt ⁊c. Claritas eñ fraterna requirit vt bonũ qđ ꝗſꝗ nouit alteri cõdicet. vt i vtriſq; gaudiũ cumulet̃. Paſtores igit̃ quod nouerãt ⁊ viderãt clara fide de nato dño hoc charitatiue aliis ꝑdicant ſm̄ Greg. vt ẽt ipſi tãti gaudii quantũ eſt natiuitas xp̄i ieſu ſint capaces. ¶ Quãtuꝫ ad tertiũ. ſ. diſcretionẽ virginalẽ i retinẽdo dicit. Maria aũt cõſeruabat ⁊c. Beata eñ maria ſicut ſapiẽs ⁊ timoroſa non garrula iſta q̇ de xp̄o audierat ⁊ q̇ tũc nũciauerũt paſtores i corde ſuo tacita ꝯſeruabat cõferẽs ſꝫ Bedã cũ his q̇ legerat fore futura. ¶ Dicit igit̃ maria ꝯſeruabat omnia verba hec. ſ. ſalutationẽ angelicã: cõceptionẽ mirificã. parturitioneꝫ ⁊ xp̄i exẽplarẽ cõuerſationẽ. Uñ de ipſa poſſumꝰ dicere illđ eccliaſtici. xliiij. Nõ ẽſt inuẽtus ſiĺis illi q̇ ꝯſeruaret legẽ excelſi. ¶ Quarta pars.

Sequit̃. Et reuerſi ſunt paſtores ⁊c. Ubi tangit cõfeſſiõis alacritatẽ gaudioſaꝫ qđ ꝓbat cantꝰ iocũditas. Ubi ſciendũ ſꝫ Athanaſiũ ꝙ in natiuitate xp̄i nõ ſolũ debuit ẽẽ talis leticia q̃lꝫ ẽ i

puero hodie nato ſolū in hūana natura
ſꝫ q̄lis i pñtia dei ꝛ hoīs ꝛ illuminati ful
gors. Iſti ſunt de q̄bꝰ dr Eſa. lj. Qui rē-
dēpti ſūt a dño reuertent̄ ꝛ veniēt i ſyon
laudātes: ⁊ letitia ſempiterna ſup capita
eoꝝ gaudiū ꝛ leticiā obtinebūt fugiēt do
lor ꝛ gemitꝰ. Nā q̄ inueniūt xp̄ꝫ gaudiuꝫ
ſempiternum obtinebunt. Ad qđ ꝛc.

¶ Dñica ifra oct. nati. Euangelium. ix.

Erat pr̄ eiꝰ ꝛ ma
ter mirātes ſup his q̄ dicebat̄
de illo Luc. ij. Naturale eſt ꝙ
nouitas effectꝰ iſoliti cuiꝰ cā
neſcit: ducat i admirationem videntem
cuius rō eſt: qꝛ cū effectꝰ habeat per cām
ſuā cognoſci ſi videat̄ effectꝰ iſolitꝰ cuiꝰ
cā neſcit̄ in admirationē intellectꝰ indu
citur cōſiderās vñ pceſſit iſte effectꝰ. Et
huiuſmodi autē admiratione exhorta in
cipit cauſam inq̄rere: ꝛ ſic tādē cū ad co
gnitionē peruenerit ceſſat admiratio: ꝛ
in ipſo ſcientiā generat̄. Vñ dr p̄io me-
taphiſice ꝙ ex admirari ceperūt philoſo
phari. Et pſ. mirabilia ōpa tua ꝛ aīa mea cognoſcit nimis. Vidēmꝰ ēt p experiētiā
ꝙ iſta q̄ ſunt vſitata hō nō admirat̄ ſicut
nullus admirat̄ ſolis ortū: qꝛ om̄i die no
bis orit̄. Illa aūt q̄ nō ſunt vſitata miran
tur ſicut eclipſym ſolis: qꝛ raro accidit:
ſic etiā nō mirat̄ multiplicationē ſegetū
in agro q̄ñ naſcūt̄ qꝛ vſitate euenit. Mi-
rati tñ fuerunt in multiplicationē. v. pa-
nū in. v. milibus hoīm ꝙꝙ vtrūqꝫ a xp̄o
ſit factum: ſed eſt qꝛ vnū ſolitū ꝛ aliud ra
rum. Qꝛ igitur circa xp̄m in eius natiui
tate et circumadiacenti tempore multa fe
cerunt mira ꝛ inſolita merito potuerunt
homines admirari. Nō ſolū aūt hec ad-
miratio cōiter erat ad aliquos: ſed etiāꝫ
virgo btā ꝛ Joſeph eius nutricius mira
bantur: Et hoc eſt quod dicitur in euan-
gelio hodierno q̄ñ erant pater eius ꝛc.
In quo Lu. quatuor tangit. ſ.
Stupendorū pdigiū inſolite viſionis.
Futurorum preſagium acerbe paſſiōis.
Virtuoſū teſtimoniū pphice ꝯfeſſiōis.
Gloſum habitaculū honeſte manſionis.
Primū pbat multitudo nouitatis. Secūm
certitudo ritatis. Tertiū plenitudo cha
ritatis. Quartū pulchritudo venuſtatis.
primū in prin. ſcđꝫ ibi. Et bñdixit eis ſy.
ꝛc. tertiū ibi. Et erat Anna ꝛc. quartū ibi
Et vt pfecerūt oia ꝛc. ¶ Prima pars.

Quātū ad pmum vbi tāgit ꝛc.
ꝙ pbat ꝛc. dicit. Erant pater
eius ꝛc. Qꝛ eñi vgo btā circa
ſuū filiū cōtinue videbat no-
ua ꝛ mira q̄ intellectū trāſcē
debant hūanum: ideo merito et tam ipſa
ꝙ Joſeph poterat admirari quia Greg.
Trāſcendētiū rerꝫ in noticia q̄ties in no
ticiā venerit: toties renouat i mēte mira
culū. Dr igit̄ erāt pr̄ eiꝰ. ſ. ioſ. pr̄ putati-
uꝰ xp̄i vel pr̄. i. nutriciꝰ: ꝛ mater. i. virgo
Maria naturalis mater: qꝛ xp̄m veracē
virtute ſp̄ūs ſancti cōceperat: genuerat:
portauerat ꝛ peperat: cogitabāt ſup his
que dicebāt̄ de xp̄o: q̄ ꝙꝙ eſſent poſſibi
lia tñ erāt humanū intellectū trāſcendē
tia. Unde poterat chriſtus dicere illud.
Sapientie. viij. In cōſpectu potentium
admirabilis ero. ꝛ facies principū mira
buntur me. admirabat̄. Si autem quera
tur a beata virgine quenaꝫ ſunt dicta de
puero Jeſu que ſint cauſa admirationis
ipſius reſpondere poteſt multe. ſcꝫ.
Noua ſalutatio in annunciatione.
Mira grauidatio in conceptiōe.
Precurſoris noticia in viſitatione.
Doloris carentia in parturitione.
Dulcoris leticia in diuulgatione.
Paſtorum diligentia in requiſitione.
Magorum reuerentia in adoratione.
Symeonis complacētia in ꝯtrectatiōe.
¶ Prima igit̄ cā fuit noua ſalutatio i an
nunciatione: vnde dr Lu. j. angelus ga-
briel igreſſꝰ ad Mariā dixit ei. Aue grā
plena dñs tecū bñdictā tu in mulieribꝰ.
Nūqđ igit̄ dicere pōt vgo btā admirari
nō potui: cū mihi virgini i thalamo exi
ſtenti miſſus fuit gabriel angelꝰ facie ru
tilās ꝛ ſalutationē tā inſolitā ore pmēs.
¶ Scđa cā fuit grauidatio in ꝯceptiōe.
Nā ſine virili ſemine virgo cōcepit: vñ
Luc. j. Ne timeas Maria inueniſti grāꝫ
apud dñm. Ecce ꝯci. ꝛ pari. filiū ꝛ vo. nō.
eius Jeſum Cuiꝰ cauſam ꝛ modū q̄rens
btā virgo dicit. Quō fiet iſtud q̄m vir nō
cognoſco. Et angelus. ſp̄ūs ſctūs ſupue-
niet i te ꝛ virtꝰ altiſſimi obūbrabit tibi.
Nūqđ igit̄ dicere pōt vgo betā admirari
nō debui?

nõ debui:cũ recedẽte a meo angelo:me ꝗuidã reperi ⁊ incognitã viro tñ me ĩcẽtem vterũ clauſuz virginitatis clauſtrũ. ¶ Tertia cã fuit ꝑcurſoris noticia ĩ viſitatione. Nã qñ virgo beata ꝯcepto dei filio iuit ad viſitandũ Elizabeth precurſor Jo. adhuc clauſus ĩ vtero ipꝫ cognouit. Uñ dixit Elizabeth virgini Lu. j. Ex quo facta eſt vox ſalutatiõis tue in aurib⁹ meis:exultauit ĩfans in gaudio in vtero meo. Nũqd igit᷑ virgo btã dicere põt admirari nõ potui:cũ ad mõtana cõſcendẽs:vt recognatã meã viſitarẽ. Jo. clauſus in vtero me cognouit dei filiuz ꝯcepiſſe. Uñ Eliſa. me btãꝫ ꝑdicat. d. Et beata ꝙ credidiſti:qm̃ ꝑficient᷑ ĩ te ꝙ dicta ſũt tibi a dño. ¶ Quarta cã fuit doloris carẽtia in parturitiõe. Nã virgo btã qñ parturiuit filiũ nullũ ſenſit dolorem. Hoc aũt fuit valde rõnabile:ſicut eñ v̾go ꝯcepit:⁊ ſine libidine carnis:⁊ abſqꝫ vllo pctõ ſic in partu ſentire dolorez qd ꝑ pctm̃ eſt inflictũ nõ debuit:ſed ſicut a pctõ libera. ita quoqꝫ a dolore exiſtere aliena Nũqd igit᷑ dicere põt virgo btã: nõ potui mirari cũ meũ ⁊ dei filiũ:quẽ v̾go cõcepi. virgo ꝑtuli:v̾go ſine dolore peperi:ꝗs alie femine pariũt cũ tãto dolore? ¶ Quinta cã fuit dulcoris leticia in diuulgatiõe. Nã angel⁹ in natiuitate xp̃i annũciauit paſtorib⁹ gaudiũ magnũ qd erat populo:qꝛ nat⁹ ⁊c. Luc. ij. Nunqd igit᷑ dicere p̃t virgo beata:mirari nõ potui. cũ iã nato puero angel⁹ apparuit annuncians immẽſuz gaudiũ:cui exercitus angelorꝫ exultantiũ adeſt ⁊ cantantium glĩa in altiſſi. deo ⁊c. ¶ Sexta cauſa fuit paſtorꝫ diligẽtia in reqſitiõe. Nã poſtꝗ angel⁹ tm̃ gaudiũ annũciauit paſtorib⁹ ipi ſolliciti xp̃z natũ inquirũt:vñ Lu. ij. Paſtores loquebant᷑ adinuicẽ. d. tranſeamus vſqꝫ ⁊c. Nunquid dicere p̃t virgo beata mirari non potui cuz ad me vidi veniẽtes paſtores mira de natiuitate filij mei nunciãtes ⁊ ſꝫ ſignũ qd eis dederat angel⁹ reperiẽtes:qꝛ pãnis inuolutum:in preſepio reclinatũ:cũ ſolatio me ſolã cũ Joſeph iuenerũt. ¶ Septia cã fuit magorꝫ reuerentia in adoratiõe. Nã tpe natiuitatis xp̃i ĩ oriẽte magꝫ apparuit ſtella ꝙ dixerit illos in bethleem vſqꝫ in domũ in qua xp̃s cũ matre manebat:⁊ intrãtes domũ iuenerũt puerũ ⁊c. ⁊ procidẽtes ⁊c. Mat. ij. Hoc aũt fuit ꝓphetatũ Tob. xiij. vbi dr̃. Nationes de longinꝙ ad te veniẽt ⁊ munera deferentes adorabũt in te dñm deũ tuũ. Nũqd igit᷑ dicere põt virgo btã mirari non debui:cũ meũ primogenitũ ab oriente admoniti magi ꝑ ſignũ ſidereũ cũ mũerib⁹ veniũt adorare:hoc ẽ eñ qd ꝓphetatũ fuerat ꝑ Eſa. d. Eſa. lx. Tũc videbꝫ ⁊ afflues ⁊ mirabit᷑ ⁊ dilatabit᷑ cor tuũ qñ ꝯuerſa fuerit ad te m̃ltitudo marꝫ ⁊c. ¶ Octaua cã fuit ſymeõis cõplacẽtia in ꝯtrectatiõe. Nã qñ ſctũs ſenex Symeõ accepit puerũ in manib⁹:⁊ ipſuz ſaluatorẽ mundi cognouit magnã cõplacentiã habuit qñ qd ſibi ꝓmiſſum per ſpiritum ſactuz fuerat vidit eſſe cõpletũ. Sic dr̃ Luc. ij. rñſum acceperat Symeon a ſpũ ſancto nõ viſurũ ſe mortẽ niſi videret xp̃m dñi. vnde cum vidit benedixit deum ⁊ dixit. Nunc dimittis ſeruũ tuũ ⁊c. vſqꝫ iſrael. Nunquid igitur dicere poteſt beata virgo mirari non potui cũ in purificatione baiulãs filium in templũ ingredior et a Symeone bñdicor ⁊ filiũ meuꝫ publice gẽtibus predicat lumẽ:gloriã ⁊ ſalutare olb⁹ ꝑpalatum. ¶ Per illa igit᷑ ⁊ his ſimilia poterat v̾go Maria mirari:⁊ dicere illud Dañ. iiij. Signa ⁊ mirabilia fecit apud me de⁹ excelſus:vt ſic dicat cũ pſ. Mirabilia õpa tua ⁊ aĩa mea cognoſcet nimis a dño factũ eſt iſtud:⁊ ẽ mirabile in oculis meis. Nec mirũ ſi mira in ei⁹ natiuitate ſunt viſa qꝛ ipſe eſt mirabilis totus. vñ pſ. Dñe dñs noſter ꝙ admirabile eſt nomẽ tuum in vniuerſa terra:vt ſic ſibi dicat᷑ illud Heſter. xv. Ualde eñ mirabilis es dñe ⁊ facies tua plena ẽ gr̃atiarꝫ. Qꝛ ipſe ẽ verbũ plenũ grẽ ⁊ veritatis. Jo. j.

¶ Scd̃a pars.

Sequitur. Et bñdixit eis Symeon ⁊c. vbi tangit futurorꝫ preſagiũ acerbe paſſiõis:qd probat certitudo veritatis. Et quatuor tangit. ſ.

Senis implicationem gratioſam.
Prolis conditionem virtuoſam.
Marie compaſſionem doloroſam.
Plebis conuerſionem virtuoſam.

Philip. de mon. calerio.

¶ Quantum ad primum dicit. Et bñdixit illis Symeon. Ubi ſciendū ꝙ moris erat in lege Moyſi ꝙ quando parentes portabant puerum in templo: ſacerdos benedicebat parētibus: qꝛ igiť Symeō erat ſacerdos. ideo ſm Greg. benedixit parentibus preſentantibꝰ chriſtum.

¶ Quātū ad ſcdm. ſ. ꝓlis cōditionē virtuoſam dicit. Et dixit ad Mariā ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ poſt benedictionē cōmunē factam Marie ⁊ Joſeph ſpecialiter ſe vertit ad Mariā ꝓphetico ſpū p̄dicēdo ſibi occulta de paſſione xp̄i ⁊ conditionibus eius ſm Gregorium tamꝙ vere matri.

¶ Dicit igiť. Et dixit ei. hoc poſitꝰ ē in ruinā: ſꝫ Orige. nō credentiū: ⁊ reſurrectionez credentiū. Uel poſitꝰ ē ſm Chriſoſt. in ruinam viciorꝫ: ⁊ reſurrectionem virtutū. ¶ Sciēdū eſt autem ꝙ ruina viciorꝫ facta ꝑ xp̄m pōt figurari ꝑ viſionē q̄ꝫ vidit Nabuc. Dañ. ij. Ubi ſentētialiter dꝛ ꝙ vidit vnam ſtatuam cuiꝰ caput erat de auro. pectus ⁊ brachia de argēto vēter ⁊ femora de ere tibie ferre pedū q̄dā ꝑs ferrea q̄dā fictilis. vidit autem ꝙ abſciſus eſt lapis de mōte ſine manibꝰ ⁊ ꝑcuſſit ſtatuā ⁊ cōminuit oīa. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ iſtā ſtatuā ſic ex diuerſis cōpoſitā intelligiť cōgregatio viciorꝫ que ſignāter dici pōt ſtatua: quia ſicut ſtatua eſt ſine aīa ⁊ nō hꝫ ſenſuꝫ nec motū: ita vicia faciūt hoīez ſine vita vñ nec pōt guſtare celeſtia nec meritorie oꝑari. In iſta ſtatua caput eſt de auro: ꝑ qđ intelligo peccatū ſuperbie. Nā ſicut aurum inter illa metalla tenet ꝑncipatū: ſic ſupbus vult oībꝰ ꝑncipari. Signāter aūt dꝛ caput de auro qꝛ ſicut caput eſt ꝑncipaliꝰ corpis ⁊ influit i certa mēbra: ita ſupbia fuit ꝑmū pctm̄ ſicut pꝫ i angelis malis ⁊ i primis parētibꝰ: a q̄ alia deriuāť. vñ Eccl'iaſtici. x. Initiū oīs pcti ſupbia: q̄ tenuerit iſtā adimplebiť maledictꝫ. vñ iſtđ eſt aurū de q̄ Eccl'iaſti. xxxi. Qui diligit aurꝫ nōn iuſtificabiť. Brachia ꝟo ⁊ pectꝰ dicūť de argēto: ꝑ qđ itelligo pctm̄ auaricie. Nā qꝛ de argēto fit pecunia quaꝫ auari diligūt: iđ ꝑ argētū intelligiť p̄dictum pctm̄. Signāter aūt dꝛ hr̄e pectꝰ ⁊ brachia de argēto qꝛ ꝑ pectꝰ intelligiť cogitatio: qꝛ iuxta pectꝰ ē cor. cuiꝰ ē cogitare. Per brachia ꝟo oꝑatio qꝛ manu ⁊ brachijs oꝑamur. Quia igiť auari ⁊ cor ⁊ oꝑa dāt ad auariciā: iđ dꝛ ꝙ pectꝰ ⁊ brachia erāt de argēto. Nō attēdētes qđ dꝛ Eccl'i. x. Nihil iniquiꝰ ꝙ̄ amare pecuniā. Qꝛ Eccl'i. Auarꝰ nō implebiť pecunia: ⁊ q̄ amat diuitias fructū nō capiet ex eis. Diciť aūt hr̄e ventrē ⁊ femora de ere. ꝑ qđ itelligo pctm̄ luxurie. qꝛ ſicut es ſi tagiť manū inficit: ſic hō immūdꝰ aīam ⁊ corpꝰ deturpat ꝓpť qđ. j. Corꝫ. vj. Fugite fornicationē cuiꝰ rōnē ſubdit oē ꝑctm̄ qđcūqꝫ fecerit hō exť corpꝰ ſuū eſt. q̄ autē fornicať in corpꝰ ſuū peccat. Signāter aūt dicūť vēter ⁊ femora de ere. qꝛ maxie circa ꝑtes iſtas viget luxuria. vñ Job. xl. fortitudo eiꝰ in lūbis eiꝰ ⁊ virtꝰ illiꝰ in vmbilico vētris eiꝰ. De talibꝰ dꝛ Jo. j. ꝯputruerūt iumēta in ſtercore ſuo. Diciť etiā hr̄e tibias ferreas: ꝑ qđ intelligiť crudelitas ⁊ tyrania: qꝛ crudelis ⁊ tyrānꝰ alios deꝑmit vt poſſit liberiꝰ dñari. Uel ꝑ tibias ferreas intelligiť obſtinatio in peccatꝫ. Nā ſicut ferrcū ē durū: ita ſunt aliq̄ indurati i malū ꝙ nolūt ad penitētiā ꝯuerti: ſꝫ ſēꝑ i malꝫ ꝑſeuerare. Nō tñ aduertūt iſtud Rom. ij. vbi inq̄t apl's. ſꝫ duritiam tuā ⁊ īpenitens cor tuū theſaurizas tibi irā i die ire ⁊ reuelationis iuſti iudicij dei: q̄ reddet vnicuiqꝫ ſꝫ oꝑa ſua. Diciť autē habere pedes ferreos ⁊ fictiles: ad deſignādā paruā ſtabilitatē in hoīe in hꝯ mūdo. Nā ſicut ex ferro ⁊ teſta nō fit bona cōpoſitio: ſic hō nō hꝫ ſtabilitatem firmam: qꝛ neſcit quātum poſſit viuere. qđ ſignanter dať per pedes intelligi ſuper quos hō ſe firmat: qui dicunť fictiles ad deſignandum ꝙ quantūcunqꝫ hō ſuperbiat ⁊ habeat caput aureū: vel ſit deditꝰ diuitijs: ⁊ ſic pectꝰ ⁊ brachia hēat de argento. Uel ſit deditus carnis deſiderijs et ſic vētrem ⁊ femora habeat de ere: vel crudelis ⁊ obſtinatꝰ: ⁊ ſic habeat tibias ferreas: debet tamē ꝯſiderare in quāto ꝑiculo eſt: qꝛ nō eſt firmꝰ i pedibꝰ fictilibus neſciēs qñ mors veniet ⁊ periculū imminens ei poſt mortē. De talibꝰ dicitur Job. xxi. Ducūt in bonis dies ſuos ⁊ in pūcto ad inferna deſcēdūt. Unde queritur Baruch. iij. Ubi ſunt ꝑncipes gētiū q̄ dñantur ſuper beſtijs vniuerſe ter

re q̄ in auibus celi ludūt: ⁊ argentū theſaurizant ⁊ aurū in quo confidunt homines. Et rn̄det ibidē. Exterminati ſunt ⁊ ad iferos deſcēderūt: ⁊ alij loco eo℞ ſurrexerūt. Dicit ꝙ lapis abſciſſus eſt de mōte ſine manib⁹ ⁊ pcuſſit ſtatuā mōſtruoſam. i. cōgeriē vicio℞. i. xp̄s q̄ de mōte diuinitatis ⁊ in vtero ꝟginis ſine manib⁹: id eſt nō virtute hoīs: ſed ſpūs ſancti cōcept⁹: pcuſſit ⁊ cōminuit ipã: qm̄ ꝯ ſuperbiam nos docuit humilitatē. qꝛ fuit reclinat⁹ in preſepio: ꝯtra auariciā paupertatē qꝛ fuit pãnis pauperculis inuolut⁹: ꝯtra mollitiem carnis auſteritatē: qꝛ poſit⁹ fuit ſuper fenū ꝯ crudelitatem benignitatē qꝛ voluit nos redimere: cōtra obſtinationē ſctitatē: qꝛ ipſe peccatū nō fecit. Iſte ē lapis de quo pſ. Lapidē quem reprobauerūt edificantes hic fact⁹ eſt in caput anguli. ¶ Et in ſignū cui cōtradicetur. ſicut eñ ſignū ponitur in loco euidēti vt pateat ⁊ dirigat vt ptʒ de crucib⁹ viarū: ſic xp̄s in alto poſit⁹ ē qñ poſitus fuit in cruce in qua ꝑ ſalute nr̄a voluit immolari. ¶ Iſtud ſignum fuit figuratū Numeri. xxi. Ubi ſententialr̄ dꝛ ꝙ cū ppl's eūdo ꝑ deſertū murmuraſſet contra dn̄m: miſit dn̄s ignitos ſerpētes quo℞ morſib⁹ affligebatur populus nimis: venientes autem ad Moyſen dixerūt: peccauim⁹: ora vt tollantur a nobis ſpētes. orauit Moy. ꝓ pplo ⁊ dixit dn̄s ad eū fac ſerpentē eneū ⁊ pone ꝓ ſigno quē cum percuſſi aſpicerēt ſanabantur. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ ppl'm iſraeliticū itelligunt oēs hoīes hui⁹ mundi q̄ ſunt ppl'i dei. Per deſertū autē trāſire dicūtur. qꝛ in iſto mundo vitā peragunt qui per deſertū ſignificari pōt qꝛ ipm̄ deſerere debem⁹ neceſſario per mortem. Iſti aūt dicuntur murmurare contra dominū quādo verbo vel facto ſibi detrahunt nō obſeruādo ipſius precepta. Quib⁹ domin⁹ immittit ſerpētes ignitos dum ꝑmittit eos tentari a malignis ſpiritibus ſignificatis ꝑ ignitos ſerpētes. Iſti morſib⁹ ſerpentū. id eſt tentationibus quas immittunt venenāt aiam: ex quo anima debet affligi ⁊ ingemiſcere ⁊ dicere peccaui ꝯtra dominum ⁊ quia ſibiipſi nō ſufficit ad reſurgēdum ad ſtatum gratie debet auxilium Moy. i. alicui⁹ ſancti viri requirere vt oret deum pro ipſo: huiuſmodi autē aliquādo deus orationes exaudiens: ⁊ contritionem peccatoris acceptans oſtendit modum recuperāde ſanitatis. Modus aūt eſt vt reſpiciāt ſerpentem eneū poſitum ſup lignū. i. xp̄m q̄ venenū peccati nō hʒ poſitū pro nobis ſuper lignū ſctē crucis. Huic aūt ſigno cōtradicūt oēs pctōres de quibus dꝛ Eſa. xli. Peribūt viri q̄ ꝯdicunt tibi. ¶ Quātū ad tertiū. ſ. matris ꝯpaſſionē doloroſam dicit. Et tuā ipſius animā pertrā. ⁊c. Per iſtū eñ gladiū intelligit dolor ꝯpaſſionis mortis xp̄i q̄ pertrāſiuit aiam virginis. Iſto gladio debemus penetrari i corde vt ad nos intret paſſio ſaluatoris. vt de nobis poſſit dici illud Hie. iiij. Ecce peruenit gladi⁹ vſq₃ ad aiam. ¶ Quātum ad quartū. ſ. plebis conuerſionē fructuoſam dicit. vt reuelent ex multis cordibus cogitatiōes: id eſt vt male cogitationes que prius occultabant proferantur in publicū ⁊ ſʒ Orige. deſtruentur a deo q̄diu eñ occultant non poſſunt ſanari vnde Prouer. xvi. Reuela dn̄o oīa opera tua ⁊ dirigētur omnes cogitationes tue. ¶ Tertia pars.

Equit. Et erat anna ꝓphetiſſa ⁊c. vbi tāgit virtuoſum teſtimoniū ꝓphetice expſſiōis qd̄ ꝓbat plenitudo claritatis. Ubi ſciēdū ꝙ teſtimoniū quāto datur a pſona digniori tāto eſt efficatius: volēs igitur euāgeliſta oſtēdere ꝙ teſtimoniū datū de xp̄o ſit efficax: perſonam teſtificantē ſm̄ Ambr. ſ. annam ꝓphetiſſam multipliciter ꝯmendat. In iſta igitur parte duo facit. Primo ponit teſtificantis ꝯmendationem. Secundo teſtimonij ꝓpalationē. Circa primū tria facit ſm̄ ꝙ ipſam tripliciter commēdat. ſ.

Ut genero ſam dignitate.

Ut annoſam etate.

Ut virtuoſam ſanctitate.

¶ Quātū ad p̄mū. dꝛ. Et erat Anna ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ eius dignitas nobis oſtēditur qꝛ i affectu gratioſa: qꝛ Anna q̄ interp̄tatur in q̄ eſt gratia: grā aūt ad affectū ptinet. Qꝛ in intellectu luminoſa. qꝛ ꝓphetiſſa ꝓphetare ptinet ad itellectū

figura ſerpentis enei.

Quia in ortu generoſa: q2 filia phanuelis q̃ fuit vn⁹ de filiis Jacob patriarche q̃ fuit generoſus valde. ¶ Sciẽdum eſt φ inter alias q̃nq3 fuerunt famoſe ãne. Prima mater Samuelis. de q̃. j. Regu3 j. Scđa vxor Raguelis de q̃ Tobie. vj. Tertia vxor Tob. ſenioris. tob. j. Quarta filia phanualis: de qua d2 hic. Quita mater btẽ virginis. ¶ Quãtũ ad ſcđm. ſ. annoſitatẽ etatis dicit hec pceſſerat i dieb⁹ multis. Ubi ſciẽdũ φ iſta anna in domo paterna obſeruauit ꝟginitatẽ: q̃ tãdẽ copulata viro ſuo ſtetit cũ eo. vij. annis: cũ quo ſeruauit caſtitatẽ cõiugalẽ: mortuo aũt viro remanſit vidua. in q̃ ſtatu nolens alteri 2iungi: ſeruauit caſtitatẽ vidualẽ vſq3 ad diẽ mortis. vixit aũt i vniuerſo. lxxxiiij. annis ⁊ talis ſic annoſa vidua fuit 2ueniẽs ad dãdũ xp̃o teſtimoniũ iuxta illud. j. Tim. v. Uidua eligat nõ min⁹. lx. ãnorũ q̃ fuerit vni⁹ viri vxor i operib⁹ bonis teſtimoniũ hñs. ¶ Quãtũ ad tertiũ. ſ. ꝟtuoſitatẽ ſctitatis dicit: q̃ nõ diſcedebat ⁊c. vbi ſciẽdũ ſm Orige. φ q2 iſta mulier fuit caſta ⁊ ꝟtuoſa: ideo habere meruit ſpm̃ pphetie: ⁊ q2 etiã erat intẽta ieiuniis. in quo dat intelligi abſtinẽtia q̃ maxime viduis cõpetit: q2 ſm aplm. j. Ti. v. Uidua q̃ in delitiis eſt viuens mortua eſt. ¶ Deinde ſubdit hec ipſa hora ſupueniẽs ⁊c. Ubi tãgit teſtimonij ppalationẽ. Nã illa eadẽ hora qua xp̃s fuit p̃ſentat⁹ in tẽplu3 hec ſctã vidua venit ad templũ vt ſimul ſua pphetia 2curreret cũ pphetia Symeonis vt forti⁹ eſſet duoꝝ teſtimoniũ: vt ſic in ore duoꝝ vel triu3 ſtet om̃e verbum. Matt. xviij. ¶ Sciendũ eſt autẽ φ in iſto euãgelio nõ exp̃mit pphetia mulieris. ad notãdũ φ nõ eſt officium mulieris publice predicare ſed viri. Uñ. j. Ti. ij. mulier in ſilentio diſcat cũ oi ſubiectione: docere aũt mulierẽ nõ pmitto nec dominari in virũ ſed eſſe in ſilẽtio. ¶ Uoluit aũt xp̃s de aduentu ſuo teſtificari vir⁊ ⁊ mulierẽ: vt ſicut p ip̃os mors intrauerat ſm Glo. ita p eoſdem ei⁹ nũciaretur aduent⁹. In aduẽtu xp̃i pphetauerunt ꝟgines: vt virgo Btã ⁊ Joã. baptiſta. pphetauit ſacerdos vt zacharia. et Symeõ pphetauit copulata: vt Eliſabeth. pphetauit vidua: vt Anna. Hoc autẽ ſm Greg. idõ factũ eſt: vt xp̃s ſe oſtẽderet ſaluatorẽ oim̃ i quocũq3 ſtatu ⁊ ſexu. ¶ Moraliter aũt ſciendũ eſt φ p Annã intelligit̃ vniuerſalis eccl̃ia ſiue q̃libet aia fidelis. Nã Anna interp̃tat̃ gr̃a dei: q̃libet aũt aia fidelis q̃tũ eſt ex creatione ſua eſt hitaculũ dei ſm illud gr̃e ſpũs ſancti. vñ. j. Coꝝ. iij. Neſcitis q2 tẽplum dei eſtis ⁊ ſpũs dei hitat in vobis vñ d3 dicere illđ. j. Coꝝ. xv. Gr̃a dei ſu3 id qđ ſum: ⁊ gr̃a dei in me vacua nõ fuit qđ eſt qñ bonũ qđ mẽte 2cepit exteri⁹ opatur. ¶ Iſta Anna. i. aia p̃t dici filia phanuelis. i. pſõe dei: q2 ẽ dei filia adoptiua de qua dñs Threñ. ij. cõſolabor te virgo filia Syõ. ¶ Dicit̃ phanuel de tribu aſer q̃ interp̃tat̃ beatitudo: q2 de⁹ eſt beatitudo cuiuſlibet aie fidel3. ¶ Iſta d2 pphetiſſa qđ idẽ eſt qđ pcul vidẽs: q2 d3 videre ⁊ cognoſcere deũ ⁊ ei⁹ beneficia ⁊ de ipſis ſibi gr̃as exhibere. ¶ Iſta d3 virginitatẽ ſuã ſeruare: dicẽdo illud Tob. iij. mundã ſuaui aia3 meã ab omni cõcupiſcẽtia: vt tandẽ copulet̃ viro. i. xp̃o. ⁊ ſibi dicere illđ Exo. iiij. ſpõſus ſanguinũ tu mihi es: q2 xp̃s in cruce p ſuũ ſanguinẽ ſibi deſpõſauit aiam in hoc mũdo p gr̃a3 ⁊ in futuro p gloriã. ¶ Caueat tñ ne derelicto xp̃o ſpõſo dicat illđ Oſee. ij. Uadã poſt amatores meos. i. poſt 2cupiſcẽtias carnis: q̃ videnť pp̃ter aliquã delectationẽ amicari hoi: q̃ꝙ magis inimicẽť: q2 Jac. j. Cõcupiſcẽtia cũ 2cepit parit peccatũ: pctm̃ ꝟo cũ cõſũmatũ fuerit gñat mortẽ. Dicat aũt illud Oſee. j. Reuertar ad virũ meũ priorẽ: q2 mihi bene erat tũc meli⁹ q̃ ⁊ nũc: q2 reuera ſic ẽ vñ dicit Jo. viij. Qui ſeq̃t me non ambulat in tenebris ſ3 hẽbit lumẽ vite. ¶ Dicit̃ de iſta φ nõ diſcedebat a tẽplo. in q̃ dat intelligi φ hõ nõ d3 ire ad eccl̃iam tarde ⁊ recedere cito ſicut multi faciũt. Dicit aũt φ ieiunabat: p qđ itelligit̃ φ hõ per ieiunium vel ceteroꝝ abſtinẽtiã d3 affligere carnẽ ſuã. vñ p̃s. humiliabã in ieiunio aiam meã. vñ Augu. i quodã ſermone de ieiunio. Jeiuniũ purgat mentẽ ſublemat ſen ̃ũ. carnẽ ſpũi ſubiicit cor facit 2tritũ ⁊ hũiliatu3: nebulas concupiſcẽtie diſpgit: libidinũ ardores extinguit

caſtitatis ꝟo lumē accēdit. Sʒ mlti ſunt quoꝝ vēter eſt ꝛ glřa in ꝯfuſiōe coꝝ q̄ ter rena ſapiūt. Phil. iij. Dicit̄ ēt ꝙ rogabat dn̄m. vt ex hoc itelligam⁹ ꝙ ſicut ꝑ ieiu niū caſtigabat corp⁹ ita ꝑ orōnē reficie bat mētē. Orō em̄ eſt aſcē⁹ mētis i deū. Qđ ei⁹ exēplo facere debem⁹ vn̄ Phil. iiij. Nihil ſolliciti ſitis ſʒ in oī oratiōe ꝛ obſecratiōe cū grāꝝ actiōe petitiones vr̄e inoteſcāt apđ deū. Dicit̄ ēt ſeruiēs deo die ac nocte i q̄ dat̄ itelligi ꝑſeuerā tia in bono īcepto. de q̄ Matt. x. Qui aūt ꝑſeuerauerit vſq; in finē hic ſalu⁹ erit.

¶ Quarta pars.

Sequit̄. Et cū ꝑfecerīt oia ꝛc. vbi tā git gratioſum hēbitaculū honeſte conuerſationis quod ꝓbat pulchri tudo venuſtatʒ. Et duo facit nā pꝛio deſcribit loci hūilitatē: ſcđo xp̄i dignita tem. ¶ Quātū ad pmū dicit. Et vt ꝑfece rīt oia ꝛc. Ubi ſciēdū ſm aliq̄s ꝙ poſt q̄ Maria ꝛ Joſeph ꝑfecerūt oia q̄ debe bāt fieri in purificatiōe tūc imediate nō ſunt reuerſi i galileā ſʒ ꝑrexerūt in egy ptū iuxta admonitionē angeli vn̄ Lucas pꝛenittit hic de figura dn̄i i egyptū ſm Bedā ꝛ reditu. de qb⁹ habet̄ Matt. ij. ꝛ cō tinuat factū purificationis in reditu de egypto: qꝛ tunc venerūt in galileā ciui tatē nazareth. ¶ Quātū ad ſcđm vbi tā git xp̄i dignitatē dicit puer āt creſcebat ꝛc. vbi cōmendat̄ xp̄s quātum ad tria. ſ.

Ut effectu vigoroſus.

Ut intellectu luminoſus.

Ut effectu gratioſus.

¶ Quātū ad pmū dicit. Puer aūt creſce. ꝛ cōfor. Xp̄s em̄ quātū ad corp⁹ ita ꝑ in cremēta creſcebat ſicut alijs hoīes. non em̄ imediate nat⁹ creuit in ꝑfectā quāti tatē corpis: qꝛ tale augmētū ſm Theo philū viſū fuiſſet magꝭ fantaſticū q̄ na turale. Dicit igit̄ puer. i. xp̄s puer a pu ritate creſcebat. ſ. corpe ꝛ etate ꝯfortaba tur q̄tū ad mēbra vl̄ fʒ Glo. Cōfortabat̄ ſpū ſctō vn̄ potuit figurari ꝑ Samuelē. đ q̄ đr. j. Re. ij. Puer āt ſamuel ꝑficiebat ꝛ creſcebat ꝛ placebat tā deo q̄ hoībus ſic fuit de xp̄o. ¶ Quātū ad ꝯmēdatiōeʒ itellect⁹ luminoſi dicit. plen⁹ ſapia. Ab inſtāti eū ſue ꝯceptiōis iſta btā aīa ꝑpt̄ vnionē cū ꝟbo hūit oēm ſapiāʒ ꝛ ꝑfectio nē ꝟtutū ꝑpt̄ qđ etiā in vtero xp̄s a ſcri ptura vocat̄ vir. vn̄ Hier. xxx. Nouū fa ciet dn̄s ſuꝑ terrā femīa circūdabit viꝝ qđ exponit de xp̄o. vn̄ pōt figurari ꝑ be ſeleel architectū. de q̄ đr Exo. xxxj. ecce vocaui ex noīe beſeleel ꝛ ipleui eū ſpū dei ſapiā ꝛ itelligētiā i oī oꝑe ad excogi tādū q̄cq̄d fabꝛe fieri pt ex auro ꝛ argēto ꝛ ere marmore ꝛ gēmis ꝛ diuerſitate ligno rū. Ubi ſciēdū. ꝙ ꝑ Beſeleel q̄ iterptat̄ obūbraculū diuinū itelligit̄ xp̄s i q̄ de⁹ fuit i vmbꝛaculo nature hūane. Iſte eſt maxim⁹ architect⁹: qꝛ oia ꝑ ip̄m fa ſūt Jo. j. Iſtū vocauit de⁹ ex noīe qn̄ gabꝛiel nomē ei⁹ ꝟgini nūciauit Lu. j. Uocabis nomē ei⁹ Jeſū ꝛc. vn̄ pōt dicere illđ Eſa. xl. Dn̄s ab vte ro vocauit me de vētre mr̄is mee recordat⁹ ē noīs mei. Iſtū ipleuit dn̄s ſpū ſa piētie vn̄ Eccle. xv. In medio eccl̄ie apa ruit os ei⁹: ꝛ ipleuit eū dn̄s ſpū ſapiē ꝛ i tellect⁹. Iſte ſcit opari in auro charita tis ꝛ amicitie. In argēto caſtitatis ꝛ mūdi cie. In ere venuſtatʒ ꝛ eloquētie. In mar more firmitatis ꝛ cōſtātie. In gēmis ho hōeſtatis ꝛ refulgētie. In diuerſitate li gnoꝝ fertilitatʒ ꝛ abundātie. ¶ Tertio cōmendat vt affectu gratioſus: qꝛ gra tia dei erat cū illo. Xp̄s em̄ habuit oīm nē plenitudinē grē. vn̄ Joā j. Uidimus gloꝛiā ei⁹ glo. q̄ſi vnigeniti a pa. plenū grē ꝛ verī. de cuius ple. oēs ac. gratiam pro grā. ¶ Moraliter circa iſtā vltimā partē euāgeliſta. vj. tāgit q̄ exēplo xp̄i ꝛ paren tum ſuoꝝ debent eſſe in oibus nobis. ſ.

Operationem virtuoſam.

Habitationem fructuoſam.

Conditionem gratioſam.

Perfectionem vigoroſam.

Inſcriptionem luminoſam.

Reformationem amoroſam.

¶ Primo tāgit opationē ꝟtuoſam cū di cit. Et vt ꝑfecerīt oia. Exēplo igit̄ coꝝ hō opa ſua dʒ ꝑficere ſicut xp̄s fecit q̄ nō ve nit legē ſoluere ſʒ adiplere Matth. v. vn̄ cuilibet đr Eccl̄ia. iij. Fili i māſuetudi ne opa tua ꝑfice ꝛ ſuꝑ hoīʒ gloꝛiā diligē ris. ¶ Scđo tāgit habitationē fructuo ſam: qꝛ reuerſi ſunt in gali. Nā quilibet exēplo xp̄i dʒ hitare i ciuitate Nazareth q̄ eſt in galilea. Nazareth iterp̄tat̄ flos ꝛ homo dʒ habere hitationē floridam vt

poſt flores ſequātur fruct⁹ hic i galilea ideſt i trāſmigratiōe vitioꝝ ad virtutes ⁊ de virtute in ꝩtutē vt tādē videat deū deoꝝ in ſyon in pā. ¶ Tertio tangit cōditionē gratioſam: qꝛ puer. Nā puritas fecit hoīez maxie gratioſuz ſicut videm⁹ ꝙ pueri ſunt magis gꝛoſſi ꝙ̄ ſenes et iō hāc debem⁹ ſeruare. ¶ Quarto tāgit ꝑfectionē vigoroſaz: qꝛ creſce. ⁊ ꝯfor. homo eñ debet ꝯtinue creſcere de bono in meli⁹ vñ Deutero. xxxj. Viriliter agite ⁊ ꝯfortamini ⁊ nolite timere qꝛ dñs de⁹ tu⁹ ipe eſt ductor tu⁹ ⁊ nō derelinquet te. ¶ Quinto tāgit intuitionē luminoſum qꝛ plen⁹ ſapiētia. hō dꝫ habere ſapientiā ꝑ quā ſciat cognoſcere q̄ agēda ſunt ⁊ q̄ vitāda vt dici poſſit d ipo illd Eccl'iaſti. xiiij. Beat⁹ vir q̄ in ſapiētia morabit ⁊ q̄ in iuſticia meditabit. ¶ Sexto tāgit reformationē amoroſez qꝛ gfa dei erat cū illo Nā gra ē illa q̄ facit hoiez amabilē deo ⁊ ipm ſibi ꝑ dilectionē ꝯiungit. Hāc gratiā nobis xp̄s pſtare dignet vt cū ipſo ꝯiungamur in gl'ia. Ad quā ⁊c.

¶ In feſto circunciſionis dñi. Euāge. x.

Poſtꝙ̄ cōſummati ſūt dies. viij. vt circūcideret puer vocatū ē nomē ei⁹ ieſ⁹. Lu. ij. Qꝛ nos videm⁹ ꝙ noīa iponūt ad notificatiōez rerū rationabile eſt ꝙ ſciētib⁹ ad rerū naturas iponāt noīa correſpondētia reb⁹. Qꝛ igit xp̄us hodie qñ fuit circūciſus publice noiari debuit ſicut tpe moderno noīant pueri i baptiſmo ꝯueniēs fuit vt noie ſibi ꝯgruo publice vocaret. Qꝛ igit ſaluator mūdi aduenerat nomē ſibi dbuit iponi ꝑ qd ſaluator gētib⁹ mōſtraret. Ideo vocatū eſt nomē ei⁹ ieſus qd idē ē qd ſaluator. Qꝛ ꝓo redēptiōis myſteriū nō oib⁹ fuit notū ab illo ſibi iponi debuit q̄ ipm cognoſceret redēptorē. Et iō angelus gabriel ſibi reuelatuz a deo nūciauit ꝩgini cū dixit. Vocabis nomē ei⁹ ieſum. Luc. j. Qd q̄dē dictū virgini i ſecreto hodie qñ circūciſus fuit publice fuit ꝓpalatū ſicut narrat hiſtoria hodierna. In quo euāgelio Lucas. vj. tangit ſez.

Tēꝑoris quātitatē cōgruētem.
Doloris acerbitatē affligētem.
Prolis virginitatē niteſcentē.
Uocabuli vtilitatē delectantē.
Nūcij dignitatē excellentē.
Carnis veritatē euidētem.

¶ Primū ꝓbat expſſio numeroſa. Scdꝫ inciſio doloroſa. Tertiū conditio gꝛoſa. Quartū ſalutatio gaudioſe. Quintū legatio generoſa. Sextū ſignitio ſerioſa. ¶ Primū i pricipio. Scdꝫ ibi vt circūci. Tertiū ibi puer. Quartū ibi vocatuꝫ eſt nomē ei⁹ ieſum. Quintū ibi Qd vocatū eſt ab angelo. Sextū ibi priuſꝙ̄. ⁊c.

Quantū ad pmū vbi tāgit ⁊c. qd ꝓbat ⁊c. dicit. Poſtꝙ̄ ꝯſūmati ſūt ⁊c. Dñs eñ fecit pactū cū abrahā cui pmo dedit circunciſionē ꝙ oīs maſcul⁹ deberet circūcidi. viij. die vñ Gen. xvij. Infans octo dierū circūcidet in vobis. Poſtꝙ̄ igit Luc. narrauit hiſtoriā natiuitatꝫ dñi ꝯſequēter narrat pmū factū poſt ꝓpalationē nat. ſꝫ Bed. ſ. factū circūciſiōis. Sciēdū ꝙ dies. viij. fuit dies ꝯueniēs circūciſiōi ſꝫ Ciril. qꝛ dies. viij. ſignificat gfaz reſurrectiōis i q̄ electi circūcidēt ab oi pctō ⁊ pena. Tūc eñ abſterget de⁹ oēm lachrymā ab oculis eoꝝ: ⁊ mors vltra nō erit nec luct⁹ neqꝫ clamor neqꝫ dolor erit vltra. Apo. xxj. ¶ Uel ꝑ diē. viij. itelligit trāſit⁹ homis de h mūdo. Nā tot⁹ decurſus vite hois ē i ſeptēnario dieꝝ. Nā ꝑ. vij. dies totū tēp⁹ ꝩtit eddat vnitas facit. viij. ⁊ ſic hō exūt ſtatū meredi. In iſto igit ſeptēnario dꝫ quilibet eſſe bon⁹: vt i. viij. die qñ morit: poſſit aiam deo reddere mūdā. ¶ Hoc autē fuit figuratū Leui. xxiij. vbi ſnialiter dr dñs pcepit filijs Iſrl vt habitarēt in tabernaculis. vij. dieb⁹ ⁊ i. viij. erat ſabbatū. i. requies. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ habitatiōez tabernaculoꝝ q̄ erat. vij. dieb⁹ q̄ nō ſunt edificia pmanētia itelligit vita quā habemus in hoc mūdo in q̄ nō habem⁹ pfectam māſionē. Nā ſcḿ apl'z hebreos. xiij. Nō habemus hic manētem ciuitatē ⁊ ideo. vij. dieb⁹. i. toto tempore quo viuimus debemus nos parare quia ſum⁹ in manſione nō firma: vt. viij. die ſit nobis ſabbatum id eſt requies eterna.

¶ Secunda pars.

SEquitur: vt circūcideret vbi tangit doloris accerbitatē affligentē: qđ pbat inciſio doloroſa. Ubi ſciēdum q deus in ſignū federis z ppli peculiaris dedit Abrahe z ſemini eius circūciſiōez. Qr vo illa circunciſio fiebat in parte valde ſenſibili: qr in pte illa p quā in natur. diſcernitur maſ. a femina a quo abſcindebat in circulū pellicula pminēs in pte illa: iō dicebat circūciſio ex hoc aūt cauſabat magnus dolor. ¶ Sciēdū ē aūt q qr poſt lapſuz pmi hois genus hūanum remāſit cuz morbo originalis pcti deus ex ſua mia voluit morbū curare ex ſua medicina. Iō in qualibz lege fuit aliqđ remediū ɔtra pctm̄ originale. Nā in lege nature fuerūt aliq ſacrificia. lz in ſcriptura nō nominent iſpirata ſctis pribus a deo. In lege ſcripta fuit circūciſio. In lege vo grē baptiſmus q eſt maioris inſluētie ſm Bedā qr aperit ianuā padiſi qđ nō faciebant alia. ¶ Sciēdū ē etiā ſm doctores q pp̄ cauſas multas xp̄s voluit circūcidi lz non haberet pctm̄ originale. Prio ad remouēdū errores multorū hereticorū quoꝝ aliq dicebāt ipm̄ habuiſſe carnem fantaſticā ſicut Manicheus. aliq dicebāt corpus qđ xp̄s aſſumpſerat fuiſſe ſubſtātiale diuinitati ſicut Apollinarius. Aliq q tulerat corpus de celo ſicut Ualētinus. Qui oēs eliminātur ppter verā circūciſionē xp̄i. Scđo voluit circūcidi vt oſtēderet q circūciſio data pribus ſeruiebat aduentui ſuo in carnē. Tertio ne iudei qs iſtruebat poſſent ipz rephēdere q nō eēt ſimilis eis z pribus ſz Epiphaniū hic oia. ¶ Siciēdū etiā q in xp̄i circūſione ceperūt myſteria redēptiōis nr̄e qn̄ xp̄s ſuū pcioſum ſanguinē incepit ſpargere p nobis. ¶ Siciēdū ē ēt q circūſio xp̄i corpalr̄ fuit figura ſz Anaſtaſiū nr̄e circūciſiōis ſpūalis. vt ſcz ſpoliemur gn̄atiōe vetuſta z renouemur p gn̄ationē nouā. vn̄ Col. iii. Expoliātes vos veterē hoiez cū actibus ſuis z induētes nouū vt circūcidamus a nobis oēz ſup ciuitatē peccati ¶ hoc aūt fuit figuratū Exo. xii. vbi ſententialiter dr̄ q filii iſrael q erāt circūciſi poterāt comedere agnū paſcalē: ſuus aūt emptitius pegrinus: aduena z mercēnarius q circūciſi nō erāt de agno comedere non poterant nec pplo dei aſſociari. ¶ Ubi ſciendū q p filios iſrael circūciſos: intelligi poſſunt viri fideles q circūcidētes z āputātes a ſe pctā ſiue maculā p fidē formatā dn̄m cōtēplāt. Iſti in hō mūdo agnū paſcalē. i. xp̄z poſſunt digne ſacramētaliter ſumere z in futuro ipſo recreabūt cū angelis in gloria. Per ſeruū vo emptitiū nō circunciſum intelligunt xp̄iani exiſtētes in pctō mortali: q q̄uis mali ſint tn̄ empti ſunt ſāguinē ieſu xp̄i. Quibus dr̄. i. Cor. v. Empti eī eſtis pcio magno glorificate z portate deū in corpore vr̄o. Iſti niſi circūcidāt amputādo pctā nō poſſunt digne agnū ſumere. Per peregrinū vo z aduenā intelligit quilibet infidelis. Per mercēnariū vo illi q nō ſincero affectu nec p ſalute anime ſed pro mercede z lucro dn̄o ſeruit. Omnes iſti nō ſunt digni ſumere agnū.

¶ Tertia pars

SEquitur. Puer. vbi tāgit ɔ lis virginitate niteſcentē qđ pbat cōditio gratioſa. Qr eīn puer a puritate dr̄ ideo xp̄s puer ē z qr ſup oēs hoies fuit purus vn̄ poterat dicere illud Sap. viii. Puer erā ingenioſus z ſortitus ſum aiaz bonā z cō eſſem magis bonus veni ad corpus incōquinatū. Licet eī dei vtus z dei ſapientia xp̄s eſſet in ſe bonus eſſentialiter duz tn̄ p nob voluit incarnari magis bonus appuit in effectu. In hac aūt auctoritate huius pueri quatuor tāgit ſcriptura. ſcz.

Claritatem luminoſam.
Sanctitatem dulcoroſam.
Pietatem viſceroſam.
Capacitatem gratioſam.

¶ Prio tāgit xp̄i ieſu claritatē luminoſam cū dicit puer erā ingenioſus. Nā ingenioſitas claritatē ſapie ſignificat. Qr igit xp̄s eſt dei vtus et ſapia. i. Cor. i. iō ingenioſus dici pōt. Un̄ pōt figurari p eſdram de quo dr̄. ii. Eſdre vii. q aſcēdit eſdras ſcriba z igenioſus in lege Moy. q data ē dn̄o deo iſrl̄ dicere z facere. vbi ſciēdū q p eſdrā q īterptat adiutor ſiue mla dn̄i intelligit xp̄us q ppter malam quā ad genus hūanū habuit eſt nobis fa

figura circuncisionis

et⁹ adiutor vñ ps. De⁹ nr̄ refugiū ꝛ ꝟt⁹
adiutor in opportunitatib⁹ ꝛ tribulatio-
ne. Iſte fuit ſcriba ingenioſ⁹ i lege Moy.
pp magnā ſapiētiā quā habuit ꝛ qꝛ nobꝫ
dedit legē viuēdi. Iſte dꝛ aſcēdiſſe dicere
ꝛ facere qꝛ xp̄s nō ſolū ꝟbaľr ſꝫ etiā exē-
plariť formā tribuit nob viuēdi. Nā xp̄s
icepit facere ꝛ docere Act. j. vñ ipſe dixit
apľis Jo. xiij. Exēplū eñ dedi vob vt quē
admodū ego feci ita ꝛ vos faciatꝭ. ¶ Se
cūdo tāgit ſctitatē dulcoroſam cū ſubdit
ꝛ ſortit⁹ ſuꝫ aiaꝫ bonā. Nā i bonitate aie
quā xp̄s hūit inquātū hō intelligiť eius
ſctitas cui tāta collata ē gr̄a ꝛ tantū fuit
deo placabilis ꝙ fuit a diuinitate aſſum-
pta vñ de ipo Sap. iiij. Placita erat deo
aīa illi⁹. ¶ Tertio tāgit pietatē viſcero-
ſaꝫ cū dꝛ ꝛ cū eſſē magꝭ bon⁹ veni. magna
pietas fuit dei filij q̄ non ſolū remanere
voluit i ſua ſubſtātia ſꝫ nr̄aꝫ hūanitatem
aſſumere vt q̄ bon⁹ erat eternaľr nob ma
gis bonus veniēs tpaľr appareret vñ dꝛ
Jo. xvj. Exiui a pr̄e et veni in mundum.
¶ Quarto tāgit capacitatē gr̄oſam cū dꝛ
ad corp⁹ icoinq̄natū Per iſtud corp⁹ ſine
macula itelligiť ꝟgo maria de q̄ dei fili⁹
voluit incarnari: vñ de ipſa poſſum⁹ di-
cere illd Sap. iij. Felix ē icoinq̄nata ꝛ q̄
neſciuit thoꝝ i delicto habebit fructū i
reſpectionē aīaꝝ ſctāꝝ. ¶ Quarta ps.

Sequiť. Uocatum eſt nomen eius ie
ſus. vbi tāgit vocabuli vtilitatē de-
lectātē quod pbat ſaluatio gaudio
ſa vbi ſciendum ꝙ ieſus interpreta
tur ſaluator. Magna enim vtilitas fuit
humano generi et magnum gaudium
quando ſibi innotuit natiuitas ſaluato-
ris p quam a peccatis meruit liberari.
Sciendum eſt aūt ꝙ p ieſum habemus.
Liberationē ſeruientis familie.
Ablutionē inficientis macule.
Infuſionē decorātis gratie.
Adeptionē quietantis glorie.
¶ Pmo p ieſuꝫ hēm⁹ liberationē ſuiētꝭ
familie. Nā añ aduētū xp̄i eram⁹ ſub ſu
tute ſꝫ ipe nos tradidit libertati vt poſſi
m⁹ dicere illd Gal. iiij. Itaqꝫ frēs iā nō
ſum⁹ ancille filij ſꝫ libe q̄ libertate xp̄s
nos liberauit. ¶ Scdo hēm⁹ ablutionē i
ficiētis macule vñ de ipo dꝛ Apoc. j. Di
lexit nos ꝛ lauit nos a pctis nr̄is in ſan
guine ſuo. ¶ Tertio hēm⁹ iſuſionē deco
rātis gr̄e. vñ Ro. j. Per quē accepimus
grāꝫ ꝛ apľatū ad obediēdū fidei i oib⁹ gē
tib⁹ p noie ei⁹ in qb⁹ eſtis ꝛ vos vocati
ieſu xp̄i dñi nr̄i. ¶ Quarto habem⁹ ade
ptionē q̄ctātis gľie vñ ad Ti. iij. ſꝫ miaꝫ
ſuā ſaluos nos fecit p lauacrū regenera
tiōis ꝛ renouatiōis ſpūs ſctī quem effu
dit i nos abūde p ieſū xp̄ꝫ ſaluatorē nr̄ꝫ
vt iuſtificati gr̄a ipſi⁹ hr̄des ſum⁹ ſꝫ ſpē
vite eterne. Cū igiť hr̄ditas vite eterne
nos q̄etet ꝛ hāc hēmus p ieſum meritō
dicere poſſum⁹ ꝙ p ipꝫ hēm⁹ pfectiōeꝫ
glie quietātis. ¶ Iſte eſt xp̄s de quo di-
cit Ber. ſup Cant. ieſu mel i ore: melos
in aure iubil⁹ i corde vñ Aba. iij. Ego āt
in dño gaudebo ꝛ exultabo in deo ieſu
meo Iterū Ber. ſup cant. Nomē ieſu lu
cet p̄dicatū paſcit recogitatū lenit ꝛ mi
tigat iuocatūq̄ exercitatos reparat ſen
ſus: ꝟtutes roborat vegetat mores bo-
nos atqꝫ honeſtos caſtas fauet affectio
nes. Iſtud nomē ieſu eſt de quo dꝛ Act.
iiij. Nec aliud nomen eſt ſub celo da-
tum hoibus in quo oporteat nos ſaluos
fieri. ¶ Quinta pars.

Sequiť. Quos vocatū eſt ab
āgelo. Ubi tāgit nūcij digni
tatē excellētē qd pbat lega-
tio gľoſa. Nō eñ q̄cūqꝫ fuit
legat⁹ ad annūciandū nomē
ieſu ſꝫ āgel⁹ gabriel Angel⁹ aūt inť crea
turas q̄s de⁹ ꝯdidit eſt gľoſus ꝛ nobilis
ex q̄ iſta legatio dꝛ gľoſa. ¶ Conſidera
aūt o deuota aīa circa legationē redem-
ptiōis noſter p xp̄m multiplex myſteriū
angeloꝝ Nā reperies angelū dñi.
Uirginē ſalutantē ſingulariter.
Ioſeph ꝯfortantem ſalubriter.
Paſtores letificātem alacriter.
Puerum gubernantem viriliter.
¶ Primo iuenies angelū ꝟginē ſalutā-
tē ſingulariter. Nā qꝛ Eua peccādo ma
ledictionē incurrerat tāq̄ mr̄ peccati ꝟ
go glorioſa tāq̄ mr̄ gr̄e benedictionē ac
cepit vt ſic maledictio Eue ꝯmutata fue
rit in bñdictionē marie vñ Luce. j. Aue
gratia plena dñs tecum bene. in mulie.
¶ Scdo inuenies angelū Ioſ. ꝯfortātē
ſalubriter Nā qñ Ioſeph cognouit ꝟgi-
nem pregnantē: volēs dimittere eaꝫ an-

gel⁹ dñi in ſomnis dixit ſibi. Joſeph no
li timere accipe mariã cõiugem tuã ⁊c.
Mat.j. ¶ Tertio iuenies angelũ paſto
res letificãtẽ alacriter. Nã qñ xp̃s nat⁹
fuit angelus gaudiũ magnũ oi pp̃lo pa
ſtorib⁹ nũciauit Luc.ij. ¶ Quarto inue
nies angelũ puez gubernantẽ viriliter
Cũ eñi puez ieſum pſequeret̃ herodes
angel⁹ dñi ſomnis apparuit Joſeph.d.
Mat.ij. Surge ⁊ acci.pu.⁊ matrez eius
⁊ fuge in egyptũ ⁊ eſto ibi vſqz dũ dicã
tibi: futuz eñ eñi vt herodes q̃rat puez
ad perdendũ eũ. Et ita. Defuncto hero
de ãgel⁹ ſibi dixit. Surge ⁊ accipe puez
⁊ matrẽ ei⁹ ⁊ vade in terrã Iſrael defun
cti ſunt eñi qui querebãt aiam pueri. Et
reuerſus eſt. ¶ Sexta pars.

SEquit̃. Primo q̃ in vtero ↄci
peret vbi tangit carnis veri
tatẽ euidentez qđ pbat gigni
tio ſerioſa. Ubi ſciẽdũ q̃ ↄcẽ
ptio filij dei in vtero v̾ginis
⁊ ei⁹ baiulatio i vẽtre.ix.mẽſib⁹: ⁊ ei⁹ p
turitio ⁊ lactatio ſiue nutritio ſignũ irre
fragabile fuerunt ⁊ argumẽtũ cui ↄdici
nõ pt̃ q̃ dei fili⁹ verã carnẽ ⁊ hũanitatẽ
aſſũpſit ↄ multos hereticos dicẽtes ipz
vel carnẽ de celo portaſſe vel fantaſticã
habuiſſe, vñ ſibi dixit ãgel⁹ Luc.j. Et cõ
ci. ⁊ pari. fi. ⁊c. Nõ eñi filiũ ↄciperet nec
pareret niſi ver⁹ nõ fuiſſz Tũc impletũ ẽ
illđ Eſa.vij. Ecce virgo ↄcipiet ⁊ pariet
filiũ ⁊ voca. nomẽ ei⁹ emanuel. ¶ Cõſi
dera igit̃ o deuota aia q̃ i iſta ↄceptiõe
fecundat̃ v̾ginitas: humanat̃ diuinitas
tenet̃ icapabilitas: appet inuiſibilis: ⁊ ſi
ſenſus deficiat intellect⁹ nõ capiat: nõ
mireris ſi deficit in hoc mortalis natu
ra cũ miret̃ angelica i tãta genitura. vñ
Amb. Scriptũ ẽ pax xp̃i ſupra oẽm ſen
ſuz: quõ nõ ſupra oẽz ſenſuz tãta gñatio:
tu ergo ori manũ pone: ſcrutari nõ lz ſu
pna myſteria: lz ſcire q̃ nat⁹ ſit: nõ lz diſ
cutere quõ nat⁹ ſit hoc eñi q̃rere met⁹ ẽ.
¶ Iſte ↄceptus fuit figurat⁹.j.Regũ.j.
vbi dr̃ q̃ poſt circulũ diez ↄcepit Anna
⁊ peperit filiũ vocauitqz nomẽ eius Sa
muel. ¶ Ubi ſciendũ q̃ p Annã q̃ inter
pretat̃ gr̃a intelligit̃ virgo btã deo gra
tioſa. vñ Luc.j. Inueniſti graz apđ deũ.
Iſta poſt circulũ diez.i.tpe quo de⁹ illđ
puidit: ↄcepit ⁊ peperit filiũ ſuũ ieſum.
Signãter aũt dr̃ q̃ vocauit nomẽ ei⁹ Sa
muel q̃ interpretat̃ poſtulatus a dño: qz
ſaluator noſter obnixe fuit poſtulat⁹ vt
nos eriperet de manu inimicoz nr̃oz
vñ p̃s. Emitte manũ tuã đ alto: eripe me
⁊ libera me de aq̃s multis: ⁊ de manu fi
lioz alienoz.i. de tribulatiõib⁹ ⁊ vani
tatibus hui⁹ mundi: ⁊ de manu filiorum
alienoz p pctm̃ ſuperbie. Et ducat nos
in terra de qua p̃s. Portio mea dñe ſit in
terra viuentium. Ad quam ⁊c.

¶ In vigilia epiphanie. Euãgeliũ.xj.

DEfuncto herode. Ec
ce Angel⁹
dñi apparuit in ſomnis Jo
ſeph di.⁊c. Matth.ij. Nos vi
demus per experientiã q̃ qñ
aliq̃s theſaurus precioſus cõmittitur
alicui ad cuſtodiã ſi ſit ſapiẽs totis viri
bus conat̃ ad bene cuſtodiendũ ipuz. qz
Mat.v. vbi eñi eſt theſaurus tuus ibi ⁊
cor tuũ erit. Nõ ſolũ aũt de cuſtodia the
ſauri q̃ eſt ex ſua induſtria eſt ſollicit⁹ ſz
libenter audit ſalubre ſibi datũ ↄſilium
de theſauro ſeruãdo ⁊ conſiliuz illud co
natur ſeruare. Nõ ſolũ etiã vias excogi
tat p quas ipz poſſit cuſtodire ſecurũ ſz
etiã oẽs occaſiões p q̃s amittere poſſet
deuitat ⁊ q̃tũ põt melius in ſecuro lo
co reponit. Quia igit̃ Joſeph cõmiſſus
fuerat theſaur⁹ pcioſiſſim⁹ qz xp̃s dei fili⁹
generis humani ſaluator iõ ipm̃ diligẽ
ter ſeruabat; ⁊ ↄſiliũ ſibi p angelũ miſſũ
a dño prõpte ponebat in ope: ⁊ occaſio
nes vitabat q̃ poterãt eſſe impedimẽtũ
tute cuſtoditionis theſauri: ⁊ ipſum pro
poſſe ⁊ ſz inſtructionẽ angeli in loco tu
tiſſimo obſeruabat. Et hoc eſt qđ innuit
in euangelio hodierna. In q̃ btũs Mat
theus tengit quatuor.ſ.
Benignitatis abundantiã in ↄmouẽdo.
Sedulitatis diligentiã in exequendo.
Sagacitatis ſapientiã in precauendo.
Securitatis prouinciã in conſeruando.
¶ Primũ pbat nuncius deſtinat⁹. Secũ
dũ actus applicatus. Tertiũ hoſtis de
claratus. Quartum ſitus demonſtratus
Primũ in principio. Scđz ibi. Qui ↄſur
gens. Tertium ibi. Audiẽs autẽ q̃ Ar
chelaus. Quartum ibi. Et admonit⁹ in

ſomnis. ¶ Prima pars.

Quantū ad p̄mū vbi tāgit ⁊c. qd̄ ꝓbat ⁊c. dt. Defuncto herode ⁊c. Ubi ſciēdū ſicut pōt haberi Matth. ij. ꝙ poſtq̄ herodes vidit ꝙ magi quos malicioſe ⁊ ſimulatorie miſerat ad inquirēdū natū pueꝝ ſuū ſpopōdēs falſum obſequiū dixit. Ite ⁊ interrogate diligēter de puero ⁊c. ⁊ ipſi in ſomnis admoniti nō reuerterēt ad ipm̄ credidit ſe illuſuꝫ ab eis fuiſſe. Iratꝰ igit̄ de natiuitate noui regis in mūdū volēs ipꝫ iterficere vt regnaret: ignorās tn̄ in ſpeciali q̄s eſſet ordinauit ꝙ interficerent oēs paruuli q̄ erāt in bethleē ⁊ in finibꝰ eiꝰ a bymatu ⁊ ifra vt ſic inter eos occideret xp̄s quē nouerat in bethleē fore natū. Deꝰ autē cui ſunt oīa cognita vidēs herodis cogitationē malignā volēs xp̄m ſaluare miſit angelū ſuū Joſ. d. ſibi. Surge ⁊ accipe pue. ⁊c. Mortuo aūt herode iteꝝ angelus dn̄i appuit i ſomnis Joſeph. d. ꝙ reuerteret̄ in terram iſrael ⁊c. Scdꝫ hoc igit̄ hic tria poſſumꝰ cōſiderare. ſcꝫ.

Uiſionem illuſtrantem.
Monitionem exprimentem.
Rationem confortantem.

¶ Quantū ad primuꝫ dicit. Defuncto. Hero. ⁊c. Ubi. v. poſſumꝰ ꝯſiderare. ſcꝫ.

Tempus determinatum.
Nuncium deſtinatum.
Modum explicatum.
Hominem viſitatum.
Locum deſignatum.

¶ Quantū ad tp̄s determinatū dt. Defuncto herode. Ubi ſciendū ꝙ tres fuerunt herodes. ſ. Aſcalonita. Antipa. et agrippa herodes aſcalodita fuit ille q̄ iterfecit pueros vt habet̄ Matt. ij. Iſte fuit filꝰ antip̄ris qui primꝰ alienigena regnauit in iudea poſt hircanū. ¶ Sciēdum eſt aūt ꝙ ſicut pōt colligi ex hiſtoria ſcholaſtica ⁊ ex dictis Joſephi ꝙ herodes aſcalonita ꝓpter necē innocētiū fuit infirmitate pcuſſus a dn̄o ⁊ iudicio medicoꝝ ſciens ſe incurabilē ſciens ēt ꝙ de morte ſua nō multū triſtarēt iudei fecit capi magnā multitudinē p̄ncipalioꝝ i iudea ⁊ fecit eos detineri captiuos ordinās cū Salomee ſorore ſua: vt ſtatiꝫ qn̄ eēt mortuꝰ faceret eos iterfici vt ſaltē ſic in iudea i die mortis ſue ploraret̄ Paulo aūt anq̄ nouiſſimū ſpūm redderet ātip̄reꝫ filiū ſuū iugulauit poſt duos filios quos añ necauerat. ſ. alexādrū et ariſtobolū. Talis igit̄ herodis finis qui digna ſupplicia ſcelere qd̄ i bethleē erga puulos geſſerat ⁊ ꝓ inſidijs ſaluatoris exactꝰ eſt ab euāgeliſta deſignat̄ cū dt. Defuncto herode. ¶ Quātū ad nunciū deſtinatū dt. Ecce angelꝰ dn̄i apparuit. Angelꝰ em̄ idē eſt qd̄ nūciꝰ. Deus igit̄ ſuū bonū nūciū multoties miſit ad Joſ. vt inſtrueret eū q̄d eſſet facturꝰ. Herode igit̄ defuncto monet̄ vt in terram iſrael reuertat̄ vt ſic dicere poſſit qd̄ dixit petrꝰ act. xij. Nunc ſcio vero qꝛ miſit dn̄s angelū ſuum ⁊ eripuit me de manu herodis ⁊ de oī expectatione plebis iudeoꝝ. ¶ Quātū ad modū explicatū dt i ſomnis. Qꝛ em̄ Joſ. erat de facili monitionibꝰ angeli credulꝰ: iō ſufficiebat vt ei i ſomnis appereret. ¶ Quātū ad hoieꝫ viſitatū dt Joſeph. Qꝛ em̄ Joſ. erat datus ſicut nutritiꝰ pueri ⁊ ſicut cōſolator v̄ginis: iō ſibi ſoli fit apparitio vt ſciat quid ſit facturus. ¶ Quantū ad locum deſignatū dt in egypto. In iſta em̄ apparitione angeli Joſ. erat in egypto. vnde hiero. ſup illud de egypto vocaui filiū meū. hoc inquit. lxx. interp̄tes nō habēt ſed i Ozee ꝓpheta ſm̄ hebraicā ſcribit̄ veritatē. ¶ Quātū ad ſcdꝫ. ſ. monitionē exp̄mētem dt Surge ⁊ ac. ⁊c. vn̄ ſm̄ dyo. in hoc poſſumꝰ aduertere benignitateꝫ xp̄i q̄ cū deꝰ eſſet ⁊ hō: volebat tn̄ q̄tum ad iſta q̄ videbamꝰ diſponi ꝑ angelos ſꝫ imperiū dei p̄ris. Quantū ad ꝯſortiū ſanctitatē dt pueꝝ ⁊ matrē eius. Iſtud fuit gratioſuꝫ conſortiū in quo fuit Joſ. exēplū iuſticie puer ſplēdor ſapiētie: mater virgo ſpeculū pudicitie: vt dicat illd eccli. xxiiij. Ego mater pulchre dilectionis timoris magnitudinis ⁊ ſācte ſpei. ¶ Quātū ad loci ꝯgruitatē dicit: ⁊ vade in terrā iſrael. Ubi ſciēdū. ꝙ qꝛ xp̄s p̄ncipaliter q̄tum ad habitationē miſſus fuerat a p̄re ad pp̄l'm iſraeliticū de q̄ ēt carnē aſſumpſit. vn̄ Mat. xv. Nō ſuꝫ miſſus niſi ad oues q̄ perierant domꝰ iſrael: vnde ꝓpter hoc non ierat in egyptuꝫ vt

Ibi magnā morā ↄheret ſed vt euaderet irā herodis ꝛ egyptū curaret ab erroꝛib⁹ ſuis: reuerſ⁹ ē tñ i iſrl̄ vt ſic iux̄ illō pſ. Fuerit not⁹ i iudea de⁹ ꝛ i iſrael magnū nomē ei⁹. ¶ Quātū ad tertiū .ſ. rōnē ↄfortātē dicit. Defuncti ſunt eī q̄ q̄rebāt aiaʒ pueri vñ Chryſo. Reuerſiōis aūt rō aſſi⸗nat cū dr̄ defuncti ſunt ꝛc. ¶ Sciēdū eſt aūt circa iſtā partem p̄cipalem loquē⸗do ꝙ in ipſa .vij. poſſum⁹ ↄſiderare licet alio oꝛdine ꝙ̄ in litera oꝛdinēt̄ .ſcilicet.

Aſpectum gratioſum.
Situm tenebroſum.
Nuntium amoroſum.
Modum quietoſum.
Prodigium virtuoſum.
Actum virtuoſum.
Terminum fructuoſum.

¶ Quātū ad primū dicit Joſeph. Per ioſeph eī q̄ interp̄tat̄ accreſcēs intelligi⸗tur q̄libet hō q̄ dʒ eſſe gratioſus deo ꝑ oꝛnamēta virtutū accreſcēdo .ſ. de virtute in virtutē dū hic viuit vt tādē deū deoꝝ videat in ſyon .i. in gloriā. Nā ſm̄ multitudinē meritoꝝ erit retributio p̄mioꝝ.

¶ Quātū ad ſcdm̄ .ſ. ſitū tenebroſum dicit. In egypto. Per egyptū eī q̄ interp̄⸗tat̄ tenebra intelligit̄ ſtat⁹ pcti faciēs hominē obſcurū ꝛ tenebroſuʒ. Accidit autē multoties ꝙ hō q̄ iſtar Joſ. deberet eſſe deo gratioſus ꝑ illuſtrātē gratiam eſt inſtar egypti in tenebris pctōꝝ. ¶ Qualit̄ aūt homo in egyptū ducatur fuit figuratū Gen. xxxvij. Ubi ſimiliter dr̄ quod fratres Joſ. inuidētes ſibi vēdiderūt eū yſ⸗maelitis mercatoꝛib⁹ q̄ duxerūt in egy⸗ptū vbi fuit ſub ſeruitute regis pharaonis. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ Joſ. vt dictū ē in⸗telligit̄ q̄libet hō ꝑ fratres ei⁹ intelligū⸗tur demones q̄ pro tāto dicunt̄ fratres hois: q2 ſicut vn⁹ frater aliq̄n aſſimilat̄ alteri: ſic aliqualis ſimilitudo eſt inter hoiem ꝛ demonē inquātū ſunt itellectuales ſubſtātie. Iſti aūt demones vidētes ꝙ ſunt expulſi de paradiſo ad quē ſunt hoies oꝛdinati eis inidēt ꝛ cōtinue eos tētāt vt i pctm̄ labāt̄. ꝑ mercatores aūt yſmaelis itelligūt̄ vicia q̄b⁹ tūc demōes vendunt hoiem q̄n ſibi pꝛoponunt delectationem et complacentiam in pctis. Quib⁹ Eſa .l. Ecce i iniq̄tatib⁹ veſtris vēditi eſtis. Et tūc ducūt eos i egyptū .i. in infernū q̄ ē terra tenebroſa ꝛ opta moꝛtis caligine Job .x. vbi ſūt ſub ſuitute regis egypti .i. luciferi regis iferni cū ve dānatiōis eterne. ¶ Quātū ad tertiū .ſ. nūciū amoroſuʒ dicit angel⁹ dñi angeli eī ſciētes hoies ſuos debere eē ↄciues ad ipſos aſtringūt amoꝛis vīculo vt ſaluēt̄ ꝛ iō ex oꝛdinatione diuina hoīb⁹ ad⸗miniſtrāt. Nā iuxta illō Hebre .i. Oēs ſūt adminiſtratoꝛij ſp̄us i miniſteriū miſſi ꝑpter eos q̄ hereditatē capiūt ſalutis. Ex quo nobis dat̄ itelligi in deo magna be⸗nignitas q̄ hoīb⁹ tales aſſignat miſtros ꝛ ex pte angeloꝝ maxima charitas. vñ Hiero. ſup Mat. magna dignitas aiarū vt vna q̄que habeat ab oꝛtu natiuitatis in cuſtodia ſui angelū deputatū. Sciēdū eſt aūt ꝙ iuenio āgelos iter alia triplex bñficiū ꝛ miſteriū exhibere. Nā p̄mo a malo retrahūt hoies ꝛ ad bonū iducūt. vñ Nūe .xx. dixit Moy. Miſit ꝙ miſit dñe angelū ſuū ꝛ eduxit ō egypto .i. de tenebris pctoꝝ. ¶ Scdo orōnes hoim fideliter deo offerūt iuxta illō āgel⁹ raphael dixit tob. Tob .xij. Cū oꝛabas cū lachrymis ꝛ ſepeliebas moꝛtuos ꝛ derelinq̄bas prādiū tuum ego obtuli oꝛōnem tuam dño. ¶ Tertio vitā hois muniūt ꝛ ipſos viriliter ab inimicis defendūt iuxta illō q̄d dñs dixit Moy. exo. xxiij. Ecce ego mittā āgelū meū q̄ p̄cedet te vt cuſtodiat in via ꝛ itroducat i locū quā p̄paui. vbi ↄſi⸗dera q̄lit̄ hoīb⁹ ſūt āgeli ad cuſodiā .ſ. q̄ātū ad ingreſſuʒ: ꝑgreſſuʒ ꝛ egreſſū. Quā⸗tū ad igreſſū ſapiēter dirigēdo. iō dicit q̄ p̄cedet te vñ exo. xxiij. p̄cedet āgel⁹ me⁹. Quātū ad ꝑgreſſū diligēter ꝓtegēdo iō dr̄ ꝛ cuſtodiat te i via. vñ pſ. Angelꝭ ſuis mādauit de te vt cuſtodiāt te i oib⁹ vijs tuis. Quātū ad egreſſū feliciter collocādo iō dicit vt itroducat te ad locū quē p̄paraui. vñ Exo. xv. Introduces eos ꝛ plātabis i mōte hereditatis tue firmiſſimo habitaculo tuo ꝙ opat⁹ es dñe. ¶ Quātū ad q̄rtū .ſ. modū q̄etoſū dicit in ſomnis. ꝑ ſomniū q̄ irruit ſopoꝛ ſup hoies dat̄ intelligi ꝙ q̄ vult mereri habere viſionem āgelicā dʒ eē lōgeu⁹ a terrenis ꝛ celeſtia ↄtēplari. ¶ Quātū ad .v. ſ. p̄digiū v̄tuoſū dicit defuncto herode. ꝑ herodeʒ eī qui

interptat gloriãs i pellib⁹ itelligit dia-
bol⁹ q̄ gl'iat i pctõrib⁹ ꝯ pelles mortuoꝝ
deſignatz. Quib⁹ dr Apoc. iij. Nomē ha
bes ꝙ viuas ꝛ mortu⁹ es. ¶ Quãtuz ad
vj. ſcz. actũ ꝟtuoſum dt Surge ac. pu. ꝛ
matrē ei⁹. vbi ãgel⁹ quãtũ ad actũ ꝟtuo
ſum. tria tangit q̄ dz pctõr facere ſi vult
actũ attigere virtuoſuz. ¶ Primo dz de-
ſerere clpã iſicietē iõ dr ſurge. vñ eccl'i.
xvij. Surge ↄuertere ad dñz ꝛ reliq̄ pctã
tua. ¶ Scdo dz iducere innocẽtiã deco-
rãtē. et iõ dr ſibi acci. puerum. Nã pctõr
poſtq̄ ſurrexit a culpa ꝛ venit ad ſtatum
grẽ dz ipſam ꝑ puritatē cõſeruare. vt ſic
ſit de numero iſtoꝝ pueroꝝ de q̄b⁹ dicit
dañ. j. In q̄bus nulla erat macula: q̄ erãt
decori forma ꝛ eruditi in omni ſapiẽtia.
¶ Tertio dz aſſumere diligẽtiã opantez
ꝛ iõ ſibi dr accipe matrē ei⁹. Nã hõ poſt-
q̄ recepit diuinã grãz nõ dz ociari i ipã
ſz dz exercitare in opib⁹ bonis. vñ cuilz
dr eccl'i. xj. Mane ſemina ſemen tuum ꝛ
veſpe nõ ceſſet man⁹ tua ꝑ mãe itelligit
iuuẽt⁹ ꝑ veſpe ſenect⁹ i q̄b⁹ hõ nõ dz ocia
ri ſz virilr ſe exercere. Quantũ ad. vij. ſ.
terminum fructuoſum dicit ꝛ vade i ter
ram iſrael q̄ interptat vidẽs deũ. i. i cele
ſti patria in qua clare deũ videbim⁹ cui
dr deut. viij. Dñs deus tuus deducet te
in terrã bonã. ¶ Scđe pars.

Seq̄t. Qui cõſurgẽs acce. ꝛc.
vbi tãgit ſedulitatz diligẽtiã
i exequẽdo qđ ꝓbat act⁹ ap-
plicat⁹. In h̄ eñi ꝙ Ioſ. ſtatiz
poſuit in executiõe monitio
nẽ ãgelicã dat itelligi ei⁹ prõptitudo in
parẽdo diuinis mãdatis. vñ Ber. Ver⁹
obediẽs mãdatũ nõ diſcutit ſz ſtatim pat
aures auditui linguã voci: pedes itine-
ri man⁹ opiri: ꝛ ſic ſe totũ int⁹ colligit vt
mãdatũ peragat imperãtis. vñ quãtum
bonũ ſit obediẽtia ſalua virt⁹ eſt q̄ mẽti
ceteras virtutes inſerit inſertaſq̄ cuſto
dit. Melior eſt obedientia q̄ victime.

¶ Tertia pars.

Sequit. Audiẽs aũt ꝙ archela⁹ ꝛc.
vbi tãgit ſagacitatis ſapiẽtiã i p-
cauẽdo qđ ꝓbat hoſtis declarat⁹.
Ubi ſciẽdũ ꝙ qr angel⁹ nõ determinaue
rat locũ Ioſ. ad ſpãliter eñdũ debebat ap
plicari ad iudeam q̄ nobilior erat ps re
gni arbitrãs ꝙ tãt⁹ puer nõ eẽt alibi mit
tẽd⁹ q̄ i hieru. ciuitatẽ iſignẽ ꝛ iõ diſpo-
ſuerat illuc ire. ſz audiẽs ꝙ archela⁹ fi-
li⁹ herodis ibi regnabat timuit illo ire.
¶ Sciẽdũ ẽ ꝓpt iſtũ archelaũ q̄ dr in iu
dea regnaſſe ꝓ herode patre ſuo ꝙ ſicut
narrat Ioſ. herodes hẽbuit. ix. vxores
ex q̄b⁹ numeroſaz ſuſcepit ſobolẽ primo
genit⁹ eſt antipr̄ ex docide. Alexãder et
ariſtobol⁹ ex manamie. Archela⁹ ex ma-
racha ſamaritade. Herodes antipas qui
poſt tetrarcha fuit ꝛ philipp⁹ ex cleopa
tra hieroſolimitide. trib⁹ ꝟo primis ab
herode iterfectis ꝛ poſt mortẽ eius occa
ſiõe teſtamẽti pr̄ia archelao vſurpãte re
gni gubernationẽ: ꝛ tñ de ſucceſſiõe re-
gni ad ceſarẽ auguſtũ delata d̄ ↄſilio ſe-
nat⁹ oẽz herodis monarchiã diſtribuit:
mediã ptẽ. ſ. iudeã ꝛ ydumeã tradẽs ar-
chelao ſub noie tetrarche pollicit⁹ ſe fa
ctuꝝ eũ regẽ ſi dignũ ſe ꝓbuiſſet. Mediã
ꝟo ptẽ i duas ſecuit tetrarchias ſucceſ-
ſitq̄ gallilea in ptẽ herodis: yturea ꝟo ꝛ
traconitidis regio philippo Fact⁹ eſt g̊
poſt herodẽ defunctũ archela⁹ q̄ſi dyar-
ch⁹ qđ dñij genus hic regnum appellat.

¶ Quarta pars.

Seq̄t. Et admonit⁹ in ſomnis
ſeceſſit ꝛc. Ubi tãgit ſecuri-
tatis ꝓuiſiã in ↄſeruãdo qđ
ꝓbat ſitus demõſtrat⁹. Ubi
ſciẽdũ ꝙ Ioſ. vidẽs ꝙ ꝓpter
dñiũ archelai nõ poterat ire i iudeã ele
git ire in galileam vt ibi ſecurus cũ pue
ro habitaret. ſm hoc igitur in parte iſta
tria poſſumus conſiderare. ſ.
Complacentem regionem.
Conuenientem manſionem.
Prophetie adimpletionem.
¶ Quãtũ ad primũ dicit. Et admonit⁹ i
ſom. ꝛc. Ubi ſciẽdũ ꝙ cũ dcĩn ſit i pte ꝓce
dẽti ꝙ cũ herodes monarcha mortuus
fuiſſet ꝛ archela⁹ accepiſſet gubernatio
nẽ ↄuſq̄ ꝑ ceſarẽ auguſtuz fuit diuiſum
dñiũ ꝛ ſic qñ Ioſ. rediỹt in terrã iſrael ita
dñaret in galilea ſicut i iudea: poſſet ali
q̄s dubitare q̄re Ioſ. nõ ita timuit ire in
galileã ſicut i iudeã. Ad qđ pőt dici ꝙ qr
hieruſalẽ erat caput regni ibi quaſi aſſi
due morabat archela⁹: ꝛ nõ tñ i galilea
ꝛ iõ nõ timuit in galileã ire ſicut in hie-

rnſalē.¶ Quātū ad ſcdm.ſ.cōuenientem mãſionē dr.Et veniēs habi.⁊c.Quare aūt cū Joſ.eſſet nat⁹ in nazareth nō elegit p mo illuc ire ꝙ̄ i iudeā.Rn̄deo qꝛ ſciebat xp̄z natū de virgine ⁊ ɔceptū de ſpūſctō ⁊ iō ſm Aug.De ɔſenſu euāgeliſtaꝝ credidit eſſe v̄bū angeli intelligēdū de hierū.tanꝙ̄ de digniori ciuitate.¶ Quātū ad tertiū.ſ.pphetie ipletionē dr.vt impleret qđ dictū eſt ⁊c.vbi ſciēdū eſt ꝙ ex h ꝙ dicit pphetas pluralr ⁊ nō pphetā ſingulr dat nobis intelligi ꝙ ſenſuz ſcripturaꝝ ⁊ pphetiaꝝ aſſumpſit nō aūt autoritatē ſtrā. Nā qꝛ nazareus interp̄tat ſctūs ⁊ ſm oēs pphetas imo ſm oēz ſcripturā ieſus ſctūs dr immo ſctūs ſanctorū iō aſſumpſit ſenſum nō v̄ba ꝙ̄uis ēt ſʒ veritatē hebraicā xp̄s nazare⁹ vocet.

¶ Sciēdū eſt ēt ꝙ ex hoc ꝙ xp̄s dict⁹ eſt nazare⁹ ſm Chryſo. Xp̄iani p̄mit⁹ ſunt vocati nazarei ſʒ tn̄ poſtmodū nomē eorū mutatū eſt apđ antiochiā ⁊ xp̄iani vocant. ¶ Moralr aūt loquēdo circa iſtaz partē.ſciēdū eſt h ꝙ xp̄s dereliqt egyptū ⁊ venit i galileā ⁊ habitauit in nazareth dat nobis exēplū in hoc mūdo virtuoſe viuēdi vt poſſimus celeſtē p̄riā adipiſci. vñ p egyptū q̄ interp̄tat tenebra vel obſcuritas intelligit ſtat⁹ culpabilis q̄ facit hoīez tenebroſuz:quē q̄dē ſtatū oſdit nob xp̄s dereſere i ſuo exitu de egypto. Ad qđ faciēdū admonet q̄libet Eſa.lv. Ubi dr. Derelinqt ipi⁹ viā ſuā ⁊ vir iniqu⁹ cogitatiōes ſuas ⁊ reuertat ad dn̄m ⁊ miſerebit ei⁹. Per galileā aūt q̄ interp̄tatur trāſmigratio intelligit trāſit⁹ quē hō dʒ facere de vitijs ad v̄tutes quē oſdit nobis xp̄s veniēs in galileā. Per nazareth.q̄ iterp̄tat flos q̄ q̄dē flos ē pur⁹ redolēs ⁊ pulcher aſpectu itelligit ꝙ hō poſtꝙ̄ deſeruit vitia ⁊ ſic exiuit egyptū: ⁊ trāſiuit ad bōa opa virtuoſa ⁊ ſic venit in galileā:dʒ pſeuerare i puritate mētis ⁊ corpis p redolētiā bone fame ⁊ cōuerſationē honeſtā.qđ q̄dē xp̄s dedit nobis itelligere qñ i nazareth habitauit.vñ nobis dr eccl'iaſtici.xxxix. Florete flores q̄ſi liliū date odorē:⁊ frondete in gratiā. N i hō dʒ cū lilio puritatis redolere p famā boni ⁊ frōdes facere p opa virtuoſa vt credat i p̄nti p grāz.⁊ i futuro p glīā.

¶ In epyphania dñi. Euāgeliū.xij.

Cum nat⁹ eſſet ieſus in bethleē iude in dieb⁹ herodis regis ⁊c.Mat.ij.Dignitas regalis hoc exigit vt ad p̄ſentiā regis nouiter incipiētis regnare fideles vndiqꝫ cōpareāt ipm recognoſcētes p dño ⁊ vt ei tributa deferāt ⁊ donaria iuxta regalē magnificētiā ⁊ cōſuetudinē regionis. Nato igit xp̄o rege regū ⁊ ſe mūdo viſibilr p̄ntato congruū fuit vt ad ipz recognoſcēdū p dño ſe p̄ntarēt ppli nationū fidelitatē ſibi pmittētes oīmodā ⁊ oblatiōes portātes donorū. hoc aūt hodie factū cōſpicim⁹ in aduētu triū magoꝝ mirabiliū q̄ fuerūt p̄mitie gētiū faciētes xp̄o p ſe ⁊ poſteris ſuis homagiū ⁊ offerētiū munera p̄cioſa. Et h ē qđ iſinuat euāgeliū hodiernū. In quo Matt.quatuor tāgit.ſ.

Sedulitatem ſollicite inquiſitionis.
Malignitatem perfide perſecutionis.
Pietatem magnifice deuotionis.
Benignitatem diuine gubernationis.

¶ Primū pbat magoꝝ p̄uētio vigoroſa. Secundū herodis indignatio animoſa. Tertium regum oblatio copioſa. Quartū ſuperna cōmonitio fructuoſa. ¶ Primum in p̄ncipio. Secūdum ibi. Audiēs autem herodes ⁊c. Tertiuz ibi. Qui cū audiſſent regem ⁊c. Quartum ibi. Et reſponſum accepto.

¶ Prima pars.

Quantū ad p̄mū vbi tāgit ⁊c. qđ pbat ⁊c.dicit. Cū nat⁹ eēt ieſus ⁊c. Ubi ſciēduz ꝙ circa iſtā ptē.vij.tāgit euāgeliſta.ſ.

Subiecti dignitatem.
Loci congruitatem.
Temporis veritatem.
Aduentum virtuoſum.
Queſitum fructuoſum.
Signum gratioſum.
Affectum amoroſum.

¶ Quātū ad primū dr. Cū nat⁹ eſſet ieſus. Jeſus eñ idē ē qđ ſaluator. Saluator nomē eſt dignitatis. Cū igit nat⁹ eſſet ieſus.ſ.de matre tpaliter q̄ a patre ē eternaliter:vt ſic ſit xp̄s ieſus heri ⁊ hodie ipe ⁊ i ſecula hebre.xiij. De q̄ Bern.

i quodā ſermone. Xp̄s ieſus fili⁹ dei na=
ſcit̃ in bethleem iude ieſus ſaluator: q̇d
tā neceſſariū ꝑditis: q̇d tā optabile miſe
ris q̇d tā vtile deſperatis. q. d. nihil. Nā
ip̄e eſt ꝑditoꝝ reparatio: miſerorū con=
ſolatio. deſperatorū cōfortatio vñ pōt fi
gurari per ſaluatorē. de quo dr̄. iiij. Re.
xiij. Require. s̄. euangelio. v. parte. iiij.
¶ Quātū ad loci ꝯgruitatē dicit in beth
leē iude. Duplex em̄ inuenitur bethleez
vna q̄ eſt in tribu zabulon: alia in tribu
iuda. ⁊ de iſta ſm̄ Glo. loquit̃ euāgeliſta.
Duplex rō pōt aſſignari quare prius vo
cabatur effrata. vna literalis q̄ effrata
interp̄tat̃ vno mō vidēs furorē. bethleē
dom⁹ panis: ⁊ ibi primo fuit magna fa=
mes ſicut pȝ Ruth. j. ⁊ ideo vidēs furorē
paupertatis poſtea vero magna abūdā=
tia: ⁊ ideo dom⁹ panis. ¶ Sp̄ualis rō vt
dicat̃ effrata. i. vidēs furorē ꝓpt̃ furorē
herodis i interfectiōe puerorū. bethleē
aūt q̄ ibi nat⁹ eſt xp̄s q̇ eſt panis viuus
qui de celo deſcēdit Jo. vj. ⁊ ſic cōgruen
tia loci cōuenit cū locato. ¶ Iſte panis
pōt figurari per panē de quo dr̄ Judi. v.
Uidi ſomniū ⁊ videbat̃ mihi ſub cineri
cius panis exordeo volui ⁊ in madiā ca
ſtra deſcēdere: cūq̧ veniſſet ad taberna=
culuȝ ꝑcuſſit illud atq̧ ſubuertit ⁊ terre
funditꝰ coequauit. Ubi ſciēdū ꝙ p iſtuȝ
panē intelligit̃ xp̄s q̇ ſubcineritiꝰ dr̄ q̄
diuinitas fuit ſub cinere nr̄e mortalita=
tis velata ⁊ fuit coctꝰ igne amoris queȝ
ad genus humanū habuit. Dicit̃ aūt or
deaceꝰ ꝓpter aſperitatē pene quā p no=
bis ſuſtinuit q̄ lȝ xp̄o fuerit aſpera in no
bis fuit dulcis q̄ p ip̄ȝ ſum⁹ de iugo dia
boli liberati inſtar ordei qđ hȝ aſperita=
tē in cortice interi⁹ tñ granū qđ cōtinet
eſt ſanatiuū. Per madianitas aūt q̇ in=
terp̄tant̃ iniq̄ intelliguntur demones q̇
humano generi aduerſantur. Per caſtra
aūt illorū intelligit̃ mūd⁹ in quo hoies
erāt dediti vanitatib⁹. Panis igit̃. i. xp̄o
deſcēdens de celo. i. qñ carnē aſſumpſit
venit in caſtra. i. in mūdū cui p ſuā potē
tiā principabat̃ diabolus. ⁊ ſibi dñiū ab
ſtulit ⁊ potētiā minorauit iuxta illđ Jo.
xij. Nūc iudiciū eſt mūdi nūc princeps
mūdi eijciet̃ foras. Dr̄ aūt ꝑueniſſe vſq̧
ad tabernaculū. i. vſq̧ ad limbū: ⁊ iſtud

percuſſiſſe ⁊ ſubuertiſſe. qñ deſcendit ad
limbū patrū et inde extraxit aīas q̄ ibi
detinebant̃ captiue: et ſic demonib⁹ ge=
mētib⁹ ip̄m expoliauit. ¶ Quātū ad ter
tiū. ſ. tp̄is veritatē dicit. In dieb⁹ hero=
dis regis. ſ. aſcalonite. Iſte ſm̄ Ambro.
nō fuit iude⁹ ſȝ ydumeus cōſtitut⁹ a ro=
manis in regē vñ ex hoc iudei cognoſce
re poterāt xp̄m iā natū q̄ trāſlatū ab eis
fuerat regnū iuxta qđ ꝓphetatū fuerat
Geñ. xlix. Non auferet̃ ſceptrū de iuda
nec dux de femore ei⁹ donec veniat qui
mittēd⁹ eſt ⁊ ip̄e erit expectatio gētiū. i.
expectat⁹ agētibus. Moralr̄ aūt dicere
poſſum⁹ ꝙ p herodē q̇ interp̄tat̃ pellib⁹
gloriās intelligit̃ diabolus q̇ gloriat̃ in
peccatoribus ſignificatis p pelles mor=
tuorū. ¶ Quātū ad quartū. ſ. aductū vir
tuoſuȝ. d. Ecce magi ab ori. ⁊c. vbi ſcien=
dū ſȝ Raba. ꝙ iſti nō dicunt̃ magi a ma=
leficio: ſȝ a ſapiētie ſtudio ſm̄ Au. magi.
in chaldeo idē eſt qđ philoſophi in gre=
co ⁊ ſapiēs i latino. ¶ Sciēdū eſt aūt de
iſtis magis ſicut narrat Remigi⁹ ꝙ va=
ria ē de ipſis opinio. Quidā em̄ dicūt ip
ſos fuiſſe chaldeos. Chaldei em̄ ſtellā p
deo colebāt idō dixerūt ꝙ nūcupatiu⁹ eo
rū de⁹ oñderat verū deū natū. Alij v̄o di
cūt ꝑſas eos fuiſſe. Nōnulli v̄o dicunt
eos de finib⁹ vltimis fuiſſe. Alij v̄o di=
cūt iſtos fuiſſe nepotes baalā qđ magis
eſt credēdū. Baalā iter cetera q̄ ꝓpheta
uit dixit. Orietur ſtella ex iacob. Illi v̄o ha
bētes hāc ꝓphetiā mox vt viderūt ſtellā
nouā intellexerunt regē natū. ¶ Uene=
rūt igit̃ iſti magi ab oriēte cui⁹ duplex ē
rō prima ſm̄ Chry. vt ſicut iſta pars mū=
di eſt principiū luminis ſic iſti figurarēt
eſſe principiū fidei in gētibus. ¶ Scđa
ratio eſt ſm̄ Remi. q̄ ille qui querebat̃
oriens erat. venerūt igit̃ ab oriēte hiero
ſo. vbi erat caput regni: q̄ i toto orbe erat
famoſa: tuȝ q̄ erat ciuitas magiſterū q̄
habitabāt ibi ſacerdotes: tū q̄ erat ciui
tas ſacrificiū: q̄ ibi offerebāt̃ hoſtie dño
tū q̄ erat ciuitas regis ⁊ dñij: q̄ ibi ha=
bitabāt reges: vt inuenirēt puerū: velut
interrogarēt de ip̄o ſapiētes vt ſm̄ Glo.
⁊ ſȝ Remig. de natiui. chriſti certificarē
tur ⁊ inexcuſabiles eſſent iudei. ¶ Quā
tū ad q̄ntū. i. q̄ſitū fructuoſuȝ dr̄ dicētes

Vbi eſt q̄ nat⁹ ē rex iudeo℞. Nā xp̄s ſpā liter dr̄ rex iudeo℞. ¶ P̄rio q2 eis ſpālr̄ p̄miſſus. iuxta illud Mal. vltio. Uobis āt timētib⁹ nomē meū orieť ſol iuſtitie. ¶ Scd̄o q2 eis ſpālr̄ miſſus iuxta illud Mat. xv. Nō ſuʒ miſſus niſi ad oues que perierūt dom⁹ iſrael. ¶ Tertio q2 inter eos ſpāliter cōuerſatus. vñ Lu. iiij. Jp̄e docebat in ſynagogis eo℞. ſ. iudeoruʒ et magnificabatur ab oibus. et venit in nazareth vbi erat nutrit⁹. Sciēdum eſt etiā ꝙ magi tria querunt ſcʒ.

Situm continentem: vbi eſt.

Ortum euidentem: qui natus eſt.

Gradum excellentem: q2 rex iudeorum. ¶ Ad p̄mū dicere poſſum⁹ ꝙ ip̄e eſt vbiq̄ p ſuā potētiā. Jn ſctis ſpālr̄ p gratiā. Attingit vbiq̄ p ſuā mūdiciā. vñ Greg. ſup Eze. deus manet intra oīa: ipſe extra oīa: ip̄e infra oīa: ſuperior eſt p potētiaʒ inferior eſt p ſuſtētationē: exterior p magnitudinē: interior p ſubtilitatē: ſurſum regēs deorſum ɔtinēs extra ordinās interi⁹ penetrās. ¶ Ad. ij. dicere poſſum⁹ ꝙ eternalr̄ nat⁹ eſt de p̄re tpalr̄ de m̄re iuxta illō Eſa. Puer nat⁹ eſt nobis ⁊ fili⁹ dat⁹ ē nobis. ¶ Ad tertiū dicere poſſumus ꝙ ip̄e eſt rex magn⁹ ſup oēs deos i p̄s. vñ Apoc. xix. Jp̄e hʒ i veſtimēto. i. in humanitate ⁊ i femore ſuo. i. i diuinitate ſcriptū rex regū ⁊ dn̄s dn̄antiū. ¶ Quātū ad. vj. ſ. ſignū ğtioſum dr̄. vidim⁹ ſtellā ei⁹ in oriēte. Nā illa ſtella nūq̄ alr̄s apparuerat. cui⁹ rō eſt ſʒ Fulgētiū: q2 ip̄a fuit nouiter creata ⁊ data i ſignū xp̄i nati: ⁊ vt magos duceret ad ip̄ʒ qđ nū̄ p̄ alr̄s fuerat opportunū. ¶ Ex multis aūt aduertere poſſum⁹ ꝙ fuit nouiť p̄ducta et nō aliqua fuit celeſtiū ſtella℞. vñ Chryſo. in omel. Qm̄ aūt nō celeſtiū vna ſtellarū hec fuit. Nulla em̄ alia ſtellarū hac via incedit: hec ab alto i meridie ferebatur. ¶ Scd̄o a tp̄e. Nō em̄ in nocte tātū apparebat ſʒ i media die qđ nō eſt virt⁹ ſtelle ſed lune. ¶ Tertio ab eo ꝙ appebat ⁊ occultabatur: ſicut pʒ in hieruſalē. ¶ Quarto q2 nec p̄priū greſſuʒ habebat ſʒ cū oportebat ire magos ibat: qñ āt ſtare ſtabat. ¶ Quīto q2 nec ſurſuʒ manēs partū virginis demōſtrabat ſed deorſuʒ deſcēdēs: qđ nō eſt ſtelle mot⁹ ſed virt⁹ q̄dā rōnalis. vñ videť hec ſtella virt⁹ iuiſibilis fuiſſe in talē apparētiā formata. Uñ de iſta ſtella fuerūt opi. ſʒ Remig. et ſʒ Au. Quidā em̄ dixerūt ꝙ ſpūs ſanct⁹ fuit in ſpē ſtelle: ſicut apparuit in ſpē colūbe qñ xp̄s fuit baptizat⁹. Quidā āt dixerūt ꝙ fuit angel⁹ i ſpē ſtelle. Uiderūt ſtellā magi in oriēte qđ duob⁹ modis poteſt intelligi. vno mō ſm̄ Bedaʒ ꝙ ſtella fuerat fixa ſupra bethleē q̄ erat i occidēte reſpectu regionis vbi erāt magi: ⁊ tūc eſt ſenſus ꝙ nos exiſtētes in oriēte vidimus ſtellā eius in occidēte. Alio mō ſm̄ Aug. ꝙ ſtella apparuit in oriēte magis: hoc eſt in partibus eo℞ iuxta eos: ⁊ ducatu eius venerūt in bethleē. Et hoc magis videť approbare eccl'ia. ¶ Sciēduʒ eſt aūt ꝙ de tp̄e apparitionis ſtelle: et de tp̄e quo magi īceperūt venire p̄pť diſtantiam loci fuerūt diuerſe opiniones. Prima Aug. ꝙ q̄ſi p bieniū añ nat. xp̄i apparuit ſtella ⁊ tūc mirabanť magi q̄d eſſet xp̄o aūt nato reuelatū eſt magis p angelos ꝙ illa ſtella erat ſignū xp̄i nati: ⁊ tūc īceperūt venire ⁊ i. xiij. dieb⁹ venerūt ⁊ puer℞ adorauerūt. ¶ Scd̄a opinio Chryſ. ſ. ꝙ añ p multū tp̄s ſtella magis apparuit ⁊ tūc inceperūt venire ⁊ p̄pter nimiā diſtātiā poſuerūt totū illū annū ⁊ xiij. dies alteri⁹ anni cū xp̄s adhuc eſſet in cunabulis applicuerūt ipſum adorauerūt. ¶ Tertia opinio fuit ꝙ i die nati. ſtella apparuit: ⁊ tūc inceperūt venire: ⁊ poſt annū cōpletū. xiij. die. ſcd̄i āni puenerūt. Sʒ iſtō nō pōt ſtare. q2 Glo. venerūt aūt nō poſt annū q2 tūc inuenireť in egypto nō i p̄ſepio: ſʒ. xiij. die. ¶ Quarta opinio fuit ꝙ i nati. dn̄i ⁊ eſt Fulgētij p̄mo ſtella magis apparuit ⁊ tūc inceperūt iter ſuū ⁊ i. xiij. dieb⁹ venerūt vſq̄ ad xp̄m: ⁊ hoc magis tʒ eccleſia. Sed hic q̄rēdū eſt ſi chaldei vel pſe de vltimis terre finib⁹ fuerunt. i. magi quō in tā breui ſpacio hierl'm venire potuerunt. Rn̄deť vno mō ſʒ Remigi. ꝙ hoc fuit miraculoſe. qđ miraculū potuit facere puer nat⁹. ¶ Scd̄o mō ſm̄ Greg. ꝙ h̄ fuit q2 habuerūt dromedarios q̄ vadūt velociſſime ⁊ eo℞ auxilio puenerūt. ¶ Tertio mō ſm̄ Remig. ꝙ iſti fuerūt de p̄genie baal: ⁊ et regio eo℞ nō mltū diſtabat a terra p̄miſ

ſionis:nō in breui tpe pueniꝛe potuerūt Qualiter āt ⁊ a q̄bꝰ illa ſtella fuerit viſa narrat Chꝛy.ſe iueniſſe i q̄buſdā libꝛis lꝫ apocriphis.d.ꝙ erat q̄dā gēs i ptibꝰ oꝛiē tis in q̄ fuit multa ſapiētia ⁊ nobilitas. Iſti iueniētes i libꝛis Baalā ꝙ ꝓphetaue rat. Oꝛiet̄ ſtella ex iacob ⁊c. Intelligētes ad lr̄am xp̄o naſcēte appareꝛe hm̄oi ſtel lā fuerūt curioſi iueſtigare oꝛtū huiꝰ ſtel le vt ꝑ ipſam cognoſcerēt xp̄m natū. Et ad hoc meliꝰ inueſtigādū oꝛdinauerūt ꝙ eligerēt.xii.de melioꝛibꝰ familiis inter eos:⁊ ꝙ vno decedēte aliꝰ ſubrogaret̄ ita ꝙ ſp̄ eſſent.xii.q̄ ſollicite ꝯſiderarēt oꝛtū huiꝰ ſtelle. Et vt hoc meliꝰ facerēt i q̄dā altiſſimo mōte in oꝛiēte vbi erat ſp̄ aer puriſſimꝰ cōſtrui fecerūt vnū pulcherri mū palaciū cū copia oīꝫ rex̄ neceſſariarū ad victū:⁊ ibi ſtabāt illi.xii.viri in ſilē tio ⁊ oꝛone:vigilia ⁊ abſtinētia expectā tes oꝛtū huiꝰ ſtelle. Adueniente aūt tpe natiuitatis xp̄i ⁊ ipſis in oꝛone ꝯſiſtētibꝰ in ipſa hoꝛa medie noctis apparuit ſupra eos in aere ſtella pulcherrima: in cuiꝰ ſummitate erat ymago pueri puuli ferētis ymaginē crucis ex cuiꝰ aſpectu erāt valde gauiſi ꝙ ſuis tpibꝰ meruerūt illā videre.⁊ illud narrauerūt ⁊ oſterūt ſapiētibꝰ illiꝰ regionis q̄ de ſeipſis tres nobiliores ⁊ ſapiētiores elegerūt q̄ irēt ⁊ munera ꝓcioſa deferrēt ⁊ natū pueꝝ vt regē ⁊ dn̄m adoꝛarēt. Qui ſtatim arripientes iter venerūt ſtella duce ad pueꝝ adoꝛandū ⁊ ei munera ꝓcioſa offerendū. ¶ Conueniens autem fuit ꝙ xp̄s manifeſtaret̄ ꝑ ſtellā q2 cum ip̄e ſit lux q̄ illuminat oēꝫ hoīeꝫ veniētē in hūc mūdū. Jo.i. In nati.eiꝰ ſtella fulgida debuit apparere. ¶ Quātū ad.vii.ſ.affectū amoꝛoſū dicit Et venimꝰ adoꝛare eū.vbi ſciēdū ꝙ iſti magi ſʒ Chꝛy.ita fixi fuerūt.i.amore xp̄i nati ⁊ firmati in fide ꝙ nō obſtāte ꝙ ſcirēt iuxta edictū iperiale eſſe puniē dū capitali ſnīa q̄cunq̄ regē aliū q̄ ſub iectū romano iperio nolaret xp̄ꝫ tn̄ regē ꝯfitebāt̄ itrepidi. ¶ De iſto affectu amoroſe adoꝛatiōis xp̄i dicit ps. Oēs gētes q̄ſcūq̄ feciſti veniēt ⁊ adoꝛabūt te dn̄e. Nā paſtoꝛes vt p̄mitie iudeoꝝ:magi ꝟo vt p̄mitie gētiū: vt ſic in ip̄is tanq̄ in principiis venirēt oēs gētes:q2 tūc nō erat niſi populus iudaicus legē habēs ⁊ gētilis nō legi moyſi obligatꝰ. ¶ Secūdū eſt circa iſtā partē ꝙ iſte aductꝰ ⁊ inq̄ſitio magoꝝ ad xp̄ꝫ fuit figuratꝰ ꝑ aduentū regine Saba ad regē Salomonē: de qua ſentētialiter dicit.iii.Reg.x.ꝙ audita fama regis Salomonis venit ad ipſum cum magno comitatu ⁊ apparatu vidēſq̄ ſapiētiā Salomonis ⁊ domū quā edificauerat ⁊ cibos mēſe eiꝰ ⁊ habitacula ſeruoꝝ ⁊ oꝛdinē miniſtrātiū veſteſq̄ eoꝝ ⁊ pincernas ⁊ holocauſta q̄ offerebāt non habebat vltra ſpiritū:dixitq̄ ad regē maioꝛ eſt ſapientia ⁊ opa tua q̄ rumoꝛ quem audiui. Beati viri tui ⁊ beati ſerui tui hi q̄ ſtāt coꝛā te ſemp̄ ⁊ audiūt ſapientiā tuā:ſit dn̄s deꝰ tuus bn̄dictꝰ cui cōplacuiſti ⁊ poſuit te ſup̄ thronū iſrael regē in ſempiternū. ¶ Ubi ſciēdū q̄d in iſta figura quatuoꝛ tanguntur.ſ.

Relatio inaudite magnitudinis.
Inſpectio compꝛobate celſitudinis.
Comendatio congregati collegii.
Recognitio collati beneficii.

¶ Pꝛimo tāgit̄ relatio iaudite magnitudinis.cū dicit̄ ꝙ regina ſeba audiuit ſapientiā ſalomonis. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ ſalomonē q̄ iterpꝛetat̄ pacificꝰ itelligit xp̄s de quo eph.ii. Un̄ eccl̄ia cātat.rex pacificus magnificatus eſt cuius vultū deſiderat vniuerſa terra. Ipſe eſt pax nr̄a q̄ fecit vtraq̄ vnū. Per reginaꝫ aūt ſaba intelligūt̄ iſti reges qui ēt ad literā de regiōe ſaba venerūt ad xp̄ꝫ iuxta illō Eſa. lx. Omnes de ſaba venient aurū ⁊ thus deferētes ⁊ laudem dn̄o nūciātes. Iſtis autem fuit relata ⁊ nunciata fama xp̄i regis nati multipliciter.

Baalam pꝛophetante.
Stella refulgente.
Angelis nunciantibus:
Paſtoꝛibus inquirentibus.
Iudeis teſtificantibus.

¶ Pꝛimo hm̄oi pueri nati fuit relata fama baalam pꝛophetante. Dictū eī fuit per baalā nueri.xxiiii. Oꝛiet̄ ſtella ex iacob.⁊ cōſurget virga de iſrael ⁊ pcutiet duces moab:vaſtabitq̄ oēs filios ſeth ⁊ erit ydumea poſſeſſio eiꝰ. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ iſtā ſtellā ⁊ virgā oꝛtā de iacob itelligit̄ xp̄s ſm̄ carnē natꝰ de ſtirpe. Iacob qui eſt

q̄ eſt ſtella mūdū illuminādo ⁊ ꝟga ipm gubernādo. Iſte ꝑcuſſit ⁊ vaſtauit duces moab: q̄ interpretatur ex patre ⁊ filios Seth. q̄ interp̄tat germē. i. m̄ltitudinem peccatoꝝ q̄ ex patre nr̄o primo ortum ⁊ germinant quoꝝ dux eſt diabol⁹. Iſta in q̄ꝫ omnia ꝑcuſſit qñ ſup lignū crucis de diabolo ⁊ vitijs glorioſiſſime trūphauit. Dicit aūt ꝙ ydumea q̄ interpretat̄ ſanguinea erit poſſeſſio ei⁹: quia poſſeſſio chriſti in iſto mūdo fuit paſſio quā ꝓ nobis portauit effundēdo ſuū ſanguinē p̄cioſiꝫ. vnde Apoc. v. Redemiſti nos domine de⁹ in ſanguine tuo. ¶ Secundo fuit relata ſtella fulgente. Nam in natiuitate huius regis apparuit noua ſtella natiuitatem eius demonſtrans ſicut patet hic. ¶ Tertio fuit relata angelis nūciantibus. Unde Luce. ij. dicitur ꝙ angelus dixit paſtoribus. Euangelizo vobis gaudium magnuꝫ quod erit ⁊c. ¶ Quarto fuit nunciata paſtoribus inquirentibus. Unde Luce. ij. ca. Paſtores loquebantur adinuicem. dicētes tranſeamus vſqꝫ bethleem ⁊c. ¶ Quinto fuit relata iudeis teſtificantibus: ſicut patet quando herodes congregauit omnes principes ſacerdotū vt ſciſcitaret̄ ab eis vbi chriſt⁹ naſceret̄: q̄ dixerūt ei in bethleē iude allegātes ꝓphetiā. Iſtis igit̄ relationib⁹ preuijs Magi deuoti puenerūt ad Chriſtum. ¶ Secundo tāgitur inſpectio comprobate celſitudinis. cū dicitur ꝙ videns ſapientiā Salomonis ⁊c. Per illam enim ſapientiaꝫ intelligit̄ chriſt⁹ dei ſapiētia ⁊ virtus. j. Chorin. j. vnde de ipſo Eccle. j. Fons ſapientie verbuꝫ dei in excelſis. Iſtam ſapientiam inuenerunt: quando inuenerūt dei filium incarnatū. ¶ Per domum autem intelligitur virgo Maria. quam dei filius in domū ſibi elegit vt de ipſa acciperet carnē humanā. De qua ꝓuer. ix. Sapiētia edificauit ſibi domuꝫ. ¶ Per cibos aūt mēſe intelligit̄ xp̄i diuinitas qua ipſi⁹ aīa reficiebat̄. Unde dicit Tob. xij. Ego cibo inuiſibili ⁊ potu qui ab hominib⁹ nō poteſt videri vtor. Per ſeruos intelligūtur bos ⁊ aſin⁹ inter quos poſit⁹ fuit xp̄s vt ſic fuerit cognit⁹ in medio duorū aīaliū. Abac. iij. ⁊ Eſa. j. Cognouit bos poſſeſſorē ſuū ⁊ aſinus preſepe dn̄i ſui. Per miniſtros ꝟo intelligūt maria ⁊ ioſeph nati pueri curā habētes. De qb⁹ dr̄ Eſa. vj. Uos aūt vocabimini miniſtri dei nr̄i Per veſtes vero itelligūtur pāni paupculi qb⁹ eū mr̄ inuoluit: cui⁹ tabernaculum fuit preſepiū. Uñ dr̄ Luc. ij. ꝙ nato puero mr̄ eū pānis inuoluit ⁊ in p̄ſepio reclinauit. ¶ Cōſidera igit̄ o deuota aīa ꝙ in curia hui⁹ regis nati iuenies puritatē qr puerū natū. humilitatē qr i p̄ſepo reclinatū pauptatē: qr pānis vilib⁹ inuolutū auſteritatē qr feno ſuppoſitū. Tota igit̄ xp̄i regis familia nō eſt niſi chor⁹ ꝟtutū ⁊ abundātia grāꝝ. Cur igit̄ nō erubeſcat hō mortalis vermicul⁹ in tāto faſtu ſeruoꝝ: comitatu domicelloꝝ: ornatu veſtimētoꝝ in palatijs illaqueatꝫ: in culcitris dlicatis: in pellib⁹ variatꝫ. Re uera erubeſcere dꝫ. Uñ Eze. xxxvj. Cōfūdimini ⁊ erubeſcite ſuper vijs veſtris. ¶ Per picernā ꝟo intelligit̄ ſpūs ſan ꝓpinās vinū charitatꝫ eū inebriās. Nā a ſpū ſctō q̄ ē p̄m⁹ amor ꝓpinatū fuit xp̄o regi vinū charitatis itēſiſſime qr tm̄ gen⁹ dilexit humanū vt inebriat⁹ ꝓ nobis pati voluerit. ⁊ i cruce nudari: vt ſic fuerit Noe q̄ bibēs vinū inebriat⁹ ē ⁊ nudat⁹ i tabernaculo. ſ. crucꝫ. Geñ. ix. ¶ Per holocauſtū ꝟo itelligit̄ ipſe xp̄s q̄ in ara crucis ſponte ſe obtulit deo p̄ri. ¶ Qñ igit̄ tā mirāda inuenerūt hi magi dicere poſſum⁹ ꝙ nō remāſit in eis ſpūs. Nam inuenerūt maiora q̄ꝫ eis teſtificātib⁹ oīb⁹ fuerūt nūciata. nec mirū qr teſte pſ. Magn⁹ dn̄s ⁊ laudabilis nimis ⁊ magnitudinis ei⁹ nō eſt finis. ¶ Tertio tāgit̄ commendatio congregati collegij cū dr̄ beati ⁊c. Merito eñ collegiū aſtantium chriſto et audientiū eius ſapientiā poteſt dici beatum quia ipſo teſte Jo. xvij. Hec eſt vita eterna vt cognoſcant te ſolū deum veꝝ ⁊ quem miſiſti ieſum chriſtū. ¶ Quarto tangit̄ recognitio collati beneficii cum dicitur: ſit dominus de⁹ tu⁹ benedict⁹ ⁊c. vbi ſciendum ꝙ quāto plura beneficia dei recipimus tanto pl⁹ debemus deum laudare. vnde Gregorius in omel. Quanto augentur dona rationes etiam creſcunt donorum.

¶ Tertia pars.

Sequitur. Audiēs autē hero-
des ⁊c. vbi tangit malignita-
tē ꝑfide ꝑſecutionis qḋ ꝓbat
herodis idignatio animoſa.
Ubi ſciendum ꝙ circa iſtam
partem tria tangit. ſcꝫ.
Peruerſitatem indignationis.
Sedulitatem inueſtigationis.
Calliditatem ſimulationis.
¶ Quantum ad primum. ſ. peruerſitatē
idignatiōis dt. Audiēs aūt herodes ⁊c.
Herodes eñ audito rege nato: p̄mo tur
batꝰ fuit qꝛ nō erat de gēte iudeorū ſed
ydumeꝰ ⁊ ſic non erat rex naturalis. Jō
ſꝫ Chryſo. timuit ne ꝓpter natū regē ex
genere iudeorū regnū amitteret: ⁊ ideo
turbabatur. ¶ Scḋo turbatꝰ fuit. qꝛ ſm
Glo timuit ſi iſte vocaret rex ⁊ hoc ſi ipe
diſſimularet ne incurreret iram roma-
noꝝ: q̄ decreuerāt ne aliq̄s diceret rex
niſi imperator romanꝰ vł de cōſenſu eo
rū. ¶ Nō ſolū autē herodes turbatꝰ ē:
ſꝫ ⁊ oīs hieroſolyma cū illo. id ē oīs hie
roſolymite: nō veraciter ſꝫ Glo. ſed ſimu
latorie: qꝛ timebat populꝰ ne per ipſum
male tractaretur. ¶ Quantum ad ſecun
dum. ſ. ſedulitatem inueſtigationis dt.
Et cōgregans omnes principes ⁊c. Jn
iſta parte primo ponitur herodis inter
rogatio. Secundo iudeorum reſponſio.
¶ Quātum ad herodis interrogationē
dicit. Et ꝯgregans omnes p̄ncipes ⁊c.
Ubi ſciendum ſm Remigiū ꝙ per p̄nci
pes intelliguntur moraliter legiſdocto-
res qui ſm ordinationem dauid erant.
xxiiij. Per ſcribas autē doctores legis.
Jſtos igitur tanꝙ ſapientiores congre-
gauit ⁊ ſciſcitabatur ab eis vbi xp̄s pro
miſſus in lege naſceretur. ¶ Quātū ad
iudeoꝝ reſpōſionem dicit. At illi dixe
runt ei. in bethleem iude. Ubi ſciēdū ꝙ
ſicut xp̄s de paupcula mr̄e naſci voluit.
ita ēt ſm Theophi. in vili ciuitate vt da
ret nobis humilitatis exēplū. Magi igr̄
vt dt Leo papa in ſermone de epipha-
nia credētes ipꝫ debuiſſe naſci i ciuita
te regali ꝓpter dignitatē nondum intel
ligētes plene diuinū myſteriū: ipſum q̄
rebāt in hieruſalē: cū tamen ibi nō eēt.
Judei autē ſm Chryſo. non ſolū reſpō
dent veritatem: ſed etiā ipſam cōfirmāt
ꝑ ꝓphetiā. Judei male fecerūt truncan
do autoritatē dimittēdo illō: ⁊ egreſſus
eiꝰ a diebꝰ eternitatis. qꝛ ſi hoc ꝓtuliſſēt
forte herodes cognouiſſet ipꝫ deū ⁊ ho
minē ⁊ nō fuiſſet eū ꝑſecutꝰ. Unde in h
ſm Chryſo. fuerūt cā ꝑſecutiōis xp̄i ab
herode: ⁊ interfectiōis pueroꝝ in beth
leem. ¶ Quantū ad tertiū. ſ. calliditatē
ſimulatiōis dt. Tūc herodes clā voca-
tis ⁊c. Herodes eñ auditis teſtimoniis
de nato rege ſtatim in corde ſuo cogita
uit ipm̄ occidere: ſꝫ qꝛ hoc nō potuiſſet
ꝑ magos q̄ ſibi nō cōſenſiſſent: callide ⁊
ſimulate alloquit magos vt ipm̄ inqui-
rāt ⁊ inuentū denuncient ꝓmittēs ſm
Chryſo. ſimulatū obſequiū ⁊ tñ intēdēs
eiꝰ mortē. De iſta turbatiōe herodis ⁊
iudeorum dicere poſſumꝰ illud ps. Jl-
luminās tu mirabilr̄ a mōtibꝰ eternis
turbati ſunt oēs iſipiētes corde. ¶ Quā
tū iſta turbatio ꝓceſſit ex timore ꝯſidera
o pctōr miſerrime ſi ſic herodes timuit
xp̄m q̄ iacebat in cuna: ſi tu nō poterꝪ ti
mere ipꝫ mūdū imperialr̄ iudicantē re-
uera timēdꝰ eſt nimis: qꝛ ipe ē rex potēs
⁊ metuēdꝰ nimis. Eccli. j. ¶ Quarta ps
Sequitur. Qui cū audiſſēt
regē abierunt ⁊c. vbi tāgit
pietatē magnifice deuotio
nis qḋ ꝓbat regū oblatio
copioſa. Jn iſta autē pte
poſſumus. vj. ꝯſiderare. ſ.
Jtineris continuationem.
Sideris recuperationem.
Mentis exhilarationem.
Regis manifeſtationem.
Reuerentie exhibitionem.
Magnificentie oſtenſionem.
¶ Quantum ad primū dicit. Qui cū au
diſſent regem abierunt. Jſti enim magi:
audito teſtimonio de xp̄o nato de ſcri-
pturis ſacris acceptoriter qḋ ceperāt ꝑ
ficiunt donec ad xp̄m perueniāt. Auditꝫ
igitur verbis herodis de inq̄ſitiōe pue
ri nati ipſum q̄rūt: non tamen ſm Re
migium ad ipſum poſtmodū reuertūtur
conſenſuri eius machinationibꝰ malꝫ.
in q̄ datur nobis intelligi ꝙ ſi a malis
aliqua audiamus proficua: debemꝰ ver
ba ⁊ nō opera imitari. iuxta illud Matt.
xxiij. Sup cathedrā Moy. ſederunt ſcri

be ⁊ pharisei q̄cūqȝ ergo dixerit vobis ſeruate: ſm autē opera eorū nolite facere dicūt eni ⁊ nō faciūt. ¶ Quantum ad ſcd̄m. ſ. ſideris recuperationē dicit. Et ecce ſtella quā viderāt ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ quādo magi intrauerunt hieruſalem ſtellā amiſerūt: qꝛ ſubtracta fuit ab oculis eorū: cui⁹ vna rō pōt eſſe ne in ciuitate hieruſalem quærerent ipſum q̄rere tā ꝙ in ciuitate regali. Alia rō qꝛ reuertentes ad humanū auxiliū celicum amiſerunt. Alia Chriſoſtomi vt ex hoc haberēt mām q̄rēdi natiuitatē xp̄i ex ſcripturis prophetarū: ⁊ teſtimonio iudeorum ita ꝙ nō ſolū ipſum intelligerent natū ex aparitiōe ſtelle: ſȝ ex ſcriptura ſacra. Quādiu Magi ſteterāt cum herode ſm Auguſtinū ſtella vt Chriſto plenū obſequium redderet ſtetit: ſed nō videbāt eā. Poſt ꝙ aūt receſſerunt ab herode apparuit eis ⁊ duxit eos vſqȝ ad pueꝝ natū: ⁊ vltra non apparuit. vnde dr̄ vſqȝ dū veniēs ſtaret ſupra vbi erat puer. ¶ Sciēdum eſt aūt ſm Remigium ꝙ ꝑ iſtā ſtellā intelligit diuina gratia: quā amittunt omēs q̄ ſtāt cū herode id eſt cum diabolo ꝑ peccatum: recuperāt autē qui ab ipſo recedunt: ⁊ ipſius ducatu ad portum ſalutis perueniūt quia ad chriſtum qui eſt ſalus ⁊ ſolatiū aiarum. ¶ Quātū ad tertiū ſcȝ mentis exhilarationem dt̄. Uidētes autem ſtellā ga. Unde Glo. poſtꝙ ꝑmiſit ſtelle obſequiū: ſubiungit euāgeliſta magorū gaudiū. ¶ Quātū ad quartum ſcȝ regis manifeſtationem dicit. Et intrātes domū ⁊c. Ubi ſciendum ſm Rabanum ꝙ diſpenſatione diuina factum eſt vt tunc ibi non eſſet Joſeph ad omnē ſuſpitionem gentibus admonendā. Signanter autem vt dicit Leo papa in ſermone de epiphania dt̄ ꝙ iuenerūt puerū: vt ex hoc detur intelligere dei filiū verā naturā hominis ſuſcepiſſe. ¶ Quātum ad quintū. ſcȝ reuerentie exhibitionem dicit. Et procidentes adorauerunt eum. Ubi Leo papa in ſermone Epiphanie. Adorant magi in carne verbum: i infantia ſapientiam: in infirmitate virtutē in hominis veritate dn̄m maieſtatis: vt ſic completa ſit ꝓphetia pſ. ☐. Et adorabunt eū omnes reges terre omēs gētes ſeruient ei. ¶ Iſta adoratio fuit figurata in benedictione qua Jacob benedixit filiū ſuū Judam. de cuius tribu xp̄s erat naſciturus. Gen̄. xlix. vbi dicit. Juda te laudabūt fratres tui: man⁹ tua in ceruicib⁹ inimicoꝝ tuoꝝ: ⁊ adorabunt te filij patris tui: catulus Leonis Juda: ad predā filij mi aſcēdiſti requieſcēs accubuiſti vt leo ⁊ quaſi leena: q̄s ſuſcitabit eū: non auferetur ſceptum de iuda nec dux de femore ei⁹ donec veniat qui mittend⁹ eſt: ⁊ ipe erit expectatio gentiū. Ligans ad vineam pullum ſuum: ⁊ ad vitam o filij mi aſinam ſuā. Lauabit in vino ſtollam ſuam. ⁊ in ſanguine vue palliū ſuum: pulchriores ſunt oculi ei⁹ vino: ⁊ dentes eius lacte cādidiores. Ubi ſciendū ꝙ in iſta benedictione aſſumpta pro xp̄o q̄tum ad orationem hodiernā: ⁊ quantum ad totum decurſum vite ſue ⁊ redemptiōis ſacra ſcriptura. x. tāgit. ſ.

Propaginem generoſam.
Fortitudinem vigoroſam.
Amaritudinem doloroſam.
Nocumentum intentatum.
Tegumentum rubricatum.
Monumentum dedicatum.
Reſurrectionem mirificam.
Adunationem ſaluificam.
Inſtructionem veridicam.
Commendationem dignificam.

¶ Primo ſcriptura tangit de xp̄o propaginem generoſā. cū dicit. nō auferetur ſceptrum de iuda ⁊c. vbi ſciendū ꝙ xp̄s q̄tū ad corpulentā ſubſtātiam de tribu iuda nat⁹ fuit qꝛ de eius ſtirpe nata eſt beata virgo: de qua nat⁹ eſt xp̄s. iuxta illud pſ. De fructu vētris tui ponā ſup ſedem tuā. Sceptrū igit regalis dignitatis nō eſt ablatū de iuda nec dux ⁊ dom⁹ donec venit xp̄s qui mittēd⁹ erat ꝓ ſalute humani generis q̄ expectatio erat gentiū. i. a gentib⁹ expectatus. ¶ Scd̄o tāgit fortitudinē vigoroſam cū dt̄ man⁹ tua i ceruicib⁹ inimicoꝝ tuoꝝ. Nā ꝑ manū fortitudo ⁊ potētia xp̄i intelligitur ꝯ quē nō pōt aliquis preualere ⁊ iō eſt a q̄libet timēdus. Unde Job. x. Scias quia nihil impiū fecerim cū ſit nemo qui de manu tua poſſit eruere. ¶ Tertio tāgit amaritudinem doloroſā cū dicit Aſcē

diſti. Nã per iſtũ aſcẽſum intelligit aſcẽ
ſus xpi ſup crucem. vbi p redẽptiõe nr̃a
amatiſſimã ſuſtinuit paſſionẽ. Figurat⁹
p dauid de quo dicit .ij. Reg. xv. q dauid
aſcẽdebat cliuũ oliuarũ ſcãdẽs ⁊ flens
operto capite ⁊ nudis pedib⁹ incedens
quẽ blaſphemabat ſemel .d. ei opprobria.
¶ Ubi ſciendũ q p dauid manu fortis ⁊
decor⁹ aſpectu intelligit xps q̃ p nobis
extitit fortis ꝯ diabolum: ⁊ decor⁹ q2 ino
cens ſine peccato. Iſte autẽ aſcendit cli
uum oliuarũ: quãdo iuit ad montem cal
uarie cõiunctũ monti oliueti: vel quãdo
lignum crucis aſcẽdit in qua dicitur li-
gnum oliue fuiſſe. ¶ Dicitur autẽ aſcẽ
diſſe ſcãdens ⁊ flens ppter timorẽ quẽ
xps quantũ ad ſenſualitatẽ habuit: pro
pter qd dicit Matth. xxvj. Pater ſi poſſi
bile eſt trãſeat a me calix iſte. Aſcendit
autẽ operto capite: q2 ad literam facies
eius fuit velata. Incedebat etiã nudis
pedibus: q2 ad literã erat diſcalciatus.
Uel ſpũaliter dimiſſis terrenis affecti-
bus ⁊ diuitijs. ¶ Huic fuerũt dicte blaſ
phemie ſibi .d. Mat. xxvj. Uach. qui de-
ſtruis templũ dei ⁊ in triduo reedificas
illud. ¶ Quarto tãgit nocumẽtũ intẽta-
tũ cum dicit ad p̃dã. Nã xps in ſua paſ-
ſione depredat⁹ eſt diabolũ et ſpoliauit
infernum. ¶ Quinto tangit tegumẽtũ
rubricatũ cũ dicit lauabit in vino ſtolã
ſuam ⁊ in ſanguine palliũ ſuum .i. corp⁹
ſuum. Ut ſic fuerit veſtit⁹ veſte aſperſa
ſanguie Apoc. xix. ¶ Sexto tãgit monu
mentum dedicatũ cum dicit. requieſcẽs
accubuiſti vt leo. Ubi ſciẽdum q p iſtã
requiẽ intelligit mora quã xps habuit
in ſepulcro in quo trib⁹ diebus quieuit.
Signãter aũt dr xps leo ⁊ catul⁹ leonis
quia ſicut catulus leonis qñ naſcit ſtat
tribus dieb⁹ q̃ſi mortuus: rugitu vo leo
nis reuiuiſcere dr: ſic xps i ſepl'cro mor
tuus fuit vt catulus: ſed poſtmodũ ſua
virtute reuiuiſcit vt leo. ¶ Sepio tãgit
reſurrectionẽ mirificã cum dicit. qs ſu-
ſcitabit eũ. q. d. nõ alter q̃ ipſemet p ſuã
deitatẽ. ſicut p̃dixerat Jo. ij. Soluite tẽ-
plũ hoc ⁊ in tribus dieb⁹ excitabo illd.
¶ Octauo tãgit adunationẽ ſaluificam
cũ dicit. Ligãs ad vineã ⁊c. Ubi ſciẽdũ q
per vitẽ ⁊ vineam intelligit xps q̃ de ſe
ipo dicit Jo. xv. Ego ſuz vitis vos palmi
tes. Per pullũ vo idomitũ itelligit po-
pul⁹ gẽtilis q̃ ſine lege viuebat. Per aſi-
nã vo domitã ppl's iudaicus q̃ ſol⁹ legẽ
habebat ⁊ domabat p ipſam. Iſtos autẽ
duos ligauit xps ad vitẽ ⁊ ad vineã qñ
ipſos ad vnitatẽ ſue fidei colligauit. nã
paſtores a iudea magos vo ab oriẽte vo
cauit. Ut ſic duos cõdat in ſemetipo in
vnũ nouũ hoiem faciẽs pacẽ his q̃ lõge
⁊ his q̃ ppe Ephe. ij. ¶ Nono tãgit in-
ſtructionẽ veridicã cũ dicit pulchriores
ſunt oculi ei⁹ vino ⁊ dẽtes ⁊c. Per ocu-
los ⁊ dẽtes itelligit ſacra ſcriptura. In
ipſa eñ de duob⁹ pricipaliter iſtruimur.
ſ. de mia ⁊ iuſticia. miſericordia ſignifi-
cat p oculos qb⁹ hõ allicit ⁊ blãdit. q̃ di
cũtur ꝯiungi vino: q2 miſericordia nõ
ſeparat a iuſticia p vinũ mordicãs deſi
gnata. Per dẽtes vo lacerãtes itelligit
iuſticia puniẽs q̃ dicũt late cãdidiores:
q2 iuſticia nõ ſepat a mia p dulcedinem
lactis deſignata q̃ etiã dr cãdida q2 iuſti
cia ei⁹ ẽ ſine macula vñ ps. Miſericor-
dia ⁊ vitas obuiauerũt ſibi iuſticia ⁊ pax
oſculate ſunt. ¶ Decimo tãgit ꝯmẽda-
tionẽ dignificã cũ dt. Te laudabũt frẽs
tui. ppter oia eñ ſupradicta q̃ ppt nos
ſaluãdos fuerũt in xpo merito debem⁹
ipz laudare ⁊ bñdicere ⁊ p̃dicare. vñ ps.
Laudate dñz qm bon⁹ ẽ pſalm⁹ deo nr̃o
ſit iocũda decoraq3 laudatio. ¶ Quãtũ
ad ſextũ. ſ. munificẽtie oſtenſionẽ dicit.
Et apertis theſauris ⁊c. Ubi ſciendũ fm
Glo. q lz magi more patrie ſue in q̃ abũ
dãt auro ⁊ diuerſis generib⁹ aromatũ ta
liũ oblationẽ fecerint xpo tñ ex his aliq̃
myſtice itelligũt i xpo. ¶ Quid ãt. Sciẽ
dũ eſt q xpus erat de⁹: rex ⁊ ſacerdos et
hõ mortalis. ⁊ iõ Aug. in ſermõe de epi
phania. Aurũ igit ſoluit q̃ſi regi magno
th⁹ imolat vt deo myrrha pbet tãq3 pro
ſalute oiz morituro. ¶ Utrũ aũt oẽs ob
tulerit oia vel q̃lit lz aliq aliter dicãt: tñ
veri⁹ dr vt dicit Remig. q̃ ait. Nõ ſingu-
li ſingula obtulerũt ſz ſinguli tria: ⁊ ſin-
guli cũ ſuis munerib⁹ regẽ deũ ⁊ hoiez
p̃dicauerũt. Et tũc adipletũ ẽ illd Eſa. lx.
Oẽs de ſaba veniẽt aurũ ⁊ th⁹ deferẽtes
⁊ laudẽ dño nũciãtes. ¶ Sciẽdũ ẽ q lz p
iſtã oblatiõez itelligãt p̃dicta morali tñ

ſm Greg. itelligit pfecta oblatio ⁊ ſatiſ factio p pctis. Q2 em̄ ſm illud.j.Jo.ij. Quicq̄d eſt in mūdo ꝯcupiſcētia carnis eſt aut cōcupiſcentia oculoꝝ aut ſupbia vite. Iſtis rn̄det triplicit ſatiſfactio ⁊ ob latio. Nā ꝯ auaritiā dꝫ offerri auꝝ p elee moſynaꝝ largitionē. ꝯ ſupbiā thꝰ: p de uotā oratiōnē. in q̄ hō humiliat ꝯ luxu riā myrrha: per carnis mortificationeꝫ. ¶ Sciēdū eſt āt q̄ iſta oblatio magoꝝ ⁊ nr̄a fuit figurata.ij. Paral.ix. i oblatiōe facta regi Salomoni. Ubi dr̄. Magnifi catꝰ eſt igit rex Salomō ſup oēs reges terre p̄ diuitijs: ⁊ gloria oēſq3 reges ter raꝝ dſiderabāt videre faciē Salomōis: ⁊ audire ſapiētiā quā dederat deꝰ i cor de eiꝰ: ⁊ deferebāt ei munera vaſa argē tea ⁊ aurea: ⁊ veſtes ⁊ arma ⁊ aromata: equos et mulos per ſingulos annos. ¶ Ubi ſciēdum q̄ in iſta figura ſcriptu ra tria tangit generaliter.ſ.

Faſtigium excellentis dignitatis.
Affectum inclinātis charitatis.
Obſequium cōplacentis ſanctitatis.

¶ Pmo tāgit faſtigiū excellētꝫ dignita tis cū dr̄. Magnificatꝰ eſt rex ſalomō ⁊c. Ubi ſciēdū q̄ p Salomonē regē intelli git xp̄s rex pacificꝰ. Ille aūt magnifica tus eſt ſup oēs reges: q2 nullꝰ ſilis ſibi. Un̄.ij. Reg.vij. Magnificatꝰ ē dn̄e deꝰ: q2 nō eſt ſimilis tui nec eſt deꝰ ex̄ te. i. oīꝰ q̄ audiuimꝰ auribꝰ nr̄is. Un̄ p̄s. Magni ficētiā glorie ſctitatis tue loquēt ⁊ mira bilia tua narrabūt. ¶ Quātū aūt de ipſiꝰ loquamur magnitudie ſemp deficimꝰ. Maior eſt em̄ oi laude Eccl'i.xliij. Unde ibidē. Terribilis dn̄s ⁊ magnꝰ vehemē ter ⁊ mirabilis potētia eiꝰ glorificabis dn̄ꝫ quācūq3 potueris ſupualebit ad huc ⁊ pmanebit admirabilis magnificē tia eiꝰ. ¶ Scd̄o tāgit affectū inclinātis charitatis cū oēs deſiderabāt videre fa ciē ⁊c. Nec mirū q2 ip̄e ē de q̄ dr̄ heſter. xv. Ualde em̄ mirabilis es dn̄e ⁊ facies tua plena ē grāꝝ. hec ē facies quā deſi derabat videre Moy. d. Exo.xxxiij. Si i ueni grāꝫ i ꝯſpectu tuo oſtnde mihi faciē tuā vt ſciā te. ¶ Tertio tāgit obſequiū ꝯplacētis ſanctitatis cū dr̄ q̄ offerebāt ei munera ⁊c. Ubi ſciēdū q̄ xp̄o regi in ſtar oblationis regis Salomonis debe mus offerre iſta.ſ.

Argentum puritatis niteſcentis.
Aurum charitatis ardeſcentis.
Veſtes honeſtatis euidentis.
Arma militie expugnantis.
Aromata fame redolentis.
Equos promptitudinis ⁊ obedientie.
Mulos fortitudinis ⁊ tolerantie.

¶ Pmo dbemꝰ xp̄o offerre argētū puri. nite. Nā p argētū qd̄ albū eſt puritas in telligit. Sic aūt argētū offerimꝰ cū de re lictis vitijs puros nos reddimꝰ deo. Un de Prouer.xxv. Aufer rubiginē de argē to ⁊ egrediet vas puriſſimū. ¶ Scd̄o de bemꝰ offerre auꝝ charitatis ardeſcētie. Nā p aurū charitas itelligit quā qui hꝫ diues efficit. Un̄ xp̄s Apo.iij. Suadeo tibi emere auꝝ ignitū vt locuples fias. ¶ Tertio debemꝰ offerre veſtes hōeſtatꝫ euidētis. Nā p veſtes appētes exteriꝰ ꝯuerſatio honeſta itelligit quā ſemp de bemꝰ habere. iux̄ illd̄ Eccl'i.ix. Oi tēpo re veſtimēta tua ſint cādida. ¶ Quarto debemꝰ offerre arma militie expugnā tis. Nā q2 militia ē vita hoīs ſup terrā Job.vij. iō debemꝰ habere arma defēſio nis ne ſuccūbamꝰ. Que aūt ſint audi.ij. Coꝝ.x. Nā arma militie vr̄e nō ſunt car nalia: ſꝫ potētia dei ad deſtructiōeꝫ mu nitionū. Un̄.ij. Coꝝ.vj. Per arma iuſti cie q̄ ē virtꝰ cōis a dextris ⁊ a ſiniſtris. i. i tpe pſperitatis ⁊ aduerſitatis. Ne. ſ. ex tollamur in pſperis: ⁊ ne i aduerſis ſuc cūbamꝰ. ¶ Quito debemꝰ offerre aroma ta fame redolētis. Nā p aromata odori fera itelligi pōt redolēs fama quā q̄libet dꝫ hr̄e. vt poſſit dici de ip̄o illud Cāti. iiij. Odor vnguētoꝝ tuoꝝ ſup oia aroma ta. ¶ Sexto debemꝰ offerre eq̄s prōpti tudinis ⁊ obediētie. Nā p eq̄s q̄ velocit currūt intelligit prōptitudo obedientie quā quilibet dꝫ habere vt de ip̄o dicat il lud Abachuc.j. Velociores pdis eq̄ eiꝰ. ¶ Septimo debemꝰ offerre mulos for titudis ⁊ tolerātie. Nā p mulos fortes ⁊ portātes onera grauia itelligit ꝟtus fortitudis quā debemꝰ habere in aggre diēdo difficilia ⁊ tolerādo aduerſa.

¶ Quarta pars.

Sequit. Et reſpōſo accepto ⁊c. Ubi tāgit benignitatē deifice guberna

tiõis qđ ꝓbat ſupna cõmonitie fructuo
ſa. Qꝛ eñ herodes iã cõceperat īterfice
re puerũ īuẽtũ a magis iõ ipſos magos
diuina benignitas ãmonuit ne ad hero
dẽ redirẽt ne agnoſceret natũ puerꝫ: nec
magis īferret iacturã. Moralr̃ aũt ſciẽ-
dũ eſt ſ꜅ Greg. ꝙ reditꝰ iſtoꝝ magoꝝ in
ſuã patriã ꝑ aliã viã dat nobis ītellige-
re ꝙ nos q̃ a patria celeſti receſſimus ꝑ
peccatũ ſi ad ipaꝫ redire volumꝰ ꝑ aliã
viã reuerti debemus ſcꝫ per opa bona.
¶ Sciẽdũ ẽ aũt ꝙ īuenio q̃druplicẽ viã
peccati prioꝝ parẽtũ q̃ itur ad diabolũ:
⁊ q̃druplicẽ viã xp̃i q̃ itur ad gl'iaꝫ de q̃
Heb. x. habẽtes fiduciã ī ītroitũ ſctõꝝ ī
ſanguie xp̃i q̃ initiauit nobꝫ viã nouã.
Uia igitur antiquoꝝ patrum fuit via.
Extollentis ſupbie.
Inflammãtis auaritie.
Exurentis inuidie.
Delectantis ingluuie.
¶ Primo extollẽtis ſupbie. Nã deꝰ p̃ce
perat eis ne de ligno ſciẽtie boni ⁊ mali
comederẽt de quo ſupbiẽtes p̃uaricãdo
p̃ceptũ comederũt. ¶ Scđa fuit via in-
flãmantis auaritie. Nã ſm Greg. Aua-
ritia nõ ſolũ eſt de rebꝰ corporalibꝰ ſ꜅ eſt
de rebꝰ ſpũalibꝰ ſcꝫ ſciẽtia ⁊ hm̃oi qñ in
debite appetit̃ qꝛ igit̃ primi parẽtis in-
debite appetierũt ſapiẽtiã volẽtes ſcire
bonũ ⁊ malũ peccauerũt per auaritiam.
¶ Tertia via fuit exurẽtis inuidie dũ
ſ. deo inuidẽtes noluerũt eũ eſſe maiorẽ
eis: ſ꜅ eſſe ſicut dij: q̃ quidẽ inidia eſt de
qua poeta. Inuidꝰ iuidia cõburit̃ intꝰ ⁊
extra. ¶ Quarta via fuit delectãtis in-
gluuie: dũ de fructu ligni vetiti comede
rũt. Iſte vie poſſunt figurari ꝑ illas vias
de q̃dꝰ Salomõ. Prouerb. xxx. Tria in-
quit ſunt mihi difficilia: ⁊ quartũ penitꝰ
ignoro via aq̃le in celo: via nauis in me
dio maris: via colubri ſupra petrã: ⁊ via
viri ī adoleſcẽtia ſua. Ad literã hec ſunt
vera. Moraliter aũt vias iſtas vijs pri-
morũ parẽtũ applicãdo dicere poſſumꝰ
ꝙ ꝑ Salomonẽ regẽ pacificũ xp̃s intel-
ligit̃ q̃ eſt pax nr̃a q̃ fecit vtraq; vnum
Ephe. ij. Iſte aliqua ignorare dr̃ qñ ipſa
non approbat. ¶ Prima igitur via quaꝫ
xp̃s ignorare dicitur eſt via aquile in ce
lo id ẽ via ſupbie iuxta illud Judicũ. ix.
Neq; ſupbi ab initio placuerũt tibi: ſed
humilium ⁊ manſuetoꝝ ſemper tibi pla
cuit dep̃catio. ¶ Secũda via eſt nauis
in medio maris id ẽ auaricie. Uñ Eccli.
x. Auaro nihil eſt celeſtiꝰ. ¶ Tertia via
eſt colubri ſupra petrã ideſt inuidie. Un
de p̃s. Detrahentem ſecreto proximo ſuo
hũc perſequebar. ¶ Quarta via eſt viri
in adoleſcẽtia ſua ideſt luxurie de q̃. ij.
Pe. ij. Multi ſequũt̃ eorũ luxurias ꝑ q̃s
via dei blaſphemat̃. De qualibet iſta ꝑ
dr̃ Prouerb. vj. Eſt via q̃ videt̃ hoi recta
nouiſſimũ autẽ eius ducit ad mortem.
¶ Sciẽdũ eſt aũt ꝙ ꝯ iſtas q̃tuor vias
xp̃s nobis alias q̃tuor innouauit ſcꝫ.
Humilitatis profundiſſime.
Paupertatis altiſſime.
Charitatis feruentiſſime.
Puritatis mundiſſime.
¶ Primo humilitatis profundiſſime ꝯ
ſuperbiã. Uñ dicit Matth. xj. Diſcite a
me qꝛ mitis ſum ⁊ humilis corde ⁊ inue
nietis ⁊c. ¶ Scđo viã pauptatis altiſ-
ſime cõtra auaritiã. Unde dicit Matth.
viij. Uulpes foueas habẽt vo. ce. ni. filiꝰ
aũt hois nõ habet vbi caput re. ¶ Ter
tio innouauit viaꝫ charitatis feruẽtiſſi
me cõtra inuidiam. Naꝫ dilexit nos ⁊ la
uit nos a peccatis nr̃is in ſanguine ſuo
Apoca. j. Teſte aũt ipo Joã. xv. Maio-
rem hac dilectionẽ nemo habet vt aiam
ſuam ponat quis ꝑ amicis ſuis. Nã ſm
Grego. Amor dei nunq̃ eſt ocioſus ope
ratur eñ magna ſi eſt. Si aũt operari de
ſinit iam amor nõ eſt. ¶ Quarto innoua
uit viã puritatis mũdiſſime cõtra luxu-
riam ⁊ ideo puer natus eſt nobis ⁊ filiꝰ
datus eſt nobis. ¶ Iſte ſunt vie de q̃bꝰ
dicitur Prouerb. iij. Uie eiꝰ vie pulchre
⁊ oẽs ſemite eiꝰ pacifice. ¶ Iſte vie p̃nt
figurari ꝑ vias Eſdre. Req̃re euãgelio
q̃rto ex pone īfra p̃te q̃rta. ſ. Iſte vie ſunt
pulchre ⁊ pacifice: qꝛ nos ducũt ad pacẽ
eternam. Quam nobis donare ⁊c.

¶ Dominica infra octa.
epiphanie euangelium. xiij.

CUm factꝰ eſſet
Jeſus ãnoꝝ. xij. aſcendẽtibꝰ
illꝭ hieroſolymã ⁊c. Luce. ij.
Sacra ſcriptura non ſit ſolũ

figura q̃ viaz

nobis narrat hiſtorias vt res geſtas ſcia mus: ſed vt ex his innoteſcat quid agere debeamus. Facta igitur xp̄i ſic nobis p ponuntur in publicū vt ex ipſis accipia mus exemplum vt ſic nō ſolū xp̄s nos verbis doceat: ſ3 etiam factis. iuxta illō Grego. in omel. di. Dn̄s et ſaluator nr̄ fratres chariſſi. aliquādo nos ſermōib9 aliquādo nos operibus admonet. Ipſa etem̄ facta eius p̄cepta ſunt: qz dum ali qd tacitus facit: qd debeam9 facere ino teſcit. In euāgelio igr̄ hodierno aliqua ℣tuoſa nobis narrāt de xp̄o: vt ip̄m nr̄o poſſe i ſimilib9 imitemur. In iſto igitur euāgelio beat9 Luc. q̄tuor tāgit d̄ xp̄o. ſ. pietatem iuſticie promerentis.
Claritatem ſapientie illuſtrantis.
Sedulitatem obedientie obſequentis
Sanctitatem innocentie decorantis.
¶ Primū p̄bat cult9 deuotior. Secūdū actus prudētior. Tertiū ſtat9 humilior. Quartū aſpect9 decētior. Primū i pric. Sc̄dz ibi. Et factū ē poſt triduū ⁊c. Tertiū ibi. Et deſcēdit cū eis ⁊c. quartū ibi. Et ieſus profi. ⁊c. ¶ Prima pars.

Quantū ad primū vbi tāgit ⁊c. qd̄ p̄bat ⁊c. dicit. cū fact9 eſſet ieſus ⁊c. Ubi ſciendū q̄ iudei ter i āno celebrabāt fe ſta ſolēnia. ſ. aprili. i iunio ⁊ in ſeptēbri. Primū vocabit phaſe ſiue paſca ſiue feſtū azimoꝝ. Secūdū penth. ſiue feſtū primoꝝ fructuū. Tertiū ſenophe gia: ſiue feſtū tabernaculoꝝ. Et i iſtis tri bus feſtis oīs maſcul9 de vniuerſis fini bus iſrael d̄ebat ſe p̄ntare i hieruſalē ⁊ offerre hoſtias deo determiatas i lege. de mulierib9 aūt nō erat p̄ceptū: ſ3 ſi ſeq̄ bāt viros ſuos dn̄ faciebāt: ⁊ credēdū eſt q̄ multe ibāt: qz libēter diſcurrūt. ¶ Int iſtas aūt ſolēnitates p̄cipalior diceba tur paſcalis. Un̄ i aliīs p minorib9 cau ſis poterāt remanere illi q̄ multū diſta bāt: ſed in feſto paſce nō excuſabat niſi i firmitas: vl̄ cā multū ardua. ¶ In iſtis ſolēnitatib9 fiebāt oblatiōes diſtincte dn̄o ſm̄ ordinationē legis: de quibus ha betur Numeri. xxviij. ⁊ xxix. ¶ Parētī bus igit̄ xp̄i aſcendētib9 in die ſolenni paſche vt legem implerēt ⁊ ſe dn̄o p̄ſen tarent: cū eſſet ieſus annoꝝ. xij. cū ipſis aſcendit ad feſtū: ⁊ hoc eſt qd̄ d̄r. Cuz fa ctus eſſet ieſus ⁊c. vbi tria tangit. ſ.
Sanctitatem deuotionis.
Securitatem manſionis.
Sedulitatem inquiſitionis.
¶ Quātum ad primū dicit. Cū fact9 eſ ſet ieſus ⁊c. xp̄s em̄ paruul9 cū parenti bus offerētib9 ſacrificia aſcēdit i tēplū: vt ſic iſtud qd̄ de9 imperauerat homini bus p angelos. vt. ſ. ſibi offerrēt ſacrifi cia i loco determiato: iuxta illud Deut. xij. Ad locū quē elegerit dn̄s de9 nr̄ in eo venietis: ⁊ offeretis i illo holocauſta ⁊ victimas vr̄as ip̄e p ſemetipſum face ret: p̄bens ſm̄ Bedā. in omel. nobis exē plū humilitatis Ad iſtū autē aſcenſum deuotiōis ⁊ ſctitatis nos inuitat xp̄s ie ſus Eſa. ij. d. Uenite aſcēdam9 ad mōtē dn̄i: ⁊ ad domū dei Jacob ⁊ docebit nos vias ſuas ⁊ ambulabim9 in ſemitis ei9: qz de ſyon exibit lex ⁊ verbū dn̄i de hie r̄lm. ¶ In iſtū montē debem9 aſcēdere ſi volum9 de inimicis nr̄is ⁊ de pecca tis victoriā habere dū in mūdo peregri namur ⁊ ad gaudia paradiſi peruenire. Hoc aūt figuratū fuit Exo. xvij. Ubi dici tur ſiniliter q̄ cū popul9 dn̄i vadēs per deſertū vt iret in terrā p̄miſſiōis p̄hibe ret ab amalech. ⁊ pugnaret ꝯ eū Moy. ⁊ Aaron ⁊ hur: aſcenderūt in montē ſup verticē collis: cunq̄ in oratiōe leuaret Moy. man9 vincebat iſrael: ſi aūt paulu lū remiſiſſet ſupabat amalech: ⁊ ſic libe re pp̄ls pertrāſijt. ¶ Ubi ſciēdū q̄ p po pulū euntē ⁊c. intelligit totū gen9 hūa num poſitum in peregrinatiōe in mūdo iſto ſignificato p deſertum: quia xp̄m p mortem deſerim9 vt vadam9 ad terrā p miſſionis. i. ad gloriā p̄adiſi de qua p̄s. Portio mea dn̄e ſit i t̄ra viuētiū. ¶ Per Amalech aūt ⁊ ſuū pp̄lm q̄ interp̄etat gens bruta intelligit diabol9 cum mul titudie vitioꝝ: gens bruta homines de turpātem. Iſte igitur occurrit hoib9 vt eis iter p̄hibeat ne vitā eternam poſſi deāt. Iſtā pugnā cōſiderās ap̄ls nos ad monet Eph. vi. d. Induite vos armaturā dei vt poſſitiſ reſiſtere aduerſus inſidias diaboli. ¶ Uidens igitur homo iſtā pu gnam tam validam: de ſe nō debet cōſi derare: ſed iſtar Moy. aſcēdens in montē

per cōtēplationē ⁊ eleuationē mētis ab iſtis mundialibus: dꝫ ſe armis orōnis munire ⁊ ad deū man⁹ ſuas extollere: vt ſic oculos leuet i mōtes vnde veniat auxilium ſibi. Dum igit̃ in oratiōe pſiſtet habebit victoriam: ꝙ ſi qñ deſiſteret fortificatur diabolus. Oratio aūt hec intelligitur p quodcūqꝫ opus virtutis: qꝛ teſte Augu. non ceſſat orare q̄ nō ceſſat bñ facere. Et ideo xp̄s Mat. xxvj. Uigilate ⁊ orate vt nō itretis in tētationē. Signāter euꝫ dicit ꝙ tres. ſ. Moy. hur ⁊ Arō aſcenderūt in mōtē qꝛ in fide trinitatis ⁊ orare debemus ⁊ victoriā obtinebim⁹. ¶ Quātū ad ſecundum. ſ. ſecuritatē māſiōis dicit. Cōſummatiſqꝫ dieb⁹ ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ feſtum paſche cōputando diē azimoꝝ ptēdebat̃ viij. dieb⁹. Finito igitur feſto ſm Greg. reuertētib⁹ parētib⁹ xp̄s latēter remāſit. Latenter aūt remanſit: primo ne impediretur per parentes a diſputatione cū doctorib⁹ faciēda ſm Greg. ſcd̄o ne forte ſi eis non acqeuiſſet inobediēs parētib⁹ videret̃. ¶ Sciendū eſt ꝙ mos erat iudeis euntibus ⁊ redeūtibus de feſtiuitatibus ſupradictis ꝙ ſeorſum ibant viri et ſeorſum mulieres ſicut habet̃ zach. xij. i q̄ dat̃ nob̃ itelligi ꝙ lꝫ ſemp: tñ qñ debent hoīes intenti eſſe diuinis: vitāda ſunt cōſortia mulieꝝ. Uñ Eccli. ix. Auerte faciē tuā a muliere cōpta ⁊ ne circūſpicias ſpeciē alienā: pp ſpeciē mulieris multi pierunt. ¶ Sic igit̃ viri et mulieres ibāt ſeorſū: pueri aūt impuberes ſicut inocētes poterāt ire cū vtroqꝫ parēte. Nō vidēs igitur virgo ſecū puerū ſm Bedā: credebat ipꝫ eſſe cū Joſeph. Jo. autē cū matre. Et ſic diuina diſpenſatiōe: ⁊ pia ⁊ rōnabili parētū intētione factū eſt ꝙ xp̄s remanſit i hierl'ꝫ. ¶ Chriſt⁹ etiā remāſit in hieruſalē ad noſtrā iſtructionē: vt. ſ. hō ſi ſit i ſtatu grē: ⁊ deū nō offēderit: ſiue ſi pri⁹ offenderit ⁊ ſibi p penitētiā recōciliat⁹ fuerit de ſtatu grē nō exeat ſꝫ in ipō permaneat ne malum ſibi cōtingat. ¶ Hoc autē fuit figuratū. iij. Reg. ij. Ubi ſententialr̃ dꝛ ꝙ cū ſemey offendiſſet dauid qꝛ tñ recognouit culpā ſuā pepcit ſibi mortem quē poſtmodū ſalomō cōſtituit in hierl'm. d. ꝙ edificaret ſibi domū ibi: et nō recederet inde: ⁊ ſi recederet de hieruſalē trans torrētē cedrō ꝙ moreret̃: qui non obſeruās pceptū ſalomonis. exiēs de hieruſalē: trāſgreſſus ē terminū ſibi datum ⁊ ideo interfect⁹ eſt. ¶ Ubi ſciēdum ꝙ p ſemey q̄ interpretatur audi me intelligit̃ quilibet hō cui dꝛ Baruch. iij. Audi iſrael mādata vite aurib⁹ pcipe vt ſcias prudētiā. ¶ Per dd̄ aūt regē itelligitur deus pater manu fortis ⁊ decorus aſpectu de quo. j. Re. ij. Nō eſt ſanct⁹ vt eſt dn̄s: neqꝫ eñ eſt ali⁹ extra te: ⁊ nō eſt fortis ſicut de⁹ nr̄. ¶ Per ſalomonē ꝟo regē pacificū intelligit̃ xp̄s de q̄ Colſ. j. dꝛ ꝙ eſt pacificās p ſanguinē crucis ei⁹ ſiue q̄ in celis ſiue q̄ in terris ſunt. Per hieruſalē ꝟo que interpretat̃ viſio pacis intelligit̃ ſtatus pacificus hoīs cū deo q̄ quidē eſt p grām. ¶ Semey igit̃. i. homo: aliqñ offendit dd̄. i. deū quando mortaliter peccat: tñ ſi vult reuerti inuenit indulgētiā: qua inuenta precipit. Salomon. i. Chriſtus ꝙ edificet ſibi domū in hieruſalē ⁊ habitet ibi. i. ꝙ perſeueret i grā quā accepit. ⁊ ſit cū deo pacific⁹ cui dat⁹ eſt termin⁹ torrēs cedrō. i. ſtat⁹ penitentie. Cedron interpretat̃ triſtis meror: ⁊ ſignificat ꝯtritionē ⁊ merorem quē homo dꝫ habere de offenſa torrēs vero aquas ꝯtinēs ſignificat fluuium lachrymaꝝ. ¶ Poſtꝙ igitur hō recōciliat⁹ eſt cū deo ⁊ eſt in hierl'm: dꝫ ſtare in terminis penitētie ꝙ ſi qñ trāſgrediatur ⁊ reuertat̃ ad vomitū: inſtar Semey efficit̃ dign⁹ morte. ¶ Quantum ad tertium. ſ. ſedulitatē inqſitiōis dt. Exiſtimātes āt ⁊c. In hoc eñ oſtēdit̃ magna ſedulitas inqſitiōis: qꝛ cū ſicut dictū eſt pueri poſſent ire cū vtroqꝫ parēte pp̄ter ꝙ vnus credebat euꝫ eſſe cū alio ⁊ ecōuerſo: qñ tñ de ſero venerūt ad hoſpitiū: ⁊ ipm nenerunt nō eſſe cū alio ipoꝝ ſollicite requirebāt eū inter cognatos ⁊ notos: ⁊ cū nō inueniſſent eū cum eis reuerſi ſunt hieruſalē cum magna anxietate q̄rētes eū. ¶ Sciēdū eſt aūt ſm Glo. ꝙ pma die parētes xp̄i venerunt ab hierl'm: ſcd̄a q̄ſierūt eū iter cognatos: tertia die reuerſi ſunt in hieruſalem. ¶ Sciendum ꝙ p iſtud triduum in quo xp̄s non inuenit̃ intelligitur triduum vitiorum continē-

tium oia alia genera peccatoꝝ ſcꝫ luxu-
rie: auaricie ⁊ ſupbie. Iſta tria vitia ac-
cipiunt̃ ſm tres offenſas quas pōt face
re hō: q̄ aut offendit ſeipſꝫ ⁊ ſic peccat ꝑ
carnis ꝯcupiſcētiā: aut offendit ꝓximū
⁊ ſic peccat ꝑ auaritiā aut offendit deū:
⁊ ſic peccat ꝑ ſupbiā. In iſtis aūt xp̄s nō
inuenit̃. qḋ quidē fuit figuratū. iij. Reg.
xix. Ubi ſentētialr̃ dr̃ ꝙ dn̄s dixit helye
ſtanti in ſpelūca deſolato de pctis filio
rū iſrl' q̄ a dn̄o receſſerāt: egredere ⁊ ſta
in mōte corā dn̄o adhuc aūt eo exiſtēte
in ſpelūca ecce ſpūs grādis ⁊ fortis ſub
uertēs mōtes ⁊ ꝯterēs petras ⁊ in ſpū
nō dn̄s: ⁊ poſt ſpm̄ ꝯmotio: ⁊ in ꝯmotiōe
non dn̄s: ⁊ poſt ꝯmotionem: ignis: nō in
igne dn̄s ⁊ poſt ignē ſibilꝰ aure tenuis ⁊
ibi dn̄s. ¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ heliā intel-
ligi pōt q̄libet ſanctꝰ homo ꝯpatiēs pec
catoribus derelinquētibꝰ dn̄m. Iſte dr̃
ſtare in ſpelūcā q̄ remotꝰ a tumultu ho
minū: diuinis laudibꝰ vacat: paſſionem
chriſti iugiter meditādo. ¶ huic igit̃ ſic
ſolitario dr̃ dn̄s ꝙ egrediat̃ in montem
ꝯtemplationis: vt contēpletur ibi in qui
bus eſt deus per gr̃am ⁊ a quibꝰ abeſt ꝑ
culpā. ¶ Sic igit̃ ꝯtēplanti oſtēdit̃ ſpūs
grādis ⁊c. ſed nō ibi dn̄s. Ubi ſciendum
ꝙ ꝑ iſtū ſpm̄ ſiue ventum grandem intel
ligit̃ peccatū ſuperbie: ꝑ qḋ homo mon
tes id eſt magnos ſubuertit: ⁊ petras id
eſt paruos ꝯterit ⁊ iō ab ipſo quiſq; dꝫ
cauere. Uñ Eſa. ij. Quieſcite ergo ab ho
mine cuiꝰ ſpiritꝰ in naribꝰ eius quoniā
excelſus reputatꝰ eſt ipſe. Dicit̃ igit̃ ꝙ
non in ſpū dn̄s: q̄ iuxta illud Eccl'iaſti-
ci. x. Odibilis corā deo et corā hoibꝰ ſu-
perbia. Unde iudith. ix. Nec ſuperbi ab
initio placuerūt tibi. ¶ Per ꝯmotioneꝫ
ꝓo intelligi pōt peccatū gule ⁊ luxurie:
quibus corpꝰ diſſoluitur ⁊ humores in
corpore ꝯmouētur. de quibus. ps̄. Tur-
bati ſunt ⁊ moti ſunt ſicut ebriꝰ. Dicit̃ ḡ
ꝙ non in cōmotione dn̄s: q̄ cum talibꝰ
non habitat: iuxta illud ſapientie. i. In
maliuolā animam nō introibit ſapiētia:
nec habitabit in corpore ſubdito pctis.
Per ignem vero intelligit pctm̄ auari-
cie: q̄ ſicut ignis ex appoſitiōe lignoruꝫ
magis auget̃: ſic auarus ex appoſitione
reꝝ tp̄alium non ſatiat̃ ſed magis arde
ſcit. Uñ Eccl'i. v. Auarus nō implebitur
pecunia. Dicit̃ ergo: non in igne dn̄s q̄
ꝯtra auaros iraſcitur. Uñ Eſa. lvij. Pro
pter iniquitatē auaritie eius iratus ſuꝫ
⁊ ꝑcuſſi eū. ¶ Per ſibilū aūt aure tenuis
intelligunt̃ tres virtutes oppoſite tribꝰ
predictis vitiis in quibꝰ eſt dn̄s. Nā in
ſibilo delectāte intelligit̃ virtus oratio
nis ⁊ humilitatis ꝯtra ſuperbiā: quia in
oratiōe homo ſe humiliat ⁊ delectat deū
⁊ hominē. In aura vero refrigerāte itel
ligitur virtus tēperantie ⁊ caſtitatis cō
tra gulam ⁊ luxuriā: q̄ tēperātia refrige
rat ardorē ꝯcupiſcētie. In teneritate mo
dicū de materia habēte intelligit̃ virtus
paupertatis cōtra auariciam q̄ virtus
pauptatis facit ꝯtēnere tēporalia ⁊ mo
dicū accipere niſi q̄tū neceſſitas cogit.
¶ In iſtis igitur dr̃ deū eſſe. Nā ꝙ ſit in
humilibꝰ pꝫ Iac. iiij. Deꝰ ſupbis reſiſtit
humilibus aūt dat gr̃am. Qḋ aūt ſit cuꝫ
puris ⁊ mūdis ptꝫ Matth. v. Beati mun
do corde qm̄ ipſi deū videbūt. Qḋ etiam
ſit cū pauperibꝰ ptꝫ Eſa. xlix. Conſolatꝰ
ē dn̄s pplꝫ ſuū ⁊ pauperꝝ ſuoꝝ miſerebi
tur Uñ Mat. iiij. Beati pauperes ſpū qm̄
ipſoꝝ eſt regnū celoꝝ. ¶ Scd̄a pars.

SEquit̃. Et factum eſt poſt tri-
duū ⁊c. Ubi tāgit claritatē ſa
piētie illuſtrātꝫ. qḋ ꝓbat actꝰ
prudentior. Ubi. v. tāgit ſcꝫ.
Sublimitatē faſtigij.
Celebritatem prodigij.
Ueritatem iudicij.
Sedulitatem officij.
Obſcuritatem myſterij.
¶ Quātū ad pmū dr̃: Et factū ē poſt tri-
duū ⁊c. vbi q̄tuor poſſumus ꝯſiderare. ſ.
Temporis congruitatem
Loci ſanctitatem.
Modi communitatem.
Actus ſagacitatem.
¶ Primo igit̃ ꝯſiderare poſſumꝰ tpis cō
gruitatē cū dicit. Et factū ē ⁊c. Ubi ſciē-
dū ꝙ xp̄s ſignāter dr̃ inuentus poſt tri-
duū allegorice primo ſꝫ Amb. vt ex hoc
nobꝫ daret itelligere. ꝙ poſt triduū triū
phalis paſſiōis reſurgēdo nobis ſe oſtē
deret in honore diuino. De illo triduo
dicit xp̄s Io. ij. Soluite tēplū hoc ⁊ i tri
bus diebꝰ excitabo illud. ¶ Secūdo ſꝫ

figura helie:

Glo.tria tpa fuerūt.ſ.aň legē ſub lege ꝛ ſub gr̄a.xp̄s aūt non.eſt inuent⁹ niſi ſub gr̄a. ¶ Moraliter aūt dicere poſſum⁹ ꝙ poſt triduū deuote oratiōis ꝯ ſuperbiā: eleemoſyne largitiōis contra auaritiā: carnis maceratiōis ꝯ luxuriaꝫ inuenit xp̄s.nā orō placat deū:eleemoſyna ſub leuat primū:carnis maceratio pugnit ſeipm̄. ¶ Scđo ꝯſiderare poſſum⁹ loci ſcitatē cū đr.In tēplo:tēplū em̄ eſt loc⁹ deo dicat⁹:ꝛ orōnib⁹ apt⁹:de quo Mat. xxj.Dom⁹mea dom⁹ orōnis vocabitur. Tēplū igit̄ ſm Aug.eſt loc⁹ in q̄ xp̄s ſi ꝗrit inuenit̄.vn̄ ps.dn̄s i tēplo ſcō ſuo dn̄s i celo ſedes ei⁹.Vn̄ hoc fuit ꝼguratū in orōne quā fecit ſalomō i tēplo.iij. Reg.viij.d.Si q̄s cognouerit plagā cordis ſui ꝛ expāderit man⁹ ſuas in domo hac tu exaudias i celo in loco hitatiōis tue ꝛ repropitiaberꝫ vt des vnicuiꝙ ſꝫ vias ſuas vt viderꝫ cor ei⁹:qꝛ tu noſti ſolus cor oiꝫ filiorū hoiꝫ. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ plagā cordis itelligit̄ pctm̄ i aīa.Nā ſicut plaga iſcta i corpe ipꝫ cructat ꝛ debilitat:ſic pctm̄ exn̄s i aīa deturpat ificiendo:ꝛ vires depmit i agēdo.vn̄ đr naū.iij. Nō ē obſcura ꝯtritio tua:peſſima ē plaga tua.Cōtritio tūc obſcura nō cernitur qn̄ hō non hꝫ timorē nec verecūdiā de pctō:q̄ faciūt hoiem obſcurari.Eſt etiā plaga peſſima:qꝛ nō đ facili curat̄. ¶ Si q̄s ꝟo plagā cordis ſui.i.pctm̄ cognouerit:ꝛ ab ipis ſe retraxerit:reddet ſibi ſm vias ſuas culpā dimittēdo:ꝛ gr̄aꝫ ſibi cōferendo. ¶ Tertio ꝯſiderare poſſumus modi cōitatē cū đr i medio doctorū.Ubi ſciēdū ꝙ loc⁹ medi⁹ eſt loc⁹ magis cōis ꝛ maioris iſluētie:qꝛ igit̄ xp̄s cōis eſt oibus:ꝛ in oēs hꝫ influētiā ſicut caput in mēbra:qꝛ ipe ē plen⁹ gr̄e ꝛ veritatis:de cui⁹ plenitudine nos oēs accepim⁹ gratiā ꝑ gr̄a.Jo.j.Jō in medio inuenit̄ doctorū.Vn̄ ipe đt.iij.Reg.vj.habitabo in medio filiorū iſrael ꝛ nō derelinquā populū meū iſrael.Vn̄ ꝑpter ei⁹ influētiā pōt figurari ꝑ lignū vite in medio ꝑadiſi:de quo đr Gen̄.ij.Plātauerat aūt dn̄s de⁹ ꝑadiſum voluptatis a ꝑncipio in q̄ poſuit hoieꝫ quē formauerat:ꝑduxitꝙ dn̄s de⁹ de humo oē lignū pulchꝝ viſu ꝛ ad veſcēdū ſuaue:lignū ēt vite in medio ꝑadiſi lignūꝙ ſcie boni,ꝛ mali.Ubi ſciendū ꝙ ꝑ ꝑadiſum terreſtrē intelligitur eccl̄ia militās:qꝛ dū viuim⁹ hic i mūdo eterno ſum⁹ q̄ ꝑ tanto ꝑadiſus voluptatis lꝫ terren⁹ đr:qꝛ lꝫ hō iuſt⁹ ſit corpaliter i mūdo:dū tn̄ ſe ꝓbabiliter credit eſſe i gr̄a:ꝛ expectat remunerationē eternā in ꝯtēplatione diuinorū plurimū delectat̄.Dicit̄ aūt ꝑduxiſſe đ humo terre oē lignū pulchꝝ viſu ꝛ ad veſcenduꝫ ſuaue:qꝛ de⁹ oīa neceſſaria hoi produxit in mūdo:vt ipis debite ꝛ ordiate vtant̄. ¶ In medio aūt ꝑadiſi đr produxiſſe lignū vite:qꝛ in militātē eccl̄iaꝫ miſit xp̄ꝫ filiū ſuū vt i oēs gratiarū abūdātiā influat.qui đr arbor vite.Nā illa arbor. talē habebat virtutē:qꝛ qn̄ hō debilitatē ſētiebat aliquā ex lōgitudie vite ꝛ comedebat de fructu illi⁹arboris reſtituebat̄ ſibi ꝑſtina fortitudo.Sic qn̄ hō ſe ſentit debilē dꝫ ad xp̄m accedere ꝛ ab ipo fructū accipe gr̄e quā guſtādo fortitudineꝫ recuperat ꝛ vigorem.Signāter aūt đr ꝙ ibi ꝑduxit lignū ſciētie boni ꝛ mali:qꝛ i hoc mūdo creauit ſic hoieꝫ ꝙ pōt bonū ꝛ malū cognoſcere vt ad qđ voluerit libere ſe ꝯuertat.Vn̄ Eccl̄i.Añ hoieꝫ vita ꝛ mors bonū ꝛ malū:qđ placuerit ei dabit̄ illi. ¶ Sꝫ multi ſunt q̄ nō ſic ſunt in medio cōicādi ſe aliis:ſicut auari ſoluꝫ de ſeipis curātes.Et tales poſſunt figurari ꝑ mulierē ſtantē in medio amphore de q̄ đr zacha.v.ꝙ zacha.vidit vnā amphorā ꝛ in ea ſedebat q̄dā mulier cui nomē erat impietas:ꝛ talētū plūbi miſſum eſt in os ei⁹ ꝛ ꝙ due mulieres habētes alas q̄ſi milui leuauerūt amphorā inter terrā ꝛ celū:ꝛ interrogauit quo deferrēt iſtā amphorā cū muliere:cui fuit reſponſum ꝙ portabāt eā i terrā ſanaar vt edificarent ibi ſibi domū. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ iſtam amphorā itelligit̄ ſm Greg.pctm̄ auaritie.Jſta amphora habet os patulū ꝑ qđ intelligit̄ ſitis auaritie qꝛ Eccl̄i.v. Auarus nō implebitur pecunia. ¶ Jſta amphora hꝫ duas anſas:qꝛ pctm̄ auaritie in duob⁹ ſpecialiter ꝯſiſtit.ſ.in alte na indebite rapiēdo:ꝛ in ꝓpria turpiter retinēdo.Jſte ſunt due filie ſanguiſuge de quibus đr Prouerb.xxx.Sāguiſuge due ſunt filie dicentes affer affer.Sic re

nera auar⁹ fugit ſanguinē pauperū: ⁊ habet duas dictas filias q̄ nūq̄ ſatiātur ſ3 ſemper dicūt affer affer. ¶ Per mulierē vero ſedētē i medio amphore intelligit auar⁹ retent⁹ ⁊ ſedēs i ipſa auaritia cui⁹ nomē impietas: q2 ois auarus eſt cōiter impi⁹. Vn̄ Eccl'i. x. Auaro nihil eſt ſceleſti⁹. ¶ Per plumbū aūt pōderoſum poſitū i os ei⁹ intelligit pōd⁹ pcti aiaʒ aggrauās ⁊ ad aliud peccatū iclinās iuxta illd. Greg. Peccatū q̄ p penitētiā nō delet̄ ſtatim ſuo pōdere ad aliud retrahit. Reuera pl⁹ plūbo ponderat q2 hoiem vſq3 ad infernū trahit. Per duas mulieres portātes amphorā intelligunt̄ duo peccata portātia auaritiā. ſ. ſuperbia et luxuria. Nā qdā ſunt cupidi vt habeāt vn̄ poſſint aliis ꝑeſſe: et tūc ſuperbia portat auaritiam: quidā aūt vt paſcāt luxuriā: ⁊ tunc ipſa portat auaritiā. Et tamē talib⁹ dicit̄ Eccl'i. ij. Ve manibus male faciētibus ⁊ peccatori ingredięti terrā duab⁹ viis. ſ. predictis. ¶ Dicūtur aūt iſte mulieres habere alas. Nā ſuperbia habet duas. ſ. inflationem p dignitate: ⁊ elationē p honore: luxuria etiā h3 duas. ſ. ipudice aſpicere: ⁊ ihoneſte loq. q̄ ale ſūt milui. i. diaboli clamantis ⁊ circūuolātis vt rapiat peccatores. Et ideo ſobrii eſtote ⁊ vigilate ⁊c. j. Pe. v. ¶ Iſte autē due mulieres lauauerunt amphorā ⁊ mulierē. i. auarū. inter celū ⁊ terrā. q2 rōne ſupbie ſe exaltat ad altera: rōe3 vō luxurie ſe icuruat ad fetida. ⁊ ſic nec ē i celo nec i terra. ¶ S3 cōſidera ⁊ expaueſce q̄ deferā āphoram q2 i terrā ſanaar q̄ interptat̄ fetor. iuxta illd Iohel. ij. Aſcēdet fetor ei⁹: ⁊ aſcēdet putredo eius q2 ſupbe egit. ¶ Ibi autē ſibi edificabit̄ dom⁹: q2 ibi ppetuo in tormētis permanebunt. Vn̄ Matt. xxv. Ite maledicti in ignē eternū qui parat⁹ eſt diabolo ⁊ angelis eius. Quarto conſiderare poſſumus act⁹ ſagacitatē cū dicit. audiētē illos ⁊ interrogātē. Vbi ſciēdum q̄ xp̄s i hoc q̄ iuuenis exiſtēs audiebat et interrogabat doctores: dat nobis exēplum fm Orig. q̄ hoies ſpecialiter iuuenes dato etiā q̄ ſapiētes ſint nō debēt ſe iactare de ſua ſciētia: ſ3 doctores ⁊ antiquiores reuerēter audire. ¶ Quātū ad ſecūdū ſc3 celebritatē prodigii dicit. Stupebāt aūt ⁊c. Qn̄ em̄ homies vident aliquē cui⁹ non habēt noticiā et iuuenilis etatis interrogātē ſapiētes cū pulchris rationib⁹: et reſpōdētē prudēter poſſunt merito admirari. Quia igit̄ iudei videbāt xp̄3 annorū. xij. ſapiētiſſime reſpōdētē vehemēter ſtupebāt. ¶ Quātū ad tertiū ſc3 ꝟitatē indicii dicit. Et dixit mater ei⁹ ⁊c. Vbi Grego. Mirata ꝟgo dei genitrix maternis affecta viſcerib⁹ q̄ſi cū lamētis inq̄ſitionē doloroſe3 oſtēdit. ⁊ ola ſicut mater ⁊ fiducialiter et humiliter et affectuoſe exprimit. Nō dolebāt aūt fm Orige. q̄ crediſſent periſſe puerū quē ſciebāt diuinit⁹ fore cōceptū: ſ3 q2 pſentia ſua carebant. ¶ Quātū ad quartū ſc3 ſedulitatē officii dicit. Et ait ad illos ⁊c. Vbi ſciendū q̄ in xp̄o fm Ambroſiū erat duplex natura ſc3 humana et diuina fm humanā filius erat virginis fm diuinā filius erat dei. Dicit igitur xp̄s inquātū dei fili⁹ q̄ oportet eſſe in his que patris ſui ſunt: que quidē ſunt ſalus humani generis ⁊ doctrina virtutis vt p hec ad vitam eternā perueniāt oēs fideles. Unde dicit Io. ix. Me op3 opari opera ei⁹ qui miſit me ſc3 patris donec dies. ¶ Quātū ad qntū. ſ. obſcuritatē myſterii dicit. Et ipſi nō intellexerūt verbū ⁊c. Quia em̄ xp̄s fm Glo. Loquebat̄ de illis que pertinebāt ad eius diuinitatē cuius nōdū opa manifeſte oſ̄derat ideo nō itelligebāt pleniarie q̄ dicebat. ¶ Tertia ps.

Sequit̄. et deſcēdit cū eis ⁊c. Vbi tāgit ſedulitatē obediētie obſequētis. qd̄ pbat ſtatus humilior. Vbi ſciēdū qd̄ hic duo tangit. ſ.

Prolis conditionem virtuoſam.

Virginis retētionē ſerioſam. ¶ Quātū ad p̄mū dicit. Et deſcē. cū eis ⁊c. vbi tāgit

Actum humiliationis profundiſſime.

Locum habitationis gratioſiſſime.

Habitum cōdeſcenſionis promptiſſime.

¶ Primo tāgit actū humiliatiōis pfundiſſime. cū dicit. Et deſcēdit cū eis. Per deſcenſum em̄ xp̄i intelligit̄ ei⁹ humilitas. q2 humilis nō ſe exltat in altum ſed potius cōtēnendo ſeipm̄ deſcendit ad infima: qd̄ fecit dei fili⁹ quādo voluit icarnari. Hāc autē humilitatem quā in ſe ha

duit docuit nos habere. d. Matt. xj. Diſcite a me q2 mitis ſum 2 humilis corde 2 inuenietis requiē aiabus vr̄is. ¶ Secūdo tāgit locū habitationis gratioſiſſime cū dicit. Et venit in nazareth. Nazareth interpretatur flos. q2 igitur chriſtus flos eſt: iuxta illud. Canti. ij. Ego flos cāpi 2 liliū cōualiū: 2 ꝯueniētia dz eē inter locatum et locū: ideo xp̄s in nazareth dr̄ perueniſſe quia ꝯo flos gratioſitatē habet. Ideo chriſtus qui venit in nazareth dr̄ ibi habitaſſe vt i loco ḡtioſo. ¶ Tertio tāgit habitū cōdeſcēſionis prōptiſſime. cū dicit. Et erat ſubdit9 illis Ex hoc enī ꝙ xp̄s fuit obediēs parētib9: oſtēdit ei9 prōptitudo ad illa que placebāt eis. Qd̄ nō fecit ꝓpter impotētiā q̄ foret in ipo: ſꝫ ꝓpter nr̄m exēplū ſꝫ Amb. Ut diſcam9 nos parētib9 obedire nō ſolū carnalib9 ſed ēt ſpūalib9. ¶ Quātū ad ſcd̄ꝫ ſcꝫ virginis retētionē ſerioſam dicit. Et mr̄ ei9 cōſeruabat 2c. Ubi ſciēdū ꝙ virgo btā illa q̄ videbat a chriſto fieri: q̄rū aliqn̄ nō plenā cognitionē habebat: ſaltē retinebat memorit ſm Bedā. Ea poſt modū ꝑ tp̄e ꝓualanda. Ut ſic dicatur de ipa illud Eccli. xliiij. Nō eſt inuēt9 ſimilis illi qui conſeruaret legem excelſi.

¶ Quarta pars.

Sequitur. Et ieſus ꝓficiebat 2c. Ubi tāgit ſctitatē innocētie decorantis qd̄ ꝓbat aſpectus decentio. Ubi ſciendū ſm Grego. ꝙ ibi triplicē profectum tangit de chriſto. ſ. etatis quantum ad corpus in creſcēdo: ſapiētie quātū ad intellectū in docēdo: gratie quātū ad affectum in promouēdo. Unde ꝓpter iſtū ꝓfectū pōt figurari ꝑ Iſaac. de quo ſentētialiter dr̄ Geñ. xxvj. ꝙ ꝓfectus eſt in geraris 2 ſeminauit i terrā 2 inuenit in ipſo anno cētuplū bn̄dixitq; ei dn̄s: 2 locupletatus eſt. 2 ibat ꝓficiſcēs atq; ſe ſuccreſcēs donec magn9 vehemēter effect9 eſt habuitq; poſſeſſiones ouiū 2 armētoꝝ 2 familie plurimū. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ Iſaac qui interp̄tat̄ riſus intelligit xp̄s qui eſt riſus noſter 2 gaudiū. Iſaac igitur. i. xp̄s colon9 exiſtēs i mādo ſignificato ꝑ gerara q̄ interp̄tatur incolatio vel peregrinatio: ſeminauit ꝟbū ſue ꝑdicationis inſtar ſemētis in terrā. Inuenit aūt cētuplū q̄ eſt numerus ꝑfect9: q2 in aliquib9 fecit fructū centupliū. i. ꝑfectū vt in virginib9: in aliq̄b9 ſexageſimū vt in viduis: 2 in aliquibus trigeſimū vt in coniugatis. ¶ Dicitur aūt ꝙ ei benedixit domin9 2 locupletatus eſt: q2 deus pr̄ xp̄m eius filiū bn̄dixit 2 locupletauit eū diuerſitatib9 gratiarū. Unde de ipſo Eſa. lj. dicit. Unū vocaui eū benedixi ei 2 multiplicaui eū. ¶ Dr̄ aūt creuiſſe et ꝑfeciſſe donec magn9 effect9 eſt vehemēter: q2 ꝯtinue xp̄s nobis ꝓfuit nos iſtruēdo per verbalē expreſſionē: edificādo ꝑ exemplarē cōuerſationē: redimēdo per corpalē paſſionē: vehemēter aūt fact9 eſt magn9 ꝑ vigoroſaꝫ reſurrēctionē: 2 glōſaꝫ aſcēſionē. Ut ſic dicam9 de ipſo illud ps̄. Magn9 dn̄s 2 laudabilis nimis in ciuitate dei nr̄i i mōte ſctō ei9. ¶ Dr̄ aūt habuiſſe poſſeſſionē ouiū 2 armētoꝝ 2c. Nā ꝑ oues inocētes pacificas 2 fecūdas intelligūt ſcti ꝯfeſſores q̄ habuerūt mētalē innocētiā: cōuerſationē pacificam 2 doctrinā fructiferā. Ut ſic ſint oues de q̄bus dr̄ Io. x. Oues mee vocem meā audiūt 2 ego cognoſco eas 2 ſequunt me: 2 ego vitā eternā do eis. ¶ Per armēta ꝟo q̄ idē ſignificāt qd̄ arma portētia: vel ad arādū apta intelligunt ſcti martyres: q̄ armati fuerūt ꝑ defenſiōe fidei xp̄iane: et q̄ arauerūt penas diuerſas ſuſtinēdo ꝑ xp̄o ꝓpter q̄ ſalierūt i gloriā paradiſi. Un̄ Mal. vltimo. Egredimini 2 ſalietis ſicut vitulus de armēto. ¶ Per familiaꝫ ꝟo magis familiarē dn̄o itelligūt ſcti 2 ſctē virgines: q̄ ſequūt agnū q̄cūq; ierit Apo. xiiij. Iſaac igit. i. xp̄s iſtis oib9 p̄dictis locupletatus eſt in glīa. Ad quā 2c.

¶ In octa epiphanie euāgelium. xiiij.

Uidit ioānes ieſum ad ſe venientē 2 ait Ecce agn9 dei 2c. Ioā. j. Officiū teſtis veridici fore dignoſcit vt de re ꝓpter quā producitur annūciet veritatē. Nā iuxta illud Prouer. xiiij. teſtis fidelis nō mētiet. in qua ſua denūciatione dz rem de qua teſtificat extollere oñdēdo ipſius magnificentiā et vtilitatem cōiter cōſequentē. d. illud Hiere. xxxiij.

Annūciabo tibi grādia ꝛ firma q̄ neſcis:
vt ex hoc magis alliciat auditores. Qꝛ
igiẗ beat⁹ Jo. p̄curſoꝛ dn̄i miſſus ē ad te
ſtificādū de xp̄o iuxta illō Jo.j. Fuit hō
miſſus a deo cui nomē erat Jo. hic venit
in teſtimonium ꝛc. Ut ſic ipſe dicat illud
Jo.xviij. Ego ad hoc natus ſū ꝛ ad hoc
veni in mūdū vt teſtimoniū phibeā veri
tati: iō de xp̄o veracit̃ teſtificari debuit
ipſum extollēdo magnifice de illo ꝑpter
qō erat miſſus: qō quidem erat vt ipſū
manifeſtaret poplo humani generis re-
dēptoreꝫ: que fuit vtilitas inaudita. Qō
quidē ſpecialiter fecit qñ ipſum oſten-
dit agnum ſine macula: mūdum a pecca
to liberātē. Quod quidem fecit in euan-
gelio hodierno. d. Ecce agn⁹ ꝛc. In quo
quidem euangeliſta quatuoꝛ tangit. ſ.

Poteſtatem vigoroſam in operando.
Dignitatem generoſam in exiſtendo.
Sanctitatem gratioſam in continendo.
Ueritatem luminoſam in affirmando.

¶ Primū probat ablatio purgatiua. Se
cūdū p̄ceſſio duratiua. Tertiū poſſeſſio
permāſiua. Quartū expreſſio aſſertiua.
¶ Primum in principio. Secūdum ibi.
Hic eſt de quo dixi ꝛc. Tertiū ibi. Et te-
ſtimonium perhibuit ꝛc. Quartum ibi.
Et ego vidi ꝛc. ¶ Prima pars.

QUantum ad primū vbi tangit
ꝛc. qō probat ꝛc. dicit. Uidit
Joā. Jeſum ꝛc. Ubi ſciēdum
ꝙ ſicut narrat Jo. euāgeliſta
beatus Jo. ſacerdotib⁹ ꝛ leui
tis miſſis a iudeis vt interrogarēt eū q̄s
eſſet rn̄dit ſe non eſſe xp̄m ſed vocem et
precurſorē xp̄i. de quo teſtimoniū eis p-
hibuit. d. Hic eſt qui poſt me venit: q̄ añ
me fact⁹ eſt cui⁹ nō ſum dignus vt ſoluā
eius corrigiā calciamenti. Quia h̄o de
xp̄o tūc interrogatus ꝛ ipſo abſente per
hibuerat teſtimoniū: poſtmodū xp̄o pre-
ſente nō interrogat⁹ teſtimoniū phibet
vt ēt xp̄s a populo certi⁹ cognoſcat. Fm
hoc igiẗ hic duo poſſum⁹ conſiderare. ſ.

Benignitatem ſaluatoris in accedēdo.
Auctoritatē precurſoris in demōſtrādo.

¶ Quātū ad primū dicit. Uidit Jo. ieſū
veniētē ad ſe. Magna enim benignitas
fuit xp̄i ieſu regis ꝛ domini ꝙ voluit ad
Jo. eius precurſorē venire. vt ſic dicat ſi
bi illud Exo.xx. Ueniā ad te ꝛ benedicā
tibi. ¶ Ex hoc igiẗ ꝙ xp̄s venit ad Joā.
dat nobis humilitatis exemplum vt hō
de donis ſibi datis non ſuperbiat: ſꝫ ma
gis humiliet̃ iuxta illud Eccleſiaſti.iij.
Quanto maioꝛ es humilia te in omnib⁹
ꝛ corā deo inuenies gratiā. ¶ Xp̄s bis
legitur veniſſe ad Jo. ꝛ vtraqꝫ vice venit
de Galilea. Primo quādo venit vt bapti
zaretur ab eo. Secūdo poſt baptiſmū de
quo aduẽtu dicitur hic. ¶ Sciēdum eſt
aūt ꝙ cōueniēs fuit vt xp̄s ſcd̄o ad Jo.
veniret: quia ſicut chriſtus p̄ma vice ve-
nerat ad Joā. ꝛ ab ipſo baptizat⁹ fuerat
ne forte aliq̄s ipſum vt ceteros q̄ bapti-
zabantur crederet peccatorem: ꝯueniēs
fuit vt ſecūdo veniret: vt cum Jo. ſuo te
ſtimonio oſtēderet ip̄m populo innocē-
tem: vt ſic ſm Chryſoſtomū omnis ma-
la ſuſpitio de xp̄o a cordib⁹ hominū tol-
leretur: qō quidem fecit oſtendēs ipſum
agnum ſine macula. ¶ Quātum ad ſecū
dum. ſ. autoritatem precurſoris in demō
ſtrando dicit. Ecce agnus ꝛc. Ubi ſciēdū
ſm Augu. ꝙ beatus Joan. aliter de xp̄o
locut⁹ eſt: ꝛ aliter prophete priores. Nā
illi de lōginquo ꝓphetauerūt de xp̄o. vñ
Abach.ij. Adhuc ē viſus p̄cu. ꝛ appare
bit in finē: ſi morā fecerit expecta eū: qꝛ
veniēs veniet. Iſte autem qō nunciauit
ſuo digito demōſtrauit. d. Ecce agn⁹ ꝛc.
¶ In iſto igiẗ teſtimonio p̄curſoris da-
to de xp̄o tria poſſumus conſiderare. ſ.

Preſentiam tpaliter aſſiſtentem.
Innocentiam perſonaliter decorātem.
Efficaciam generaliter influentem.

¶ Quātū ad primū dicit ecce. Ecce em̄
eſt aduerbiū demōſtrādi et ſignificat rei
demonſtrare certitudinē. Quia igiẗ bea
tus Jo. xp̄m oſtēdebat p̄ſentē: merito di-
cere poterat. ecce. vt ſic dicat illud Eſa.
xij. Ecce de⁹ ſaluatoꝛ meus fiducialiter
agā ꝛ nō timebo. Quātū ad innocentiā
perſonaliter decorātē dicit. Agnus dei
Inter alia em̄ alalia: agn⁹ ſignificat ino
centiā: qꝛ igitur xp̄s innocēs fuit ꝛ pur⁹
agnus ideo merito pōt dici. ¶ Quantū
ad efficaciam generaliter influētē dicit.
Ecce q̄ tol. pctā mūdi. Ubi ſciēdum ꝙ ſi
gnāter huic dꝛ qui tollit peccata mūdi:
ad deſignādum ꝙ xp̄s veraciter nos mū

dat ab oi peccato:nō tm̄ quātū ad culpā: ſʒ et quātū ad penā ⁊ oēm miſeriā cōue- niētē pctōꝛi iuxta illð.j.Jo.j.Sāguis ie ſu xp̄i filij dei emūdat nos ab oi pctō.Jn q̄ ſʒ Chꝛyſo.aduertere poſſumꝰ differē- tiā iter agnū figuratiuū q̄ offerebat i le- ge veteri:⁊ illū agnū verū ieſum xp̄m:q2 ille nō auferebat pctā:iſte autem aufert pctā mūdi.Sciēdū eſt aūt circa iſtā par- tē pꝛincipalē in qua fit mentio de agno ſignificāte xp̄m:ꝙ ille agnus demōſtra- tus a Jo.fuit in veteri teſtamento.

Mentaliter affectatus.
Ueraciter pꝛophetatus.
Multipliciter figuratus.

¶ Pꝛimo fuit mētaliter affectatus.Nā cum quāto coꝛdis affectu fuit deſideratꝰ audi Eſa.xvj.Emitte agnū dn̄e dn̄atoꝛez terre de petra deſerti.i.de celo empyreo petra firmiſſima ad mōtē filie ſyon.i.cal uari ad locū.¶ Scḋo fuit veracit̄ ꝓphe tatꝰ.Un̄ Eſa.liij.Sicut ouis ad occiſio- nē ducet̄ ⁊ q̄ſi agnꝰ corā tōdēte ſe obmu teſcet.¶ Tertio fuit multiplicit̄ figura tus audi tn̄ ꝙ apte figuratꝰ fuerit i agno paſcali de q̄ Exo.ij.Ubi ſniat̄r dr ꝙ deꝰ volēs educere pplm iſraeliticū de egy- pto dixit Moy.ꝙ acciperet agnū p fami lias q̄ debebat aſſari ⁊ cōmedi:de cuius ſanguine debebant domos ſuas ſignare vt ſic nō pcuterent̄ ab angelo quē deus miſerat ad egyptios puniēdos.vbi ſciē dū ꝙ p egyptios tenebꝛoſos intelligunt̄ pctōꝛes q̄ carētes lumine diuine gratie tenebꝛoſi dicunt̄:q2 vero ſm̄ iuſticie exi gētiā mali nō remanēt impuniti.mittit deus angelū ſuū:ideſt iuſticie executoꝛē vt puniat trāſgreſſoꝛes.Per pplm vere iſraeliticū intelligūt̄ fideles ⁊ boni:deū p fidē cū oꝛibꝰ cōtēplantes.Jſti inſtar fi lioꝝ iſrael debēt agnū aſſatū.i.xp̄z aſſu mere ⁊ comedere:eiꝰ paſſionē meditādo ⁊ de ſanguine quē p nobis ſparſit in cru ce deuotiꝰ ſe ſignare ſic aūt inſigniti nō opoꝛtebit ꝙ timeant diuinam iuſticiaz.

¶ Sciēdum eſt autem ꝙ inuenio iſtum agnum.ſ.chꝛiſtum:nos

A culpa miſericoꝛditer redementem.
Ad paſcua liberaliter deducentem.
Jn patria eternaliter illuſtrantem.

¶ Pꝛimo inuenio agnū xp̄m nos a cul- pa miſericoꝛditer redimentē.Nā xp̄s p ſuā miſericoꝛdiā a pctis nos redemit:iu xta illð ad Ti.ij.Qui dedit ſemetipm p nobis vt nos redimeret ab oi iniq̄tate ⁊ mūdaret ſibi pplm acceptabilē ſectato- rē bonoꝝ operū.Hoc aūt fuit figuratū i viſiōe Jo.de q̄ ſniat̄r dr Apoc.v.ꝙ vidit in dextera ſedētis ſup thꝛonū libꝛū ſcri- ptū intꝰ ⁊ foꝛis ⁊ ſignatū ſigillis.vij.quē nullꝰ nec i celo nec i terra nec ſubtꝰ ter- rā poterat apire:ppt q̄ð Jo.deſolatꝰ fle bat.cui cōfoꝛtādo dictū fuit ne fleueris. Ecce vicit leo de tribu iuda radix dd:q̄ dignꝰ eſt apire libꝛū ⁊ ſoluere.vij.ſigna- cula eiꝰ.⁊ reſpiciēs vidit in medio thꝛo ni ⁊ q̄tuoꝛ aīaliū:in medio.xxiiij.ſenioꝝ agnū ſtātē tāq̄ occiſum habētē coꝛnua. vij.⁊ oculos.vij.q̄ ſunt ſeptem ſpūs dei miſſi in oēz terrā:q̄ cū apuiſſet libꝛū q̄ erat in dextera ſedētis ſup thꝛonū quez nullꝰ aliꝰ aperire poterat:tūc q̄tuoꝛ aia- lia ⁊.xxiiij.ſenioꝛes cātabāt cāticū nouū dicētes.Dignꝰ es dn̄e deꝰ accipere libꝛū ⁊ ſoluere ſignacula eiꝰ:qm̄ occiſus es et redemiſti nos deus i ſanguine tuo ex oi tribꝰ:ligua ⁊ pplo ⁊ natiōe:⁊ feciſti nos deo nr̄o regnū ⁊ ſacerdotes.Ubi ſciēdū ꝙ p illū ſedētē ſup thꝛonū intelligit̄ deꝰ ſedēs i ſolio diuinitatis ſue de q̄ dr Ec- cli.j.Unꝰ eſt altiſſimus creatoꝛ oīps rex potēs ⁊ metuēdꝰ nimis:ſedēs ſup thꝛo- nū illiꝰ ⁊ dn̄ans deꝰ.Per libꝛū aūt i quo ſcia ſcribit̄:intelligitur diuina cognitio quātū ad redēptionē hūani gn̄eris:quā deꝰ veraciter habuit ab eterno.Qui ſi- gnāter dr eſſe in dextra ſedētis q2 redē- ptio humani gn̄is ſolū erat in ptāte di- uina p dextera deſignata qð cognoſcēs ps̄.dicit.Extēdiſti manū tuā et ſaluū me fecit dextera tua.Dr̄ aūt ille liber ſcri- ptꝰ intꝰ ⁊ foꝛis.Ubi ſciēdū ꝙ iſta req̄rūt̄ ad nr̄am ſaluationē vt ea credamꝰ q̄ req̄ runt̄ ad nr̄az gloꝛificationē vt eā ſciamꝰ. Ad nr̄az aūt gloꝛificationē ptinēt diuini tas et humanitas iuxta ꝙ xp̄s dixit Jo. xvij.Hec ē vita eterna vt cognoſcāt te ſo lū deū verū ⁊ quē miſiſti ieſuz chꝛiſtū.Et iō ad nr̄am ſaluationē opz ꝙ aliqua cre- damꝰ de diuinitate:⁊ aliqua de humani tate:q̄ tn̄ oia eternalr̄ deꝰ cognoſcit.Jl- la q̄ ptinent ad diuinitatē intelligunt̄ p

ſcripturā intrinſecā:et q̄ ad humanitatē
p extrinſecā:q2 in xp̄o latebat diuinitas
ꝛ humanitas apparebat. Circa diuinita
tē aūt.vij.nobis ꝓponūtur credibilia ſ3
ꝙ quātū ad diuinitatē aſſignari poſſunt.
vij.articuli fidei. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ in dei
tate tria poſſum⁹ ꝯſiderare. Primo vni-
tatē eſſentie ꝛ iſte eſt prim⁹ articulus ſc3
credere vnū deū.ſcđo trinitatē ꝑſonaꝝ:
ꝛ quātū ad hoc ſunt tres articulari.ſ.cre
dere prē3 filiū ꝛ ſpūſctm̄:tertio poſſu-
mus ꝯſiderare opa ꝓpa diuinitatis q̄ꝝ
p̄mū reſpicit eē nature:ꝛ ſic ē alt articu-
lus.ſ.credere deū creatorē celi ꝛ t're. Se
cūdū reſpicit eē grē.ꝛ ſic ē alter articul⁹
cōtinēs oia ptinētia ad ſanctificationē
hūanā.ſ.credere remiſſionē pctōꝝ ꝛ col
lationē grē. Tertiū reſpicit eē glie.ꝛ ſic
ē alt articul⁹.ſ.credere carnis reſurre-
ctionē ꝛ vitā eternā. Circa ēt hūanitatē
xp̄i alia.vij.nobis ꝓponunt ſm ꝙ etia3
quātū ad humanitatē pñt aliī.vij.articu
li aſſignari. Prim⁹ ē credere xp̄3 ꝯceptū
de ſpū ſancto. Scđs eſt credere ip̄3 natū
de maria virgine. Terti⁹ eſt credere ip̄3
paſſū ſub pōtio pilato:crucifixū:mortuū
ꝛ ſepultū. Quart⁹ eſt credere ip̄m deſcē-
diſſe ad inferos. Quint⁹ eſt ip̄3 credere
reſurrexiſſe tertia die a mortui3. Sext⁹ ē
credere ꝙ aſcēdit i celū ꝛ ſedet ad dexte
rā pr̄is. Septim⁹ eſt credere ip̄m vētuꝝ
iudicare viuos ꝛ mortuos. Septē igitur
ptinētes ad diuinitatē dant intelligi p
ſcripturā libri intriſecā.ꝑ.vij.aūt ptinē
tes ad humanitatē p extrinſecā. Nō va-
cat aūt ꝙ iſte liber nr̄e redēptiōis viſus
eſt ſignat⁹ ſigillis.vij.q2 an̄ aduentū xp̄i
in mūdū:nec quātū ad ſcripturā intriſe-
cā nec extriſecā erat nr̄a ſaluatio clari⁹
explicata. Et ideo đ2 ꝙ nullus nec i celo
vt ſpūs angelici.nec i terra vt ſapiētes
phi:nec ſubt⁹ terrā vt ſpūs reprobi:hūc
librū poterāt apire:vt de ip̄o ꝑfectā co-
gnitionē haberēt:nec mirū q2 iſtđ myſte
riū in diuina ſapiētia erat clauſum de q̄
Job.ij. Si clauſerit null⁹ eſt q̄ aperiat.
Hoc aūt cognoſcēs euāgeliſta Jo.typu3
hoc tenēs hoi3 veteris teſtamēti.ſ.ꝙ nl'
lus librū poterat aperire mō p̄dicto fle-
bat:vt ſic merito i ꝑſona oi3 veter3 teſta-
mēti dicat illđ Job.xvi. Facies mea itu-
muit a fletu ꝛ palpebre mee caligauerūt.
Sꝫ aduerte diuinā mi'3 ſemꝑ ſubuenie
tē ꝛ ꝯſolātē ip̄m i ſuis neceſſitatib⁹ inuo
cātē. Nā đ2 ſibi ne fleueris cui⁹ ꝯſolatio
nis cām ſubdit.đ.vicit leo de tribu ꝛc.
Per iſtū em̄ leonē intelligit xp̄s q̄ eſt de
tribu iuda:ꝛ de ſtirpe dđ quātū ad corpu
lētiā ſubſtātiā.de quo.j.Mach.iij. Siſis
fact⁹ ē leoni in opib⁹ ſuis. Jſte viciſſe đ2
qñ ꝓ nobis moriēs in cruce de diabolo
triūphauit.vñ Jo. Cōfidite ego vici mū
dū. Jſ'e igit ſic victor exiſtēs librū apuit
ꝛ ſigna clauſe ſoluit:q2 myſteriū nr̄e ſal-
uatiōis tā quātū ad diuinitatē q̄ꝫ quātū
ad humanitatē clari⁹ reſerauit:vt ſic poſ
ſim⁹ cognoſcere nr̄a3 ſaluationē ꝯpletā.
Uel ſoluiſſe ſignacula đ2 intelligēdo p
vij.q̄ fuerūt i p̄uaricatiōe p̄mi hois.q2 ꝯ
diuinā orationē nos pacificauit cū deo.
ꝯ dñi amiſſionē dedit nobis gr̄iā illi eq-
pollētē. ꝯ p̄rie exultationē ad celū empy
reū nos reduxit. ꝯ exilij elegationē:nos
de miſeria hui⁹ mūdi eripuit:ꝛ extraxit
p̄res veteris teſtamēti q̄ detinebant in
limbo. Cōtra debiti oblationē:mortē i
cruce ſatiſfecit ꝓ nobis Cōtra glie emiſ
ſionē:nob3 celeſtē glia3 ꝯdonauit. Cōtra
pene acq̄ſitionē:nos ab inferni ſuppli-
cijs liberauit. Sic igit libro apto et nr̄a
redēptiōe ꝯpleta Jo.merito ꝯfortat:cui
đ2 ne fleueris. Quid aūt ſic ꝯfortat⁹ Jo.
viderit:audi q̄d ſequit Nā vidit i medio
throni ꝛc.agnū ꝛc.vſq3 ibi frā. Ubi ſciē-
dū ꝙ ꝑ illū agnū intelligit xp̄s:nec mo-
ueat ꝙ ſuperi⁹ leo dict⁹ ē q2 reuera xp̄s
leo fuit ꝛ agn⁹. Leo inq̄ꝫ q̄ vt đ2 Prouer.
xxx. Leo fortiſſim⁹ beſtiarū ad nulli⁹ pa
uebit occurſu3.ppter diuinitatē potētiſ
ſimā ab oib⁹ metuēdā.de quo Eccli.xliij.
Terribilis dñs ꝛ magn⁹ vehemēt ꝛ mi
rabilis potētia ei⁹. Agn⁹ aūt aial immo
latiuū ꝓpt humanitatē quā ꝓ nobis ob
tulit voluntarie deo pr̄i.vt ſic verificata
fuerit ꝓphetia Eſa.liij.đ. Oblatus eſt q2
ip̄e voluit ꝛ nō aperuit os ſuū. Uñ rōne
humanitatis oblat⁹ vt agnus rōne vero
diuinitatis reſuſcitat⁹ vt leo. Jſte agn⁹
đ2 hr̄e cornua.vij.ꝛ oculos.vij.i.vij.do-
na ſpūs ſcti. Uñ Eſa.xj. Egrediet virga
de radice ieſſe ꝛ flos de radice eius aſcē
det ꝛ requieſcet ſuper eum ſpūs dñi ꝛc.

Que dona cornib⁹ et oculis deſignāt̄ qꝛ
ꝑ ea inſtar oculoꝝ illuminamur: iterius
ꝛ iſtar cornuū ſctificamur exteri⁹ ad oīa
tollerēda. Dr̄ aūt h̄ agn⁹ ſtare in medio
throni ꝛc. i. i medio trinitatis. ſ. patris ꝛ
ſpūs ſcti. ꝛ q̄tuor aīaliū. i. q̄tuor euāgeli-
ſtaꝝ ꝛ xxiiij. xij. patriarchaꝝ q̄tū ad te-
ſtamētū vet⁹ ꝛ ſenioꝝ. i. xij. aploꝝ q̄tum
ad nouū. Illi fundamētū leg̃ Moy. Illi
poſt xp̄z fundamētū legis euāgelice: ꝛ ec
cl'ie militātis. Figurati ꝑ fūdamētū. xij.
ciuitatū btō Jo. oſtēſū Apo. xxj. Uel gn̄a
liter loquēdo ꝑ oēs p̄dictos: vniuerſitas
btōꝝ inter q̄s ē xp̄s. Uidit āt eū ſtātē tā-
q̄ occiſum. Inter alia em̄ q̄ faciūt xp̄z in
medio cordiū hoīz habitare ē memoria
paſſionis q̄ debem⁹ meditari. dicendo
illō. j. Pe. iij. Xp̄s ꝑ peccatis nr̄is mor-
tu⁹ ē iuſt⁹ ꝑ iniuſtis: vt nos offerret deo
mortificatos q̄dē carne viuificatos aūt
ſpū. Nō dr̄ aūt mortu⁹ ſimpliciter ſ3 tāq̄
mortu⁹. qꝛ lꝫ q̄tū ad humanitatē fuerit
veraciter mortu⁹: tn̄ q̄tū ad diuinitatez
fuit imortalis. Sic aūt facta ꝑ xp̄z victo
ria ꝛ cōpleta nr̄a redēptiōe ꝛ libro totalr̄
apto ꝛ. xxiiij. ſeniores ꝛ q̄tuor aīalia cāta
bāt cāticū nouū: qꝛ fideles oēs cognoſcē
tes bn̄ficium redēptionis facte per xp̄m
occiſum debēt inſtar illoꝝ dn̄o cantare ꝛ
bn̄dicere ꝛ laudare vn̄ p̄s. Cātate dn̄o cā
ticum nouū: qꝛ mirabilia fecit. Et ſic can
tando debem⁹ extollere diuinā magnifi
cētiā ꝛ dignitatem. d. Dign⁹ es dn̄e de⁹
accipe librū ꝛc. vbi ſupra. ¶ Scdo inue
nio illū agnū nos ad paſcua liberaliter
deducētē. Nā xp̄s nō inuidus ſed libera
lis exiſtēs volēs nos ſui regni ꝑticipes
facere ad ip̄z nos liberaliter iducit. Hoc
aūt fuit figuratū Apo. vij. Ubi ſententia
liter dr̄ ꝙ cum Jo. vidiſſet multitudinez
maximā hoim indutam veſtibus albis ꝛ
ignoraret q̄ eēnt. dictū fuit ei ab āgelo hi
ſunt q̄ venerūt de tribulatione magna ꝛ
lauerunt ſtollas ſuas in ſanguine agni ꝛ
dealbauerūt eas: nō eſuriēt neq3 ſitient
ampli⁹: neq3 cadet ſup illos ſol neq3 vll⁹
eſt⁹: qm̄ agnus qui i medio throni eſt re-
git eos ꝛ adducet ad fontes aquarum et
abſterget deus oēm lachrymā ab oculis
eoꝝ. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ iſtam multitudinē
indutā veſtib⁹ albis itelligit̄ multitudo
bonoꝝ hoīz viuētiū in puritate mētis et
corporis quorū cuilib3 dicitur Eccl'i. ix.
Omni tēpore veſtimēta tua ſint cādida.
ꝛ oleum. i. miſericordie nō deficiat de ca
pite tuo. Iſti dicūt ſtolas lauiſſe ꝛ deal-
baſſe i ſanguine agni qꝛ dū viuūt paſſio
nē xp̄i meditāt̄ cōtinue: in q̄ ꝯſciētias la
uāt. In medio āt iſtorū ē agn⁹. i. xp̄s eos
cōfortās. Un̄ Eſa. xij. Exulta ꝛ lauda ha
bitatio ſyō: qꝛ magn⁹ in medio tui ſanct⁹
iſrael. Illi oñr non ſitire ꝛ nō eſurire am
pli⁹: quia eis p̄paratur eterna felicitas:
de qua p̄s. Satiabor cū apparuerit glo-
ria tua: nec ſup eos cadet eſtus nec ſol.
qꝛ i patria nō erit tribulationis aduſtio:
nec lachryma ſ3 oīs cōſolatio. ¶ Tertio
inuenio illū agnū nos i patria eternali-
ter illuſtrātē. Nā xp̄s ieſus illā celeſtem
beatoꝝ patriam ſua illuminat claritate.
Un̄ de ip̄o Eccl'i. xliij. Species celi glīa
ſtellaꝝ mūdū illuminens i excelſis dn̄s.
Hoc aūt fuit figuratū i viſiōe Jo. Apoca.
xxj. Ubi ſentētialiter dr̄ ꝙ ip̄e videbit ci-
uitatē hierl'3 miro mō diſpoſitā ꝛ diuerſi
mode adornatā de q̄ in ei⁹ cōmēdatione
ſubiūxit ꝙ ciuitas illa nō eget ſole neq3
luna vt luceat i ea: nā claritas dei illumi
nat eā: ꝛ lucerna ei⁹ eſt agn⁹. Ubi ſciēdū
ꝙ ꝑ ciuitatē hieruſalem q̄ viſio pacis dr̄
intelligitur celeſtis patria. Iſta dr̄ miro-
modo diſpoſita: tū ꝑpter ip̄ius firmitatē
ꝛ pulchritudinē: tum ꝑpter eius habita
tores i qua p̄s. Glorioſa dicta ſunt de te
ciuitas. Hāc diuia claritas illuminat. qꝛ
de⁹ lux ꝑ eēntiā illumiat oēs ſctōs. Cui⁹
lucerna eſt agn⁹. i. xp̄s q̄ in deſinēter ibi
lucere dr̄: itellectū ſctōꝝ illuminādo cla
rius: ꝛ ardere iungit̄ eoꝝ affectū fortius
inflamādo.

¶ Scda pars.

SEq̄t̄. hic eſt de q̄ dixi ꝛc. Ubi
tangit dignitatē generoſam
in exiſtendo qd̄ probat pro-
ceſſio duratiua vbi ſciendu3
ꝙ qn̄ aliquis dignitatem ali
cui⁹ vult extollere d3 vt firmi⁹ accepte
tur ei⁹ teſtimoniu3 oīs ſuſpitionis ma-
teriā amouere. Quia igitur btūs Jo.
chriſtum cōmēdabat de dignitate maxi-
ma: ne forte aliquis crederet ꝙ hoc affe
ctu dilectionis naturalis qua ſibi erat ꝑ
parentelā cōiunct⁹ hec diceret. iō hāc ſu
ſpitionē

ſpitionẽ a cordib⁹ hoīz ãmouet ſ₃ h̄ igitur in pte iſta duo poſſum⁹ cõſiderare.ſ. Redẽptoris cõmendationẽ magnificã. Precurſoris excuſationem veridicam. Ubi dtũs Jo.xp̄m dupliciter ꝯmẽdat.ſ. Quãtum ad cõditionem perſonalem:ꝛ. Quantum ad durationem eternam.

¶ Quãtũ ad primũ d̄t. Hic ē de quo ꝛc.

¶ Quãtũ ad conditionẽ pſonalẽ d̄t. Hic eſt de quo dixi vobis q̄ ꝛc. Ubi ſciẽdũ ſ₃ Theo.ꝙ q₂ Jo.ſacerdotib⁹ ꝛleuitꝫ dederat teſtimoniũ nõ diſtinctũ de xp̄o:qñ eũ interrogauerũt tu q̄s es.d.eis medius veſtrũ ſtetit ꝛc.Jo.j.Jſtud teſtimonium nũc ſpeciali⁹ explicat dicẽs.Hic eſt ꝛc.

¶ Sciẽdũ ē aũt ꝙ xp̄s vir d̄r.p̄io rõne natiui.tpalis xp̄s erat.xxx.annorũ quod tẽpus eſt virilis etatis.ſcõo rõe ꝑmitiatis ſpũalis.Nã ſicut vir reſpectu mulieris prim⁹ ꝛ pricipalꝫ d̄r:ſic ieſ⁹ reſpectu eccl'ie q̄ ſua ſpõſa ſpũalis ē prior.ꝛ pncipalꝫ ſ₃ Theo.d̄r ꝛ ē.Tertio rõe ſue ſctitatis ſingl'aris:q₂ ip̄e nõ ſolũ ſctũs:ſed ſũt d̄r Dañ.ix.Jp̄e eſt ſctũs ſctõꝝ.vt ſic merito dicere poſſum⁹ de ip̄o illð Job. j.ꝙ erat vir ille magn⁹ iter oẽs orientales.

¶ Quãtũ ad durationẽ eternalẽ d̄t. Qui añ me fact⁹ ē ꝛc. Ubi ſciẽdũ ꝙ xp̄s quãtũ ad hũanitatẽ aſſumptã poſterior. Job.fuit tñ quãtũ ad diuinitatẽ q̄ eq̃lis ē pr̄i fuit prior Jo.ꝛ añ oẽꝫ creaturã.Uñ Au.exponẽs v̄ba Jo.baptiſte diẽ.Poſt me aũt venit q₂ poſterior nat⁹ ē:añ ne fact⁹ ē q₂ p̄lat⁹ ē mihi.Quãtũ ad ſcõm.ſ.p̄curſoris excuſationẽ v̄idicoꝫ d̄t.Et ego neſciebã eũ.ꝛc.Q₂ eñ Jo.ſm carnẽ attinebat xp̄o ne forte aliq̄s poſſet credere ꝙ Jo.ex h̄ redderet de ip̄o teſtimoniũ:ꝺ hoc ip̄e ſe excuſat ſm Chryſo.d.ꝙ xp̄s pri⁹ erat ſibi ignot⁹ ꝛ ꝙ ad h̄ tãq̄ a deo miſſ⁹ venerat vt ip̄ꝫ pp̄lo ꝑpalaret.Hoc aut fuit poſſibile ꝙ Jo.xp̄ꝫ ignoraret q₂ ꝛ ſi aliqua miracula:circa xp̄s puerꝑ fcã fuerũt.tñ Jo.tũc erat puulus.A pueritia aũt vſq̄ ad baptiſmũ nõ fuerũt fctã miracula ſm Chry.ꝛ ſi facta fuerũt.Jo. erat in deſerto.

¶ Tertia pars.

Sequit.Et teſtimoniuꝫ ꝑhibuit Jo. ꝛc.Ubi tãgit ſctitateꝫ gratioſam in cõtinẽdo qð ꝓbat poſſeſſio permanſiua. Ubi ſciẽdũ ꝙ differẽtia ē inter ſanctitatẽ chriſti ꝛ aliorũ ſanctorũ.Nã chriſtus ſic ē ſctũs ꝙ i ip̄o habitat plenitudo ſpirit⁹ ſcti ſiue ꝑmãſiue ꝙ ip̄m nõ p̄ot amittere.Jn oĩbus aũt viatorib⁹:lꝫ ſit aliqua gr̃a ſp̄ũs ſcti:nõ tñ ſicut in xp̄o q₂ ip̄am poſſunt amittere niſi cõfirment a deo. Et hoc eſt ſm Chryſo.ꝙ p̄curſor in illo teſtimonio dato de xp̄o ꝯfirmãdo prius dictũ teſtimoniũ:nos inſtruit luculẽter ſm hoc igit̃ in pte iſta duo poſſum⁹ cõſiderare.Nã primo dat ſuã teſtificationẽ. ſcõo oſtẽdit hui⁹ teſtificationis reuelationẽ.

¶ Quãtũ ad primũ d̄t Et teſtimoniũ ꝑh.ꝛc.Ubi p̄curſor i iſto teſtimonio de habitatiõe ſp̄ũs ſcti i xp̄o.tria tãgit.ſ. Actum benignitatis ſumme. Modum congruitatis mire. Subiectum capacitatis digne.

¶ Quãtum ad actũ ꝛc.dicit.Et teſtimoniũ ꝛc.Ubi ſciẽdũ ſ₃ Au.ꝙ ſp̄ũs ſctũs ſup xp̄m deſcẽdẽs nõ deſcẽdit ad ip̄ꝫ ſãctificãdũ:q₂ iã ſctũs erat:ſ₃ hoc fuit ad figurandũ corporis myſtici id eſt cõgregationis fideliũ ſanctificationeꝫ ꝑ ſp̄m ſctm̃ futurã.Cõgruũ aũt fuit vt xp̄o baptizato ſp̄ũs.ſ.ſup eũ deſcẽderet.Prio ad filiȷ̃ manifeſtationem.Ut ſicut fili⁹ a patre genit⁹ ip̄ꝫ manifeſtabat:iuxta qð d̄t Jo.xvij.Pater manifeſtaui nomẽ tuũ hoĩb⁹ quos dediſti mihi.Jta ſp̄ũs ſctũs ꝓcedẽs a filio ſibi teſtimoniũ ꝑhiberet. iuxta qð xp̄s d̄t Jo.xvj.Jlle me clarificabit q₂ de me accipiet ꝛ annũciabit vobis.Scõo ad baptiſmi ꝯfirmationẽ.Nã q₂ in baptiſmo Jo.qñ xp̄s baptizat⁹ fuit incepit quaſi inchoari baptiſm⁹ xp̄i.qui q̄dē debebat dari in fide trinitatis ꝯueniẽs fuit ꝙ tota trinitas tũc appareret ſ₃ Au.ꝛõ fuit ibi xp̄s dei fili⁹:vox pr̄is teſtificãs:ꝛ ſp̄ũs ſctũs d̄ſcẽdẽs.

¶ Quãtũ ad modũ ꝯgruitatis mire dicit quaſi columba de celo.Ualde ꝯueniẽs fuit vt ſp̄ũs ſctũs i ſpecie colũbe appcret.Prio ꝓpter nature ſimplicitatẽ.Nã q₂ ſp̄ũs ſctũs libẽter cũ ſimplicib⁹ habitat ꝛ fugit doloſos iux̄ illð Sapi.j.Sp̄ũs ſctũs effugiet diſcipline fictũ.Et prouerb.iij. Cum ſimplicib⁹ ſermocinatio ei⁹.ꝛõ cõueniẽs fuit vt i colũba aiali ſimplici appareret.

¶ Scõo ꝓp gr̃e fecunditatem. Nam q₂ gr̃a ſp̄ũſſancti facit hoĩes fecũ

dos ꝛ ꝓ̄ptos ad bñ operandū:iuxta il-
lud.j.Coꝛ.xij.vnicuiq; dat manifeſtatio
ſpūs ad vtilitatē.aliī q̄dē p ſpm̄ dat ſer-
mo ſapiētie.Aliū ꝛc.ꝛ ita.hoc aūt opatur
vn⁹ atq; idē ſpūs diuidēs ſingulis put
vult.Jō cōueniēs fuit vt in colūba ap-
pareret aiali fecūdo.¶ Tertio pp deſi-
derū ſuſpirationē.Nā qꝛ ſpūs ſctūs fa-
cit nos dū ſum⁹ i hoc mūdo ſuſpirare ad
pr̄iā Jō ꝯueniēs fuit vt appareret i ſpe
cie colūbe q̄ ē aial gemebūdū.¶ Quar-
to pp myſterij ſignificationē.Nā qꝛ per
ſpm̄ ſctm̄ xp̄s nos adunauit i vnitatē fi
dei ꝛ pacificauit cū deo Jō p columbā q̄
nūciauit pacē pfectā gn̄is hūani cū deo
merito debuit deſignari.de cui⁹annūcia
tiōe dr̄ Gen̄.8.q colūba venit ad noe ve
ſpe poꝛtās ramū oliue virētib⁹ folijs in
oꝛe ſuo.Jſta colūba in q̄ ſpūſſctūs appa
ruit:fuit vera colūba: qꝛ ſꝫ Aug.d̄ agōe
xp̄iano:nō erat ꝯueniēs ad oſtenſionem
ſpūs ſcti aſſumeret res falſa:ſicut nec ēt
fili⁹ falſam naturā ad ſui māifeſtationē
aſſūpſit ſꝫ verā.¶ Quātū ad ſubiectū ca
pacitatis digne dr̄.Et manētē ſup eū.Ex
hoc ei ſꝫ Greg.ij.moꝛ.q ſpūſſctūs dr̄ ma
nere ſup xp̄m:dat nobis itelligi ſue ex-
cellētie ſctitatis.Nā lꝫ ſpūſſctūs i alijs
viatoꝛib⁹ habitet:differēter tn̄ a xp̄o:qꝛ i
eis ſic habitat q exigētib⁹ eoꝝ demeritꝫ
poſſet ab eis recedere:a xp̄o vero nullo
mō cū i ipſo cōiūcta ſit hūanitas nr̄a cū
deo.¶ Quātū ad ſcd̄m ſcꝫ teſtificatiōis
reuelationē dr̄.Et ego neſciebā eum ꝛc.
Jo em̄.volēs ſuū approbare teſtimoniū
oſtēdit q xp̄o a ſeipſo teſtimoniū nō ꝓhi
buit ſꝫ a ſuperioꝛi miſſus.ꝛ iō dr̄.Et ego
neſciebam eū.A q̄ aūt miſſus fuit audi
Aug.dicētē.Quis autem miſit Jo.ꝛ ſub
dit ſoluēdo.Si dicim⁹ pr̄ verū dicimus
ſi dicim⁹ fili⁹ verū dicim⁹:manifeſti⁹ au
tē eſt vt dicamus pater ꝛ filius.¶ Quā
tum autē ad hoc qd̄ dr̄ Jo.ꝛ ego neſcie-
bā eū ſm Aug.huic vr̄ cōtrariari illud
qd̄ dr̄ Matth.iij.vbi dr̄ q veniente ieſu
ad baptiſmū Jo.ꝓhibebat eū.d.Ego a te
debeo baptizari:ꝛ tu venis ad me:et tn̄
xp̄s nōdum fuerat a Jo.baptizatus:nec
ſpūſſctūs in ſpecie colūbe apparuerat.ꝛ
ſic videt q ante baptiſmum cognouerit
ip̄m:cuius tn̄ oppoſitū dr̄ hic.huic obie
ctioni pōt rn̄deri primo ſm Chry.q illa
ignoꝛantia quā dr̄ Jo.ſe habere referat
ad tp̄s an̄ baptiſmum qn̄ erat in deſerto:
non ad tp̄s primū baptiſmo.Scd̄o ſm
Aug.vt diſtinguat inter noticiā pfectā ꝛ
impfectā.Nā Jo.an̄q̄ xp̄m baptizaret:
ip̄m nouerat.ſed nō ita pfecte ſicut poſt
baptiſmū qn̄ ſpūſſctūs in ſpecie colūbe
deſcēdit Tertio vt diſtiguat de autoꝛita
te baptiſmi.Nā Jo.bn̄ nouerat xp̄m con
ferre baptiſmū ſꝫ ſi illā autoꝛitatē ſibi ſo
li retinere deberet vel alteri:communi-
care:h̄ nōdū ſciebat. ¶ Quarta ps.

SEquit.Et ego vidi ꝛc.Ubi tā
git veritatē luminoſā i affir
mando.qd̄ pꝛobat expꝛeſſio
aſſertiua.Ubi ſciendum ſm
Chry.q qꝛ ſicut habet Mat.
iij.q qn̄ xp̄s fuit baptizatus venit vox
pr̄is di.h̄ ē fili⁹ me⁹ dilect⁹:ne foꝛte ali-
q̄s crederet q hec vox deberet applica-
ri ad Jo.iō deſcēdit colūba ſup xp̄m oſtē
dēs q ipſe erat ꝓpter quē vox ꝓlata fue
rat.¶ Sciēdum eſt autē q Jo.di.hic eſt
filius dei.tria nobis de xp̄o innuit.ſ.
Singularitatē pſonaliter exiſtentem.
Natiuitatem eternaliter emanātem.
Dignitatem generalr̄ preſidentem.
¶ Pꝛimum ꝓbat ꝓnoīalis d̄ſignatio:qꝛ
hec eſt.ſcd̄m naturalꝫ ꝓceſſio qꝛ fili⁹:ter
tiū ipꝛialis ꝯditio:qꝛ dei.¶ Quātū ad
pꝛimū vbi tangit ꝛc.qd̄ ꝓbat ꝛc.dicit hic
ē.vbi ſciēdū q illd̄ ꝓnomē hic alicui ap
plicatum ſingularitatem deſignat:ꝛ iō
deſignat xp̄z ſingulariſſimū eē.vt ſic poſ
ſim⁹ dicere de ip̄o illd̄.Luc.xxiij.hic eſt
rex iudeoꝝ.¶ Sciēdū eſt aūt q ſingula
ritatē xp̄i inter alia oñdūt nobis tria.ſ.
Puritas innocētie gratioſe.
Claritas ſapientie luminoſe.
Charitas amicicie viſceroſe.
¶ Pꝛio ſingularitatē xp̄i oñdit puritas
innocētie gr̄oſe.Nam ipſe pur⁹ ꝛ inno-
cēs fuit abſq; vllo peccato.vt ſic dicat il
lud Hier.ij.Abſq; peccato ꝛ inocēs ego
ſum vnde Luce.xxiij.de ipſo.vere h̄ hō
iuſt⁹ erat.¶ Secūdo eius ſingularitatē
oñdit claritas ſapientie luminoſe.Naꝫ
ipſe eſt de quo p̄s.Magn⁹ dn̄s ꝛ magna
virt⁹ eius ꝛ ſapiētie eius nō eſt numer⁹.
¶ Tertio eius ſingularitatē oñdit cha-

ritas amicicie viſceroſe. Nã iuxta illud
Apo.j. Ipſe dilexit nos ⁊ lauit nos a pec
catis nr̃is i ſanguine ſuo. vñ de ipõ poſ
ſum⁹ dicere illud. ij. Macha. xv. Hic eſt
fratrũ amator ⁊ ppłi iſrł. ¶ Quãtũ ad ſe
cũdũ vbi tãgit nati. eternalr̃ emanãtẽ qđ
pbat naturalr̃ pceſſio cũ dr̃ fili⁹. ſciẽdũ ẽ
ꝙ xp̃s fili⁹ dei dr̃ nõ q̇dẽ adoptiu⁹ ſꝫ ve-
rus ⁊ naturalr̃ a deo pduct⁹: iuxta illud
qđ ſe dt ſub noie ſapie. Prouer. viij. Ab
eterno ordinata ſuꝫ ⁊ ex antiq̇s añq̃ ter
ra fieret. necdũ erãt abyſſi ⁊ ego iã ↄce-
pta erã. ¶ Quãtũ ad tertiũ vbi tãgit di-
gnitatẽ gñalr̃ p̃ſidẽtẽ qđ pbat impialis
ↄditio cũ dt dei. Sciẽdũ ẽ ꝙ de⁹ eſſentia
lit nõ nũcupatiue dr̃ de⁹ ⁊ dñs de q̃ ps̃.
Qm̃ magn⁹ dñs ⁊ rex ma. ſup oẽs deos.
vñ ipẽ di. Abraã Gñ. vlti. Ego ſum de⁹
op̃s. Ambula corã me ⁊ eſto pfect⁹. Re-
uera iſto dño nr̃o ieſu xp̃o dei filio ãbu-
lare debem⁹ ſibi parẽdo i oib⁹ nr̃is ope
ribus ⁊ in v̇tutibus eſſe pfecti. Nã iux-
ta illđ. ps̃. Hic eſt de⁹ nr̃ ineternũ ⁊ i ſecu
lũ ſeculi: ⁊ ipſe reget nos i ſcła vt verifi-
cetur illđ Eſa. lx. Erit tibi dñs in lucem
ſẽpiternã: ⁊ de⁹ tu⁹ in glĩam. Ad quã. ⁊c.

¶ Dñica. j. poſt oct. epip. Euãgeliũ. xv.

Nuptie fctẽ ſunt

in chana galilee. Joã. ij. Scđꝫ
ſniam phorũ generalr̃ loquẽ
do duplex modus ẽ aliq̇d co
gnoſcẽdi. Prim⁹ ẽ qñ p cãm cognoſcim⁹
effectũ ſicut qñ cognoſcit ꝙ ignis p̃t ca-
lefacere ⁊ iſte mod⁹ eſt pfectior i cogno
ſcẽdo. Scđus mod⁹ ẽ qñ p effectũ cogno
ſcim⁹ cãm vt ſi videat ꝙ aliq̇d calefacit
cognoſcit ꝙ ẽ calidũ: ⁊ iſte mod⁹ ẽ imp-
fectior. Primo tñ ↄuenientior q: vt plu-
rimũ p effect⁹ deuenim⁹ in cãs. ¶ Sciẽ
dũ ẽ aũt ꝙ aliqui effect⁹ ſunt q̇ ſubiacẽt
cauſalitati create cuiuſmodi ſunt ꝙ ar-
bores frõdeſcãt ⁊ floreſcãt in v̇e ⁊ huiuſ
modi. Et p tales effect⁹ nõ poſſum⁹ due
nire niſi i cognitionẽ eſſẽtie create. Ali-
q̇ autẽ ſunt effectus q̇ tranſcendunt cau
ſalitatẽ creature cuiuſmodi ſunt ꝙ v̇go
partat: ⁊ ꝙ fiat tranſlatio rez ſicut ꝙ pa-
nis tranſubſtantiet in corp⁹ xp̃i: ⁊ vinũ i
ſanguinem ⁊ ꝙ vna res ſubito mutet in
aliã vt aqua i vinũ ⁊ huiuſmodi. ⁊ tales
effect⁹ qñ eueniãt ducũt nos in cogni-
tionem cauſe increate: ⁊ ꝙ ille q̃ talia fe
cit ſit de⁹. ¶ Xp̃s igit volẽs oſtẽdere ꝙ
nõ tm̃ erat hõ ſed ẽt de⁹ aliq̃ opa fecit ꝙ
nõ poterãt fieri niſi p potẽtiã diuinã cu
iuſmodi fuert̃ reſuſcitatio mortuoꝝ ⁊c.
Inter q̃ p̃mũ ſignũ ſuã diuinitatẽ oñdẽs
fuit illđ de q̃ fit mẽtio i euãgelio hodier
no qñ aquã mutauit i vinũ. qđ miraculũ
nõ ſolũ intuentib⁹ ↄtulit materiã admi
rationis ſꝫ etiã diſcipulis firmitatẽ adhe
ſioni: q: diſcipuli adherere deo nõ pote
rant niſi eos per diuinitatẽ ſuam traxiſ
ſet. Fm̃ hoc igitur. iiij. tanguntur in euã
gelio hodierno. Scilicet.

Conuiuij preparatio copioſa.
Miraculi perpetratio vigoroſa.
Prodigij ppalatio glorioſa.
Collegij adheſio amoroſa.

¶ Primum pbat ferculorum cumulatio.
Secundum diuerſorum ↄmutatio. Ter
tium miniſtrorum admiratio. Quartum
diſcipuloꝝ ↄfirmatio. primũ i prin. ſcđꝫ
ibi. Deficiẽte vino ⁊c. tertiũ ibi. Et dicit
eis ieſus haurite ⁊c. quartũ ibi. Hoc fe-
cit ieſus initiũ ⁊c. ¶ Prima pars.

Quãtũ ad primũ vbi tangit ⁊c. qđ
pbat ⁊c. dicit. Nuptie facte ſunt
⁊c. vbi ſciẽdũ ꝙ de ↄplemẽto nu
ptiarũ eſt ꝙ ſint copioſe ⁊ ꝙ ibi
ſit diuerſitas ferculoꝝ. Notat autẽ tp̃s
iſtaꝝ nuptiaꝝ: q: dt ꝙ die tertia nuptie
fctẽ ſunt. ſꝫ hic igit hec quatuor tãgit. ſ.
Conuiuij ſolennitatem gaudioſam.
Loci capacitatem gratioſam.
Collegij ſocietatem virtuoſam.
Temporis cõgnitatem numeroſam.

¶ Quantũ ad primũ dicit. Nuptie facte
ſunt. vbi ſciẽdũ ꝙ quidã heretici fuerũt
q̃ nuptias ↄdẽnabant: qđ tñ eſt ↄtra ſcri
pturã diuinã: q: matrimoniũ inſtitutũ ẽ
a deo ſicut ptꝫ Gñ. ij. vbi adã pphetãdo
dixit facta eua qñ deus adduxit eam ad
ipſuꝫ. hic nunc os ex oſſib⁹ meis ⁊ caro
de carne mea. hec vocabit virago: q: de
viro ſuo ſumpta eſt q̃obrem relinq̃t hõ
patrẽ ſuũ ⁊ mr̃em ⁊ adherebit vxori ſue
⁊ erunt duo in carne vna. ſ. ad pcreatio-
nem filioꝝ. Sic ergo ptꝫ ꝙ ad pbandũ
matrimonium a deo primitus inſtitutũ
xp̃s nuptijs tẽporalib⁹ voluit intereſſe.

¶ Sciēdũ ē igit̃ ſm Bed. ꝙ tres grad⁹
hoiz inueniũt̃ i mũdo q̃ꝙ diuerſoꝝ ſint
meritoꝝ q̊s xp̃s approbare voluit. ſ. mr̃i
monialis vidualis ⁊ ꝟgialis mr̃imonia
le aũt approbauit cũ interfuit nuptijs vt
hic. viduale cũ ab ãna ꝓphetiſſa ⁊ vidua
voluit ꝯmēdari. Luc. ij. ꝟgialē cũ de ma
tre virgie voluit icarnari. ¶ In iſtis nu
ptħs ſũt. vj. hydrie vbi ſciendũ ꝙ i mr̃i⸗
monio ſunt tria bõa. ſ. fidei ꝓlis ⁊ ſacra
mēti. Bonũ ꝓlis hʒ duas hydrias. pr̃a ē
cõſeruatio nature. ſcd̃a eſt augmentatio
cult⁹ fidei. Bonũ fidei hʒ alias duas. ſ.
vt mulier nõ accedat ad aliũ viꝝ nec vir
ad aliã mulierez. ſcd̃a ꝙ licite vtat̃ mr̃i⸗
monio. Bonũ etiã ſacramenti hʒ alias
duas. pr̃a eſt ꝙ xp̃z q̇ eſt ſpõſus eccl̃ie ha
bem⁹ redēptorē. ſcd̃a qꝛ ip̃z habem⁹ glo
rificatorē ⁊ ſic ſunt. vj. hydrie. ¶ Quãtũ
ad ſcd̃z vbi tãgit loci capacitatē gl̃oſaz
dicit i chana galiee. vbi ſciēdũ ꝙ ſʒ Ri.
de li. galilea ē ꝓuicia vbi ē chana villa.
In illa eñ villa celebrate fuerũt iſte nu
ptie. ¶ Quãtũ ad tertiũ vbi tãgit colle⸗
giũ ſocietatē virtuoſã d̃r. erat mr̃ ieſu ibi
⁊c. vbi ſciēdũ ꝙ btã virgo vl' abtinēs al
teri ꝯiugũ. ſ. Jo. euãgeliſte q̇ fuit ſpõſus
in iſtis nuptijs vt vr̃ velle hiero. in ꝓlo
go Jo. di. hic eſt Jo. euãgeliſta vn⁹ ex di
ſcipl'is dñi q̇ virgo a deo elect⁹ ē quē de
nuptijs volētē nubere vocauit de⁹. Dici
tur ergo ⁊ erat mr̃ ieſu ibi. mr̃ inq̃ꝫ puri
tatis ⁊ mũdicie: hũilitatis ⁊ obediētie:
mr̃ honoris ⁊ reuerētie: mr̃ ſctitatis ⁊ fi
ducie. vñ ipſa Eccli. xxiiij. Ego mr̃ pul⸗
chre dilectiõis q̊ ad primũ ⁊ timoris q̊
ad ſcd̃z ⁊ magnitudis quo ad tertiũ: ſctē
ſpei quo ad q̃rtũ. ¶ Quãtũ ad q̃rtũ. vbi
tãgit tp̃is quãtitatē numeroſã. dicit die
tertia. vbi ſciēdũ ꝙ iſte dies nuptiaꝝ fuit
terti⁹ ab illa die qua Jo. baptiſta mani⸗
feſtauit xp̃z diſcipulis ſuis. Nã ſicut hr̃
Jo. j. poſtq̃ꝫ Joã. manifeſtauit xp̃m ꝑpl'o
di. Ecce agn⁹ dei ⁊c. d̃r ꝙ altera die ſta⸗
bat Jo. ⁊ ex diſcipulis eius duo ⁊ reſpi
ciēs ieſuz ambulãtē dixit. Ecce agn⁹ dei
⁊ ſic ſcd̃o i ſpeciali manifeſtauit cũ diſci
pl'is ſuis ⁊ audierũt eũ duo diſcipl'i loquē
tē quorũ vn⁹ fuit andreas ⁊ ſecuti ſunt
eũ. In craſtinũ aũt q̇d fuit tertia die xp̃s
voluit exire i galileã ⁊ inenit philippũ ⁊
dixit ei ſeq̃re me: ⁊ ſecut⁹ ē eũ. Et ſubdit̃
poſt ea. ij. ca. Et die. iij. nuptie facte ſũt
⁊c. Poſſum⁹ igit̃ dicere illd̃. Luce. xxiiij.
Et nũc die ſup oia tertia dies ē h̃ quo il
la facta ſũt. Sciēdũ ē aũt q̊ ad ſctã mã ꝑ
tē loquēdo ſpũal'r ꝙ inuenio q̃dru. nup.
q̊d⁹ ubi ſpõſaz xp̃s deſpõ. naturã hũanã
in ꝑſona ꝑ miraculoſaz vnionē. ſ. Eccl'iã
catholicã i fide ꝑ virtuoſaz redēptionē.
Aiaz deuotã i via ꝑ gr̃oſaz ihabitatiõez
Aiaz ſctãz i pr̃ia ꝑ gaudioſã glificatiõez
Prio dei fili⁹ deſpõſauit ſibi naturã hu⸗
manã i ꝑſona ꝑ miraculoſã vnionē. Iſta
rũ nuptiaꝝ ſpõſus fuit dei fili⁹ ſpõſa ꝟo
hũana natura q̃ꝫ aſſumpſit. De q̃ deſpõ
ſatiõe ip̃e fili⁹ loq̇t̃ Eſaye. lxj. di. Circũ
dedit me. ſ. pr̃ q̃ſi ſpõſũ decoratũ corona
⁊ q̃ſi ſpõſaz ornatã mõilib⁹ ſuis. ¶ Iſta
rũ nuptiaꝝ thalam⁹ ſʒ Aug. Fuit vter⁹
ꝟginis paranimph⁹ fuit angelus gabriel.
Operator fuit tota trinitas. nam ſpũs. ſ.
iſtas ꝑparauit iuxta illd̃ Luc. j. Spũſſctũs
ſupueniet i te. Pr̃ cõſecrauit. qꝛ ꝟt⁹ al⸗
tiſſimi obũbrabit tibi. Fili⁹ fecũdauit:
qꝛ q̇d naſcet̃ ex te ſanctum vocabit̃ fili⁹
dei. ¶ Iſte nuptie fuerunt nũciate ꝑ pa
triarchas i figuris ſicut pʒ i rubo Moyſi
ardēte Exo. iij. In virga Aarõ frondēte ⁊
nõ violãte. Nũeri. xvij. Fuerũt ratificate
ꝑ ꝓphetas ⁊ reges i ꝓmiſſis vt pʒ Eſa.
vij. Ecce virgo cõci. ⁊ pa. filiũ. Fuerũt cõ
ſummate ꝑ incarnationē i vltimis tēpo
rib⁹ vt patz Luc. j. cũ ꝟgo btã dixit. Ec⸗
ce ancilla dñi fiat mihi ſʒ ꝟbũ tuũ. Ubi
ad ꝯſenſuz ſuũ ſm ſctõs doc. fuit ſtatim
dei fili⁹ icarnat⁹ Iſtaꝝ nuptiaꝝ fuit cã
amor quē de⁹ habuit ad gen⁹ hũanũ iux
ta illd̃ Ephe. ij. Propt̃ nimiã charitatez
ſuã q̃ de⁹ dilexit nos filiũ ſuũ miſit i ſi⸗
militudinē carnis pctī. ¶ Iſtaꝝ nuptia
rũ annulus fuit ſupnalis ⁊ admirabil'. ſ.
vnio nature hũane cũ deo qꝛ Ephe. iij.
Ip̃e eſt pax nr̃a q̇ fecit vtraq̃ꝫ vnũ. Nã
naturã hũanã ⁊ diuinã fecit vnũ ſuppo
ſitũ i ſeip̃o. In iſtis nuptħs fuerũt iocalia
pulcherrima. Nã hũanat̃ diuinitas dei
ficat̃ hũanitas: fecũdat̃ ꝟginitas: palpa
tur impalpabilis. videtur inuiſibilis.
¶ In iſtis nuptijs fuerũt. vj. hydrei. ſ. cõ
ceptio miraculoſa: natiuitas gaudioſa:
cõuerſatio gratioſa: paſſio doloroſa: re⸗

ſurrectio vigoroſa: aſcēſio glioſa. ¶ Iſte
nuptie fuerūt fctē tertia die. Ubi ſciēdū
ꝙ tria gnalr diſtingūt tpa.ſ.legis natu
re legis ſcripte: ꝛ legis grē. Tpe aūt ter
tio.ſ.legis grē: fuit dei filiꝰ icarnatus.
¶ Iſte nuptie facte fuert i chana gali-
lee. Nā galilea interptat trāſmigro. In
trāſmigrone igit diuinitatis ad hūanita
tē ꝛ ecōuerſo: vl i natura trāſmigrata de
pctō origiali ad originalē iuſticiā fuert
iſte nuptie celebrate. i chana ꝓ ppꝫ zelū
amoris quē habuit ad genꝰ hūanū. ¶ In
iſtis nuptijs fuit mr ieſu ↄſentiēs: cōci
piēs: pariens: ꝛ nutriēs. Fuit xp̄s fecūdās
ornās illumināns. ꝛ inflāmās. Fuert. di-
ſcipli.i.chorꝰ ꝟtutū.ſ.puritatis mūdiſ
ſime hūilitatis pfundiſſime: ꝛ paupta-
tis altiſſime. ¶ Scdo dei filiꝰ deſpōſa-
uit ſibi ecclīā catholicā i fuſo p ꝟtuoſā
redēptiōez. Iſtaꝝ nuptiaꝝ fuit ſpōſꝰ xp̄s
imolatꝰ in cruce. De q̄ deſpōſatiōe loqt
ſctā mr ecclia Exo.iiij.d. Spōſꝰ ſangui
nū tu mihi es. ¶ Thalamꝰ fuit lignum
crucis i q̄ xp̄s mortuꝰ requeuit iuxta illō
Phil.ij. hūiliauit ſemetipm factꝰ obe.
vſqꝫ ad mor. mortē at crucis. ¶ Parani
phꝰ fuit ꝛ pōt eē q̄libet doctor ꝛ p̄dica-
tor fidei catholice redēptionē ānūciās
hūani gnis p paſſionē xp̄i ↄpletā. ¶ Iſte
nuptie initiate fuert i xp̄i paſſiōe qn ſan
guinē ſuū ſparſit ratificare i reſurrectio
ne qn a vinculo culpe nos abſoluit: ↄſū-
mate i aſcēſiōe qn i celū hūanā naturā p
mitꝰ itroduxit. ¶ Iſtaꝝ nuptiaꝝ anulꝰ
fuit p̄cioſus ſanguis xp̄i quē effudit p
nobis iuxta illō Apoc.j. Dilexit nos ꝛ
lauit nos i ſanguine ſuo. O q̄ p̄cioſꝰ iſte
annulꝰ. In iſtis nuptijs fuert data ioca
lia.ſ.vij. ſacramēta ecclie q̄bꝰ regenera
mur in xp̄o q̄ fluxert de latere ipſiꝰ.ſ.ba
ptiſmꝰ ↄfirmatio penitētia mrmonium:
euchariſtia ꝛ extrema vnctio. Iſta ſacra
mēta fuert nobꝫ figurata zach.iiij. vbi dr
Uidi ꝛ ecce cādelabrū aureū totū ꝛ lam
pas eiꝰ ſup caput eiꝰ ꝛ.vij. lucerne eiꝰ ſu
p illō. Ubi ſciēdū ꝙ p cādelabrū totū au
reū itelligit ſctā mr ecclia auro ſapie il
luſtrata: ſup cuiꝰ caput ē lāpas.i. xp̄s deꝰ
ꝛ hō iſtar lāpadis hn̄s paſſibile corpꝰ i
ſtar vitri aiaꝫ iſtar lichinij: diuinitatē in
ſtar lumis: plenitudinē grē inſtar olei.

Per.vij. aūt lucernas itelligūt.vij. ſacra
p̄dicta. Iſte nuptie die tertia fuert facte.i.
i tertia etate xp̄i. Facte aūt ſūt i chana ga
lilee q̄ interptat trāſmigro ꝛ zelꝰ: qꝛ tūc
trāſmigrauit d h mūdo ad prēꝫ: ꝛ fuit ibi
zelꝰ quē hūit ad genꝰ hūanū: qꝛ cū dile
xiſſet ſuos q̄ erāt i mūdo in finē dilexit
eos Jo.xiij. In iſtis nuptijs fuert maria
xp̄s ꝛ diſpli aſpicientes: formidātes: ꝛ
plāgētes In iſtis nuptijs ſūt.vj. hydrie.
ſ. priarche ꝛ pphete xp̄ꝫ p̄dicantes: apli
xp̄ꝫ demōſtrātes: martyres p xp̄o moriē
tēs: ↄfeſſores carnē p xp̄o macerātes ꝟ
gies ppt xp̄ꝫ ↄtinētes: bōi ↄiugati p̄ce-
pta obſeruātes. Iſte nuptie fuert figu-
rate.j. Mach.x. vbi ſnialr dr ꝙ alexāder
rex petiuit a Ptolomeo rege ꝙ ad ↄfirmā
dā amicitiā daret ſibi cleopatrā filiā ſuā
quā ſibi dās fecit nuptias i magna glīa.
Ubi ſciēdū ꝙ p Alex. regē q̄ iterptat au
ferēs āguſtias tenebraꝝ itelligit xp̄s dei
filiꝰ cui appropriat i diuinitate ſapia: cu
ius ē auferre ignorātie tenebras: qꝛ ipe
eſt lux ꝟa q̄ illuminat oēm hoiez venictē
in hūc mūdū Jo.j. vn̄. Eph.v. Eratis ali
qn tenebre: nūc aūt lux i dn̄o. Per ptolo
meū aūt q̄ iterptat ad mēſurā deducēs
itelligitur deꝰ pr. de q̄ Sapie.xj. Oia in
mēſura numero ꝛ pōdere diſpoſuiſti. In
mēſura inq̄ quātū ad durationē: in nu-
mero quātū ad mltiplicationē: i pōdere
quātū ad valorem. Per cleopatram q̄ in
terptat congregās agnitos intellit ſctā
mr ecclia q̄ ↄgregat oēs fideles i vnuꝫ
qui cognoſcunt a deo in hoc mundo p
grām: vt tādez cognoſcātur in futuro p
gloriā. vnde de ipſa poſſumꝰ dicere illō
p̄s. Edificans hierlm dn̄s diſperſiones
iſraelis ↄgregabit. Nā dn̄s edificare hie
ruſalē dr qn ſanctā matrē ecclīam pacifi
cā ↄſtituit: ꝛ tūc diſperſiōes iſraelis cō-
gregauit in vnū viculū charitatꝫ ꝛ fidei
Alex. igit.i. dei filiꝰ vidēs ꝙ hūanuꝫ ge
nus p pctm̄ perierat ſciēs ꝙ occaſio pec
candi p ignorantiā acciderat homini q̄
opponit ſapie que ſibi appropriat cōpa
tiēs ſibi ꝛ volēs ipm redimere: dixit pri
ꝛ ſpūi ſctō illō qd dixit Jon. Jon.j. Tol
lite me ꝛ mittite i mare ꝛ ceſſabit mare a
vobis: ſcio em̄ ego ꝙ ppt me tēpeſtas h
grādis venit ſup vos. Qd cū ſic fctm̄ fuit

ceſſauit tẽpeſtas. Ubi ſciẽdũ q̄ p mare i
telligit iſte mũd⁹ in q̄ an̄ icarnationẽ fi
lij dei erat grãdis tẽpeſtas ꝓpt pctm̃ p̄
moꝝ parẽtũ. Per. Joh̄. aũt q̄ iterptat do
nat⁹ itelligit dei fili⁹ nobȝ dat⁹ Jſte igit
cõpatiẽs hũano generi petiuit mitti in
mũdũ: qꝛ p ip̄z i mũdũ vt dictũ ẽ orta fue
rat tẽpeſtas. Poſtq̄ ãt nat⁹ fuit ꝛ paſſ⁹:
illa tẽpeſtas ceſſauit qꝛ tũc hũanũ gen⁹
redemit ꝛ recõciliauit deo. Ad pacẽ igit
iſtã faciẽdã Alex. i. dei fili⁹ petiuit a pa
tre ſibi dari i ſpõſaz filiã ſuã cleopatrã.
i. ſanctã eccl'iaz cui ãnuẽs de⁹ pr̄ ſibi ip
ſaz deſpõſauit ꝛ magnas nuptias fecit i
ſuo ſanguie p̄cioſo: ꝛ i magna gl'ia qꝛ lȝ
tũc xp̄s paſſ⁹ fuiſſet tñ p paſſionẽ ſuam
magnã gl'iaz acq̄ſiuit. ¶ Tertio dei fili⁹
deſpõſauit aiaz deuotã i via p gr̃oſaz in
hitationẽ. Spõſus in iſtȝ nuptijs ẽ dei fi
li⁹: ſpõſa ṽo aia deuota de q̄ ip̄e dt Sap.
viij. Hãc amaui ꝛ q̄ſiui ſpõſam mihi acci
pe ꝛ amator fact⁹ ſuȝ forme illi⁹. Thala
mus iſtaꝝ nuptiaꝝ ẽ pura ɔſciẽtia in q̄
xp̄s morat p gr̃az. Paranimph⁹ aũt eaꝝ
eſt bõa inſpiratio iducẽs aiaz ad ɔiun
ctionẽ ſui ſpõſi p gr̃az innuẽtẽ quã hȝ a
deo: qꝛ Act. xvij. Jp̄e dat oib⁹ vitã ꝛ iſpi
rationẽ. ¶ Jſte nuptie initiãt in bõa co
gitatiõe ratificãt i deuota ɔtẽplatiõe: cõ
ſũmãt i pfecta opatiõe. Cã iſtaꝝ nuptia
rum fuit benignitas quã xp̄s habuit ad
aiaz vñ Ti. iij. Appuit benignitas ꝛ hũa
nitas ſaluatoris nr̃i dei nõ ex opib⁹ iu
ſticie q̄ fecim⁹ nos: ſȝ ẽm ſuã miam ſal
uos nos fecit. ¶ Anul⁹ eſt fides. vñ al
loquit aiaz. Oſee. ij. d. Spõſabo te mihi
in fide ꝛ ſcies qꝛ ego dñs. ¶ Jocalia ſũt
vij. virtutes. ſ. ſpes fides ꝛ charitas for
titudo tẽperãtia pudẽtia ꝛ iuſticia: Jtẽ
etiã. vij. dona ſpũſſcti q̄ debẽt i aiaz ſctãz
reqeſcere qñ fit xp̄i ſpõſa iuxta illd̄ Eſa.
xj. Reqeſcet ſup eũ ſpũs dñi ſpũs ſapiẽ
tie ꝛ itellect⁹ ſpũs ɔſilij ꝛ fortitudis ſpi
rit⁹ ſciẽtie ꝛ pietatis ꝛ replebit eũ ſpũs
timoris dñi. ¶ Jſte nuptie fiũt die tr̃ia.
i. in tertia pte penitẽtie. ſ. i opis ſatiſfa
ctione. Dñr autẽ fctẽ in chana galilee.
Jn galilea in quã: qꝛ fiũt in trãſitu ſtat⁹
culpe ad gr̃az ꝛ de operibus vitioſis ad
opa ṽtuoſa vt ſic in dño cõfidẽs trãſmi
gret i mõtẽ ſicut paſſer i p̄s. Jn chana ṽo
qꝛ amor quẽ hȝ hõ ad xp̄z facit aiam ei⁹
ſpõſaz vt dicat dño illd̄. iij. Reg. xix. zelo
zelat⁹ ſuȝ p dño exercituũ. ¶ Jn iſtis nu
ptijs fuit maria xp̄s ꝛ diſcipli. i. ṽginalis
puritas deſignata p mariã: arta pauper
tas p xp̄m: ꝛ pfũda hũilitas deſignata p
diſcipulos qꝛ diſcipul⁹ dȝ eẽ hũilis. Jn
iſtis nuptijs ſunt. vj. hydrie. ſ. vegetati
ua: ſenſitiua: itellectiua: volitiua: memo
ratiua: ꝛ motiua. ¶ Jſte nuptie pñt no
bis figurari p illas q̄s fecit Labã Jacob
ꝛ racheli de q̄b⁹ dr̄ Gen̄. xxix. q̄ vocatis
mltis inimicoꝝ turbis ad ɔuiuiũ fecit
nuptias. ¶ Ubi ſciẽdũ q̄ p Labã q̄ iter
p̄tat cãdid⁹ et dealbãs intelligit de⁹ pr̄
q̄ eſt pur⁹ ꝛ cãdid⁹ qꝛ Eccl'iaſti. xliij. pul
chritudinẽ cãdoris ei⁹ admirabit ocl's.
Per Jacob aũt pr̄iachã q̄. xij. filios ha
buit itelligit xp̄s q̄ pr̄iarchã exiſtẽs no
ui teſtamẽti. xij. aplos habuit Per Ra
chel ṽo q̄ ouis ſiue vidẽs deũ iterp̄tat:
intelligit aia hois q̄ inſtar ouis dȝ eẽ in
nocẽs p cordis puritatẽ: pacifica p dile
ctiõis charitatẽ fructifera p opis fecũdi
tatẽ vt ſic ouis exiſtẽs habeat ip̄nti gr̃az
vt tãdẽ i futuro ſit deũ vidẽs p gl'iã. La
bã igit̄. i. de⁹ pr̄ Jacob. i. xp̄o filio ſuo et
Racheli. i. aie deuote facit ſolẽnes nu
ptias qñ ip̄az xp̄o copulat p gr̃az. Signã
ter ãt dr̄ q̄ ad illas nuptias mltos voca
uit: qꝛ ad hm̃õi cõiunctionẽ aie cũ xp̄o p
gr̃az aſſiſtũt ſcti ãgeli ɔgaudẽtes iux̄ illd̄
Lu. xv. Dico vobis gaudiũ erit corã an
gel' dei ſup vno pctõre pniaz agẽte. Nõ
vacat ãt q̄ licȝ nuptias fecerit p Rache
le tñ veſpe tradidit Lyã Jacob q̄ maio
ris erat etatȝ qꝛ p Rachelẽ q̄ vidẽs deũ i
terp̄tat intelligit vita contemplatiua: p
Lyã ṽo q̄ laborioſa iterp̄tat: itelligit ac
tiua Qꝛ igit ad habẽdã gr̃az p quã poſſi
mus deũ ɔtẽplari bõa p̄cedẽs opatio ne
ceſſaria eſt: iõ prio dat Lya: ꝛ poſtmodũ
Rachel. ¶ Quarto dei fili⁹ deſpõſat ſibi
aiam in pr̄ia p gaudioſam gl'ificationẽ
Jſtarũ nuptiaꝝ ſpõſus eſt xp̄s gl'ificat⁹
ſpõſa aia btã. Jſtã ſpõſam ad huc exiſten
tẽ in valle miſerie volẽs ſibi copulari i
uitat Cant. iiij. di. Ueni de libano ſpõſa
mea veni d libano coronaberis. Signã
ter aũt ter replicat veni. anteq̄ pmittat
coronam qꝛ anteq̄ coronet in gl'ia opȝ ſi

aliq̄ ɔmiſit ɔtra voluntatē diuinā q̄ prio
reniat p amarā ɔtritionē: ſcdo per inte
grā cōfeſſionē: tertio p perfectā ſatiſfa-
ctionē. ¶ Thalam⁹ iſtaꝝ nuptiaꝝ ē celū
empireū. iuxta q̄ dic̄. Eſa. lxvj. celū ſe-
des mea terra aūt ſcabellū pedū moꝝ.
Panimph⁹ eſt ſacra ſcriptura nob̄ denū
ciās imēſitatē glie. iuxta illō. j. Coꝝ. ij.
Ocl's nō vidit nec auris audiuit nec in
coꝛ hoīs aſcēdit q̄ preparauit de⁹ illis q̄
diligunt illū. Iſte nuptie initiāt̄ p grāꝫ:
ratificāt̄ p pſeuerātiā: cōſūmāt̄ p gl'iaꝫ.
iuxta illō ps. Etenī bñdictionē dabit le
giſlatoꝛ quātū ad grām. ibūt de ꝟtute in
virtutē q̄tū ad pſeuerātiā videbit̄ de⁹
deoꝝ i ſyon quātū ad gl'iam. Anulus in
iſtis nuptijs ē lumē gl'ie qō de⁹ dat aia-
bus ſctis vt ipm clare videāt ꝛ diligāt ſi
ne fine. ¶ In iſtis nuptijs maxima dāt̄
iocalia. ſ. vij. dotes totū hoiem adoꝛnā-
tes tres ex pte aīe. ſ. clara viſio fidē eua
cuās. firma tētio ſpē certificās: ꝛ ſuauis
fruitio charitatē pficiens q̄tuoꝛ ex pte
coꝛpis. ſ. claritas expellēs obſcuritatē:
ſubtilitas expellēs obtuſitatē: agilitas
expellēs grauitatē. ꝛ impaſſibilitas au-
ferēs moꝛtalitatē. Iſta. vij. iocalia figu-
rant̄ p. vij. ſtellas de q̄b⁹ Apoc. j. d̄r q̄ ſi
milis filio hoīs habebat in dextera ſua.
vij. ſtellas. Nā ſicut res q̄ manu tenetur
pata eſt ad dādnm recipiētib⁹: ſic dei fi
lius parat⁹ eſt dare. vij. ſupradicta ioca
lia ſignificata p. vij. ſtellas hoī p grām
diſpoſito. ¶ Dicunt̄ aūt iſte nuptie t'tia
die facte. Nā gnālit̄ loquēdo pm⁹ dies
hoīs d̄r eſſe nat̄. ſiue igreſſus. Scd's ei⁹
vita ſiue pꝛogreſſus. Tertius moꝛs ſiue
egreſſus. in pmis aūt duobus dieb⁹ nō
celebꝛantur iſte nuptie iuxta illud Exo.
xxxiij. Nō videbit me oīs homo ꝛ viuet:
ſed die tertia. i. poſt moꝛtem. ¶ Dicun-
tur iſte nuptie facte i chana galilee. In
galilea inquā que interpꝛetat̄ tranſmi-
gratio: q2 de hoc mūdo trāſmigram⁹ ad
gl'iam. In chana etiam que interp̄tatur
zelus: quia amoꝛ q̄ hic initiatur in via
pficit̄ in patria. In iſtis nuptijs dicunt̄
fuiſſe maria ieſus ꝛ diſcipl'i. q2 in patria
eſt maria virgo dña ꝛ regina de qua lo-
quēs ad ipꝫ ps. dicit. Aſtitit regia a dex
tris tuis i veſti. deau. circū. va. Et ibi eſt
xp̄s rex ꝛ dñs de quo d̄r Apo. xix. q̄ ha-
bet in veſtimento. i. in hūanitate ꝛ in fe
moꝛe ſuo. i. i diuinitate ſcriptū rex regū
ꝛ dñs dñantiū. Sūt etiā diſcipuli. i. ſcti
angeli tanq̄ miniſtri ſeruientes dño de
quibus Dan. vij. Milia miliū miniſtra
bāt ei. ¶ In iſtis nuptijs fuerūt. vj. hy-
drie. ſ. nature integritas: cōditionis no
bilitas: cōgregatiōis ſocietas: vite ppe
tuitas: bonoꝝ ſacietas: ꝛ maloꝝ ſecuri-
tas. Iſte nuptie fuerūt figurate p illas
quas fecit rex aſſuerus heſter regine de
quib⁹ dicitur ſententialiter heſter. ij. q̄
heſter cōducta fuit ad cubiculū regis aſ
ſueri ꝛ amauit eā rex habuitq̄ grāꝫ corā
eo ſup omnes mulieres ꝛ poſuit dyade
ma regni ſup caput ei⁹ ꝛ iuſſit cōuiuiuꝫ
pparari pmagnificū cūctis pncipib⁹ et
ſeruis ſuis pro ɔiunctione ꝛ nuptijs he
ſter. ¶ Ubi ſciendū q̄ per aſſueꝝ qui in
terp̄tat̄ btitudo intelligit̄ xp̄s in quo p
fecte btificamur. vt ſic ſibi dicam⁹ illud.
iij. Reg. x. Bti ſerui tui hi q̄ ſtāt corā te
ſemp ꝛ audiūt ſapiētiā tuā. Per heſter
autē q̄ interp̄tat̄ eleuata in populis vel
pꝛeparata in tpe intelligitur q̄lbet aia
btā que dū vixit in hoc mundo pꝛepara
uit ſe per bona opa ꝛ ideo eleuata eſt in
gl'ia. Hec eſt de qua dicitur heſter. ij. q̄
erat pulchꝛa nimis quātum ad puritatē
intrinſecā: ꝛ decoꝛa facie quātū ad ve-
nuſtatē extrinſecā. Iſtā dicit̄ adamaſſe:
q2 aiam ſibi coniunctā per gl'iaꝫ ppetua
diliget quā alloquit̄ hiere. xxxj. di. In
charitate ppetua dilexi te iō attraxi te
miſerās tui. huic d̄r q̄ rex poſuit dyade
ma ſuper caput eius: q2 deus facit aiam
beatā reginā regni celeſtis. vt ſic dicat̄
de xp̄o itroducēte animā btām ad patriā
padiſi quod d̄r de aſſuero heſter. i. q̄ p̄ce
pit. vij. eunuchis q̄ miniſtrabāt i ɔſpe-
ctu ei⁹ vt itroducerēt reginā vaſthi corā
rege poſito ſup caput ei⁹ dyademate vt
oſtēderet cunctis pp'lis ꝛ pncipib⁹ illi⁹
pulchꝛitudinē. Ubi ſciendū q̄ p. vij. eu-
nuchos miniſtrantes coraꝫ rege. i. Chꝛi
ſto. intelligunt̄. vij. dona ſpūſſctī q̄ dicū
tur deo miniſtrare q2 illi q̄ ea hn̄t xp̄i mi
niſtri dicūtur. Per vaſthi autē que iter-
pꝛetat̄. diſtinctio ɔſūmata intelligit̄ aia
beata: q2 btitudo eſt eius finis ꝛ ɔſūma-

tio vltime. Iſtā igit̃ vaſi h.i. aiam beataʒ iubet ſibi in ꝯſpectu adduci qñ p oēʒ ſententiā mortis aīa de mūdo egredit̃. Sup quā dr imponi dyadema q2 ipſi dat corōnā regni celeſtis ⁊ tūc cūctis ppl'is ⁊ pncipib⁹.i.oīb⁹ ſctis tā paruis ꝙ̄ magnis oñdit illi⁹ pulchritudinē ſʒ tñ cōſidera qd dr Mat.xxij. de rege q̇ miſit ſeruos ſuos ſʒ noluerūt venire ſʒ abierūt ali⁹ i villā ſuā ali⁹ ad negociationē ſuā reliq̇ ꝟo tenuerūt ſeruos ⁊ ꝯtumelijs affectos occiderūt. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p iſtū regē faciētē nuptias itelligit̃ de⁹ q̇ maxias nuptias facit i glīa paradiſi. Ad has oēs iuitat ⁊ mittit ſeruos id eſt bonas inſpiratiōes iternas vl' monitiōes externas ꝙ ad illas nuptias veniāt ſʒ tñ nolūt venire ſʒ ali⁹ vadit ad villā p pctm̄ ſupbie: ali⁹ ad negociationē p pctm̄ auaritie: alij ꝟo ſuos.i. bōas iſpirōes vl' monitiones afficiūt ꝯtumelia ⁊ interficiūt p pctm̄ luxurie. Nā luxurioſus ⁊ imūd⁹ oēs bonas iſpiratiōes ⁊ monitiōes interficere dr q2 ſubdit⁹ carnalib⁹ deſiderijs iſtar beſtie iſtas mortificat ⁊ rſpuit. ¶ Scda ps.

S Equitur. Et deficiente vino ⁊c. Ubi tangitur miraculi perpetratio vigoroſa qd probat diuerſorū cōmutatio ſubita. Aqua eñi mutata in vinum q̇ ſunt diuerſa natural'r arguit illud miraculū fuiſſe p vigoroſā potētiā diuinitatis. Sciēdū eſt aūt circa iſtā ptē quantū ad iſtud miraculū ꝙ hō qñ petit ab aliq̇ aliqd bñficiū ſi ſtatiʒ ſibi nō fiat nō ppt hoc debet a poſtulatiōe deficere ſʒ pſeuerāter petere: q2 lʒ i pria vice hō nō exaudiat̃ tñ ppter pſeuerātiā exaudit̃. Scdʒ hic igit̃ hec euāgeliſta q̄tuor tangit ſcʒ:

Petitionem rationabilem.
Reſponſionem admirabilem.
Proſecutionem cōmendabilem.
Condeſcenſionem amicabilem.

¶ Quātum ad primū dicit. Et deficit ⁊c. Nā valde rōnabilis fuit iſta inſinuatio. Nā virgo btā mater mic vidēs idigētiā eſſe in ſua pñtia ſuſtinere nō debuit qn immo potius ex q̇ ptātem ſubueniēdi ſētiebat i filio: ſubleuationē idigētie pcurare. ¶ Vinū dfecit i his nuptijs ſʒ Bedā vt diuinitas manifeſtaret̃ i xp̄o. Moraliter aūt loquēdo ibi vinū defecit q2 i nuptijs xp̄i dʒ ſolatium carnis deficere ſignificatū p vinū. Nā ſicut ſcribit̃ Prouerb.xx. luxuria res ē vinū: ⁊ tumultuoſa ebrietas quicūqʒ his delectat̃ nō erit ſapiēs vñ Prouerb.xxxj. Noli regib⁹ dare vinū q2 nullū ſecretū erit vbi regnat ebrietas. Nā ebrietas facit hoieʒ beſtialē ⁊ ēt ipʒ expoliat diuina grā. ¶ Hoc āt fuit figuratū Geñ.ix. i noe de quo dr ꝙ plātauit vineā bibēſqʒ vinū inebriat⁹ ē ⁊ nudat⁹ in tabernaculo ſuo. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p noe q̇ plantauit vineā: intelligit̃ homo habēs curā de delectationib⁹ corporis ⁊ tūc inebriatur: qñ indebite in talib⁹ ſe immergit ad qd ſequit̃ denudatio q2 talis ex aſſuefactione inuerecundus efficitur ⁊ ſic diuina grā expoliat̃ vinū etiā deficit poſt qd vinū abūdāter datur per xp̄m q2 triplex eſt vinum.ſ.

Iuſticie mundificantis.
Sapientie letificantis.
Charitatis inebriantis.

¶ Nā inſtar vini iuſticia mūdificat. Sapiētia letificat. Charitas inebriat. In lege antiqua iſta erāt imperfecta ⁊ iō poterat dici ꝙ vinū deficiebat ſʒ xp̄s iſta pfecit ⁊ ideo vnū propinauit habendum. ¶ Primo perfecit iuſticiā mundificantem vñ ipam nos decet habere.d. Matt.v. Niſi abūdauerit iuſticia veſtra pluſq̄ ſcribarum ⁊ phariſeorum nō intrabitis regnum celorum. ¶ Scdo pfecit ſapiētiam letificātē vñ Prouer.vij. Uiā ſapiētie mōſtrabo tibi ducam te per ſemitas equitatis. ¶ Tertio pfecit charitatem inebriantē vnde Rom.v. Charitas dei diffuſa eſt in cordibus vrīs p ſpm̄ ſctm̄ qui datus eſt nobis. Et iō non dr lex xp̄i lex timoris ſʒ amoris. ¶ Quātū ad ſcdʒ ſcʒ reſponſionē admirabilē di. dt ei ieſus qd mihi ⁊c. Ubi ſciendū ſʒ Aug. De ſimbolo ꝙ iſtud totū pōt referri ad xp̄m inquantū deo vt.ſ. dicēdo qd mihi ⁊ tibi mulier oſtēdat ſe eſſe ſup oēs dicēdo aūt nondū venit hora mea oſtēdit ſm Chryſo. ꝙ ab hoc ꝙ faceret miraculum debebat rogari ab indignētib⁹ nō a mr̄e: ⁊ ſic ſentiētes prio defectū poſtea bñficium mai⁹ reputarēt magis eñ appreciat̃ bonū qñ hō preſentit malū vel ſm Augu.

Quid tibi ꝛ mihi mulier.q.d.facere mira
culū ē diuinitatis.tu aūt mr̄ es hūanita
tis vñ a te hic nō habeo ſʒ a p̄re.nōdum
venit hora mea.i.tp̄s paſſiōis mee vbi
pēdēs i cruce cognoſces qd̄ a te vt fili⁹
tu⁹ habuerīʒ ꝛ cognoſcā te mr̄eʒ a q̄ hūa
nitatē habui paſſibilē. ¶ Quātū ad ttiū
ſcʒ ꝓſecutionē ꝯmēdabilē dr̄:dicit mater
ei⁹ miniſtris ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ qñ hō ꝓ
ſequitur bonū inceptū ꝛ ꝑſeuerat ꝯmē
dabilis eſt.Lʒ igit̄ v̄go btā non habuiſ
ſet a xp̄o clarā r̄ſiſionē de faciēdo mira
culū tñ ſciens ip̄m piū ꝛ diligentē mr̄eʒ
ꝛ ꝓ ꝯñs ꝯdeſcendentem ei⁹ precibus:iō
ſʒ Bedā dixit miniſtris quodcūqʒ dixe
rit vobis facite. ¶ Quātū ad quartū.ſcʒ
ꝯdeſcentionē amicabilē dicit.Erant aūt
ibi lapi. Ubi duo tangit.ſ.
Uaſorum deſcriptionem,
Materie tranſmutationem,
¶ Quātū ad primum dr̄.Erāt aūt ibi ꝛc.
Ubi ſciēdum ꝙ iudei q꞉ crebro lauabāt
man⁹ in ꝯuiuijs indigebāt vaſis ad tenē
dū aquā ꝛ iō oportebat ꝙ haberent va
ſa q̄ nō eēnt magni p̄cij ꝛ q̄ faciliter poſ
ſent inueniri ꝛ q̄ poſſent diu durare. ꝛ iō
hēbāt vaſa lapidea nō aurea vel argen
tea vel alicui⁹ alteri⁹ metalli capiebāt
aūt binas vel ternas metretas.i.duas
vl̄ trinas mēſuras metreta grece latine
dr̄ mēſura. ¶ Quātū ad materie trāſmu
tationē dr̄:dicat eis ieſus iplete ꝛc. Ma
teria eñ hmōi miraculi fuit aq̄ quā xp̄s
virtute diuinitatis ſubito ꝯuertit in vi
nū.Et hic lʒ videat̄ ꝛ ſit miraculū q̄tuʒ
ad curſum nature tñ ſʒ Au.nō ē miracu
lū ſi ꝯſiderem⁹ iſtū q̄ de⁹ erat ꝛ ſupra to
tā naturā. ¶ Poſſet āt q̄ri q̄re xp̄s nō fe
cit h̄ miraculū añq̄ faceret impleri hy
drias aq̄:mai⁹ ei fuiſſet vt vr̄ vinū ex ni
hilo facere q̄ aquā in vinū mutare. R̄n
ſio h̄ fecit ad maiorē certitudinē miracu
li poterat ei ſi voluiſſet aerē i vinū muta
re ꝛ ex nihilo creare maluit tñ ſic facere
vt miraculū eēt clari⁹ ex teſtimonio mini
ſtroꝝ. ¶ Sciēdū ē circa iſtā ptē ſʒ ſpūalē
itellectū ꝙ p̄io ꝑ illas.vj.hydrias ſm
Au.itelligūt̄.vj.etates mūdi.P̄ria etas
ſʒ ip̄ʒ ꝯputat̄ ab Adā vſqʒ ad Noe.Scd̄a
a noe vſqʒ ad Abraā Tertia ab Abraam
vſqʒ ad Dauid Quarta a dd̄ vſqʒ ad trāſ
migrationē babylonis.Quita a trāſmi
gratiōe babilo.vſqʒ ad Jo.baptiſtā.Se
xta a Joā.bap.vſqʒ ad f.nē mūdi ſex igr̄
hydrie.vj.etates ſignificat q̄d⁹ ñ ꝯſcfuit
ꝓphetia:nūc aūt iplete ſunt hydrie.i.ꝓ
ꝓphetie. ¶ Uel alr̄ diſtīguēdo etates vt
P̄ima ſit ab adam vſqʒ ad Noe.Scd̄a a
Noe vſqʒ ad Abraā.Tertia ab abraam
vſqʒ ad Moy.Quarta a moy.vſqʒ ad dd̄
Quita a dd̄ vſqʒ ad trāſmigrationē babi.
Sexta a trāſmigratiōe babi.vſqʒ ad xp̄ʒ
Sep.a xp̄o vſqʒ ad finē mūdi.Ul̄ ꝑ iſtas
vj.hydrias intelligi p̄t hō qui a p̄hīs dr̄
microcoſm⁹.i.minor mūd⁹ i quo ſunt.vj.
etates.P̄ria ē iſantia vſqʒ ad.vij.annū.
Scd̄a pueritia vſqʒ ad.xviij.annū.Ter
tia iuēt⁹ vſqʒ ad.xxix.Q̄rta virilitas vſqʒ
ad.xlvj.Q̄nta ſenect⁹ vſqʒ ad.lxx.Sexta d̄
crepita etas vſqʒ ad diē mortis Accidit
āt ꝙ in iſtis.vj.etatib⁹ ſignificatis ꝑ.vj.
hydrias hō ē lapide⁹:q꞉ hʒ coꝛ iduratū
i pctis iuxta illd̄ Job.xlj.Coꝛ ei⁹ idura
bit̄ i pctis:ꝛ vacu⁹ diua gr̄a.nō tñ aduer
tētes tales qd̄ dr̄ Eccli.iij.coꝛ dux male
hēbit i nouiſſimo.vñ tales pn̄t figurari
ꝑ ſedechiā d̄ q̄ ſnia l̄r dr̄ ſʒ Para.36.ꝙ fcē
malū in ꝯſpectu dñi dei ſui ꝛ nō rubuit
faciē Jer.ꝓp̄he loq̄ntis ſibi ex oꝛe dñi a
rege q̄ʒ Nabu.receſſit qui adiurauerat
eū ꝑ deū.ꝛ ita fuit piur⁹:ꝛ indurauit cer
uicē ſuā ꝛ coꝛ vt ñ reuerteret̄ ad dñʒ deū
iſrl̄.Sʒ tñ vid̄ qd̄ ſibi accidit q꞉ fuit ca
pt⁹ ꝛ duct⁹ i babil̄. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ ſe
dechiā q̄ iterp̄tat̄ iuſtificōs dñʒ itelligit̄
pctōꝛ q̄ ꝓ tāto dr̄ dñʒ iuſtificare:q꞉ deus
punit eū ꝓ ſuis pctis ex q̄ punitiōe ap
paret diuia iuſticia:ꝛ ꝙ de⁹ ſit iuſt⁹.Per
Nabuc.aūt regē q̄ iterp̄tat̄ ꝓphetiſans
intelligit̄ de⁹ ꝓphetiſat ꝛ oñdit nobis
modū ſaluati cōis nr̄e.Cū illo facit hō
pactū ꝛ iurat ſe cū eo qñ recipit ſacr̄m
baptiſmi in q̄ facit homagiū deo:qñ aūt
peccat mortal̄r:tūc facit i ꝯſpectu dñi ꝛ
tūc recedit a Nabuc.i.a deo cū q̄ ſe iura
uerat:ꝛ ſic efficit̄ piur⁹ ꝑ Jere.aūt rep̄hē
dētē ſedechiā itelligit̄ q̄lʒ p̄dicatoꝛ veri
tatis rep̄hēdēs peccatorē:ſʒ lʒ ſic rep̄hē
dat̄ tñ nō vult audire nec erubeſcere de
pctis ſʒ indurat ceruicē ſuā ꝛ coꝛ ꝑ obſti
nationē.Sʒ tñ ꝯſidera qd̄ ſibi accidit q꞉
capt⁹ fuit ꝛ duct⁹ i babil.Sic reuera hō q̄

in pctis pſeuerat ducit̃ in īfernũ vbi ꝑpetuo panit̃. Hic ãt hõ ꝑ.vj.ꝑdictis etati bꝰ ſit durꝰ ⁊ lapideꝰ ꝑ pſeuerãtiã i pctis ⁊ ſic ꝑ ↄ̃ns a grã vacuꝰ:tñ ꝑcibꝰ btẽ ꝟginis q̃ pctõꝝ ẽ aduocatrix inclinat̃ deꝰ ꝑ ſuã miez ad dãdũ pctõri grãz vt pẽiteat ⁊ ſic replet eũ aq̃ grẽ ſalutaris:q̃ tũc i vinũ ↄuerti dr̃ qñ hõ habita diuina grã deſpicit mũdũ ⁊ vitia:⁊ incipit ꝑ amorẽ inebriãtẽ ſpũalr̃ iſtar vini celeſtia ↄtẽplare. Tertio ꝑ iſtas.vj.hydrias ↄtinentes aquã inſipidã ⁊ nõ vinũ intelligũt̃.vj.ꝟtutes.ſ.iuſticia tẽꝑantia fortitudo ⁊ prudẽtia fides ⁊ ſpes que ⁊ aliquando ſi ſint i hoie ſine charitate:ſunt tñ i eo ſicut aq̃ inſipida:tñ qñ his adiũgit̃ charitas tũc efficit̃ vt vinũ ſaporatiuũ. ¶ Quarto ꝑ iſtas.vj.hydrias i qbꝰ tenebat̃ aq̃ ad purificãdũ hoies itelligũt̃.vj.ꝟtutes aiam purificãtes. Pria eſt fides que purificat intellectũ ab ignorãtia. Scđa eſt ſpes q̃ purificat effectũ a negligẽtia. Tertia ẽ ↄtinẽtia q̃ purificat a ↄcupiſcẽtia carnis. Quarta ẽ pietas q̃ purificat a ↄcupiſcentia mũdi. Quĩta ẽ timor q̃ purificat a ſupbia vite. Sexta eſt charitas q̃ oĩno facit hoiez obliuiſci q̃ exteriora ſunt vt ſe extẽdat ad iteriora:ita ꝙ ſibi non ſapiat aq̃ mundi:ſꝫ vinũ celeſte. ¶ Iſte.vj.ꝟtutes poſſunt figurari ꝑ.vj.calamos egrediẽtes d̾ laterib' cãdelabri:tres ex vno latere ⁊ tres ex altero. Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ illd̾ cãdelabrũ aureũ itelligit̃ totꝰ hõ quẽ deꝰ fecit iſtar cãdelabri erectũ ⁊ iſtar auri ꝑcioſuz:q: ad ſuã imaginẽ. In hoie igit̃ dici pñt latera.ſ.corpꝰ ⁊ aia. Aliq̃ ãt ꝟtutes ſũt q̃ magis reſpiciũt corpꝰ vt ↄtinẽtia pietas ⁊ timor:⁊ aliq̃ reſpiciũt aiam vt fides ſpes charitas. De vtroq̃ȝ igr̃ latere.i.de aia ⁊ corpore debẽt egredi tres calami.i.tres ꝟtutes.⁊ ſic erũt.vj.ꝑ.vj. hydrias deſignate. ¶ Scđa pars.

Sequit̃. Et dixit eis ieſus haurite ⁊c. vbi tãgit̃ ꝓdigij ꝓpalatio glioſa:qđ ꝓbat miniſtroꝝ admiratio. Nã miniſtri vidẽtes mutationẽ tã ſubitaz aque in vinũ potuerũt merito admirari: In parte igit̃ iſta tria tãguntur.ſ.q:

Primo publicatio precipitur.

Secundo certitudo percipitur.

Tertio veritas inquiritur.

¶ Quãtũ ad ꝑmũ dic̃. Et dicit eis ieſus. ⁊c. Nã ſꝫ magiſtrũ hiſtoriaruz tricliniũ dr̃ locꝰ vbi erãt tres ordines menſaruz: vñ aliq̃ architriclinum dicunt fuiſſe aliquẽ ex ſacerdotibus iudeoꝝ qui inter eſſe nuptijs poterat vt illos inſtrueret q̃liter vti deberent. Quãtũ ad ſcđm vbi certitudo ꝑcipit̃ dicit. vt autez guſta. archi. ⁊c. Nã qñ miniſtri obtulerũt vinũ architriclino admiratus fuit bonitatẽ vini:⁊ certitudinaliter cognouit ꝙ illd̾ erat vinũ optimũ lꝫ neſciret vnde haberet̃:q: nõ viderat hydrias impleri aqua:⁊ poſt ea ide vinũ hauriri:tñ miniſtri q̃ hoc ex ꝑcepto dñi fecerãt ſciebãt:⁊ ita ↄuerſionis aq̃ in vinũ ſꝫ Chryſo. teſtes erãt miniſtri:bonitatis ꝟo vini architriclinꝰ q̃ guſtauit ⁊ ſpõſus. ¶ Quãtũ ad tertium vbi veritas inq̃rit̃ dicit vocat ſponſum Archi.⁊c. Nã architriclinꝰ cognoſcens bonitatẽ vini ⁊ neſciẽs vñ veniret volẽs veritatẽ ſcire huiꝰ facti vocat ſpõſuz ad quẽ ſpecialit̃ ꝑtinebat ſcire hͦ vt ꝟitatẽ cognoſcat. Lꝫ aũt nõ dicat̃ hoc ꝙ ſponſus aliq̃d reſpõderit:tñ ſꝫ Chryſo. veriſimile eſt ꝙ aliq̃d reſpõdit ei. ¶ Sciẽdũ eſt loquẽdo moraliter ꝙ bñ i ↄuiuio xp̃i ꝑmo ponit̃ vinũ qđ deteriꝰ ẽ. vltimo aũt optimũ vinũ:q: q̃ pie volũt viuere i xp̃o tribulatiões ⁊ amaritudines. patiũt̃. ij. Ti. iij. poſt tribl̃atiões ſequit̃ gaudiũ:iuxta illud Jo.vj. Triſtitia veſtra vertetur in gaudiũ. ¶ Lꝫ aũt paſſiones q̃s patimur nobis videãtur difficiles:tamen facilius portamus ſi ↄſideramus premiũ qđ acquirit̃ vnde Apoſtolus Rom.viij. Exiſtimo eñi ꝙ nõ ſint ↄdigne paſſiones huius tp̃is ad futurã gloriã que reuelabit̃ i nobis. ¶ Iſtud ẽ vinũ qđ xp̃s figuratiue ꝓmittit aie ſancte Cãt.viij.d. Dabo tibi vinũ cõditũ ⁊ mixtũ maloꝝ granatoꝝ. Ubi ſciendũ ꝑ vinũ ↄditum vbi eſt dulcedo ſaporis ⁊ fragãtia odoris intelligitur ſuauitas poculi glorie padiſi. Per mutũ ꝟo feruẽs ⁊ calidũ inebriãs intelligit̃ ſupabũdẽs charitas q̃ ſancti inebriãtur in glia:qđ ſignanter maloꝝ granatoꝝ dr̃ q: ſicut malũ granatum hꝫ fortẽ ⁊ durabilẽ corticẽ:i grauis aũt cãdorẽ.ruborẽ ⁊ ordinẽ:ſic i illa celeſti pria

eſt vigor īdubilitatis: cādor puritatis rubor charitatis: ⁊ ordo venuſtatꝫ. ¶ Jſtud vinū mirificū glorie fuit figuratū ꝑ illō vinū: d̄ q̄ ſimalr dr heſter. j. ꝙ rex aſſuerꝰ i ciuitate ſuſis. vij. dieb⁹ iuſſit ꝑparari conuiuiū i veſtibulo horti ⁊ nemoris ꝙ regio cultu ⁊ manu ꝯſitū erat ad q̄ iuitauit maximā multitudinē ppl'i q̄ iuēt⁹ ē i ſuſis: ⁊ erat loc⁹ ꝯuiuij clauſ⁹ pulcherrime ⁊ fortiſſime diuerſis tētorijs fulcitis colūnis marmoreis: ⁊ erant ibi lectuli aurei ⁊ argētei ad q̄eſcēdū: cib⁹ abūdās ad veſcēdū pot⁹ larg⁹ ad bibēdū. Nā ibi vinū vt magnificētia regia digna erat abūdās ⁊ p̄cioſuꝫ ponebat ⁊ nō erat q̄ nolētes cogeret ad bibēdū. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ regē aſſuerū q̄ interp̄tat beatitudo: itelligit xp̄s in q̄ beatificamur q̄tū ad animā in ei⁹ diuinitate ⁊ q̄tū ad corp⁹ i ei⁹ humanitate. Nā ſicut dr Jo. xvij. hec ē vita eterna vt cognoſcāt te ſolū deū verum ⁊ quē miſiſti ieſū xp̄z. Per ciuitatē aūt Suſaꝫ q̄ interp̄tat gaudiū vł leticia itelligit celeſtis patria in q̄ ē omne gaudiū ⁊ omnis leticia plena. Uñ de ibi habitantib⁹ dr Eſa. xxxv. Leticia ſempiterna ſup capita eorū gaudiū et exultationē obtinebūt. Per veſtibulū vo horti ⁊ nemoris ꝙ cultu ⁊ manu regio ꝯſitū erat itelligitur amenitas illi⁹ ciuitatis celeſtis i q̄ amenitate req̄eſcūt beati iuxta ꝙ de ouibus ſuis dicit dñs Eze. xxxiiij. Jn mōtib⁹ excelſis erūt paſcua eorū ⁊ req̄eſcēt in herbis virētib⁹. Dicit loc⁹ ille fact⁹ cultu ⁊ manu ei⁹: qꝛ ipſe ſol⁹ ē ⁊ nō ali⁹ q̄ ſctis ⁊ electis ſuis ibi locū ꝑparauit. ¶ Dr hic locus vallatus tētoris varijs ⁊ firmatis ad deſignādū ſecuritatē celeſtis patrie in qua nullū opꝫ dubitare. Nā ibi fures nō effodiūt nec furāt Mat. vj. ¶ Per cōuiuiū aūt factū in tā delicioſo loco intelligit copioſitas ſuauitatis eterne q̄ xp̄s facit ſanctis in patria. Preparat autem iſtud conuiuiū ſeptē dieb⁹ ꝑ quos intelligit eternitas durationis ei⁹: qꝛ numero ſeptēnario totū tēpus reuoluitur. Conuocant aūt ad iſtud conuiuiū oēs q̄ ſunt in ſuſis qꝛ ad conuiuiū eternū oēs ſunt vocati lꝫ nō oēs intrent. qꝛ Mat. xx. multi ſunt vocati: pauci vo electi. Per lectulos autem ibi exiſtētes in quibus habet hō pēſare itelligi ⁊ delectabilis requies q̄ fugato omni labore ibi reperit. ¶ Jſti lectuli dicūt aurei ꝑpter charitatis ardorē argētei ꝑpter puritatis nitorē. Per cibū vo q̄ reficit ⁊ fortificat hominē: ⁊ vinū qd letificat cor hoīs intelligitur illa ſpiritualis refectio gaudioſa quā habēt ſancti in patria. De q̄ cibo et potu dixit angel⁹ Raphael tob. xij. Ego cibo inuiſibili ⁊ potu q̄ ab hominib⁹ nō pōt videri vtor. Dicit aūt ille cib⁹ ⁊ pot⁹ ibi fore in abūdātia ꝑpter maximā copiā ibi exiſtētē. vñ puer. j. Qui me audierit abſq; terrore req̄eſcet ⁊ abūdātia ꝑfruet malorꝫ timore ſublato. Dicit aūt ꝙ ibi null⁹ cogit ad deſignādū libertatē ꝑfectā quā ibi omnes habēt. vñ Ro. viij. Creatura liberabitur a ſeruitate corruptionis in libertatem glorie filiorum dei.

¶ Quarta pars.

SEquit hoc fecit initiū ſignorū ieſus ⁊c. vbi tāgit collegiū adheſio amoroſa. ꝙ ꝓbat diſcipulorꝫ ꝯfirmatio. Ubi ſciēdū ꝙ q̄ vocati fuerāt ad illas nuptias vidētes h̄ maximū ſignū ꝙ fecerat ih̄s cui⁹ nullū aliū adhuc viderāt ſibi firmit adheſerūt. I pte āt iſta duo tāgit ſcꝫ.

Miraculi primitatem.

Diſcipulorum firmitatem.

¶ Quātū ad primū dicit. Hoc fecit ieſ⁹ ⁊c. vt ſic dicam⁹ illō pſ. Dñs v̄tutū ipſe ē rex glie. ¶ Quātū ad ſcđꝫ dicit. Et crediderūt in eū diſcipuli ei⁹. Sꝫ h̄ ſm Au. videt vnū dubiū: ꝙ ſi ſolū tūc crediderūt ergo cū vocati fuerūt ad nuptias nō fuerūt diſcipuli: cuius oppoſituꝫ dicit euāgeliū: quia vocatus eſt ieſus ⁊ diſcipuli ei⁹ ad nuptias. ¶ Ad hoc ſm Aug. dici pōt ꝙ ante illud miraculū ꝓprie nō fuerūt diſcipuli: qd dicitur contra: quia vocati ſūt diſcipuli ad nuptias debet exponi ꝙ erāt futuri diſcipuli: ſed nōdū erāt. ¶ Poſſet queri de tēpore quo illud miraculū fuit factū. Ad qd reſpondet magiſter i hiſtorijs ꝙ eccleſia tꝫ hec tria: lꝫ diuerſis annis: tñ eadē die facta fuiſſe. ſ. aduentum magorum. xiij. die primi anni baptiſmū eadē. xxx. anni vel. xxxj. Mutationē aque in vinū eadē die reuoluto anno a baptiſmo vnde ꝑpter iſta tria q̄ ea-

quę die ſunt facta: illa die epiphaniaꝝ.i. pluriū illuſtrationū vł'apparitionū xp̄i ꝺr. Epiphania eīn illuſtrationē ſiue apparitionē ſonat vn̄ dicit magiſter i hiſtorijs ꝙ q̄dā illas apparitiōes diſtiguūt ꝓpriis noīb⁹ vocātes epiphaniā apparitionē ſtelle deſurſum fc̄tā ab epi.i.qđ eſt ſupra ⁊ phanos illuſtratio vł'apparitio. Theophaniā ꝟo vocāt appitionē factā in baptiſmo qñ de⁹ pr̄ ait. hic ē fili⁹ me⁹ dilect⁹: a theos qđ eſt de⁹ ⁊c. Bephaniā ꝟo apparitionē factā i domo qđ fuit i nuptijs: ⁊ ꝺr a bet qđ eſt domus ⁊c. quaſi in domo facta. hoc aūt miraculū factū i domo nuptiarū ſignificat illud cōuiuiū qđ fiet in prima domo: de qua dicit p̄s. Letatus ſum in his q̄ dicta ſunt mihi in domū dn̄i ibimus. Ad quam domū nos ⁊c.

¶ Dominica.iij. poſt epiphaniam. Euāgelium.xvj.

Cum deſcēdiſſet Jeſus de mōte ſecute ſunt eū turbe multe ⁊c. Matt.viij. Fm̄ ꝺniam ſanctoꝝ gen⁹ humanū ꝑpter pctm̄ primoꝝ parētū duo magna incurrerat dāna: qꝛ.ſ. fuit a gratuitis expoliatū: ⁊ i naturalib⁹ vulneratū ſicut figuratiue ⁊ parabolice ꝺt dn̄s Lu.x. de hoie deſcēdēte ab hieroſolima in hiericho q̄ incidit i latrones q̄ expoliauerūt eū ⁊ plagis impoſitis ſemiuiuo relicto abierūt. Nā adā a ſtatu pacifico ⁊ inocētie venit ad ſtatū hui⁹ miſerie: tūc deſcēdit ab hieroſolyma q̄ interp̄tať viſio pacis: ⁊ ſignificat ſtatū innocētie in q̄ par erat i hierico q̄ iterp̄tať luna ⁊ ſignificat miſeriā i qua ſum⁹. Tūc aūt a latronib⁹ i.a demonib⁹ fuit expoliat⁹: qꝛ ꝓcurāte diabolo amiſit originalē iuſticiam ⁊ alia dona gratuita: ēt fuit vulnerat⁹ i naturalib⁹: qꝛ vires naturales fuerūt in eo debilitate. Xp̄s igiť pi⁹ ſamaritan⁹ ⁊ medicus vidēs eū ſic denudatū ⁊ debilē: miſericordia mot⁹ venit in mūdū: ⁊ ipſum curās a macula: ornauit eū virtutibus: ⁊ debilitatē ammouēs fortitudinē reſtaurauit. hoc aūt dať nobis intelligi in euāgelio hodierno cū leproſum mūdat: ⁊ paralitico reſtituit virtutē membroꝝ. Jn quo beatus Mat. duo tangit.ſ.

Curationem leproſi ſignificatiuam collationis gratie decorantis.

Sanationē paralitici ſignificatiuā collationis potentie vigorantis.

¶ Primū probat mūdificatio inficiētis macule. Scd̄m ablatio debilitatis inertie. Primū in p̄n. Scd̄m ibi. Cū introiſſet in capharn. ¶ Prima pars.

Quantū ad primū vbi tāgit.⁊c. qđ ꝓbat ⁊c. dicit. Cū deſcēdiſſet ieſus de mōte ⁊c. Ubi ſciēdum ꝙ ſicut in hoie corporaliter loquēdo non pōt ſimul et ſemel ineſſe infirmitas et ſanitas: ita ſpiritualiter i aia nō pōt ſimul ineſſe culpa cū gratia. Sicut igitur qñ hō ſanatur corporaliter amoueť infirmitas: ita qñ dať ſibi gr̄a: amoueť culpa. Jn ſanatiōe igiť hmōi leproſi ⁊ amotiōe lepre datur intelligi collatio gratie ⁊ amotio culpe. Sciendum eſt autē quātum ad expoſitionem litere ꝙ in parte iſta.vj. tangit. ſcꝫ.

Chriſti condeſcenſionem paternalem.

Populi deuotionem filialem.

Jnfirmi infectionem perſonalem

Medici compaſſionem virtualem.

Morbi purgationem ſalutarem.

Magiſtri monitionem exemplarem.

¶ Quātū ad primū dicit. Cū deſcēdiſſet ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s diſcipulis tan͂ꝙ ꝑfectioꝛib⁹ ⁊ nō grauatis peccatoꝝ pōderib⁹ fecit ſermonē i mōte. nō aūt turbis imperfectis. vn̄ quātū ad diſcipulos dicit Orig. Docēte in mōte dn̄o diſcipuli erāt cū ipſo q̄b⁹ datū erat celeſtis doctrine noſſe ſecreta. Quātū ad turbas ſubdit Jn mōtē aūt nequaq̄ aſcēdere poterāt qꝛ q̄s delictorum ſarcina dep̄mit ad myſterioꝝ ſublimia niſi abiecto onere ſcādere minime valēt. Xp̄s igiť vt dulciſſimus pr̄ ⁊ pi⁹ cognoſcēs īfirmitatē turbarū nō valētiū aſcēdere: ⁊ ſciēs eos idigere ſua doctrina deſcēdit de mōte vt eos ibi doceret. ¶ Quātū a ſcd̄m.ſ. ppl'i deuotionē filialem. ꝺt. ſecute ſunt cū turbe mľte. Ubi ſciēdū ꝙ turbe poſtq̄ xp̄s deſcēderat de mōte ⁊ eis loq̄bať ꝓ capacitate eaꝝ ip̄m ſeq̄bāť ⁊ auſcultabāt vt magiſtrū ſapiētiſſimū vt inſtruerenť. vn̄ poterat dicere quilibet eoꝝ illud Eſai.v. Dn̄s mane erigit mihi aurē et audiā eū

quaſi magiſtrũ. ¶ In hoc aũt φ turbis
loquebaẗ ſm capacitatẽ eorũ dat nobis
exemplum ſm Aymonẽ condeſcendẽdi
pplo qñ eis p̄dicamus vt non loquamur
eis nimis alta: ſed ab eis capabilia.
¶ Quãtũ ad tertiũ. ſ. infirmi infectionẽ
pſonalez dicit. Et ecce leproſus ꝛc. Ubi
ſciendum φ hic poſſumus conſiderare.
Feditatem languoris.
Sedulitatem adheſionis.
Humilitatem deuotionis.
Poteſtatem iuriſditionis.
Celeritatem curationis.
¶ Primo feditatẽ lãguoris cũ dicit. Et ec
ce leproſus. Nã lepra ẽ īfirmitas fetida
qꝛ igiẗ iſte erat leproſus. iõ īfirmitate fe
tida laborabat. ¶ Scõo ſedulitatẽ adhe
ſiõis cũ dicit veniẽs. q. d. Scio te dñe di
xiſſe. venite ad me oẽs q̃ laboratis ꝛ one
rati eſtis ꝛ ego reficiã vos Mat. xj. Cũ
igiẗ ḡui īfirmitate laborẽ: iõ ad te venio
vt me cures qꝛ dñe ſi vis potes me mũ
dare. ¶ Tertio ꝯſidera humilitatẽ deuo
tionis cũ dicit adorabat eũ. vñ Chryſo.
Nõ eñ petebat iſtũ q̃ſi hoiem artificẽ ſꝫ
adorabat q̃ſi deũ. Et vt pfectã orõnẽ fa
ceret orat mente orat ꝛ v̄bo: qꝛ ſm Chry.
Oratio pfecta ẽ fides ꝛ ꝯfeſſio. Et Chry.
Nihil eñ digni⁹ offerim⁹ deo q̃ orõnẽ fi
delẽ. Iſte igiẗ ſm Orig. Cadẽs adorat et
ſic ſimplicẽ obtulit poſtulationẽ. d. Tu
dñe q̃ digne adoraris ꝛ merito coleris te
vt deũ adoro qꝛ ſi vis potes me mũdare.
¶ Quarto ꝯſidera ptãtẽ iuriſditiõis cũ
dt dñe. Nã dñs ipe eſt de⁹. i ps. vñ Orig.
Dñe inq̃t p te oia facta ſunt ergo ſi vis
potes me mũdare. ¶ Quito ꝯſidera ce
leritatẽ curatiõis cũ dt ſi vis ꝛc. Nã oia
q̃cunq; voluit deus fecit. in p̄s. vñ orig.
Uolũtas tua opus eſt: qꝛ ꝛ opa volũtati
tue obediũt ḡ ſtatim ſi vis potes me mũ
dare. mihi ad bñficiũ: tibi ad laudẽ vidẽ
tib⁹ aũt ad miraculũ: ꝛ pſiciẽtib⁹ ad do
ctrinã. ¶ Quãtũ ad quartũ. ſ. medici cõ
paſſionẽ virtualẽ dt. Ex extẽdens manũ
ꝛc. Per iſtã eñ manũ extẽſam q̃ leproſuz
tetigit intelligi põt virt⁹ diuina p quã le
proſum curauit vt dicam⁹ de xpo illud
Prouer. vltimo. Manũ ſuã apuit inopi ꝛ
palmas ſuas extẽdit ad pauperẽ. ¶ Poſ
ſet q̃ri quare tetigit leproſum cũ ſit phi
bitũ in lege ſicut pꝫ Leuit. xiij. Rñſio ſꝫ
Chry. φ dñs hoc fecit vt nõ ſe legi ſub
iectũ oñderet ſꝫ dñm legis. ſcõo ſm ipm
vt daret nobis hũilitatis exẽplũ vt nul
lũ ſpernam⁹. ¶ Quãtũ ad q̃ntũ. ſcꝫ mor
bi purgationẽ ſalutarẽ dicit. Et cõfeſtim
mũdata eſt lepra eius. Ubi ſciẽdum ſm
Orig. φ qꝛ iſte nõ dubitauit credere non
tardat ſanatio: qꝛ nõ diſtulit cõfeſſionez
nõ differẗ mũdatio. ¶ Quãtũ ad ſextum
ſ. magiſtri monitionẽ exẽplarẽ dicit. Et
ait illi ieſus vide ꝛc. vbi tria p̄cepit. ſcꝫ.
Occultationem beneficij.
Uenerationem officij.
Oblationem ſacrificij.
¶ Primo precepit occultationez bñficij
cum dicit nemini dixeris. Ubi ſciẽdum
φ quadruplex eſt preceptum. Primũ eſt
pbationis ſicut fuit in Abrãã Geñ. xxij.
de immolatiõe filij. Scdz eſt phibitiõis
ſicut ſunt p̄cepta negatiua q̃ obligãt ho
minẽ ſemp ꝛ ad ſemper ſicut nõ occides
ꝛc. Tertiũ ẽ executiõis ſicut ſũt p̄cepta
affirmatiua q̃ obligãt hoiem ſp ſꝫ nõ ad
ſp ſicut ſunt memẽto vt diẽ ſabbati ſan
ctifices ꝛc. Quartũ eſt inſtructiõis ꝛ iſtð
fuit iſto leproſo. ¶ Scõo p̄cipiet venera
tionẽ officij cũ dicit ſꝫ vade oſtẽde te ſa
cerdotib⁹. In lege q̃dẽ moſayca officiũ
ſacerdotis erat iudicare vtrum hõ eſſet
mund⁹ vel immũdus ꝛ reuocare ipm ad
alioꝝ cõſortiũ vel expellere. Xp̄s ãt vo
luit φ iſte oſtẽderet ſe ſacerdotib⁹. Prio
ppter legis approbationẽ. Scõo ſꝫ hie
ro. ppter miraculi manifeſtationẽ. Ter
tio ſm Orig. propter ſacerdotũ ꝯuerſio
nẽ vt vidẽtes miraculũ cogerẽẗ credere
nec excuſationem haberẽt. Quarto ſm
Gre. propẗ nr̄az inſtructionẽ: qꝛ i hoc in
ſtruimur ſacerdotes reuereri ex q̃ xp̄s
fecit eis reuerentiam. ¶ Tertio p̄cipit
oblationẽ ſacrificij cũ dicit. Et offeres
ibi mun⁹ ꝛc. Ubi ſciẽdũ φ ſicut hẽ Le
uit. xiiij. Qñ aliq̃s leproſus mũdabatur
offerebãt determiatũ ſacrificiũ ſacerdo
tib⁹. Xp̄s aũt voluit φ iſte offerret. Prio
ſm Chryſo. Ut poſtq̃ recepiſſent obla
tionẽ nõ poſſent calũniare miraculum.
Scõo ſm Chryſ. Ne poſtea reputarẽ eũ
immundũ. Tertio ſm Orig. propter ap
probationẽ miraculi. Quãtũ ad ſpiritus

Item expoſitionē ſciendū eſt ꝙ in iſta ꝑte
euangeliſta.vj.tangit ſcʒ.
Humilitatem incarnationis.
Sedulitatem adheſionis.
Feditatem conditionis.
Pietatem compaſſionis.
Celeritatem curationis.
¶ Quātū ad primū dicit. Cū deſcendiſ-
ſet ieſus de mōte. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ illum
mōtē intelligit̄ vno mō ſancta trinitas
in qua dei fili⁹ eſt media ꝑſona. Alio mo
do celū empireū in quo de⁹ habitat: vn̄
pſ. Dn̄s in celo ſedes ei⁹. In illo autez
mōte erat dei fili⁹ anteꝗ̄ veniret in mūdū
ꝛ tūc ad ipm nō poteramus accedere ſʒ
tūc deſcēdit qn̄ ſibi placuit icarnari iu-
xta illud Jo.xv. Exiui a pr̄e ꝛ veni i mū-
dū. Et tūc redemit nos de ſeruitute dia-
boli ſuo ſanguine ꝓcioſo. ¶ Hac āt fuit
figuratū. Exo.iij. Ubi ipſe dr̄. Uidi affli-
ctionē ppl'i in egypto ꝛ clamorē ei⁹ audi
ui ꝛ ſciēs dolorē ei⁹ deſcēdi vt liberarez
eū de manibus egyptiorū ꝛ educerē de
terra illa in terrā bonā ꝛ ſpacioſam ter-
rā q̄ fluit lacte ꝛ melle. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ
ꝑ ppl'm exiſtētē in egypto ſub ſeruitute
pharaonis intelligit̄ gen⁹ humanū qđ
añ aduētū xp̄i erat in tenebris peccato-
rū ſub ſeruitute diaboli. Qđ cognoſcen
tes patres veteris teſtamēti clamabant
ad dn̄m vt ipſos ſua miſericordia libera
ret. vn̄ Moy. Exo.iiij. Obſecro dn̄e mit-
te quē miſſurus es. Quorū vota dei fi-
li⁹ ex alto reſpiciēs miſertus eoꝝ dicit.
Uidi afflictionē ppl'i mei ꝑ meā ſapien
tiā: audiui ei⁹ clamorē ꝑ meā beniuolē-
tiā: ꝛ cognoſcēs ei⁹ dolorē deſcēdi ꝓpter
meā miſericordiā ꝛ in illo deſcēſu i quo
carnē aſſumpſi liberaui eū de manibus
egyptiorū et demonū ꝑ meā potētiam: ꝛ
educēs eos de tenebris introduxi eos i
terrā fluētē lacte ꝛ melle. i. in terrā opu-
lētā. de qua pſ. Portio mea dn̄e ſit in ter
ra viuētiū. ¶ Quātū ad ſcdm̄. ſ. ſedulita
tē adheſionis dicit. ſecute ſunt eū turbe
multe. Qñ eñ chriſt⁹ erat in propria ſub
ſtātia in celis hō nō poterat ad ipm aſcē
dere qñ ꝟo deſcēdit in mūdū ꝑ incarna-
tionē: predicationem: ꝛ miraculorū ope
rationē tūc turbe multe ſecute ſunt eū.
¶ Ad iſtā ſequelā hortat̄ nos ſcriptura.
Deutero.xiij.d. Dn̄m deū veſtrum ſeq̄-
mini ꝛ ipſum timete: mādata illi⁹ cuſto-
dite ꝛ audite vocē ei⁹: ipſi ſeruietis: ꝛ ipſi
adherebitis. ¶ Modū ſūt quo debem⁹
ipʒ ſequi ipſe nos docet Mat.xvj. dicēs.
Si q̄s vult poſt me venire abneget ſe-
metipm ꝓpriā voluntatem dimittendo
per humilitatem ꝛ obediētiā: tollat cru-
cem ſuam carnē macerando per purita
tē ꝛ abſtinētiam ꝛ ſequatur me mundum
deſpiciendo per paupertatem ꝛ indigē-
tiam. ¶ Hoc aūt fuit figuratum Judicū
ix. Ubi ſententialiter dr̄ ꝙ Abimelech
ꝑſequēs aduerſarios. ſcʒ ſychimitas ꝑ-
cidit arboris ramum impoſitumq; ꝛ fe-
rens humero dixit ad ſocios: qđ me vi-
deritis facere cito facite: igit̄ certatim
ramos de arboribus precidentes ſeque
bantur ducem: quos incendētes igne et
fumo aduerſarios necauerunt. ¶ Ubi
ſciendum ꝙ per Abimelech qui interꝑ
tatur pr̄ meus: intelligitur chriſtus: qui
inquātum deus pr̄ nr̄ et rex dici poteſt.
Per aduerſarios vero ſychimitas q̄ in
terpretantur oneroſi intelligunt̄ demo-
nes qꝛ q̄diu ſumus in mundo ꝑmittunt̄
nos tētare: ꝛ nobis moleſtiam facere vt
ipſos vincendo poſſim⁹ mereri. modus
aūt quo debem⁹ eos vincere docet nos
xp̄s portans in humero ramū. i. crucem
hortans ꝙ faciam⁹ qđ ipm videm⁹ face
re. vn̄ Jo.xiij. Exēplum eñ dedi vobis
vt quēadmodū ego feci ſic et vos facia-
tis. Sic aūt admoniti debem⁹ ramos ar
boris. i. lignū crucis aſſumere. ſ. ꝑ verā
pn̄iaʒ: ꝛ auſteritatē mortificare vicia car
nis. Nā q̄ xp̄i ſunt carnē ſuā crucifixerūt
cū vicijs ꝛ cōcupiſcētijs. Gal.v. Signā-
ter aūt dr̄ ꝙ inimicos igne ꝛ fumo neca
uit: qꝛ xp̄us igne charitatis et fumo de-
uote orationis qua ꝓ ſuis crucifixorib⁹
exorauit: diabolū deuicit: cuius exēplo
debem⁹ ꝛ nos inimicos deuincere: qꝛ ſʒ
Gre. Amor dei nūq̄ ociat̄: operat̄ eñ ſi ē
magna ſi aūt operi deſinit: iam amor nō
eſt. ¶ Quātū ad tertiū. ſ. feditatē ꝯditio-
nis dicit. Et ecce leproſus ꝛc. Nā ꝑ illū
leproſum pōt intelligi gen⁹ humanū in-
fectuʒ peccato originali vel actuali. Nā
inſtar lepre peccatū totū gen⁹ humanū
infecit iuxta illud Ro.iij. Oēs peccaue-

rāt ⁊ egēt gloria dei:qꝛ iſtar leproſi erat tumidū ſuperbia:putridū inuidia:fetidū luxuria:⁊ raucū auaricia. ¶ Poſtq̄ igit̄ dei filius deſcēdit de mōte fact⁹ homo: tūc genus humanū inſtar leproſi dꝫ cognoſcere ſuā maculam qꝛ leproſus. xp̄o exhibere reuerētiā:⁊ ideo adorare:cōfiteri excellētiā:qꝛ dn̄s:admirari potētiā qꝛ ſi vis potes me mūdare. ſic ēt dici p̄t de q̄libet peccatore in ſpeciali. ¶ Sciēdum eſt autem q̄ inuenio tres perſonas ꝓpter tria peccata percuſſas lepra. ſ.

Oziā ꝓpter pctm̄ ſupbie ⁊ oſtētationis.

Mariam ꝓpter pctm̄ obloquētie ⁊ murmurationis.

Gyeſi ꝓpter pctm̄ auaritie ⁊ extortiōis.

¶ Primo Ozias ꝓpt̄ peccatū ſupbie et oſtentationis de quo ſnialr̄ dr̄. ij. Paral. xxvj. q̄ eleuatū eſt cor Ozie ⁊ igreſſus tēplū dn̄i voluit adolere icēſuꝫ ſup altare thymiamatis qd̄ non erat officiū niſi ſacerdotū:q̄ cū ꝓhiberet̄ a ſacerdotib⁹ noluit acq̄eſcere ſꝫ minabat̄ eis ſtatiq̄ orta ē lepra i frōte ei⁹ quē expulerūt ſacerdotes de tēplo q̄ fuit leproſus vſq̄ i diē mortis ſue ⁊ habitauit i domo ſeparata plen⁹ lepra. ¶ Ubi ſciēdū q̄ p̄ Oziā cor de eleuatū intelligit̄ q̄libet ſuperb⁹ q̄ ſe eleuat ꝯtra deū ⁊ obliuiſcit̄ ei⁹ ſicut dn̄s dicit de ipſis Oſee. xiij. Eleuauerūt cor ſuū ⁊ obliti ſunt mei. Qꝛ vero oīs ſupb⁹ eſt ābitioſus iuxta illud Abdie. j. Supbia cordꝫ tui extulit te:iō dr̄ q̄ iſte p̄ſumpſit facere qd̄ nō debebat:qꝛ adolere icēſuꝫ. Qꝛ vo ſupb⁹ nō patit̄ corrigi:ſꝫ ſcādalizat̄ iuxta illd̄ eccl'iaſtici. xxiij. In doctrina oīs ſupbus ⁊ maledict⁹ ſcādalizabit̄ iō dr̄ q̄ q̄n iſte fuit corrept⁹ a ſacerdotib⁹ nō audiuit increpatiōes eorū. Sꝫ q̄uis ſic icrepatiōes hoim deſpiciat ſniam tn̄ dei nō p̄t effugere. Nā dies dn̄i ſup oēm ſupbū ⁊ arrogātē hūiliabit̄. eſa. ij. iō ſeq̄t q̄ pcuſſit eū dn̄s lepra ⁊ ſeparat⁹ fuit ab hoib⁹ vt immūd⁹. Sic reuera q̄libet ſuperb⁹ a deo abijcit̄ vt deſpect⁹. iuxta illud p̄s. Tu hūiliaſti ſicut vulneratū ſupbū i brachio vtutis tue diſpſiſti inimicos tuos. ¶ Scd̄o maria ſoror moyſi fuit leproſa ꝓpt̄ pctm̄ obloquētie ⁊ murmurationis de qua dr̄ ſnialr̄ Numeri. xij. q̄ cū detraxiſſet Moyſi irat⁹ dn̄s puniuit eā ⁊ ecce apparuit cādēs lepra q̄ſi nix q̄ extra caſtra expulſa non eſt reuerſa vſq̄ poſt. vij. dies. ¶ Ubi ſciendū q̄ p̄ mariā detrahentē Moyſi fr̄i ſuo itelligit̄ q̄lꝫ q̄ ꝓxio ſuo detrahit. Cui xp̄s i p̄s. Detrahētē ſecreto ꝓximo ſuo hūc ꝓſequebar. Sicut igitur qui aufert rē tp̄alē abſolui nō pōt niſi illa reſtituat ſic q̄ p̄ detractionem aufert a ꝓximo bonā famā non pōt abſolui niſi illā reſtituat. ꝓpter qd̄ admonemur Jaco. iiij. di. Nolite detrahere alterutruꝫ fratres mei. Et qꝛ iſtud vitiū eſt maxime i mulierib⁹ iō ſpāliter ap̄ls dt eis. j. Ti. iij. Oportet mulieres ſimiliter pudicas nō detrahētes ſobrias fideles i omnib⁹. Quia vo pctm̄ iſtud impunituꝫ nō remanet. iō ſequit̄ q̄ maria facta fuit leproſa ⁊ expulſa de caſtris. ſic oīs detractor in anima inficitur ⁊ expellit̄ de caſtris celeſtis patrie. ¶ Hoc aūt fuit figuratū Numeri. xiiij. i exploratorib⁹ quos miſit Moyſes ad explorandaꝫ terrā promiſſiōis:q̄ qꝛ deo ꝓmittenti ⁊ terre quā viderāt detraxerunt:non intrauerūt ad ipſam. Sic reuera oēs qui detrahūt deo ⁊ proximo ⁊ celeſti patrie per terram ꝓmiſſiōis deſignate moriūtur ſpiritualiter quantū ad animam ⁊ priuantur habitatione glorie paradiſi. Signanter autē dr̄ q̄ maria leproſa an̄. vij. dies reuocari nō potuerit qꝛ ſi homo vicio detractiōis peccat vt ex̄ caſtra vite et̄ne mereat̄ expelli nūq̄ reducit̄ niſi pri⁹ peracta pn̄ia perfecta que per numerum ſeptēnariuꝫ deſignatur:quia eſt numerus perfect⁹. ¶ Tertio gyezi fuit leproſus ꝓpt̄ pctm̄ auaricie ⁊ extortiōis:de quo dr̄ ſentētialiter. iiij. Re. v. q̄ accepit a Naamā queꝫ Helyſeus curauerat argētū ⁊ veſtes:cui ait Helyſeus. Nūc igit̄ accepiſti argētū ⁊ veſtes vt emas oliueta ⁊ vineas ⁊ oues ⁊ boues:ſꝫ lepra Naamā adherebit tibi ⁊ ſemini tuo vſq̄ i ſempiternū. Et egreſſus ē ab eo leproſus q̄ſi nix. ¶ Ubi ſciēdum q̄ lꝫ p̄ gyezi vendere volētem curationem Naamā intelligant̄ vendētes et emētes ſpiritualia ⁊ per conſequēs peccatū ſymonie:tamen communi nomine loquēdo intelligi poſſunt omnes auari: cui pctō oēs ſunt dediti:iuxta illud Hiere. vj. A minore quippe vſq̄ ad maioreꝫ

omnes ſtudēt auaricie: et a ꝓpheta vſq
ad ſacerdotē oēs faciūt dolū. Sʒ audi qḋ
dr̄ puer. xv. Cōturbat domū ſuā q̄ ſectaṫ
auaritiā: q̄ aūt odit munera viuet. Sed
tn̄ aduerte ꝙ illos ſniam qꝛ inſtar gyezi
efficiūt lepꝛoſi vñ ꝓpter diuitias anima
maculaṫ ⁊ eternis ſupplicijs deputatur.
vñ puer. ij. Nō ꝓderūt diuitie in die vl-
tionis: iuſticia autem liberabit a morte.
¶ Uel poſſum⁹ dicere ꝙ ꝑ lepram itelli-
gūt. vij. vicia capitalia. Nā primo in car
nis tumore ſignificaṫ ſuperbia: ⁊ hoc deſi-
gnaṫ ꝑ lepꝛā ozie. ij. parali. xxvj. In
exuſtiōe ſignificaṫ iracūdia: ⁊ hoc figu-
raṫ ꝑ lepꝛā ſymonis de q̄ Mat. xvij. In ſi
ti auaricia: ⁊ hoc figuraṫ ꝑ lepꝛā gyezi.
de q̄. iiij. Re. v. In pōderoſitate accidia:
⁊ hoc figuraṫ per lepꝛā Moyſi. de q̄ Exo.
iiij. ꝙ cū miſiſſet manū ſuā ꝓtulit eā le-
proſā. In prurigine gula et hoc figuraṫ
ꝑ lepꝛā. iiij. virorū in porte ſamarie itroi
tu. de quo. iiij. Reg. lvij. In putredine in
uidia. et hoc figuraṫ in lepra Marie ſo-
roris Moyſi Numeri. xij. In fetore anhe
lit⁹ luxuria: ⁊ ꝙ hoc ſit verū ꝑʒ qꝛ leo ex
fetore leene naturaliter ſentit qñ coit cū
alio vñ ipſa ſagax lauat ſe anteq̄ vadat
ad leonē: ⁊ hoc figuraṫ in lepra Joab. ij.
Re. iij. ¶ Quantum ad quartū. ſ. pieta-
tem compaſſionis dicit. Et extēdēs ma-
num ⁊c. Nam manus extenſa fuit ad le-
proſum. i. ad genus humanum: quando
diuinitas fuit humanitati cōiūcta ex cu
ius coniunctione eſt poſtmodū ſanitas
ſubſecuta. ¶ Uel moraliter ſm Orig. xp̄s
manum extēdit peccatori quādo dat gra
tiam: ⁊ peccata dimittit. ¶ Quantum ad
quintū. ſ. celeritatē curationis dicit. Et
confeſtim mundata eſt ⁊c. Naʒ ſtatim qñ
dei filius fuit incarnat⁹ mūdata fuit le
pra originalis peccati. ¶ Uel moraliter
dicere poſſumus ꝙ quādo Chriſtus ma
nu ſua. i. gratia adiuuāte tangit peccato
rem ſtatim lepra actualis peccati curaṫ:
quia ſtatim quādo infunditur gratia cul
pa recedit: qꝛ nō poſſunt ſimul eſſe gra-
tia ⁊ culpa. ¶ Sciendum eſt autem ꝙ le
pra primo mundatur per ablutionē per
quam intelligitur cōtritio: vt ſic ſe hō la
uet per lachꝛymarū flumen: ⁊ figuratur
per lotionē Naaman qui lauit ſe ſepties
in iordane. iiij. Re. v. ¶ Scdo ꝑ oſtenſio
nē ſacerdotib⁹: ꝑ quā intelligiṫ cōfeſſio.
vt ſic ſe homo manifeſtet ſacerdotib⁹: et
hoc figuraṫ Lu. xvij. in. x. viris lepꝛoſis
quib⁹ xp̄s dixit. Ite ⁊ oſtēdite vos ſacer-
dotibus ⁊c. ¶ Tertio per ſeparationē ꝑ
quam intelligitur ſatiſfactio. ⁊ hoc figu
ratur Numeri. xij. in Maria que fuit ex-
tra caſtra. vij. diebus. ¶ Quarto ꝑ inclu
ſionem: ꝑ quā intelligitur religio. ⁊ hoc
figuraṫ i mūdatione manus moyſi: ſicut
habeṫ Exo. iiij. ¶ Quinto ꝑ tactū ꝑ quē
intelligiṫ tribulationū ꝑpeſſio: ⁊ hoc fi-
guraṫ nobis hic vbi dr̄ ꝙ xp̄s tetigit le-
proſū. ¶ Quātū ad ſextū. ſ. ſagacitatē in
ſtructionis dicit. Et ait illi ieſus ⁊c. Ubi
tria documenta nos docet. ſ. nō gloriari
de bonis actibus: cū dicit. Uide nemi-
ni dixeris. Scdo reuerentiā exhibere ſu
perioꝛib⁹ cū dicit. oſtēde te ſacerdotib⁹
Tertio obtēperare monitis ſalutarib⁹
cū dicit et offer. ⁊c. ¶ Moraliter aūt lo-
quēdo hic aliqua tāgit q̄ debēt eſſe i ꝯfeſ
ſiōe. Nā cōfeſſio p̄mo debet eſſe volūta-
ria: non coacta ꝙ notaṫ cū dr̄ vade. Scdo
dʒ eſſe ꝓpria: nō aliena: ꝙ notaṫ cū dr̄ te.
Tertio dʒ eſſe diſcreta nō fatua: ꝙ notaṫ
cū dr̄ ſacerdotib⁹. Quarto dʒ eſſe mani-
feſta nō velata: ꝙ notaṫ cum dr̄ oſtende.
Quinto dʒ eſſe ſatiſfactoria nō vacua ꝙ
notaṫ cū dr̄ ⁊ offer. ⁊c. Sexto dʒ eē firma
nō irrita ꝙ notaṫ cū dr̄ i teſtimoniū illis.

¶ Secunda pars.

SCiendū eſt aūt quātū ad emū
dationē lepꝛoſi: ꝙ ſicut habe-
tur leuit. xiiij. hic erat rit⁹ le-
proſi mundādi ⁊ reuocādi ad
cōmunem habitationem hoīʒ
veniebat eñ vſq ad introitū caſtrorū vl
oppidorū habens ſecum duos paſſeres
viuos quibus licitū erat veſci: lignū ce-
drinū ⁊ yſopum et vermiculum. i. filium
coccineum: ⁊ aquas viuētes ſiue de fon-
te fictili ⁊ occurrēs ei ſacerdos et inue
niēs leprā mūdatā precipiebat offerri ſu
pradicta: ⁊ immolabat vnum paſſerē ſtil-
lans ſanguinē ſuper aquas que erant in
vaſe fictili: aliū ꝟo paſſerem ligans filo
coccineo: ſiue ſerico rubeo cum yſopo in
ſummitate ligni cedrini: q̄ſi faciēs aſy-
ſoꝛiū tingebat iſtud in aquis rubricatis

in ſanguine

l ſanguine paſſeris imolati aſpergebat
ꝙ hoiem mundatū ſepties. Diſſoluens
autem paſſerem viuum dimittebat auo
lare in agrū. Cumqꝫ hō lauiſſet veſtimē
ta ſua radebat omnes pilos corporis:ꝛ
lotꝰ aqua igrediebat̄ caſtra:ita dūtaxat
ꝙ remaneret extra propriū tabernacu-
lum vel propriam domum iter.vij.die-
bꝰ:die aūt ſeptimo ralis capillis capitꝫ
ꝛ barba ꝛ ſupcilijs ꝛ oībus pilis corpo
ris:laudabat corpꝰ ſuū ꝛ veſtes ꝛ tūc po
terat intrare domū ſuā. Die v̄o octauo
duos agniculos imaculatos tollebat:ꝛ
ouē agniculā immaculatā ꝛ tres deci-
mas ſimile.i.farine delicatiſſime ꝛ aſp-
ſeo leo quā ſacerdos ſtatuebat cū iſtꝫ oī
bus in oſtio tabernaculi teſtimonij:ꝛ im
molabat:vnū agnū ꝓ delicto inloco ſctō
ꝛ ſumēs de ſanguine immolati agni po-
nebat ſup extremum auricule dextere
hoīs ꝛ ſup pollicē manꝰ dextere ꝛ pedis
dexteri. De ſextario autē olei mittebat
ſacerdos in manum ſuā ſiniſtram:ꝛ tin-
gens pollicem dexterū in loco qd̄ erat i
manu ſiniſtra aſpergebat ſepties ꝯ ta-
bernaculū Reliquū aūt olei qd̄ erat i ſi-
niſtra manu fundebat ſup extremū au-
ricule dextere hoīs:ꝛ ſuper pollicē ma
nus dextere.ꝛ pedis dexteri ꝛ ſup ſan-
guinē q̄ effuſus ē ꝓ delicto.ideſt ſup ſan
guinem quē effuderat homini in parti
bꝰ ſupradictis ꝛ ſup caput eiꝰ rogabat
ſacerdos pro eo faciens aliquāſpecia-
lem orationē ad hoc ſtatutam. Deinde
faciebat ſacrificiū ꝓ pctō de alio agno
ꝛ ouicula:ꝛ ſic rite mundabatur. Et nota
ꝙ ſm magiſtrū hiſtoriarum differentia
eſt inter peccatum ꝛ delictum:quia pec
catū dicitur grauius factum.ſcilicet ex
induſtria. Delictū vero leuius factū.ſ
ex ignorantia. Uel peccatum dicitur cū
fit quod faciēdum non eſt:qd̄ vocamus
peccatum cōmiſſionis. Delictū v̄o quā
do nō fit quod faciendū eſt qd̄ vocamus
peccatum omiſſiōis. Et propter hoc ali
quando vocatur ſacrificium ꝓ peccato
aliquādo pro delicto vtrūqꝫ tamē ſacri-
ficium ad ſacerdotem ptinebat. ¶ Sciē
dum quantū ad expoſitionē huiꝰ obla-
tionis ꝛ mundationis leproſi ꝙ per illū
leproſuꝫ qui ſeparabatur a cōmunione
hoim intelligitur peccator q̄ ꝓpter pec
catū ſeparat̄ a cōmunione fideliū ꝛ a cō
ſortio angelorū. Iſte ſi debeat pfecte re
cōciliari. Primo reducit̄ ad caſtra.i.ad
cōionē plebis. Scd̄o ad domū ꝓpriā.i.
ad cōſiderationē mentis. Tertio ad ta-
bernaculū teſtimonij.i.ad ꝯfeſſionē lau
dis. In qualibet aūt iſtaruꝫ reductionū
aliquid fiebat vel ex pte ſacerdotis vel
ex pte hoīs recōciliati vl' ex pte vtriuſqꝫ
¶ Quātum ad primam reductionē.i.cō
munionē plebis.ex parte hoīs hec fie-
bāt. Primo ipſe veniebat vſqꝫ ad introi-
tum caſtrorū vl' oppidi ſed nō intrabat.
Scd̄o portabat duos paſſeres ꝛc. Cōue
niēter autē iſta portat mundandꝰ lepro
ſus. Nam q2 pp leprā expulſus erat ab
aliis qñ redijt ad cōionē eorꝫ offert paſ-
ſerē aīal ſociale. Q2 v̄o i lepra ē fetor pu
tredo decoloratio et immundicia. Ideo
ꝯ fetorem offert yſopū:ꝯ putredineꝫ ce
drinum lignū imputribile:contra deco
lorationem filium coccineū ſiue rubeū
contra v̄o immundiciam aquam ſordiū
purgatiuam. ¶ Peccator igitur recōci-
liādus dꝫ ſpōte venire nō coactꝰ. Scd̄o
dꝫ portare duos paſſeres.i.ſe totum of
ferre ꝛ quantū ad potentias ſenſitiuas
ꝛ intellectiuas. Qui ſignāter dicunt̄ vi
ui ꝛ cis veſci licitum:ꝛ ideo mundi:q2
homo ſeipſum totum viuum ꝛ munduꝫ
debet offerre deo iuxta illud Ro.xij. Ob
ſecro inquit vos apoſtolus ꝑ miſericor
diā dei vt exhibeatis corpora veſtra ho
ſtiam viuentem ſanctam deo placētē ra
tionabile obſequiū veſtrum. ¶ Tertio
debet portare lignum cedrinum.i.dein
ceps vitam mundam ꝛ incorruptā duce
re cū odore bone fame: vt ſic dicat illud
eccl'iaſtici.xxiiij. In plateis ſicut cyna-
momum ꝛ balſamum aromatizās odorē
dedi:q̄ſi myrrha electa dedi ſuauitateꝫ
odoris:debet portare yſopū que eſt her
ba parua ꝛ in petris naſcitur.i.dꝫ ſe re
putare paruū.cuiꝰ fūdamētū vbi naſcit̄
chriſtꝰ eſt:qui dīt de ſeipſo Mat.xj. Diſ-
cite a me q2 mitis ſum ꝛ hūilis corde ꝛ
de q̄.j.Corint.x. Petra aūt erat xp̄s dꝫ
portare filium coccineum.i.igne ſpūs
ſancti ꝛ charitatis incēdi:vt ſic dicat cū
apoſtolo Ro.v. ¶ Charitas dei diffuſa

eſt in cordib⁹ nr̄is p̄ ſpiritū ſanctū q̄ da‑ r⁹ ē nobis. ¶ Quarto dʒ portare aq̄s vi uas i vaſe fictili. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p̄ vas fictile ſiue terreū intelligit̄ corp⁹ hoīs. Per aq̄s aūt viuētes: intelligit̄ aqua la‑ chrymaꝝ quā pctōr dʒ portare: qꝛ dʒ pec catū dolere ꝛ flere ꝛ pniaʒ agere vt idul‑ gētiā mereat̄. Nā pnia ē ꝯmiſſa flere et flēda nō cōmittere. Iſtā aquam petebat hiere. Hiere. ix. d. Quis dabit capiti meo aquā ꝛ oculis meis fōtē lachrymaꝝ ꝛ plorato die ac nocte. ¶ Ex p̄te ſacerdo tis illa fiebāt. Nā p̄io ſacerdos ocurre bat hoī recōciliādo vbi ſciēdū ꝙ p̄ illuʒ occurſū itelligit̄ diuīa mīa p̄ueniēs pec catorē: ꝛ dās ſibi bonā iſpirationē vt cō uertat̄: ꝛ ipſe ē parat⁹ ſi peniteat: idulge re. Uñ ip̄e dt̄ Eſa. xviij. Nolo mortē pctō ris ſʒ vt magꝭ cōuertat̄ ꝛ viuat. ¶ Scd̄o immolat vnū paſſerē ſtillās ſanguinem ei⁹ ſup̄ aquas q̄ erāt in vaſe fictili. Ubi ſciēdū ꝙ p̄ illū paſſerē q̄ interficit̄ intel ligit̄ ſenſualitas: q̄ dʒ iterficī ꝛ mortifica rī pctīs: qñ pctōr ad deū cōuertit̄. Ad qd̄ nos admonet ap̄ls. col. iij. d. Mortifica‑ te mēbra veſtra q̄ ſunt ſup̄ terrā. i. q̄ ſunt ī corp̄e terreo. ¶ Per ſanguinē itelligit̄ peccatū: qꝛ ſanguis p̄ peccato i ſcriptu‑ ra ponit̄ vt p̄ʒ Mat. xxvij. Sāguis ei⁹ ſu p̄ nos ꝛ ſup̄ filios nr̄os. Sāguis igitur paſſer. i. peccata q̄ hō ſequēdo ſenſuali‑ tatē ꝯmiſit: tūc ponit̄ in aq̄s viuētib⁹ qñ hō peccata regitās: lachrymas fundit. ¶ Tertio ligabat aliū paſſerē viuū ꝛ yſo p̄ū cū filio coccineo ad lignū cedri faci‑ ens q̄ſi aſpſoriū ꝛ tīgebat illā i aq̄s ru‑ bricatis ſanguīe paſſeris immolati. Ubi ſciēdū ꝙ p̄ iſtū paſſerē viuū itelligit̄ rō: q̄ mori nō dʒ. Hec autē in ſanguīe intigi tur īmolati paſſeris: qñ recordat̄ de pec catis cōmiſſis ſenſualitatē ſequēdo. Sʒ aduerte ꝙ nō in puro ſanguine intingit̄ ſʒ aqua mixto: qꝛ nūꝗ aīa dʒ recordari d̄ pctīs cōmiſſis quin ipſa doleat ꝛ iducat̄ ad fluuiū lachrymaꝝ q̄ ſignificāt̄ p̄ aquā ¶ Quarto aſp̄gebat cū illo aſpſorio aq̄s rubricatis hoīeʒ ſepties. Ubi ſciendū ꝙ qꝛ pctōr p̄t peccare ſeptiformiter. ſ. p̄ ſu perbiā inuidiā ꝛc. a quib⁹ oꝫ ꝙ hō mū det̄: ꝛ iō ſepties aſp̄gebat̄. ¶ Quīto diſ‑ ſoluebat paſſerē viuū ꝛ dimittebat eū vo lare in agrū. Ubi ſciēdū ꝙ p̄ iſtum paſſe rē p̄mo ligatū poſtea ſolutū intelligit̄ anima peccatoris: q̄ p̄i⁹ dū erat in pec cato erat ligata: ſed qñ cōuertitur diſſol uitur. Ut ſic poſſit dicere illud p̄s. Ani‑ ma nr̄a erepta ē de laqueo venantiū: la‑ queus cōtrit⁹ eſt ꝛ nos liberati ſumus. Sic igit̄ anima diſſoluta a vinculo iam ampli⁹ ligari non dʒ conſentiēdo pecca tis: vt ſic ampli⁹ non claudat̄ in carce‑ re: ſʒ ip̄a ſit dn̄a ſit libera. ꝛ ſic dʒ i agrū volare. i. ſe erigere in agrū ſancte ſcri‑ pture ad cōtēplādum diuina p̄ iuge ſtu dium: ꝛ meditatiōes deuotas. Ibi ſunt flores ibi odores: ibi ſpirituales ꝯſola‑ tiōes. ¶ Iterū ex p̄te hoīs illa fiebant. ¶ P̄io lauabat veſtimēta ſua. Per qd̄ i telligo cōuerſationē bonā ꝛ honeſtā quā hō recōciliat⁹ dʒ habere q̄ ornat hoīem ſicut veſtimēta corpus. Uñ ſibi dr̄ eccle ſiaſtici. ix. Omni tempore ſint veſtimēta tua candida. ¶ Scd̄o radebat oēs pilos corporis: p̄ quos qꝛ ex ſuperfluitate na‑ ſcuntur: intelligūtur mūdana ſuperflua que dʒ homo a ſe amputare. ¶ Quarto igrediebat̄ caſtra: p̄ qd̄ intelligitur recō ciliatio hoīs cū eccl̄ia. Sic igit̄ pecca‑ tori mūdato dicit eccl̄ia. Geñ. xxiiij. In gredere bñdicte dn̄i: cur foris ſtas. q. d. iam foris ſtare non debes. ¶ Quātū ad ſecundā reductionē. ſ. ad cōſiderationeʒ mentis: ſciendum eſt ꝙ homo poſtꝗ in greſſus fuerat caſtra: anteꝗ intraret do muʒ propriā duo faciebat. Primo ſeptē diebus ſtabat extra domū propriā. Ubi ſciēdū ꝙ p̄ iſtos. vij. dies: itelligit̄ ſepti‑ formis ſatiſfactio p̄ peccatꝭ. vij. capita lib⁹ a quib⁹ fuerat primo mūdatus. Naʒ nō ſufficit mundatio: niſi ſequat̄ ſatiſfa‑ ctio. dʒ hō igit̄ i q̄ p̄i⁹ regnauit ſup̄bia ſatiſfacere p̄ obediētiā ꝛ humilitatē. In quo inuidia p̄ beniuolentiā ꝛ charitatē In quo ira per patientiā ꝛ tolerabilita tem. In alio accidia. per diligētiā ꝛ ſtre nuitatē. In quo auaricia: p̄ eleemoſynā ꝛ pietatē. In quo gula per moderātiam ꝛ auſteritatē. In quo luxuria per cōtinē tiaʒ ꝛ caſtitatem. ¶ Secundo homo die vij. tondebat pilos capitis barbe et ſup̄ cilioꝝ ꝛ totius corporis. Ubi ſciēdū ꝙ p̄ capillos caput ornātes intelligit̄ curio

ſtas oſtentationis. per barbā qd eſt ſi-
gnū virile: ferocitas cōuerſatiōis. per
ſupcilia eminētia ſublimitas dn̄atiōis.
Per capillos corpis q naſcūt ex treſtri-
b⁹ vapoꝛib⁹ ſupfluitas trene poſſeſſio-
nis. oīa illa dn̄t radi. ab hoīe q vult igre
di domū ꝯſideratōis mētꝫ ſue. ¶ Quātū
ad tertiā reductionē. ſ. cōfeſſionē laudꝫ.
ſciēdū ē ꝙ ex pte hoīs dꝫ ꝙ die. viij. tol-
lebat duos agnos immaculatos ꝛ ouez
anniculā immaculatā: ꝛ tres decimas ſi
mile ꝯſperſe oleo ꝛ vinū ſextariū olei.
¶ Ubi ſciēdū ꝙ p vnū agnoꝝ itelligit
Xp̄s. q ē agn⁹ dei q tollit pctā mūdi. Jo.
ij. Per aliū vo intelligit choꝛ⁹ olꝫ ſctōꝝ
qui fuerunt puri ꝛ mundi vt agnus. Per
ouē vero ſine macula intelligitur eccle
ſia: cui xp̄s Cāt. v. Tota pulchra es ami
ca mea ꝛ macula nō ē in te. Per tres de
cimas ſimile intelligit fides trinitatis
puriſſime. Per ſextariū autē olei qd ſu-
pernatat alijs liquoꝛib⁹: intelligit cha-
ritas ꝛ mia. Cum iſtis igitur oib⁹ dꝫ ad
tabernaculū teſtimonij accedere: vt poſ
ſit ad confeſſionē dignā laudis intrare.
¶ Ex parte autē ſacerdotis illa fiebāt.
Nā primo hō cum ſupradictis ſtatueba
tur in oſtio tabernaculi: vt iam ſicut mū
datus poſſit audire ꝛ videre que ſunt in
tabernaculo. i. in eccleſia ſctā. ¶ Scdo
offerebat agnuꝫ vnū ꝛ ſextariū olei Ubi
ſciēdū ꝙ ſacerdos tūc agnū. i. xp̄ꝫ offert
qn̄ laudat p̄dicat ꝛ explicat xp̄i paſſionē
qualiter pi⁹ pro impijs iuſtus pro iniu-
ſtis: dn̄s p ſeruis: voluit crucifigi: ꝛ mo
ri. ¶ Per ſextariū vo olei deſignat q̄to
oleo pietatis affluebat Xp̄s cuꝫ p ſuis
perſecutoꝛib⁹ exoꝛaret. d. pater ignoſce
eis: qꝛ neſciunt qd faciunt. ꝛ hoc eſt quo
pctā delētur. ¶ Tertio ſumebat de ſan-
guine agni: ꝛ ponebat ſuper extremū au
ricule dextere: ꝛ pollicis magn⁹ ꝛ pedis
dexteri hominis. ¶ Ubi ſciendum ꝙ in
iſtis trib⁹ locis tangebat ſingularit qꝛ
in aure auditus intelligitur: i manu vo
ꝛ pede opatio deſignat. Tangit ſangui-
ne. Xp̄i ergo auris vt munda ſit ſemper
apta ad audiendū verbū dei iuxta illud
Luce. viij. Qui habet aures audiēdi au
diat. Tāgit manum ꝛ pedē vt bn̄ opere-
tur: ꝛ currat in via mandatoꝝ dei. ¶ Si
gnāter aūt tm̄ dextera pars tangitur: vt
cum laude nō admiſceant humana. iu-
xta illd Matt. v. Neſciat ſiniſtra tua qd
faciat dextera tua. Tangit ſolū in extre
mitatibus: per quas intelligit perſeue-
rantia q debet eſſe in bonis operib⁹ qꝛ
Mat. x. Qui pſeuerauit vſq; in finē hic
ſaluus erit. ¶ Quarto ponebat oleū in
manu ſiniſtra: ꝛ ſpergebat manu dextera
ſepties ꝯ tabernaculū. Per. vij. ei aſper-
ſiones ꝯ tabernaculum ſignificat recō-
ciliatio pfecta peccatoris ad eum. Ubi
ſcendū ꝙ homo peccans p. vij. vicia di-
cta ſuperi⁹. ſi vult ad vitā eternā ingre-
di. Primo dꝫ d ꝯmiſſis doloꝛe: ꝛ iō dictū
fuit ſuperi⁹ ꝙ ſepties aſpergebat aquā.
Scdo dꝫ pro delictis ſatiſfacere: ꝛ iō di
ctum fuit ꝙ ſeptē dieb⁹ debebat ſtare ex
tra domū ppriā. Tertio deo reconciliat
ꝛ iō dꝛ hic ꝙ ſacerdos aſpergebat oleū
ꝛc. ¶ Signāter autē dꝛ de manu ſiniſtra
ſpargi cū manu dextra: qꝛ iſta reconcilia
tio iſto mūdo inchoatur deſignato p ſini
ſtrā ꝛ in alio pficit ſignificato p dexterā.
¶ Quinto fundebat oleū ſup extremum
auricule ꝛc. ꝛ ſup caput. ad deſignanduꝫ
ꝙ vbi poſitus erat ſanguis p quē hō re-
dēptus eſt ibi ponitur oleū. i. mia p quā
hō deo recōciliat. ꝛ ponit ēt ſuper caput
i. ſuper aīam qꝛ totus hō tam q̄tum ad
corpus q̄ q̄tū ad aīaꝫ deo efficit grat⁹.
¶ Sexto rogabat ſacerdos p ipſo. Ubi
habem⁹ exēpluꝫ vt hoīes qui nō ſunt di
gni exaudiri a deo ſuffragia petant ſctō
rum hoīꝫ quoꝝ precib⁹ adiuuent iuxta
illud Job. v. Uoca ſi eſt qui rn̄deat tibi: ꝛ
ad aliquē ſctōꝝum ꝯuertere. ¶ Septimo
immolabat faciēs ſacrificiū ſcꝫ agnū ꝛ
ouē. ꝛ tres decimas ſimile: q tūc immo-
lant qn̄ choꝛ⁹ ſanctoꝝ ſctā mater eccl'ia
ꝛ fides trinitatis laudāt ꝛ extollūt: qui
bus ſi hō mente ꝛ opibus adhereat: rite
in hoc mūdo mundat per grām ꝛ tandeꝫ
peruenit ad gloriam. ¶ Scda pars.

Sequitur. Cū aūt introiſſet ca
pharnaū ꝛc. Ubi tāgit ſanatio
nē paralitici ſignificatiuā reſiſ-
tentiōis potētie vigorātis qd
pbat ablatio debilitātis iner
tie. Ubi ſciendum ꝙ ſicut homo paraliti
cus ē debilis virtutis ꝛ ſe iuuare nō po

teſt niſi medicamētis fortificet in mem bris: ſi hoc in pctis exiſtens efficit debilis ⁊ q̄to plus peccat: tanto efficitur debilior ad reſiſtendū: ⁊ ad peccādum pronior niſi ſibi virtus a dn̄o cōferat. Hanc autē virtutē patus eſt de⁹ conferre ſi ab ipſo modo debito poſtulet ſicut nobis hic innuitur. Circa aūt ipſam partez tāgit. vj. euangeliſta ſcz.

Preſidentis ſollicitā pcurationem.
Medicantis benignā condeſcenſionez.
Depoſcentis pfundam hūiliationem.
Adherentis dignā cōmendationem.
Diſcernentis mirā diſtinctionem.
Promittentis firmā conſecutionem.

¶ Quātū ad p̄mū vbi tāgit ⁊c. dt. Cū āt itroiſſet caphar. ⁊c. Ubi ſciēdū q̄ poſtq̄ xp̄s iſtruxit diſcipl'os i mōte: ⁊ ſanauit leproſuz poſt mōtē deſceſū: de gēte iudaica ſꝫ Chryſ. venit caphar. vt ibi gētilib⁹ miracl'a faceret q̄ vtroſqꝫ venerat ſaluatur⁹. Et h̄ tria poſſumus conſiderare. ſ.

Continentis ſitum.
Poſtulantis actum.
Infirmantis modum.

¶ Quātū ad ꝯtinētis ſitū dt. Cū itroiſſet caphar. q̄ fuit ciuitas: cui⁹ habitatores erāt xp̄o reuerētes ⁊ ad fidē recipiē dā diſpoſiti: ꝓpt̄ qd̄ xp̄s fecit i ea miracl'a m'ta. ¶ Quātū ad poſtulātis actū dt. Acceſſit ad eū cēturio. ⁊c. Ubi ſciēdū ſꝫ Aug. q̄ cēturio dr̄ ille q̄ h̄ꝫ ſub ſe. c. milites. q: ꝟo illa terra tūc erat ſubiecta romanis: erat ibi ille cēturio ꝓ ip̄s q̄ erat gētilis. Hic igit̄ acceſſit ad xp̄m nō corꝑaliter ſꝫ effectu ⁊ ꝑ internūcios: votū eīn ſuū expſſit ⁊ ꝯmiſit ſeniorib⁹ iudeoꝝ tanq̄ magis familiarib⁹ xp̄i. de q̄ Orig. Acceſſit alienigena gn̄atiōe: ſꝫ domeſticus corde: alien⁹ natione ſꝫ prim⁹ fide: pri̇ceps militū: ſꝫ poti⁹ angeloꝝ. Acceſſit aūt reuerēter. q: rogās hūil'r ⁊. d. fidelit̄ dn̄e: tollēs documētū ap'li. phili. iiij. d. In oī oratione ⁊ obſecratiōe: cū gratiarū actione petitiones vr̄e innoteſcāt apud deū. ¶ Quātū ad infirmantis moduz dicit. Puer me⁹ ⁊c. Ubi ſciēdū q̄ cēturio illū ſeruū ſuum nō ſeruū vocat ſꝫ pueꝝ vel ratione hūilitatis vel dilectionis cōtra illos ſm Aug. qui nō ſolū ſeruos ſed eoꝝ maiores deſpiciūt. ¶ Quātū ad ſcd̄m vbi tāgit medicātis benignā condeſcēſionē dicit. Et ait illi ieſus ⁊c. Ubi ſciēdū ſm Hiero. ⁊ Chryſo. q̄ ideo xp̄s vēturū ſe ꝓmiſit ad lāguidū: q: vidit cēturiōis humilitatē ⁊ fidē ꝑ ſeruo p̄cātē. ¶ Quātū ad tertiū. ſ. depoſcētis ꝓfūdā humilitatē dt Et reſpōdens centurio ⁊c. Ubi tria conſiderare poſſumus ſcz.

Proprie humilitatis confeſſionem.
Diuine poteſtatis ꝓteſtationem.
Inducte exēplaritatis deductionem.

¶ Quātū ad p̄mū dicit. Et r̄ndēs cē. ⁊c. Ubi ſciendū q̄ centurio q: erat gētilis forte adhuc habebat i domo ydola de q̄ timebat xp̄m offendere: cum tn̄ ip̄m deū eſſe crederet: ipſi⁹ immēſitatē cōſiderās indignum ſe reputat vt domū ei⁹ itret. Quia ꝟo ſm Aug. ſe reputauit indignū meruit eſſe dignus. ¶ Quantū ad diuine poteſtatis ꝓteſtationem dicit. ſꝫ tm̄ dic verbo ⁊c. Ubi Bed. Magna fides: q̄ dei dicere credit eſſe facere. Inuenio autez illud verbum de quo hic dicitur eſſe.

Creatiuum non entium.
Sanatiuum languentium.
Saluatiuum pereūtium.

¶ Primo eſt creatiuum nō entiū. Unde Jo. j. Omnia ꝑ ip̄m facta ſunt. ¶ Secūdo eſt ſanatiuum languētium. Naz ipſe eſt qui ſanat oēs īfirmitates noſtras in p̄s. ⁊ idē Miſit verbum ſuum ⁊ ſanauit eos. ¶ Tertio eſt ſaluatiuū ꝑeuntium: Unde p̄s. Iſte paup̄ clamauit ⁊ dn̄s exaudiuit eū et de oībus tribulationibus ſuis ſaluauit eū. ¶ Quātum ad inducte exēplaritatis deductionē dicit. Nā ego homo ſub poteſtate ⁊c. q. d. ſm Orige. Si ego q̄ licet ſim ſub poteſtate: ſolo imperio ꝟbi qd̄ dico ſubditis meis hic faciunt quātomagis tu q̄ ſub nulli⁹ poteſtate es oīa tibi ſubſunt potes imperare vel a te vl' miniſterio angeloꝝ vt recedat infirmitas et ſuccedat ſanitas. q. d. multomagis. Nā de te ſcribit̄ in p̄s. Oīa ſubieciſti ſub pedibus eius. ¶ Quātum ad quartū. ſ. adherentis dignā cōmendationem dicit. Audiēs aūt ieſus mira. ⁊c. Xp̄s ſm Aug. miratus fuit. i. ad moduz admirātis ſe habuit. vl' q: alios fecit mirari. ¶ Quātum ad quintum. ſ. diſcernētis miram diſtinctionem dicit. Dico au

tem vobis ꝛc. Ubi ſciēdū ſm Augu. ꝙ p orientem ꝛ occidentem intelligitur tot⁹ mundus dicit igitur dico autē vobis ꝙ multi .ſ. aliȷ̄ ꝙ̄ iudei venient .i. ad cognitionem fidei cōuertētur ꝛ recumbēt .i. requieſcent cū Abraam ꝛc. in regno celorum. Filiȷ aūt regni .ideſt iudei eȷ̄ci. ꝛc. ❡ Quantū ad ſextum .ſ. ꝓmittentis firmam cōſecutionem dicit. Et dixit ieſus centurioni vade ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ fides meretur multa. iuxta illud Matth. viiȷ. Oia poſſibilia ſunt credenti. Quia igit̄ centurio fidē habuit ꝙ xp̄us poſſet ſanare ſeruū: iō ꝓmeruit ſanitatē ſm Chryſoſto. Uñ ſequitur. Et ſanat⁹ eſt puer ex illa hora. ❡ Sciendū eſt autē ꝙ loquendo moraliter circa curationē iſti⁹ infirmi. viiȷ. poſſumus cōſiderare. videlicet.

Hominem infirmantem.
Infirmitatem affligentem.
Conditionem aggrauantem.
Locum continentem.
Dominū impetrantem.
Medicum liberantem.
Modum promerētem.
Succeſſum iocundātem.

❡ Primo cōſidera hominē infirmātē q꞉ erat ſeru⁹. ❡ Ubi ſciendū ꝙ p iſtū ſeruū intelligit̄ ſenſualitas q̄ dꝫ rationi ſubiȷ̄ci ratiōi iuxta qđ dꝛ Geñ. iiȷ. Subtus te erit appetit⁹ ei⁹: et tu dñaberis illi⁹. Si aūt ecōuerſo hō ꝑmitteret ſenſualitatē rationi dñari eſſet res ꝑnicioſa. Et hoc fuit figuratū p Salomonē Prouer. xxx. di. Per tria moueť terra ꝛ quartum qđ nō poteſt ſuſtinere. Per ſeruū cū regnauerit. Per ſtultū cū ſaturatus fuerit cibo. Per odioſam mulierē cū in matrimonio fuerit aſſumpta. Et p ancillā cū fuerit heres dñe ſue. Ubi ſciendū ꝙ in hoie ꝑncipaliter ſunt duo .ſ. corp⁹ ſiue ſenſualitas ꝛ aia ſiue rō. Per ſeruū igit̄ qui dꝫ eſſe obediens dño ſuo: intelligit̄ ſenſualitas q̄ debet eſſe obediēs rōni. ꝛ etiam intelligit̄ p ſtultū q꞉ ſibi ſapiētia nō congruit: ſed magis aīe que etiā itellitur p mulierē: q꞉ ſicut vir habet regere mulierē ſic ratio ſenſualitatē que ideo odioſa dicitur: q꞉ contrariať in ſuis actib⁹ rationi iuxta illud Romañ. vȷ̄. Uideo aliā legem in mēbꝛis meis repugnātem legi mētis mee ꝛ captiuitatē me in legem peccati. ſimiliter etiaꝫ daŕ intelligi per ancillā: q꞉ ſicut ancilla bona reſpicit ad voluntatē dñe ſue: ſic ſenſualitas debet reſpicere rōnē. Licet aūt ſic deberet eſſe tñ aliquādo cōtrarium accidit: ꝛ tunc p tria fit motio in terra .i. inoꝛdinatio in hoie ſꝫ quartū nō poteſt ſuſtineri Nam aliquādo contingit ꝙ ſenſualitas dñatur rationi: ꝛ tūc ſeruus regnat. aliquādo delectať in illicitis guſtabilibus ꝛ tūc ſtultus ſaturať cibo. aliquando in illicitis: ꝛ tactib⁹: ꝛ tūc mulier odioſa accipitur in matrimoniū. Sed quartū .ſ. ꝙ ancilla ſit heres dñe .i. ꝙ habeat hereditatem vite eterne qđ rationi debeť. hoc eſſe nō poteſt q꞉ impoſſibile eſt ſequētē ſenſualitatem vitā eternā poſſidere. q꞉ Rom. viiȷ. Si ſm carnē vixeritis moꝛiemini. ❡ Scđo cōſidera infirmitatē affligētem: q꞉ paraliſis. q̄ eſt leſio ꝑtis coꝛpoꝛis cū diminutiōe vel pꝛiuatiōe ſenſus vel mot⁹ vel vtriuſq꞉: p quā intelligit̄ peccatoꝛ ꝙ̄tū ad coꝛp⁹ ꝛ ſpecialr̄ accidioſus q꞉ in actib⁹ ſp̄ualib⁹ vel deuotiōe nō ſentit aut vtroq꞉ pꝛiuať. ❡ Sciēdum eſt aūt ꝙ paraliſis cauſať vel ex nimio humoꝛe p qđ intelligit̄ gula ꝛ luxuria. Uel ex nimo caloꝛe per qđ auaritia Uel ex frigiditate p qđ inuidia. Uel ex vulnere incidēte vel diuitēte: p qđ ſupbia. aliqñ paraliſis eſt termin⁹ alterius moꝛbi puta appoplexie q̄ eſt opilatio ventriculoꝝ cerebꝛi vniuerſalr̄ ꝛ ſic impedit rōnē p qđ ira. Et ſic ꝑꝫ ꝙ ad cauſandū peccatū accidie ſignificatū p paraliſim cetera pctā cōcurrūt ex q̄bus fit hō piger ꝛ inſenſibilis circa ſp̄ualia et diuia ❡ Unde talis pōt figurari per alchimū de quo dꝛ ſinaliter .j. Mach. ix. ꝙ cum eſſet in malis operib⁹ faciendo deſtrui muros domus ſancte interioꝛis ꝛ opera ꝓphetaꝝ: ꝑcuſſus eſt a dño ꝛ impedita ſunt opa eius. ꝛ cōcluſum eſt os eius ꝛ diſſolut⁹ eſt paraliſi: nec vltra potuit loqui verbum: ꝛ mandare de domo ſua: ſed moꝛtuus eſt in tēpoꝛe iſto cū toꝛmento magno. ❡ Ubi ſciendum ꝙ p alchimū qui interꝑ̄tať fermētū vani cōſiliȷ̄: intelligit̄ peccatoꝛ qui vanum conſiliuꝫ fermētare diciť ex eo ꝙ ſequēs car

nis deſideria q̄uis vana: tñ fermentum
admiſcet in ipſis: qꝛ q̄uis videātur dul
cia: ad penaruꝫ tñ acredinē ducūt. iuxta
illud Prouer. xiiij. Extrema gaudij luct⁹
occupat. ¶ Iſte aūt malis operibus inſi
ſtere dicitur deſtruēs ⁊c. qꝛ peccatoꝛ dū
ſe laxat ad illicita aperiendo feneſtras
exteriorum ſenſuum quibus vallat̄ aīa
ꝓpugnabilis mors ſubintrat: iuxta illḋ
Hiere. ix. Aſcendit mors p̄ feneſtras no
ſtras ingreſſa eſt domus veſtras. Opera
etiam ꝓphetarum deſtruit. dum nō pre
ceptis dei nec cōſilijs acquieſcit. Ut ſic
dicatur de ipo illud ps. Uerba oris ei⁹
iniquitas ⁊ dolus noluit intelligere vt
bene ageret. Dicitur autē ꝙ iſti⁹ impe
dita ſunt opera ⁊c. quia peccatoꝛ ꝓpter
peccata ipedit̄ in virtuoſis operib⁹: nec
debite pōt deū laudare: ⁊ fit inſenſibilis
ad diuina. ¶ Dicitur aūt ꝙ vltra loqui
non potuit nec de domo ſua mādere: qꝛ
pctōꝛ qui dū vixit pſeuerauit in vitijs:
in fine qñ moritur nō poteſt vel ſaltē nō
de facili aīam ſuā digne diſponere nec
ipſā debite ordinare. Ut ſic verificet̄ de
ipſo illud Augu. Hac aīaduerſione per
cutitur pctōr vt moriens obliuiſcat̄ ſui
qui dū viueret oblit⁹ eſt dei. Uñ ſeq̄t ꝙ
mortu⁹ eſt cū tormento magno ita reue
ra pctōr cū tormēto mori dꝛ qꝛ non ſolū
dolorē ſeparatiōis anime ſentit a corpo
re ſed etiā aīa eius eternis deputat̄ ſup
plicijs. Ut ſic dicatur de ipſo illud Luc.
xvj. Mortu⁹ eſt diues ⁊ ſepult⁹ in infer
no. ¶ Tertio ꝯſidera cōditionem aggra
uantem quia puer ⁊c. Ubi tāgit tres ma
las conditiones in peccatore ſcꝫ.
Fatuitatē excecantē reſpectu intellect⁹.
Peruerſitatē obliquātē reſpectu affect⁹
Anxietatē affligentē reſpectu effectus.
¶ Quātū ad primū dicit puer. pueri eñ
conſueuerunt eſſe fatui ⁊ multotiēs p̄
cioſa pro vilibus cōmutare: quod quidē
faciūt pctōres fatui q̄ ꝯſideria carnis ſe
quunt̄ de quoꝝ q̄libet dꝛ Eccl̄. x. Ue ter
re cui⁹ rex puer ē: ⁊ cui⁹ pricipes mane
comedūt. Uñ dꝛ nobis Apo. j. Cor. xiiij.
Fratres nolite pueri effici ſenſibus ſed
malicia paruuli eſtote ſenſibus aūt pfe
cti. ¶ Quātū ad ſcḋꝫ dicit iacet i domo
Nā hō iacere tūc dꝛ qñ nō hꝫ affectū di
rectū i deū: ſꝫ ad terra ꝓcliuū. Uñ talis
pōt figurari p̄ Noe de quo dꝛ Geñ. ix. ꝙ
cepit Noe vir agricola exercere terrā ⁊
plātauit vineā: bibenſq̄ vinū inebriat⁹
eſt ⁊ nudatus iacebat in tabernaculo in
cuius denudatiōe diſcooperuit ſua pu
denda. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p̄ Noe inquātū
agricola ⁊ plantās vineā: intelligit̄ ho
mo deditus auaritie ⁊ rebus mundanis
inquantū inebriās ſe vino deditus pctō
gule qḋ etiā eſt incitatiuuꝫ luxurie. His
aūt deditus facere dicitur qꝛ affectuꝫ re
curuat ad terrena nudatus aūt: qꝛ ſpo
liatus diuina gratia: dicit̄ autē oſtēdiſſe
pudenda qꝛ cum peccatoꝛ ad examē tra
hetur in die iudicij: peccata que ꝑpetra
re nō erubuit: ⁊ de quib⁹ noluit penite
re: erūt oībus manifeſta: ⁊ ſic corā oībus
reuelabit̄ ei⁹ putredo iuxta illud. Naū
iij. Ecce ego ad te dicit dñs exercituū ⁊
reuelabo pudēda tua in facie tua: ⁊ oſtē
dā gētib⁹ nuditatē tuā: ⁊ regnis ignomi
niā tuā: p̄ pịciā ſup te abominatiōes: ⁊
cōtumalijs te efficiā: ⁊ ponā te i exēplū.
¶ Quantū ad tertiū dicit. Et male torq̄
tur. Nā hō mūdanis dedit⁹ ⁊ p̄ anxieta
tē torquet̄ interi⁹: ⁊ p̄ diuerſos labores
exteri⁹. Ut ſic verificet̄ de ipſo illḋ Sa
p̄. xj. Per que peccat q̄s p̄ hic ⁊ torq̄tur
qꝛ etiā poſtmodū eternaliter cruciatur.
¶ Quarto cōſidera locū ꝯtinentē: qꝛ ca
phar. q̄ interp̄tat̄ ager pinguedinis vel
villa cōſolatiōis. ¶ Signanter aūt hic
dꝛ eſſe in capharnaū qꝛ in cōſolationi
bus mūdanis ⁊ carnalib⁹ homo ſepius
per peccatū infirmat̄. Uñ dicitur figura
liter Naū. j. Infirmat⁹ eſt baſan ⁊ carme
lus ⁊ flos liliū elanguit. ¶ Ubi ſciendū
ꝙ p̄ baſan qui interp̄tat̄ pinguedo: ⁊ car
melum qui interpretat̄ molli: intelligit̄
hō q̄ ſe dat delitijs corporis ⁊ ſeq̄t mol
litiem carnis. Ex quib⁹ ſpūaliter infir
matur. Per florem vō intelligit̄ hūana
pſperitas q̄ elanguere dꝛ qꝛ parū durat
iuxta illud Jaco. j. Exortus eſt ſol cū ar
dore ⁊ areſcit fenū ⁊ flos ei⁹ decidit et
decoꝛ vultus eius deperijt: ita diues in
itineribus ei⁹ marceſcet. ¶ Quinto cō
ſidera dominium impetrantem: qꝛ cen
turio. Ubi ſciendum ꝙ per centurionē
qui dominabatur militibus intelligi

fur in hoīe rō:ꝗ dꝫ habere respectu cor-
poris ꝑncipatū. Nā.j.Cor.ij.caput mu-
lieris vir:ſic a ſimili caput corꝑis dꝫ eē
rō. ¶ Sexto ꝯſidera medicū liberātē:qꝛ
ieſus. Nā iuxta illḋ ꝑs. Ipſe eſt ꝗ ſanat
ꝯtritos corde ⁊ alligat cōtritiōes eorū.
¶ Unde pōt figurari ꝑ angelū raphaelē
ꝗ miſſus fuit ad curādū Tob. a cecitate
Tob.xij.ꝗ dixit ei me miſit dn̄s vt cura
rē te. ¶ Ubi sciēdū ꝙ ꝑ tob. cecum ⁊ in-
firmū intelligiꝛ peccator ꝑ malitiā exce
catus. de qbus Sapiē.ij. Excecauit eos
malitia eoꝝ. Per raphaelē aūt ꝗ interꝑ
taꝛ medicina dei intelligiꝛ. Xp̄s qui eſt
medicina omniū ſanatiua. Hūc aūt deꝰ
pr̄ miſit in mūdū vt curaret peccatores
a ſuis flagitiis per oblationem culpe ⁊
collationē gratie. De quo aduētu Ber.
Uenit medicus ad egrotos:redēptor ad
vēditos:ad errātes via:⁊ mortuos vita.
¶ Septimo ꝯſidera modum ꝓmerentē
quia acceſſit ꝛc. Ubi ꝯſidera quatuor:ꝗ
fecit cēturio:ꝗ debet facere volens ab
aliquo dn̄o gratiā īpetrare. Nā p̄mo ac-
ceſſit. Scd̄o reuerēter petiit:iō dr̄ ꝙ ro-
gauit. Tertio poteſtatē cognouit:iō vo-
cauit eū dn̄m. Quarto neceſſitatem ex-
preſſit:iō infirmitatē expoſuit. Sic qui
vult gr̄az obtinere a dn̄o:debet p̄mo ꝑſo
naliter accedere:vel ſaltē alios mittere
ꝗ meliꝰ ꝙ ipſe poſſint gr̄am impetrare.
Unde ꝑs. Accedite ad eū ⁊ illuminami-
ni ⁊ facies veſtre nō ꝯfundētur. Quali
ter aūt debemus accedere docemur He
br.x. vbi dr̄. Accedamꝰ vero corde ī ple
nitudine fidei aſperſi corda a ꝯſcientia
mala ⁊ abluti corpus aque mūda. ¶ Se
cundo dꝫ eā cum reuerētia petere:qꝛ Ec
cleſia.xxxij. Pro reuerentia accedet tibi
bona gr̄a. ¶ Tertio debet poteſtatē co-
gnoſcere cum ꝑs.d. Dn̄s ipſe eſt deus.
¶ Quarto dꝫ infirmitatē inſinuare. Nā
quando quis ſuam infirmitatē inſinuet:
tunc ille ꝗ poteſt ad eū faciliꝰ inclinaꝛ.
Unde ꝑs. Miſerere mei dn̄e qm̄ īfirmꝰ
ſum ſana me dn̄e qm̄ ꝯturbata ſunt oſſa
mea. ¶ Octauo ꝯſidera ſucceſſuz iocū
dantem:qꝛ ſanatus eſt puer. Ut ſic veri-
ficetur illud Sap.ix. Per ſapientiā tuā
ſanati ſunt qcūqꝫ placuerunt tibi ab ini
tio. Sanati inꝙ dum dimiſſis peccatis
confertur eis in preſenti gratia ⁊ gloriā
in futuro. Ad quā gloriā nos ꝛc.

¶ Dominica.iiij. poſt epypha.
Euangelium.xvij.

AScendēte ie
ſu in nauiculā ſecuti ſunt
eū diſcipuli eiꝰ ꝛc. Matt.
viij. Qꝛ hō in iſto mundo
poſitꝰ mltos incurſus pa
titur ⁊ diuerſa diſpēdia vt ab his libere
tur potētiꝰ:ab illo dꝫ auxiliū ꝗrere:qui
pōt ⁊ vult ī neceſſitatibꝰ ſubuenire. Qꝛ
igiꝛ xp̄s ē refugiū noſtrū ⁊ virtꝰ ⁊ potēs
⁊ beniuolꝰ adiutor in tribulatiōibus ſm
Pſalmiſtā:iō cū īdigemꝰ:debemꝰ ad ipꝫ
recurrere:ipſiꝰ auxiliū īplorādo. Ut di-
camꝰ cū ꝑs. Auxiliū meū a dn̄o ꝗ fecit
celū ⁊ terrā. Et cū ī nobis a dn̄o magnū
operaꝛ:debemꝰ ipſi regratiari:ne de in
gratitudine reprehendamur. Qꝛ igiꝛ vt
teſtaꝛ euāgelica lectio. Xp̄us exiſtētes
ī magno ꝑiculo naufragij liberauit ſua
potentia:imꝑando ventis ⁊ mari ⁊ tran
quillitatem faciēs:qḋ fuit magnū mira
bile debuerūt vidētes ⁊ ſentientes tan-
tū beneficiū cū admiratiōe eius extolle
re poteſtatem. ¶ In iſto igitur euāgelio
beatus Matth. quatuor tangit.ſ.
Periculum naufragij imminentis.
Refugium ſubſidij adiuuātis.
Faſtigium dominij preſidentis.
Preconiū collegij admirantis.
¶ Primū ꝓbat valitudo tēpeſtatꝫ. Se-
cūdū plenitudo bōitatis. Tertiū magni
tudo poteſtatis. Quartū claritudo maie
ſtatis. Primū in principio. Scd̄z ibi. Et
acceſſerunt ⁊ ſuſci.ꝛc. Tertiū ibi. Tūc
ſurgēs ꝛc. Quartū ibi. Porro hoīes ꝛc.

¶ Prima pars.

QUantū ad p̄mū vbi tāgit ꝛc.
qḋ ꝓbat ꝛc. dic̄. aſcēdēte ꝛc.
Ubi tria tāgit.ſ.
Actum inducentem.
Cetum adherentem.
Uentum concitantem.
¶ Quātū ad p̄mū dicit. Aſcēdente ieſu
in naui. Ubi ſciendū ꝙ ideo xp̄s aſcēdit
nauiculaꝫ ſm Orige. vt ſicut in terra mi
rabilia oſtēderat:ita ⁊ ī mari. ¶ Quātū
ad ſecundū.ſ. cetum inherentē dicit ſe-

cuti ſunt eũ diſcipuli ei⁹. Quales autẽ
fuerint oſtẽdit. Orig. di. Nõ imbecilles
ſʒ firmi ⁊ ſtabiles in fide. hi ergo ſecuti
ſunt eũ: ⁊ nõ tm̃ greſſus ei⁹ ſequẽtes ſʒ
ſanctitatẽ comitãtes. ❡ Quãtũ ad ter-
tium. ſ. vẽtũ cõcitantẽ dr̃. Et ec. mot⁹ ⁊c.
Ubi ſciẽdũ ꝙ diſcipuli in naui vidẽtes
motũ in mari: ꝑꝑ duo principalr̃ timue-
rũt. Primo ex magnitudie ꝑiculi. Scdo
ex defectu auxilij. ❡ Quantũ ad magni
tudinẽ ꝑiculi di. Et ec. mot⁹ ⁊c. i. cõmo-
tio tẽpeſtatis magna fctã ex vẽtorũ con
curſu: quã. ſ. xp̃s oriri fecit iux̃ illud p̃s.
Qui conturbas ꝓfundũ maris ſonũ flu
ctuũ ei⁹ ita vt nauicula operiret̃ flucti-
bus. i. ex fluctuũ inundatiõe. ❡ Quãtũ
ad timorẽ ex defectu auxilij dr̃. Ipſe ỽo
dormiebat. Ipſo em̃ dormiẽte nõ crede
bant diſcipuli poſſe ſaluari. Dormie-
bat quidẽ corpore ſed nõ dignitate: nec
corde iuxta illud Cant. v. Ego dormio ⁊
cor meũ vigilat. Sciendũ eſt aũt circa
iſtã partẽ loquendo moralr̃: primo ꝙ ꝑ
mare intelligit̃ mund⁹: q2 ſicut in mari
modica eſt ſtabilitas: ⁊ in ip̃o multi pe-
riclitant̃ ita in mundo nulla eſt fixio: ſʒ
in eo ẽ diuerſa mutatio: q2 nũc ſan⁹ nũc
viu⁹ ⁊c. Uñ. j. Io. ij. Trãſit mund⁹ ⁊ ↄcu
piſcentia eius. Similr̃ in ip̃o multi ꝑi-
clitant̃: q2 oẽs viuentes mundialr̃. Nã
mundus totus in maligno poſitus ẽ. j.
Io. v. Qui vero viuũt in obſeruãtia mã
datorũ iſti trãſeũt donec veniãt ad glo
riã ꝑadiſi. ❡ Hoc ãt fuit figuratuʒ Exo.
xiiij. vbi dr̃ ſentẽtialiter ꝙ qñ filij iſrael
egreſſi ſunt de egypto vt irent in terraʒ
promiſſionis: ambulauerunt per mediũ
ſicci maris ⁊ aque erant eis pro muro a
dextris ⁊ a ſiniſtris: ppl̃s aũt egyptiac⁹
inuolutus fuit in fluctib⁹ ⁊ ſubmerſus.
❡ Ubi ſciẽdum ꝙ per ppl̃m egyptiacũ
intelligunt̃ viuentes in pctis. Iſti ope-
riuntur fluctibus mundanaꝝ cupidinũ
⁊ ſubmergunt̃ in ꝓfundũ inferni iuxta
illð Exo. xiiij. Flauit ſp̃us tu⁹ ⁊ operuit
os mare: ſubmerſi ſunt quaſi plũbum in
aquis vehemẽtib⁹. ❡ Per pplʒ ỽo iſrae
liticum qui exierat de egypto. i. de tene
bris peccatorũ ſpernẽdo mũdanas deli
tias: ⁊ ſtando in obſeruantia mandatorũ.
Iſti tranſeunt ſicco veſtigio: q2 affectam

non ſedant nec balneant in mũdanis: ſic
ad terrã ꝓmiſſionis perueniũt id eſt ad
gloriã paradiſi. ❡ In illo aũt mari ſignã
ter dr̃ ꝙ factus eſt motus magnus: q2 in
mundo iſto nos vndiqȝ mala ꝑmũt. Naʒ
hinc peſtilẽtie: inde fames ⁊c. Et diuerſi
tas vitiorum. ❡ Qui aũt hunc motũ ex-
citat eſt diabol⁹: qui ſuis falſis ſugge-
ſtionibus hoies tẽtat. hoc aũt fuit figu-
ratuʒ Apoc. xiij. vbi dr̃ ſententialiter ꝙ
Io. vidit quandã beſtiã ſilẽm pardo ha-
bentẽ pedes quaſi vrſi: ⁊ os ei⁹ quaſi leo
nis aſcendentẽ de mari: ⁊ habebat capi-
ta ſeptẽ ⁊ cornua decẽ: ⁊ ſuper cornua de
cẽ dyademata: ⁊ ſuper capita eius noia
blaſphemie. ❡ Ubi ſciẽdũ ꝙ per iſtã be-
ſtiam intelligit̃ diabol⁹ qui ꝓ tãto dr̃ be
ſtia: q2 facit hoies beſtiales: dũ ip̃os alli
cit vt ſenſualitatẽ ſequant̃ in qua cõi-
cant cum beſtijs: de quibus dicit p̃s. Ho
mo cũ in honore eſſe non intellexit ↄpa
ratus eſt iumentis inſipientibus: ⁊ ſimi
lis fact⁹ eſt illis. ❡ Signãter aũt dicit̃
ſimilis pardo qui eſt aĩal diuerſis colori
bus picturatum: q2 diabolus homines
diuerſimode tentat vñ de ipſo Eccl̃iaſti.
xxviij. Quaſi pard⁹ ledet eos. ❡ Dicit̃
etiam habere pedes quaſi vrſi q̇ eſt aĩal
immũdum q2 homines imũdos facit dũ
immunditijs carnalibus delectãtur vñ
de ip̃o Threñ. iij. Urſus inſidians fact⁹
eſt mihi. ❡ Dicit̃ etiã habere os q̃ſi leo
nis q̇ ẽ aĩal ferox et forte: q2 diabol⁹ ſua
fortitudine ↄtra hoies multoties preua
let: ⁊ tũc ſua ferocitate eos deuorat. Hoc
aũt cognoſcens beatus Petrus dicit. j.
Cano. ſua. v. Sobrij eſtote ⁊ vigilate q2
aduerſari⁹ veſter diabolus tãꝗ leo ru.
circuit querens quẽ ⁊c. ❡ Dicit̃ aũt ha
bere. x. cornua ꝑpter. x. tranſgreſſiones
preceptorum ad quas nititur hoies in-
clinare. Et dicitur habere ſuper cornua.
x. dyademata: q2 ſicut dyadema eſt orna-
mentũ capitis: ita diabolus in trãſgreſ-
ſione preceptoruʒ aliquã pulchritudinẽ
apparentẽ ⁊ delectantẽ oſtẽdit: vt ad eas
homines citius inclinẽtur ſicut fit de pi
ſce cũ hamo. ❡ Dicit̃ etiam habere. vij.
capita: et ſuper ea nomina blaſphemie
ꝑpter ſeptennerium vitiorum quib⁹ tẽ
tat homines: a quibus dum talia perpe

ſtant deꝰ operibus blaſphemat. ¶ Hec
igitur beſtia ſic diuerſimode compoſita
de mari aſcendere dicitur quia vires ac
cipit ad tentandum homines qui habi-
tant in hoc mundo. ¶ Sciendū eſt etiā
ꝙ per nauiculã intelligitur penitentia
cuius ratio eſt: quia ſicut homo ſine na-
ui non poteſt tranſire mare: ſed ſubmer-
gitur: ſic homo non poteſt per mundum
tranſire vt ad paradiſum perueniat: niſi
penitentie nauem aſcendat: ſꝫ ſine ipſa
ſubmergeretur in profundum inferni.
¶ Hoc autē fuit figuratum Geñ. vj. vbi
ſententialiter dicitur ꝙ cum deꝰ ꝓpter
peccata hominum vellet mundū cōſum
mare diluuio. di. repleta ē terra iniqui-
tate: ⁊ ego diſperdam eos cū terra: dixit
ad Noe fac tibi arcam de lignis leniga
tis: in qua qui inuenti ſunt ſaluati ſunt
qui aūt extra fuerūt ſubmerſi ſūt. ¶ Ubi
ſciendū ꝙ per illos homines ꝯtra quos
iratus dominus voluit punire per dilu
uium: intelliguntur peccatores: contra
quos iraſci dr̃ dñs: qꝛ ſm̄ iuſticiā ſuā ab
ipſo merent̄ puniri: quia vero cum iu-
ſticia eſt ſemper annexa mia: ideo parat
eis euadendi remedium. ſ. ſacramentũ
penitentie ſignificate per arcā vel nauē
in quā ſi q̇s intrare voluerit ſaluari po-
terit: ſi vo extra ipã q̇s inuentus fuerit
ſubmerget̄ in infernū eternaliter puniē
dus. ¶ Iſtā aūt nauem xp̄s aſcendit: qñ
voluit infirmitates nr̃as aſſumere. ſ. fa-
meſcere ⁊c. Iſtā aūt nauē cū eo diſcipu-
li aſcēderūt: qñ ſuo exēplo animati: ſta-
tū penitētie aſſumpſerunt. Ut dicat̄ de
eis illud Matt. iiij. Relictis retibꝰ. i. vi
tiis ⁊ peccatis: ⁊ pr̃e. ſ. diabolo: ſecuti ſūt
eū ſcꝫ xp̄m. ¶ Dum aūt homo xp̄m in na
ui ſequit̄ multotiens ꝯcitat̄ motꝰ in ma
ri terrēles exiſtentes in naui: qꝛ multo-
tiens exiſtentibꝰ in penitētia occurrunt
multa diſpēdia ipos terrētia: ⁊ retrahen
tia ab operibꝰ bonis. ¶ Cauſa aūt iſtiꝰ
motꝰ ⁊ turbationis eſt qm̄ xp̄s aliqñ dor
mit. xp̄s enim dormire dicit̄ qñ ſpeciali
influentia ad tēpus non aſſiſtit laboran
tibus: lꝫ oībus aſſiſtat influentia genera
li. ¶ Uel per iſtã nauē intelligit̄ arbor
crucis ꝙ̄ xp̄s ꝓ redēptiōe humani gene
ris aſcendit iuxta illud Matt. xv. Et di-
miſſa turba aſcendit nauiculã ⁊ venit in
fines magedā. Nā xp̄s dimiſſa turba. i.
diſcipulis q̇ oēs fugerūt aſcendit nauē
crucis ⁊ venit vſq; magedā que interpre
tat̄ fructus domi vel annūciatio grē: qꝛ
ꝑ paſſionē xp̄i in cruce: fuit nobis grā ⁊
fructꝰ vite eterne donatꝰ. ¶ In illa aūt
cruce p̄mo xp̄s aſcendit ad nos docen-
dum. Quid aūt nos ibi docuerit anima
deuota poteſt aduertere ſi conſideret il-
la que dixit in cruce. Nā primo dixit pr̃
dimitte eis qꝛ neſciūt quid faciūt in exē
plū liberalis remiſſionis. Scdo hodie
mecū eris in paradiſo: in exēplū libera-
lis donatiōis. Tertio Ecce mater tua: i
exēplū materni honoris. Quarto ecce fi
lius tuꝰ: in exēplū fraterni amoris. Qui
to. Sitio: in deſideriū nr̃e ſaluatiōis. Se
xto ꝯſummatū eſt: in ſignū ꝯplete lega-
tiōis. Septimo pr̃ in manꝰ tuas ꝯmēdo
ſpm̄ meū: in ſignū ardētiſſime deuotiōis
¶ Scdo aſcēdit ad nos lucrādū. Nā añ
paſſionē xp̄i ꝓpter peccatū primoꝝ pa-
rētū eramus ꝑditi: ſed xp̄s in cruce lu-
cratꝰ nos fuit ſuo ſanguine precioſo. In
iſtā aūt nauē debēt diſcipuli. i. veri fide
les cū xp̄o ⁊ ſi non corpaliter ſaltem mē
taliter aſcendere ipm̄ imitādo. vt ſic di-
cere poſſit illd iob. xxiij. Ueſtigia eiꝰ ſe
cutus eſt pes meꝰ: viam eiꝰ cuſtodiui ⁊
nō declinaui ex ea. ¶ In iſta autē naui
xp̄s dormiſſe dr̃: qꝛ ſuper crucem pro no
bis ſpm̄ tradidit deo patri. Et tertia die
reſurrexit. iuxta illud qd ipe. dicit in p̄s.
Ego dormiui ⁊ ſomnum cepi: reſurrexi
qm̄ dñs ſuſcepit me. ¶ Tūc aūt motus
magnꝰ in mari factꝰ eſt: qñ i paſſiōe xp̄i
fuit ſolis obſcuratio: veli diruptio: terre
motꝰ ⁊c. Uñ de hoc poterat dici illd p̄s.
Cōturbate ſunt gētes ⁊ iclinata ſunt re
gna dedit vocē ſuā mota ē terra.

¶ Secunda pars.

Sequitur. Et acceſſerunt et ſuſci. ⁊c.
Ubi tangit ſubſidium refugū adiu-
uantis quod probat plenitudo bo-
nitatis. Ubi ſciendum ꝙ in parte
iſta tria tangit. ſ.
Oſtenſionem amoris.
Expreſſionem timoris.
Reprehenſionem pauoris.
¶ Quātū ad primū dicit. Et ecce. ⁊ ſuſci.

ſauerunt eũ. Ubi ſciẽdũ ꝙ diſcipuli niſi amaſſent xp̃m ⁊ ꝯfidiſſent de eo nõ acceſſiſſent ad ipſum. Nã ſicut habet̃ hebreꝛ.xiij. Opꝫ accedentẽ credere. acceſſerũt igit̃ diſcipuli ad xp̃m ſm Orig. in quem credebant ⁊ quẽ amabãt: qꝛ ꝟo erant i magno timore idõ feſtinãter ſuſcitauerũt eũ a ſomno. ſ. corporali. ¶ Quãtum ad ſcðꝫ .i. expreſſionẽ timoris d̃t ꝙ dixerunt. domine ſalua nos perim⁹. Ubi p̃mo extollunt diuinã potentiã omnib⁹ preſidentẽ qꝛ dñe. Qꝛ de ipſo p̃s. Dñe dñs noſter ꝙ̃ admirabile eſt nomẽ tuum in vniuerſa terra. ¶ Scðo depoſcũt diuinã clementiam oibus aſſiſtẽtem: qꝛ ſalua nos. Nõ ipſe eſt deus meus ⁊ ſaluator me⁹: adiutor me⁹ non emigrabo in p̃s. ¶ Tertio exponunt ꝓpriã miſeriam ipſos affligentẽ cũ dicũt. perimus. De illo timore d̃t Orig. O veraces diſcipuli ſaluatorẽ habetis vobiſcũ: periculũ timetis. Sꝫ r̃ndeãt. puuli ſumus adhuc ⁊ infirmi: idcꝫ timem⁹. ¶ Quãtum a tertiũ ſcꝫ reprehẽſionẽ pauoris dicit. Et dixit eis. q̃d timidi eſtis modice fidei. q. d. ſm Orige. Si me potẽtã ſcitis: ⁊ me vobiſcũ habetis: q̃re dubitatis: Unde poterat dicere diſcipulis illð zach. ix. Saluabo vos ⁊ eritis bñdictio nolite timere ⁊ ꝯfortent̃ man⁹ vr̃e. ¶ Sciẽdũ ẽ aũt circa iſtã ptẽ loquẽdo moraliter ꝙ tria poſſum⁹ ꝯſiderare. ſ. Confidentiam ſingularem in adeundo. Reuerentiam filialem in poſtulando. Beniuolentiã paternalem in ꝯfortãdo. ¶ Primo ꝯſidera ꝯfidentiã ſingu. in adeũdo cũ dicit. Et acceſſerũt. Ubi ſciendũ ꝙ iſta ꝯfidentia ſinglaris oſtẽditur in duobus primo in approximatiõe: qꝛ acceſſerũt Nam hoies penitẽtes exiſtẽtes in aliq̃bus periculis ex aliquib⁹ motibus tẽtationum occurrentib⁹ tanꝙ̃ ad auxilium ⁊ ſingulare refugiũ debent ad xp̃m accedere: qꝛ ipſe eſt firmamentũ debiliũ: ſup quo debẽt ſe fundare iuxta illð .j. pe. ij. vbi ait de xp̃o. Ad quẽ accedẽtes lapidẽ viuum ab hominibus quidẽ reprobatuꝫ a deo aũt electum ⁊ honorificatũ et ipſi edificamini. Sic aũt accedentes ab ipſo merẽt̃ obtinere qð poſtulant. ¶ Hoc autem fuit figuratuꝫ heſter. v. vbi ſentẽtialiter d̃r ꝙ cuꝫ heſter eſſet in afflictiõe ꝓpter ꝑſecutionem quam faciebat iudeis Amã: iuit ad regem aſſuex qui ſedebat ſuper ſolio ſuo: quã cũ vidiſſet rex extendit ꝯtra eam virgã auream quã tenebat in manu: q̃ accedẽs oſculata eſt ſummitatem virge: dixitcꝫ ad eã rex: ꝙ quicq̃d peteret daret ſibi etiã ſi peteret dimidiã ptẽꝫ regni: ⁊ fecit qð ipſa petebat. ¶ Ubi ſciendũ ꝙ ꝑ pplm̃ iudaicũ qui tunc erat populus dñi quẽ Amã qui interpretat̃ iniquus ꝑſequebatur: intelligunt̃ hoies penitẽtes quos diabolus iniquus perſequitur varijs tentatiõibus. ¶ Per aſſuerum aũt qui interp̃tatur beatitudo itelligitur xp̃s q̃ eſt btitudo oim bonoꝝ. iuxta illud Jo. xvij. Hec eſt vita eterna vt cognoſcant te ſolũ deũ veꝝ ⁊ quem miſiſti ieſum xp̃m. ¶ Per heſter ꝟo reginã que interpretat̃ p̃parata itelligit̃ quilibet vere penitens qui ſe debet regere iudicio rõnis ⁊ animã ſuam cum timore dñi ad tentationẽ preparare. iuxta illud Eccli. ij. Fili accedẽs ad ſeruitutẽ dei ſta in iuſticia ⁊ timore ⁊ prepara alam tuã ad tẽtatianẽ. ¶ Hic igitur debet in ſuis afflictionibus cuꝫ fiducia ad xp̃m accedere: quẽ cũ xp̃s vidit ad ſe veniẽtẽ ſibi porrigit virgã aureã: qð erat ſignũ clemẽtie: qꝛ offert ſibi ſuam benignitatem ⁊ miaꝫ ad ipſuꝫ exaudiendũ ⁊ viriliter adiuuandum. Et tunc homo benignitatẽ dei cõſiderãs: debet ad ꝟgam accedere: ⁊ ipſꝫ cõgaudendo oſculari deuote: ſe mẽtaliter diuine clemẽtie applicando. Jſta eſt virga de qua dicit p̃s. Uirga tua ⁊ baculus tuus ipſa me conſolata ſunt. ¶ Sicut igitur aſſuer⁹ petitioni heſter benigniter ꝯſcendit: ſic xp̃s penitẽtibus ad ſe veniẽtib⁹ ſe p̃bet ⁊ eos dulciter ꝯſolat̃ iuxta illud p̃s. Accedite ad eũ ⁊ illuminamini ⁊ facies veſtre nõ ꝯfundent̃. ¶ Scðo in euigilatiõe qꝛ ſuſcitauerũt eũ. Ubi ſciẽdum ꝙ ex magna familiaritate ⁊ ꝯfidentia xp̃m dormientẽ diſcipli ſuſcitauerũt. Uñ xp̃s poterat dicere illud hiere. xxxj. Quaſi de ſomno ſuſcitat⁹ ſum ⁊ vidi. ſcꝫ timorẽ veſtrũ. hoies igitur penitentes cũ ſe vidẽt in afflictionib⁹: ⁊ cernũt xp̃m dormire. i. nõ ꝯferre ſpeciale ſubſidium: debẽt ipſm ⁊ orõnibus excitare. d. cũ p̃s. Exurge q̃re obdormis dñe exurge ⁊ ne

repellas in finē. Signanter aūt bis dicit exurge: qꝛ in tētationib⁹ poſit⁹ xp̄m debes inuocare vt p̄rio ſurgat ad adiuuādū vt poſſis reſiſtere. Scdo ad ꝯfortādū vt victoriā poſſis ꝑficere ⁊ iō dicit ⁊ ne repellas i finē: qꝛ debēt in xp̄i adiutorio finalē ꝑſeuerātiā poſtulare. ¶ Scdo ꝯſidera reuerētiā filialē in poſtulādo: cū dicit dn̄e ſaluat nos perim⁹. Ubi ſciēdū ꝙ ꝟi penitētes cū in neceſſitatib⁹ aliq̄d a dn̄o poſtulāt debēt honorare ei⁹ potētiā. Inuocare ſuā m̄iam. Allegare ꝓpriā miſeriā. ¶ P̄rio debēt honorare ei⁹ potētiā. ⁊ iō cognoſcere eū dn̄m. Nā ip̄e ē de q̄ Deutero. x. Dn̄s de⁹ noſter ipſe ē de⁹ deoꝝ: ⁊ dn̄s dominātiū magn⁹ ⁊ potēs. ¶ Unde ipſe ē de q̄ figuratiue dr̄ Eſa. vj. Uidi dn̄m ſedentem ſuper ſoliū excelſum ⁊ leuatū ⁊ plena erat domus a maieſtate ei⁹: ⁊ ea q̄ ſub ipſo erāt replebāt tēplū ſeraphin ſtabāt ſuper ip̄m ſex ale vni ⁊ ſex ale alteri ⁊ clamabāt alter ad alterū ⁊ di. ſctūs. ſ. ſ. dn̄s exercituū plena eſt terra gloria ei⁹. Ubi ſciendū ꝙ per iſtum dn̄m intelligit deus: qui ſuper ſoliū excelſum ſedere dr̄ ratione ſue dignitatis et p̄eminētie qua excedere dicitur. Per dn̄m aūt ⁊ templū intelligit celeſtis patria: q̄ repleta dicitur ab his que ſub ipſo erant. i. ab angelis ⁊ creaturis beatis. Per ſeraphin aūt qui interpretatur candor vel incendium qui dicūtur hic fuiſſe duo: intelligit charitatiua ſocietas: q̄ in ardore ſiue incendio ⁊ numero binario deſignatur. ¶ Dicuntur aūt ſeraphin ſignificantes ſctōꝝ collegium. ſex alas habere propter ſex q̄ in domino contemplant. Nam beati in patria in deo cōtemplantur. potentiam omnia producentem: miſericordiam iuſtos p̄miantem: iuſticiam reprobos punientem: claritatem intellectū illuminātem: bonitatem affectum ſatiantem: eternitatem perenniter exiſtentem. Dicitur aūt ꝙ clamant ter ſanct⁹: dominū exercituum vocando ad deſignandum in iſto domino vnitatem eſſentie cum ternario perſonarum. ¶ Dicit autem ꝙ omnis terra erat plena eius gloria: quia ipſe eſt gloria ⁊ corona omnium ſanctorum. Unde merito poteſt dici de eo illud Iudith xv. Tu gloria hieruſalē. tu leticia iſrael: tu honorificentia populi tui. ¶ Secūdo debent inuocare ſuam miſericordiā di. Salua nos. Ut ſic ſibi dicant cum. p̄s. Inclina aurem tuam mihi ⁊ exaudi verba me mirifica miſericordias tuas qui ſaluos facis ſperantes in te. ¶ Tertio debet allegare propriam miſeriam. dic. perimus. d. illud Mar. iiij. Magiſter nō ad te pertinet ꝙ perimus. q. d. Magiſter tu es potens ⁊ ſapiens ⁊ nos ſumus tui diſcipuli ibecilles ⁊ ſum⁹ in magno periculo ī diuerſis tentationib⁹ nec poſſumus nos iuuare noſtris virib⁹: nō ergo ad te ꝑtinet qꝛ potes nobis prebere auxiliū ⁊ de piculis liberare. ¶ Quarto cōſidera beniuolentiam paternalem in confortādo cum dicit eis. Quid timidi eſtis modice fidei: q̄ſi dicat. Uos non oportet timere cū habeatis me vobiſcū preſentem. Unde confortando nos dicit Luce. xij. Nolite timere puſill⁹ grex qꝛ cōplacuit patri veſtro dare vobis regnū quaſi dicat. Uos veri penitentes in tentationib⁹ nolite timere qꝛ ero vobiſcum auxilium prebendo vt nō ſuccumbatis. Et tunc ſic confortati a domino dicant cum p̄s. Non timebo mala populi circūdantis me: exurge domine ſaluū me fac deus meus: quoniam tu percuſſiſti omnes aduerſantes mihi ſine cauſa: dētes peccatorum contriuiſti.

¶ Tertia pars.

SEquitur. Tūc ſurgens imperauit ventis ⁊c. Ubi tangit faſtigium dominū preſidentis: qd̄ probat magnitudo poteſtatis. Ubi ſciendum qd̄ poteſtas: et dn̄m chriſti oſtenditur hic in tribus ſcilicet.

In ventorum tranquillatione.

In fluctuum ceſſatione.

In maris quietatione.

¶ Quātū ad primū dicit. Tunc ſurgens imperauit ventis. Ad cuius imperiū vt oſtenderetur ei⁹ dominum ſtatim ceſſauit ventus. ¶ Quantum ad ſecundū dicit et imperauit mari: quod etiā ad eius imperium ceſſauit. ¶ Quantū ad tertiū dicit ꝙ facta eſt trāquillitas ⁊c. Ut ſic verificēt de ipſo illud eccl'iaſtici. xxxix. In verbo ei⁹ ſtetit aq̄. Ex his igit̄ km̄ inter.

ptz dñiũ xp̃i ſup oẽs creaturas q̃s fecit. ¶ Moraliť át loquẽdo p illã tr̃aquillitatẽ quã xp̃s fecit i mari: itelligiť tranq̃llitas ⁊ q̃es quã facit i penitẽtib⁹ ꝯ incurſus tẽtationũ: i q̃b⁹ aliq̃n fluctuanť. Un̄ de ipo Thob.iij. Nõ delectaris i pditionib⁹ nr̃is: qꝛ poſt tẽpeſtatẽ tr̃aq̃llũ facis: ⁊ poſt lachꝛymationẽ ⁊ fletũ exultationẽ infundis. ¶ Mod⁹ aũt quõ facta fuit illa tr̃aquillitas: fuit qꝛ xp̃s impauit ventis ⁊ mari. Ubi ſciẽdũ ꝙ p vẽtũ agitantẽ nauẽ intelligiť peccatũ ſuperbie. Huic autez xp̃s imperat. d. Matt.xj. Diſcite a me qꝛ mitis ſum ⁊ humilis corde. ⁊ inuenietis requiẽ aiabus veſtris. ¶ Per mare vero influxibile intelligiť pctm̃ luxurie. de quo Eſa.lvij. Impij q̃ſi mare feruens qd̃ q̃eſcere nõ põt ⁊ redundãt fluct⁹ ei⁹ in occultationẽ et luctũ. Hoc aũt mitigat xp̃s. d. Mat.v. Beati mũdo corde quoniam ipſi deum videbunt.

¶ Quarta pars.

SEquiť porro hoies ⁊c. Ubi tãzit pconiũ collegij admirantis. qd̃ pbat claritudo maieſtatis. Ubi ſciendum ꝙ illi q̃ erãt i nauicula: tr̃aquillitate tã ſubito facta merito admirari ceperũt. Iſtã aũt admirationẽ cõceperunt in mẽte: expreſſerũt in ore: allegauerũt in opere. ¶ Quãtũ ad primum dicit. Porro homines mirabanť. Ubi ſciẽduz ꝙ p iſtos hoies ſm Orig. nõ itelligunť diſcipuli: ſed alij q̃ erãt in naui. qꝛ diſcipuli nõ cõſueuerunt vocari cõi noie ſ. noie hois: ſz ſpeciali: puta diſcipuli vľ amici. ¶ Uel ẽt ſm Hiero. intelligi pñt diſcipuli q̃ nõdum erãt in fide perfecti. iõ poterãt admirari. ¶ Quãtũ ad ſecundum dicit. d. qualis eſt hic. qd̃ q̃dẽ ſm Orig. nõ interrogãtes dicunt qualis eſt hic ſed aſſerẽtes: qꝛ eſt talis cui vẽti ⁊ mare obediũt. ¶ Qualis ergo eſt iſte. i. quãtus: ꝙ̃ fortis: ꝙ̃ magn⁹: iubet omni creature et nõ ſupgrediť iuſſionẽ eius. ſoli hoies reſiſtũt ⁊ iõ i iudicio dãnabũť. ¶ Et ſi iterrogatiue q̃riť: poſſum⁹ r̃ndere illd̃ baruch. iij. Hic eſt de⁹ nr̃ et nõ extimabiť ali⁹ ad eũ q̃ adinuenit oẽm viã diſcipline. ⁊ tradidit illã Jacob puero ſuo ⁊ iſrael dilecto ſuo poſt hoc in terris. viſus eſt ⁊ cuz hoibus cõuerſatus eſt. ¶ Quãtũ ad tertiũ dicit: qꝛ vẽti ⁊ mare obediũt ei. Nam ois creatura cũ ipe voluerit ⁊ ipa idiguerit nõ ppter ſe ſz ꝓpť alios eſt ſue poteſtati ſubiecta. iuxta illud eccľi. xlij. In oĩ neceſſitate oia obediũt ei. ¶ Sciẽdũ eſt aũt loquẽdo moraliter quãtũ ad iſtã ptẽ ꝙ hoies penitẽtes in ſuis diuerſis tẽtationib⁹ ſentiẽtes tr̃aquillitatẽ p diuinũ auxiliũ debẽt ipm extollere ⁊ ꝯmẽdare. d. qualis eſt hic. qꝛ vẽti. i. tẽtatiões exorte p laſciuiã obdiunt ei cũ virtute ei⁹ in hoĩe ſopiunť. Debẽt igiť cognoſcere ꝙ hic eſt de⁹ nr̃ in eternũ ⁊ in ſeculũ ſeculĩ ipſe reget nos i ſecula. ¶ Un̄ põt figurari p Hierẽ. de q̃ dr̃. ij. Mach. xv. hic eſt fratrũ amator ⁊ ppľi iſrael hic eſt q̃ multuz orat p populo ⁊ p vniuerſa ſancta ciuitate Hiere. ppheta dñi. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ p Hiere. q̃ interptať excelſus a dño intelligiť xp̃s q̃ magnus fuit ⁊ excelſus qꝛ altiſſimi filius. Hic diciť amator fratrũ et populi iſrael. i. populi xp̃iani q̃ dz deum videre p cõtẽplationẽ: cui⁹ frater eſt per humanitatẽ aſſumptã. Hic multũ orat p populo ⁊c. i. p ſancta matre eccleſia ⁊ cõgregatione fideliũ quã ſuis ſanctis pcibus quas fundit apud patrẽ in ſuis tribulationibus ptegit ⁊ gubernat. Un̄ dr̄ Lu. xix. de xp̃o ꝙ aſcẽdit i mõtẽ celeſtis patrie vt p nobis patrẽ exoret. Et Hebr. ix. ꝙ introiuit in celũ vt appareat vultui dei pro nobis. Ad quam intuitionẽ ⁊c.

¶ Dominica quinta poſt epiphaniam. Euangelium. xviij.

SImile ẽ regnũ celorũ homini q̃ ſeminauit bonũ ſemen in agro ſuo ⁊c. Matt. xiij. Quatuor ſunt teralia q̃ debẽt aliquẽ ſubditũ circa ſuũ dñz ⁊ ſibi cõmiſſa negocia circũſpectũ reddere. Primũ eſt qñ a ſuo dño magna bñficia recepit de q̃b⁹ hz exigẽti reddere rationẽ. Tũc eñ dz eẽ ſollicit⁹ valde: ne pter negligẽtiã pdat iſta: aut ſibi ab aliquo p violẽtiã auferãtur. Secũdũ eſt qñ dñs eſt tante ſapiẽtie ꝙ ſeruus nihil poteſt facere qd̃ dñm poſſit latere qꝛ tunc ſubditus dz cauere aliqua dño diſpicibilia perpetrare. Tertiũ eſt qñ domin⁹ in

factis ſubditi aliquã ƺ patiẽtiã ipſum ſupportãdo: ⁊ iſta patientia non ſemp̄ in dño pſeuerat ſed ad punitionez pcedit. Quãtũ eſt qñ dñs cognoſcẽs opera ſubditi: ipſum punit vel p̄miat iuxta exigẽtiam operũ: que ſi bona fuerint liberalr̃ p̄miat: ſi vo mala punit acerbitatẽ penarũ. Ut ergo xp̄s q̃ eſt noſter dñs quantũ ad predicta reddat nos ſollicitos i nr̃is operibus: quatuor predicta nobis cõmemorat i parabola euãgelij hodierni. In quo iuxta predicta quatuor tangit. ſcz.

Largitatem munificentie in ꝯdonãdo.
Claritatem ſapientie in diſcernendo.
Longanimitatẽ patiẽtie in ſupportãdo.
Equitatem iuſticie in retribuendo.

¶ Primũ probat donoꝝ collatio. Scd̃z occultoꝝ cognitio. Tertiũ maloꝝ tolerratio. Quartũ ſtipẽdiorũ diſtinctio. Primũ in prin. ſcd̃m ibi. Accedẽtes aũt ſui ⁊c. tertiũ ibi. Serui autem dixerũt ei ⁊c. quartum ibi. Et in tempore meſſis ⁊c.

¶ Prima pars.

Quãtũ ad primũ vbi tãgit ⁊c. qd̃ pbat ⁊c. dicit. Simile eſt ⁊c. Ubi ſciẽdum q̃ circa iſtaz partem tria tangit. ſcz.

Diffuſionem bonitatis.
Inductionem prauitatis.
Oſtenſionem falſitatis.

¶ Quantũ ad p̄mũ. ſ. diffuſionẽ bonitatis dicit. Sil'e ẽ ⁊c. vbi q̃tuor ꝯſidera. vz.

Propoſiti dignitatem.
Largientis liberalitatem.
Doni precioſitatem.
Suſcipientis capacitatem.

¶ Quãtũ ad ppoſiti dignitatẽ dicit. Simile ẽ regnũ celoꝝ. qd̃ hic i exẽplũ ponit qd̃ q̃dẽ ẽ magne dignitatis: p qd̃ vno mõ intelligit eccl'ia militãs. vñ Greg. in omel. vginũ. Sepe i ſacro eloq̃o regnũ celoꝝ p̄ntis tp̄is eccl'ia dr̃ cui⁹ rõ eſt q: ipſa ⁊ nõ alibi acq̃rit regnũ celoꝝ. Alio mõ p ip̄z intelligit xp̄s. de quo Lu. xvij. Ecce regnũ dei intra vos eſt. vñ Remig. Regnũ celoꝝ appellat ip̄m filiũ dei: qd̃ regnũ ſil'e dr̃ hoi q̃ ſemiauit bonũ ſemẽ i agro ſuo. ¶ Quãtũ ad largiẽtis liberalitatẽ dicit hoi q̃ ſemiauit. vbi ſciẽdũ q̃ p illũ hoiez intelligit de⁹ q̃ dr̃ hõ rõne benignitatis: pietatis et familiaritatis: q̃ ſunt pprietates naturalr̃ i hoie debent eſſe. Uel p ip̄m intelligit xp̄s q̃ fuit ver⁹ hõ. vñ mat. xiij. Qui ſeminauit bonũ ſemẽ eſt fili⁹ hois. ¶ Quãtũ ad doni p̄cioſitatẽ dicit. bonũ ſemẽ. Ubi ſciendũ q̃ p iſtud ſemẽ bonũ intelligunt fideles ⁊ iuſti: quos de⁹ ſiue xp̄s dr̃ ſeminaſſe i mũdo q: ipſos fecit naſci: ipſos in gr̃a ꝯſeruat: vt fructũ faciãt et habeãt vitã eternã. vñ Mat. xiij. Bonũ vo ſemẽ hi ſunt filij regni. ¶ Sciẽdũ ẽ aũt q̃ ſemẽ a d hoc q̃ ſit bonũ ⁊ fructum faciat. dz eſſe nouũ põderoſum interi⁹ cãdidũ ⁊ in terra occultatũ. Ita hoies inſtar ſeminis dñt eẽ noui p vite nouitatẽ: põderoſi p vite grauitatẽ ⁊ honeſtatẽ: interi⁹ cãdidi p ꝯſciẽtie puritatẽ: electi p intẽtiõis ſimplicitatẽ: ⁊ in terra occultati p pfundã humilitatẽ. ¶ Quãtũ ad ſuſcipiẽtis capacitatẽ dicit in agro ſuo. Per illũ em̃ agrũ intelligit mũd⁹. in quẽ xp̄s ſeminat bonũ ſemẽ. ſ. fidei ⁊ veritatis: ip̄m p totũ mũdũ ſua doctrina ſpargẽdo. ¶ Uel p agrũ intelligit cor hois: quẽ q̃dẽ agrũ debem⁹ excolere extirpãdo vitia ⁊ iſerẽdo virtutes. Ad qd̃ admonemur prouer. xxiiij. vbi dr̃ p̄para foris opus tuũ ⁊ diligẽter exerce agrũ tuũ vt poſtea edifices domũ tuã. Nã foris op⁹ dr̃ p̄parari: qñ hõ exercet ſe. i. operib⁹ nobis ex q̃b⁹ agr i. animã ⁊ cor excolit ⁊ exercet: vt dom⁹ efficiat. i. habitatio gr̃e ſpiritusſancti. ¶ Sz aliq̃ ſunt qui agrũ colere nolũt. ⁊ ideo i ip̄o oriunt ſpine. i. vitia. vñ tales poſſunt figurari p illuz pigrũ: de quo dr̃ prouer. xxiiij. Per agrũ hois pigri trãſiui: ⁊ p vineã hois ſtulti: ⁊ ecce totũ repleuerãt vrtice: ⁊ operuerãt ſupficiẽ ſpine: et maceria lapidũ deſtructa erat. ¶ Ubi ſciẽdũ q̃ p agrũ ⁊ vineã intelligitur cor hois. Per pigrũ vo ⁊ ſtultũ: q̃libet negligẽs de ſua ſalute. In corde igit talis pigri: vrtice et ſpine naſcunt p multitudinẽ vitiorũ. Per maceriã vo q̃ eſt agri vl' vinee clauſura intelligit amor vel timor q̃ retrahũt hoiem a peccato: q̃ tũc deſtructa: dr̃ qñ nec amore nec timore a peccato homo retrahitur: ſz ad oia ſe exponit. ¶ Quantum ad ſcd̃m. ſ. inductionẽ prauitatis dicit. Cum aũt dormirẽt ⁊c. Ubi quatuor conſidera. ſ.

Temporis congruitatem.
Hoſtis iniquitatem.
Actus peruerſitatem.
Loci communitatem.

¶ Quantū ad temporis congruitatē dicit. Cum aūt dormirēt hoīes. Ubi ſciendū q per dormitionē intelligit hoīs negligētia: cui increpādo dr puer. vj. Uſq quo piger dormies: qn cōſurges a ſomno tuo. ¶ Quātū ad hoſtis iniqtatē dicit. venit inimicus ei9. Per illū eñ inimicū intelligit diabolus. vñ Mat. xiij. Inimicus aūt q ſeminat ea eſt diabol9. ¶ Quātū ad actus puerſitatē dicit et ſuperſeminauit zizaniā. Per zizaniā eñ ſiue lolium qd p eodē accipit intelligunt heretici cū ſuis erroribus. Loliū eñ hz virtutē inflāmatiuā: venenatiuā: et turbatiuā: qr caput et cetera mēbra perturbat: et ſic recte ſunt heretici. Uñ Mat. xiij. zizania aūt ſunt filij nequā. ¶ Uel p zizaniā intelligitur peccatū mortale qd diabolus ſeminat in cordibus negligētium ad quos venit p ſuggeſtionē et ſeminat per cōſenſum: de ſic ſeminātib9 dr Aggei. j. Seminaſtis multū et intuliſtis parū. ¶ Quātū ad loci cōitatē dicit in medio tritici et abijt. Per iſtud eñ triticū vt dictū eſt intelligunt electi in quorū medio diabol9 errores ſeminat. ¶ Signāter aūt dr et abijt qr diabol9 dū aliquē tētat abire dr dū nō pmittit eū cogitare periculū i quo eſt p pctm ne reſurgat ab ipſo. Sciēdū eſt aūt circa iſtā ptē q cā qre diabol9 ſuperſeminauit zizaniā eſt cgruitas tpis i mēte negligēte qd dat itelligi vt dictū eſt p dormitionē. Ubi ſciēduz qr duplex quātū ad pñs ſpectat eſt regimē in hoib9. Nā aliq ſolū hñt regere ſeipos nō hñtes aliā curā ſibi cōmiſſam: aliq ēt hñt alios regere vt plati cuilibz aūt iſtorū nitit diabol9 dū dormiūt. i. dū negligūt illa q tenent facere: ſuperſeminare zizaniā. i. errores vel vitia ſm exigētiā pſonarū Ne igit hoies p negligētiā quātū ad ſeipſos habitā incidāt in tentationes diaboli: dormire nō debēt ſed ſolliciti9 vigilare. Uñ ſibi dr. j. petri. v. Sobrij eſtote et vigilate: quia aduerſari9 veſter diabol9 et c. ¶ Ne ēt quātū ad ſuos ſubditos: tam ipſi q ſubditi incidant in tentatiōes diaboli ppt negligētiā dr eis Apo. iij. Eſto vigilās et cōfirma cetera q moritura erāt. ¶ Per dormitionē eñ et negligētiā hominibus accidunt multa mala. Nam dormiendo.

Sanſon debilitatur.
Saul expoliatur.
Iſboſeth vulneratur.
Lolium ſeminatur.

¶ Primo p negligētiam Sanſon debilitatur. Nam ſicut ſinaliter dr Iudic. xvj. Dalila fecit dormire Sanſonē ſuper genua ſua et in ſinu ſuo declinare caput vocauitq tonſorem et iuſſit. vij. crines ei9 tōdi: ſtatimq ab eo receſſit fortitudo quē philiſtei exoculauerūt: et poſuerūt eū ad molendinū vt circunduceret molā. Ubi ſciendū q per Sanſon q interpretat ſol fortis intelligit qlibet quē de9 inſtar ſolis creauit lucidū per intellectus claritatem: fortem per voluntatis libertatē. Per Dalilā que interpretat paupcula intelligunt ſenſualitas et mūdana cōſolatio: que paupcula dicūtur: qr illa ſequēdo hō paup efficit. qr pdit vitā eternaz. ¶ Hec igit Sanſonē dormire faciūt ſup genua: qñ oblita ſua ſalute hoiem ad ſe alliciūt: i qua dormitiōe. vij. crines radūtur a tōſore: qr illa ſequendo ſpoliat donis et virtutib9 animā adornātibus ſunt crines caput. Et tunc huic miſero eruunt oculos: qr diabol9 cū ſuis vicijs excecāt hoies: ne viā veritatis agnoſcāt. vñ ſap. ij. Excecauit eos malicia eor. Non autez vacat qd dr q rotā voluendo eū molere fecerūt. qr ſicut rota in circuitu velocit agitatur ita peccator cito ruere dr dum de peccato labit in peccatū. Nam teſte Greg. peccatū qd p penitētiā nō deletur mox ſuo pōdere ad aliud trahit. ¶ Scdo p negligētiā Saul expoliat. Nā ſicut dr ſinalr. j. Re. xxvj. venerūt dauid et abyſei ad populum nocte et inuenerūt ſaul dormiētē in tentorio: et haſtā fixā in terrā ad caput ei9 abner aūt et populū dormientē in circuitu eius: tulit ergo dauid haſtā et ciphū aq qui erat ad caput Saul. et abierūt et nō erat qſq q videret et itelligeret et vigilaret: ſz oēs dormiebāt. ¶ Ubi ſciedū q p Saul q vno mō interptat abutens intelligit hō q abutit donis et gra-

vüs a dño ſibi datis:qui ideo dormire dr
qꝛ negligit ſuam ſalutē. Per Abner aūt
q̄ vno mō interp̄tat patris lucerna qui
erat cuſtos Saulis itelligit l hoie rō q̄
dz eē in eo ſicut lucerna illuminās:ꝛ cu
ſtos ipſuꝫ gubernās. Per populū aūt in
telligit in hoie multitudo viriū vel po-
tētiaꝝ q̄bꝰ deꝰ dotauit hoiem ad ipſius
gubernationē. Sꝫ lꝫ in rōne ꝛ aliis potē
tiis deberet eē vigilia:tū multotiens dor-
mire dicunt dū.ſ.negligētia detente nō
cauēt q̄ ſunt noxia:ſed magis allecte ali
quali cōſolatione lꝫ fallaci in ipſis dele
ctātur. ¶ Sic igitur ſoporatus hō ab ho
ſtibꝰ inuaditur q̄ ipſum expoliant ciphū
aq̄ portātē et haſtā.i.diuinā gratiā alam
refrigerātem ꝛ irrigātem:ꝛ virilitatē re
ſiſtēdi. ¶ Signāter autē dr ꝙ expoliatio
nē iſtā nō viderūt hoies eo ꝙ dormiebāt
qꝛ dū iacēt in negligētia rō ꝛ alie poten-
tie ꝓpter delectationē aliqualē tpalē lꝫ
fallacē quā ſentiūt nō cōſiderāt imminē
tia pericula:ſꝫ magis i ipſis tepeſcūt.
¶ Tertio ꝓpt negligētiā yſboſeph vul-
nerat. Nā ſicut dr ſīaliter.ij.Re.iiij.re-
cab ꝛ baana ꝓditorie igreſſi ſunt domū
yſboſeph qui dormiebat ſup ſtratū ſuū ꝛ
oſtiaria domus purgās triticū obdormi
uit ꝛ pcutiētes iterfecerūt eū ſublato ca
pite eiꝰ. Ubi ſciēdū ꝙ per yſboſeth q̄ in
terpretatur vir cōfuſiōis:intelligit pec-
cator qui eſt oī cōfuſione dignꝰ q̄ dormi
re dr dum negligit ſuā ſalutē. Per oſtia-
riā vo purgātem triticū intelligit rō:q̄
dz diſcernere ꝛ ſeparare p̄cioſuꝫ a vili.i.
virtutes a vitiis:que tunc dormire dicit
qñ nō recte iudicat impetrādo virtutes
ꝛ vitia renuēdo:ſꝫ ecōuerſo virtutes re-
ſpuit ꝛ vitia tolerat. ¶ Dū igit ſic dor-
mit cuꝫ oſtiaria:proditores.i.diaboli in
ipſum ruūt atrociter:ꝛ ipſum interficiūt
ꝛ caput dicuntur auferre dum conſentiē
do peccatis moritur:ꝛ in eo eneruat iu
dicium rationis. ¶ Quarto propter dor
mitionem lolium ſeminatur vt expoſitū
eſt ſuperius. ¶ Quātum ad tertium ſcꝫ
oſtentionem falſitatis dicit. Cum autē
creuiſſet herba ꝛc. Per herbam em̄ fru-
ctiferam intelliguntur boni qui nitēt vi
gore predicationis ꝛ conuerſationis ho
neſte:vt dictum eſt ſuperius.

¶ Secunda pars.

Sequitur. Accedentes autē
ſerui ꝛc. Ubi tangit clarita
tem ſapiētie in diſcernēdo
quod probat occultoꝝ co-
gnitio. Ubi ſciēdū ꝙ in eo
ꝙ chriſtꝰ dixit diſcipulis ꝙ
inimicus homo inter triticū ſeminauit
zizania cognouerūt malitiaꝫ ſeminātis.
Hic autem tria tangit ſcꝫ.
Fidelitatem in adeundo.
Sedulitatem in inquirendo.
Sagacitatem in reſpondendo.
¶ Quātū ad p̄mū dicit. Accedētes aūt
ſerui p̄rfamilias. Ubi ſciēdū ꝙ p iſtos
ſeruos itelligunt veri fideles q̄ deo hu-
milr ſeruiūt. de q̄bꝰ dicit Eſa.lxv. Ecce
ſerui mei comedēt ꝛ vos eſurietis. Ecce
ſerui mei bibent ꝛ vos ſitietis. Ecce ſui
mei laudabūt p̄ exultatiōe cordis:et pre
cōtritiōe ſpiritus vlulabitis. ¶ Quātū
ad ſcḋm.ſ.ſedulitatē in inquirēdo dicit.
Dixerunt ei dñe nonne ꝛc. Ubi ſciēdum
ꝙ deꝰ nō ē cā effectiua maloꝝ.lꝫ ea eue-
nire ꝑmittat:nec malū ꝓprie hꝫ cāꝫ effi
cientem ſed deficiētem:et prima cā mali
fuit ꝑuerſa volūtas mali angeli ꝑ quā a
deo fuit auerſus:q̄ dixit Eſa.xiiij. In ce
lum aſcēdā ſup aſtra celi exaltabo ſoliū
meū aſcēdā ſup altitudinē nubiū ſimilis
ero altiſſimo. Oīm aūt bonoꝝ deꝰ eſt cā
efficiēs.iuxta illud Jaco.j. Omne datuꝫ
optimū ꝛ omne donū perfectū deſurſuꝫ
eſt deſcēdēs a patre luminū. Cū igit fi-
deles vidēt in mundo ſignificato p agrū
cū bonis cōuerſari ꝑuerſos:quos deus
effectiue nō ſeminat vt ſciāt diligētius
cauſam inquirunt. ꝯ. illud.ij. Corint.vj.
Que cōuentio xp̄i ad Belial.aut q̄ pars
fidelis cum infideli. ¶ Quātū ad tertiū
ſ.ſagacitatē in reſpōdēdo dicit. Et ait il-
lis. Inimicꝰ homo hoc fecit. Utriqꝫ eñi
que omni cum admiratiōe fecit.ſ.de cō-
mixtione maloꝝ cum bonis ꝛ viciorū
cū virtutibꝰ.rñderi p̄t ꝙ q̄ illa ꝓcurauit
fuit diabolꝰ:q̄ iō inimicꝰ dr qꝛ deo ꝛ hoi
aduerſat. Dicit aūt hō qꝛ ſepe vtit effi-
gie ꝛ voce hois intentādo. ¶ Uñ pōt fi-
gurari per ſaul de quo dr.j.Re.xviij. Fa
ctus eſt ſaul inimicus dauid cūctis die-
bus. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p dauid q̄ iterp̄tat

decor⁹ aſpectu ꝛ manu fortis: itelligit q̊libet ver⁹ fidelis q̊ decor⁹ dꝫ eé ꝑ puritaté ꝛ mūdiciā: ꝛ fortis ꝑ firmitaté ꝛ ꝯſtātiā. Per ſaul aūt q̄ iterp̄tat abutés itelligit diabol⁹ q̄ abuſ⁹ fuit donis gratuitꝫ dū ꝯ deū ꝑ ſupbiā ſe erexit. ¶ Sicut igit ſaul pſeq̄bat dauid: ita diabol⁹ pſeq̄t hoies ꝟtuoſos. Lꝫ aūt ſic ſe erigat ꝯ eos: tn̄ debét ſe armādo armis iuſtitie fortit reſiſtere iuxta documētū apl'i. Eph. vj. d. Induite vos armaturam dei vt poſſitis reſiſtere aduerſus inſidias diaboli.

¶ Tertia pars.

S Equt. Serui aūt dixerūt ei ꝛc. Ubi tāgit lōganimitaté paciētiei ſupportādo: ꝙ ꝓbat malorū tolleratio. Ubi ſciēdū ꝙ magna pacientia xp̄i ē qn̄ malos ſupportat vt corrigantur ſi velint. Hic autem tria tangit. ſ.

Obedientie ſedulitatem.
Zelus firmitatem.
Clementie pietatem.

¶ Quātū ad p̄mū dicit. Serui. aūt dixerūt, ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ de rōne boni ſerui eſt ꝙ ꝓmptū ſe exhibeat ad volūtaté dn̄i implēdā. Un̄ colo. iij. Serui obedite per oia dn̄is carnalib⁹: nō ad oculū ſeruientes q̄ſi hoib⁹ placētes: ſꝫ in ſimplicitate cordis timétes dn̄m. ¶ Un̄ ſignāter dr̄ ꝙ dixerūt: vis im⁹ qđ fuit ſignū obediētie dū ſe exhibuerīt ad eūdū p̄mittēdo ſue bn̄placitū volūtatis. ¶ Quātū ad ſcđꝫ. ſ. zelus firmitaté dicit ꝛ colligimus ea. Ubi ſciēdū ꝙ ex magno feruore dilectiōis fidei viri fideles ipaciēter prauos fideles ꝛ hereticos tolerāt. Un̄ ꝓpter talé feruoré q̄libet eorū pōt dicere illđ ps̄. zel⁹ dom⁹ tue comedit me. ¶ Un̄ q̄libꝫ eoꝝ pōt figurari per phinees. de q̊ dr̄. j. Matt. ij. Phinees zelādo zelum dei accepit teſtamētū ſacerdotij eterni. Iſte eſt phinees de quo poſtꝙ̄ ex zelo legis iterfecit virū iſraeliticū ꝛ mulieré madianitidā q̄ faciebāt ꝯ legé ꝛ mādatū dn̄i ſimul ꝯueniētes dixit dn̄s ad Moy. phinees fili⁹ eleazari filij Aaron ſacerdotis auertit iram meā a filijs iſrael: q̄ zelo meo ꝯmot⁹ ē ꝯ eos. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ mulieré madianitidā q̄ iterp̄tat iniq̄tas vl' ꝯdictio itelligūt infideles ꝛ heretici ꝯdicētes ꝟitati operis ꝛ doctrine. Per phinees q̊ zelauit legē ꝛ obſeruatiōe mādatoꝝ dei itelligit q̄libꝫ q̄ accēſ⁹ feruore dilectiōis fidei ꝯdicētes fidei ſuſtinere nō pōt. ¶ Quātū ad tertiū. ſ. clemētie pietaté dicit. Et ait nō: ne forte ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ zel⁹ fidei ad nutriēdū fideles ꝛ aduerſarios puniendos dꝫ eſſe ordinat⁹: nec i talib⁹ hō dꝫ nimis p̄cipitare iudicādo vl' ꝑ ſentētiā puniēdo: ſꝫ aliqn̄ ſuſtinēdi ſunt mali habitare cū bonis: ſpāliter qn̄ nō ē notoria eoꝝ malitia nec icorrigibiles iudicāt. Nā ex tali tolleratio malorū cū bonis: vl' ſepi⁹ ex doctrina bonoꝝ exhortāt mali ꝛ efficiūt boni: vl' boni exercitāt ꝑ ipos: vel ſi mali totaliter eradicāt periculū ē ne cū eis boni paterēt iacturā. ¶ Sapienter igit ꝛ miſericorditer dr̄ ꝙ paterfamilias rn̄dit ꝙ nō eradicarēt zizania. i. ifideles: ne forte ſimul eradicarēt: ꝛ triticū. i. fideles ꝛ bonos: ſꝫ dimittāt creſcere vſꝙ ad meſſē. i. vſꝙ ad morté vl' vſꝙ dié iudicij. ¶ Sciendū eſt aūt loquēdo moraliter ꝙ per iſtā patiētiā in ſupportando zizania in agro cū tritico quā habuit paterfamilias intelligitur miſericordia ꝛ patiētia quā de⁹ hꝫ in ſupportādo peccatores dū viuunt: quorum mortem ꝛ penam nō deſiderat: ſed magis vt ad bona opera ꝑ penitentiā cōuertant. Un̄ Eze. xviij. Nolo morté peccatoris ſed vt magis cōuertat ꝛ viuat. Un̄ i ps̄. Miſerator ꝛ miſericors dominus: ſuauis dn̄s vniuerſis ꝛ miſerationes ei⁹ ſup oia opera ei⁹. ¶ Hec autē pnīa ꝛ miſericordia fuit figurata i rege dauid ꝛ Semey. Reqre euange. xxiij. pte prima.

¶ Quarta pars.

S Equit. Et i tp̄e meſſis ꝛc. Ubi tāgit eq̄taté iuſticie in retribuendo: quod probat ſtipendiorum diſtinctio. Ubi ſciendum ꝙ q̄ ſm Aug. nullū malū impunitū nec aliquod bonū irremuneratum: iuſtū eſt vt de⁹ malos finaliter puniat i inferno: ꝛ bonos remuneret in gloria: iuxta ꝙ ipſe dicit Apoca. xxij. Ecce venio cito ꝛ merces mea mecū ē reddere vnicuiꝙ ſm opera ſua. Que autem ſit illa redditio: dicitur Matt. xxv. Ibūt hi. ſ. mali i ſupplicitū eternū iuſti aūt i vitā eternā. Circa iſtā parté tria tangit. ſ.

Miniſtrorum commiſſionem.
Malorum punitionem.
Bonorum premiationem.

¶ Quantū ad primū dicit. Et in tēpore meſſis ꝛc. Iſtud eſt tp̄s miſſis in q̄ moritur Manaſſes. de quo figuratiue dr. Judith. viij. Manaſſes mortuꝰ eſt in diebꝰ meſſis ordeacee. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p Manaſſem q̄ interpretat̄ obliuioſus intelligunt̄ hoīes qui vſq ad finē vite ſue ſiue vſq ad cōplemētū malicie obliuiſcēdo ſuā ſalutem in malitijs pſeuerāt. ¶ Iſti dicunt̄ mori in diebꝰ meſſis qꝛ in cōpleta malitia tā tpaliter ꝙ̄ eternalr moriūt̄. Signāter āt dr hec meſſis ordeacea: qꝛ ſicut ordeum eſt aſperū ꝛ durū: ſic ꝑpter eorum conſummatā malitiam dure eternaliter punientur. ¶ Per meſſores pro tpe preſenti intelligunt̄ apoſtoli q̄ meſſuerunt dū fuerunt in mundo p doctrinā ſalutiferem ꝛ exēplarem vitam. Pro tempore autē futuro intelliguntur angeli qui in die iudicij metent congregādo ad iudiciū bonos ꝛ malos. ¶ Quātū ad ſcd̄m. ſ. malorū punitionē dr. Colligite primū zizania ad comburendū. Ubi ſciēdū quātum ad penā reproborum ꝙ tria poſſumus conſiderare. ſ.

Pene perpetuitatem duratiuam.
Diuerſitatem diſtinctiuam.
Acerbitatem afflictiuam.

¶ Quātū ad pmū dicit. alligate ea. nā tunc reprobi ſic erūt ligati: q̄n erūt i penis īferni ꝙ de ipis exire nō poterūt nec meritorie opari: q̄n igit̄ dicet̄ illd Mat. xxij. Ligatis manibꝰ ꝛ pedibus mittite eū in tenebras exteriores. ¶ Quātū ad pene diuerſitatē diſtinctiuā dicit. In faſciculos. Nā lꝫ dānati ɔueniāt in pena dāni qꝛ oēs carēt viſiōe diuina tā i pēa ſenſus diuerſificant̄: qꝛ vnꝰ punit̄ alio acerbius ſm multitudinē vel grauitatē peccatorum. ꝛ iō dr in faſciculos in plurali. ¶ Quantū ad pene acerbitatē afflictiuā dicit ad cōburēdū. Nā pena cōbuſtionis eſt multum afflictiua: quā quidē dānati in inferno eternaliter ſuſtinebūt iux illud Mat. xxv. Ite maledicti i ignē eternū qui paratus eſt diabolo ꝛ āgelis eius. ¶ Quantū ad tertiū. ſ. bonorū premiationē dicit. Triticū aūt cōgregate i horreū meū. Ubi ſciendū ꝙ p triticū itelligunt̄ fideles quos xp̄s eternalr cōgregabit in horreo vite eterne. vbi ppetuo letabunt̄. ¶ Sciendū ē aūt ꝙ tria poſſumꝰ ɔſiderare quātū ad veros fideles. ſ.

Sanctitatem decorantem.
Charitatem vnientem.
Securitatem conſummantem.

¶ Primo conſidera ſanctitatem decorātem. Cū dicit triticū. Ubi ſciendū ꝙ per triticum quod eſt granum purum ꝛ p̄cioſum intelligitur ſanctitas fideliū p quā precioſi deo fuerūt. ¶ Secundo conſidera charitatem vnientem cum dicit ɔgregate. Per cōgregationē em̄ iſtā intelligitur dilectiōis vnitas qua fideles in hoc mundo in fide vna cōueniunt. ꝛ i alio in gloria coniungunt̄. Unde de ipſis Eſa. lx. Leua in circuitu oculos tuos ꝛ vide oēs iſti congregati ſunt. venerunt tibi. ¶ Tertio cōſidera ſecuritatē ɔſummentē: cū dr in horreū meū p horreū vbi triticū ponit̄ ad cōſeruādū intelligit̄ celeſtis patria i qua veri fideles poſt decurſū huiꝰ vite ꝑpetuo collocant̄. Ubi Au. horreū ponit̄ ſingularit̄: lꝫ diuerſe ſint māſiōes vt inſinuet̄ ꝙ vna erit in patria cōgratulatio btōꝝ: qꝛ gaudia ſingulorū erūt gaudia oīm. ¶ Iſta aūt ſunt horrea de quibꝰ figuratiue dr. ij. para. xxxj. ꝙ p̄cepit Ezechias vt p̄pararēt horrea i domo dn̄i: qd̄ cū feciſſent intulerūt tā primitias ꝙ̄ decimas ꝛ quecūq nouerāt fideliter. ¶ Ubi ſciendū ꝙ per Ezech. qui interpretat̄ auxilium dn̄i vl̄ confortauit me dn̄s intelligitur xp̄s. de quo cōfortādo ppl̄m dn̄i dictuꝫ fuit. ij. parali. ij. Cōfidentes ſtate videbitis auxiliū dn̄i ſup vos o iuda ꝛ hierl̄m nolite timere cras egredimini ꝛ dn̄s erit vobiſcū. Iſte igit̄ in domo dn̄i. i. in gloria padiſi horrea p̄cepit preparari. i. ſꝫ diuerſa merita: multitudinē manſionū. ¶ Ubi ſignāter dr ꝙ in horrea intulerunt tā primitias ꝙ̄ decimas: ꝛ quecūq nouerāt fideliter ꝛ volūtarie qꝛ ex operibꝰ iuſticie fideliter fctis ſancti remunerabunt̄ in glīa: iux̄ illd qd̄ dicet xp̄s iuſtis. Mat. xxv. Uenite bn̄dicti p̄ris mei poſſidere paratū vobis regnum a ɔſtitutione mundi. Ad quod ꝛc.

¶ Dn̄ica i ſeptugeſima. Euangeliū. xix.

Simile ē regnū celorū homini pr̄ifamilias q̄ exijt primo mane cōducere operarios in vineā ſuā. Matt. xx. Nos videm⁹ p experiētiā q̄ qñ aliq̄s ex labore ſuo magnū expectat p̄miū q̄ q̄uis labor ſit difficilis tñ facili⁹ ⁊ libēti⁹ operat̄. Videm⁹ etiā q̄ qñ quis ex paruo labore magnā remunerationē acquirit: lʒ operādo prius negligens fuerit tñ cōſiderādo remunerātis munificētiā pp p̄cedētē negligentiā nō deſperat. ¶ Sctā igitur mr̄ eccl̄ia: cui eſt cura de ſuis filijs vt nos ad bonū īducat: volēs nos ad laborē inducere vt dimiſſis delitijs ↄcorporis deo īcipiam⁹ ſuire: hodie cāt⁹ dimittit leticie. Nā all'a claudit̄ nec dr̄ glīa i excelſis: ⁊ nobis ꝓponit magnū p̄miū qđ ex nr̄o labore q̄ modico expectam⁹: ⁊ ne alicui excuſatio pateat diuerſitatē: ꝓponit laborātiū ⁊ magnitudinē p̄mij vt null⁹ i q̄cūq̄ ḡdu vł ſtatu poſit⁹ cāʒ hēat negligētie q̄nimo magʒ exercēdi ſe i opib⁹ v̄tuoſis. Hoc aūt nobis oſtē dit parabola euangelij hodierni in quo xp̄s quatuor tangit ſcilicet.

Diuine miſerationis indicium.
Superne largitionis preſagium.
Humane admirationis prodigium.
Future adeptionis indicium.

¶ Primū ꝓbat ḡnalis inuitatio Scđʒ liberalis p̄miatio. Tertiū eq̄lʒ retributio Quartum finalis aſſecutio. Primum in prin. ſecundaʒ ibi. Cū ſero aūt ⁊c. tertiū ibi. Et accipientes mur. ⁊c. q̄rtū ibi. Sic erūt nouiſſimi ⁊c. ¶ Prima ps.

Quantum ad primū vbi tangit ⁊c. qđ probat ⁊c. dicit. Simile eſt regnum celorū ⁊c. vbi ſe ptem poſſumus ↄſiderare. ſ.

Quid ſit regnum celorum.
Quis paterfamilias.
Quid vinea.
Quid operarij.
Quid ſint hore.
Quis exitus patriſſa.
Quid denarius.

¶ Quātū ad primū ſciēdū ē q̄ p̄ regnū celorū intelligit̄ eccl̄ia militās q2 i ea ⁊ nō alibi regnū celorū acq̄rit̄ vł q2 in ipſa p fidē ⁊ gratiā xp̄i regnat. Vñ ep̄s nos fideles q̄s de⁹ ſic vocauit ad fidē ⁊ regnū ex ſua benignitate nō ex nr̄is meritꝫ docet regr̄tiari Coll'.j.d. Gr̄as agētes deo ⁊ pr̄i q̄ nos dignos fecit i p̄tē ſortis ſctōꝝ i lumine: q̄ eripuit nos de p̄tāte tenebrarū ⁊ trāſtulit in regnū filij dilectiōis ſue i q̄ habem⁹ redēptionē ⁊ remiſſionē peccatoꝝ. Infideles eñ ſunt in tenebris ⁊ vmbra mortꝫ: qñ aūt ad fidē catholicā et regnū dei vocāt tūc trāſferūt̄ ad lumē ⁊ q̄ q̄dē lumie ⁊ regno. i. i eccl̄ia militante redēptionē ⁊ remiſſionē pctōꝝ aſſequūt̄ p diuinā miſericordiā mediātib⁹ ſacr̄is. tranſlati igit̄ ad lucē dn̄t regratiari deo cui⁹ benignitas eos attraxit. ¶ Quis ſit pr̄familias p ipſum itelligit̄ de⁹ q̄ dr̄ hō rōe pietatis i ↄdonādo nobis nālia: i relaxādo vicia. Pr̄ aūt familias dr̄ rōne creatiōis gubernatiōis ⁊ iſtructiōis Vñ ſibi dr̄ Eſa. lxiij. Tu dn̄e pr̄ nr̄ es et redēptor nr̄ a ſeculo nomē tuū. ¶ Sʒ lʒ iſta bn̄ficia nobis ↄtulerit: tñ m'ti nō recognoſcūt ab eo ſibi reuerētiā exhibēdo iux̄ qđ ip̄e cōq̄rēdo dt̄ malach. j. Fili⁹ in q̄t honorat patrē ⁊ ſeru⁹ dn̄m ſuū. ſi ergo pr̄ ego ſum vbi ē honor me⁹: et ſi dn̄s ego ſum vbi ē timor me⁹. Lʒ aūt miſerri m⁹ pctōr recedat ab eo: ipſe tñ ſua ſolita pietate nō deſerit holēʒ: ſʒ q̄ntū in ſe ē ipſuʒ reuocat vt dimiſſis vitijs ſpiū patrē cognoſcat. ¶ Hoc aūt fuit nobis figuratū hiere. iij. ſub metaphora mulieris adultere diſcedētis a viro quā dn̄s ad ſe p ſuā miaʒ reuocat. d. vulgo dr̄: ſi dimiſerit vir vxorem ſuā ⁊ recedēs ab eo duxerit viruʒ alterū: nunq̄d reuertetur ad eā vltra nunq̄d non polluta ⁊ contaminata erit mulier illa tu āt fornicata es cum amatorib⁹ m'tis: tñ reuertere ad me dt̄ dn̄s ⁊ ego ſuſcipiā te leua oculos tuos i directū ⁊ vide vbi nūc ꝓſtrata ſis. ergo ſalēt amodo voca me pater me⁹ dux virginitatis mee tu es. Vbi ſciendū q̄ ſpiritualiter loquēdo xp̄s dr̄ ſponſus anime quā ſibi deſponſat in baptiſmo gratiā infundēdo: que tandiu ſpōſa eius dr̄ q̄diu cōſeruat gratiā: quando v̄o peccat mortaliter tunc recedit ab ipſo. ⁊ tunc eā dimittere dn̄s permittit eā ſequi arbitrij libtatē: ⁊ tūc vir̄ aliū accipit qñ obedit

ſuggeſtionib⁹ diaboli ⁊ mūdi blāditijs ⁊
delitijs carnis ex q̇b⁹ cōtaminata dr̄ ⁊
polluta. ¶ Hāc aūt miſerā aīaȝ ſic a xp̄o
recedētē ſua ſolita mīa cū rephēſiōe pꝛ
na ipſā de iueſtigatiōe delictoꝝ ad ſe re
uocat. d. tu fornicata es cū amatoribus
tuis vbi tāgit aīe feditatē quā icurrit ſē
ſuales delitias ſequēdo: tñ cū dr̄ ꝙ ad ſe
reuertat ⁊ ipāȝ ſuſcipiet: tāgit pietatē be
nigniſſimā ipāȝ reuocādo. Cū nihilomi
n⁹ addit ꝙ in directū leuet oculos vt vi
deat ſua dilecta tāgit circūſpectionem
quā dȝ habere aīa cl'pā cognoſcēdo: cui
ↄcludēdo dr̄: ergo ſaltē amō voca me ⁊c.
tāgit bonitatē ⁊ ſapiētiā ipſaȝ dirigēdo.
Iſte pr̄familias pōt figurari ꝑ Booȝ. de
quo dr̄ ſnialr̄ Ruth. ij. ꝙ dixit Ruth ad ſo
crū ſuū noemi. ſi iubes vadā in agruȝ et
colligā ſpicas q̄ metētiū fugiūt manus
vbicūꝗ clemētis i me pr̄familias repe
ro gratiā q̄ venit i agro Booȝ q̇ fuit ſibi
clemens ⁊ dixit ꝙ ſecure colligeret: ⁊ ꝙ
hora veſcēdi veniret ad meſſores ⁊ cōe
deret panē ⁊ itingeret bucellā in aceto:
q̄d ⁊ fecit: ⁊ quia fuit prudēs ⁊ ſollicita.
Booȝ accepit eā in vxorē. ¶ Ubi ſcien
dū ꝙ ꝑ Booȝ q̇ interpretat̄ in quo eſt ro
bur intelligit̄ de⁹ de quo dr̄. j. Re. ij. Nō
eſt fortis ſicut de⁹ noſter. Iſte dr̄ clemēs
q2 ſua clemētia oēs regit ⁊ gubernat. iux
ta illud. ij. Paralip. xxx. Pi⁹ eñ ⁊ clemēs
ē dñs de⁹ noſter: ⁊ nō auertet faciē ſuaȝ
a vobis ſi reuerſi fueritis ad eum. Per
agrū aūt quē hȝ iſte paterfamilias intel
ligit̄ mund⁹ Per ruth. aūt q̄ interpretat̄
vidēs intelligit̄ quibȝ fidelis q̇ dȝ deum
videre ei⁹ bñficia cōtēplando. Ad q̄d cō
fortat̄ Eſa. xxx. Erunt oculi tui videntes
p̄ceptorē tuū. dȝ ēt videre qualr̄ ſapien
ter icedat: iuxta illō Ephe. v. Uidete ita
ꝗ fr̄es quomodo caute ambuletis non
quaſi inſipientes: ſȝ quaſi ſapientes re
dimētes tēpus qm̄ dies mali ſunt. Per
meſſores intelliguntur virtuoſe laborā
tes in hoc mundo: quos quilibet fidelȝ
inſtar Ruth. dȝ ſequi. dȝ etiā i aceto buc
cellā intingere. i. ↄſiderare paſſiōis xp̄i
beneficiū qui ꝑ acetū acerbū deſignat̄.
¶ Si aūt ſic fidelis quilibet iſtar Ruth.
in bonis operib⁹ pſeuerauerit paſſiōeȝ
xp̄i iugiter meditādo ipſam ſibi de⁹ iſter

Booȝ in ſpōſaȝ accipit in p̄ſenti ꝑ gr̄am
⁊ i futuro ꝑ gloriā. iuxta q̄d ip̄e dr̄ Oſee.
ij. Sponſabo te mihi in ſempiternum.
¶ Quantū ad tertiū. ſ. quid ſit vinea ſciē
dū eſt ꝙ primo ꝑ iſtā vineā inelligit̄ aīa
cuiuſlibet hoīs. cui⁹ rō eſt q2 ſicut vinea
ↄſtat ex multis vitib⁹. ita oīa ↄſtat ex mlᷓ
tis potētijs q̇b⁹ dñs eā adornauit. Hanc
vineā de⁹ plātauit in terra ſcȝ in corpo
re terreno. Hāc de⁹ trāſtulit de tenebris
pctōruȝ ad lucē gr̄e in baptiſmo. ¶ Hec
eſt vinea quā dū viuim⁹ debem⁹ fodere
ꝑ humilitateȝ ⁊ obediētiā: putare ꝑ pau
ꝑtatē ſupflua abdicādo: extendere ꝑ cha
ritatē ꝓximū diligēdo: ligare per caſtita
tē corp⁹ macerādo ⁊ ſic ſe exercēdo ꝑue
niet ad glīaȝ. ¶ Hoc aūt fuit figuratum
Leuiti. xxv. vbi dr̄. vj. annis ſeres agruȝ
tuū ⁊. vj. annis putabis vineā tuā colli
geſꝗ fruct⁹ ei⁹. Septimo aūt anno ſab
bathū erit requietiōis dñi agrū nō ſeres
⁊ vineā nō putabis. Ubi ſciēdū ꝙ i hoīe
ſunt due ꝑtes. ſ. corp⁹ ⁊ aīa: corp⁹ intelli
git̄ per agrū aīa ꝟo per vineā. Nā ſicut
ager incult⁹ generat ſpinas ⁊ tribulos:
ita in corꝑe multa pctā naſcuntur ſicut
aūt vinea fert fructū ſuauē: ſic aīa in ſe
ↄtinet ſuauitatē ↄtēplatiōis. ¶ Dr̄ āt ꝙ
ager. vj. annis dȝ putari. Ubi ſciendū ꝙ
ꝑ numerū ſenariū in quo de⁹ fecit mun
dum: intelligit̄ vita actiua in qua hō ſe
dȝ exercitari in opib⁹ bonis. Uineā aūt
id eſt aīam dȝ putare auferendo vitia vt
fructus vberiores faciat. ¶ In iſtis aūt
vj. annis dȝ fruct⁹ tam agri ꝗ̄ vinee re
colligere. i. opa ad ſui meritū cumulare
vij. anno dr̄ eſſe ſabbatū ⁊ requies dñi. i.
ↄtemplatio ⁊ requies q̄ ſequit̄ vitā acti
uā. ¶ Signāter aūt dicit̄ ꝙ anno. vij. in
agrum non ſeret nec putabit vineam: q2
in beata requie in celeſti pr̄ia nec corp⁹
indigebit cultura nec aīa vt putetur: ſed
oīa erūt opulenta. ¶ Sed multoties cō
tingit ꝙ hō qui deberet vineam. i. aīam
excolere: tñ eā dimittit ſine fructu ſȝ ma
gis per pctā hȝ eam diſſipatā. ¶ Hec eſt
vinea de qua ſnīaliter dicit dñs Eſa. v. ꝙ
plantauit vineam ⁊ ſepiuit eam et edifi
cauit turrim in medio eius ⁊ torcular ex
truxit in ea expectans vt faceret fructū
⁊ fecit labruſcas. ¶ Ubi ſciendūȝ ꝙ hāc

vineā.i.aīam plātauit de⁹ in terra.i.in
corpore terreno: sepiuit eā qñ dedit tibi
custodiā angelorꝝ: edificauit turriꝫ q̇ est
loc⁹ fortitudinis: qꝛ dedit sibi liberū ar
bitriū: qꝫ eū nemo pōt cogere: extruxit
torcular: qꝛ dedit sibi cōsciētiā remordē
tē instar torcularis vuā ꝯprimētis. ¶ Li
cet aūt sic aīam ornauerit vt fruct⁹ face
ret: tñ fecit labruscas. Nā ex aīa de⁹ mul
totiēs expectās opa bona tñ facit vitio
sa. ¶ Aduertat tñ pctōr miserrim⁹ q̇d de
ipo cōminādo dicat dñs Esa.v. ostēdā in
q̇t vobis q̇d faciā vinee mee auferā se-
pez ei⁹ ꝛ erit in direptionē. Diruā mace
riā ei⁹ ꝛ erit in cōculcationē: ꝛ ponā eā
desertā: nō putabiꝛ nō fodietꝛ: ꝛ ascendēt
i eā vepres ꝛ spine ꝛ nubib⁹ mādabo ne
pluāt sup eā ymbrē. ¶ Ubi sciēdū qꝫ qñ
de⁹ vidit qꝫ hō nō opatur virtuose: sꝫ vi
tam ducit cum pctis aufert ab ea sepez
ꝛ maceriā.i. angelorꝝ custodiā: ꝛ sic i di-
reptionem ꝛ cōculcationē efficiꝛ: qꝛ tūc
occurrentib⁹ malis cogitatiōib⁹ aīa cō
culcatur ꝛ fit deserta: qꝛ ab angelis dese
ritur: a q̇b⁹ ante sociabatꝛ. ¶ Dr̄ aūt qꝫ
nō putatꝛ nec foditur: qꝛ miser dū in vi-
tiis ꝑseuerat ab ipo nō amputat nec fo-
dit desideriū mūdanarum cupidinū. Cō
sequēter igiꝛ sequitur vt sup ipam ascē
dant vepres ꝛ spine.i. pctā cumulentur.
¶ Terribile est aūt q̄d seq̄ꝛ.s. qꝫ mādat
nubibus ne pluāt ymbrē: qꝛ pctōr se red
dit indignum vt humor gratie aīam di-
sponētis ad fructū sibi a deo infundatꝛ.
¶ Secūdo per vineam intelligiꝛ eccl'ia
militans iuxta illud Esa.v. Uinea dñi
exercituū dom⁹ israel est. Ista eccl'ia in
star vinee plantatꝛ in gentiū cōuersione:
putatꝛ in baptismatis susceptione ꝛ pec
catorꝝ remissione: excoliꝛ in sctā p̄dica
tione floret in fideliū honesta ꝯuersatio
ne fructificat i bonorꝝ operū mltiplica
tione ꝛ meritorꝝ cumulatione. vt de ipa
dicat dñs illud Hiere.ij. Ego te plātaui
vineā electā omne semē verꝝ. ¶ In ista
igitur vinea quilibet dꝫ vt vitis ꝛ arbor
bona fructificare: sꝫ multi sunt qui ecō-
uerso nunq̄ se exercent in operib⁹ bōis
sed malis q̇b⁹ cōminātꝛ a dño pena eter
na. ¶ Isti figurātꝛ p illā arborē de q̄ simi
litudinarie dicit xp̄s Luc.xiij. Arborez
fici habebat quidam plātatem in vinea
sua ꝛ venit querēs fructū in illa ꝛ nō in
uenit. dixit aūt ad cultorē vinee: ecce āni
tres sunt ex quo venio querēs fructum
in ficulnea hac ꝛ nō inuenio: succide er
go illā: vt q̇d terrā occupat. At ille rñdēs
dixit illi: dñe dimitte illā ꝛ hic āno vsqꝫ
dum fodiā circa illā ꝛ mittā stercora ꝛ si
quidē fecerit fructū: sin aūt i futurū suc-
cides eā. ¶ Ubi sciēdū qꝫ p istuz hoiem
deus intelligiꝛ. Per vineā mūd⁹ vel ec
clesia militās. Per arborē vo. fici q̄libet
hō q̇ dꝫ esse arbor fructificās deo ꝛ sibi.
Per cultorē aūt hui⁹ vinee summ⁹ pōti
fex ꝛ ceteri boni p̄lati: q̇b⁹ deus cōmisit
curā eccl'ie gñalr ꝛ cuilibet singulr. vel
ēt scti angeli ad custodiā hoīꝫ deputati.
Uenit igiꝛ de⁹ ad hoiem significatū p ar
borē trib⁹ ānis q̄rēs fructū ꝛ nō īuenit.
Ubi sciēdū qꝫ p istos tres ānos itelligiꝛ
vita hois gñalr: q̄ gñalr distinguiꝛ i tres
ptes.s. i tp̄s augmēti: i tp̄s stat⁹: ꝛ in tp̄s
decremēti: siue in iuuentutē virilitatē ꝛ
senectutē. Uenit igiꝛ de⁹ p̄io ad hoiez ꝛ
q̄rit si i iuuētute fecit aliquē fructū bōi
opis ꝛ nō iuenit: qꝛ ipez expēdit in deli
tiis carnis. d. cū ipiis illd Sapi.ij. frua-
mur bōis q̄ sunt ꝛ vtamur creatura tāq̄
in iuuētute celeriꝛ. vino p̄cioso ꝛ vnguē
tis nos impleam⁹: ꝛ nō p̄tereat nos flos
tpis coronem⁹ nos rosis anq̄ marcescāt
nullū pratū sit q̄d nō p̄tereat luxuria nr̄a
nemo vestrū sit expors luxurie nr̄e vbiqꝫ
relinq̄m⁹ signa leticie qm̄ hec est ps nr̄a
hic ē sors nr̄a. ¶ Sꝫ aduertāt miseri sic.
d. q̇d seq̄ꝛ. Hec cogitauerūt ꝛ errauerūt ex
cecauit eī illos malitia eorꝝ ꝛ nescierūt
sacrā dei: neqꝫ mercedē sperauerūt iusti
cie. ¶ Uenit etiā scdo.i.i virilitate: ꝛ q̄
rit fructū ꝛ nō iuenit qꝛ ipam expēdit in
supbia ꝛ excellētiis terrenis. Sed talis
aduertat q̇d sibi accidet in die iudicii: qꝛ
tūc quātū se exaltauerit p supbiā: humi
liabiꝛ p penā: iuxta illd Esa.ij. Dñs exer
cituū sup oēꝫ supbū ꝛ excelsuꝫ: ꝛ sup oēꝫ
arrogātē ꝛ hūiliabiꝛ. ¶ Uenit nihilomi
nus tertio āno.i. in senectute q̄rēs fru-
ctū ꝛ nō iuenit: qꝛ sicut miser naturalr p
pter senectutē incuruatꝛ ad terrā ita mē
taliter ē ad auaritiam obstinat⁹: qꝛ teste
Beda. Cū cetera vitia senescēte hoie se

neſcāt:ſola auaricia iuueneſcit. ¶ Sʒ tñ aduertat miſer ſenex ⁊ auar⁹ q̄d ſibi dñs dt Eſa.lvij. ꝓpt inq̄tatē inq̄t auaritie ei⁹ irat⁹ ſuʒ ⁊ ꝑcuſſi eū:abſcōdi a te faciē meā ⁊ idignat⁹ ſuʒ. ¶ Ueniēs igiť de⁹ ad miſerū hoiem ⁊ nō inueniēs fructū:ꝑcipit vt ſuccidať cruciatur⁹ eternaliť ꝑ ſnīaʒ mortis. Unde Matth.vij. Ois arbor q̄ nō facit fructū bonū excideť ⁊ in ignē mitteť. Sʒ aduertat miſer pctōr nō obediēs p̄latis q̄d ex pietate dicunt ad dñʒ ſic ſeuerā ſnīaʒ ꝯminātē:dñe dimitte illā ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ videntes p̄lati ⁊ angeli ꝙ pctōr ꝓpter ſuā maliciā mereť ſnīaʒ a dño inferēdā:cōpaſſi fragilitati illi⁹ ⁊ deſiderātes ei⁹ cōuerſionē q̄ꝗ in pctis vixerit:rogāt vt adhuc deť ei ſpaciū penitēdi. Unde dicūt dñe dimitte illā ⁊ hoc anno.q.d.⁊ ſi nō in dictis tpib⁹ miſer pctōr fecit fructū tñ da ſibi aliqd ſpaciū penitēdi ⁊ ad te ꝯuertēdi ꝑ pnīaʒ ¶ Quid aūt ꝓmittāt p̄lati ⁊ angeli circa peccatorē obſtinatū audi q̄d ſeq̄ť vſqʒdū fodiā circa illam et mittā ſtercora. Ubi ſciēdū ꝙ ſicut qñ circa arborē fodiť amoueť terra:ſic peccator fodi dr qñ a corde ei⁹ ꝑ p̄dicationē ⁊ doctrinā p̄ſidētiū amoueť amor terrenoꝝ:tūc aūt ſtercora vľ fimus ad radicē poniť qñ cor hois cogitat ſuā vilitatē:conſiderando q̄d ē ⁊ q̄d erit. ¶ Si igiť hic cogitās voluerit ad pnīaʒ cōuerti mereť indulgē[illegible]ā ſin aūt ꝑ ſnīaʒ mortis ſuccidiť ⁊ tradiť penis eternaliť cruciād⁹. ¶ Tertio ꝑ vineā itelligiť penitētia q̄ ad modū vinee aſpera videť exterius inſtar vitū q̄ habēt aſperitatē in cortice:tñ ſicut vites afferūt fructū ſuauem q̄ꝛ vinū dulciſſimū ſic penitētia meretur ſuū premiū:q̄ꝛ eternā gl̄iaʒ. ¶ In iſta vinea debemus laborare vt fructū accipiam⁹ ex ea:⁊ lʒ in ea multotiēs aduerſeť nobis diabol⁹ volēs impedimēta preſtare:tñ ipſi debem⁹ reſiſtere cum cōſtantia. ¶ Hoc aūt fuit figuratū iudi.xiiij. vbi ſnīaliter diciť ꝙ cū Sanſon deſcēderet in thānata ⁊ veniſſet ad vineas oppidi apparuit catul⁹ leonis ſeu⁹ rugiēs ⁊ occurrit ei:irruit autē ſpiritus dñi in Sanſon:⁊ dilacerauit leonem quaſi hedū in fruſta decerpēs.nihil oino habēs in manu. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ Sanſon qui interpretať ſol fortis intelligiť vir penitens q̄d ad modū ſolis lʒ viroꝝ itelligētiā ⁊ inſtar viri fortis aggrediť ardua: ⁊ in ipſis firmiter ꝑſeuerat. ¶ Hic aūt i thānata deſcēdere dr q̄ interp̄tať necās exploratores odoris q̄ꝛ penitētia eſt vinculū ligās ⁊ ſtringēs penitētes explorātes ⁊ inq̄rētes odorē ſuauiſſimū ⁊ refectionē ſupnā. ¶ Sʒ aduerte q̄d ſubdiť. Nā cū veniſſet ad vineas oppidi apparuit ei catul⁹ ⁊c. Nā multotiēs accidit ꝙ homini exiſtēti in vinea fructifere penitētie aduerſať diabol⁹:q̄ iō ſeu⁹ ⁊ rugiens dr q̄ꝛ hoiem exiſtētē in pnīa ſua malignitate nitiť ꝯturbare. ¶ Cōfortari aūt dʒ penitēs ⁊ ad deū recurrere vt ad ſingulare refugiū:⁊ ſic in ipſuʒ ſaliet ſpiritus dñi ſicut in ſanſonem:⁊ leonem.i.diabolū interficiet ⁊ dilacerabit in fruſtra:dū reſiſtens ſuis tentatiōib⁹:a ſe viriliter effugabit. ¶ Cōſideret tñ modū fugandi diabolum:q̄ꝛ nihil oino habēs in manu:nam inter oīa per q̄ ſupatur diabol⁹ eſt cum ſpretis terrenis delitijs hō contēplatur celeſtia. Hec vinea.i. penitētia germinās florens ⁊ fructificās diciť q̄ꝛ facit hoiem germiare ꝑ ſctām cogitationem florere ꝑ honeſtam cōuerſationeʒ. fuctificare ꝑ vberem opationem. Hāc ieſus in ſe aſſumpſit quādo abſtinere ⁊ ieiunare voluit i deſerto iuxta illud Mat thei.iiij.duct⁹ eſt ieſus in deſertū vt tētaretur a diabolo.⁊ cū ie.⁊c. Hāc etiam os aſſumere docuit.d.Matth.iiij. Penitētiam agite appropinquabit eīn regnū celoꝝ. ¶ Quarto per vineam intelligiť cumulatio oim meritoꝝ que nomine iuſticie deſignātur:q̄ꝛ ſicut in vinea ſunt multe vites ita in iuſticia alie v̄tutes radicātur. ¶ Quantū ad quartū.ſ.q̄ ſunt opariȷ. Sciendū eſt ꝙ opariȷ ſunt p̄dicatores veritatis:q̄ iō dicuntur oparij:q̄ꝛ debent opari opa a xp̄o inſtituta opa ad deū deducētia:⁊ opa deū ſignificantia. ¶ Iſtos aūt oparios ſemꝑ ab initio mūdi vſqʒ ad finē miſit deus in vineam ſuā i.in mundū ⁊ eccleſiam militantem. Ad hanc opationē nos hortatur apl̄s gal. vj.d. Ergo dū tp̄s habem⁹ opemur bonū ad oēs maxie āt ad domeſticos fidei. Nā ſicut habetur ꝓuer.xiij. Anima opantiū

figura Sanſonis de leone

impugnabitur.ſ.in hoc mūdo ꝑ gratiam
ꝛ in futuro ꝑ gloriā iuxta illō Ro.ij.Glo
ria āt honoꝛ ꝛ pax oī opāti bonū. ¶ Iſti
opariȷ poſſunt figurari ꝑ oparios Salo
monis de quib' ſīrr dr.iij.Reg.v.ꝙ
Salomon elegit oparios de oī iſrl.xxx.
milia viroꝝ ꝛ mittebat eos ī libanū ad li
gna incidēda ꝑ domo dñi. ¶ Ubi ſcien
dū ꝙ per Salomonē regē pacificū itel
ligit xp̄s q̄ iuxta illō eph.ij.eſt pax nr̄a
q̄ fecit vtraqȝ vnū.Iſte elegit oparios d
oī iſrael.i.de eccl̄ia militāte.xxx.milia
viroꝝ.Ubi ſciendū ꝙ in triceſimo ſunt
tres denarij:millenari' vō eſt numer'
pfectus per qō dat̄ intelligi ꝙ viri ope
rarij xp̄i debēt eſſe pfecti in fide catholi
ca trinitatis diuine:ꝛ in obſeruātia.x.p
ceptoꝝ.Dicitur aūt ꝙ Salomō mitte
bat illos ad montē libani ad ligna ꝛc.qꝛ
chriſt' ſuos operarios mittit ad purita
tem cōſcientie ſignificate per libanū q̄
interp̄tatur cādidatio:vt ibi ligna forti
tudinis ꝛ cōſtantie accipiāt ad cōſtruen
dum ſpirituale edificium cōgregatiōis
fideliū ꝑ virtutes ꝛ moꝛes. ¶ Quātū ad
quintū.ſ.quid ſint hoꝛe.Sciēdū eſt ꝙ p̄
mo ꝑ illas hoꝛas ſm Aug.pōt intelligi
tot' decurſus mūdi a pncipio creatiōis
vſqȝ ad diē iudicij.Scdo ꝑ illas hoꝛas
intelligit̄ decurſus vite hoīs a nat.ei'
vſqȝ ad moꝛtē.Uñ mane pueritia ē:hoꝛa
tertia adoleſcētia:qꝛ quaſi iā ſol in altū
ꝓficit dū caloꝛ etatis creſcit.ſexta autē
iuuent':qꝛ velut intēſio ſolis figit̄:dū in
ea plenitudo roboꝛis ſolidatur.ſeptima
aūt ſenectus:in qua ſicut ſol ab alto axe
deſcendit:ſic a caloꝛe iuuētutis deficit.
Ultima vero eſt que decrepita vocatur.
¶ Quantū ad ſextū ſcȝ quis ſit exit' pa
triſfamilias.Sciēdū eſt ꝙ per p̄mū exi
tum intelligitur eius manifeſtatio ꝑ ſe
vel ꝑ alios facta hominib' in qualibet
hoꝛa mundi.Nā in pꝛima hoꝛa que fuit
ab Adam vſqȝ ad Noe:deus exijt:quādo
Adam plaſmauit ad imaginē ſuam.dās
ſibi preceptū ꝙ de omni ligno paradiſi
comederet excepto fructu arboꝛis ſciē
tie boni ꝛ mali per quod voluit nos eſſe
ſubiectos ſuis mandatis.In tertia hoꝛa
que fuit a Noe vſqȝ ad Abrahā exijt qñ
fedus cum Noe pepigit.dando ſignum
federis arcum in nubibus:ꝑ quod deſi
gnatur Chriſtus naſciturus de virgine
humanum genus federans ꝛ recōcilians
ipſi deo. ¶ In ſexta aūt hoꝛa que fuit ab
Abꝛaaȝ vſqȝ ad Moyſen exijt quādo de
dit circunciſionē populo iudaico:vt per
illud ſacramentū tanq̄ populis peculia
ris diſcerneretur ab alijs populis natio
num.In nona etiā hoꝛa que fuit a Moy
ſe vſqȝ ad aduentum chriſti exijt quan
do Moyſes dedit precepta ꝛ legem ſꝫ q̄
debebāt viuere.In vndecima que eſt ab
aduentu chriſti vſqȝ ad finē mundi exijt
quando dei filius de ſinu patris deſcen
dens in mundum voluit in vētre virgi
nis mirabiliter incarnari. ¶ Quātū ad
etates ſumptas in homine de' exire di
citur ad eos conducendū ad laboꝛādum
in vinea.qꝛ aliquos vocat hoꝛa tertia.
ideſt ī adoleſcētia:ꝛ ſic de alijs. ¶ Quā
tum ad ſeptimuȝ.ſ.quid ſit ille denari'.
Sciēdum eſt ꝙ ſignificat vitam eternā
cuius ratio eſt qꝛ denarius hꝫ foꝛmā oꝛ
bicularē in quo deſignatur vite eterni
tas:hꝫ regis imaginē in quo deſignatur
aīe ad deū expreſſa cōfoꝛmitas.hꝫ pul
chꝛitudinē delectabilem:in quo ſignifi
catur in dotib' coꝛpoꝛis pfecta foꝛmoſi
tas:valet.x.nummos vſuales in quo de
ſignat̄ meritoꝝ eq̄tas.ꝛ ꝙ nō dant̄ niſi
obſeruātib' ꝑcepta p̄ducētia ad gloꝛiā.
Unde.Matth.xix.Si vis ad vitā ingre
di ſerua mādata. ¶ Hoc p̄miū beatoꝛuȝ
fuit figuratū Apoc.vj.vbi dr ꝙ Jo.audi
uit vnā vocē dicentē bilibꝛis tritici de
nario vno ꝛ vinū ꝛ oleū ne leſeris.Ubi
ſciēdū ſm Aug.ꝙ duplex eſt vita meri
toꝛia in hoc mūdo.ſ.actiua ꝛ cōtēplati
ua:vtriuſqȝ aūt idē eſt p̄miū qꝛ denari'
vnus.i.vita eterna. ¶ Uita cōtēplatiua
in qua eſt delectatio mētis ꝛ ſapoꝛ diui
noꝛum dat̄ intelligi per triticum ſuaue.
¶ Dicit̄ aūt bilibꝛis tritici qō eſt vas
cōtinēs duas libꝛas:qꝛ hō circa xp̄ȝ pōt
cōtēplari ei' diuinitatē ꝛ ei' humanita
tē aſſumptā. ¶ Uita aūt actiua qꝛ aliqñ
hoī aſpera videt̄ intelligit̄ per oꝛdeū:qō
lȝ exterius ſit aſperū tamē interi' eſt ſa
pidū:ſic lȝ hec vita aſpera videat̄.tamē
habemus per ipſam dulcedinem gloꝛie
eternalis.Signāt̄ aūt dr illō vas oꝛdei

Tres bilibres q̄ faciūt.vj.libras q2 ſena
rius numerus eſt pfect⁹ 2 ſignificat p-
fectionē operꝝ mīe quā dȝ vir actiu⁹ ha
bere. Utriuſq; igit vite erit vnū pmiū: ſi
cut dr fuiſſe oim laborātiū i vinea: vt in
euāgelio ꝯtinet. ❡ Signāt aūt ſubdit ꝙ
nō ledat vinū nec oleū.i.iuſticia 2 mia
per hic deſignata: q̄ tunc nō ledūtur qn̄
homo nō tātum timet diuinā iuſticiā ꝙ
deſperet: nec tātū cōfidit de mia ꝙ i pec
catis pſeueret. ❡ Sicut aūt denari⁹ va
lebat.x.nūmos vſuales ſic i pmio bea-
torū poſſum⁹ ꝯſiderare tria reſpectu aie
ſ.clarā viſionē: ſuauē fruitionē 2 firmā tē
tionem. 2 q̄tuor reſpectu corpis.ſ.clari-
tatē ſubtilitatē agelitatē 2 icorruptibili
tatem. et tria reſpectu totius compoſiti
ſcȝ ſocietatem allectiuā charitatē diffu
ſiuā: 2 eternitatē pmāſiuā.

❡ Secūda pars.

[S]equit. Cum ſero aūt factū
eēt 2c. Ubi tāgit ſupne lar
gitiōis pſagiū. qd pbat li-
beralis pmiatio. Ubi ſciē-
dū ꝙ h tria poſſum⁹ ꝯſiderare.ſ. Tēpo-
ris ꝯgruitatē. Act⁹ eq̄tatē. Modi diuerſi
tatē. ❡ Quātū ad pmū dicit Cū aūt ſe-
ro 2c. vbi ſciēdū ſʒ Rabanū ꝙ p iſtud ſe
ro in q̄ eſt ꝯſūmatio diei intelligit finis
mūdi ſiue dies iudicii in q̄ erit ꝯgruētia
tpis in retribuēdo. Per illū aūt pcura-
torē intelligit xp̄us q̄ dr pcurator eo ꝙ
nr̄aȝ ſalutē pcurauit: naſcendo: pdicādo
conuerſando moriēdo: 2 in oib⁹ actibus
ſuis. Nā iuxta illd Jo.xiii. Jpe ē cui oia
dedit pr̄ i manu.i.i poteſtate ſua. ❡ Di-
cit igit cū ſero factū eēt.i.cū tps iudicii
aduenisset: dixit dn̄s vinee.i.de⁹ trini-
tas: q̄ eſt dn̄s eccl'ie eā creādo: gubernā
do: et inſtruēdo pcuratori ſuo.i.xp̄o q̄ p
curator eſt trinitatis ſua dona ꝯferēdo.
❡ Quātū ad ſcdm.ſ.actus eq̄tatem di-
cit. Uoca operarios 2 redde illis mercedē
ſuā. Ubi ſciendū ꝙ per illā vocationem
operarioꝝ itelligitur vocatio oim ad iu
diciū. ❡ Unde voca operarios.i.ſtatue
ante tribunal tuū. ❡ Quid aūt pcura-
tor i iudicio hēat facere ſubdit. redde-
illiȝ mercedē ſuā. Nā vnicuiq; reddet ſʒ
ꝙ laborauerit. iux illd.i.Coꝝ.iii. Unuſ
q̄ſq; aūt pprīā mercedē accipiet ſʒ ſuū
laborē. ❡ Quātū ad tertiū.ſ.modi diuer
ſitatem dicit. Incipiēs a nouiſſimis 2c.
Ubi tria tangit.ſ.

Actum retributionis diſtinctorum.
Premium vltimo vocatorum.
Premium primo vocatorum.

❡ Quātum ad pmum dicit. Incipiēs a
nouiſſimo vſq; ad pmos. Ubi ſciēdū ꝙ
in hoc ꝙ retribuēdo nō ſeruauit ordinē
remunerādo prius pmos q̄ꝫ vltimos ſʒ
ecōuerſo oſtēditur diuia mia ſm Chryſ.
Qui gratis dat q̄bus vult nō aſpiciēs or
dinem imaginationis humane. ❡ Quā
tū ad pmiū vltimo vocatoꝝ dicit. Cū ve
niſſent ergo 2c. Ubi ſciēdū ꝙ p iſtos vo
catos vltima hora itelligūt gētiles q̄ ad
fidē vltio ſunt ꝯuerſi quoꝝ q̄libet in die
iudicii accipiet denariuȝ.i.pprīā glīaȝ.
❡ Quātum ad pmium primo vocatorū
dicit. Uenientes aūt 2 primi 2c. Ubi quā
tum ad iſtos duo tangit.ſ.

Eorum cogitationem.
Eorum remunerationem.

❡ Quātū ad coꝝ cogitationē dicit. Ue-
niētes 2c. Ubi ſciēdū ꝙ iudei pmo voca
ti vidētes ꝙ gētiles vltimo vocati acce
perūt vnū denariū itra ſe poterāt cogi-
tare remūeratio dȝ rn̄dere labori: cū er-
go iſti q̄ modicū laborauerāt accipiāt vnū
denariū: nos q̄ pl⁹ laborauim⁹ pl⁹ debe
mus recipere 2 digniorē locū in gloria
obtinere. ❡ Quātū ad eoꝝ remuneratio
nē dicit. Acceperūt aūt 2 ipſi ſingulos de
narios.i.pprīā glīaȝ. ❡ Sciēdū eſt aūt
ꝙ per iſtā equalitatē pmii itelligit ꝙ in
remuneratiōe beatoꝝ erit equalitas q̄ꝫ-
tū ad aliqua: q̄tū ad aliq̄ erit inequali-
tas. Nā quātū ad obiectū i ſe equalitas
erit: q2 oēs deū videbūt: quātū etiam ad
durationē: q2 tantū durabit vn⁹ quātum
alius: q2 q̄libet ſine fine: quātum etiam
ad ſatietatē appetitus: q2 q̄libet de glo-
ria quā habebit erit contētus. Erit etiā
ibi inequalitas pmio quātū ad cognitio
nem intuitiuā: quia vnus intuebit deū
clari⁹ alio. Scdo quātū ad fruitionē vo
litiuā q2 quāto clarius ituebitur: tāto in
tenſius fruetur: 2 ſic de multis aliis 2c.
❡ Hoc aūt dictū de horis 2 etatib⁹ mun
di poteſt ad etates hoiṡ adaptari. Nā cō
tingit aliq̄n ꝙ aliqui qui vocat in ſene-

ctute ad penitentiam citius moriunt̃ ꝙ multi qui ſunt in ſua iuuentute vocati ⁊ ideo citius premiantur.

¶ Tertia pars.

Sequitur. Et accipientes murmurabãt ⁊c. Ubi tãgit hũane admirationis ꝓdigiũ qđ ꝓbat equalis retributio. Et duo tangit. Primo operãtiũ cõqueſtionẽ. Secũdo cõqueſtiõis cõfutationẽ. ¶ Quantũ ad primũ đt. Et accipiẽtes ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ illud põt exponi primo de iuſtis iudeis in iudicio ⁊ tũc murmuratio hic accipitur ꝑ admiratiõe nõ pro cõqſtione: qꝛ videntes iudei tãtã liberalitatẽ in deo: ꝙ gentiles nouiter conuerſos reſpectu ipoꝝ remunerauit equali premio: fuerũt nõ imerito admirati. ¶ Scđo põt exponi de malis iudeis i iudicio. Ubi ſciendũ ꝙ iudei oẽs vocati fuerunt ad ꝓmiũ vite eterne. ſed mlti fuerũt q̃ in aliquib⁹ portãtes legis grauamina pondus diei et eſtus dicũt portaſſe: tñ quia mali fuerũt. ad premiũ vite eterne non ſunt per adoptionẽ vocati. Hi igit̃ vidẽtes gentiles qui fuerũt ſine legis onere remũerari eternaliter eis inuidentes murmurabũt. ¶ Tertio poteſt exponi de ſanctis patrib⁹ qui longo tẽpore ſteterũt in limbo. ⁊ apoſtolis et eos ſequentibus. ¶ Quantum ad cõfutationẽ cõqueſtionis dicit. At ille reſpondens ⁊c. Ubi ſciendũ ꝙ ſic conquerenti ſuppoſito ꝙ ibi ſit murmuratio reſpõdet dñs ꝑ quatuor rationes ꝓmo ſic. Ille non facit iniuriam alicui q̃ dat ſibi qđ dare promiſit ego do tibi qđ ꝓmiſi. ſ. denariũ: qꝛ ex denario cõueniſti mecuꝫ: ergo nõ facio tibi iniuriã: ergo tolle qđ tuũ ẽ ⁊ vade. i. ceſſãdo a murmuratiõe: itra i gaudiũ dñi tui. ¶ Scđo arguit ſic illud qđ totaliter eſt in volũtate alicui⁹ dare vel non dare: cuicũꝗ iſte det null⁹ iuſte põt conqueri: ſꝫ dare premiũ eternuꝫ totaliter eſt in voluntate mea vł nõ dare: ergo. Uñ đt Uolo aũt huic nouiſſimo. i. gentili pplo nouiter cõuerſo dare premiuꝫ ſicut ⁊ tibi. ¶ Tertio arguit ſic Ille q̃ eſt liber ⁊ põt dare multis ⁊ paucis nõ dꝫ repꝛhendi ſi dat mltis ex ſua liberalitate: ſi igit̃ ego do iſti ſicut ⁊ tibi nõ debes ꝯq̃rere: qꝛ liber ſum ⁊ lꝫ mihi facere qđ volo. Uñ đt. An nõ lꝫ mihi quod volo facere. ¶ Quarto arguit ſic. Null⁹ dꝫ alteri iuidere ſi aliqs q̃ ſit bon⁹ facit bonũ alteri tu aũt iuides qꝛ habes oculũ nequã: qꝛ ego bon⁹ ſuꝫ ⁊ bonũ facio alteri: ſed hoc nõ debes facere igit̃ non debes me repꝛehẽdere ſi do iſti ſicut ⁊ tibi.

¶ Quarta pars.

Sequit̃. Sic erunt nouiſſimi primi ⁊c. Ubi tãgit adeptiõis iudiciũ: qđ ꝓbat finalis aſſecutio. Et duo tangit. Unũ qđ ꝑtinet ad oparios ſpãliter. Aliud ad oẽs gñaliter. ¶ Quantum ad primum đt Sic erunt nouiſſimi ⁊c. i. hũiles ꝑ ſuã reputationẽ: erũt primi in premio ꝑ exultationẽ: qꝛ q̃ ſe humiliat exaltabit̃. Et primi. ſ. ꝑ ſupbiam quantũ ad ſuã reputationẽ erũt nouiſſimi i ſupplicio ꝑ extremã deiectionẽ qꝛ q̃ ſe exaltat humiliabit̃. Uel ꝑ nouiſſimos intelligit̃ gẽtiles ꝑ ꝓmos ꝟo iudei. ¶ Quãtuꝫ ad illud qđ ꝑtinet ad oẽs gñaliter dicit. Multi ſunt vocati: pauci ꝟo electi. Ubi Grego. Ad fidẽ plures veniũt: ad celeſte regnũ pauci ꝑducũt̃. pleriꝗ cũ deũ vocibus ſequũtur: morib⁹ aũt fugiũt ex hoc ergo duo pẽſare debem⁹. Primũ eſt vt đ ſe quiſꝗ nullaten⁹ ꝓſumat: qꝛ ⁊ ſi ad fidẽ vocat⁹ eſt vtrũ ad regnum eligẽd⁹ ſit neſcit. Scđꝫ eſt vt vnuſquiſꝗ ꝓximũ ſuuꝫ quẽ iacere iniquũ ꝯſpicit: deſpicere nõ audeat: qꝛ diuine mĩe diuitias ignorat. Iſta aũt multoꝝ vocatio ⁊ paucorũ electio fuit figurata Judi. vij. Ubi dꝛ ſnialr̃ ꝙ cũ madianite ꝯgregati fuiſſent ꝯ̃ populum dñi: ⁊ hic ſciuiſſet Gedeõ: ſpũ dñi irruit ſup eũ ⁊ clãgens buccina vocauit vniuerſuꝫ pplꝫ dñi: ⁊ venert̃ ad eũ. xxxij. milia viroꝝ. Uidẽs aũt dñs magnã multitudinẽ ppłi: nolẽs ꝙ attribueret̃ mltitudini ſꝫ deo victoria: dixit Gedeõi ꝙ faceret ꝑclamari ſicut morꝫ erat i lege moſayca vt habet̃ Deut. xx. ꝙ q̃ edificauerat domũ nouã ⁊ ñ đdicauerat eã: ⁊ q̃ plãtauerat vineã ⁊ nõ fecerat cõeꝫ ad veſcẽdã oib⁹: ⁊ q̃ deſpõſauerat vxorẽ ⁊ ñ acceperat eã: ⁊ q̃ erat formidoloſ⁹ ⁊ corde pauid⁹ reuerterentur in domũ ſuã ne irẽt ad ꝓliũ. Qua ꝑclamatiõe facta reuerſi ſunt de pplo gedeõis. xxij. milia ⁊ tm̃. x. milia remãſerũt. Uidẽs aũt dñs ꝙ adhuc

multus erat ppl's: itez voluit pbare qui apti ecnt ad pliū ⁊ dixit gedeōi ꝙ duceret ppl'z ad aq̄s ⁊ q̄ manu ⁊ linguas aq̄s lāberēt ſeparet i ptē vnā: oēs ꝟo q̄ flexo poplite aq̄s biberēt ſeparēti ptez aliā ⁊ nō poſuerūt inuēti niſi trecēti q̄ aquam manu ⁊ lingua lamberēt. ¶Tūc ſibi dicit dn̄s ꝙ cū illis trecētis liberaret ppl'm de manu madianitaꝝ ⁊ ſic ſoli illi trecēti int oēs fuerūt electi ad pugnā. Mod⁹ aūt quē tenuerūt pliādo ꝯ inimicos fuit q in manib⁹ portabāt lagenas vacuas: ⁊ lāpades i medio lagenaꝝ ⁊ tubas. Cūqꝫ veniſſent ad locū plij fregerūt lagenas ⁊tenuerūt i ſiniſtris manib⁹ lāpades et dextris ſonuerūt ⁊ clamauerūt gladius dn̄i ⁊ gedeonis ſtātes ſingl'i i loco ſuo p circuitū caſtroꝝ oſtiū. Uidentes igitur inimici tot lumia ſubito apparētia ⁊ clamorē pualidū timuerūt. ⁊ fugerūt citiſſime vbi ſciendū ꝙ per populū dn̄i intelligit gen⁹ humanū p madianitas vero q̄ interpretant iniqui: intelligunt diaboli q̄ vidētes ꝙ de⁹ fecit hoiem vt acq̄reret gloriā quā ſupbiendo pdiderant ſibi ꝯtinue inimicant: ⁊ ꝯgregāt exercitū vitioꝝ ad pugnandū ꝯ hoiem vt vincat et ſeparet a deo. Per gedeonē ꝟo q̄ interpretat tentatio humilitatis ſue: intelligit xps qui humilitatē in ſeipo tentauit iuxta illō Phil. ij. humiliauit ſeipm factus obediēs vſqꝫ ad mortē. Iſte igit pbus gedeon. i. xp̄s videns humanū genus ſic in arto poſitū plenus ſpūſſancto venit ad pugnā qn̄ voluit icarnari vt p nobis pugnaret: ⁊ p ſuā pdicationez qſi clāgēs tuba nos ꝯgregaret ad pugnam. Quia ꝟo in ſpūali plio hō nō dz ꝯfidere de ſuis virib⁹ ſz diuina virtute dr ꝙ gedeon cū tāta multitudine nō iuit ad preliū. Nā i hō ꝯfidens de diuina ꝟtute efficit fortis ꝯfidēs ꝟo in ſua ppria debilitat. iuxta illud Jud. vj. Dn̄e de⁹ nō derelinq̄s pſumētes de te de ſe ⁊ de ſua ꝟtute gl'iantes humilias. Quales aūt bellatores electi fuerūt audi quid ſequit. Nā primo clamat ꝙ q̄ edificauit domum ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ p edificiū dom⁹ nō dedicate intelligit pctm̄ ambitiōis ⁊ vane gl'ie q̄ multoties oriūt in hoib⁹ ex reb⁹ mundanis: puta caſtris villis ⁊ palatijs ⁊c. talia n̄ dicūt dn̄o dedicari. Per vineā āt fructiferā intelligit abundātia reꝝ: q̄ tunc oib⁹ cōis nō efficit: qn̄ hō iſtis abundās eſt impius nulli bona ſua per miam largiēdo per ſponſam ꝟo q̄ a ſponſo diligit intelligit fides catholica quā q̄libet debet amare dicendo illud Sap. viij. hanc amaui ⁊ exq̄ſiui a iuuentute mea ⁊ q̄ſiui ſpōſaz eā mihi aſſumere. ⁊ amator fact⁹ ſuz forme illi⁹. q̄ q̄dez tūc duci nō dr. qn̄ hō p fidē nō operat nec facit aliquē fructū. Per virꝫ ꝟo timoroſuz itelligit vir q̄ ex puſillanimitate ſua timet icipe aliqd opus arduū ⁊ meritoriū: ſed ſemp pigreſcit. Per virū ꝟo corde pauidū itelligit hō qui aliqn̄ opus aliquod bonū incipit puta ieiunare: orare. ⁊c. ſz tn̄ in ipis ſentiēs aliquē grauedinē deijcit ⁊ icipit ab incepto bono ope reſilire. Ois igit q̄ pdictis vel aliquo pdictoꝝ detinetur reuertat nec vadat ad preliū: qr non poſſet cū diabolo cui⁹ voluntatē ſeq̄t pliari qr ab ipo vinceret. Sicut aūt de exercitu gedeōis receſſerūt. xxij. milia: ſic reuera ſi eūdo ad ſpūalē pugnā irretiti ſupradictis vitijs excludi dbeāt: multi fugiēt ⁊ pauci remanebūt. ¶Secūdo fuerūt pbati ad aq̄s vt. ſ. q̄ lāberent aquā ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ p aq̄s itelligūt res mūdane q̄ iſtar aquaꝝ ſunt labiles: nullā firmitatez hn̄tes. Iſtis aūt reb⁹ aliq̄ ad neceſſitatē vtūt ⁊ hoc ē licitū ⁊ hi ſunt q̄ lābūt manu ⁊ ligua. Aliq̄ ad ſupfluitatē ⁊ hoc ē phibitū: ⁊ hi ſunt q̄ flexo poplite bibūt: qr eis reuerētiā faciunt dū ſe flectūt ⁊ hauriūt auide dū os in ipis demergūt. i. cor i ipis ꝯſtituūt eas ꝯtinue ꝯgregādo. de q̄b⁹ Baruch. iij. Nō ē finis poſſeſſiōis eoruz. Qui igit reb⁹ iſtis ad ſuperfluitatē vtunt non vadāt ad pugnā qr ſuccumberent: qui ꝟo ſolū ad neceſſitatem ſecure vadāt qr victoriā obtinebūt. Sicut autē in probatiōe aquaꝝ exceptis trecentis oēs alij reuerſi ſunt ſic reuera ſi veliz pbare hoies bellatores i pdictis paucos inueniem⁹: qr teſte ſcriptura Hie. vj. A maiore vſqꝫ ad minorē: oēs auaricie ſtudent. Modus aūt pugnādi ſequit: quia portātes lagenas cū luminibus ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ per lagenas terreas itelligit homo q̄tum ad corpus terreuz. In iſto

Et lampas cum lumine.i.aīa cū ſplēdore fide ⁊ grē ⁊ charitatis ardere.Has debēt cū vadūt ad plīū ꝯſtringere.i.corpa di⸗gnis flagellatiōib⁹ caſtigare.Ut ſic dicāt illō.j.Cor.ix.Caſtigo corp⁹ meū ⁊ i ſer uitutē redigo.Et tūc luminaria occulta manifeſtāt.i.fides ⁊ grā ⁊ charitas q̄ in ipo ſūt icipiūt p opera relucere.Debēt etiā tuba canere p verā doctrinā ꝫ alios inſtruēdo.Dr āt ꝙ tenebāt lāpades i ſi⸗niſtrꝫ manib⁹ ⁊c.q: lumē fidei ⁊ grē cha ritatis dꝫ i corde ſeruari qđ eſt ſitū i ſini ſtra pte corpis.Doctria vo dꝫ recta intē tiōe fieri:q: ad laudē dei ⁊ vtilitatē ꝓximi ⁊ clamare gladi⁹ gedeōis ⁊c.i.ñ ꝯfidere d ꝓpria ꝟtute ſꝫ d diuio auxilio.q̄ hēm⁹ i pn̄ti victoriā ⁊ i futuro glīaꝫ ad quā ⁊c.

¶ Dominica ſexageſime.Euāgeliū.xx.

Cum turba pluri⸗ma cō ueniret ⁊ de ciuitatib⁹ ꝓpe⸗rarent ad illū dixit p ſimili⸗tudinē.Exijt q̄ ſeminat ſemi nare ſem̄e ſuū ⁊c.Lu.viij.Nos videm⁹ p experientiā ꝙ qñ aliquis bonus pictor dꝫ facere aliquā pulchrā imaginē:oportꝫ ꝙ requirat̄ ſubiectū diſpoſitū:in q̄ poſ⸗ſint colores recipi ſꝫ figure exigentiam depingēde.Nā ſuper rem fluidaꝫ vel hu midā inequalē vel aſperā vel huiuſmo⸗di:non bene recipit̄.ſed inſtrumēto ple⸗no ⁊ proportionato ⁊c.Unde dīt phs ꝙ actus actiuoꝝ ſunt in patiēte diſpoſito. Sicut igit̄ in naturalib⁹ ꝯſpicimus iſta: ſic in ſpūalibus.In doctrina igitur veri tatis ⁊ fidei ſm diuerſitatem audientiū ſermo recipit̄:⁊ verbū ſeminatum fru⸗ctificat plus vel min⁹.Xps igitur tanꝙ ſol mundū illuminās ſua doctrina oēs gñaliter inſtruit ⁊ i oēs gñalr̄ iſluit ſꝫ ꝙ i aliq̄b⁹ iſta doctrina fructificet:i aliq̄b⁹ vo nō ex diſpoſitiōe audiētiū hic diuer⸗ſitas hꝫ ortū.Et hoc ē qđ nobis iſinuat i euāgelio hodierno in parabola hois ſe minātis.In quo quidē euangelio.v.tan gūtur luculēter.Uidelicet.

Xpi predicātis benignitas reuerenda.
Subiecti recipiētis diuerſitas itueda.
Preconis admonētꝫ ſedulitas attēdēda
Collegū inquirētis ſanctitas imitāda:
Magiſtri exponētis claritas admirāda.

¶ Primū ꝓbat inſtructio amoroſa.ſcđꝫ diſpoſitio numeroſa.tertiū excitatio vi⸗goroſa.quartū petitio groſſa.q̄ntū expli catio fructuoſa.Primū in pncipio.ſcđm ibi.Et dū ſemiat ⁊c.tertiū ibi.Hoc dicēs cla.⁊c.quartū ibi.Interrogabāt autē ⁊c. q̄ntū ibi.Eſt aūt h̄ pabola ⁊c.¶ Pria ps.

Quātum ad pmū vbi tāgit̄ ⁊c. qđ probat ⁊c.dī.Cum turba ⁊c.vbi duo poſſum⁹ ꝯſiderare ſ.Deuotionē ppl̄i i accedēdo Locutionē xpi in inſtruēdo.

¶ Quātuꝫ ad primū dicit.Cū turba ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ lꝫ phariſei pncipes ſacer⸗dotum ⁊ ſcribe ꝓpter inuidiā perſeque⸗rētur xpm:tamē populus ſimplex ⁊ inno cens ⁊ deuot⁹ videns eius ſanctitatē in vita:veritatem in doctrina:ꝟtutē in mi⸗raculis:⁊ honeſtatē in exēplis:de ciui⸗tatib⁹ galilee in q̄b⁹ exierat fama de il⸗lo cum magno deſiderio properabāt ad xpm tanꝙ ad medicum clementiſſimum vt curarētur.Magiſtrum ſapientiſſimū vt illuminarent̄.Et paſtoreꝫ humilimū vt reficerētur.Et hoc eſt qđ dicit.Cū tur ba ⁊c.Iſte ꝯcurſus turbaꝝ venientiū ad xpm fuit figurat⁹ Numeri.x.vbi dicit̄ ſententialr̄ ꝙ dixit dñs Moy.Fac tibi duas tubas argēteas ductiles q̄b⁹ ꝯuo⸗care poſſis multitudinē:cunqꝫ ꝯcrepue ris tubis congregabitur ad te oīs multi tudo ante oſtiū tabernaculi federꝫ.Ubi ſciēdum ꝙ per Moy.intelligit̄ xps.hic duas tubas habuit.i.duo teſtamēta:ve⸗tus qđ expoſuit:⁊ nouū qđ ꝯdidit q̄ ſignā ter dicūtur tube q̄b⁹ ſon⁹ diffundit̄ late: q: ſic veritas duoꝝ teſtamentoꝝ p totuꝫ mūdū vniuerſaliter p̄dicat̄.Dicunt̄ aūt argentee:q: ſicut argētū qđ quidē eſt al bū puritatē ſignificat:ita veritas ꝯtēta i ipis ē pura ⁊ mūda ſine admixtiōe aliq̄ falſitatis dicuntur aūt ductiles:q: ſicut res ductilis fabricat̄ in malleo ⁊ in cute ſic ſacra ſcriptura i duob⁹ teſtamētis ꝯtē ta docet nos corp⁹ macerare dignis ca⸗ſtigatiōib⁹ vt obediat rōni.His aūt xps tubādo ⁊ ꝯcrepādo p ſuā p̄dicationē cō⸗gregat turbā ad oſtiū tabernaculi.i.ad fidē catholicā p quā hō federat̄ cū deo. Sciēdū ē āt ꝙ i vet.teſtō int̄ alia erat tri plex vſ⁹ tubaꝝ.ſ.vocādi hoies ad ꝓliū:

ad cõuiuiũ ꝛ ad ſolénitates: ſic ꝑ ſacram
ſcripturã inſtruimur ꝗliter debem⁹ nos
ad bella parare: ꝯ inimicos dimicare vi
tia ꝛ malignos ſpũs ſupare: docet etiam
nos ꝗliter i ꝯuiuio ꝯgregatõis fideliũ.ſ.
in corpore ꝛ ſanguine xp̃i paſcimur ꝛ po
tamur vt virtuoſe viuam⁹: i via mãdato
rũ dei curam⁹: mores nr̃os ꝯponam⁹: et
deo laudes reddam⁹. Docet etiã nos ꝗli
ter i ſolénitate quã expectam⁹ finaliter
in gloria ꝑadiſi beatificemur quantũ ad
corp⁹ ꝛ aiaꝫ. ¶ Quãtũ ad ſecũdũ ſcꝫ locu
tioné xp̃i in iſtruẽdo dicit. Dixit ꝑ ſimili
tudiné ꝛc. Ubi ſciẽdũ ꝙ multiplex cã aſſi
gnaꝛ a ſctis ꝗre xp̃s i ſua p̃dicatiõe loq̃
baꝛ parabolice. Pria é vt moré patrie ſer
uaret. Nã paleſtini q̃ ſunt magni ꝓlocu
tores i ſuis colloqꝫꝭs ꝓuerbijs vtebãꝛ.
Secũda vt illõ ꝙ dicebat magis cõme
daret memorie. Tertia vt nobis oſtẽde
ret exponere ſcripturas. vt per cognita
exponam⁹ icognita: ꝛ itellectũ ſpũalé in
eis eſſe ꝗrẽdũ. ¶ Sciẽdũ é ſm Bedã ꝙ
ſator eſt xp̃s: ſemẽ vbũ dei ſiue p̃dicatio
veritatis: exit⁹ aũt ſatoris é exit⁹ filij dei
de ſinu patris i mũdũ. Jſte exit⁹ xp̃i fuit
figurat⁹ Apo.vj. vbi dr. vidi ꝛ ecce equ⁹
alb⁹ ꝛ q̃ ſedebat ſuper illũ habebat arcũ.
ꝛ data é ei corona: ꝛ exiuit vincẽs vt vin
ceret. Ubi ſciẽdũ ꝙ per illũ equũ intelli
gitur humanitas xp̃i: que ideo alba dici
tur qꝛ pctĩm nõ fecit: nec inuẽtus eſt dol⁹
in ore ei⁹.j. pe.ij. Per equité vo intelli
gitur xp̃i diuinitas: que ideo ſedere dici
tur ſup hũanitaté: qꝛ ſicut ſeſſor dignior
eſt equo: ita diuinitas i xp̃o dignior erat
humanitate. Per arcũ vo q̃ é arma expu
gnatiua hoſtiũ intelligiꝛ xp̃i p̃dicatio ex
q̃ vel ex ſagitte micãtes cũctos vna vul
nerat inimicos. Per coronã vo q̃ é orna
mẽtũ regiũ: intelligiꝛ regalis dignitas
xp̃i qꝛ é rex regũ: ꝛ dñs dñantiũ. Apo.xix.
cui dr Eze.xxiiij. Corona tua circũliga
ta ſit tibi. Jſte auté ſic armat⁹ ꝛ coronat⁹
vt miles ſtrennuus ad pugnã exijt cõtra
diabolum: ꝛ nõ quidé vt vinceretur ſicut
Adam vet⁹ hõ: ſꝫ vt nouus hõ noua bel
la eligẽs ſupauit ꝛ ideo exijt vincens vt
vinceret. Unde nos cõfortãs dicit Joã.
xvj. In mũdo preſſurã habebitis: ſꝫ cõfi
dite: qꝛ ego vici mũdũ. ¶ Scda pars.

Sequitur. Et dum ſeminat ꝛc.
Ubi tãgitur ſubiecti recipiẽ
tis diuerſitas intuenda: qđ
probat diſpoſitio numeroſa:
vbi duo tangit ſcilicet.
Subiectum diſpoſitionis incõgruẽtis.
Subiectũ diſpoſitionis congruentis.
¶ Quantum ad primũ dicit. Et dum ꝛc.
Ubi ſciendũ ꝙ inter alia tria impediũt
profectũ verbi dei in anima viatoris.ſ.
Tenebra ignorãtie reſpectu itelligibil'.
Proteruitas materie reſpectu iraſcibi
lis. Anxietas auaricie reſpectu ꝯcupiſci
bilis. ¶ Quãtũ ad p̃mã indiſpoſitioné q̃
impedit ꝓfectũ vbi dei.ſ. luxuriã ſigni
ficatã ꝑ viã ꝑ quã intelligibilis obfuſca
baꝛ: dicit. Et dũ ſeminat aliud ce. ſec⁹ viã
ꝛc. Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ viã intelligiꝛ cor ho
minis deditũ peccato luxurie. Cui⁹ rõ
eſt: qꝛ ſicut via eſt publica cõmunis ꝛ om
nib⁹ patẽs ita cor luxurioſi eſt publicũ ꝛ
patẽs omnib⁹ cogitationib⁹ immundis
occurrẽtib⁹: qꝛ nulli reſiſtit ſed in eis de
lectatur. Unde cuilibet tali dicit Eſa.lj.
Poſuiſti vt terram corpus tuum ꝛ quaſi
viam tranſeuntibus. Sic igitur ad lite
ram ſemẽ qđ cadit in viam quia non eſt
occultatũ ſub terra conculcatur ab ho
minibus ꝛ comediꝛ ab auib⁹: ſic ſpũalr
verbũ dei qđ cadit i corde ſic publico cõ
cultaꝛ: qꝛ male cogitationes ſpm cõcul
cãt ſꝫ Cirilũ ꝛ diaboli ſignificati ꝑ aues
dicũꝛ illud comedere: dũ de corde aufe
rũt ne afferat bonũ fructũ. Dicũtur aũt
diaboli aues rõne velocitatis i diſcurrẽ
do: rõne impetuoſitatis in ipugnãdo: et
rõe rapacitatis i rapiẽdo. Uolucres vo
celi dicũꝛ.i. aeris: qꝛ demones ſm Au.
vſqꝫ ad dié iudicij erũt i iſto aere caligi
noſo ad hoim exercitationẽ. Sꝫ tamé cõ
ſideret peccator miſerrimus: ꝛ ad mẽteꝫ
ſuã recurrat ꝙ malum eſt vt ſit via infru
ctifera ꝛ patens oibus malis: ꝛ ſeipſum
diſponat vt iam via nõ ſit ſꝫ ager fructi
fer. Ubi ſciẽdum ꝙ ſi via debet fructife
ra fieri: opꝫ ꝙ vomere ſcindaꝛ: i circuitu
fodiatur: ꝛ clauſura ſepiatur. Sic pecca
tor inſtar vie: opꝫ ꝙ vomere ſcindaꝛ ꝑ ve
raꝫ cõtritioné: in circuitu fodiaꝛ ꝑ inter
nam ſui cõſidarationé: clauſura ſepiatur
per mãdatoꝝ obſeruationé. Ad hec aũt

tris faciēdā admonētur peccatores a do-
mino Joheł.ij.q̄bus dr̄ cōuertimini ad
me.ſ.ꝑ mādatoꝝ obſeruationē in toto
corde veſtro in ieiunio fletu ⁊ plāctu ſcʒ
ſe fodiēdo ꝑ internā ſui ꝯſiderationē:
et ſcindite corda vr̄a ⁊ nō veſtimēta vr̄a
ꝑ verā cōtritionē. Tali aūt peccatori ſic
volēti cōuerti dr̄ dn̄s Prouerb.iiij. Uiā
ſapiētie mōſtrabo tibi ⁊ ducā te ꝑ ſemi-
tas eq̄tatis q̄s cū ingreſſus fueris non
artabunt̄ greſſus tui ⁊ currēs nō habe-
bis offendiculū. ❡ Quātū ad ſcd̄am in-
diſpoſitionē q̄ impedit ꝓfectū v̄bi dei.ſ.
ſuꝑbiā ꝑ quā iraſcibilis idurat̄ deſigna-
tā ꝑ petrā dicit. Et aliud ce. ſupra pe.⁊c.
Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ petrā intelligit̄ cor hoīs
induratū qđ nō pōt humiliari nec a ſua
ſn̄ia reſilire. vñ de ip̄is dr̄ Hie.v. Indu-
rauerūt facies ſuas ſupra petrā: noluе-
rūt reuerti. Nō aduertētes miſeri illud
Eccłi.iij. Cor durū male habebit i noniſ-
ſimo. Sic igit̄ ad literā qn̄ ſemē cadit ſu-
pra petrā durā q̄ nō hʒ humorē aqueū: ⁊
ſi naſcat̄ ſtati morit̄: ſic v̄bū dei receptū
in corde ſuperbi ⁊ in ſua ꝓteruia indura-
ti: ⁊ ſi aliq̄n ex aliqua curioſitate ſibi pla-
ceat tn̄ cito morit̄: nec ad ꝓfectū venit ꝑ
opera: q2 caret gr̄e ⁊ charitatis humore.
Sed tn̄ debet aduertere miſer peccator
inſtar lapidis in ſuis malitijs indurat⁹
ꝙ lapis q̄uis durus ſit tamē aliquando
frāgit̄ vel liquore humectante: vel igne
ardeſcēte: vel malleo feriēte. Sic pecca-
torē obſtinatū dʒ frāgere humor.i.paſſio-
nis xp̄i lachrymoſa meditatio: vł ignis.
i.penaꝝ iferni cōſideratio: vel malle⁹.i.
naturalis mortis expectatio. De pecca-
tore aūt ſic ꝯuerſo cū lachrymis p̄dictis
ꝯſideratis pōt dici illđ p̄s. Educēs aquā
de petra.i.de corde. Modus aūt ꝑ queʒ
dʒ peccator aquas educere fuit figurat⁹
Numeri.xx.in Moy. de quo dicit̄ ꝙ cū
eleuaſſet Moy. manum percutiēs virga
bis ſiliceʒ: egreſſe ſunt aque largiſſime.
Ubi ſciēdum ꝙ per Moy. hec intelligit̄
pctōr: q2 ſicut habet̄ ibi Moy. nō credi-
dit deo: ſic peccator volūtati diuine reſi-
ſtit. Per manū firmā ⁊ validam intelligi-
tur volūtas ſiue liberum arbitriū: q2 nul-
laten⁹ pōt cogi. Per virgā vero que eſt
inſtrumētū caſtigatiuū iuuenum intelli-
gitur ratio q̄ debet ſenſualitatē corrige-
re. Per ſilicem v̄o ſiue petrā duriſſimā:
intelligit̄ cor in vitijs obduratū. Moy.
igit̄.i.pctōr cognoſcēs cor ſuum duriſſi-
mū dʒ volūtatē in altū erigere.i.ad ꝯpla-
centiā diuinoꝝ. ⁊ tūc virga.i.recta rōne
percutere ſilicē.i.cor durū corrigere: vt
a duritia ſua frāgatur. Signāter aūt di-
cit̄ ꝙ bis percuſſit ſilicē: q2 inter alia q̄
dʒ ratio cordi duro vt molliat̄ oſtendere
ſunt p̄ncipał duo.ſ.amiſſio eterne glo-
rie et acquiſitio eternalis pene. Cū igit̄
iſta miſer pctōr cōſiderat bis petra ꝑcu-
titur: ⁊ tūc cor durum frāgitur per cōtri-
tionē amarā ⁊ egrediūtur aque largiſſi-
me per fluuiū lachrymaꝝ. ❡ Quātū ad
tertiā indiſpoſitionē que impedit profe-
ctū verbi dei.ſ.auaritiā ꝑ quā ꝯcupiſci-
bilis anxiatur deſignatā per ſpinas di-
cit. Et aliud ce. inter ſpi.⁊c. vbi ſciēdū ꝙ
per ſpinas iuxta dictū ſaluatoris intelli-
gūtur diuitie: cui⁹ rō eſt: q2 diuitie male
acq̄ſite inſtar ſpinarū pungunt in p̄ſenti
mētē verme cōſciētie: in futuro vero cor-
pus igne infernalis gehēne. Sicut igit̄
ad literā quādo ſemē ſimul cū ſpinis ori-
tur q2 ſpīe ſunt fortiores ip̄ʒ aliq̄n ſuffo-
cāt: ſic lʒ verbū dei aliquando audiat̄ ab
aliquo tamē q2 in ip̄o ſunt fortiores cogi-
tationes diuitiaꝝ ⁊ voluptatū mundi q̄
ſit verbū diuinū in corde receptuʒ: ideo
ſm̄ Chryſo. ipſum verbū ſuffocāt ne poſ-
ſit facere fructū. ❡ Quantū ad ſcd̄m ſcʒ
ſubiectū diſpoſitiōis cōgruētis dicit. Et
aliđ ce.i terrā bonā ⁊c. Per terrā eīm bo-
nā intelligit̄ cor vel aīa hoīs bn̄ diſpoſi-
ti ad ſemē recipiēdū ſm̄ Cirillum ⁊ ip̄m
retinēdū ⁊ fructificādū. ❡ Sciēdū eſt āt
ꝙ illa dr̄ bona terra q̄ hʒ ſufficiētē pigue-
dinē: cōuenietē tēperiē: ⁊ irrigātem ym-
brē: ⁊ qn̄ talis ē tūc portat vberē fructū:
talis terra ſunt corda deuota ad ſuſcipiē-
dū v̄bū dei apta. Habēt eīm ſufficientem
pinguedinem charitatis ⁊ affectiōis: cō-
uenietem temperiē ſobrietatis ⁊ diſcre-
tiōis: irrigātem ymbrē gr̄e et deuotiōis
⁊ ſic fructuʒ faciūt meritorie oꝑationis.
Jſta ē terra de qua p̄s. Dn̄s dabit beni-
gnitatē ⁊ terra dabit fructū ſuuʒ. ❡ Jſta
fructificatio bone t̄re fuit figurata Ge.
j. vbi dr̄. Protulit terra herbā virentē et

afferētē ſemē iuxta genus ſuū:lignum quoq; faciēs fructū ⁊ habēs vnūquodq; ſementē ſm ſpeciem ſuā. Ubi ſciēdū q̄ in illa pductione terre quatuoꝛ tāgunt ſemē:fruct⁹:herba ⁊ lignū. Per ſemē qḋ occultatur ⁊ virtualiter ↄtinet plantā et fructū intelligit cogitatio hōis que occulta tenet in corde ex qua opa exterioꝛa procedūt. Per fructum vo intelligit opus bonū. Per herbam autē attractabilem ⁊ mollē:intelligit affabilitas ⁊ humilitas:quibus homo efficitur alijs tractabilis ⁊ benign⁹. Per lignū vo firmū ⁊ ſolidum:intelligit virtus conſtātie ⁊ pſeuerātie. Hō igit ſpūaliter intellectus p terrā bonā dꝫ pꝛoferre ſemē cogitationis mūde:fructū opationis bone:herbā humiliatiōis benigne:lignū duratiōis firme. Sicut igitur ad literā ſemē in bona terra fructificat:ſic et vbū dei in aīa bene diſpoſita. ¶ Sciēdū eſt autem q̄ ſicut dicit Mat.xiij. ſemē qḋ cecidit i terrā bonā attulit fructum aliud cēteſimū: aliud ſexageſimum:⁊ aliud trigeſimum. Ubi ſciendū q̄ generaliter loquēdo triplex eſt ſtatus hoīꝫ bonoꝝ.ſ.virginū:viduarum:⁊ cōiugatorum. Semē igitur in virginib⁹ affert fructū Cēteſimū:qꝛ virgines excellētiori vita viuunt q̄ vidue nec ↄiugati. Qꝛ ſꝫ Hiero. In carne pter carnem viuere vita eſt angelica non humana. Semē autem in viduis affert fructum ſexageſimū.quia habent obſeruātiā decē preceptoꝝ cum ſex operib⁹ pietatis. Semē vero in cōiugatis affert fructum trigeſimum.ideſt obſeruātiā decē preceptoꝝ cum fide ſancte trinitatis.

¶ Tertia pars.

SEquit. Hoc di.clamabat ⁊c. Ubi tangit pconū admonētis ſedulitas attēdenda.qḋ pbat exercitatio vigoroſa. Ubi ſciēdū ſm Baſiliū q̄ audire pertinet ad intellectū.vñ ſm Bedā quotieſcunq; in ſcriptura admonemur ad aliqd audiēdū ſignū eſt q̄ illud qḋ dr eſt myſticū.⁊ q̄ ſignificatio eius eſt a nobis attēti⁹ acqrēda. Dicit igit hic.d.i.ſimilitudinē de ſemie pponēs:clamabat i ſignū deſiderij ſalutis aiarū ⁊ vt nos redderet attētioꝛes:qui hꝫ aures audiēdi audiat mētalr interius intelligendo ⁊ opere adimplēdo. ¶ Sciēdū eſt autē q̄ aliq ſunt qui deū audire deſiderāt vt deuoti cōtēplātes. Et iſti figurātur per iſtos reges terraꝝ:de quib⁹ dr.ij. Paral.ix. q̄ deſiderabāt videre faciē Salomonis vt audirent ſapientiā quā dederat dñs in corde ſuo. Aliqui ſunt qui deū audire timēt vt veri penitētes q timoꝛe magno deū audiūt cōſiderātes preuaricationē ⁊ offenſam ↄmiſſam. Et iſti figurātur per Adā. de quo dr Gen.iij. q̄ cū poſt puaricationē vocaſſet eum dñs.d. Adā vbi es.ait. Uocē tuā audiui in paradiſo ⁊ timui:eo q̄ nudus eſſem:⁊ abſcōdi me expone de nudatiōe. Aliqui ſunt qui deū audire renuūt vt pigri:de quib⁹ ↄquerit dñs per pſalmiſtā.d. Nō audiuit popul⁹ me⁹ vocem meam ⁊ iſrael nō intēdit mihi. Unde tales icrepat dñs Eſa.j.d. Cognouit bos poſſeſſoꝛē ſuū ⁊ aſinus preſepe dñi ſui. Iſrael aūt non cognouit et populus meus nō intellexit. Ad literā eīn ſic inuenitur q̄ multi peccatoꝛes ſunt magis ingrati beſtijs nō vtētib⁹ rōne. Nā bos et aſinus dñm ſuum cognoſcūt ⁊ faciunt eoꝛum ſeruitia:⁊ tñ pigri ſtolidioꝛes aīalib⁹:dñ cognoſcere nolūt nec ipm audire:nec i ei⁹ ſeruitijs occupari. Aliq ſunt q deū audire nolūt ſꝫ mundū ⁊ carnalia deſideria:inſtar adā qui ſpreto mandato dñi audiuit vocem vxoꝛis ſue. Gen.iij.

¶ Quarta pars.

SEquit. Interrogabāt aūt eū ⁊c. Ubi tāgitur. Collegij inqrētis ſanctitas imitāda.qḋ probat petitio gratioſa. Et duo tangit.ſ.

Diſcipuloꝛum inquiſitionem.

Chriſti reſponſionem.

¶ Quātum ad primum dicit. Interrogabāt ⁊c. Ubi ſciēdum ſm Orig. q̄ differētia eſt inter parabolam ⁊ enigma. Nā parabola eſt ſermo quaſi facti:ſed nō facti tamen poſſibilis fieri. Enigma vo eſt pceſſus ſermonis in his que dicūt quaſi ⁊ facta tñ nō ſunt facta nec poſſibilia fieri:ſignificāt vo aliquid in occulto:ſicut qḋ dicitur in libꝛo iudicū q̄ ligna ierūt vt vngerent ſibi regem. Nō eſt aūt factū quod dr exijt qui ſeminat ⁊c. poſſibile tā

fieri. Dicit igit ꝙ interrogauerũt eũ ſꝫ nõ ſtati finita parabola ſm Bedã ſꝫ poſt ſicut eiꝰ familiares. ¶ Quãtũ ad ſcõm. ſ. xp̃i rñſionẽ dicit qbꝰ ip̃e dicit vobis datũ eſt ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ apoſtoli dolentes ꝙ ppl's nõ intelligebat q̃ parabolice dicebant a xp̃o: moti charitate q̃ non ſuaꝫ ſed aliorũ querit ſaltẽ: interrogauerunt xp̃m de expoſitione parabole: ꝓ hoc nobis dantes exemplum ſm Chryſoſto. vt de ſalute aliorum tanq̃ de ꝓpria ſolliciti ſimus. ¶ Quinta pars.

Sequit. Eſt aũt hec parabola ⁊c. Ubi tangit magiſtri exponẽtis claritas admirãda: qꝺ ꝓbat explicatio fructuoſa. Et duo facit. Prio oñdit q̇d ſignificet ſemẽ ſeminatũ. Scðo q̇d ſubiectũ ꝑparatũ. ¶ Quãtũ ad p̄mũ dicit. Eſt hic aũt ⁊c. ſemẽ ſenſibile ꝙ ſeminat eſt. i. ſigt v̄bũ. i. doctrinã v̄itatis: de quo v̄bo dr Deut. viij. Nõ in ſolo pane viuit hõ ſꝫ in omni v̄bo qꝺ ꝓcedit de ore dei. ¶ Quãtũ ad ſcðꝫ dicit ꝙ aũt ſecꝰ viã ⁊c. Et quatuor facit ſm ꝙ exponit q̃ ſignificẽt quatuor ſubiecta ſemẽ recipiẽtia. ſ. q̇d via: q̇d petra: q̇d ſpine: q̇d terra bona. ¶ Quãtũ ad primũ dicit qꝺ aũt ſecꝰ viã ⁊c. Expone de omnibꝰ quatuor ſicut ſtat in textu. Hoies autẽ dediti diuitijs terrenis ꝑ ſpinas deſignatis poſſunt figurari per illũ figulũ. de quo dicit Eccli. xxxviij. Figulus ſedẽs ad opus ſuũ cõuertẽs pedibus ſuis rotam qui in ſolitudine poſitꝰ eſt ꝓpter opꝰ ſuũ: ⁊ innumera eſt oĩs operatio eiꝰ in brachio ſuo formauit lutũ: ⁊ ante pedes ſuos curuauit virtutem ſuã: cor ſuum dabit vt cõſumet linitioneꝫ ⁊ vigilia ſua mũdabit fornacẽ omnes hi in manibus ſuis ſperauerũt. Ubi ſciẽdũ ꝙ per figulum qui operatur de terra. intelligunt homines dediti terrenis diuitijs qui poſſunt quantũ ad p̄ſens ſpectat in quadruplici differentia reperiri. Nam quidam ſunt ſolliciti acq̇rere diuitias per vſuras: quidam ꝑ mercationes: aliqui per labores: quidaꝫ per redditus eccleſiaſticos vt clerici ⁊ ſymoniaci. Uſurarij intelligunt per figulũ ſedentem ad opus: quia ſedent ad b̄chũ ⁊ ſine labore lucrant. Mercatores vero per figulum vertentem pedibus rotã. q2 totum mundum circueũt modo in franciam ⁊c. Laboratores vero per ip̃m q̃ in brachio ſuo formauit lutum ⁊c. Nam laboratores manibus ⁊ pedibꝰ ſe exercẽt vt poſſint diuitias cõgregare. Clerici ⁊ ſymoniaci intelligũtur per figulum cor ſuum dans ad linitionem ⁊ vigilantẽ et mundantem fornacẽ quia iſti multotiẽs pluſq̃ laici ardent: q2 machinari nõ deſinunt qualiter valeant prebendari: oẽs iſti dicũtur in manibus ſuis ſperare: q2 confidentes de ſua induſtria credũt honores et diuitias adipiſci. Dicitur aũt terra bona ꝙ fructum affert in patiẽtia: q2 teſte Jacob. Ja. j. Patiẽtia opus perfectum hꝫ: perfectũ inq̃ ideſt in hoc meritoriũ ⁊ i futuro glorioſum. Ad quã ⁊c.

¶ Dñica i q̇nquageſima. Euãgeliũ. xxj.

Aſſũpſit ieſus.

xij. diſcipulos ⁊ ait illis. Ecce aſcẽdimꝰ hieroſolimã ⁊c. Luc. xviij. Tria ſunt inter alia q̃ ꝑtinẽt ad bonũ medicũ. Primũ eſt ꝙ cognoſcat infirmitatis morbũ. Scðm ꝙ cognoſcat ſanitatis remediũ. Tertiũ ꝙ artẽ ſuã reducat ad effectũ. Nam ſi illa negligeret eius ars parũ valeret. Ad infirmum vero pertinet vt poſtq̃ ſanitatẽ recepit regratiet medico de ſuſcepto bñficio et ſibi preſtet obſequia iuxta eiꝰ poſſibilitatẽ. Sicut igitur illa in infirmitate corporali cõſpicimus: ita ſuo modo poſſumꝰ i infirmitate ſpirituali intueri. Nam in ipſa ſpiritualis medicꝰ eſt xp̃s. Infirmus vero miſer peccator. In chriſto v̄o tria p̄dicta euidẽter cognoſcimꝰ. Unde ex parte peccatoris curati dꝫ reperiri cognitio tanti beneficij. Hec aũt nobis innuuntur in euãgelio hodierno in quo fit mentio de paſſione chriſti que eſt medicina noſtra efficaciſſima: ⁊ de ceco infirmãte q̃ cecitas ſignificat morbũ peccati. ⁊ de illuminatiõe que ſignificat operationem chriſti circa peccatorẽ. Et ſm hoc hec quatuor tanguntur. ſ.

Remedium ſanitatis rigoroſe.
Morbum calamitatis doloroſe.
Donum pietatis viſceroſe.
Actum ſedulitatis virtuoſe.

¶ Primū ꝓbat paſſiōis myſteriū admi‑rādū. ſcđꝫ peccatoris flagitiū deteſtādū tertiū ſaluatoris beneficiū appetendū. quartū viatoris obſequiū imitādū. Pri‑mum in prin. Secundum ibi. Factuꝫ eſt autem ꝛc. Tertiū ibi. Stās autē ieſus. Quartum ibi. Et ſequebatur illum ꝛc.

¶ Prima pars.

Quantū ad primū vbi tāgit ꝛc. quod probat ꝛc. dicit aſſum‑pſit ieſus ꝛc. Ubi ſciēdum ꝙ circa iſtam partem. v. poſſu‑mus conſiderare. ſ.

Collegium gratioſum.
Exemplum virtuoſum.
Supplicium doloroſum.
Solatium gaudioſum.
Ingenium nubiloſum.

¶ Quātum ad primum dicit. Aſſumpſit ieſus ꝛc. Ubi ſciēdum ꝙ ideo chriſtꝰ ſm̄ Chryſo. ſolū illos. xij. diſcipulos aſſum‑pſit ad manifeſtandum eis ſue paſſiōis ſecreta. Primo ad oſtendendū ꝙ nō niſi firmis in dilectione xp̄i: denunciāda eſt xp̄i paſſio ⁊ qui ipſaꝫ velint deuotiſſime imitari. ſecūdo quia numerus duodena‑rius eſt numerus ſuꝑabundans ad deſi‑gnandum iſtam paſſionē xp̄i eſſe ſuper‑abundātem ad redemptionem humani generis: ideo ipſaꝫ. xij. diſcipulis voluit nunciari. ¶ Quantum ad ſecundū. ſ. exē‑plū virtuoſum đt. Et ait illis. Ecce aſcē. hiero. ꝑ quā q₃ interp̄taꝛ viſio pacis in‑telligitur actꝰ virtuoſus quē habere de‑bemus dū viuimꝰ vt poſſimꝰ ad celeſteꝫ hieruſalē ꝑuenire. ¶ Qualiter aūt debe‑mus aſcēdere fuit figuratum Geñ. xxv. Ubi đꝛ ſententialr̄ ꝙ dn̄s dixit ad iacob Surge ⁊ aſcēde bethel: et habita ibi. fac‑q₃ altare deo q̄ apparuit tibi. q̄ ꝯſurgēs cōuocata oī domo ſua ait: abijcite deos alienos q̄ i medio vr̄i ſunt: et mūdamini ac mutate veſtimēta vr̄a ſurgite ⁊ aſcēda‑mus i bethel. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ Bethel q̄ interp̄taꝛ domꝰ dei: intelligiꝛ celeſtis patria. Ad hāc aūt inſtar Jacob inuita‑mur ꝙ ſurgētes per eleuationē mētis ⁊ deſideriū ab iſtis rebꝰ terrenis: nos eri‑gendo ad contemplationē celeſtiū aſcē‑dere debeamus. Sed ſi aſcēdere cupimꝰ inſtar Jacob debemꝰ noſmetipſos alta‑re dn̄i facere in quo per mortificationeꝫ vitiorum carnalium inſtar pecuduꝫ que offerebātur antiquitus: debemus hoſtiā iugiꝛ imolare: iuxta illud Ro. xij. Obſe‑cro vos fratres ꝑ miſericordiā dei vt ex‑hibeatis corpora veſtra hoſtiā deo viuē‑te ſanctā deo placētē rōnabile obſequiū veſtrū. ¶ Qualr̄ aūt nos debeamꝰ alta‑re deo dignum cōſtruere: audi q̄d ſequiꝛ Nam dicit ꝙ Jacob precepit ablationē idoloꝝ. i. cupidinū. q₃ Col. iij. Auaritia eſt idolorū ſeruitus. Mundationē aioꝝ id eſt libidinū. Mutationē veſtimētorū. i. cōpoſitionē moꝝ. vn̄ Eccli. ix. Oī tem‑pore veſtimēta tua ſint cādida. Expletio‑neꝫ preceptorū: in eo q̄đ dicit eos ſurge‑re ⁊ aſcēdere. ¶ Quātū ad tertiū. ſ. ſup‑plicium doloroſum dicit. ⁊ cōſummabū‑tur omnia ꝛc. Ubi duo predicit. ſ.

Scripturarum adimpletionem.
Eius mirabilem paſſionem.

¶ Quātū ad primū dicit. ¶ Et ꝯſumma ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ ſcriptura ⁊ ꝓphete ocu‑lū habuerūt ad xp̄m prenunciādo eius incarnationeꝫ: cōuerſationē ⁊ paſſionē. Unde xp̄s duobus diſcipulis eūtibꝰ in Emaus apparēs poſt reſurrectionē icre‑pauit eos Luc. xxiiij. dicēs. O ſtulti ⁊ tar‑di corde ad credēdū ꝛc. ⁊ icipiēs a moy. et omnibꝰ ꝓphetis interp̄tabaꝛ illis in omnibꝰ ſcripturis que de ipſo erāt. Un̄ etiam in cruce exiſtēs cū videret oīa cō‑pleta que de ipſo quātū ad predicta ſcri‑pta erat dixit Jo. xix. Cōſummatum eſt. ¶ Qualia aūt ſcripta de ipſo fuerit ſub‑iūgit tāgens modum ſue mirabilis paſ‑ſionis. d. tradeꝛ ꝛc. Nam a iuda eiꝰ diſci‑pulo fuit frauduléter traditus et vēditꝰ: figuratus per Joſeph quē fratres vēdi‑derūt yſmaelitis trigita argēteis. Geñ. xxxvij. Scđo fuit illuſus. Primo in domo ſacerdotis Luc. xxi. Illudebāt ei ⁊ vela‑uerūt eū. d. ꝓpheriza quis eſt qui te per‑cuſſit. ſecūdo in domo Pilati. Un̄ Mat. xxvij. Clamidem coccineam circūdede‑rūt ei plectentes coronas de ſpinis po‑ſuerūt ſuper caput eius ⁊ genuflexo illu‑debant ei. Tertio in domo herodis. Un‑de Luce. xxiij. Spreuit eū herodes cum exercitu ſuo ⁊ illuſit eū indutū veſte al‑ba. Quarto in cruce. Unde Matt. xxvij.

Principes ſacerdotū cū ſcribis ⁊ ſenioribꝰ illudentes dicebāt. Si rex iſrael eſt deſcēdat nūc de cruce ⁊ credimꝰ ei. Uñ figuratꝰ fuit ꝑ Sāſon de q̊ dᷓ Judic. xvj. ꝙ philiſtei letātes ꝑ cōuiuia ſumptis iā epiſtolis p̄ceperūt vt vocaret̄ Sāſon ⁊ ante eos luderet q̇ eductꝰ de carcere laudebat ante eos. ¶ Tertio fuit flagellatꝰ figuratꝰ ꝑ hieremiā. de q̊ dᷓ hier. xxij. ꝙ irati ꝯ hiere. p̄ncipes: ceſuꝫ eū miſerūt in carcerē. ¶ Quarto fuit cōſputꝰ: figuratꝰ ꝑ Job. q̇ dicit de ſeipſo Job. xxxj. Filij ſtultoꝝ ⁊ ignobiliū: ⁊ i terra penitꝰ nō parētes. nūc aūt in eoꝝ cāticū v̄ſꝰ ſum: ⁊ factꝰ ſum eis in ꝓuerbiū aboiant̄ me et lōge fugiūt a me ⁊ faciē meā ſpuere non verēt̄. ¶ Quinto fuit occiſus. figuratus per Abel. de quo dᷓ Geñ. iiij. ꝙ cū eſſent in agro ipſe ⁊ Cayn frater ſuꝰ: ſurrexit: Cayn aduerſꝰ Abel ⁊ iterfecit eū. ¶ Hec igit̄ ſūt o dñe ieſu que de te ſcripta: figurata ⁊ ꝓphetata ſunt: que pro ſalute humani generis in te cōſpicimus impleta.

¶ In extaſi igit̄ ⁊ cōtēplatione conſiderando ſupradicta xp̄m ieſum poteſt allo qui aīa deuota ⁊ querere. d. O dulcis ieſu que nam ſunt que de te vidimꝰ mirabilia: nam tu bone ieſu es rex glorie dñs fortis ⁊ potens in p̄s. Nam de te dᷓ Jo. j. Oia ꝑ ipſum facta ſunt ⁊ ſine ipſo factū eſt nihil. q̄uo ergo hec potētia tradetur. Tu etiā dulcis ieſu es dei virtꝰ ⁊ ſapiētia. j. Coꝛ. j. Per te eñ oia ſubſiſtūt ⁊ ordinātur: quomodo ergo hec ſapientia illudetur. Tu etiā dulcis ieſu es agnꝰ innocēs tollēs pctā mundi. Jo. j. de quo dicitur. j. Pe. ij. Qui pctm̄ nō fecit nec inētus eſt dolꝰ in oꝛe eius: quomodo igitur hec innocētia flagellabitur. Tu etiā dulcis ieſu es ſpecioſus forma pre filijs hominū: in p̄s. In quē deſiderant angeli ꝓſpicere. j. Pe. j. quomō igit̄ hec decoꝛ cōſpuetur. Tu etiā dulcis ieſu es vita que eſt lux hominū Jo. j. Qui dicis de teip̄o xiiij. Ego ſum via veritas ⁊ vita quomodo igit̄ hec vita moꝛietur. Ex effectu o domine ieſu vellem tāti myſterij cauſaꝫ cognoſcere: tāti ſupplicij fructuꝫ ꝑcipe tanti ſpectaculi culmē aſpicere. ¶ Cui poteſt rñderi ꝙ cā tāti myſterij eſt amoꝛ ⁊ charitas: Nā ꝓpter nimiā charitatem ſuā q̄ dilexit nos deꝰ: cuꝫ eſſemꝰ moꝛtui peccatis: viuificauit nos i xp̄o: cuiꝰ gr̄a ſaluati ſumꝰ Ephe. ij. ¶ Fructꝰ aūt huiꝰ ſupplicij eſt nr̄a redēptio ⁊ gloꝛificatio. Uñ Apoc. v. Occiſꝰ es ⁊ redemiſti nos in ſanguine tuo. Culmē aūt tāti ſpectaculi eſt vt eius veſtigia imitemur. Uñ. j. Pe. ij. Xp̄s paſſꝰ ē ꝓ nobis vobis relinquēs exemplū vt ſequamini veſtigia eiꝰ. Uñ potētia tradi voluit vt de nr̄a potētia nō ſupbiamꝰ. Sapiētia illudi voluit: vt de nr̄a ſapiētia inanē gloꝛiā nō habeamꝰ. Innocētia flagellari voluit vt nos q̇ pleni ſumꝰ pctis: ꝑ caſtigationē carnis vitia ꝯprimamꝰ. Decoꝛ etiā cōſpui voluit vt nobis daret exēplū: ne nimis de oꝛnatu faciei ⁊ coꝛpoꝛis curemꝰ ꝯ ſe pingentes ⁊ ſuꝑflue ſe oꝛnātes. Uoluit etiā vita moꝛi: vt nobis daret exemplū moꝛiendi pctis. ¶ Quātū ad q̄rtū. ſ. ſolatiū gaudioſuꝫ dicit Et tertia reſurget. Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s ſciēs diſcipulos de annūciatiōe paſſiōis turbatos vt piꝰ pr̄ adiecit ꝯſolationē reſurrectionē ſuā i proximo futurā nūciādo. ¶ Quātū ad quintū. ſ. igeniū nubiloſuꝫ dᷓt. Et ip̄i nihil hoꝝ itellexerūt. Ubi ſciendū ꝙ duplex ratio eſt q̄re diſcipuli paſſionē xp̄i nō intelligebāt. Prima ē qꝛ nō ſolū ſciebāt xp̄ꝫ eſſe verū innocētem: ſed etiam verū deum. ⁊ ideo exiſtimabāt eum moꝛi nō poſſe. Secūda ratio eſt qꝛ xp̄s eis parabolice loq̇ conſueuerat: ⁊ ideo credebāt ip̄m loq̇ parabolice: cū eis de ſua paſſiōe aliq̄ loq̄batur. H. ſm̄ Bedā.

¶ Scđa pars.

Sequitur factū eſt autem cum ap. ⁊c. Ubi tangit moꝛbū calamitatis doloꝛoſe. ꝙ ꝓbat peccatoꝛis flagitium deteſtādū. Ubi ſciendum ꝙ hic. v. poſſumus conſiderare. ſ.

Xp̄i humilitatem ⁊ miſericoꝛdiam.
Infirmi calamitatem ⁊ miſeriam.
Inquiſitoꝛis diligentiam.
Inuocationis inſtantiam.
Continuationis perſeuerantiam.

¶ Quātū ad primū dicit. Factū eſt aūt cū appꝛo. hierico. Ubi ſciēdum ꝙ hierico interpꝛetat̄ luna ⁊ ſignificat defectū et poteſt ſignificare iſtū mūdum qui ad modū lune eſt defectuoſus ⁊ inſtabilis:

nam ſicut

nā ſicut luna ſm nr̄am appentiā appet
nūc magna nūc pua ſic in iſto mūdo ſunt
aliq̄ aliqñ in magnis ꝓſperitatibus: ali
qñ in magnis calamitatibꝰ. ¶ Xp̄s igit̄
dr̄ appropinquaſſe. hierico qñ verbū dei
aſſumpſit carnē humanā. iuxta illud Jo.
j. Uerbū caro factū eſt ⁊ habitauit in no
bis. ¶ Quantū ad ſcd̄m. ſ. calamitatē et
miſeriā dr̄ ſecꝰ quidā ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ
ꝑ iſtū cecū itelligit̄ totū genꝰ hūanū qd̄
ꝓpter pctm̄ pmoꝝ parētū fuerat exceca
tū. Ul' q̄libet pctōꝛ q̄ excecatꝰ dr̄ ꝑ pctm̄
qꝛ Sap. ij. Excecauit illos malicia eoꝝ.
¶ Jſte dr̄ ſecus viā ſedere ſm Gregoriū
Dū ad cognitionē veritatis q̄ chriſtꝰ eſt
venire deſiderat. Mēdicare autē dr̄ duꝫ
rogat ſibi viam ſalutis a domino demō
ſtrari. ¶ Sciendū eſt autem ꝙ genꝰ hu-
manū vel quilibet peccatoꝛ ꝑ peccatum
excecatꝰ pōt figurari ꝑ Sāſon de quo dr̄
ſententialiter Judicum. xvj. ꝙ cum ada
maſſet quādam mulierē q̄ vocabat̄ Da-
lila philiſtei q̄ aduerſabant̄ Sanſoni cū
ꝓpter fortitudinem ſuā nō poſſent ei no
cere ordinauerunt cū iſta ꝙ blandiretur
Sanſoni ⁊ diceret ſibi in quo erat forti
tudo ſua magna ⁊ quomodo poſſent euꝫ
vincere: q̄ querēs ab eo: dicit ꝙ ſi ſeptē
neruiceis funibꝰ nondū ſiccis. ⁊ adhuc
humentibꝰ ligaretur: ꝙ eſſet debilis ſi-
cut ceteri homines. quibus cū ipa ligaſ
ſet eum dormientē clamauit philiſtiim
ſuper te Sanſon: q̄ ſurgens rupit vin-
cula quomodo ſi rumpat quis filum ſtu
pe tortum. Cumqꝫ illa cōquereretur ꝙ nō
diligeret eaꝫ eo ꝙ nō dixiſſet ſibi verita
tem. Jterum interrogauit eum quomo-
do dbili fieret. cui reſpōdit ſi ligatꝰ fue
ro. ix. funibꝰ qui nūq̄ꝫ fuerunt in opere
infirmis ero ⁊ alioꝝ hominum ſimilis
quibus cum ipſa eum dormienteꝫ ligaſ-
ſet: clamauit philiſtiim ſuper te Sāſon
qui euigilans ita rupit vincula quaſi fi-
la tele: cumqꝫ iterū conquereretur ꝙ eā
non diligeret eo ꝙ veritatē ſibi non di-
xiſſet: dixit ei: ſi ſeptē crines capitꝫ mei
cum litio. i. cum filo ſtaminis plexeris ⁊
clauū his cuiqꝫ ligatū terre fixeris in-
firmus ero: quod cū eo dormiente feciſ
ſet clamauit philiſtiim ſuper te Sanſō:
qui conſurgens extraxit clauum cū cri-
nibus ⁊ litio. Cumqꝫ illa cōquereret̄ ꝙ
eam non diligeret eo ꝙ ter ſibi mentitꝰ
fuiſſet aperuit ſibi veritatē. d. ferrū nūq̄ꝫ
aſcēdit ſup caput meum quia nazareus
ideſt conſecratꝰ deo ſum de vtero mr̄is
mee: ſi raſum fuerit caput meū recedet
a me fortitudo mea. Uidēs autē ꝙ cōfeſ
ſus fuerat veritatē fecit eū dormire ſup
genua ſua ⁊ in ſinu ſuo reclinare caput:
vocauitqꝫ tonſorem ⁊ raſit ſeptē crines
eiꝰ ⁊ ſtatim receſſit ab eo fortitudo: dixit
qꝫ philiſtiim ſup te Sāſon: q̄ cōſurgens
dixit in animo ſuo egrediar ſicut priꝰ fe
ci neſciēs ꝙ dn̄s receſſiſſet ab eo: quem
apprehēdētes philiſtiim ſtatim eruerūt
ſibi oculos ⁊ duxerūt gazam vinctū ca-
tenis ⁊ clauſū icarcere molere fecerūt.
Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ Sāſon q̄ interpretat̄ ſol
fortis: intelligi pōt anima in qua inſtar
ſolis ē intellectꝰ cognoſcēs ⁊ inſtar for
titudinis eſt diuina gratia ſignificata ꝑ
capillos Sanſonis in quo erat maxima
fortitudo. Per Dalilā vero q̄ interpreta
tur paupcula quā multum dilexit San-
ſon intelligit̄ ſenſualitas quam anima
multū diligit quaſi naturali federe ſibi
cōiuncta q̄ ideo paupercula dicit̄: qꝛ ſpi
ritusſancti gratia ꝑ quā efficimur diui-
tes in ſenſualitate nō recipit̄: ſꝫ i aīa rō
nali. Per philiſtiiꝫ vo itelligunt̄ diabo
li inimici hoīs cui inuident vt ſupradi-
ctū fuit. Uidētes aūt diaboli ꝙ ꝑ cla-
ritatē intellectꝰ ⁊ liberi arbitrii fortitu-
dinem: nō poſſent animā ſic de facili vi-
cere recurſum habēt ad Dalilā. i. ad ſen
ſualitatem vt blandiat̄ anime ꝙ ſibi con
ſentiat vt per eā poſſit decipi ⁊ ab inimi
cis deuinci. Dalila igit̄. i. ſēſualitas Sā
ſonē. i. aīam conatur decipere vt dicat
in quo poſſit ab hoſtibꝰ ſuperari: ⁊ nō ceſ
ſat allicere vt inclinet eam ad ſibi placi
bilia: ⁊ tādē paulatine allicit ꝙ ſuā amit
tit fortitudinē ⁊ a diabolo captiuat̄. Ali-
qñ autē cōtingit ꝙ ſenſualitas aīam dor
mientem. i. de ſua ſalute negligentē ner
uiceis funibꝰ ligat qꝛ ipaꝫ iclinat ad car
nis delitias. Aliqñ aūt ipam ligat nouē
funibus de canapo. i. ipam aliqñ iclinat
ad mundanas excellentias ſignificatas
ꝑ funes de canapo: qꝛ ſicut funis tortꝰ ē
⁊ fit circūuoluēdo rotā: ita hoīes dediti

ſjura sanſonis et dalile

mūdanis excellētijs torti dicūtur dū ꝑ multas cōbinationes circunuoluendo nūc illū nūc iſtū ꝓcurant ad excellētias ⁊ dignitates venire. Aliquādo autē contingit ꝙ crines cū litio cōpreſſos circū uolutos cū clauo figit in terrā.i.ipſam inclinat ad diuitias temporales ſignificatas ꝑ terrā:in qua fingunt qñ ad diuitias inclinātur. Sed tñ in tribus predictis anima nondū amittit ſuā fortitudinē:qꝛ inclinatio ad hec tria ꝙꝙ in ipſis ſit aliqualis ſenſualis cōplacētia ꝑ peccatum veniale:nō eſt tanta ꝙ ad deliberatū conſenſum ꝑueniat ꝑ peccatū mortale:ſed ſicut Sanſon excitat⁹ a ſomno rupit vincula ſic hō dum a ſe excutit negligētiā ⁊ conſiderādo ſuā ſalutē incipit vigilare:reſiſtit tētationibus ſibi a ſenſualitate ꝓpoſitis:⁊ rūpit vincula ipſis reſiſtēdo. Caueat tñ aīa ne tātū alliciatur a ſenſualitate ipſam inclināte cū feſtinatione cōtinua ꝙ ſibi cōtingat qđ dicitur contigiſſe Sanſon. Nā dr ꝙ Dalila fecit eū dormire ⁊c. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ anima tunc dormit ſup genua dalile id eſt ſenſualitatis:⁊ in ſinum ſuū caput reclinat:qñ ſuggeſtionib⁹ ei⁹ ſuā ſalutē poſtponens deliberate conſentit et tūc arte tonſoris id eſt ꝓcuratiōe diaboli caput. Sanſonis id eſt anime radit̄ qꝛ deliberate conſentiēdo ſenſualitatis ſuggeſtionib⁹ peccat mortaliter:⁊ ſic ꝑdit gratiaꝫ q̄ inſtar capillorum caput ornatium animā adornat. Sic autē raſa remanet debilis:quia gratiam fortificantem amiſit ⁊ tunc cōtra eā ferociter philiſtei hoſtes inſurgūt id eſt diaboli:q̄ amiſſa fortitudine neſcit nec pōt reſiſtere:⁊ tūc ab ipſis capitur ⁊ ligatur culpe vinculo:⁊ excecat̄ vtroqꝫ oculo:dextero:qꝛ nō ꝯſiderat quātā peccādo amiſit gloriā:ſiniſtro quia non conſiderat quantam penam incurrit. Sic autē ligata ⁊ excecata:in carcere ponitur quia ſeruituti diaboli mācipatur. Et ad rotā molendini:vt ipſam circūducat ponitur:quia rotādo de peccato in peccatū labitur. Nam teſte Gregorio. Peccatum quod per penitētiā nō deletur mox ſuo pōdere ad aliud trahit et ſic rotādo labitur donec demergat̄ in profundū inferni. Unde Eſa.xiiij. In infernū traheris in ꝓfundū laci. ¶ Quantum ad tertium ſcꝫ inquiſitionis diligētiam dicit. Et cum audiret turbā pre.⁊c. Ubi duo tangit ſcilicet.

Inquiſitionem ſollicitam.
Reſponſionem veridicam.

¶ Quantum ad primum dicit. Et cū audiret ⁊c. Ubi ſciēdum ꝙ cec⁹ ille qui carebat viſu ⁊ non poterat chriſtuꝫ cognoſcere. ſollicitus de ſua curatiōe interrogabat illos qui cognoſcebant q̄d hoc ſit In quo datur intelligi peccatori ꝙ ſi ꝓpter peccatorum ſarcinā cognoſcere viā veritatis nō valeat:exemplo ceci debet interrogare ſciētes vt ad ipſaꝫ valeat ꝑuenire. Quos aūt iterrogare debeat patet in euāgelio:quia ambulātes cū chriſto id eſt vite euangelice ſectatores. Uñ Deuter.xxxij. Interroga patrē tuū ⁊ annūciabit tibi maiores tuos ⁊ dicēt tibi. ¶ Quātū ad reſponſioneꝫ veridicam dr dixerunt aūt ei ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ ꝓpter deuotionē quā populus habebat ad xp̄ꝫ mlta turba ip̄m ſequebat̄. ceco igit̄ querēti quid eſt hoc:reſpōderūt ꝙ ieſus nazarenus trāſiret. Moraliter aūt peccatori volēti cōuerti ad penitentiā ⁊ interrogāti quid eſt hoc.i.q̄ inſpiratio q̄ ſibi venit de penitēdo de peccato:reſpondet̄ ꝙ ieſus nazarenus trāſit qꝛ ip̄e eſt via ſalutis vñ ſaluator dicitur. Ipſe eſt etiam q̄ trāſit ꝑ cor peccatoris ipſuꝫ inſpirādo. ¶ Quātum ad quartum.ſ.inuocationis inſtantiā dicit. Et clamauit domine ieſu ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ ille cecus audiens xp̄ꝫ inde trāſire quem videre nō poterat de quo per famam audierat ꝙ faciebat multa miracula:firmiter credidit ꝙ ip̄ꝫ poterat liberare. Et iō dixit. Ieſu fili dauid miſere mei.q.d.tu q̄ de ſinu patris in mundum veniſti:de ſtirpe dauidica ꝓ redimendis hominibus fact⁹ homo miſerere mei indigentis. Moueat eñ te o domine Ieſu connaturalitas tui ⁊ mei: qꝛ hō es:⁊ pietas diuina qꝛ deus miſericors es. Nā đ te ſcribit̄ Sap.xj. Miſereris om̄ qm̄ oīa potes:⁊ diſſimulas pctā hoīꝫ ꝓpter penitētiā diligis eñ oīa que ſunt ⁊ nihil odiſti eoꝝ q̄ feciſti. ¶ Quantum ad quītū.ſ.cōtinuationis pſeuerantiā dicit;⁊ qui preibāt ⁊c. Ubi duo tāgit

ſcȝ turbe icrepationē: ꝛ pcū ꝯtinuationē ¶ Quātū ad primū dt. ꝛ q̄ ꝑibāt ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ q̄ ꝑibāt timētesne cec⁹ clamās xp̄m faſtidiret: dicebant ſibi vt taceret. ¶ Quātū ad pcū ꝯtinuationē dt: ip̄e vero multomagis cla. ꝛc. Iſte em̄ quāto pl⁹ ꝓhibebat a turba: tāto pl⁹ clamabat ad xp̄m vt ſui miſereretur in quo apparet ſua pſeuerātia in rogādo. ¶ Sciēdū eſt autē loquēdo moralr ꝙ p iſtos q̄ ꝑibāt ꝛ icrepabāt cecū .i. pctōrem intelligit̄ ſenſualitas ꝛ multitudo cogitationū ſenſualiū: q̄ mlt̄otiēs retrahūt peccatorē ꝛ ip̄m impediūt ne ad penitentiā conuertatur. ¶ Lȝ autem ſic rōni ꝯdicat ſenſualitas: nō tn̄ ꝑpter hoc eſt deſiſtēdū a bono propoſito quin poti⁹ p continuū clamorē .i. deuotā orationem ꝛ exercitiū bonuȝ debet a rōne vt a dn̄a: ſenſualitas ſupari iſtar ceci q̄ cōſtanter pſeuerauit: ꝛ tūc ſicut cec⁹ illuminari meruit ita pctōr merebitur exandiri. ¶ Tertia pars.

Sequitur. Stās aūt ieſus ꝛc. Ubi tangit donū pietatis viſceroſe qd̄ probat beneficiuȝ appetendum. Ubi .v. poſſum⁹ conſiderare. ſ.

Chriſti benignitatem in expectando.
Chriſti exemplaritatem in inquirendo.
Ceci ſagacitatem in rn̄dendo.
Chriſti poteſtatem in operando.
Facti veritatem in conſequēdo.

¶ Quātū ad primū dt Stās ieſus. Ubi ſciendū ꝙ magne pietatis ſignū fuit in xp̄o: ꝙ illū cecū expectare voluit: ꝛ ad ſe fecit adduci. Hoc autēȝ ſm̄ Cirilū fides ꝓmeruit inuocātis. ¶ O benignitas ſaluatoris nō em̄ perſonā reſpicis vtrum. ſcȝ diues vl̄ paup ꝛc. vtrū multū peccauerit vl̄ parū. oēs expectas dn̄e ieſu oīȝ miſereris oībus indulges. Quis igitur tardabit reuerti ad chriſtuȝ niſi imemor ſue ſalutis. Et iō dr̄ Eſa. lv. Querite dn̄ȝ dum iuneniri poteſt inuocate eum dū ꝓpe eſt. ¶ Quātum ad ſecundū. ſ. xp̄i exēplaritatē in inquirendo dicit: ꝛ cum appropinquaſſet ꝛc. Ubi ſciendum ſm̄ Ambro. ꝙ chriſtus nō interrogat quaſi ignoret quid ſec⁹ petere debeat: ſȝ vt nobis daret exemplū ꝙ ſi volumus ſaluos fieri hic per vere fidei cōfeſſionem firmā. ¶ Quantum ad tertium. ſ. ceci ſagacitatem in reſpondendo dicit: at ille dixit domine vt videam. Ubi ſciendum ꝙ ille cecus ſapienter reſpondit ꝛ magnū donuȝ petūt lumen ſcȝ ſpirituale ꝛ corporale. In quo dat nobis exemplū ꝙ de tēporalibus non debemus multum curare qr̄ tranſeūt: ſed de ſpiritualib⁹ eternaliter permanentib⁹. Unde Grego. Cecus autēȝ a domino non aurum ſed lucem querit: ꝛ nos non falſas diuitias: ſed lucem queramus quam videre cuȝ ſanctis angelis poſſimus. ¶ Quantum ad quartū ſcȝ chriſti poteſtatem in operando dicit. Et ieſus dixit illi. reſpice ꝛc. Ubi ſciendum ſm̄ Chryſoſto. ꝙ quando homo in petitione ſua tenet conuenienteȝ modū tunc meretur a domino exaudiri ꝛ iō qr̄ ille cecus tenuit moduȝ congruū fuit a domino exauditus. ¶ Quantuȝ ad quintum. ſ. facti veritatem in cōſequendo dicit ꝛ confeſtim vidit. Nam ſtatim ad verbum chriſti cuius dicere eſt facere: cec⁹ lumen recepit. ¶ Non vacat autē a myſterio ꝙ cec⁹ ter clamauit petēdo lumē. Nam hoc ideo factuȝ eſt vt detur nobis intelligi ꝙ ſi homo cecus per peccatum velit a deo illuminari per gratiā: debet ter dominuȝ inuocare. ſ. corde: ore: ꝛ opere. ꝛ ſic perſeuerando illuminari meret̄.

¶ Quarta pars.

Sequit̄. Et ſeq̄bat̄ eū ꝛc. Ubi tāgit̄ actus ſedulitatis virtuoſe qd̄ ꝓbat viatoris obſeq̄uȝ imitandū. Ubi duo tangit. ſ.

Ceci imitationem ſollicitā.
Populi edificationem veridicam.

¶ Quantū ad primū dicit. Et ſequebat̄ eū ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ exemplo hui⁹ ceci quando homo recipit a deo aliquod beneficium: nō debet eſſe ingratus ſed ip̄ȝ recognoſcere ꝛ regratiari ip̄m ſequendo i opib⁹ bonis. Ut ſic dicat illd̄ Matt. viij. Magiſter ſequar te quocunq̄ ieris. ¶ Talis aūt ſic illuminat⁹ ſequēs xp̄m pōt figurari p helyſeū de quo ſnialiter dicit̄ .iij. Re. xix. ꝙ helyas repit helyſeū arātem. in .xij. iugis boum: ꝛ ipſe in .xij. arantib⁹ vnus erat cūq̄ȝ helyas miſiſſet palliuȝ ſuū ſup eū relictis bobus cucurrit poſt helyā: ꝛ valefaciēs parētib⁹: tu

lit par bouꝫ ⁊ mactauit illud: ⁊ in aratro boū coxit carnes ⁊ dedit pplo ad cōedē dū conſurgēſq abijt ⁊ ſecutus eſt helyā. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ helyā q̄ interpꝛtaꝛ de⁹ dn̄s: intelligiꝛ xp̄us q̄ eſt nr̄ deus ⁊ dn̄s Per helyſeū vo arātē: itelligiꝛ hō deditus tpalib⁹ q̄ ſignāter dr̄ araſſe: i. xij. iugis boū: q2 duodenari⁹ nūer⁹ eſt nūer⁹ ſupabundās: ad deſignādū hoīem vltra ſuā neceſſitatē deditum terrenis. Licet aūt hō aliqn̄ idebite terrenis ſit dedit⁹ tn̄ aliqn̄ hel. i. xp̄s venit ad eū ꝑ aliquā bonā inſpirationē: ⁊ iponit ſup eū palliū. i. ꝯfert ſibi grāz aīez ornātē ſicut palliū corp⁹. hō igiꝛ ſic iſpirat⁹ ⁊ fact⁹ grā diuina iſtar helyſei dꝫ terrena relinq̄re: ⁊ parentū carnaliū obliuiſci ⁊ poſt xp̄m currere. Un̄ fideli aīe ps. Audi filia ⁊ vide ⁊ iclina aurē tuā obli. pplm tuū ⁊ domū pr̄is tui. ⁊ ꝯcupiſcet rex decorē tuū. ¶ Quid aūt volēdo ſeq̄ helyā helyſeus ſequiꝛ ꝙ par boū mactauit ⁊ coxit carnes i aratro deditq pplo. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ par boū qꝫ vno iugo ꝯiungiꝛ intelligiꝛ i hoīe cor ⁊ aīa vno iugo naturalis cōnexiōis federe colligati. Iſtud par boū dꝫ hō interficere pctīs. iuxta illud Col. iij. Mortificate mēbra veſtra q̄ ſunt ſup terrā. Per aratrū vo qꝫ eſt ligneū ⁊ cui ferrū apponiꝛ ⁊ terrā ſcindit intelligiꝛ paſſio xp̄i: quā ſup lignū crucꝫ portauit: cui ferrū fuit appoſitū qn̄ fuit clauat⁹ ⁊ lāceat⁹ in cruce qꝫ q̄dem arratrū dꝫ cor terrenū cuiuſlibet pctōris ſcidere vt ad pniam cōuertaꝛ ¶ In iſto igiꝛ aratro: dꝫ hō carnes boū decoq̄re. i. ſeipm iā mortuū vitijs i paſſiōe xp̄i ꝑ amoris icēdiū totaliꝛ cremare recogitādo tm̄ bn̄ficiuꝫ receptū a xp̄o: q̄ ꝑ amore quē ad hūanū gen⁹ habuit: voluit crucifigi. ¶ Signāꝛ aūt diciꝛ ꝙ de carnibus boum coctis in aratro helyſeus tradidit pplo: ad deſignādum ꝙ hō mortu⁹ vitijs ⁊ ardeſcēs in amorem xp̄i crucifixi: nō ſoluꝫ ſibi ꝑficere: ſꝫ alios poſſet inſtruere vbo pariter ⁊ exēplo. ſic igiꝛ hō ſpretis terrenis diuitijs ⁊ mortificat⁹ vitijs ⁊ cū xp̄o mētaliter crucifixus dꝫ ſequi ipꝫ alacriter ⁊ ſedule miniſtrare: nō vlteri⁹ reſpiciēs ad pꝛterita: ſed mittēs manum ad fortia ipꝫ ſequi vt poſſit fieri particeps regni dei. Nā teſte xp̄o Luc. ix. Nemo mittēs manū ad aratrū ⁊ aſpiciēs retro: apt⁹ ē regno dei. ¶ Quātū ad ſcdm. ſ. ppli edificationē veridicā dr̄. Et oīs plebs vt vidit dedit laudē deo. Ubi ſciēdū ꝙ qn̄ homines vidēt a deo ꝯferri alicui aliq̄ bn̄ficia debēt ſibi regratiari mētalr: ⁊ ipm vocaliter collaudare: iuxta illd ps. Laudate dn̄m qm̄ bonus ē dn̄s: pſallite noī ei⁹ qm̄ ſuaue. Nā tātā benignitatē vidētes i xp̄o in bn̄ficijs nob collatꝫ dꝫ ipm laudare. Nā ſoli⁹ dei ē pctā dimittere ⁊ grāz ifundere ⁊ glīaz ꝑpare. Ad quā ⁊c.

¶ Dn̄ica pma. xl. Euāgelium. xxij.

FAct⁹ eſt ieſus i deſertū a ſpiritu vt tentareꝛ a diabolo ⁊c. Matth. iiij. Sciedūm eſt ꝙ ſm ſententiā ſctōꝝ primus homo ⁊ per ꝯñs totum genus humanuꝫ ꝑpter pctm̄ incurrit duplex dānum. ſ. mortem ⁊ debilitatem in viribus naturalib⁹: duplicē aūt mortem incurrit. ſ. corporalē ⁊ ſpūalem. Nā mors eſt pena pcti: ſi igiꝛ hō ſtetiſſet i ſtatu innocentie nō fuiſſet mortu⁹ nec corpaliꝛ nec ſpūaliter: q2 ſemꝑ i ſe habuiſſēt grāz aīam viuificātē. ¶ Incurrit etiā debilitatem in virib⁹ naturalib⁹: q2 in ſtatu innocentie oēs vires inferiores erāt ordinate ⁊ ſubiecte rōni. Nunc aūt ſenſualitas ei cōtradicit: ⁊ plerūq eā captiuat. vnde Rom. vij. Uideo aliā legem in mēbris meis repugnātēꝫ legi mētis mee ⁊ captiuātem me in legeꝫ pcti. ¶ Xp̄s igitur reparator humani generis venit vt auferendo mortē: vitam nobis tribuat cōferēdo gratiā: ⁊ auferēdo debilitatē reddat vigorē. Nā. j. Cor. xv. Sicut in adaꝫ oēs moriūꝛ: ita ⁊ in xp̄o oēs viuificabūꝛ. In tētatiōe ēt ſua in qua fuit victor nos fortificauit. Un̄ Auguſt. Ipſe quoq ſcꝫ xp̄s tentādū ſe pꝛbuit vt ad ſuperādas tētatiōes diaboli mediator eſſet nō ſolum ꝑ adiutoriū verū etiā ꝑ exēplū. De iſta autē tentatione xp̄i nos fortificante fit mentio in euangelio hodierno. In quo beatus Matthei. iiij. tangit ſcilicet.

Qualitatem occaſionis admirāde.
Sagacitatem ſuggeſtionis pcauende.
Probitatem defenſionis imitāde.

¶ Primū ꝓbat indigētia ſubſecuta. Secundū malitia ꝓſecuta. Tertiū victoria aſſecuta. Primū i pn. Scđz ibi. Accedēs ten. ⁊c. Tertiū ibi. Tūc reliquit euz ⁊c.

¶ Prima pars.

Quātū ad pmū vbi tāgit ⁊c. qđ ꝓbat ⁊c. dic̄. Duct⁹ ē ieſ⁹ ⁊c. Ubi ſciēdū ſm Chryſ. ꝙ diabol⁹ aliq̄ viderat in xp̄o ꝓpt̄ q̄ opinebat̄ ipm eſſe dei filiū qui in mundū veniſſet: tū ꝓpter cantus angeloꝝ quos audierat i ortu ei⁹ annūciantiū paſtorib⁹ xp̄i. nati. tum ꝓpter ortum noue ſtelle deducētis magos ad pſepiū: tum ꝓpter Jo. bapti. teſtimoniū di. Ecce agn⁹ dei ⁊c. tum ꝓpter colūbā apparētē ſup eū in baptiſmo: ⁊ vocē pr̄nā teſtificantē: ⁊ di. Ecce fili⁹ me⁹ ⁊c. Aliqua aūt videbat in xp̄o ꝓpter q̄ opinabatur ipm eſſe ſolū hoiez: vtputa: qꝛ venit ad baptiſmū Jo. ſicut alij pctōres ſimiliter ipm eſurire ⁊ ſitire ⁊c. ¶ Specialiter autē qꝛ ſicut in hoc euāgelio narrat̄: vidit ipm ieiunare ꝓpria virtute. xl. diebus ⁊ xl. noctibus: qđ erat ſupra naturā hominis: vidit etiā ipm eſurientē quod erat ꝯtra diuinā: ⁊ iđ ſm Chryſ. ſicut dubius de xp̄o ex his accepit occaſionē tētandi ipm ⁊ expiri vtꝝ eſſet fili⁹ dei vel nō. Dicit igit̄ ꝙ duct⁹ ē ieſ⁹ ⁊c. Ubi. vij. poſſumus cōſiderare: lʒ nō eodē ordie. ſ.

Loci aſperitatem.
Perſone ſanctitatem.
Flaminis libertatem.
Actus virtuoſitatem.
Hominis veritatem.
Temporis congruitatem.
Demonis improbitatem.

¶ Quātū ad pmū dicit in deſertū. Ubi ſciēdū ꝙ illđ deſertū dr̄ fuiſſe inter hieruſalē ⁊ hiericho: diſtās ſm magiſtrū hiſtoriaꝝ ꝑ duo miliaria a hiericho ⁊ vocabat̄ pri⁹ doroym. i. loc⁹ ſanguis: eo ꝙ ibi latitabāt latrones ⁊ interficiebāt mltos hoies. ⁊ ille ē loc⁹ de q̄ figuratiue xp̄us dixit Luc. x. parabolā hois deſcēdētis a hierl̄m in hiercho q̄ incidit i latrones a q̄b⁹ fuit ſpoliat⁹ ⁊ vulnerat⁹ ꝑ illum ſignific̄s adaz q̄ a demonib⁹ fuit expoliatus gratuitꝭ ⁊ i naturalib⁹ vulnerat⁹. Cōueniēs igit̄ fuit vt ibi xp̄s diabolū ſuperaret vbi pmū hoiez ſub figura dict⁹ fuit ſupaſſe. Iſte aūt locus nūc vocat̄ quarētena: eo ꝙ xp̄s ibi ieiunauit. xl. dieb⁹ et xl. noctib⁹. ¶ Sciēdū ē āt moralr̄ loquēdo ꝙ ꝑ illū deſertū intelligi pōt ſtat⁹ penitētie: cui⁹ rō eſt: qꝛ deſertū ē loc⁹ apt⁹.

Merori ⁊ contritioni: qꝛ ſolitarius.
Peccatoꝝ ſatiſfactioni: qꝛ auſterus
Orationi ⁊ deuotioni: qꝛ quietus.
Diuine inſpirationi: qꝛ ſecretus.

Sic in penitentia debet eſſe.

Contritio doloroſa.
Satiſfactio virtuoſa.
Deuotio amoroſa.
Inſpiratio dulcoroſa.

¶ Tria pcedentia diſponūt ad quartū. ſ. grē ſuſceptionem q̄ inuenit̄ in deſerto pnie iuxta illđ hiere. xxxj. Inuenit grāz popul⁹ in deſerto. Unde ſub figura ciuitatis hierl̄z dr̄ de aia peccatrice hiere. ij. Clama in aurib⁹ hierl̄m di. hoc dt dñs tu⁹ recordat⁹ ſuʒ tui miſerās adoleſcentiā tuā ⁊ charitatē de ſpōſationis tue qñ ſecuta es me in deſerto. Item qñ hierl̄m. i. aia pecatrix q̄ a voluntate dei diſceſſerat ꝑ pctm̄: xp̄m ſeq̄t̄ in deſerto pnie tūc xp̄s recordat⁹ ſui eam reſpicit oculo pietatis. ⁊ cōſiderās charitatā q̄ ipam deſpōſauit: ꝓpt̄ ipāz voluit crucifigi ne eā pderet: miſeret̄ ſuā adoleſcētiā. ſ. indulgēdo ſibi pctā q̄ ꝓpt̄ pnitatē ſenſualitatis ſignificate ꝑ adoleſcētiā in q̄ magis viget ſenſualitas perpetrauit. ¶ Quātū ad ſcđz. ſ. ꝑſone ſctitatē dic̄ ieſus. Ubi ſciēdū ꝙ ieſ⁹ marie ſctūs fuit: qꝛ de ipo dr̄ illđ. j. Pe. ij. Qui pctm̄ nō fecit nec inuēt⁹ eſt dol⁹ in ore ei⁹. Iđ aūt xp̄s ſine pctō ⁊ innocēs deſertū intrare voluit: vt nos q̄ ſum⁹ pctōres ad pniam aiaret. Quā eñ excuſationē hʒ hō ꝙ nō agit pniaz qñ videt ipʒ inocētē vt agnū deſertū pnie itrare: certe nullā. ¶ Quātū ad tertiū. ſ. flaminis libertatē dt. duct⁹ eſt a ſpū. i. ꝑ iſtinctionē ſpūſancti. iuxta illud Grego. in Omel. Abſqꝫ vlla q̄ſtione cōuenienter accipit̄ vt a ſpū ſctō in deſertum duct⁹ credat̄ vt illuc cū ſu⁹ ſpūs duceret vbi eū ad tētādū ſpūs malign⁹ inueniret. ¶ Ideo aūt i deſertū a ſpū. ſ. xp̄s duci voluit vt daret nobʒ exēplū: ꝙ qñ aliquod bonū facim⁹ nō debem⁹ illđ

facere ꝓpter laudē hūanā ſ; ꝓpter lau-
dē diuinā: iuxta illd Matt.v. Attendite
ne iuſticiā veſtrā.i.bona opa faciatis co
rā hoibus videamini ab eis alioqn mer
cedē nō hēbitis apd patrē veſtrū q̄ i ce
lis eſt. ¶ Quātū ad quartū.ſ.act⁹ virtuo
ſitatē dicit. Et cū ieiunaſſet ⁊c. Ubi ſciē
dū ꝙ illd ieiuniū.qꝛ fuit virtute ꝓpria ⁊
ſine pena eē nō potuit niſi virtute diui-
na. Nā ſi legim⁹ Exo.xxxiiij. Moy.ieiu-
naſſe.xl.dieb⁹ ⁊.xl.noctib⁹ h̄ nō fuit vir
tute ꝓpria ſed recreatus diuino conſor
tio. Et helyas cibo ſibi ꝓpinato ab āge-
lo cōfortat⁹. ¶ Sciēdū eſt aūt ꝙ xp̄s ſm
Chryſo.nō ieiunauit ꝓpt̄ ſuā indigen-
tiā.ſ; vt ieiunādi nobis daret exemplū.
¶ Sciēdū eſt etiā ꝙ eccl'ia ſ; Gre. Inſti
tuit vt exēplo xp̄i oēs fideles ieiunēt p̄
mo vt de noſtro tpe deo decimā reddere
m⁹. Scd̄o ſ; Greg.vt tāto tpe ieiunem⁹
pro ſatiſfactiōe pene quā multotiēs vi-
uēdo incurrim⁹ dū viuendo in mortali
corpe tranſgredimur p̄cepta decalogi ⁊
euāgelicā legē. Quadragenari⁹ eñi nūe
rus ꝓducit ex ductu q̄ternarij i denariū
⁊ ſignificat pfectā ſatiſfactionē ꝓ oibus
traſgreſſiōib⁹ legis ⁊ euāgelij. ¶ h; aūt
q̄drageſima dies.xlij.vt p hoc ſm Aug.
det nobis itelligi: ꝙ ſicut filij Iſrael in
veteri teſtō q̄dragita duab⁹ māſiōib⁹ ve
nerūt ad terrā ꝓmiſſiōis: ita d; nos.xlij.
dieb⁹ veniam⁹ ad reſurrectiōe; dn̄i ſigni
ficatiuā nr̄e reſurrectiōis finalis.qꝛ ꝟo
p ſubtractionē.vj.dierū.dn̄icaliū rema
nēt.xxxvj.deficiūt q̄tuor.vt ſint.xl.ſicut
ieiunauit xp̄s ideo ante primā dn̄icā.xl.
adducunt̄ q̄tuor dies: vt nūer⁹ quadra-
genari⁹ cōpleatur. ¶ Sciendū eſt aūt ꝙ
numerus quadragenarius eſt aptus.
Deplorationi malitie depꝛauantis.
Purgationi macule deformantis.
Emendationi iniurie concitantis.
¶ Primo eſt apt⁹ deplora.malitie depra
uātis.qd fuit figuratū Geñ.vij.in.xl.die
bus inundatiōis aquarū q̄bus oīs caro
deleta eſt: in quo dat̄ itelligi ꝙ.xl.dieb⁹
d; eſſe ꝓflux⁹ lachrymarū in penitēte: q̄
bus ols affectio carnalis iclinās hoie;
ad malū venit⁹ deſtruat̄. ¶ Scd̄o ē apt⁹
purgatiōi macule deformantis. Et hoc
fuit figuratū Leuit.ij.in.xl.dieb⁹ purga
tiōis puerpe. Nā ſicut mulier poſt ptū ſi
lij in quo erat feditas: ſtabat.xl.diebus
in purgatiōe: ita hō qui ſe fetaudo ma-
la opa fecit: d; ſe purgare ab oī macula
aiam inficiēte. ¶ Tertio eſt apt⁹ emēda
tiōi iniurie concitantis. Et hoc fuit figu
ratū in expectatiōe niniuitarū q̄ fuit p
xl.dies vt h̄r Ione.iij.ꝙ.xl.diebus affli
xerunt ſe: ⁊ ieiunauerūt ⁊ placauerūt irā
dei. ita reuera i iſta ſctā.xl.hoies q̄ pec
cādo ꝯ ſe deū cōcitauerunt: debēt veni-
re ad verā pniam: ⁊ ſe affigēdo ieiunare:
⁊ de⁹ miſerebit̄ eis. ¶ Quantū ad q̄ntū
ſcꝫ hois veritatem dr̄ poſtea eſuriit. Ubi
ſciendū ꝙ eſurire ⁊ ſitire nō eſt diuinita
tis ſ; hūanitatis aſſumpte in q̄ erat xp̄s
ſm hilariū victorioſiſſime cū diabolo
pugnatur⁹. ¶ Siendū eſt aūt loquendo
moralit̄ ꝙ eſuries xp̄i ſignificat deſide-
riū qd ipſe h; de noſtra ſalute: iuxta illd
Io.iiij. Ego cibū habeo māducare quē
vos neſcitis. ¶ Licet āt xp̄s ſic eſuriat
⁊ ſitiat noſtrā ſalutē: tñ q̄dā ſunt q̄ eſuriē
ti offerūt lapides ſicut fecit hic diabol⁹.
⁊ hi ſunt peccatores obſtinati i malitijs
q̄ emoliri nō poſſunt: ſ; cōtinue indurā
tur. de quib⁹ Io.xlj. Cor malleatoris in-
cus. Ubi oſtēdit̄ maxia pctōris obſtina-
tio: qꝛ nō ſolū eſt ſicut lapis q̄ l; nō fran
gat̄ paruis ꝑcuſſiōib⁹ frāgit̄ tñ magnis
ſed eſt etiā inc⁹ malleatoris qui quanto
plus ꝑcutitur tanto vr̄ magis indurari.
ſic obſtinat⁹ nullis ꝑcuſſiōib⁹ vel inſpi
ratiōib⁹ bonis mollit̄: ſ; idurat̄. ¶ Qui-
dā aūt ſunt q̄ xp̄o offerūt folia ſine fru-
ctu.i.ꝟba penitētie ſ; nō facta.figurati
p arborē quā eſuriens xp̄s reperit vt h̄r
Matth.xxj. Cui tñ maledixit ⁊ cōtinuo
areſacta eſt. Ita reuera ꝟboſi ⁊ nō faciē
tibus fructū pnie maledicit dn̄s et are-
ſcit qꝛ ſunt ſine grā: ⁊ efficiunt̄ pabulū
ignis eterni. ¶ Quidā aūt ſunt qui xp̄o
eſuriēti offerūt fel ⁊ acetū: ſicut fecerūt
crucifigentes eum: vt habetur Ioan.xx.
Et hi ſunt peccatores q̄ exiſtētes i pec
cato mortali aliqua opera de genere bo
norum faciunt ſibi: etſi videantur paſce
re xp̄m tamen eſt cibus ⁊ potus amar⁹
de quibus pſalmiſta. Dederunt in eſcā
meā fel ⁊ in ſiti mea potauerūt me ace-
to. Qui autem vult xp̄m ſuauiter paſce-

re:dz bona q̄ facit in gr̄a dei ⁊ nō in pcti macula opari. ¶ Eſuriȳt aūt xp̄s vt nobꝫ oſtēderet ꝙ nr̄aꝫ ſalutē deſiderare debemus:ſicut eſuriēs deſiderat cibū. Unde Luc.vj.Beati q̄ nūc eſuritis: qꝛ ſaturabimini. ¶ Quātuꝫ ad ſextū.ſ.tp̄is congruitatē dicit.tūc.Xp̄s eīn immediate poſt baptiſmū deſertū intrauit ſicut ptꝫ in euāgelio Matth.vbi dr̄ ꝙ tūc.i.immediate poſt baptiſmū. ¶ Sciendum eſt ꝙ poſt baptiſmū xp̄s imediate deſertuꝫ intrauit p̄mo vt nobis daret exempluꝫ:ꝙ hō poſt receptā a deo gr̄am nō dꝫ ociari ſed ſe in bonis opibus exercere:iuxta illud.j. Cor.vj.Exhortamur ne gr̄am dei in vacuū recipiatꝫ.Nā teſte Greg.Amor dei nūꝙ̄ eſt ocioſus:opatur eīn magna ſi eſt:ſi aūt opari deſinit iam amor non eſt. ¶ Scd̄o immediate poſt baptiſmuꝫ intrauit deſertum vt intelligamus ꝙ ſi hō vult facere penitentiā fructuoſaꝫ:debet p̄mo conſciētiam ab oī macula mundare.Uñ Apoc.j.Cor.xiij.Si diſtribuero in cibos pauperū facultates meas ⁊ ſi tradidero corp⁹ meū ita vt ardeā chaſtitatem autē nō habuero nihil mihi prodeſt ſcꝫ ad vitā eternā. ¶ Si queras ⁊ dicas ergo videt̄ ꝙ hō exiſtēs in pctō mortali nō debet bñ opari.R̄ñdeo ꝙ lꝫ bona facta in pctō mortali nō ſint remuneratiua ī vita eterna vt dictū eſt:tñ ꝓpt̄ hoc non dꝫ deſiſtere.Primo ſm̄ Greg.qꝛ de⁹ remunerat ea temporali remuneratiōe. Secundo ſꝫ Aug.in libro de pn̄ia qꝛ ex hoc ꝙ hoīes aliqua bona agunt:tolerabili⁹ patiētur extremū iudiciū. ¶ Quātum ad ſeptimū.ſ.demonis improbitatem dicit.Ut tentaret̄ a diabolo.Ualde fuit mirabile ꝙ xp̄s ab imūdo ſpū ſe tētari permiſit:⁊ magis ex parte demonis fuit p̄ſumptio ꝙ ip̄m attētauit ſuis falſis ſuggeſtionib⁹ inclinare. ¶ Chriſtus aūt a diabolo ſe ꝑmiſit tētari. Prio vt tētatis cōſolationē daret:quia ꝓpter hoc non eſt minus in ſua pn̄ia ſꝫ Hiero.deo acceptus.Scd̄o ſm̄ eundē vt de pugna ſpūali certos nos redderet. ¶ Uidem⁹ multotiens ꝙ quando hoīes ſanctiores ſunt tanto a diabolo forti⁹ impugnant̄. Unde Hilarius In ſanctificatis eīn maxime diaboli tentamenta graſſant̄:quia victoria eis eſt magis exoptata de ſctis.

¶ Secūda pars.

Sequit̄.Et accedēs tentator ⁊c.Ubi tāgit ſagacitatē ſuggeſtiōis p̄cauēde ꝙ ꝓbat malitia ꝓſecuta. Ubi Chryſo. Qꝛ diabol⁹ vidēs p.xl.dies xp̄m ieiunaſſe deſperauerat:poſtꝙ̄ eſurientē ſentit iterū cepit ſperare.Uñ ſeq̄tur.Et acce.tē.⁊c.Sciēdū eſt aūt ad euidētiā iſtaꝝ tētationū ꝙ adā de trib⁹ fuit tentat⁹ in q̄b⁹ a diabolo fuit ſuperat⁹, de q̄b⁹ ꝓportionalr̄ voluit tentare ſcd̄m Adā.i.xp̄m.Nam p̄mum Adā tētauit de gula:vanagloria:⁊ auaritia in q̄bus ſuccubuit.de iſtis trib⁹ fuit xp̄s a diabolo tentat⁹ tñ fuit a xp̄o deuictus. Hic igit̄ tria facit ſm̄ ꝙ dictas tres tentationes tangit.Nā primo tangit tentationem.

Gule inficientis.

Uaneglorie extollentis.

Auaritie eſurientis.

¶ Sciēdū eſt etiā ſm̄ Hiero.ꝙ ſicut ī oībus tētatiōib⁹ hic agit diabol⁹ vt itelligat ſi fili⁹ dei ſit:ſic xp̄s rñſuꝫ tēperat vt ambiguū eū relinquat. ¶ Quātū ad p̄mā tētationē dicit.⁊ accedēs tentator ⁊c.Et duo facit:qꝛ prio ponit diaboli tētationē ſcd̄o xp̄i rñſionē. ¶ Quātū ad diaboli tētationē dr̄.Et ac.ten.⁊c.Ubi ſciendū ſm̄ Chryſo.ꝙ diabolus cogitauit apd̄ ſe ꝙ ſi xp̄s poſſet de lapidib⁹ panes facere:ꝙ eſſet de⁹.ſi v̄o nō:nō ſꝫ hō.Nā de deo dr̄ in p̄s.Ipſe dixit ⁊ facta ſūt.Nō ſolū aūt ſm̄ Hilariū experiri voluit an de⁹ eſſet:ſed etiā vt hoīem allicere voluit vt eſuriēs ſe idebite delectaret̄ in cibo ⁊ ſic vitio gule peccaret. ¶ Quantū ad xp̄i rñſionem dicit.Qui rñdens ⁊c.Ubi ſciēdū ꝙ cū hō conſtet ex aīa ⁊ corpore indiget duplici cibo.ſ.corporali ⁊ ſpūali q̄ q̄deꝫ cibus eſt verbū dei.i.omnis veritas ꝓcedens a deo immediate vel mediate ꝑ ſuos p̄dicatores.iuxta illd̄ Deute.viij. Afflixit te de⁹ tuus penuria ⁊ dedit tibi cibum māna qd̄ ignorabas tu ⁊ p̄res tui vt oſtēderet tibi ꝙ nō in ſolo pane viuit homo ſꝫ in omni verbo qd̄ ꝓcedit de ore dei. ¶ Sciēdū eſt etiā ꝙ xp̄s ſm̄ Greg.ī ſua reſpōſione vtitur autoritate ſctē ſcripture magꝫ ꝙ̄ potētia:vt nos doceat ma

gis doctrina ⁊ patiētia q̄ ſupbia pugna
re. ¶ Quātuȝ ad ſcōm tentatiōeȝ ſcȝ va
ne glorie extollētis dī. tūc aſſumpſit eū
diabolꝰ ⁊c. et duo facit: qꝛ pͥmo ponit
diaboli tētationē. Scd̄o xp̄i reſpōſionē.
¶ Quātū ad pͥmū dī tūc aſſūpſit ⁊c. Ubi
Chryſo. Cū ex pͥmiſſo xp̄i reſpōſio ni-
hil certū diſcere diabolꝰ potuiſſet vtrū
xp̄us deꝰ eēt an hō aſſumpſit eū ad aliā
tētationem dicens apud ſe. Iſte q̄ fame
non vincitur. ⁊ ſi non eſt filius dei: tamē
ſanctus eſt. valent eniȝ ſancti homines
non vinci ſed poſtq̄ oēm neceſſitatē car
nis vicerūt p vanā glīā cadūt. ¶ Sciē-
dū eſt q̄ ſctā ciuitas in qua dī diabolus
xp̄ȝ aſſumpſiſſe erat hieruſalē ſȝ Raba.
In qua ꝓpter templum ⁊ ſctā ſanctorū
erat locꝰ ſacrificij ⁊ orōnis de qua. Eſa.
lij. Induere veſtimētis glorie tue ciui-
tas ſctā. ¶ Sciēdū ē aūt pinaculū ſupra
qđ ſtatuit xp̄m diabolꝰ dī a pinna qđ eſt
ſummitas: ⁊ maxime dī ſummitas muro
rou vel téplou. vñ ſm Remi. Pinnacu-
lū erat ſedes doctou. Qꝛ igit ſm gl. dia
bolꝰ pp appetitū inanis glīe mltos do-
cto. decepat qꝛ. j. Cor. viij. Sciētia inflat
credidit xp̄ȝ ibi decipe ſicut aliqͣs p ina
nē glīaȝ. ¶ Lȝ aūt diabolꝰ xp̄m tētando
teſtimoniū ſcripture accipet di. Angelȝ
ſuis deꝰ mādauit ⁊c. tñ male adducebat
ſcripturā. Primo qꝛ nō ad itellectū fuit
condicta qꝛ non fuit dicta de capite xp̄o
ſȝ hiero. Sed de membris ⁊ ſctis homi
nibus. ¶ Secūdo qꝛ truncabat eā nō ex
primēs ſm Chry. qđ dictū fuerat: ſuper
aſpidē ⁊ baſilicū ambulabis ⁊c. ¶ Sciē
dū eſt etiam ſm Glo. q̄ diabolus ſuadet
xp̄o p̄cipitari: qꝛ ſicut ipſe ꝓpter pctm̄
ſupbie p̄cipitatꝰ eſt d̄ paradiſo in infer
nū: ita querit oēs p̄cipitari. ¶ Quantū
ad xp̄i reſpōſionē dicit. ait illi ieſus rur
ſum ⁊c. Ubi ſciendū ſm Chryſo. q̄ ſicut
diabolus lȝ falſo intellectu xp̄o ſcriptu
ras adduceret ad tentandū: xp̄s tñ vera
citer eas adducit ad ipſum ſuperanduȝ
¶ Aducēdo igit veraciter ſcripturā dī
ieſus diabolo. Scriptū eſt eñ ſ. Deute.
vi. Non tētabis dñm deū tuū. Ubi ſcien
dū ſm Chryſ. q̄ ille deū tētat q̄ illud qđ
poteſt facere hūano ↄſilio cōmittit diui
no adiutorio volendo diuinā potētiā ex
periri. ¶ Hoc autē homo facere non dȝ
qꝛ peccatum eſt iuxta illud Eccli. xviij.
Noli eſſe quaſi hō qui deum tentat. xp̄o
igitur qui per gradus poterat deſcende
re humano conſilio: voluit explorando
diuinam potentiaȝ ſe precipitare iactā
tiam ⁊ inanem gloriā appetēdo. ¶ Quā
tū ad tertiā tētationē. ſ. auaricie eſuriē
tis dī. Iteruȝ aſſumpſit eū diabolus ⁊c.
Et duo facit qꝛ primo ponit diaboli ten
tationē. Scd̄o xp̄i rñſionē. ¶ Quantum
ad primum dī. Iterū ⁊c. Ubi Chry. Dia
bolus ex ſecundo rñſo victus: trāſit ad
tertiā tentationē. Qꝛ eñ xp̄s retia ven-
tris diruperat retia vane glorie tranſie
rat ponit ēt retia auaricie. Aſſumpſit āt
eū ſȝ Chryſo. in montē excelſuȝ valde: vt
inde poſſet oñdere loca plano. ¶ Iſte āt
mons dī fuiſſe in deſerto cōtra galileā
diſtās duo miliaria ab illo loco vbi xp̄s
ieiunauit q̄ dī quarētena. Exiſtēs aūt in
mōte oſtēdit ei oīa regna mundi ⁊ glīaȝ
eou. i. oēs partes mūdi in q̄bus ſunt re
gna. nō ſm Chryſo. vt ipſa regna vł ciui
tates videret: ſed ptes terre in q̄bꝰ vnū
quodqȝ regnum vel ciuitas poſita erat.
Uel ſm Orige. oīa regna mūdi oſtēdiſſe
dī. i. diuerſitatē hominū in q̄bꝰ regnat p
vitia ⁊ peccata. ¶ Poſtq̄ āt ſibi iſta oſtē
dit fallaciter ſubiunxit ⁊ hec oīa dabo ti
bi ſi cadens adoraueris me. Ubi Remi.
Mirāda eſt diaboli dementia: illi ꝓmit
tebat dare regna terreſtria ⁊ glīam mū
di q̄ ē celeſtis glīe dñs. ¶ Signāter āt
dī ſi cadēs adoraueris me: qꝛ nō pōt ſm
Glo. Adorari diabolꝰ ſine caſu adorātȝ.
¶ Quantū ad xp̄i reſponſionē dī tūc di
cit ei ieſus. vade ſathana ⁊c. Ubi Chry.
Uidēdū eſt autē qꝛ xp̄s cū paſſus fuiſſet
tentationis iniuriā di. ſibi ſi filiꝰ dei es
mitte te deorſum: nō eſt turbatꝰ nec dia
bolū increpauit: nūc aūt qñ diabolꝰ dei
ſibi vſurpauit honorez exaſperatꝰ eſt ⁊
repulit eum di. vade ſathana: vt nos hu
ius piſcamus exēplo: noſtras quidez in
iurias magnanimiter ſuſtinere dei aūt
iniurias nec vſqȝ ad auditū ſufferre q̄ꝗ
in proprijs iniurijs eſſe quempiā patiē
teȝ laudabile eſt iniurias dei diſſimula
re impium eſt.

¶ Tertia pars.

SEquitꝛ. Tunc reliq̇t eum ⁊c. Ubi tāgit ꝓbitatē defenſiōis imitandā: qđ probat victoria aſſecuta. Ubi ſciendū ꝙ diabolꝰ volēs tentare xp̄ꝫ creditur fuiſſe lucifer: q̇ ēt primū hoiem tentauit ⁊ ſupauit: qđ nō potens facere in xp̄o eū reliq̇t: nec q̇dē ſimplr̄ ſed ad tp̄s vt habetꝛ Luc. iiij. Nā tp̄e paſſionis rediens putauit ipꝫ deijcere timore mortis: ſꝫ nō potuit: ſed deuictꝰ a xp̄o religatus eſt in inferno. Scđꝫ Auguſtinū. Poſt tētationē: ſcti angeli dn̄o miniſtrabāt ⁊ ꝑ h̄ magis ac magis innoteſcebat demonibꝰ quātꝰ eſſet. Ūn ſequitꝛ. Et ecce angeli acceſſerūt ⁊ miſtrabāt ei. Quātū aūt angeli ſint miniſtri pꝫ ꝑ illud qđ dr̄ Dañ. vij. Milia miliū miniſtrabāt ei

¶ Modus pugnandi.

SCiēdū eſt aūt ꝙ ī iſto euāgelio fit mētio de pugna: victoria xp̄i in quo datꝛ nobis intelligi ꝙ ſi volumꝰ poſſidere regnū celorum: opꝫ nos pugnare ꝯ̄ diabolum ⁊ vitia. ⁊ ip̄m deuincere. Hoc aūt fuit figuratū ꝑ pugnā ⁊ victoriam quā fecit dauid ꝯ̄ goliā: de quo dr̄ ſnialiter. j. Reg. xvij. ꝙ cū ppl's iſraeliticus haberet guerrā cū philiſtīꝫ inter quos erat q̇dā gigas: ⁊ nō inueniretꝛ q̇ poſſet ꝯ̄ eū pugnare: fecit ꝓclamari rex ꝙ ſi aliq̇s poſſet pugnare ꝯ̄ eum ⁊ ip̄m deuincere ꝙ ditaret eum magnis diuitijs: ⁊ daret ſibi filiam ſuam in vxorem ⁊ eū traderet libertati. Audiens illa dauid: dixit ſe velle pugnarꝛ cū eo: quē ſaul fecit veſtiri ⁊ armari armis ferreis: ⁊ poni galeā ferreā ſuꝑ caput eiꝰ: ⁊ accingi gladio. Cū igitur dauid ſic eſſet armatꝰ cepit tētare ſi ſic armatꝰ poſſet incedere nō eīm h̄ebat armorū ꝯſuetudinē. q̇ dixit ſaul nō poſſuꝫ ſic incedere: q2 nō habeo vſum ⁊ deponens arma ferrea: accepit baculū quē ꝯſuetꝰ erat portare ī manibꝰ: ⁊ elegit ſibi. v. lipidiſſimos lapides d̄ torrēte: ⁊ miſit eos ī perā paſtoralē quā h̄ebat ſecū ⁊ accepit fundā ī manu: ⁊ iuit aduerſus Goliā. Cūq3 Golias ipꝫ deſpiceret: fortificatꝰ dauid ſpū iuit ad pugnā: ⁊ accipiēs fundā ꝓiecit lapidē ⁊ fixit eū in frōtē Golie: q̇ cecidit ī terra ad pedes Dauid. ⁊ accepto Dauid gladio Golie: abſcidit ſibi caput: qđ videntes philiſtīꝫ oēs fugerūt. ¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ ppl'ꝫ iſraeliticū. itelligitꝛ totū genꝰ humanū qđ deꝰ creauit vt ipꝫ videat ī gloria. Huiꝰ aūt populi rex dr̄ Saul qui interp̄tatur petitꝰ. i. xp̄s quē petebāt patres veterꝫ teſtamēti. vñ Moy. Exo. iiij. Obſecro dn̄e mitte quem miſſurus es. ¶ Per philiſteos aūt q̇ interp̄tantꝛ cecidērūt itelligūtꝛ demones q̇ ꝓpt̄ pctm̄ ſuꝑbie ceciderūt de celo inter q̊s fuit Golias qui interpretatꝛ tranſmigrās: ſiue robuſtꝰ. i. lucifer qui de celo trāſmigrauit in infernū. Robuſtus etiam dr̄: quia in naturalibꝰ a deo factus fuit dignior ⁊ robuſtior ceteris. ¶ Iſti igitꝛ cū exercitu vitioꝝ pugnant ꝯ̄ populū dn̄i. i. ꝯ̄ genus humanū: ⁊ tanta ēſt fortitudo coꝝ ꝙ vix eſt aliquis qui poſſit eis reſiſtere quin aliquando decipiatꝛ eorum verſutijs. Unde poſſumus dicere illud. ij. Parali. iii. In nobis non eſt tāta fortitudo vt poſſimꝰ reſiſtere huic multitudini q̄ irruit ſuper nos. Ita reuera nō eſt q̇ poſſit ſine diuino auxilio diabolū ſuperare Ūn p̄s. Nō timebo mala qm̄ tu mecū es exurge dn̄e ſaluū me fac deꝰ meꝰ qm̄ tu ꝑcuſſiſti oēs aduerſantes mihi ⁊c. ¶ Uidēs aūt Rex Saul. i. xp̄s rex regū ⁊ dn̄s dn̄antiū: potētiā inimicoꝝ tā validā facit ꝓclamari ꝑ mundū ꝙ ſi q̇s ꝑliari voluerit ꝯ̄ Goliā id eſt diabolū. ipꝫ ditebit diuitijs. i. virtutibus ⁊ donis ſpūs. ſ. et faciet liberū a ſeruitute diaboli: ⁊ dabit ſibi filiā ſuā in vxorē id eſt gloriā paradiſi: cui copulabitꝛ in eternū. ¶ Audiēs āt q̇libet xp̄ianꝰ hāc ꝓmiſſionē magnificā figuratꝰ ꝑ Dauid: quia debet eſſe decorus aſpectu ꝑ innocentiā ⁊ manu fortis per ꝯſtātiam: exēplo Dauid debet aīari ad preliū ⁊ conſtanter aggredi diabolū cum ſuis vitijs. ¶ Sꝫ conſidera q̄liter Dauid iuit ad pugnā. nō eīm voluit ire armatꝰ: nec ferro ornatꝰ q2 tūc non habuiſſet victoriā ſꝫ iuit cū baculo ⁊ q̇nq3 lapidibꝰ de torrēte. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ ferrū ponderās intelligūtur pctā multū ponderātia de quibꝰ Grego. Pctm̄ qđ ꝑ pniāꝫ nō deletꝛ mox ſuo pōderat ad aliđ trahit. Pōderatꝰ igitꝛ hō pctis nō dꝫ ꝯ̄

diabolū ad pugnā icedere ne ſuccūbat.
¶ Per baculū ꝟo intelligitur crux xpi
ꝛ paſſio. Per torrētē ꝟo ei⁹ pcioſus ſan
guis quē ꝑ nobꝫ velut quēdā fluuiū effu
dit. In iſto torrēte dꝫ hō accipe.v.lapi-
des limpidiſſimos.i.v.vulnera xpi ꝛ ip
ſos in perā ponere.i.i memoria recōde
re: ꝛ cū ipis ire ꝯ diabolū ꝛ qñ ipm vult
tētare de aliquo pctō: dꝫ ꝯtra ipm lapi-
dem vnū proijcere cū funda actualis cō
ſiderationis paſſionis xpi ꝯſiderādo.ſ.
dolorē quē xps portauit plagat⁹ ꝑ ipi⁹
aīa redimēda: ſic cōfuſus diabolus ca-
dit vt mortu⁹: ꝛ hō ſtrenuiſſime liberet̄.
¶ Sciēdū eſt aūt ꝙ ſicut magiſter in hi-
ſtorijs dicit. Dauid tres lapides infixit
in frōte Golie: per qđ datur nobis intel
ligi ꝙ ꝯtra tres generales tentationes.
ſ.ſupbie auaricie ꝛ luxurie debem⁹ dia
bolū ferire tripliciter ꝑ tres ꝟtutes cō
trarias.ſ.humilitatē: paupertatē ꝛ caſti-
tatem. Hoc aūt facere poterimus ſi cōſi-
deremus paſſionem xpi ꝛ vitam: qui no
bis dedit exemplum de virtutibus pre-
dictis. Nā de ipſius humilitate ipſemet
dicit. Matt.xj. Diſcite a me quia mitis
ſum et humilis corde. De paupertate
dicit Matt.viij. Uulpes foueas habent
ꝛ volucres celi nidos fili⁹ autē homi-
nis nō habet vbi reclinet caput ſuum.
De puritate patet. Exemplo igitur xpi
vt dictū eſt pugnare debemus modo ſu
pradicto. ¶ Sed tñ ſunt aliqui qui non
ſunt ad bellandum apti: ꝛ ideo licentiā
tur ab exercitu pugnatoꝝ. Hoc aūt fuit
ſpūaliter figuratum Deut.xx. vbi dr ꝙ
dñs pcepit Moy. qñ exibat ad belluꝫ cō
tra hoſtes ꝙ debebat facere proclamari
ꝙ ille qui edificauerat domū nouā ꝛ qui
plantauerat vineā nec eā fecerat cōem:
et q̇ vxorē deſpōſauerat: ꝛ q̇ erat formi-
doloſus ꝛ corde pauidus oēs iſti debe-
bāt reuerti ꝛ nō ire ad ꝓliū. ¶ Ubi ſciē
dum ꝙ per hoiem edificātem domuꝫ no
uaꝫ intelligitur deditus pctō ſuperbie.
Nam ſuperbia generatur in magnis pa
latijs ꝛc. Uñ dicebet Nabuc.rex. Dan.
iiij. Nōne hic ē Babylō ciuitas magna
quā edificaui i robore fortitudinis mee
ꝛ in gloria decoris mei. ¶ Per illū āt q̇
plantat vineam ꝛ nō facit eam ꝯmunem
intelligitur deditus pctō auaricie. Naꝫ
auarus nō vult bona ſua alteri cōmuni-
care. ¶ Per illū aūt qui deſpōſauit vxo
rem intelligit̄ dedit⁹ deſiderijs carnis:
q2.j.Cor.vij. Qui cū vxore eſt ſollicitus
eſt q̄ ſunt mundi: quō placeat vxori ꝛ ſic
diuiſus eſt. ¶ Per formidoloſuꝫ ꝛ corde
pauidū intelligit̄ quilibet q̇ ꝓpter timo
rē nō audet aggredi aliquod opus diffi-
cile puta ieiunare ꝛc. ¶ Signāter āt dr
ꝙ oēs predicti debebāt ad domū reuer
ti ne alios in fugā verterēt q2 dediti pre
dictis vitijs nec pugnare poſſunt vt vi
cāt: ꝛ ſuo malo exēplo multoties debili-
tant alios ꝛ offendūt. Tales autem non
merētur coronā: q2 ſm apoſtolū.j. Timo.
ij. Nō coronabit̄ niſi qui legitime certa
uerit. Ad quam coronam ꝛc.

¶ De diuerſis tentationibus.

SCiendū eſt autem ꝙ iſte tres
tētationes predicte poſſunt
intelligi de peccato infectio
nis oſtentationis ꝛ erroris ꝛ
ſic poſſunt adaptari tribus
potentijs anime. Prima concupiſcibili
inclinanti. Secunda iraſcibili eleuanti.
Tertia rationabili oberranti. Per pri-
mam tentat̄ homo per infectioneꝫ. Per
ſcđaꝫ ꝑ oſtētionē. Per tertiā per excecā
tionem. ¶ Iſtis aūt tribus modis qb⁹
homo tētat̄ debet exemplo xpi reſiſtere
ne ſuccumbat. vt ſic dicat̄ de ipſo illud
Eccl'iaſti.xliiij. Inuētus eſt in tentatiōe
fidelis. ideo iureiurādo dedit illi gloriā
in gente ſua: q2 fideli datur ſempiterna.
¶ Sed multi ſunt qui poſt mlta recepta
beneficia in tentationibus ſuccumbūt
ꝛ iō nullus debet de ſe preſumere: q2 ſm
Apo.j.Cor.x. Si quis ſe exiſtimat ſtare
videat ne cadat. Aliq̄ eñ tentāt̄ per con
cupiſcibilē inclinantē ꝑ infectioneꝫ. Et
iſti nobis figurāt̄ ꝑ Sanſonē: dd̄ et Sa-
lomonē. Cōſidera nāq; ſanſoneꝫ fortiſſi
mū: dd̄ ſanctiſſimū. Salomonē ſapientiſ
ſimum: qui poſt multa beneficia multas
gratias eis factas a deo tētati ſunt vt ſu
pra. Nā ſanſon poſt tantā fortitudineꝫ et
ſtragē hoſtiū amauit dalilā meretricē: q̄
poſtea fecit eū capi ꝛ oculos erui ꝛ i car
cerē poni: vt habet̄ Judic.xvj. ¶ Ita re
uera homini diligēti ꝯcupiſcentiam car

nis multotiēs videmus occidere ꝙ ab
ipſa decipit τ i manib⁹ tradit demonū q̇
eruūt ſibi oculos qꝫ faciūt eum auertere
ſenſum ne videat equū. Et ponāt eū i car
cere. dū capiūt i culpa. qđ plorabat apo.
Ro. vij. di. Uideo aliaꝫ legē in membris
meis repugnātē legis mētis mee et ca-
ptiuātē i lege peccati. Infelix ego hō q̇s
me liberabit de corpore mortis huius.
¶ Dauid ēt q̇ ita fuit ſanct⁹ ꝙ i neceſſita
te noluit bibere aquā: ſꝫ libauit ea dño.
vt habet. ij. Regū. xxiij. tamen tentatus
ꝑ carnis cōcupiſcentiam cecidit: τ fecit
adulteriū cū Berſabee: ex quo ſequuta
fuit ꝓditio τ homicidiū vrie ſicut habe-
tur. ij. Reg. xj. ꝑpter qđ miſſ⁹ fuit ad eū
Nathā di. parabolaꝫ diuitis τ pauperis
cui diues abſtulit ouiculā τ Dauid ſen-
tētiauit illū dignū morte: ſꝫ de Dauid di
ceret. Ita reuera q̇ carnis concupiſcen
tiam ſequit dign⁹ eſt morte: qꝫ qui talia
agunt digni ſunt morte. Ro. j. tamen ad-
uerte ꝙ qꝫ humiliauit ſe Dauid peper-
cit ei dñs mortē. Ubi Ber. exaltās diui-
nā miām i ꝟbo triſſyllabo tria ſibi pecca
ta dimiſit. Nā i hoc ꝟbo peccaui ſūt tres
ſyllabe i quo dimiſit ſibi pctm̄ adulterij:
ꝓditiōis τ homicidij. Salomō etiā poſt
tātā a deo receptā grāꝫ. ſ. ſapientiā diui
tias: τ trāquillitatē regni: ſicut pꝫ in ter-
tio libro Reg. cū iā eſſet ſenex deprauatū
ē cor ei⁹ vt ſeq̄ret deos alienos. ſicut ha
bet. iij. Reg. ij. ob hoc aūt irat⁹ dñs dixit
ꝙ regnū ſcinderet et daret inimico ſuo.
¶ Ita reuera a carnalib⁹ aufert regnū
celoꝝ: qꝫ Ro. xiiij. Regnū dei nō ē eſca τ
potus. τ datur inimicis. i. mundis corde
hec iuxta illđ Matt. v. Beati mūdo cor-
de qm̄ ipi deū videbūt. ptꝫ ergo quō aliq̄
tentātur vt ſupra. ¶ Scđo aliqui tentāt
per iraſcibilem eleuantē ꝑ oſtentatiōeꝫ.
Iſti figurantur ꝑ Ezechiam que poſt tā
tam victoriam hoſtium quam fecit dñs
qn̄ miſit angelū ſuū qui ꝑcuſſit i caſtris
egyptioꝝ. clxxxvj. milia viroꝝ ſicut ha-
bet. Eſa. xxxvij. poſtq̄ etiā: de⁹ liberauit
eū a morte: τ fecit reuerti vmbrā ſolis. x.
lineis ſicut habet Eſa. xxxviij. Cecidit in
tētationē oſtētatiōis oſtēdēdo nūcijs re-
gis babylonie vniuerſos theſauros. qđ
factū diſplicēs deo: i punitionē illi⁹ pec
cati babylones oīs theſauros exporta
rūt τ captiuos filios ſuos duxerūt Eſa.
xxxix. ¶ Ita reuera quādo hō oſtētat in
diuitijs mūdanis: et oia q̇ hꝫ cōmunicat
nūcijs regis babylonis. i. turpib⁹ τ illi-
citis actib⁹ q̇ ſunt nuncij diaboli regis
ꝯfuſionis: multū diſplicet deo q̇ excellē
tias amittit ſaltē i morte: τ filij ei⁹ corp⁹
τ aia in babylo. id ē in locū cōfuſiōis. ſ.
in inferno ducūt. ¶ Tertio aliqui tētāt
ꝑ rationalē oberrātē ꝑ excecationē. Iſti
figurāt ꝑ petrū q̇ poſtq̄ dixerat de xp̄o.
Tu es xp̄s fili⁹ dei viui. Mat. xvj. poſtq̄
dixerat ſe paratū ſeq̄ xp̄m vſq; ad mortē
poſtea negauit eū ſicut habet Mat. xxvj.
Ita reuera multi ſunt q̇ i tētatiōe nō ſūt
fideles nec firmi. de q̇b⁹ Luc. viij. Ad tē
pus credūt τ i tpe tētatiōis recedūt. Nō
aūt ſic debem⁹ vinci. ſꝫ fortes cū dei ad
iutorio ſuparc: iuxta illud. j. pe. ij. Nouit
dñs pios de tētatiōe eripere: iniquos ꝟo
in die iudicij: cruciandos reſeruare: τ iō
docet nos xp̄s in oꝛone dñica dicere. Et
ne nos inducas in tentationē: ſed libera
nos a malo. Ut liberati a malo cōiunga-
mur ſummo bono qđ nobis cōcedat. τc.

¶ De virtutibus moralibus.

Sciendum eſt ꝙ in iſto totali
euangelio oſtēdit ꝙ xp̄s fuit
ꝟtuoſ⁹ moralr̄ qꝫ habuit oēs
ꝟtutes morales. Nā habuit.
Actū fortitudis i ſufferēdis.
Actum temperantie in vincendis.
Actum prudentie in eligendis.
Actum iuſticie in reddendis.
¶ Qꝫ igitur ois xp̄i actio nr̄a eſt inſtru-
ctio ideo i noſtris actib⁹ debem⁹ imita-
ri xp̄ꝫ vt ſimus virtuoſi ſicut ipe fuit. In
actibus em̄ ſuis docet nos habere iſtas
virtutes. iuxta illđ ſapiētie. viij. Sobrie
tatem em̄ τ ſapientiaꝫ docet: τ inſticiam
τ veritatē: quibus nihil vtilius ē in vita
hominibus. Ut ſic ꝑ ſobrietatē itelligat
tēperātia. per ſapientiā prudentia. per
inſticiam: iuſticia: τ per virtutem virtus
fortitudinis deſignet. ¶ Primo xp̄s ha
buit actū fortitudinis in ſufferēdo. For-
titudo em̄ attendit in aggrediendo diffi
cilia: τ in ſuſtinendo patienter aduerſa.
xp̄us igitur qꝫ agreſſus eſt rem difficilē
qꝫ intrauit deſertū τ ieiunauit qꝫ etiā tē-

tari ſe ſuſtinuit a diabolo: et ipm viriliť
ſupauit: merito habuit virtutē fortitudi
nis: iuxta illud Job. xii. Apud ipſum eſt
fortitudo ⁊ ſapiētia. Si igiť fortitudo q̄-
riť robuſtiſſim⁹ eſt Job. ix. Uñ rōne ſue
fortitudinis pōt figurari per ieſuz naue
ſucceſſorem Moy. in ꝓphetis q̄ fuit ma
gnus ſm nomē ſuū. maxim⁹ in ſalutē ele
ctoꝝ dei ipugnare inſurgētes hoſtes vt
cōſeq̄reť hereditatē iſrael. Eccleſi. xlvi.
Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ ieſum. q̄ interp̄tať ſalua
tor: et naue quod interpretatur pulchri-
tudo intelligiť xp̄s q̄ ſaluator mūdi eſt ⁊
pulcher ꝑ ſanctitatē. quē alloquitur aīa
ſancta Cāť. i. di. Ecce tu pulcher es dile
cte mi et decor⁹. Jſte ſucceſſit Moy. iter
oēs alios ꝓphetas: iuxta illud qđ dixit
Moy. populo Deutero. xviii. Prophetā
de gēte tua ⁊ de fratrib⁹ tuis ſicut me ſu
ſcitabit tibi dñs de⁹ tuus: ipm audies.
¶ Jſte dꝛ fortis in bello ⁊ impugnās ho
ſtes: qꝛ vicit diabolū tētātē ⁊ pctā: iuxta
qđ ipe dicit Joā. xvi. Cōfidite qꝛ ego vi
ci mūdū Nō ſolū aūt pugnauit ꝓ ſe ſ; et
ꝓ nobis. Exo. xiiii. Dñs pugnabit ꝓ no-
bis. ¶ Exēplo igiť xp̄i q̄; dꝫ ſtudere ha
bere hāc virtutē fortitudinis. Ut ſit for
titudo et decor indumētū eius. Prouer.
xxxi. ⁊ ridebit in die nouiſſimo. ¶ Ut fi-
gureť ꝑ Jſachar de q̄ Geñ. xlix. Jſachar
aſin⁹ fortis accubās inter terminos vi-
dit requiē ꝙ eſſet bona ⁊ terrā ꝙ optia: ⁊
ſuppoſuit humeꝝ ad portādum. ¶ Ubi
ſciēdū ꝙ ꝑ Jſachar q̄ interp̄tať memo-
rās dñm intelligiť q̄libet xp̄ianus q̄ dꝫ
ſemꝑ deū habere in mēte: ei⁹ bñficia re
colēdo iuxta illud Eccľi. xii. Memento
creatoris tui i die iuuētutis tue. Jſte dꝫ
eſſe aſinus fortis: nō q̄dē natura: ſ; quā-
tū ad ſuꝑfluoꝝ reſecationē ⁊ neceſſario
rū ſumptionē: corporis caſtigationē et bo-
noꝝ operū exercitationē: iuxta illud qđ
dꝛ Eccľi. xxxiii. Cibaria virga ⁊ on⁹ aſi-
no panis ⁊ diſciplina ⁊ op⁹ ſeruo. ¶ Dꝫ
etiā accubare iter terminos. Ubi ſcien-
dū ꝙ termini q̄ dñt claudere vitā cuiuſ;
xp̄iani: ſunt p̄cepta: infra q̄ debem⁹ ma-
nere: ipſa obſeruando. iuxta illud Pro-
uer. xxii. Ne trāſgrediaris terminos an
tiquos: quos poſuerūt p̄res tui. Dꝫ etiā
ꝯſiderare bonitatē ⁊ requiē terre. i. glīaꝫ
padiſi de qua Eſa. xxxii. Sedebit popul⁹
me⁹ i pulchritudine pacis ⁊ i tabernacu
lis fiducie ⁊ i reqe opulētā: ⁊ i terra viuē
tiū. Et ideo dꝫ eē fortis ⁊ ſupponere hume
rū ad portādū. ¶ Qualis aūt debeat eē
fortitudo ſequētiuz dicit Gre. viii. mora-
liū. Juſtoꝝ inq̄t fortitudo eſt carnē vice
re ꝓprijs volūtatib⁹ cōtrarie: delectatio
nē vite p̄ntis extiguere: hui⁹ mūdi aſpe
ra ꝓ eternis premijs amare ꝓſperitatis
blādimēta cōtēnere aduerſitatis metuz
i corde ſupare. ¶ Uñ hiero. ſup Johel.
Fortis viri. ⁊ iuſti ē: nec i aduerſis frāgi
nec i ꝓſperis ſubleuari. ¶ Scđo xp̄s ha
buit actuz tēperātie i vtēdis. Ubi ſciēdū
ꝙ ſm philoſophū. iii. ethi. Temperātia
eſt ſm delectatiōes ⁊ ꝯcupiſcētias tact⁹
iter quas cōputať cōcupiſcētias ꝑtinēs
ad guſtū q̄ ē q̄dā tact⁹. Cū igiť xp̄s circa
guſtū tēperate ⁊ virtuoſe ſe habuerit: qꝛ
noluit ſuggeſtiōi diaboli cōſentire vt de
lapidib⁹ faceret panes. vt poſſet ſup ci-
bū indebite ſe effundere: ptꝫ ipſum ha-
buiſſe virtutē tēperantie. Sciebat enim
ſcriptū eſſe eccľi. xxxvii. Noli auid⁹ eſſe
in oi epulatiōe. et nō te effūdas ſup oēꝫ
eſcā: in multis eñ eſcis erit infirmitas.
¶ Uñ rōne tēperātie pōt figurari ꝑ Sā
ſonē de quo dꝛ Judicū. xiii. ꝙ eſſet naza-
re⁹ ab infantia ſua ⁊ ex matris vtero et
ꝙ debebat liberare iſrael de manu phi-
liſtinoꝝ ⁊ debebat abſtinere vino ⁊ ſice-
ra: nec veſci aliquo imūdo. ¶ Ubi ſciē-
dū ꝙ ꝑ Sāſonē q̄ interp̄tať ſol fortis in-
telligiť xp̄s de quo Malach. iiii. Orieť
vobis timētibus nomē meū ſol iuſticie.
Jſte dꝛ nazare⁹ ex m̄ris vtero qđ interp̄-
tať ſit ſanct⁹ vt flos vel cōſecrat⁹ dño: qꝛ
xp̄s ab ortu ſue ꝯceptiōis dꝛ flos ꝑ puri
tatē niteſcētē ſanctus ꝑ diuinitatē inha
bitatē: ꝯſecrat⁹ dño ꝑ charitatē trāſfor-
mantē. Jſte incepit liberare iſrael. i. ge-
nus humanū de manu philiſtinoꝝ. i. de
moniorū. Jſte abſtinuit a vino ⁊c. i q̄ dať
intelligi abſtinētia magna q̄ fuit in xp̄o.
¶ Exēplo igiť xp̄i debem⁹ habere virtu
tē tēperātie iuxť qđ nos docet. Luc. xxi.
d. Attēdite ne forte grauētur corda vr̄a
i crapula ⁊ ebrietate. ¶ Ut ſic figureť ꝑ
pueros in q̄b⁹ nulla erat macula: de q̄b⁹
dꝛ Dañ. i. ꝙ noluerunt pollui de menſa

Nabuc.regis Babil'.nec de vino potus
ei⁹.ſʒ petierūt legumina ad veſcēdum ⁊
aquā ad bibēdū quorū tñ vult⁹ apparue
rūt corpulētiores p̄ oib⁹ pueris q̄ veſce
bant cibo regio. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p regē
Nabuc.q̄ iterp̄tat̃ ſedēs i anguſtia agni-
ta intelligit̃ diabol⁹ q̄ dānat⁹ eſt ad pe-
nā ⁊ anguſtiā eternā. Iſte dʒ rex babil'.i.
cōfuſionis:q2 inferni. ¶ Cib⁹ aūt ⁊ pot⁹
quos ꝓpinat ſunt delectatiōes carnales
et vitia. Sʒ hō inſtar illoꝝ nō dʒ in iſtis
coinquinari.q2 ſm apoſtolū Ro.viij. Si
ſm carnē vixeritis moriemini:ſʒ dʒ cor-
pus macerare p abſtinētiā:qđ intelligit̃
p eſum leguminū ⁊ potū aq̄.⁊ ſic vultus
eorum.i.aīe deo apparēt qui oia intuet̃
pulchriores p grām quē habent q̄ vult⁹
i.aīe mūdanorum qui cibis regis.i.dia-
boli ſequēdo deſideria carnis veſcūtur.
¶ Quantū aūt ſit fructuoſa temperātia
docet nos ꝓſper de vita cōtēplatiua.d.
Tēperātia facit abſtinētē ſobriū:mode-
ratū tacitū ⁊ verecundū hec aūt virt⁹ in
aīo habitāt:libidines frenat affect⁹ tem
perat:deſideria ſancta multiplicat:vitia
caſtigat:oia inter nos cōfuſa ordinat: co
gitatiōes prauas remouet:ſanctas inſe
rit:mētem placida tranq̄llitate cōponit:
⁊ totā ſp ab oi tēpeſtate vitioꝝ defendit.
¶ Tertio xp̄s habuit actū prudētie i eli
gendis. Prudētia ſm Señ.eſt examina-
re cōſilia:et nō cito falſa credulitate ad
falſa ꝓlabi. Q2 igit̃ xp̄s nō cito credidit
diabolo de p̄cipito pinnaculi:iō dʒ pru
dētiā habuiſſe. Uñ rōne prudētie pōt fi-
gurari p ſalomonē de q̄.iij.re.iiij. Dedit
q̄ʒ de⁹ ſapiētiā ſalomoni ⁊ prudētiā mł-
tā nimis:⁊ p̄cedebat ſapiētia ſalomonis
ſapiētiā oim orietaliū ⁊ egyptioꝝ:⁊ erat
ſapiētior oib⁹hoib⁹. ¶ Ubi ſciendū ꝙ p
ſalomonē q̄ interp̄tat̃ rex pacific⁹:itelli-
git̃ xp̄s de quo eph.ij. Ip̄e eſt pax nr̄a q̄
fecit vtraq3 vnū. ¶ Iſti igit̃ de⁹ pr̄ dedit
ſapiētiā ⁊ prudētiā nimis:q2 ip̄e eſt dei
virt⁹ ⁊ ſapiētia xp̄s.i.Cor.j.ſapiētia āt
xp̄i p̄cedebat ſapiētiā oim orietalium.i.
oim beatorū ſpirituū ⁊ ꝯprehēſorū ⁊ oiū
egyptioꝝ.i.oim reproborū ſpirituū ⁊ dā
natoꝝ. ¶ Exēplo igit̃ xp̄i debem⁹ habe-
re virtutē prudētie.q2 prouer.ij. Cōſiliū
cuſtodiet te ⁊ prudētia ſuabit te vt erua-
ris de via mala ⁊ ab homine qui peruer
ſa loquit̃. ¶ Qualiter aūt hō ſe hr̄e de-
beat cū prudētia docet nos Sene.d. Si
prudens eſt animus tuus tribus tempo
ribus diſpēſetur:preſentia ordina:futu-
ra preuide:preterita recordare. Nam q̄
nihil de preteritis cogitat:vitam perdit
q̄ nihil de futuris meditatur:in oia in-
caut⁹ incedit. ¶ Quarto chriſt⁹ habuit
actum iuſticie in redendis. Iuſticia eñ
ſm philoſophum.v.ethi.eſt reddere vni
cuiq3 qđ ſuū eſt. Cum igitur chriſtus ho
norem adorationis qui ſoli deo cōuenit
diabolo reddere noluit ſʒ ſoli deo:ideo
habuit virtutē iuſticie. Uñ pſ. Iuſt⁹ dñs
⁊ iuſticiā dilexit:equi.vi.vult⁹ ei⁹. ¶ Uñ
ratione iuſticie poteſt figurari p noe.de
quo Geñ.vj. Noe vir iuſtus atq3 ꝑfect⁹
fuit in generationib⁹ ſuis:cū dño ambu
lauit. ¶ Per noe enim qui interp̄tat̃ re-
quieſcēs vel requies.intelligit̃ xp̄s qui
p nobis requieuit i ſepulchro. Iſte dʒ iu
ſtus et perfect⁹ in toto gn̄e humano. Dr̄
cum deo ambulaſſe ꝓpter cōformitatem
quā habuit cū deo inquātum hō. Ut di-
cere potuerit illud Eccli.lj. Ambulauit
pes meus iter rectum a iuuentute mea.
¶ Exēplo igit̃ debem⁹ habere virtutē iu
ſticie.d.illud Iob.xxix. Iuſticia indut⁹
ſum ⁊ veſtiui me ſicut veſtimento. ¶ De
iſtis autem qui ſicut habēt iuſticiā dicit̃
Sap.v. Iuſti aūt imppetuū viuēt ⁊ apđ
dñm eſt merces eorū ⁊ cogitatiōes eorū
apud altiſſimum:iō accipiēt regnū deco
ris ⁊ dyadema ſpeciei de manu dñi. Qđ
regnum ⁊ dyadema nobis preſta.⁊c.

¶ Dominica.ij.quadrageſime.
Euangelium.xxiij.

Et poſt dies ſex
aſſumpſit ieſus petrū.Iaco.
⁊ fratrē ei⁹.⁊ duxit eos in mō
tē excelſum ſeorſuʒ ⁊ trāſfigu
ratus eſt tñ eos ⁊c. Mat.xvij. Nos vide-
mus p experiētiā ꝙ qñ alicui afflictio
ꝓmittit̃ aliq̄ futura p certo cōſolatio:vł
de labore certa ⁊ magna remuneratio:fa
cili⁹ laborē ſupportat. Nā cū plangenti
puero pomuʒ oñdit̃:ceſſat a fletu:ſic̃ de
mercatore cuʒ ei oſtēdit̃ lucrum. ¶ Sā-
cta igit̃ mater eccł'ia cui eſt cura d ſuis

filios: vidēs eos in afflictione ꝛ labore ie
iunū poſitos: ſciens debilitatē eorū: ne
forte tedio afflicti grauent̃ opib⁹ pnie.
eis ꝓmittit ſi i bono ꝑſeuerauerit ꝯſola
tionē et remunerationē per maximā: q꜡
glīā eternā: in q̄ nec ocul⁹ vidit nec au
ris audiuit. nec i cor hois aſcēdit q̄ p̄pa
rauit deus his q̄ diligūt illū. j. Corinth.
ij. Vn̄ Greg. Delectat igit̃ mētē magni-
tudo p̄mioꝝ ſꝫ nō deterreat certamē la-
borū. ❡ Hāc ꝯſolationē ꝛ remuneratio-
nē iā dictā in euāgelio hodierno nobis
Mat. iſinuat in trāſfiguratiōe humani-
tatis xp̄i corā apl'is in q̄ vt ſol facies ei⁹
reſplēduit. Per hoc nobis dās intellige
re glīā quā habebim⁹ ꝓpter dignos fru
ct⁹ pnie. In quo euangelio. v. tāgunt̃. vꝫ
Iocunditatis figuratio eternalis.
Bonitatis decoratio ſupernaturalis.
Fecūditatis teſtificatio paternalis.
Fragilitatis improportio corporalis.
Vtilitati inſtructio exemplaris.
❡ Primū ꝓbat̃ trāſformatio glīoſa. Se-
cūdū delectatio gaudioſa. Tertiū exp̄ſ-
ſio amoroſa. Quartū cōditio pōderoſa.
Quītū iformatio fructuoſa. Primū i pn.
ſcd'ꝫ ibi. Rn̄dēs āt petr⁹ ꝛc. tertiū ibi. Ad
huc eo loq̄nte ꝛc. q̄rtū ibi. Et audientes
diſci. ꝛc. q̄ntū ibi. Et deſcēdētib⁹ illis ꝛc.

❡ Prima pars.

Quantū ad p̄mū vbi tāgit̃ ꝛc.
qd' ꝓbat ꝛc. dic̄. Et poſt dies
ſex ꝛc. Vbi ſciendū ꝙ xp̄s ꝓ-
miſerat apl'is ꝙ aliq̄ de eis
an̄ꝙ̄ morerētur viderēt ip̄m
glorificatū. vn̄ Mat. vj. dicit Sūt de hic
ſtantib⁹ qui nō guſtabūt mortem donec
videāt filiū hois venientē in regno ſuo.
Qd' volēs ſeruare poſt dies. v. tranſfigu
rat⁹ eſt an̄ aliq̄s iſtorū qd' ſignificat iocū
ditatem eterne glorie. Hic autem. v. poſ-
ſumus conſiderare. ſ.
Temporis congruitatem euidentem.
Collegij virtuoſitatem promerentem.
Loci ſublimitatem eminentem.
Prodigij venuſtatem delectantem.
Conſortij ſanctitatem excellentem.
❡ Quātū ad p̄mū dicit. Et poſt dies. vj.
ſ. a ꝓmiſſione facta vt ſupra. Vbi ſciēdū
ꝙ ꝑ. vj. dies intelligit̃ vita actiua ꝛ me-
ritoria q̄ in hoc mūdo agit̃. cui⁹ rō ē: q꜡ i
vj. dieb⁹ de⁹ mundū creauit vt pꝫ Gen.
j. ❡ Xp̄s igit̃ poſt dies. vj. claritatē ſuā
diſcipulis oſ̄dit ad deſignandū ꝙ dū hō
viuit in hoc mūdo: dꝫ ſe in bonis opib⁹
exercere poſt qd' exercitiū ducet̃ ad cōtē
plandā diuinā eſſentiā in cui⁹ ꝯtēplatio
ne erit ꝑfecta requies beatorū. Hoc aūt
fuit figuratum. Exo. xxiij. vbi dixit dn̄s
Moy. vj. dieb⁹ operaberis. ſeptima die
ceſſabis vt requieſcat bos ꝛ aſin⁹ tu⁹: ꝛ re-
frigeretur filius ancille tue et aduene.
❡ Vbi ſciēdū ꝙ ꝑ bouē aīal imolatiuū ꝛ
aſinū portās on⁹: intelligit̃ corpus nr̄m
qd' inſtar bouis dꝫ deo immolari ꝑ car-
nis mortificationē. Vn̄ apo. Ro. xij. Ob-
ſecro vos ꝑ miam dei vt exhibeatis cor
pora vr̄a hoſtiā viuētē ſanctā deo placē-
tē rōnabile obſequiū veſtrū. ❡ Inſtar āt
aſini dꝫ onerib⁹ ſubdi ꝑ cōtinuū exerci
tiū in opib⁹ bonis. Per ancillā ṽo ꝛ ad-
uenā intelligit̃ aīa nr̄a: q̄ ꝓ tāto dr̄ adue-
na: q꜡ ꝓpter pctm̄ primorū parētū fuit a
celeſti gloria exulata: ꝛ in hoc mundo vt
aduena collocata. Ancilla ṽo dr̄ q꜡ ēpta
ſanguine ieſu xp̄i. iuxta illd'. j. Corinth.
v. Empti eſtis p̄cio magno glorificate ꝛ
portate deū in corde veſtro. Vt igit̃ hō
quantū ad corpus ꝛ animā requiē inue-
niat ſex diebus operari dꝫ. i. dū viuit in
mundo: vt tandem ad requiem poſſit in
patria peruenire. ❡ Lꝫ ſex dieb⁹ dꝫ opa
ri. i. exercere ſe in ſex operib⁹ miſericor
die in quib⁹ diſceptabit dn̄s in die iudi
cij cū hominib⁹. Que ſunt hec vt hr̄tur
Mat. xxv. ſ. Eſuriētes alere. Sitibūdos
potare. Hoſpites colligere. Nudos ve-
ſtire. Infirmos viſitare. Et i carcere po-
ſitis ſubuenire. Tales autē poſt. vj. hos
dies inueniēt requiē: qb⁹ dr̄ a dn̄o Mat.
xxv. Venite bn̄dicti p̄ris mei ꝑcipite re
gnū qd' vobis paratū eſt ab origine mun
di. ❡ Quātū ad ſcd'm. ſ. collegij virtuoſi
tatē ꝓmerētē dicit. Aſſumpſit ieſus pe.
ꝛc. Vbi ſciendū ꝙ iſte Ia. fuit Iaco. ma-
ior fili⁹ zebedei: qd' pꝫ ex hoc q꜡ in textu
dr̄ ꝙ aſſumpſit Petrū Iacobū ꝛ Ioannē
fratrē ei⁹ conſtat aūt ꝙ Ioannes nō fuit
frater Ia. alphei: ſꝫ Ia. zebedei. ❡ Cur
aūt illos tres aſſumpſit chriſt⁹ int̃ alios
dici pōt lr̄al'r loquendo ſm Chry. ꝙ hoc
fecit q꜡ iſti erāt ꝑfectiores. Vn̄ ꝛ in ſuſci

ratiōe filie archiſinagogi nō admiſit quē
ꝙ ſecū itroire niſi hos tres:vt hꝛ Mat-
the.v. Siliꝛ in paſſiōe qñ orauit:vt habet
Matt.xxvj.ꝛ Lu.xxij. ¶ Spirituales āt
cōgruētie aſſignāt multe. Prima p illos
tres itelligi pñt hoies virtuoſi:q ex ſuis
virtuoſis operibus deū merent videre.
Ubi ſciēdū ꝙ petrꝰ interptat agnoſcēs
ꝛ in hoie virtuoſo triplex dꝫ eē cognitio
ſ.dei ſui ꝛ pximi. Cognitio dei generat
dilectionē ꝛ cauet deſperationē. Cogni-
tio ſui generat humilitatē ꝛ cauet pſum
ptionē. Cognitio pximi cauet crudelita
tē ꝛ generat dilectionē:ꝛ paſſionē. ¶ Ja-
cobꝰ aūt interptat luctator ſiue ſupplā-
tator. In hoie aūt virtuoſo dꝫ eē triplex
lucta ꝛ ſupplātatio.ſ.carnis īficiētis:mū
di allicientis:ꝛ diaboli decipiētis. Et cō-
tra iſta ſi homo vult coronari dꝫ luctari.
qꝛ.j.Ti.ij. Nō coronabit niſi q legitime
certauerit. In figura huiꝰ dr Geñ.xxxij.
ꝙ Jacob poſt luctā in qua viriliter ſe ha
buit nec fuit deuictꝰ obtinuit bñdictio-
nē ab angelo. ¶ Ubi ſciendū ꝙ p Jacob
luctātem intelligit homo in cōflictu po
ſitus vitiorum. de quo dr Job.vij. Mili-
tia eſt vita hois ſup terrā. Qui aūt forti-
ter dimicat nec ſuccūbit a dño meret bñ
dictionē. ¶ Joannes vero interptat in
quo eſt gratia. In hoie aūt virtuoſo tri-
plex eſt gra.ſ.incipiēs pficiēs ꝛ pficiēs.
Uñ dicebat apo.j.Corinth.xv. Ego eñ
ſum minimꝰ apoſtolorū q nō ſum dignꝰ
vocari apoſtolꝰ:qm pſequutꝰ ſum eccle-
ſiam dei. gratia autem dei ſum id quod
ſum:quātū ad gratiā incipientem. ꝛ gra
eius in me vacua nō fuit:quātū ad graꝫ
pficientem:ſed abundantius illis oibꝰ
laboraui:nō aūt ego ſed gratia dei mecū
quātū ad gratiā perficiētem. ¶ Uel per
illos tres intelligūtur tres ſtatus homi
num.ſ.coniugatorum viduaꝝ ꝛ virginū
vt per petrum intelligant qui ſunt in ſta
tu cōiugali. Per Jac. qui in ſtatu vidua-
li. Per Joānē q in ſtatu virginali. Iſtos
autem tres duxit xps in mōtem:ad deſi-
gnādum ꝙ de quolibet iſtorum triū ſta-
tuū deus ſaluat exercitantes ſe in operi
bus bonis. ¶ Uel p illos tres itelligūt
tres ſtatꝰ hoim.ſ.prelati in petro. Acti-
ui in Jacobo Contemplatiui in Joanne

¶ Quātū ad tertiū.ſ.loci ſublimitatem
eminētē dicit. Et duxit illos in mōtē ex-
celſum ſeorſum. Ubi ſciēdum ꝙ lꝫ alibi
ꝙ in mōte potuiſſet gliam apoſtolis oñ-
dere:tamē ibi. Remi. In hoc docet nos
ꝙ neceſſe eſt oibus qui deum cōtempla
ri deſiderant:vt non in infimis volupta
tibus iaceāt:ſed amore ſupernorū ad ce
leſtia erigant. ¶ Seorſum autē.i.a ſtre-
pitu mūdi ſeparatos eos ducit in mōtē
ad deſignādū ꝙ ſoli illi q ſtrepitum mū-
di derelinquūt:claritatē dei i celeſti pa-
tria videbūt. ¶ Sciēdū eſt igit ꝙ per il-
lum mōtem q fuit mōs thabor:q interp-
tat veniat lux. itelligit celeſtis patria:q
dici pōt mons lucidus claritate refulgē
te. Altꝰ dignitate precellēte. Fortis ſe-
curitate ptegente. Amenus iocūditate
delectante. ¶ Iſte eſt mons de quo dicit
deꝰ Eze.xxxiiij. Paſcā oues meas i mō-
tibus iſrael:i riuis ꝛ paſcuis vberrimis
paſcam eas:ꝛ in mōtibus excelſis erūt
paſcua earū ibi requieſcent. ¶ Ubi ſciē
dum ꝙ per iſtas oues intelligunt hoies
boni:innocētes ꝛ bñ fructificātes. iſtos
paſcit dñs i celeſti patria q eſt mōs vt ſu
pra:i quo ſunt riui ꝛ paſcua piguia:qꝛ io
cunditate amenus:ibi requieſcēt:qꝛ for
tis. ¶ Iſte eſt mōs de quo querit pphe-
ta.d. Quis aſcēdet in mōtem dñi:aut qs
ſtabit in loco ſancto ſuo. Et rñdet ibideꝫ
Innocēs manibꝰ ꝛ mūdo corde q nō ac-
cepit in vano animā ſuā:nec iurauit in
dolo pximo ſuo:hic accipiet bñdictionē
a dño ꝛ miam a deo ſalutari ſuo. Naꝫ hō
q hꝫ in corde puritatem:in ore veritatē:
in operibꝰ bonitatem:ꝛ q aiam ſuā in va
nū nō accipit p rebꝰ tpalibus ipaꝫ amit
tēdo vl poſtponēdo qſi aliqd velle:ſꝫ ea
appciat vt creatā ad dei imaginē:ꝛ redē
ptam ſanguine ieſu xpi ꝛ glorificataꝫ in
celis cū angelis. talis inuenit in mūdo
miſericordiam. ꝛ in patria benedictionē
a deo nro. ¶ In aſcenſu aūt huiꝰ mōtis
ſunt gradꝰ.i. Abiectio ſui. vñ Mat.xvj.
Qui vult venire poſt me abneget ſemet
ipſum ꝛ tollat crucem ſuā et ſequat me.
Mortificatio carnis tollat crucē ꝛc. Cō-
tēptꝰ mūdi ꝛ ſequat me. ¶ Iſte mōs pōt
figurari per mōtē:de quo dicit Jo. Apo.
xxj. Suſtulit me in montē magnū ꝛ altuꝫ

⁊ oſtēdit mihi ciuitatē ſanctā hieruſalē q̄ ciuitas ſicut ſimiliter ibi dr erat in q̄dro poſita habēs ab oriēte portas tres ⁊ et tot ab occaſu: ⁊ tot ab aq̄lone: ⁊ totidē a meridie: cuius muri erāt altiſſimi. ⁊ lōgitudo ⁊ latitudo ⁊ altitudo erāt equalia q̄ ciuitas nō eget ſole neq̄ luna vt luceāt i ea. Nā claritas dei illuminat eā et lucerna eius eſt agn⁹. ⁊ ambulabūt gētes i lumine eius. ¶ Ubi ſciēdū p iſtā ciuitatē hieruſalē itelligit celeſtis patria de q̄ ps. Hieruſalē q̄ edificat vt ciuitas cui⁹ participatio ei⁹ in idipſm. Hec ē in q̄dro poſita propter ei⁹ firmā ſubtilitatē: ſicut figura q̄dra i terra firmiter figit. ¶ Dr aūt a q̄tuor plagis mūdi habere tres portas p quas quis ciuitatē ingreditur: ad deſignādū q generaliter illa ciuitas eſt cōis oibus volētibus ſaluos fieri. Rō. ij. Ti. ij. De⁹ vult oēs hoies ſaluos fieri ⁊ ad cognitionem veritatis venire. ¶ Signanter aūt dicūt ille porte tres eſſe ex q̄libet pte mūdi: q2 ptꝫ oēs volētes ipſaꝫ intrare in fide trinitatis viuere. Uñ xp̄s diſcipulis Mat. xxviij. Euntes ergo docete oēs gētes baptizātes eos i noie patris ⁊ filij ⁊ ſpiritusſancti. ¶ Dicūt muri ei⁹ altiſſimi pp̄ter ſecuritatē nimiā q̄ repit i ea. ¶ Dicit aūt q lōgitudo: latitudo: ⁊ altitudo erāt equalia. Ubi ſciēdū q p lōgitudinē itelligit duratio. Per latitudinē: dilectio: q2 dilectio i aliū dilatat. Per altitudinē vo cōtēplatio. Que q̄dē iō dicūt equalia: q2 oēs ciues hui⁹ ciuitatis perpetuo in ipſa durabūt: deū ſup oia diligent trinitatē clare videbunt. Nā teſte Aug. de ciui. dei. In ciuitate illa rex veritas lex: charitas: dignitas: equitas: pax: felicitas vita ⁊ eternitas. ¶ Dr auteꝫ q hec ciuitas nō eget ſole neq̄ luna vt i ea luceāt: q2 luce clariori illuſtrat. ſ. diuinitate. Et agn⁹ lucerna eius. i. chriſtus. Et in lumine claritatis dei ⁊ agni: gētes ibi ambulant q2 omnes ciues celici claritate diuinitatis ⁊ humanitatis clari⁹ illuſtrātur. Ut ſic de eis dici poſſit illō. Eſa. lx. Ambulabūt gētes in lumine tuo ⁊ reges in ſplendore ortus tui. Quantū ad quartum. ſ. prodigij venuſtateꝫ dicit. Et transfiguratus eſt ⁊c. Ubi duo tangit. ſcꝫ transfiguratiōis actū ⁊ modū. ¶ Quātū ad primū dicit. Et transfigurat⁹ eſt ante eos. Ubi ſciēdū q figura dupliciter accipit vno modo put eſt in quātitate alio modo put eſt in qualitate. Et ſm hoc duplex transfiguratio. Xp̄s in illa trāſfiguratiōe: nō fuit trāſformat⁹ ſm ſubſtātiā: ita q nō fuerit idē hō nec etiā ſm quātitatē ita q fuerit maior vel minor. ſꝫ ſolū ſm qualitatē ⁊ formā accidentalē. Et ita corporis veritatē nō ſubtraxit ſm Hiero. Sꝫ ſplēdorē addidit. ¶ Quātū ad trāſfiguratiōis modū dicit. Et reſplēduit facies ei⁹ ⁊c. Ubi ſciendū q illa duo exēpla de ſole ⁊ niue poſita ſūt: nō q facies non apparuerit ſole clarior: ſed quia in his que videmus nihil videm⁹ ſole clarius: ideo nō potuit adducere pro exemplo aliquid conuenientius. ¶ Sciendū eſt aūt quia licet facies chriſti ſic reſplēduerit: tamen eā viderūt apoſtoli: q̄uis ſoleꝫ in ſua rota nō poſſint inſpicere: q2 lux ſolaris eſt ledens oculū: lux vero illa nō erat ledens ſed demulcens: q2 lux ſolis eſt cū calore qui habet diſgregare viſum q2 hꝫ diſſoluere humorem glacialē in oculo iſta vo erat cū calore. ¶ Hec aūt claritas fuit vera ⁊ ſupernalis ⁊ glorie ſm quid: q2 fuit ad tp̄s ⁊ non ppetua. ¶ Moraliter aūt loquēdo eſt q in trāſfiguratiōe illa reſplēduit facies xp̄i ſicut ſol ⁊ veſtimenta ei⁹ alba ſicut nix vt per hoc det intelligi q q̄ vult in patria xp̄m glorificatū videre: debet habere claritatem mētis q̄ ſignificat in reſplendentia faciei: ⁊ puritatem corporis ſignificataꝫ in claritate veſtis. Uñ eccl'ſ. ix. Omni tēpore veſtimenta tua ſint cādida. i. corpus ⁊ oleū de capite tuo non deficiat. i. de mēte. ¶ Ul' poſſum⁹ dicere q illa trāſfiguratio facta in xp̄o fuit figura glorie noſtre quā habebimus in futuro. Q2 eñ gloria noſtra erit tā in aīa q̄ in corpore per faciē q̄ eſt pulchrior pars corporis intelligit anima que eſt pulchrior pars hois. Reſplendebit igit hec facies ſicut ſol quantū ad ſuā beatitudinem q2 ſicut ſol hꝫ claritatē ardorē ⁊ ppetuitatem: ſic aīa nr̄a in gloria habebit claram viſiōnē feruentē dilectionem ⁊ eternalē tētionē. ¶ Uñ Iudic. v. Qui diligunt te ſicut ſol in ortu ſuo ſplēdet ita rutilāt. ¶ Per veſtimentum

ſimētū tegit corp⁹:ita corpus ſuo mō te
git aiam qđ qdē erit clariſſimū:ſubtiliſſi
mū agillimū:ꝛ puriſſimū. Uł poſſum⁹ di
cere ꝙ ꝑ illā trāſfigurationē itelligi pōt
nr̄a beatitudo quātū ad obiectū beatifi-
cū qđ quidē erit diuina eſſentia ꝛ huma
nitas xp̄i.iuxta illđ Jo.xvij.hec eſt vita
eterna vt cognoſcāt te deū veꝝ ꝛ quē mi
ſiſti ieſuʒ xp̄ʒ. ¶ Jſta glia ꝛ facies eſt il-
la quā petebat Moy.ſibi oſtēdi Exo.xxx
iij.d. Si iueni gratiā in ꝯſpectu tuo oſtē
de mihi faciē tuā cui rn̄dit dn̄s. Ego oñ
dā tibi oē bonū ſʒ nō videbit me hō ꝛ vi
uet.ſʒ ecce ē loc⁹ apđ me et ſtabis ſupra
petra cūqꝫ trāſibit glia mea ponaʒ te in
foramine petre ꝛ ꝓtegā dextera mea do
nec trāſeā tollāqꝫ manū meā ꝛ videbiꝫ po
ſteriora mea faciē aūt meā videre nō po
teris. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ Moy.deſiderā-
tē videre faciē dn̄i.i.gliā etnalē itelligit
qlibet viator cupiēs deū videre nec mi
rū qꝛ de ip̄o heſter.xv.Ualde admirabił
es dn̄e ꝛ facies tua plēa ē graꝝ. ¶ Quā
tū aūt bonū ſit qđ petit ip̄e oñdit.di.oñ-
dā tibi oē bonū.q.d.ſi petis faciē meā ꝛ
gloriā nō modicū petꝫ ſʒ bonū maximū
qꝛ oē.Uñ ē illđ bonum de q̄ dt Greg.in
omel.Que aūt ligua dicere vł qs intel-
lect⁹ cape ſufficit illa ſuperne ciuitatis
quāta ſint gaudia ꝛc.q.d.nulla. ¶ Sʒ tñ
vide qñ illa facies pōt videri nā dt non
videbit me ois hō ꝛ viuet.q.d.dū in hoc
mūdo viuis faciē quā deſideras videre
nō poteꝛ.Qđ cognoſcēs Apłs dt phi.
j.cupio diſſolui et eſſe cuʒ xp̄o. ¶ Quid
aūt ꝯſulat viatori ad aliquā ꝯſolationē
habēdā audi qd ſeqt.Ecce inquit ē loc⁹
ꝛc.Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ illū locū ꝓpinquum
dn̄i itelligit fides catholica Nā oēs qui
ſūt extra fidē longe dicūt a deo q̄ vo ſūt
i ip̄a appropiquāt ad ip̄m iuxta illđ Ro.
v.Juſtificati igit ex fide pacē hēam⁹ ac
deū ꝑ ieſuʒ xp̄ʒ dn̄ʒ noſtrū ꝑ quē ꝛ acceſ-
ſuʒ hēm⁹ ꝑ fidē i gratiā illā in q̄ ſtam⁹ et
gloriā i ſpe glie filioꝝ dei. ¶ Per petrā
aūt.ſ.quā ſtare debem⁹ itelligit xp̄s iuxͣ
illđ.j.Corith.x.Petra aūt erat xp̄s q po
nit in fide catholica ſicut fundamētū in
domo. ¶ Supra hāc ſtabat ꝓpheta qñ di
cebat.Statuit ſupra petrā pedes meos
ꝛ direxit greſſ⁹ meos.ꝛ imiſit i os meuʒ
cāticū nouū carmē deo nr̄o.Ubi ꝯſidera
mirabilē ꝯnexionē ordinatorū cū xp̄o.ſ.
cordis oris ꝛ opis.Cordis.qꝛ ſtatuit.ſ.
petrā pedes.i.affect⁹ cordis:Opis aūt:
qꝛ direxit greſſ⁹ q exercēt exteri⁹.Oris
vo:qꝛ imiſit in os ꝛc.Jſta eñ ſe hn̄t ꝑ or-
dinē:vt p̄mo cor ꝛ affect⁹ firment ꝑ ordi
nē in xp̄o.Scđo ex affectu ꝓcedāt opa.
Tertio collaudet de⁹. ¶ Per gloriā aūt
q trāſire dr.itelligit xp̄i aſcēſio q tūc trā
ſiſſe dr qꝛ a diſcipulis tūc corporalr re-
ceſſit iuxta qđ dt.Jo.xx.Aſcendo ad pa-
trē meū ꝛ patrē veſtrū deū meū ꝛ deū ve
ſtrū. ¶ Per foramē vo petre i q Moy.
ponit intelligunt vulnera xp̄i:in quib⁹
dʒ collocari qlibet xp̄ian⁹ deuot⁹ iuxͣ il-
lud hiere.xl. Relinqte ciuitates.i.mū-
dana ꝛ habitate in petra.i.xp̄o. ¶ Per ꝓ
tectionē aūt dextere q dt ſe ꝓtecturum
Moy.itelligit defenſio oim fideliū ꝛ xi-
ſtētiū i foramib⁹ petre.i.meditātiū paſ-
ſionē xp̄i qb⁹ dt ꝑ pſ̄. Protegā eū qm̄ co
gnouit nomē meū.Per manū āt quā dt
ſe tollere:intelligit velamētū figuratuʒ
ꝛ ꝓphetatū de xp̄o in veteri teſtō dictaꝝ
q̄rū velamē abſtulit qñ qđ figuratū ꝛ ꝓ-
phetatū fuerat ope adipleuit. ¶ Per h
aūt ꝙ dt ablata manu videbit poſterio-
ra faciē aūt videre nō poterit itelligit ꝙ
amoto velamie veteris teſtamēti: viſus
fuit xp̄us quātū ad hūanitatē iuxͣ illud
baruch.iij.Jn terris viſ⁹ ē ꝛ cū hoib⁹ cō
uerſat⁹ ē ſʒ nō quātū ad diuinitatē iuxta
illđ.j.Jo.iiij. Deum nemo vidit vnq̄.
¶ Quātū ad quītū.ſ.cōſortiū ſctitatē ex
cellētē dt. Et ecce apparuerūt illis moy.
ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ mlte rōnes aſſignant
a doctorib⁹ q̄re Moy.ꝛ hely.apparuerūt
hic cū xp̄o.Pria ē vt oñderet ſm Chry.
xp̄s ſe nō eē heliā neqꝫ moy.nec aliquē
ex ꝓphetis:ſʒ ſaluatorē in lege ꝓmiſſū
Scđa rō ē ſm Chryſo.vt oſtēderet ſe nō
eſſe trāſgreſſorē legis vel blaſphemū ſi
cut pharisei dicebāt. Tertia rō ē ſʒ hie
ro.vt oñderet ꝺ aduētu ſuo ſe habere ve
ruʒ teſtimoniū a lege:ꝛ iō ibi moy.ꝛ a ꝓ
phetis.ꝛ iō ibi helyas. Quarta eſt ſm
hiero.vt a ſupiorib⁹ ꝛ inferioribus ha
beat teſtimonium:ꝛ ꝑ hoc augeat fidem
apoſtolis. Quinta ſm Chryſo.ad oſten-
dendū myſterium crucis apoſtolis ꝛ ad

cōfirmādū eos in fide ⁊ ad fortificandū eos vt nō timeāt paſſionem ⁊ mortem. ¶ Ul' moral'r iſti duo appuerūt ad oñdē dū ꝙ q volūt eē cū xp̄o in gl'ia: debēt mū dū ꝯtēnere qd̄ ſignificat̄ p moy. q̄ inter- ptat̄ aſſumpt⁹ de aq̄s. i. a cōtemptu mū danoꝝ. dn̄t etiā i amore ⁊ ꝯtēplatiōe di- uinoꝝ pficere: qd̄ ſignificat̄ p helyā: q̄ vno mō interptat̄ aſcēdēs dn̄m. ¶ Moy ſes em̄ mortu⁹ appuit ⁊ helyas viu⁹: vt nos ꝯſiderātes paſſionē xp̄i: mortui ſim⁹ mūdo: viuētes āt deo. Un̄. j. pe. ij. pctā nr̄a ip̄e. ſ. xp̄s ptulit i corpe ſuo ſuper li gnū vt pctis mortui: iuſtitie viuamus. ¶ Si q̄rat̄ quō apl'i cognouerūt Moy. ⁊ hely. cū eos nūq̄ vidiſſent: dici pōt vno mō ꝙ fuit eis reuelatū a xp̄o vl' ſ'm zacha. eoꝝ formas i maieſtate dn̄i diſcreuerūt eo munere gr̄e q̄ vnuſquiſq̄ ſctōꝝ vni- uerſos poſt reſurrectionem cognoſcet.

¶ Secunda pars.

Sequit̄. Reſpōdēs aūt petr⁹ ⁊c. Ubi tangit̄ bonitatis dulcoratio ſuper- naturalis qd̄ pbat delectatio gau dioſa. Ubi ſciēdum ꝙ petrus tanta delectatiōe in cōtēplatiōe illi⁹ clarita- tis fuit replet⁹: vt iā inde nollet recede- re: ſ; ppetuo remanere: nec miꝝ: q2 teſte Rabano Quo ampli⁹ q̄ſq̄s deguſtat dul cedinē vite celeſtis. eo āpli⁹ oia faſtidit i illis. ¶ Signāter aūt dicit bonū ē nos hic eſſe: quia ibi vidit qd̄ petebat moy. exo. xxxiij. d. Oſtēde mihi faciem tuā cui rn̄ſum fuit. ¶ Oſtēdā tibi omne bonum hoc ē illud bonū de q̄. i. Corinth. ij. Qd̄ nec ocl'ꝰ vidit nec auris audiuit: nec in cor hoīs aſcēdit q̄ ꝑpa. de⁹ his q̄ diligūt eū. ¶ Due cāe ſunt q̄re petr⁹ petijt ibi fieri tabernacula. pria ē ꝓpter locutio nē Moy. ⁊ helye cū xp̄o: q̄ loq̄bant̄ d ex ceſſu ſue paſſiōis. Sc̄da eſt pp delecta- tionē quā habuit in illa ſ'na ⁊ ſingulari trāſfiguratiōe xp̄i. ¶ Quātū ad primam ſciēdū ē ꝙ q2 Moy. ⁊ hely. loquebantur cū xp̄o de ſua paſſione petr⁹ petijt tria tabernacula ibi fieri. vt. ſ. remanēte xp̄o ibidē hieroſolymā nō aſcēderet: ⁊ p ꝯn̄s man⁹ iudeoꝝ euaderet ⁊ paſſionē pdi ctā. Nō fuit aūt auſus petere vt xp̄s nō moreret̄ pp rep̄henſionē quā xp̄s al's ſi bi fecerat qn̄ p̄dixit eis ſuā paſſionem Mat. xvj. ipſe dixit ſibi. Abſit a te dn̄e nō erit tibi hoc. Qui cōuerſus dixit pe- tro: vade poſt me ſathanas. ſcandalū tu mihi es. q2 nō ſapis q̄ ſunt dei: ſed q̄ ſūt hominū. ¶ Quātū ad ſcd̄am cām ſcien dū eſt ſ'm Orig. ꝙ petr⁹ pp delectationē quā habuit in oſtēſiōe gl'ie corporis xp̄i dixit ꝙ bonū erat ibi eē ⁊ tria taberna- cula figi. Ubi Bed. O quāta felicitas vi ſionis deitatis inter angelos dz eē ppe- tuo: ſi tm̄ humanitas xp̄i ⁊ duorum ſocie tas ad punctū viſa delectat vt eis petr⁹ p̄ſtare velit obſequiū ne diſcedāt. Pro- culdubio ibi erit illud quod dt p̄s. Sa- tiabor cum apparuerit gloria tua. ¶ Si queratur quare petr⁹ non petit p ſe fie- ri tabernaculū. dici p̄t vno mō ꝙ ꝓpter intēſum amorē quē habebat ad xp̄m ſpe rabat recipi in tabernaculo xp̄i: nec vo- lebat hr̄e tabernaculū ſeparatum. Al'r p̄t dici ꝙ petr⁹ tāta ſuauitate illi⁹ clari- tatis fuit abſorpt⁹ ꝙ nihil de ſe ſentiēs viſus eſt nō curare. ¶ Sciēdum ē autē loquēdo moral'r. ꝙ per illa tria taberna cula q̄ petūt petr⁹ fieri: intelligit̄ que- libet anima fidelis q̄ ſe dz dn̄o taberna- culum preparare. Quia vo ſ'm Chry. in vnitate diuinitatis eſt trinitas pſonarū merito tabernacula duo dicunt̄ ⁊ vnū. ¶ Sciendū eſt aūt ꝙ inſtar materialis tabernaculi Moy. inuenio aliud ſpūale tabernaculū quod debet in quodlibet homine conſtrui vt habitaculū deo di- gnū vbi ſciendū ꝙ ſicut habetur ſenten tial'r. Exo. xxvj. vt magiſter hiſtoriarum narrat: dominus precepit Moy. fieri ta bernaculum in hunc modum ſcz domū quadrā longā que erat clauſa vndiq̄ ni ſi ab oriente: ex qua parte erat introit⁹. In quo prio erat clauſura de tabulis de lignis ſethym ſibijnuicem cōiūctis ⁊ in caſtratis ſ'ſditus ſup baſes argenteas perforatas: in quarum foraminib⁹ car- dines aurei imittebantur firmatis ve- ctib⁹ de lignis ſethyꝫ inauratis. ¶ Ter tio ibi erant quatuor cooperimenta. Primum erat. x. cortinaꝝ de byſſo retor ta ⁊ hyacitho ⁊ purpura coccoq̄ bis tin cto variatarum. ſecundū erat. xj. ſago- rū cilicinoꝝ. tertiū erat de pellib⁹ rubri catis. quartū de pellib⁹ hyacinthinis.

¶ Tertio erāt ibi due ptes pncipales: vna q̄ dicebat ſctā ⁊ alia ſctā ſctōꝝ. Et q̄tuor colūne de lignis ſethyȝ deaurate. habētes baſes argēteas ⁊ capitella aurea: añ q̄s erat velū de byſſo retorta hyacintho purpura bis tīcto: diſtinguēs ſctā a ſctā ſctōꝝ. ¶ Quarto ī ſctā ſctōꝝ erat archa teſtamēti ⁊ virga aarō q̄ frondue-rat: ⁊ māna in vrna aurea eratq̄ ibi ꝓpiciatoriū. In ſctā aūt erat cādelabrū cuȝ lucernis ad auſtrū ⁊ mēſa ꝓpoſitiōis ad aq̄lonē: ⁊ altare aureū in q̄ ɔdolebat incenſuȝ in medio aūt velū nō lōge ab auditu. ¶ Quinto in introitu tabernaculi erāt .v. colūne de lignis ſethym deaurate q̄rū capita erāt ɔaurata: ⁊ baſes enee. añ q̄s erat tētoriū de hyacitho ⁊ purpura: q: coccoq̄ bis tincto ⁊ byſſo retorta. ¶ Sciendū eſt igit̄ exponēdo illa moralit̄ ꝙ p illud tabernaculū itelligit̄ hō in q̄ prio debēt eē tabule de lignis ſethym qḋ eſt lignū forte ⁊ iputribile: p quas intelligo firmitatē fidei quā hō dȝ hēre: q̄ eſt fūdamētū pmū in noīe iuxta illḋ hebre. xi. Impoſſibile eſt ſine fide placere deo. Dicunt̄ aūt ille tabule fundari ſup duas baſes agēteas i q̄bꝰ erāt cardines aurei q: fides ſupra xp̄ȝ fundat̄ ī q̄ iſtar duaꝝ baſiū argēteaꝝ qḋ quidē eſt puruȝ metallum: fuit humanitas puriſſima in corpore ⁊ aīa ſine peccato: ⁊ inſtar cardinū aureoꝝ fuit diuinitas: q: ſicut aurū nobiliꝰ ē argēteo: ſicut fuit diuinitas humanitate nobilior. ¶ Firmabāt̄ aūt he tabule vectibꝰ de lignis ſethyȝ deaurati .i. ſpe roborāte ſignificata p fortitudinē ligni: ⁊ in charitate inflammāte ſignificata p aurū. ¶ Tertio inſtar tabernaculi dȝ habere mlta cooperimēta. Nā primū fuit .x. cortinarū: p quas intelligit̄ p̄ceptoꝝ obſeruātia. Et illa obſeruantia dȝ colorari byſſo puritatꝭ ⁊ mūditie. Nā byſſus eſt albi coloris. Iſta autem byſſus dr̄ remota: q: iſta puritas dȝ in aīa ⁊ corpore reperiri. Dȝ ēt colorari hyacintho claritatis ⁊ ſapiētie: q: hyacithꝰ hȝ colorez celeſtē. Debet etiā colorari purpura que habet cum aliquali cādore rubedinez .i. miſericordia in cādore ⁊ iuſticia in rubedine deſignata. Unde ſapientie .j. diligite iuſticiā qui iudicatis terrā

Dȝ ēt cocco bis tincto q̄ eſt totꝰ ſanguineꝰ .i. charitate ⁊ more dei .ſ. ⁊ primi ī q̄bus tota lex pēdet ⁊ pphete. ¶ Scḋȝ cooperimētū fuerūt ſagacilicina p q̄ ligni ſicat̄ auſteritas vite ⁊ pnia: q: ſicut ciliciū eſt veſtis aſpera: ita pnia vr̄ aſperitatē habere. ¶ Signāter aūt dicūt̄ .xj. Nā cum in vera pnia ſint tria ɔtritio: ɔfeſſio ⁊ ſatiſfactio. In ɔtritione ſunt quatuor .ſ. pauor eterni ſupplicij. pudor ꝑpetrati vitij: dolor ɔmiſſionis: ⁊ dulcor deuotiōis. In ɔfeſſiōe ſunt quatuor ſcȝ denudatio ſceleris: diſtinctio criminis diſcretio iudicis ⁊ deteſtatio hoſtis. In ſatiſfactiōe ſunt tria .ſ. ieiuniū macerās oratio eleuās: ⁊ eleemoſyna mitigās: ⁊ ſic in vniuerſo .xj. dignoſcūt̄. ¶ Tertiū cooperimentum fuit de pellibus arietū rubricatis p quas intelligit̄ paſſio chriſti rubricata in ſuo ſanguine p̄cioſo. Et hac dȝ homo cooperiri: ipſaȝ meditādo. ¶ Quartum cooperimentū fuit de pellibus hyacinthinis per quas intelligit̄ ɔtemplatio diuinorum: q: hyacinthus ē celeſtis coloris. ¶ Tertio ī homine inſtar tabernaculi ſunt due ptes principales: vna que vocat̄ ſancta ⁊ alia ſctā ſanctoꝝ. Prima eſt corpꝰ iuxta illud .j. Corinth. vj. Neſcitis q: mēbra veſtra templū ſunt ſpūs .ſ. q̄ in vobis eſt. Scḋa ḃo eſt anima q̄ ē nobilior pars hoīs: q: iuxta illud Geñ. j. Ad imaginē dei creata. ¶ Iſtam aūt diſtinctionem facit velum coloratum quatuor coloribꝰ: ⁊ columne quatuor deaurate. Ubi ſciendū ꝙ p velū coloratū quadrupliciter intelligunt̄ q̄tuor elemēta quibꝰ corpus ɔponit̄: q̄ ad animā nō attingūt. Per byſſum: eñ q̄ de terra naſcitur: intelligit̄ terra. Per hyacinthū coloris aerei intelligit̄ aer. Per coccū ḃo ignei coloris: ignis. Per purpurā ḃo q̄ ſanguine piſciū .ſ. cōche marine tingit̄. intelligit̄ aqua vbi piſces naſcūtur. Q: igit̄ ex iſtis corpus ɔponit̄ ⁊ nō anima. iō merito per velū: tabernaculū dicebat̄ diſtingui. ¶ Añ vero quatuor colūnas dr̄ poni velū diſtinguens habitacula: i q̄ dignoſcūtur ɔiungi q: q̄tuor ſunt virtutes cardinales quibꝰ dū viuimꝰ anima habet regi. ¶ Signāter aūt dicūtur p̄dicte colūne habere capi

tella aurea: qꝛ ꝗtuoꝛ ṗdicte ꝟtutes ḋbēt i ꝟtute charitatis firmari. ¶ Quarto di co ꝙ in ṗncipali pte tabernaculi q̄ dꝛ ſā cta ſanctoꝝ p quā ſignificaꝛ aīa erat ar ca teſtamēti i q̄ erāt tabule Moy. ꝛ ꝟga Aarō ꝛ māna ꝛ oraculū. ꝛ cherubyn alas expādētia. Ubi ſciēdū ꝙ p arcā pōt itel ligi aīa facta ad dei imaginē in q̄ inſtar tabulaꝝ eſt mēoria: iſtar ꝟge itelligētia ꝛ iſtar māne volūtas. Iſte tres potentie exiſtētes in vna aīa intelligūẗ p illa tria q̄ erāt in arca. ¶ Oraculū aūt ibi dꝛ eē: qꝛ ad aīam orare ṗncipaliẗ ptinet: qꝛ ora tio eſt aſcēſus mētꝫ ad deū. ¶ Sūt ēt ibi cherubyn obūbrātia ꝑpiciatoriū: vl' ora culū ꝛ expādētia alas ꝛc. i. ꝓuidētia an gelorum gubernātiū ꝛ ꝓtegētiū ꝛ adiuuā tiū aiaꝝ ab iſidiātibꝰ iimicis. ¶ In ſcda ꝟo pte q̄ vocaẗ ſctā p quā itelligiẗ corpꝰ erat cādelabrū mēſa ꝛ altare aureū. Ubi ſciendū ꝙ p cādelabrū vbi erāt lucerne ardētes intelligiẗ clara ꝛ exēplaris cō uerſatio q̄ ad corpꝰ pertinet: quā hō dꝫ habere. Per menſam ꝟo in qua ponebā tur panes: ex quibus hō reficitur intel ligitur pietas ꝛ mīa pauperū refectiua. Per altare ꝟo i medio tabernaculi poſi tum intelligiẗ corpus in hoīe ſitum ime dio qđ dꝫ eſſe aureū: qꝛ charitate plenū. ¶ Quinto in introitu illiꝰ partis taber naculi q̄ dꝛ ſctā p quā corpus intelligiẗ erant. v. colūne aureē cū baſis eneis: an te quas ponebaẗ tentoriū aureū eiuſdē coloris cum velo. Ubi ſciendū ꝙ p iſtas v. columnas intelligūẗ. v. ſenſus: q̄ dicū tur aureē: qꝛ. v. ſenſus debent ſuo modo in deū dirigi p amorē. Baſes ēt eneas habent: qꝛ ſtabiles ꝛ firmi debent eſſe in hoīe ꝛ nō in mūdanis vagari. ¶ Per tē torium ꝟo eorūdem colorū cum velo p quos vt dictū eſt quatuor elemēta intel ligunẗ: intelligiẗ ꝙ iſti. v. ſenſus tāq̄ po tentie organice in organis exiſtunt cor poreis ꝯſiſtentibꝰ ex quatuor elemētis. ¶ Signāter aūt dꝛ ꝙ tabernaculū ex p te orientis nō erat clauſum ſed inde ha bebat introitū. per qđ itelligiẗ ꝙ homo quantum ad corpus ꝛ aīam ad orientem aperire ſe dꝫ: vt inde recipiat gratiam ꝛ ꝯſolationem ꝛ illuminatiōes diuinas.

¶ Tertia pars.

Sequiẗ. Adhuc eo loq̄nte ꝛc. Ubi tā git fecūditatis teſtificatio ꝑnalis: ꝙ probat expſſio amoroſa. Ubi tan git duplicem teſtificationem. ſcꝫ.

Tegminis materialis.

Eloquij paternalis.

¶ Quātū ad pmum dicit. Adhuc eo lo quen. ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ petro querēte ta bernaculū corꝑale vt ſciat i reſurrectiōe non tegmine domorum: ſꝫ ſpūs. ſ. gra: ele ctos eſſe ꝓtegēdos: iō eos nubes lucida obūbrauit. Uñ xp̄s ſm hiero. ꝛ Orig. Et petenti tabernaculū: ad oſtēdēdū quale tabernaculum haberet in glīa: nō reſpō dit ei verbo: ſed facto p vmbrationē nu bis ſignificātis ſpūs. ſ. gratiā. ¶ Quātū ad ſcdm. ſ. teſtificationem eloquij pater nalis dicit. Et ecce vox de nube ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ ad teſtificationē de filio ſpūs ſcꝫ in baptiſmo acceptat: mūditiā puri tatem ꝛ ſimplicitatē mentis q̄ ſignificā tur p columbā. In trāſfiguratiōe ꝟo ap paret nubes lucida ad deſignādū lucem et claritatē quā habebimus poſt reſurre ctionē. ¶ Sciēdū eſt aūt ſm Remi. ꝙ iō pater hāc vocē miſit: vt multiplex teſti moniū haberet de xp̄o. Naꝫ vndiq̄ dn̄s habuit teſtes. Ex celo vocē p̄ris. Ex pa diſo heli. Ex inferis Moy. Ex hoibus aplos. Ut in noīe ieſu oē genu flectaẗ ce leſtiū terreſtriū ꝛ iſernoꝝ. ¶ Ut igr̄ xp̄ꝫ audiamꝰ vt hec vox p̄ris nobis ꝓnūciat admonemur baruch. iij. vbi dꝛ. Audi iſrl' mādata vite: auribꝰ percipe vt ſcias pru dentiā. Ante eñ aduētum xp̄i in mūdū auditu auris auditus fuit: qꝛ p ſcriptu ram ſacri canonis nunciatꝰ poſt ꝟo eiꝰ aduentū fuit viſus corporaliter qꝛ Io. j. Uerbū caro factū eſt ꝛ habitauit in no bis. Unde Iob. d. Iob. xlij. Auditu auris audiui te: nunc aūt oculus meꝰ videt te: idcirco meipm reprehendo ꝛ ego pniaꝫ in fauilla ꝛ cinere. Nā qꝛ xp̄s fuit corpa lis viſus: hō debet agere pniam i fauil la accēſa ꝛ parū durāte. i. in cōſideratio ne vilitatꝫ mūdi ꝛ i ardore charitatis di uine. In cinere ꝟo. i. i ꝯtinua memoria mortis. ¶ Ut aūt xp̄ꝫ audiamꝰ clamat ꝓ pater di. hic eſt filius meꝰ dilec. ꝛc. Cla mat mr̄ di. Io. ij. Quecūq̄ dixerit vobis facite. Clamat legiſlator Deut. xviij. d.

Prophetā ſuſcitabit vobꝫ dñs de fratribus vr̃is ipm̄ tanꝗ̄ me audietis. Oīs eñ q̄ nō audierit ꝓphetā illū exterminabitur de ppl'o ſuo. Clamat etiā ipſe ſaluator Eſaie.lv.c. Audite audiētes me ꝛ comedite bonū. ꝛ delectabit̄ in craſſitudie aīa vr̃a. ¶ Quis igit pctōr ſic mltiplicit̄ vocatus vt xp̄m audiat excuſare ſe poterit: cū a dño de ſuis trāſgreſſionib⁹ rep̄hēdetur: certe null⁹. Vñ dixit xp̄us Jo.xv. Si nō veniſſem ꝛ locut⁹ non fuiſſem pctm̄ nō haberēt nūc aūt excuſationem nō habent de pctō ſuo. ¶ Sꝫ o bone ieſu quot ſunt q̄ te audire nolūt. Nō eñ te audiūt pctōres: quos tñ tua benignitate erudis di. Eccl'i.vij. Noli facere mala ꝛ nō te apprehēdēt Et ideo dicit p ps. Nō audiuit ppl's me⁹ vocē meā ꝛ iſrl' nō intēdit mihi. ¶ Sed q̄d dñe eis accidat: audiat q̄d ſubdis. Et dimiſi eos ſm̄ deſideria cordis eoꝝ ibūt in adinuētionib⁹ ſuis. Nam reuera eos dimittit. q̄uſq; finaliter ſm̄ adinuentiōes ſuas peſſimas eternaliter cruciātur. ¶ Quarta pars.

Seq̄t. Et audiētes diſcipl'i ꝛc. Ubi tāgit̄ fragilitatis improportio corpalis qđ ꝓbat ꝯditio pōderoſa. vbi ſciēdū ꝙ h̄ tria conſiderare poſſumus. ſ.

Stuporem inuadentem.
Paſtorem confortantem.
Saluatorem aſſiſtentem.

¶ Quātū ad p̄mū dt̄. Et audiētes ꝛc. vbi hiero. hūana fragilitas cōſpectū maioris gl'ie ferre nō ſuſtinet. ꝛ toto aīo ꝛ corpe cōtremeſcēs ad terrā cadit. Quanto eñ q̄s altiora q̄ſierit: tāto magis ad altiora collabit̄ ſi ignorauerit mēſurā ſuā hoc aūt deplorās Greg. ait O i quā tam miſeriā cecidim⁹: q̄ ipm̄ bonū ferre nō poſſum⁹ ad qđ creati ſum⁹. ¶ Signāter aūt ſꝫ Remigiū dt̄ ꝙ ceciderūt in faciem ſuā. i. añ: non retro: q2 mali retro tanꝗ̄ a deo fugiētes dicūt̄ cadere boni i faciē: q̄ſi deo reuerentiā faciētes. ¶ Dicit̄ aūt ꝙ timuerūt valde. ¶ Prio q2 cognouerūt ſe erraſſe: q2 tabernaculā de frōdib⁹ q̄rebāt. ꝙ autē error ꝛ fatuitas reddant holēꝫ timidū ptꝫ ex hoc ꝙ dr̄ Eccl'i.xxij. Cor timidū in cogitatiōe ꝯ timoris impetū nō reſiſtet. ¶ Scđo p̄ fulgoris magnitudine videntes nubē lucidā ipſos obūbrātē. Qđ aūt nimia claritas timorē inducat ptꝫ ex hoc qđ dr̄ Matthe. vltimo ꝙ āgel⁹ apparēs mulierib⁹ cui⁹ aſpect⁹ erat ſicut fulgur dixit eis. Nolite timere ꝛc. ¶ Tertio q2 vocē patris audierāt: quā adhuc fragiles ſuſtinere nō poterāt. Qđ ēt vox mirabilis holēs terreat. ptꝫ ex h̄ qđ dr̄ Exo.xx. ꝙ filij iſrl' pterriti dixerūt. Moy. loq̄re tu nobis: ꝛ audiem⁹: nō loquat̄ dñs nobꝫ: ne forte moriamur. ¶ Quātū ad ſcđꝫ. ſ. paſtorē cōfortātē dt̄. Et acceſſit ieſus ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ q2 diſcipuli debiles erāt ex timore p̄habito. Xp̄us vt pi⁹ paſtor eos ſuo tactu cōfortat vt ſurgāt. vñ xp̄s eos triplicit̄ ꝯſolat̄ quo ad triplicē actū quē fecit circa eos Nā acceſſit: tetigit: ꝛ locut⁹ fuit. Acceſſit inquā q2 p ſe ſurgere nō poterāt p qđ intelligit̄ gratia p̄ueniēs: ſine qua homo non poteſt ſurgere a culpa. Tetigit etiā eos vt eoꝝ mēbra ad literā ſolidarēt̄ q̄ debilia remāſerāt ex timore: in quo intelligit̄ gr̄a concomitās q̄ hoīeꝫ in bono cōfortat. vnde Dañ.x. Man⁹ tetigit me et erexit me ſuper genua mea. ¶ Dixit etiam ꝙ ſurgerēt ꝛ nō timerent Ubi hiero. O ſaluatoris benignitas ad ſubueniēdum miſeris ꝛ fragilib⁹ in neceſſitatibus ſuis. Nā nullū deſerit cōfidentem in ſe. Accedit eñ ad debiles: vt q̄ p ſe nō poſſunt ſurgere ſua preſtāte virtute ꝛ gr̄a ſubleuētur. Quis igit̄ miſer peccator ſurgere nō deſiderat habens tam validū adiutorē ꝛ ꝓperare ad xp̄ꝫ miam poſtulādo: certe nullus eē deberet vnde Eph.v. Surge qui dormis ꝛ exurge a mortuis ꝛ illumiabit te xp̄s. ¶ Quantū ad tertiū. ſ. ſaluatorē aſſiſtente dicit. Et leuātes oculos ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ diuina diſpenſatiōe factū eſt ſm̄ hiero. ꝙ ſolū ieſum viderūt ne ſi alios vidiſſent cū xp̄o dubitaſſent: pro quo illa vox patris fuiſſet ꝓlata. hic eſt filius ꝛc. Dum igit̄ ipm̄ ſolū viderūt: cognouerūt vocē illā ꝓpter xp̄m eſſe ꝓlatam. Nam ſicut habetur Luc.ix. Moy. ꝛ hely. receſſerunt anteꝗ̄ Petrus loqueret̄ ꝛ anteꝗ̄ vox patris audiretur. Uel ideo viderunt ſoluꝫ ieſum vt per hoc daretur intelligi ꝙ in xp̄o ꝯplebatur ꝛ finē habebat lex Moy.

ſcdm hierony. ⁊ ſcriptura pphetarũ: vt verificaret illð .j. Cor. xiij. Cũ venerit qð pfectũ eſt euacuabit qð ex parte eſt.

¶ Quinta pars.

SEquit. Et deſcẽdẽtib⁹ illis ⁊c. Ubi tãgit vtilitatis inſtructio exẽplaris. qð pbat informatio fructuoſa. Ubi Jo. Nõ vult ergo i populos pdicari: ne icredibile eſſet p rei magnitudine. ¶ Scðo ex hoc noluit xps hec dici ſecũdũ Remigiũ: ne forte ex hoc paſſio ei⁹ impediretur. ¶ Tertio phibuit illã viſionẽ dici moraliter loquẽdo primum ſecundum Ambro. vt in laudando aliquem circũſpectos nos redderet. Nã homo nõ ſemp debet laudari iuxta illð Eccli. ij. Ante mortem ne laudaueris hoiẽ. ¶ Scðo vt in noſtris bõis actib⁹ nos vitare gloriã humanã doceret. Uñ Mat. v. Attendite ne iuſticiam veſtrã faciatis coram hominib⁹ vt videamini ab eis. Queram⁹ igitur in noſtris actibus principalr̃ deo placere: ⁊ ipſe nobis retribuet gratiam in pſenti ⁊ gloriã in futuro. Ad quam ⁊c.

¶ Dñica. iij. in quadrageſima. Euangelium. xxiij.

[E]Rat ieſ⁹ eijciẽs demoniũ ⁊ illð erat mutũ ⁊c. Lu. xj. Rõnale eſt ⁊ cõgruum vt hõ qui dʒ laudari ab alijs in ſe habeat vnde poſſit laudari. Nã ſecũdũ Philoſophũ. iij. politicorũ Laus eſt ſermo elucidãs magnitudinẽ virtutis. ex quo euident appet ꝙ hõ q̃ dʒ laudari debet virtutẽ habere: ⁊ alia per que poſſit cõgrue commẽdari. ¶ Inter alia aũt que reddunt hominẽ cõmendandũ ſunt potentia in operãdo: patiẽtia in tolerando: ſapientia in cognoſcendo: ⁊ benignitas i inſtruẽdo. Quia igit xps fuit in operãdo potẽs: in tolerãdo patiẽs: in cognoſcendo ſapiens: ⁊ in inſtruẽdo diligens: ideo merito potuit cõmẽdari. Et hoc eſt qð nobis oſtendit hiſtoria euangelij hodierni. In quo quidem beatus Lucas. v. tangit. ſ.

Liberãtis virtuoſitatem vigoroſam.
Detrahẽtis malignitatem inuidioſaʒ.
Reſpõdentis ſagacitatem luminoſam.
Inſtruentis benignitatem amoroſam.
Cõmendantis celebritatem gaudioſaʒ.

¶ Primũ pbat prodigiũ admirandum. Scðm iudiciũ deteſtãdũ. Tertium inditiũ attẽdẽdũ. Quartũ periculũ precauẽdũ. Quintũ pconiũ audiendũ. ¶ Primũ in princi. ſcðʒ ibi. Quidaʒ aũt ex eis ⁊c. Tertiũ ibi Ipſe aũt vt vidit ⁊c. Quartũ ibi. Cũ immũdus ſpũs ⁊c. Quintũ ibi. Factum eſt autẽ ⁊c.

¶ Prima pars.

[Q]Uantũ ad pmũ vbi tãgit ⁊c. qð pbat ⁊c. dic. Erat ieſus eijciens ⁊c. Ubi quatuor poſſumus conſiderare. ſ.

Obſeſſi calamitatem.
Chriſti poteſtatem.
Miraculi propalationẽ.
Populi admirationem.

¶ Quãtũ ad primũ dicit. Erat ieſus eijciẽs demoniũ. Ubi ſciẽdũ ꝙ ille hõ ſecũdũ ꝙ põt colligi ex vbis euãgelij ⁊ ex dictis ſanctoꝝ erat mut⁹ cec⁹ ⁊ ſurd⁹ ⁊ demoniac⁹. ¶ Quãtũ ad ſcðʒ dicit ꝙ erat ieſus eijciẽs demoniũ. Uidẽs eñ chriſtus hũc demoniacũ ſibi oblatũ vt ipm curaret ſua ptãte ab ipo eiecit demoniũ. ¶ Quantũ ad tertiũ. ſ. miraculi ppalatiõe dicit. Et locut⁹ eſt mut⁹. Et hoc eñ ꝙ ille q̃ ante mut⁹ fuerat recuperauit loquelã fuit miraculũ circũſtãtib⁹ ppalatũ. ¶ Quãtũ ad quartũ. ſ. populi admirationẽ dicit ⁊ admirate ſũt turbe. Ubi ſciẽdũ ꝙ turba q̃ erat ſimplicior: videns tam ſtupẽdũ miraculũ: merito fuerunt mirati. ¶ Moralr̃ autẽ loquẽdo p illum demoniacũ intelligit q̃libet exiſtens in pctõ mortali: q̃ primo dr̃ demoniac⁹: qr diabol⁹ ipſum poſſidet: qr ſe ſibi p peccatũ donauit. Ubi ſciẽdũ ꝙ inuenio diabolũ peccatorẽ dupliciter poſſidentem. Primo ſicut hõ poſſidet agrũ quem laborat. Ubi ſciendũ ꝙ ſicut homo agrũ ſuũ arat: ſeminat ⁊ metit: ſic diabol⁹ arat hominẽ per malã ſuggeſtionẽ: ſeminat per conſenſum ⁊ cogitationẽ: metit p opis cõſummationẽ. ¶ Scðo diabolus poſſidet peccatorẽ ſicut miles equũ quẽ eqtat. Nã ſicut miles cũ freno ducit equũ ad ſuũ libitũ: ſic diabol⁹ poſtꝙ accepit dñium in pctõre: ⁊ ſibi impoſuit frenum culpe: ducit eũ q̃ vult: ⁊ facit eũ de peccato in pctm̃ currere: quouſq; ducat eũ

In ꝓfundū abyſſi.¶ Hoc aūt fuit figura tum Apoc.vj.vbi dr̄.Uidi ⁊ ecce equus pallidus ⁊ qui ſedebat ſuꝑ eū nomē illi mors ⁊ infernus ſequebat̄ eum.et data ēſt illi poteſtas ſuꝑ quatuor partes terre interficere gladio ⁊ fame ⁊ morte ⁊ beſtijs terre.¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ illū equū intelligit pctōr qui ſignāter dr̄ pallid⁹: qr caret humore gr̄e:⁊ charitatis calore ⁊ vita ſpūali ſicut in hoie pallor accidit vel ex nimia ſiccitate:vel ex nimio frigore:vel ex carentia virtutis ⁊ vite.Ut ſic ſit heſter.de qua dr̄ heſter.xv.ꝙ ꝑ nimio timore ⁊ debilitate virtutis: cū vidiſſet regē aſſuerū ardētib⁹ oculis furorē pctōris indicātib⁹ corruit et in pallorem colore mutato:laſſum ſuꝑ ancillam reclinauit caput.Ita reuera peccator q̄ peccādo ꝯ ſe furorē dn̄i cōcitauit in terrā corruit:cū ad iſta tēporalia poſſidēda deijcit:⁊ colorē gratie mutat in pallidū. i.in culpā Et iō aīa ſuꝑ ancillā.i.ſenſualitatē caput reclinat:cū ei in deſiderijs ſuis cōſentit.¶ Signāter aūt dr̄ ꝙ ifernus ⁊ equū et militem ſequebat̄:qr tam peccatori ꝙ̄ diabolo ifernalis pena eternaliter ꝑparatur.Nam Prouer.ij.Inclinata eſt ad mortem dom⁹ eius ⁊ ad inferos ſemite eius.¶ Dicitur aūt ꝙ eſt data ſibi poteſtas ſuꝑ quatuor ptes terre ꝓpter poteſtatē quā de⁹ ꝑmittit diabolum habere ad hoim ꝓbationē ⁊ hoc in mūdo gn̄aliter:qđ per q̄tuor deſignat̄. de qua poteſtate Job.xlj.Non eſt poteſtas ſuꝑ terrā que cōparet̄ ei q̄ fact⁹ eſt vt nullū timeret:oē ſublime videt ⁊ ipē ē rex ſuꝑ oēs filios ſupbie.¶ Dicit̄ aūt ꝙ hec poteſtas eſt ſibi data ad iterficiēdū hoies gladio.ſ.guerre ⁊ diſſenſionis ꝑ diſcordiā.Fame duritie ⁊ icōpaſſiōis ꝑ miam.Morte odij ⁊ emulationis per inuidiam.Beſtijs ꝑ laſciuiā ⁊ gulam.Et ideo dicitur nō eſt poteſtas que cōparet̄ ei q̄ fact⁹ eſt vt nullū timeret. Reuera tanta eſt cautela diaboli ⁊ potētia ꝙ niſi de⁹ ipam reſtringeret:difficile foret homini ſibi reſiſtere virtutib⁹ ꝓpriis:cū diuino aūt adiutorio de facili.¶ Scđo dr̄ peccator mut⁹.Ubi ſciēdū ꝙ ille pōt dici mutus qn̄ alter illū nō intelligit.ſicut q̄libet barbarus inquātū ipm nō intelligo:pōt dici reſpectu mei mut⁹. peccator ergo:qr nō intelligit nec audit a deo qr nō eſt ſpecioſa laus in ore peccatoris Eccl'ia.xv.iō pōt merito dici mut⁹.Unde in ps.Erubeſcāt ipij et deducāt in infernū muta fiant labia doloſa.¶ Quilibet talis pōt figurari per helyodoꝝ perſecutorem populi dn̄i:de quo ſentētialiter dicitur.ij.Macha.iij.ꝙ cū vellet ſpoliare templum dn̄i fuit verberat⁹ a dn̄o et in terram cōcidit ⁊ per diuinaz virtutem iacebat mut⁹ atq; omni ſpe ⁊ ſalute priuatus.¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ helyodorū volētē ſpoliare templū dn̄i vbi erat ſubſidiuz populoꝝ ⁊ viduaꝝ:intelligit̄ peccator dedit⁹ temporalibus:⁊ alijs iniuriando:quē quidem dn̄s aliqn̄ flagellat aliquib⁹ aduerſitatib⁹ qui flagellat⁹ nō ꝓpter hoc cōſurgit ad celeſtia ſed curuatur in terrā per deſideriū mūdanoruz:et ſic mutus in terra iacere dicit̄.⁊ ſpe ſue ſalutis ꝓuatur.¶ Tertio dicitur peccator cecus.Ubi ſciendum ꝙ ſicut macula corporalis in oculo viſuz aufert:ſic peccatum in aīa tollit viſum:iuxta illđ Sapien.ij.Excecauit illos malitia eorum. ¶ Qualiter aūt homo efficiat̄ cecus.q̄re figuram dn̄ica ſecūda de aduētu parte ſecunda euangelij.¶ Quarto dicitur peccator ſurd⁹.Ubi ſciendū ꝙ ſicut ſurdus dr̄ ille q̄ caret auditu:ita peccator ſurdus dicit̄ qui nō vult deū per obediētiam audire.Unde ꝯqueritur per ps.d. Non audiuit pp'ls meus vocem meā et iſrael nō intendit mihi.¶ Iſtū peccatorem curat dn̄s.primo ab ipſo demoniū expellendo dum ipm inſpirat ſua gratia preueniēte:vt recogitet ſue paſſiōis beneficiū per quā ipm redemit.⁊ ſic dimittēdo peccata:diabolū derelinquat. Hoc aūt fuit figuratū Tobie.vi.vbi ſentētialiter dicit̄ ꝙ cū Tobias eſſet in itinere ⁊ iret ad accipiendū decē talenta argēti de hereditate patris ſui:habuit comitē angelum:⁊ cum prima māſione māſiſſet iuxta fluuiū tygriz:exiūt vt lauaret pedes ſuos i flumie.⁊ ecce piſcis exiuit ad deuorādum euz ⁊ expaueſcēs Tob.clamauit ad angelū.d.domine inuadit me cui angelus:apprehende brāchā ei⁹ ⁊ trahe eum ad te:quē cū traxiſſet in terrā:dixit

ei angel⁹: extêtera hũc piſcê ⁊ cor ei⁹ ⁊ iecur ⁊ fel repone tibi ſunt eñ hec neceſſaria ad medicamêta vtilr̃ quê cũ Tob. interrogaſſet ad q̃d iſta valerêt reſpõdit angel⁹ ꝙ ſi particula cordis ſiue iecoris poneret ſup carbones: fum⁹ extermina bit oẽ gen⁹ demonioꝝ: ⁊ fel valebit ad vngendum oc'los i q̃b⁹ eſſet albugo: qđ ⁊ factuꝫ eſt: q꞉ ꝑ particulam iecoris ſup carbones poſitã expulit demoniũ vexãtê Sarã et ꝑ linitionẽ fellis ſup oculos patris reſtituit ei viſum. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ Tob. viatorẽ intelligit quilibet homo viator: q꞉ i hoc mũdo nõ habet habitationẽ firmam: ſed noſtra habitatio eſt in celis ꝓpť quã ſum⁹ principalr̃ creati. Unde hebre. xiij. Nõ habem⁹ hic ciuitatem manentẽ ſed futurã iq̃rim⁹. Et ideo hortat nos btũs Pe. cañ. ij. d. Obſecro vos tanq̃ peregrinos ⁊ aduenas: abſtinere vos a carnalib⁹ deſiderijs q̃ militant aduerſus aiam. Quia iuxta illđ. j. Cor. c. v. Caro ⁊ ſãguis regnũ dei poſſidere nõ poſſunt. ¶ Signãter autẽ dicit ꝙ angel⁹ ipſum comitabatur: q꞉ de⁹ hãc gratiã facit homini que ẽ valde magna quia q̃ñdo creat aium: immediate dat ſibi angelũ ad cuſtodiã: qui continue hominẽ dum viuit aſſociat vt ipſum defendat a diabolo ⁊ retrahat ipſuꝫ a malis ⁊ inducat ipſum ad bonũ. ¶ Ad quid aũt Tob. in itinere ſuo vadat: audi q̃d dicit quia ad accipiendũ. x. talẽta argenti de bonis patris. Ubi ſciendũ ꝙ ꝑ numerũ denariũ qui eſt numerus perfect⁹ intelligit recta retributio que eſt de diuitijs dei q̃ eſt pater noſter et dñs: quã diligẽter debem⁹ querere duꝫ peregrinamur in mundo. vt poſſimus eã finalr̃ obtinere. ¶ Signãter autẽ dicuntur. x. talenta argẽti: qđ quidẽ eſt purum metallum: ad deſignãdũ puritatẽ illius glorie quã habent in puritate viuẽtes. Unde Mat. v. Beati mũdo corde qm̃ ipſi deũ videbũt. ¶ Per tygrum autẽ fluuiũ qui interpretatur velox: intelligitur mũdus q̃ velox dicitur: q꞉ velociter tranſit: ⁊ hoc docet experiẽtia: q꞉ vita hois breuis. Et ideo non debet homo in ipſo cor ſuũ ponere Unde. j. Joã. ij. Nolite diligere munduꝫ neqꝫ ea que in mũdo ſunt. ⁊ quare: quia ſubdit. Mundus tranſibit ⁊ concupiſcẽtia ei⁹: qui aũt facit volũtatẽ dei manet in eternum. ¶ Dicit ꝙ prima mãſio fuit iuxta tygrum: q꞉ qñ naſcit hõ primo venit in mundũ. Multoties aũt accidit ꝙ viator inſtar Tob. intrat fluuium vt ibi pedes balneat quia multi ſunt qui affectũ ⁊ deſideriũ ſignificatũ ꝑ pedes balneãt ⁊ ponũt in terrenis ⁊ mũdanis diuitijs ⁊ delitijs: ipſis totaliter adherentes. ¶ Sꝫ aduertãt q̃d Tob. accidit dũ ſtaret in flumine: q꞉ piſces ingens eum voluit deuorare. Ubi ſciendũ ꝙ per piſcem qui ſuauis eſt guſtu intelligit xp̃s qui ſuauis eſt et dulcis. iuxta illud p̃s. Guſtate ⁊ videte qm̃ ſuauis eſt dñs. Hic tob. deuorare volebat ⁊ ſic ei magnũ timorẽ immiſit. Ubi ſciendũ ꝙ ꝑ terroreꝫ iſtũ intelligit terror ⁊ comminatio quaꝫ xp̃s facit hoib⁹ deditis mũdanis diuitijs ⁊ delitijs vt iducat eos ad celeſtia diligẽdũ. Qualiter autẽ eis ꝯminetur: audi Luc. vj. vbi dicit. Ue vobis diuitib⁹ q̃ habetis ꝯſolationẽ vr̃am. Ue vobis q̃ ſaturati eſtis: q꞉ eſurietis. Ue vobis qui nũc ridetis: q꞉ lugebitis ⁊ flebitis. ¶ Quid aũt ad remouendũ timorem ⁊ ad ꝯfortãdũ Tob. audi angelũ ſibi di. trahe piſcẽ ad te ⁊c. Ubi ſciendũ ꝙ iſtũ piſcẽ. ſ. xp̃m hõ dedit⁹ mundanis: qñ ab eo ꝑ increpationẽ terret dꝫ ad ſe trahere: ipꝫ ad ſe bonis opibus inclinãdo. Et cũ attraxerit: debet ipꝫ aperire. i. in ipo cognoſcere: q̃ prius nõ cognoſcebat ſꝫ erãt ſibi abſcõſa inſtar rei q̃ dum clauſa eſt: non cognoſcũtur que ꝯtinent in ea. ¶ Aperto aũt xp̃o. i. cognito: debet ibi accipe: cor fel ⁊ iecur. Ubi ſciendũ ꝙ per cor qđ eſt p̃ncipiũ vite: intelligit vita xp̃i quã dedit nobis in exẽplum viuendo: ⁊ in preciũ moriendo. Hãc igitur peccator debet agnoſcere vt ipſam imitetur ⁊ eius beneficio regratietur pro poſſe. ¶ Per fel aũt qđ amarũ eſt: intelligitur amaritudo paſſionis xp̃i. Hãc pctõr dꝫ cognoſcere: ⁊ ipſaꝫ ſup oculos ſuos mentales ponere ⁊ tũc ammouebit ab eo oẽm humorẽ ſupfluũ. i. oẽs corporales delectatiões aiam excecantes: ⁊ ſic reſtituet ei viſum. ¶ Per iecur vo ſiue epar qđ eſt principiũ caloris ⁊ amoris: iuxta illud poeticuꝫ Cogit

amare ſecur intelligit amor xp̄i ad nos
q̄ fuit cauſa nr̄e ſalutis iux̄ illō Eph. ij.
Deus aūt qui eſt diues in mīa ꝑpter ni
miā charitatē ſuā q̄ dilexit nos: cū eſſe-
mus mortui pctis: cōuiuificauit nos in
xp̄o cui⁹ grā eſtis ſaluati. ¶ Hūc amorē
debem⁹ ponere ſup carbones ⁊ ipʒ incē
dere. i. ſup cor noſtrū inflāmatū diuino
amore: ponere amorē xp̄i cōſiderādo quā
tū nos dilexit: ⁊ eū ſimiliter diligamus
iuxta illud. j. Jo. iiij. Nos ergo diligam⁹
deū qm̄ ipe prior dilexit nos. ¶ Ex iſto
igit amore xp̄i ſic cōcrematiōi poſito no-
bis reſultat fum⁹ ⁊ vapor ſuauiſſimus
expellens oē pctm̄ ꝑ demoniū deſigna-
tum. ¶ Scd̄o curat peccatorē mutū: ei
loquelā reſtituēdo. iuxta illō Sap. x. Sa
piētia apuit os mutoꝝ ⁊ linguas infan
tiū fecit diſertas. Nā ſapiētia. i. xp̄s dei
ꝟtus ⁊ ſapiētia. j. Cor. j. Apit os muto
rū qn̄ ora pctōꝝ prius tacētia in laudo
exercitat creatoris. Tertio curat pctō-
rē cecū ſibi lumē reddēdo vt ꝟificet illō
Eſa. lx. Tūc apiēt ocl̄i cecoꝝ. Et illō Mat.
xj. Ceci vidēt. Quarto curat pctōrē ſur-
dū: ſibi reſtituēdo auditū. Vn̄ ꝟificatum
fuit illō Eſa. xxix. Audiēt i die illa ſurdi
ꝟba libri. ꝟba libri. i. xp̄i q̄ eſt liber vite.
Apoc. xix.

¶ Scd̄a pars.

SEquit. Quidā aūt ex eis ⁊c.
Ubi tangit detrahētis mali-
gnitatē inuidioſā: qd̄ ꝓbat in
dicium deteſtādū. Ubi ſcien-
dum ꝙ ſcribe ⁊ phariſei inui
dentes xp̄o: videntes autē mirabilia q̄
faciebat: q̄ negare nō poterāt q̄dā eoꝝ
ſicut malicioſi ⁊ inuidi: ipa opera xp̄i nō
attribuebāt deo ſed diabolo. Aliqui ꝟo
ab ipo petebāt ſignum quare illa facie
bat. ſm̄ hoc igit hic duo facit: qr primo po
nit primū ſcd̄o ſcd̄m. ¶ Quātū ad p̄muʒ
ſcʒ detractionē malignā dt. Quidā aūt
ex eis ⁊c. vbi ſciēdū ſʒ Bedā. ꝙ lʒ turba
q̄ ſimplicior erat miraret de miraculis
xp̄i phariſei tamen ⁊ ſcribe vt dictuʒ eſt
illa diabolo attribuebāt. ¶ Ubi ſciendū
ꝙ ſm̄ Bedā belzebub de⁹ erat Acharō.
Nam bel ipſe eſt baal. zebu. aūt muſca
vocat. Dicit ergo belzebu q̄ſi vir muſca
rū: ex cui⁹ ſpurciſſimo ritu: principē co-
gnominabāt demonioꝝ. Ubi ſciēdum ꝙ
nominia demonioꝝ ortum habēt a belo
patre nini qui Niniue cōdidit ⁊ nomine
ſuo ciuitatē nominauit. Nin⁹ eni nimis
diligens patrē ſuū: ⁊ de morte eius val-
de dolens fecit ſibi aureā ſtatuā p̄ris ſi
militudinē exprimentē: quā habuit in tā
ta reuerētia vt ſi qui fugitiui vel facino
roſi ad eā cōfugerent eſſent ſecuri. Jō ce
perūt hoies illi imagini thurificare et
diuinos honores exhibere ⁊ videtes h̄
nino placere quo exēplo ceteri de locis
adiacētib⁹ in honorem patrū ſuoꝝ ſta-
tuas fecerūt fieri: ⁊ eas adorauerūt ⁊ ſic
pullulauit idololatria. Judei ꝟo vnius
dei cultores: irriſiōis cā idolū ſyclomo
rū q̄ erāt eis vicini vocabāt belzebub q̄
ſi virum muſcaꝝ: qr muſce cōgregabant
ſup idolū ꝑpter cruorē eoꝝ q̄ immola-
bāt. principē aūt demonioꝝ. ſ. luciferꝝ
dicebāt p̄ſidere huic ydolo. cui⁹ cōfede-
ratiōe credebāt minores demones obe
dire Chriſto: vt ad volūtatem ſuā exirēt
de corpib⁹ obſeſſis. ¶ Quātū ad tertiū.
ſcʒ detractionē malignā dt. Et aliī tentā
tes ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ ꝓprietas iudeorum
fuit in factis mirabilib⁹ ſigna q̄rere. iu
xta illō. j. Cor. j. Judei ſigna petūt. Pete
bāt igit iſti ſm̄ Cirillum ſignuʒ de celo
fieri a xp̄o: vtpnta tonitruū ſicut accidit
tp̄e ſamuelis. j. Re. xij. Uel ignē de celo
ſicut accidit tp̄e helye. iij. Reg. xviij. vel
aliq̄ ſigna mirabilia manifeſtātia poten
tiam xp̄i.

¶ Tertia pars.

SEquit ipe autem vt vidit cogitatio
nes eoꝝ ⁊c. Ubi tangit reſponden
tis ſagacitatem luminoſam: quod
probat iudicium attendenduʒ. Ubi
duo poſſumus conſiderare: ſcilicet.
Sapientie pſpicuitatē in cognoſcendo.
Prudentie ſagacitatem in arguendo.
¶ Quantū ad primum dt. Ipſe aūt ⁊c.
Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s phariſeis querētib⁹
ſignum de celo: nō dedit eis ſignum viſi
bile: tn̄ dedit eis ſignum diuinitatis ſue
dū cogitatiōes eoꝝ cognouit qr. iij. Re-
gū. viij. Tu ſolus noſti corda hominuʒ.
Vn̄. j. Reg. xvj. hō videt ea q̄ patēt de⁹
aūt intuetur cor. ¶ Quātū ad ſcd̄m ſcʒ
prudētie ſagacitatē in arguendo dt. Oē
regnum ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ phariſei
tria imponebāt xp̄o. ſcʒ ꝙ nō erat autoꝝ

miraculi. Et q erat miniſter diaboli. Et
q opus qđ fecerat nō erat opus dei ſed
diaboli. Scđm hoc igit hic tria facit qꝛ
primo oſtēdit q diabolus non eſt autor
miraculi. Scđo q ipſe non eſt miniſter
diaboli. Tertio q opus ſuū eſt opꝰ dei
ꝛ nō diaboli. In prima parte duo facit.
quia ſicut ſapiens pmo remouet falſita
tē. ſcđo iſtruit veritatē. ¶ Primo remo⸗
uet ratiōe reducēte ad impoſſibile. ſcđo
rōne oſtēſiua. Quātū ad primum dicit.
Omne regnū ꝛc. Ubi ſciendū q ſm ſan
ctos. plātio inter demones ꝛ poteſtas
ad tentandum hoies quātum deus per
mittit: durabit vſq ad finem mundi: ꝛ qꝛ
vt dicit Salu. Concordia parue res cre
ſcunt: diſcordia aūt maxime dilabuntur
euidēter appet q diuiſio ē cauſa deſtru⸗
ctionis verum: ꝛ augmentatio malorū.
¶ Ex iſtis ſic arguit xps. Diuiſio in re⸗
gno aliquo eſt cauſa deſtructionis illiꝰ.
Si ergo demones eſſent diuiſi adinuicē
ita q vnus impugnaret aliū qđ eſſet ſi
ego in pncipe demonioꝝ eijcerē demo⸗
nes: impoſſibile eſſet q regnū eoꝝ dura
ret ſed durabit vſq ad diē iudicij. ergo
nō ſunt diuiſi. ꝛ per ꝯñs in pncipe demo
niorū nō eijcio demones. ¶ Quātū ad
rationem oſtenſiuā dicit. Si aūt in belze
bub ꝛc. Ubi ſciēdū q iudei dicebāt exor
citas ſuos ꝛ apl'os qui dicunt filij eoꝝ
qꝛ de ipſis nati: eijcere demones de cor⸗
poribꝰ obſeſſis diuina vtute tñ xp̄m vir⸗
tute diaboli. ꝛ ſic ptꝫ q per inuidiam lo
quebātur. Ubi ſciēdū q ſicut dicitur ab
aliquibus Salomō tradidit quoſdā ex⸗
orciſmos iudeis cooperātibus quibuſ⸗
dam herbis ꝛ gēmis: exorciſte iudeoꝝ
expellebāt demones de corporibꝰ obſeſ
ſis in virtute dei. Apoſtoli etiā ſibi ꝯſcij
erant nihil male artis a xp̄o didiciſſe q
etiā demones expellebāt. ¶ Intēdit igi
tur xps talē rationē. Idem effectus de
bet pcedere ab eadem cauſa ſicut ptꝫ q
omnis calefactio pcedit a calore: et ois
frigefactio a frigore. Sed ſm vos filij ve
ſtri: vt ſupra nō eijciūt demones in vtu
te demoniorum: ſed in virtute dei. ergo
nec ego cum expellere demones ſit idē
effectus. Et qꝛ ipi hoc de me credūt qđ
vos nō creditis: ideo ipſi iudices veſtri

erunt: nō quidē autoritate ſed ꝯparatiō
ne melioris operis: qꝛ vobis de me ma
le opinantibus ipſi bene opinati ſunt.
¶ Quātum ad inſtructionē veritatis di
cit. Porro ſi in digito ꝛc. Ubi ſciendū q
pater comparatur corpori: quia ſicut cor⸗
pus eſt fundamētū oīm membroꝝ: ita pr̄
eſt principiū in tota trinitate. Filius au
tem ꝯparat manui qꝛ ſicut homo operat
per manum: ita pater operatur per fi⸗
lium. Spiritus vero ſanctus comparat
digito: qꝛ ſicut digiti pcedunt a corpore
ꝛ manu: ita ſpūſſctūs a patre ꝛ filio. Et ſi
cut digiti multiplicant in vna manu: ita
diſtincta ſunt dona ſcti ſpūs: licet ipe in
ſe ſit vnus iuxta illud. j. Cor. xij. Diui⸗
ſiōes graꝝ ſunt: idē aūt ſpūs. ¶ Dicit
igit porro ſi i digito dei. i. vtute ſpūſſan
ctꝰ eijcio demones venit in vos. i. ꝯ vos
regnum dei. Ubi ſciendum quod per re
gnum dei vno mō intelligit iudiciaria
poteſtas: qua dabitur ſententia condem
nationis ꝯ reprobos p culpa quā cōmi
ſerunt. Et hec quidem ſnia ſm Tytum.
Propter icredulitatē iudeoꝝ veniet ꝯ
eos. qñ in finali iudicio a xp̄o iudicabū
tur. Alio mō p regnū dei: intelligit adi
tus regni celeſtis qui in primo erat: qꝛ
in primo debebat aperi ianua celeſtis
fidelibus. Quod licet primū eſſet credē
tibus: tñ ꝯ iudeos incredulos ꝛ phari⸗
ſeos inuidos longe erat. iuxta qđ xps di
xit eis. Luce. xj. Ue vobis legiſperitis:
qꝛ in iſtis clauē ſcientie: ipi vo nō itroi⸗
tis: ꝛ eos q itroibāt phibuiſtis. ¶ Quā
tū ad prudentie ſagacitatē in arguendo
q ipſe nō eſt miniſter diaboli dt. Cū for
tis armatꝰ ꝛc. Ubi Chryſo. Fortem vo⸗
cat diabolū nō qꝛ naturaliter fortis ſit:
ſed innuēs antiquā eiꝰ tyrānidē quā pu
ſillanimitas vr̄a creauit. ¶ Iſte armatꝰ.
dt cuiꝰ arma ſm Tho. Sunt oēs ſpecies
pctoꝝ. ¶ Per atriū vo intelligit ſm Be
dā iſte mundꝰ: in quo velut in ſuo atrio
diabolo habitabat. ¶ Per iſtos autem
quos poſſidet: intelligunt pctōres: q in
pace dicūtur poſſideri a diabolo: qꝛ eos
qui ſui ſunt: ſm Greg. non vult inquieta
re. ¶ Per fortiorem aūt diabolo intelli
git xps: de quo dicitur Job. ix. Si forti⸗
tudo queritur robuſtiſſimꝰ eſt. Iſte ſube

uenisse dr qn̄ dei fili⁹ humanam carnem aſſumpſit:ꝛ diabolū ſua potētia diuicit.ꝛ ab eius poteſtate hoies liberauit.Unde Beda Fortiori potētia xp̄s victor homines liberādo ipſuz eiecit.¶ Dicit autē xp̄s abſtuliſſe ei⁹ arma.Ubi Beda. Sūt aūt arma ei⁹ aſtutie:doliq3 neq̄tie ſpūalis.Spolia vo ei⁹ ipſi homines ſunt ab eo decepti. Que ſpolia xp̄s diſtribuit qn̄ peccatores vocauit ad fidem p grām eos i diuerſis gradib⁹ ſm Bedā ordinādo.¶ Ex p̄dictis igit intēdit xp̄s talē rōnē.Fortior nō idiget auxilio debilioris: ſʒ ego ſum fortior pricipē demonioꝝ:qꝛ demonē fortē cuſtodiētē atriū ſuū.i.mūdū:deuinco.ergo nō egeo adiutorio ei⁹: ꝛ p ꝯſequēs vt miniſter ei⁹ demonia nō eijcio.qꝛ ſeruus nō eſt potētior domino.¶ Oſtendens etiā ꝙ opus ſuum non eſt opus diaboli dicit.Qui nō eſt mecū ꝛc. Hoc autem oſtendit per duas rationes. Quantū igitur ad pmā dicit Qui nō eſt mecum ꝛc. Ubi intendit talē rationē cōtrarietas cauſarū arguit contrarietatez effectuum.Sed ego ꝛ diabol⁹ ſumus cōtrarie eſſentie quia non eſt mecū ſed cōtrarius mihi.ergo effectus erūt ꝯtrarij. Effectus igit meus qui eſt eijcere demonia nō eſt effect⁹ diaboli:ſed virtute diuina factū.¶ Quantū ad ſecundā rationem dicit.Et qui nō colligit mecū diſpgit.Ubi intendit talē rationez.contrarij effectus arguunt cōtrarias cauſas.Sed effectus me⁹ ꝛ effect⁹ diaboli ſunt ꝯtrarij:qꝛ effectus me⁹ eſt cōgregare hoies ad fidem vt habeant vitā eternā:effect⁹ aūt diaboli eſt diſpergere eos a fide.Ergo habem⁹ effect⁹ cōtrarios.ergo ſum⁹ cōtrarij.Sed cōtrarij nō iuuant ſe adinuicē.Ergo iſte effect⁹ nō ē effect⁹ diaboli ſʒ fact⁹ vtute diuina. ¶ Quarta pars.

Sequit.Cuz immūd⁹ ſpūs ꝛc. Ubi tāgit inſtruētis benignitatē amoroſam ꝙ probat picullū precauēdū.Ubi ſciendū ꝙ p iſtū hoiem intelligit q̄libet pctōr a quo receſſit diabol⁹ p penitētiā ꝛ ad quē vult iterū tentādo redire.Unde hic q̄nez poſſumus cōſiderare:videlicet Demonis egreſſum appetendum. Progreſſum vagabundum. Regreſſum attendendum. Ingreſſum metuendum. Succeſſum deteſtandum.

¶ Quātū ad pmū dicit.Cū imūd⁹ ſpūs exierit ab homie.Ubi ſciēdū ꝙ diabol⁹ dr imūd⁹ ſpūs vl formalr:qꝛ in ſe hꝫ imūditiā pctī:vl effecti ne qꝛ ſibi cōſentietes p culpā deformat.¶ Iſte aliqn̄ dr exire a peccatore virtute diuina vel p baptiſmū vel p penitētiā verā.iuxta quod ipſe promiſit zacha.xiij.di.Spiritū immundum auferam de terra.i.de corpore hominis terreni.¶ Sciendum eſt autez ꝙ diabolus de quibuſdam non exit ſed in ipſis ꝑpter pigritiam eorum quieſcit ſicut auari ſupbi ꝛc.Ab aliquib⁹ vo exit ꝛ poſtmodū ad eos nō redit:ita ꝙ in ipſis habitet.Et hi ſunt q̄ tentationib⁹ ſuis reſiſtunt.Ab aliquib⁹ vo exit:ſed nō multū longe recedit:ſed expectat de ꝑpe vt iterꝝ eos tētet.Et iſti ſunt qui ſepe recidiuāt.¶ Quantū ad ſecūdū:ſciꝫ ꝓgreſſuz vagabundū dicit.ambulās per loca ꝛc. Ubi Raban⁹.Loca arida ſunt corda fideliū q̄ a mollitie fluxe cogitatiōis expurgata:callid⁹ inſidiator explorat ſi quos greſſ⁹ ifigere poſſit:ſʒ caſtas mētes effugiens.in ſolo corde prauoꝝ gratam ſibi pōt inuenire quietē.Uñ ſciendū ꝙ ſic eſt de cordibus hominū reſpectu diaboli.ſicut ē de diuerſis materijs repectu ſigilli qꝛ aliq̄ ſunt fluxibiles ꝛ iſti ſtatī tētationib⁹ ꝯſentiūt ſignificati p loca humida. Aliqui ſunt fortes ꝛ inflexibiles ꝛ iſti viriliter ſibi reſiſtunt ſignificati p loca arida ꝛ inaquoſa.¶ Quantū ad regreſſum attēdēdū dicit.Reuertar i domū meā ꝛc. Ubi ſciēdū ſm Raba.ꝙ diabolus aſtut⁹ vidēs ꝙ ſctōs homies ꝑpter eoꝝ fortitudinē ſupare nō pōt intra ſe cogitat.o.tu al's decepiſti talē peccatorē:a quo exiſti p penitētiā:ex quo igit nō potes in iſtis fortiorib⁹ ꝓficere:reuertaris ad illū quē al's debilē inueniſti.Ueniens aūt aliqn̄ inuenit hoiez vñ exierat ocioſuz ſʒ p penitētiā p̄ſtinā mūdatū a vitijs ꝛ ornatum aliq̄ ſimulata vtute ꝛ ſic de ipſo victoriā ſperat hr̄e.Ocioſitas em̄ iter alia vitia ē inductiua maloꝝ opeꝝ:vñ Prouer.xxiij. Uacātes potib⁹ ꝛ dātes ſymbola ꝯſumūtur:vñ ad ip̄am euitādam dicit Hierony.

Semp̄ aliq̄d op̄is facito vt te diabol⁹ in
ueniat occupatū. ¶ Quātū ad ingreſſuz
metuendū dicit. Et tunc vadit ⁊ aſſumit
ſeptē ſpūs ⁊c. Ubi ſciēdū q̄ p̄ iſtos ſeptē
ſpūs intelligit vniuerſitas vitioꝝ. Naz
ſm Greg. p̄ numerū ſeptēnariū vniuerſi
tas deſignatur. Uel p̄ ſeptē ſpūs intelli
gūtur ſeptē vitia capitalia in quib⁹ cete
ra vitia cōtinēt. ¶ Dicunt aūt iſta vitia
ſpūs nequiores diabolo: q̄ȝ illud qđ pl⁹
nocet hoi eſt ſibi pei⁹: pctm̄ aūt plus no
cet hoi q̄ diabol⁹: q̄ȝ diaboli nō poſſent
vnā aīam ſine pctō mortali ī infernū dā
nare: q̄ tn̄ facit q̄dlibȝ pctm̄ mortale quā
tūcūq̄ ſit p̄uū. ¶ Quātū ad ſucceſſuz de
teſtādū dicit. ⁊ ſunt nouiſſima hois illi⁹
peiora priorib⁹ vbi ſciēdū q̄ ſicut ī infir
mitatib⁹ corporalib⁹ recidiuatio eſt p̄icu
loſior q̄ p̄ma infirmitas: ita q̄n hō venit
de ſtatu culpe ad ſtatū gratie: ⁊ poſtea in
pctm̄ recidiuat: q̄ȝ p̄mo ex tali recidiua-
tiōe: hō aſſueſcit pcc̄is ⁊ fit p̄nior ad pec
cādū. ¶ Scdō q̄ȝ ī prima trāſgreſſiōe hō
forte vno pctō. In recidiuatiōe p̄o mul-
tis: q̄ȝ pctō quo peccat ⁊ pctō ingratitu-
dinis: nō cognoſcēdo grām ſibi factam a
deo q̄ ip̄m eduxerat de pctō. ¶ Tertio
q̄ȝ punit grauı⁹: q̄ȝ punit de pctō q̄ reci-
diuādo p̄petrauit: ⁊ forte de illis q̄ añ cō
miſerat vr̄ innuere q̄dā Glo. rabani. ſup̄
Leuit. Uñ ps. In memoriā redeat iniq̄-
tas patrū eius ⁊ pctm̄ matris nō deleat.
¶ Sciēdū eſt āt quātū ad ſeptē ſpūs q̄s
ſecū diabol⁹ aſſumit: p̄ q̄s vt dictū eſt in
telligunt vitia capitalia. q̄ īuenio ī ſcri
ptura ſeptē nōia demonū principantiū.
iſtis ſeptē vitijs: vt hoīes ī tētationē in-
ducāt: ſcdm̄ q̄ ip̄os viderit inclinatos.
Primū nomē demonis ſm ordinē vitio-
rū eſt lucifer q̄ primo ꝯ ſuū creatorē ſu-
perbiuit appetendo equalitatē diuinam
Iſte ſicut caput ſup̄bie: đ ip̄a hoīes tētat
vt eos apoſtatare a deo faciat ſicut ipſe
ab eo ſup̄biēdo receſſit. Uñ Eccli. x. Ini-
tiū ſup̄bie hominis eſt apoſtatare a deo
q̄m ab eo q̄ illū receſſit cor ei⁹ q̄m initiū
peccati oīs eſt ſup̄bia q̄ tenuerit illā ad
implebit maledictis ⁊ ſubuertit eum in
finē. ¶ Quāta aūt mala facit ſup̄bia: au
di Inno. de vilitate cōditiōis hūane. d.
Superbia tumet: euertit linguā ꝯfundit
proſtrauit goliā: ſuſpēdit amā: interfecit
nicanorē: p̄emit antiochiā: ⁊ pharaonez
ſubmerſit: ſedes ducū ſup̄boꝝ deſtruxit
de⁹: ⁊ radices gētiū ſuperbaꝝ areſecit.
¶ Hui⁹ filia eſt vanagloria de qua etiaz
lucifer multoties homines tētat ſȝ qua-
lis ſit: audi q̄d dicit. j. pe. j. Omnis caro
fenū ⁊ flos decidit. Ita reuera homo in
ſtar feni areſcit per mortē: ⁊ tūc oīs glīa
ei⁹ ad nihilū redigitur ſicut flos. ¶ Se-
cundū nomē demonis eſt ſathanas qui
interp̄tat aduerſarius plaſmatori: iuxta
illud zach. iij. Oſtendit mihi dn̄s ieſum
ſacerdotē magnū ſtantem coram angelo
dn̄i: et ſathan ſtabat a dextris eius vt ad
uerſaretur ei. ¶ Iſte ſicut caput inuidie:
hoīes de ipſa tētat. Nā inuidia eſt p̄ quā
vn⁹ alteri aduerſat: q̄ȝ gaudet ſm Augu.
de aduerſis p̄ximi ⁊ de p̄ſperis ꝯtriſtat.
¶ Tertiū nomē demonis eſt leuiathā q̄
interp̄tat p̄ſequēs eos: ⁊ ſignificat irā p̄
quā hō ī corde ꝯcipit vt aliū perſequat.
¶ Iſte eſt leuiathā: de quo đr Eſa. xxvij.
In die illa viſitauit dn̄s ī gladio ſuo du-
ro ⁊ grandi ⁊ forti ſuper leuiathā ſerpē-
tem veterū ⁊ ſuper leuiathā ſerpētē tor-
tuoſum. ¶ Iſte ſicut caput ire: homines
ad iram nititur prouocare vt inter ſe nō
poſſint pacifice ꝯuerſari. ¶ Quartū no-
men demonis eſt aſmodeus: qui interp̄-
tatur plaſmatio iudicantis: quiquidem
impediebat cōiunctionem matrimonia
lem inter ſarram et viros ſuos ne p̄les
naſceretur: ⁊ ſignificat accidiā p̄ quā ho
mo piger ſit ne faciat aliquod bonū: qui
ideo plaſmator iudicātis dicit: q̄ȝ adeo
plaſmat⁹ eſt qui habet pigros de negli-
gētia iudicare. Nā ſm Ber. Accidia eſt
quidā animi torpor quo q̄s negligit ali-
qua bona inchoare: aut faſtidit p̄ficere.
¶ Iſte ſicut caput accidie: homines de
ipſa tentat ⁊ negligētes facit circa ſpiri
tualia. ¶ Quintum nomen eſt mamona
qui interpretat diuitie vel cupiditas: et
ſignificat auariciā p̄ quā hō cupidus ef
ficitur circa mūdana. vñ Augu. in quo-
dā ſermone. Auarus velut infernus oīa
deuorans vellet nullū hoiem eſſe: vt oīa
ſolus poſſideret. ¶ Iſte ſicut caput aua-
ricie hoīes de ipſa tētat: dū eos ad terre
na inclinat. De ip̄m ſequētibus đr. Eſa.

rei. Oēs in viā ſuā declinauerūt vnuſq̄ſq̄ ad auariciā ſuā a ſummo vſq̄ ad nouiſſimū. ¶ Sextū nomē ē belzebu q̄ interp̄tat vir muſcarū ⁊ ſignificat peccatū gule per qđ homo incōtinēs fit circa guſtabilia: et ſicut libenter muſce comedūt dulcia: ita guloſi l ſaporoſis dapib⁹ delectantur. ¶ Iſte homines de gula tentat. Sed quātū damnū homini ex gula proueniat: audi Inno. de vilitate conditionis humane di. Gula paradiſum clauſit ſuſpēdit paſtorem. Baptiſtā decollauit.

¶ Septimum nomē eſt beemoth qui interpretat beſtialis ⁊ ſignificat peccatum luxurie p qđ homo beſtia dicit. de qua hugo. luxuria eſt imoderata carnis cupiditas dulce venenū: importuna mors pernicioſa potio: que humanū corp⁹ debilitat: ⁊ virile ale robur eneruat. ¶ Iſte ſicut caput luxurie hoies de ipſa tentat quib⁹ dicitur Jaco. v. Epulati eſtis ſup terrā ⁊ luxurijs enutriſtis corda veſtra. ¶ Iſte ſeptēnarius vitiorum ⁊ demonū impugnātiū homines virtuoſos: poteſt figurari p ſeptē boues deformes. ſeptez priores pulchras ⁊ pingues deuorātes: ⁊ per ſeptem ſpicas percuſſas que ſeptē alias pulchras ⁊ plenas deuorabāt Ge. xlj. ¶ Ubi ſciēdum q̄ per ſeptem boues pigues. ⁊ ſeptē ſpicas plenas: intelligūtur virtuoſi q̄ pp̄ter virtutes oppoſitas ſeptē vitijs p̄dictis inſtar boum ⁊ ſpicaruz dicunt pulchri. ⁊ pleni. ¶ Per ſeptē autem boues macillētas: ⁊ per ſeptē ſpicas percuſſas vredine: intelligunt ſeptē ſpiritus reprobi cū ſeptem vitijs capitalibus: qui propter impugnationē ſuaz ⁊ tētatiōes varias infeſtant virtuoſos homines: ⁊ ab eis multoties pulchritudinem quā habebāt ex virtutib⁹ auferūt. Itē diabolus cū ſeptē vitijs p̄dictis pōt figurari p draconē rufum de quo dicitur Apoc. xij. Uiſuz eſt ſignū in celo. et ecce draco magnus ⁊ rufus habēs capita ſeptē ⁊ cornua decē ⁊ in capitibus ei⁹ dyademata ſeptē. et cauda ei⁹ trahebat tertiā ptē ſtellarū celi: ⁊ miſit terrā. ¶ Ubi ſciēdū q̄ p draconē illū intelligit diabolus q̄ in forma ſerpētis decepit mulierē i paradiſo. Dr aūt magn⁹ pp̄ter magnitudinē potētie quā hz ſi de⁹ ip̄m p̄mitteret. Uñ Job. xlj. Nō ē ptās ſub celo q̄ cōparet ei q̄ fact⁹ ē vt nl'lū timeret. ¶ Dr̄ āt ruffus pp̄ iracūdiā ⁊ inuidiā quā hz ad gen⁹ humanū cognoſcēs q̄ hō eſt factus a deo vt recipiat illā gloriā quam ſuperbiēdo amiſit. ¶ Per ſeptē ꝟo capita intelligunt ſeptē vitia capitalia. Per decē ꝟo cornua intelligūt decē trāſgreſſiōes cōtra precepta decalogi: de quib⁹ hoies tētat ſi pōt. ¶ Signāter dr habere i capitibus diademata: q2 ſicut diadema ē ornamentum capitis: ita diabolus qñ vult tētare hoiem de aliquo peccato: ornat ip̄z oſtēdendo ſibi aliquā delectationē. exēplifica de ſingulis. ⁊ ſic capit hoiez ſicut capit piſcis ad hamū. ¶ Per caudā ꝟo q̄ canes aliqñ blādiunt: intelligit ſuggeſtio qua diabolus applaudit homini. Sz aduerte q̄ ſicut canes homini aliquādo applaudunt et poſtmoduz cum mordent ſic diabolus multoties homini videtur blādiri: ⁊ tñ eū mordet atrociter cū ipſuz facit cadere i pctm̄. ¶ Per ſtellas āt celi intelligunt oēs hoies q̄ inſtar ſtellarū debēt eſſe puri ⁊ mundi p deſertionē oiz vitiorū: ⁊ i celo fixi p deſideriū eternorū: vt tādē in celo ſint ſiti vt ſocij angelorū. ¶ Sz lz ſic deberet eē: aduerte tñ q̄ diabol⁹ ſua cauda. i. ſua ſuggeſtiōe has ſtellas. i. hoies pcutit ⁊ trahit tertiez partē ſecū: ⁊ dimittit eas in terram. d. ſ. viuūt in hoc mūdo: terrenis dediti. Et poſtmodū qñ moriunt: eos in infernū demergit vt dicat de ipſis illđ Apoc. vj. Stelle celi ceciderūt ſup terrā. Quāuis autē hic de tertia parte dicatur: vtinaz tñ plures nō eēnt. O quāti nō ſolū īfideles ſz xp̄iani ſaltē noie dimittūt ſe decipi: ⁊ ad terrā a diabolo trahi. Nā trahunt oēs ſupbi oēs auari ⁊c. Uñ pōt merito dici de diabolo illud Job. xxj. Poſt ſe oēz hoiez trahit: ⁊ ante ſe innumerabiles.

¶ Quinta pars.

Sequit. Factū eſt autē cū hec ⁊c. Ubi tāgit cōmēdantis celebritatē gaudioſaz: qđ pbat p̄coniū audiēdū. Ubi duo facit. q2 primo ponit mulieris virtuoſam cōmēdationē. Scđo xp̄i fructuoſam conformitatē. ¶ Quātū ad primū dicit. Factum ē aūt ⁊c. Ubi ſciēduz

ꝙ magna fidei cõmendatio in hac mulie
re cognoſcit̃ ſꝫ Bedã qñ ſcribis ꝛ phari
ſeis in lege ſapientibus:cõtradicentib⁹
xp̃o ip̃a incarnationẽ ipſi⁹ euidẽter exp̃ſ
ſit.¶ Quantũ ad ſcd̃m.ſ.xp̃i fructuoſem
cõfirmationez dicit.At ille dixit ꝛc.Ubi
ſciẽdũ ſm Chryſoſt.ꝙ qñ d̃r q̇nimo bea-
ti ꝛc.nõ tenet̃ ꝑuatiue:ſꝫ additiue.q.d.
Nõ tm̃ beata eſt maria qꝛ me portauit ꝛ
lactauit:ſꝫ maxime beata eſt qꝛ informa
ta fide ꝛ virtutib⁹:p̃cepta dei ope ſerua-
uit.¶ Sciẽdũ eſt ẽt ſꝫ Chryſo.ꝙ hoc ṽ-
bũ xp̃i fuit magne ꝯſolatiõis ꝛ ſolacij dũ
nõ ſolũ ad beatitudinẽ habẽdã req̇rit̃ ꝙ
corporalr̃ xp̃m portem⁹:ſed ꝙ mẽtalr̃ et
in operibus bonis.¶ Sciẽdũ eſt ẽt ꝙ q̇
ṽbũ dei audiũt ꝛ illud cuſtodiũt poſſunt
figurari ꝑ virũ:de quo d̃r Matt.vij.Ois
q̇ audit ṽba mea hec ꝛ facit ea aſſimila-
bit̃ viro ſapiẽti q̇ edificauit domũ ſuã ſu
pra petrã:ꝛ deſcendit pluuia:ꝛ venerunt
flumina ꝛ flauerũt vẽti ꝛ irruerũt in do-
mũ illã ꝛ nõ cecidit fundata em̃ erat ſu-
pra firmã petrã.¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ viruz
ſapiẽtẽ intelligit̃ q̇libet virtuoſus Iſte
domũ ſuã.i.vitã ſuã ꝛ cõuerſationẽ ſtabi
lẽ firmat ſupra petrã.i.ſupra xp̃z q̇ inſtar
petre q̇ in fundamẽto ponitur vt ſit fir-
muz eſt fundamẽtũ toti⁹ ſp̃ualis edificij
ꝛ virtuoſe vite.Uñ.j.Corin.x.Petra aũt
erat xp̃s.In vita igit̃ virtuoſa iuxta eun
dẽ apoſtolũ.j.Corinth.iij.Fundamentũ
aliud nemo põt ponere p̃ter illd̃ qd̃ poſi
tum eſt qd̃ eſt xp̃s ieſus.¶ Fundata igit̃
domo ſuꝑ fundamẽto tã valido:nõ ꝯcu-
tit̃ nec ruit̃:ſiue iuadat̃ a pluuia ꝛc.Ubi
ſciendũ ꝙ ꝑ pluuiã intelligit̃ tẽtatio car
nalis ꝯcupiſcẽtie.qꝛ pluuia in terra vni
uerſalr̃ diffundit̃:blãdũ ingredit̃:ꝑ eam
terra mollis efficit̃.ſic cõcupiſcẽtia car-
nalis gñalr̃ diffundit̃ in oia mẽbra hois
per naturalẽ inclinationẽ.Blãdũ ingre
dit̃ ꝑ ſenſualem delectationẽ per eã hõ
mollis efficit̃ ꝑ pernicioſaz ꝯtinuationẽ
Iſta eſt pluuia de q̃ pſ.Poſuit pluuias
eorũ grandinẽ:ignem cõburẽtẽ in terra
ip̃orũ.i.in corpore terreno.¶ Per flumi
na ṽo intelligit̃ auaritia qꝛ ſicut flumia
habẽt inſtabilitatẽ ſic ꝛ auaritia.¶ Per
ventum aũt intelligitur ſuperbia qꝛ vẽ-
tus aliqñ inflat,vt pꝫ in veſica,aliqñ ele
uat vt pꝫ i turbine.aliqñ deprimit vt pꝫ
in fulgure.Sic ſuꝑbia hominẽ inflat ꝑ
ꝓpriã reputationẽ Ipſum eleuat ꝑ inde
bitã ambitionẽ Ipſum deprimit ꝑ diui-
nã punitionẽ.¶ Hõ aũt virtuoſus q̇ do-
mũ ſuã ſupra petrã xp̃z fundauit p̃dicta
timere nõ hꝫ cũ xp̃m habeat ſuſtentantẽ
ꝛ.d.ſibi Hiere.xlvj.Et tu ne timeas ſer-
ue me⁹ iacob ꝛ ne paueas iſrael:qꝛ ecce
ego te ſaluũ factã.Nã ſaluos nos facit i
p̃nti ꝑ grãm ſuã vt tandẽ nos perducat
ad gloriã ſempiternã.Ad quam ꝛc.

¶ Dñic.iiij.q̇dragesime Euãgeliũ.xxv.

Abyt Ieſ⁹ trãs

mare galilee qd̃ eſt tyberia-
dis ꝛc.Ioã.vj.Nos videm⁹
ꝑ experientiam ꝙ offm̃ boni
medici habentis aliquẽ infirmũ eſt dare
ſibi medicinã morbo contrariam.qꝛ ſm
Greg.Cõtraria contrarijs curantur.Si
aũt videt infirmũ ꝓpter medicinam ſibi
datã effici nimis debilẽ dat ſibi aliqd̃ re
ſtauratiuũ cõfortãs eũ vt poſſit medici-
naz ſupportare.¶ Sicut igit̃ eſt in iſtis
corporalibus.ita ſuo mõ eſt in ſpiritua-
lib⁹.Xp̃s igit̃ q̇ eſt ſpiritualis medicus
vidẽs hoies infirmari diuerſitatib⁹ pec
catorũ:dat eis ſalutiferam medicinã.ſ.
ꝑniam quã debẽt facere de commiſſis.ꝛ
ad hoc eſt ſp̃aliter ordinatũ tp̃s quadra-
geſime vt q̇ alio tꝑe trãgreſſi ſunt volũta
tem diuinã ꝑ qd̃ ſunt ſp̃ualiter infirmati
medicinã amarã ſuſcipiãt carnẽ ꝑ abſti-
nẽtiã macerãdo.Qꝛ ṽo ꝓpt̃ debilitatẽ ꝛ
fragilitatẽ hoiꝫ hec medicia eos debili-
tat:dat eis reſtauratiuũ p̃cioſuz.ſ.ꝓmiſ-
ſionẽ vite eterne ꝛ ſacietature:quã hoies
ꝑ verã pniaz finalr̃ aſſequunt̃.Que q̇dẽ
refectio patrie dat̃ intelligi ꝑ refectionẽ
corporalẽ ſequẽtiũ xp̃m:qñ de q̇nqꝫ pa-
nib⁹ ꝛ duob⁹ piſcib⁹ q̇nqꝫ milia hoiꝫ ſa-
tiauit:vt narrat hiſtoria euangelij ho-
dierni In quo euãgeliſta q̃tuor tangit.ſ.
Actum virtuoſum ꝛ immutabilem.
Affectum viſceroſum ꝛ cõpaſſibilem.
Effectum vigoroſum ꝛ admirabilem.
Succeſſum fructuoſum ꝛ cõmẽdabilez.
¶ Primum ꝓbat mũdanorum deſertio.
Scd̃z afflictorũ inſpectio.Tertiũ fame
licorum refectio.Quartũ populoꝝ ꝯmẽ

ratio. Primū ī pri. ſcdm ibi. Cū ſubleuaſſet ḡ oculos ⁊c. tertiū ibi. Dixit ei vnus ex diſcipulis ⁊c. quartū ibi. Illi ergo homines ⁊c.

¶ Prima pars.

Quātum ad primū vbi tangit ⁊c. qd ꝓbat ⁊c. dicit Abijt ieſus ⁊c. Ubi quatuor poſſumꝰ conſiderare. ſcȝ.
Chriſti exemplaritatem.
Populi ſedulitatem.
Loci ſublimitatem.
Temporis congruitatem.

¶ Quātū ad ṗmū dicit. Abijt ieſus ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ hoc mare nō erat mare ſalſum. ſed quedā congregatio aquarū ex fluxu iordanis. Quod quidam mare vocabatur ſm proprietatem hebrei ſermonis qui omnem congregationeȝ aquarū vocabāt mare. Unde Geñ. j. Congregationeſqȝ aquarum appellauit maria. Illud autem ſtagnuȝ appellabatur multis modis. Nā dicitur mare gallilee a regione adiacēte. Dicitur mare tyberiadis a ciuitate que tyberias dicitur quam edificauit herodes in honorem tyberij. Ceſaris. Dicit̄ ēt mare geneſareth a natura lacus: qꝛ ex ſe criſpātibꝰ vndis generat auras. Nā geneſareth grece: q̄ ī generās auram latine dꝛ. ¶ Hoc mare chriſtꝰ trāſiuit vt ſm Tho. verbum predicationis impēderet populo. ¶ Quantum ad ſecunduȝ. ſ. populi ſedulitatem dicit. Et ſequebatur eum multitudo magna cuiꝰ cauſam aſſignās dicit qꝛ videbant ſigna que faciebat ⁊c. Ubi ſciēdum ſm Chry. ꝙ homines groſſiores ſequebātur chriſtum propter ſigna que videbāt ab eo fieri. Sapientiores autem nō ſolum ꝓpter hoc ſed propter excellētem eius doctrinā. ¶ Quātū ad tertiū. ſ. loci ſublimitatem dicit. Subijt ergo ieſus ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ iſte mōs erat iuxta littꝰ tyberiadis ex oppoſito. ¶ Quātum ad quartum. ſcȝ temporis congruitatem dicit. Erat ꝓximum paſca ⁊c. Ubi ſciēdum ſm Alcuinū ꝙ imminēte paſca chriſtus turbam refecit: ſignificat ꝙ q̇ſquis pane verbi ⁊ corpore et ſanguine deſiderat refici: debet ſpūale paſca facere. id ē de vitijs ad virtutes tranſire. ¶ Sciendum eſt autem circa iſtā partem principalem loquēdo moraliter: ꝙ per mare intelligitur mundus: qꝛ ſicut mare eſt amarū: ita in mūdo ſunt ml̄te amaritudines ⁊ pene: ſicut etiā mare eſt periculoſum nauigātibus iuxta illud Eccli. xliij. Qui nauigāt mare enarrāt pericula eius: ita mundus periculoſus eſt in ipſo viuentibus: quia in ipſo multi ſpiritualiter moriūtur. ¶ Signāter autem dicitur hoc mare galilee. qꝛ gallilea vno modo interp̄tat̄ rota: ſicut aūt rota inſtabilis eſt ⁊ facile voluit̄ ita mūdus inſtar rote inſtabilis eſt ⁊ volubilis qꝛ homo mō ſanꝰ ⁊c. ¶ Iſte mūdus ſic periculoſus pōt figurare ꝑ illud mare: de quo ſinialr̄ dꝛ Danielis. vij. Uidebam inquit in viſione mea ⁊ ecce quatuor venti celi pugnabāt in mari magno ⁊ quatuor beſtie grādes aſcendebant de mare diuerſe inter ſe. Pria erat q̄ſi leena: ⁊ alas habebat aquile. Secūda ſimilis erat vrſo ⁊ habebat tres ordines dētiū ī ore eiꝰ. Tertia ſil̄is erat pardo ⁊ habebat alas q̄ſi auis ſuꝑ ſe quatuor. ⁊ quatuor capita. Quarta beſtia erat terribilis ac mirabilis ⁊ fortis nimis: dētes ferreos habebat magnos comedēs atqȝ cōminuēs ⁊ reliq̄ pedibus ſuis conculcās hec beſtia erat diſſimilis ceteris beſtijs quas viderāt et habebat cornua decem. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ per illud mare vt dictū eſt intelligitur mundus: de quo p̄s. Hoc mare magnū et ſpacioſum manibꝰ. Per quatuor aūt vētos pugnātes adinuicem intelliguntur quatuor q̄ in mundo conſiderari poſſunt. ſ. natiuitas ſignificata ꝑ ventum orientalem. Mortalitas ſignificata ꝑ occidentalē. Proſperitas ſignificata per auſtralē. Aduerſitas ſignificata per aquilonarem. ¶ Iſti quatuor venti pugnare dicuntur adinuiceȝ: quia nunc homo naſcitur: nunc moritur: nūc ꝓſperatur: nūc tribulatur. Et quādoqȝ homo in tali pugna non firmat ſe ſupra petraȝ ieſum vt pugnādo poſſit reſiſtere: ſȝ magis in ipſa deijcitur: dū conſiderādo ſuā natiuitatem erigitur: conſiderādo mortē nō flectitur. exiſtens in ꝓſperis extollit̄ exiſtēs in aduerſis cōcutit̄. ¶ Per quatuor aūt beſtias mōſtruoſas aſcēdentes de mari intelligunt̄ q̄tuor vitia ī mūdo quibus quaſi generalr̄ ſunt homines ir

retiri. Nã p pmã beſtiã q̃ leene erat ſimi
lis: itelligit pctm̃ ſupbie. q2 ſicut leo in
ter aialia dnuta hʒ dñiuʒ ꝓpter qd rex dr
ita ſuperbꝰ ſp appetit dñari. iuxta illud
Job. ii. Vir vanꝰ i ſupbiã erigit ⁊ q̃ſi pul
lũ onagri ſe liberũ natũ putat. ¶ Signã
ter aũt dr ꝙ hec beſtia habebat alas ſicut
aq̃la q2 ſicut aquila ſupra alias aues vo
lat: ſic ſupbꝰ ſemꝑ appetit ſupra alios ex
altari. ¶ Per ſecundã beſtiã q̃ erat ſilis
vrſo: itelligit pctm̃ luxurie. Nã ſicut vrſꝰ
eſt aial imũdũ: ita p luxuriã hõ ĩficit. Vñ
Eccli. xxv. Propter pctm̃ luxurie hõ exe
cauit vultũ ſuũ tãꝗ vrſꝰ ⁊ q̃ſi ſaccũ oñ
dit in medio ꝓximorũ. Nã luxuria mẽtẽ
excecat: ⁊ q̃ſi ſaccꝰ corã aliis oſtẽdit vilẽ.
¶ Signãter aũt dr ꝙ hec habebat tres
ordines dẽtiũ ꝓpt tria q̃ reperiunt in lu
xurioſo. Nã talis hʒ ſedas cogitatiões:
inhoneſtas locutiões: ⁊ turpes opatiões
q̃ ſũt tres ſpecies q̃ odiuit dñs vt habet
Eccli. xxv. ¶ Per tertiã beſtiã que ſilis
erat pardo: intelligit pctm̃ vane glorie.
Nã ſicut pdꝰ ẽ aial de diuerſis colorĩbꝰ
picturatũ ſic vane glorioſꝰ de gratiis ſi
bi datis ad meritũ ecõuerſo ianiter glo
riat. ¶ Signãter aũt dr ꝙ hic alas ha
bebat: q2 vana gloria eſt filia ſupbie: per
quam hõ in altũ exaltat. Dr ẽt ꝙ habe
bat quatuor capita: q2 homo de quatuor
põt inaniter gloriari. Prio de rebꝰ ſpũa
libꝰ ſicut de ſcia ⁊ ſenſu ⁊c. Scdo de rebꝰ
corporalibꝰ ⁊ hoc dupliciter: vl de natu
ralibus ſicut de pulchritudine: fortitudi
ne ⁊c. vl de acq̃ſitis ⁊ hoc dupliciter. vel
de imobilibꝰ vt poſſeſſionibꝰ caſtris ⁊c.
vel de mobilibꝰ. ſ. indumẽtis: ornamẽtis
⁊c. In his eñ hõ inaniter gloriari pt q2
oia illa de ſe vana cernuntur iuxta illud
Eccl's. j. Vidi cuncta q̃ fiũt ſub ſole. ⁊ ec
ce vniuerſa vanitas ⁊ afflictio ſpiritus.
¶ Per quartã ṽo beſtiã cuiꝰ nomẽ nõ po
nitur: q̃ tñ habebat dẽtes ferreos ⁊ cõte
rebat oia intelligit pctm̃ auaricie. cuiꝰ
nomẽ nõ ponit: q2 auaricia nõ ſolũ vno
mõ ↄmittitur: ita vt vno ſolo poſſit voca
ri noie. ſed mltis. ſ. p vſurã rapinã ⁊c. q̃
bus poſſit tẽporalia ſibi aggregare: et iõ
dr habere dẽtes ferreos. Dicit etiã hec
beſtia comedẽs dũ diuitias ad ſe trahit
⁊ cõminuẽs dũ aufert ab aliis ⁊ reliqua
pedibus cõculcans dũ acq̃ſita ſolum ſi
bi retinet nec curat aliis ſubuenire. Vñ
auarꝰ eſt de gñatiõe illa de qua Prouer.
xxx. Gñatio q̃ p dẽtibꝰ gladios hʒ et co
medit molaribꝰ ſuis: vt comedat inopes
de terra: ⁊ paupes ex hoibꝰ. ¶ Signan
ter aũt dr ꝙ erat diſſilis: q2 nullũ aliorũ
vitiorꝝ tm̃ offendit ꝓximuʒ: ſicut maledi
cta auaritia. Vñ Eccli. x. Auaro nihil eſt
ſceleſtiꝰ. Dr ẽt habere cornua decẽ pro
pter decẽ trãſgreſſiones preceptorꝝ ↄtra
q̃ auarꝰ nõ ptimeſcit facere: vt ſolũ poſ
ſit diuitias cõgregare de quibꝰ dñs Nu
meri. xiiij. Tẽtauerũt me iã decẽ vices.
nec obedierunt voci mee nõ videbũt ter
rã p qua iuraui pr̃ibus eorũ. ¶ Sed cõ
ſidera o miſer peccator q̃d iſtis beſtiis
accidat: vt pctã ſignificata p ipſam face
re pertimeſcas. Nã ſicut dicit Dañ. vij.
de punitione iſtorũ beſtiaruʒ. Vidi inq̃t
Dañ. ꝙ iterfecta eſſet beſtia ⁊ periſſet cor
pus eius: ⁊ traditũ eſſet igni ad cõburen
dum. Aliarũ q̃ʒ ablata eſſet ptãs. ¶ Vbi
ſciẽdũ ꝙ per illã beſtiã quã dicit interfe
ctam ⁊c. intelligit auaritia. vtſ. hõ igit
auaritie deditꝰ interfici dr: qñ moritur: ⁊
tunc igni ⁊ penis infernalibꝰ cruciãdꝰ
tradit. vñ Hiere. xxij. Tui ṽo oculi ⁊ cor
ad auaritiã: ⁊ ad ſanguinẽ inocẽtẽ fun
dendũ: ⁊ ad calũniam: ⁊ ad curſum mali
operis. ꝓpterea hec dicit dñs: ſepultura
aſini ſepeliet putrefactꝰ ⁊ ꝓiectus extra
portas hierlm. Nã reuera ſi eſſe deberet
vt auari et ſcelerati ad modũ aſini deco
riarẽt ⁊ expoliarent diuitiis ⁊ in foratis
nõ i ſacro cimiterio ponerẽt. Vt ſic putre
facti in aia extra portas hierlm ꝓiciãn
tur ⁊ in infernũ cruciãt. ¶ Per alias ṽo
beſtias tres itelligũt alie tres ſupra no
minate q̃ ſignificant alia tria peccata ſu
pradicta. A quibꝰ auferri poteſtas dicit
q2 ab omnibus illis tribꝰ irretitis aufer
tur poteſtas peccandi: dum per mortem
deficiũt. Si aũt vis ſcire q̃d illis beſtiis
ſpecialiter accidat: audi q̃d de prima di
citur Dañ. vij. Aſpiciebaʒ inquit donec
euulſe ſunt ale eiꝰ ⁊ ſublata eſt de terra.
Nã ſicut auis cũ habet alas euulſas vo
lare nõ põt ſʒ cadit inferius: ita veniet
tempus ꝙ ſuperbꝰ ſic deplumabit: ꝙ iaʒ
nõ poterit in altũ aſcẽdere: ſed demer

getur in profundū inferni. Unde tali dr Abdie.j. Si exultat⁹ fueris vt aq̄la: ⁊ ſi inter ſydera poſueris nidū tuū inde detrahā te dt dn̄s. ¶ De ſcd'a.ſ.luxuria dr Apo.xviij. Quātū glorificauit ſe ⁊ in delitijs fuit tātum date ei tormētum ⁊ luctū. ¶ De terra.ſ.pdo:i.vana gloria dr Hiere.ix. Nō glietur ſapiēs i ſapia: ⁊ nō glorieť fortis in fortitudine ſua: ⁊ diues in diuitijs ſuis. ſed in hoc glorietur q̄ gloriať ſcire ⁊ noſſe me: qr ego ſum dn̄s q̄ facio miſericordiā ⁊ iudiciū ⁊ iuſtitiā in terra: miſericordiā inq̄ȝ bonis ⁊ iudiciū malis. ¶ Ul'r dicere poſſum⁹ ꝙ ꝑ quatuor beſtias intelliguntur.

Seuitia tyrannorum.
Perfidia hereticorum.
Fallacia ſimulatorum.
Malitia emulatorum.

¶ De pͥma Threñ.iij. Urſus iſidiās factus eſt mihi leo i abſōditis. ¶ De ſecūda Eze.xix. Leo factus eſt ⁊ didicit capere p̄dam hoieſq̄ȝ comedere.ſ.ſuis fallacijs. ¶ De tertia Prouer.ij. Simulator ore decipit amicū ſuū. vñ legiť de q̄dam philoſopho ꝙ cum quidā ipſum laudaret. ipſe ſibi reſpondit. Quid laudas nū quid me vendere vis. ¶ De quarta ino minabili.ſ.malitia emulatoꝝ dr habere cornua.x.qr detractor.x.modis alteri detrahit. Primo in abſētia male de alio loquēdo. Scd'o modis quib⁹ pōt alteri malū inquirēdo Tertio malū qd' fit de alio publice diuulgando. Quarto per aliqua ſigna aim deſpiciēdo: vel ſubſanando.d. bñ ſcio quis ⁊ q̄lis ſit ille peſſime ſuſpitionē ingerēdo. Quito famā alteri denigrando. Sexto alteri adulando: qr ſi non pōt detrahere: adulatur ei. Septimo falſo aliū accuſādo. Octauo.d.ꝙ hoc ex cōſciētia facit. Nono dictis ſuis dilectionē illi⁹ de q̄ detrahit oñdēdo. Decio honorē ſuperioris ad quem loq̄tur ſimulādo. Scias te dilatare in his. Uñ Berñ. ſup cāti. ſmone.xxiiij. Detractores aūt quodā ſimulate verecundie vultu: cōceptā maliciā quā retinere nō poſſūt: obūbrare conantur. ¶ Idem Ber. in quodā ſermōe detractor ſi pauper es vilē te reputat. Si diues ambitioſum auarū ⁊ cupidum. Si affabilem diſſolutum. Si p̄dicator vel doctor es: honoris ⁊ hūani fauoris acq̄ſitorē. Si taces inutilē. Si ieiunas ypocritā. Si cōedis: deuoratorē. ¶ Per mōtē q̄ alibi deſertū dr. intelligiť pnia. q̄ inſtar deſerti vr̄ hoib⁹ aſpa. Ad quā trāſeūtes mare.i. deſerētes mūdū ⁊ vitia debent aſcendere per affectū ⁊ opa bona. ¶ Qual'r autē homo ire debeat in deſertū penitētie ad pugnādum cōtra vitia fuit figuratū.j. Mach. vbi ſētentialiter dr ꝙ iudas machabe⁹ ⁊ ionathas frater eius tranſierunt iordanem ⁊ abierūt viam triū dierum per deſertū ⁊ pugnantes contra inimicos obtinuerūt victoriam. Ubi ſciēdum ꝙ per iudam q̄ interpretatur confitens ⁊ ionatham qui interpretať colūba veniens intelligitur quilibet chriſtian⁹ qui inſtar colūbe dȝ habere ſimplicitatem: ⁊ inſtar iude deū firmiter confiteri. Ut ſic dicat cū pſ. Cōfitebor tibi dñe in toto corde meo in cōſilio iuſtorum ⁊ cōgregatiōe. ¶ Per iordanem vero q̄ interpretať deſcenſus intelligiť mūdus: in quo hō verſus mortē vadit q̄tidie deſcēdēdo iuxta illud Eze. xxvj. Deſcendent de ſedib⁹ ſuis oēs pͥncipes maꝛ.i.mūdi amari. ¶ Per deſertum aūt intelligiť ſtatus penitētie: qr ſicut in deſerto pauci hoies habitant: ita pauci ſunt q̄ velint ad penitētiā venire corporales delitias dimittēdo. Et tamē fructus eius eſt vita eterna: iuxta illud Mat.iij. Penitentiā agite appropinquabit enim regnū celorum. ¶ Per viā autem trium dierum intelliguntur tres ꝑtes pnitentie que ſunt cordis contritio. oris confeſſio ⁊ operis ſatiſfactio: ⁊ hec ſunt de quibus dn̄s eccl'i.xxv. In tribus beneplacitum eſt ſpiritui meo. Sic autē pōt hō ſecure cōtra inimicos accedere ⁊ de ipſis victoriā obtinere q̄b⁹. leuiti. 26. Perſeq̄mini iimicos vr̄os ⁊ corruēt corā vobis. ¶ Uel ꝑ mōtē itelligiť celeſtis pr̄ia. ad quē exēplo xp̄i trāſito mari. i.mūdo ⁊ derelictis vitijs debem⁹ aſcēdere. Ad qd' nos inuitat xp̄s Exo.xxiiij.d. Aſcēde in mōtē ⁊ eſto ibi. ¶ Iſte ē mōs libani de quo figuratiue dr eccleſiaſti.l. ꝙ ſymō ſacerdos magn⁹ ſtāt iuxta arā: circa ipſum corona fratrū: quaſi plantatio cedri i mōte libano ſic circa illū ſtete

ſunt quaſi rami palme: ⁊ oẽs filij aaron
in gloria ſua. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ p ſymonẽ
q̃ interpretat̃ obediẽs: intelligit̃ xp̃s qui
iuxͣ illud phi. ij. Fact⁹ eſt obediẽs vſq̃
ad mortẽ. Qui ſacerdos magn⁹ dici põt
quia pro ſalute humani generis ſe obtu
lit hoſtiã deo patri. Iſte iuxta araʒ ſtare
dr̃: qꝛ eſt in gloria pãdiſi qui põt dici ara
et tẽplum dei. Circa quem fratruʒ coro-
na eſſe dr̃: qꝛ oẽs fideles q̃ ſunt i p̃ria: q̃
fr̃s ei⁹ dicũtur rõne humanitatis aſſũ
pte. ipſum gl'ioſe circũdant. ¶ Dicit̃ ẽt
quaſi plãtatio cedri in mõte libano q̃ in
terpretat̃ cãdidatio ꝓpter nimiã purita
tẽ q̃ eſt ibi. Circa qđ ſcti q̃ ſunt in patria
ſtare dicunt̃ vt rami palme: qꝛ victorioſe
vincendo mundum: diaboluʒ carnẽ ⁊ vi
tia ad celeſtem patriam peruenerũt. Ut
ſic in gloria ſua ſint oẽs filij aarõ. i. om-
nes fideles. De q̃b⁹ Eſa. xxxij. Sedebit
ppl's meus in pulchritudine pacis ⁊ i ta
bernaculi fiducie et in requie opulẽta.

¶ Secunda pars.

SEquitur. Cum ſubleuaſſet er
go oculos ieſus ⁊c. Ubi tan-
git affectum viſceroſum ⁊ cõ-
paſſibilem quod probat affli-
ctoruʒ inſpectio. vbi quatuor
poſſumus conſiderare. ſcilicet.

Xp̃i compaſſionem.
Ipſius interrogationem.
Cuiuſdam dubitationis remotionem.
Apoſtoli reſponſionem.

¶ Quãtũ ad p̃mũ dicit. Cũ ergo ſuble.
⁊c. Ubi ſciẽdũ ſ'm Bedã. ꝙ eleuatio ocu-
lorum chriſti ſignificat compaſſionẽ quã
habuit chriſtus ad turbam indigentem
iuxta illud p̃s. Oculi eius in pauperem
reſpiciunt. ¶ Eleuatio etiã oculoꝝ xp̃i
ſ'm Bedã eſt nobis exemplũ honeſtatis
et pudicitie. ſ. hincinde oculos vertam⁹
vagabundos. ¶ Quantum ad chriſti in
terrogationẽ dicit: dixit ad philippũ ⁊c.
Ubi ſciẽdum ſ'm Chry. ꝙ xp̃s interroga
uit Philippũ: vt ex r̃nſione ei⁹ miraculũ
euidẽti⁹ apperet. ¶ Quantũ ad cuiuſdã
dubitationis remotioneʒ. dicit. Hoc aũt
dicebat tẽtãs eũ ⁊c. Ubi ſciendũ ꝙ quia
xp̃s interrogauit Philippũ. vñ ememus
panes ⁊c. poſſet aliquis credere ꝙ hec i
terrogatio veniret ex ignorantia xp̃i: q̃ſi
neſciens vnde poſſet paſcere turbã. qđ
ſʒ Chryſo. Remouet euãgeliſta. d. Scie
bat eñ qđ eſſet factur⁹. ¶ Interrogauit
etiã eũ ſʒ Chryſo. Ut ex reſpõſiõe ſua ꝓ
baret eũ: vt p ſignũ factũ duceret in cer
tã cognitionẽ de ſua potẽtia. ¶ Quãtuʒ
ad quartũ. ſ. apoſtoli reſponſionẽ dr̃. ⁊ re
ſpõdit ei Philipp⁹ ⁊c. Ubi ſciendum ſ'm
Alcuinũ ꝙ Philipp⁹ in hac reſpõſione:
tarditatẽ ſuam oſtendit. Nã ſi pfecte de
creatiõe inq̃t intelligeret: de ei⁹ potẽtia
⁊ largitate nõ diffideret. ¶ Sciẽdũ ẽ au
tem circa iſtam partẽ in qua fit mẽtio de
cõpaſſiõe quã xp̃s oſtẽdit ad turbas qđ
ſignificat pietatẽ quã de⁹ hʒ ad totũ ge-
n⁹ humanũ. Que ꝯpaſſio diuina fuit no
bis figurata Exo. iij. vbi ſentẽtial'r dici-
tur ꝙ cum populus iſraeliticus eſſet in
egypto ſub ſeruitute Pharaonis. clama
uerunt ad dominum: quorum vota exau
diens deus dixit Moy. clamor filiorum
iſrael venit corã me: vidiq̃ afflictionem
eorũ qua ab egyptijs opprimũtur: ſʒ ve-
ni mittam te ad Pharaonẽ vt educas fi-
lios iſrael de egypto. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ p
ppl'm iſraeliticũ exiſtentẽ ſub ſeruitute
Pharaõis intelligit̃ totũ gen⁹ humanũ
qđ ante aduẽtũ filij dei erat in tenebris
pctõꝝ ⁊ hoc ſub ſeruitute diaboli ſignifi
cati p pharaonẽ. ¶ Uidẽtes aũt patres
veteris teſtamẽti miſeria in q̃ erat totũ
gen⁹ humanũ clamabãt totis p̃cordijs:
vt eis dñs mitteret redemptoreʒ vñ p̃s.
Emitte manũ tuã d alto ⁊c. ¶ Dñs aũt
benign⁹ ⁊ pi⁹ vidẽs afflictionẽ ppl'i ſui
miſit moy. i. xp̃ʒ. Et iſte vt fortis ⁊ ꝓuid⁹
gen⁹ hũanũ de ptãte diaboli liberauit.
Uñ ipleta eſt ꝓphetia Eſa. d. Eſa. ix. Po
pulus qui ambulat i tenebris vidit lucẽ
magnam: habitãtib⁹ in regione vmbre
mortis. lux orta eſt eis. ¶ Tertia pars.

SEquit̃. Dicit ei vn⁹ ex diſci-
pulis ei⁹ ⁊c. Ubi tãgit effectũ
vigoroſũ ⁊ admirabilẽ qđ ꝓ-
bat famelicoꝝ refectio. Ubi
q̃tuor poſſum⁹ ꝯſiderare ſcʒ.

Naturam adiacentem.
Situm continentem.
Actum euidentem
Exceſſum eminentem.

¶ Quantũ ad primũ dr̃. Dixit ei vn⁹ ex

diſcipulis ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ illud miraculū: ꝙuis potuiſſet facere creādo de nihilo: tñ noluit. Uñ Chryſo. Nō em̄ materia ſubiecta indigebat: ſꝫ ne creature aliene viderent eſſe ab ei⁹ potētia nō ꝑis creaturis vtit ad materiā miraculorū. ¶ Quātū ad ſitū cōtinētē: dt ergo ieſus facite eos ⁊c. Ubi ſciēdū ſm Tho. ꝙ fenū de q̄ hic dr: erat herba viridis. Erat em̄ paſca qd in primo mēſe veris ꝑſiteſbat. ¶ Quantū ad actū euidentē dt. Accepit ergo ieſus panes ⁊c. Ubi ſciendū ſm Augu. ꝙ quinꝗ panes quos xp̄s ſic multiplicauit fuerūt quaſi q̄dam ſemia q̄ xp̄s p potentiam que in ip̄o erat multiplicauit eo modo quo per ſuam potētiā mltiplicāt ſemia terre mādata. ¶ Sciēdum eſt etiam ſm Chryſo. ꝙ xp̄s volēs facere tā ingens miraculū orauit ⁊ gratias egit deo. p̄mo vt daret exemplū comedētibus deo gratias agere. Secūdo vt nos in bñficijs poſtulandis ad orādū induceret. Tertio vt ex hoc turbā edificaret. ¶ Quātum ad exceſſum eminētē dicit. Ut autem impleti ſunt ⁊c.

Ubi tria poſſumus conſiderare ſcilicet.

Populi refectionem copioſam.

Collegij executionem virtuoſam.

Chriſti impoſitionem amoroſam.

¶ Quantū ad primū dicit. vt aūt ipleti ſunt. Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s populū famelicū ſatiauit ipſum ſequētē ⁊ in ipſo ſperātē. Ut impletū ſit illud p̄s. Oculi oim̄ in te ſperāt dn̄e ⁊ tu das eſcā illoꝝ i tpe oportuno ⁊c. ¶ Quantū ad xp̄i impoſitionē amoroſam dicit. Dixit diſcipulis ſuis: colligite ⁊c. Ubi ſciēdū ſm Au. ꝙ xp̄s p̄cepit diſcipulis vt fragmēta colligerēt: nō ꝙ turbe ea colligerēt vl' portarēt ad oſtendēdū ꝙ diſcipuli debebāt eſſe magiſtri orbis terrarum: quib⁹ cōmittebātur occulta ſcripturaꝝ alijs pandere q̄ poſſunt itelligi per fragmēta. ¶ Quātū ad collegij executionē dicit. Collegerūt ergo ⁊c. Ubi ſciēdū ſꝫ Chryſo. ꝙ xp̄s p̄cepit apoſtolos fragmēta colligere: nō quidem ad oſtētationem ſed vt oſtenderet miraculum factum non fuiſſe fātaſticum: ſed verum. ¶ Sciendū eſt aūt circa iſtam partē loquendo moraliter p ꝙ quinꝗ panes intelligūt quinꝗ que debent eſſe in vera p̄nia. ſcꝫ.

Contritio doloroſa.

Confeſſio puderoſa.

Jeiunium macerans.

Elcemoſyna recreans.

Oratio eleuans.

¶ Prim⁹ panis eſt ꝯtritio doloroſa. Nā peccator ꝯſiderās pct̄m aiam deformās dꝫ ꝯteri ⁊ dolore. Et ſic ſacrificiū ſe offerat deo qr p̄s. Sacrificiū deo ſpūs ꝯtribulatus: cor ꝯtritū ⁊ humiliatū de⁹ non deſpicies. ¶ Iſte eſt panis de quo p̄s. Cibabis nos pane lachrymaꝝ. ¶ Quid aūt ſit ꝯtritio audi Chry. in lib. de ꝯpunctiōe cordis. d. Cōtritio ē humiliati cordis vera ꝯpunctio: magna agere ⁊ humilia loq: iuſte opari ⁊ ſup peccatis timere ac tremere. Uñ Chry. ibidem Sola ꝯpūctio eſt q̄ facit aiam horreſcere purpurā deſiderare cilitiū amare lachrymas fugere riſuꝫ. ¶ Scd's panis ē ꝯfeſſio puderoſa. Nā poſtq̄ hō de pctō doluit dꝫ ipꝫ cū verecūdia nō cū riſibus ꝯfiteri. iuxta illud Eccl'i. xvij. Cōfiteberis viuēs viu⁹ ⁊ ſan⁹ ꝯfiteberis ⁊ laudabis deū ⁊ glorificabis in miſeratiōib⁹ ip̄ius. ¶ Quātū aūt bonū ſit ꝯfeſſio: audi. Au. i lib. de penitētia. d. Cōfeſſio ē ſal⁹ animaꝝ: diſſipatrix vitioꝝ: reſtauratrix ꝟtutū: oppugnatrix demonū: q̄d plura: obſtruit os inferni: portas apit paradiſi. ¶ Terti⁹ panis eſt ieiuniū macerās. Nā qui deliq̄t p delitias corporis: dꝫ ip̄m affligere p ieiuniuꝫ ⁊ alias auſteritates corporis. vnde Johel. ij. Cōuertimini ad me i toto corde veſtro i ieiunio ⁊ fletu ⁊ plāctu: ⁊ ſcindite corda vr̄a ⁊ ñ veſtimēta vr̄a. ¶ Quātū aūt bonū ſit ieiuniū: audi Aug. in ſermone de ieiunio. d. Jeiuniū purgat mētē: ſubleuat ſenſū: carnē ſpūi ſubijcit cor facit ꝯtritū ⁊ hūiliatū: ꝯcupiſcentie nebulas diſpgit: libidinū ardores extiguit charitatis volumē accēdit. Quartus panis ē eleemoſyna recreās. Nā q̄ p pct̄m auaritie deū offēdit. aliena vſurpādo: vl' ſua idebite ꝟtinēdo. dꝫ largas eleemoſy. facere: qr Tob. 4. eleemoyſna ab oī pctō ⁊ a morte liberat ⁊ nō patit̄ aiam ire in tenebras. Uñ Eſa. lviij. nobis dr. Frāge eſurienti panē tuū egenos vagoſꝗ iduc i domū tuā cū videris nudū opi eū ⁊ car

nē tuā ne deſpexeris. ¶ Quātū aūt bo-
num ſit eleemoſyna: audi Chry. ſuper
Matt. d. Medicamētū forti⁹ qd̄ maxime
opaꝛ i pnīa: eleemoſyna ē. ¶ Quit⁹ pa-
nis eſt oratio eleuās. Nā q̄ offendit deū
ſupbiēdo: dꝫ orationi inſiſtere: vt ꝑ ora-
tionē ſe hūiliās: adipiſcaꝛ veniā de pec
catis. Ut dicaꝛ de ipo illud Eccli. xxxix.
Apiet os ſuū in orōne ⁊ ꝓ delictis ſuis
depcabiꝛ. Iſte eſt panis de quo ps. Pa-
nē angeloꝝ māducauit hō ⁊ cibaria mi
ſit eis i abundātiā. Nā ſicut angeli deū
cōtinue cōtēplanꝛ: ſic hō dꝫ in deū erigi
ꝑ oratiōez deuotā. ¶ Quātū aūt bonū ſit
oratio: audi Caſſiodoꝝ ſup ps. d. Oratio
pura eſt ꝑ quā ira dei ſuſpēdiꝛ venia ꝓ-
curaꝛ: pena refugiꝛ ⁊ premioꝝ largitas
impetraꝛ: cū dn̄o loquiꝛ cū iudice fabu-
laꝛ pſentē ſibi facit quē videre nō pua-
let: ad penetrabilia iudicis peccator ad
mittiꝛ: ⁊ null⁹ inde reſpuiꝛ vbi q̄ in ea
tepid⁹ ineniꝛ. ¶ Quis ꝟo dignā oratio-
nē deo faciat: audi Greg. ij. libro mora-
liū. d. Ille deo verā orationē exhibet q̄
ſemetipſū: qꝛ puluis ſit hūiliter videt: q̄
nihil ꝟtutis ſibi attribuit. q̄ bona q̄ agit.
eſſe de mia cōditoris agnoſcit. ¶ Quia
ꝟo iſti quinqꝫ panes ſunt ordeacei ⁊ aſpe
ri: qꝛ durū eſt hoi predicta facere. vt to-
lerēꝛ facili⁹. duo piſces adiūgunꝛ. vt pa
nibus ſaporem inducāt. Ubi ſciendū ꝙ
ꝑ duos piſces intelligiꝛ duplex ꝯſidera
tio quā penitēs dꝫ habere. ſ. cōſiderare
ꝙ q̄uis pnīa ſit aſpera: tn̄ ꝑ ipam acq-
rit iocūditatē pmij: ⁊ euadit eternitatē
ſupplicij. ¶ Uel ꝑ quinqꝫ panes: itelligū
tur quinqꝫ que hō debet cōſiderare. ſcꝫ.

Cognitio ſui.
Pudor commiſſi.
Dolor amiſſi.
Timor iudicij.
Horror inferni.

¶ Prima cōſideratio eſt cognitio ſui. dꝫ
eñ cognoſcere quis ſit: qꝛ formatus de
vili materia. Unde ſupbiēti ⁊ nō cogno
ſcenti cōditionem ſuā dꝛ Eccli. x. Quid
ſupbis terra ⁊ cinis. q. d. materiā ſupbiē
di nō habes. qꝛ ſm Ber. cōceptio culpa:
naſci miſeria. viuere pena ⁊ mori angu
ſtia. ¶ Secūda eſt pudor cōmiſſi. Nā ho
mo dū cogitat vilitatem peccati ⁊ turpi
tudinem. dꝫ ꝯfundi ⁊ erubeſcere. Unde
ps. Induāt q̄ detrahunt mihi pudore: ⁊
operiāꝛ ſicut dyploide confuſiōe ſua. Et
Eze. xxxvj. Cōfundimini ⁊ erubeſcite ſu
ꝑ vr̄is. ¶ Tertia eſt dolor amiſſi. Nā qn̄
cōſiderat ꝙ amiſit diuinā grāz quā rece
perat in baptiſmo āgeloꝝ ſocietatē ⁊ im
mēſaꝫ gloriā quā in futuro expectat mul
tū dꝫ dolere dicēdo cū ps. Circūdederūt
me dolores mortis: ⁊ torrentes iniquita
tis ꝯturbauerūt me. ¶ Quarta eſt timor
iudicij. Nā peccator cōſiderās ꝙ in die
iudicij oportebit eū de ſuis offenſiōib⁹
reddere rōnē: multū dꝫ timere et dicere
cū ps. Timor ⁊ tremor venerūt ſup me
ꝯtexerūt me tenebre. ¶ Quita eſt hor-
ror inferni. Nā peccator cōſiderās ſerui
tutē penarū inferni ⁊ ſocietatē malignā
dꝫ horrere. Nā ibi ē terra tenebroſa ⁊ op
ta mortis caligine ꝟra miſerie ⁊ tenebra
rū vbi vmbra mortis ⁊ null⁹ ordo: ſꝫ ſem
pitern⁹ horror inhabitat. Job. x. Ubi ſi-
cut dꝛ Eſa. lxvj. ꝟmis nō morieꝛ ⁊ ignis
eorum nō extingueꝛ. ¶ Iſta quintuplex
cōſideratio q̄ peccatorē debet affligere
fuit figurata per cruciatū quinqꝫ mēſiū
locuſtaruꝫ: de quo dꝛ ſentētialiter Apo.
ix. ꝙ locuſte exierūt in terrā ⁊ preceptū
eſt eis: ne lederēt fenū terre: neqꝫ omne
viride: neqꝫ omnē arborē: niſi tm̄ hoies
qui nō habēt ſignū dei in frontib⁹ ſuis:
⁊ datum eſt illis ne occiderēt eos: ſed vt
cruciarent mēſib⁹ quinqꝫ. ⁊ cruciat⁹ eo
rum vt cruciat⁹ ſcorpij cū ꝑcuti hominē.
¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ locuſtas q̄ ſunt ani
malia terre naſcentia corrodētia: intelli
gitur ſinderēſis ſiue ꝯſciētia q̄ debet de
peccatis perpetratis hoiez mordere: in
telligi remorſu: dꝫ cruciari grauiſſime ꝑ
cōtritionem amarā: qui cruciat⁹ inſtar
ſcorpionis dꝫ eē: qꝛ ſicut ſcorpio cauda
ꝑcutit: ⁊ percuſſo dolorez ingerit: ſic ho
mo ſe cogitando mortalē: que mors per
caudā q̄ eſt vltima pars aīalis pōt intel
ligi dū ſua delicta cogitat: ⁊ qd̄ de ipis
hꝫ rationē reddere: ⁊ penā debitā ſuſtine
re: dꝫ merito ꝑ doloris amaritudinē cru
ciari. ¶ Iſte aūt cruciat⁹ dicit eſſe q̄nqꝫ
menſiū ꝓpter quinqꝫ cōſiderationes p-
dictas. Iſte ꝟo cruciat⁹ ad mortē nō dꝛ
qꝛ q̄uis hō de pctis mltū dolere debeat

tamẽ deſperare nõ dꝫ:ſed ſperare in di-
uina mia vt veniã mercat. ¶ Signãter
aũt dꝛ ꝙ ledere nõ debebãt fenũ tre ꝛc.
qꝛ per fenũ terre intelligit vir humilis:
qui inſtar feni vilẽ ſe reputat:dũ terraꝫ
ſe cognoſcit futurũ ꝛ eẽ. Per omne viri
de ꝟo intelligitur vir habens diuinam
gratiã aiam irrigantẽ. Per arborẽ autẽ
fructiferã:vir fructificãs ꝑ opera bona.
Hos locuſte.i.remorſus ꝯſcientie nõ dꝫ
ledere qꝛ ſũt ſine pctõ. ¶ Per hoies ꝟo
nõ habẽtes diuinã imaginẽ in frontibꝰ.
i.in mentibꝰ ſuis:intelligũt peccatores
in qbꝰ ꝑ pctm̃ eſt imago dei abolita. Et
hos debẽt cruciare.i.recordare cõſcien
tia ꝯſiderãdo ſupradicta. ¶ Qꝛ ꝟo i hoc
cruciatu ꝛ remorſu cõſcientie:inſtar pa
nũ de ordeo ſentitur aſperitas ne hõ de
ſperet de venia:adducũt duo piſces ſa-
porẽ p̄bentes.ſ.redẽptio ſufficiẽs ꝛ mia
indulgẽs. Magna eñ cõſolatio eſt pec-
catori:qñ cogitat ꝙ ſanguine xp̄i ieſu eſt
ſufficiẽter redẽptus Et qñ cõſiderat xp̄i
miſericordiã q̃ tante immenſitatis eſt:ꝙ
omnẽ ad ſe recurrẽtẽ recõſiliat ſibi. Un
de p̄s. Apd dominũ miſericordia ꝛ co-
pioſa apd eũ redẽptio. ¶ Per.xij.autẽ
cophinos q̃ ſupauerũt ꝛ reſeruati ſunt
intelligit eterna gloria q̃ veris penitẽti
bus q̃ reficiunt quinqꝫ p̄dictis panibus ꝛ
duobꝰ piſcibꝰ reſeruat:q̃ eſt ſuperabun
dans ſicut numerus duodenariꝰ. ¶ Uel
per quinqꝫ panes quos habebat puer in
telligũtur.v.plage xp̄i:quas xp̄us ſicut
puer ſine macula purus ꝛ innocẽs ꝑ no
bis ꝑtulit. Qui ordeacei dicũtur ꝑpter
aſperitatẽ grauiſſimã eiꝰ ꝛ dolorẽ. Per
duos aũt piſces itelligũtur in xp̄o diui-
nitas ꝛ humanitas:qꝛ ſicut piſces dũ co
medũt guſtũ delectãt:ſic dlectatio hois
eſt in viſiõe diuia ꝛ humanitate in xp̄o.
Iſti duo piſces hoieꝫ reficiẽtes poſſunt
figurari ꝑ duas ꝟgas de quibꝰ dꝛ zach.
ij. Aſſumpſi mihi duas virgas:vnã vo-
caui decorẽ:ꝛ alterã funiculũ ꝛ paui gre
geꝫ. Per virgã eñ que vocat decor:intel
ligitur xp̄i diuinitas decor imẽſus. Per
virgam ꝟo que vocat funiculꝰ itelligit
xp̄i humanitas:qꝛ funiculus fit de cana
bo qđ habet ortũ a terra ita xp̄s habuit
corpus nobis ſimile ꝛ terrenũ. His duo
bus virgis dicitur gregem paſcere:qꝛ
grex beatoꝝ reficitur:dum cõtemplatur
diuinitatem ꝛ hũanitatẽ in xp̄o. Uel per
v.panes ꝛ duos piſces q̃ ſatiũt.vij.itel-
ligunt.vij.dotes btõꝝ in patria. Unde
q̃libet btũs põt figurari ꝛ cãdelabrũ de
q̃ zach.iiij. Uidi ꝛ ecce cãdelabrũ aureũ
totũ:ꝛ lãpas eiꝰ ſup caput eiꝰ: ꝛ.vij.lu-
cerne ipſiꝰ ſup illõ. Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ illud
cãdelabrũ totũ aureũ intelligit q̃lꝫ ſan-
ctus q̃ ad modũ candelabri:erectus fuit
in deũ per rectã intẽtionẽ ꝛ fuit aureꝰ ꝑ
intenſam deuotionẽ. Per lãpadẽ autem
domũ illuminantẽ intelligitur xp̄s illu-
minãs hierl'm ſupnam. Uñ Eſa.lxij. Sal
uator eius vt lampas accẽdat. Per.vij.
vero lucernas itelligũtur.vij. dotes q̃s
habet q̃libet ſanctꝰ. Iſte.vij. dotes poſ-
ſunt figurari per.vij.ſtellas de quibus
ſnialiter dꝛ Apoc.j. Uidi.vij. cãdelabra
aurea ꝛ i medio coꝝ ſimilẽ filio hois ve
ſtitum podere ꝛ p̄cinctum ad mamilles
zona aurea ꝛ habebat in dextera ſua.vij.
ſtellas. Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ ſimilẽ filio hois
itelligit xp̄s formã ſerui accipiẽs in ſi-
militudinẽ hoim factꝰ ꝛ habitu iuẽtus
vt hõ Phil.ij. Per ſeptẽ ꝟo candelabra
aurea intelligit vniuerſitas ſctõꝝ in pri
ma qꝛ.vij.vniuerſitatẽ ſignificat. Uñ di
xit ãgelꝰ raphael tob. Ego ſum raphael
angelꝰ vnus ex.vij.qui aſtamꝰ añ dñm.
Per veſtem ꝟo poderis:itelligit xp̄i hu
manitas.vt dicat de ip̄o ſap.xviij. In ve
ſte eñ poderis quã habebat:totus erat
orbis terrarũ ꝛ parẽtum magnalia in q̃-
tuor ordinibus lapidũ erãt ſculpta. Nã
reuera in veſte poderis.i.in humanita-
te xp̄i poteſt dici ꝙ erat totꝰ orbis terra
rum:qꝛ in ea cõtinebat diuinitas totuꝫ
mundum gubernãs. Parentũ quoqꝫ ma
gnalia ſcripta erãt in podere.i.in hũani
tate:et hic in q̃tuor ordinibꝰ lapide:qꝛ ſi
reſpiciamus parẽtes:eius deũ ſcꝫ q̃tuꝫ
ad diuinitatẽ ꝛ virginem quãtum ad hu
manitatẽ:inuenicmꝰ ex parte ꝟginis in
xp̄o natiui.ꝛ mortalitatẽ. Ex parte vero
dei:reſurrectionẽ et aſcenſionẽ:q̃ q̃tuor
per quatuor ordines lapidũ deſignãtur
Per zonã ꝟo aureã:intelligit itenſa cha
ritas:quam ad humanũ genus xp̄s ha-
buit ꝑpter quã voluit icarnari. Per.vij.

aūt ſtellas itelligūt. vij. dotes p̄dicte: q2 ſicut celū ſtell' ornat: iux̄ illō Eccl. xliij. Species celi glīa ſtellaꝝ: ita ſcti in pr̄ia p̄dictꝫ dotibꝰ decorant. Unde Baruch. iiij. Stelle dederūt lumē i cuſtodijs ſuis ⁊ letate ſunt. i. letari ſctōs fecerūt. Per xij. cophinos q̄ ſuperfuerant: intelligit ſupabūdās beatitudo: q2 nō tm̄ poſſunt haurire de btitudine: q̄ adhuc ſupabundāter remaneat in obiecto: q2 ifinitū a finito nō pōt totalit̄ cōprehendi. Hoc aūt fuit figuratū. Exo. xv. vbi ſnialiter dicit̄ ꝙ filij iſrael egreſſi de egypto venerūt in helym: vbi erāt. xij. fontes aquaꝝ. ⁊. lxx. palme ⁊ caſtrametati ſūt iuxta aq̄s. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ filios iſrael qui egreſſi ſunt de egypto: intelligūt ſancti in patria: q̄ egreſſi ſunt de mūdo ſignificato ꝑ egyptū. Per helym ꝟo q̄ iterp̄tat̄ fortis coꝝ: intelligit̄ deꝰ: de q̄. j. Reg. ij. Nō eſt fortis ſicut deꝰ noſter. Ad illū aūt dicuntur veniſſe: dū ſibi in pr̄ia ꝑ glīaꝫ cōiungunt̄. Per. xij. ꝟo fontes: itelligit̄ ſupabūdās gloria q̄ continet̄ in deo: quā nō poſſunt totaliter exhaurire: ſꝫ ſicut a fonte ſemꝑ emanat riuulus ⁊ fons non deſiccatur: ſic a deo emanat glīa ad beatos in patria: ⁊ tamen in ip̄o ſemper remanet plus ꝙ̄ credi vł itelligi poſſit. Per palmas ꝟo q̄ ſunt in ſignū victorie: itelligit̄ victoria quā ſcti de vitijs habuerūt viuēdo. Uñ de iſtis Apo. vij. Qui ſunt ſtantes ante thronū ⁊ in cōſpectu agni amicti ſtolis albis ⁊ palme in manibꝰ eorū. Signanter autem dicit̄ ꝙ caſtrametati ſunt iuxta aq̄s: q2 ſancti i glīa iuxta deū in quo ē inſtar aquaꝝ abūdātia glīe ſuā ſtationē fixerūt. Per ſeſſionē āt ſuꝑ fenū itelligit̄ dn̄iū qd̄ dꝫ hr̄e aīa ſuꝑ corpꝰ ⁊ ſenſualitatē: q2 corpꝰ ſiue ſenſualitas ſignificat̄ ꝑ fenū: q2 Eſa. xl. Omnis caro fenū ⁊ omnis glīa eiꝰ q̄ſi flos agri. Qui igit̄ vult ꝑuenire ad celeſtē patriā vt ſatiet̄ ſeptē p̄dictis dotibꝰ: dꝫ ſuꝑ fenum ſedere: id eſt animaꝫ ratio ſuper corpus ⁊ ſenſualitatem principatum tenere.

¶ Quarta pars.

Sequit̄. Illi ergo homies cū vidiſſent ⁊c. Ubi tāgit ſucceſſuꝫ fructuoſum: qd̄ ꝓbat populorū cōmēdatio. Ubi ſciēdū ſcd̄m Aug. ꝙ turba cū vidiſſet ſignū qd̄ fecit ieſus mirabat̄: q2 ip̄m nōdū perfecte cognouerat deū eē: q̄ ſi vere deū cognouiſſet mirari nō debuiſſet cū videat continue maiora fieri q̄ tn̄ hoies nō mirant̄. ¶ Sciendum eſt autē ꝙ iſte ꝓpheta de quo fit hic mentio fuit
Prophetatus veriſſime.
Figuratus nobiliſſime.
Demōſtratus certiſſime.

¶ Primo fuit ꝓphetatus veriſſime vt̄ Moy. Deutero. xviij. Prophetā ſuſcitabo eis ſimilē tui: ⁊ ponā ꝟba in ore eiꝰ loqueturq̄ ad eos omnia q̄ precepero illi q̄ autem verba eiꝰ que loquet̄ in nomine meo audire noluerit: ego vltor exiſtā. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ iſte ꝓpheta chriſtꝰ ſimilis fuit. Moy. q̄ eduxit ip̄m de egypto ⁊ de ſeruitute pharaonis vt terrā ꝓmiſſionis acq̄rerent: ita chriſtꝰ genꝰ humanū de tenebris peccatoꝝ eduxit ⁊ de ſeruitute diaboli: ⁊ ſic pōt terrā ꝓmiſſionis ꝑcipere. q2 trāſeundo ꝑ deſertū penitentie poterit ad celeſtē pr̄iaꝫ ꝑuenire. ¶ Dicit̄ aūt ꝙ qui hunc prophetā. i. chriſtū noluerit audire: deꝰ vltor exiſtet: id eſt vt eū eternaliter puniat. ¶ Scd̄o fuit figuratꝰ nobiliſſime ꝑ ſamuelem de quo dicit̄. j. Reg. iij. Cognouit vniuerſus iſrael a dā vſq̄ berſabe ꝙ fidelis ſamuel ꝓpheta eſſet domini. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per ſamuelem qui interpretatur poſtulatus a domio: intelligitur chriſtꝰ qui magnis deſiderijs fuit poſtulatus a patribꝰ veteris teſtamēti. Unde Moy. Exo. iiij. Obſecro dn̄e mitte quem miſſurꝰ es. Per dan autē q̄ interp̄tatur iudiciū intelligunt̄ viatores qui adhuc iudiciū diuinuꝫ expectant. Per berſabee que interpretatur puteus ſatiās: intelligūt cōp̄hēſores q̄ in celeſti patria diuina glīa ſatiantur. ¶ Per iſrael autē intelligūt oēs hoies q̄ creati ſunt vt in hoc mūdo deum videant per fidē ⁊ in futuro ꝑ ſpeciē. Uniuerſus igit̄ iſrael a dan vſq̄ berſabee. i. tam viatores ꝙ̄ cōp̄hēſores cognouerūt ꝙ fidelis ſamuel. i. xp̄s ꝓpheta dn̄i eēt. ¶ Tertio fuit demōſtratꝰ certiſſime. Uñ Luc. vij. dr̄ ꝓpheta magnꝰ ſurrexit i nob̄ ⁊ q2 viſitauit deꝰ plebē ſuā. Nā nos viſitauit vt a pctīs nos redimeret ⁊ ad vitā eternā nos ꝑduceret. Ad quā ⁊c.

Dñica de paſſione. Euāge.xxvj.

Quis ex vobis arguet me de pctō. Jo.viij.

Nos videm⁹ ꝙ inter alia q̄ deſiderat homo eſt ſcire. vnde phs.j.Meta. Oēs homines natura ſcire deſiderant. Uidem⁹ etiam ꝙ tantum eſt deſiderium ſciendi naturaliter inſertum hoi: ꝙ ſi aliquādo pars videat alios inuicē loquentes: ſtatim appetit ſcire q̄d dicūt. Silr̄ ſi ocul⁹ aliqñ videat feda: tñ difficile ē hoi a talib⁹ oculū auertere: quin ad illa ītuēda fortius inclineṫ: qđ ex alio nō eſt: niſi ꝙ homo ſcire deſiderat: ⁊ cognoſcere q̄ nō nouit. Quod aūt hō naturaliter ſcire deſideret eſt valde cōſonū rationi: q₂ naturaliter vna queq₃ res appetit pfectionē ſibi debitā tāq̄ ſuū ꝓpriū cōplemētū. Cum igiṫ pfectio anime rōnalis ſit ſciētia: merito hō ſcire deſiderat vt poſſit eē pfectus. Quia vo huiuſmodi ſcientia a ſe homo aliqñ inuenire nō poteſt: doctore indiget inſtruente: quē dȝ attenti⁹ audire. Quia igiṫ xp̄s eſt bon⁹ doctor et verax: ideo merito debet reuerēter audiri. Et hoc eſt quod nobis hic innuiṫ. vbi quatuor tangit. ſcȝ.

Euidentiā doctrinalē in inſtruendo.
Excellentiā imperialem in eſſendo.
Exiſtentiam eternalem in durando.
Pacientiā virtualem in ſupportando.

Primū pbat claritas ſciētialis. Scđȝ dignitas ſingularis. Tertiū prioritas tpalis. Quartū hūilitas exēplaris. Primū in pricipio. Scđȝ ibi. Dixerṫ ergo iudei ⁊c. Tertiū ibi. Dixerṫ ergo iudei q̄nq̄. ⁊c. Quartū ibi. Tulerṫ ergo lapides ⁊c.

Prima pars.

Quantū ad primum vbi tangit ⁊c. quod ꝓbat ⁊c. dicit. Quis ex vobis ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ illa doctrina que non ſolum defectum nō habet: ſed etiā eſt valde proficua merito debet audiri. Ut igiṫ xp̄s ſuā doctrinam nō ſpernendam: ſed audiendā demōſtraret eā oſtendit carere defectu ⁊ magnā vtilitatē habere. Et inquātum oſtendit eam carere defectu: duo facit: quia primo facit hoc ſecūdo poniṫ iudeorū calūniatio. Ad euidētiā pmi ſciēdū eſt ꝙ xp̄s multotiēs arguerat iudeos ꝙ nō credebāt veritati quā publice p̄dicabat qui forte potuiſſent malitioſe dicere: ꝙ hoc erat ꝓpter defectum ex parte xp̄i vel ipſius doctoris: hoc autē excludit xp̄s: oſtendens ꝙ nō eſt defect⁹ ex parte ſua nec ex parte ſue doctrine: ſed magis ex parte ipoꝝ. Ubi ſciēdū ꝙ ad hoc ꝙ aliqua doctrina nō audiatur: poteſt eē triplici de cā. Primo ꝓpter malitiā docentis. Unde Grego. in quadā Omel. Cuius vita deſpicitur: reſtat vt eius p̄dicatio cōtēnaṫ. Plus eñ hodie trahunt exempla: q̄ vba. Secūdo poteſt eſſe ꝓpter falſitatē doctrina: nam licet aliquādo doctor ſit bonus moraliter: ſi tamē ignoret veritatē doctrine: ⁊ neſciat pferre eam: non libēter audiṫ. Tertio poteſt eſſet ex defectu ⁊ malitia audientis: q₂ poteſt eſſe audiens ita malus ꝙ non curat addiſcere quia. Sap.j. Jn maliuolam animā nō introibit ſapientia nec habitabit in corpe ſubdito peccatis. Secundū hic xp̄us tria facit: q₂ pmo oſtēdit ꝙ nō eſt ex parte docentis iniquitas. ſcđo nec ex parte ſue doctrine aliqua falſitas. tertio ꝙ eſt ex parte audientiū pverſa malignitas. Quātum ad primū dicit. Quis ex vobis arguet me de pctō. Ubi itēdit xp̄s talē rationē. Jn doctore q̄ nō poteſt argui de peccato: nō eſt malitia: ⁊ per ꝯſequēs nec doctrina ſua q̄tū eſt ex parte docētis eſt defectuoſa. ſed ego non poſſuȝ argui de pctō: ergo i me nō ē ⁊c. Et hoc eſt qđ dicit. Quis ex vobis arguet me de pctō. q.d. null⁹. q₂ de me dr̄. j. Pe. ij. Qui peccatū nō fecit nec inuent⁹ eſt dolus in ore eius. Licȝ aūt chriſt⁹ ſic ſine pctō fuerit: tamē ſm Greg. ꝓpter ſuā māſuetudinē nō dedignatus eſt ſe iudeis oſtēdere rōnabiliṫ eē ſine peccato. Sciendum eſt ꝙ xp̄s peccare non potuit: quia peccatum nō cadit niſi in animam que patitur aliquā vacuitatē gratie. Illa igitur anima q̄ totaliṫ eſt plena gratia nullam vacuitatem habens peccare nō poteſt. Sed aīa xp̄i fuit talis quia Joan. j. Uidim⁹ gloriā eius gloriā quaſi vnigeniti a pr̄e plenū gratie ⁊ veritatis: ergo

triplici de cā e alienig. dottrine despici

pctum nō cadit niſi in anima ... q̄ re ... cuam

peccare nõ potuit. ¶ Sciẽdũ eſt autẽ ꝙ
lȝ xp̃s peccatũ nõ habuerit: tñ ꝓ peccatis
humani gñis ſatiſfecit. Hoc autẽ fuit fi-
guratũ. Leui. xvj. vbi ſentẽtialr̃ dr̃ ꝙ qñ
popul⁹ peccauerat ⁊ debebat expiari a
peccatis offerebat duos hircos quorum
vn⁹ interficiebat̃: ⁊ de ſanguine ei⁹ aſp
gebat totũ tabernaculũ ⁊ mũdabat̃. Ad
aliũ autẽ hircũ accedens ſacerdos con-
fitebat̃ ⁊ dicebat ſacerdos ſup caput ei⁹
oĩa peccata in generali. Et ſicut dt̃ magi
ſter hiſtoriaꝝ ſcribebat ea in vna char-
ta ⁊ illaȝ imponebat collo hirci ⁊ ille hir
cus non interficiebatur: ſed mittebat̃ in
deſertum: ⁊ ſic portando peccata populi
populus expiebat̃ a peccatis: ⁊ recõci-
liabatur deo. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per po
pulum tranſgreſſorem intelligitur totuȝ
gen⁹ humanũ in qđ intrauit peccatũ ꝓ-
pter tranſgreſſionẽ primorũ parẽtũ. Ut
autẽ genus humanũ expiaretur a pctõ:
⁊ recõciliaret̃ deo: oportebat ꝙ offerren
tur deo hirci. per quos itelligit̃ xp̃s. de
quo Eph. v. dilexit nos: ⁊ tradidit ſemet
ip̃m ꝓ nobis oblationẽ ⁊ hoſtiaȝ deo in
odorem ſuauitatis. Ubi ſciendum ꝙ in
xp̃o erãt due nature in eadem pſona ſcȝ
diuinitas ⁊ hũanitas ſignificate p duos
hircos. Nã per hircum qui interficieba
tur: de cui⁹ ſanguine totum tabernacu-
lũ madebatur: itelligitur hũanitas xp̃i
ſecũdũ quã ip̃e veraciter fuit pro nobis
mortu⁹: ⁊ tunc totum tabernaculũ id eſt
totuȝ genus humanum in quo inſtar ta-
bernaculi debet habitare chriſt⁹ per gra
tiam fuit ſufficienter expiatũ. Et hoc eſt
quod dt̃ aplus Heb. ix. Si enim ſanguis
hircorum aut taurorũ ⁊ cinis vitule aſ-
perſus inquinatos ſanctificat ad emun
dationeȝ carnis quantomagis ſanguis
xp̃i qui p ſpiritũ ſctm̃ ſemetip̃m obtulit
immaculatũ deo: emundabit conſciẽtiã
noſtram ab operibus mortuis ad ſeruiẽ
dũ deo viuenti. ¶ Per hircũ vo q̃ nõ in-
terficiebat̃: itelligit̃ xp̃i diuinitas: q̃ nec
mortua fuit nec mori potuit. Sicut autẽ
hircus ille quantũ in ſe erat peccatũ nõ
habebat: ſed peccata erãt ſcripta ſolũ in
charta que nõ erat de corpe hirci. Porta
bat aũt peccata totius pp̃li. Sic xp̃s pec
catũ nõ habebat nec habere potuit: pec
cata autẽ toti⁹ generis hũani portauit
iuxta illud. j. Pe. ij. Pctã noſtra ip̃e tulit
i corpe ſuo ſup lignũ: vt peccatis mor-
tui iuſtitie viuam⁹: cuius liuore ſanati
eſtis. ¶ Signãter ãt dr̃ hirc⁹ iſte. i. chri-
ſtus in deſertũ emiſſus: qꝛ tpe paſſionis
ſue: qñ pctã noſtra pertulit fuit duct⁹ ex
tra hierl̃z ad mõtẽ caluarie: ſic aũt emiſ
ſo ⁊ crucifixo xp̃o ieſu gen⁹ humanũ ex
piationẽ a peccatis recepit: ⁊ reconci-
liationẽ cũ deo. Uñ. ij. Cor. v. De⁹ recõ
ciliauit nos ſibi p xp̃m. ¶ Sciendũ eſt
aũt ſm Chryſo. ꝙ lȝ xp̃s de ſeip̃o dixe-
rit ꝙ non hẽbat pctm̃: nõ tñ nos ſic dice
re poſſumus. Uñ Prouer. xx. Quis põt
dicere mũdum eſt cor meũ: ⁊ purus ſuȝ
a pctõ. q. d. nullus. Nã. j. Jo. j. Si diceri
mus qꝛ pctm̃ non habem⁹: nos ip̃os ſe-
ducim⁹ ⁊ veritas in nobis nõ eſt: qꝛ Ro.
iij. Oẽs peccauerũt ⁊ egẽt grã dei. ¶ Lȝ
aũt hõ peccauerit: attẽdat tñ miam dei:
qui ſe humiliãtes ad ſe recipit: iuxta qđ
ip̃e dt̃ Ezechielis. xviij. Si aũt impius
egerit penitẽtiaȝ: ab oĩbus pctis ſuis q̃
opat⁹ eſt: ⁊ cuſtodierit aĩa p̃cepta mea ⁊
fecerit iudiciũ ⁊ iuſticiã: vita viuet ⁊ nõ
moriet̃ omniũ iniquitatũ ei⁹ q̃ operat⁹
eſt nõ recordabor. ¶ Hoc aũt fuit figura
tum. ij. Reg. xij. in Dauid: de quo ſentẽ-
tialiter dicit̃ ꝙ cũ grauiter offendiſſet
deuȝ in adulterio berſabee ⁊ in ꝑditiõe
⁊ interfectione vrie ⁊ cominatus fuiſſet
deus ſibi morteȝ per nathan prophetaȝ
qui edixit ei parabolice de ouibus: ꝯpũ
ctus dauid dixit peccaui. Cuius hũilita
tẽ vides dominus dimiſit ſibi peccatũ.
¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ per dauid inquãtũ deũ
offendit intelligit̃ q̃libet peccator. Per
nathan vo dei nunciũ: intelligitur inſpi
ratio iterna vl̃ predicatio externa p quã
hõ reprehenditur de peccato. Uñ homo
autẽ ſic reprehẽdit̃ dȝ inſtar dauid: cum
humilitate dicere peccaui: ⁊ tunc de⁹ ſi
bi parcet ſicut dauid. Uñ Ber. Dum da
uid ſe humiliauit. dixit peccaui: i verbo
triſyllabo: dimiſit ſibi de⁹ tria peccata p
maxima. ¶ Cõſidera igitur o miſer pec
cator imẽſaȝ dei miſericordiã ⁊ ꝯuertere
ad penitentiã: Unde Eſa. lv. Derelinq̃t
impius viam ſuã: ⁊ vir iniqu⁹ cogitatio
nes ſuas et reuertat̃ ad dñm ⁊ miſerebi

tur eius ꝛ ad deum noſtrum: qm̄ mult⁹ eſt ad ignoſcendum. Licet autem de⁹ ſic ſit miſericors: tñ aliqui ſunt ita obſtinati in vitijs ꝙ nolunt ad deum ꝯuerti. De quib⁹ figuratiue dicit̄ hiere.xvij. Peccatum iuda ſcriptū eſt ſtylo ferreo ī vngue adamātino: ꝛ exaratū ſup̄ latitudine cordis eoꝝ. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ iudā q̄ interp̄tat̄ confitēs vel gloriās intelligit̄ quilꝫ hō qui dꝫ ꝑ verā fidem deū ꝯfiteri ꝛ ip̄m de receptis bn̄ficijs glificare iuxta illud p̄s. Cōfitemini dn̄o ꝛ inuocate nomē ei⁹. annūciate iter gentes opera eius. Per vnguem ꝟo adamātinū intelligit̄ pctōꝛ obſtinat⁹ in ſua malitia: q̄ iō vnguis dr̄ qꝛ ſicut vnguis non ſentit niſi inquātū ꝯiuncta carni: incōiuncta ꝟo non: ita pctōꝛ qꝛ nō eſt ꝯiunct⁹ deo ꝑ grām non hꝫ ſenſum ſpūalē vt aliquam ſuauitatē ſentiat de diuinis. Adamantinus aūt dr̄: qꝛ ſicut adamas eſt lapis duriſſim⁹ ꝛ ifrāgibilis: ita pctōꝛ obſtinatus vn̄ in vnge adamātino ſcriptū eſſe dr̄: iuxta qđ de ip̄is dr̄ zacha.vij. Coꝛ ſuū poſuerunt adamātē ne audirēt legē ꝛ ꝟba q̄ miſit dn̄s exercituū i ſpiritu ſuo ꝑ manū ꝓphetarū.i.p̄dicatoꝝ. Per ſtylū autē ferreū quo ſcribit̄ hoc pctm̄: intelligit̄ valida tentatio diaboli: qui intētādo tāte poteſtatꝫ eſt: ꝙ iuxta illđ Job.xlj. Nō eſt poteſtas ſuper terrā que ꝯparet̄ ei. Cui niſi reſiſtat hō viriliter exaratur ſuper latitudinē cordis qꝛ nō ſolū diabol⁹ ſup̄ vnā partē cordis ꝛ aīe pctm̄ imprimit ſed totalr̄ corp⁹ ꝛ animā occupat ꝑ multitudinem vitioꝝ. ¶ Conſideret̄ tamē peccatoꝛ ipenitens ꝛ indurat⁹ in vitijs ꝙ lꝫ adamas ſit lapis duriſſim⁹: ſcindit̄ tñ ſanguine hirci calido: ſi igit̄ tāte virtutis eſt ſanguis beſtie: vt lapidē tā validū frangat: multo maioris virtutis eſt ſanguis xp̄i quem ſi peccatoꝛ ſup̄ coꝛ ſuum duꝝ poſuerit: eius paſſionem meditando: frangitur coꝛ ſuū per ꝯtritionē ad penitētiā: ꝛ ſic iuxta illud.j.Jo.j. Sāguis xp̄i Jeſu emundat nos ab oī pctō.

¶ Quātū ad ſecūdū.ſ. ꝙ non eſt falſitas ex parte ſue doctrine dicit Si ꝟitatē dico vobis ꝛc. Ubi xp̄s intēdit talem rōnē Jlla doctrina non deficit nec eſt falſa: ꝛ per ꝯſequens audienda q̄ continet veritatem. ſed doctrina mea eſt hmōi. ergo.

¶ Quātū ad tertiū.ſ. ꝙ ex parte audientiū eſt peruerſitas dr̄. Qui ex deo eſt ꝛc. Ubi xp̄s intēdit talē rationē. Si me nō auditis nō eſt defectus ex p̄te mei docētis: qꝛ ſuꝫ doctoꝛ bonus ſine pctō: nec ex parte doctrine mee: qꝛ eſt vera. ergo relinquit̄ ꝙ ſit ex parte veſtra: qꝛ non eſtis ex deo: quia ip̄m nō amatis: nec ꝟba ei⁹ libēter auditis. Nā videmus ꝙ amic⁹ libenter audit bona de amico: de inimico autē non. Qꝛ igitur iudei deū nō diligebant: ideo verba ei⁹ nō libenter audiebant. Dicit igit̄ qꝛ ex deo nō eſtis nō naturaliter: ſꝫ q̄tū ad pctm̄: qꝛ deus nō eſt auctoꝛ peccati: ꝓpterea vos nō auditis.

Deinde dr̄: rn̄derunt ergo iudei ꝛc. Ubi ponit̄ iudeoꝝ calūniatio. Et duo facit qꝛ primo ponit ip̄am. Scđo xp̄i reſponſionem. ¶ Quantū ad primū dicūt reſponderūt ergo iudei ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ iudei duo iponebant xp̄o.ſ. ꝙ erat ſamaritan⁹ ꝛ ꝙ habebat demoniū. Mouebāt̄ autem ad dicendū xp̄m ſamaritanū qꝛ ſamaritani erant odioſi iudeis: ꝛ libenter male dicebant de eis. Qꝛ igit̄ xp̄s reprehēdebat iudeos ꝛ dicebat ꝙ non erāt filij dei ſed diaboli mouebātur dicere ip̄ꝫ ſamaritanum. Mouebātur autē ad dicenduꝫ ip̄m habere demoniuꝫ ſm̄ Orige. Quia demōis eſt capere multa que nō capiūt homines: cū ex ſuis naturalib⁹ habeat clarioꝛem intellectū. Et qꝛ xp̄s dicebat ſermones tranſcēdētes humanū intellectuꝫ: vtputa ꝙ ꝓceſſiſſet ex deo. ꝛ ꝙ eēt equalis patri ꝛ ſimilia. ideo mouebant̄ dicere ip̄m eē demoniacū. ¶ Quātū ad chriſti rn̄ſionem dr̄. reſpondit ieſus ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ de p̄mo qđ iudei iponebāt xp̄o ſcꝫ ꝙ eſſet ſamaritan⁹ nō excuſat ſe ſcđm Aug. Rōne interpretatiōis nōis. qꝛ ſamaritanus cuſtos interp̄tatur. Et qꝛ xp̄s erat cuſtos humani generis iō non negauit ſe foꝛe ſamaritanū. De ſecūdo lꝫ ꝙ nō haberet demoniū h̄ oſtēdit rationabiliter. Et intendit talē rationeꝫ proprietas demonis ē q̄rere in ſuis ſermonibus gloriā propriā ꝛ per ꝯſequēs non glorificare deum. Sed ego propriā gloriam non quero: ſed gloriā p̄ris mei ergo nō habeo demoniū. Sꝫ lꝫ glorificē

ex deo nō eſtis

ſama[ritanus] ... ei;

ego demoniū nō hec

patrem meũ: et vos inhonoraſtis me et per ꝯſeques patré meum. Ipſe aũt pater gloriam meã q̃rit ⁊ ipſam iudicat. Attendat xp̄ianus quilibet ad magiſtrũ ſuũ ⁊ caput ſcʒ xp̄m mãſuetum. ⁊ diſcat paciẽtiam habere q̃ audito tanto improperio vt ꝙ eſſet demoniacꝰ qui erat verꝰ deꝰ nõ iraſcitur ſed ſic benigne ſe excuſat. Unde Grego. Ecce iniuriã ſuſcipiẽs deꝰ non ꝯtumelioſa verba reſpõdet. ¶ Sciẽduʒ eſt aũt hic vbi xp̄s nõ negat ſe ſamaritanũ qui interpretaꝛ cuſtos: ꝙ xp̄s eſt ille cuſtos de quo p̄s. Niſi dñs cuſtodierit ciuitatem fruſtra vigilat qui cuſtodit eam. Uñ poteſt figurari ꝑ iſtum cuſtodẽ de quo dꝛ Eſa. xxj. Onus duma ad me clamat ex ſeyꝛ cuſtos quid de nocte: cuſtos q̃d de nocte: dixit cuſtos: vẽit mane venit nox: ſi queritis querite cõuertimini ⁊ venite. Ubi ſciendũ ꝙ per duma qꝺ idẽ eſt idumea q̃ ꝙ interp̄taꝛ terrena intelligiꝛ mundꝰ terrenus. Per ſeyꝛ vero q̃ interpretaꝛ hiſpidus: intelligiꝛ diuina iuſticia q̃ valde hiſpida eſt ⁊ aſpera peccatoribꝰ. Per onus vero intelliguntur penalitas ⁊ grauitates q̃ ſunt in mũdo. Hoies igitur exiſtentes in penalitate huiꝰ mũdi: ꝯſiderãtes aſperitatẽ diuine iuſticie clamãt ad xp̄m: ⁊ interrogãt d. cuſtos q̃d de nocte: cuſtos quid de nocte. Ubi ſciendũ ꝙ ꝑ noctẽ obſcuraʒ: intelligiꝛ peccatoꝛ exiſtẽs in tenebris peccatorum. De hoc igitur peccatore q̃d ſit ⁊ q̃d ſuퟄuenturum ſit interrogant. Et ſignãter his interrogãt: qꝛ dupliciter põt ꝯſiderari peccatoꝛ ſcʒ q̈tũ ad ſtatũ vite ſpiritualis: ⁊ quantum ad ſtatum vite temporalis. de quorum quolibet q̃d de ip̄o ſit: queſtio proponiꝛ chriſto. His aũt q̃onibꝰ rñdet xp̄s. d. Uenit mane: venit nox. Ubi ſciendũ q̈tum ad ſtatum naturalẽ peccatoris rñdet xp̄s ꝙ venit mane ſue natiuitatis: ⁊ nox ſue mortalitatis. ¶ Quãtũ ad ſolutioneʒ alterius q̃onis. ſ. q̈tum ad ſtatum ſp̄ualeʒ peccatoris dꝛ ꝙ venit mane. ſ. gr̄e quã receperat pctõꝛ in baptiſmo. Et qꝛ ip̄am ſeruare noluit: ſed lapſus eſt in pctm̄: venit nox culpe ꝑ quã peccatoꝛ ad penã eternalem vbi eſt obſcuritas finaliter ordinaꝛ. Licet aũt iſta de pctõꝛe cuſtos annũciet: attẽdẽdũ tñ eſt ſalubre ꝯſilium qꝺ ſubiungit. Si q̃ritis inquit q̃rite ꝯuertimini et venite. Nã peccatoꝛ de quo annunciaꝛ pena ꝑdicta: dʒ multũ timere ⁊ ſe q̃ ꝯſilium ſibi datum. vt. ſ. q̃rat dñm diligẽter. Uñ Eſa. lv. Querite dñm dum inueniri põt: inuocate eum dum ꝓpe eſt. Ut aũt ipʒ digne q̃rat dʒ ad ipſum ꝯuerti. Uñ Jo. iij. Conuertatur vir a via ſua mala ⁊ ab iniquitate que eſt in manibus eius: quis ſcit ſi ꝯuertatur ⁊ ignoſcat deus ⁊ reuertaꝛ a furore ire ſueꝛ nõ ꝑibimꝰ. Deinde dicit Amẽ amẽ dico vobʒ ⁊c. Ubi oñdit doctrinã ſuã eẽ cũ magno ꝓfectu ⁊ iõ appetẽdã. Ubi ſciẽdũ ꝙ īuenio ſmonẽ chriſti.

Sanatiuum a culpa inficiente.
Uiuificatiuum gratia decorante.
Conſeruatiuum conſtantia roborante.
Beatificatiuum gloria quietante.

¶ Primo inuenio ſmonẽ xp̄i ſanatiuũ a culpa inficiẽte. Nã ſermo xp̄i ſi cuſtodiaꝛ in mente: inficiẽtem culpã expellit vñ Sapien. xvj. Etem̃ nec herba nec malagma vel medicamẽtũ ſanauit illos ſʒ tuus dñe ſermo qui ſanat oia. ¶ Scd̄o ẽ viuificatiuꝰ gr̄a decorãte iuxta quod dꝛ Hebꝛ. iiij. Uiuus eſt ī ſermo dei ⁊ efficax ⁊ ex q̃ eſt viuus viuificat ip̄m cuſtodientem. ¶ Tertio inuenio ip̄m ꝯſeruatiuũ ꝯſtantia roborãte. Uñ Sap. xvj. Ut ſcirent filij tui quos dilexiſti dñe q̃m nõ natiuitatis fructꝰ paſcũt hoies ſed ſermo tuus hos qui in te crediderint ꝯſeruat. ¶ Quarto īuenio ip̄m beatificatiuũ gloria quietãte. Ut ſic poſſimus dicere de ſermone dei ꝓducente hoiem ad gloriã illud Eccleſiaſtes. viij. Sermo illius poteſtate plenus eſt. ¶ Scd̄a pars.

Equiꝛ. Dixerunt ergo iudei nũc cognouimus ⁊c. Ubi tangit excellentiã imperialeʒ in eſſendo qꝺ ꝓbat dignitas ſingularis. Et duo facit. qꝛ primo ponitur iudeoꝝ obiurgatio. ſecũdo xp̄i rationabilis reſpõſio. ¶ Quãtũ ad primũ dicit. Dixerũt ergo iudei nũc cognouimus ꝙ demoniũ habes. Ubi ſciẽduʒ ꝙ iudei duo chriſto imponebãt. ſ. ꝙ dicebat verbuʒ falſum ⁊ ꝯtra experiẽtiã ſecundo ꝙ dicebat verbũ arrogans per ſuperbiã. ¶ Quãtuʒ ad primum dꝛ. Di

xerūt ergo iudei ⁊c. Ubi itēdūt talē rōnē. Qꝺ hō nō moriať ē ꝯ illꝺ qꝺ expimur cōtinue ⁊ ꝑ ꝯñs ē falſuz. Cū igiť tu dicas ꝙ ꝗ ſmonē tuū ſuauerit nō moriet ineternū ꝯ experiētiā loq̄ris: ⁊ ꝑ ꝯñs falſum. ¶ Sciēdū ē aūt ꝙ hic iudei equocāt cū xp̄o de morte qꝛ ipſi loq̄bāt de morte naturali xp̄s ꝟo de morte eternali. ¶ Quātū ad ſcðz in q̄ imponebať xp̄o ꝙ dicebat ꝟbū arrogās ꝑ ſupbiā dt. Nūq̄d tu maior es ⁊c. vbi intēdūt talē rationē. Ille ſuperbe ⁊ arrogāter loquiť qui ſeipm cōmēdat ⁊ preponit ſe maioribus. Sed tu teipm cōmēdas dicēdo. Et ꝗ ſeruauerit ſermonē meū nō morieť. et te preponis maiorib⁹: qꝛ Abrae ⁊ ꝓphetis ꝗ mortui ſunt ergo ſupbe ⁊ arroganter loqueris. Deinde dicit. reſpōdit ieſ⁹ ⁊c. Ubi ponitur xp̄i rationibilis reſpōſio. Ubi ſciēdū ꝙ iudei ipm rephendebāt de duplici arrogontia. ſ. ꝙ ſe laudabat ⁊ ꝙ ſe maioribus p̄ponebat. Et ſm hoc xp̄s dupliciter reſpōdet. ¶ Quātū ad primū dicit. reſpōdit ieſus. ſi ego glorifico ⁊c. Ubi intēdit talem rationē Arrogantiū ⁊ ſuperboꝝ ē propriū querere ī ſuis dictis ⁊ factis ꝓpriā gloriā ⁊ ſeipſos laudare. Sz ego nō quero gloriā meā: qꝛ tūc gloria mea nihil eſſet ergo nō ſuz ſupb⁹ nec arrogās.

¶ Quātum ad ſecūdum vbi oſtēdit ꝙ pr̄ eū glorificat dicit. Eſt pater ꝗ glorificat me ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ pater multipliciter glorificauit filiū ſcz tēpore baptiſmi qñ colūba deſcēdit ſuper eū ⁊ vox p̄ris intonuit. d. hic eſt fili⁹ meus dilect⁹ ⁊c. Mat. iij. ſimiliter ī mōte quādo nubes lucida obumbrauit eū ⁊ vox patris intonuit. d. hic eſt filius meus ⁊c. Matth. xvij. Et tēpore paſſionis quādo vox facta eſt ad eū de qua dixit turba ꝙ tonitruū factū erat Jo. xij. Et poſt paſſionem qñ eum in ſua dextera collocauit. Deinde dicit. Abraā pater veſter exultauit ⁊c. Ubi oſtēdit ꝙ maioribus ſe nō preponit arrogāter. Et probat ꝑ talē ratiōez. Quicūqꝫ expectat aliquod bonū vt donū aliquod ab alio. ē minor illo a quo expectat illꝺ. Sz abraā expectauit videre diem meū quē videns gauiſus ē. ergo Abraam eſt minor me et per conſequēs preponēdo me ſibi nō loquor arrogāter. ¶ Sciēdū eſt ꝙ abraam deſiderabat videre diez xp̄i: id eſt verbū incarnatum ⁊ natum de virgine. quē vidit nō in vita ſua ſed credidit. Sed poſt mortē exiſtens in limbo quando natus fuit in mūdū de quo die natiuitatis gauiſus fuit ꝙ̄ plurimū quia tēpus appropinquabat vt xp̄s ip̄z cū ceteris patrib⁹ in limbo detentis extraheret ac ſecū ad padiſum trāſferret.

¶ Tertia pars.

SEquiť. Dixerunt ergo iudei ad eum ⁊c. Ubi tāgit exiſtentiā eternalem in durando: qꝺ probat prioritas tpalis. Ubi duo poſſumus conſiderare. ſ.
Judeorum admirationem.
Chriſti reſponſionem.

¶ Quātū ad primū. dicit. Dixerūt ergo iudei. l. annos ⁊c. Ubi ſciēdū ſm Chy. ꝙ iudei conſiderantes xp̄m ſoluz ſm humanitatem mirabantur qꝺ ipſe dixerat Abraam ſuum diem vidiſſe cum xp̄s nō eſſet niſi. xxxiij. annorū vel circa ⁊ multi anni iā eſſēt elapſi ꝙ abraā mortu⁹ erat. ex ꝗ ptz ꝙ ſolū carnaľr xp̄z cōſiderabāt. Si queriť quare xp̄m dixerūt. l. annoꝝ eſſe: cū eſſet. xxxiij. vel circa. Rñdeo. ꝙ dixerūt ſicut occurrit eis. Tamē ſm Alcuinū hoc nō vacat a myſterio: quia ſicut annus. l. ſm legē erat ann⁹ iubileus ī quo ſerui dimittebanť ſibi liberi ſic qꝛ xp̄s venit ad redimendū nos de ſeruite diaboli ⁊ facere liberos. quinquageſimū numerū annorū expreſſerūt. Uel poteſt dici ꝙ ꝓpter abſtinentiā quā xp̄s faciebat nō dādo ſe delitūs carnis maioris etatis apparebat ꝙ̄ eſſet: ſicut in talibus videmus continue. ¶ Quātū ad ſcðz ſcz xp̄i rñſionē dicit. Dixit ergo eis ieſus. Amē ⁊c. Cui⁹ rō ē qꝛ ille ꝑ quē facte ſunt creature ē prior illis creaturis. Cū igiť per xp̄m iquātū dei fili⁹ facte ſunt oēs creature qꝛ oīa per ip̄z facta ſunt Jo. ī. Ergo ip̄e pōr oī creatura. Et ſic ē anteꝙ̄ abraā factus eſt.

¶ Quarta pars.

SEquiť. Tulerunt ergo lapides ⁊c. Ubi tangit patiētiam virtualē in ſupportādo: qꝺ ꝓbat hūilitas exemplaris vbi duo poſſumus conſiderare. ſ.
Judeoꝝ malignitatem in perſequendo.
Chriſti humilitatem in declinando.

¶ Quātū ad primū dicit. Tulerūt ergo lapides ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ iudei ſicut dura ceruice cucurrunt ad lapides vt xp̄m lapidibus obruerent. Unde Aug. Tāta duricia ꝗ curreret niſi ad ſimiles. q. d. ꝙ ſicut ipi duri erāt ita ad durā materiā cucurrerūt. ¶ Quātū ad ſcd̄m. ſ. xp̄i humilitatem in declinādo dicit. ieſus autē abſcondit ſe ꝛ exiuit de tēplo. Ubi ſciēdum ſm Aug. ꝙ chriſtus nō abſcōdit ſe in aliquo angulo tēpli quaſi timens: aut in aliquā domūculā fugiens: ſed celica ꝑtāte inuiſibilē inſidiātibus ſe ꝯſtituēs ꝑ mediū illoꝝ exiuit. ¶ Sciēdū eſt ēt ꝙ abſcōſio chriſti primo fuit ſignū maxime hūilitatis qua inimicis cedere voluit: cū potuiſſet ſꝫ Gregoriū ſolo velle eos adnihilare. ¶ Scd̄o fuit exēplū nr̄e imbecillitatis ſm Gregoriū. Ut ſcꝫ hō nō exponat ſe morti: ſꝫ magis dādo locū ꝑſequētibus: eorū irā declinet. ¶ Tertio fuit documētū digne capacitatis: vt ſcꝫ nos doceret a qbꝰ ſe abſcōdit ſm Greg. ꝛ in qbꝰ habitat: qꝛ ab illis ſe abſcōdit ꝗ eiꝰ ꝟba cōtēnūt. Illis autē habitat ꝗ eiꝰ verba digne recipiūt. ¶ Sciēdū eſt ēt loquēdo moralr̄ ꝙ ꝑ tēplū in quo erat chriſtus intelligitur aīa cuiuſlibet hoīs ꝗ dꝫ eē tēplū dei: iuxta illud. ij. Coꝝ. vj. Eſtis tēplū dei viui. Lꝫ aūt chriſtꝰ deberet habitare in aīa vt in tēplo ꝑ gratiā: tn̄ mlt̄i ſunt ꝗ inſtar iudeoꝝ cū lapidibꝰ ipſum eiciūt ꝗ lapides ſunt male cogitatiōes ꝛ praua opera. Un̄ Bed. quoquot malas cogitationes ꝗs aſſumit: q̄ſi tot lapides in ieſum mittit. ac deinde quātum ad ſe pertinet: ſi ad liberationem trāſit: ieſum extinguit. ¶ Sciendnm eſt autē ꝙ inuenio xp̄m inter alios abſcōdere ſe ad quatuor generibus hominum. ſcꝫ.

A ſuperbis ꝛ elatis.
A malitioſis et inuidis.
Ab auaris et cupidis.
A luxurioſis ꝛ immundis.

¶ Primo a ſupbis ꝛ elatis. Nā qꝛ iuxta illud Eccl̄iaſtici. x. Odibilis eſt corā deo ꝛ hominibꝰ ſuperbia. ideo xp̄s ab eis ſe abſcondit: iuxta qd̄ dr̄ Matt. xj. Abſcōdiſti hec a ſapiētibus ꝛ prudētibus ꝛ reuelaſti ea puulis. ¶ Scd̄o a malitioſis et inuidis. Nam qꝛ iuxta illd̄ ꝓuer. xiiij. putredo oſſiū eſt inuidia. ꝛ xp̄s i rebꝰ immūdis nō habitat: ideo a talibꝰ ſe abſcōdit iuxta qd̄ de ipſis dr̄ Deutero. xxxij. Deū qui te genuit dereliquiſti et oblitꝰ es dn̄i creatoris tui. Et ſequit̄. Abſcōdā facieꝫ meā ab eis ꝛ ꝯſiderabo nouiſſima eoꝝ. ¶ Tertio ſe abſcondit ab auaris et cupidis. Nā qꝛ iuxta illud Ephe. v. Auaritia eſt idoloꝝ ſeruitꝰ. et xp̄s habitare nō pōt cū idolis: iō a talibꝰ ſe abſcōdit: iuxta qd̄ dr̄ Eſa. lvij. ꝑpter iniqtatē auaritie eius iratꝰ ſum: et ꝑcuſſi eū: abſcōdi faciē meā ꝛ indignatꝰ ſuꝫ. ¶ Quarto abſcōdit ſe a luxurioſis ꝛ immūdis. Nā qꝛ iuxta illd̄. ij. Pe. ij. Multi ſequunt̄ eorū luxurias ꝑ ꝗs via veritatis blaſphematur ꝛ xp̄s veritas eſt: cum talibꝰ xp̄s habitare nō poteſt ſed abſcōdit facieꝫ ſuā. iuxta illud Eze. xxxix. Iuxta immūditiā eoꝝ ꝛ ſcelꝰ feci eis ꝛ abſcōdi faciē meā ab eis. Ut aūt xp̄s nō abſcōdat̄ a nobis ſed ipꝫ reuelata facie videamꝰ: debemꝰ habere humilitatē charitatē ꝛ largitatē ꝛ caſtitatē cōtra quatuor p̄dicta. Nā btī mūdo corde qm̄ ipſi deū videbunt. Uidebūt inquaꝫ in hoc mūdo eū ꝑ fidē in grā in futuro facie ad faciē in gloria ſempiterna. Ad quam nos perducat ꝛc.

¶ Dominica palmarū. Euāgeliū. xxvij.

Cum appropinquaſſet ieſus hieroſolymis ꝛ veniſſet bethphage ad mōtē olineti. ꝛc. Matt. xxj. Diuerſitas opinionū fuit antiquitus cui debebat honor ꝛ reuerētia exhiberi. Aliꝗ dixerūt ꝙ nobilitati generis vt quāto ꝗs eſſet nobilioris generis: tāto plꝰ honorari debeat. Aliqui diuitijs: vt quāto ditior tāto honorabilior Aliqui dixerunt potētie vt quāto ꝗs potentior tāto maioris honoris. Aliqui ſapientie: vt quāto ſapiētior: tāto honorabilior. Alij virtuti: ꝛ huius ſentētie fuit Ariſt. d. Ethicoruꝫ. iiij. honor eſt exhibitio reuerētie in teſtimoniū virtutis. Et inter illas. v. vltima fuit verior: qꝛ honor nō debet̄ alicui niſi inquātū eſt bonꝰ: ꝛ ideo primū qd̄ ſit honorādū eſt deꝰ ꝗ eſt eſſentialiter ſummū bonū. Et qꝛ virtuoſus bonus ꝑ virtutes efficit̄: ideo tali debet̄ honor. Qꝛ ꝟo

cũ primis quatuor põt qs carere virtutibus ꝛ ꝑ ꝯſequẽs bonitate ideo ꝓpter illa honor ꝑncipaliter non debetur. Si tñ hec oia ſimul reperirentur in aliquo talis eſſet merito honorãdus: precipue qñ eſſet tante mie ꝙ tribulatis miſericorditer ſubueniret. Cũ igitur h oia excellenter reperiãtur in xpo. Nam ipſe notabiliter genit⁹ qꝛ Matt.xxvij. Uere filiũ dei erat iſte.i.xps. Diuitijs opulẽt⁹: qꝛ Ro.x. Ipſe eſt dñs oim diues in oẽs q̃ inuocãt illũ. Potẽtia magnus qꝛ Luc.xxiiij. Ipſe fuit potẽs in ope ꝛ ſermone. Sapiẽtia clarus: qꝛ.j.Cor.j. Ipſe eſt dei virt⁹ et ſapiẽtia. Uirtutib⁹ predit⁹. Unde ipſe dt Sap.xxiiij. In me ois grã vite ꝛ virtutis. Cũ etiã ipſe ꝓpter ſuã miam generi humano captiuato in pctõrũ vinculis ſubuenerit. iõ eſt ab oib⁹ merito cũ reuerẽtia honorãdus: de quo honore ſibi facto fit mẽtio in euangelio hodierno. In quo btũs Mat. generaliter tria tãgit ſcꝫ

Captiuitatem affligentem amarius.

Pietatem liberãtem benignius.

Societatem honorãtem iocundius.

¶ Primũ probat detẽtio nebuloſa. ſcdꝫ ereptio vigoroſa. tertium proceſſio populoſa. primũ in prin. ſcdm ibi. Soluite ꝛc. tertiũ ibi. Plurima aũt ꝛc.

¶ Prima pars.

Quãtuꝫ ad primũ vbi tãgit ꝛc. qd ꝓbat ꝛc. dicit cũ appropinquaſſet ieſus ꝛc. Ubi ſciẽduꝫ ꝙ añ aduẽtũ xpi in mũdũ genus humanũ erat captiuatũ in viculis pctõrũ q̃ captiuatio dat itelligi ꝑ illa aialia ligata de q̃b⁹ fit h mẽtio.

¶ Sciẽdũ eſt aũt quãtũ ad intellectũ literalẽ ꝙ poſtq̃ xps ſuſcitauit Lazaꝝ et comedit in domo ſymonis leproſi curati a chriſto qd prãdiũ ſm magiſtrũ hiſtoriarũ fuit in bethania in quo maria magdalene attulit labaſtrũ vnguẽti. et effudit ſuꝑ caput ieſuꝫ qd fuit die ſabbati añ dñicã palmaꝝ: ꝙ xps q̃euit tota illa die ꝛ nocte in bethania: i craſtinũ ꝟo voluit venire hieroſolymaꝫ ꝛ venit betphage. vbi ſacerdotes morabant in recte rõne: poſtq̃ miniſtrauerãt in tẽplo q̃ vicul⁹ eſt in latere montis oliueti. Et iudei miſit duos diſciplos q̃ dicũt fuiſſe petr⁹ ꝛ philippus. Et dicit eis ꝙ irẽt in caſtellũ qd erat ꝯtra eos.i. ante eos. h hieruſalẽ eſt. quã vocat caſtellũ propter ipſius futurã ruinam que fuit tempore. Tyti ꝛ Ueſpaſiani. Et ibi inuenirẽt aſinam alligatã et pullum cũ ea. Ubi ſciẽdũ ſm magiſtrum hiſtoriarum ꝙ in hieruſalẽ ꝓpter vſum pauperũ tenebatur in quodã loco cõi dicta aſina: ita ꝙ qñ aliquis indigebat ſeruitio aſine accipiebat eã: et illo die quo laborabat cũ ea paſcebat illã: ꝛ i ſero reducebat eã ad locũ ſuũ et ligabat eã ibi: Uñ ex hoc ſm aliquos vocabat ſubiugalis. Tamẽ melius eſt dicẽdũ ꝙ vocabat ſubiugalis: qꝛ in lingua greca idẽ ſubiugalis qd aſina in latina. Hic igitur tria poſſumus conſiderare ſcꝫ.

Xpi ad ciuitatem approximationem.

Diſcipulorum deſtinationem.

Animalium conditionem.

¶ Quãtum ad primũ dicit. Cum appropinquaſſet ieſus ꝛc. Ubi ſciẽdũ ꝙ ſignãter hic dicit ieſum appropinquaſſe hieroſolymã: quia iam inſtabat tempus ſue paſſiõis: q̃ paſſio fuit hieroſolymis: iuxta qd ꝑdixit apoſtolis. Matt.xx. dicẽs. Ecce aſcẽdim⁹ hieroſolymã ꝛ filius hominis tradetur principibus ſacerdotũ ꝛ ſcribis ꝛ cõdẽnabũt eum morte. ¶ Quãtũ ad ſcdm.ſ. diſcipuloꝝ deſtinationẽ dicit. Tũc miſit duos ꝛc. Ubi ſciendũ ꝙ diſcipulos dr xps miſiſſe ad deſignãduꝫ ꝙ miſteriũ eccłiaſticũ: puta ꝑdicatiõis vł abſolutionis: nemo dꝫ ſibi ex autoritate ſua aſſumere: iuxta illd hebr.v. Nec q̃ſq̃ ſumit ſibi honorẽ: ſꝫ q̃ vocat a deo tanq̃ Aaron. ſed dꝫ autoritatẽ ſuperioris habere. Propter qd Ro.x. Quõ predicabũt niſi mittãt. ¶ Signãter etiã dicunt duo ad deſignãdum ꝙ debẽt habere geminã charitatẽ dei.ſ. ꝛ proximi. Unde Grẽ. in omeł. Ecce eñ binos in predicatiõe mittit: qꝛ duo ſunt ꝑcepta charitatis. Nõ vacat autem myſterio ſm Chryſoſto. ꝙ hi duo fuerũt petrus qui interꝑtatur agnocẽs ꝛ philippus qui interꝑtatur os lampadis: ad deſignãdum ꝙ in predicatore dꝫ eſſe cognitio illuminans ꝛ predicatio inſtruẽs. ¶ Quantũ ad tertiũ.ſ. aialium cõditionẽ dt. Et ſtatim inuenietis aſinã ꝛc. Ubi ſciẽdũ ꝙ qꝛ ciuitas erat in mon

te et habebat penuriā aq̄.iō erat ibi aſina.vt ſupradictū eſt.Moralr̄ āt loquēdo p hieruſalē q̄ interp̄tat viſio pacis:intelligit celeſtis p̄ria:de qua pſ.Hieruſalez q̄ edificat vt ciuitas cui⁹ pticipatio ei⁹ in idip̄m.Per bethaniā ꝟo q̄ interp̄tat dom⁹ obedictie:itelligit obſeruātia p̄ceptoꝝ q̄ hō dʒ obſeruare.Vn̄ Mat.xix.Si vis ad vitam ingredi ſerua mādata.Per bethphage q̄ interp̄tat dom⁹ orōnis intelligit laus vocalis q̄ dʒ ex corde ꝓcedere vt ſit deo accepta quā debem⁹ hēre dicēdo cū pſ.Lauda aīa mea dn̄m laudabo dn̄m i vita mea:pſallā deo meo q̄diu fuero.Per mōtē oliueti q̄ eſt mōs oliuarū ex q̄b⁹ fit oleū ſignificās mīam:intelligit xp̄s q̄ p ſuā miaʒ ſaluos nos fecit. nā ſicut hētur Act.iiij.Nec em̄ aliud nomē eſt ſub celo datū hoib⁹ in q̄ oporteat nos ſaluos fieri.Iſte eſt mōs de q̄ Geñ.xix.In mōte ſaluū me fac.Qui igit exēplo xp̄i vult ire ad celeſtē p̄riā ſignificatā p hieruſalē dʒ i bethania q̄ſcere p p̄ceptoꝝ adipletionē.Venire i bethphage p dei glificationē Venire ad mōtē oliueti.i.ad xp̄ʒ vt ad ſuū ſaluatorē.¶ Sciēdū eſt ēt q̄ p caſtrū ad qđ xp̄s mittit diſcipulos:intelligit hic mūd⁹:q̄ iō nec hieruſalē.nec ciuitas dr̄:ſʒ caſtrū:q2 cū i ip̄o inſtar ciuitatis deberet eē ciuiū vnitas ⁊ inſtar hieruſalē pax ⁊ cōcordia ⁊ cōtēplatio diuinoꝝ:i eo magis ſunt his oppoſita.exēplifica.Signāter aūt dr̄ de illo caſtro.ſ.mūdo.diſcipulis q̄ cōtra vos eſt q2 reuera mūdus cū ꝯcupiſcētia ſua ꝯtri⁹ eſt volētib⁹ ſeq̄ viā xp̄i.Vn̄ de ipſo Numeri.xxij.Peruerſa via tua mihiq3 ꝯtria.Nā reuera via mūdi ꝑuerſa eſt.q2 ducit ad damnationem.hoiq3 volēti deo ſeruire ꝯtraria.q2 inclinat ip̄m ad vitia.Vn̄ Ro.vij.Video aliā legē in membris meis repugnātē legi mētʒ mee.Signant aūt dr̄ q̄ miſit duos.Petruʒ ſcʒ ⁊ philippū.p q̄s intelligi pōt duplex vita actiua ſ.⁊ cōtēplatiua.vt p petrū cōtēplatiua q̄ interp̄tat cognoſcēs.⁊ p philippū ꝟo q̄ interp̄tat os manuū p q̄s itelligūt opa: vita practica deſignet.Per aſinā aūt alligatā ⁊ pullū itelligit totū gen⁹ humanū pp peccm̄ factū beſtiale.Vn̄ pſ.Hō cū in honore eēt nō intellexit:ꝯparat⁹ eſt iumētis inſipiētibus ⁊ ſimili ſ fact⁹ eſt illis.

Qualr̄ aūt intelligat:ſciēdū eſt q̄ añ xp̄i aduētū erāt duo genera hoim.ſ.iudei q̄ viuebāt ſm legē acceptā ⁊ gētiles q̄ legē nullā ſcriptā habebāt.Iudei igit ſm legē viuētes q̄ ip̄os domabat:ſignificāt ſʒ hiero.p aſinā q̄ portādo baſtū ⁊ onera effecta fuerat domita ex laborib⁹ multis. Gētiles āt nl̄lo iugo legis grauati ſignificant p pullū indomitū q̄ nec baſtū nec onera ꝯſueuerat portare.Signāter āt hʒ duo aīalia dicunt ligata.q2 cōtra preceptū dn̄i faciētes primi parentes nō ſolū ſeip̄os ligauerūt peccati viculo ſʒ Chryſo.ſʒ oēs qui naſcunt ex eis.Nā nō ſolū in ꝓceſſu tp̄is p mala opera que faciunt viuēdo peccāt hoies:ſʒ etiā in ip̄ius natiuitatis exordio:cum peccato naſcunt. Propt qđ gemēs dicit dauid.Ecce in iniquitatibus cōceptus ſum ⁊ in peccatis ꝯcepit me mater mea.Oēs igit tā iudei legē habētes q̄ gentiles ſine lege viuētes ⁊ gn̄aliter oēs taʒ maſculi q̄ femine ligati erāt vinculis peccatoꝝ.iuxta illđ Ro.iij.Oēs peccauerūt:⁊ egēt ḡtia dei Iſta ligatio humani generis fuit ꝓphetata Exo.iii.d.Ecce data ſunt ſuper te vincula ⁊ ligabūt te i eis.Vn̄ iſti ligati poſſunt figurari per Lazarum de quo dicit Jo.xj.q̄ erat ligatus man⁹ ⁊ pedes inſtitis ⁊ ſudario facies ei⁹ erat ligata.Vbi ſciēdū q̄ per peccatū inter alia incurrimus tria damna.¶ Primū eſt q̄ noſtruʒ deſiderium qđ deberet in deum ferri libere:captiuam⁹ ad temporalia et delectabilia:in quibus ſatiari nō pōt:⁊ ſic dicuntur pedes ligati.¶ Scđo eſt q̄ opa noſtra q̄ deberēt eſſe deo placibilia:ſibi odioſa redduntur.iuxta illud Eſa.j.Kalēdas vr̄as ⁊ ſolēnitates veſtras odiuit aīa mea.et ſic man⁹ ſunt ligate.¶ Tertiū eſt q̄ dū hō in peccato exiſtit:priuat viſiōe diuina:qđ p ligationē faciei intelligit.Iſta ligatio fuit ēt figurata Dan.iiij.Vbi ſententialr̄ dr̄ q̄ Nabuch.vidit vnā arborē maxime ꝓceritatis ⁊ latitudinis:q2 cacumen ei⁹ tangebat celum ⁊ ramos habebat latiſſimos attingētes p vniuerſum orbē:⁊ folia pulcherrima et fructum nimium ⁊ ſubter eam habitabāt animalia et in ramis ei⁹ volucres celi.

figura nabuch

Uidēs autem hanc arborem ꝛ admirās eius pulchritudinem: audiuit vocē magnam.d. Succidite arborem ꝛ precidite ramos eius: ꝛ excutite folia ei⁹ ꝛ diſpergite fructum eius. fugiant beſtie et volucres: verūtamen germen radicum ei⁹ in terra ſinite. ꝛ alligētur vinculo ferreo: ꝛ cū feris ſit pars eius cor eius ab humano mutetur: ꝛ cor fere detur ei: ꝛ. vij. tempora mutentur ſuper eum. Ubi ſciendū ꝙ per illā arborē intelligitur homo qui ſm philoſophos dicitur arbor euerſa q̄ quēadmodū bone arbores debet fructificare. Ut ſit bona arbor q̄ fruct⁹ bonos facit Mat. vij. De illa tamen arbore ſcriptura in figura duo tangit. ſcꝫ.

Statū nature iſtitute g̅tioſū ꝛ mirabilē.
Statū nature lapſe calamitoſū ꝛ flebilē.

¶ Quātum ad primū: primo dꝛ ꝙ arbor erat magna attingēs celum. Ubi ſciēdū ꝙ deus ſic creauit hoiem ꝙ per ſuū deſideriū eleuabatur in altū: ꝛ poterat ꝑ cōtemplationē deo coniūgi. Ut ſic eſſet homo an̄ lapſum quaſi oliua pullulās ꝛ cypreſſus in altitudinē ſe extollens Eccleſiaſtici. l. ¶ Secūdo dicit ꝙ habebat ramos extenſos. Ubi ſciēdū ꝙ per ramos huius arboris intelligunt vires ꝛ potētie naturales: quas de⁹ dederat homini per quas in latū dicebat extēdi: qꝛ ſuis potentijs poterat libere ſine rebellione deo ſeruire. qꝛ tūc erāt omnes rōni ſubiecte et ratio deo. Et ſic eſſet homo ante lapſum in extēſiōe ſicut therebynthus ꝛ ſicut querc⁹ q̄ extēdit ramos ſuos Eſa. vj. ¶ Tertio dicit ꝙ habebat folia pulcherrima ꝑ que intelligunt dona ſpūalia quibus deus ornauerat hoieꝫ inter q̄ erat donuꝫ originalis iuſticie: ꝛ potētia ad nō mori: ſi in ſtatu in quo creat⁹ fuerat perſtitiſſet. Ut ſic potuerit dici de homine ante lapſum illud Hie. xvij. Erit folium ei⁹ viride ꝛ in tēpore ſiccitatis nō erit ſollicitū: nec aliquādo deſinet facere fructū. ¶ Quarto dicitur ꝙ fruct⁹ ei⁹ erat nimius. Ubi ſciēdū ꝙ per fructum: qui tāꝙ vltimū de arbore expectatur: intelligunt opera hois: ꝓpter q̄ vt operaretur meritorie fuit factus: tūc aūt fruct⁹ dicitur fuiſſe nimius: qꝛ oīa opa que tūc opat⁹ fuiſſet deo fuiſſent pacibilia et hō meritoria: ꝛ ꝑ cōſequēs in celeſti patris premiāda. ꝛ tūc adimpletū illō Sap. iij. Bonoꝝ laborum glorioſus eſt fructus. ¶ Quito dꝛ ꝙ ſub illa arbore erāt beſtie ꝛ in ramis eius volucres: ꝑ qō dat intelligi vniuerſale dn̄iū qō homo habuiſſet ſuper omnia animalia: tanꝙ ꝓpter ipm creata. Tūc enim fuiſſet dominiū hominis ꝙ omnia animalia ſibi obediſſent ad nutū iuxta qō dixit dn̄s Gen̄. j. Faciam⁹ hoiem ad imaginē ꝛ ſimilitudinē noſtrā vt preſit piſcib⁹ maris ꝛ volatilib⁹ celi ꝛ beſtijs vniuerſe terre ꝛ oī reptili qō mouet in terra. Sic igit ptꝫ ſtat⁹ hois q̄tū ad naturā mirabiliter inſtitutā. ¶ Quātum ad ſcōm ſtatū ſcꝫ nature laſpe calamitoſuꝫ ꝛ flebilē vide q̄d ſeqtur. Primo dꝛ ꝙ arbor ſuccidat Ubi ſciēdū ꝙ qn̄ arbor ſuccidit ad terrā ꝓſternitur q̄ ante erat erecta. Sic hō poſt pctm̄ ad terrā fuit deiectus: qꝛ grauat⁹ eſt pōdere qō ſp ipſuꝫ ad terrā trahit. Quod deplorās dō dicit Humiliata eſt in puluere aīa mea cōglutinat⁹ eſt in terra venter nr̄. ¶ Scdō dꝛ ꝙ p̄cidātur rami ei⁹. Nā potētie naturales hois tā aīe ꝙ corpis q̄b⁹ hō vtebat ad libitū ſuū: poſt pctm̄ ſic ſunt p̄ſciſſe vt intellectiue ſint debilitate i actib⁹ ſuis. Et ſenſitiue q̄ pri⁹ extēdebant ſolū ad licita nec inclināt ad vitia ꝛ pctā. vt ſic verificet illō Ro. 7. Nā ſi velle adiacet mihi pficere aūt bonū nō iuenio. nō eīm qō volo bonū hoc facio: ſꝫ qō volo malū h̄ ago. ¶ Tertio dꝛ ꝙ excutiant folia. Nā dona ſupnaturalia vt iuſticia originalis ꝛ ſimilia q̄ hoiem more folioꝝ ornabāt: ſic hō poſt peccatū amiſit: vt expoliat⁹ ꝛ nud⁹ remāſerit. Cui rep̄hēdēdo dꝛ Apo. iij. Dicis qꝛ diues ſuꝫ: ꝛ nulli⁹ egeo: ꝛ neſcio qꝛ tu es miſer ꝛ miſerabilis: paupꝛ cecus: et nud⁹. Ut ſic hō his excuſſis ſit querc⁹ deficiētibus folijs: ꝛ velut hort⁹ abſqꝫ aq̄ Eſa. j. ¶ Quarto dꝛ ꝙ diſpgat fruct⁹. Nā opa hois ſignificata ꝑ fruct⁹ dicūt diſpgi dū opa q̄ prius fuiſſent deo accepta ꝛ hoi meritoria: qꝛ bōa poſt peccatū ſunt deo diſplicibilia ꝛ nobis penā accelerātia: qꝛ ſunt mala iuxta qō hoi dꝛ Apo. iij. Nō eīm iuenio opa tua plena coraꝫ deo meo. Et ideo ps. Fructū eoꝝ de terra pdes. ¶ Quito dꝛ ꝙ fugiūt beſtie

⁊ volucres. Nā aīalia q̄ erāt ad obedien
tiā hoīs ⁊ ſolatiū: facta ſūt in obedietia:
⁊ qđ peiꝰ ē: multa de ipis ad ſuppliciuȝ.
Ut ſic dicat illud Mat. xxvj. Relicto eo:
oēs fugierūt. Signāter aūt dr ꝙ germē
radicū eiꝰ dimittat i terra. Ubi ſciēdū ꝙ
p germē radicis ex q̄ ꝓcedit vita arbo-
ris: itelligit aīa q̄ dat vitā hoi: hec i terra
dimiſſa dr qr ꝑpter pctm̄ aia nō ē ablata
ab hoīe: tn̄ qr remāſit: magis ē imerſa cor
pori: ⁊ iō dr eſſe dimiſſa i terra. Qr ꝟo ra
dix dū in terra ē: adhuc pōt ꝓducere ar-
borē ⁊ facere fructū: ſic aia exiſtēs in cor
pore vt germē radicis: pōt p bona opera
pullurare. vt dicat de ipſa dn̄s illđ Eze.
xvj. Quaſi germē agni dedi te. Aduertat
tn̄ miſer peccator q̄d ad eiꝰ penā dicat
q̄tū ad peccati detētionē. Nā ſubiūgit.
Alliget vinculo ferreo. Ubi ſciēdū ꝙ per
illud vinculū: intelligit peccatū ligans
aiam q̄ vinculo poſt lapſum fuit ligata.
Quod ſignāter dr ferreū ꝑpter fortitudi
nē vinculi q̄ tāta erat ꝙ diſſolui nō pote
rat p aliquā creaturā. Nā oēs tā magni
q̄ parui iſto peccato erāt generaliter al-
ligati. qr reges eorū in cōpedibꝰ ⁊ nobi-
les eorū i manicis ferreis. in pš. Aduer
tat ēt q̄d ad eiꝰ penā dicat quantum ad
ſocietatem. Nā dicitur cū feris ſit pars
eius. Nā homo in paradiſo terreſtri an-
te lapſum habuiſſet multas cōſolatiōes
ex viſitationibus angelorum cum autē
aſſumptus fuiſſet ad patriā tūc habuiſ-
ſet cōſolationem perfectā ex viſione dei
fica. poſt lapſum vero habuit pro viſita-
tionibus angelorum: tentationes demo
num que ſignificātur per feras: ⁊ pro ce
leſti gloria infernum vel limbuȝ. Ut de
ipſo dici potuerit illđ. ij. Mach. v. Inter
feras vitam in mōtibus cū ſuis agebat.
Aduertat etiam quid ad eius penam di
catur quantū ad intellectus cognitionē
Nam dicit. Cor eius ab humano mute-
tur ⁊ cor fere detur ei. Ubi ſciendū ꝙ p
cor humanū intelligitur intellectꝰ quo
debet homo in ſuis actibꝰ regi. Per cor
ꝟo fere ſilueſtris intelligit ſenſualitas
quam hō habet cum feris communē. Hō
igit ſi nō peccaſſet rexiſſet ſe iudicio ra-
tionis. ⁊ ſic dictꝰ fuiſſet habuiſſe cor hu
manum. Poſt lapſum vero quia vt pluri
mum ſenſualitate regitur beſtiale. cor dī
cit habuiſſe. de quo Hie. xvij. Prauū eſt
cor hoīs ⁊ iſcrutabile quis cognoſcet il-
lud. Tali aūt homini habēti cor prauuȝ
comminando dr in pš. Nō adheſit mihi
cor prauum declinātē a me malignū nō
cognoui. Nā Prouerb. xj. Abominale eſt
deo cor prauū. Aduertat etiā quid ad eiꝰ
penam quantū ad tpis duratiōnē. Nam
dicitur ⁊ ſeptem tēpora mutentur ſuper
eam. Ubi ſciendum ꝙ per numeruȝ. vij.
qui vniuerſitateȝ ſignificat. intelligitur
vniuerſitas tēporis: qua hō viuit i mun-
do. vij. igit tempora in dānis ⁊ penis ſu
pradictis dicūt mutari ſup hoīem: qr q̄-
diu hō viuit illa damna ⁊ penas ſuſtinet.
Ut ſint iſta. vij. tpa ſterilitatis i vniuerſa
terra egypti. Gen̄. xlj. Ul' p illa duo aia-
lia intelligūt duo que ſunt in hoīe ſcȝ ra
tio et ſenſualitas. Nam per aſinam que
eſt pigra ſtolida ⁊ laſciua. in anterioribꝰ
debilis ⁊ i poſterioribꝰ fortis intelligit
ſenſualitas: que pigra eſt ad opera bona
Stolida ad cognoſcendū proficua. Laſci
ua: ſequēdo delectabilia i anteriori par-
te debilis nolēs ſe ꝯuertere ad ſpiritua
lia ⁊ in poſteriori fortis cōuertens ſe ad
tpalia: q̄ ſūt viliora ſicut poſterior pars.
Miſerabilis autē ſenſualitas ſemp ſpre
tis celeſtibus ad illa temporalia et dele
ctabilia ſe cōuertit iuxta illud Gen̄. viij.
Sēſus enim ⁊ cogitatio humani cordis
in malum prona ſunt ab adoleſcētia ſua
Per pullum autem liberum ⁊ indomitū
intelligitur aīa vel ratio que exiſtens in
libero arbitrio a nemine pōt cogi. Utrū
ꝙ aūt iſtorum animaliū inſtar pulli ⁊ aſi
ne ligatum dicitur. dū voluptatum ille-
cebris ratio a ſenſualitate allicitur ⁊ ſic
vtrumq vinculis irretitur. Hoc aūt fuit
figuratum p mulierem garrulam de qua
ſentētialiter dicit. Prouerb. j. ꝙ appre
henſum deoſculabat iuuenē et irreticū
multis ſermonibꝰ protraxit illū: qui ſta-
tim eam ſequitur quaſi bos qui ducit ad
victimam ⁊ neſcit ꝙ ad vincula ſtultꝰ tra
hatur. Ubi ſciendum ꝙ per illā mulierē
garrulam quietis impatientē: intelligit
ſenſualitas: que ratiōi volētis quieſcere
⁊ aliquando dominum cōtemplari impa
tiens eſt ⁊ multotiens ipſam perturbat.

Per iuuenē vero qui deberet eē fortis virib⁹ intelligit ratio que deberet in homine dominari. Senſualitas igit hominem iuuenē.i.rationē apprehendit dū ipſam ad ſe nitit trahere ꝛ multis blādițiis.i. multis apparētib⁹ delectatiōib⁹ ſibi ꝓpoſitis eam ligat. Et ipſā deoſculans.i.ſibi conſenſum iā eam trahēs vt ſibi in delectationib⁹ velit coniūgi:allecta ratio ſēſualitatē ſequitur quaſi bos duct⁹ ad victimam.qꝛ feſtinat ad mortem:ꝛ iā excecata eſt inſtar ſtulti hominis qui ignorat ꝙ trahat ad vīcula peccatorum. ¶ Secunda pars.

Eqꝫ ſolui.ꝛc. Ubi tāgit pietatē liberātē benign⁹ ꝙ ꝓut ereptio vigoroſa.vbi q̄tuor poſſum⁹ cōſiderare.ſ. Officiū commiſſionem.
Facti excuſationem.
Prophetie adimpletionem.
Mandati executionem.

¶ Quantū ad ꝓmū dicit. Soluite ꝛ adducite mihi. Soluite i quā a vinculo peccati potētia auctoritatis:ꝛ adducite ad fidei conſtātiā doctrina veritatis:ꝛ xp̄i grām exemplo ſanctitatis. Ubi ſciendū ꝙ lꝫ ſoluere peccata ꝑncipalr̄ cōueniat deo iux illud pš. Dn̄s ſoluit cōpeditos miniſterialit tn̄ datū fuit apl'is ꝛ ſuis ſequcib⁹ tāꝙ miniſtris xp̄i iuxta qꝺ ip̄e dicit Mat.xviij. Quecūqꝫ ſolueritis ſuper terrā erūt ſoluta ꝛ in celo. Hoc autē fuit figuratum Judith.vj.vbi dꝛ ſententialiter ꝙ cū Achior ꝑ ſuos holofernis fuiſſet ligat⁹ manibus ꝛ pedib⁹ ad arborē filij iſrael venerunt ad eū quē ſoluētes duxerunt bethuliam. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ achior qui itꝑpretat frater me⁹ mōtanus intelligit quilibet homo q̄ fr̄ dei dici pōt ꝓpter humanitatē quā ſimilēt nobis aſſumpſit:qui mōtanus dꝛ:qꝛ ad ſupna dꝫ ſe per cōtemplationē leuare. Per ſeruos autē holofernis qui iterpretat infirmans vitulum ſaginatū:ꝛ ſignificat diabolū qui homines viuentes i delitūs infirmat ſpūaliter ꝛ debilitat.itelligi poſſunt peccata ꝑ q̄ hō diaboli ſubijcitur ſeruituti. Quia Jo.viij. Omnis q̄ facit peccatum ſeru⁹ eſt peccati. Iſti igitur ſerui.i.peccata Achior.i.diaboli:hominem ligāt manibus ꝛ pedibus quādum hō peccatis ꝯſentit:ligātur quātū ad effectum ſignificatum ꝑ pedes.ligat etiā quātū ad opa ſignificata ꝑ man⁹.ne poſſit meritorie facilr̄ opari. Ut ſit Lazarus ligatus man⁹ ꝛ pedes inſitis Joā.xj. Signāter autē hō dꝛ ligari ad arborē qꝛ arbor fuit pmū intercorporalia qꝺ dedit māꝫ hoi delinquēdi ſicut ptꝫ Gen̄.iij. Per filios aūt Iſrl' q̄ iterpretant videns deū:intelligūtur viri eccleſiaſtici q̄ debēt deū ꝑ contēplationē videre:ꝛ ſignificant illi q̄ dignitate ſacerdotali ꝓcellūt. Iſti peccatorē vīculis peccatoꝝ ligatū ſoluūt vt xp̄i miniſtri:qn̄ ꝯfeſſiōe ipſorū ꝑmiſſa bn̄ficiū abſolutionis ip̄endūt. ¶ Sic autē abſolutū:debēt Bethuliā q̄ interp̄tat v'go vł caſta ꝑducere:qꝛ ip̄m debēt inſtruere vt ꝑſeueret i ic̄eptꝫ bonis opib⁹ ꝛ nō recidiuari:iuxta qꝺ figuratiue dixit dn̄s illi quem ſanauerat Jo.v. Ecce ſan⁹ fact⁹ es:iā noli peccare ne deteri⁹ aliq̄d tibi cōtingat. ¶ Quātū ad ſcꝺm.ſ.facti excuſationē dt. Et ſi q̄s aliquid vobis ꝛc. Ubi ſciēdum ſꝫ Chryſo.ꝙ domin⁹ nō dixit diſcipulis:dicite ꝙ dominus noſter vł dn̄s tuus ſed dixit ſimpliciter dominus ad oñdendū ꝙ ip̄e erat dn̄s vniuerſe creature gn̄alr̄ ſumpte:iuxta illꝺ pš. Dn̄i eſt terra ꝛ plenitudo eius orbis terrarū ꝛ vniuerſi q̄ habitāt in eo. In hoc aūt ſm̄ Remigiū Dat exemplū ꝑdicatoribus vt ꝓpter aliqua aduerſa occurrentia:a predicatiōe ꝛ bonis operibus nō deſiſtant. ¶ Quantum ad tertiū.ſ.ꝓphetie impletionem dicit. Hoc autem totū factū eſt ꝛc.vbi ſciendū ſꝫ Rabanū ꝙ ſyon mōs erat in Hieruſalem:in quo erat templū ꝛ habitāt ibi ſacerdotes. Et dicit mr̄ hierl'm:qꝛ ab ipſa ſyon. Hierl'm tanꝙ a matre ꝓtegebat ꝛ iſtruebat ¶ Scꝺꝫ hoc aūt dic̄. Hoc āt totū factū eſt:vt adpleret:qꝺ dictū ē ꝑ prophetā.d.zacha.ix.ꝛ ſi nō eadē v'ba tn̄ eā dē ſniaꝫ:dicite filie ſyō.i.ciuitati hierl'm quē eſt filia ſyon. Ecce rex tuus venit tibi ꝛc. Ecce iquā qꝛ mirabilis ad vidēdū iuxta illud Eſa.xij. Ecce deus ſaluator me⁹ rex.qꝛ venerabilis ad collendū. Nā iuxta illꝺ pš. Dn̄s virtutū ip̄e ē rex glīe tuus:quia deſiderabilis ad habendum. Unde ipſe in pš. Ego ſum dominus de⁹

tuus q̄ eduxit te de terra egypti id eſt de tenebꝛis peccatoꝝ.venit.vt ipm̄ poſſis amplexari iuxta illud Eſa.lx.Surge et illuminare hierl'm q2 venit lumē tuū et glīa dn̄i ſup te oꝛta ē.Māſuet⁹ vt cū ipo poſſis cōuerſari iuxta qd̄ ipſe d't Eſa.li. Ego quaſi agn⁹ manſuet⁹ q̄ poꝛtat ad victimā.ſedēs ſuper aſinā ꝛ filiū ſubiugalis.Jn quo debes ipſi⁹ humilitatē imitari.Non em̄ venit in curribus ꝛ deſtreriꝭ ꝛc.ↄtra mltos qui de pꝛimonio crucifixi.i.de redditibus eccl'ie habēt eq̄s albos ꝛ rufos ꝛc.quos tamē dn̄s iſtar exercitus pharaonis ꝓfundat in mare.i.i ꝓfundū inferni.Ut dicatur de eis illud Exo.xiiij.Jngreſſ' ē em̄ eques pharao. cū currib⁹ ꝛ eq̄tib⁹ ei⁹ i mare:ꝛ reduxit ſup eos dn̄s aquas maris.¶ Quātū ad quartū.ſ.mādati executionē dicit.Euntes aūt diſcipuli ꝛc.Ubi ſciēdū ꝙ in iſto actu aplico inuit euāgeliſta quatuoꝛ.ſ.

Animalium ſolutionem.
Jpſoꝛum deductionem.
Ueſtium impoſitionem.
Domini ſeſſionem.

¶ Jn quo itelligitur ſpūaliter ꝙ ſoluit peccatoꝛ per ſacerdotis abſolutionem.
Adducitur per fidei inſtructionem.
Ueſtitur per virtutum adoꝛnationem.
Sedet xp̄s per gratie collationem.

¶ Quātū ad primū per qd̄ ſignificat̄ primū dicit Eūtes ꝛc.cui⁹ ſignificatū ↄpletum cōſpicimus Marci vltimo.Ubi d't ꝙ dixit xp̄s diſcipl'is.Eūtes i mūdū vniuerſū p̄dicate euāgeliū oī creature.Et ſubdit̄ illi aūt ꝓfecti p̄dicauerūt ꝛc.Quibus dedit poteſtatē dimittēdi pctā Joā. xx.d.Accipite ſpiritūſcm̄ quoꝝ remiſeritꝭ pctā remittūt̄ eis ꝛ quoꝝ retinueritis retēta ſunt.¶ Quātū ad aīaliū deductionē dicit.Et adduxerūt aſinā ꝛ pullū Ubi ſciēdū ꝙ infideles nō dicūt̄ ad xp̄z adduci:ſꝫ ab ipſo deuiāt:q2 dū a veritate recedūt:poſſunt dici a xp̄o q̄ veritas eſt deuiare.Dum autē aliquis i fide inſtruit tunc dici poteſt ad chriſtū adduci. ¶ Quātū ad veſtiū impoſitionē qd̄ ſignificat virtutū adoꝛnationē dicit.Et impoſuerūt ſup eū veſtimēta ſua.Per veſtes eū intelligunt̄ virtutes ꝛ exempla ſctōꝝ inducētia hominē ad opera bona.

Un̄ Job.xl.Circūda tibi decoꝛē ꝛ in ſublime erigere ꝛ eſto gl'ioſus ꝛ ſpoſus induere veſtibus.¶ Sciēdum eſt autē ꝙ inuenio in ſcriptura diuerſas veſtes q̄bus homo debet veſtiri.Uidelicet.

Ueſtē ſaccinā ꝑ vilitatē:cōtra ſuperbiā.
Ueſtē purpureā ꝑ charitatē:ↄtra iuidiā.
Ueſtē lapideā ꝑ patientiam:cōtra iram.
Ueſtē hiacithinā ꝑ cōtētionē:ↄ̄ accidiā.
Ueſtē ſtragulotā ꝑ miaz:cōtra auariciā.
Ueſtē ſilicinā ꝑ abſtinētiā:cōtra gulam.
Ueſtē albā ꝑ puritatem:contra luxuriā.

¶ Primo hō dꝫ idui veſte ſaccina ꝑ vilitatē ↄ̄ ſupbiā.Nā ſicut veſtis ſaccina eſt deſpecta:ita hō dꝫ ſe vilē reputar̄:ↄſiderādo ei⁹ igreſſū:pgreſſū ꝛ egreſſuꝫ.Nā i ei⁹ igreſſu ē ſemē fetidū.Jn ꝓceſſu:vas ſtercoꝝ.Jn egreſſu cib⁹ v̄miū.Jſta veſtꝫ ē placās deū ne ſubuertat̄ hō ꝙ fuit figuratū Joñ.iij.Ubi ſmiale d't ꝙcū Joñ.p̄dicaſſet ſubuerſionē niniue p̄dicauerūt ieiuniū ꝛ veſtiti ſunt ſaccis:ꝛ de⁹ miſert⁹ ē eis.Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ niniuitas q̄ deū offenderāt:intelligūt̄ pctōꝛes:qb⁹ ſi malis ꝑſeuerēt:denūciat̄ ipſoꝝ ſubuerſio in pꝛofundū inferni q̄ tn̄ ſi ſe humiliēt ꝛ penitētiā agāt:miam inueniēt.¶ Secūdo debet idui veſte purpurea ꝑ charitatē ↄtra inuidiā.Jſta eſt veſtis q̄ iubemur idui Matt.xxij.vbi d't.Diliges dn̄ꝫ deū tuū ex toto coꝛde tuo ꝛ ex tota aīa tua.ꝛ ꝓximū tuū ſicut teipꝫ.¶ Tertio dꝫ idui veſte lapidea ꝑ patiētiā contra irā:nam ſicut lapis ē foꝛtis:ita hō dꝫ eē foꝛtis in aduerſis:iuxta qd̄ dixit dd̄.Salomoni. iij.Reg.ij.Confoꝛtare ꝛ eſto vir foꝛtis:ꝛ obſerua mādata dn̄i dei tui.Hoc fuit figuratū Apoc.xv.vbi d't.ꝙ exierunt.vij. angeli veſtiti lapide mūdo ꝛ cādido ꝛ p̄cincti circa pectoꝛa ꝫōis aureis.Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ.vij.āgelos q̄ ſeptēnari⁹ numer⁹ vniuerſitatē ſignificat intelligūtur oēs hoīes hui⁹ mūdi.Jſti debēt exire ad preliādū ↄtra vitia veſtiti veſte lapidea mūda ꝛ candida:ꝑ foꝛtitudinē ꝛ patientiaꝫ: ſe defēdētes a vitiis:ꝛ p̄cīcti circa pectoꝛa ꝫōis aureis ꝑ ↄtinētiā moꝝ.¶ Quarto debēt idui veſte hyacithina ꝑ ↄtēplationē ↄ̄ accidiā.Per hyacinthū coloris aurei: intelligit̄ ↄtēplatio diuinoꝝ.Un̄ Job.xxxv.Suſpice celū ꝛ intuere:ꝛ cōtē

plare ethera ꝙ altioꝛ te ſit.q.d.cōſidera
diuina⁊ iuenies deū altiſſimū i q̄ dꝫ ma
xime delectari. ¶ Quīto hō dꝫ indui ve
ſte ſtragulata ꝑ miaꝫ ꝯ auaritiā. Nā ꝑ ve
ſtē ſtragulatā.i.diuerſoꝝ coloꝝ:intelli
giť pietas q̄ mltiplicit dꝫ idigētib⁹ exhi
beri infirmos viſitādo ⁊c.de qb⁹ i die iu
dicij xp̄s cū hoib⁹ diſceptabit. Uñ Tob.
Quō potuerꝫ:ita eſto miſericoꝛs:ſi mltū
tibi fuerit abūdant tribue:ſi exiguū tibi
fuerit ēt exiguū libēter ipartiri. Talis
aūt pōt ſigurari ꝑ mlierē foꝛtē:de q̄ Pro
uerb.vltimo. Stragulatā veſtē fecit ſibi
byſſus ⁊ purpura indumētū ei⁹ Ubi ſciē
dū ꝙ ꝑ mulierē foꝛtē intelligiť q̄libꝫ vir
tuoſus q̄ ſtragulatā veſtē dꝫ ſibi facere
ꝑ diuerſa opa mie:cum quibus dꝫ habe
re byſſum.i.puritatē mētis ⁊ coꝛpoꝛis ⁊
purpurā.i.dilectionē dei ⁊ pximi. ¶ Se
xto dꝫ indui veſte cilicina ꝑ abſtinentiā
cōtra gulā. Nā ꝑ veſtē cilicinā q̄ ē aſper
ſa:itelligiť aſperitas gule quā hō dꝫ ha
bere. Uñ Eccl.xxxvij. Noli eē auid⁹ i oi
epulatiōe:⁊ nō effundas te ſup oēꝫ eſcā
in mltis eñ eſcis erit ifirmitas. Talis
aūt ſic veſtitus pōt ſigurari ꝑ Jacob de
quo ſentētialr dr Gen.xxxvij.ꝙ cū nun
ciatuꝫ fuiſſet ſibi ꝙ Joſeph moꝛtu⁹ erat
cōciſis veſtibus:indut⁹ eſt cilitio lugēs
filiū multo tpe. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ Jacob
qui interpꝛetať luctatoꝛ intelligiť quili
bet hō qui luctādo cōtra peccata debet
ea ſuppiātare. Jſte cū nunciať ſibi moꝛs
filij.i.bonoꝝ operū q̄ iſtar filij i coꝛde cō
cipiuntur:⁊ velut naſcēs filius exteri⁹
exercentur.dꝫ veſtimenta delicata ſcin
dere.i.a ſe abijcere delectatiōes coꝛpo
ris ⁊ cilitio auſteritatis indui ⁊ ſic ſicut
filiū lugere opera pꝛius fctā. ¶ Septio
debet indui veſte alba ꝑ puritatē cōtra
luxuriā. Ut poſſit dicere illō To.iij. Tu
ſcis dñe qꝛ nunq̄ cōcupiui virū ⁊ mun
daꝫ ſeruaui alam meā ab oī concupiſcē
tia. Uñ cuilibꝫ dr Eccl.ix. Oī tpe ſint ve
ſtimēta tua cādida ⁊ oleū de capite tuo
nō deficiat. ¶ Quātū ad quartum.ſ.dñi
ſeſſionē quod ſignificat Gre collationeꝫ
dicit. Et eū deſuper ſedere fecerūt. Quā
do enim homo eſt oꝛnatus virtutib⁹.tūc
efficiť dignū dei habitaculū per gratiaꝫ
Uñ Greg. Saluatoꝛ noſter ſup aſellum
ſedens hieruſaleꝫ tendit qñ vnuſqſqꝫ fi
delis alaꝫ regens a pacis intime viſio
nem ducit. ¶ Tertia pars.

Sequiť. Plurima aūt turba ⁊c. Ubi
tāgit ſocietatē honoꝛātē iocūdius.
qd̄ ꝓbat ꝓceſſio populoſa.vbi tria
ſigna honoꝛis poſſum⁹ ꝯſiderare.ſ.
Pꝛoſtrationem veſtimentoꝛum.
Deportationem virgultoꝛum.
Cumulationem canticoꝛum.
¶ Jn quo nobis oſtendiť ꝙ debem⁹ deū
tripliciter honoꝛare.ſ.coꝛde oꝛe et ope.
Opere ſignificať in veſtimentoꝝ ꝓſtra
tione vt ſim⁹ ſimiles martyꝛib⁹. Coꝛde
in ramoꝛuꝫ delatione:vt ſimiles ſim⁹ v̄
ginib⁹. Oꝛe in canticoꝛum pꝛoclamatio
ne:vt ſim⁹ ſimiles cōfeſſoꝛib⁹. Per hoc
igitur ꝙ veſtimenta ſternebant in via ſi
gnificať ꝙ exemplo ſanctoꝝ martyꝛum
qui moꝛtē ſuſtinerunt pro xp̄o coꝛpora
moꝛti ſubijciēdo:debem⁹ coꝛpoꝛa noſtra
per penitētiā caſtigare. Ut dicam⁹ Gal.
vj. Ego eñ ſtigmata dñi ieſu in coꝛpoꝛe
meo poꝛto. Per hoc aūt ꝙ poꝛtabant ra
mos:ſignificať ꝙ de coꝛde noſtro puro
a quo ꝓcedūt rami bonarum cogitatio
num virides ⁊ floꝛidi exemplo ſanctaꝝ
virginum:debem⁹ deo per mentis ⁊ coꝛ
poꝛis pudicitiam redolere. Ut dicať de
nobis illō Gen.37. Ecce odoꝛ filij mei
ſicut odoꝛ agri pleni. Per hoc autē ꝙ cā
tabant canticum nouū laudis ⁊ letitie:ſi
gnificať ꝙ nos exemplo ſanctoꝛum con
feſſoꝛum:debem⁹ deo deuote pſallere ⁊
dicere cū apoſtolo illō.j.Coꝛ.xiiij. Oꝛa
bo ſpū oꝛabo ⁊ mente:pſallaꝫ ſpū pſallā
⁊ mente. Quales autem ramos honoꝛā
do xp̄m debeam⁹ nobiſcum ferre.fuit fi
guratū Lee.viij. Ubi ſententialiter dici
tur ꝙ poſt egreſſuꝫ filioꝛum iſrael de ca
ptiuitate egypti:in recoꝛdationem tāti
bñficij.debebāt ſibi facere ānuatī taber
necula de diuerſis lignis. Uñ dictū fuit
eis. Egredimini in mōtē ⁊ ferte frōdes
oliue ⁊ frōdes ligni pulcherrimi:fron
des myꝛti ⁊ ramos palmaꝝ:⁊ frōdes li
gni nemoꝛoſi.vt fiant tabernacula. Ubi
ſciendū ꝙ ꝑ filios iſrael exiſtētes i egy
pto captiui:itelligiť totū gen⁹ humanū
qd̄ añ aductū xp̄i i tenebris peccatoꝛuꝫ
exiſtēs a diabolo tenebať captiuū. Sed

figura Jacob et eius planctu

christ⁹ p nobis moriens ipm liberauit.
Nã Gal.iiij. Jam nõ ſum⁹ ancille filij ſʒ
libere: qua libertate: xp̄s nos liberauit.
In recordationẽ ſibi tãti bñficij: debem⁹
egredi in mõtez cõtẽplatiõis deuote: et
ibi diuerſitatẽ ramorũ.i.virtutũ aſſume
re. Per ramos oliue id ẽ habere cũ deo
⁊ primo pacẽ ⁊ ꝯcordiã. Et dicere cũ p̄s.
Ego aũt ſicut oliua fructifera in domo
dei.i.i eccl'ia militãte. ¶ Scđo debem⁹
accipere ramos ligni pulcherrimi.i.vir
tutẽ humilitatis q̃ ẽ decor aliarũ virtu
tũ: qꝛ facit hoiem in oib⁹ groſuʒ. ⁊ affert
fructũ ſuauẽ: qꝛ q̃ ſe humiliauerit exal/
tabit̃.ſ.in gloria. Lu.xiiij. ¶ Tertio frõ
des myrti.i.virtutẽ puritatis que aiam
cõſeruat a putredine: ſicut myrtum cor/
pus. Ut de nobis dicat̃ illđ Eſa.lv. Pro
vrtica aſcẽdet myrt⁹. ¶ Quarto ramos
palmarũ.i.victoriã in cõflictu vitiorũ.
Nam qꝛ iuxta illud Job.vij. Militia eſt
vita hois ſuper terrã: debem⁹ viriliṫ di
micare. Ut de nobʒ dicat̃ illđ Apoc. vij.
Amicti ſunt ſtolis albis ⁊ palme i mani
bus eoꝝ. ¶ Quinto frõdes ligni nemo
roſi.i.virtutem mie q̃ habet multos ra/
mos. qꝛ Matt.v. Bti miſericordes: quo
niã ipi miam cõſequẽt̃. Honor fact⁹ ho/
die a pplo xp̄o fuit figuratus.j.Reg.x.
Ubi ſentẽtialiter dicit̃ ꝙ cũ ſamuel vn/
xiſſet ſaulem in regez iſrael dedit ſibi ſi
gnum ad hoc ꝙ ſciret ſe regez.d. Cũ in
greſſus fueris vrbez: ibi obuiũ habebis
gregem pphetarum deſcendentiũ de ex
celſo: ⁊ ante eos pſalteriũ ⁊ tympanuʒ: ⁊
tybiã ⁊ cytharã ipſos pphetantes. Ubi
ſciendum ꝙ p ſaulem q̃ vno modo inter
pretatur expetit⁹ a dño: intelligit̃ xp̄us
petit⁹ a patrib⁹ veteris teſtamẽti. Exo.
iiij. Obſecro dñe. mitte quẽ miſſur⁹ es.
Per ſamuelẽ aũt rectorẽ populi: intelli
git̃ de⁹ rector ⁊ dñs omniũ creaturarũ.
Iſte igitur ſamuel.i.deus pater vnxit.
Saulẽ.i.xp̄m in regem iſrael.i.toti⁹ ge
neris humani. In cuius ſignũ cuʒ intra
ret ciuitatem hieruſalẽ ſicut teſtat̃ hiſto
ria euãgelij hodierni pplus ciuitatꝫ ſibi
occurit cum gaudio laudãtes deũ ⁊ di/
centes. Benedict⁹ qui venit in noie dñi.
Ut ſic dici poſſit de ciuitate hieruſalem
illđ Eſa.lj. Gaudiũ ⁊ leticia inuenient̃

figura honoris xp̄i in die palmar

in ea gratiaꝝ actio ⁊ vox laudis. Sʒ cõ
ſideret homo deuotus honorẽ quem ho
die iudei xp̄o fecerunt: ⁊ quõ eũ poſtea
deſpexerunt. Et ideo qꝛ hodie eſt p̄ma
dies i qua de libertate cogitauerũt xp̄ʒ
occidere: ideo ſctã mater eccl'ia ponit p̄
mo honorẽ in pceſſiõe poſtea in paſſiõe
vituperiũ. Qđ vituperiũ fuit maius ho
nore ſibi ipẽſo. Nã q̃ hodie veſtimẽta p
ſternebãt in via: poſtea eũ nudũ ſuſpẽde
runt in cruce. Qui hodie regẽ iſrael eũ
vocauerũt: in paſſione dixerũt nõ habe
mus regez niſi Ceſarẽ. A quo hodie mi
ſericordiã poſtulauerũt.d. Oſanna ⁊c.i.
obſecro ſaluifica.i paſſiõe dexerũt. Alios
ſaluos fecit: ſeipſum nõ põt ſaluũ face/
re: ⁊ alibi. Salua temetipſum deſcẽdẽs
de cruce. Et alibi. Uach q̃ deſtruis tem
pluʒ dei ⁊ in triduo reedificas illđ. Sal
ua temetipſum. Cui hodie ramos ɔ̄fere
bant in paſſiõe eũ ligatum ad colũnam:
nudum flagellis crudeliſſime cedebãt.
Cui hodie dixerũt. Benedictus q̃ venit
in noie dñi: in paſſione Pilato dixerũt.
Crucifige eum. Licet igitur honorẽ mũ
danum xp̄o fecerit: tãmẽ mutat⁹ eſt in lu
ctũ. Uñ vere poterat dicere illđ Job.xxx
Uerſa eſt i luctũ cythara mea ⁊ organũ
meũ in vocem flentium. Nõ ſic nos cha
riſſimi honorem⁹ dñm: ſed cũ ꝑſeuerã/
tia: dicendo cum p̄s. Benedicamus dñʒ
in omni tempore ſemper laus ei⁹ in ore
meo. Cõſideret etiã quilibet deuotus ꝙ̄
vilis eſt gloria mũdi: quia ipam ſequit̃
calamitas: ⁊ querãt diuinã faciẽdo ope
ra deo placibilia. qꝛ Joan.j.cañ.ſua.ij.
Qui facit volũtatẽ dei manet in eternũ
ſcʒ in gloria paradiſi. Ad quã me ⁊ vos
perducat qui eſt benedictus ⁊c.

¶ Dominica reſurrectionis dñi. euãge
lium.xxviij. Introductio.

Maria magda/
lene ⁊ maria Jacobi ⁊ Sa/
lome emerunt aromata: vt
venietes vngerẽt ieſuʒ ⁊c.
Mar.xvj. Nos videm⁹ per
experiẽtiã ꝙ vnuſq̄ſqꝫ delectat̃ i pſentia
filij⁹ qđ diligit: ⁊ ſi illđ ſit abſens ſi adſit
poſſibilitas ipm diligẽter inq̃rit. Inq̃/
rẽs aũt diligẽter illđ cũ affectu ⁊ deſide

rio magno ſi pl⁹ inuenit ꝙ ſperabat tūc in ipſo augmētat gaudiū tantū quantū in illo inuēto amplius reperitur. Exēpli grā. Qꝛ ſi q̄s quereret centū libras cū magno deſiderio ꝛ mille reperiret tantū augmētaret in ipō gaudiū quātū mille cētū excedere dignoſcūt. Qꝛ igit̄ iſte ſctē mulieres deuotiſſime qn̄ xp̄m habebāt preſentē: qꝛ ipſū diligebāt delectabātur in ei⁹ p̄ſentia: qn̄ fuit eis abſens ip̄ꝫ q̄ſierūt cū magno deſiderio ꝛ affectu. Qꝛ v̄o ipſum querebāt in monumēto iacentem ꝛ mortuū ꝛ ip̄m inuenerūt iam reſuſcitatū ꝛ viuum tm̄ potuit cumulari in eis gaudiū q̄tū viuū excellit mortuū ꝛ q̄tū glorioſum excellit paſſibile ꝛ mortale. Et hoc eſt qđ nobis teſtat̄ hiſtoria euangelij hodierni. In quo euangeliſta tangit quatuoꝛ luculenter. ſcꝫ.

Auiditatem inquiſitionis amoroſe.
Nouitatem apparitionis gratioſe.
Sublimitatem cōditionis glorioſe.
Celeritatē legationis gaudioſe.

¶ Primū p̄bat obſequij ſedulitas. Scđꝫ angeli claritas. Tertiū loci vacuitas: Quartū facti celebritas. Primū in principio. Scđm ibi. Introeūtes in monumentū ꝛc. Tertiū ibi. qui dixit illis ꝛc. Quartū ibi. Sꝫ ite et dicite diſcipl'is ꝛc.

¶ Sciendū eſt aūt ad intellectū huius euāgelij ꝛ hiſtorie reſurrectiōis xp̄i ꝙ ſicut pōt colligi ex quatuoꝛ euāgeliſtis: ꝙ reſurrectio xp̄i ſic fuit manifeſtata p oꝛdinē. Nā poſtꝙ xp̄us in die veneris ſancto ſepult⁹ fuit: ꝛ mulieres ſancte ſeq̄bātur ipſum viderunt locū vbi poſit⁹ fuit ꝛ reuerſe domū ceperūt parare aromata vt iuxta morē iudeoꝝ vngerēt corp⁹ ieſu. Et iminēte ſabbato nō potuerūt p̄ficere qđ inceperant ꝛ tota die ſabbati quieuerunt p̄pter ſolennitatē diei: que ſolēnitas a veſpera in veſperā p̄tendebat̄ ex lege. Tranſacto autē ſabbato poſt veſperas parauerūt aromata que die precedēti parare inceperāt vt ſic cū vnguētis irent ꝛ vngerēt corp⁹ ieſu. Cū ergo trāſiſſet ſabbatū vt hic dicitur in Mar. maria magdalene ꝛ maria Jacobi ꝛ ſalome emerūt aromata: vt venientes vngerent ieſum. Anteꝙ autē venirent ad monumentū: xp̄s clauſo ſepulcro exiuerat et terremotus magnus factus fuerat. Nam ſicut dicit Matt. angelus domini deſcendit de celo habitu candido: cui⁹ aſpectus erat ſicut fulgur pre cui⁹ timore exterriti cuſtodes receſſerūt a monumento ſm aūt Mar. valde mane vna ſabbatoꝝ predicte mulieres veniūt ad monumētū oꝛto iam ſole. i. quādo ſol incipiebat albeſcere: ſicut quādo incipit fieri auroꝛa. Venientes aūt ad monumētū loquebātur q̄s eis poſſet reuoluere lapidem ab oſtio monumēti. Erat em̄ magnus valde. Reſpicientes autē viderūt ip̄m lapidem reuolutum. Nā ſm Matt. angelus dn̄i deſcēdit de celo: ꝛ reuoluerat lapidem ꝛ ſup eum ſedebat: qui dixit mulierib⁹. Noli timere. Scio enim ꝙ ieſum qui crucifixus eſt queritis. Non eſt hic. Surrexit em̄ ſicut dixit. Venite ꝛ videte vbi poſit⁹ fuerat dn̄s. Et ſm Marcum introeuntes in monumētū inuenerūt iuuenē ſedentē a dextris coopertū ſtola cādida: ꝛ obſtupuerūt. Qui dixit illis. Nolite expaueſcere. ieſum q̄ritis nazarenū crucifixū. Surrexit nō ē hic. Ecce loc⁹ vbi poſuerūt eū. Dixit aūt eis angel⁹ ꝙ irēt ꝛ dicerēt diſcipl'is ei⁹ ꝛ Petro: ꝙ p̄cederet eos in galileā: ꝛ ibi eū viderēt ſicut dixit eis. Redierūt ergo iſte ſctē mulieres ad diſcipulos ꝛ nūciauerūt eis illa q̄ iuenerāt. Que viſa ſunt eis q̄ſi delirамēta. Sicut aūt dt̄ Jo. Petr⁹ ꝛ ioan. audito ꝙ xp̄s reſurrexerat cucurrerūt ad monumētū: ꝛ Joā. p̄curcurrit citius petro ꝛ venit prioꝛ ad monumentū: nō tn̄ introiuit. Petr⁹ aūt cū veniſſet introiuit ꝛ nō iuenit corpus ieſu ſꝫ linteamina ꝛ ſudariū qđ fuerat ſup caput ieſu ꝛ reueſi ſūt ad ſuū locū. Maria aūt magdalene q̄ ſecuta fuerat iſtos duos ſtabat ad monumētū foris ploꝛās. Inclinauit ergo ſe: ꝛ vidit duos āgelos: vnū ad caput ꝛ vnū ad pedes vbi poſitum fuerat corp⁹ ieſu q̄ dicūt ei. Mulier q̄d ploꝛas. Que ait. Quia tulerūt dn̄ꝫ meū: ꝛ neſcio vbi poſuerūt eū. Et cōuerſa vidit ieſum ſtantē: ꝛ neſciebat qꝛ ieſus eſt. Dicit ei ieſus. Mulier q̄d ploꝛas? Quē q̄ris? Illa exiſtimās qꝛ hoꝛtulan⁹ eēt ait. Dn̄e ſi tamen ſuſtuliſti eum dicito mihi vbi poſuiſti eū: ꝛ ego eūꝫ tollā. Dicit ei ieſus.

Maria ⁊ ſtati ipſa cognouit eum. Et ait Rabboni qđ idē eſt qđ rabbi. i. magiſter. Et ꝑcidēs voluit tāgere pedes ei⁹ ſicut cōſueuerat. Et ait ieſus. Noli me tāgere nōdū em̄ aſcēdi ad patrē meū: ſupple in corde tuo. q. d. Quē tātū mortuū queris viuentem tangere nō mereris. Sȝ vade dic fratrib⁹ meis. Aſcēdo ad patrē meū ⁊ patrē veſtrū. Hoc eſt in ꝑmo eſt vt videant me aſcēdentē. Maria igiť magdalene iā credēs xp̄m reſurrexiſſe reuertebať: ⁊ inuētis aliis ſctis mulierib⁹ q̄ cū illa prius fuerāt nūciauit eis ꝙ xp̄m viderat. Et dū irent ad diſcipulos iā certe de reſurrectiōe occurrit eis ieſus dicēs Auete. ſicut dicit Matt. Ille ꝟo accedētes ad pedes ei⁹ adorauerūt eū. tūc em̄ permiſit ſe tāgere: qꝛ credebāt eū a mortuis reſurrexiſſe. Et dixit eis ieſus. Ite ⁊ nūciate fratrib⁹ meis vt eāt in galileā ibi me videbūt. Hāc aūt viſionē dicit in galileā fieri. lȝ añ apparuerit eis qꝛ in illa viſiōe galilee credūť fuiſſe oēs diſcipuli. In aliis autē ꝓcedētib⁹ nō oēs fuerūt. Abierūt ergo mulieres: ⁊ tūc đt Luc. nūciauerūt vndeciȝ lugentib⁹: ⁊ q̄ cū eis erāt. Et viſa ſunt aliq̄b⁹ ſicut deliramēta ꝟba hec. Petr⁹ aūt ſurgēs cucurrit ad monumētū vt Lu. dicit. Et tūc veriſimile eſt ꝙ xp̄s apparuit ei et ſi nō legať in euāgelio qñ vel vbi ſibi apparuerit: tñ dicit ibi Luce ꝙ ſurrexit dñs ⁊ apparuit ſimoni. ¶ Eadem die apparuit duob⁹ diſciplis i ema⁹ vt Lu. đt: quorū vnus vocabať cleophas alter ꝟo đꝛ fuiſſet lucas: ſȝ tacuit nomē ſuū more ſcriptorū q̄ ſe nō nominānt. Sȝ btūs Ambroſius đt ꝙ fuit q̄dā ali⁹ q̄ vocabať amaon. ſȝ quiſq̄s fuerit tñ certū ē ꝙ duo fuerūt. ¶ Eadē etiā die apparuit decē aplis cū ſero iā eſſet ⁊ fores eſſēt clauſe vbi erāt ꝯgregati ꝑpter metū iudeoꝝ ſicut dicit Jo. Et in iſta apparitione nō fuit Thomas. Patet igiť ꝙ quinq̄ vicibus ſȝ diuerſos euāgeliſtas: apparuit xp̄s i die reſurrectiōis. Credēdū eſt aūt ꝙ p̄mo oim̄ apparuit virgni glorioſe: ſȝ non fit mētio in euāgelio quia apparitiōes iſte ponūť ad teſtificādū reſurrectionē xp̄i teſtimoniū aūt matris ꝓ filio nō eſt efficax: et iō nō fuit fctā mētio de apparitione ſibi facta. ¶ Quinq̄ ēt vicib⁹ appuit chriſt⁹ poſt diē reſurrectōis. p̄rio em̄. xj. aplis p̄nte Thoma poſt dies octo. Joā. xx. ſcđo ſeptē diſcipulis in piſcatiōe ad mare tyberiadis. Jo. xxj. tⁱo i mōte thabor: qñ ꝯuenerāt in galileā ſicut cōſtituerat illis ieſus. Matt. xxviij. Et ſic poſt diē reſurrectiōis: ⁊ añ diē aſcēſiōis apparuit ter. Ipſa aūt die aſcēſiōis apparuit bis. ſemel dū comederēt i cenaclō qñ exprobrauit incredulitatē illoꝝ ⁊ duriciā cordis: ſicut đꝛ Marci vlti. ⁊ ſemel i mōte oliueti. poſt cōeſtionē qñ aſcēdit in celū: vt đꝛ Luc. vltio. In q̄ apparitiōe fuerť. xj. apli: ⁊ alij diſcipuli ⁊ ſctē mulieres. Et hec ſupradicta ſcđȝ Augu. de cōſenſu euāgeliſta. Ex q̄b⁹ ptȝ ꝙ a reſurrectione vſq̄ ad aſcēſionē iclu ſiue: decies apparuit. Ex q̄b⁹ apparitiōib⁹: q̄libet fidelis xp̄i añ dȝ certificari: ⁊ ip̄ȝ credere reſurrexiſſe ⁊ ſp̄are ⁊ credere i die iudicij reſurrecturū ⁊ redditurū de factis ꝓpriis rōnē. ¶ Viſa aūt hiſtoria reſurrectiōis xp̄i gn̄aliter: ad id qđ in euāgelio hodierno: de ip̄a Mar. loq̄tur: iā ad nr̄m propoſitū redeamus. ¶ Prima pars.

Quātū ad p̄mā ptē euāgel. vbi tangit auiditatē inq̄ſitionis amoroſe. qđ ꝓbať obſequiū ſedulitas đꝛ Maria magđ. ⁊c. Ubi ſex poſſum⁹ ꝯſiderare. ſ.

Cetus gratioſitatem.
Actus pietatem.
Temporis cōgruitatem.
Mentis anxietatem.
Affectus ſacietatem.
Lapidis qualitatem.

¶ Quātū ad p̄mū dicit Maria magda. ⁊c. Ubi ſciēdū ꝑ iſtas tres marias. ꝙ anna habuit tres viros. ſ. Joachi: cleophā: ⁊ ſalome. Et de iſtis trib⁹ viris habuit tres marias: q̄s duxerūt tres vri. ſ. Joſeph. alphe⁹ ⁊ zebede⁹. Et iſte habuerūt filios: ⁊ aliq̄n iſte nominānť a patrib⁹: aliqñ a viris: aliqñ a filiis. ſicut cū dicitur maria iacobi. ſ. mater. ⁊ Maria ſalome ſ. filia. Hec aūt patēt his verſib⁹. Anna trib⁹ Joachim: cleophā Salomeq̄ Marias: Tres parit has ducūt Joſeph Alpheus zebede⁹: Xp̄m p̄ma Joſeph. Jacobū cū Symōe Judā Altera q̄ ſequiť

Jacobū parit atq; Joannē. Unius hec mater hic q̄tuor iſta duo℞. ¶ Maria eñ que fuit nupta Joſeph ſcʒ btā virgo habuit ſolū xp̄m. Maria que fuit nupta alpheo habuit quatuor ſupradictos. Maria q̄ fuit nupta zebedeo habuit duos. ¶ Dicit igit̄ Maria magdalene q̄ tñ nō fuit de ſupradictis ſʒ fuit ſoror Lazari: dicta magdalena a magdalō caſtro ſuo ꝛ Maria iacobi.ſ.mater: ꝛ ſalome.ſ.filia ¶ Quātū ad ſcd̄m.ſcʒ actus pietatē dicit emerūt aromata ꝛc. Ubi ſciendū ſm Glo. ꝙ iſte mulieres ſepulto dn̄o cū licuit operari.i. vſq; ad ſolis occaſum vnguēta parauerūt vt dicit Luc. ꝛ q꞉ p̄ anguſtia t̄pis nō potuer̄t explere: mox trāſacto ſabbato qñ parādi licētia rediȷ̄t feſtināter emerūt aromata vt veniētes vngerēt ieſum. ¶ Sciendū eſt etiā ꝙ mos erat iudeo℞ vngere corpora defūctorū: vt corp⁹ nō feteret. Jſte igit̄ ſancte mulieres nōdū perfecte cognoſcētes xp̄m cui⁹ corpus corrūpi nō poterat: q꞉ erat diuinitati cōiunctū: iuxta illud p̄s. Nō dabis ſct̄m tuū videre corruptionē: ſed credētes ip̄m ſimilē aliȷ̄s mortuis vt ipʒ ſm Seuerianū ex deuotiōe vngerēt aromata parauer̄t. ¶ Quātū ad tertiū.ſ. tēporis ꝯgruitatē dicit Et valde mane ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ ſabbatū tripliciter accipitur in ſcriptura Aliqñ ꝑ tota ſeptimana ſicut cū d̄r Luc.xviij. Jeiuno bis in ſabbato.i. in ſeptimana. Aliqñ accipit̄ pro die ſeptimo ſeptimane. ſicut cum dicit̄. Exo.xx. Memēto vt diē ſabbati ſanctifices.i. diē ſeptimū. Aliquādo accipit̄ ꝑ quacūq; die ſeptimane cū iſtis nominibus numeralib⁹. prima ſcd̄a tertia quarta quinta ſexta. vt prima ſabbati. ſecūda ſabbati ꝛc. ſicut latini dicunt p̄ma feria ſcd̄a feria ꝛc. Et iſto modo ſm Bedā accipitur hic cū dicitur vna ſabbato℞.i. p̄ma ſabbati. ¶ Sciendū eſt etiā ꝙ quātum ad tēpus quo mulieres dicūtur veniſſe ad monumentū: videtur ſuperficialiter eē quedā cōtrarietas inter euāgeliſtas. Nam Matthe. dicit. veſpere autem ſabbati que luceſcit in prima ſabbati ꝛc. Mar. dicit. Et valde mane vna ſabbato℞ veniunt ad monumentuʒ orto iam ſole Lucas dicit. Una autē ſabbati valde diluculo ꝛc. Joānes dicit. Una autē ſabbati Maria magdalena venit mane: cū adhuc tenebre eſſent ad monumētum. Ad euidētiā igit̄ iſto℞ ſciēdū eſt ꝙ ſʒ Aug. de ꝯcordia euāgeliſtarū. veſpera duob⁹ modis accipit̄. vno mō ꝓ fine diei ꝛ p̄ncipiū noctis. Alio modo ꝓ fine noctis ꝛ p̄ncipio diei. ꝛ iſto mō loquit̄ Matt. Si ſ̄o velimus dictū Matt. accipere p̄mo modo tūc illō qd̄ d̄r refertur ad mulierū p̄parationē: q꞉ tūc veſpere ſabbati licuit vnguēta p̄parare. Jllud aūt qd̄ dicit Joannes cū adhuc tenebre eſſent: et illud quod dicit Luc. ꝙ valde diluculo ꝛ illō quod Mar. ꝙ valde mane intelligendū eſt: quādo mulieres inceperunt iter: ſed cum peruenerunt ad monumētū ſol iā erat ort⁹.id eſt incipiebat albeſcere. Et ſic diuerſis reſpectib⁹ ſm Augu. diuerſimode euangeliſte loquuntur. ¶ Sciēduʒ eſt ꝙ in hac nocte terminatus eſt ordo diei naturalis qui erat vt dies p̄cederet noctem nūc aūt nox p̄cedit diem. Quia ſm Augu. ante reſurrectionē xp̄i: homo a luce paradiſi peccando lapſus eſt in tenebras. ſed ꝑ fidem reſurrectionis a peccati tenebris ad lucē vite: xp̄o largiēte deducimur. ¶ Quātū ad quartum ſcʒ mentis anxietateʒ dicit. Et dicebant ad inuicem ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ iſte ſancte mulieres quia viderant lapideʒ magnum poſitum ad oſtium monumēti ſentientes ſe debiles viribus: nō credētes xp̄m reſurrexiſſe nec angelū lapidē amouiſſe anxiebantur cogitantes ꝙ in monumentum ad vnguēdum corp⁹ xp̄i niſi lapis amoueret̄ nō poterāt introire. ¶ Quātum ad quintum.ſ. affect⁹ ſacietatem dicit. Et reſpicientes ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ poſtq̄ xp̄us clauſo ſepulcro reſurrexerat angelus domini deſcendit ꝛ reuoluit lapidem vt ſic poſſet videri ſepulcrum vacuū ꝛ per cōſequēs crederēt reſurrexiſſe xp̄m. ¶ Siendū eſt autē circa iſtaʒ partē p̄ncipalē loquēdo moraliter qd̄ qui vult q̄rere xp̄m. Primo debet eē maria q̄ interp̄tat̄ amara. dʒ enim qui digne vult q̄rere xp̄ʒ habere amaritudinē de offenſis. debet etiaʒ eē maria ſalome que interpretatur pacificans: q꞉ dʒ eſſe pacificus ꝛ manſuetus. Debet etiā eſſe

maria iacobi q̃ interp̃tat̃ luctator: ⁊ ſupplantator: dz em̃ luctari ꝯ inimicos ipſum impugnãtes. carnẽ: mundũ: ⁊ diabolũ: ⁊ ipſos ſupplantare ⁊ vincere. Dz etiã eẽ maria magdalene q̃ iterp̃tat̃ magnifica qꝛ dz eſſe magnific⁹ in exercẽdo opa virtuoſa. vt ſic dicat̃ de ipo illud. ij. Eſdre. ij. Nõne magnificus eſt q̃ hoc fecit. ¶ Scd̃o dico ꝙ dz venire cũ vnguẽtis ⁊ aromatib⁹. i. cũ redolẽtia virtutũ ⁊ bone fame. ¶ Sciẽdũ eſt antẽ vt ſciam⁹ cũ q̃bus virtutibus redolẽtib⁹ inſtar vnguẽti debeam⁹ xp̃m q̃rere ꝙ ſicut habet̃ Exo. xxx. ⁊ magiſter hiſtoriaꝝ narrat vnguẽtum ſctm̃ fiebat de quatuor reb⁹ aromaticis. ſcilicet de ꝟgultis myrrhe electe de cynamomo de calamo ⁊ de caſia q̃ omnia terebant̃ et miſcebãtur cũ oleo oliuarum ⁊ inde fiebat vnguentũ. ⁊ ſm aliquos ponebatur etiam ibi balſamuz. ¶ Ubi ſciẽdum ꝙ myrrha eſt arbor que naſcit̃ in arabia cuius virgulta arabes comburũt vt melius pullulẽt ⁊ fructificẽt. Dicit̃ ẽt myrrha gũma eiuſdẽ arboris ⁊ dicit̃ myrrha qꝛ amara. Gutta autẽ ſponte manãs eſt precioſior. Elicita ꝟo corticis vulnere vilior reputat̃: ⁊ valet ad arcẽduz carnes putredine: ⁊ vermes occidit. ¶ Per iſtã igit̃ myrrhaz intelligi poteſt ꝟtus penitentie in qua ẽ amaritudo p doloroſam cõtritionẽ. Nam verus penitẽs debet de ꝯmiſſis dolere: vt veniã mereat̃. de qua exiũt gũma: p verã ꝯfeſſionẽ q̃ q̃n eſt ſpõtanea eſt p̃cioſior. In qua etiã eſt vnctio ſeruans carnes a putredine ⁊ occidens vermes per cõdignã ſatiſfationẽ. Naz homo ſatiſfaciẽdo de peccatis ſuis. ⁊ exercendo ſe i ꝟtuoſis operibus ſeruat ſe putredie: quia ad priſtina peccata inſicentia aiaz nõ reuertitur et vermes interficit: qꝛ concupiſcẽtiã carnis domat. ¶ Signãter dicitur p myrrha exuſta melius fructificat: quia ſi homo penitens calore charitatis ardeſcat: tũc magis operat̃ meritorie. ⁊ ſua penitentia deo efficitur magis grata.

¶ De iſta penitẽtia loquitur Augu. i libro de penitẽtia di. Penitentia lãgores ſanat: leproſos curat: mortuos ſuſcitat: ſanitatẽ auget: gratiã cõſeruat: claudis greſſum: aridis copiam: cecis viſuz reſtituit: vitia fugat: ꝟtutes exornat: mentez munit ⁊ roborat. ¶ Cynamomũ ãt eſt ꝟgultũ idie vel ethiopie q̃ſi ad modũ canne h̃ns calamos ſubtiles ⁊ replicatos: coloris cinerei: ⁊ qd̃ eſt ſubtili⁹ ⁊ meli⁹: ⁊ cũ frãgit̃ emittit ſpiramẽtũ ad moduz nebule vel pulueris. ¶ Per iſtud igit̃ cynamomũ intelligit̃ virt⁹ humilitatis q̃ dꝛ coloris cinerei q̃ eſt color deſpect⁹ ⁊ vilis qꝛ ver⁹ humilis ſeipſuz deſpicit ⁊ vilificat: Et in iſta cynamomi calam⁹ quãto ſubtilior tãto apud deũ magis reputat̃. Et ſi dicat̃ ſibi vñ frãgi poſſit tãto plus redolet qꝛ in vili pẽſiõe gaudet ⁊ cum deſpicitur amplius gloriatur.

¶ Calamus eſt ſpecies aromatica ad ſimilitudinẽ calami vſualis ⁊ gignit̃ i india multis nodis geniculatus fului coloris flagitans ſuauitatem ſpiritus.

¶ Per iſtum igitur calamũ intelligi poteſt virt⁹ miſericordie q̃ poteſt dici fului coloris: quia ſicut fulu⁹ color eſt pulcher ⁊ delectabilis ad videndũ ita pius ⁊ miſericors omnibus redolet cuz omnibus indigentib⁹ ſubueniat affectu vł effectu. ¶ Signanter autem dicit̃ multis nodis geniculatus: quia opera miſericordie multipliciter exercẽt̃. ¶ Caſia reputatur inter arbores aromaticas: et naſcit̃ in locis aquoſis ⁊ creſcit in imẽſum et eſt robuſti corticis et habet folia purpurei coloris. Per iſtam igitur caſiã intelligit̃ virtus pacientie que robuſti corticis eſſe dꝛ: qꝛ vir patiẽs ſupportat oẽs iniurias: nec frãgit̃ i aduerſis. Dicit̃ ãt naſci in locis aq̃ſis qꝛ vir patiens radicat̃ in gr̃a ſignificata p aquas: ⁊ creſcit in immenſum: quia quãto plus aduerſi patitur: tanto in patiẽtia roborat̃.

¶ Signãter aũt dꝛ habere folia coloris purpurei qui eſt color q̃ſi ſanguine⁹: qꝛ vir patiẽs etiã anteq̃ꝫ frangat̃ penis vł iniurijs: ſeipꝫ morti exponit. ¶ De iſta pacientia loquit̃ Grego. ſuper illud. Cũ audieritis p̃lia. ⁊c. d. Pacientia ẽ aliena mala equanimiter ppeti ꝯtra eũ quoq̃ que mala irrogat nullo dolore morderi:

¶ Iſtas igit̃ ꝟtutes ſupradictas. ſ. penitẽtiã verã hũilitatẽ pfundã: miaꝫ largã patiẽtiaz firmam debemus miſcere cuz oleo oliuaꝝ. i. cũ gratia ſpũſſancti: ⁊ ſic

facim⁹ vnguētū redolēs ⁊ dño ꝓcioſuȝ.
Debem⁹ aūt huic vnguēto balſamū bo
ne fame adiūgere. ¶ Tertio debēt veni
re valde mane: orto tñ iā ſolo qꝛ nō dȝ ex
pectare ad q̄rēdū deū ꝙ ipe ſit ſenes: qꝛ
nō eſt cert⁹ ſi ad ſenectutē veniet: ſȝ dȝ a
iuuētute xp̄ȝ q̄rere dei ſapiētiā: vt ſic di
cat illud Sap̄.viij. hāc ſcȝ ſapientiā q̄
xp̄s eſt amaui ⁊ exq̄ſiui eā a iuuentute
mea. ¶ Dȝ ēt orto iam ſole. i. cū clarita
te ꝯſcientie ip̄m querere diligenter: vt
ſic dicat cū p̄s. Deus de⁹ meus ad te de
luce vigilo. ¶ Secunda pars.

SEqr̄. Et introeūtes in monumētuȝ
⁊c. Ubi tāgit nouitatē apparitiōis
glo̅ſe qd̄ ꝓbat angeli claritas. vbi
duo poſſum⁹ ꝯſiderare. ſ.

Angeli decorem euidentem.
Mulierum tremorem euadentem.

¶ Quantuȝ ad primū d̄t. Et introeūtes
⁊c. Ubi ſciendū ꝙ lȝ Mat. dicat angeluȝ
ſedere ſup̄ labidē. Mulier ꝟo ſedere in
monumēto in dextris qd̄ nō eſt ꝯtrarie-
tas: qꝛ potuit eſſe ꝙ idē angel⁹ primo vi
ſus eſt ſedere ſup̄ lapidē: poſtmodū ꝟo
in monumēto. Uel ſ̄m Aug. de ꝯcordia
euāgeliſtaꝝ forte fuerūt duo: ⁊ Mat. lo-
quitur de vno ⁊ Mar. de alio. ¶ Sciēdū
eſt aūt de iſto angelo dicunt̄ tria ſcilȝ ꝙ
viderūt euȝ iuuenē q̄tum ad aſpectū ſe
dentē a dextris q̄tum ad ſitū coopertū
ſtola cādida q̄tū ad amictum. ¶ Primo
viderūt eū iuuenem q̄tum ad aſpectum
Ubi ſciendū ꝙ angelis iuuenis ⁊ in for
ma hūana apparuit vt ſecuri⁹ eas alloq̄
ret̄. ¶ Uiderunt ſedētem a dextris. i. ad
partē meridianā. ¶ Uiderūt etiā coop-
tū ſtola cādida. Ubi ſciendum ſ̄ȝ Sene.
ꝙ iſta veſtis nō erat corporea ſed q̄dam
reſplēdentia ex ꝟtute ſpirituali angeli
ad ſiꝉitudinem veſtis. ¶ Quātū ad ſcd̄ȝ
ſcȝ mulieꝝ timorē euadentem d̄t. Et ob
ſtupuerūt. vbi ſciēdū ꝙ hō ex ꝯcurſu ali
cui⁹ inſoliti obſtupeſcit. Qꝛ igit̄ iſte ſctē
mulieres inſolitū q̄d viderūt angelum
ſcȝ reſplēdentē q̄rentes xp̄ȝ mortuū iō
merito potuerūt admirari. ¶ Sciēdū ē
aūt circa iſtam partē ſcd̄am ꝙ loquēdo
moraliter qui vult mereri viſionē ange
licā nō dȝ venire cū pctīs ⁊ vitijs fetēti
bus ſȝ ſ̄m Greg. in omel. cū odore ꝟtu-
tū ⁊ bonoꝝ operꝝ. ¶ Tertia pars.

SEqr̄. Qui dixit illis ⁊c. vbi
tangit ſublimitatem condi-
tiōis glorioſe qd̄ ꝓbat locū
vacuitas. Ubi quatuor poſ-
ſumus ꝯſiderare ſcilicet.

Terroris excluſionem.
Intentionis expreſſionem.
Reſurrectionis affirmationem.
Confirmationis oſtentionem.

¶ Quantū ad primū d̄t. Qui dixit illis
Nolite expaueſcere. Ubi ſciēdū ꝙ diffe-
rentia eſt inter apparitionē boni angeli
⁊ mali. Nā mal⁹ angelus terret ⁊ nō cō
fortat: bon⁹ āt ⁊ ſi aliq̄n ex ſubita viſiōe
terreat tñ imediate ꝯfortat ſicut pȝ d̄ an
gelo q̄ apparuit Dañ. de q̄ ſnialiter d̄r
Dañ.x. Qd̄ cū ſtupefact⁹ eēt ad viſionē
angeli āgel⁹ ꝯfortauit eū. d. Noli timere
vir d̄ſiderioꝝ pax tibi ꝯfortare ⁊ eſto ro
buſt⁹. ¶ Eodem mō iſte angelus qui ap
paruit mulierib⁹: lȝ in principio timue-
runt tñ eas ꝯfortauit dicēs. Nolite expa
ueſcere. Ac ſi dicat ſ̄m Gre. in omel. pa
ueant illi qui nō amāt aduentū ſupnoꝝ
ciuiū: ꝑtimeſcāt q̄ carnalib⁹ deſiderijs
preſſa ad eoꝝ ſocietatē ſe ꝑtingere poſ-
ſe deſperāt. Uos aūt ꝑtimeſcitis q̄ ve-
ſtros ciues videtis. ¶ Sciendū eſt āt ꝙ
differētia fuit int̄ timorē cuſtodū ⁊ iſtaꝝ
mulieꝝ. nā qꝛ cuſtodes nō q̄rebāt xp̄m
iō nō meruerūt ab angelo ꝯfortari ſicut
mulieres. Uñ Seueria. Cuſtodiebāt eēm
crudelitatis ſtudio: nō pietatis obſeq̄o.
Stare eēm non pōt qd̄ ꝯſcientia deſtruit
impellit reatus. Hinc eſt ꝙ angel⁹ im-
pios propellit pios alloquit̄ ⁊ cōſolat̄.
¶ Quātū ad ſcd̄m. ſcȝ intētiōis exp̄ſſio
nem d̄t. ieſum q̄ritis nazarenū crucifi-
xū. ¶ Ubi ſciendū ꝙ angel⁹ vidēs hes
mulieres cognouit ꝙ ieſum q̄rerent ⁊
iō vt eas magis ꝯfortet denunciat eis
illud qd̄ q̄rūt qꝛ ieſum. ¶ Lȝ aūt iſte mu
lieres cū deuotiōe xp̄ȝ q̄rerēt mortuū i
ſepulcro: tñ ibi nō inuenerūt qꝛ xp̄s iaȝ
reſurrexerat imortalis. ¶ Hoc āt fuit fi
guratū. iiij. Reg. ij. In inq̄ſitione helye
q̄n p diuinā potētiā fuit portat⁹ in padi
ſum terreſtrē. Ubi ſnialr̄ d̄r ꝙ filij pphe
taꝝ fuerūt ad q̄rēdū eū: quē cum q̄ſiuiſ-
ſent trib⁹ diebus nō inuenerūt. ¶ Ubi

ſciēdū ꝙ ꝑ helyā qui interꝑtat̄ aſcēdēs
dñs intelligi pōt xp̄s ieſus q̄ in die re-
ſurrectiōis ſue tanq̄ de⁹ ⁊ dñs inſtar he
lye q̄ aſcēdit ad ꝑadiſuʒ t̄reſtrē de ſepul
cro reſurrexit. iuxta illd̄ qd̄ ꝑdixit diſci-
pulis ſuis Mat. xvj. Oportet filiū hoīs
ire hieroſo. ⁊ multa pati ⁊ occidi et ter-
tia die reſurgere. Per filios aūt ꝓphe-
tarū q̄rētes heliā ⁊ nō inueniētes itel
ligi poſſunt iſte ſctē mulieres q̄ q̄ſierūt
xp̄m mortuū ⁊ nō inuenerūt. ¶ Quātū
ad tertiū. ſ. reſurrectiōis affirmationeʒ
dicit. Surrexit nō eſt hic. vt ſic verificet̄
de ip̄o illd̄ Luc. xxiiij. Qd̄ ſurrexit dñs
vere ⁊ apparuit ſymoni. ¶ Quātuʒ ad
quartū. ſ. ꝯfirmatiōis oſſionē dicit. Ec-
ce locus vbi poſuerūt eū. Un̄ d̄ iſto loco
dici potuit. j. Reg. xx. Apparuit loc⁹ dd̄
vacuus. Nā ꝑ dauid q̄ interꝑtat̄ manu
fortis intelligi ꝑt xp̄s ieſus q̄ ꝓ nobis
fortiter pugnauit in cruce: cui⁹ loc⁹ ap-
paruit vacu⁹: qn̄ de monumēto ſurrexit.
¶ Sciēdū eſt aūt ꝙ reſurrectio xp̄i fuit
figurata Geñ. xxviij. vbi ſentētialr̄ d̄r ꝙ
cū Jacob egrederet̄ de Berſabee ⁊ ꝑge
ret aran: venit in Luzā ⁊ volēs ibi req̄
ſcere ⁊ dormire poſt ſolis occubitū: acce
pit d̄ lapidib⁹ ⁊ ſuppoſuit capiti ſuo dor
miuitq̄ ibidē: viditq̄ i ſomnis ſcalā ſtā
teʒ ſup terrā cui⁹ cacumē tāgebat celū
angelos quoq̄ dei aſcēdētes ⁊ deſcēdē-
tes ꝑ eā. ⁊ dñm innixū ſcale q̄ ꝓmiſit ſi
bi dare totā terrā quā ꝯſpiciebat. ſur-
gēſq̄ Jacob mane tulit lapidē quē ſup
poſuerat capiti ſuo ⁊ erexit in titulū fun
dēs oleū deſuper. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ Ja-
cob q̄ iterꝑtat̄ luctator vel ſupplātator i
telligi ꝑt xp̄s. q̄ in ligno crucis luctādo
cū diabolo ip̄m ſupplātādo ⁊ potētiā ei⁹
debilitando deuicit. Et ſic diſſipās ini-
micitias quas ꝓcuratione diaboli ha-
bemus cū deo recōciliauit nos ſibi. iu-
xta illud apl̄i Ephe. ij. Ip̄e em̄ ē pax no
ſtra q̄ fecit vtraq̄ vnū. ⁊ infra. Per cru-
cē iterficiēs iimicitias vr̄as i ſemetip̄o
¶ Iſte igit̄ volēs ire de Berſabe in arā
id eſt de iſto mundo ſignificato ꝑ Berſa
bee: ad patrē ſignificatū ꝑ arā q̄ interꝑ-
tat̄ excelſus ⁊ de⁹ pater eſt ille de quo
dicit ꝑs. Qm̄ dñs excelſus rex magnus
ſup oēm terrā venit in luzā. i. i ſepulcrū
qd̄ ſignificat̄ per Luzā q̄ interꝑtat̄ nux
⁊ ſepulcrum nux fuit: qꝛ ſicut in nuce eſt
teſta ⁊ nucleus ⁊ teſta dura continet nu-
cleuʒ ſapidū. ſic teſta ſepulcri. i. lapis du
rus exterior ꝯtinuit iſtar nuclei ſapidū
corpus xp̄i. ¶ In iſto igit̄ ſepulcro iſtar
luze req̄euiſſe ⁊ dormiſſe d̄r xp̄s poſt ſo-
lis occubitū. i. poſt mortē ei⁹ q̄ eſt ſol iu
ſticie: illo tp̄e quo iacuit in ſepulcro. In
quo ſomno vidit viſionē mirabilē qꝛ ſca
lam attingentē de terra ad celuʒ ⁊ ange
los aſcendētes ⁊ deſcendētes ⁊ dñm in-
nixum ſcale. ¶ Ubi ſciendū ꝙ an̄ mortē
xp̄i nō fuit viſa aliqua ſcala que de ter-
ra celū attingeret ꝑ quā hoīes poſſent
celum aſcendere: qꝛ nullus erat q̄tum
cūq̄ iuſtus q̄ ante paſſionē xp̄i poſſet ce
lum aſcendere: ſed oēs deſcendebāt ad
limbū. huius aūt rō eſt: qꝛ ante paſſio-
neʒ xp̄i nō fuerat ſolū debitū quo obli-
gabamur deo ꝓpter peccatū primorum
parentū. Poſtq̄ āt xp̄s paſſus fuit qꝛ in
paſſione ſoluit ꝓ nobis debitū ⁊ nos pa
cificauit cū deo tunc viſa fuit ſcala aſcē
dens de terra ad celum qꝛ facta fuit no
bis via illuc aſcendēdi. Et hoc eſt quod
figuratiue. d. xp̄s. Jo. xij. Et ego ſi exal-
tatus fuero a terra oīa trahā ad meip̄m.
Quod exponēs euangeliſta ſubdit. hoc
autem dicebat ſignificās qua morte eēt
moriturus ex quo apparet ꝙ paſſio xp̄i
fecit nobis ſcalā iſtam. ¶ In iſta autem
ſcala viſi ſunt angeli aſcendere ⁊ deſcē
dere. ad ſignificādum ꝙ poſt morteʒ xp̄i
ꝓpter meritū paſſiōis ip̄i⁹ nobis fami-
liariores ⁊ magis obſeq̄oſi facti ſunt an
geli in nos ꝯfortādo qd̄ ſignificat̄ ꝑ eoꝝ
deſcenſuʒ ⁊ nos deo offerendo qd̄ ſigni-
ficat̄ per eorum aſſenſuʒ. ¶ Dicit̄ autē
dñs innixus ſcale: vt nos doceat ſemꝑ
baculo v̄tutis ⁊ bonorum opeꝝ ip̄m in-
niti. ¶ Signāter autem d̄r ꝙ xp̄s volēs
dormire lapidem capiti ſuo ſuppoſuit.
Ubi ſciendū ꝙ ꝑ lapidē intelligitur in
xp̄o humanitas. Per caput v̄o diuini-
tas ſuppoſuit igit̄ xp̄s i ſepulcro huma
nitatē diuinitati qꝛ q̄tum ad humanita
tē xp̄s veraciter fuit mortu⁹ remāſit aūt
q̄tum ad diuinitatē totaliter imortalis.
Nā vacat aūt qd̄ ſubdit̄ ſurgens mane
iacob tulit lapidē quē ſuppoſuerat capi

ri ſuo ⁊ erexit i titulũ fundẽs oleũ deſup qꝛ xp̃s reſurgẽs a mortuis humanitatez ſignificatã p lapidẽ erexit in titulũ.i.in memoriale ⁊ ſignuz noſtre reſurrectiõis: dũ ipam imortalitatẽ erexit.oleũq3 fun diſſe ſup eã dr.dum eã diuerſis dotibus adornauit.q̃ per oleũ deſignantur.iuxta illud ps.xliiij.vnxit te de⁹ de⁹ tu⁹ oleo leticie pre cõſortib⁹ tuis. ¶ Quarta pars.

S Equit.Sꝫ ite et dicite diſ.⁊c. Ubi tãgit celeritatẽ legatiõis gaudioſe qð pbat facti celebritas.Ubi ſciendũ ꝙ mulieres hic congrue ſiũt nuncie reſurrectiõis.Uñ ſciẽdũ ꝙ ſicut fuit ordo dãnatiõis ⁊ mortis humani generis ſic debuit eſſe ordo denũtiatiõis reparationis vite ⁊ beatitudinis.Nã p myſteriũ mali angeli mulier fuit pm⁹ nũci⁹ mortis et pctĩ:qñ dedit adã de pomo:hic ꝟo p myſteriũ boni angeli ẽ pm⁹ nũci⁹ vite ⁊ gratie annũciãs reſurrectionẽ xp̃i p quã ſum⁹ iuſtificati. ¶ In denũciãdo aũt diſcipulis ſignãter noiat petr⁹. Prio propter pncipalitatẽ quã tenebat inter aplos:et iõ tãꝙ pncipali dr ꝙ ſibi denũciet.Scdo ad tollẽdã materiã deſperatiõis qꝛ forte deſperaſſet de remiſſione ſui criminis de q̃ tñ veniã meruit:qꝛ poſtꝙ peccauit ſtatim doluit. ¶ Quid aũt debeãt dicere ſubdit. Precedet vos in gali.⁊c.Ubi ſciẽdum ꝙ hãc viſionẽ dicit i galileã fieri:lꝫ ante apparuit eis qꝛ in illa viſiõe galilee credũtur fuiſſe oẽs diſcipuli:i aliis aũt p̃cedẽtib⁹ nõ.ſicut pꝫ ex ſupi⁹ dictis. ¶ Cõfirmat aũt certitudinẽ iſti⁹ viſiõis i galileã futurã p dictũ xp̃i.d.ſicut dixit vobis.Ubi ſciẽdũ ꝙ xp̃s iminẽte ſua paſſiõe ad ꝯfortandũ ſuos diſcipulos dixit Mar.xxvj. poſtꝙ aũt reſurrexero p̃cedã vos i galileã.Quã q̃dẽ pmiſſionẽ ſciẽs ãgel⁹ dixit mulierib⁹ ꝙ ad certificãdũ eos: deberẽt eis illud ad memoriã reuocare. ¶ Sciẽdũ ẽ aũt moralr loquẽdo ꝙ xp̃s i galileã ſe viſum pmittit ad deſignãdũ ꝙ ſi de vitiis ad ꝟtutes trãſierim⁹ qð p galileã q̃ trãſmigratio iterptat:itelligit eũ poterim⁹ clari⁹ itueri. ¶ Trãſeam⁹ igit de vitiis ad ꝟtutes:de carnis delitiis ad auſteritatẽ penitẽtie ⁊ mũdem⁹ oculos mẽtis nr̃e:vt ſic poſſim⁹ habere viſionẽ que nobis pmittit.ita Jo.iij.Ubi dr.Scim⁹ qñ cũ appuerit ſimiles eis erim⁹ qñ videbim⁹ eũ ſicuti eſt.Ad quã viſionẽ ⁊c.

¶ Feria.ij.poſt paſ.Euangeliũ.xxix.

D Uo ex diſcipu.

iesu ibãt ipſa die in caſtelluz quod erat in ſpacio ſtadiorũ.lx.ab hierl'ꝫ nomine Emaus ⁊c.Luc.xxiiij.Rationabile eſt ⁊ valde cõgruũ qð res notabiles maxime quando ſunt vtiles ꝟaciter et ſolenniter debeãt demonſtrari vt ex hoc ſciant certius et amentur iocundius ⁊ ſolliciti⁹ inquirãtur.Quia igitur reſurrectio chriſti ieſu fuit res admirabilis ⁊ nobis vtiliſſima: quia confirmatio noſtre reſurrectionis future.qꝛ ſicut ip̃e reſurrexit ⁊nos reſurgem⁹:iuxta illð aplĩ.j.Ti.iiij.Si eñ credim⁹ ꝙ ieſ⁹ mortu⁹ eſt ⁊ reſurrexit:ita et de⁹ eos q̃ dormierũt p ieſuz adducet cũ eo.Qꝛ ẽt ei⁹reſurrectio ẽ cauſa nr̃e iuſtificatiõis p grãz:iuxta illð Apo.Ro.iiij. Traditus ẽ ꝓpter delicta nr̃a ⁊ reſurrexit ꝓpt iuſtificationẽ nr̃am.Jdcirco multipliciter nobis debuit ꝓpalari.Cũ igit fuerit nũciata ab angelo mulieribus et per ipas apoſtolis.⁊ ipſe tã mulieribus ꝙ aliquibus diſciplĩs diuiſim apparuerit voluit tamẽ duobus ſimul appere diſcipulis.vt ſic nõ ſolum duoꝝ hoim teſtimoniũ ſit verũ:ſed multiplicatis teſtib⁹ mundo ſic certitudinaliter xp̃i reſurrectio manifeſtata. ¶ Jn iſto igit euãgelio in q̃ ſit mẽtio de reſurrectione xp̃i beat⁹ Luces.quantũ ad xp̃m q̃tuor tangit ſcꝫ

Apparitionem congruentem.
Interrogationem excitantem.
Reprehenſionem aggrauantem.
Magnifeſtationem euidentem.

¶ Primũ ꝓbat effigies demõſtrata.ſcðꝫ q̃ſtio poſtulata.tertiũ ignorãtia increpata.quartũ veritas ꝓpalata.pmũ in prin. ſcꝫ ibi.Et ait ad illos ⁊c.tertiũ ibi.Et ipſe dixit ad eos.O ſtulti ⁊c.quartũ ibi.Et appropinquauerunt caſtel.⁊c.

¶ Prima pars.

Q Uantũ ad pmũ vbi tangit apparitionẽ cõgruentẽ.qð ꝓbat effigies demõſtrata dicit:duo ex diſciplĩs ⁊c.Ubi quatuor

poſſumus conſiderare ſcʒ.
Sedulitatem obſequij.
Sanctitatem eloquij.
Unitatem conſortij.
Paruitatem ingenij.
¶ Quātū ad primū dicit. duo ex diſcipulis ꝛc. Nā iſti diſcipuli non tanq̄ ocioſi dicunt ſtetiſſe vel iacuiſſe: ſed ſicut obſequioſi dicunt iuiſſe. ¶ Sciēdū eſt aūt de iſtis duob⁹ diſcipulis q̇ fuerit fuit diuerſitas inter doctores. Nā q̇dā dixerunt ꝙ vn⁹ fuit cleophas: ꝛ hoc eſt certū qꝛ nomē ei⁹ inferi⁹ exprimit: ali⁹ aūt dr̄ fuiſſe Luc. ſʒ nomē ſuū tacuit more ſcriptorūʒ q̇ ſe nō nominā̄t ne de ſe videant iactare. Ambroſi⁹ dicit ꝙ fuit q̇dā q̇ vocabat Amaō. ¶ Sciēdū eſt etiā ꝙ hic dies i q̇ dicunt iuiſſe iſti duo fuit dies reſurrectiōis dn̄i: de qua cū gaudio loquit propheta. d. Hec dies quā fecit dn̄s exultemus ꝛ letemur i ea. ¶ Hec dies fuit nobis figurata. iiij. Reg. vij. Ubi dr̄ ſiliꝛ ꝙ cū Rex Syrie cū magno exercitu obſideret ſamariā: ita ꝙ ciues erāt in magna afflictiōe ꝛ penuria cōtigit ꝙ q̄tuor viri leproſi q̇ habitabāt ex̄ ciuitatē iuerūt hora veſperina ad exercitū ꝛ dn̄s fecit audiri in exercitu regis Syrie maximū ſtrepitū q̄ſi equoꝝ ꝛ curruū: intm̄ ꝙ exercit⁹ ſic timuit ꝙ dimiſerūt oīa bona ſua ibidē ꝛ receſſerūt cupiētes vitā ſaluare. Iſti q̄tuor hoīes iuerūt ad exercitū ꝛ neminē repererūt: tūc dixerūt adinuicē. Hec dies boni nuncij eſt: ſi tacuerimus ſceleris arguemur: ꝛ tūc ꝯcito gradu venerūt nūciare in ciuitatē qd̄ acciderat ꝛ tūc egreſſus pplꝰs inuenerūt hoſtes fugiſſe ꝛ ſic liberatā ciuitatē ab obſidione regis Syrie. Qui tulerūt bona q̇ remanſerant: ꝛ facta eſt in ciuitate abundantia maxima ita vt modi⁹ ſtatere ſimile eſſet: et duo modij ordei ſtatere vno.
¶ Ubi ſciēdū ꝙ p iſtā ciuitatē Samarie q̇ interp̄tat cuſtodia itelligi pōt totū genus humanū qd̄ dʒ p̄cepta dei inuiolabiliꝛ cuſtodire: iuxta illd̄ qd̄ ſibi dr̄ Leui. Cuſtodite p̄cepta mea ꝛ facite ea: qꝛ ego dn̄s q̇ ſanctifico vos. ¶ Per regem aūt Syrie q̇ interp̄tat ſublimitas: itelligi p̄t diabol⁹ q̇ ad ſublimia ſe voluit erigere qn̄ petijt eq̄litatē diuinā. d. Eſa. 14. Aſcēdā in altū ꝛ ſimilis ero altiſſi. Iſte rex. ſ. diabol⁹ fecit magnū exercitū ꝯtra gen⁹ hūanū: qꝛ ip̄m nō ceſſat diuerſitatib⁹ vitioꝝ impugnare. iuxta illud. j. Pe. v. Aduerſari⁹ veſter diabolus tāq̄ leo rugiēs circuiuit ꝛc. Lʒ ā̄t gen⁹ hūanū p diabolū fuerit ſic potēter obſceſſum: tn̄ de⁹ fecit audiri in exercitu clamorē magnū ꝛ validū: qn̄. ſ. in morte xp̄i petre ſciſſe ſunt et monumēta apta. ꝛc. hmōi q̇ in ſua paſſione fuerūt qn̄ etiā aīa xp̄i deſcēdit ad limbū vbi tenebant captiui patres veteris teſtamēti cui⁹ clamor fuit tā validus ꝙ expulſis demonijs dimiſſa fuerunt ſpolia: ꝛ liberati q̇ tenebātur captiui ꝛ ſic liberata fuit ciuitas. id eſt gen⁹ humanū quia poſt paſſionem chriſti quādo ſurrexit ꝛ redit victor ab inferis: potētia diaboli ſup hoīes fuit diminuta. ¶ Nō ſolū autē per chriſtū fuit facta hmōi liberatio ſed etiam in mundo fuit abundantia maxima: vt ſic modius fuerit ſimilis ſtatere: ꝛ duo modij ordei fuerunt ſimiles ſtatere vno. ¶ Ubi ſciēdum ꝙ totum genus humanū in duabus conſiſtit differētijs ſcʒ boni ꝛ mali: boni eni itelligi p̄nt p vnum modiū ſimile. Naʒ ſimila eſt de frumento ꝛ eſt pura et munda et ſignificat bonos homines ꝛ puros: ꝛ ſignanter dicunt vnus modius: qꝛ cōiūcti ꝛ vniti cū deo. ¶ Mali autē ſignificant per ordeum amarū ꝛ inſipidum: ꝛ inuolutū cū cortice quantū ſunt inſipidi: qꝛ nō cōtēplātur celeſtia: ꝛ armari: qꝛ iniuriantur ꝓximis ꝛ inuoluti in multitudine vitiorū: qui dicunt duo modij. qꝛ nūer⁹ binarius eſt primus nūerus deuiās ab vnitate: ꝛ ideo dr̄ nūer⁹ infamis: ſic homines mali ab vnitate deuiāt: p bono cōmutabili bonū incōmutabile dimittēdo. Oēs autē ſiue boni ſiue mali empti ſunt vno ſtatere. i. xp̄o p ſtaterem deſignato. Ubi ſciēdū ꝙ ſtater eſt quoddā pōdus valēs tres ſolidos. In xp̄o aūt tria fuerūt que p̄nt p tres ſolidos deſignari. Nā in ipſo fuit diuinitas corpus ꝛ aīa. ꝛ iſtos tres ſolidos. i. ſeip̄ʒ totū inſtar ſtateris: dedit ad redimendū totū genus humanū. Qꝛ igiꝛ tantū aſſeq̄mus bn̄ficiū de paſſione dn̄i: ꝛ reſurrectiōe mirifica: iſtd̄ nō dʒ taceri ſʒ dʒ oīb⁹ publicari, qd̄ q̇dē quatuor

viri leproſi faciunt.i.q̄tuoꝛ euāgeliſte.q̄
ꝓ tāto leproſi dicunt̄ vel qꝛ ex cōditione
nature ſicut ⁊ ceteri pcc̄ōꝛes ſaltē pctō
originali:vel etiā pctō actuali:cū in paſ
ſione xp̄i ip̄m ſi nō verbis tn̄ negauerūt
opib⁹ dn̄ eo relicto oēs legunt̄ fugiſſe.
¶ Iſtud aūt caſtellū deſcribit di.ꝙ erat
i ſpacio ſtadioꝝ.lx.ab hierl'm quātū ad
ſitū noie Emaus quātū ad vocabulū.vn̄
Beda.Emaus ipſa eſt nicopolis ciuitas
īſignis paleſtine:q̄ poſt expugnationē iu
dee ſub Marco aurelio ⁊ Antonio pn̄ci
pe reſtaurata cū ſtatu mutauit nomen.
Hec āt ciuitas dꝛ eē i ſpacio ſtadioꝝū.lx.
ab hierl'z.Ubi ſciēdū ꝙ ſcriptoꝛes gre⸗
ci tradūt herculē gigantē vno anhelitu.
cxxv.paſſus cucurriſſe ⁊ ſtetiſſe:⁊ a ſtan⸗
do ſpaciū huiuſmodi vocāt ſtadiū.cunq̄
viij.ſtadia facit vnū miliare:in ſumma
lx.ſtadia faciūt.vij.milia paſſuū ⁊ quin⸗
gentos ſeptē miliaria ⁊ quatuoꝛ ſtadia.
i.dimidiū miliare.¶ Quātū ad ſanctita
tē eloqui dicit.Et loquebant̄ adiuicē ⁊c.
nō quaſi ſm̄ Theo.credētes:ſꝫ ſicut ſtu⸗
pentes in rebus extraneis.¶ Quātū ad
veritatē cōſoꝛtij dicit.Et factū eſt dū fa⸗
bularent̄ ⁊c.Ubi ſciendū ꝙ xp̄s diſcipu
lis ſuis de ſe loquētib⁹ ⁊ adhuc dubitā⸗
tibus ſe aſſociat:vt dubitationē de coꝛdi
bus eoꝝ ammoueat ⁊ vt verificet̄ dictū
ſuū.Mat.xviij.Ubi ſunt duo vel tres cō
gregati in noie meo in medio eoꝝū ſum.
¶ Quātū ad paruitatē igenij dicit.Ocu
li aūt eoꝝ tenebant̄ ne eum agnoſcerēt.
¶ Ubi ſciēdū qꝛ legitur in Mar.ꝙ appa
ruit eis in alia effigie:potuit rē ꝙ aliq̄d
erat in coꝛpe xp̄i reſuſcitato ⁊ impaſſibi
li ⁊ immoꝛtali q̄d nō fuerat an̄:dū ip̄ꝫ vi
derāt paſſibilē ⁊ moꝛtalē q̄d nō potuit fie
ri ſine aliqua alteratione coꝛꝑali ꝓ qua
ſubito viſus nō cognoſceret̄:vt ſi q̇s ali
quē pueꝝ videret ⁊ poſtea hoiem.hic ſꝫ
Theo.Cōgruū āt fuit vt xp̄s iſtis diſci⸗
pulis appareret i effigie aliena ⁊ nō ꝓ⸗
pꝛia:vtpote:qꝛ d̄ ſe loq̄bant̄ ſe exhiberet
p̄ſentē.qꝛ ꝟo ip̄m dubitabāt reſurrexiſſe
talis appareret exteri⁹ qualē interi⁹ co⸗
gitabāt.hec ſm̄ Gre.¶ Sciēdum eſt aūt
circa iſtā partē loquēdo moꝛaliter ꝙ hō
q̇ vult ꝙ xp̄s appareat ſibi i hoc mūdo ꝑ
gr̄am ⁊ i futuro ꝑ gl'iam:dꝫ eē diſcipul⁹.
Per humilitatē pꝛofundiſſimam.
Duo per charitatem ardentiſſimā.
Ire per ſedulitatē pꝛomptiſſimā.
Loqui per vocalitatē gratiſſimam.
¶ Pꝛimo dico ꝙ q̇ vult ⁊c.debet eſſe di⸗
ſcipulus per humilitatē ꝓfundiſſimam
Diſcipul⁹ em̄ debet eſſe humilis ⁊ obe⸗
diēs ſuo magiſtro.¶ Qualis āt debeat
eſſe diſcipul⁹ xp̄i.ipſe dicit Lu.xiiij.Ni⸗
ſi q̇s renunciauerit oibus que poſſidet
non pōt meus eſſe diſcipul⁹.¶ Qui er⸗
go vult eſſe diſcipulus xp̄i debet.
Renūciare mūdo per pauꝑtatē.
Concupiſcentie carnis ꝑ puritatē.
Diabolo ſuꝑbo per humilitatem.
¶ Qui ergo vult.Un̄ dixit xp̄s diſcipl'is
ſuis Luce.ix.Qui vult venire poſt me
abneget ſemetip̄m ⁊ tollat crucē ſuam ⁊
ſequat̄ me.Abneget ſemetip̄m:diabolō
renūciando per humilitatē ⁊ obediētiā.
Et tollat crucē ſuā:carnē macerādo per
puritatē ⁊ mūdiciā.Et ſequat̄ me:mūdū
ↄtēnēdo ꝑ paupertatē ⁊ penuriā.¶ Sc̄do
debēt eſſe duo ꝑ charitatē ardentiſſimā.
Per numerū em̄ binariū itelligit̄ amoꝛ
dei ⁊ ꝓximi:qꝛ amoꝛ ⁊ charitas admin⁹
q̄ꝫ inter duo haberi nō pōt.Un̄ Greg.Ec
ce em̄ in p̄dicatiōe binos diſcipl'os mit⸗
tit:qꝛ duo ſunt p̄cepta charitatis.dei ſcꝫ
amoꝛ ⁊ ꝓximi ⁊ min⁹ q̄ꝫ inter duos chari
tas haberi nō pōt.¶ In figura igit̄ iſti⁹
charitatis habēde ſignificate ꝑ binariū
dicit̄ ſentētialiter Exo.xxxvij.ꝙ de⁹ pꝛe
cepit fieri tabernaculū ⁊ i ip̄o inter alia
poni arcā in qua erāt tabule teſtamēti ⁊
virga Aaron ⁊ māna in vrna aurea ⁊ pꝛe
cepit poni ꝓpiciatoꝛiū ⁊ duo cherubin
expādentia alas ⁊ ſe mutuo.⁊ ꝓpiciato⸗
riū reſpicientia.¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ iſtud
tabernaculum intelligi poteſt congrega
tio fideliū qui tabernaculū dei poſſunt
dici qꝛ habitat i ipſis ꝑ gr̄am.iuxta illud
Apo.xxj.Ecce tabernaculū dei cū hoīb⁹
⁊ habitabit cū eis:⁊ ipſi popl'⁹ ei⁹ erūt
⁊ ipſe de⁹ cū eis erit eoꝝ de⁹.Per arcā
vero intelligi pōt vnitas diuine eſſentie
quā oēs fideles dn̄t cōfiteri.¶ Signant̄
autē dꝛ ꝙ in iſta arca erant tabule teſta⸗
mēti ⁊ virga Aaron floꝛida ⁊ māna in vꝛ
na aurea:qꝛ cum vnitate diuine eſſentie
eſt perſonarū trinitas:quā etiā fideles

cōfiteri tenent̄:ꝓ tria hic poſita deſignata. Nā per tabulas teſtamēti q̄ erāt lapidee:ꝛ ꝑ cōſequēs fortes intelligit̄ pr̄ cui appropriat̄ potētia. Per virgā aūt floridā ꝛ placibilē intelligit̄ filiꝰ cui appropriat̄ ſapiētia. Per māna ꝟo dulce ꝛ ſuaue intelligit̄ ſpūſſanctꝰ cui appropriat̄ bonitas ꝛ ideo in vrna aurea dr̄:qꝛ aurū vno mō charitatē ſigt̄:q̄ charitas principalius dr̄ ſpūſſanctꝰ. ¶ Per ꝓpiciatoriū ꝟo itelligi pōt xp̄s q̄ ꝛ ꝓpiciatio ꝓ nr̄is peccatis:iuxta illd̄.j.Jo.ij. Si q̄s peccauerit aduocatū habemꝰ apud patrē ih̄m xp̄m iuſtū:ꝛ ipſe ē ꝓpiciatio ꝓ peccatis nr̄is nō ꝓ nr̄is aūt tm̄:ſed ꝓ totiꝰ mūdi. ¶ Per duo aūt itelligi pōt amor ꝛ charitas. Signāter aūt cherubyn dicunt̄ hic duo alas expādere ꝛ reſpicere ꝓpiciatoriū ſeſeq̄ mutuo:qꝛ ꝑ expāſionē alaꝝ diuinorū cōtēplatio intelligi pōt:quā fideles debēt hr̄e erigēdo ſe dimiſſis terrenis ad celeſtia cōtēplādū. Reſpiciētia ſe mutuo:qꝛ charitatiui debēt tēdere amorē ad deū ꝛ ꝓximū. ¶ Tertio dꝫ ire ꝑ ſedulitatē promptiſſimā. Nā dr̄ q̄ iſti duo ibāt in quo dat̄ intelligi q̄ hō nō dꝫ ociari:ſꝫ ſe exercitare in operibꝰ virtuoſis: eūdo ſemꝑ de bono in meliꝰ vt ſic deum videāt:iuxta illud pſalmiſte. Ibūt de virtute i virtutē:ꝛ videbit̄ deꝰ deorū i ſyon. ¶ Hoc āt fuit nobis figuratū Eze.j. Ubi ſnialit̄ dr̄ q̄ Ezechiel vidit duas rotas Unā in medio alteriꝰ:in q̄bꝰ erat ſpiritus vite. Poſt quas ibāt quatuor aialia habentia quatuor facies ſcꝫ. hois. Leonis. Bouis et Aq̄le. Et erāt oculata añ: et retro ꝛ vnūq̄dq̄ añ faciē ſuā ambulabat. Nec reuertebat̄ cū ābularet. ¶ Ubi ſciēdū q̄ ꝑ iſtas duas rotas. intelligi poſſunt duo teſtamēta: vetus. ſ. tēpore legis moſayce ꝛ nouū tp̄e legis euāgelice:q̄ꝛ vnū inſtar rotarū cōtinebat̄ in altero:qꝛ nouū virtualiter in veteri. Uñ Augu. dicit legē veterē fuiſſe grauidā xp̄o. ¶ Signāter aūt hic duo teſtamēta deſignant̄ ꝑ rotas:qꝛ ſicut figura rotunda eſt inter alias figuras ꝑfectiſſima ſic in eis cōtinet̄ ꝑfectiſſime forma viuēdi. Uñ ꝛ ſpiritus vite in eis eſſe dr̄:quia inſtruunt homines operari meritorie ꝑ quod homo deducit̄ ad vitā eternā. ¶ Per aialia ꝟo poſſunt intelligi hoies huiꝰ mūdi q̄ inſtar aialiū adhuc in terra degūt q̄ debēt has rotas ſequi obſeruādo illa q̄ cōtinētur in ipſis. ¶ Dicunt̄ aūt iſta aialia habere quatuor facies. Ubi ſciēdum q̄ facies eſt principalior pars in hoie ꝑ quā cognoſcit̄. Per iſtas igit̄ quatuor facies dant̄ nobis intelligi quatuor q̄ deus dꝫ cognoſcere in quolibet homine. ſ.

figura

Manſuetudinem in conuerſando.
Fortitudinem in aggrediendo.
Sanctitudinem in immollando.
Altitudinem in contemplando.

¶ Primo dico q̄ deꝰ debet cognoſcere in homine Manſuetudinē in conuerſando. ꝛ hoc notatur in facie hois qui dicit̄ animal manſuetū natura. Nā hō dꝫ eſſe māſuetus:benignꝰ ꝛ pius. iuxta illd̄ pſ̄. Iocūdꝰ hō q̄ miſeret̄ ꝛ cōmodat iuſticia eiꝰ manet in ſeculū ſeculi. ¶ Scd̄o dꝫ in ipſo cognoſcere fortitudinē in aggrediēdo. ꝛ hoc notatur in facie leonis de quo dicitur Prouer. xxx. Leo fortiſſimus beſtiarū ad nulliꝰ pauebit occurſum. Nam homo dꝫ fortiter aggredi opa virtuoſa q̄ ſunt difficilia:ꝛ i ipſis ꝑſeuerare. vt dicat̄ de ip̄o illud. j. Mach. iij. Silis factꝰ eſt leoni i opibꝰ ſuis. ¶ Tertio dꝫ i ip̄o cognoſcere ſanctitudinē i imolādo. ꝛ h̄ notat̄ in facie bouis. Nam hō dꝫ ſeipſuꝫ imolare ꝑ carnis ꝛ vitioꝝ mortificationem. ¶ Quarto dꝫ in ipſo cognoſcere altitudinem in contēplando:et hoc notat̄ in facie aq̄le q̄ vltra alias aues in altuꝫ volat. Nā hō dꝫ inſtar aq̄le ꝑ cōtēplationem diuinorū erigere ſe in altū. Signāter autē dicuntur hec animalia alterius ꝛ poſteriꝰ oculata. vt per hoc det intelligi q̄ hoies ꝛ p̄terita debent reſpicere vt ſi mala doleant:ꝛ ſi bona:gaudeāt et futura:vt ſibi ꝓuideāt ne labant̄ in vitia. ſed potius in virtutibus augmentētur. ¶ Dicunt̄ etiā ire ꝛ nō reuerti:vt ꝑ hoc det̄ intelligi q̄ hoies in bonis inceptis debēt proficere ꝛ nō reuerti ad vicia priſtina:ſi volunt eternam gloriaꝫ adipiſci. Unde Luce. ix. Nemo mittēs manū ad aratrū ꝛ aſpiciens retro aptus eſt regno dei. ¶ Hoc autē fuit figuratuꝫ Geñ. xix. Ubi dicitur ſententialiter q̄ quando angelꝰ dn̄i liberauit loth cū vxore. ꝛ duabꝰ

figura loth.

filiabus ſuis de regione illaꝝ quinqꜫ ci
uitatũ quas dñs ꝓpter pctm̃ illoꝝ hoim
volebat ſubuertere: dixit eis ꝙ irẽt velo
citꜫ ꝛ poſt tergũ ſuũ nõ reſpicerẽt qꝺ mo
re mulieꝝ male obediẽtiũ: vxor eius nõ
obſeruãs verſa eſt i ſtatuã ſalis. ¶ Ubi
ſciẽdũ ꝙ ꝑ iſtas quinqꜫ ciuitates in qb⁹
erant homines peccatores intelligi põt
mundus in quo viuũt homines ſm dele
ctatiões q̃nqꜫ ſenſuũ. qb⁹ cõminat dñs
ſubuerſionẽ ꝛ penã ſi ꝑſeuerent in ipſis
¶ Per loth aũt habitantẽ in regiõe pre
dicta intelligi põt quilibet homo quãtũ
ad animã rationalem q̃ debet in hoie do
minari. ¶ Per duas autez filias intelli-
gi poſſunt volũtas ꝛ ratio: qb⁹ hõ tanq̃
a filiabus dꝫ adiuuari. ¶ Per vxorẽ ꝟo
intelligi põt ſenſualitas. q2 ſicut vxor dꝫ
ſubiici imperio viri ſui: ita ſenſualitas
dꝫ ſubiici rationi. Hõ igit ſic cõpoſit⁹ ex
ſupradictis. de⁹ ex ſua benignitate vo-
lẽs ipm eripere: ne cũ peccatorib⁹ ſub-
uertat: ſibi mittit angelũ ſuũ. i. aliquam
inſpirationẽ internã vel ꝑdicationẽ ex-
ternã: ipm amonẽdo: vt de ſtatu pcti ve-
niat ad ſtatũ ſalutis. Cui dr̃ ꝙ poſt ſe nõ
reſpiciat. i. ad ꝑſtina vitia. ¶ Sꝫ aduer-
te quid ſequit. Nã dr̃ ꝙ loth cuz duabus
filiab⁹ ſuis: ſemꝑ añ iuit: nec retro reſpe
xit vxor ꝟo illi⁹ ſicut inobediẽs retro re
ſpexit: ꝛ verſa eſt in ſtatuã ſalis. Ubi ſciẽ
dum ꝙ homo quantũ ad animam ex re-
cto iudicio rationis: ſemꝑ allicit ad añ
cedẽdũ in operibus virtuoſis: ſꝫ ſenſua-
litas ab ipſis ipſum multoties retrahit.
Quod deplorans apl's Ro. vij. dicebat.
Uideo aliam legẽ in mẽbris meis repu
gnãtem legi mentis mee ꝛ captiuantem
me in legẽ peccati q̃ eſt in mẽbris meis:
infelix ego hõ q̃s liberabit me de corpo
re mortis huius. Et rñdet ibidẽ. gratia
dei per ieſum xp̃m. Naz reuera nõ habe
mus aliud refugiũ niſi grãm quã habe-
mus per xp̃m iuxta illud Joã. j. Lex per
Moy. data eſt grã ꝛ veritas ꝑ ieſum xp̃z
facta ẽ. ¶ Sꝫ tñ aduertat ꝙ retro reſpi-
ciens vertitur. i. efficit infructuoſus ꝛc.
¶ Quarto dꝫ loq̃ per vocalitatẽ gratiſſi-
mã. Nam homo nõ dꝫ loq̃ vana ꝛ turpia:
ſed deo placibilia. ꝛ dicere cũ ps. Lauda
tionẽ domini loque os meum. ꝛ tunc re-
cipit a deo multas cõſolatiões ſpũales.

¶ Secunda pars.

Sequit. Et ait ad illos ꝛc. Ubi tãgit
interrogationem excitantem. quod
ꝓbat q̃ſtio poſtulata. Ubi duo poſ-
ſumus conſiderare ſm duas que-
ſtiones quas fecit iſtis xp̃s. Nam primo
q̃rit de mutua collocutiõe Scd͂o de ope
ris ꝑpetratione. ¶ Sciẽdũ eſt aũt pro-
pter iſtas duas q̃ſtiones ꝙ xp̃s non q̃rit
tanq̃ ignorans: q2 ipſe nouit oĩa ſꝫ que-
rit vt de ſuis queſtionib⁹ det eis mate-
riã rñdẽdi ꝛ ex eoꝝ reſponſionibus ha-
beat occaſionẽ eis ꝑ ſcripturas oſtẽden-
di. ¶ Quãtũ igit ad primã q̃ſtionẽ ꝑmo
ponitur xp̃i petitio. ſcd͂o diſcipuli rñſio.
ibi. Et rñdẽs vn⁹ ꝛc. ¶ Quãtũ ad xp̃i pe
titionẽ dicit. Et ait ad illos ꝛc. Ubi ſciẽ-
dũ ꝙ iſti diſcipuli dolentes de his que
de chriſto acciderant loquebant adinui
cem conferẽtes q̃lr illud aduenerat ꝛ re
ducẽtes ad memoriã ꝟba q̃ xp̃s cũ ipis
cõuerſans dixerat nõ credẽtes ipm vi-
uere. Uñ Grego. Cõferebãt q̃dẽ infra: ſe
quaſi nõ ampli⁹ expectantes chriſtũ vi-
uentẽ: ſꝫ doloroſi quaſi perẽpto ſaluato-
re. ¶ Quantũ ad diſcipuli rñſionẽ dicit.
Et rñdens vnus ꝛc. Ubi ſciẽdũ ꝙ qualr
chriſtus fuit mortuus: paſſus ꝛ ſepult⁹:
ita fuit vulgatũ in illa patria. tum ratio
ne eius vite ſancte: tum ratione ignomi
nie mortis: tum etiam ratione illorum q̃
tempore mortis ſue acciderãt, ſicut fuit
ſolis obſcuratio: terre commotio: monu
mẽtorum apertio ꝛ mortuorum reſurre-
ctio ꝛc. huiuſmodi qꝺ null⁹ de hoc niſi
valde lõginquus ꝛ extrane⁹ poterat du-
bitare. Q2 igit xp̃s velut neſciẽs iſta in-
terrogabat diſcipulos quaſi admirando
ꝙ de hoc dubitabat: dixit cleophas. Tu
ſol⁹ peregrin⁹ es in hieruſalem ꝛc. q. d.
ſm Theo. Tu ſol⁹ quaſi peregrinus es
ꝛ extra cõfinia hierl'm habitas ꝛ expers
eoꝝ q̃ in medio eius contigerũt vt hoc
ignores. ¶ Sciendũ eſt etiã ꝙ iõ xp̃z pe
regrinũ vocat q2 ipſuz nõ cognoſcebat ꝛ
formã ꝑegrini habebat. Uñ Beda. Pe-
regrinũ putabãt cui⁹ vultũ nõ cognoſce
bãt. ¶ Quãtũ ad ſcd͂am q̃õnẽ. ſ. de ope-
ris perpetratiõe dici. Quibus ille dixit
Que. Ubi ſciendum ꝙ xp̃s videns ꝙ di

ſcipuli non reſpondebāt ſibi niſi in verbis generalibus:adhuc ſcđo interrogāt vt in ſpeciali magis exprimāt ſuāz itētionem. ¶ Qui rñderunt de ieſu nazareno ꝛc. In qua reponſione. vj. tangunt ſcʒ.
Xp̄i commendationem.
Ipſius paſſionem.
Ipſorum intentionem.
Temporis expreſſionem.
Mulierum denunciationem.
Apoſtolorum inquiſitionem.
¶ Quātū ad primū dicit. Et dixerunt de ieſu naza. Ubi exprimūt in cōmēdationē xp̄i:nomē ſaluificū: q̄ꝛ de ieſu.cognomē ſanctiſſimū:q̄ꝛ naza.ſexū firmiſſimum.q̄ꝛ vir.habitū clariſſimū: q̄ꝛ ꝓpheta.actum magnificū: q̄ꝛ potens opere et ſermone. ¶ Quātū ad xp̄i paſſionem dicit. Et quō tradiderūt eū ſummi ſacerdotes ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ ſummi ſacerdotes et p̄ncipes ſacerdotū ꝓpter inuidiā xp̄ʒ tradiderūt Pilato q̄ erat gētilis.iuxta qđ ip̄e p̄dixerat diſcipulis Mat.xx.d. Ecce aſcēdim⁹ hieroſolymā ꝛ fili⁹ hoīs tradet̄ p̄ncipibus ſacerdotū ꝛ ſcribis ꝛ condēnabūt eū morte:ꝛ tradēt eū gētib⁹ ad illudēdū:flagellādū:ꝛ crucifigēdū. ¶ Quātū ad diſcipuloꝝ intētionē dicit. Nos aūt ſperabamus ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ diſcipuli credebāt xp̄m.regnaturū tēporaliter:ꝛ liberaturū populum iſrael a malis imminātibus ꝛ ſpecialiter a populo romanoꝝ:quē cum vidiſſent mortuum:nec ſm opinionē ipſorum potuiſſe mortem euadere:credebāt ſe fruſtra in ipſo ſperaſſe.hec ſm Theo. ¶ Quantum ad temporis expreſſionē dicit. Et nunc ſeꝑ hec omnia tertia ꝛc. Ubi ſciēdum ꝙ iſti diſcipuli exprimēdo tempus quo xp̄s paſſus fuit videt̄ recordari illius qđ ipſe dixerat Mat.xx.d.tertia die reſurget:ꝛ ſic ſm Theo.nō omnino increduli. ¶ Quātum ad mulierū denunciationeʒ dicit. Sed ꝛ mulieres quedam ex ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ ſancte mulieres cum aromatib⁹ venerāt vt vngerent corpus ieſu quib⁹ angelus dixit ꝙ xp̄s reſurrexerat. ¶ Iſti igit̄ diſcipuli xp̄o tā q̄ꝫ hoc neſciēti referūt famā reſurectōis quē diuulgauerāt apoſtolis mulieres:lʒ ipſum reſurrexiſſe nō crederēt firmiter ex relatione ipſarum:ſed ſtupefacti:hoc ſecūdū Greg. ¶ Quātū ad apoſtoloꝝ inquiſitionē dicit. Et abierūt q̄dā ex noſtris ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ iſti diſcipuli nō ſolū nō credebāt ꝓpter dictū mulierū chriſtū reſurrexiſſe:ſed nec petro:cui nūciatū fuerat ꝙ Chriſtus reſurrexerat:ꝛ iuerat ad monumētū in quo nō inuenerat corpus ieſu:ꝗ hec cōuincēs ipſum reſurrexiſſe. ¶ Sciēdū eſt autē circa iſtā ſecūdā partem in qua fit mentio de pegrino in cuius effigie xp̄s apparuit duob⁹ diſcipulis ꝙ vidēda ſunt duo.ſ.quare in effigie peregrini apparuit ꝛ qualiter ꝯditiōes peregrini habuit. ¶ Quātum ad primū poteſt eſſe quadruplex ratio.prima ē q̄ꝛ chriſtus erat peregrin⁹ in corde diſcipulorum:quia nō credebāt ipſum eſſe chriſtū. Unde Greg. hoc foris egit dominus in oculis eorū qđ apud ipſos agebatur in oculis cordis. ¶ Scđa ratio fuit quia xp̄s peregrinus in hoc mūdo dici potuit eo ꝙ cōditiones peregrini habuit.q̄ꝛ inſtar peregrini manſionem nō habuit:iuxta illud Matth.viij. Uulpes foueas habēt ꝛ volucres celi nidos:fili⁹ autē hoīs nō hʒ vbi caput ſuuʒ reclinet. ¶ Tertia rō fuit q̄ꝛ xp̄s de hoc mūdo ꝑgebat ad celū ſicut peregrin⁹ ꝑgit ad patriā. Uñ. Jo. xvj. Exiui a p̄re et veni i mūdū:iteꝝ relinquo mūdū ꝛ vado ad p̄rem. ¶ Quarta rō fuit q̄ꝛ nos docuit eſſe peregrinos i exilio hui⁹ mūdi iuxta illđ pš. Aduena ego ſuʒ apđ te ꝛ pegrin⁹ ſicut oēs p̄res mei. Et q̄ꝛ ſum⁹ pegrini audi de q̄ nos āmonet Apo.petro.j.cañ.ij.d. Obſecro vos tāq̄ꝫ aduenas ꝛ pegrinos abſtinere a carnalib⁹ deſiderijs q̄ militāt aduerſ⁹ aīam cōuerſatione veſtrā inter gētes habētes bonā. ¶ Qualr̄ autem xp̄s conditionis peregrini hūit.ſciēdū eſt.ꝙ ip̄as habuit
Quantum ad habitum quem aſſumpſit
Quantum ad vias quas fecit.
Quantum ad hoſpitia que intrauit.
Quantum ad pericula que ſuſtinuit.
Quantum ad ſigna que reportauit.
¶ Primo dico ꝙ xp̄s pegrin⁹ dr̄ q̄ꝫtū ad habitum quem aſſumpſit. Ubi ſciēdū ꝙ inter alia peregrinus quantum ad habitum habet quatuor.ſ.ſcaluinam ſcarcellam capellum ꝛ bordonuʒ. ¶ Per ſcaluinam intelligi poteſt chriſti humanitas. que inſtar

q iſtar veſtis cooperiebat diuinitatẽ i ipo Ut ſic virgo maria fuerit figurata p an-nã. de qua fnia h dr. j. Reg. ij. q anna tunicã paruam faciebat ſamueli filio ſuo. ¶ Ubi ſciẽdũ q p annã que interpretat grã intelligi põt virgo maria q fuit grã plena. ¶ Per ſamuelẽ q interptat poſtulat a dño itelligit xp̃s q fuit poſtulat a prib veteris teſtamẽti. Grã igit virgo xp̃o filio ſuo tunicã paruã fecit: qñ ſibi corp donauit q iõ parua dr: qr ſi hũanitas cõparet diuinitati in xp̃o parua dici põt: qr finita diuinitas vo imẽſa. ¶ Per ſcarcellã aũt q portat in dextero latere z i q reponit theſaur vl pecunia itelligi poteſt vulnus laterale xp̃i ſitũ i dextero. de q fluxit theſaur p maxim: qr ſacra eccleſie: z ois abũdantia grãrũ. Nã p aquã ſacramẽtũ baptiſmi dat intelligi p qd remittũt pctã z cõdonat grã. Per ſanguinẽ vo ſacrm euchariſtie. p qd grã i hoie augmẽtat. Uñ apls col. iij. Uita nrã abſcõdita ẽ cũ xp̃o in deo. ¶ Ul p ſcarcellã põt intelligi aĩa xp̃i: triplici theſauro repleta. ſ. theſauro glie: grẽ z ſapiẽtie iuxta illud Joã. j. vidimus gloriam eius: ecce primus theſaurus. plenum gratie: ecce ſecundus. z plenũ veritatis: ecce terti. ¶ Per capellũ aũt intelligi põt corona ſpinea. Ubi ſciendũ q peregrini ſolent portare capellũ ↄ eſtũ vẽtũ z pluuiã ſic cõſideratio illi corone quã xp̃s portauit in cruce dz eẽ nobis in vmbraculum ab eſtu voluptatũ: qr vt dicit Augu. Nõ decet ſub capite ſpinoſo mẽbrũ fieri delicatũ. ¶ Dz eẽ in defenſionẽ a pluuia tribulationũ vt nõ alienemur qr ſicut dt Grego. Si paſſio xp̃i ad memoriã reducit nihil ẽ qd nõ equo animo tolleretur. ¶ Dz eſſe in abſconſionem a vento tẽpeſtatũ: vt ſic illã paſſionẽ ſaluificã quieti cõtemplemur. Nã in ipſius contemplatiõe deuota erit ſal z vita nrã. ¶ Per baculum vel bordonũ intelligitur crux xp̃i. Peregrini eñ portãt baculũ vt fatigati aliqñ ſe ſuſtẽtẽt: z vt ab incurrentibus aduerſarijs ſe protegãt z vt aliquãdo ad tranſuadationẽ alicui riuuli adiuuent. Sic xp̃s lignum crucis multipliciter fatigat ex diuerſis gñerib ſue paſſionis aſſumpſit vt baculũ. Et vt armaturã fortiũ ad pugnandũ qr etiã erat pugnatur aduerſus diabolũ inimicũ hũani generis. q ipm viriliter ſuperauit inſtar dauid q in baculo z funda deuicit ſuperbiẽtẽ Goliã. j. Re. xvij. Quia vero de h mũdo trãſibat ad patrẽ: quaſi trãſiẽs fluuiũ tribulationũ tẽporaliũ z iem vadens ad requiẽ i baculo crucis trãſiuit. ¶ Uñ potuit figurari p patriarcham Jacob q dt de ſeipſo Geñ. xxxij. Jn baculo meo trãſiui Jordanẽ iſtũ: nunc autẽ cum duabus turmis regredior. ¶ Ubi ſciendũ q p patriarchã Jacob q luctator vel ſupplãtator dr intelligit xp̃s q luctã pro nobis ↄ diabolũ z ipz ſuperãdo diuicit. ¶ Per iordanem q interpretat deſcenſio intelligit iſte mũdus qui ſp deſcẽdere dignoſcitur dũ ei duratio continue minorat. Jn baculo igit crucis hũc mũdum inſtar iordanis xp̃s trãſiſſe dicitur qr in ligno crucis moriẽs de hoc mũdo tranſmigrauit ad patrẽ. ¶ Signãter ſũt dicitur q cuz duabus turmis regredit. qr xp̃s qui in hunc mundũ miſſus a patre venerat cum ad ipſum redijt dum tã animam dotatam ſuis dotibus q̃ etiam corp ſuis inſtar duarũ turmarꝝ collocauit i glia paradiſi. ¶ Scdo xp̃s dr peregrinus quãtũ ad vias quas fecit. Nã p egrini ſolent vias ſecuras z rectas tenere z in via non diu morari: ſed expedire iter ſuũ peragere z in via nullũ offendere: ſic xp̃s in hoc mũdo viuẽs viã ſecurã z rectã tenuit p hũilitatẽ pfundiſſimã z pauptatẽ altiſſimã. Eundo ẽt in hoc mũdo fuit ſollicitus dũ ſalutẽ noſtrã tã verbis q̃ operibus ſollicite pcurauit. nullum etiã in hoc mundo offendit. ſz fuit pacifice cõuerſatus: vt ſic potuerit dici de vijs ei illud pucr. iij. Uie ei vie pulchre z oẽs ſemite ei pacifice. ¶ Tertio dicitur chriſtus peregrinus quãtum ad hoſpitia que intrauit. Ubi ſciẽdũ q in hoc mũdo xp̃s intrauit tria hoſpitia in quorũ quolibet dicitur deuiſſe: z vterũ virginis: in patibulum crucis: z in ſepulchrum lapidis. Propter pmum põt nobis figurari p helyſeum de quo ſentẽtialiter dr. iiij. Re. iiij. q cũ fctã eẽt dies quedam veniens helyſe diuertit in cenaculum qd parauerat ſibi mulier ſuna

miſtis:⁊ ibi requieuit. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ
helyſeum q̇ interpretat̃ deꝰ meꝰ intelli
gi p̃t ſaluator xp̃s. ¶ Per mulierẽ ſuna-
mitẽ q̃ interpretat̃ mortificata intelligi
põt btã ỽgo q̃ mortificata fuit mũdo ⁊ vi
tus. Iſta ꝓparauit xp̃o cenaculũ. i. ſuum
virgineũ vterũ. Cũ igit̃ fctã fuit dies q̃
dã. i. qñ venit plenitudo tꝑis in q̃ deꝰ p̃r
mittere voluit filiũ ſuũ i terris:itrauit i
illud cenaculum. i. in virginis vterũ de
qua noſtrã humanitatẽ aſſumpſit. ¶ De
alijs duobꝰ hoſpitijs d̃r i p̃s. Caro mea
reqeſcet in ſpe. H. i caro xp̃i reqeuit i ſe-
pulcro i ſpe reſurrectiõis future:qꝛ ter-
tia die reſurrexit. ¶ Quarto dico ꝙ xp̃s
fuit pegrinꝰ quãtũ a ꝑicula q̃ ſuſtinuit.
¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑegrini aliqñ ſuſtinent
pericula a ſocijs q̇ eos ꝑdũt. Aliqñ ab
hoſpitibꝰ q̇ eos occidũt. Aliqñ a latroni
bꝰ q̇ eos expoliãt. Sic xp̃s a ſuo ſocio. i.
iuda ſuo diſcipulo fuit traditꝰ iuxta il-
lud qđ ipſe dixit Mat. xxvj. Amẽ dico vo
bis ꝙ vnus veſtrũ me traditurꝰ ẽ. Fuit
etiã a iudeis cũ q̇bꝰ cõuerſando hoſpi-
tatus interfectꝰ. Fuit nihilominꝰ a mili
tibꝰ ſpoliatꝰ. Et ſic impleta fuit ꝓphetia
p̃s. d. Diuiſerũt ſibi veſtimẽta mea ⁊ ſup
veſtẽ meã miſerũt ſortem. ¶ Quinto di
co ꝙ xp̃s peregrinꝰ fuit quãtũ ad iſignia
q̃ portauit. Ubi ſciendũ ꝙ peregrini por
tant aliq̃ inſignia in ſclauina triplici de
cã. Pͦrio ad oſtẽdẽdũ ꝙ ꝯpleuerũt ꝑegri
nationẽ ſuã. Sc̃do vt hoĩes moueant̃ ci
tiꝰ ad eiꝰ bñfaciẽdũ. Tertio vt ſecuri ꝯ
timorẽ hoſtiũ ꝑ viã incedãt. Sic xp̃s ad
patrẽ rediẽs cicatrices i carne retinuit.
¶ Pͦrio i oñſionẽ paterne obediẽtie. Pr̃
em̃ ſibi ꝯmiſerat vt genꝰ hũanũ ſua paſ
ſione redimeret:⁊ iđ cicatrices retinuit
vt ſignũ ꝯplete legatiõis oñderet. ¶ Se
cũdo retinuit ꝓꝑ iuocationẽ p̃rne mie:
vbi his p̃ri oñſis eũ ad miam ꝓuocet vt
nobꝫ pctõribꝰ debeat miſereri. vñ apoc.
Hebre. ix. Introiuit ieſus in ip̃ꝫ celũ:vt
nob appareat nũc vultui dei. ¶ Tertio
ip̃as retinuit in ſignũ ſecuritatis nobis
acq̃ſite:ne. ſ. de cetero hoſtes timeamꝰ i
via:qꝛ iuxta illđ p̃s. Timebũt qui habi-
tant terminos a ſignis tuis. hoſtes ma-
ligni multum illa inſignia timent.

¶ Tertia pars.

S Equit̃. Et dixit ad eos. O ſtul
ti ⁊c. vbi tãgit reprehẽſionẽ
aggrauãtẽ. qđ ꝓbat ignoran
tia ſcrepato. Ubi tria poſſu-
mꝰ conſiderare. ſcilicet.

Reprehenſionem paternalem.

Expeditionem ſalutarem.

Expoſitionem magiſtralem.

¶ Quãtũ ad ꝑmũ d̃t. Et ip̃e dixit ad eos
⁊c. vbi dupliciť eos rep̃hẽdit. ſ. de parua
intellectꝰ claritate ad cognoſcẽdũ. Et d̃
nimia affectꝰ tarditate ad aſſentiẽdum.
¶ Quãtũ ad ꝑmũ d̃t. Et dixit ad eos O
ſtulti. Ubi ſciẽdum ꝙ i tãtũ iſti diſcipuli
ſtulti erãt ꝙ nõ cognoſcẽtes virtutẽ xp̃i
ſciẽtes ipſuꝫ mortuũ nõ intelligẽtes ip̃ꝫ
ſua potẽtia reſurrexiſſe q̃ſi in eũdẽ erro
rẽ iciderũt in quẽ inciderãt illi q̇ dixerũt
tꝑe mortis ſue dũ eẽt i cruce:ꝙ alios ſal
uos fecerat:⁊ ſeipſũ nõ poterat ſaluũ fa
cere. ¶ Quãtũ ad nimiũ affectꝰ tardita
tẽ ad aſſẽtiẽdũ d̃t. Et tardi corde ad cre-
dẽdũ ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ dictis ꝓphetaꝝ
hõ nõ dꝫ eẽ tardꝰ ad credẽdũ ſꝫ ꝓmptꝰ.
lꝫ aũt ꝯtigat aliqñ ꝙ hõ dictis ꝓphetaꝝ
⁊ non oĩbꝰ gñalr̃ credat:ſic iſti diſcipuli
videbãt aliq̃ dicta ꝓphetica credere ꝑu
ta ad paſſionẽ xp̃i ꝑtinẽtia:nõ aũt ꝑtinẽ
tia ad ipſiꝰ reſurrectionẽ. ¶ Quãtuꝫ ad
ſc̃dm. ſ. expeditionem ſalutarẽ d̃t. Nõne
hec oportuit pati xp̃m ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ
lꝫ xp̃m ſꝫ diſpoſitionẽ diuinã pati opor-
tuerit ꝓꝑ redẽptionez humani gñis tñ
ſui crucifixores nõ fuerũt excuſati:qꝛ il
lud nõ faciebãt vt adimplerẽt diſpoſitio
nẽ diuinã:ſed ꝓpter inuidiã. ⁊ eoꝝ mali
tiã. ¶ Quãtũ ad tertiũ. ſ. expoſitionẽ ma
giſtralem dicit. Et incipiens a Moy. ⁊c.
Ubi ſciendũ ꝙ xp̃s ſicut magiſter ſciẽti-
ficꝰ exponit iſtis diſcipulis dicta ꝓphe
taꝝ ⁊ myſteria:vt ex hoc cognoſcãt ꝙ il-
la que in ip̃m venerũt non fuerũt caſua
lia:ſꝫ diuina ꝓuidẽtia ordinata. ¶ Sciẽ
dũ ẽ ꝙ paſſio ⁊ reſurrectio xp̃i fuit ꝓphe
tata in ſacra ſcriptura ⁊ mltipliciter fi-
gurata. ¶ Pͦrio fuit ꝓphetata ꝑ eximiuꝫ
ꝓphetatũ dauid. d. i ꝑſona xp̃i. Ego dor-
miui ⁊ ſomnũ cepi ⁊ reſurrexi qꝛ dñs ſu
ſcepit me. ¶ Fuit ẽt ꝓphetata ſophonie
iij. Ubi dicit̃:⁊ põt eſſe verbuꝫ xp̃i. Expe
cta inquit me d̃t dñs in die reſurrectio

nis mee in futurũ:q2 iudiciũ meũ vt cõgregẽ gẽtes ⁊ colligã regna. ¶ Fuit ēt multipliciť figurata. P̄o illo ſacrificio Abrahe de filio ſuo yſaac. de q̄ ſniať ĩ Geñ.xxij. q abrahã ad p̄ceptũ dei tulit filiũ ſuũ yſaac:⁊ volẽs eũ immolare deo in mõte quẽ ſibi deꝰ oñderat i altari ſup ſtruẽ lignoꝝ:vt verꝰ obediẽs accepit eũ ⁊ ligatũ poſuit ſup ſtruẽ lignoꝝ arripiẽſq3 gladiũ voluit eũ occidere. Cuiꝰ obediẽtiã cernẽs:dñs miſit angelũ q̄ dixit ſibi ne iterficeret filiũ: leuãſq3 oclos abrahã vidit poſt tergũ arietẽ herẽtẽ cornibꝰ quẽ accipiẽs iterfecit ⁊ obtulit holocauſtũ loco filij. viuo filio p̄manẽte. ¶ Ubi ſciẽdũ q p abrahã p̄triarchã q̄ interp̄tať p̄r mľtarũ gẽtiũ intelligiť deꝰ pr̄. a q̄ fm aplʒ Eph.iij. Oĩs paternitas in celo ⁊ in terra nominať. ¶ Per yſaac v̄o filium vnigenitũ: intelligi põt xp̄s ieſus q̄ quãtũ ad diuinitatẽ eſt vnicꝰ filiꝰ dei patris qui ſignãter yſaac qui riſus interpretatur dr̄:q2 nobis procurauit riſum ⁊ gaudiũ regni celeſtis. ¶ Deus igiť pater ſignificatus p abrahã: filium ſuũ immolare voluit ligatũ ſup ſtruem lignorũ qñ in ligno crucis eleuatũ:eũ tradidit hoſtiam pacificãdo pro redemptione humani generis captiuati. ¶ Nõ vacat autem myſterio q3 diciť q yſaac ſup ſtruẽ poſitus nõ fuit mortuus:ſed aries quez viderat inter vepres. ¶ Ubi ſciẽdũ q i xp̄o fuit diuinitas que mori nõ potuit:⁊ hũanitas que erat mortalis. Diuinitas ſignificatur per yſaac primogenitũ abrahe. Humanitas ſignificatur per arietez. que ſignanter inter vepres fuiſſe diciť. quia ſicut vepres aliquando pũgũt ⁊ lacerãt ſic humanitas xp̄i dũ fuit laceratꝰ flagellatꝰ: ſpinis coronatꝰ:⁊ clauis perforatus fuit puncta ⁊ multipliciter lacerata. Et ſic aries. i. hũanitas mortua eſt yſaac v̄o. i. diuinitas nõ. ¶ Fuit ēt figurata in ſamuel. de q̄ dr̄. j. Reg. ix. Dormiuit autẽ ſamuel vſq3 mane apuitq3 oſtia domꝰ dñi. ¶ Ubi ſciendum q per ſamuelem qui interp̄tať poſtulatus a dño intelligi põt xp̄s: quem patriarche ⁊ prophete poſtulabant redemptorẽ. Iſte dormiuit vſq3 mane: q2 ab hora nona dei veneris vſq3 mane diei dñice qñ a mortuis reſurrexit. Et tũc apuit nobis oſtia domus domini: q2 per paſſionem mortem ⁊ reſurrectionem ſuã ſoluto debito humani generis: nobis aperuit ianuã paradiſi.

¶ Quarta pars.

SEquiť ⁊ appropinquauerunt caſtello ⁊c. Ubi tãgit manifeſtationẽ euidẽtẽ: q3 p̄bat veritas p̄palata. vbi q̄tum ad diſcipulos q̄bus facta fuit iſta manifeſtatio tria poſſumꝰ ꝯſiderare. ſcʒ.

Pietatem viſceroſam in inuitando.
Claritatem luminoſam in intuẽdo.
Sedulitatem virtuoſam in nunciando.

¶ Quantum ad occaſionem admirãdã dr̄ ⁊ appropinquauerũt ⁊c. Ubi ſciendũ q ex eo q fingit ſe lõgiꝰ ire xp̄s: occaſionez habuerunt diſcipuli vt moti pietate ipſum ad hoſpitium inuitarent. ¶ Quãtum ad expreſſionẽ imitandã dr̄. Et coegerũt illũ ⁊c. Ubi ſciẽdũ q actũ pietatʒ iſti diſcipľi exprimũt i duobꝰ. ſ. realiter ⁊ vocaliť. ¶ Quãtũ ad actũ realẽ dr̄. Et coegerũt illum ⁊c. Ubi ſciendũ q iſti diſcipuli cum quibꝰ ambulabat xp̄s: q2 ip̄e erat charitas: eſſe nõ poterãt q eſſent a charitate diſiuncti:⁊ iõ ip̄i ex charitate cogebãt vt cũ eis in hoſpitio remaneret quoꝝ exemplo debent hoĩes ad ſiĩa incitari. Uñ nõ ſolum p̄egrini ſunt inuitãdi ſʒ trahẽdi. ¶ Quãtum ad actũ vocalẽ dr̄. Mane nobiſcũ ⁊c. vñ Glo. non ſolũ factis eum cogũt ſʒ etiã v̄bis eum inducũt. ſequiť eñ mane nobiſcũ ⁊c. ¶ Quãtũ ad cõſecutionem appetendã. Et intrauit cum illis. Ubi ſciendum q hic hõ dʒ appetere vt. ſ. xp̄s cũ eo habitet quod fit p opa miſericordie exhibita ſuis ſuis. ¶ Quãtum ad ſecundum ſcʒ claritatez luminoſam in intuendo dicit. Et factuz eſt dũ recumberent ⁊c. Ubi ſciendum q xp̄s exiſtens cuz iſtis duobus iuxta morez quẽ tenere ꝯſueuerat in miniſtrãdo apľis: etiã iſtis duobꝰ miniſtrabat ſequitur eñ. Accepit panẽ ⁊ benedixit: ac fregit ⁊ porrigebat illis. ¶ In iſta igiť parte tria poſſumus conſiderare ſcʒ.

Aſpectum veridicum.
Diſceſſum mirificum.
Remorſum intrinſecum.

¶ Quantum ad primũ dicit. Et factum

eſt dnm ꝛc. vbi ſciendum ꝙ illa apertio oculorum: non intelligitur de apertiõe oculoꝝ corporaliũ quia illos clauſos nõ habebãt: ſed de oculis interioribus quibus quis eſſet nõ intelligebant. Unde Chryſoſto. Non de ſenſibilibus oculis dictũ eſt ſed de cõſenſu mentali. ¶ Quantum ad diſceſſum miraticũ dicit. Et ipſe euanuit ab oculis eorum. Ubi ſciendũ ꝙ xp̄s iã habebat corpus glorificatũ: cuius locus nõ erat iſte mundus: ſed celũ empyreum. Idcirco ad hoc deſignãdũ nõ diu remãſit cũ iſtis: ſed vt fuit ab eis cognitus: ſtatim diſceſſit. Un̄ Theo. Non eñ tale corpus habebat vt diutius cũ eis morari deberet. ¶ Quãtũ ad remorſuꝫ intrinſecũ dicit. Et dixerũt adinuiceꝫ ꝛc. Ubi ſciendũ ꝙ ſm Origenẽ. Per hoc innuunt iſti diſcipuli: ꝙ prolati ſermones a ſaluatore accendebãt audiẽtiũ corda ad amorẽ diuinũ. Unde etiã Grego. Ex audito eñ ſermone inardeſcit animus corporis friſgus recedit fit mẽs in ſupno deſiderio anxia: audire libet p̄cepta celeſtia: ꝛquot mãdatis inſtruunt̄ quaſi tot facibus inflammat. ¶ Quãtũ ad tertium. ſ. ſedulitatẽ virtuoſam in nunciãdo dicit. Et ſurgentes eadem hora ꝛc. vbi tria tangit. ſ.

Iter feſtinatum.

Dictum diuulgatum.

Factum comprobatum.

¶ Quantum ad primum dicit. Et ſurgẽtes eadẽ hora regreſſi ſunt in hieruſalẽ. Ubi ſciẽdũ ſm Theophi. ꝙ iſti diſcipuli agnito xp̄o a deo ſunt letati vt nullam moraꝫ paſſi mox reuerſi ſunt in hieruſalem. ¶ Quãtum ad dictum diuulgatum dicit. Et inuenerunt cõgregatos. xj. ꝛc. Ubi ſciendum ꝙ anteq̄ iſti duo reuerſi fuiſſent in hieruſalẽ iaꝫ erat diuulgatũ ꝙ xp̄s reſurrexerat ꝛ apparuerat mulieribus ꝛ Petro. ¶ Quantum ad factum cõprobatum dicit. Et ipſi narrabant ꝛc. Ubi ſciendũ ꝙ poſt apparitionẽ factaꝫ mulieribus ꝛ petro poſtea apparuit aliis diſcipulis ſm Theo. Aliquãdo pluribus aliquãdo paucioribus. ¶ Sciendū eſt circa partem iſtã in qua fit mẽtio de hoſpitalitate: ꝙ propter ipſam homo inter alia acquirit duo bona. quia a periculis liberat̄ ꝛ donis gratuitꝫ munerat̄. ¶ De primo fuit figuratũ Geñ. x. Ubi ſiſaliẽ dicitur ꝙ cũ Loth recepiſſet ãgelos hoſpitio propter hoſpitalitateꝫ eis exhibitam: liberatus fuit ab incẽdio ciuitatis ſodome quã deus propter peccata illoꝝ ſubuertit. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ per Loth qui interpretatur declinans intelligitur hõ qui dũ viuit in hoc mũdo difficile eſt ꝙ poſſit recte incedere quin aliquando deuiet in via veritatis. iuxta illd̄ Prouer. xxiiij. Septies enim in die cadit iuſtus ꝛ reſurget. Per angelos aũt quos Loth recepit hoſpitio intelligi pñt peregrini: quos homo miſericordia motus debet recipere gratulãter. ¶ Per ciuitatẽ aũt ſodomã in qua erant peccatores hoies intelligitur hic mũdus in quo homines viuũt vt plurimũ in pctis. vt ſic ſit ciuitas de qua d̄r. Ezechie. vij. Terra pleſna eſt iudicio: ꝛ ciuitas plena eſt iniqtate. Si aũt homo hoſpitalitatẽ exerceat iſtar Loth merebit̄ a periculis pctõꝝ liſberari. ¶ Scd̄o dico ꝙ ꝑpter hoſpitalitatem homo donis gratuitis munerat̄. Hoc aũt fuit figuratũ Geñ. xviij. Ubi d̄r ſentẽtialiter ꝙ cum Abraaꝫ recepiſſet. tres viros ſibi appatẽtes ad hoſpitiũ ditauerunt eum prole qua caruerat. d. Habebit filium ſara vxor tua. qd̄ quidẽ fuit vt dixerunt. ¶ Ubi ſciẽduꝫ ꝙ per abraã intelligi poteſt quilibet homo qui eius exẽplo debet hoſpitalitatẽ ſectari. iuxta illud apoſtoli Ro. xij. Neceſſitatibus ſanſctorum cõmunicantes hoſpitalitatẽ ſectantes. Per illos auteꝫ tres viros itelligi põt q̄libet peregrinus qui dꝫ cũ charitate hoſpitio recipi. Qui ſignãt̄ dicũt̄ tres: quia in fide trinitatis deifice iſta dꝫ exercere. ¶ Sed audi qd̄ ſequit̄. Neꝫ ex hoc fuit ꝑmiſſus filius Abrahe patriarche Per iſtũ igit̄ filiũ heredẽ q̄ poſt patrẽ reliquit̄ itelligit̄ p̄miũ ꝙ d̄bet̄ hoi ex ſupradictis iuxta qd̄ xp̄s dixit Jo. xvij. Iterũ aũt videbo vos ꝛ gaudebit cor vrm ꝛ gaudiũ vr̄m nemo tollet a vobis. Ad qd̄ ꝛc.

¶ Feria tertia reſurrectionis. Euangelium. xxx.

Stetit ieſus in medio diſcipuloꝝ ſuoꝝ: ꝛ dixit eis Pax vobis. Luce. xxiiij. Nos videmus ꝑ

experiētiā ꝙ vna ḡcʒ res: q̄to a pluribꝰ potētūs cognoſcit eiꝰ certitudo citius experit. Ut aūt certitudo reſurrectiōis xp̄i firmior habeat: eā voluit p potētias diuerſas cognoſci. ſ. cognitiuas intellectuas: ꝛ ſēſitiuas. Et hoc ē qđ nobis inſinuat hiſtoria euāgelij hodierni. Jn quo beatꝰ Luc. quātū ad manifeſtationē reſurrectiōis xp̄i. generaliter duo tangit. ſ. ꝙ xp̄s dupliciter ſe oſtendit. ſ.
Corporalr quātū ad potētias ſenſitiuas
Et ſpūalr quātū ad potētias itellectuas
¶ Primū pbat experiētia comprobata.
Scdm intelligētia declarata. Primū in prin. ſcdm ibi tūc apparuit eis. ꝛc. ¶ Quātū ad pmū vbi xp̄s ſe oſtēdit eis ꝛc. dicit Stetit ieſus in medio ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s quātū ad potentias ſenſitiuas ſuis diſcipulis quadrupliciter ſe oſtendit. ſ.
Quantū ad auditū pceptiuuʒ ſonorum.
Quantum ad viſum intuitiuum colorū.
Quātū ad tactū apprehenſiuū groſſorꝝ.
Quātum ad guſtum diſcretiuuʒ saporꝝ.
¶ Quātū ad pmū dicit. Stetit ieſus ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ vox auditu pcipit. quā q̄dē vocē xp̄s vt h đr. ptulit diſcipłis ſuis ideo auditu potuerūt de ipſius reſurrectione habere experiētiā. Circa aūt ptem iſtam. tria poſſumus conſiderare.
Xp̄i apparitionem mirificam.
Diſcipulorꝝ admirationem magnificā.
Xp̄i confortationem ſaluificam.
¶ Quātū ad apparitionē mirificā dicit. Stetit ieſus ꝛc. vbi tria tangit. ſ.
Situm conuenientem.
Uocem delectantem.
Dictum confortantem.
¶ Quātū ad ſitū cōuenientē dicit. Stetit ieſus ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ mediū eſt ſitꝰ cōueniens ꝛ cōis oibus circūſtātibꝰ vt ille q̄ in medio eſt cognoſcat. Ut igr̄ xp̄s a diſcipłis ɔmuniꝰ poſſet cognoſci: iō đr in medio eorꝝ ſtetiſſe. Ut ſic potuerit dici de ipō illđ Deuter. vij. Deꝰ deꝰ tuus in medio tui eſt. ¶ Quātū ad vocē delectantē dicit. Et dixit eis pax vobis. Ubi ſciēdū ꝙ pax eſt vox delectabilis: qꝛ eſt cōiunctiua hoim p amorē iuxta illud qđ admonet apo. Eph. iiij. Sollicitj ſitis ſeruare vnitatē ſpūs in vinculo pacis.
¶ Sciendum eſt aūt ꝙ xp̄s fuit.
pacis lator in predicatione.
Pacis reformator in paſſione.
pacis dator in glorificatione.
¶ Primo fuit pacis lator in pdicatione iuxta qđ dixit apłis qñ miſit eos ad predicādū Matt. x. Jntrātes aūt domū ſalute eam. d. Pax huic domui: ꝛ ſiq̄dē fuerit domꝰ digna veniet pax vr̄a ſup eā. ſin autē reuert ad vos. ¶ Scdo xp̄s fuit pacis reformator in paſſiōe. nā pax q̄ prio fuerat inter deū ꝛ hoiē qñ ipm creauit fracta fuit qñ ɔ̄ pceptū dn̄i fecit comedēdo fructū ligni vetiti: quā q̄dē pacē xp̄s p paſſionē ſuā reformauit ꝛ recōciliauit nos deo: iuxta illđ apo. Eph. ij. Uos qui aliqñ eratis lōge facti eſtis pp̄e in ſanguine xp̄i. ip̄e ei ē pax vr̄a q̄ fecit vtrūqʒ vnū. ¶ Tertio xp̄s fuit pacis dator in glorificatiōe. Nā xp̄s nō ſolū pacē dat nobis i p̄nti p gr̄az: ſed ēt in futuro p glīaz. iuxta qđ ipe iturꝰ ad patrē dixit diſcipulis ſuis Jo. xiiij. Pacē do vobis: pacem meā relinq̄ vobis nō quō mūdꝰ dat ego do vobis. q. d. reliquo vob pacē quā habeatis vobiſcū: dū i hoc mūdo viuetis: ꝛ do vobis pacem quā habebitis in glīa.
¶ Quātū ad dictū ɔfortātē đt. Ego ſum nolite timere. q. d. lʒ videritis me mortuū fʒ hūanitatē: tñ fm diuinitatē ſurrexi: ꝛ iō nolite timere. Uñ đt Apoc. j. Noli timere ego pmꝰ ꝛ nouiſſimus ꝛ viuus ꝛ mortuꝰ fui: et ecce ſuʒ viuēs i ſecula ſeculorꝝ. ¶ Quātū ad ſcđʒ. ſ. diſcipulorꝝ admirationem dicit. Cōturbati vo ꝛc. Ubi ſciēdū fm Bedā ꝙ diſcipłi nouerāt xp̄ʒ fuiſſe verū hoiē tāto tpe cū eo ɔuerſati ſʒ poſtꝙ mortuꝰ ē: nō credūt verā carnē de ſepulcro tertia die potuiſſe reſurgere vñ ſeqt. Cōturbati vo ꝛ pterriti exiſtimabāt ſe ſpiritū videre. ¶ Quātū ad tertiū. ſ. cōfortationem ſaluificam dicit. Quid turbati eſtis. ꝛc. Ubi ſciendū fm Theo. ꝙ qꝛ p verbum pacis nō eſt ſedatus turbo in aīabus apłorꝝ aliūde indicat eis ſe filiū dei eſſe q̄ mētis cognoſcebat arcana. Unde ſequitur. Et dixit eis quid tur. ꝛc. q. d. Ex eo ꝙ cogitatiōes veſtras cognoſco: poteſtis cognoſcere me eſſe filium dei: ꝛ a mortuis reſurrexiſſe.
¶ Quantum ad ſcdm vbi xp̄s ſe oſtēdit diſcipulis ſuis quātū ad viſum intuiti-

nū colorum dicit. Uidete man⁹ ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ xp̄s volēs certificare diſcipulos de ſua reſurrectiōe oſtēdit eis man⁹ ꝛ pedes quos in ligno crucis viderāt ꝑforatos vt ex hoc ipſi cognoſcerēt ip̄m exiuiſſe mortalitatē ꝛ reſurrexiſſe cū glīa. ¶ Quātū ad tertiū vbi xp̄s ſe oſtēdit q̄ꝺtum ad tactū apprehenſiuū groſſorū dicit. Palpate ꝛ videte. Ubi ſciendū ꝙ inter alios ſenſus: tact⁹ hꝫ iudicare de duricie vel groſſitie alicui⁹. Qꝛ igiť chriſtus oſtēdit ſe ad cognoſendū vtrū eſſet corpus vel ſpūs cui⁹ corpis eſt habere duriciē ꝛ groſſitiē iō hic oſtendiť ei⁹ manifeſtatio ꝑfecta per tactū. ¶ Quantū ad quartū vbi xp̄s ſe oſtēdit diſcipulis q̄ꝺtū ad guſtū diſcretiuū ſaporū dicit. Adhuc aūt illis nō credentib⁹ ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ inter alia q̄ indicāt hoiem viuū eſt vera manducatio: quia quantū ad auditū ꝛ quantū ad viſum ꝛ etiā quantum ad tactū poſſet eē aliqua illuſio: tū vera mādicatio eſſe nō pōt niſi ab hoie viuo. Ut igiť xp̄s ſe veraciter viuū oſtēderet. iō voluit poſt reſurrectionē cum diſciplis veraciter mādūcare. ¶ Circa aūt partē iſtā quatuor poſſumus conſiderare. ſcꝫ

Poſtulationem pabuli.

Oblationem cibi.

Comeſtionem edulij.

Expoſitionem myſterij.

¶ Quātū ad poſtulationem pabuli dicit Adhuc aūt illis ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s videns diſcipulos adhuc nō ꝑfecte credētes tū aliqualr opinātes ꝓpť illa q̄ dixerat ꝛ eis oſtēderat ſe reſurrexiſſe ex quo cū admiratiōe gaudebāt: vt firmi⁹ eos certificaret petijt ad comedēdū. ¶ Quātū ad oblationē cibi dicit. At illi obtulerūt ei ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ ante reſurrectionem xp̄i in lege moſayca p̄ceptū fuit vt agn⁹ paſchalis comedereť cūꝫ lactucis agreſtibus: qꝛ gen⁹ humanū adhuc erat i amaritudie qꝛ nōdū erat redēptū. Poſt ꝟo reſurrectionē mel xp̄o diſcipuli obtulerunt: qꝛ ꝑ mortē ꝛ reſurrectionē xp̄i fuit amaritudo hūani generis dulcorata: dū redēptum fuit miſericorditer ꝛ introit⁹ paradiſi reſeratus. ¶ Quātū ad cōeſtionē edulij dicit. Et cū mādu. ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ ſicut dictū ē vt xp̄s ſe oſtēderet veraciť reſurrexiſſe: comedit corā diſcipulis vt aūt modū ꝯſuetū teneret reliq̄as eis tredidit mādūcādas. ¶ Sciendū eſt ꝛ ſūt ꝟba Bede. Poſt reſurrectionē xp̄s nō quaſi cibo indigēs: nec q̄ſi nos in reſurrectiōe quā expectam⁹ cibis indigere ſignificās: ſed vt eo modo naturaꝫ reſurgentis aſtrueret. ¶ Quātū ad expoſitionē myſterijdicit. Et dixit ad illos: hec ſunt verba ꝛc. Ubi ſciēduꝫ ꝙ poſtq̄ꝺ chriſtus ſe manifeſtauit diſcipulis ꝑ experientiam quatuor ſenſuum vt non credant illuſos fuiſſe ſenſus hūanos ꝓbat ſuam paſſionē ꝛ reſurrectionē ꝓphetatā in ſcripturis ꝛ mltipliciter figuratā. Ubi ſciendū ꝙ paſſio chriſti ꝛ reſurrectio prio fuit ſcripta ſub mō ꝓphetico ꝛ figuratiuo i libris moy Gene. xlix. i bn̄dictiōe qua Jacob bn̄dixit filios ſuos: q̄ cū veniſſet ad iudā iter alia de eo dixit. Catul⁹ leonis iuda ad p̄dā fili mi aſcēdiſti reqeſcēt ꝛ accubuiſti vt leo ꝛ q̄ſi leena: q̄s ſuſcitabit eū. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s fuit catul⁹ leonis in ſua p̄dicatiōe qua iuſtos cōfortauit ꝓmittēdo p̄miū: ꝛ malos terruit annūciādo ſupplicium vt ſic dicať de eo illud Amos. iiij. Leo rugiet ꝛ q̄s nō timebit. ¶ Aſcendit ad p̄dā i ſua paſſiōe in qua ꝑ mortē ſuā depredat⁹ eſt diabolū q̄ gen⁹ hūanū tenebat captiuū: iuxta illō Nūeri. xxj. Pugnauit cū eo et victor exiſtēs: duxit ex eo p̄dā. Diciť ēt accubuiſſe in ſua tumulatiōe: vt ſic potuerit dicere illud p̄s. Jn pace in idip̄m dormiā ꝛ reqeſcā. Diciť etiā q̄s ſuſcitabit eū i ſua reſurrectiōe: qō ſignāter ſub interrogatiōe poniť: qꝛ vere ē op⁹ mirādum: deo aūt facile cui⁹ potētia fuit ſuſcitat⁹: iuxta illō Actuū. ij. Hūc ieſū ſuſcitauit de⁹ cui⁹ nos teſtes ſum⁹. ¶ Secūdo ſcripta fuit mō ꝓphetico ꝛ figuratiuo in libris p̄hetarū. Quātū ad modū ꝓphetico tāgentem ſuā paſſionē dꝛ Eſa. liij. Sicut ouis ad occiſionē duceť. et q̄ſi agn⁹ corā tōdēte ſe obmuteſcet ꝛ nō aperiet os ſuū. ¶ Quātū aūt ad reſurrectionē dꝛ Eſa. xlv. ꝛ pt eſſe ꝟbū dei p̄ris de xp̄o. Ego ſuſcitaui eū ad iuſticiam ꝛ oēs vias ei⁹ dirigā: ip̄e edificabit ciuitatem meā: ꝛ captiuitatē meā dimittet nō i p̄cio neq̄ꝫ in munerib⁹: dicit dn̄s exercituū.

¶ Quātū ad modū figuratiuū dr Amos. ix. In die illa suſcitabo tabernaculū dauid qd cecidit ⁊ reedificabo apturas muroꝝ eius: ⁊ ea q̄ corruerāt reſtaurabo dt dñs. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p dauid intelligit xps ieſ⁹ q̄ inſtar dauid fuit decor⁹ p puritatē ⁊ fortis p pbitatē. Per tabernaculū aūt dd itelligi pt corp⁹ ieſu: qd q̄dē cecidiſſe dr: qñ depoſitū de cruce fuit poſitū i ſepulcro. In die ergo reſurrectiōis xpi de⁹ h̄ tabernaculū ſuſcitauit qñ reſurrexit. Reedificauit aūt apturas muroꝝ ei⁹ qñ plagas q̄s i cruce portauerat: ſua ꝟtute ſanauit. Reſtaurauit ēt ea q̄ corruerāt: qr decorē ⁊ pulchritudinē corpalē: q̄ per mortē i xpo corruerāt: reſtituta: ſunt per diuinā potētiā. ¶ Sciēdū ē aūt circa iſtā ptē pncipalē in qua fit mētio de piſce ⁊ fauo mellis q̄ xps comedit ꝙ ſm Bedā myſtice loquēdo: piſcis aſſ⁹ quē xps cōedit: ſignificat xpm paſſum. Ipſe em̄ dignat⁹ eſt latere in aq̄s generis hūani: capi laq̄o mortis noſtre: ⁊ q̄ſi tribulatione aſſatus eſt tpe paſſiōis: ſed fau⁹ mellis nobis extitit in reſurrectione. Hoc autē fuit nobz figuratū Iudic. xiiii. Ubi ſnia liter dr ꝙ cū Sanſon eēt i itinere iuenit in ore leōis mortui fauū mellis quē cōedit in via. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p Sanſonē qui interptat ſol fortis intelligi poteſt quilibet hō: q̄ inſtar ſolis dz eſſe lucid⁹ per cōſciētie claritatē: fortis p operis pbitatē. ¶ Iſte ſignāter itinerare dr: qr dū homo viuit in hoc mūdo viator dr: cui⁹ iter rectū dz eē: qr dz mādata dei iuiolabilr obſuare. vt ſic dicere poſſit illd Eccli. li. Ambulauit pes me⁹ iter rectū a iuuētute mea. ¶ Per leonē aūt beſtiaꝝ fortiſſimū intelligit xps: de q̄ dr Iob. ix. Si fortitudo q̄rit robuſtiſſimus eſt. Iſte dr mortu⁹: qr p ſalute hūani generis i cruce mori voluit. In ore aūt iſti⁹ leonis inuēt⁹ eſt fau⁹ mellis qñ a viris fidelibus cognit⁹ ē de⁹ ⁊ hō ⁊ in ei⁹ cognitiōe: ipz deguſtādo mentalr ſpūaliter ſunt refecti. Uñ cuilibet dr Prouer. xxiiii. Comede fili mi mel: qr bonū eſt ⁊ fauū dulciſſimū gutturi tuo: ſic doctrina ſapientie aie tue: quā cū inueneris habebis in nouiſſimo ſpez: ⁊ ſpes tua non peribit.

¶ Secunda pars.

SEquit. Tūc apuit illis ſenſuz ⁊c. Ubi xps ſe oſtendit diſcipulis ipſū. Vr q̄tū ad potētias itellectuales: qd p pat itelligētia declarata. vbi tria poſſum⁹ cōſiderare. ſ.
Intellectus illuminationem.
Affatus expreſſionem.
Cetus adunationem.

¶ Quātū ad pmū dt. Tūc apuit ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ ɔueniēs ⁊ cōſequēs fuit ꝙ poſt q̄ xps ſe manifeſtauerat quātū ad potētias ſenſitiuas ⁊ ſcripturas q̄ de ipo dicta erāt: illuminaret intellectū eoꝝ vt intelligerēt ſcripta de ipo. Et hoc eſt qd q̄libz diſcipuloꝝ petebat in ps. di. Seru⁹ tuus ſuz ego. da mihi intellectū vt ſciā teſtimonia tua. Si em̄ nō apuiſſet eis intellectū vt q̄ legerēt itelligerēt: i ſcripturaꝝ diuinaꝝ ſtudio vacillaſſent. ¶ Quātū ad affat⁹ expreſſionem dt. Et dixit eis ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ xps vt diſcipuli meli⁹ intelligerēt ſcripturas: nō ſolū aperuit eis ſenſuz ſed etiā ſpecialr dixit: de quo ſpecialr ſcripture erāt ad ppoſitū. ſ. que eius paſſionē ⁊ reſurrectionē tāgebant. ¶ Quantū ad cet⁹ adunationē dicit. Et predicari in noie ei⁹ ⁊c. Ubi ſciēdū ſm Bedā ꝙ poſt comēdatā ſui corporis veritatē cōmendat eccl'ie vnitatē: cum ſubdit. Et pdicari ⁊c. Quia q̄ vult de pctis ſuis remiſſionē accipere: oportet ipz veraciter penitere. vnde Euſebi⁹. Oportebat aūt conuerſos ex gentibus expiari a quolibet cōtagio ⁊ macula p virtutem ipſi⁹ quaſi ɔtaminatos ab errore demonū ⁊ idololatrie: ⁊ quaſi nup conuerſos. Ideo dicit ꝙ oportet pdicari pri⁹ penitētiā: ɔſequēter remiſſionē pctoꝝ in omnes gentes. Unde xps dixit diſcipulis. Mat. vltimo. Eūtes docete oēs gentes baptizātes eos i noie pr̄is ⁊ filij ⁊ ſpiritusſctī. Et de penitētia. Matt. iiij. Penitētiā agite: appropinquabit em̄ regnū celoꝝ. Ad qd regnū ⁊c.

¶ Dñica octaua reſurrectiōis dñi. Euangeliū xxxi.

CUm eſſet ſero die illo ⁊c. Ioannis vigeſimo. Bonus prelatus dz erga ſuos ſubditos. Int' alia quas

drupliciter ſe habere. Primo eñ debet habere circa eos beniuolentiã ꝛ familiaritatẽ: iuxta illud Eccli. xxxij. Rectorem te poſuerunt noli extolli. Eſto in illis q̃ſi vnꝰ ex illis. ¶ Scdo debet habere munificentiã ꝛ liberalitatem. Nam de ſuis gratijs dꝫ eſſe liberalis ꝛ nõ parcus. Ut ſic de ſuis gratijs dicere poſſit illđ qđ d ſapiẽtia dꝛ Sap. vij. Quã ſine fictiõe didici ꝛ ſine inuidia cõico: ꝛ honeſtatẽ eiꝰ nõ abſcõdo. ¶ Tertio dꝫ hẽre miam et pietatẽ. Nã qñ videt aliquẽ de ſubditis deficere nõ dꝫ eum nimis aſpe obiurgare ſed miſericorditer ipm̃ corrigere: qꝛ multotiẽs miſericors ꝛ blãda correctio trahit hoĩem citius ad emendã. vñ cuilibet p̃lato dꝛ Eccli. iiij. Noli eſſe ſicut leo in domo euertens domeſticos tuos ꝛ opprimẽs ſubditos tibi. ¶ Quarto dꝫ habere diligentiã ꝛ ſedulitatẽ. Nam prelatus diligens ꝛ ſolicitus debet eẽ vt gubernet ſuos ſubditos: ꝛ ſi aliquando deuiant debet eos reducere ꝛ non permittere eos ſm ſua deſideria vagabundos. ¶ Xp̃s igit̃ ſicut bonꝰ p̃latꝰ ꝛ dñs ꝛ ſuis diſcipulis familiarẽ ſe exhibuit qñ ipis poſt mortẽ appꝛuit. Et liberalẽ cũ eis ſua dona diſtribuit dãdo poteſtatẽ dimittendi pctã Et miſericordẽ ꝛ piũ qñ Thomã diſcedẽtẽ expectauit: nec ipſum punire voluit. Et ſollicitudinẽ ꝛ diligẽtiã qñ ipꝫ reducere voluit ad gregꝫ apoſtolici vnitatẽ. Et hoc ẽ qđ nobis inſinuat hiſtoria euangelij hodierni. In quo beatus Jo. quatuor tangit: ſcilicet.

Reſurrectiõis m̃ifeſtationẽ gaudioſaꝫ
Poteſtatis collationẽ vigoroſam.
Quis ſeparationẽ ruinoſam.
Gregis adunationem amoroſam.

¶ Primũ probat apparatio ſingularis. Scdm iuriſditio ſp̃ualis. Tertiũ abſentatio corporalis. Quartũ requiſitio paternalis. ¶ Primũ i p̃n. ſcdm ibi. Dixit ẽ eis iterũ pax ꝛc. tertiũ ibi. Thomas aũt vnꝰ ꝛc. q̃rtũ ibi. Et poſt dies octo ꝛc.

¶ Prima pars.

Quantũ ad primũ: vbi tãgit reſurrectionis manifeſtationẽ gaudioſam: qđ probat apparitio ſingularis dicit. Cũ eẽt ſero die illo ꝛc. Ubi quilcꝫ poſſumus conſiderare: ſcꝫ.

Apoſtoloꝝ incluſionem.
Chriſti apparitionem.
Ipſius allocutionem.
Corporis manifeſtationem.
Gregis congratulationem.

¶ Quãtũ ad primũ dt. Cũ eſſet ſero ꝛc. Ubi ſciẽdum ꝙ diſcipli audiẽtes ꝙ Maria ãnũciauerat eis xp̃ꝫ reſurrexiſſe aut oportebat eos nõ credere: ꝛ ſic erraſſẽt: aut oportebat eos credere: ꝛ ſic habebãt doloꝛ materiã q̃ſi ipꝫ vidẽdi reputaſſet eos idignos. Ne igit̃ xp̃s eos in errore p̃mitteret: ꝛ eos ꝯfortãdo auferret triſticiã: voluit eis ſine dilatiõe eadeꝫ die q̃ ſurrexit euidẽtius apparere. hic ſcdm Chryſ. ¶ Sciẽdũ eſt ẽt ꝙ diſcipli ꝓpter timorẽ iudeoꝝ qꝛ viderãt chriſtũ morti tradiderãt ſe ꝯgregabãt in vnũ: ꝛ ſimul ianuis clauſis ſtabãt. hec Beda. ¶ Sciẽdũ eſt ẽt ſꝫ Theo. iđ ſero appꝛuit eis: qꝛ p̃ſtolabat̃ vt oẽs ꝯuenirẽt. ſcdo ſecundũ Bed. qꝛ xp̃s apparebat eis ad eos ꝯfortãdũ iđ debuit appꝛere illa hora q̃ magꝫ poterãt timere. ſ. hora nocturna. ¶ Quare aũt ianuis clauſis: audi Theo. Oſtijs ꝓo clauſis ĩtrauit vt oſtẽdat ꝙ eodẽ mõ reſurrexit adiacẽte lapide ſup monumẽtum: ꝛ ſic cũ corpore glorioſo. ¶ Quãtũ ad ſcdꝫ. ſ. apparitionẽ xp̄i dicit. Uenit ieſus ꝛ ſtetit ꝛc. Ubi ſciẽdũ ꝙ mediũ fuit locꝰ conueniẽs in quo xp̃s debuit diſcipulis appꝛere. Primo qꝛ mediuꝫ eſt locꝰ ꝯnexionis ꝛ coherẽtie: qꝛ in medio coniungũtur extrema. ¶ Chriſtꝰ igit̃ quia ꝯiunxit nos deo patri iuxta illud Eph. ij. Ipe eſt pax noſtra q̇ fecit vtracꝫ vnuꝫ Cõuenienter in medio diſcipuloꝝ dicit̃ ſtetiſſe. Ut dicere potuerit illđ Deu. v. Ego ſequeſter ꝛ mediꝰ fui inter dñm et vos. ¶ Scdo qꝛ mediũ ẽ locꝰ firmitatis ꝛ ꝯfidẽtie ad alios ꝯfortãdũ. Xp̃s igitur in medio fideliũ ſuoꝝ exiſtẽs ipos ꝯfortat ꝛ regit. ¶ Tertio qꝛ mediũ eſt locus influentie. Xp̃s igit̃ dꝛ ſtetiſſe in medio qꝛ in ſuos fideles grãꝫ ꝛ ſalutẽ influxit: iuxta illud pſ. Deus aũt rex nr̃ ante ſecula opatus eſt ſalutem in medio terre. ¶ Quãtũ ad tertiũ. ſ. xp̄i allocutionem dicit. Et dixit eis pax vobis. Ubi ſciẽdũ ꝙ diſcipuli ꝓpter paſſionẽ xp̄i erãt val

de ſtupefacti ꝛ diſpſi in mēte ꝛ īō xp̄s vo
lens eos ꝯfortare dixit eis pax vobis:
i.ne turbemini ꝓpter illō qō de me acci
dit vacillātes. In quo ēt ſꝫ Bedā cōme
morat vbū qō añ crucē dixerat. Pacem
meā do vobis. Et rurſū. In me pacē hē
bitis. ¶ Quātū ad q̄rtū.ſ.corpis mani
feſtationē dt. Et cū hoc dixiſſet oſtendit
eis ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s volēs certifica
re diſcipulos de ſua reſurrectiōe ꝑfecta
q̄ȳū ad corp⁹ ꝛ aiaꝫ ne ipꝫ ſolū ſpiritum
crederēt oñdit eis man⁹ ꝛ latus. vñ dr.
Luc.xxiiij. ꝙ ipē dixit eis. Palpate ꝛ vi
dete qꝛ ſp̄ūs carnē ꝛ oſſa nō hꝫ ſicut vi
detis me hēre. ¶ Quātū ad q̄ntū.ſ.gre
gis ꝯgratulationē dt. Gauiſi ſunt igit̄ di
ſcipuli ꝛc. Ubi ſciendū ſꝫ Chryſoſto. Et
qꝛ añ crucē dixerat eis. Iterum videbo
vos ꝛ gaudebit cor vr̄ꝫ hoc ope implet̄.
¶ Sciēdū eſt aūt circa iſtā ptē pncipalē
in q̄ fit mētio de pace ꝙ loquēdo morali
ter ſcd̄m Aug. de vbis dñi. Pax eſt ſere
nitas mentis: ꝛ trāquilitas animi: ſim
plicitas cordis: vinculū amoris: ꝛ cōſor
tiū charitatis. Hec aūt pax nō dat pctō
rib⁹ iuxta illud Eſa.xlviij. Nō ē pax im
pijs dicit domin⁹. Quib⁹ aūt datur hec
pax: audi angelū Luc.ij.d. Et i terra pax
hoib⁹ bone volūtatis. ¶ Sciēdū eſt aūt
ꝙ ſicut videm⁹ in ſanatiōe infirmitatū
corpaliū. ſic eſt in ſanatiōe infirmitatū
ſpūaliū. In infirmitatib⁹ āt corpalibus
videm⁹ ꝙ bon⁹ medic⁹. primo dat medi
cinā morbū remouētē. ſcdō medicinā ſa
nitatē inducētē. tertio medicinā ſanita
tē ꝯſeruātē. Sic ſuo mō ſpūaliter hō in
firm⁹ ꝑ odiū ꝛ diſcenſiōes. ſi vult pfe
cte ſanari pmo opꝫ ꝙ volūtas ab omni
guerra iſtar morbi purget̄. ſcdō ꝙ pax
iſtar ſanitatꝫ ab hoie ꝓcuret̄. tertio ꝙ
hita firmiter obſeruet̄. ¶ Primo dico ꝙ
opꝫ voluntas ab oī guerra inſtar morbi
purget̄. Et q̄re: qꝛ ſemꝑ hoib⁹ multipli
citer eſt dānoſa. vñ hō credēs ꝓpt̄ guer
rā pficere: multoties deficit ꝛ ſuccūbit.
Hoc āt figuratū.ij. parali.xxv. Ubi ſnia
lit̄ dr ꝙ cū amaſias creuiſſet i ſupbiā ꝓ
pter victoriā habitā de ydumeis: vſus
ꝯſilio peſſimo miſit ad Ioas regē iſrl̄ q̄
multo nobilior erat eo ꝙ volebat bella
re ſecū. d. veni videam⁹ nos mutuo. Rex
āt ioas ſicut vir ſapiēs volēs guerrā fu
gere ꝛ ipꝫ a ſua audatia rex mere: miſit ſi
bi ꝑ nūcios pabolā iſtā. d. Card⁹ q̄ eſt in
libano miſit ad cedrū libani dicēs. Da
filiā tuā filio meo vxorem ꝛ ecce beſtie q̄
erāt i ſilua libani trāſierunt ꝛ ꝯculcaue
rūt cardū. Quā pabolā applicās ad ama
ſiā dixit. Dixiſti ꝑcuſſi edon ꝛ iō erigit̄
cor tuū in ſupbiā. ſede in domo tua. cur
malū aduerſuꝫ te ꝓuocas vt cadas tu ꝛ
iudas tecū. Quē amaſias noluit audire
ſꝫ ꝯ ipm ſurrexit in p̄liū q̄ diuino iudi
cio ꝛ ſua exiſtēte ſupbia cū gēte ſua fuit
deuict⁹ ꝛ capt⁹. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ in iſta fi
gura inter alia habem⁹ tria vtilia docu
mēta. Primū eſt ꝙ hō dꝫ guerrā q̄tuꝫ pt
fugere ſicut rex Ioas qō q̄dē facit qñ ē
ꝯtent⁹ ſuis: nō inuadēs iē alienā: ꝛ qñ
vn⁹ alteri iniurias illatas indulget. Ad
qō nos admonet apo. Col.iij. di. Sup
portate inuicē ꝯdonātes vobiſmetipis ſi
q̄s aduerſus aliquē hꝫ q̄relā ſicut ꝛ xp̄s
donauit vobis ita ꝛ vos: ꝛ pax xp̄i exul
tet in cordib⁹ veſtris. ¶ Scd̄m eſt ꝙ hō
nō dꝫ guerrā q̄rere ſicut fecit Amaſias
ne forte credēs vincere malū ſibi ꝯtin
gat ſicut illi. vñ Eccl̄i.vij. Noli q̄rere ab
homine ducatum neqꝫ a rege cathedrā
honoris. Tertiū eſt ꝙ hō nō dꝫ vltra il
lud qō eſt de ſe p̄ſumere arrogāter. Et
hoc inſinuat̄ nobis i dicto pabolico de
cedro ꝛ cardo. qꝛ hō modici valoris nō
dꝫ ſe tātū p̄ſumere ꝙ hoi maiorꝫ valorꝫ
velit equipari. qꝛ de talib⁹ dr Iudith.vj.
Nō derelinq̄s p̄ſumētes de te: de ſe ꝛ de
ſua vtute gloriātes hūilias. ¶ Scdō di
co ꝙ opꝫ ꝙ pax inſtar ſanitatis ꝓcuret̄.
Nō eñ ſufficit ꝙ hō ſit placat⁹ i alo: ni
ſi ꝓcuret pacē cū alijs ſuo poſſe: ne offē
dat aliquos nec ab ipis indebite offēda
tur. vñ p̄s. Diuerte a malo ꝛ fac bonū i
quire pacē ꝛ pſequere eā. Hoc autē fuit
figuratū Ioſ.ix. Ubi ſnialr̄ dr ꝙ cum ga
baonite audiſſent famā Ioſue ꝛ ꝙ dñs
erat cū eo timētes ne eos iterficeret ſi
cut faciebat alīs natiōes callide cogita
tiōes inierūt ꝯſiliū vt ad eū nūcios dſti
narēt portātes cibaria ſaccoſqꝫ veteres
aſinis imponētes: ꝛ vtres vinarios ſciſ
ſos atqꝫ ꝯſumptos: calciomēta ꝑ antiq̄
ad idiciū vetuſtatis ꝯſumpta pitatūs: in

figura quomo fu
giendo sūt bella

figura
iosue
decepti
a gabao
nitis

duti veterib⁹ veſtib⁹: ꝛ panes duros: ꝛ i
fruſtra ꝯminutos. Qui ꝑ gẽtes ad Joſ.
dixerũt de terra lõginqua venim⁹ pacẽ
vobiſcũ facere cupiẽtes. Quib⁹ cum di
ceret Joſ. ꝙ cauerent ne forte eſſent de
terra q̃ forte debebat ei cui⁹ habitato
res oẽs de mãdato dñi debebat iterfice
re. rñderũt ꝙ nõ erãt. d. quõ oĩa ſupradi
cta noua tulerãt ꝛ ꝑ longitudine vie oĩa
ꝯſumpta erãt. Audiẽs hoc Joſ. iurauit
pacẽ cũ eis: pollicẽs ꝙ nõ occiderẽtur.
¶ Cũ aũt deueniſſet ad eoꝝ noticiã ꝙ erat
terra ꝓpinqua ꝓmiſſa ſibi a dño turba
tus ꝙ ipm deceperãt reprehendit eos. ꝓ
pter iuramentũ aũt qđ eis fecerat pep
cit ne morerẽt. excuſauerũt eñ ꝙ hoc fe
cerãt timẽtes interfici. Jn penã aũt de
ceptiõis eoꝝ decreuit Joſ. eos eſſe in
miniſterio cũcti ppli ꝛ altaris dñi ſcin
dẽtes ligna ꝛ aquã portãtes i locũ quẽ
dñs elegiſſet qđ q̃dẽ ordinatũ ẽ: ꝛ i lege
executiõi mãdatũ. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ inter
alia habem⁹ tria notabilia documenta.
Primũ ẽ ꝙ hõ dꝫ ſollicite pacẽ inq̃rere.
Nã ſi ex quo iſti gabaonite cauteloſe Joſ.
q̃ſierũt: multo magis nos debem⁹ pa
cem inq̃rere maxime qñ ipaꝫ poſſumus
inuenire q: pax habita cũ deo ꝛ ꝓximo
affert vitã ꝛ gloriã: vñ dꝛ Job. xxij. Acq̃e
ſce ei ꝛ habeto pacẽ ꝛ ꝑ hoc habebis fru
ct⁹ optimos. ¶ Scđꝫ eſt ꝙ hõ dꝫ iuramẽ
tum ſuũ q̃tum p̃t obſeruare. Nã lꝫ Joſ.
deberet interficere gabaonitas: tñ q: il
lis iurauerat ꝙ nõ morerẽt eis pepcit
vitã. Uñ dꝛ Nũeri. xxx. Jſte eſt ſmo quẽ
ꝑcepit dñs: ſi q̃s viroꝝ votũ dño voue
rit: aut ſe ꝯſtrixit iuramẽto: nõ faciet irri
tũ ſbũ ſuum ſꝫ oẽ qđ ꝓmiſit implebit.
¶ Tertiũ ẽ ꝙ hoĩes ꝓpt ſuas ſſutias
tacita ſitate ꝛ expſſa falſitate: aliquas
grãs ſibi ꝓcurãt: non dꝫ eis eoꝝ ſſutia
ſuffragari q̃netiã puniãt ſicut fecit Joſ.
ſupradictꝫ. Uñ dꝛ. Deu. v. Nõ vſurpabis
nomẽ dei tui fruſtra: q: nõ erit ipunitus
qui ſup te vane nomẽ ei⁹ aſſumpſerit.
¶ Tertio dico ꝙ opꝫ ꝙ pax habita ꝯſer
uetur. Nã modicum eſſet pax vtilis niſi
diuti⁹ ꝑmaneret. Uñ petr⁹. i. Can. ſua
i. Gratia vobis ꝛ pax multiplicet. Inter
alia aũt q̃ pacẽ ꝯſeruant eſt ꝯmunitas
viuendi: ꝛ per oppoſituꝫ eſt ambitio do
minandi. ¶ hoc aũt fuit figuratũ Judi.
ix. vbi inialiter dꝛ ꝙ Gedeõ habuit. lxx.
filios legitimos ꝛ vnũ ſpuriũ de ancil
la noĩe abimelech. Jſte aũt ſicut hõ am
bitioſus ꝓcurauit cũ viris ſichẽ ꝙ face
rent ipꝫ dñm qđ ꝛ fecerũt q̃ fact⁹ dñs in
terfecit oẽs frẽs ſuos: vno ſolo excepto
q̃ man⁹ ei⁹ fugit. Uidẽs aũt ille q̃ remã
ſit iniq̃tatẽ quã fecerãt viri ſichẽ dñi pa
tris ſui q̃ fratres ſuos interfecerãt ꝛ fi
liũ ancille ꝯſtituerãt ſuum dñꝫ: dixit eis
parabolam ſubſequentẽ. Jerũt inquit li
gna vt vngerẽt ſup ſe regẽ: dixerũtq; oli
ue impera nobis. Que rñdit. Nũq̃d poſ
ſum deſerere pinguedinẽ meã qua ꝛ dĩj
vtunt ꝛ hoĩes: ꝛ venire vt inter ligna ꝓ
mouear. Dixerũtq; ad arborẽ fic⁹: veni
ꝛ ſup nos regnũ accipe. Que rñdit. Nũ
quid poſſuꝫ deſerere dulcedinẽ meã fru
ctuſq; ſuauiſſimos: ꝛ ire vt iter cetera li
gna ꝓmouear. Locutaq; ſunt ad viteꝫ ꝛ
dixernnt hic ſimile ꝛc. Dixerũtq; oĩa li
gna ad rhãnuꝫ: veni ꝛ impera ſup nos.
Que rñdit. Si vere me regẽ cõſtituiſtis
vobis: venite ꝛ ſub vmbra mea req̃eſci
te. Si aũt nõ vultis: egrediatur ignis de
rhãno ꝛ deuoret cedros libani. Quã pa
rabolã applicãs ad ꝓpoſitũ dixit. Nunc
ergo ſi ratione ꝛ abſq; pctõ ꝯſtituiſtis ſu
ꝑ vos regẽ abimelech filiũ ancille pr̃is
mei ꝛ frẽs meos occidiſtis letemini ho
die in abimelech ꝛ ipẽ letet̃ i vobis: ſin
aũt ꝑuerſe: egrediat̃ ignis ex eo ꝛ cõſu
mat habitatores ſichẽ qđ quidẽ factum
ẽ q: ignis inuidie fuit inter abimelech
ꝛ viros ſichẽ ꝛ multos interfecit ex eis ꝛ
ipẽ fuit ab eis finalr̃ interfect⁹. ¶ Ubi
ſciendũ ꝙ inter alia habem⁹ hic duo do
cumẽta. primũ eſt: ſi hõ vult pacifice vi
uere nõ debet ambigere dñiũ: q: ex hoc
multoties inter ipꝫ ꝛ quib⁹ vult preeſſe
ponit̃ guerra ꝛ diminutio reꝝ tpaliũ ꝛ
interfectio ꝑſonaꝝ ſicut ꝛ ſupradictis.
Unde Bernar. in quodã ſermõe. Pote
ſtatis ambitio felicitate angelica priua
uit: ſciẽtie appetit⁹ hoiem immortalita
tis glĩa ſpoliauit. Euã cibus deflexerat
vt mãdatoꝝ deſtituerat obliuio ſꝫ pro
miſſio honoris ãbitio illecebroſa dece
pit. ¶ Scđm documentuꝫ eſt ꝙ quanto
hoĩes ſunt ſapiẽtiores ſufficiẽtiores ꝛc.

tāto magis vitant pīcula dñationū. Aliq̄ aūt inſipiētes ⁊ paupes ⁊c. vt alios (xpo dicit appetūt dñari. Et hoc nota i parabola pdicta de arborib⁹ ⁊ applica de q̄libet. ¶ Pro iſtis aūt trib⁹ ſilʼ ſcʒ guerre expulſiōe: pacis inq̄ſitiōe: ⁊ ei⁹ conſeruatione fuit nob figuratū. j. Mach. xiij. Ubi ſnialiter dr ꝙ cū int Symonē ſummū ſacerdotē gētis iudeorū ⁊ regē demetriū eſſet maxima guerra. miſit ſymon ad eū ꝓ pace cū ipſo habēda. Cui rex gratioſe reſpōdit. Parati ſum⁹ facere vobiſcū pacē magnā i modū ſubſcriptū. vt. ſ. munitiones quas edificaſtis ſint vob: remittim⁹ quoq; ignorātias et peccata vſq; in hodiernū diē ⁊ coronam quā debebatis ⁊ ſi quid aliud erat tributariū in hielʼm: iā nō ſit tributariū: ⁊ ſi q̄ ex vobis apti ſunt ꝯſcribi iter nr̄os ꝯſcribāt ⁊ ſit inter nos pax. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ quatuoꝛ iter alia pacē ꝯſeruāt q̄ exprimant in iſta figura. ſ. relinq̄t alijs qđ eoꝝ ē ſicut fecit rex demetrius qñ dixit munitiōes q̄s edificaſtis ſint vobis. Scđm qñ remittit iniuria illata qđ nota qñ dicit. Remittim⁹ q̄ʒ ignorātias et pctā vſq; in hodiernū diē. Tertium qñ vn⁹ alteri non curat dñari Et h̄ notaṫ qñ. d. Et coronā q̄ debebatis ⁊ ſi q̄d aliud erat tributarium ⁊c. Quartū qñ fit debita diſtributio officioꝝ ⁊ bonoꝝ in cōmunitate q̄ viuit. ꝙ notaṫ cū dixit. Et ſi q̄ de vobis apti ſunt ⁊c. Et iſto mō pax longo tpe cōſeruaṫ. Sed tñ ſunt aliqui q̄ pacem volūt facere eo modo ꝙ Naas voluit facere cū viris iabes galaad hāc figurā req̄re euāgelio. lv. pte. j. h. ¶ Sciēdū ē etiā circa iſtā ptē principalē in qua fit mentio de latere xp̄i qđ oſtēdit diſcipulis: qđ in iſto latere inuenio.

Armaritudinem affligentis pene.
Certitudinem dirigentis regule.
Plenitudinem iuſtificantis gratie.
Promptitudinem introducentis ianue.

¶ Prīo inuenio in iſto latere amaritudinē affligēt̄ʒ pene. qđ fuit figuratū. ij. Parali. iiij. Ubi ſnialiter dr ꝙ cū Salomō feciſſet fieri tēplū poſuit mare in latere dextro ꝯ orientē. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ iſtud tēplū intelligiṫ humanitas xp̄i in q̄ habitauit diuinitas: q̄ꝛ xp̄s fuit verus de⁹ ⁊ hō. Per mare ꝟo qđ ē amaꝝ intelligiṫ amaritudo quā xp̄s i ſuo coꝛpe poꝛtauiṫ qđ q̄dē mare. i. amaritudo i latere dextro fuit qñ ibi fuit lāceat⁹ in cruce. ¶ Scđo inuenio i iſto latere certitudinē dirigētis regule. Et hoc fuit figuratū Deute. xxxj. Ubi ſnialiter dr ꝙ poſtq̄ Moy. ſcripſit ꝟba legis in volumine: pcepit leuitis q̄ poꝛtabāt arcā federis dñi di. Tollite librū iſtū ⁊ ponite eū in latere arce vt ſit ibi ꝯ te in teſtimoniū. ¶ Ubi ſciēduʒ ꝙ ꝑ iſtā arcā federis dñi itelligi pōt xp̄s ieſus q̄ nos federauit cū deo. Sicut igiṫ in teſtamēto veteri lex moſayca fuit poſita i latere materialis arce vt ſic eſſet in teſtimoniū cōtra nō obſernātes. Sic cū nouū teſtamētū incepit qđ poſuit in paſſiōe xp̄i: lex euāgelica poſita fuit in latere arce q̄ꝛ i xp̄i lāceato latere vt ſic eſſet cōtra nō obſeruātes ipm̄ in teſtimoniū punitionis ⁊ pene: ꝓ obſeruantib⁹ vero regula dirigēs in agēdis. ¶ Tertio iuenio i latere xp̄i plenitudinē iuſtificātis gratie. Hoc aūt fuit figuratuʒ Eze. xlvij. Ubi ſnialiter dr ꝙ vidit aquā egredietē de dextro latere tēpli q̄ tāte virtutis erat ꝙ omnia que tangebat viuificabanṫ per ipſam. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ iſtud tēplū intelligiṫ xp̄i hūanitas de cui⁹ latere dextro exiuit aqua gr̄e ſalutaris: q̄ꝛ ſicut illa aq̄ oēs quos tāgebat viuificabanṫ ſic gratia xp̄i quos tāgit ſpūaliter viuificat. ¶ Quarto inenio i latere xp̄i pꝛōptitudinē itroducētʒ ianue. Hoc aūt fuit figuratū Gen̄. 6. Ubi ſnialr dr ꝙ tpe q̄ de⁹ voluit delere mūdū per diluuiū dixit Noe. Fac tibi arcā de lignis leuigatʒ feneſtrā i arca facies ⁊ i cubito cōſummabis ſumitatē ei⁹ oſtiū aūt arce pones ex latere deoꝛſuʒ. In iſta arca oēs q̄ fueṙt euaſerūt diluuiū: oēs aūt alij gñalr fuerūt ſubmerſi. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ arcā intelligiṫ xp̄s ꝑ feneſtrā aūt ſiue oſtiū poſitū in latere intelligitur vuln⁹ laterale in coꝛpe xp̄i factum: ꝙ ſignanter dr fuiſſe poſitū in latere deoꝛſm. i. in hūanitate xp̄i ⁊ nō i diuinitate q̄ ē ſupioꝛ. ¶ Sicut igiṫ tēpoꝛe gñalis diluuij qui extra arcā inuēti ſunt oēs fuerūt ſubmerſi: qui ꝟo in arca oēs ſaluati. Ita oēs qui ſunt extra fidē catholicam cui⁹ xp̄s eſt fundamētū in ſua infidelitate dānantur: qui vero in fide cō

figura arce

figura diluuij

operibus virtuoſis ſaluantur.

¶ Scd̃a pars.

Sequit̃. Dixit ergo eis iterũ pax vobis. Ubi tãgit poteſtatis collatioñe vigoroſam. qđ probat iuriſditio ſpiritualis vbi ſciẽdum quod iuriſditio ſpiritualis pncipal' eſt circa duo. ſcʒ circa ſciẽtiã ꝛ cognitioñe ꝛ pñdẽtiã ꝛ dñationẽ ꝛ iõ dr̃ ꝙ claues eccleſie ſunt due. ſcʒ ſcia ꝛ poteſtas. Scđm hoc igit̃ circa iſtã partẽ duo poſſumus cõſiderare: ſcʒ.

Commiſſionẽ eruditionis.

Collationem prelationis.

¶ Quantum ad primum dicit. Et dixit eis iterum ꝛc. et duo tangit: ſcʒ.

Animorum vnitatem.

Predicationis poteſtatem.

¶ Quãtũ ad animoꝝ vnitatẽ dicit. Et dixit eis pax vobis. Ubi ſciẽdũ ꝙ lʒ xp̃us pmo annũciauit diſcipl'is pacẽ: tñ ſcđo eis replicat vt nõ ſolũmõ quãtũ ad ſeipſos pacẽ habeãt ſʒ etiã quãtũ ad iudeos q̃ eos expugnabãt. Uñ. Chryſo. Quo p̃ſiũ inexpugnabile habebant ad iudeos rurſus eos pacẽ annũciat. ¶ Quãtũ ad predicatiõis ptãtẽ dr̃. Sicut miſit me pr̃ ꝛc. Ubi ſciẽdũ ꝙ xp̃s miſſus a pr̃e in mũdũ ad paſſionẽ tolerãdã ſciẽs diſcipl'os pp̃ p̃dicationẽ fidei mlt̃a paſſuros. iuxta illud Mat. x. Mitto vos ſicut oues i medio luporum. Ut eos cõfortet in ſuis tribulatiõib⁹ ponit ſe etiã in exẽplum: vel vt oſtẽdat ꝙ ſicut ipſe nõ autoritate propria: ſed pr̃is: ita apl'i non autoritate ꝓpria ſed xp̃i mittunt̃ ad p̃dicãdũ. Et hoc eſt ꝙ dicit apl'us Ro. x. Quõ inq̃t p̃dicabunt niſi mittantur. ¶ Quãtum ad ſcđm. ſ. collationẽ ꝓlatiõis in ſentẽtiãdo dicit hec cũ dixiſſet ꝛc. Ubi duo tãgit. ſ. Actũ informatiuum ꝛ effectum ſubſecutiuũ.

¶ Quãtũ ad primũ dicit. hec cũ dixiſſet inſuf. ꝛc. Ubi ſciẽdũ ſʒ Aug. iiij. de trinitate. ꝙ flatus ille corporeus nõ fuit ſubſtãtia ſpũſſancti: ſed demõſtratio ꝑ congruã ſignificationẽ nõ tm̃ a pr̃e: ſed etiã a filio pcedere ſpm̃ſctm̃. ¶ Sciẽdũ ẽ aũt qñ xp̃s dr̃. Accipite ſpm̃ſctm̃. ſpũſſctũs ibi nõ accipit̃ ꝑ tertia pſona i trinitate ſed ꝑ dono ſpũſſcti. ¶ Quãtum ad effectũ ſubſecutũ dicit. Quoꝝ remiſeritis pctã ꝛc. Ubi ſciẽdũ ꝙ charitas hʒ iſtã ꝓprietatẽ ꝙ q̃ ipſam participãt ſunt immunes a pctõ: q̃ ꝟo nõ participãt ſunt cum pctõ. Et iõ poſtq̃ xp̃s dedit apl'is charitatẽ vt donũ ſpũſſcti. cõſequẽter dat eis autoritatẽ ſoluẽdi illos quos quantum fert humana fragilitas cognoſcũt diſpoſitos ad participandum charitatẽ ꝛ gratiam. Ligandi vero quos participes tãti bñficij nõ cognoſcũt. hoc ſm Auguſt.

¶ Tertia pars.

Sequit̃. Thomas aũt vn⁹ ꝛc. Ubi tãgit ei⁹ ſeparationem ruinoſaʒ. qđ ꝓbat abſentatio corpalis. Ubi ſciẽdum ꝙ qñ hõ eſt abſens et imminet ſibi periculũ ꝓpter ſuam abſentiã dʒ ſibi annũciari ꝛ audiri ei⁹ reſpõſio vt poſſit in tẽtio ſua cognoſci. Scđm hoc igit̃ i parte iſta tria poſſumus cõſiderare: ſcʒ.

Diſceſſionem periculoſiſſimam.

Reuelationem veriſſimam.

Reſponſionem duriſſimam.

¶ Quãtũ ad primũ dicit. Thomas aũt ꝛc. Ubi ſciẽdum ſicut hr̃ Lu. vj. ꝙ ieſus vocauit diſcipulos ſuos: et elegit. xij. ex ipſis quos apl'os noiauit inter q̃s Thomas fuit vn⁹. Dr̃ aũt didim⁹ ꝛ gemin⁹. Nã didim⁹ grece dr̃ geminus latine. Uñ ſciẽdũ ꝙ Thomas eſt nomẽ cõe hebreis ꝛ ſyris: ꝛ hʒ duas iterp̃tatiões. Uno mõ iterp̃tat̃ gemin⁹. Alio mõ abyſſus. Joãnes q̃ ſcripſit hoc euãgeliũ in greco dixit de thoma q̃ dr̃ didim⁹: qꝛ vacillãs in fide. ¶ Põt aũt Thomas dici abyſſus qꝛ eũ vocauit ꝓfunditas diuine mie. Nã in abyſſo ꝓfunditas denotat̃. Uel ideo abyſſus dicit̃ qꝛ lʒ primo incredulus tñ poſtmodũ altitudinẽ diuinitatis certa fide penetrauit: cũ clamauit. Dñs me⁹ ꝛ de⁹ me⁹. ¶ Iſte inquã thomas nõ erat cũ alijs apoſtolis qñ venit ieſus i apparitione facta eis die ſabbati de ſero vbi erãt ſimul cõgregati. ¶ Sciendũ eſt aũt ꝙ abſentia Thome caſualis nõ fuit. Uñ Gregorius. Nõ autem caſu geſtum eſt vt elect⁹ ille diſcipul⁹ tũc deeſſet: egit nãq; miro modo ſuperna clemẽtia vt diſcipulus dubitans: dũ in magiſtro ſuo vulnera palparet carnis in nobis vulnera ſanaret infidelitatis. Pl⁹ enim nobis infi

delitas Thome ad fidē: ꝙ fides diſcipu
loꝝ credētiū ꝓfuit: qꝛ dū ille ad fidē pal
pādo reducit: nr̄a mēs omni dubitatiōe
poſtpoſita: in fide ſolidat̄. ¶ Quātum ad
reuelatione veriſſimā dicit. Dixerūt ḡ
ei alij ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ cū q̄b⁹ Thomas
non erat: qn xp̄s eis apparuit: veniente
Thoma narrauerūt ei quomō xp̄z vide
rāt. ¶ Quātū ad rn̄ſionē duriſſimā dicit.
Niſi videro ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ ſicut om-
nib⁹ dictis credere facilit̄ eſt leuitatis
mētis. ita nimis velle iueſtigare atteſta-
tur durictes capitis. Qꝛ igit̄ Thomas
nimis inueſtigare de reſurrectione chri
ſti petiit: in eo ꝛ duriciam capitis ꝛ groſ
ſitiem mentis ſm Chryſo. deſignat.

¶ Quarta pars.

Sequit̄. Et poſt dies octo ꝛc.
Ubi tāgit gregis adunatio-
nem amoroſam: qđ ꝓbat re-
q̄ſitio paternalis. Ubi ſciē-
dum ꝙ officiū boni paſtoris
eſt. et ſi ouis aliquando diſcedat a grege
nō propter hoc debet ipſam deſpicere ſꝫ
ipſam diligēter querere ꝛ cum alijs adu
nare. Secūdum hoc igitur in parte iſta
quinqꝫ poſſumus conſiderare: ſcꝫ.

Xp̄i cōmunem apparitionem.
Thome ſpecialem reductionem.
Ipſius veracem confeſſionem.
Xp̄i placibilem confortationem.
Euangeliſte excuſantem epilogationeꝫ.

¶ Quātū ad primum dicit. Et poſt dies
octo ꝛc. Ubi quatuor tangit: ſcꝫ.

Temporis expreſſionem.
Gregis adunationem.
Chriſti apparitionem.
Ipſius allocutionem.

¶ Quātū ad tp̄is expreſſionem dicit. Et
poſt dies octo. Ubi ſciēdū ꝙ nō ſtati poſt
ꝙ dictū fuit Thome ab alijs ꝙ viderāt
dn̄m: xp̄s eis appuit ſꝫ poſt dies octo. vt
in illo interuallo tp̄is ſm Chryſo. Audi
ret relationē reſurrectiōis xp̄i: ꝛ ex hoc i
flāmaret̄ ardēti⁹ ad hoc ſciēdū ꝛ firmi⁹
credendū. ¶ Quātū ad gregis adunatio
nē dicit. Iterū erāt diſcipu. ꝛc. Ubi ſciē-
dū ꝙ xp̄s Thome per ſe exiſtenti: qꝛ du-
bius erat de ſua reſurrectione nō appa-
ruit: ſꝫ in aliorū collegio: vt p hoc detur
intelligi ꝙ nō diuiſis p diſſentionē: ſed
vnitis per dilectionē xp̄s apparet iuxta
illud qđ ipſe dixerat Math. xviij. Ubi
duo vel tres fuerint congregati in noīe
meo: in medio eoꝝ ſum. ¶ Quātum ad
xp̄i apparitionē dī. Uenit ieſus ianuis
ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s habēs iā corp⁹ glo
rioſum clauſis ianuis intrauit ad diſci-
pulos. Quomodo aūt audi Aug. In ſer
mone paſchali. Queris a me ꝛ dicis. Si
per iſta oſtia clauſa intrauit: vbi eſt cor-
poris moles? Et ego rn̄deo. Sup ma
re ambulauit: vbi eſt corpis pōd⁹? Sed
fecit id dn̄s tanꝙ dn̄s. Nunquid ergo qꝛ
reſurrexit deſtitit eē dn̄s? q. d. nō. Sꝫ ſi-
cut p ſuā potētiā fecit vnū facere potuit
ꝛ reliquū. ¶ Quātū ad ipſi⁹ allocutionē
dī Et dixit eis pax vobis. Ubi ſciēdū ꝙ
p̄mo ab angelis annūciata eſt pax. iuxta
illđ. Luce. ij. Et in terra pax hoīb⁹ bone
volūtatis. ſcđo ē pax a xp̄o p̄cepta. iuxta
illud Mar. ix. habete inter vos pacem.
tertio eſt pax a xp̄o promiſſa: iuxta illud
Ro. ij. Gl'ia honor ꝛ pax homini operan
ti bonum. ¶ Quantū ad ſcđm. ſ. Thome
ſpecialē reductionē dicit. Deinde dicit
Thome ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ in hoc oſtēdi
tur magna benignitas xp̄i: ꝙ nō expecta
uit ꝙ interrogaret̄ a Thoma: ſed ex ſua
benignitate quaſi eū preueniēs inuitat
eū ad ſe cognoſcēdū primo di. Affer di-
gitū tuū huc ꝛc. ſcđo inſtruit eū ad ſe cre
dendū. d. Et noli eſſe incredulus ſꝫ fide-
lis. ¶ Quātū ad tertiū. ſ. Thome veracē
cōfeſſionem dicit. Rn̄dit Thomas: dn̄s
meus ꝛ deus me⁹. Ubi ſciendū ꝙ Tho-
mas quaſi pfectus theologus fact⁹ con
fitet̄ duas naturas in chriſto: ſcilicet di-
uinam ꝛ humanam. humanam cū dicit
dominus meus. Diuinā tamē ſubiūxit
deus meus. Dominus inquā quia quā-
tum ad humanitatē patiendo nos rede-
mit. Deus quantum ad diuinitatē: quia
in eē nature nos creauit iuxta illđ Gen̄.
j. In p̄ncipio creauit deus celū ꝛ terrā.
¶ Quātū ad quartū. ſ. fideliū placibileꝫ
cōfortationē dicit. Qꝛ vidiſti me ꝛc. vbi
ponit p̄mo Thome de ſua tarditate rep
hēſionē: cum dicit. Qꝛ vidiſti me ꝛc. ſcđo
nō videntiū idm corporaliter cōſolatione
cū ſubiūgit. Beati q̄ nō viderūt ꝛ credi-
derūt. In qua ſententia nos ſpecialiter ſi

gurati ſumus. qui eũ quẽ in carne nõ vidim⁹: mente retinemus: ſi tñ fidẽ noſtrã opibus ſeqmur etem̃ vere credit: q exercet operando qđ credit. ❡ Quãtũ ad qn tũ. ſ. euangeliſte excuſantẽ epilogationẽ dicit multa quidem et alia ſigna ꝛc. Ubi duo poſſumus conſiderare ſcȝ.
Iſtius ſcripture breuitatem.
Ipſiuſq; vtilitatem.
❡ Quantũ ad primũ dicit. Multa quidẽ ꝛc. Ubi ſciendũ ꝙ pars iſta poteſt duob⁹ modis intelligi: vel ꝙ Joannes excuſet ſe de breuitate quãtum ad oĩa mirabilia xp̃i et oĩa facta eius que fecit dum vixit mũdo q ipſe nõ ſcribit: vel de multis factis a xp̃o ad manifeſtationẽ ſue reſurrectiõis que etiã omiſit gratia breuitatis. ❡ Quãtũ ad ſcripture vtilitatem dicit. Hoc aũt ꝛc. Ubi tãgit duplicẽ ſcripture vtilitatẽ. ſcȝ quãtũ ad fidei edificationẽ ⁊ quantũ ad glĩe acquiſitionẽ. ❡ Quãtũ ad primũ dicit. Hoc aũt ꝛc. Ubi ſciẽdũ ꝙ ex ſerie hui⁹ euãgelij: poſſum⁹ accipere triplicẽ noſtre fidei edificationeȝ ex manifeſtatione diuina. Aut em̃ primo edificata eſt fides noſtra per viſum in xp̃i pñtia: ⁊ hoc fuit factũ in thoma: cui fuit dictum. Qꝛ vidiſti ꝛc. Aut in abſentia per auditum. Et de tali dictum. Beati q viderũt ꝛc. Aut in teſtimonium in ſcriptura. Et de hoc dicitˀ hic in litera. Hec aũt ſcripta ꝛc. ❡ Quantũ ad glorie acqſitionẽ dicit. Et vt credẽtes ꝛc. Ubi ſciẽdũ ꝙ hõ p fidẽ nõ acqrit vtilitatẽ illi q credit: ſed ſibi: q vtilitas eſt glĩa ⁊ vita ſempiterna. Unde. j. Joan. v. Hec ſcribo vobis vt ſciatis qm̃ vitam habetis eternã qui creditis in noĩe filij dei. Ad quam. ꝛc.

❡ Dñica ſcđa poſt paſcha. Euãge. xxxij.

Ego ſum paſtor bon⁹ Joã. Nos videmus loquendo naturalˀr ꝙ vnaqueq; res põt duob⁹ modis cognoſci: vno mõ ꝓprie et directe cognoſcẽdo ꝓprietates ſibi cõueniẽtes. Alio mõ improprie ⁊ indirecte: cognoſcẽdo ſibi non eẽ ꝓprietates illi⁹ qđ ſibi opponitˀ. Uerbi gratia. res calida põt cognoſci ꝑ proprietates calidas ipſam ꝯſequẽtes: ⁊ ſic ꝓprie cognoſcitˀ: vel qꝛ cognoſcim⁹ ſibi nõ ieẽ ꝓprietates frigiditatis ſibi oppoſite ⁊ ſic cognoſcit indirecte. Xp̃s igit in hodierno euãgelio volẽs oñdere ſe eſſe bonũ paſtorẽ: vnũ duplicẽ modũ tȝ. Nã oñdit ſe carere ꝓpꝛietatib⁹ mali paſtoris ⁊ mercenarij: ⁊ ſe hr̃e ꝓpꝛietates ꝯueniẽtes bono paſtori. Et ſic ſȝ dicta iſtđ euangeliũ i duas ptes diuiditˀ. Nã p̃mo tãgit admirabilẽ diuerſitatẽ obſequij. Scđo. Commendabilem proprietatem officij. ❡ Primũ ꝓbatˀ diſſimilitudo operatiõis ſcđm multitudo perfectionis. Primũ in prin. ſcđm ibi. Ego ſum paſtor bonus ꝛc.

❡ Prima pars.

Quantũ ad primũ vbi tãgit ꝛc. dicit. Ego ſuȝ paſtor bon⁹ ꝛc. Ubi ſciendũ ꝙ qñ aliqs vult aliqd facere vel dicere. p̃mo dȝ ꝓponere qđ itẽdit poſtmodũ dȝ illud rationabiliter ꝓſequi vt opȝ quẽ modũ tenet hic xp̃s. Scđm hoc igitˀ in parte iſta duo poſſumus conſiderare.
Primo concluſionem propoſitam.
Scđo diſtinctionem explicitam.
❡ Quantum ad primũ dicit. Ego ſuȝ paſtor bon⁹. Ubi ſciẽdũ ꝙ lȝ multi in eccleſia nominentur paſtores: ſicut prelati eccleſie: tñ xp̃s principalˀr nomẽ boni paſtoris hȝ: qꝛ alij oẽs participatiue dicuntur paſtores. ❡ Sciendũ eſt ꝙ in iſta cõcluſione chriſtus de ſe tria tangit ſcȝ.
Suam excellentiam ⁊ dignitatem.
Suam diligentiam ⁊ affabilitatem.
Suam beniuolentiam ⁊ ſanctitatem.
❡ Primo xp̃s tangit ſuã excellentiã ⁊ dignitatẽ cuȝ dicit. Ego ſum. Uñ ipſe dicit Apoc. xxj. Ego ſum radix ⁊ genus dauid ſtella ſplẽdida ⁊ matutina. Nã radix ⁊ genus dauid dici potuit qꝛ de eius ſtirpe. Stella ṽo ſplendida et matutina: qꝛ ſua claritate prefulgida mũdũ illuminauit. ❡ Secũdo tangit ſuam diligẽtiam ⁊ affabilitatem: cũ dicit paſtor. Ut ſic de xp̃o dicatur illud Eze. xliiij. Suſcitabo ſuper oues meas paſtoreȝ vnũ qui paſcet eas ſeruum meũ dauid. Nã ſup gen⁹ humanũ qđ ouis dici põt. iuxta illud pſ. Nos aũt populus eius ⁊ oues paſcue ei⁹: ſuſcitauit deus pater paſtorẽ vnũ qñ filiuȝ miſit in mũdũ q ſignanter vn⁹ dꝛ: qꝛ ipſe ſingulariter fuit paſtor. Uñ de ip̃o deus

pater Eſa.lj. Unum vocaui eū et bndixi eum. ¶ Signāter etiam dr dauid: qr ipe decorus ⁊ fortis. Uñ de ipſo Eze.xxxvij. Seruus me⁹ dauid rex ſup eos ⁊ paſtor vnus erit oim eoꝝ. ¶ Tertio tāgit ſuaꝫ beniuolentiam ⁊ ſanctitatem: cum dicit. Bonus. vnde de ipſo pſ. Quam bonus iſrael deus his q recto ſunt corde. Nam ipſe ſolus bonus eſſentialiter: alij ſoluꝫ participatiue: iuxta illḋ Lu.xviij. Nemo bonus niſi ſolus deus. ¶ Quantum ad ſecundum. ſ. diſtinctionem explicatā dicit. Bonus paſtor ⁊c. Et duo facit: quia primo ponit boni prelati actum. ſ. imitādum ſecūdo mali prelati actum ad deteſtandum. ¶ Quantum ad primum dicit. Bonus paſtor animam ſuam dat ꝓ ouibus ſuis. vitam ſuā qñ pro nobis tanꝙ ꝓ ouibus voluit mori in cruce. In quo dat nobis exemplū vt q bon⁹ paſtor eſt: non ſolū ſua ſed ⁊ ſeipſum dꝫ ꝓ defenſione ſuarū ouiū exhibere. Et qui ſua ſuis ouibus denegat: non eſt credendum ſm Greg. in omel. ꝙ ꝓ ipſis exponeret vitā ſuam. Quantū ad mali prelati actum deteſtandū dicit. Mercennarius autem: et qui non eſt ⁊c. Ubi tria tangit. ſcꝫ.

Prelati negligentiam in cuſtodiendo.
Inimici violentiam in offendendo.
Dicti euidentiam in accuſando.

¶ Quantum ad primum dicit Mercennarius autem ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ aliquādo nō cognoſcitur verus paſtor a mercēnario tempore pacis. ſed cū tempus alicuius aduerſitatis accidit: tunc apparet differētia: quia tunc ſm Grego. in omel. Bonus paſtor oues conatur defendere: mercennarius autē fugit. ¶ Quantū ad inimici violentiam in offendēdo. Et lupus rapit ⁊c. Ubi ſciēdum ꝙ ſicut quando paſtor recedit ab ouib⁹ oues remanēt in ꝑiculo ⁊ diſpergunt hinciude et multoties rapiūtur a beſtijs. Sic qñ ꝑlatus dimittit ſuos ſubditos ſicut mercēnari⁹ ⁊ nō paſtor i periculo remanet grex ſu⁹. Uñ de talib⁹ pōt dici illud. iij. Reg.xxij. Uidi cunctū iſrael diſꝑſum in mōtibus quaſi oues nō habētes paſtorē. ¶ Quātū ad dicti euidentiā in accuſando dicit. Mercēnari⁹ aūt fugit qr ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ cauſa quare mercēnari⁹ fugit ſm Grego. eſt quia plus amat lucrum tēporale ꝙ oues. ¶ Sciendum eſt etiā ſm Augu. ꝙ lꝫ apl'i iuxta dicta ſaluatoris qñ pſeqbant de ciuitate i ciuitatē fugerēt nō tñ ꝓpt hoc dicti fuerūt mercēnarij ſed veri paſtores. Ad cui⁹ euidētiā ſciēdū eſt. ꝙ miniſter eccl'ie tunc iuſte pōt fugere: qñ perſecutio eſt perſonalis. vtputa quādo ipſe ſolus perſequit: qr tūc eius miniſterium per alios poteſt ſuppleri: qñ auteꝫ perſecutio eſt cōmunis: ita ꝙ prelat⁹ cū ſubditis perſequitur: tūc quando videt ſubditos indigere ſua preſentia nō debet eos deſerere: ſed tanꝙ bonus paſtor eos defendere ⁊ tueri.

¶ Secunda pars.

Equit. Ego ſum paſtor bon⁹ ⁊c. Ubi tāgit cōmendabilem ꝓprietatē officij qḋ ꝓbat multitudo ꝑfectiōis. Ubi ſciēdū ꝙ qñ aliquis vult cōmēdare alicui⁹ officium. primo dꝫ ꝓponere officiū iſtud: poſtmodū cōditiones illi⁹ officij explicare: quem modū hic xp̄s tenet. Scḋm hoc igitur in parte iſta duo poſſumus conſiderare. ſcꝫ.

Euidentem ſaluatoris concluſionem.
Multiplicem paſtoris commēdationē.

¶ Quātū ad primum dicit. Ego ſum paſtor bonus. Ubi ſciendum ꝙ poſtꝙ xp̄s ſuam cōcluſionem probauit per differētiam que eſt inter bonum paſtorē ⁊ mercennarium: nūc eā replicat euidentius eam probet. vnde Chryſ. Chriſt⁹ a mercēnarijs ſeipſuꝫ diſtinxit qui contēnunt luporum rapinas: ex eo ꝙ ꝓ ouib⁹ aiam ponit: ⁊ ideo quaſi cōcludēs ſubdit. Ego ſum paſtor bon⁹. ¶ Quātū ad ſcḋꝫ. ſ. multiplicem paſtoris cōmēdationē dicit. Et cognoſco oues meas ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ paſtor dꝫ oues ſibi cōmiſſas cognoſcere vt ſciat q ſunt ꝓprie ⁊ que non. Scḋo dꝫ eas ab incurrētib⁹ beſtijs nociuis defendere. Tertio dꝫ eas inſimul adunare. ſꝫ hoc igitur in parte iſta tria tangit. ſcꝫ.

Apprehenſionem euidentem.
Defenſionem preſeruantem.
Congregationem vnientem.

¶ Primo dico ꝙ paſtor dꝫ hr̄e apphēſionē euidētē. Et quātū ad hoc dicit. Et cognoſco oues meas ⁊c. Et intēdit talē rōe

nem Boni paſtoris eſt cognoſcere oues ſuas ⁊ cognoſci ab eis. Sꝫ ego cognoſco oues meas: ⁊ ipſe cognoſcūt me. ergo ſuꝫ bon⁹ paſtor. ¶ Poſtea ponit cognitionis modū. d. Sicut cognouit me pr̄. ⁊c. ¶ Secūdo dico ꝙ dꝫ habere defenſionē ꝑeruā tē. Et q̄tū ad h̄ dicit. Et aiaꝫ meā pono ꝓ ouibus meis. Ex q̄ ꝓprietate xp̄s ſic arguit. Signū boni paſtoris ē aiaꝫ ſuā ponere ꝓ ouib⁹ ſuis. ſꝫ pono animā meā ꝓ ouibus meis. ergo. ¶ Sciēdū eſt etiā qḋ ponēdi aiaꝫ ſuā ꝓ ouib⁹ ſuis pōt ſumi iō ex ordīe diligēdoꝝ. Vñ sciēdū ꝙ ẜꝫ Au. primo de doctrina xp̄iana. q̄tuor ſunt ex charitate diligēda. ſ. de⁹ aīa ꝓpria: aīa ꝓximi: et corp⁹ ꝓpriū. In diligēdo aūt ordo debit⁹ eſt: vt primo diligam⁹ qḋ ſupra nos eſt. i. deū. Scḋo id qḋ ſum⁹. i. aiaꝫ nr̄aꝫ. Tertio id qḋ iuxta nos ē. i. aiaꝫ ꝓximi. Quarto id qḋ extra nos ē. i. corp⁹ ꝓpriū. Cum igit̄ hō rōnabiliter loquēdo teneat̄ ꝑtermittere mi[?]⁹ diligēdū ꝓpter magis diligēdū: tenet̄ paſtor bon⁹ ꝑtermittere corp⁹ ꝓpriū qḋ ē in q̄rto gradu diligendoꝝ ꝓpter ſalutē aīe ꝓximi cui⁹ rō ē q̄ꝛ ſpūalis ſal⁹ gregis ꝑpōderat vite corporali paſtoris. ¶ Tertio dico ꝙ dꝫ hr̄e cōgregationē vnientē. Qḋ notat̄ cū dt Et al's oues habeo ⁊c. vbi itēdit talē rōnē. Offīm boni paſtoris eſt oues īſimul cōgregare. Ego aūt oues meas ꝯgrego ī vnū ouile ergo. ¶ Qualē oñdit Greg. i omel. d. q̄ſi ex duob⁹ gregib⁹ vnū ouile efficit: q̄ꝛ iudaicū ⁊ gētilē pp̄lm ī ſua fide cōiūgit. Et qūo audi Theo. d. Idē nāq꞉ oib⁹ ē baptiſmū ſignaculū: vn⁹ paſtor ꝟbū dei attēdāt ergo manichei qm̄ vnū ouile et vn⁹ paſtor ē noui ⁊ veteris teſtamēti. hoc aūt ē qḋ innuit petrus. j. Ca͞n. ij. d. Eratis em̄ aliq̄n ſicut oues errātes ſed ꝯuerſi eſtis nūc ad paſtorē ⁊ ep̄ꝫ aiaꝝ vr̄arū. ¶ Sciēdū eſt aūt q̄ꝛ q̄tū ad totū iſtud euangeliū in quo fit mentio de paſtore ꝙ myſtice loquēdo primo per paſtorē intelligi poteſt xp̄s ẜꝫ qḋ ipſemet de ſe loquebat̄. d. Ego ſum paſtor bonus habet autem xp̄s conditiones paſtoris. Nam oues ſuas.

Cognoſcit ſcientia veritatis.
Defendit beniuolentia pietatis.
Redimit abundantia largitatis.
Paſcit affluentia bonitatis.
Congregat diligentia ſedulitatis.

¶ Primo dico ꝙ xp̄s inſtar boni paſtoris oues ſuas cognoſcit ſciētia ꝟitatis. Vñ poterat dicere illḋ ps. Cognoui oīa volatilia celi et pulchritudo agri mecū ē. Nā xp̄s tā celeſtia ꝑ oues deſignata q̄ volāt ī altū: q̄ꝫ t̄rena ſignificata ꝑ agꝝ cognoſcit infalibilr̄ ⁊ diſcernit. ¶ Sciēdū ē aūt ꝙ diuerſe res diuerſimode cognoſcūt̄. Nā denari⁹ q̄ꝫ cognoſcit̄ ꝑ imaginē regis. Miles ꝑ arma ſui dñi ouis per rubeū ſignū. hō igit̄ cognoſcit̄ ſi ſit denari⁹ xp̄i ver⁹ ⁊ non falſus. ſi habet imaginē xp̄i: q̄ q̄dē eſt gratia aiaꝫ ipſi⁹ decorās. ¶ Hūc denariū poſtulabit ſibi oſtēdi in die iudicū: ⁊ qñ aīa cuiuſlibet erīt. d. Mat. xxij. Oſtēdite mihi numiſma cēſus: at illi obtulerūt ei denariū: ⁊ ait illis cui⁹ ē imago hec ⁊ ſupſcriptio. Et ſi q̄dē inueniat ꝙ in denario illo ſit gratia q̄ eſt imago ei⁹ tūc q̄dē retinebit eū: vt verū denariū. Si ꝟo ſit imago ceſaris. i. diaboli: q̄ quideꝫ imago eſt macula pc̄ti deformās aiaꝫ dicet reddite que ſunt ceſaris ceſari. i. diabolo eternaliter cruciād⁹. ¶ Cognoſcit̄ etiā ſi ſit miles xp̄i ſi portat ipſius arma que ſunt ſacramēta eccl'ie ⁊ ꝟtutes aiam adornātes. ad que arma habēda admonet nos ap̄ls Ro. xiij. Abijciamus arma tenebrarūꝫ ⁊ induamur arma lucis. q. d. vitia et peccata que ſunt arma diaboli: Abijciamus viriliter ⁊ induamur arma lucis. i. ꝟtutib⁹ quib⁹ anima illuſtratur ⁊ ſunt arma xp̄i. ¶ Cognoſcit̄ etiam homo ſi ſit ouis xp̄i per ſignum rubeū. i. ſi ſit rubricata ſanguine xp̄i eius paſſionē meditando. Nam ſanguis xp̄i hominib⁹ ipſo ſignatis eſt tutamentū ꝑſecutionis diabolice: ne ab ipſo aliqualiter offendātur. ¶ Hoc autem fuit figuratum Exo. ij. vbi ſententialiter dicit̄ ꝙ cum ꝓpter malitiam egyptiorū deus vellet interficere egypti primogenita ordinauit cū populo iſraelitico ꝙ ſignarēt domos ſuas ſanguine agni vt poſſēt euadere. d. Erit aūt vobis ſanguis in ſignū in edibus in quibus eritis ⁊ videbo ſanguinem: et tranſibo vos: nec erit in vobis plaga diſpdēs quando percuſſero terrā egypti. ¶ Vbi ſciendum ꝙ ꝑ egyptios qui interpretātur tenebroſi itelligi poſſunt peccatores

exiſtentes

figura ſanguīs xp̄i.

exiſtentes in tenebris peccatorũ: et quia non eſt conueniés φ reportent de maliciis ſuis lucrum: aliqñ vult de⁹ interficere p iuſticiam puniété vt ipleat̃ illud Eſa.deciotertio. Ecce dies dñi veniet crudelis et indignatiõis plen⁹ et ire: furoriſq; ad ponédã terrã in ſollitudinem: et peccatores eius conterédos de ea p. filios auté iſrael q̃ interpretat̃ vidés deũ intelligi poſſunt viri iuſti q̃ dñm cõtemplãtur. quib⁹ dr Deuter.xxxiii. Beatus tu iſrael: qs ſimilis tui popule q̃ ſaluaris i dño. ¶ Iſti aũt vt euadẽt ſniaʒ dñi datam ꝯ egyptios. i. peccatores: q̃ quidẽ eſt ſnia mortis debent ſe ſignare ſanguine immaculati ieſu et ſic ipſam nõ timebũt. Uñ figuratiue dictũ fuit Apoc.vii. Qtuor angelis quib⁹ datũ eſt nocere terre et mari: nolite nocere terre et mari neq; arborib⁹ quoad vſq; ſignem⁹ ſeruos dei noſtri in frontibus eorum. Nã tales qui ſunt ſignati in frontibus. i. in aiab⁹ ſuis ſigno paſſiõis chriſti ab exterminãte angelo nõ opʒ timere. ¶ Secundo dico φ xp̃s inſtar paſtoris ſuas oues deféndit beniuolẽtia pietatis. Nã xp̃s pp beniuolentiã quã habuit ad genus hũanũ tanq̃ ad ſuas oues pro earum defenſione animam dedit vt ſic potuerit dicere illud Hier.xii. Reliqui domum meaʒ dimiſi hereditatem meã et dedi dilectã animam meam in man⁹ inimicoꝝ ei⁹. Dimiſit domũ et dimiſit hereditatẽ qñ de ſinu patris venit in mundum: dedit animam dilectam quando voluit pro nobis crucifigi. ¶ Unde potuit nobis figurari p Achab regẽ iſrael: de quo ſentẽtiał̃r dr. iii. Reg.xxii. φ iuit ad pugnam cõtra Aſſyrios p defenſione ſui populi: cõmiſſumq; eſt p̃liũ in die illa: et rex iſrael ſtabat in curru ſuo cõtra aſſyrios et mortu⁹ eſt veſpere. fluebat aũt ſanguis plage i ſinum currus. ¶ Ubi ſciẽdũ φ p Achab qui interpretat̃ fraternitas intelligi p̃t chriſtus qui eſt fr̃ noſter quãtum ad humanitatem qui ſignanter rex iſrael dicitur quia ipſe eſt rex omnium cõtemplãtium tam viatorũ q̃ beatorũ. Per ſyros auté qui interpretant̃ ſublimes: inimicos populi iſraelitici intelligi poſſunt diaboli inimici ppl̃i xp̃iani: q̃ iõ dicuntur ſublimes: qr p ſuperbiã ſe ꝯ dñʒ erexerũt ꝑpter quã ſunt i infernũ deiecti. Ut ſic verificet̃ de eis illud pſ.x. Sublimes humiliabunt̃. ¶ Per currum vero vbi ſunt quatuor rote intelligi põt crux xp̃i in qua fuerunt quatuor brachia inſtar quatuor rotarũ p q̃ poſſunt intelligi quatuor virtutes quas xp̃s habuit pendẽs in cruce. Nã habuit prudentiã in eligẽdo cõueniẽtẽ modum nr̃e redemptionis: vt qr hõ lapſus erat delectabil̃r: ipſum redimeret penal̃r moriẽdo. Habuit virtutẽ iuſticie duʒ iux quãtitatẽ delicti portauit penã in ſuo corpore hoi debitã p pctis. Habuit virtutẽ tẽperãtie: dũ ad ſupfluitatẽ nullis mũdanis delectabilib⁹ vſus ẽ: imo nec ad neceſſitatẽ. Nã ibi vidim⁹ eũ nudũ pendentẽ p ſupfluitatẽ terrenarũ cupidinũ: vidim⁹ euʒ ſitibundum cõtra oẽs delectationes carnales. Habuit etiam virtutem fortitudinis dũ p nobis ꝯtra diabolũ voluit dimicare. ¶ Sic aũt exiſtẽs xp̃s i hoc curru mirifico in pugna contra diabolũ: dr mortu⁹ fuiſſe veſpere: qr circa horã nonã q̃ declinat ad veſperã incliauato capite emiſit ſpiritũ: cui⁹ ſanguis in ſinũ curr⁹ fluxit qr eius ſanguis p̃cioſiſſimus exiens de eius manib⁹ latere et pedibus lignũ crucis multipliciter rubricauit. ¶ Tertio dico φ xp̃s inſtar paſtoris ſuas oues redemit abũdãtia largitatis. Nã gen⁹ hũanum propter pctm̃ primoꝝ parẽtũ erat obligatũ deo maxio debito: de quo nullus purus homo poterat ſatiſfacere qui libet ſibi p ſeipõ tenebatur. xp̃s aũt exiſtens deus et homo: rõne qua deus ſatiſfacere potuit: rõe q̃ hõ ſatiſfacere dbuit et ideo nos ſufficiẽter redemit. iuxta qd ſibi dr Apoc.v. Redemiſti nos dñe deus in ſanguine tuo ex oi tribu: lingua populo et natione et feciſti nos deo nr̃o regnũ. ¶ Quarto xp̃s iſtar paſtoris oues ſuas paſcit affluẽtia bonitatis. Nã xp̃s vt bonus paſtor genus humanũ inſtar ſuarũ ouium ſua bonitate paſcit et nutrit: dum ſua bonitas eſt eis obiectuʒ ſufficiẽs refectiuũ. Unde gregi diuino dicit̃ p pſ. Spera in dño et fac bonitateʒ et inhabita terram et paſceris in diuitĩs ei⁹. Et iõ ipſe dicit Eze.xxxiiii. Ego paſcam oues

meas in mõtib⁹ iſrael.i.in celeſti pͣ̄ria. vbi delectabunt̃ in ip̄o. ¶ Quinto xp̄s iſtar paſtoris oues ꝯgregat diligentia ſedulitatis.nã xp̄s genus humanũ inſtar ouiũ ſuaꝝ i vnũ cõgregat in hoc mũdo ꝑ fidẽ ꝛ gr̃az:ꝛ in futuro ꝑ gl̃iam iux̄ qđ de ip̄o dꝛ Eſa.xl.Sicut paſtor gregẽ ſuũ paſcet in brachio ſuo:ꝯgregabit agnos in ſinu ſuo leuabit:fetas ipſe portabit. Scđo ſciẽdũ ẽ ꝙ ꝑ iſtũ paſtorẽ intelligi pñt p̄lati eccleſie q̇ poſiti ſũt ad cuſtodiã gregis ſibi commiſſi.iux̄ illud apoſtoli Ephe.iiij.Ipſe.i.xp̄s inq̄t:dedit quoſdã q̇dẽ apoſtolos:q̇ſdã aũt ꝓphetas alios ꝟo euãgeliſtas:alios aũt paſtores ꝛ doctores. ¶ Iſti boni paſtores poſſunt figurari ꝑ Moy.de q̇ dꝛ.Exo.iii.ꝙ Moy. paſcebat oues ietro ſoceri ſui ſacerdotꝫ madiã cũq̧ minaſſet gregẽ ad iteriora deſerti venit ad mõtẽ dei oreb.appͣuitq̧ ei dñs in flamma igni de medio rubi:ꝛ videbat̃ ꝙ rub⁹ arderet ꝛ nõ cõbureret̃.dixit ergo Moy.vadã ꝛ videbo viſionẽ hãc magnã quare nõ cõburit̃ rub⁹.cernens aũt dñs q̊ ꝓgeret ad vidẽdũ.vocauit eũ de medio rubi:ꝛ ait Moy.Moy.q̇ rñdit adſum:at ille:nc appropies huc.ſolue calciamẽta de pedib⁹ tuis:loc⁹ em̄ in q̊ ſtas terra ſancta eſt:ꝛ ait:ego ſuꝫ de⁹ patris tui:deus abraã:de⁹ yſaac:ꝛ deus iacob.aſcõdit Moy.faciẽ ſuã:nõ ei audebat reſpicere ſupra dñm. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ iſtũ rubũ in q̊ erat ignis itelligi põt xp̄s ieſ⁹ in quo erat humanitas paſſibilis ꝛ penalitatib⁹ mł̃tis ſubiecta ſignificata ꝑ rubũ ſpinoſum.erat etiã diuinitas lucẽ ꝑ ſapiẽtie claritatẽ:ꝛ ardẽs per intẽſiſſimã charitatẽ ſignificata ꝑ ignez lucẽtẽ ẽt ardẽtẽ:ꝛ ſignãter ardere dꝛ ꝛ nõ comburere:qꝛ diuinitas lꝫ habitaret in humanitate xp̄i:ꝛ ipſam illuſtraret lumine claritatis ꝛ inflãmaret icẽdio charitatis:tñ ipſaꝫ nõ ꝯburebat:ſꝫ poti⁹ conſeruabat.vt ſic dici potuerit de chriſto.illđ Coll̃.ij.In ip̄o habitat oīs plenitudo diuinitatis. ¶ Per Moy.ꝟo qui paſcebat oues ietro ſacerdotis madiã itelligi p̄t q̇libꝫ paſtor q̇ paſcit oues.i.xp̄ianos ſue cure cõmiſſos:q̇ p̄ncipaliter ſunt oues xp̄i ſignificati ꝑ ietro ſacerdotꝫ madiã q̇ interpretat̃ dñ̄ iudicãs:ꝛ xp̄s ſm̄ p̄s.ẽ ſacerdos ieternũ ſꝫ ordinẽ malchiſedech q̇ hꝫ mũdum iudicare iuxta illud Jo.v. Dedit ei.ſ.pr̃ filio poteſtatẽ iudiciũ facere qꝛ fili⁹ hoīs ẽ. ¶ Paſtor igit̃ cupiẽs rubũ ardẽtẽ.i.dei filiũ humanatũ iſpicere:ꝛ reſpiciẽs curã gregis dñici dꝫ iſtar Moy.p̄mo ſuꝑ gregẽ vigilare quãtũ ad exteriora ꝑ ſollicitudinẽ circũſpectiõis ꝛ ſic gregẽ paſcere exẽplo ꝛ doctrina.vt ſic ſit de illis de q̇b⁹ dicit dñs Here.iij. Dabo vobis paſtores iux̄ cor meũ q̇ paſcẽt vos ſciẽtia ꝛ doctrina.Scđo dꝫ quãtũ ad ſeip̄ꝫ ꝛ gregẽ intrare interiora deſerti per ſollicitudinẽ recollectiõis.Nã bon⁹ paſtor ꝛ ſeip̄ꝫ ꝛ gregẽ dꝫ recolligere ad mentis quietudinẽ ſignificatã per deſerti introitum.vñ in ꝑſona dñi dixit Moy.pharaõi.Exo.v.Dimitte populũ meũ vt ſacrificet mihi i deſerto.Tertio dꝫ aſcẽdere ad ſuꝑiora ꝑ celſitudinẽ deuotiõis:yt ſic iſtar Moy.veniat ad montẽ dei oreb:iuxta illđ qđ ſibi dꝛ.Exo.xxiiij.Aſcẽde ad me i mõtẽ ꝛ eſto ibi. ¶ Si aũt paſtori triformiter cũ ſuo grege diſpoſito xp̄s de⁹ ꝛ hõ familiariter apparebit.Ut ſic dici poſſit ſibi illud Geñ.xxvj. Apparuit dñs yſaac:ꝛ ait ne deſcẽdas i egyptũ ſꝫ quieſce in terra quã dixero tibi ꝛ peregrinare in ea eroq̧ tecũ ꝛ bñdicam tibi.Nã tali paſtori cũ grege ſuo q̇ ad mõtẽ altum per cõtemplationẽ aſcenderat dicit dñs ꝙ nõ deſcẽdat in egyptũ i.ad vitia tenebroſa.ſed peregrinet̃.q̄ſi abſtract⁹ a mundo in terra quã ſibi oſtẽdit dñs q̄ eſt orationis ꝛ deuotiõis.ꝛ tũc ſibi benedicit ſuam gratiã conferendo. ¶ Sciẽdũ eſt autẽ ꝙ q̇ vult ad iſtã cõtẽplationẽ aſcendere dꝫ p̄mo habere obediẽtiã ꝓ̄ptam inſtar Moy.qui dño vocãti reſpondit adſuꝫ.figuratus ꝑ vnã de illis ſtellis:de quib⁹ dꝛ Baruch.iij.Stelle dederunt lumẽ in cuſtodijs ſuis ꝛ letate ſunt vocate ſunt ꝛ dixerũt aſſum⁹:Secũdo dꝫ habere innocẽtiã probatã vt ſic inſtar Moy.deponat calciamenta.Nam per calciamẽta.que fiunt de pellib⁹ animaliũ mortuorum intelliguntur vitia ꝛ peccata que homo debet đponere:ꝛ mũdam animam ſeruare.Tertio dꝫ habere reuerentiaꝫ profundam:vt inſtar Moy. abſcõdat faciẽ ſuaꝫ ſe inclinãs ad terrã.

iuxta qđ dr de helya.iij.Re.xviij.Hely. aūt aſcēdit in verticē carmeli et xn⁹ in terrā poſuit faciē ſuā. ¶ Tertio ſciēdū ē q̄ p iſtū paſtorē intelligi pōt aīa rōnalis in homine ſiue ipſe hō inquantū ad animā rationalem cuius oues poſſunt dici alie potētie tā intellectiue q̄ ſenſitiue q̄ debent regi ⁊ regulari iudicio ratiōis.vt ſic in homine nō ſint plures paſtores ſequentes potentiarū deſideria ſed ſolummodo vnus ſequēs ratiōis iudiciū. ¶ Iſte paſtor fuit nobis figurat⁹ per Iacob.de quo ſentētialiter dicitur. Ген.xxix.q̄ vt haberet Rachel filiā laban in coniugium que erat pulchra ⁊ venuſto aſpectu paſcebat oues laban ⁊ ſeruiuit pro ea ſeptem annis quam cū vellet introducere nō potuit niſi prius Lyā q̄ erat lippis oculis et prior tpe ſorore ſua acciperet: p qua etiā paſcēdo gregē alijs ſeptem annis ſeruiuit: qr ↄſuetudo nō erat illa prima vt iuniores añ traderētur nuptui q̄ priores. ¶ Ubi ſciēdum q̄ p Labā q̄ interpretaƚ cādidatio itelligi pōt de⁹.q̄ iuxta illud Sap.vij.Eſt cādor lucis eterne ⁊ ſpeculū ſine macula. quē aīa ſctā alloquiƚ Cañ.v.d.Dilect⁹ meus candidus ⁊ rubicundus elect⁹ ex milib⁹.Iſte habet duas filias.ſ.Rachelē ⁊ Lyam.i.duas vitas vnam in p̄ſenti;que ſignificatur per Lyā que interp̄taƚ laborioſa.quia dum in hoc mundo viuimus ſumus in cōtinuo labore iuxta illud Iob.v.hō naſciƚ ad laborē ⁊ auis ad volandū.Aliam habet in futuro ſignificatam per Rachelem q̄ interpretaƚ vidēs dñm:qr ibi cōtēplabimur deū clara luce.iuƚ illđ.j.Io.iij.ſcim⁹ qm̄ cū apparuit ſiles erim⁹ ei qm̄ videbim⁹ eū ſicuti ē.Signāƚ aūt dr Lya lippis oculis eē qr dū in iſta vita exiſtim⁹.clare deū non poſſum⁹ videre iuxta illđ.j.Corint.xiij. Uidem⁹ nūc p ſpeculū in enigmate.Uñ Exo.xiij.Nō poterī videre faciē meā nō eñ videbit me hō ⁊ viuet. ¶ Signanter etiā dr q̄ rachel erat decora facie venuſtoq̄ aſpectu qr in illa celeſti p̄ria ē omnis pulchritudo ⁊ decor.Unde pſ.Dñe dilexi decorem domus tue ⁊ locum habitationis glorie tue.vt ſic de ibi exiſtētibus dicatur illud Eſaie.xxxv.Ipſi videbūt gloriā dñi ⁊ decorē dei nr̄i. ¶ Per iacob autē q̄ interpretatur luctator:vel ſupplātator intelligi pt hō q̄ntum ad rationē qui dz luctari ↄ̄ vitia ⁊ ea ſua prudentia vincere ⁊ ſupplātare.Ut xp̄s ſibi dicat illud Apoc.ij.Uincenti dabo edere de ligno vite qđ eſt i p̄adiſo dei mei. Iſte debet paſcere oues ſuas ideſt alias potētias tā aīe q̄ corpis ſm rectū iudicium rōnis.has oues.i.potētias alias a rōne q̄ poſſunt dici oues labā.i.dei:qr a deo ſūt hoī date:vt copuleƚ racheli.i. vt vitā eternā habeat p rachelē.deſignatam:dz paſcere ⁊ deſeruire labā ſeptem annis.i.toto tpe quo viuit q̄ ſeptēnario dierū reuoluiƚ. ¶ Sed tñ aduertat quilibet volēs habere rachelē.i.vitā eternā quod opz ipm lye ante copulari.i.vitā actiuā ⁊ laborioſam habere ⁊ q̄ pro ea etiā ſeptē annis ſeruiat.i.perfectis operib⁹ ſignificatis per perfectionē ſeptēnarij:q̄ vita actiua prior dz eſſe cōtēplatiua.iuxta qđ diciƚ Act.xiiij.Quātū per multas tribulatiōes opz nos itrare in regnū dei.Uñ cuilibet dr.j.Timoth.ij. Labora ſicut bon⁹ miles xp̄i ieſu.Nā p talē laborē dū viuimus qui tā breuis eſt:qr vita noſtra acquirimus gloriā ſine fine.Ut ſic quilibet dicat illud Eccľi. l.Modicū laboraui ⁊ inueni multā requiem. ¶ Sciendum eſt autē q̄ malus paſtor ſiue preſidens qui vel gregē ſibi ſubditū debite non gubernat vel potentias alias a ratione iuſte nō regulat poteſt comparari.

Lupo gregem demolienti.
Latroni gregem expolianti.
Mercennario gregem dimittenti.
Ydolo gregem negligenti.

¶ Primo dico q̄ malus paſtor pōt ↄparari lupo gregē demoliēti.Nā aliq̄ ſunt p̄ſidētes q̄ gregē ſuū inſtar lupoꝝ deuaſtant ⁊ deſtruūt iuxta illud hiere.xij.Paſtores multi demoliti ſunt vineā meā: ↄculcauerūt p̄tē meā:dederūt portionē meā deſiderabilē in deſertū ſolitudinis poſuerūt eā in diſſipationē.Nā multi ſunt q̄ vineā dñi.i.gregē ſibi cōmiſſum vel potētias anime que ſunt pars domini.qr a deo create conculcāt ipas opprimendo ⁊ diſſipationē ponūt:eas nō ſol

figura iacob paſtoris

licite gubernādo. ¶ Tertio pōt cōparari latroni gregē expoliāti. Nā mlti ſunt q̄ gregē ſibi cōmiſſuꝫ inſtar latronū expoliabāt bōa tpalia auferēdo: de qb⁹ dr Eſa. xxj. principes tui infideles ſocū furātur oēs diligūt munera ſequūt retributiões. ¶ Tertio pōt cōparari mercēnario gregē dimittēti. Nā multi ſunt q̄ ſolū ꝓpter lucrū tēporale p̄ſidēt ꝛ de grege defendēdo modicū curāt: ſꝫ in tēpore aduerſitatis fugiūt ꝛ gregē reliquūt. iuxta illud hiere. xlvj. Mercēnarij quoq; ei⁹ q̄ verſabāt in medio ei⁹ quaſi vituli ſaginati v̄ſi ſunt ꝛ fugierūt ſimul: nec ſtare potuerūt. Nā multi ſunt q̄ preſident alijs vt ſeipſos velut vituli ſaginati impiguēt ꝛ viuāt i delitijs: ꝛ tñ qñ grex eis indiget fugiunt nec eum ſuſtentant.

¶ Quarto pōt cōparari idolo gregē negligenti. Nā quidā ſunt p̄ſidētes ad modum idoli Molech q̄ nihil de grege curant ſed ſunt ſicut ſtatua Nabuch. ꝛ volunt ab oibus adorari. ¶ Iſti tales poſſunt figurari per ſobnam p̄poſituꝫ tēpli de quo dicit dñs Eſa. xxij. Uade ꝛ ingredere ad eum qui habitat in tabernaculo ad ſobnam p̄poſitum tēpli: ꝛ dices ei: q̄d tu hic: aut q̄ſi quis hic: qꝛ excidiſti tibi hic ſepulchꝛū excidiſti in excelſo memoriam diligēter in petra tabernaculū xp̄i ecce de⁹ aſportari te faciet ſicut aſportatur gall⁹ gallinati⁹ ꝛ q̄ſi amictū ſic ſublenabit te: coronās coronabit te tribulatiōe. ¶ Ubi ſciēdū q̄ p iſtū ſobnā p̄poſitū templi: intelligi pōt q̄libet p̄lat⁹ p̄poſitus gregis ſui ſiue potentiaꝝ ſuarum: ſenſitiuarum: q̄ figuratur ſobnas dr qui interp̄tatur ſedes qꝛ tūc hō ſedet ꝛ ociatur quādo nō regulat ꝛ diſponit ſupradicta ſibi cōmiſſa ſed negligendo ſuū officiū inſtar prepoſiti ſobne qui fuit valde tumidus ꝛ ſupbus ꝛ datus voluptatib⁹: qui etiaꝫ vt dicit fuit proditoꝛ ciuitatis ſue illa q̄ ſunt ſibi ꝯmiſſa negligunt ꝛ in laſciuijs ꝛ voluptatibus delectant: ꝛ ſic ciuitatem ꝑdunt: dum quātuꝫ eſt in ſe p negligentiā beneficio iuſte relegatiōis: ꝛ eterne remuneratiōis priuāt. ¶ Huic mittitur p̄dicatoꝛ a dño. i. cōmendatio ſibi facta ab angelo vel hoie vel ſcriptura vel inſpiratione interna: ꝛ p̄mo reprehēdit de vitio ocioſitatis: cum dicit quid tu hic aut quaſi q̄s hic: et ſignāter dicit quaſi q̄s: qꝛ inveritate nō eſt q̄s: qꝛ nō facit diligēter officiū ſuū ſed eſt q̄ſi q̄s: qꝛ ſolū locū occupat. ꝛ tñ de regimine non curat: iuxta illō Apoc. iij. Nomē eñ habes q̄ viuas ꝛ mortu⁹ es. Reuera talis hꝫ nomē p̄lati: et tñ nō vere p̄lat⁹. ¶ Secūdo reprehēdit de vitio carnalitatis cū dicit qꝛ excidiſti tibi hoc ſepulchꝛū: ꝛ ſignāter nominat domū quā ſibi edificauerat ſepulchꝛū ꝓpt fetorē hois in pctō luxurie exiſtentis. ¶ Tertio rephendit de vitio ſuperbie cū dicit in excelſo memoriā diligēter q̄ſi ſe extollēs p ſupbiā arrogāter. ¶ Quarto rephēdit de vitio obſtinationis: cū dicit: excidiſti in petra tabernaculū tuū quaſi dicat. Obdurat⁹ es ꝛ obſtinat⁹ in vitijs ꝛ peccatis: iuxta illud hiere. v. Indurauerūt facies ſuas ſupra petrā ꝛ noluerūt reuerti. ¶ Sꝫ tñ aduerte diligenter ꝛ cōſidera cōminationē ꝛ penā q̄ ſubiūgit tali prelato. Nā ſubditur. Ecce dominus aſportari te faciet ſicut aſportatur gallus gallinatius. Ubi ſciendum q̄ gallus gallinatius eſt capo qui ideo gallinatius dicitur: quia facit officium galline: ducēdo pullos ꝛ crocitans cōuocando: quomodo aūt aſportetur: vno modo poteſt intelligi: qꝛ transfert de ordine maſculino ad femininū: fouendo pullos: q̄ nō eſt officiuꝫ maſculi ſꝫ femelle. Sic talis p̄poſit⁹ negligēs et defectuoſus vt ſobnas trāſferri dicit de ordine nobiliori ad viliorem: qꝛ cum eſſet factus vt eſſet in ordine angeloꝝ propter malam vitā ꝛ ſua demerita trāſfertur ad ordinē demonum in inferno. ¶ Alio modo poteſt intelligi q̄ ſicut qñ gallus gallinati⁹ eſt bene pinguis: tunc exportatur p pedes capite verſo ad terram vt interficiatur: ſic prelati negligētes ꝛ dediti vitijs carnalibus ꝛ mundanis delitijs quādo fuerunt bene impinguati et craſſi proijcientur in tenebras exterioꝛes: vbi erit flet⁹ et ſtridoꝛ dētiū. ¶ Dicitur autem quaſi amictum ſublenari: quia ſicut amictuꝫ leuiter portatur ſuper humeros ita talis leuiter extra ciuitatem proijcietur hieruſalem. Dicit autem q̄ coronabitur corona. non de la

pide precioſo: ſed corona tribulationis ⁊ anguſtie ſempiterne. ¶ Nos aūt nō debemus eſſe de numero taliū ſic coronandorum ſed ſollicite et fideliter exercere officiuȝ cōmiſſum alios ⁊ noſmetipſos debite regulādo vt mereamur eternalr̄ p̄miari ⁊ xp̄i p̄miſſum recipere Apo.ij. Ubi dicit̄. Eſto fidelis vſq ad mortem: ⁊ dabo tibi coronam vite. Ad quam ⁊c.

¶ Dominica tertia poſt paſcha. Euāgelium.xxxiij. Introductio.

Modicū etiam nō videbitȝ me ⁊c. Jo.xvj. Nos videm⁹ p experiētiā q̄ q̄r res amata p̄ſens diligit̄ ⁊ delectat amātē ei⁹ abſentia ⁊ abſtractio eſt cā diſplicētie ⁊ doloris. Licȝ aūt ipſi⁹ abſentia ſit diſplicibilis: tn̄ ſi ſit ſpes de recuperatiōe illi⁹ eius abſentia facilius tolerat̄. Xp̄s igit̄ sciēs q̄ ſua p̄ſentia corporalis erat delectabilis ſuis diſcipulis: ſciēs etiā q̄ de ſua corporalis abſentia que inſtabat: diſcipuli turbarēt̄: ſicut pius ⁊ dulcis magiſter eos conſolatur benign⁹: predicēs iſtam abſtractionem nō eſſe perpetuaȝ: ſed ad tempus. ¶ Quia etiaȝ ſm̄ Greg. minus iacula feriunt que p̄uidentur: ⁊ chriſtus ſciebat diſcipulos poſt morteȝ ſuam multa paſſuros diſpendia: illa eis prenunciat vt cū venerint ea equanimiter tollerent ⁊ non turbentur iuxta illđ Jo.xvj. Hec dixi vobis vt cū venerit hora eorum reminiſcamini: quia ego dixi vobis. Et hoc eſt q̄ nobis innuit chriſt⁹ in euangelio hodierno in quo beat⁹ Joannes tangit quatuor luculenter et generaliter. videlicet.

Chriſti ſubtractionem affligentem.
Collegij obfuſcationem dubitātem.
Periculi denūciationē perterrentem.
Exempli deductionem euidentem.

¶ Primuȝ p̄bat abſentatio corporalis. Secūdum perplexio mentalis. Tertiū perſecutio temporalis. Quartum cōditio naturalis. Primum in prin. ſecundū ibi. Dixerunt ergo diſcipuli ⁊c. Tertiū ibi. Cognouit autem ieſus ⁊c. Quartū ibi. Mulier cum parit ⁊c.

¶ Prima pars.

Quātū ad p̄mū vbi tāgit ⁊c. dẽ Modicū ⁊ iā ⁊c. Ubi ſciendū q̄ qñ aliq̄s amicus recedit a ſuo dilecto vidēs ip̄m de ſuo receſſu dolere dȝ aliq̄ ſibi p̄mittere vnde poſſit aliqualiter cōſolari quem moduȝ chriſtus hic tenet ſm̄ hoc igitur in parte iſta: tria poſſumus conſiderare que de ſe nobis innuit xp̄s.ſ.

Suam paſſionem ſaluificam.
Suam reſurrectionem mirificam.
Suam aſcenſionem magnificam.

¶ Quātū ad ſuā paſſionē ſaluificā dicit Modicum ⁊ iam nō videbitis me. Ubi ſciendū q̄ xp̄s cū cenaſſet cū diſcipulis ſciens ſuā paſſionē in proximo iminere ⁊ ſic p morte̅ abſtrahi ab eis vt eos aliq̄liter cōſolet̄: ipſam eis p̄nūciat. d. Modicū ⁊ iam nō videbitis quaſi dicat modicū tēp⁹ eſt quo ſtabo vobiſcū. ⁊ capiar vt tradar crucifigēdus poſt qđ ſm̄ Bedā nō videbitis me. ſ. illđ triduū quo in ſepulchro reqeſcā. Uñ potuit dicere illđ Jo.xiiij. Adhuc modicū vobiſcū ſum et mūđ⁹ me iā nō videt. ¶ Quātū ad ſc̄đm ſcȝ ſuā reſurrectionē mirificam dicit. Et iteruȝ modicū ⁊ videbitis me. Ubi ſciēdū q̄ xp̄s in ſepulchro abſconſus ab humanis aſpectibus fuit p triduū accipiē do partem p̄ toto: ſicut ipſe predixerat Matt.xij. d. Sicut fuit Joñ. in vētre ceti tribus dieb⁹ ⁊ trib⁹ noctib⁹: ſic erit fili⁹ hois in corde terre trib⁹ diebus ⁊ trib⁹ noctibus. qđ quidē tēpus fuit modicuȝ poſt qđ reſurrexit ⁊ diſcipulis apparuit. ¶ Quātū ad tertiū. ſ. ſuā aſcenſionem magnificā dicit: q̄r vado ad patreȝ. Ubi ſciēdū q̄ xp̄s poſt reſurrectionē ſuā: licȝ apparuerit diſcipulis tn̄ q̄r corp⁹ glorioſum reſumpſerat: cui⁹ nō eſt in hoc mūdo p̄pria habitatio: cum ipſis non ſemp permanſit corporaliter: ſed aſcēdit in celum: quod prenūciat apoſtolis ad eoruȝ conſolationē. d. Uado ad patrē. q. d. etſi videbitis me poſt reſurrectionē: nō tn̄ ſemp in hoc mūdo q̄r vado ad p̄rem hec ſm̄ Chryſo. Uñ ad eorū cōſolationē dicebat Jo.xiiij. Ego ad p̄reȝ vado: ⁊ quodcūq̄ petieritis patrē i nomine meo hoc faciam. ¶ Sciēdū eſt q̄ ſecūdū Augu. aliter pōt exponi iſta pars. vt. ſ. modicū

tempus in quo xp̄s dicit nō ſe viſuꝝ in telligat̄ totū temp⁹ p̄ſentis vite vſq₃ ad diē iudicij qḋ quidē tp̄s iḋ modicū dr̄:qꝛ eſt finitū:duratio aūt q̄ erit a die iudicij vltra erit infinita:ꝛ qꝛ finitū reſpectu in finiti eſt modicū:ideo iſtud tp̄s vſq₃ ad diē iudicij pōt dici modicū. ¶ Sciendū eſt aūt circa iſtā partem principalē in q̄ xp̄s dt Modicū iā ꝛc. Quantū ad hoc qḋ dicit modicū:ꝙ loquēdo moralit̄:genus humanū ꝑpter peccatum primoꝝ parē tum inter alia incurrit. vij. dāna.ſ.

Sterilitatem fructus.
Timiditatem occurſus.
Inſtabilitatem proceſſus.
Cecitatem intellectus.
Debilitatem effectus.
Inſaciabilitatem affectus.
Uilitatem ſtatus.

¶ Secundum hoc igitur in iſto euangelio dicitur modicum ad deſignandum ꝙ in hoc mundo eſt modicū fertilitatis ad cōgregandū. Modicū fidelitatis ad cōfidendū. Modicū ſtabilitatis ad cognoſcē dū. Modicū claritatis ad ꝑmanendum. Modicū firmitatis ad reſiſtēdū. Modicū ſuauitatis ad faciēdū. ¶ Primo dico ꝙ gen⁹ humanuꝝ ꝑpter pctm̄ primorū parentū incurrit ſterilitatē fructus. Nam ante lapſum hominis: terra erat fertilior q̄ꝫ fuerit poſt peccatū:qꝛ in penā primi hominis fuit maledicta a deo. iuxta illud Gen̄.iij. Ade vero dixit de⁹. qꝛ audiſti vocem vxoris tue ꝛ comediſti de ligno ex quo p̄ceperā tibi ne comederes maledicta terra i ope tuo. ¶ Hoc aūt nō ſolū de terra materiali itelligit̄: ſꝫ etiā ſpiritualr̄ loquēdo de toto homine. Un̄ ſciēdū ꝙ in hoīe ſūt due ꝑtes p̄n cipales.ſ. rō ꝛ ſēſualitas. rō aūt ſꝫ Aug. ꝯparat̄ viro cui⁹ offm̄ eſt p̄ſidere i domo: qꝛ rō hꝫ alijs potētijs iperare:ſenſualitas ꝟo cōparat̄ vxori:cui⁹ offm̄ eſt obſeq ꝛ obedire viro:qꝛ ſenſualitas hꝫ ſubijci impio rōnis:qn̄ igit̄ hō audit vocē vxoris ſue.i.qn̄ rō ꝯſentit delectatiōib⁹ ſenſualitatis. tūc hō meret̄ maledictionē a deo:ꝛ terra ſua.i.corp⁹ terrenū fructus bonos nō portat ſed ſpinas ꝛ tribulos gn̄at.i. diuerſas malas cogitatiōes:ꝛ ſic ſterilitas eſt in eo q̄ꝫtū ad opa virtuoſa. ¶ Huic igit̄ defectui i hoīe.ſ. ſterilitatis fruct⁹ dū viuit in mūdo correſpōdet primū modicū poſitū i euāgelio.ſ. modicū fertilitatis ad ꝯgregādū. ¶ De q̄ poſſumus acipe illḋ Deutero.xxvj. ſemētem multā iacies in terrā ꝛ modicū ꝯgregabis:qꝛ locuſte oīa deuorabūt:ſic reuera dū hō mltā ſemētē i terrā ꝓijcit.i.dū corpus ſuū terrenū nutrit multis delitijs: modicū fructū ꝯgregat:imo nullū.qꝛ locuſte.i. diaboli oīa ipſi⁹ opa deuorāt dū de ipſis hō nō recipit p̄miū:ſꝫ eternalr̄ cruciat̄. ¶ Scḋo occurrit timiditatē occurſus. Nā hō ſi nō peccaſſet timorē nō hūiſſet:qꝛ iux̄ illud.j. Jo.iiij. timor penā hꝫ. pena āt nō debet̄ alicui niſi ꝑp culpā: igit̄ hō ſi nō peccaſſet culpā nō hūiſſet. g̊ nec penā ꝛ ꝑ ꝯſequēs nec timorē. Et ſic de ip̄o poterat dici illḋ Job.xlij. Fact⁹ ē vt nullū timeret ꝑpt̄ pctm̄ ꝟo timorē incurrit. Un̄ p̄s timor ꝛ tremor venerūt ſuꝑ me ꝛ cōtexerūt me tenebre. Huic igit̄ defectui in hoīe corn̄det ſcḋꝫ modicū poſitū in euāgelio.ſ. modicū fidelitatis ad ꝯfidēdū. vn̄ de hoc poſſum⁹ accipe illud qḋ dixit xp̄s diſcipulis i mari exn̄tibus ꝛ timētib⁹ Matt.viij. Quid timidi eſtis modice fidei? ¶ Tertio icurrit iſtabilitatē ꝓceſſus. nā hō ꝑpt̄ pctm̄ nō hꝫ in hoc mūdo ꝑſiſtētiā dū viuit ſꝫ eſt i ꝯtinua afflictiōe ꝛ tribulatiōe ꝛ in cōtinuo motu. iux̄ illḋ Job.xiiij. Hō nat⁹ de muliere breui viuēs tpe replet̄ mltis miſerijs q̄ q̄ſi flos egredit̄ ꝛ ꝯterit̄ ꝛ fugit velut vmbra ꝛ nunq̄ꝫ in eodē ſtatu ꝑmanet. Huic igit̄ defectui corn̄det tertiū modicū ſcꝫ modicū ſtabilitatis ad ꝑmanēdū: iuxta illḋ Jaco.iiij. Que ē vita vr̄a vapor eſt ad modicū parēs ꝛ diceps extermina bit̄. Nā reuera bn̄ eſt vita hoīs vapor parēs ad modicū:qꝛ null⁹ eſt cert⁹ de lōgitudie vite ſue:ſꝫ ſubito cū nō aduertit: extermiat̄ ꝛ morit̄. ¶ Quarto icurrit cecitatē intellect⁹. Nā hō ſi nō peccaſſet: habuiſſet intellectū clarū:ꝛ ꝑpt̄ pecatū hꝫ notabilr̄ offuſcatū. Un̄ ſapiētie.ij. Excecauit eos malitia eoꝝ. Un̄ rep̄hendit̄ hō a deo Eſa.j.d. Cognouit bos poſſeſſorē ſuū:ꝛ aſin⁹ p̄ſepe dn̄i ſui. iſrael aūt nō cognouit me popul⁹ me⁹ nō intellexit. Huic igit̄ defectui correpōdet q̄rtū mo-

dicũ.ſ.claritatis ad cognoſcēdũ.ꝛ de h̄ dixit ieſus turbe nõ itelligēti ſuã paſſio nē Jo.xij. Adhuc modicũ lumē i vob̄ ē. Nã reuera in hoib⁹ q̄ in peccatis viuũt eſt lumē modicũ:quia habēt intellectuz offuſcatũ ad cognoſcēdũ diuina. ¶ Qui to icurrit debilitatē effect⁹. Nã homo ſi nõ peccaſſet promptus fuiſſet ad virtuo ſa opera:qꝛ aĩa ſubiecta fuiſſet deo:ꝛ ſen ſualitas rõni.ꝛ ſic igiꝉ obediſſēt oēs po tētie ſenſitiue.ꝓpter pctm̄ ꝟo lapſus eſt i tãtã miſeriã vt ꝑuertaꝉ ordo naturalis in ipo. Vñ deplorãs apoſtol⁹ dicit Ro. vij. Nã velle adiacet mihi ꝑficere autez bonũ nõ inuenio:nõ eñ qđ volo bonũ h̄ facio:ſꝫ qđ nolo malũ hoc ago ſi aũt qđ nolo illđ facio nõ ego opor illđ:ſꝫ qđ ha bitat i me peccatũ. huic igiꝉ defectui in hoie correſpõdet quitũ modicũ ſcꝫ mo dicũ firmitatis ad reſiſtēdũ. Unde Apo. iij. Scio opa tua:ecce dedi corã te oſtiũ apertũ qđ nemo põt claudere:qꝛ modi cam habes virtutē. Reuera i hoie ē mo dica virt⁹ ad reſiſtendũ vt aperto oſtio ideſt ſibi ꝓpoſita via lata ꝑ quã ſi quis vadat ad penã eſt difficile claudere:qꝛ ꝓ pter peccatũ ad vitia magis:ꝙ̄ virtutes homo inclinaꝉ. ¶ Sexto icurrit inſacia bilitatē affect⁹. Nam ſi hõ nõ peccaſſet: nullã ſenſiſſet penuriã ſed quãtũ ad res tēporales fuiſſet i animo q̄etat⁹ ꝑ pctm̄ ꝟo cũ hoc ꝙ cõtinue laborat anxiaꝉ nec põt ſatiari. Vñ Eccl's.j. Non ſatiaꝉ ocu lus viſu nec auris impleꝉ auditu. huic igiꝉ defectui correſpõdet ſextũ modicũ ſcꝫ modicũ ſuauitatis ad ſatiãdũ. vnde Eccl's.iiij. hõ laborare nõ ceſſat nec ſa tiãtur oculi ei⁹ diuitũs. ¶ Septimo in currit vilitatē ſtatus. Nã hõ ante lapſuz erat valde digne ꝯditiõis ꝛ quaſi par an gelis.tñ ꝓpꝉ peccatũ eſt valde dimino rat⁹ ꝛ deſcēdit quaſi ad ſimilitudinē be ſtiarũ. Unde pſ. hõ cũ in honore eēt nõ intellexit:cõparatus eſt iumētis inſipiē tibus et ſimilis fact⁹ eſt illis. huic igiꝉ defectui correſpondet ſeptimũ modicũ ſcꝫ modicũ dignitatis ad ꝑſidēdũ. Vñ de hoc põt dici illđ Jo.xxiiij. Eleuati ſunt ad modicũ ꝛ nõ ſubſiſtens:ꝛ humiliabũ tur ſicut omnia ꝛ auferētur. Naꝫ homo ante peccatũ i dignitate maxima fuit ꝓ pter quã dici poterat eleuat⁹.tñ hec di gnitas ſibi durauit ad modicũ:qꝛ nõ pſe uerauit in ſtatu in q̄ creatus fuerat:ꝛ idõ humiliat⁹ eſt in hac valle miſerie ꝛ ſicut alia corruptibilia auferꝉ:qꝛ de nõ morta li fact⁹ eſt corruptibilis ꝛ mortalis. pro pter hoc igiꝉ oĩa que modica inueniunꝉ in mũdo dr̄ figuratiue Eſa.28. Mãda re mãda:mãda remãda:expecta reexpecta: expecta reexpecta:modicũ ibi modicuꝫ ibi. Nã lꝫ hõ habeat intētionē: fiduciciã ꝛ ſpem:ꝛ quãtuncũqꝫ mãdet et remãdet rebus tēporalibus ꝛ quantũcũqꝫ ab eis expectet ꝛ reexpectet cõſolationē ꝛ auxi liũ:tñ in eis inueniet valde parũ:et ſic põt dici modicũ ibi:modicũ ibi. ꝛ ſignã ter geminanꝉ hec ꝟba:qꝛ tã quãtũ ad af fectũ:ꝙ̄ quantũ ad effectũ:ſiue mandēt ſiue reexpectēt:ſemper modicũ iueniꝉ. Iſti ſeptem defectus q̄ iuſto diuino iu dicio reperiuntur in humano genere ꝓ pter peccatum primorum perētum:qui bus correſpondēt ſeptē modica in euã gelio poſita poſſunt figurari per ſeptem phyalas ire dei effuſas in terrã ꝑ ſeptē angelos de q̄b⁹ ſnial'r dicitur Apo.xvj. vbi Jo.dicit. Audiui vocē magnã de tē plo.d.ſeptem angelis ite ꝛ effundite ſe ptē phyalas ire dei in terram:ꝛ abijt ꝑ mus ꝛ effudit phyalã ſuam in terrã ꝛ fa ctum eſt vuln⁹ ſeuũ ꝛ peſſimũ in hoies: qui habebant characterē beſtie ꝛ in eos qui adorauerũt imaginem eius. Et ſecũ dus effudit phyalam ſuam in mare:ꝛ fa ctus eſt ſanguis tãꝙ̄ mortuiti ꝛ ols aia viuēs mortua eſt in mari. Et terti⁹ ange lus effudit phyalam ſuã ſup flumina et ſuper fontes aquaꝝ:ꝛ fact⁹ eſt ſanguis. Et quartus angelus effudit phyalã ſuã in ſolē:et datũ eũ illi eſtu efficere hoies et igni:ꝛ eſtuauerũt hoies eſtu magno. Et quintus angelus effudit phyalã ſuã ſuper ſedē beſtie et factũ eſt regnũ eius tenebroſuz:et mãducauerũt liguas ſuas pre dolore. Et ſext⁹ angel⁹ effudit phya lam ſuaz in flumē illud magnũ eufratē: et ſiccauit aquã eius. Et ſeptim⁹ angel⁹ effudit phyalã ſuam in aerē ꝛ facta ſunt fulgura ꝛ voces ꝛ tonitrua et terremot⁹ fact⁹ eſt magn⁹ qualis nũꝙ̄ fuit ex quo hoies fuerunt ſuper terram. Ubi ſciēdũ

ꝙ ꝑ iſtos ſeptẽ ãgelos effundẽtes ſeptẽ phyalas ire dei itelligi poſſunt ſeptẽ punitiones: ſiue ſeptẽ dãna q̃ pp peccatum ꝯſecuta ſunt gen⁹ humanũ de q̃b⁹ dictũ eſt ſupra: q̃ ſignãter dicũtur phyale ſiue vaſa ire dei. qꝛ de⁹ puniens gen⁹ humanũ pp peccatũ: ad modũ irati ſe habuit iuxͣ illud Eſa. v. Irat⁹ ẽ furoꝛ dñi i populo ſuo ⁊ extendit manũ ſuã ſup eũ. Dicit deſcẽdẽdo ad iſtos defect⁹ ſpũalr̃: ꝙ prim⁹ angel⁹ effudit phyalã ſuam in terraȝ in quo datur intelligi pꝛimus defect⁹ q̃ eſt ſterilitas fruct⁹: ⁊ ſic fuit in eo modicũ fertilitatis ad congregãdũ: qꝛ terra cui⁹ eſt fructus facere nullũ attulit fructũ bonũ. vt verificetur illud p̃s. Poſuit terram fructiferam in ſalſugineȝ a malitia inhabitãtiũ in ea. Naȝ terram fructiferã ideſt coꝛpus terrenũ creatuȝ fructiferum poſuit in ſalſuginem vicioꝛũ: nõ faciẽs fructũ. Et hoc eſt qd̕ dicitur ꝙ factum eſt vulnus ſeuũ in hoies q̃ habebant characterem beſtie ⁊ q̃ adoꝛauerũt imaginem eius. Magnum eñ vulnus ⁊ iactura ẽ in hoie: quãdo ad tãtã miſeriã deuenit ꝙ ille q̃ debebat ſatiſfacere i bonis operib⁹ factus eſt ſterilis ⁊ ifructuoſus. ¶ Secundus autem angel⁹ effudit phyalaȝ in mare: in quo daᷓ intelligi ſecũd⁹ defect⁹ q̃ eſt timiditas occurſus: et ſic fuit in eo modicũ fidelitatis ad cõfidendũ. Nã per mare in quo hoies timẽt ꝓpter pericula ei⁹: daᷓ intelligi timoꝛ q̃ pꝛopter peccatũ eſt in hoibus ex quo nõ cõfidit vnus de alio: ſed ſemper ſunt in timoꝛe. Unde dicitur ꝙ in effuſione iſti⁹ phyale: factus ẽ ſanguis tanq̃ moꝛtui: ⁊ oĩs anima viuẽs moꝛtua eſt in mari: qꝛ hoies ex timoꝛe efficiuntur pallidi ⁊ q̄ſi amittũt ſanguinẽ: ⁊ quaſi dicũtur moꝛi. ¶ Tertius angelus effudit phyalã ſup flumina in quo datur intelligi terti⁹ defect⁹ ſcȝ inſtabilitas ꝓceſſus ⁊ ſic fuit in eo modicũ ſtabilitatis ad permanendũ. Nam per aquaȝ que etiã continue fluit ad infima intelligi poteſt modica ſtabilitas vite hoĩs qꝛ ꝯtinue declinat ad moꝛtẽ iuxta illud. ij. Reg. xiiij. Omnes moꝛimur ⁊ quaſi aque dilabimur q̃ nõ reuertãtur. Unde dicitur ꝙ in effuſione iſtius tertie phyale factus eſt ſanguis qui etiã ẽ de natura fluxibilis ſicut aq̃. ¶ Quartus angel⁹ effudit phyalã in ſolẽ. i. q̃ daᷓ itelligi q̄rt⁹ defect⁹ ſcȝ cecitas itellect⁹: ⁊ ſic fuit i eo modicũ claritatȝ ad cognoſcẽdũ. Nã ꝑ ſolẽ q̇ eſt planeta lucid⁹: intelligi p̄t intellect⁹ hoĩs: q̇ a deo eſt creatus pur⁹: ⁊ clar⁹: q̇ tñ fact⁹ eſt obſcur⁹ in hoie per pctm̃. Unde dicitur ꝙ in effuſiõe iſtius quarte phyale eſtuauerũt homines eſtu magno: qꝛ offuſcata ratiõe: ⁊ debilitato ei⁹ imperio. viget in hoie cõcupiſcentia carnis ipꝫ male inflãmãs ⁊ exurẽs eſtu carnaliũ vitioꝝ. ¶ Quint⁹ auteȝ angel⁹ effudit phyalã ſup ſedẽ beſtie in quo daᷓ intelligi quint⁹ defectus ſcȝ debilitas effect⁹ ⁊ ſic fuit in eo modicum firmitatis ad reſiſtendũ. Nã ꝑ ſedẽ in q̃ cũ hõ ſedet firmiter ſtat intelligi p̄t firmitas quam hõ habuit añ lapſum ad reſiſtẽdũ pctĩs q̃ poſt lapſum facta eſt ſedes beſtie. i. diabol⁹ debilis ad reſiſtẽdũ ei. Uñ ad effuſionẽ iſti⁹ q̇nte phyale dꝛ ꝙ factũ ẽ regnũ ei⁹ tenebꝛoſuȝ: qꝛ dũ homo non reſiſtit pctĩs efficiᷓ tenebꝛoſus. ¶ Sextus autẽ angel⁹ effudit phyalam in flumẽ illd̕ magnũ eufratẽ in q̃ daᷓ itelligi ſext⁹ defectus ſcȝ inſacietas affect⁹ ⁊ ſic fuit in eo modicũ ſuauitatis ad ſatiãdũ. Nã ꝑ flumen eufratẽ qui ſpõgia interp̄tatur intelligi poteſt habundãtia quã habuiſſet hõ ſi in ſtatu inocẽtie ꝑſtitiſſet poſt lapſum xp̄o reduct⁹ eſt ad magnã miſeriã. iuxta illd̕ Deu. viij. Afflixit eũ de⁹ penuria. Uñ ad effuſionẽ iſti⁹ ſexte phyale dꝛ ꝙ ſiccauit aquã ei⁹. Nã poſt pctm̃ eſt abũdãtia reꝝ tpaliũ hoĩs ablata ꝙ in eis nõ p̄t mẽtaliter ſatiari. ¶ Septim⁹ angel⁹ effudit phyalam in aere i quo daᷓ intelligi ſeptim⁹ defect⁹ ſcȝ vtilitas ſtatus: ⁊ ſic fuit in eo modicũ dignitatis ad p̄ſidendũ. Nã ꝑ aerem qui aque ⁊ terre pꝛeeminet intelligi p̄õt dominiũ qd̕ hõ habuiſſet ſi ñ peccaſſet ſup alias creaturas. iuxͣ qd̕ dixit de⁹ Geñ. j. Faciam⁹ hoiem ad imaginẽ ⁊ ſimilitudinẽ nr̃aȝ ⁊ p̄ſit piſcib⁹ maris ⁊ volucribus celi ⁊ beſtijs vniuerſe terre. ſȝ poſt pctm̃ fact⁹ ẽ ita debilis ꝙ ẽt minimis aĩalib⁹ ẽ ſubiect⁹. Uñ ad effuſionẽ iſtius ſeptime phyale dꝛ ꝙ facta ſunt fulgura ⁊ voces ⁊ tonitrua ⁊ terremotus magn⁹

qualis nūq̄ fuit ſup terrā: per q̄ oīa dat̄ intelligi vilis ꝯditio hoīs poſt pctm̄ cui oīa aduerſant̄ qui tn̄ an̄ pctm̄ creatꝰ fuit vt oībus preſideret. ¶ Scd̄a pars.

Sequitur. Dixerūt ergo ex diſcipulis eiꝰ ⁊c. Ubi tangit collegiū dubitationem offuſcātem: qd̄ probat ꝑplexio mentalis. Ubi ſciendum ꝙ homo aliqn̄ p̄t dubitare de aliquo dicto in ſe: vel de aliquo vocabulo poſito in dictis locis q̄ hʒ aliquā obſcuritatē ſʒ h̄ igit̄ in parte iſta duplicem apoſtolorum dubitationē poſſumꝰ ꝯſiderare. Primo dubitationem de xp̄i dicto. Scd̄o de ipſo vocabulo. ¶ Quātū ad primā dubitationem dt. Dixerūt ergo ex diſcipulis eiꝰ ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ diſcipuli nō intelligebant dictum xp̄i: ſʒ de ipſo dubitabant duplici de cā. Primo q̄ triſtes erant de annūciata ſibi xp̄i paſſione imminēte: ⁊ iō impediebātur a cognitiōe dicti iuxta illud poeticum. Impedit ira animū ne poſſit cernere veꝝ. Scd̄o ꝓpter obſcuritatem dictoꝝ xp̄i: que videbant̄ q̄ſi concludere ꝯtradictoria: q̄ dicebat videbitis ⁊ nō videbitis. Et quia etiā dicit: vado ad patrem: quaſi dicāt: quō ſi vadit ad patrem eum videbimus. ¶ Quantum ad ſecundā dubitationē dicit. Dicebāt ergo quid ē hoc quod dicit nobis modicum ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ diſcipuli neſcientes applicare ſignificatū huiꝰ vocabuli modicum ad diuerſa tempora videbat̄ ſm Chryſoſto. xp̄m obſcure loqui ita ꝙ fatebantur ſe illud neſcire.

¶ Tertia pars.

Sequitur. Cognouit autem ieſus ⁊c. Ubi tangit periculi denunciationem perterrentem qd̄ probat perſecutio temporalis. Ubi ſciendum ꝙ ille qui aliqua occulta cognoſcit qui non cognoſcunt aliȷ̄ dʒ eis ſpecialiter ſi eos diligit illa annunciare: ⁊ ſi ſint terrorem incutientia dʒ eos vt melius poteſt ꝯſolari quem modū hic xp̄s tenet. Scd̄m hoc igitur in parte iſta quatuor. poſſumus conſiderare ſcʒ.

Secretorum inſpectionem.
Dictorum replicationem.
Periculorum expreſſionem.
Diſcipulorum conſolationem.

¶ Quātū ad ſecretorū inſpectionē dicit. Cognouit autē ieſus ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ chriſtus inquātum deꝰ: cuiꝰ eſt ꝓpriū cognoſcere occulta: iuxta illud. j. Regū. xvj. Hō enim videt ea q̄ parent: dñs aūt intuet̄ cor. cognouit ꝙ diſcipuli de v̄bis q̄ dixerat: dubitabāt: ⁊ iō voluit eos certificare. ¶ Quātū ad dictoꝝ replicationem dicit. Et dixit eis de hoc q̄ritis ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ cā q̄re diſcipuli dubitabāt erāt v̄ba q̄ xp̄s dixerat: ⁊ iō volēs clarificare replicat ea. ¶ Quātū ad tertium ſcilicet periculorum expreſſionē dicit. Amen amen dico vobis ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ xp̄s volens declarare dicta ſua: vt diſcipuli ampliꝰ nō dubitent oſtendit eſſe duplex tempꝰ: vnum in quo ipſi flerent mortē ſuā: quia tunc nō viderent eum: aliud in quo gauderent propter reſurrectionem: quia tunc eū viderent: ⁊ ſic videre nō videre que videbātur contradictoria diſcipulis nō ſunt: quia referunt̄ ad diuerſa tempora. Dicit igitur. Amē dico vobis q̄ plorabitis per lachrymas exteriꝰ: ⁊ flebitis ꝑ dolorem interiꝰ ſcʒ ꝓ illo tēpore modico quo nō me videbitis. mūdꝰ autem gaudebit. i. hoīes amatores mundi. ⁊ etiam ſm Alchuinū. poteſt intelligi de oībus preſſuris eis futuris. ¶ Quātum ad quartū ſcʒ diſcipulorum ꝯſolationem dicit. Sed triſticia veſtra vertet̄ in gaudiū. Ubi ſciendū ꝙ q̄ xp̄s p̄dixerat diſcipulis ꝙ ꝯtriſtarentur ꝓpter eius abſentiā: ne forte crederent in iſta triſticia ſe ꝑmanſuros eos vt piꝰ pater cōſolat̄ benigne. d. triſticia veſtra quā habebitis de morte mea vertet̄ in gaudiū: qn̄ videbitʒ me a mortuis reſurrexiſſe. vl' triſticia quā habebitis ex p̄ſſuris ⁊ ꝑſecutiōibꝰ tyrānoꝝ: v̄tet̄ i gaudiū qn̄ poſſidebitʒ regnū celoꝝ. ¶ Sciēdū eſt aūt circa iſtā partē p̄ncipalem in qua fit mētio de gaudio ⁊ triſticia ꝙ loquēdo moraliter: inuenio duplicē ſtatū in mūdo ſibi ꝯtuʒ ad p̄ncipium ⁊ finem ꝯtrarios ſcʒ ſtatū iuſtoꝝ xp̄o famulātiū ⁊ iniquorum diabolo obſequentium.

¶ Primo dico ꝙ iuenio ſtatū iuſtoꝝ xp̄o famulātiū ⁊ iſtorū ſtatꝰ incipit a luctu et terminat̄ in gaudiū. iuxta illō Matt. v. Btī q̄ lugēt quoniā ipſi ꝯſolabunt̄: tamē

iſte tribulatiões ſunt pue reſpectu ꝯſolationũ futurarum: iuxta illd Apo. Ro. 8. Nõ ſunt ꝯdigne paſſiões hui⁹ tpis ad futurã glĩaꝫ q̃ reuelabit i nobis. Hoc autẽ fuit figuratum Heſter. ix. Ubi ſnĩaĩr dr ꝙ cũ Amã q̃ pſeq̃bat ppl̃m iudeorum q̃ tunc erat ppl̃s dñi ex q̃ pſecutiõe ppl̃s erat in magna triſticia rex aſſuer⁹ ad pcurationẽ regine Heſter feciſſet iterfici: ⁊ iudei ſe vidicaſſent de ſuis aduerſariis: luct⁹ ⁊ triſticia in hilaritatẽ gaudiũqꝫ conuerſa ſunt. Ubi ſciẽdũ ꝙ p ppl̃m iudaicũ q̃ tũc erat ppl̃s dñi: intelligi poſſunt omnes viri fideles dño ſeruientes. Per Amã vo q̃ interptat iniqu⁹ intelligi pt diabol⁹ ⁊ qlꝫ ali⁹ tyrãn⁹ pſequẽs iuſtos: ex q̃ pſecutione triſtari dicũt. Per regẽ aũt aſſuerum q̃ interptat btitudo: itelligit de⁹ q̃ eſt beatitudo ſctõrum. Per Heſter ãt q̃ interptat pparata vel eleuata i ppl̃is: intelligit aia cuiuſꝫ xp̃iani fidelis q̃ dꝫ eẽ pparata ad grãꝫ ⁊ eleuata a mundialib⁹ p ꝯtẽplationeꝫ eternorum. Iſta inſtar regie Heſter: dꝫ ad regẽ aſſuerum .i. ad deũ accedere: ⁊ ipm deuoti⁹ depcari vt non ſuccũbat i hoſtiũ pſecutionib⁹ ſꝫ vt eos viril̃r deuincat: cui⁹ vota de⁹ ex alto reſpiciẽs: ipaꝫ exaudit ⁊ ſibi dat de inimicis victoriã ⁊ ipos inficiẽdo .i. puniẽdo eternal̃r: eripit ſuos fideles de iporum pſecutiõib⁹: ⁊ ad vitã eternã pducit: ⁊ tũc luct⁹ ⁊ triſticia vertũt eis in gaudiũ. Unde Tob. iii. Non eñ delectaris in pditionib⁹ nr̃is: qꝛ poſt tẽpeſtatẽ trãquilluꝫ facis ⁊ poſt lachrymationẽ ⁊ fletũ exultationẽ ifundis. ¶ Scdo dico ꝙ ĩuenio in iſto mũdo ſtatũ iniquorum diabolo obſequẽtiũ. Et iſte incipit a gaudio ⁊ terminat in luctũ. iuxta illud Prouer. xiiii. Et via q̃ vr̃ hoi recta nouiſſima autem ei⁹ deducũt ad mortẽ riſus dolore miſcebit ⁊ extrema gaudii luct⁹ occupat. Iſti ſunt de q̃b⁹ dr Iob. xxi. Tenẽt tympanũ ⁊ cytharã ⁊ gaudẽt ad ſonũ organi: ducũt in bonis dies ſuos ⁊ i pũcto ad inferna deſcẽdũt. Nam lꝫ hoies delectẽtur i ꝯſolatiõib⁹ mũdanis: tñ nõ aduertũt ꝙ ſubito venit aliq̃ infirmitas ⁊ q̃ſi in pũcto deſcendũt ad pfundũ inferni. Hoc aũt fuit figuratum in dicto pabolico xp̃i Lu. xii. Ubi ſnĩaĩr dr ꝙ cũ quidã hõ eſſet multũ ditatus cogitans in corde ſuo frui bonis temporalibus aiam ſuaꝫ alloquebatur dicẽs. aia mea habes multa bona poſita i annos plurimos: requieſce: comede: epulare ⁊ bibe. Hic auteꝫ intra ſe dicẽte: dixit illi de⁹: ſtulte hac nocte animã tuam repetũt a te: que aũt paraſti cuius erunt: quaꝫ parabolã applicans xp̃s ad ppoſitũ dixit: ſic eſt qui ſibi theſaurizat ⁊ nõ eſt in deũ diues. Ubi ſciẽdum ꝙ p iſtũ hoieꝫ diuitẽ ⁊ delectantẽ in reb⁹ tẽporalib⁹ pt intelligi q̃libꝫ dedit⁹ cibis ⁊ potib⁹ ⁊ delectatiõib⁹ carnis: iſte aliq̃n pſumit de lõgitudine vite. d. ꝙ hꝫ multa bona poſita i annos plurimos: ſꝫ multoties decipit qꝛ aliq̃n q̃n credit multũ viuere: ⁊ eſſe in meliori ſtatu: ſubito mors ſupuenit et ſic oia tpalia amittit. vnde Iob. breues dies hois ſunt numer⁹ mẽſiũ ei⁹ apud te ẽ. Uñ ſubdit i pabola ſtulte aiam tuã repetũt a te. nã ab eis repetit aia vt reddat rõneꝫ de oib⁹ ꝯmiſſis ⁊ omiſſis: iux̃ illd Lu. xvi. Redde rõnẽ vilicatiõis tue. ⁊ Mat. x. Dico ãt vobꝫ ꝙ oẽ vbũ ocioſum qd locuti fuerit hoies redd ẽt rõnẽ de eo i die iudicii. Cogitẽt ergo pctõres miſerimi q̃ q̃ſi a cunabulis vſqꝫ ad diẽ mortꝫ vitã ſuã ducũt i vitiis. quã rõnẽ reddere poterũt q̃n vocabũt a xp̃o vt reddãt rõnẽ vſqꝫ ad minimũ q̃drãteꝫ. Sup quẽ ãt det hec ſnĩa: audiat xp̃m applicãtẽ pabolã ⁊ dicẽteꝫ ſic eſt q̃ ſibi theſaurizat ⁊ nõ ẽ in deũ diues. Nam hõ q̃ vult theſaurizare ⁊ ditari reb⁹ tpalib⁹: cadit i pdictã ſnĩaꝫ. Uñ .i. Timo. vi. Qui volũt diuites fieri incidũt in tẽtationeꝫ ⁊ i laqueũ diaboli ⁊ in deſideria multa ⁊ in vtilia ⁊ nociua que mergũt homines in interitũ ⁊ pditionẽ. Qui aũt vult iſtã penã euadere nõ dꝫ curare de terrenis ſꝫ eſſe diues in virtutib⁹ ⁊ opibus bonis vt ſic dicat diues i deũ ⁊ efficiat heres regni celorum: qꝛ tales diuites xp̃s diligit ⁊ celorum regnum eis pmittit. iuxta illd Ia. ii. De⁹ elegit paupes i hoc mũdo diuites i fide ⁊ heredes regni qd repromiſit de⁹ diligẽtib⁹ ſe. ¶ Quarta ps.

Sequit. Mulier cũ parit triſticiã hꝫ ⁊c. Ubi tãgit exẽpli ꝯductionẽ cui dẽtẽ qd pbat ꝯditio naturalis. Ubi ſciẽdum ꝙ q̃n homo vult loq̃ exem

plariter:pmo debet exēplū pponere.deinde ipſum ad ppoſitū applicare. Secūdum hoc igitur in parte iſta duo poſſumus conſiderare ſcilicet.
Exempli deductionem.
Exempli applicationem.
¶ Quantū ad exēpli deductionē dicit. Mulier cū parit rc. Ubi sciēdū q xps volens oſtēdere q triſticia diſcipulorum non erat ppetua ſz eis ſuccederet gaudiū adducit exemplū de muliere parturiēte ſz Chryſ. que dū parit hz dolorē: ſz iſte dolor nō eſt ei ɔtinuꝰ ſed terminat in gaudium p puerū ſibi natū. ¶ Quantum ad exēpli applicationez dt. Et vos igit nūc triſticiā habetis rc. Ubi tria tangit ſcz.
Deſolationem aſſiſtentem.
Conſolationem imminentem.
Durationem permanentem.
¶ Quātū ad deſolationē aſſiſtētē dicit. Et vos nūc rc. Ubi sciēdū q diſcipuli de abſentatiōe xpi p mortē q iā ab ipſo pn̄s denūciabat multū deſolabant qr ab eis corporaliter recedebat. vn̄. Jo. xvj. Uado ad eū q miſit me ſz qr hec locutꝰ ſum vobis triſticia iplevit cor vr̄z. ¶ Quātū ad ɔſolationē iminētē dicit. Iterū aūt videbo vos rc. Ubi sciendū q xps poſt reſurrectionē ſuā diſcipulis q priꝰ triſtes erāt de ſua paſſiōe apparuit iaz glorioſꝰ exiſtēs: de q apparitiōe apoſtoli q̄pluri mū ſunt gauiſi. iuxta illḋ. Jo. xx. Gauiſi ſunt diſcipuli viſo dn̄o. ¶ Quātū ad durationē pmanētē dicit. Et gaudiū vr̄z nemo rc. Ubi sciēdū q pmū gaudiū qḋ habuerūt diſcipuli de xpo i ſua p̄ſentia qn̄ ɔuerſabat cū eis ablatū fuit qn̄ xps mortuꝰ ē r ſepultꝰ gaudiū aūt qḋ ipſi habuerūt de ſua reſurrectione: ab eis auferri nō potuit q̄tū ad xpz: qr factꝰ erat imortalis. iuxta illḋ. Ro. vj. Xps reſurgēs ex mortuis iā nō morit: mors illi vltra non dominabit. nec ēt q̄tū ad diſcipulos qr p̄deſtinati ad gloriā r ad ip̄az adepti cū ip̄o eternaliter ɔgaudebūt. Unde qlibet eorum pōt dicere illḋ ps. Couertiſti planctū meū i gaudiū mihi concidiſti saccū meū r circūdediſti me leticia. ¶ Sciēdū eſt aūt circa iſtā ptē q ſpūaliter loquēdo p iſtā mulierē intelligi pōt sancta mater eccleſia q dr mulier ppter fecūditatem bonorum operū et quia ſpūales dei filios generat. Dr̄ autē hec mulier parere dū in mūdo inſiſtit pfectibꝰ virtutū: in quo partu triſticiā habere dr: dū vndiqz tēptat r diuerſimode affligit ſz Alchu. Gaudet autē de fructu partus q fructꝰ dicit puer natꝰ r triſticie p̄cedētis nō meminit: quia cuz iā in celeſti gloria eius filiū collocant: aufert dolor et gemitꝰ vt iam ſz Alchuinū ampliꝰ triſtari neſciāt: ſed ſolū eternaliter iocūdari. Nec mirū ſm Be. q hō mūdo mortuꝰ r adeptus celeſtē gloriā dr natꝰ: qr ſicut aliqs naſci dicit cū de vtero matris procedens in hāc lucē venit: ita pōt natꝰ appellari q ſolutꝰ a viculis carnis ad lucē eternā ſublimat. vn̄ ſctōrum ſolennia nō funeralia ſed natalitia: appellāt. ¶ Sciēdū q hec mulier pōt figurari p illā mulierē: de qua dr Apoc. xij. Signū magnū apparuit in celo: mulier amicta ſole r luna ſub pedibꝰ eiꝰ: r i capite eiꝰ corona ſtellarum. xij. Ubi sciēdū q p ſolē intelligi pōt xps: qr ſicut ſol materialis mundū illuminat: iuxta illud Eccl'i. xlij. Sol illuminās p oia reſpexit. ſic xps ſol iuſticie illuminat ſpūaliter oēs hoies huiꝰ mūdi. iuxta illḋ Jo. j. Erat lux vera q illuminat oēm hoiem veniētē i hūc mūdū. Iſto ſole dr amicta mulier. i. ſctā mater eccl'ia vl' qlz fidelis aia: qr p grām habitat i toto corpore matris eccl'ie: r ſingulariter in qualibet eius ſibi fideli. Per lunā aūt q ſicut dr Eccl'i. xliij. ē luminare q innuit i ɔſummatione intelligi pn̄t tpalia: q iſtar lune inſtabilitatē hn̄t: r cōtinue ſunt in defectu: q qlibet aia fidelis debet habere ſub pedibus. i. ipſa cōtēnere tanq̄ frivola r caduca. Ad qḋ figuratiue admonemur Jo. x. Ubi ſnial'r dr q Joſ. habuiſſet victoriam de qnqz regibꝰ adverſantibꝰ ppl'o dei dixit ad pricipes exercitꝰ q ſecū erāt. Ite r ponite pedes vr̄os ſup colla regū iſtorū. Ubi sciēdū q p iſtos qnqz reges ipugnātes dei ppl'm: intelligi pōt ſenſualitas q maxime viget i qnqz ſenſibꝰ corporis q ad iſta terrena maxime iclināt r impugnāt aiam cū ſuis potētijs q deberēt eſſe ppl's dei. Per Joſ. aūt regētē r gubernantem ppl'm intelligit rō in hoie q habet alias potentias regulare. Cū igi

tur rō ꝑ ſuū imperiū habuerit victoriaꝫ de qnqꝫ ſenſib⁹:q2 ab ipſis ſe nō ꝑmittit ſeduci tūc dꝫ imperare ceteris potētūs ꝙ ponāt pedes ſup colla.v.Regū.j.ſubiungent ſibi ſenſualitatē ad plenum iſta tꝑalia deſpiciētes.Per ſtellas autē.xij. intelligi pōt doctrina ⁊ vita xp̄i:eccleſie ⁊ aīe fideli:per.xij.apoſtolos predicata quā velut coronā debem⁹ portare i capite:q2 in mētib⁹ nr̄is ſignificatis ꝑ caput debem⁹ tegere ⁊ ꝑ viribus opere adimplere.Ut per iſtas ſtellas.xij.intelligit̄ remuneratio i celeſti pr̄ia:quā q̄libꝫ fidelis deſpiciēs tꝑalia ⁊ amict⁹ diuina gr̄a: obtinebit:iuxta illō qō ip̄e ꝑmittit Apo. ij.d.Eſto fidelis vſqꝫ ad mortem ⁊ dabo tibi coronā vite.quā nobis donare ⁊c.

¶ Dñica quarta poſt paſcha.Euāgeliū trigeſimumquartum Introductio.

Vado ad eū qui miſit me:⁊ nemo ex vobis interrogat me quo vadis Joā. xvj.Nos videm⁹ ꝑ experientiā ꝙ qñ aliqs recedit a ꝑſona quā diligit:ꝙ ipſam cōſolat̄ q̄ꝫ melius pōt:⁊ hoc quātū ad pn̄s ſpectat tripliciter pōt eē. Primo ipſaꝫ recōmēdādo alicui de quo multū cōfidat:ſicut fecit xp̄s receſſurus de mūdo tꝑe paſſiōis:qñ recommēdauit matrē ſuo fideli diſcipulo Jo.d.pēdēs i cruce.Joā.xix.Ecce mr̄ tua:ex qua hora accepit eā diſcipul⁹ in ſuā.ſcdo ſibi promittēdo ſuū redditū eſſe ꝓpinquum ſicut fecit xp̄s ſuis diſcipulis.Jo.xvj.qñ annūciās eis ſuū receſſum:⁊ qō nō viderent corꝑal̄r dixit.Jteꝝ aūt videbo vos ⁊ gaudebit cor vr̄m.tertio ꝑmittēdo aliqō donū ſibi miſſurū:vt ꝑ donū miſſum ſciat ip̄m viuere:⁊ in domo quaſi in dilecti pn̄tia delectet̄.qō donū tūc eſt magis placibile:qñ eſt precioſius ⁊ vtili⁹ ⁊ maioris valoris.⁊ hoc facit xp̄s diſcipulis i euāgelio hodierno:in q̄ ꝑmittit eis ꝙ lꝫ ſe abſentet corporaliter:tñ mittet eis ſp̄m ſctū:q̄ eſt donū p̄cioſiſſimū:q2 p̄mū ⁊ vltimū donoꝝ inſpirādo ⁊ declarando viā veritatis ⁊ vite.Jn iſto ṽo euāgelio btūs Jo.tangit quatuor luculenter:ſcꝫ.
Chriſti abſentationem corporalem.
Doni promiſſionem liberalem.
Mali reprehenſionem generalem.
Boni inſtructionē ſalutarem.

¶ Primū probat aſcēſio glorioſa.Secūdū elargitio gratioſa.Tertiū correctio vigoroſa.Quartū eruditio virtuoſa. Primū in p̄ncipio.Secūdū ibi.ſed ego veritatē dico ⁊c.Tertiū ibi.Et cū venerit ille arguet ⁊c.Quartū ibi.Adhuc multa habeo ⁊c. ¶ Prima pars.

Quantū ad p̄mū vbi tāgit xp̄i abſentationē corporalē.quod ꝓbat aſcēſio glorioſa dicit,vado ad eū ⁊c.Ubi ſciēdū ꝙ qñ aliqs recedit corporal̄r ab amico ⁊ amic⁹ nō ignorat ipſum recedere:⁊ nihil q̄rit ab eo de ſuo receſſu:merito pōt argui:q̄ꝫuis ille q̄ recedit:ſi ſit ver⁹ amic⁹ hoc nō debeat attēdere:ſꝫ ipſuꝫ de ſuo receſſu dꝫ vt melius pōt cōſolari.Scd̄m hoc igit̄ in parte iſta tria poſſum⁹ cōſiderare:ſcꝫ.
Chriſti diſceſſionem.
Diſcipulorum increpationem.
Jpſorum deſolationem.

¶ Quātū ad xp̄i diſceſſionem dicit.Uado ad eū qui miſit me.Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s vidēs diſcipulos triſtari de ſua corporali abſentia ſm Chryſo.eis predixit ſe receſſurū vt eos aliqual̄r cōſolet̄. ¶ Quātum ad diſcipulorū increpationeꝫ dicit. Et nemo ex vobis iterrogat ⁊c.Ubi ſciēdum ꝙ quia xp̄s ante iſtud dixerat diſcipulis.Uenit hora vt oīs q̄ iterficit vos: arbitret̄ obſequiū ſe p̄ſtare deo ita fuerunt cōtriſtati et timidi facti:ꝙ quaſi nō audebant xp̄o aliq̄d dicere:q̄b⁹ quaſi reprehēdēdo dicit ſꝫ Chryſ.ſum receſſur⁹ a vobis ⁊ iturus ad patrem.et tamen videmini negligētes:quia null⁹ ex vobis interrogat me quo vadis. ¶ Quantū ad ipſorum deſolationem dicit.Sed q2 hec locutus ſum vobis ⁊c.Ubi ſciendū ꝙ q2 chriſtus dixerat diſcipulis multa paſſuros diſpendia:⁊ ipſi adhuc more humano erant debiles:quia nondum cōfortati plenarie gratia ſpirituſſancti:timebāt valde vtrum talia ſibi nunciata poſſent viriliter portare:⁊ ſic triſticia replebant̄ quam ſm Chriſoſto.prenunciando ſuaꝫ abſentiā ne ex iſperato ab eis recederet mitigabat. ¶ Sciēdum eſt aūt circa iſtā partē euāgelij in qua fit mētio de reddi

tu xp̄i ad p̄rem ꝯpleta ſua legatiōe: hoc fuit figuratū in angelo Raphael: de q̄ dr̄ Thob.xij.ꝙ poſtq̄ religauit diabolꝰ in deſerto ſupioris egypti: ⁊ poſtq̄ illuminauit tob. antiquū ⁊ ditauit tob. iuuenē: dixit eis tp̄s eſt vt reuertar ad eū q̄ miſit me: vos aūt bn̄dicite deū et enarrate oīa mirabilia eiꝰ. Ubi ſciēdum ꝙ p Raphaelē q̄ interp̄tat̄ ſanās deo. vel medicina dei: intelligi pōt xp̄s ieſus q̄ velut medicina efficaciſſima a pctīs olbꝰ nos ſanauit: iuxta illud p̄s. Miſit v̄bū ſuū et ſanauit eos ⁊ eripuit eos de interiectionibꝰ eorū. Nā deꝰ p̄r v̄bū ſuū. i. filiū voluit tpal'r incarnari ⁊ naſci de virgine vt hoīes pp pctm̄ infirmos ſua virtute ſanaret ⁊ eriperet nos a morte. Jſte dr̄ religaſſe diabolū in deſerto ſupioris egypti: qr̄ p nobis pugil exiſtēs i cruce ip̄m deuicit et religauit in pfundū inferni: q̄ ſignat̄ dr̄ deſertū egypti: qr̄ ibi exiſtentes deſerti ſunt ab oī diuina gr̄a ⁊ ab oī claritate ⁊ ſp in tenebris p̄manebūt. Nā iuxta illd̄. Job.x. Jlla eſt terra tenebroſa ⁊ opta mortis caligine terra miſerie ⁊ tenebrar̄ i qua nullꝰ ordo ſʒ ſempiternus horror ihabitat. Jſte ēt illuminauit tob. antiquū q̄ añ fuerat cecꝰ. Ubi ſciēdū ꝙ p tob. cecū ⁊ antiquū intelligit̄ totū genꝰ humanū ꝙ pp pctm̄ primorū parētū cecū dici poterat: qr̄ amiſerat lumē gratie. iuxta illd̄ Sopho.j. Ambulabūt vt ceci: qr̄ dn̄o peccauerūt. Jſtd̄ ſic culpabil'r excecatū i aduētu ſuo xp̄s illuminauit: iuxta illd̄ Eſa.xxv. Deꝰ ip̄e veniet ⁊ ſaluabit nos tūc aperient̄ oculi cecor̄ ⁊ aures ſurdor̄ patebūt. Nā iuxta illd̄ p̄s. Dn̄s ſoluit cōpeditos dn̄s illuminat cecos. Jſte ēt ditauit Tob. iuuenē ⁊ pauperē. i. genꝰ ēt humanū pp pctm̄ debitis obligatū ſub ſeruitute diaboli vt ſic dicat illd̄ p̄s. Ego ſuʒ paup ⁊ dolēs paup qr̄ nō poterat ſoluere debitū dolēs qr̄ ſub ſuitute diaboli exulatū a gl'ia paradiſi. Xp̄s aūt ih̄s ip̄ʒ ditauit qñ moriēdo ⁊ ſpergēdo ſuū p̄cioſum ſanguinē ſoluit debitū ⁊ a ſeruitute liberās apuit ſibi ianuā paradiſi: vt ſic dicat illud Gen̄.x. Ditauit me dn̄s dote bona ēt hac vice. Signant̄ aūt dr̄ vnꝰ Tob. antiquꝰ ⁊ alter iuuenis: q̄bꝰ ambobꝰ ſubuenit: qr̄ tā hoibꝰ veteris teſtamēti ſignificatis p ātiquū: quā noui ſignificatis p iuuenē paſſio xp̄i ſubuenit. Un̄ Apo.j. Timo.iiij. Spamꝰ i deū viuū q̄ eſt ſaluator oīm hoīm maxime fideliū. Xp̄s inſtar angeli Raphael cōpleto officio ⁊ legatiōe ſua. i. hūano genere redēptor: vincēdo ⁊ religādo diabolū illuminatis ⁊ ditatis hoībus p collationē gr̄e dicere potuit ꝯn̄ter tp̄s ē vt reuertar ad eū q̄ miſit me. Auertat aūt fidelis q̄libet q̄d vadēs ad p̄rē ⁊ relinquēs mūdū corporaliter pſuadeat remanētibꝰ. Nā ſubdit. Uos aūt bn̄dicite deum ⁊ enar. ⁊c. ꝙ q̄libet fidelis dʒ humil'r cū deuotiōe implere. d. illud p̄s. Bn̄dicaʒ dn̄m in omni tp̄e ſemp laus eiꝰ in ore meo. ⁊ illd̄ dañ. iij. Signa ⁊ mirabilia fecit apud me deꝰ excelſus. ¶ Secūda pars.

Sequit̄. Sed ego veritatē dico vobis ⁊c. Ubi tāgit dn̄i pmiſſionē generalē. q̄d pbat elargitio gratioſa. Ubi ſciēdū ꝙ qñ aliquis amicꝰ videt queʒ diligit turbari de ſuo receſſu dʒ ip̄m quātū pōt dulciꝰ cōſolari oſtēdēdo ꝙ eſt vtilis et remāſio dānoſa. Sed hoc igitur in parte iſta tria poſſumꝰ cōſiderare ſcʒ.

Abſentationis actum.
Remanſionis dānum.
Abſentationis fructum.

¶ Quātum ad p̄mū iſtor̄ dicit. Sed ego veritatem dico vobis ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ ſi diſcipuli ſciuiſſent vtilitatem que ſibi debebat euenire de abſētatōe xp̄i: qr̄ miſſio ſp̄ūs ſan. qui eos cōſolaret̄: non fuiſſent triſtati ſed magis gauiſi. Et hoc eſt q̄d dicit xp̄s nō debetis triſtari de meo receſſu corporali a vobis: cuiꝰ cōtrariuʒ eſt. qr̄ triſticia impleuit cor vr̄m ſed ego veritatem dico vobis expedit vobis vt ego vadam. q. d. ſm Chryſoſto. ⁊ ſi militꝫ cōtriſtemini: oportet vos audire me recedere a vobis. Un̄ Luc.xxiiij. Nōne oportuit xp̄m pati et reſurgere a mortuis ⁊ intrare in gloriam ſuam. ¶ Quantum ad remāſionis dānum dicit. Si ego nō abiero ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ q̄ volūt diuinā cōſolationē habere: nō debēt mūdanas q̄rere: ſʒ eas deſpicere ⁊ p nihilo reputare: ⁊ ſic q̄ſi p triſticiā ad cōſolationē venire. vt ſic verificet̄ illud Mat.v. Bea

ti q̄ lugēt qm̄ ꝯſolabunt̄. Un̄ Ber. Delicata eſt nimis diuina ꝯſolatio nec datur hn̄tib⁹ alienā. Et hoc ē qḋ dt̄. Si nō abiero paraclet⁹ nō veniet ad vos. Acſi apte diceret ſꝫ Greg. ſi ab itētiōis vr̄e oculis corp⁹ nō ſubtraho: ad intellectū vos inuiſibilē: per cōſolatorē ſpm̄ nō perduco. ¶ Quātū ad abſentatiōis fructū dt̄. Si aūt abiero mittā eū ad vos. Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s q̄ quātū ad diuinitatē eſt eq̄lis patri: a quo vna cū p̄re procedit ſpūſſctūs: poſt ſuā aſcēſionē ꝓmittit eū diſcipulis miſſuꝝ. vt ſic potuerit dicere illud Luc. xxiiij. Ego mittā ꝓmiſſuꝫ p̄ris mei i vos. qḋ q̄dē ꝓmiſſum erat ſpūſſctūs. ¶ Sciēdū eſt aūt ꝙ lꝫ xp̄s eēt oipotēs ꝛ ſic quātū eſt de potētia abſoluta potuiſſet dare ſpm̄ſctm̄ diſcipulis an̄ ſuam aſcēſionē tn̄ hoc nō fuit cōueniēs: ꝛ iō dixit eis ꝙ expediebat ad hoc vt ſpm̄ſctm̄ haberēt ꝙ iret ad p̄rem. ꝛ primo pp̄ cōueniētiā q̄ dꝫ eſſe inter donū ꝛ dātē. Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s an̄ ſuā reſurrectionē nō habuit corp⁹ glorioſum ꝛ ideo nō habebat totā dignitatē corpis: quātā habuit poſt reſurrectionē: qꝛ igit̄ ſpūſſctūs eſt donū digniſſimū: iō nō fuit conueniēs vt daret̄ a xp̄o niſi qn̄ fuit i ſtatu digniſſimo: qḋ fuit qn̄ habuit corpus glorioſum ad dexterā p̄ris. Un̄ Joā. vij. Spūs nōdū erat datus qꝛ xp̄s nōdū erat glorificat⁹. ¶ Scḋo pp̄ cōueniētiā q̄ dꝫ eē inter donū ꝛ recipiētē. Un̄ ſciēdum ꝙ diſcipuli q̄ debebāt recipere ſpm̄ſctm̄ an̄ xp̄i paſſionē ꝛ mortē nō erāt recōciliati deo: qꝛ p̄ mortē ſuā cū eo xp̄s nos recōciliauit iuxta illud Coll̄. j. In ipſo inq̄t ap̄ls cōplacuit oēm plenitudinē inhabitare: ꝛ p̄ eū reconciliare oia in ip̄m pacificās p̄ ſanguinē crucis: ſiue q̄ in celis ſiue q̄ in terris ſunt: qꝛ igit̄ ſpūſ ſan. non debebat dari niſi reconciliatis: igit̄ ꝛc. ¶ Tertio ꝓpter impedimētū qḋ erat in ap̄lis ad ip̄m recipiēdū. Un̄ ſciēdū ꝙ diſcipuli an̄ paſſionē xp̄i adhuc ſibi more humano inherētes ꝛ gaudētes de ſua p̄ntia: nō eleuabant̄ mētal̄r ad cōſiderādū celeſtia: ꝛ iō nō diſponebant̄ ad receptionē ſpūſſan. xp̄o aūt recedēte ſibi inherebant inuiſibil̄r. ꝛ quodā amore ſpūali in eum eleuabant̄ qḋ diſponebat eos ad receptionē ſpūſſan. ꝛ ſic non fuit cōueniēs ꝙ an̄ mortē ſuā daret ſpm̄ſan. Un̄ in p̄ſona xp̄i loquit̄ Aug. d. Si alimēta terrena q̄b⁹ vos alui nō ſubtraxero: et ſolidū cibū nō eſurieritis: ſꝫ carni carnal̄r adheſeritis: capaces ſpūs non eritis.

¶ Tertia pars.

Sequit̄. Et cū venerit ꝛc. Ubi tangit mali reprehenſionē ḡnalē: qḋ ꝓbat correctio vigoroſa. Ubi ſciēdum ꝙ qn̄ aliq̄s vult ordinate rep̄hēdere aliquē primo dꝫ rep̄hēdere ḡnal̄r vitia: poſtmodū in ſpeciali dꝫ deſcēdere ad illa q̄ tāgūt illū magis in ſpeciali. quē modū dicit xp̄s ꝙ tenebat ſpūſſctūs. Scḋm hoc igit̄ in p̄te iſta duo poſſum⁹ ꝯſiderare. Primo rep̄hēſionē ſumptā ḡnal̄r. Secūdo explicitā ſingulariter. ¶ Quātum ad p̄mū dicit. Et cum venerit ille ꝛc. vbi ſciēdum ꝙ lꝫ xp̄s dicat ſpm̄ſan. arguere mūdū: nō tn̄ ꝓpter hoc excludit q̄n ipſe mūdū arguerit: cū indiuiſa ſint op̄a trinitatis: ſꝫ dat̄ intelligi ꝙ ſpūſſan. datus ap̄ls aufert ab eis timorē ꝛ dat eis audatiā ſꝫ Aug. rep̄hēdēdi p̄ctōres. Dicit igit̄ cū venerit ſpūſſan. arguet hoies de iuſticia quā nō habēt: ꝛ de iudicio qḋ nō timēt. ¶ Quātū ad ſcḋm dicit. De pctō q̄dē ꝛc. Ubi tria explicat ſcꝫ rep̄hēſionē culpe īficiētis iuſticie deficiētis. ꝛ iudicū nō terrētis. ¶ Quātū ad p̄mū dicit. De pctō q̄dē qꝛ nō crediderūt i me. Ubi ſciēdū ſm Aug. ꝙ h̄ pctm̄ accipit̄ ꝓ pctō infidelitatis de quo ſpāliter rep̄hēdent̄ hoies mūdani tanq̄ de illo qḋ eſt fundamētū oim malorū. ¶ Sciēdū eſt etiā ꝙ ſignāter xp̄s dicit: qꝛ nō crediderūt i me. Unde ſciēdum ꝙ aliud eſt credere deuꝫ: aliud deo: aliud in deum. credere deū: eſt credere eū oipotētē ꝛ p̄miatorē bonorū: ꝛ punitoꝝ maloꝝ. iuxta illḋ Heb. xj. credere eīm opꝫ accedētes ad deū qꝛ eſt ꝛ inq̄rētib⁹ ſe remuneratorē fieri. credere aūt deo eſt credere v̄ba eē q̄ dicit. iuxta qḋ de abraā dr̄ Gen̄. xv. Credidit abraā deo et reputatū eſt ei ad iuſticiā. vnde Eccl̄i. ij. Qui timēt deū nō erūt icredibiles v̄bo illius Credere v̄o in deū eſt credēdo eū amare ꝛ firmiter ei inherere ꝛ de tali dicit xp̄s Jo. v. Ois q̄ viuit ꝛ credit in me nō morit̄ in eternū. ¶ Quātū ad rep̄hēſionē iuſticie deficientis dt̄. De iuſticia

ꝓo ſcʒ arguet ſpũs ſanctꝰ mũdũ quã nõ
hʒ:qꝛ nõ credit qd̄ nõ videt:vos aũt ha-
betis:quia creditis etiaʒ qd̄ nõ videtis:
cuius ſignũ eſt quãtũ ad diuinitatẽ quã
in me creditis ⁊ quãtũ ad humanitatem
quia ad patrẽ vado ⁊ iam non videbitis
me:⁊ tñ in me credetis:⁊ qꝛ mũdus hoc
nõ in me credit idͦ de hac iuſticia argue-
tur.de iſta iuſticia dicitur.j.pe.j.vbi lo
quens de chriſto dicit.quem cum nõ vi-
deritis diligitis quem nũc quoqʒ nõ vi
dẽtes creditis:credẽtes aũt exultabitis
leticia ienarrabili ⁊ glorificata reportã
tes finem fidei vr̄e ſalutem aiarũ veſtra
rum.Alio modo poteſt exponi hec parti
cula de iuſticia xp̄i quaʒ habuit in vita.
Ubi ſciendũ ꝙ xp̄s in vita ſua fuit iuſtiſ
ſimꝰ ⁊ ꝑfectiſſimus oi ꝟtute vt ſic de ip̄o
dici potuerit illud ps̄.Juſtus dñs ⁊ iuſti
ciã dilexit eq̃tatẽ vidit vultꝰ eiꝰ.hãc aũt
iuſticiã nõ credebãt hoies eẽ i xp̄o:ſʒ ip̄ʒ
reputabant iniuſtũ et malũ iuxta illud.
Jo.viij.Demoniũ habes ⁊ idͦ de iſta iu-
ſticia quã nõ crediderũt i xp̄o:a ſpũ ſan.
merito reprehẽdunt̃.¶ Quãtũ ad repre
henſionẽ iudicij nõ terrẽtis dicit.De iu
dicio aũt qꝛ princeps huiꝰ mũdi iã iudi
catus eſt.Ubi ſciẽdũ ꝙ ſm̄ Aug.diabo-
lus dr̄ princeps huius mũdi.i.iniquorũ
qui corde non habitãt niſi in hoc mũdo
quẽ diligant.Jlle aũt merito põt argui:
q̇ adheret alicui ꝯdẽnato maxie et qñ eſt
ita debilis potẽtie ꝙ nõ põt eũ vicere ſʒ
ab eo vinci.Cũ igit̃ diabolus ſm̄ Aug.
de ꝟbis dñi:lʒ in mundo ꝑmittat̃ a deo
ad noſtrũ exercitiũ:ip̄m tamẽ ſi volumꝰ
poſſumus vincere.et eſt cũ ſuo exercitu
iudicatꝰ.igit̃ merito poſſunt argui q̇ ip̄ʒ
ſequuntur ⁊ iudiciũ diuinum nõ timẽt.
¶ Quãtũ igit̃ ad iſtas tres reꝑhẽſiões
factas mundo ꝑ ſpm̄ ſan.vt ipſas hoies
caueãt loquit̃ Au.ſup Jo.d.Credãt ita-
qʒ hoies in xp̄m ne arguant̃ de pctõ inſi
delitatis ſue quo pctã oia detinent̃.trãſ-
eant in numeꝝ fideliũ ne arguãt̃ de iniu
ſticia eoꝝ ꝙ iuſtificatos nõ imitant̃.ca-
ueãt futurũ iudiciũ:ne cũ mũdi ꝑncipe
iudicent̃:quẽ iudicatũ imitant̃.¶ Sciẽ
dũ eſt aũt circa iſtã partẽ principalẽ in q̃
ſit mẽtio de pctõ.ſ.infidelitatis:et de iu-
ſticia ⁊ de iudicio ꝙ loquẽdo moralr̃ hõ
dʒ pctm̄ vitare qꝛ pctm̄ ſeparat hoiem a
deo ⁊ ꝑuat ip̄ʒ viſiõe diuine.iux̄ illd̄ Eſa.
lix.Iniq̃tates vr̄e diuiſerũt inter vos ⁊
deũ vr̄m:⁊ peccata veſtra abſcõderũt fa-
ciꝰ eius a vobis Un̄ Eccl̄i.xxj.Quaſi a
facie colubri fuge peccata.⁊ ſi acceſſeris
ad illa ſuſcipiẽt te dentes leonis dẽtes
eiꝰ interficientis aias hoim.Lʒ aũt oia
peccata debeamꝰ vitare generaliter tñ
in ſpeciali pctm̄ infidelitatis qꝛ eſt prin
cipiũ oim malorum et grauiſſime punit̃
a deo.hoc autẽ fuit figuratũ Exo.xxxij.
Ubi ſentẽtialr̃ dr̄ ꝙ cũ aarõ ad petitio-
nem ppl̄i feciſſet vitulum cõflatilẽ queʒ
ppl̄s adorauit dixit dñs ad Moy.q̇ erat
cũ ipſo in mõte.Uade ⁊ deſcende:pecca
uit ppl̄s tuꝰ quẽ eduxiſti de terra egypti:
fecerũtqʒ vitulum cõflatilem ⁊ adoraue
rũt quẽ vidẽs Moy.⁊ arripiẽs vitulũ cõ
buſſit ⁊ ꝯtriuit vſqʒ ad puluerẽ quẽ ſpſit
i aquã ⁊ dedit ex eo bibere filijs iſrl̄ ꝑce
pitqʒ filijs leui:q̇ i hoc peccato nõ ꝯſen-
ſerũt ꝙ ſumptis armis interficerẽt tãti
ſceleris noxios ⁊ iterfecerũt i die illa q̃
ſi vigititria milia hoiʒ Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ fi
lios iſrl̄ itelligi poſſunt xp̄iani fideles:
q̃s Moy.i.xp̄s eduxit de egypto ideſt de
tenebra pctõꝝ.Un̄ Deutero.iiij.Nos
aũt tulit dñs ⁊ eduxit de fornace ferrea
egypti vt haberet ppl̄m hr̄ditariũ.ſicut
fit i p̄nti die.Sʒ tñ ml̄ti ſunt miſerabiles
⁊ ingrati tãti bñficij deũ obliuiſcẽtes.et
inſtar idololatraꝝ ⁊ īfideliũ ſibi fabricãt
ꝯflatilẽ vitulũ quẽ adorãt dũ plꝰ mũda-
nis ſeruiũt q̃ xp̄o.q̇ eos ꝓprio ſanguine
acq̇ſiuit.Sʒ aduertat peccator miſerri-
mus ſic oblitꝰ dei ſui: ⁊ magis reuerẽs
iſtis mũdanis q̇d dr̄.Nã dr̄ ꝙ Moy.vitu
lũ cõflatilẽ quẽ adorauerãt cõminuit in
puluerẽ:⁊ miſcẽs cũ aq̃ dedit ppl̄o ad bi
bẽdũ:ſic accidet miſero peccatori:ꝙ iſte
res tp̄ales q̇bꝰ fuit deditꝰ cõminuent̃ in
puluerẽ:dũ.ſ.quãtũ ad ſe ad nihilũ redi
gent̃:qd̄ erit i morte vbi diuitie nõ pote
rũt eũ liberare:q̇ tñ ſibi dabunt̃ in potũ:
dũ ꝑ ipas eternalr̃ cruciabit̃.Un̄ Luc.
xvj.Mortuꝰ eſt diues ⁊ ſepultꝰ eſt i iſer-
no.¶ Sciẽdũ eſt ẽt ꝙ hõ dʒ habere iuſti
ciã.iuxta illud Eccl̄i.ij.Filij accedẽs ad
ſuitutẽ dei ſtat i iuſticia ⁊ timore ⁊ ꝑpara
aiam tuã ad tẽtationẽ.q̃re:qꝛ Prouer.xj.

Nō pderūt diuitie in die vltionis:iuſticia aūt liberabit a morte.Nā oēs diuitie q̄ ſunt ī mūdo:q̄tū ē de ſe hoiez nō liberarēt.ſ.a morte penaꝝ inferni.ꝙ tn̄ facit iuſticia ſi ī hoie ſit iūcta.hoc aūt fuit figuratuz Dan̄.vj.Ubi ſniaľr dr̄ qꝺ cū ad ꝓcuratiōez aliquoꝝ inuidētiū Dan̄.rex dari⁹ feciſſet eū mitti ī lacū leonū vt deuoraret̄ ab eis:iuit ī craſtinū ad vidēduz ſi mort⁹ eſſet quē viuū et ſanū reperiēs: admirat⁹ fuit cui dixit Dan̄.deus miſit angelū ſuū ⁊ cōcluſit ora leonū ⁊ nō nocuerūt mihi qꝛ coraz eo iuſticia inuēta ē in me.Ubi ſciendum ꝙ ꝑ Dan̄.q̄ vir deſideriorꝝ dict⁹ ē intelligit̄ q̄libet fidelis xp̄ian⁹ q̄ toto corde deſiderare dꝫ eſſe cōiūct⁹ cū deo:ad cui⁹ imaginē ē creat⁹.d. cū p̄s.Quēadmonū deſiderat ceruus ad fontes aquaruz ita deſiderat aīa mea ad te deus.Per lacū aūt leonū intelligi pōt hic mūd⁹:q̄ ē lac⁹ miſerie:qꝛ ī ipſo ſemꝑ ſum⁹ in miſerijs ⁊ tribulatiōib⁹ multis. Signāter aūt dr̄ lac⁹ leonū hic mūd⁹:qꝛ in ip̄o ad noſtrū exercitiū habitāt demones nos tentātes ⁊ deuorare volētes:ſignificati ꝑ leones feroces iuxta illud.j. Pe.v.Aduerſari⁹ veſter diabol⁹ tāq̄ leo rugiēs circuit q̄rēs quē deuoret.In iſto igit̄ lacu id ē mūdo.poſit⁹ ē hō ad ꝓcurationē diaboli.Qui aūt vult ꝑicula leonū i.demonū.⁊ mortē ſp̄ualē in hoc mundo et eternalē in alio euadere.opꝫ ꝙ inſtar Dan̄. habeat iuſticiā: ⁊ tali mittit deus angelū defenſorē q̄ eū liberat ne interficiat̄:vel ledat̄ ab hoſtib⁹ eū volētib⁹ deuorare.Un̄ p̄s.Immittit angel⁹ dn̄i ī circuitu timentibus eum et eripiet eos.Et Prouer.xj.Iuſt⁹ de anguſtia liberat⁹ ē:⁊ tradet̄ impi⁹ ꝓ eo.¶ Sciēdū ē etiā ꝙ hō debet vitare iudiciū diuinū qꝺ ſcit certitudinaľr futuꝝ iuxta illꝺ Iob.xix.Fugite a facie gladij qm̄ vltor iniquitatū gladi⁹ eſt ⁊ ſcitote eſſe iudiciū.Un̄ ad Ro.ij. Exiſtimas aūt hoc o hō q̄ iudicas eos q̄ talia agūt ⁊ facis ea:qꝛ tu effugies iudiciū dei.q.d.nullo mō qꝺ cognoſcēs p̄s.⁊ ip̄m ꝯtimeſcēs dicebat.Nō intres in iudiciū cū ſuo tuo dn̄e:qꝛ nō iuſtificabit̄ in ꝯſpectu tuo oīs viuēs.Iſte iudex faciēs iſtud iudiciū pōt figurari ꝑ dꝺ:de quo.dr̄ ij.Reg.viij.Faciebat quoq̄ dꝺ iudiciū ⁊ iuſticiā oī populo.Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ dauid q̄ interpretatur decorus aſpectu ⁊ manu fortis intelligit̄ xp̄s.q̄ decorus aſpectu fuit ꝓpt̄ ſanctitatē ⁊ manu fortis ꝓpter inſuperabilē poteſtatē:iuxta illud.j.Re. j.Nō eſt ſanctus vt eſt dn̄s.neq̄ enim eſt alius extra te ⁊ nō eſt fortis ſicut de⁹ nr̄ iſtud dr̄ facere iudiciū ⁊ iuſticiā:qꝛ ipſe hꝫ totū mūdū iudicare.Un̄ p̄s.Parauit in iudicio thronū ſuū ⁊ ip̄e iudicabit orbē terre ī eq̄tate iudicabit ꝑplos ī iuſticia.Quale aūt ſit ſuū iudiciū ⁊ q̄ iuſtuz dr̄ figuratiue Apo.xj.Aduenit ira tua et tēpus mortuoꝝ iudicari ⁊ reddere mercedē ſeruis tuis ꝓphetis ⁊ ſc̄tis ⁊ timētib⁹ nomen tuuz puſillis ⁊ magnis ⁊ exterminandi eos q̄ corruperūt terrā.Ubi aduertere poſſum⁹ diuerſitatem ſtipendiorum que dant̄ diuerſis hoibus ſm diuerſitatem operū.Nā iuſtis ⁊ bonis dat mercedē retributionis eterne: pctōres aūt exterminat in ꝓfundū inferni.iuxta illud qꝺ ipſe dicit Matth.xxv.Ibūt inquit hi.i.peccatores in ignem eternū.iuſti aūt in vitā eternaz.Quare aūt ſit iſta ſtipendiorum diuerſitas.quia in hoc mūdo diuerſimode operati ſunt:⁊ iō debēt recipere ſicut laborauerūt.iuxta qꝺ xp̄s dt̄ Apo.xxij.Ecce venio cito:⁊ merces mea mecū ē reddere vnicuiq̄ ſꝫ opa ſua.

¶ Quarta pars.

Equit̄. Adhuc multa habeo ⁊c.Ubi tāgit boni inſtructionem generalē:qꝺ ꝓbat eruditio vigoroſa.Ubi ſciēdū ꝙ q̄ alios vult inſtrue dꝫ reſpicere capacitatē audientiū et ſm ꝙ ſunt capaces eos debet inſtrue:qꝛ igit̄ diſcipuli nō erant capaces dictoꝝ xp̄i:qꝛ nōduz illuſtrati lumie ſp̄uſſancti:ideo ꝓmittit eis ꝙ ſp̄uſſan.docebit eos cū venerit.Et ſm hoc hic quatuor poſſum⁹ ꝯſiderare.ſ.

Collegij debilitatem ad capiendum.
Paracleti viuacitatē ad dirigendum.
Dicti neceſſitatem ad credendum.
Chriſti celebritatem ad reuerendum.

¶ Quantū ad primū iſtorū dicit.Adhuc multa ⁊c.Ubi ſciēdū ꝙ doctrina dꝫ eſſe ſm capacitatē gentiū:qꝛ paruis legēda ſūt groſſiora:magnis aūt ſubtiliora.Un̄ Apoſt.di.j.Cor.iij.Nō potui vobis loq̄

quaſi

quaſi ſpũalib⁹:ſʒ q̃ſi carnalib⁹:tã q̃ paruulis i xp̃o lac vobis potũ dedi nõ eſcã.q.d.iꝑfectꝫ hõ dʒ loq̄ facilia ad capiẽdũ ſignificata ꝑ lac qḋ ſine difficultate bibit̃ ꝑfectꝫ aũt ſubtilia ſignificata ꝑ eſcã durã:⁊ h̓ eſt qḋ d̾t:Adhuc m̄lta alta ⁊ ſubtilia habeo vob̃ dicere ſʒ nõ poteſtis portare mõ:q₂ nõdũ eſtis capaces. ¶ Quãtũ ad pacleti viuacitatẽ ad dirigẽdũ d̾t. Cũ aũt vẽerit ⁊c. Ubi xp̃s p̾io cõmẽdat iſtũ doctorẽ.ſ.ſpm̃ ſctm̃ a nobilitate eſſẽdi:q₂ d̾t eũ ſpm̃ veritatis:q̇ iõ ſpũs ỽitatis d̾r q₂ a p̃re ⁊ filio q̇ ỽitas ẽ eternal̾r ꝓcedit. ¶ Scd̓o cõmẽdat eũ a mõ docẽdi:q₂ docebit celerit̃ vtil̾r ⁊ vniuerſal̾r: celeriter:cũ d̾t cũ venerit.q.d.ita celeriter docet:q̃ ſtatim q̄ñ venerit vos docebit.Uñ Greg.in omel.penul.d.Audi q̇lis ẽ iſte artifex.ſpũs.nulla ad docendũ mora igit̃ ſʒ mox vt tetigerit mẽtẽ docet: imo ip̃ʒ tetigiſſe docuiſſe ẽ. ¶ Quãtũ ad doctrinã vtilẽ d̾t docebit vos veritatẽ: qḋ ẽ q̄ñ ꝑ ſpm̃ſctm̃ diffuſũ i cordib⁹ nr̃is ỽa ⁊ bona itelligũt̃:⁊ itellecta appetũt̃. ¶ Quãtũ ad ei⁹ doctrinã vniuerſalẽ d̾t oẽm ỽitatẽ.Ubi ſciendũ q̃ ſpũſſan.oẽm ỽitatẽ ad ſalutẽ neceſſariã docuit ap̄l̓os q̄ñ venit in eos in abũdãtiã.ſ.fidei.Uel põt dici:docebit vos oẽʒ veritatẽ q₂ gñaliter loquẽdo triplex ẽ veritas.ſ.doctrine vite ⁊ iuſticie.docet igit̃ p̾io ỽitatẽ doctrine dũ docuit q̇d credẽdũ.⁊ iõ ſibi dicere poſſumus illud Mat.xxij.Magiſter ſcimus q₂ verax es ⁊ viã dei in ỽitate doces. ¶ Scd̓o docuit ỽitatẽ vite dũ docuit q̇d agẽdũ de q̃ dixit rex Ezechias Eſa.xxxviij.Obſecro dñe memento q̃ſo quõ ambulauerim corã te in veritate:⁊ in corde ꝑfecto:⁊ qḋ bonũ ẽ i oc̄l̓is tuis fecerim. ¶ Tertio docuit nos veritatẽ iuſticie:q̄ñ docuit quõ ẽ ad proximũ ſe habẽdũ:q₂ ad proximũ dʒ benigne ⁊ ſꝫm iuſticiã ſe habere iux̃ illud Prouer.xviij.Accipe ꝑſonã ip̄iꝫ in iudicio nõ eſt bonũ vt declines a ỽitate iudicij. ¶ Quãtum ad dicti neceſſitatẽ ad h̓ credẽdũ d̾t.Nõ eñ loquet̃ ⁊c. Ubi ſciẽdũ q̃ q₂ xp̃s dixerat ap̄l̓is.q₂ docebit vos oẽʒ veritatẽ:vt hoc certitudinal̾r credãt oñdit q̃ aliud loq̇ nõ p̄t niſi veritatẽ : q₂ cũ ip̃e ꝓcedat a filio q̇ ẽ ỽitas ⁊ nõ loq̇t̃ a ſemetip̃o ſʒ a filio nõ p̄t loq̄ nec docere niſi ỽitatẽ. ¶ Quantũ ad xp̄i celebritatẽ ad reuerẽdũ d̾t.Jlle me clarificabit ⁊c.vbi p̾imo ponit iſti⁹ celebritatis actũ ſcd̓o cauſaꝫ ¶ Quantũ ad actũ d̾t.Jlle me clarificabit.i.me glorioſaꝫ oſtẽdet corã mundo. Ubi ſciẽdũ ſꝫ Au.q̃ gl̓ia ẽ frequẽs fama cũ laude.Jſta tñ gl̓ia aliq̄ñ p̄t eẽ falſa:⁊ h̓ trib⁹ modis.p̾mo q̄ñ laudãtes errãt in reb⁹ ſcꝫ q̄ñ putãt illud qḋ ẽ bonũ eẽ malũ vl̾ ecõuerſo.ſcd̓o q̄ñ laudãtes nõ errãt i reb⁹ q₂ bñ ſciũt diſcernere q̇d ſit bonũ:⁊ q̇d malũ:tñ errãt i hoib⁹:q₂ putant aliq̄ñ eẽ bonũ illũ q̇ ẽ mal⁹ vl̾ ecõuerſo. tertio poſſunt errare vtroq̃ mõ.Spũs igit̃ ſctũs clarificãdo ⁊ reddẽdo xp̃ꝫ gl̓ioſũꝫ mũdo:nullo iſtoꝝ modorũ errare potuit cũ ſit ſapiẽtie infinite:⁊ ꝑ ꝯñs laus ſua annunciata de xp̃o ſimpl̾r fuit vera. ¶ Quãtũ ad iſti⁹ celebritatis cãꝫ d̾t:Q₂ de meo accipiet ⁊ annũciabit vob̃.Ubi ſciẽdũ q̃ ſpũſſan.al̾r accepit eſſe a deo ⁊ al̾r creatura.Nã creatura ſic accepit eẽ a deo q̃ nõ ẽ ip̃e de⁹.Spũs aũt ſctũs ſic accepit eẽ a p̃re ⁊ filio q̃ ẽ idẽ cũ eis in eſſentia.⁊ iõ ſꝫ Au.nõ ẽ minor filio.Dicit igit̃ ſpũſſanct⁹ me clarificabit:⁊ hoc eſt cõueniẽs q₂ de meo accipiet.i.de me ꝓcedit.q̇ autẽ eſt ab alio dʒ clarum facere ⁊ glorificare illũ a quo ẽ.igitur debet me clarificare ſicut ego patrẽ clarifico a quo eternal̾r naſcor. ¶ Quid aũt annũciet nobis ſpũſſanctus audi ipſũ dicẽtẽ Eſa.xlij.Que p̾ma fuerũt.Ecce venerũt noua quoꝝ ego annũcio anteq̃ oriãtur audita vobis faciã.Nã nobis annũciat deſiderata de xp̃o a ſanctis patribus:q₂ iam xp̃s fuit immolat⁹ et paſſus:noua quoq̃ nobis annũciat ſcꝫ ex paſſiõe xp̄i apertionem ianue paradiſi:nobis etiaꝫ annunciat que ventura ſunt anteq̃ oriãtur ſcꝫ gloriã paradiſi quã expectamus de qua expectatione loquit̃ Petrus.ij. cano.iij.d.Nouos ỽo celos ⁊ nouã terram ⁊ promiſſa ipſius expectamus in q̇bus iuſticia habitat:que autẽ ſint iſta ꝓmiſſa dicitur Jac.j.Beat⁹ vir q̇ ſuffert tẽtationẽ q̃m cum probatus fuerit accipiet coronã vite quã repromiſit de⁹ diligẽtibus ſe.Ad quam coronam ⁊c.

¶ Dñica.v.poſt paſcha.Euãgel.xxxv.

AMen amē dico vobis ſi q̇d petieritꝫ patrē i noīe meo dabit vobis ꝛc. Jo.16. Nos videmꝰ ꝑ experientiā ꝙ q̄tuor ſūt inter alia q̄ faciūt hoīez gratioſuꝫ ꝛ diligibilē alteri. ¶ Primū ē mūeris liberalitas. Nā qñ hō mltū ē liberalis i largiēdo: talis ḡtioſꝰ efficit̃ et amicꝰ. iux̄ illō Prouer. xix. Mlti colūt pſonā potētꝭ ꝛ amici ſūt dōa retribuētis. ¶ Scdꝫ ē amoris fidelitas. Nā qñ vnꝰ diligit veracit̃ aliū ꝛ ſine fictiōe ab eo diligitur: tūc inter eos amicitia ꝯfirmat̃: ſicut ptꝫ de ionatha ꝛ dō dō qꝛ vidēs ionathas ꝙ diligebat̃ a dō: ꝛ ipē diligebat eū. iux̄ illō. j. Regū. xviij. Nā ionathe colligata ē aīa dauid: ꝛ dilexit eū ionathas q̄ſi aīaꝫ ſuā. ¶ Tertiū ē gn̄is nobilitas. Nā qñ hoīes ſunt magꝭ gn̄oſi ꝛ meliꝰ morigerati: tūc ſt̃ magꝭ placibiles. ſicut ptꝫ Dan. j. de nabucho. rege q̇ ordinauit cū ſeruis ſuis ꝙ introducerēt de filijs iſrael ꝛ de ſemine regio ꝛ tyrānoꝝ id eſt magnatoꝝ ꝛ nobiliū: pueros in q̇bꝰ nō eēt macula ꝛ decoros forma vt nutriētur in palatio regis ꝛ tanq̄ accepti ſibi: ꝛ gratioſi: ſtarent in ꝯſpectu eiꝰ. ¶ Quartū eſt ſapiētie claritas. Nā qñ aliq̇s eſt prudēs ꝛ ſapiens: eſt magis acceptꝰ hoībꝰ: q̄ ſi eſſet ſtultꝰ iuxta illud Prouer. xiiij. Acceptꝰ eſt regi miniſter intelligēs. Ut igit̃ xp̄m diligamꝰ ꝛ q̄ꝗ nobis gratioſum ꝛ placabilem: beatꝰ Jo. in euāgelio hodierno tāgit de ipſo quatuor predicta. Nam tangit.

Largitatis munificentiam diffuſiuam.
Charitatis beniuolentiam amatiuam.
Dignitatis excellentiam proceſſiuam.
Claritatis intelligentiam cognitiuam.

¶ Primū ꝓbat exhibitio liberalis. ſcdꝫ dilectio ſpūalis: tertiū emanatio ſingl'aris: quartū intellectio gn̄alis. ¶ Primū in pn̄. ſcdm ibi. hec in ꝓuer. locutꝰ ſum. tertiū ibi exiui a p̄re ꝛc. quartū ibi. dixerunt ei diſcipuli ꝛc.

¶ Prima pars.

QUātū ad p̄mū vbi tāgit largitatis munificētiā ꝛc. d̄r. Amē amē dico vob. ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ hō q̇ vult aliq̇d petere: dꝫ inť alia attēdere tria. ¶ Primū ē ꝙ ſciat illū ex q̇ dꝫ petere eē liberalē ꝛ volūtariū ad ſibi dādū: vt ſic ſperet ꝙ ſibi dicat illud. ij. Reg. xix. Oē qđ petieris a me impetrabis. ¶ Scdm ē ꝙ expectet ꝛ ꝯſideret tp̄s cōueniēs ad petēdū. Nō eñ qđ lꝫ tēpus eſt aptum ad petēdum aliq̇d ab aliquo vtputa qñ eēt melācholicus: ſꝫ magis qñ eſt hilaris ꝛ iocundus: ſicut fecit regina heſter: de qua d̄r ſiālr̃ Heſter. v. ꝙ vidit regem aſſuerum in bona diſpoſitiōe animi ꝛ itrauit ad eū. cui dixit rex q̇d vis regina heſter: q̄ eſt petitio tua: ēt ſi dimidiā regni partē petieris: dabit̃ tibi. Uñ Eſa. xlix. In tp̄e bn̄placito exaudiui te. ¶ Tertiuꝫ eſt ꝙ debet petere rē iuſtam Nam qñ aliquid vile ꝛ iniuſtum peteret: nō deberet exaudiri. Ad quod monebat Tob. filium ſuū. tob. iiij. c. Omni tp̄e bn̄dic deuꝫ ꝛ pete ab eo vt vias tuas dirigat: et omnia conſilia tua in ipſo permaneant. Scdm hoc igitur i parte iſta tria poſſumus conſiderare ſcꝫ.

Dantis promptitudinem.
Temporis aptitudinem.
Donis magnitudinem.

¶ Quātū ad primum dicit. Amen amē dico vobis ꝛc. Ubi ſciēdum ꝙ xp̄s recedēs a diſcipulis: volens eos ꝯfortare: ꝛ eis oñdere ꝙ nō fraudabūt̃ a petitiōibꝰ ſuis: nec indigebūt mediatore oñdit eis ſm Chry. ꝙ virtute noīs ſui q̇cq̇d petierint impetrabunt. ¶ Quantum ad tp̄is aptitudinem dicit. Uſq̧ mō nō petiſtis quicq̄ ꝛc. vbi ſciēdum ꝙ petitio ad hoc vt exaudiatur debet fieri in virtute noīs xp̄i: illud ergo tp̄s eſt aptum ꝛ cōgruum ad petendum quo nomen xp̄i ē clare cognitum ꝛ diuulgatū: qđ quidem tp̄s poſt reſurrectionem xp̄i ꝛ aduētum ſpūſſan. qui cōfortās diſcipulos eos fecit fortes ꝛ promptos ad nomen xp̄i viriliter p̄dicādū. Dicit igitur vſq̧ mō. i. vſq̧ ad tp̄s iſtud quo fui vobiſcū: nō petiſtis quicq̄ i noīe meo: qꝛ virtꝰ noīs mei fuit vobis ignota ſꝫ cū nota fuerit petite ſm Tho. cū obtinēdi fiducia ꝛ obtinebitis qđ petetꝭ cū magna leticia. ¶ Quātū ad doni magnitudinē dicit. Ut gaudium vr̄m ſit plenū. Ubi ſciēdū ꝙ hō dꝫ a deo petere p̄cipalr̃ illud propter qđ eſt creatꝰ qđ

q̃dẽ ẽ regnũ dei qꝛ ad ei⁹ petitionẽ ⁊ adeptionẽ oĩa alia ↄ̃ſequunt̃.iux̃ illd Mat. vij. Primũ q̃rite regnũ dei:⁊ h̃ oĩa adijciãt vob̃ i q̃ regno iuenit̃ gaudiũ vr̃z.iuxta illd. Eſa.lj.Gaudiũ ⁊ leticia iueniet̃ in ea gr̃arũ actio ⁊ vox laudis. Sciẽdũ ẽ autẽ circa iſtã ptẽ p̃ncipalẽ i q̃ ſit mẽtio de gaudio:ꝙ iuenio triplex gaudiũ.ſcȝ.
Uacuũ ⁊ perincioſum.
Imperfectum ſed gratioſum.
Perfectum et glorioſum.
¶ Prĩo iuenio gaudiũ vacuũ ⁊ p̃nicioſũ ⁊ iſtd eſt gaudiũ hoim mũdanoꝝ:q̃ñ q̃dẽ dr̃ p̃nicioſuȝ qꝛ nullã hȝ ſtabilitatẽ de q̃ dicit Job.Job.xx.Hoc ſcio a p̃ncipio ex q̃ poſit⁹ ẽ hõ ſup terrã ꝙ la⁹ impioꝝ breuis ſit ⁊ gaudiũ hypocrite ad inſtar puncti. ¶ Scđo iuenio gaudiũ imp̄fectuȝ ſȝ gratioſum.⁊ hoc eſt gaudiũ ſp̄ũalis gr̃e hoĩs adhuc ex̃ñtis in mũdo. Et hoc gaudiũ p̄rio eſt i ſpe futuroꝝ bonoꝝ:de q̃ dr̃ Luc.x. Uerũtñ in hoc nolite gaudere ꝙ ſp̄ũs ſubijciunt̃ vob̃ gaudete aũt ꝙ noĩa vr̃a ſcripta ſunt i celis. ¶ Scđo ẽ in adoptione virtutũ ⁊ donoꝝ.de q̃ dr̃ Eſa.lxj. Gaudẽs gaudebo in dño ⁊ exultabit aĩa mea i deo meo:qꝛ iduit me veſtimẽto ſalutis ⁊ idumẽto iuſticie circũdedit me ⁊ quaſi ſp̄õſuȝ decoratũ corona ⁊ q̃ſi ſponſam monilib⁹ ſuis. ¶ Tertio eſt gaudiũ de p̄peſſiõe maloꝝ:de q̃ dr̃ Act.v. Ibãt ap̄li gaudẽtes a cõſpectu ↄ̃cilij:q̃m digni habiti ſũt p̄ noĩe ieſu ↄ̃tumelias pati.p̄pter qđ.d. Apo.ij. Coꝝ.xij. Libẽter igit̃ gl̃iabor i infirmitatib⁹ meis vt ihabitet i me v̄t⁹ xp̄i. ¶ Tertio iuenio gaudiũ p̄fectũ ⁊ glorioſuȝ.⁊ hoc eſt gaudiuȝ eternalis gl̃ie qđ q̃dẽ dr̃ plenũ p̄rimo qꝛ iplet ⁊ ſatiat hoĩs appetitũ iux̃ illd pſ. Satiabor cũ appuerit gl̃ia tua. ⁊ alibi. Adiplebis me leticia cũ vultu tuo.ſcđo qꝛ cũ dilectiõe ⁊ clara viſiõe.tertio qꝛ purum ſine admixtione ↄ̃trarij.Uñ Apoc. xxj. Abſterget de⁹ oẽȝ lachrymã ab ocul̾ eoꝝ:⁊ mors vltra nõ erit neq̧ luct⁹ neq̧ clamor:neq̧ dolor erit vltra. ¶ Quarto qꝛ ſecurũ ⁊ ſine amiſſione:iuxta illud Jo.xvj. Iteꝝ aũt videbo vos ⁊ gaudebit cor veſtrũ ⁊ gaudiũ vr̃ȝ nemo tollet a vobis. ¶ Quale aũt ſit iſtud gaudiũ dicit Au.j.de trinitate.Hoc inq̃t ẽ plenũ gaudiũ vr̃m quo ampli⁹ nõ eſt frui trinitate dñi ad cui⁹ imaginẽ facti ſum⁹. ¶ Sciẽdũ ẽ ãt circa iſtã ptẽ in q̃ ſit mẽtio de obtinẽdo.ꝙ hõ qđ vult exaudiri a dño:dȝ p̄ ſe ip̄o rogare.qꝛ forte ſi rogaret p̄ alijs ipſi forte eſſent idiſpoſiti q̄re fȝ Au. Nõ mereret a deo exaudiri. Uñ dixit d̄ñe. orãti p̄ pp̄lo Hie.vij. Noli orare p̄ pp̄lo hoc:nec aſſumes p̄ eo laudẽ ⁊ orationẽ ⁊ non obſiſtas mihi:qꝛ ego non exaudiã te. Ubi Glo. Cor impenitens nõ permittit exaudiri. ¶ Sciendum eſt aũt ꝙ inter alia debemus a deo petere:ſcȝ.
Ablutionem culpe inficientis.
Infuſionem gratie decorantis.
Adeptionem glorie quietantis.
¶ Primo debem⁹ petere ablutionẽ culpe:inficiẽtis. Nã hõ qui ſe ſentit ifectũ aliqua pc̄ti macula dȝ ad deũ recurrere p̄ miſericordia obtinẽda.d.illd Tob.iij. Peto dñe vt de vinculo improperij hui⁹ abſoluas me. Nã hõ ex̃ñs in pc̄tõ mortali dȝ faciẽ ſuã ⁊ oculos ad deũ erigere: qꝛ alibi nõ iuenit adiutoriũ ſufficiẽs:vt ſic dicat cũ pſ. Leuaui oculos meos ad mõtes vñ veniet auxiliũ mihi:auxiliuȝ meũ a dño ⁊c. Signãter ãt dr̃ pc̄tm̃ mortale vinculũ:qꝛ tenet aĩaȝ captiuatã ſub ſeruitute diaboli. Uñ figura.loquendo de Pharaone ⁊ egyptijs dr̃ Sapiẽ.xvij. Magna eñ ſunt iudicia tua dñe ⁊ ienarrabilia op̄a tua:p̄pter hoc idiſciplinate aĩe errauerũt:dum eñ p̄ſuaſum habent iniq̄s poſſe dñari nationi ſc̄tẽ:vinculis tenebrarum:⁊ longe noctis ↄ̃pediti incluſi ſub tectis fugitiui perpetue prouidẽtie iacuerũt. Ubi ſciẽdũ quãtũ ad ſenſum litere ꝙ p̄ iſtos viros indiſciplinatos ⁊ iniquos:intelligũt̃ egyptũ q̃ erãt indurati:p̄pter quod dr̃ hic.ꝙ p̄ſuaſum ẽ dñandi populo iſraelitico q̃ vocat̃ hic natio ſc̄tã.cũ aũt eſſent in iſto propoſito ſic detinẽdi eos in egypto ⁊ eis dñandi de⁹ oſtẽdit ſua magna mirabilia ⁊ iudicia:qꝛ in egypto fuit obſcuritas magna p̄pter q̃ vocant̃ vi̾culis ↄ̃pediti tenebrarũ ⁊ lõge noctꝭ.q̃ñ ãt de⁹ miſit ãgelũ exterminatorẽ q̃ iſfecit p̄rogenito egypti tũc fugierũt ⁊ icluſerũt ſe i domib⁹ p̄pt̃ qđ hic dr̃ iacuerũt icluſi ſub tectis fugitiui ⁊ tamẽ p̄pter hoc nõ euaſerunt di-

uinū iudiciū:qm̄ coꝝ ꝑmogenita fuerūt
interfecta.ꝓpt̄ qđ đꝛ ꝙ fuerūt ſub ꝓpe-
tua.i.ſub diuina ꝓuidētia. Moralr̄ autē
loquēdo ſciendū eſt ꝙ ꝑ iſtos egyptios
poſſunt intelligi pctōꝛes q̄ aliq̄n habent
ſpē viuēdi longo tp̄e ⁊ dn̄andi in mūdo:
q̄ dicūt̄ cōpediti vinculis tenebraꝝ ⁊ no
ctis:qꝛ ſunt ligati velut vinculis ī pctīs
q̄ faciūt aīaʒ tenebroſā.Licet aūt ſic ſpe
rēt de longa vita:⁊ tp̄ali dn̄io tn̄ nō eua-
dūt diuinū iudiciū iʒ dn̄s exterminato-
rē angelū.i.ſniaʒ mortis mittit:⁊ ſic eos
interficit tp̄alr̄:⁊ eternalr̄ dū eternis de
putāt̄ ſuppliciis. ¶ Scđo dico ꝙ debe-
mus petere infuſionē gr̄e decorātis.Nā
hō qui ſe ſentit ꝑuatū ornamēto gr̄e:dʒ
ip̄am attētiſſime petere ⁊ tūc paratā iue
nit iuxta illđ Eze.xxxvj.Effūdā ſuꝑ vos
aquā mundā ⁊ mūdabimini ab oībus in
q̄namentis vr̄is:⁊ dabo vobis coꝛ nouū
⁊ ſpm̄ nouū ponā in medio vr̄i.Nā ſpūs
ſcʒ gr̄a inter alia duo facit in aīa:qꝛ au-
fert culpā:⁊ ſic đꝛ mūdare ab inq̄namen
tis.i.pctīs:⁊ oꝛnat aīam:⁊ ſic đꝛ ſpūs po
nitꝰ ī medio hoīs.i.in aīa rōnali. ¶ Ter
tio dico ꝙ debemꝰ petere adeptiōeʒ gl'ie
q̄etātis.Nā hō poſtꝙ̄ acq̄ſiuit a deo re-
miſſionē culpe ⁊ īfuſionē gr̄e:qꝛ adhuc ī
his nō ſatiat̄ hoīs appetitꝰ dʒ petere a-
deptionē gl'ie ī q̄ deo cōiungit̄:⁊ ī quo ꝑ
fectiſſime quietat̄.Un̄ Aug.Feciſti inq̄t
nos dn̄e venire ad te ⁊ inq̄etū eſt coꝛ no
ſtrū donec requieſcat ī te:⁊ hoc eſt qđ pe
tebat.ps.d.Unā petii a dn̄o hāc req̄rā vt
inhabitē ī domo dn̄i oībꝰ diebꝰ vite mee.
Si aūt hāc hō petat ſollicite vt ſuperiꝰ
dictū eſt:nō ē dubiū q̄n ip̄am obtinebit.
Un̄ ps.Uitā petūt a te ⁊ tribuiſti ei lōgi
tudinē dieꝝ in ſeculū ⁊ in ſcl'm ſcl'i.hoc
aūt fuit figuratū Joſue.xv.Ubi đꝛ ſnialr̄
ꝙ cum Caleph expugnaret cariathſe-
pher:dixit q̄ ꝑcuſſerit cariathſepher et
ceperit eā:dabo ſibi axā filiā meā vxoꝛē:
cepitq; eā q̄daʒ q̄ vocabat̄ othoniel cui
dedit filiā ſuā vxoꝛē:dū aūt ſimul ꝑgerēt
ſuaſa eſt a viro ſuo vt peteret a pr̄e agrū
illa vo moꝛe mulierū que cito plangūt
cū volūt:ſuſpirauit ſedēs ī aſino:cui di-
xit caleph:q̄d habes:at illa rn̄dit:da mi-
hi benedictionē:terrā auſtralē:⁊ arentē
dediſti mihi:iūge ⁊ irriguū.Dedit igr̄ ei

Caleph irriguū ſuperiꝰ ⁊ irriguū īferiꝰ.
Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ Caleph q̄ interp̄tat̄ om̄e
coꝛ.intelligit̄ deꝰ q̄ omne coꝛ đꝛ:qꝛ ſicut
in hoīe coꝛ ē ſedes ꝑncipiū vite:ita deꝰ
eſt oīa gubernās ⁊ ꝯſeruās ⁊ oībꝰ p̄bēs
vitā.Un̄ ſapiētie.xvj.Tu es dn̄e q̄ vite
⁊ moꝛtis habes ptātem deducis ad poꝛ-
tas moꝛtis ⁊ reducis.Per axam vo q̄ in
terp̄tat̄ furibundā:intelligit̄ aīa hoīs:q̄
iō furibunda dici pōt qꝛ ſicut furibūdꝰ
caret diſcretiōe:ita aīa hoīs:dū peccat.
Iſta Axa.i.aīa đꝛ filia caleph.i.dei quia
ipſe eam creauit:⁊ homini ſua poteſtate
infudit.iuxta illud Gen̄.ij.Creauit igit̄
dn̄s deus hoīeʒ de lymo terre:⁊ inſpira
uit in faciem eiꝰ ſpiraculū vite et factꝰ
eſt homo in aīam viuentem. Per otho-
niel aūt q̄ interp̄tat̄ ſignū dei intelligit̄
xp̄s:qui eo qđ eſt filius dei:⁊ eſt ſimilitu
do patris poteſt dici ſignum dei.Per ci-
uitatem aūt cariathſepher q̄ interp̄tat̄
ciuitas literarū intelligi poteſt limbus
ſanctoꝛum patrū veteris teſtamēti:que
ideo ciuitas literaruʒ dici poteſt:qꝛ dū
lex moſayca fuit obſeruata ſolū quātuʒ
ad ſenſum litere:oēs ibant ad limbum:
vbi detinebātur:qꝛ literalis obſeruātia
nō viuificabat ſicut facit nūc eius ſpūa
lis intelligentia.Unde.ij.Coꝝ.iij.Lite
ra enim occidit.Spūs aūt viuificat.Ca
leph igitur ideſt deus pater facit pꝛeco
nizari ꝙ ſi q̄s ꝑcuſſerit cariathſepher.
id eſt limbū ⁊ ceperit iā dabit ſibi Axaʒ
filiam.i.aīaʒ in vxoꝛē ⁊ ſpōſaʒ.ſic igitur
pꝛeconizante deo:nullꝰ inuētus eſt niſi
othoniel.i.xp̄s q̄ pugnās ꝓ nobis ⁊ vin
cens diabolū deſcēdit ad inferos:⁊ lim
bum inſtar ciuitatis Cariathſepher ꝑ
cuſſit foꝛtiſſime.Et inde extraxit aīas om
nium ſctōꝝ patrū.⁊ ſic axam.i.animam
hoīs quā acq̄ſiuit ſibi ꝑ fidē.ſpūalr̄ de-
ſponſauit.cui dicit Oſee.ij.Spōſabo te
mihi ī fide ⁊ ſcies qꝛ ego dn̄s.Iſta axa.i.
aīa đꝛ ſedere ſuꝑ aſinū:qꝛ eſt ſita in coꝛ-
poꝛe ꝑ aſinum deſignato. Iſta axa.i.aīa
ſedēs in aſino đꝛ ſuſpirare:qꝛ cognoſcēs
ſe creatā ad dei imaginē cui deberet eē
cōiuncta ⁊ vidēs ſe captiuatā in carcere
coꝛpis merito poteſt ſuſpirare:⁊ cū apo
ſtolo ſuſpirādo clamare ⁊ dicere illđ Ro.
vij.Infelix ego hō:quis me liberabit de

corpore hui⁹ mortis. Iſta hȝ terrā aren
tē ⁊ ſterilē: q2 eſt i terreno corpore qd nō
ſolum de ſe eſt ſterile: ſed etiā aiaȝ facit
pigrā: ⁊ inhabilē ad fruct⁹ dignos pnie.
Vñ ſapiētie.ix. Corpus qd corrūpit ag-
grauat aiam: ⁊ deprimit terrena ihabita
tio ſenſuȝ multa cogitātē. Huic aie tanq̄
ſpōſe ſue iuadet a xpo: q petat a caleph
patre ſuo.i.a deo q det ſibi terrā magis
fructiferā ⁊ aquis irrigatā: cum fidutia
obtinendi. Nā ipſe dicit Jo.xv. Si māſe
ritis in me ⁊ vba mea in vobis māſerit:
qdcūq voluerititis petetis: ⁊ fiet vobis.
Quid aūt aia ſic indigēs debeat petere
audi. Nā dixit patri.iūge ⁊ irriguū.q.d.
da mihi terrā aqs irrigatā q̄ poſſit fru-
ctificare.i.da mihi ſpūs ſcti grāȝ p aquā
deſignatā: q̄ me irriget.i.faciat fructuo-
ſuȝ. Si aūt hanc deuote petat dabit ſibi
de⁹ abundāti⁹ q̄ ſciat petere ſcȝ irriguū
inferi⁹.i.grāȝ i pſenti ⁊ irriguū ſuperi⁹.
i.gloriā in futuro. Ut ſic merito poſſit di
ci de aia ſic dotata illud. hiere.xxxj. Ve-
nient ⁊ laudabūt in mōte ſyon ⁊ cōfluēt
ad bona dñi ſup frumēto: vino ⁊ oleo: et
fetu pecorū ⁊ armētorū eritq aia eoruȝ
quaſi hort⁹ irrign⁹ ⁊ vltra nō eſuriēt tūc
letabit virgo in choro iuuenes ⁊ ſenes
ſimul ⁊ cōuertā luctū eoꝝ in gaudium.

¶ Secunda pars.

Sequit. Hec in prouerbūs lo
cutus ſuȝ vobis ⁊c. Ubi tan-
git charitatis beniuolētiam
amatiuā qd probat dilectio
ſpūalis. Ubi ſcienduȝ q qui
vult aliqd ab alio petere iter alia debet
habere duo. Nā pmo debet habere illi⁹
a quo petit notitiā q2 ſi ipſum nō cogno
ſceret ille a quo peteret ipm fatuum re
putaret. Scdo debet hr̄e petendi aliquā
cām: ſi eīn ſine cauſa peteret eſſet ſtult⁹.
Inter alias aūt cauſas potiſſima eſt: q
ſibi per dilectionē ſit ꝯiunctus: quia di-
lectio auſum dat hoi vt ad amicū recur
rat. Secundum hoc igitur in parte iſta
duo poſſumus conſiderare ſcȝ.
Illius a quo petit cognitionē euidētē.
Illius qui petit dilectionē cōiungentē.
¶ Quātū ad pmū dicit. Hec in Prouer.
⁊c. Ubi ſciēdū q apoſtoli ante aduentū
ſpūſſancti erant adhuc groſſi ⁊ nō pote
rant celeſtia capere: nec p cōſequens p
fecte patrem nouerant: nec xpm in cui⁹
noie debebāt aliqua poſtulare: ⁊ iō xps
eis in puerbūs loqbatur. et hoc eſt ſm
Aug. quod dicit xps. hec in puerbūs lo
cutus ſum vobis. ¶ Sciendū eſt etiā q
apli poſt aduētū ſpūſſcti facti ſunt ſpūa
les ⁊ ſic celeſtia itelligere potuerūt nec
ampli⁹ oportuit in puerbūs eis loq. et
hoc eſt qd dicit ſm Aug. Venit hora cuȝ
iā in puerbūs nō loquar vobis. ¶ Sciē
duȝ eſt aūt ſm aliqs q illa hora nō intel
ligitur de hora glorie padiſi: nec etiā ſo
lū de ſpatio illo ꝑ quadraginta dieꝝ qui
bus poſt reſurrectionē fuit i mūdo: ſȝ te
toto tpe a reſurrectiōe xpi ⁊ acceptione
ſpūſſcti vſq ad diē iudicij: in quo tpe iā
xps non dȝ loqui in puerbūs ⁊ obſcure:
ſȝ clare ⁊ manifeſte: q2 enigmata vel ſmine
figuraꝝ: figure veteris teſtamēti ſūt no
bis clari⁹ ppalete. Apli etiā ⁊ alij docto
res iſpirati ſpūſancto. nobis ita clare lo
cuti ſūt de patre ⁊ filio q poſſum⁹ patrē
cognoſcere creatorē oim: ⁊ xpm redēpto
rē hūani gnīs: ⁊ ſic in ei⁹ noie ad ſalutē
neceſſaria poſtulare. ¶ Quātū ad ſcdm
ſcȝ illi⁹ q̄ petit dilectionē ꝯiūgētē dt. Et
nō dico vobis ⁊c. Ubi xps oſtēdit q apli
ſecure poterāt petere pp amorē quē ha
bebāt ad patrē q̄ eos amabat: ⁊ pp fidem
quā habebāt ad filiū in cui⁹ nomine po
ſtulabant. Unde hic duo tangit ſcȝ.
Charitatis inflāmationem.
Fidei illuſtrationem.
¶ Quātum ad charitatis inflāmationē
dicit. Et nūc dico vobis ⁊c. Ubi ſciēduȝ
q xps dicit ſe nō rogare patreȝ p aplis
qd vno modo intelligēdū eſt ſm hilariū
q non rogabit p illis tanq̄ p his q̄ nihil
habent in ſe ppter qd exaudiri mereāt:
q2 apli habebāt fidē ⁊ charitatē median
te qua poterant exaudiri. ¶ Alio mō ſȝ
Aug. dicit ſe nō rogaturū patrē p aplis
ita intelligēdo q ſic ſolū habeat rōnem
rogātis q nō habeat ratiōeȝ exaudiētis.
Ubi ſciēdū q in xpo ſunt due nature ſcȝ
diuina ⁊ hūana. ſm naturā diuinā hȝ rō
nē exaudientis ⁊ nō rogātis ⁊ ſm hanc
dicit q nō rogabit. ſȝ ſo naturā hūanā
hȝ rōnē rogātis: ⁊ quātum ad iſtā nō ne-
gat ſe rogatuꝝ. Dicit igitur: ⁊ non dico

vobis q꞉ nō rogabo patrē ꝓ vobis tāq̄
ſcʒ ꝓ illis q̄ nihil habēt in ſe vnde cōfi-
dāt accedere. quia vos habitis amorē: ⁊
iō ſecure poteſtis rogare: ⁊ ꝙ habeatis
amorē ptʒ. Ipſe enim pater amat vos: vo
bis infundēdo amoreʒ quo eū diligitis
cuiꝰ ſignū ē q꞉ vos me amaſtis. ¶ Quā
tū ad fidei illuſtratiōeʒ dicit. Et credidi
ſtis q꞉ a deo exiui ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ lʒ
xp̄s de matre fuerit natꝰ tēporaliter: tñ
de patre eſt genitꝰ eternaliter: qđ q̄dem
credentes apoſtoli de fide cōmēdātur a
xp̄o. Cū dicit. ⁊ credidiſtis: q꞉ a deo exi-
ui: vt ſic verificatū fuerit de me illđ Eſa.
ij. De ſyon exibit lex ⁊ v̄bū dñi de hie-
ruſalē. Nā xp̄s q̄ ē v̄bū patris de hieru-
ſalē pacifica. i. de ſancta trinitate exiſſe
dr̄ qñ venit in mundū q̄ ſyon q̄ īterp̄tat
ſpecula ⁊ ſignificat trinitatē omnia ſpe-
culantē exiuit vt lex: q꞉ ipſe eſt p̄ncipiū
legis euangelice que dicit lex amoris

¶ Tertia pars.

Equit. Exiui a patre: et veni
in mūdū ⁊c. Ubi tāgit digni
tatis excellētiam ꝓceſſiuam
qđ ꝓbat emanatio ſinglaris.
Ubi ſciēdū ſm Chryſo. ꝙ lʒ
apoſtoli multū ꝯfortarēt de reſurrectio
ne xp̄i quā eis p̄dixerat: multo v̄o ap̄liꝰ
cōfortabātur qñ nunciauit eis ꝙ iturus
erat ad patrē tāq̄ protector eoꝝ: ⁊ ideo
hoc annūciat eis. ¶ Sciēdū ē aūt circa
iſtam partē euāgelij in qua fit mētio de
exitu xp̄i: ꝙ loquēdo moraliter inuenio
multiplicit xpʒ ad nos exire. ſcʒ ad nos
Docendum veraciter.
Excitādum viriliter.
Admonendū exemplariter.
Redimendum ſalubriter.
Irrigandum ſuauiter.
Iudicandum finaliter.
¶ Pr̄io inuenio xp̄m exire ad nos doce̅
dum veraciter. Nam xp̄s de ſinu patris
veniens in mūdum docuit nos
Carnem affligere per auſteritatem.
Mundum deſpicere per paupertatem.
Superba reſpuere per humilitatem.
¶ Pr̄io docuit nos carnē affligere ꝑ au
ſteritatē. d. Mat. x. Qui nō accipit cru
cē ſuā ⁊ ſeq̄tur me nō eſt me dignꝰ. q. d.
ꝙ hoies q̄ volūt viuere in carnis volu-
ptatibꝰ ⁊ delitijs ⁊ nolūt corpꝰ caſtiga-
re ꝑ auſteritatē q̄ ſignificat ꝑ crucē non
eſt dignꝰ conſortio xp̄i. ¶ Scđo xp̄s do-
cuit nos mūdū deſpicere per pauꝑtatē.
Nā ipſe pauꝑ eſſe voluit: iux̄ illđ Matt.
viij. Uulpes foueas habēt: volucres ce
li nidos. filiꝰ aūt hois non hʒ vbi caput
reclinet. Uñ dr̄ Matt. xix. ꝙ cū q̄dā ado
leſcēs dixiſſet xp̄o cōmēdādo ſe ꝙ obſer
uaſſet mādata: ⁊ petēs ſi aliq̄d deeſſet ſi
bi ad hoc ꝙ eſſet ꝑfectꝰ: ait illi ieſus. Si
vis ꝑfectꝰ eſſe vade ⁊ vēde oia q̄ habes
⁊ da pauperibꝰ ⁊ habebis theſaurū i ce-
lo ⁊ veni ⁊ ſeq̄re me. ¶ Tertio docuit
nos ſupba reſpuere ꝑ hūilitatē. Uñ ipe
dixit apoſtoli Mat. xj. Tollite iugū meū
ſup vos ⁊ diſcite a me q꞉ mitis ſuʒ ⁊ hu
milis corde ⁊ inuenietis requiē aiabus
v̄ris. Uñ ꝓpt iſtā doctrinā tā verā et tā
vtileʒ potuit de ſe dicere illđ Eſa. xlviij.
Ego dñs deus tuꝰ docens te vtilia. De
iſto exitu parabolice dr̄ Lu. viij. Exijt q̄
ſeminat ſeminare ſemē ſuū vbi ipſe qui
veritas eſt exponit ibidē. d. ſemē eſt ver
buʒ dei. Iſtud igit verbū die. i. doctrinā
veracē venit ſeminare in hūc mundū ie
ſus: qñ exiēs de ſinu patris ⁊ hūanā car
nē dei virgine aſſumēs: mūdo vtiliter p̄
dicauit. ¶ Scđo inuenio xp̄m venire ad
nos excitandū viriliter. Nā aliq̄ ſunt ita
pigri ⁊ negligētes dū viuūt ꝙ nihil bo-
ni opant i mūdo: quoꝝ pigritiā deteſtās
ſapiētiſſimꝰ Salomon ad minima aia-
lia mittit ſine rōe ꝯſiderāda: vt ſaltē ibi
exēplū accipiāt alicuiꝰ exercitij virtuo
ſi. d. Prouerb. vj. Uade ad formicā o pi-
ger ⁊ ꝯſidere vias eiꝰ ⁊ diſce ſapiētiā ab
ea q̄ cū nō habeat ducē nec p̄ceptorem
nec p̄ncipē: parat eſtate cibū ſibi ⁊ ꝯgre
gat i meſſe qđ comedat. Si igit aial ita
minimū ē tāte iduſtrie ꝙ a ſeip̄o ſine du
ce ꝓuidet de futuro tp̄e: q̄ntū ſunt rep̄hē
ſibiles pigerrimi q̄ cū habēt talē ducem
excitātē eos xpʒ ieſum nō faciūt dum in
hoc mūdo viuūt i ꝓſperis qđ ſignificat
per eſtatē floridā: vt qñ tp̄s aduenerit ꝙ
iſta terrena eis deficiēt qđ erit i die mortꝭ
habeāt vñ poſſint i alio mūdo perēnit ſa
tiari. Et h̄ ē qđ admōet nos xp̄s Io. vj. d.
Operamini cibū q̄ nō perit: ſʒ q̄ ꝑmanet i
vitā eternā: quē filiꝰ hois dabit. De iſto

exitu dr parabolice ⁊ figuratiue Matt. xx. Simile eſt regnũ celoꝝ hoi pr̄ifamilias q̄ exijt p̄mo mane ꝯducere operarios i vineā ſuā. Cōuētiōe aūt fcā cū operarijs ex diurno denario miſit eos i vineā ſuā. Ubi ſciēdū ꝙ p iſtā vineā itelligit̄ ſtat⁹ penitētie ꝑ pr̄em ꝟo familias intelligit̄ xp̄s. Iſte igit̄ ad excitādū hoies pigros exijt: dū de ſinu pr̄is venit in mūdum vt eos ꝯducat i vineā penitētie eis ꝓmittē do eterne vite p̄mium ſignificatū per denarium. Et ſignāter dicitur ꝙ mane cōduxit cōtra multos pigerrimos: qui nulla bona nec aliquos fruct⁹ penitētie dū viuunt volūt facere nec ad eccleſiā nec ad confeſſionem venire ſed expectāt vltimum diē mortis: ⁊ tunc videtur eis ꝙ ſatiſfaciāt: ſi confeſſos ſe oſtendant: que cōfeſſio pōt dici talis qualis: qꝛ hoc ſolū faciūt vt habeant duos cubit⁹ terre: vbi ad vitandū mūdanā verecūdiā poſſint coꝝ corꝑa ſepeliri: ſ3 ſic nō deberet eſſe: ſ3 p̄mo mane ſicut vocāt̄ a xp̄o itrare vineā pn̄ie: ⁊ in eā vſq ad ſero. i. vſq ad diē mortis virilr̄ laborare. ¶ Tertio inuenio xp̄3 exire ad nos admonēdū exēplarit̄. Nā xp̄s ſicut regula ⁊ exēplar oi3 virtutū eſt nobis ꝓpoſit⁹: vt ip̄m in nr̄is actib⁹ imitari debeam⁹: ſicut a deo dictū fuit illi mitiſſimo Moyſi Exo. xxv. Inſpice inq̄t ⁊ fac ſm exēplar qd̄ tibi in monte mōſtratū eſt. Nā ſm exemplar qd̄ nobis mōſtratū eſt a xp̄o ſignificato per montē debem⁹ facere et nos in noſtris actib⁹ regulare. Et hoc eſt qd̄ dr Io. xiij. Exēplū em̄ dedi vobis vt queādmodum ego feci vob3 ita ⁊ vos faciatis. ¶ Quarto inuenio xp̄m exire ad nos redimēdū ſalubriter. Nā dei fili⁹ cognoſcens gen⁹ hūanū obligatū grauiſſime ita ꝙ nō poterat ſatiſfacere deo: ſua benigna mīa venit i mūdū vt ꝓ ip̄o ſolueret debitū: ⁊ liberaret a morte: vt ſic in ip̄o verificatū fuerit illud Oſee. xiij. De manu mortis liberabo eos de morte redimā eos: ero mors tua o mors: ero morſ⁹ tu⁹ iferne. qd̄ fuit qñ aīas ſanctoꝝ patrū exiſtētes in limbo q̄ erat pars inferni extraxit ⁊ ad celeſtia regna ꝑduxit. ¶ Quīto inuenio xp̄3 exire ad nos irrigādū ſuauiter. Nā xp̄s i hoc mūdo veniēs pri⁹ aridos per pctm̄ irrigauit diuina gr̄a: vt ſic verificet̄ illud Io. j. Uidim⁹ gl̄ia3 ei⁹ gl̄ia3 quaſi vnigeniti a pr̄e plenū gr̄e ⁊ veritatis. ⁊ infra de plenitudie ei⁹ oēs accepimus gr̄am ꝓ gr̄a. ¶ De iſto exitu poteſt xp̄s dicere illd̄ figuratiuū dictū de ſapiā Eccli. xxiiij. Ego quaſi fluui⁹ dorix. ⁊ ſicut aq̄duct⁹ exiui de paradiſo dixi rigabo hortū meū plātationū. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ iſtū fluuiū dorix: q̄ interp̄tat̄ genit⁹ fuit: vel gn̄atiōis medicamētū intelligitur xp̄s ieſus q̄ a patre genit⁹ eſt eternaliter: ⁊ a matre ꝟgine tēporalr̄: q̄ medicamētum gn̄ationis dicit̄ qꝛ genus humanum lāguidū ⁊ infirmū ſua virtute ſanauit. iuxta illud ꝓpheticum Hiere. xxx. A vulnerib⁹ ſanabo te dr dn̄s. ¶ Iſte igitur dei fili⁹ ſignificatus ꝑ hunc fluuiū: exiuit de ſinu pr̄is: nō q̄dē ꝑcus de ſuis gratijs: ſed vt aqueduct⁹ cū abundātia magna. ¶ Quid aūt iſte fluui⁹ ⁊ aqueductus faciat: audi q̄d ſequit̄. rigabo inq̄t hortū meū plantationū. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ iſtum hortū intelligi pōt quelibet fidelis aīa ⁊ deuota: q̄ ideo hort⁹ plātationū dicit̄: qꝛ ſicut in horto plātant̄ herbe redolentes: ⁊ fructifere arbores: ſic aīa fideli velut in horto xp̄i debent eſſe inſtar herbaꝝ redolentiū cogitatiōes deuote: et inſtar arboꝝ fructificātiū: oꝑa virtuoſa. vt ſic dicat inuitādo xp̄m ſpōſum ſuū illud Cant. v. Ueniat dilect⁹ me⁹ i hortu3 ſuū ⁊ comedat fructū pomoꝝ ſuoꝝ. ¶ Sextū inuenio xp̄3 exire ad nos iudicādū finaliter ſicut ipſemet dicit Io. v. Pater oēm iudiciū dedit filio: qd̄ eſt valde cōueniēs. Nā qꝛ hoies ſunt iudicādi iudex d3 habere ſimilitudinē cū eis: d3 igit̄ eſſe xp̄s dei fili⁹: q̄ ver⁹ eſt hō ⁊ hāc rationē videt̄ innuere xp̄s ibidē. d. Poteſtatem dedit ei. ſ. de⁹ pater filio: iudiciū facere qꝛ fili⁹ hois eſt. De iſto exitu xp̄i dr figuratiue Apoc. xiiij. Ubi ſentētialr̄ dr ꝙ beatus Io. vidit duos angelos exeūtes de tēplo qd̄ erat i celo ⁊ de altari: quoꝝ vnus habebat in manu falcē acutam: cui alius angel⁹ clamauit voce magna di. Mitte falcem tuā acutā ⁊ vindemia botros vue terre: qm̄ mature ſunt vue eius ⁊ miſit angelus falcē ſuā i terrā ⁊ vindemiauit vineā tre ⁊ miſit in la

cū ire dei magnū. ¶ Ubi ſciēdū q̄ p iſtū angelū qui exiuit de tēplo habentē falcē acutā intelligit xp̄s ieſus q̄ vētur⁹ eſt ad iudicādū mūdū q̄ ſignāter dr̄ habere falcē acutā. i. ſniaȝ vniuerſalis ⁊ final̄r iudicū. Per aliū aūt angelū clamātē intelligunt ſcti angeli: q̄ bonoꝝ deſiderāt cōſortiū: ⁊ executionē diuine iuſtitie ꝯ malos. Clamāt igit̄ xp̄o: ⁊ dicūt q̄ falcē ſuā. i. ſniaȝ ſuā finalē promulget. Per vineā autē iſtā intelligit̄ iſte mund⁹: qui quantū ad malos ⁊ reprobos dicit̄ vinea terre: qꝛ terrene ⁊ mūdane viuētes vident̄ de celeſtibus nō curare. botri aūt ⁊ vue iſti⁹ terrene vinee ſunt oēs peccatores: xp̄s igit tēpore q̄ diſpoſuit ⁊ nouit ipſe q̄ eſt ſapiētia annuēs clamoribus angeloꝝ: p̄mulgauit per vniuerſum mundū finalē ſentētiam vt oēs moriant̄: et poſtmodū reſuſcitētur cū alijs mortuis ⁊ veniēt ad iudiciū ſtipēdia de ſuis operib⁹ recepturi. Mittet igit̄ ſuā falcē ⁊ botros vidēmiabit vinee t̄re. i. pctōres q̄ terrene vixerūt in mūdo. ⁊ mittet eos in lacū magnū ire dei: qꝛ ſniabit q̄ deſcendāt in īfernū eternal̄r cruciādi. ¶ Quarta ps.

SEquit̄. Dixerūt ei diſcipuli ⁊c. Ubi tāgit claritatis intelligētiā cognitiuā: qd̄ pbat itellectio gn̄al̄. Ubi ſciēdū q̄ cognitio tūc clara dici p̄t qñ ē certa ī docēdo: qñ ē itēſa pl̄a cognoſcēdo ⁊ illis q̄ hn̄t talē cognitiōeȝ credēdū ē ſibi adherēdo. Scd̄ȝ hoc igit̄ in pte. iſta tria poſſumus conſiderare ſcȝ.

Doctrine certitudinem.
Scientie plenitudinem.
Fidei promptitudinem.

¶ Quātū ad p̄mū dicit. Dixerūt diſci. ⁊c. Ubi ſciēdū q̄ lȝ xp̄s dixerit ſupi⁹ diſcipul̄ q̄ veniret hora in q̄ nō loq̄ret̄ eis in parabolis: p quā horā itelligebat tp̄s poſt ſuā reſurrectiōeȝ: qd̄ qñ diſcipl̄i dixerūt ſibi illd̄ qd̄ h̄ dr̄. Ecce nūc palā loq̄ris. i. clare ⁊ manifeſte ⁊ p̄uerbiū nullū dicis. q̄ iſtd̄ ſȝ Aug. dixerūt diſcipuli tāq̄ ignorātes nō ſolū illa q̄ dicebat xp̄s eē p̄uerbia vl̄ nō: ſȝ etiā ignorātes ſe intelligere. ¶ Quātū ad ſcd̄ȝ. ſ. ſciētie plenitudinē dr̄. Nūc ſcim⁹ ⁊c. Ubi ſciēdum q̄ diſcipuli audiētes qd̄ xp̄s eis dixerat q̄ erāt amici p̄ris: ⁊ q̄ pater eos diligebat: credētes ex hoc q̄ ip̄e cognoſcebat occulta cordiū arguebāt ex hoc ip̄m cognoſcere oia tā publica q̄ occl̄ta. Uñ dicunt. Nūc ſcim⁹ qꝛ ſcis oia. q. d. reſpōdiſti ad oia q̄ erāt in mēte nr̄a ⁊ ex hoc arguim⁹ ſȝ Chryſ. q̄ ſcis oia ⁊ nō eſt opus vt q̄s te interroget. ¶ Quātū ad tertiuȝ ſcȝ fidei prōptitudinē dr̄. Et in hoc credim⁹ ⁊c. Ubi ſciēdū q̄ qꝛ xp̄s manifeſtauerat diſcipulis aliq̄ occulta: vt qñ dixit p̄r amat vos: ⁊ occulta cordiū cognoſcere eſt p̄priuȝ dei. Et hoc intellexerūt ſm̄ Hilariū filium dei eē ⁊ a deo exiſſe. ¶ De hoc qd̄ xp̄s dixit. exiui a patre admirati fuerūt diſcipuli nō de hoc qd̄ dixit ⁊ veni ī mūdū: cui⁹ indictū qꝛ xp̄s cognoſcebat occulta: ⁊ iō ip̄ȝ eſſe deū firmiter crediderūt dicētes: in hoc credim⁹ ſȝ Hilariū qꝛ a deo exiſti. ¶ De iſto exitu filij dei gētib⁹ letabūdo figuratiue dr̄ Deut. xxxiij. i benedictiōib⁹ Moy. vbi Moyſes venit ad benedicēdū zabulō ⁊ yſachar. ⁊ dixit. Letare zabulō in exitu tuo ⁊ yſachar ī tabernaculiſ tuis. ¶ Ubi ſciendū q̄ p zabulon q̄ interp̄tat̄ habitaculū pulchritudinis p̄t itelligi xp̄s ih̄s q̄ q̄tū ad humanitatē fuit habitaculuȝ diuinitatis exiſtētis in ip̄o: in qua ē pulchritudo ſup oia admirāda. vt ſic de ip̄o dicat̄ illd̄ ad Coll̄. ij. In ip̄o habitat oīs plenitudo diuinitatis corpaliter. nā in humanitate xp̄i corpali diuinitas habitauit. Per yſachar xō q̄ interpretat̄ memorās dn̄m: intelligi poſſunt hoies huius mūdi: q̄ rōne creatiōis redēptiōis ⁊ gubernatiōis: quas in hoc mūdo: a deo ſe experiunt̄ hr̄e: ⁊ glorificatiōis quā debēt in alio ſeculo expectare: debēt deū ī cordib⁹ ſuis memoriter retinere. Dicēdo cū p̄s. Memor fui operuȝ dn̄i: qꝛ memor ero ab initio mirabiliū ſuoꝝ. ¶ Zabolon igit̄. i. xp̄o dr̄ q̄ letet̄ in ſuo exitu qꝛ dū a p̄re exiēs venit in mūdū: ⁊ redemit gen⁹ humanū: letat̄ q̄tū ad humanitatē dū videt gen⁹ humanuȝ a ſeruitute diaboli liberatū: ⁊ aptā padiſi ianuā: vt illa ſupna ciuitas r̄ſtaueret̄. Uñ p̄s. Sit gloria dn̄i in ſeculū: letabit̄ dn̄s in operib⁹ ſuis. ¶ yſachar ēt. i. generi hūano dicit̄ q̄ letet̄ in tabernaculis ſuis: qꝛ in

glīa padiſi vbi recipiūt hoīes iuſti ⁊ boni ꝑpetuo letabūt:vt ſic q̄lꝫ dicat dū viuit in hoc mūdo illud ps.Letat⁹ ſum in his q̄ dicta ſunt mihi i domū dn̄i ibim⁹: ⁊ d̄beatā adepta glīa dicat.ps.Exultabūt ſcti in glīa letabūt in cubilib⁹ ſuis.Ad quā ⁊c. ¶ In aſcēſiōe dn̄i.Euāge.xxxvj.

Recūbētib⁹ vndecī diſciplīs appuit illis ihs ⁊c.Mar.xvj.Qr̄iter magiſtrū ⁊ diſciplīn:platū ⁊ ſubditū ſeruū ⁊ dn̄m eſt relatio aliq̄:⁊ iō ad ꝯplementū hui⁹ relatiōis aliqua debēt eē ex ꝑte magrī:plati ⁊ dn̄i:⁊ aliq̄ ex ꝑte diſciplī:ſubiecti ⁊ ſui.offm̄ aūt boni magiſtri prelati ⁊ dn̄i eſt ꝙ qn̄ hꝫ pſonalr̄ a grege ſibi cōmiſſo recedere ꝙ dimittat aliquē ſuū vicariū q̄ in ei⁹ abſentia habeat curā de grege.Hūc aūt vicariū dꝫ p̄mo diligēter iſtruere:⁊ ſi hꝫ in ſe aliquē defectū dꝫ ipm̄ corrigere:ne forte gregē ſibi ꝯmiſſum induceret in errorē.Scd̄o dꝫ ſibi explicare ptātē ⁊ offm̄ qd̄ ſibi ſupra gregē ꝯmittit:vt ſciat q̄d circa ipm̄ debeat exercere.Tertio dꝫ ſibi p̄dicere q̄lr̄ vicari⁹ poſſit aduertere ſuū offm̄ eē vtile ⁊ ꝓficuū ne in vanū dubitet laborare:offm̄ āt vicarij eſt ꝙ in ſibi ꝯmiſſis ſit ſollicit⁹ cum auctoritate ſupioris p̄lati. Xp̄s igit magr̄ ⁊ dn̄s toti⁹ hūani gn̄is. iuxta illd̄ Jo.xiij.Uos vocatis me magiſter ⁊ dn̄e ⁊ bn̄ dicitis ſum etenī:volēs de hoc mūdo:in quē ad nos redimēdum venerat redire ad p̄rē in celū:vicarios dimiſit ſuos aplos:quos añꝙ ab eis recederet corpalr̄ certificauit ⁊ ꝯfirmauit i fide:ne facerēt errare ſubditos:ſꝫ eos veracit ſolidarēt:officiū ēt docendi eis gn̄alr̄ tribuit oñdēs q̄d ſecutuꝝ erat ex eoꝝ officio:q⁊ poteſtas p̄ualida in miraculis faciēdis.Ipi vo tāꝙ boni diſciplī ⁊ vere obediētie filij p̄cepta xp̄i:ipo iuuāte:executiōi ſollicite mādauerūt.Et h̄ ē qd̄ nobis inuit i euāgelio hodierno.In quo btūs Mar.gn̄aliter q̄nꝙ tāgit:ſcꝫ.

Reprehenſionem tarde credulitatis.
Cōmiſſionem doctrine veritatis.
Oſtenſionem mirande poteſtatis.
Aſcenſionem aſſumpte humanitatis.
Executionem commiſſe autoritatis.

¶ Primū ꝓbat correctio p̄rnalis.Scd̄ꝫ diuulgatio gn̄alis.Tertiū opatio ſꝑtual Quartū collocutio ſupnalis.Quītū diſperſio ſitualis.¶ Primū i pn̄.Scd̄ꝫ ibi Et dicit eis.Eūtes in mūdū ⁊c.Tertiū ibi.Signa āt eos ⁊c.Quartū ibi.Et dn̄s q̄dē ieſus ⁊c.Quītū ibi.Illi aūt ꝓfecti predica.⁊c. ¶ Prima ps.

Quātū ad primū vbi tāgit ⁊c. dicit Recumbētib⁹.xj.diſcipulis ⁊c.Ubi ſciēdū ꝙ ille q̄ vult aliū paternaliter increpare dꝫ ipꝫ pſonaliter nō per internūciū corripe vt ei⁹ correctio libēti⁹ ⁊ reuerenti⁹ audiat.dꝫ etiā ipm̄ priuate ⁊ nō publice corrigere ne auferat ei⁹ famā:nec ei verecūdiā inferat.iuxta illud ſaluatoris Matt.xviij.Si peccauerit in te fr̄ tu⁹ vade ⁊ corripe eū inter te ⁊ ipm̄ ſolū:ſi te audierit lucrat⁹ eris fratrē tuū.dꝫ etiā illi cām ſue reprehenſionis oñdere ne ia repħēdēdo ſe moueri irrationabilr̄ videat.Scd̄ꝫ hoc igit in ꝑte iſta tria poſſum⁹ ꝯſiderare.ſ.

Xp̄i manifeſtationem euidentem.
Ipſius correctionem arguentem.
Cauſe expreſſionem congruentem.

¶ Quātū ad primū dt̄.Recūbētib⁹.xj. ⁊c.Ubi ſciendū ꝙ Mar.volens ꝯplementū xp̄i appitionū factaꝝ ſuis diſcipulis oñdere:narrat ſꝫ gl.h̄ vltimā eis factā. ¶ Cur autem iſtis.xj.ſimul apparuerit audi.hiero.dicentē apparuit autem.xj. ſimul ꝯgregatis vt oēs teſtes ſint ⁊ enarrent qd̄ cōiter viderunt ⁊ audierūt.De iſta apparitiōe qua apparuit diſcipulis ipm̄ deſiderātib⁹ oñdēdo q̄bus apparet dr̄ Sap.j.Sentite de dn̄o in bonitate ⁊ in ſimplicitate cordis q̄rite illum qm̄ inuenitur ab his q̄ nō tētant illum apparet aūt his q̄ fidē habēt in illū.¶ Quātū ad ſcd̄m ſcꝫ ipſi⁹ correctionē arguētē dt̄.Et exprobrauit ⁊c.Ubi ſciēdum ꝙ iō xp̄s recedens ab aplīs increpauit eos de incredulitate quā habuerāt:vt in cordib⁹ eoꝝ hec obiurgatio ſꝫ Gre.magis remaneret.¶ Cur etiam eos exprobret audi hiero.dicētē.Exprobrat inq̄t icredulitatē vt ſuccedat credulitas exprobrat duriciā cordis lapidei vt ſuccedat cor carneū charitate plenū vt ſic viſice

tur illđ Eze.36.Auferā cor lapideum de carne vr̄a ꝛ dabo vobꝫ cor carneū ꝛ ſpm̄ meū ponā i medio vr̄i.¶ Quātū ad ter tiū ſcꝫ cauſe expꝛſſioneꝫ dt̄.Qꝛ his ꝙ vi derāt ꝛc.Ubi ſciēdum ꝙ cā q̄re xp̄s rep̄ hendit diſciplos fuit qꝛ nō crediderunt narrātibꝰ eis reſurrectionē ſuā.Ut ſic ꝟi ficatū fuerit de eis illud ps.Non credi derūt in deo nec ſperauerūt in ſalutari eiꝰ.Et hoc eſt quod dicit.Qꝛ his ꝙ vide rant eū rexurrexiſſe a mortuis nō credi derunt.¶ Sciēdū eſt aūt circa iſtā ꝑtem in qua fit mētio de appitiōe xp̄i diſcipu lis eos rectificādo ꝛ ꝯfortādo in fide ꝙ de ipa poterāt dicere illud.Ti.ij.Appa ruit gr̄a dei ſaluatoris nr̄i oibꝰ hoibus erudiēs nos:vt abnegātes impietatem ꝛ ſecularia deſideria:ſobrie iuſte ꝛ pie vi uamus in hoc ſeculo.Nam vt apoſtoli ꝛ alij pctā ꝛ deſideria mundi deſpicerent ꝛ vt virtuoſe viuerēt:iō chriſtꝰ diſcipu lis appuit increpās infidelitatis pctm̄ qđ eſt fundamētū oim vitioꝝ:ꝛ ſuadens eis verā fidelitatem:ꝙ eſt fundamētum oim virtutū:ꝛ opeꝝ deo acceptabiliuꝫ. Nā iuxta illud heb.xj.Sine fide impoſ ſibile eſt placere deo.¶ hec appitio ſu pradicta fuit figurata Geñ.xxvj.vbi ſen tētialr̄ dr̄ ꝙ cū i terra in qua habitabat yſaac eſſet magna fames ꝛ penuria:iuit ad abimelech regē paleſtinoꝝ i gerara: appuitqꝫ ei dñs ꝛ ait ne deſcēdas i egy ptum:ſꝫ q̄eſce in terra quā dixero tibi ꝛ ꝑegrinare i ea:eroqꝫ tecū ꝛ bn̄dicā tibi: ꝙ volēs obedire voci dn̄i remāſit i gera ris:ꝛ nō iuit i egyptū.¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ yſaac habitātē i terra penurioſa intelli gi p̄t q̄lꝫ viator habitās in hoc mūdo ꝙ eſt terra penurie.Per abilech aūt ꝙ iter ꝑtat̄ pr̄ meꝰ rex:intelligit̄ deꝰ ꝙ eſt pr̄ et rex hūani gn̄is.ꝙ iuxta illud ps.Eſt deꝰ magnꝰ dn̄s et rex magnꝰ ſup oēs deos. Per egyptū ꝟo ꝙ interp̄tat̄ tenebra itel ligit̄ ſtatꝰ pcti qđ facit aiam tenebroſam iuxta illđ Prouer.iiij.Uia impiorum te nebroſa.¶ Yſaac igit̄.i.hoi viatori:dr̄ a deo ꝙ nō deſcēdat in egyptū.i.ꝙ nō in clinet̄ ad pctā:ſed maneat in geraris ꝙ interp̄tat̄ aduene ꝛ appropinquātes.i.i hoc mūdo in quo ſumꝰ peregrini ꝛ adue ne ꝯſeruātes diuinā gr̄am ꝑ quā ſumus

figura apparitionis xpi

appropinquātes deo ꝛ cū quo ſic q̄eſcen te eſt deꝰ ꝑ gr̄aꝫ:ꝛ ſibi bn̄dicit multipli cando eiꝰ ꝟtuoſa opa:ꝛ p̄miū p̄parando vt ſic talibꝰ dicat xp̄s illud hie.xlij.Si quieſcētes māſeritis i terra hac edifica bo vos ꝛ nō deſtruā:plātabo ꝛ nō euellā Nā tales xp̄s edificat ꝛ plātat vt fructi ficent meritorie ꝛ poſtmodum eternali ter premientur. ¶ Scđa pars.

Sequit̄.Et dixit eis.Eūtes in mun dū ꝛc.Ubi tāgit ꝯmiſſionē doctri ne ꝟitatis qđ ꝓbat diuulgatio gn̄a lis.Ubi ſciēdū ꝙ illa p̄t dici doctri na ꝟitatis ad quā ſi audita fuerit ſequit̄ vtilitas aliq̄:ſi ꝟo audita nō fuerit ſeq̄t̄ pena.Scđꝫ h̄ igr̄ in tp̄e iſta q̄tū ad ipaꝫ doctrinā tria poſſumꝰ ꝯſiderare.ſ.ipaꝫ.
Promulgantium actum virtuoſum.
Audientium fructum dulcoroſum.
Non obtemperātiuꝫ dānū pernicioſuꝫ.
¶ Quātū ad primū dt̄.Et dixit eis eun tes ꝛc.Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ oēm creaturā hō p̄t itelligi ꝓpter ꝑticipationē aliqualē quā hꝫ cum oibus creaturis vn̄ Grego. Ois creature noie ſignificat̄:ois enim creature aliq̄d hō hꝫ.Nā ꝯmune eſſe cū lapidibꝰ:viuere cū arboribꝰ:ſentire cū aialibꝰ:intelligere cū angelis.Si igit̄ ꝯmune hꝫ aliquid cū oi creatura homo: iuxta aliq̄d ois creature eſt.oi ergo crea ture p̄dicat̄ euāgeliuꝫ:cum hoi ſoli pre dicat̄.de iſta p̄dicatione dr̄ Luc.xxiiij. Oportebat xp̄m pati ꝛ reſurgere a mor tuis die tertia:ꝛ p̄dicari in noie eiꝰ pe nitentiā ꝛ remiſſionē pctoꝝ in oēs gen tes.¶ Quātū ad ſcđm ſcꝫ audiētiū fru ctū dulcoroſū dt̄.Qui crediderit ꝛc.Ubi ſciēdū ꝙ ad cōſequēdā ꝑfectā ſalutē nō ſufficit q̄cunqꝫ credulitas:qꝛ cathecu mini credūt:ꝛ tn̄ nōduꝫ ſunt in ſtatu ſa lutis:ſed ſꝫ Tho.req̄rit̄ ꝙ hō baptizet̄: qꝛ baptiſmꝰ eſt fundamētū fidei ꝛ radix ad intrādū in vitā eternā hec aūt fides dꝫ eē cū opibꝰ:qꝛ iuxta illud Jac.ij.Ex opibus iuſtificat̄ hō nō ex fide tantum. ¶ Quātū ad tertium.ſ.nō obtēperātiuꝫ dānum ꝑnicioſum dt̄.Qui ꝟo nō credi derit cōdēnabit̄.Ubi ſciendum ꝙ ſcđm ap̄lm heb.xj.ſine fide impoſſibile ē pla cere deo.ꝛ qui nō placet deo nō eſt eius amicus:ꝛ ꝑ conſequens non poteſt eſſe

regni xp̄i:vñ p̱ ꝯñs deputat̄ eternis ſup
plicijs.dicit ergo dñs:q̄ nō crediderit cō=
dēnabit̄.hoc aūt fuit nobꝭ figuratū Nūe
ri.xx.Ubi ſententialiter dr̄:q̄ cū Moy.ꝛ
aarō noluiſſēt credere dño:dixit ad eos
dñs.qꝛ nō credidiſtis mihi ꝛ ſanctifica=
ſtis me corā filijs iſrael:nō itroducetis
hos pplos in terrā quā dabo eis quod
ita factū eſt qꝛ ipſi nō itrauerūt:ꝛ p̱ ꝯñs
pplos nō introduxerūt. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ
p̱ Moy.ꝛ Aaron deo incredulos intelli
gi poſſunt hoīes qui nō habent fidē cum
operibus.per terram aūt quā deꝰ p̄mi=
ſerat filijs iſrl̄ intelligi pōt celeſtis pa=
tria oībꝰ a deo p̄miſſa:ſꝫ q̄ inſtar Aaron
ꝛ Moy.noluūt credere nec opa facere vir
tuoſa:nō itrāt regnū eternū ſignificatuꝫ
p̱ terrā p̄miſſiōis.vñ eis dr̄ Matth.xxj.
Auferet a vobis regnū dei ꝛ dabit̄ gēti
faciēti fructꝰ eiꝰ.ꝛ ita ē reuera:qꝛ talibꝰ
predictis datur. ¶ Tertia pars.

SEquit̄.Signa aūt eos q̄ credi
derint ꝛc. Ubi tāgit oſtēſionē
miracule ptātis.qđ p̱bat opatio
v̄tualis.Ubi ſciendū ꝙ q̄nqꝫ
opa v̄tuoſa ꝛ mirabilia tāgit
xp̄s i iſta pte.p̄imū ē ꝙ fideles habuerūt
poteſtatē eijciēdi demonia ab obſeſſis:ꝛ
hoc ē qđ dicit.In noīe meo demonia eij
ciēt.Uñ dixerūt xp̄o Luce.iiij.ēt in noīe
tuo demonia ſubijciūt̄ nobis.¶ Scđm
eſt ꝙ veri fideles habuerūt gratiā loquē
di ꝛ intelligendi diuerſitatē linguaꝝ:et
hoc eſt qđ dicit linguis loquent̄ nobis:
vñ Actuū.ij.Apparuerūt illis diſparti=
te lingue tanq̄ ignis:ſeditq̄ ſupra ſin=
gulos eoꝝ ꝛ repleti ſunt oēs ſpiritu ſan
cto ꝛ ceperūt loq̄ varijs linguis p̄ut ſpi
rituſſanctꝰ dabat eloq̄ illis.¶ Tertiū ē
ꝙ venenoſa aīalia nō erant eis nociua:
ſed ſup̱ illa habuerūt mirabilē poteſta=
tē:ꝛ hoc qđ dicit.Serpētes tollēt:vñ eis
dixit xp̄s Luce.x. Ecce dedi vobis po=
teſtatē calcādi ſup̱ ſerpentes ꝛ ſcorpio=
nes ꝛ ſupra omnem virtutē inimici:ꝛ ni
hil vobis nocebit.Exemplū de paulo de
quo dicitur Act.xxviij.ꝙ cum vipera in
uaſiſſet manū eius nō leſit eū ſed excuſ=
ſit eam in ignem:ꝛ nihil mali paſſus eſt.
¶ Quartū ē ꝙ potiōes venenoſe ꝛ alijs
mortifere eis nō nocuerūt:ꝛ hoc ē quod
dicit.Et ſi mortiferū quid biberint non
eis nocebit.Exemplū huius habemꝰ in
multis q̄bus nō nocuit potio venenoſa.
¶ Quintū eſt quod habuerūt gratiam a
domino infirmitates curādi:ꝛ hoc ē qđ
dicit.Sup̱ egros manus imponent:ꝛ be
ne habebūt.Unde Act.v.Per manꝰ aūt
apl̄orum fiebant ſigna ꝛ prodigia multa
in plebe.Non ſolum aūt faciebant ſigna
in infirmitatibus corporaliter:ſed etiam
ad impoſitionem manuū dabatur ſpiri=
tuſſanctꝰ.iuxta illud Act.viij.Impone=
bant manus ſuper illos ꝛ accipiebāt ſpi
rituſanctū. ¶ Sciēdū eſt aūt ſm Greg.
ꝙ licet credētes modo nō faciant euidē
tia miracula ſicut faciebant in eccleſia
primitiua:nō p̄pter hoc debēt diffide=
re:qꝛ in exordio eccl̄ie:ad augmētatio=
nē ipſiꝰ hoc erant neceſſaria:nūc aūt iā
multiplicata eccl̄ia ꝛ ꝯgregatiōe fideliū
nō ſūt neceſſaria talia.¶ Si aūt bñ iſpi
cimꝰ ſꝫ Gre.lꝫ credētes nō faciāt euidē=
tia miracula corpalia tñ mlta faciūt ꝛ tā
to maiora:q̄to ſpūalia p̄pōderāt tpalibꝰ
ꝛ q̄to nō corpa ſed aīe ſuſcitant̄.h. Gre.

¶ Quarta pars.

SEquit̄.Et dñs quidem ieſus
ꝛc.vbi tangit aſcenſionem aſ
ſumpte humanitatis qđ pro
bat collatio ſupernalis.Naꝫ
ſm Hie.Dominus ieſus qui de celo de=
ſcēderat ad liberādam infirmitatis nr̄e
naturā ip̄e etiā ſup̱ celos aſcendit vt ſic
dicat̄ de ipo illđ Ro.xiij.Deꝰ eñ illū aſ
ſumpſit.Nā hūanitas xp̄i v̄tute diuinita
tis ē eleuata in celū.¶ Sciēdū eſt circa
iſtā ptē:vbi fit mētio de aſcēſiōe xp̄i in ce
luꝫ ꝙ ſicut feſtū annūciatiōis ē p̄ncipiū
oim ſolēnitatū ad aduētū xp̄i pertinētiū
ſic feſtū aſcēſiōis ē pfectio earūdē.Ut ſic
iux̄ illđ p̄s.Sit a ſūmo celo egreſſio eiꝰ:
ſcꝫ i incarnatiōe:ꝛ occurſus eiꝰ vſq̄ ad
ſummū eiꝰ in ſua aſcēſiōe.Ut ſic de ipſo
v̄ificet̄ illđ. Eccl̄s.j. Orit̄ ſol ꝛ occidit ꝛ
ad locū ſuū reuertit̄.Et hoc qđ dicebat
diſcipulis Jo.xvj.Exiui a patre et veni
in mūduꝫ ꝛ iterū relinq̄ mūdū ꝛ vado ad
patrē.¶ Sciēdū ē igit̄ ꝙ aſcēſio xp̄i p̄us
in teſtō veteri latens ſub p̄phetiaꝝ ꝛ fi=
guraꝝ velamen nouiſſime fuit euidētiꝰ
explicata.Uñ ſciēdū ꝙ in iſta ſolēnitate

ſeptē poſſum⁹ ɔſiderare:q̄ lz in veteri teſtamēto latuerint:tñ in nouo ſunt euidētius explicata ⁊ completa:ſcʒ.
Meritū dignitatis generoſe.
Sceptrum poteſtatis vigoroſe.
Titulum primitatis dignitoſe.
Ducatum ſocietatis gratioſe.
Jubilum ſolennitatis gaudioſe.
Gradum ſublimitatis glorioſe.
Actum vtilitatis fructuoſe.
¶ Primo dico ꝙ ſolennitas aſcenſiōis prius figurabat̄ qđ poſtmodū fuit explicatū ſcʒ meritū dignitatis gñeroſe. Ubi ſciēdū ꝙ ſicut prim⁹ hō volēs rapere dignitatis honorē ꝑ appetitū ɔtumacie:ꝑ lapſum inobediētie:corruēdo deſcēdit: ſic dei fili⁹ deitatē ⁊ humanitatē iclinās per humilitatis obediētiā vſqꝫ ad mortē crucis deſcēdit:⁊ in ipa triūphator exñs i celū glorioſus aſcēdit quē poſtmodū ſeq̄tur oīs multitudo iuſtoꝝ. hoc aūt fuit figuratū nobis zach. j. vbi dr̄. Uidi ⁊ ecce vir aſcēdēs ſuꝑ equū rufuʒ:⁊ ipſe ſtabat inter myrteta ⁊ poſt eū equi rufi varij et albi. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ iſtū virū intelligit̄ xp̄s:q̄ fuit vir amore ⁊ fortitudine dict⁹. iuxta illud Prouer. xxiiij. vir ſapiēs fortis eſt:⁊ vir doct⁹ robuſtiſſim⁹ et valid⁹. ¶ Iſte hodie viſus ē aſcēdere ſuꝑ equū rufuʒ.i.ſuꝑ celū empyreū:qđ eſt rufuʒ ⁊ flāmeū ſignificās claritatis ardorē:vt ſic verificet̄ illud ps. Aſcēdit ſuꝑ celos celorū ad oriētē. Dicit̄ aūt ſtare inter myrteta:ꝓpter ɔditionē glorificatā humanitatis aſſumpte:quā impaſſibilē ⁊ glorioſaʒ introduxit in celū.⁊ iđ inter myrteta ſtare ſignāter dr̄:q: ſicut myrt⁹ hʒ ɔſeruatiuam virtutē:ita xp̄s humanitatē noſtraʒ introduxit imarceſſibilē:⁊ incorruptibilē ⁊ immortalē in celū. vt ſic verificet̄ illud Roma. vj. Xp̄s reſurgēs ex mortuis iā nō morit̄:mors illi vltra nō dñabitur. ¶ Poſt iſtū autē viſi ſunt aſcēdere eq̄ rufi varij ⁊ albi. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ equos rufos itelligit̄ exercit⁹ martyrū:q̄ fuerunt ꝓprio ſanguine rubricati. Per eq̄s vero varios intelligit̄ cet⁹ doctoꝝ ⁊ ɔfeſſorū qui fuerunt diuerſis virtutib⁹ adornati. Per equos ꝟo albos itelligit̄ chor⁹ ſctōrū ⁊ ſctārū virginū:q̄ fuerūt lilio pudicitie cādidati. q̄ tria ſanctoꝝ genera:generaliter pñt ɔprehēdere oēs ſanctos. Iſti poſt aſcēſionē xp̄i q̄ hodie aſcendit in celum aſcenderunt:cum quo etiam aſcēderunt patres veteris teſtamēti q̄ prius in limbo detinebant̄ captiui. ¶ Iſtud figuratū i teſtamēto veteri fuit explicatū in nouo per Paulū Phil. ij. dicētē. Semetipm̄ exinaniuit formā ſerui accipiēs i ſimilitudinē hoim fact⁹ ⁊ habitu inuētus vt hō:humiliauit ſemetipſum fact⁹ obediēs vſqꝫ ad mortē:mortē aūt crucis:ꝓpter qđ de⁹ exaltauit illū et donauit illi nomē qđ eſt ſuꝑ oē nomē. ¶ Scđo figurabatur ſceptrum ptātis vigoroſe. Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s aſcēdit in celū nō aliena ſʒ ꝓpria virtute:nō eñ trāſlat⁹ eſt vt enoch nec vect⁹ in curru igneo vt helyas. vt ſic verificatū fuerit illud ps. Exaltare dñe i virtute tua. ¶ hoc aūt fuit figuratū Eſa. liij. vbi dr̄. Aſcēdet ſicut virgultū coram eo:et ſicut radix de terra ſitienti. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ iſtā terrā ſitientē ſiue aridam de qua orta eſt radix vel virgultū intelligitur btā virgo maria:de qua natus eſt xp̄s q̄ radix dr̄ iuxta illđ qđ ipe de ſeipo dicit. Apoc. xxij. Ego ſum radix ⁊ genus dauid. Stella ſplēdida ⁊ matutina. Dicit̄ etiā virgultū viride ꝑ gratiā:q: iuxta illud Jo. j. Ipſe eſt plen⁹ grā et veritate Signāter aūt virgo btā ſicca terra dr̄:q: ſicut terra arida infructuoſa:dr̄ ita virgo beata natural̄r infructuoſa dici poterat:q: natura non patit̄ ꝙ femina virgo exiſtēs filiū generet nec pariat vllo mō. vñ ꝙ virgo btā fructuoſa fuerit portādo xp̄m ieſum. hoc fuit diuino miraculo. Fʒ qđ ei dixit āgel⁹ Luc. j. Spūſſctūs ſuꝑueniet i te ⁊ virt⁹ altiſſimi obūbrabit tibi. ¶ Iſta aūt terra q̄ ꝑ naturā erat infructifera: ꝑ miraculū fecit fructū. iuxta illud Gen. j. Protulit terra herbā virētē.i.xp̄ʒ dictū virēs virgultū:q̄ inſtar virgulti viridis aſcēdit:ex vētre matris naſcēdo:in mūdi ingreſſione:ex morte reſurgēdo in reſurrectiōe:in celū aſcēſiōe. Iſtud figuratū i teſtō veteri fuit explicatū Lu. vltimo vbi dr̄ de xp̄o ⁊ diſcipulis ei⁹. Eduxit aūt eos foras in bethaniā ⁊ eleuatis manib⁹ ſuis bñdixit eis ⁊ factū eſt dū bñdiceret illis:receſſit ab eis:⁊ ferebat̄ i celū. ¶ Tertio figurabat titulū dignitatꝫ pri

mitatis dignitoſe. Ubi ſciendū φ xp̄s ſicut iuſtꝰ poſſeſſor regni celoꝝ: añcedere debuit oēs alios q̄ debebant ad illud regnū intrare. Nā heres ⁊ legitimꝰ filius p̄cederet debuit oēs alios coheredes et filios adoptiuos. hoc aūt fuit figuratū Mich. ij. Ubi dr. Aſcēdet eīm pādēs iter añ eos ⁊ diuidēs ⁊ trāſibūt portā ⁊ trāſibit rex eoꝝ corā eis ⁊ dn̄s i capite eoꝝ. ¶ Ubi ſciēdū φ p iſtū regē ⁊ dn̄m intelligit xp̄s q̄ iuxta illd Apoc. xix. eſt rex regū ⁊ dn̄s dn̄antium. Iſte hodie qn̄ celos aſcēdit tanq̄ naturalis heres regni celeſtis aſcēdit añ oēs ſanctos quos ſecū duxit i celū ⁊ ſic dn̄s i capite eoꝝ fuit: poſtq̄ aſcēdētes trāſierūt portā ciuitatis ſuperne hieruſalē: cū ip̄o eternalr regnaturi. Dr rex. i. xp̄s corā eis trāſiſſe qr iuxta illud Act. j. Uidētibꝰ illis eleuatꝰ eſt ⁊ nubes ſuſcepit eū ab oculis eoꝝ. Iſtd figuratū in teſtō veteri fuit explicatū p aplm heb. x. dicētē. habētes itaq̄ frēs fiduciā i introitu ſctōꝝ i ſanguine xp̄i q̄ inicianit nobis viā nouā ⁊ viuētē p velamē. i. carnē ſuā. Nā xp̄s per mortē ſuā q̄ñtū ad humanitatē ſignificatā p velamē qr deitatē velabat i ſanguine ſuo tāq̄ p̄cio ſufficiēti p nobis: initiauit viam nouā qū in aſcēſiōe primo patefecit viā paradiſi p quā cū eo introierūt oēs ſcti q̄ añ detinebant i limbo in quoꝝ introitū debemꝰ fiduciā firmā hr̄e. ¶ Quarto figurabat ducatum ſocietatis gratioſe. Ubi ſciēdū φ xp̄s i celū noluit ſolꝰ aſcēdere nec ſuā decuit dignitatē ſ; vallatꝰ fuit multitudine ſocioꝝ. Nā cū ip̄o aſcēderūt p̄riarche pphete: reges: duces. et oēs alij iuſti q̄ añ ip̄; mortui fuerāt. hoc aūt fuit nobis figuratū Joſ. viij. Ubi dr Joſ. aūt nocte illa in medio māſit ppl̄i: ſurgēſq̄ diluculo recēſuit ſocios ⁊ aſcēdit cum ſenioribus in fronte exercitus vallatus auxilio pugnatoꝝ. ¶ Ubi ſciēdū φ p Joſ. q̄ ieſus naue dr q̄ etiā ſaluator interp̄tat itelligit xp̄s ieſus cui nomē ⁊ interp̄tatio nois dignoſcit cōuenire. Nā ipſe ⁊ ieſus ſaluator nr̄ ē iuxta qd dixit angelꝰ Joſeph. Mat. j. de virgine. Pariet inq̄t tibi filiū ⁊ vocabis nomē eiꝰ ieſum ipſe eīm ſaluū faciet ppl̄m ſuum a pctis eoꝝ. Iſte nocte. i. qn̄ corpꝰ eius in ſepulchro latuit māſit in medio ppl̄i dū aīa ſua ed limbū p̄rm deſcēdit q̄ ſurgēs diluculo. i. illo mane quo ſurrexit a mortuis ⁊ viuꝰ exijt de ſepulchro recēſuit ⁊ nūerauit ſocios: qr certitudinalr cognouit mltitudinē ſctōꝝ quos exit de limbo: die ho aſcēſiōis aſcēdit cū ſenioribꝰ. i. cū oibꝰ ſctis veteris teſtamēti ⁊ tanq̄ p̄ncipalis inter eos ⁊ dux ⁊ dn̄s in frōte ſtetit exercitꝰ eos gl̄ioſe deducēs ⁊ ſic dr vallatꝰ pugnatoꝝ auxilio nō p indigētiā: ſ; p oſtēſionē ſue nobilitatis ⁊ mirabilis dignitatis. Iſtud figuratū in teſtō veteri fuit explicatū p aplz Ephe. iiij. vbi dt Aſcēdēs xp̄s in altū captiuā duxit captiuitatem dedit dona hoibus. Nā xp̄s in altū. i. in celū aſcēdēs q̄ in limbo detinebant captiui ſecū duxit ad patriam: dās eis mirabilia dona. ¶ Quia ſempiternā gl̄iam. ¶ Quinto figurabat iubilū ſolēnitatis gaudioſe. Ubi ſciēdū φ aſcēdente xp̄o in celū occurrētibꝰ ei angelis letabundis ⁊ choris alternātibꝰ: cū gaudio iubilabāt. vñ p̄s. Aſcēdit deꝰ in iubilo: ⁊ dn̄s in voce tube quoꝝ gratulatiōi alludēs xp̄s: ſecū ducēs comitiuā ſctōꝝ: ad augmentū gaudij dicebat illud. Luc. xv. cōgratulamini mihi: qr inueni ouem quā pdiderā. i. genꝰ humanū. Quē angeli. videtes venire cū tāta gl̄ia admirātes q̄rebant a ſctis q̄ aſcēdebāt cū xp̄o: illud p̄s. di. Quis eſt iſte rex glorie: q̄bꝰ ſcti cū gaudio rn̄debāt. Dn̄s virtutū ip̄e eſt rex gl̄e. hoc aūt fuit nobis figuratū Abac. iij. vbi dr Sup excelſa mea deducet me victor in pſalmis canentē. ¶ Ubi ſciendū φ p iſtū victorē intelligit xp̄s q̄ vicit diabolū: mūdū ⁊ carnē: iuxta illud Apo. v. Uicit leo de tribu iuda: radix dauid. Uñ cōfortādo apl̄os dixit Joan. xvj. Cōfidite ego vici mūdū. ¶ Iſte igit victor. i. xp̄s ieſus hodie qn̄ celos aſcēdit: genꝰ humanū deduxit i pſalmis canēs: qr cu; magno iubilo ſunt deducti. Ut ſic verificatū fuerit illd figuratū dictū de ionatha. j. Mach. x. vbi dr. Reuerſus ē ionathas i hierl̄; cū ſuis hēbētibꝰ ſpolia multa. Nā xp̄s ſignificatꝰ p ionathem cū ſanctis qui ſecū erāt reuerſus ē qn̄ aſcēdit in celū. Iſtud figuratū in teſtamēto veteri: fuit explicatū i nouo Lu. vltio. vbi dr

qđ cū xp̄s aſcēdiſſet i celū diſcipuli orā tes reuerſi ſunt in hieruſalē cū gaudio magno. ¶ Sexto figurabat gradū ſubli mitatis glīoſe. Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s i aſcēſu ſuo i celū: gradū ſublimē acq̄ſiuit dū ſup oēs celos ⁊ ordines angelorū aſcēdit: et ad dextrā dei ſedet. Uñ pſ̄. Aſcendit ſup cherubin: ⁊ volauit: volauit ſup pennas ventorꝝ. Hoc fuit nobis figuratum Eſa. xxxviij. vbi đr. Reuerſ⁹ ē ſol decē lineis ꝑ grad⁹ q̄s deſcēderat. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ iſtū ſolē itelligit̄ xp̄s q̄ ē ſol iuſticie illu minās mūdū. Iſte in icarnatiōe ſua decē lineis deſcēderat: qꝛ ꝑ icarnationē deſcē derat de decē celis corporalib⁹ q̄ ſꝫ theo logos aſſignāt̄. ſ. ſeptē ſm̄ numerꝝ ſeptē planetarꝝ. ⁊ tres ſuꝑiores alij. ſ. Syderū Criſtallinū ⁊ empyreum. Per illos igit̄ decē grad⁹ ꝑ q̄s i incarnatiōe deſcēde rat: ē i aſcēſiōe reuerſ⁹. qñ ſup oēs celos ⁊ ordines angelorū aſcēdit. ¶ Iſtđ figu ratū i teſtō veteri fuit explicatū i nouo ꝑ apl̄m Heb. j. d. Sedet ad dexterā maieſta tis i excelſis tāto melior angelis effect⁹: q̄to differēti⁹ pre illis nomē hereditauit. Et hoc ē qđ dicit ēt Marc⁹ i euāgelio ho dierno. Dñs q̄dē ieſ⁹ poſtq̄ͣ locut⁹ ē eis aſſumpt⁹ eſt i celū ⁊ ſedet ad dexterā dei. ¶ Septimo figurabat actū vtilitatis fru ctuoſe. Ubi ſciēdū ꝙ magnā vtilitatē ha bem⁹ de xp̄i aſcēſiōe: dū ꝓ nobis ad prē aduocat⁹ exiſtit iuxta illđ Heb. vij. Sēpi ternū hꝫ ſacerdotiū vñ ⁊ ſalutare i perpe tuū pōt accedētes ꝑ ſemetip̄m ad deū ſp viuēs ad iterpellādū ꝓ nobis. Nā aduo cat⁹ exiſtēs p̄ri p̄ſentat vulnera paſſiōis vt ꝓ nobis ipetret grāꝫ remiſſiōis. Hoc autē fuit figuratū Deut. xxxiij. vbi dicit Moy. ꝓphetādo. Nō ē ali⁹ de⁹ vt de⁹ re ctiſſimus aſcēſor celi: auxiliator tu⁹ ma gnificētia ei⁹ diſcurrunt nubes: habita culum ei⁹ ſurſum. ¶ Ubi ſciendū ꝙ per iſtum rectiſſimū intelligit̄ xp̄s p̄ter quē ali⁹ nō ē de⁹. iuxta illđ Deuter. iij. neq̄ꝫ eñ eſt ali⁹ deus vel in celo vel in terra q̄ poſſit facere opa tua. Iſte aſcēſor celi di ctus eſt qñ hodie ſup oēs celos aſcēdit: auxiliator aūt dicit̄ qꝛ ibi ē noſter aduo catus: magnificētia vo ei⁹ nubes dicū tur diſcurrere quia ipſe mutat etates et tēpora ſm̄ ei⁹ beneplacitum: iuxta illud Dañ. ij. Sapiētia et fortitudo ei⁹ ſunt et ip̄e mutat tp̄a ⁊ etates. trāſfert regna at q̄ꝫ cōſtituit. Habitaculū ei autē ſurſuꝫ di citur qꝛ nō in terra ſꝫ i celo dicit̄ habita re ꝓpter qđ nullū volēs ſibi ꝯparere pſ̄. dicit. Quis ſicut dñs de⁹ noſter q̄ in al tis habitat ⁊ humilia reſpicit i celo ⁊ in terra. q. d. nullus eſt ſil̄is ſibi. ¶ Iſtud fi guratū in veteri teſtō: fuit explicatū i no uo ꝑ apoſtolū Heb. ix. d. Nō eñ in manu facta ſancta ieſus introiuit exēplaria ve rorū: ſꝫ ip̄m celū: vt appareat nūc vultui dei ꝓ nobis. Nā celū i q̄ xp̄s aſcēdit: nō eſt manufactū alicui⁹ creati artificis: ſꝫ ſola diuina potētia i quo xp̄s vt nr̄ aduo cat⁹ extitit. ¶ Sciendū eſt etiā ꝙ aſcen ſio xp̄i eſt nobis poſita in exēplū: ꝓpter quod ipſe inuitat nos ad ſecū aſcenden dum Judic. j. d. Aſcende mecū in ſorteꝫ meā. Nā in ſortē xp̄i aſcendere debem⁹: vt. ſ. ſicut aſcendit ſequentes noſtrū exē plar nos pariter aſcēdam⁹. Ubi ſciendū ꝙ inter alia ſeptem aſcenſiones de xp̄o legim⁹ ſꝫ. vij. gradus q̄ poſſunt in volē tibus meritorie aſcendere. Nā aſcendit.

De aqua vt exemplar innocentium.
In nauim vt exemplar laborantium.
In montem vt exemplar cōtemplātiū.
In hieruſalem vt exemplar patiētium.
In templum vt exemplar preſidētium.
In crucē vt exemplar penitentium.
In celum vt exemplar triumphātium.

¶ Primo dico ꝙ xp̄s aſcēdit de aqua vt exemplar innocētiū: de quo dicit̄ Mat. iij. Baptizatus autem cōfeſtim aſcendit de aqua ⁊ ecce aperti ſūt celi ⁊ vidit. ſcꝫ Jo. ſpiritum dei deſcendentē ſicut colū bā ⁊ venientem ſup ſe. Ubi ſciendū ꝙ in hoc datur nobis a xp̄o exemplū innocē tie. Nā ſi volumus hr̄e grām ſp̄uſſancti. In ablutiōe baptiſmali xp̄i datur nobis intelligi ꝙ debemus mundari a vitijs ⁊ peccatis. Per deſcenſuꝫ vero colūbe ſu per ip̄ſum: datur nobis intelligi ſpirit⁹ ſancti gratia: que nō niſi in homines pu rificatos deſcēdit. ¶ Secundo Chriſt⁹ aſcēdit in nauim vt exemplar laborātiū de quo ſententialiter dicit̄ Luc. viij. Fa ctum eſt autem vna dierū: ⁊ ipſe ſcilicet ieſus aſcendit in nauiculā et diſcipuli eius: et ait ad illos tranſfretem⁹ trans

ſtagnū ⁊ aſcēderūt. Nauigātibꝰ aūt illis obdormiuit ⁊ deſcendit procella vēti in ſtagnū ⁊ periclitabant: ad quē cōcurrentes ꝓ auxilio: fecit ceſſare procellā: ⁊ ſic fuerunt liberati: vbi ſciēdū ꝙ ꝑ iſtud ſtagnū intelligit iſte mundꝰ ꝑ quē trāſeundo debemus aſcēdere nauē: nauigādo ꝑ exercitationē bonorū operū: vt ſimus in terra firma vbi eſt ſecuritas id eſt habitare poſſimus in gloria paradiſi: in qua ſunt oēs ſecuri. ¶ Si qñ vero procella tribulationū ⁊ aduerſitatū in hoc mundo nos agitet Chriſto dormiente id eſt ipſo ꝑmittēte: nō debemus ꝓpter hoc deſperare ſ₃ ad chriſtū recurrere qui eſt refugiū nr̄m ⁊ virtus: ⁊ ipſe nos miſericorditer adiuuabit. ¶ Tertio Chriſtꝰ aſcendit in mōtē vt exēplar cōtēplātiū: de quo dr̄ Matthei.xiiij. Dimiſſa turba aſcendit in mōtē ſolus orare. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ mōtē excelſum ⁊ altum intelligit diuinitas excedens oīa: ad que₃ exemplo Chriſti: dimiſſa turba id eſt exercitijs exterioribus ⁊ tumultibꝰ: debemus mentalr̄ aſcēdere per orationem deuota₃. ¶ Quarto Chriſtꝰ aſcēdit hieruſalem vt exemplar patientium: de quo dr̄ Matthei.xx. Ecce aſcendimꝰ hieroſolymā ⁊ filiꝰ hominis tradetur ꝑ̇ncipibus ſacerdotū ⁊ ſcribis et cōdemnabunt eum morte. Ubi ſciēdū ꝙ ſicut aſcendit hieroſolymā vt ibi pateretur pro nobis: dat nobis exemplu₃ vt aduerſitates ⁊ diſpendia patienter toleremus: ⁊ ipm̄ pro viribꝰ imitemur: iuxta illud.j. Petri.ij. Chriſtus paſſus eſt pro nobis: vobis relinquēs exemplum vt ſequamini veſtigia eiꝰ. ¶ Quinto chriſtꝰ aſcēdit in templū vt exemplar ꝑ̄ſidētiu₃ de quo dr̄ Jo.vij. In die feſto mediante ieſus aſcēdit i tēplū ⁊ docebat. Ubi ſciēdū ꝙ docere alios actū ꝑ̄ſidētie dicit. Sicut igit Chriſtꝰ in docēdo fuit ſollicitꝰ: ſic dat nobis exemplū vt ſimus ſolliciti ſubditos iſtruere moribꝰ ⁊ doctrina. Uñ apl's ad Tytū.ij. Tu autē loq̄re q̄ decet ſanā doctrinā. ¶ Sexto xp̄s aſcēdit i crucē vt exēplar penitentiū. de quo apoſtolus nos admonēdo dicit hebre.xij. Aſpicientes inquit in auctorē fidei ⁊ cōſummatore₃ ieſum: q̄ ꝓpoſito ſibi gaudio ſuſtinuit crucem confuſiōe contēpta: atq₃ in dextera dei ſedet. Ubi ſciēdu₃ ꝙ ſicut xp̄s ꝓ nobis i crucē aſcēdere voluit per quā ſignificat penitentia ſic nos exēplo ipſius debemꝰ crucē auſteritatis ⁊ penitētie ſumere iuxta qḋ ipſe nos admonet Matt.xvj.d. Si q̇s vult venire poſt me: abneget ſemetipſum ⁊ tollat crucē ſuā ⁊ ſequat me. ¶ Septimo xp̄s aſcēdit i celum vt exēplar triumphantiū. de quo dr̄ in p̄s. Si aſcendero in celum tu illic es. Ubi ſciendū ꝙ quia habitatio xp̄i in celis eſt iuxta illud p̄s. Ad te leuaui oculos meos qui habitas in celis. ideo oēs beati qui poſt ipſum aſcendūt ibi ipſum inueniūt tanq̄ regem ⁊ dñm ⁊ obiectu₃ beatificum omnium beatorum.

¶ Quarta pars.

Sequit. Illi aūt profecti predicauerūt ⁊c. Ubi tangit executionem cōmiſſe autoritatis: qḋ ꝓbat diſperſio ſitualis Ubi ſciendū ꝙ apoſtoli: vt veri obedientie filij executi ſunt ſollicite commiſſionem ſibi factam a xp̄o vbiq₃ locoꝝ veritatē fidei p̄dicādo. iuxta illud p̄s. In oēm terrā exiuit ſonus eoꝝ ⁊ in fines orbis terre verba eoꝝ. Et qꝛ tūc p̄dicatio vera eſt ⁊ ꝯmēdabilis qñ ꝑ opera confirmat: ideo ſequit ꝙ p̄dicauerūt ſeq̄ntibꝰ ſignis. Uñ Gre. Quid aūt i his cōſiderādū: niſi ꝙ p̄ceptū obediētia: obediētiā ꝟo ſigna ſecuta ſunt. ¶ De iſta p̄dicatiōe apoſtoloꝝ in vniuerſo mundo: dici poteſt illud Judith.ij. Nunciat em̄ induſtria animi tui vniuerſis gētibus: ⁊ indicatū eſt oī ſeculo quoniā tu ſolꝰ bonus ⁊ potēs es in omni regno tuo ⁊ diſciplina tua oībꝰ ꝓuincijs p̄dicatur. ¶ Ad predicationē hāc nos admonet apoſtolꝰ. ij. Timo.iiij.d. Predica: iſta oportune: importune argue obſecra: icrepa i oī paciētia et doctrina. ¶ Nos igit ſequētes admonitionē apl'i: ſumētes p̄dicationis offm̄ orationē fūdamꝰ ad dñ₃. dicētes cū illo doctore deuoto theologo. Fiat autē o xp̄e vt nr̄i ſermones q̄s de tui virtute dicimus ꝑ opera cōfirmētur ⁊ actus: vt tandem ſumus perfecti te cooperāte in oībꝰ ꝟbis ⁊ operibꝰ: qꝛ te decet ⁊ ſermonū ⁊ operꝝ gl'ia. vt ſic de te verificet illḋ p̄s. Te decet hymnꝰ deꝰ in ſyō ⁊ tibi redder votū in hierl'm. Ad qua₃ hierl'm ⁊c.

¶ Dominica infra octa. aſcẽſiõis. Euã⸗gelium. xxxvij.

Cum venerit paraclet⁹ quẽ ego mittã vobis ꝛc. Jo. xv. Proprietas ꝟi amici ẽ vt qñ videt amico ſuo iminere piculũ ꝙ ſibi debeat iudicare vt ipſuz poſſit vitare cauti⁹ aut facili⁹ tollerare. Nã teſte Greg. Min⁹ iacula feriũt q̃ ꝓuidẽt: ꝛ nos tollerabili⁹ mũdi mala ſuſcipim⁹ ſi ꝯ hoc ꝑ ꝓuidẽtie clipeũ munimur. Nõ ſolũ aũt dꝫ ſibi notificare pi⸗cula iminẽtia: ſꝫ ẽt ſi põt ſibi ꝓbere auxiliũ: ꝛ ipꝫ vt meli⁹ põt ꝯſolari. ¶ Xp̃s igiꝰ q̃ veraciter diligebat ſuos diſcipulos: vidẽs eis iminere multa picula ꝛ multas aduerſitates: eas vt ver⁹ amic⁹ paſtor et magiſter denũciat ne ex iſperato dũ re⸗pẽte venerint nimis ꝑturbẽꝰ: ꝓmittit ẽt eis ſe ꝯſolatorẽ ꝛ ꝯfortatorẽ daturũ vt in aduerſitatib⁹ magis paciẽter ſe habeãt: ꝛ non ſuccũbãt in ipſis. Et hoc eſt quod Jo. narrat in euãgelio hodierno in quo quatuor tangit. ſcꝫ.

Promiſſionem cõſolationis ꝯfortantis.
Expreſſionem ꝑſecutionis exterrentis.
Conditionem diſpoſitionis excecantis.
Allegationeꝫ predictionis affligentis.

¶ Primũ ꝓbat leticia nũciata. ſcd̃z malicia cogitata. tertiũ ignorãtia explicata. q̃rtũ memoria excitata. ¶ Primũ i prin. ſcd̃m ibi. Hec locut⁹ ſuꝫ vobis ꝛc. tertiũ ibi. Et hoc facient vobis ꝛc. quartuꝫ ibi. Sed hec locutus ſum vobis ꝛc.

¶ Prima pars.

Quantũ ad primũ vbi tãgit ꝛc. dicit. Cũ venerit paclet⁹ ꝛc. Ubi ſciẽdũ ꝙ i oi actu inquãtũ bon⁹ eſt: de⁹ eſt principale agẽs: creatura aũt ſcd̃ariũ et min⁹ pricipale. In teſtificãdo igiꝰ de xp̃o ſpũſſanct⁹ q̃ de⁹ eſt pricipalis intelligiꝰ apl'i ꝟo roborati ſpũſſancti virtute ſcd̃ario teſtimoniũ ꝑhibebãt. Scd̃m hoc igiꝰ in pte iſta duo poſſum⁹ ꝯſiderare. ſ. Teſtificationẽ xp̃i factã a ſpũſctõ pricipalꝛ et ſcd̃o ab apl'is miniſterialiter. ¶ Quãtũ ad pmũ dꝛ. Cũ venerit paraclet⁹ ꝛc. Ubi ſciẽdũ ꝙ qꝛ xp̃s in ꝑcedentib⁹ dixerat diſcipulꝭ: loquẽdo de iudeis: iter q̃s fecerat multa mirabilia: ꝙ hoc nõ obſtãte oderãt cũ et patrẽ ei⁹. poterãt timere diſcipuli q̃liter ipſi miſſi a xp̃o poſſent ꝑdicare iudeis cũ minoris virtutis eſſẽt q̃ xp̃s: ꝛ iõ ſm Chryſo. eos cõfortat ꝛ roborat ꝓmittendo eis cõſolatorẽ ſpirituꝫ ſ. de celo miſſurũ. ¶ Sciendũ eſt ꝙ paracletus grece latine idẽ eſt qd̃ cõſolator. Miſſ⁹ eſt igiꝰ ſpũs. ſ. ſm Didimũ ad cõfortãdũ apoſtolos velut orphanos quia ꝓpter abſentiã xp̃i lugebãt: ꝛ quaſi ſe orphanos reputabãt. iuxta qd̃ xp̃s de eis predixerat Mat. ix. Nũquid poſſunt filij ſponſi lugere q̃diu cum illis eſt ſpõſus ꝛc. qꝛ igitur ſpiritus. ſ. miſſus eſt ad conſolandũ apoſtolos ideo cõſolator dꝛ ab effectu. ¶ Diciꝰ aũt miſſi a filio. cũ dicit: quem ego mittã vobis a patre vt ſit ſenſ⁹: quẽ ego mittã vobis ꝛ etiã pr̃ vel ſit ſenſus: mittã vobis ſpm̃ ſanctũ ꝛ hoc habeo a pr̃e ſm Didimũ: qꝛ ſicut ipſe dicit Jo. v. Nõ poſſuꝫ a meipõ ego facere q̃cq̃ ſed ſicut audio iudico. q. d. Sicut a meipſo nõ ſum ita ab eo habeo vt mittã ſpiritũ ſctm̃. ¶ Diciꝰ etiã ſpũs ꝟitatis. vel qꝛ eſt ſpirit⁹ filij q̃ eſt veritas: vel vt oſtẽdat ſm Hiero. ſpm̃ ſanctũ eſſe ſuo teſtimonio fide dignũ. ¶ Diciꝰ aũt ſpũſſan. virt⁹ digit⁹: nex⁹: ꝛ flat⁹: qꝛ igiꝰ virt⁹: iõ dꝛ paraclet⁹: qꝛ digit⁹ ideo dꝛ ſpiritus veritatis. qꝛ ꝟo nexus: iõ diciꝰ a patre procedere: ꝛ filio mitti. quia ꝟo flatus dicitur teſtimoniũ habere. Et hic quatuor tanguntur in prima parte iſtius euangelij ſicut patet. quia ipſe eſt.

Uirtus tribuens omnem libertatem.
Digitus ſcribens omnem veritatem.
Nexus coniungens omnem diuerſitatẽ.
Flatus influens omnem ſuauitatem.

¶ Primo ſpũſctũs dꝛ virt⁹ tribuens oẽm libertatẽ. Nã hõ ꝑ pctm̃ fit ſeru⁹ ꝑ grãm ꝟo ſpũſſ. fit liber ꝛ fili⁹ dei iuxta. ij. Corh. iij. Ubi ſpũs dñi libertas ꝓpter hanc libertatẽ dꝛ paraclet⁹. i. cõſolator. Nã ille q̃ ꝯſolaꝰ aliũ: opꝫ ꝙ in ſe habeat ꝯſolãdi virtutẽ qꝛ igiꝰ ſpũſſan. cõſolator dꝛ igiꝰ opꝫ ꝙ i ſe ſit magne virtutis. vt ſic poſſit dicere illud Job. xxix. Eraꝫ merentiũ cõſolator. ¶ Sed aduerte quid põt dicere peccator miſerrimus exiſtẽs in peccato mortali: quia illud quod dꝛ. Threnoꝝ. j.

Idcirco ego plorās ⁊ ocul⁹ me⁹ ꝺducēs aquā:q꜄ lōge fact⁹ eſt a me cōſolator cō uertēs aiā meā. Nā reuera bñ pōt dolere ⁊ flere dū a ſe ſentit elōgatū ipm̄ ſctm̄ cōſolatorē merētiū ⁊ aias cōuertētē ad deū. ¶ Scḋo ḋr digit⁹ ſcribēs oēm veritatē ⁊ iō ḋr ſpūs ꝟitatis. Uñ ſciēdū ꝙ digit⁹ eſt diſtinctiu⁹ diuerſorū medicatiu⁹ īfirmorū ⁊ certificatiu⁹ dubioꝝ. ¶ Pmo ē diſtinctiu⁹ diuerſoꝝ. Nā ſicut videm⁹ ꝑ experiētiā cū digito diuidim⁹ vnū ab alio ſicut pꝫ pecuniā numerādo:q꜄ igit̄ ſpūſſan. diuidit bonos a malis. iuxͣ illud Aug. Sola charitas eſt q̄ diuidit inter filios dei ⁊ filios ꝑditiōis:iō ſpūſſ. digit⁹ pōt dici iuxta illḋ Exo.viij. Digit⁹ dei ē hic. ¶ Scḋo ē medicatiu⁹ īfirmoꝝ. Nā ſicut videm⁹ ꝑ experiētiā medici tā phiſici q̄̄ chirurgici vtūt̄ digitis ad ſanādū infirmos:q꜄ igit̄ ſpūſſ. ſanat aias nr̄as:iuxͣ illḋ Ro.viij. Spūs adiuuat infirmitatē nr̄am iō pōt digit⁹ appellari ꝓꝑ qḋ xp̄s dicebat Lu.xj. In digito dei eīcio demonia eīciūt̄ i digito dei.i.ꝑ ſpiritūſctm̄. q꜄ ei⁹ grā habitās i aia expellit oē pctm̄. ¶ Tertio eſt digit⁹ certificatiu⁹ dubioꝝ. Nā ſicut videm⁹ ꝑ experiētiā:qñ hō de aliq̄ via vl̕ loco dubitat:certificat̄ de illis ꝑ aliquē q̄ ſibi digito oñdit:q꜄ igit̄ ſpūſſ. nos certificat i dubijs:⁊ docet nos recta ⁊ ꝟa iuxta illud Jo.xvj. Cū aūt venerit ille ſpūs veritatꝫ docebit vos oēm ꝟitatē. iō digit⁹ merito dici pōt. ¶ Iſte digit⁹.ſ. ſpūſſ. cū diuerſitate donoꝝ ſuoꝝ. pōt nobis figurari ꝑ illos digitos:de q̄bus dicit̄ ſnialr̄ Dañ.v. ꝙ appuerūt digiti q̄ſi man⁹ hoīs ſcribētis q̄ ſcribebāt mane:thechel: phares. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ iſtos digitos ſcribētes itelligi pt ſpūſ. cū ſuis dōis q̄ ad modū ꝟacis ſcripture nos docet q̄d agere debeam⁹. Quid aūt ſcribāt hi digiti audi q̄d ſubdicit̄ ſcribebāt mane ⁊c. ¶ Ubi ſciēduꝫ ꝙ mane iterpretat̄ nūerauit thechel appēſuꝫ ē in ſtatera. phares diuidēs vl̕ diuiſ⁹ docet igit̄ nos ſpūſ. ꝙ de⁹ oia opa ⁊ act⁹ dinumerat iuxta illud Job.xxxj. Nōne ⁊ ipſe cōſiderat oēs vias meas ⁊ cūctos greſſ⁹ meos dinumerat. q.d. reuera ſic:q꜄ ipē oia nouit. Docet ēt q̄lr̄ de⁹ oia fctā nr̄a ponderat vt cognoſcat q̄ plura ſūt dōa vl̕ mala ꝙ q̄dē cernēs Job ⁊ timēs dicebat Job. xxxj. Appēdat i ſtatera iuſta ⁊ ſciat de⁹ ſimplicitatē meā. Docet ēt q̄lr̄ de⁹ poſt q̄̄ pōderauerit:ſꝫ opa hoīꝫ diuidet eos ab inuicē malos puniēdo ⁊ bonos ꝑmiādo ¶ Tertio ḋr nex⁹ ꝯiūgēs oēꝫ diuerſitatē ⁊ iō ḋr ꝙ ꝓcedit a pr̄e:⁊ mittit̄ a filio: q꜄ ſpūſſanct⁹ amor ē. iō ē nex⁹ coniūgēs patrē ⁊ filiū ⁊ oia alia ꝑ amorē. Et iō nos admonet apl̄s eph.iiij.d. Solliciti eſtote ſeruare vnitatē ſpūs in vinculo pacis. ¶ Quarto ḋr flat⁹ influēs oēꝫ ſuauitatē. iō ḋr ꝙ ꝑhibebit teſtimoniū. Nā ſicut videmus ꝙ qñ hō̄ loquit̄:flatum paulatim emittit:⁊ ſic ꝑ vocē manifeſtat occulta ⁊ teſtimoniū ꝑhibet:ita ſpūſſ. nobis mlt̄a occulta manifeſtauit clari⁹:⁊ q꜄ teſtimoniuꝫ verū ꝑhibuit:flatus merito dici pt de cui⁹ ſuauitate ḋr Sapien.xij. O q̄̄ bonus eſt ⁊ ſuauis ſpūs tu⁹ dñe in nobis. ¶ Quātum ad teſtificationē factam ab apoſtolis myſterialiter ḋt. Et vos teſtimoniū perhibebitis ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ lꝫ ſpūſſ. principaliter xp̄o teſtimoniū ꝑhibuerit:tñ ꝑ charitateꝫ ⁊ grām habitans in diſcipulis:inſpirauit in eoꝝ cordib⁹ ⁊ fortificauit eos ad teſtimoniū ꝑhibendū de xp̄o. Uñ de ipſis ḋr Act.iiij. Uirtute magna reddebāt apl̄i teſtimoniū reſurrectiōis ieſu xp̄i dñi noſtri ⁊ grā magna erat in oīb⁹ illis. ¶ Sciēdū ē igit̄ quātū ad diuerſitatē ⁊ multitudinē de xp̄o teſtificantium ꝙ pr̄ primo ꝑhibuit teſtimoniū de xp̄o in baptiſmo ⁊ in trāſfiguratione:qñ dixit Mat.iij. ⁊ Mat.xvij. hic eſt filius me⁹ dilectus in q̄ mihi bñ ꝯplacui. ¶ Scḋo ꝑhibuerūt xp̄o teſtimoniū miracula ⁊ ꝓdigia que fecit. iuxta illud quod ipſe dixit Jo.viij. Ipſa opera que ego facio:teſtimoniū ꝑhibēt de me. ¶ Tertio teſtimoniuꝫ perhibuit xp̄o ſpūſſanct⁹ deſcēdēs in ſpecie columbe ſuper ipſū:qñ fuit a Joanne in iordane baptizatus. de quo dicitur Jo.j. Teſtimonium ꝑhibuit quaſi columbam de celo ⁊ manantē ſup eum. ¶ Quarto teſtimoniū ꝑhibet ſcriptura:iuxta quod ipē dixit Jo.v. Scrutamini ſcripturas:q꜄ vos putatis in ipīs vitam eternam habere:⁊ ille ſunt que teſtimonium perhibent de me. ¶ Sciēduꝫ eſt igit̄ ꝙ inuenio ſcripturā teſtimoniuꝫ

perhibere de xpo de q̄tuor inter alia.ſcʒ
De potentia effectiua.
De miſericordia remiſſiua.
De iuſticia punitiua.
De munificentia largitiua.

¶ Primo inuenio ſcripturā teſtimoniū phibere de xpo d̄ potētia effectiua. de q̄ dr̄ Jo.vj. Opa q̄ ego facio in noīe prīs mei: ipſa teſtimoniū phibēt de me. Naʒ ſubito infirmos curare: cecos illuminare: mortuos ſuſcitare oñdebāt ī xpo potētiā infinitā ⁊ p ꝯñs eē deū ¶ Scd̄o phibet de xpo teſtimoniū de mīa remiſſiua. de q̄ dr̄ Act.x. Huic oēs pphete teſtimoniū phibēt remiſſiōeʒ pctōꝝ accipere p nomē ei⁹ oēs q̄ credūt ī eū. ¶ Tertio teſtimoniū phibet de iuſticia punitiua. de q̄ dr̄ in p̄s. Mandaſti iuſticiā teſtimonia tua ⁊ veritatē tuā nimis. Nā ipſe ē de⁹ iuſt⁹ fortis ⁊ patiēs ī p̄s. ¶ Quarto teſtimoniū phibet de xpo d̄ munificētia largitiua de q̄ dr̄ Jo.j. Jo. teſtimoniū phibet de ipo: ⁊ clamat di. Hic erat quē dixi q̄ poſt me ventur⁹ eſt: añ me fact⁹ eſt: qr prior me erat: ⁊ de plenitudine eius oēs accipim⁹ grām p grā: quā ab ipo in hoc mūdo accipim⁹ que eſt arra eterne glie ſi ipſaʒ in vacuū non accipim⁹. vt. ſ. nō ociemur in ipſa ſʒ ſi exercitem⁹ nos in opib⁹ virtuoſis accipiem⁹ padiſi gl'iā q̄ dr̄ grā cōſummata. ¶ Hoc aūt fuit nobis figuratū Eze.viij. Ubi dr̄. Emiſſa eſt ſſitudo man⁹ ⁊ apphēdit in cincinno capitis mei: ⁊ eleuauit me ſpūs iter terrā ⁊ celū ⁊ eduxit me in hierl'm ivīſiōe dei. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p iſtā manū emiſſaʒ itelligit fili⁹ dei icarnat⁹ emiſſus ī mūdum quā q̄dē manū cū magno deſiderio petebat p̄s.d. Emitte manū tuā de alto eripe me ⁊ libera me de aq̄s mltis ⁊ de manu filiorū alienoꝝ. Nā añ aduētū xpi gen⁹ humanū erat in multis tribulationib⁹ ſignificatis p aquas. erat etiā ſub ſeruitute diaboli ſignificati p manum filioꝝ alienorum. ⁊ ideo hoc cernēs dauid petebat vt de alto. i. de celo mitterer auxiliū. ſ. dei fili⁹ p manū validam deſignatus. Per cincinnū ꝟo capitis qd̄ ē modicū capilloꝝ ſupeminēs alios capillos: intelligi pōt mortis memoria. naʒ ſicut capilli ſunt inſenſibiles ita īſenſibile remanet corpus poſt mortē. manus igit̄. i. xps accipit hoiem p capillos: qñ ſibi inſpirat mortis memoriā q̄ eſt cā vt hō facilīter iſta mūdana deſpiciat iux̄ illud hiero. Facile contēnit oīa q̄ ſe ſemp cogitat moriturum. ⁊ Eccl'i.vij. Jn oib⁹ operib⁹ tuis memorare nouiſſima tua ⁊ ī eternū nō peccabis. ¶ Sic aūt hō mūdana deſpiciēs ⁊ peccata recipit a dn̄o gratiā de corātem ⁊ tunc hoieʒ ſic diſpoſitū p gratiam in ipſo exiſtentē eleuat inter terrā ⁊ celū: qr ipſuʒ de ſtatu peccati qd̄ hoieʒ ad terrā deijcit: ſurſum erigit ſpretis p̄dictis. tenet autem eū adhuc dum viuit infra celum in quo ſunt ſancti: qr dū viator exiſtit nō pōt in celū aſcendere: ⁊ ſic dicitur inter celū ⁊ terram: quis lʒ corporaliter ſit in terra: mētaliter tñ ſurſuʒ eleuatur. ¶ Licet autem in celo pfecte nō habitet. tñ ſi in gratia recepta perſeuerauerit manus. i. xps ⁊. ſſ. adducēt eū in hieruſalem. i. in glorioſam patriā. vt ſic talis poſſit dicere illud p̄s. Letat⁹ ſū in his que dicta ſunt mihi in domum domini ibimus. ¶ Secunda pars.

Sequit̄. Hec locutus ſum vobis ⁊c. Ubi tangit expreſſionem perſecutionis exterrentis: quod pbat malitia cogitata. Ubi ſciendum ꝙ qñ aliquis predixit alicui aliqua diſpendia imminentia: debet etiaʒ ſi poteſt aliqua dicere vt poſſit in aduerſitatib⁹ aliqualiter conſolari. Chriſtus igitur annunciās aduerſitates imminētes apoſtolis eos cōſolat de miſſione ſpirituſſancti q̄ eos cōfortabit. Scd̄m hoc in parte iſta duo poſſumus conſiderare. ſcʒ.
Allocutionem conſolantem.
Perſecutionem imminentem.

¶ Quantum ad primum dicit. hec locutus ſum vobis ⁊c. Ubi ſciēdum ꝙ ſpūs. ſ. habitans in apoſtolis eos ꝯfortabit ne ppter pſecutiones imminētes ſcandalum patiantur. Unde Aug. Cum enim charitas dei diffundatur in cordib⁹ veſtris per ſpiritumſanctum qui datus eſt vobis fit pax multa diligentibus legem dei: ⁊ non eſt illis ſcandalum. vñ dr̄ Eccl'i.xxiij. Doctrinam amoris audite filij ⁊ q̄ cuſtodierit illā nō pariet labijs ſuis nec ſcādalizabit̄ in opib⁹ nequiſſimis.

¶ Quātū ad ſcd̄z .ſ. pſecutionē iminētē dicit. Abſq; ſynagogis faciēt vos ꝛc. Ubi duplicem tangit perſecutionem. ſcʒ

Exultationem patrie.

Priuationem vite.

¶ Quātū ad p̄mū dt. Abſq; ſynagogis ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ iudei nō recipiētes doctrinā xp̄i eos nolebāt recipere nec eos audire i ſuis ſynagogis: ꝛ ſic expellebāt ab eoꝝ ꝯſortio. ꝛ i h̄ affligebant ap̄li ꝑʒ Au. vidētes ꝙ renuerēt xp̄m. ¶ Quātū ad ꝑuationē vite dt. Sʒ venit hora vt ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ iudei occidēdo diſcipulos xp̄i arbitrabāt̄ ſe bn̄ facere: q2 hoc faciebāt pp ʒelū legis. ¶ Sciēdū ē aūt ꝙ iſta pſecutio fctā diſcip̄lis fuit nobis figurata in pſecutiōe pharaonis ꝛ egyptioꝝ q̄ pſecuti ſunt filios iſrael. de q̄ ſniaĺr dr. Exo. xiiij. ꝙ indurauit dn̄s coꝛ pharaōis regis egypti ꝛ pſecut⁹ ē filios iſrael: q̄s cū vſq; ad mare pſecut⁹ fuiſſet: mare diuiſū ē ꝛ ſicco veſtigio trāſierūt filij iſrael Pharao ꝟo cū oī exercitu ſuo ſubmerſ⁹ ē in mare. ¶ Ubi ſciēduʒ ꝙ ꝑ pharaonē q̄ interp̄tat̄ denudauit virum: intelligit̄ diabol⁹ q̄ virū denudaſſe dr qn̄ ſua mala ſuggeſtione pctōrez deuicit. Iſte dr eſſe rex egypti q̄ intelligit̄ tenebra: q2 rex inferni ē: vbi ē obſcuritas tenebraruʒ. Un̄ Job. x. Illa ē t̄ra tenebroſa opta mortis caligine terra miſerie ꝛ tenebraruʒ vbi null⁹ ordo ſʒ ſempitern⁹ horror inhabitat. Per egyptios ꝟo q̄ intep̄retant̄ tenebroſi ſunt faciētes opera diaboli: de quibus dr prouer. ij. Qui dereliquerūt iter rectum ꝛ ambulant per vias tenebrarū q̄ letant̄ cū male fecerit ꝛ exultāt i reb⁹ peſſimis: q̄rū vie ꝑuerſe et iſames greſſus eoꝝ. ¶ Per filios aūt iſrael q̄ iterp̄tant̄ vidēs deū: itelligūt̄ viri apoſtolici iuſti ꝛ boni q̄ ꝑ fidē verā dn̄m cōtemplātur. ¶ Per mare ꝟo plenū ꝑiculꝭ itelligit̄ hic mūd⁹ in quo viuendo ſunt multa pericula. de quo dr. j. Jo. v. Mūd⁹ totus in maligno poſit⁹ eſt. Sancti igit̄ viri ſignificati ꝑ filios iſrael dū a diabolo ꝛ alijs malis hoīb⁹ q̄ ſunt ſui diaboli ſignificātis ꝑ pharaonē ꝛ egyptios q̄ ſequunt̄ iſtū mundū ſignificatū ꝑ mare tranſeūt ſicco veſtigio: q2 effect⁹ ſuos ſignificatos ꝑ pedes non immergūt i mūduʒ dātes ſe carnalib⁹ deſiderijs ſed de mundo non accipiunt niſi ſuſtentationē nature. egyptij aūt tenebroſi per culpaʒ dantes ſe mundo tam mentaliter ꝙ corporaliter in ip̄o dū iuſtos perſequūtur ſubmergunt̄ vt ſic in hoc mūdo ſubmerſi in pctis ꝛ vitijs i iferno crucient̄ eternaliter i ſupplicijs corpus ꝛ aiaʒ aggrauantibus ſine fine. ¶ Tertia pars.

Seq̄t̄. Et hec facient vobis ꝛc. Ubi tāgit ꝯditionē diſpoſitionis exhortātis qd̄ ꝓbat ignorātia explicata. Ubi ſciēdum ꝙ ſi iudei cognouiſſent xp̄ʒ dei filiū cognouiſſēt ꝛ p̄rē. ip̄ʒ ꝟo nec p̄rē cognouerūt iuxta qd̄ ip̄e dixit eis Jo. 8. Neq; me ſcitis neq; p̄rē meū: ſi me ſciretʒ forſitā ꝛ patrē meū ſciretis. Si ēt cognouiſſent xp̄ʒ veꝝ filiū dei nūq̄ꝫ pſecuti eū fuiſſent neq; diſcip̄los iuxta illd̄ .j. Coꝛ. j. Si ei cognouiſſent: nūq̄ꝫ dn̄ʒ glie crucifixiſſent. Ignorātia igit̄ ꝛ cecitas itellect⁹ q̄ erat in iudeis ꝓpter malitiā eoꝝ erat mala diſpoſitio ad cognoſcēdā viā ꝟitatis p̄dicatā ab ap̄lis: et iō ip̄ſos pſeq̄bant̄. q̄b⁹ dt p̄s. Ipi ꝟo nō cognouerūt vias meas quib⁹ iuraui in ira mea ſi introibūt in requiē meā. q. d. Nō intrabūt q2 i tenebris ambulāt. iuxta illd̄ p̄s. Neſcierūt neq; intellexerūt i tenebris ambulāt. Sciēdū ē aūt loquēdo moraliter ꝙ nolētib⁹ deū cognoſcere ſʒ ip̄ʒ derelinquētibus et beneficia ipſius nō recognoſcētib⁹ nō cōtingit ꝓſpere: q2 eoꝝ malis exigētib⁹ tradūt̄ i man⁹ demonū eternaliter cruciādi. iuxta illd̄ .ij. Theſſaĺ. j. Juſtū eſt apud deū retribuere retributionē in flāma ignis dātis vindictā his q̄ nō nouerūt deū ꝛ q̄ nō obedierūt voci dn̄i nr̄i ieſu xp̄i. ſi hoc aūt fuit nobis figuratū Judic. ij. Ubi ſniaĺr dr ꝙ poſt mortē Joſ. ſurrexerūt alij q̄ nō nouerāt dn̄ʒ ꝛ opa q̄ fecerat in iſrael: q̄uo ſcʒ eduxerat eos de egypto ꝛ duxerat ꝑ deſertū p̄cedētib⁹ colūna nubis ꝑ diē et colūna ignis ꝑ noctē ꝛ pauerat eos mānna ſuauiſſimo cibo. Feceruntq; filij iſrĺ malū i ꝯſpectu dn̄i: ꝛ dimittētes dn̄ʒ deū patrū ſuoꝝ ſecuti ſūt deos alienos ꝛ ſeruierūt Baalīʒ ꝛ Aſtaroth ꝓpt̄ ꝙ irat⁹ ꝯ iſrael tradidit eos i man⁹ iimicoꝝ ſuoꝝ

q̇b⁹ nõ potuerũt reſiſtere ⁊ a q̇b⁹ fuerũt afflicti. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ p̱ filios iſrl' q̇b⁹ de⁹ fecerat multa bona ſupradicta intelligi pñt xp̄iani fideles q̇s xp̄s p̱ paſſionẽ ſuã educit de ſuitute diaboli ⁊ tenebris pctõꝝ. q̇b⁹ i hoc mũdo poſuit ad directionẽ eoꝝ miaꝫ ſuã ſignificatã p̱ colũnã nubꝫ ſolis refrigerãtẽ ardorẽ: q꞉ mia hꝫ diuinã iuſticiã ⁊ dei irã erga hoies tẽperare. Poſuit etiã iuſticiã ſignificatã p̱ colũnã ignis q̇ dũ ꝯburit ledit hoiẽ q꞉ iuſticia illi⁹ circa quẽ ꝓfert ſnia valde eſt afflictiua. Dedit eis etiã cibũ dulciſſimũ mãna: q꞉ corp⁹ ſuũ eis reliq̇t i ſpũalẽ cibũ q̇ eſt cib⁹ ſuauiſſim⁹ recipiẽtib⁹ ⁊ guſtãtib⁹ digne. Iſta ſunt opa ad q̇ ꝯſiderãda iuitat nos. p̄s. d. Uenite ⁊ videte opa dñi q̇ poſuit ꝓdigia ſup terra. Nã ſi ꝯſiderem⁹ xp̄i opa i ipſis iueniem⁹ verificatũ illd Eccl'. ii. Mirabilia opa altiſſimi ſoli⁹ ⁊ glioſa ⁊ abſcõſa ⁊ iuiſa opa illi⁹. ¶ Lꝫ aũt tã magna ⁊ mirabilia opa fecerit dñs tñ m'lti ſunt igrati q̇ nolũt h̄ cognoſcere ſꝫ ipꝫ total'r derelinquũt. in quoꝝ rep̄hẽſiõe dr̄ Deut. xxxii. Deũ q̇ te genuit dereliq̇ſti oblit⁹ es dñi creatoris tui. Nõ ſolũ aũt ipꝫ dereliquũt p̱ negligẽtiã ſꝫ iſtar idololatraꝝ mũdo ſuiũt carni ⁊ diabolo velut idolis vanis. iux illd Deute. 32. imolauerũt demonijs ⁊ nõ deo dijs q̇s ignorabãt. ¶ Quib⁹ ãt dijs ſeruiãt: audi q̇d dr̄ q꞉ Baaliꝫ ⁊ Aſtaroth. Ubi ſciẽdũ ꝙ p̱ Baaliꝫ q̇ iterp̄tat' ſupiores vel deuoratores itelligi põt pctm̄ ſupbie p̱ qd hõ vult eẽ ſupior alijs ⁊ vltra ſua merita exaltari: põt ẽt itelligi pctm̄ auaritie p̱ qd auarus alios deuorare dr̄ dũ eos expoliat tp̄alib⁹ bõis. ¶ Per aſtaroth aũt q̇ iterp̄tat' cubiculũ: itelligi põt pctm̄ carnalitatis: q꞉ hõ luxurie dedit⁹ q̄rit q̇eta ⁊ delectabilia: q̇ p̱ cubiculũ deſignãt'. Q꞉ igit' oia pctã ad iſta tria velut ad radices oim reducũt q̇ ſignificãt per Baaliꝫ ⁊ Aſtaroth vt dictũ ẽ. iõ p̱ illos q̇ iſtis ſuiũt intelligũt' ſuiẽtes oib⁹ pctis iuxta illud Ioã. viii. Ois qui facit pctm̄ ſeru⁹ ẽ pcti. Quib⁹ rep̄hẽdẽdo dr̄ Ro. j. ꝙ mutauerũt veritatẽ dei in mẽdaciũ ⁊ coluerũt ⁊ ſuierũt creature poti⁹ ꝙ̄ creatori q̇ eſt bñdictus in ſcl'a amẽ. ¶ Sꝫ aduertãt pctores miſerrimi q̇d ꝯtigit filijs iſrael. Nam irat⁹ tradidit eos in manus inimicoꝝ: ita reuera pctõrib⁹ accidet ꝙ tradent' in ptãte diaboli de q̇ nõ poterũt liberari. iuxta illd p̄s. Introibũt i iferiora terre tradẽt' in man⁹ gladij ptes vulpiuꝫ erũt. Nam p̱ inferiora terre intelligitur infern⁹ q̇ eſt locus penarũ in centro terre poſit⁹: ad quẽ introibũt impij ꝑpetuo cõdẽnandi. Per manũ vo gladij oia genera tormentoꝝ deſignant': q̇ peccatores patient'. Per vulpes vo fraudulẽtas ⁊ malas intelligũt' mali ſpũs crudeles ⁊ fraudulẽti pctõrib⁹ quoꝝ pars erũt oẽs pctõres maligni qñ in die iudicij iuſti ab iniuſtis localiter diuident'.

¶ Quarta pars.

SEquit'. Sꝫ hec locut⁹ ſum vobis ⁊c. Ubi tãgit allegationẽ p̄dictiõis affligẽtis: qd ꝓbat memoria excitata. Ubi ſciendũ ꝙ xp̄s duplici de cã p̄dixerat apl'is ꝑſecutiões quas erãt paſſuri. Primo vt eos aliq̇lit' cõſolaret' ⁊ ſibi meli⁹ ſꝫ Aug. ꝓuiderẽt de virtute patiẽcie. Scdo p̄dicit eis vt ex hoc qñ ille ꝑſecutiões venerit recognoſcerẽt ſꝫ Chryſo. xp̄m eẽ veracit' deũ: q꞉ p̄dicebat futura. ¶ Sciẽdũ eſt aũt circa iſtã ptẽ loquẽdo moral'r ꝙ xp̄s diſcipulos: ⁊ p̱ ꝯñs nos ipſos iducit ad virtutẽ paciẽtie i aduerſis Ubi ſciendum ꝙ aliqua patimur.

A deo paternaliter demulcente.
A proximo temporaliter offendente.
A diabolo culpaliter inſtigante.

¶ In iſtis aũt oibus debem⁹ eſſe patiẽtes vt. ſ. circa flagella dei nõ murmuremus ſꝫ patiẽter ſuſtineam⁹ ꝓpt' offenſaꝫ ꝓximi ipm nõ offendam⁹. cõtra tẽtationẽ diaboli. ne ipſi cõſentiam⁹. Uñ Greg. ſup Eze. omel'. vij. trib⁹ modis virt⁹ paciẽtie exerceri ſolet. Alia nãq ſunt q̇ a deo Alia q̇ ab aduerſario. Alia q̇ a ꝓxio ſuſtinem⁹: A ꝓximo nãq ꝑſecutiões. dãna ⁊ ꝯtumelias. Ab antiquo aduerſario tentamẽta. A deo aũt flagella tolleram⁹ Sꝫ in his oib⁹ modis vigilãti aio ſemel ipſam dꝫ mẽs circũſpicere: ne ꝯ mala ꝓximi ꝓtrahat' ad retributionem mali: ne cõtra tentamenta aduerſarij ſeducat' ad tẽtationũ delectationẽ vel cõſenſum delicti ne cõtra flagella opificis ꝓruat

ad exceſſum murmuratiõis. ¶ P̃rio igitur aliq̃ patimur a deo p̃nal'r affligẽte. Nã de⁹ vt bon⁹ pater volẽs nr̃am experiri paciẽtiã aliq̃n tp̃al'r nos affligit: exẽplũ de Job. ⁊ Tob. ibi reqre. ¶ Scd̃o aliqua patimur a p̱ximo tp̃al'r offendente. Nam multotiens bonos pſequũt mali. iuxta illd̃ Aug. i ſmone ino. di. Fratres chariſſimi bonos ⁊ iuſtos viros pſecutionẽ maloꝝ ſemp̱ ſuſtinuiſſe cognoſcimus. ¶ Iſto mõ Saul fuit pſecut⁹ dd̃. de q̃ ſnial'r dr. j. Re. 24. Qd̃ cũ ſaul pſeq̃retur dd̃ ⁊ incidiſſet i man⁹ dd̃. dauid ſicut fortis ⁊ patiẽs noluit ip̃m offẽdere: ſed hũiliter dixit: quẽ pſeq̃ris rex iſrael canẽ mortuũ pſeq̃ris ⁊ pulicẽ vnũ: cui⁹ paciẽtiã cõmẽdãs Saul dixit: iuſtior tu es q̃ ego: tu eñi tribuiſti mihi bona. ego aũt reddidi tibi mala. ¶ Ubi ſciẽdũ q̓ p̱ Saulẽ q̃ vno mõ interp̃taꝛ abutẽs itelligiꝛ hõ crudelis ⁊ malus q̃ mãſuetudinẽ ſibi datã a deo i ferocitatẽ abutiꝛ: alios pſequẽdo. ¶ Per dauid aũt q̃ interp̃taꝛ manu fortis itelligiꝛ vir fortis ⁊ patiẽs q̃ inſtar dauid lʒ mali pſequãꝛ eũ: dʒ viriliter ⁊ paciẽter portare vt de ip̃o dicaꝛ illd̃ Prouer. x. In eternũ nõ ꝯmouebiꝛ. ¶ Tertio aliq̃ patimur a diabolo culpabiliter inſtigãte. Nã diabol⁹ multotiẽs ad malũ inſtigat hoies q̃bus tñ ſuggeſtionib⁹ cõſentire nõ debẽt ſʒ vt fortes viril'r reſiſtere: ⁊ nõ turbari p̱pter occurrẽtes tẽtatiões: qr in reſiſtendo mereñꝛ. Uñ. j. Pet. v. Sobrij inq̃t eſtote ⁊ vigilate qr aduerſari⁹ veſter diabol⁹ tãq̃ leo rugiẽs circuit q̃rẽs quẽ deuoret: cui reſiſtite fortes in fide. Nã diabol⁹ q̃uis videat hoiem paciẽtẽ dũ eũ vult tentare ⁊ fortẽ ad reſiſtendũ tanto cõtra ip̃m forti⁹ aiaꝛ. Uñ Greg. i moral'. Sepe hoſtis callidus cũ p̱pinquã mẽtẽ ad tolerãtiã videt: q̃d ab ea maxie diligat inq̃rit ⁊ ibi ſcãdali laq̃os inſerit q̃ magis res quecꝫ diligiꝛ eo p̱ eã facili⁹ pacientia turbeꝛ. ¶ Iſto mõ perſequiꝛ diabolus hoies ſicut figuratiue dr Apoc. xij. Qd̃ poſtq̃ vidit draco q̓ p̱iectus eſt in terrã: perſecutus eſt mulierẽ q̃ peperit maſculũ: ⁊ date ſũt mulieri due ale aq̃le magne vt volaret in deſertũ locũ ſuũ. ¶ Ubi ſciẽdũ q̓ p̱ draconẽ intelligiꝛ diabol⁹ q̃ in terrã p̱iect⁹ diciꝛ: qr in iſto mũdo eſt vſq̃ ad diẽ iudicij ad tentãdũ hoies p̱ diuerſa pctã. Per mulierẽ aũt quã iſte draco pſequiꝛ q̃ maſculũ peperit intelligi põt q̃libet fidelis aia q̃ in ſe bonũ opus cõcipiẽs ad effectũ p̱ducit: vt de ipſa dici poſſit illud Ruth. iij. Scit ois popul⁹ q̃ habitat intra portas vrbis mee mulierẽ te eſſe virtutis. Per alas aũt q̃s habuit iſta mulier: intelligitur cõtẽplatio p̱ quã dʒ in deũ mental'r eleuari. Licʒ aũt ſic mental'r eleuari p̱ ꝯtẽplationem in deũ debeat tñ dʒ corporal'r in deſerto. i. in auſteritate pnie vt a deo gr̃am inueniat cõuerſari. Nã p̱ auſteritatem pnie hõ meretur gr̃am ⁊ indulgentiam de offenſis. ¶ Hãc patiẽtiã habendã viros ſanctos in perſecutionib⁹ cognoſcẽs ap̱oſto. dicebat. ij. Timo. iij. Omnes q̃ pie viuere volũt in xp̃o ieſu: pſecutionẽ patiunꝛ: q̃ tñ ſm veritatẽ virũ pacientẽ ⁊ fortẽ terrere nõ debet p̱pter magnũ premiuꝫ qd̃ patientibus promittitur a xp̃o dicente Mtt. v. Beati qui perſecutionẽ patiuntur p̱pter iuſticiam: qm̃ ipſoꝝ eſt regnũ celorum. Ad quod regnum ⁊c.

¶ Dñica in penteco. Euãgeliũ. xxxviij.

S I q̃s diligit me ſermonẽ meũ ſeruabit Joan. xiiij. Sciendũ eſt loq̃ndo de vera amicitia meritoria ⁊ deo placibili quantum ad p̃ns ſpectat q̓ ſex cõditiões inter alias requirunꝛ. ¶ Prima eſt ex parte ſe mutuo diligentiũ p̱fectio virtualis. Naꝫ ibi vera dilectio eſt dʒ eſſe bonoꝝ adinuicẽ nõ malorũ cui⁹ rõ eſt: qr cũ vera dilectio ordineꝛ ad deũ ⁊ ad ip̃m mali nõ ordinẽꝛ ſed boni iõ ſe diligẽtes adinuicẽ debent eẽ boni. Uñ dr Eccli. xxv. Timor dei initiũ dilectionis. ¶ Scd̃a eſt exhibitio p̱ſonalis. Nã inter alia q̃ amicos edificãt eſt cum ſe p̃ntial'r videt ⁊ tenẽt iuxta qd̃ dicit aia ſctã Cãt. iij. Inueni quẽ diligit aia mea: tenui eũ nec dimittã. ¶ Tertia eſt p̱duratio eternalis. Nã de rõne vere amicitie eſt q̓ nõ ſit labilis: ſʒ q̓ oi tp̱e duret p̱pꝛ qd̃ dr Prouer. xvij. Omni tp̱e diligit q̃ amc⁹ eſt. ¶ Quarta ẽ reuelatio ſecretalis. Nã inꝛ amicos ſolet eẽ ſecretorũ

reuelatio in cui⁹ ſignū dixit xp̄s diſcipulis ſuis Jo.xv.Jā nō dicā vos ſeruos: q2 ſeru⁹ neſcit q̄d faciat dn̄s eius. Uos aūt dixi amicos q2 oīa q̄cunq3 audiui a patre meo nota feci vobis. ¶ Quita eſt cōſolatio ſalutaris. Nā amici ſolēt ſe in ſuis aduerſitatib⁹ cōſolari: iuxta q̄d dr̄ Job.ij.q̄ cū Job.eēt i magnis afflictiōibus: ꝛ hoc audientes tres amici iob oē malū q̄d accidiſſet ei venerūt ſinguli de ſuo loco cōdixerāt eñ ſibi vt parit̄ veniētes viſitarēt eū ꝛ ꝯſolarēt. ¶ Sexta eſt ꝯfortatio vigoralis. Nā amici adinuicē ſolent ſe in ſuis neceſſitatib⁹ ꝯfortare et adiuuare. iuxta q̄d dr̄.ij.Re.iij.q̄ Abner.miſit nūcios ad dd̄ per ſe di. fac mecū amicitias ꝛ erit man⁹ mea tecū ꝛ reducā ad te vniuerſu3 iſrael. Scd̄m ig̃ iſta ſex q̄ reperiūt̄ in vera amicitia l3 nō eodem ordine ſex correſpondētia tāgit xp̄s in euangelio hodierno in quo de dilectiōe facit principal̄r mentionem. ſc3

Simultatem preſentie delectantis.
Jocunditatem leticie cōſolantis.
Firmitatem beniuolentie cōiungentis.
Uiuacitatem eloquentie confortātis.
Serenitatem conſcientie pateſcentis.
Sanctitatem exiſtentie excellentis.

¶ Primū ꝓbat habitatio gratioſa. ſcd̄3 ꝓmiſſio gaudioſa. tertiū duratio moroſa. quartū exortatio aīoſa. q̄ntū reuelatio amoroſa. ſextū ꝯditio gn̄oſa. Primū in prin. ſcd̄m ibi. hec locut⁹ ſum ꝛc. tertiū ibi. Pacē relinquo vobis ꝛc. quartū ibi. Nō turbet̄ cor veſtru3 ꝛc. quintū ibi. Et nūc dixi ꝛc. ſextum ibi. Jā non multa loquar vobiſcū. ꝛc. ¶ Prima pars.

Quantū ad primū. vbi tāgit ꝛc. Si quis diligit me ꝛc. Ubi ſciēdū ſm Caſſiodoꝝ q̄ q2 ad ꝑfectā dilectione3 req̄rit̄ ſimultas ſe diligentiū q̄ dicit in epiſtola. Sine amicis oīs cogitatio tediū oīs opatio labor: omnis terra peregrinatio oīs terra tormētū ſine quoꝝ ſolacio viuere eſſet mori. Jdeo in pte iſta xp̄s vt vera3 dilectionē inſinuet oſtendit ſe eſſe cū diligente. ¶ Sciēdū eſt aūt ad intellectū litere q̄ cū xp̄s dixiſſet apoſtolis: q̄ manifeſtatur⁹ erat ſe eis ꝛ nō mūdo req̄ſitus fuit a iuda fratre ſymōis dicēte. Domine quid factū eſt: q2 nobis manifeſtatur⁹ es teipſum: ꝛ nō mūdo cui reſpondet xp̄s ꝛ dixit ei illud q̄d ſequit̄. Si q̄s diligit me ꝛc. ¶ Ex his igit̄ apparet q̄ dilectio dei eſt cā ſue manifeſtatiōis diligētib⁹: nō diligētib⁹ ſe nō manifeſtat. Scd̄m hoc igit̄ in pte iſta cōſiderare poſſum⁹ differentiam inter diligentes ꝛ nō diligētes. q2 diligentes cuſtodiunt eius mādata nō diligentes aūt nō ſeruāt. Et ſic hic duos poſſumus conſiderare. ſc3

Actum obedientie quātū ad amātes.
Actū inobediētie quantū ad cōtēnētes.

¶ Quantū ad primū dicit. Si q̄s diligit ꝛc. Ubi quātū ad deū diligētes duo poſſumus conſiderare. ſc3

Meritum virtuoſum.
Primum gratioſum.

¶ Quantum ad meritū virtuoſum dicit Si quis ꝛc. Ubi ſciēdu3 q̄ vera dilectio nō ſolū cōſiſtit in verbis adulatorijs ſ3 magis in veris operibus. Propt̄ q̄d dr̄ j.Jo.iij. Filioli mei nō diligamus v̄bo neq3 lingua ſed ope ꝛ veritate. Nā ſicut ibidem dr̄ ſcd̄o capl̄o. Qui dicit ſe noſſe deū ꝛ mādata ei⁹ nō cuſtodit mēdax eſt ꝛ veritas in eo nō eſt. qui aūt ſeruat verbū ei⁹ v̄e in eo charitas dei ꝑfecta eſt. Ex q̄b⁹ euidēter apparet q̄ v̄a dilectio p opa demonſtrat̄. Un̄ Grego. in omel̄. Probatio eñ dilectiōis exhibitio ē operis. Ad hāc dilectionē nos īducit Joā.j. Can̄.iiij.d. Nos ergo diligam⁹ deū. quoniā ipſe prior dilexit nos. ¶ Sciēdū eſt aūt q̄ triplex eſt dilectio. p̄ma eſt carnalis. ꝛ mūdana ꝛ noxia ꝛ h̄ eſt deteſtabilis Un̄ tales rep̄hēdēdo alloq̄t̄ ſalomō Prouer.j.d. Uſq3quo paruuli diligitis infātiam ꝛ ſtulti ea q̄ ſibi ſunt noxia cupiēt: ꝛ prudētes odibūt ſciētiā. cōuertimini ad correctionē meā en ꝓferā vobis ſpiritū meū ꝛ oſtendā verba mea. ¶ Ubi ſciēdū q̄ p paruulos ꝛ ſtultos itelligi poſſunt ſequētes carnalia deſideria q̄ quidē eis ſunt noxia q2 ducunt ad morte3. iuxta illud Ro.viij. Si ſ3 carnē vixeritis moriemini. Hos aūt ſalomō. i. xp̄s rex pacific⁹ ad ſe volēs reuocare dicit q̄ reuertant̄ ad ſuā correctionē. d. illud. Johel̄.ij. Cōuertimini ad me i toto corde veſtro i ie

ſunio ꝛ fletu ꝛ plāctu.qbꝰ ꝓmittit ſuum ſolaciū.d.en ꝓferā vobis ſpiritū meū.i. gratiam meā vos cōſolantē.¶ Scḋa eſt dilectio ſpiritualis que diligitur deꝰ et primus ꝛ iſta eſt laudabilis ꝛ premialis ad quā dilectionē nos īducit xp̄s Mat. xxiij.d. Diliges dn̄m deum tuū ex toto corde tuo:ꝛ ex tota aīa tua:ꝛ ex tota mē te tua.ſequit̄.ꝛ proximum tuū ſicut ꝛc. ¶ Tertia eſt dilectio naturalis.qua diligūt̄ parētes:ꝛ hec lʒ nō ſit deteſtabilis tn̄ non eſt p̄mialis.de hac dꝛ Eccli.xiij. Omne aīal diligit ſibi ſimile:ſic ꝛ oīs hō primū ſibi oīs caro ad ſimilē ſibi cōiunget̄ ꝛ oīs hō ſociabit̄ ſibi ſimili.¶ Poſſumus aūt conſiderare in dilectione qua chriſtus ſe dicit debere diligi tria ſcʒ.

Internum charitatis actum.
Supernum felicitatis obiectum.
Externum probabilitatis ſignum.

¶ Primo paſſumus cōſiderare internū charitatis actū et quātum ad hoc dicit. Si qs diligit.q.d.qlibet dʒ hunc actum dilectionis habere.qḋ quidē cernēs ꝓpheta dicebat. Diligā te dn̄e fortitudo mea dn̄s firmamētū meū et re.m.ꝛ liberatoꝛ meus.¶ Scḋo poſſumꝰ cōſiderare ſupernū felicitatis obiectū cū ſubdit me.Nam ipſe eſt obiectū cōtinens in ſe omnē plenitudinē abūdātie vite ꝛ veritatis.iuxta qḋ de ſe dicit Eccli.xxiiij.In me oīs gratia vite ꝛ veritatis:in me oīs ſpes vite ꝛ virtutis:trāſite ad me oēs q̇ cōcupiſcitis me ꝛ a gn̄atiōibꝰ meis adīplemini:ſpūs em̄ meꝰ ſuꝑ mel dulcis ꝛ hereditas mea ſuꝑ mel ꝛ fauū.¶ Tertio poſſumꝰ cōſiderare externū ꝓbabilitatis ſignū:cū dicit.ſermonē meū ſeruabit.Nā illud eſt verū ſignū apparēs exteriꝰ ꝙ hō diligat deum qn̄ ſeruat eiꝰ mādata.Vn̄ p̄s.Cuſtodiuit aīa mea teſtionia:tua ꝛ di.ea ve.ſeruaui mādata tua et teſti.tua.qꝛ oēs vie mee in ꝯſpectu tuo. Vn̄ ad iſta tria nos admonēs xp̄s dicebat Jo.xv.Manete in dilectiōe mea.Si p̄cepta mea ſeruaueritis manebitis in dilectiōe mea:ſicut ꝛ ego p̄cepta patris mei ſeruaui ꝛ maneo in eiꝰ dilectione. ¶ Quātū ad p̄miū grōſum dicit.ꝛ pater meꝰ diliget eū ꝛc.Vbi cōſiderare poſſumus triplex p̄miū noſtre dilectiōis ſcʒ.

Amorem dei reciprocum.
Aduentum eius mirificum.
Mundum eius hoſpitium.

¶ Quātuʒ ad primū dicit.Et pater meꝰ diliget eum.Vbi ſciēdū ꝙ qꝛ pater et filius vnū ſunt:ꝛ ꝑ ꝯn̄s ſpūs.ſ.ꝛ de natura amoris eſt reciprocatio:ideo qui vere diligit xp̄m:ab eo diligit̄.ꝛ ꝑ ꝯſequēs a patre.ꝛ iō dicit.Pater meꝰ diliget eū. Unde Jo.xvj.Ipſe euʒ pater amat vos qꝛ vos me amaſtis.¶ Quantum ad aduentum eiꝰ mirificū dicit.Et ad eum veniemus.Vbi ſciēdū ꝙ ſi diligimꝰ dn̄ʒ et mādata eius ſeruamꝰ.nō ſolū ipſe nos diligit per charitatē cōiungentē:ſʒ etiā ad nos venit per grām decorātē: de cuius aduētu nos letificans dicit zach.ix. Exulta ſatis filia ſyon ꝛ iubila filia hieruſalem.Ecce rex tuus veniet tibi iuſtꝰ ꝛ ſaluatoꝛ.¶ Qualiter aūt pater ꝛ filius ad nos veniāt.audit Aug.dicentem.Veniūt q̇dē ad nos dū venimꝰ ad eos: veniūt ſubueniēdo dūvenimꝰobediēdo:veniūt illuminādo dū venimꝰ intuēdo:veniūt iplēdo:dū venimꝰ capiēdo vt ſit nobis eoꝝ nō extranea viſio ſʒ interna ꝛ i nobis eoꝝ nō trāſitoria māſio ſʒ eterna. ¶ Quātū ad mundū eiꝰ hoſpiciū dicit Et manſionē apḋ eū faciemꝰ.Vbi ſciendum ꝙ ſi deū dilexerimꝰ nō ſolū nos diligit:nec ſolū ad nos venit:ſʒ quantū in ſe eſt i nobis ſemꝑ manet:nec peccando ip̄m abūciamꝰ.vn̄ xp̄s dicit Jo.xv.Manete i me ꝛ ego i vobis.Cuiꝰ rōnem aſſignās ſubdit.Qui manet i me ꝛ ego i eo h̄ fert fructū multū:cuiꝰ p̄miū aſſignās addit.Si māſeritis i me ꝛ v̄ba mea i vobis māſerint qḋcūqꝫ volueritis petetis ꝛ fiet vobʒ.¶ Quātū ad actū iobediētie quātū ad cōtēnētes dicit.Qui nō diligit me ꝛc.Vbi duo poſſumꝰ cōſiderare.Primo q̇ ſunt q̇ ſermonē eiꝰ nō ſ̄uāt. Scḋo cuiꝰ eſt ſ̄mo quē ſeruare debemꝰ. ibi: ꝛ ſermonē quē audiſtis ꝛc.¶ Quātū ad p̄mū dicit.Qui nō diligit me ꝛc. Vbi ſciēdū ꝙ radix ſeruādi ſ̄mones et mandata dei ē dilectio:iuxta illḋ Jo.xiiij.Si diligitis me:mādata mea ſ̄uate et iſ̄ra.Qui habet mādata mea ꝛ ſeruat ea:ille ē q̇ diligit me.Per oppoſitū ergo q̇ caret dilectione nō obſeruat mādata.¶ Quātum

ad ſcd̄m.ſ.cuiꝰ ē ſermo d̄tꝰ ꝙ ē p̄ris ꝛ nō ſuꝰ. Sequit̄ ſermonē quē auditis nō eſt meꝰ ꝛc. Sciēdū ē aūt circa iſtā ptē p̄ncipalē in q̄ fit mētio de aduētu p̄ris ꝛ filij ꝛ ſpūſſcti loquendo moralr ꝙ iſtū aduētū placibilē ꝓphetauit nobꝫ malach.d. Malac.3. Stati veniet ad tēplū ſuū dn̄ator quē vos q̄ritis. ꝛ āgelꝰ teſtamēti quē vos vultis. Nā ad hoīez q̄ tēplū dei ē venit dn̄s ad habitādū i ipo iux̄ illd̄.ij.Cori.vj. Vos ei eſtis tēplū dei viui ſicut d̄t dn̄s.qm̄ inhabitabo i illis ꝛ inhabitabo iter illos:ꝛ ero illoꝝ deꝰ:ꝛ ipſi erūt mihi ppl̄s. Sciēdū ē autē ꝙ poſtꝙ hō tātez meruit a deo gr̄am:ꝙ ꝓ inhabitātē eū in ipꝫ:ē factꝰ hoſpitiū dei:dꝫ iſtā gr̄az ꝓ viribꝰ ꝯſeruare.iuxta qd̄ ſibi d̄r.Apoc.iij. tene qd̄ habes. Ubi ſciēdū ꝙ gratia ſpiritusſcti igni cōparat̄.iuxta illud ſaluatoris Luc.xij. Ignē veni mittere i terrā ꝛ q̄d volo niſi vt accēdat̄. Iſtar igit̄ ignis gr̄a ſpūſſcti dꝫ in hoīe tripliciter conſeruari. Nā ignis cōſeruat̄ tripliciter: ſcꝫ

Per cinerum ſuppoſitionem.

Per validam ſufflationem.

Per lignorum appoſitionem.

¶ Sic i nobis ſpūſſctūs ꝯſeruat̄ ꝓ mortis meditationē. Per deuotā orationez. Per bonoꝝ opeꝝ mlt̄iplicationē. ¶ Primo dico ꝙ ſicut ignis ꝯſeruat̄ ꝓ cineruꝫ ſuppoſitionē ſic ſpūſſctūs i hoīe ꝯſeruatur ꝓ mortis meditationē. Nā mortꝫ meditatio ꝓ quā homo in puluerē redit facit dictā gr̄az cōſeruare. vnde Eccl̄i.vij. Memorare nouiſſima tua et in eternum nō peccabis. ¶ Scd̄o dic ꝙ ſicut ignis cōſeruatur ꝓ validā ſufflationē:ſic ſpūſſctūs in homie cōſeruatur per deuotam orationē. Nam oratio deuota q̄ eſt eleuatio mentis in deū:gr̄am ſpūſſancti conſeruat dū facit nos terrena deſpicere:ꝛ celeſtibꝰ inherere ꝓpter qd̄ dicit Petrꝰ j.can.iiij.d. Eſtote prudētes et vigilate i orōnibꝰ. ¶ Tertio dico ꝙ ſicut ignis cōſeruatur per lignoꝝ appoſitionem ſic ſpūſſctūs in homine per bonorū operuꝫ multiplicationē. Nam ſicut aſſiduitas i malis opibus reſiſtit gr̄e:ita cōtinuatio in bonis operibus ipſam cōſeruat. ꝓpt̄ qd̄ dicit apl̄s Coll̄.j. In omi ope bono fructificātes in ſciētia dei ꝛ in omni virtute. ¶ Iſta ꝯſeruatio ſpūſſancti ſignificati per ignē ꝓ opa virtuoſa fuit nobis figurata Leuit.vj. Ubi finaliter d̄r ꝙ dominꝰ dixit Moy. volēs ſemp eſſe in altari ſuo. Ignis inquit ſemper in altari ardebit quē nutriet ſacerdos ſubijciēs ligna ꝓ ſingl'os dies:ꝛ impoſito holocauſto deſup adolebit adipes pacificorum. ignis iſte eſt perpetuꝰ q̄ nunꝙ deficiet in altari. ¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ iſtū ignem intelligitur ſpūſſctūs q̄ linguis igneis apparuit ſup diſcipulos:vt d̄r Actuū.j. Per altare autē intelligit̄ aīa cuiuſlibet hoīs:qꝛ totꝰ hō eſt templū dei iuxta illd̄ j.Coꝝ.iij. Neſcitis qꝛ templū dei eſtis ꝛ ſpūſſctūs habitat in vobis. Aīa ergo q̄ eſt nobilior pars in hoīe pōt dici altare qd̄ ē honorabiliꝰ in templo. In iſto igit̄ altari.i.i aīa hoīs:dꝫ ſemp ardere ignis i.gr̄a ſpūſſ.quā dꝫ nutrire ꝓ appoſitionē lignorum.i.per ꝯtinuationē opeꝝ ꝟtuoſoꝝ:ꝛ ſic cōſeruādo i ſe diuinā:gr̄am dꝫ ſe offerre deo holocauſtū ꝛſacrificiū imaculatum per mortificationem omnium vitiorum ꝛ adeptionem virtutum.

¶ Secunda pars.

SEquit̄. hec locutus ſum vobis ꝛc. Ubi tāgit iocunditatem leticie cōſolantis:quod ꝓbat promiſſio gaudioſa. Ubi ſciendum ꝙ quia de rōne perfecte dilectionis eſt ꝙ diligentes ſe adinuicem ꝯſolant̄. Ideo in iſta parte xp̄s vt verā dilectionez inſinuet dicit diligentibus ipm̄ miſſurū ſpm̄ conſolātē. ¶ Sciendū eſt autem ad intellectum litere:ꝙ qꝛ xp̄s aliqn̄ aliq̄ dixerat apl̄is:q̄ ipſi nō poterāt intelligere ſicut ptꝫ Lu. xviij. Ubi cū xp̄s p̄dixiſſet eis ſuā paſſionē ꝛ reſurrectionē futurā:ꝙ ipi nihil horū intellexerūt. ꝛ Jo.xvj. cuꝫ predixiſſet eis ſuā corpalem abſentiam dicit. Modicū ꝛ iā non videbitis me ꝛc. dixerūt diſcipuli adiuicē q̄d eſt hoc qd̄ dixit nobis modicū ꝛc. ꝛ infra. Neſcimus q̄d loquit̄ Nolēs igit̄ diſcipulos dimittere dubios poſt ſuū receſſuz de his q̄ dixerat exiſtēs cū eis:ſꝫ ipos volens cōſolari predicit eis paracletū fore miſſuꝫ q̄ declarabit oīa dicta ſua. In pte iſta igit̄ duo poſſumus ꝯſiderare. Prio exp̄ſſionē nō itellectiōis affligētis. Scd̄o ꝓmiſſionē cogni

tiōis ꝯſolātis. ¶ Quātū ad pmū di. hec locut⁹ ſum ꝛc. Ubi ſciēdū q xp̄s manēs corpaliter cū diſcipl'is nondū clarificatis q̄tū ad intellectū p grāz ſpūſſcti aliq̄ loquebat q̄ nō intelligebāt: q̄ poſtmodū intellexerūt: iuxta qđ exponēs aliq̄ q̄ cū eis exiſtēs dixerat: dicit Luc. xxiiij. hec ſunt vba q̄ locut⁹ ſuz vobis cū adhuc eſſez vobiſcū. ꝛ infra tūc apuit eis ſenſuz vt intelligerēt ſcripturas. ¶ Quātū ad pmiſſionē cognitiōis ꝯſolātis đt. Paraclet⁹ aūt ꝛc. Ubi ſciēdū q xp̄s q̄ ſciebat diſcipl'os deſolari de ſua abſētia corpali: ipos ꝯſolat ſm Chryſo. pmittēs ſpm̄ ſctm̄ vētuꝝ p quē plura itelligerēt q̄ añ intellexiſſent. Uñ ſequit. paraclet⁹ autē ꝛc. ¶ Ubi ſciendū q paclet⁹ vno modo interpretat aduocatus: qꝛ ipſe eſt aduocat⁹ noſter. iuxta illđ Ro. viij. Nā q̇d oremus ſicut opz neſcim⁹ ſꝫ ipe ſpūs poſtulat p nobis gemitib⁹ ienarrabilib⁹. i. poſtulare nos facit. ¶ Alio mō paclet⁹ đꝛ ꝯſolator: qꝛ hoiez letificat ꝛ ꝯſolat: qđ cognoſcēs p̄s đt. Redde mihi leticiā ſalutui ꝛ ſpū pncipali ꝯfirma me. ¶ Dicit ipm miſſuꝝ in noie ſuo hoc ē i noie filij: qꝛ ſpūſſctūs hos ad q̄s mittit filios dei facit: iuxta illud Rom. viij. Qui ſpū dei agūt hi fili dei ſunt. Sicut igit xp̄s dei fili⁹ ſubiectos ꝛ filios facit oēs fideles pri: ita ſpūſſctūs ſꝫ Didimū ſubijcit ꝛ filios per adoptionem facit patri ꝛ filio. ¶ Sciēdū eſt q iſte ſpūſſctūs fidelibus miſſ⁹ i noie filij occulta q̄ in pn̄tia pſonali xp̄i apl'i nō nouerāt eis veraciter idicauit: ꝛ ſic eos docuit oia: iuxta qđ predixit eis Jo. xiiij. Adhuc multa habeo vobis dicere ſed non poteſtis portare modo cū āt venerit ille ſpūs ꝟitatis docebit vos oēz ꝟitatē. ¶ Sciēdū eſt aūt circa iſtā partē in qua fit mētio de ſpūſctō q ipſi⁹ precioſitas cognoſcitur per effectus quos facit in aīa ipſe eſt.

Purgatiuus culpe inficientis.
Infuſiuus gratie viuificantis.
Collatiuus glorie quietantis.

¶ Primo ipe ē purgatiu⁹ culpe ificiētis Nā qꝛ aīa ſm ſtatum ordinatū a deo non pōt ſimul eſſe cum pctō ꝛ cuꝫ grātiō adueniēte ſpūſſcti grā in animā: expellitur pctm̄ ꝛ ſic aīa purgat a culpa. Uñ figuratiue đꝛ Eſa. iiij. Si abluerit dn̄s ſordes filiaꝝ ſyon ꝛ ſanguinē hierl'm lauerit de medio ei⁹ i ſpū iudicij ꝛ ſpū ardoris. ¶ Ubi ſciendū q p filias ſyō ꝛ hierl'z intelligi poſſunt oēs aīe fideles q̄ inſtar Syon q̄ đꝛ ſpecula: debēt ſpeculari eis vtilia ꝛ neceſſaria ad ſalutē ꝛ inſtar hierualē q̄ interptat viſio pacis: debēt habere pacē cū deo: ipꝫ nō offendēdo vt de eis verificet illud p̄s. Letet iſrael in eo q̇ fecit eū ꝛ filie ſyō exultēt in rege ſuo. ¶ Per ſordes aūt ꝛ ſanguinez intelligi poſſunt pctā tā ſpūalia q carnalia: vt p ſordes intelligant ſpiritualia q̄ aliquando regnāt in hoib⁹ iuxta illud Prouer. xxx. Generatio q̄ ſibi mūda vr ꝛ tñ non eſt lota a ſordibus ſuis. Per ſanguinē vero carnalia q̄ ſepe in hoibus regnant. iuxta illud Eſa. j. Manus em̄ veſtre ſanguine plene ſunt. ¶ Si igitur dn̄s debeat iſta pctā taz ſpiritualia q̄ carnalia abluere ꝛ aīas lauare hoc facit in ſpū iudicij ꝛ ardoris. i. p grāz ſpūſſācti q̄ ideo ſpūs iudicij đꝛ qꝛ ſicut ille qui iudicat diſcernit bonū a malo ꝛ verū a falſo ſic ſpūſſāctus ſiue charitas diſcernit ſꝫ Aug. bonos a malis qui đt ſola charitas eſt q̄ diuidit inter filios regni ꝛ filios pditiōis Uñ Ro. 8. Si q̄s aūt ſpm̄ xp̄i nō habet hic nō ē ei⁹. ¶ Dicit etiā ſpūs ardoris qꝛ inflāmat aīaz ad amorē eternoꝝ. Nā ſicut amor terren⁹ facit hoiez deſiderare tpalia ꝛ carnalia: ita charitas ſpūs facit anhelare ſpūalia. iuxta illđ Ro. 8. Qui eī ſꝫ carnē ſunt: que carnis ſunt ſapiūt q̄ ꝟo ſꝫ ſpm̄ ſunt q̄ ſunt ſpūs ſentiunt. hāc aūt ablutionē petebat p̄s. di. Ampli⁹ laua me ab iniquitate mea: ꝛ a pctō meo mūda me. Iſta ablutio fctā p ſpm̄ ſctm̄ fuit nobꝫ figurata Eze. xxxvj. vbi đꝛ. Effundam ſuper vos aquā mūdā ꝛ mūdabimini ab oib⁹ inq̄namentis veſtris ꝛ ab vniuerſis idolis veſtris mundabo vos ꝛ dabo vobis cor nouuz ꝛ ſpm̄ nouū ponā in medio veſtri ꝛ auferā cor lapideū de carne vr̄a: ꝛ dabo vobis cor carneū ꝛ ſpiritū meū ponā in medio veſtri ꝛ faciā vt i pceptis meis ambuletis ꝛ iudicia mea cuſtodiatis ꝛ operemini. ¶ Ubi ſciēdū q p cor vetus ꝛ durū itelligunt hoies antiquati ꝛ obſtinati in

diſponit ad ipſam recipiēdā. ¶ Primo eni dʒ conſiderare ſuā natiuitatē ꝙ ſcʒ ſit de vili materia: ⁊ vitā: ꝙ ſit miſerabilis ⁊ ſic humiliari ⁊ erubeſcere: et tūc inuocabit ſpm̄ a vēto oriētali. p quē natiuitas deſignat. ¶ Scd̄o cōſiderare dʒ ſuū finē. ſ. ꝙ neceſſario ē mortalis ⁊ ignorat diē ⁊ horā: ⁊ ſic ptimeſcere: ⁊ tūc inuocabit ſpm̄ a vento occidētali p quē mors deſignat. ¶ Tertio cōſiderare dʒ ꝓſperitates mūdanas q̄lr ſunt labiles: ⁊ iō nō dʒ de ipſis extolli ſʒ deo regratiari. ⁊ ſic inuocabit ſpm̄ a vento auſtrali p quē ꝓſperitas deſignat. ¶ Quarto dʒ cōſiderare occurrētes aduerſitates in mūdo: quas ſuſtinebim⁹ patiēter ꝓ xp̄o: ſunt valde meritorie ⁊ iō nō dʒ in ipſis deijci: ſʒ in ipſis firmari patiēter ⁊ ſic inuocabit ſpiritū a vēto aqlonari p quē aduerſitas deſignatur. Hō igit q̄ ſuā natiuitatē cōſiderādo efficit humilis: cōſiderādo finē efficit timid⁹ cōſiderādo ꝓſperitatē nō extollit: ſʒ eſt deo grat⁹. ⁊ conſiderādo aduerſitates nō deijcit ſʒ p patiētiā roborat: ſi deuote inuocet ſpiritū: ipm̄ recipiet p inhabitātē grāʒ: p quā ſpiritualr viuificat deo. vn̄ dr ꝙ ingreſſus eſt ſpūs ⁊c. vbi. ſ. ¶ Tertio dico ꝙ ē collatiu⁹ glīe quietātis. Ubi ſciēdū ꝙ qn̄ hō p ſpm̄ ſctm̄ recepit purificationē mētis et vitā ſpiritualē: ſi pſeueret: adipiſcit fructū ſuauiſſimū: q: gloriā eternalē. qd̄ cognoſcēs ꝓpheta. di. Spūs tu⁹ bon⁹ deducet me in terrā rectā ⁊ pp nomē tuū vi. me i equi. tua. Un̄ Ro. viij. Qui ſpū dei agunt hi filij dei ſunt: cū aūt fili⁹ heres debeat eſſe pr̄is ꝯn̄s eſt ꝙ q̄ ſpū dei regūtur ex quo efficiunt filij dei heredes ſint ipſi in gloria paradiſi. Hoc aūt fuit nobis figuratum Ezechiel. xliij. Ubi ſentētialiter dr ꝙ ſpūs eleuauit eū ⁊ introduxit in atriū interius tēpli et repleta erat domus dn̄i glīa cui dixit dn̄s. fili hominis loc⁹ ſolij mei: ⁊ locus veſtigioꝝ meoꝝ vbi habito eſt in medio filioꝝ iſrael ineternū et nō polluet vltra dom⁹ iſrl̄ nomē ſctm̄ meū. ¶ Ubi ſciendū ꝙ p iſtud templū intelligitur celū empyreū: qd̄ eſt tēplū beatoꝝ bn̄dicentiū deū. vt verificet illud p̄s. In tēplo ei⁹ oēs dicēt glīam. Per atriū autē interi⁹ intelligi pōt i celeſti pr̄ia approximatio cognitiōis diuine eſſentie. in q̄ cognoſcūt bti vnitatē eſſentie: ⁊ trinitatē pſonaꝝ in quibus eſt beatitudo pfecta. ¶ Signāter aūt dicit ꝙ repleta erat domus dn̄i glīa: q: illud celeſte tēplum qd̄ eſt vocatū ſepius dom⁹ replet glīa maieſtatis. iuxta illud Ezech. viij. Ecce i glīa dei iſrl̄ ineternū: q: dn̄s glorificās ſctōs i patria ſignificatos p filios iſrael q̄ interpretat videns deum: ⁊ ipſi deuʒ vidēt ibi viſione clara: in medio eoꝝ habitat: eos reficiēs et delectans: iuxta illud qd̄ ipſe ꝓmiſit. iij. Reg. vj. d. Habitabo i medio filioꝝ iſrael. ⁊ nō derelinquā popullum meū iſrael. Nō vacat aūt qd̄ ſubdit dn̄s in figura: non polluent vltra nomē meum: q: ſancti poſtꝙ ſunt in patria cōfirmati p glīam amplius peccare nō poterūt: ſʒ ſp idiſſolubiliter dn̄o adherebūt vn̄ Ezech. xiiij. Scietis q: ego dn̄s vt nō erret vltra dom⁹ iſrael a me: nec polluatur in vniuerſis preuaricatiōib⁹ ſuis ſʒ ſit mihi in pplm̄: et ego ſim eis in deum. ¶ Qui aūt in hāc celeſtē patriā introducent: ⁊ q̄ illa priuāt: fuit nobis figuratū i filijs iſrael quos dn̄s eduxerat de egypto de q̄b⁹ ſnialr dr Numeri. xiiij. ꝙ dn̄s dixit Moy. Oēs qui viderūt maieſtatem meā ⁊ ſigna q̄ feci i egypto i ſolitudine: ⁊ tētauerūt me: nec obedierūt voci mee nō videbūt terrā ꝓ qua iuraui pr̄ib⁹ eorū: ſeruū aūt meum caleph q̄ plen⁹ alio ſpū ſecutus eſt me: inducā in terrā hanc ⁊ poſſidebit eā. ¶ Ubi ſciendū ꝙ hoies iſtos quos deus eduxit de egypto: ⁊ per deſertū in ſignis ⁊ mirabilib⁹: intelligūtur hoies huius mūdi quos xp̄s eduxit de tenebris peccatorum ſignificatis per egyptum. que interpretat tenebra: quos in iſto mundo conſeruat ſignificato per deſertū: q: ſicut deſertū nō eſt ꝓprie habitatio hois: ita hoies in hoc mūdo non hn̄t pmanentem habitationē ſʒ eā debēt expectare in celeſti patria: vbi manſio oībus p̄parat ppetua: niſi propter pctm̄ ſe priuēt. vn̄ Heb. xiij. Nō habem⁹ hic ciuitatē manētē: ſʒ futurā inq̄rim⁹. ¶ Inter aūt iſtos hoies ſunt aliq̄ deum tentātes nec ſibi obediētes: nō ꝯſiderātes magnalia que facit ſibi de⁹ dū eos oēs creauit et oīa fecit ad ſeruitiuʒ hois: in cuius ſi-

gnũ poſt alias creaturas hõ vltimo fuit formatus. vñ Gen.j. Faciamus hoiez ad imaginẽ et ſimilitudinẽ nr̃az et p̃ſit piſcib⁹ maris et volatilib⁹ celi et beſtijs vniuerſeq̧ terre. ¶ Nõ ſolũ aũt hec bñficia habem⁹ ab eo ſ3 et bñficiũ nr̃e redẽptionis. iuxta illd̾.j. Pe.j. Sciẽtes q̧ nõ corrupti bilibus auro vel argẽto redẽpti eſtis de vr̃a vana cõuerſatiõe p̃rne traditiõis: ſ3 p̃cioſo ſanguine q̃ſi agni incõtaminati et immaculati xp̃i ieſu. ¶ Nõ ſolũ ẽt habemus ab eo bñficiũ redẽptiõis: ſ3 ẽt glorificatiõis eterne. iuxta qd̾ dixit.j. Reg.ij. Quicũq̧ honorauerit me gl̃ificabo eu3. S3 tñ m̃lti ſunt q̃ iſta bñficia nõ recognoſcũt nec ſibi regratiant̃: ſed qd̾ pei⁹ eſt dicendo corde et ore murmurãt et opib⁹ ſibi cõtrariantur. de quib⁹ Hiere.xliij. Jngreſſi ſunt terrã egypti q: nõ obedierũt voci dñi. reuera q̃ nõ ſunt obediẽtes deo p̄uant̃ celeſti p̃ria et deputant̃ vt ingrediant̃ egyptũ.i. i tenebras iſernales. S3 tñ caleph q̃ plen⁹ alio ſpũ ſecut⁹ eſt dñ3 ille introduct⁹ eſt terrã p̄miſſionis. Ubi ſciẽdũ q̧ p caleph q̃ vno modo interp̄tatur quaſi viride et ſeru⁹ d̾: intelliguntur hoies q̃ i ſe hñt viriditatẽ g̃re et ſunt ſerui.i. hũiles et deo ſubiecti et p̄mpti ad oia opa virtuoſa. Jſti q̃dẽ nõ pleni ſpũ arrogãtie ſ3 alio ſpũ.i. ſpũſctõ introducẽtur ad eternã p̃ria3 ſignificatã p terrã p̄miſſionis: de qua p̃s. Portio mea dñe ſit in terra viuentiũ.

¶ Tertia pars.

Equit̃ pace3 relinquo vobis et c. Ubi tangit firmitatẽ beniuolẽtie ꝯiũgẽtis. qd̾ p̄bat duratio moroſa. Ubi ſciendũ q̧ de rõne perfecte dilectionis eſt p̄petuitas. Uñ Caſſio. in quadã ep̄l'a Qui vere amic⁹ eſt oi tpe diligit: nã tormẽta nõ ſeparãt labor nõ laxat: theſaur⁹ nõ ſuperat: alien⁹ amor nõ occupat. Jõ xp̃s vt dilectionẽ ſuã oñdat eſſe p̄petuã: in parte iſta dicit ſe dare pacẽ ſuã diſcipulis al'r q̃ⁿ det mund⁹: q: pax mundi nõ eſt perpetua ſicut ſua. Jn iſta igit̃ parte duo poſſumus conſiderare: ſc3.

Doni congruentiam.

Doni differentiam.

¶ Quãtũ ad p̄mum dicit. Pacẽ meã et c. Ubi ſciẽdũ q̧ int̃ alia dona pax eſt donũ ꝯueniẽs: q: p ip̃a3 tranq̃llat̃ hõ i hoc mũdo et p eã adipiſcit̃ vitã eternã. iuxta illd̾ Sap.iij. Qui cõfidũt in illũ intelligẽt veritatẽ et fideles in dilectiõe acq̃eſcẽt illi qm̃ donũ et pax eſt electis dei. vñ Augu. Eſt aũt pax ſerenitas mẽtis tranq̃llitas ai ſimplicitas cordis amoris viculũ cõſortiũ charitatis: nec poterit ad hereditatẽ dñi ꝯuenire q̃ teſtm̃ pacis noluerit obſeruare nec poterit concordiã hr̃e cũ xp̃o q̃ diſcors voluerit eſſe cum xp̃iano. ¶ Sciẽdũ eſt ẽt q̧ inuenio triplicẽ pacẽ. Prima eſt pctõꝝ quoꝝ affect⁹ terren⁹ eſt de qua dicit p̃s. zelaui ſup iniquos pacẽ pctõꝝ videns: et iſta eſt deteſtabilis deo iuxta illd̾ Eſa.xlviij. Nõ ẽ pax impijs dicit dñs. ¶ Scd̾a eſt pax iuſtoꝝ q̃ affectũ hñt ordinatũ quãtũ ad ſe et quãtũ ad proximu3 et quãtũ ad deũ p̄mo hñt iſti pacẽ ad ſe de qua p̃s. Pax multa diligẽtibus nomẽ tuũ et nõ eſt illis ſcãdalũ. ſcd̾o ad p̄ximũ. de qua admonet ap̄l's Eph.iiij. Sollicitị ſitis ſuare vnitatẽ ſpũs i vinculo pacis. tertio ad deũ de qua etiã Ap̄l's Ro.v. J. Juſtificati igit̃ ex fide pace3 habeam⁹ ad deũ p ieſu3 xp̃m dñ3 nr̃m. et idẽ Phil'.iiij. Pax dei q̃ exuperat oẽ3 ſenſu3 cuſtodiat corda vr̃a et itelligẽtias vr̃as. ¶ Tertia eſt pax btõꝝ q̃ hñt affectũ ſuũ totaliter quietatũ in deo. de qua p̃s. Poſuit fines tuos pace3 et adi. frumẽ. ſatiat te. Pacẽ pctõꝝ xp̃s excluſit. d. Matth.x. Nõ veni pacẽ mittere ſed gladiũ. Pace3 iuſtoꝝ xp̃s diſcipulis reliquit: et iõ dicit pacẽ relinquo vobis. Pacẽ btõꝝ xp̃s diſcipulis ſe datuꝝ p̄mittit. d. et pacẽ mea3 do vobis. ¶ Sciendũ eſt etiã q̧ xp̃s. di. diſcipulis pacẽ relinquo vobis nõ addidit meã: cũ aũt dicit pacẽ meã do vobis addidit meã vt ſm Augu. daret differentiã inter pacẽ quã habem⁹ in hoc mũdo cũ proximo et pacẽ quã habebim⁹ in futuro. Unde ſciendum ſm Aug. q̧ amicitia vni⁹ ad alteꝝ in hoc mundo: ideo p̄fecta nõ põt bñ haberi q: cogitationes et dilectiones mẽtales vni⁹ ad alteꝝ non pateſcũt ſ3 magis credite. Jn futuro v̾o ſeculo qñ erim⁹ bti i patria poterũt eẽ note. ¶ Quãtũ ad ſcd̾m. ſ. modi differẽtiã d̾t. Nõ quõ mũdus dat et c. Ubi ſciendum q̧ pax mũdi eo q̧ mũdus nõ eſt hoi p̄petu⁹

iuxta illḋ.j.Jo.ij.Mundus tráſit ⁊ cōcu
piſcentia ei⁹.iō pax ei⁹ nō eſt firma:nec
ſtabilis vt merito de ea poſſit dici illud
Eze.xiij.Deceperūt pplm meū.dicētes
pax pax:⁊ nō erat pax reuera.mundana
hoiez decipiūt:cū ex aliquali cōplacen⸗
tia ipȝ alliciūt innuēdo ꝙ pax ſit in eis:
⁊ tñ non eſt. ¶Quarta pars.

SEquit̃.nō turbet̃ cor vr̃m ⁊c.Ubi tā
git viuacitatē eloquētie ꝯfortātis:
qḋ ꝓbat confortatio animoſa.Ubi
ſciēdū ꝙ qꝛ de rōne ꝟe amicitie eſt
ſe adinuicē fidelr̃ confortare iuxta illud
Caſſio.ſup pš.Amic⁹ eſt q̄ nobis vſu vi
te ſimul pio ac fideli amore cōiungit̃.iō
xp̄s vt oſtendat ſe vere diligere diſcipu⸗
los:eos confortat.d.Non turbetur ⁊c.
In qua xp̄s tria facit.Nam.
Primo animū diſcipuloꝝ fortificat.
Secundo cauſam timoris aſſignat.
Tertio cauſam cōſolationis allegat.
¶Quātū ad primū dicit.Nō turbet̃ cor
vr̃m neqꝫ formidet.Ubi ſciēdū ꝙ qꝛ xp̄s
diſcipulis mltas pſecutiōes dixerat ex
qb⁹ merito adhuc carnales timere pote
rāt vt pius paſtores eos cōfortat di.Nō
turbet̃ ⁊c.¶Quantū ad ſcḋm.ſ.cauſe ti⸗
moris aſſignationez ḋt.Audiſtis qꝛ ego
dixi vobis ⁊c.Ubi ſciendū ſm Aug.ꝙ lȝ
xp̄s in ſuo receſſu annūciaret diſciplis
ſuū reditū.tñ ipi adhuc debiles:qꝛ nōdū
roborati p ſpūſſancti aduētū timebāt ne
illo interuallo inter medio aliquā gra⸗
uia forēt paſſuri ⁊ iō turbabāt.¶Quan⸗
tū ad tertiū.ſ.cauſe conſolatiōis allega⸗
tionē dicit.ſi diligeritis me ⁊c.Ubi ſciē
duȝ ꝙ in xp̄o erant duo.ſ.diuinitas ⁊ hu
manitas per diuinitatez eſt eq̄lis patri:
et ſemper idē cū eo.per humanitatē ꝟo
eſt minor patre:⁊ per hanc ibat ad ipm̄.

¶Quinta pars.

SEquit̃.Et nunc dixi vobis ⁊c.Ubi
tāgit ſerenitatē cōſciētie pateſcen⸗
tis:quod ꝓbat reuelatio amoroſa.
Ubi ſciēdū ꝙ qꝛ de rōne vere ami⸗
citie eſt ſua ſecreta pandere iuxta illud
Aug.lxxxiij.qōnū.Illū in amicitiā reci⸗
pere debem⁹ cui oia nr̃a cōſilia refunde
re audeam⁹.iō xp̄s vt ſe veraciter oñde
ret diligere diſcipulos eis occulta ma⸗
nifeſtat:vt ipȝ verū deū cognoſcerēt añ⸗
ꝙ euenirēt eis p̄dixit.iuxta qḋ dixit eis
Jo.xiij.A modo dico vobis priuſqꝫ fiat
vt cū factū fuerit credatis qꝛ ego ſum.
¶Qua aūt fide hic diſcipuli crediderūt
eſſe potuit ꝙ eadē fide quā habuerūt añ
paſſionē:tñ aucta poſt ei⁹ reſurrectionē.
vl'ſi in paſſiōe xp̄i fidē amiſerūt ipam ſȝ
Aug.poſt ei⁹ reſurrectionē recuperaue
rūt ⁊ ſic nō prima ſȝ noua fide hoc credi
derunt. ¶Sexta pars.

SEquit̃.Jā non multa loquar
vobiſcū ⁊c.Ubi tāgit ſcītatē
exiſtētie excellētis:qḋ ꝓbat
conditio generoſa.Ubi ſciē⸗
dum ꝙ de ratiōe vere amici
tie eſt bonos diligere et nō malos:nec
vicia amicorū:ſȝ poti⁹ rep̄hēdere.iuxta
illḋ Aug.in quodā ſermone.q̄ ḋt de ami
citia.Eſto ſimilis medico:medicus non
amat egrotantem ſi nō odit egritudinez
vt liberet egrotū febrē perſequit̃.Ideo
xp̄s vt oñdat ſe veraciter diligere diſci⸗
pulos oſtendit ſe eſſe ſine peccato qꝛ dia
bolus nihil habet in ipſo.In iſta autem
parte tria poſſumus conſiderare:ſcȝ.
Paruitatem permanentie.
Puritatem innocentie.
Sedulitatem obedientie.
¶Quātū ad primū dicit.Jam nō multa
loquar vobiſcum.Ubi ſciēdū ꝙ qꝛ inſta
bat tēpus paſſiōis xp̄i:qñ iſta loquebat̃
aplis ⁊ modicū erat māſurus cū eis iu⸗
xta illud Joā.xiij.Filioli adhuc modi⸗
cū vobiſcū ſum.Ideo ꝓpter breuitatem
tp̄is dicit ſe nō multa diſcipulis locutu
rū.¶Quātū ad puritatē inocētie dicit.
Uenit eñ princeps hui⁹ mundi ⁊c.Ubi
ſciēdū ꝙ diabolus q̄ hic vocat̃ a xp̄o pn̄
ceps mūdi nō eſt intelligēdū ꝙ ipſe ha⸗
beat principatū in mūdo niſi ſup pecca⸗
tores q̄ ſe faciunt ſibi ſeruos:iuxta illud
Job.xl.Ipſe ē rex ſup oēs filios ſupbie.
qḋ inſinuās apls dicit Eph̄.vj.Nō eſt no
bis colluctatio aduerſus carnē ⁊ ſangui
nē ſȝ aduerſus principes ⁊ ptātes aduer
ſus mūdi rectores tenebrarū harū.p te⸗
nebras intelligēs pctōres.qb⁹ diabol⁹
dn̄at̃.¶Lȝ aūt diabolus in peccatorib⁹
habeat poteſtatē:tñ qꝛ xp̄s nullū pecca⸗
tū habuit nec habere potuit:iuxta qḋ de
ſe ḋt hiere.ij.Abſqꝫ pctō ⁊ innocēs ego

tum diabol⁹ ſm Aug.in ipſo nullum habuit principatũ. ¶ Quãtũ ad ſedulitatẽ obedientie dicit. Sed vt cognoſcat mũd⁹ ꝛc. Ubi ſciẽdũ ꝙ qꝛ xp̃s diſcipulis dixerat ꝙ princeps huius mũdi.id eſt diabolus in eo nõ habebat quicꝗ̃:qꝛ erat ſine pctõ:ꝛ tñ diſcipulis ſuã paſſionẽ p̃dixerat poterat aliqs xp̃o dicere cur eẽt moritur⁹:cui xp̃s rñdet ſm Aug.cũ ſubdit. Sed vt cognoſcat mũdus qꝛ diligo prẽ ꝛ ſicut mandatũ dedit mihi pater ſic facio.q.d.etſi nõ merear mortẽ ꝓpt pctm̃ qd̃ habeã:tñ eam volo:vt ſim obediens patri qui pro redemptiõe humani generis me miſit. ¶ Sicut igitur chriſtus cõformabat ſe patri:ꝛ nos debem⁹ ipſi operib⁹ ꝯformari:vt eueniat in nobis illud Jo.xiij. Si hec ſcitis ꝛ ea feceritis:beati eritis. Ad quam benedictionem ꝛc.

¶ Feria.ij.poſt pẽtecoſtẽ.Euãge.xxxix.

Sic de⁹ dilexit mũdũ vt filiũ ſuũ vnigenitũ daret ꝛc. Joã.iij. Nos videmus per experientiã ꝙ qñ aliquod nouum magnũ ꝛ inſolitum fit in aliqua regione ꝙ hoies regionis illius ſepius ꝛ longo tempore conferũt de materia illa. Qꝛ igit̃ in die pentecoſtes fuit facta magna nouitas inaudita et inſolita:qꝛ ſpũſſanctus abũdãter de celo fuit dat⁹ diſcipulis:qꝛ ſpũſſctũs eſt amor:a quo ois ordinatus amor vt a fonte deriuatur:ideo ſctã mr̃ eccl'ia de dilectiõe in tota iſta hebdomada facit mẽtionẽ aliqualiter. Uñ in hodierno euãgelio oñditur qualiter deus mũdum dilexerit ex nimia charitate:qua in mundũ filiũ ſuũ miſit. ¶ Sciendũ eſt aũt ꝙ qꝛ de natura veri amoris eſt reciprocatio.vt ſcʒ q̃ diligitur:diligat diligẽtẽ:ꝙ ſi ille qui diligitur diligẽtem non diligit:eſt valde reprehẽſibilis vt ingratus:ꝛ hoc cõmuniter accidit in homine ex vitio in ipſo reprehẽſibiliter exiſtẽte. ¶ Lʒ igit̃ xp̃s homines hui⁹ mũdi dilexerit:tñ multi ingrati reperiunt̃ q̃ ꝓpter maliciam eorũ ipſum nõ diligunt. Scd̃m hoc igit̃ btũs Joannes in hoc euãgelio tria tangit:ſcʒ

Quantum ad deum affectionem charitatis inclinantis.

Quãtũ ad hominẽ:diſtinctionem fidelitatis inherentis.

Quãtum ad vitiũ deſcriptionẽ malignitatis retrahentis.

¶ Primũ ꝓbat p̃cioſitas mũeris. Scd̃ʒ diuerſitas ſtamis. Tertiũ ꝑuerſitas operis. Primũ in p̃n.ſcd̃ʒ ibi. Qui credit in eũ ꝛc. Tertiũ ibi. hoc aũt eſt iudiciũ ꝛc.

¶ Prima pars.

Quãtũ ad primum vbi tangit ꝛc. dicit Sic deus dilexit mundum ꝛc. Ubi quatuor poſſumus conſiderare:ſcilicet.

Ex parte amãtis charitatem amoroſaʒ.
Ex parte amati infirmitatem ruinoſam.
Ex parte muneris p̃cioſitatẽ generoſaʒ.
Ex parte finis vtilitatem fructuoſam.

¶ Quãtũ ad primũ dicit. Sic de⁹ dilexit mũdũ ꝛc. Magna eñ charitas eſt qñ de⁹ tm̃ vult ſe iclinare vt nos velit diligere qd̃ tñ ex ſua benignitate facit.iuxta illd̃ iij.Reg.x. Dilexit dñs iſrl'i ſempiternũ vñ hier̃.xxxj. Jn charitate ꝑpetua dilexi te id̃ attraxi te miſerãs tui. ¶ Quãtũ ad ſcd̃ʒ.ſ.ex ꝑte amati infirmitatẽ ruinoſam dicit mũdũ. Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ mundũ intelliguntur hoies mũdi q̃ añ xp̃i aduẽtũ in carnẽ erãt pctis obnoxij ꝓpter ꝑuaricationẽ primoꝝ parẽtũ.magna igit̃ charitas fuit dei.qñ filiũ miſit vt moreret̃ iuſtus ꝓ iiuſtis vt nos a ſeruitute diaboli liberaret.vñ Ro.v. Cõmẽdat aũt de⁹ ſuã charitatẽ i nobis qm̃ cũ adhuc pctõres eſſem⁹ xp̃s ꝓ nobis mortu⁹ ẽ. Sicut igit̃ de⁹ nos dilexit ꝛ nos debem⁹ ipʒ diligere iuxta illud.j.Jo.iiij. Nos ergo diligamus deũ qm̃ ipſe prior dilexit nos.quõ aũt ipſe dixit Joan.xiiij. Si diligitis me mãdata mea ſuate. Nã ſm Greg. Probatio dilectiõis exhibitio ẽ opis. ¶ Quãtũ ad tertiũ.ſ.ex ꝑte muneris p̃cioſitatẽ generoſam dr̃.vt filiũ ſuũ vnigenitũ daret. Ubi ſciẽdum ſm Chryſ.ꝙ ſignũ magne dilectiõis fuit ꝙ nõ creaturã aliquã nobis dedit ſʒ ita p̃cioſum iocale ſicut filiũ. ¶ hic ſic nobis dat⁹ eſt ille de quo ꝓphetauit Eſa. Eſa.ix.di.puul⁹ nat⁹ ẽ nobis ꝛ fili⁹ dat⁹ eſt nobis. ¶ Jſte filius ſic ꝓphetat⁹ fuit nobis figurat⁹ ꝑ effraym de q̃ dr̃ hiere.xxxj. Si fili⁹ honorabilis fili⁹ delicat⁹. Ubi ſciendũ ꝙ per effraym

q̄ iterp̄taꝛ delicat⁹ creſcēs itelligitꝛ xp̄s
in quo hūanitas nr̄a tm̄ creuit ⁊ exaltata
fuit ꝙ nō potuit ampli⁹ exaltari qꝛ fuit
cū diuinitate ꝯiūcta: ⁊ ſic xp̄s rōe diuini
tatis dici pōt fili⁹ honorabilis qꝛ ſuper
oīa diuinitas dꝫ honorari rōne vo hu-
manitatꝫ dꝛ a puritate puer qꝛ i xp̄o hūa
nitas fuit puriſſima ⁊ ſine q̄cunqꝫ pctō.
Dr̄ hic puer delicat⁹ qꝛ in xp̄o humana
natura fuit nobiliſſime complexionata.
¶ Hūc ſi pphetaꝝ ⁊ figuratū vidit apl's
iuxta qđ ipſe dt̄ Gal.iiij. At vbi venit ple
nitudo tp̄is miſit de⁹ filiū ſuū factū ex
muliere factū ſub lege vt eos q̄ ſub lege
erāt rdimeret vt adoptionē filioꝝ dei re
cipem⁹. ¶ Quātū ad q̄rtū.ſ.ex pte finis
vtilitatē fructuoſā dt̄. Ut oīs q̄ credit i eū
nō peat ⁊c. vbi iter alia triplicē vtilitatē
poſſum⁹ ꝯſiderare quā habem⁹ p xp̄ꝫ.ſcꝫ.

Euaſionem pene affligentis.
Collationem glorie quietantis.
Remiſſionem culpe inficientis.

¶ Pꝛio p xp̄ꝫ habem⁹ euaſionē pene af-
fligētis. ⁊ hoc cū dt̄. Ut oīs q̄ credit i eū
nō peat. Ubi ſciēdū ꝙ p illđ nō pire itel
ligitꝛ euaſio eternaꝛ pene i quā q̄ incidūt
dicūtꝛ pire ⁊ tales ſūt oēs pctōꝛes de qb⁹
dꝛ.ij.Pet.ij. Hi vo velut irrōnabilia pe-
coꝛa i captionē ⁊ i pniciē i his q̄ ignoꝛāt
blaſphemātes i coꝛruptionē ſuā pibūt p
cipientes mercedē iuſticie. ¶ Euaſionē
aūt iſti⁹ pene habem⁹ p xp̄ꝫ iuxta ꝙ ſibi
dꝛ Eſa.xxxviij. Tu aūt exuiſti aīaꝫ meaꝫ
vt nō piret: pieciſti poſt tergum tuū oīa
pctā mea. ¶ Mod⁹ aūt euadēdi ne hō p
eat fuit nob figurat⁹ Gen.xix. Ubi ſnialr̄
dꝛ ꝙ cū dn̄s ppꝛ pctā hoīꝫ vellet ſubuer
tere regionē pētapolyꝫ.i.q̄nqꝫ ciuitatū a
pēta qđ ē q̄nqꝫ ⁊ polꝫ ciuitas dixerūt an
geli ad Loth. ſurge tolle vxoꝛem tuā et
duas filias q̄s habes ne ⁊ tu pariꝛ peas i
ſcelere ciuitatꝫ: cui adiūxit angel⁹ ſalua
aīaꝫ tuā ⁊ noli reſpicere poſt tergū. Qui
de ſurgēs ⁊ fugiēs vt angel⁹ dixerat ſibi
vxoꝛ illi⁹ poſt tergū reſpiciēs vſa ē i ſta-
tuā ſalis. ipſe vo cū duab⁹ filiab⁹ ante p
grediēs ſaluat⁹ fuit i ciuitate puula. ſe-
goꝛ. Nā vt ibi dꝛ ſol egreſſus ē ſup terrā
⁊ Loth igreſſ⁹ eſt ſegoꝛ. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ
de nūero hoīm: q̄dā ſunt boni ⁊ iuſti. q̄dā
vero pctōꝛes. iuſti nō hn̄t timere piculū
quia tales pire nō debēt. de numero vo
pctōꝝ: quidē ſunt obſtinati in ſuis ſce-
lerib⁹ ſignificati per peccatoꝛes qui ha-
bitabant per pentapolyꝫ: ⁊ qꝛ vt obſtina
ti noluerūt conuerti: ideo p diuinā ſniaꝫ
perierunt vt de ipſis dicaꝛ illud pſ. Fa-
cti ſunt in deſolationē ſubito defecerūt
perierunt ppter iniq̄tatē ſuā. ¶ Quidā
aūt ſunt q̄ cōuertūtꝛ ⁊ exeūt de ſtatu pec-
cati: tn̄ nō pſeuerāt: ⁊ iſti ſignificant per
vxoꝛē Loth. q̄ retro reſpexit: q̄ eni redeūt
ad pſtina vitia fiūt aridi ⁊ infructuoſi qꝛ
amittūt diuinā gratiā: ⁊ ſic inſtar vxoꝛis
Loth cōuertūtꝛ in ſtatuā ſalis Un̄. Luce
ix. Nemo mittēs manū ad aratrū ⁊ aſpi
ciens retro apt⁹ eſt regno dei. ¶ Qui-
dā autē perſeuerādo in gratia ſemp va-
dunt in antea de bono in melius ⁊ iſti ſi
gnificātur per Loth ⁊ duas filias ſuas
⁊ iſti ſaluātur. Ut de ipſis verificetur il
lud pſ. Ibūt de virtute in virtuteꝫ. vide
bitur deus deoꝝ in ſyō. ¶ Signāter aūt
dꝛ ꝙ iſti ſaluantur in ſegoꝛ: que interpꝛe
taꝛ paruula. i. in virtute humilitatis ei⁹
mandata ſeruādo. De talibus dicit do-
min⁹ Mat.xix. Sinite paruulos ⁊ noli-
te pꝛohibere eos venire ad me. taliū eni
eſt regnum celoꝛum. ¶ Tunc aūt debet
intrare ſegoꝛ. i. accipere virtutē humili-
tatis quādo ſol. id eſt chꝛiſtus ſol iuſticie
egreſſus eſt ſuper terram. i. quando nat⁹
eſt in mūdum. Nā hō videns ꝙ xp̄s hu-
miliauit ſemetipꝫ fact⁹ obediēs vſqꝫ ad
moꝛtē Phil.ij. dꝫ ſe humiliare vt inue-
niat requiē ſm qđ ſibi dꝛ a xp̄o. Mat.xj.
Diſcite a me: qꝛ mittis ſum et humilis
coꝛde ⁊ inuenietis requiē aīab⁹ veſtris.
¶ Scđo p xp̄m habem⁹ collationē glo-
rie quietantis ⁊ quātū ad hoc dicit: ſꝫ vt
habeant vitā eternam. Ubi ſciendū ꝙ fi
naliꝛ poſt diē iudicij nō erit niſi duplex
locus. ſ. pene vel gloꝛie. ⁊ quia xp̄s quan
tuꝫ eſt in ſe a pena nos eripit: ꝯn̄s eſt vt
quantum eſt in ſe nobis cōferat gloꝛiaꝫ
ſempiternā ⁊ hec eſt differētia fꝫ Theo.
noui teſtamenti ⁊ veteris: qꝛ vetus teſta
mentum pꝛomittebat tempoꝛalia: nouū
aūt vitam pꝛomittit eternam. ¶ Quali-
ter aūt hanc vitā quam perdideramus
nobis recuperatā per chꝛiſtū valeam⁹
percipere nobis oſtēditur a chꝛiſto Lu-

ce.x.in legiſperito de q̇ d̾ ꝙ interrogauit xp̄z.d.Magiſter q̄d faciēdo vitā eternā poſſidebo.cui ieſus q̇d ſcriptū eſt in lege vr̄a.rn̄dit.Diliges dn̄z deū tuū ex toto corde tuo ⁊ ex tota aīa tua.⁊ ex oib⁹ virib⁹ tuis:⁊ ex omī mēte tua ⁊ ꝓximuz tuū ſicut teip̄m:quam rn̄ſionē approbās xp̄s dixit.hoc fac et viues. ¶ Tertio ꝑ xp̄z habem⁹ remiſſionē cl̾pe inficiētis:⁊ quārū ad h̄ d̾t.Nō em̄ miſit de⁹ filiū ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ xp̄i ꝑncipal̾r legit̃ duplex aduēt⁹.ſ.in mūdū ⁊ ad iudiciū.Aduēt⁹ in mūdū eſt aduent⁹ mīe ad indulgendū ⁊ iō in iſto aduētu d̾r veniſſe ad ſaluādū de q̄ Lu.xix.Uenit em̄ fili⁹ hoīs q̄rere ⁊ ſaluū facere qd̄ perierat:⁊ iō hic d̾r qd̄ venit in mundū vt mund⁹ ſaluet̃ ꝑ ipſū. ¶ Aduēt⁹ aūt ad iudiciū erit iuſticie ad retribuēdū. Nā in ip̄o cuicūq̧ retribuet ſm̄ oꝑa ſua ſiue bona fuerint ſiue mala. iuxta illd̄ Ro.ij.In die ire ⁊ reuelatiōis dei iuſticie iudicij dei:reddet vnicuiq̧ ſm̄ oꝑa ei⁹:his q̇ d̾c ſ₃ patiētiā boni oꝑis:gl̄a₃ ⁊ honorē ⁊ incorruptionē q̄rētib⁹ vitā eternā.His aūt q̇ ex contētione ⁊ q̇ nō acq̇eſcūt v̾itati credūt aūt iniq̇tati:ira ⁊ indignatio tribulatio ⁊ anguſtia in oēm aīam operantis malū. ¶ L₃ aūt i p̄mo aduētu xp̄s vt miſericors venerit ad ſaluandū:tn̄ nō d₃ aliq̇s tm̄ de mīa ipſi⁹ ſperare vt credat ſibi oīa que omitti ꝑ negligētiā:v̾l oꝑat̃ ꝑ malitiā dimitti:ſ₃ d₃ cōſiderare ſcd̄m aduētū in q̄ veniet vt iudex equiſſim⁹ hoīb⁹ ſm̄ ſua merita v̾l demerita retribuēdo.⁊ ſic mādata ei⁹ ſeruare ne ſit ſibi cā perditiōis. ¶ Iſte aūt ſaluator pōt nobis figurari ꝑ othoniel:d̾ q̄ ſnial̾r d̾r Iudic.iij.ꝙ de⁹ ꝓꝑ pctā populi iſraelitici tradidit eos i man⁹ chuſan raſathaī₃ regis ſyrie ⁊ ſeruierūt ei mltis annis tādē vidētes ſe in ſeruitute ⁊ miſeria clamauerūt ad dn̄m q̄ ſuſcitauit eis othonielē ſaluatorē qui egreſſus ad pugnā deuicit inimicos ⁊ liberauit populū iſraeliticū ab hoſtib⁹ et tradidit dn̄s i man⁹ ei⁹ chuſan raſathaim regē Syrie. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ chuſā raſathaim q̇ interpretat̃ tenebroſa iniq̇tas:intelligit̃ diabol⁹ q̄ ꝓpter diformitatē peccati iniqu⁹ ⁊ tenebroſus dicitur Iſte vero rex ē Syrie q̇ interp̄tatur ſublimitas:⁊ ſignificat ſupbiā:q̄ ipſe eſt rex ſuꝑ oēs filios ſuperbie.iuxta illud Jo.viij.Omnis q̇ facit pctm̄ ſeru⁹ ē pcti.i.diaboli.populus aūt iſraelitic⁹.i.gen⁹ humanū longo tp̄e fuit in iſta ſeruitute quouſq̧ fuit redemptum per ſanguinez ieſu:qd̄ cognoſcētes pr̄es veteris teſtamenti petebāt ipſu₃ ſaluatorē.vn̄ Moy. Exo.iiij.Obſecro domine mitte quē miſſurus es.⁊ Eſa.Eſa.lxiiij.Utinā diſrumperes celos ⁊ deſcenderes. ¶ Sanctoꝝ aūt patrum miſericors de⁹ ex alto vota reſpiciēs miſit eis ſaluatorē othoniel.i.filiū ſuu₃ ꝑ othoniel deſignatum:q̄ eſt ſignum dei ⁊ ſimilitudo patris:iuxta illd̄ Heb.j.Ip̄e eſt ſplendor gl̄ie ⁊ figura ſubſtātie ei⁹.Iſte igit̃ othoniel.i.xp̄s egreſſus eſt ād pugnā:qn̄ nat⁹ fuit in mundū. Nā extunc incepit pugnare:cui⁹ pugne fecit victoriā:qn̄ moriēs diabolū ſuperauit.Un̄ apoc.v.Uicit leo d̾ tribu iuda radix dauid.Un̄ gen⁹ humanū ſic liberatū a ſeruitute diaboli pōt ſibi regratiando dicere illd̄ Eccl̄i.lj.Liberaſti me ſm̄ mltitudinē miſericordie noīs tui a rugiētibus preparatis ad eſcā de manib⁹ querentium animam meā ⁊ de multis tribulationibus que circunderunt me.

¶ Secunda pars.

Sequit̃.Qui credit in eum nō iudicat̃ ⁊c.Ubi tāgit quātum ad hoīe₃ diſtinctionē fidelitatis adherētis:qd̄ ꝓbat diuerſitas flaminis.Ubi ſciēdū ꝙ aliqui homines ſunt qui voluntatē ſuā conformant cum voluntate dei:⁊ iſti dicunt̃ in ip̄m credere:aliq̇ vero ſunt q̇ voluntatē habent diuerſam a deo:⁊ iſti dicuntur in ip̄m nō credere:nullū aūt iſtorum venit xp̄s ad iudicādū:q̄ q̇ credūt in eū ſicut fideles nō iudicant̃:q̇ v̾o nō credit ſicut infideles iā iudicatus eſt:q̄ non credit in noīe vnigeniti filij dei ꝙ̄ xp̄s nō venit vt iudicet mūdū. ¶ Sciēdū ē aūt ꝙ duplex ē iudiciū.ſ.diſcretionis ⁊ cōdemnationis.Iudicio diſcretionis dicitur homo iudicari:quādo diſcernitur vnus ab alio:iſto iudicio in aduētu ſuo chriſtus dicitur hoies iudicaſſe quia ipſo aduenīēte homines diſcreti ⁊ indiſcreti diſtīcti ſūt abinuicē dū quidā

figura

in ſua cecitate pmāſerunt q̄dā autem lu-
mē gratie acceperūt.Judicio aūt cōdē-
natiōis dr̄ q̄s iudicari:qn̄ iniali̇r cōdem
nat̃:⁊ iſto iudicio chriſt⁹ in aduentu ſuo
i mūdū:neminē iudicauit:q: non venit
ad dānandum ſed ad ſaluandum:quan-
tum i ſe fuit:niſi hō ſibiipſi ponat obſta-
culū p pctm̄. ¶ Quid aūt ſentiendū eſt
de paruulis baptizatis et nō baptizatis
quātū ad iudiciū:audi Aug.dicētē.Ubi
ergo paruulos ponim⁹ baptizatos niſi
inter eos q̄ crediderūt:hoc em̄ eis acq-
rit̃ p virtutē ſacramenti:et offerentium
reſponſionem.Ac per hoc eos q̄ bapti-
zati non ſunt:inter eos qui nō credide-
runt ſtatuimus.

¶ Tertia pars.

Sequit̃.hoc aūt eſt iudiciū
⁊c.Ubi tāgit quantū ad iu
dicium:deſcriptionē mali
gnitatis retrahētis qd̄ p-
bat pueritas operis.Ubi
tria poſſum⁹ ꝯſiderare ſcʒ
Affectus obliquationem declinantem.
Effectus deteſtationem aggrauantem.
Actus diſtinctionem euidentem.

¶ Quātū ad primū dicit.hoc aūt ē iu-
dicium ⁊c.Ubi ſciēdū ꝙ q: xp̄s dixerat
ſuperius ꝙ q̄ nō credit iam iudicat⁹ eſt:
volēs cauſam iſti⁹ iudicij reddere:dicit
ſm Alchi.ꝙ cauſa ē iordinatio affect⁹:
q: magis dilexerunt tenebras q̄ lucē.
¶ Sciēdum eſt etiam ſm Bedam ꝙ hic
xp̄s appellat lucem ſeipſum ⁊ opera vir
tuoſa:tenebras autē appellat peccatū.
¶ Sciendū eſt autē ꝙ chriſtus qui hic
lux dicitur eſt lux.
Cordialiter affectata.
Ueraciter prophetata.
Subtiliter figurata.
Preſentialiter demonſtrata.

¶ Primo xp̄s eſt lux cordiali̇r affectata.
Nā ante aductū xp̄i:aduent⁹ hui⁹ lucis
cū magnis cordis affectibus fuit deuo-
ti⁹ poſtulata.iuxta qd̄ dr̄ Eccli.xxxvj.Mi
ſereris nr̄i oim̄ de⁹:⁊ reſpice nos:⁊ oſtē
de nobis lucē miſationū tuar̄. ¶ Scd̄o
fuit veraciter pphetata.Nā vidēs ieſ⁹
afflictionē humani generis exiſtētis in
tenebris peccatox̄ ad eis ꝯſolationē p
phetauit Eſa.ix.d.Popul⁹ q̄ ſedebat in
tenebris vidit lucē magnā habitantib⁹
in regione vmbre mortis lux orta ē eis.
¶ Tertio fuit ſubtili̇r figurata. Nā xp̄s
q vt lux vera debebat illumiare oēs cre
dētes in ipſuʒ:nō credētes aūt remane
bāt i tenebris pctōx̄. ¶ Hoc fuit figura
tū Exo.x.Ubi iniali̇r dr̄ ꝙ fctē ſunt tene
bre horribiles in vniuerſa terra egypti
ita vt egyptū nō poſſent adiuicē ſe vide
re.vbicūq; aūt habitabāt filij iſrael lux
erat. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p egyptios q̄ iterp̄
tāt̃ tenebroſi: itelligūt̃ pctōres:q: pctm̄
obtenebrat aiaʒ:vt ſic v̄ificet̃ illd̄ Job.
iij.Obtenebrent̃ ſtelle caligine ei⁹.Naʒ
aie q̄ iſtar ſtellax̄ deberēt eē lucide:ob-
tenebrāt̃ caligine pcti:⁊ iō dr̄ ꝙ i vniuer
ſa terra egypti fctē ſunt tenebre:q: oēs
pctōres obſcuri ſūt:⁊ ſpirituali̇r tenebro
ſi. ¶ Per filios aūt iſrl̄ q̄ iterp̄tat̃ vidēs
deū intelligunt̃ iuſti ⁊ boni q̄ deū men-
tali̇r cōtēplant̃.Uñ Ozee.v.Iſrael nō ē
abſcōdit⁹ a me ⁊ iō dr̄ ꝙ vbicūq; erāt fi-
lij iſrael:lux erat:q: xp̄s q̄ ē lux vera ha
bitat i eis p gratiā illuſtrātē. ¶ Quarto
fuit p̄ſentiali̇r demōſtrata.Nā hec lux ſic
antiquit⁹ deſiderata pphetata ⁊ figura-
ta fuit cū magno gaudio mōſtrata p illū
eſtaticū euāgeliſtā Jo.dicētē.Jo.j.Erat
lux vera q̄ illuminat oēʒ hoiem veniētē
in hūc mūdū.Uñ ipſe de ſeipſo Jo.xiij.
Ego lux mūdi veni vt ois q̄ credit i me
i tenebris nō maneat. ¶ Quātū ad ſcd̄ʒ
ſ.effectus deteſtationē aggrauātē dicit.
Erāt em̄ eox̄ mala opa.Ubi ſciēdū ꝙ cā
quare hoies īfideles ⁊ peccatores mag̃
dilexerunt tenebras q̄ lucē erat:q: eox̄
opera erāt mala.quib⁹ tñ per dn̄m comi
naturve damnationis eterne:iuxta illd̄
Eſa.xxix.Ue qui pfūdi eſtis corde vt a
dn̄o abſcōdatis cōſiliū:quorum ſunt in
tenebris opa ⁊ dicūt quis videt nos:p
uerſa ē em̄ hec nr̄a cogitatio. ¶ Quātū
ad tertiū.ſ.actus diſtinctionē euidētem
dicit.Omnis enim q̄ male agit ⁊c.Ubi
primo tangit.
Modum operandi malorum.
Secundo operandi bonorum.

¶ Quātū ad p̄mū dicit.Omnis q̄ male
agit ⁊c.Ubi ſciēdū ꝙ duplex eſt act⁹ lu-
cis.Primus eſt lucere in ſe.Scd̄s ē ma
nifeſtare alia q: igit̃ hō q̄ male agit non

vult maniſeſtari.idō ƺ Alchi.dr lucē odire de qbus Job.xxxviij.Auferē ab ipſis lux ſua ⁊ brachiū excelſum ꝯfringet.Ab imperijs lux aufert dū ipƺ audiūt ⁊ brachiū eoꝝ.i.mūdi ꝓſperitas in qua ꝯnfidūt.aufert ab eis dū iſta nō poterūt ei ꝓdeſſe.❡ Quātū ad modū opādi bonorū dr.Qui aūt facit veritatē ⁊c.Ubi ſciēdū ꝙ q̇ amat lucē:facit opa cōſona luci. ⁊ qꝛ opa iuſticie ⁊ ꝟitatꝫ ſunt ꝯſona luci. idō q̇ veritatē ⁊ iuſticiā opaē venit ad lucē.vñ Prouer.iiij.Juſtoꝝ ſemita q̄ſi lux ſplēdēs ꝓcedit ⁊ creſcit vſq ad ꝑfectū diei.❡ Sciēdū eſt etiā ꝙ aliquē facere veritatē intelligi pōt dupliciter.Primo dr facere veritatē q̇ cōcordat ꝟitati iubēti.⁊ iſto mō facit veritatē q̇ facit bōa opa ſiue de⁹ ꝓcepit facere iuꝫ illd̄ Apoc. ij.Memor eſto vñ excideris ⁊ age pniaꝫ ⁊ p̄ma opa fac.p̄ma inquā.i.mihi placibilia:⁊ talis dr ad lucē venire.❡ Scdo mō dr facere veritatē q̇ cōcordat veritati redarguēti nā de rōne veritatis ē peccata accuſare ⁊ redarguere.q̇ igiē pctā ſua ꝑ ꝯfeſſionē accuſat ⁊ redarguit.dr ƺ Au.ad lucem venire.❡ Que q̇dā ꝯfeſſio nō solū de peccatis grauiorib⁹ ƺ ēt de minorib⁹ dꝫ eē.qꝛ.Eccli.xix.Qui ſpernit modica paulatim decidit in maiora. ❡ Sciēdū ē ēt ꝙ maniſeſtatio opis pōt intelligi de approbatiōe diuina operuꝫ nroꝝ ⁊ talis nō diſplicet deo.vt ſic hō i ſuis opib⁹ nō ſeipſuꝫ cōmēdet ƺ cōmendationē attribuat deo.Vñ.j.Corinth.x. Nō em̄ q̇ ſeipſum cōmēdat ille ꝓbatus eſt ſed quem deus commēdat.⁊ iſto mō dicebat Job.Job.xvj.Ecce ei i celo teſtꝫ me⁹ ⁊ cōcius meus in excelſis.❡ Scdo poteſt intelligi de conſolatione interna quam habemus de operibus noſtris bonis ⁊ talis etiā nō diſplicet deo de qua ij.Corinth.j.Nā gloria noſtra hec eſt teſtimoniū cōſcientie nre.❡ Tertio pōt itelligi de maniſeſtatiōe noſtroꝝ operū quātum ad proximū ⁊ ſi talis maniſeſtatio queratur ꝑpter laudē hominū talis diſplicet deo.⁊ ꝓhibeē a xp̄o Mat.v.d. Cū facis eleemoſynā noli tuba canere añ te ſicut hypocrite faciunt in ſynagogis vt honoreē ab hoibus.Si ꝟo q̄ratur principaliter propter laudē dei ⁊ ad edificationem proximi talis etiam eſt placibilis deo iuxta illud quod chriſt⁹ ſuadet Mat.v.d.Sic luceat lux veſtra corā hoibus vt videant opera veſtra bona:⁊ glorificent patrem veſtrum:qui in celis eſt.Et tunc non erit de illis de quibus apoſtolus.Omnes que ſua ſunt querūt non que ieſu chriſti.❡ Nos igitur vt opera nr̄a deo accepta:nō debemus tenebras diligere.ƺ magis eas abūcere et ſequi lucem chriſtuꝫ in operibus virtuoſis.iuxta admonitionem apoſtoli dicentis Ro.xiij.Nox preceſſit dies auteꝫ appropinquauit.abūciamus ergo opera tenebrarum ⁊ induantur arma lucis: ſic vt in die honeſte ambulemus.Ut induti in hoc mundo armis lucis per gratiam peruenire valeamus ad gloriam ſempiternam.Ad quam ⁊c.

❡ Feria tertia poſt pentecoſten.Euangelium.xl. ❡ Introductio.

Amen amē dico vobis qui nō intrat per oſtium ſed aſcendit aliunde in ouile ouium ille fur eſt ⁊ latro ⁊c.Jo.x.Sciendum eſt q̄tum ad preſens ſpectat ꝙ quatuor ſunt de ratione boni magiſtri.Primum eſt ꝙ debet diſcipulos ignorātes inſtruere:vt nō remaneāt in ignorantia mentis.Secundum eſt ꝙ dꝫ diſcipulos errantes dirigere ne remaneāt in erroribus ſuis.Tertium eſt ꝙ dꝫ diſcipulis veritatem oſtendere:vt in ipa firmenē. Quartum eſt ꝙ diſcipulis anteponere debet vtilitatem:vt videntes vtilitateꝫ quam ſequunē ex ſua doctrina ad adiſcendū fortius animentur.❡ Chriſtus igitur vt bonus magiſter ⁊ pius in hodierno euāgelio q̄tum eſt in ſe a nobis ammouet ignorantiā diſtinguens inter bonū paſtorem ⁊ malū:vt ſciamus ipm cognoſcere:dirigit etiaꝫ nos in noſtris actibus oñdens qualiter ad bonū paſtorē nos debeamus habere:docet ēt nos veritatē vt ſciamus quis ſit ver⁹ paſtor quē imitari debeam⁹.ꝓponit etiam nobis vtilitatē quā habem⁹ in ſeqnēdo verum paſtorē qꝛ ſalutem animarū noſtrarū vt ſollicitius imitemur vt ſic veracis

ter poſſit xp̄s cuilibet dicere illd̄ Prouer.iiij. Uiā ſapiētie mōſtrabo tibi ducā te p ſemitas equitatis quas cū igreſſus fueris nō artabuntur greſſus tui et currēs nō habebis offendiculum. Scd̄z hoc igitur xp̄s hic quatuor tangit ſcʒ.

Diſtinctionem clarius diſcernentem.
Conditionem plenius condecedentem
Expreſſionem certius confirmantem.
Promiſſionem iocundius delectantem

¶ Primum pbat diuerſitas acquirendi Scd̄m ſedulitas gubernādi. Tertiū ſingularitas exiſtēdi. Quartū ſecuritas obtinēdi. primū in princi. Scd̄m ibi Huic oſti.ꝛc. Tertiū ibi.h̄ puerbiū ꝛc. Quartū ibi. Ego ſuʒ oſtiū ꝛc. ¶ Prima pars.

Quantū ad p̄mum vbi tangit ꝛc. qd̄ pbat ꝛc. dr̄. Amē amen dico vobis ꝛc. Ubi ſciēdum quātū ad intellectū huius p̄me partis ꝛ etiā toti⁹ euāgelij in quo fit mentio de oſtio p qd̄ intrat̄ ad ouile: ꝙ oſtiū dicit̄ aliqd̄ introductoriū ad aliqd̄ intrinſecū. Et ſm̄ hoc oſtiuʒ pōt accipi multis modis ſʒ qd̄ itrinſecū ad qd̄ intram⁹ p oſtiū multis modis accipit̄. Ubi ſciēdū ꝙ p̄mū intrinſecū pōt dici intellect⁹ ſcripture. cuius oſtiū ad intrādū eſt fides. iuxta illd̄ Eſa.vij. Niſi credideritis nō intelligetꝭ.i. niſi habueritis fidē tanq̄ oſtiū: nō intrabitis ad intelligētiā interiorē ſcripture. Uñ de illo oſtio fidei qd̄ debem⁹ habere dicit apl's heb.xj. Credere opʒ accedētē ad deū: qr eſt. Iſtud oſtiū.i. fidē apuit xp̄s gentib⁹ qñ fidē ſuā eis p p̄dicatores ſuos apl'os ppalauit: iuxta illd̄ Act.xiiij. De⁹ apuit gentib⁹ oſtiū fidei. ¶ Iſtud oſtiū pōt figurari p illd̄ de quo ſcribit̄ dr̄ Geñ.xviij. Qd̄ cū abraam ſederet in oſtio tabernaculi ſui: in ipſo feruore diei: in cōualle mābre apparuit ei dn̄s: cūq̄ eleuaſſet oculos apparuerūt tres viri ſtātes ꝓpe eū: q̄s cum vidiſſet occurrit in occurſuʒ eorū: ꝛ adorauit ꝛ inuitauit eos ad prādiū quibus acquieſcentib⁹ tulit butyrū ꝛ lac et vitulū quē coxerat cū panib⁹ ſubcinericiis ꝛ poſuit corā eis: ipſe ꝟo ſtabat iuxta eos ſub arbore. Ubi ſciēdū ꝙ p abraam qui dr̄ pater fidei noſtre ſedentē in oſtio tabernaculi, intelligit̄ quilibet hō fidelis q̄ in oſtio tabernaculi.i. in fide catholica inſtar ſedētis: dʒ firmiter ꝑmanere. iuxta illd̄ Col'.j. permanetis i fide fundati ꝛ ſtabiles. ¶ Dicit̄ autē ſedere in ipſo feruore diei: qr hō cum fide dʒ habere charitatē dei ꝛ ꝓximi. iuxta illd̄.ij. Timo.ij. Sectare ꝟo iuſticiā fidē charitatē ꝛ pacē cū his q̄ inuocāt dn̄m de corde puro. Dicit̄ etiā ſedere in conualle mābre q̄ vno mō interpretat̄ claritudo: qr ſtare in hūilitate ꝓfundo ſignificata p vallē per quā meret̄ videre claritateʒ diuinā. Nam teſte ſalomone Prouer.xj. Ubi humilitas: ibi ꝛ ſapiētia. Qr igitur de rōne ſapientie eſt illuminare ꝛ clarū facere: ita hūilitas ducit ad claritatē viſionis diuie: qr iuxta illd̄ Luc.xiiij. Qui ſe humiliat exaltabit̄.ſ. in gloria. ¶ Sic aūt ſedēti vt dictū eſt apparet dn̄s ad cōſolationē ipſi⁹ iuxta illud Sap.j. Apparet aūt his q̄ fidē habēt i illū. Dicit̄ aūt ꝙ cū abraaʒ leuaſſet oculos: vidit tres viros quos ſingularit̄ vocauit dn̄m: ad deſignādū ꝙ fundamētū nr̄e fidei eſt vnitas diuie eſſētie trinitas ꝑſonarū: iuxta illd̄ Jo.v. Tres ſunt q̄ teſtimoniū dāt in celo: pr̄ ꝟbū: et ſpūſſanct⁹ ꝛ hi tres vnū ſunt. ¶ Attendat aūt diligēter fidelis q̄libet ꝛ diſcat ab abraā reuerētiā ꝛ obſequiū exhibitū trinitati. Nā dr̄ quātū ad reuerentiā ꝙ adorauit in terra ad deſignādū ꝙ deo ſoli debem⁹ reuerētiā exhibere. Uñ Deut.vj. Dn̄m deū tuū adorabis ꝛ illi ſoli ſuies. Quātū ad obſequiū dr̄ ꝙ inuitauit eū ad prādiū: ad deſignādū ꝙ debem⁹ nos i opib⁹ pietatis exercere. ¶ Diſcat etiā ab abraā q̄d obtulit quia butyrū ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ p butyrum quod eſt pinguedo lactis. intelligit̄ mētis deuotio ſpūaliter mētē impinguās. Per lac ꝟo purum: ꝛ candidū: intelligit̄ puritas mentis ꝛ corporis. Per vituluʒ ꝟo iugum portantē: intelligit̄ virt⁹ obedientie. Per panē ꝟo ſubcinericiū: intelligit̄ mortalis cōditio hoīs q̄ eſt puluis ꝛ in puluerem reuertet̄. Homo igitur cōſiderans ſuā mortalitatē ꝛ eternitatē diuine eſſentie: dʒ ſe humiliare: ꝛ eius mādatis colluʒ ſubiicere: ꝛ ſeruare ſe purū a peccatis: ꝛ in deū mētaliter eleuari: et ſic deo p̄dicta offert. ¶ His aūt oblatis

debet inſtar abraā ſtare ſub arbore.i.ſub cruce xpi:paſſionem iugiter meditādo: quia ꝑ ipſam ſumus ſaluati ⁊ liberati a morte:⁊ reſuſcitati ad vitā. ¶ Scdm intrinſecū eſt illd qd realiter ſcriptura cōtinet tanq̄ materiam de qua pncipalit loquit:cuiuſmodi eſt de⁹ ⁊ xp̄s in duab⁹ naturis cui⁹ oſtium eſt ſcriptura.vñ Jo.v.Scrutamini ſcripturas ille ſūt q̄ teſtimonium ꝑhibent de me. ¶ Jſtud oſtiuz fuit figuratū Eze.viij. Ubi ſimiliter dr. Eleuauit me ſpirit⁹ ⁊ introduxit me ad oſtiū atrij ⁊ vidi ⁊ ecce foramē vnū in pariete ⁊ dixit ad me:fili hois fode parietē et cū perfodiſſem parietē aperuit oſtiū vnum:⁊ dixit ad me ingredere ⁊ vide.

¶ Ubi ſciendū q̄ per iſtud oſtiū atrij intelligitur ſacra ſcriptura. Ad quam dr ſignāter ſpūſſanct⁹ hoiem introducere:qr ad illā intelligendā nemo pōt accedere niſi ꝑ ſpm̄ ſctm̄.iuxta illd.ij.Corinth.xij. Nemo pōt dicere dn̄s ieſus:niſi in ſpūſancto. Per parietē aūt in quo ē foramē vnuz intelligit ſpūs literalis ad quē introire faciliter poſſum⁹.qr ſicut paries apparet exteri⁹ ē ⁊ infra ip̄z pn̄t mlta latere:ita lz ſenſus literalis exteri⁹ appareat:tñ infra ſe ꝯtinet multos alios ſenſus. ¶ Hūc autē pietē dicit ſpūs.ſ.q̄ hō fodiat:ꝑ qd intelligit ſollicitū ſtudiū qd homo dz habere in ip̄a aſſidue ſi vult ad intellectū ſpūalez venire:⁊ ſi ſic aſſidue foderit:inueniet reſeratū ſibi oſtiū ⁊ poterit ſubtilia cōtēplari. ¶ Cū aūt ſic ingreſſus fuerit ꝓfunda ſcripturarū:videre poterit creatorē potētiſſimū.iuxta illud Gen̄.j.Jn prin.creauit de⁹ celū ⁊ terrā. Redēptorē piiſſimū.iuxta illd Apoc.v.Redemiſti nos dn̄e de⁹ i ſanguie tuo. Remuneratorē iuſtiſſimū.iuxta illud qd ipſe dr Apoc.xxij.Ecce venio cito ⁊ merces mea mecū eſt dare vnicuiqꝫ ſm opa ſua. ¶ Tertium intrinſecū pōt dici corpus eccl̄ie vel ꝯgregatio fideliū copulata ꝑ vnitatē fidei ⁊ vinculū charitatis: cuius oſtiū eſt xp̄s:qr ad illud intrinſecum nullus intrat niſi ꝑ xp̄m:cui⁹ ratio eſt:qr remouet obſtaculū.ſ.pctm̄ ⁊ ꝯfert gratiā per quā q̄s intrat. ¶ Jſtud oſtiū deus aperuit quādo filiā miſit in mūdū qui nos ad vnitatem fidei congregauit.

¶ Quartū intrinſecū poteſt dici p̄miū quod expectamus in patria:cui⁹ oſtiū eſt opus meritoriū per qd homo meret vitā eternā.Sed qr null⁹ mereri poteſt ſine xp̄o:iuxta illud qd ipſe dicit Jo.xv. Sine me nihil poteſtis facere:nō ſꝫ hoc poteſt etiaꝫ xp̄s oſtiū appellari.Un̄ ip̄e hoc eodem euāgelio dicit.Ego ſuz oſtiū per me ſi q̄s introierit ſaluabit. ¶ His igit viſis ſciēdū eſt q̄ circa iſtā partē pncipalem duo poſſum⁹ cōſiderare ſm duplicem modū acqrēdi plationem ⁊ p̄natum.Nā quidā acqrūt p̄latonē mō indebito:quidā aūt modo debito. ¶ Quātuz ad modū indebitū dicit.Amē amē dico ꝛc.ꝑ oſtiū.i.ꝑ fidē vel ꝑ opa bona vel ꝑ xp̄m i ouile ouiū.i.in ꝯgregationē ppli ille fur eſt ⁊ latro. ¶ Quātū ad modum debitū dicit.Qui aūt intrat ꝑ oſtium paſtor eſt ouiū.Ubi Aug.de v̄bis dn̄i.Jntrat ꝑ oſtiū q̄ intrat ꝑ xp̄m:q̄ imitat paſſionez xp̄i q̄ cognoſcit humilitatē xp̄i:vt cum de⁹ factus ſit hō pro nobis:cognoſcat ſe nō eſſe deū ſꝫ hoiem.Qui em̄ vult deus videri cū ſit hō nō imitat illum:q̄ cum de⁹ eſſet:hō factus eſt:⁊ ſic minus q̄ eſſet fact⁹ eſt:tibi autē nō dr eſto min⁹ q̄ es:ſed agnoſce q̄d eſt. ¶ Sciēdum eſt autē q̄ loquēdo moraliter ꝑ oſtiuz intelligitur cōſcientia hois:ꝑ quod ingredit aliquid in aiam.Et hoc oſtium dz claudi pctis ⁊ diabolo.⁊ aperiri virtutib⁹ ⁊ deo. Un̄ dr homini.iiij.Reg.iiij.Jngredere ⁊ claude oſtiū cū intrinſecus fuerit tu ⁊ filij tui.Nā hō dz ingredi infra ſeipſum ad cōſiderādū ſuā fragilitatē quantū ad corpus:qr de terra eſt:⁊ in terrā reuertetur:⁊ ſuā nobilitatē quātum ad aiam:qr ad imaginē dei factus.⁊ ſic cū itrinſec⁹ fuerit ipſe ⁊ filij ſui.i.cogitationes cōceptę in mēte:dz claudere oſtiū ne in aiaꝫ ingrediat aliqd vitiū ꝑ qd aia ad dei facta imaginē deturpet. ¶ Hoc aūt fuit figuratū.iiij.Re.vj.Ubi ſiliter dicit q̄ cū Jorā rex impius mitteret nūciū vt amputaret caput helyſei ꝓphete viri dei: dixit heliſe⁹ cū venerit nūci⁹ claudite oſtium ⁊ nō ſinatis eū introire.Ecce em̄ ſonitus pedum dn̄i eius poſt eū eſt.Ubi ſciēdum q̄ ꝑ Joram volentem interficere helyſeum:intelligitur diabolus qui

vult interficere oẽs bonos ⁊ iuſtos duʒ
vult eos facere labi i pctm̃ mortale. Per
nũciũ aũt diaboli intelligit tentatio quã
ꝓponit hoi vt in pctm̃ labat: q̃ lʒ videat
hoi aliqñ placibilis: q2 ad aliqd delecta
bile inclinans: tñ ẽm veritatẽ eſt malus
nũcius: q2 inducẽs ad mortẽ. Per Heli-
ſeuʒ aũt virũ dei intelligit q̃libet bon⁹.
¶ Talis igit qñ ſentit ſibi ꝓponi aliquã
tẽtationẽ peccati: dʒ ꝑ rõnẽ oñdere cete
ris potẽtijs ꝙ claudãt oſtiũ. i. ꝙ nõ alli-
ciãtur a tẽtatiõib⁹ antemiſſis innuẽdo
periculũ qd iminet poſt eas ſi cõſentit:
q2 venit dñs ei⁹. i. diabol⁹ aiam eius ca
ptiuãs: ⁊ tũc dʒ iperare alijs potẽtijs ꝙ
nullaten⁹ in talib⁹ delectẽt. d. illd Eph.
iiij. Nolite locũ dare diabolo. ¶ Scdo
iſtud oſtiũ dʒ aperiri virtutib⁹ ⁊ deo. Ad
hãc aũt aptionẽ nos inuitat xp̃s figura
tiue. Can. v. d. Api mihi ſoror mea ami-
ca mea: colũba mea: imaculata mea: q2
caput meũ plenũ eſt rore ⁊ cincinni mei
guttis noctiũ. ¶ Ubi ſciendũ ꝙ aia fide
lis põt dici ſoror xp̃i rõe ꝯformitatis in
natura. Amica vo rõne charitatis quã
xp̃s ad ipſaʒ habuit: ipaʒ ſuo ſanguine ꝑ
cioſo redimẽdo: q̃ dʒ eẽ colũba ꝑ ſimpli
citatẽ ⁊ imaculata ꝑ puritatẽ. talẽ aiam
ſic deuotã dulciter alloquit xp̃s ꝙ ſibi
aperiat oſtiũ mentis vt ad ipſam poſſit
intrare quã vt magis alliciat: cãm aſſi-
gnat. d. q2 caput meũ ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ
caput plenũ rore: intelligit xp̃s q̃ eſt ca
put fidelium: plenũ grẽ ⁊ veritatis. Per
cicinnos aũt q̃ ſunt collatiões capilloꝝ
in vnã ſeriẽ intelligũt virtutes ⁊ dona
ſpũſſ. Aia igit deuota iuitata a xp̃o vt ſi-
bi aperiat cõſiderãs abũdantiã grẽ ⁊ do
noꝝ ſpũſſ. in xp̃o: dʒ ſollicite ſurgere ⁊ ſi
bi apire. d. illd Can. v. Surrexit vt api-
rem dilecto meo. Si q̃s igitur ſibi ape-
rire voluerit. ex ſua benignitate ad ip̃m
intrat vt in ipſo gaudeat in hoc mũdo ꝑ
gratiam: ⁊ in futuro hõ cũ eo eternalit
iocundet: iuxta quod ip̃e dicit Apoc. iij.
Ecce ſto ad oſtiũ ⁊ pulſo ſi quis audierit
vocem meã ⁊ aperuerit ianuaʒ intrabo
ad ip̃ʒ ⁊ cenabo cum illo ⁊ ipſe mecum.

¶ Secunda pars.

Sequitur. Huic oſtiarius aperit ⁊c.
Ubi tangit cõditionem pleni⁹ cõ-
decentem qd ꝓbat ſedulitas guberna-
di. Ubi ſciendum ꝙ in paſtore reſpectu
gregis tria poſſumus conſiderare. Pria
aliqua ex parte introducentis paſtorem
in cuſtodiam. Secũdo aliqua pertinen-
tia ad gregem ſibi ſubiectuʒ. Tertio ali
qua pertinentia ad ipſum paſtorẽ. Et ſe
cundũ hoc in parte illa tria tãgũtur. ſcʒ
Cuſtodis beniuolentia oſtiũ reſerãdo.
Gregis obedientia prelatum reuerẽdo.
Paſtoris diligentia cetũ gubernando.
¶ Quãtũ ad primũ dicit. Huic oſtiari⁹
aperit. Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ oſtiariũ itelligit
xp̃s. q̃ ſua ſapiẽtia nõ itroducit malũ pa
ſtorẽ in ouile ſuũ: ſʒ bono oſtiũ aperit et
ip̃m itroducit vt verũ paſtorẽ. ¶ Quã
tũ ad ſcd̃m ſcilicet gregis obedientiã di
cit. Et oues vocẽ ei⁹ audiunt. Ubi ſcien
dũ ꝙ ſicut de rõne boni paſtoris eſt itra-
re ꝑ legitimũ oſtiũ: ſic de rõne ouium eſt
vocem paſtoris audire. ¶ Quantum ad
tertiũ. ſ. paſtoris diligentiã ⁊c. dicit ⁊ ꝓ
prias oues vocat ⁊c. Ubi duo tangit.
Primo actum paſtoris ad gregem.
Secundo gregis ad paſtorem.
¶ Quantum ad actũ paſtoris ad gregẽ (tria tãgit. ſ.
Cognitionem ſingularẽ.
Directionem ſalutarem.
Proceſſionem exemplarem.
¶ Quãtũ ad cognitionẽ ſingularẽ dicit
ꝓprias oues vocat noiati. Ubi ſciendũ
ꝙ de rõne boni paſtoris eſt cognoſcere
ſingularit gregẽ ſuũ. iuxta illd Prouer.
xxvij. Diligẽter agnoſce vultuʒ pecoris
tui tuoſqʒ greges conſidera: nõ eñi habe
bis iugit ꝑtãtẽ. q. d. ꝙ paſtor dũ viuit dʒ
habere curã gregem gubernãdi: q2 cura
nõ ſemꝑ ſibi durabit: ⁊ oportebit: ꝙ i die
iudicij. reddat rationẽ qñ ſibi dicet Lu.
xvj. Redde rõnẽ vilicationis tue iã non
poteris vilicare. ¶ Quãtũ ad directio-
nẽ ſalutarẽ dt. ⁊ educit eas. Nã de rõne
paſtorꝫ ẽ educere gregẽ ad paſcua bono
rũ operũ ⁊ pure ꝯſciẽtie. ¶ Quãtũ ad ꝑ
ceſſionẽ exẽplarẽ dicit: ⁊cũ ꝓprias oues
⁊c. De rõne boni paſtoris ẽm Bedaʒ eſt
ſuũ gregẽ ꝑcedere: nõ ſolũ vbo: ſed exẽ-
plo ⁊ etiã tpali ſubſidio. ¶ Sciendũ eſt
aũt ꝙ lʒ tres actus ꝑdicti. ſ. cognoſcere
dirigere ⁊ ꝑcedere: conueniant cuilibet
paſtori: tñ principaliter xp̃o conueniãt

bonū principali paſtori. Nam ipſe.
Nouit oues noiati p eternā pdeſtiatiōez
Emittit eas p peccatorum remiſſionem.
Anteceāit eas p reſurrectionē ꝛ aſcēſionē
¶ Primo xp̄s nouit oues ꝛc. Nam xp̄s
certitudinaliter cognoſcit noīa ſaluādo
rum. iuxta illō. ij. Timo. ij. Cognouit do
minus q̄ ſunt ei⁹. Et ſi ipē dicit Luce. x.
Gaudete aūt qꝛ noīa veſtra ſcripta ſunt
in celis. ¶ Scd̄o emittit eas per pctōꝝ
remiſſionez. Nā xp̄s peccata ouiū ſuaꝝ
ſm Aug. dimittit. vt cū liberius poſſint
ſequi. Hoc fuit pphetatū per. d. pſ. Edu
xit eos de tenebris ꝛ vmbra mortꝫ ꝛ vin
cula eoꝝ diſrupit. ¶ Hoc aūt fuit figura
taꝫ Deut. iiij. vbi dr̄ ꝙ Moy. dixit popu
lo. Uos aūt tulit dn̄s ꝛ eduxit de forna
ce ferrea egypti vt haberet populuꝫ he
reditarium. ¶ Ubi ſciēdum ꝙ per illū
dn̄m intelligit xp̄s qui eſt rex regū ꝛ do
minus dominātum. Per pplm̄ vō gen⁹
humanum hūc aūt xp̄s eduxit de forna
ce ferrea. qn̄ per paſſionē ſuā de poten
tia diaboli ꝛ de penis īfernalib⁹ libera
uit. quem fecit ſibi pplm̄ hereditariuꝫ
gratiā ꝯferendo. ¶ Scd̄o antecedit eas
per reſurrectionē ꝛ aſcenſionē. Ubi ſciē
dum ꝙ xp̄s oues ſuas preceſſit reſurgē
do ppter qd̄ primo genitus mortuorum
appellatur vn̄ Apoca. j. Eſt teſtis fidelis
primogenit⁹ mortuoꝝ ꝛ princeps regū
terre. Preceſſit etiā in celū aſcēdendo ſi
cut pphetatū fuit Mich. ij. Aſcēdet eīm
pādens iter ante eos ꝛ trāſibit rex eorū
corā eis ꝛ dn̄s in capite eoꝝ. Un̄ Aug.
Et quis eſt q̄ oues p̄ceſſit: niſi q̄ ſurgēs
a mortuis iam nō moritur: et patri dixit
quos dediſti mihi volo vt vbi ego ſum ꝛ
ipſi ſint mecū. ¶ Quantū ad actum gre
gis ad paſtorē dicit. ꝛ oues illum ſequū
tur ꝛc. Ubi duos actus: cōſidera. ſ. quan
tum ad bonum paſtorem actum adherē
tium: ꝛ quātum ad malū paſtorem actuꝫ
renitētium. ¶ Quātum ad primuꝫ dicit
Et oues illum ſequunt qꝛ ſciunt vocem
eius. Sicut eīm de ratiōe boni paſtoris
eſt gregem p̄cedere ꝛ ipſum in viā verā
īſtruere: ſic de rōne boni gregis ē paſto
rē ſequi ꝛ ipm̄ reuerēter audire. ¶ Quā
tum ad actū renuentē reſpectu mali pa
ſtoris dicit. alienū aūt nō ſequuntur ꝛc.

Nam bonus grex cognoſcēs malū ꝛ fal
ſum paſtorē: ipſum nō ſequit nec vocem
eius audit attendēs ꝯſiliū xp̄i. d. Matt.
vij. Attēdite a falſis pphetis q̄ veniunt
ad vos in veſtimētis ouiū intrinſec⁹ au
tem ſunt lupi rapaces. ¶ Sciēdū eſt au
tem circa iſtam partem in qua fit mētio
de actu quē debent habere oues ad pa
ſtorem ꝙ moraliter loquēdo: oues debēt
Accedere p charitatis dilectionem.
Paſtorē cognoſcere p gratiaꝝ actionē.
Ipſum audire p mādatoꝝ impletionez.
Sibi ſeruire p bonoꝝ opeꝝ fructificatiōez.
¶ Primo debent ad paſtorē accedere p
charitatis dilectionē. Oues eīm relinquē
tes paſtorē p terrenoꝝ dilectionē dicūt
errare: qꝛ habēt affectū curuū: ꝛ iō ſi vo
lunt gratificari debēt reuerti ad xp̄m. vt
ſic dicat de ipſis illō. j. Pet. ij. Eratis eīm
ſicut oues errātes: ſed ꝯuerſi eſtis ad pa
ſtorem ꝛ epm aiaꝝ veſtrarū. ¶ Scd̄o de
bēt paſtorē cognoſcere p gratiaꝝ actio
nē vt dicere poſſit xp̄s illō Jo. x. Ego co
gnoſco oues meas ꝛ cognoſcūt me mee.
¶ Tertio debēt paſtorem audire p mā
datoꝝ ipletionē. Ut ſic poſſit dicere xp̄s
de eis illud Jo. x. Oues mee voceꝫ meā
audiunt ꝛ cognoſco eas ꝛ ſequunt me.
¶ Quarto debēt paſtori ſeruire per bo
norum operum fructificationem. Ut de
ipſis dicatur illō Gen. xxxj. Oues tue ꝛ
capre ſteriles non fuerunt.

¶ Tertia pars.

Sequit. Hoc puerbiū dixit eis
ieſus ꝛc. Ubi tāgit expōſitionē
certi⁹ ꝯfirmātem: qd̄ probat
ſingularitas exiſtendi. Ubi
duo ꝯſiderare poſſumus ſcꝫ.
Inſinuationem locutionis parabolice.
Expoſitionem eruditionis enigmatice.
¶ Quātum ad p̄mū dicit. Hoc puerbiū
dixit ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ ſm Ugonē: puer
biū eſt ſimilitudo vel parabola vbi vnū
dr̄ ꝛ aliud intelligit. vn̄ puerbiū quaſi p
verbo poſitum: ꝛ qꝛ ieſus dicebat quedā
de paſtore corporali. volēs itelligere de
paſtore ſpirituali: vel de ſeipſo q̄ eſt p̄n
cipalis paſtor. Ideo dicitur dixiſſe puer
bium. ¶ Quantum ad expoſitionez eru
ditiōis enigmatice. dicit. Dixit ergo eis
iterum. Ubi duo conſidera ſm qd̄ certiū

cat nos de duob⁹. Primo eñ nos certi-
ficat quãtũ ad ſuam entitatẽ introdu
cẽtẽ. Scd̃o quãtũ ad alioꝝ malignitatẽ
decipiẽtẽ. ¶ Quãtũ ad p̄mũ dr̃. Dixit ḡ
eis ⁊c. Ubi ſciẽdũ ẜ Augu. ꝙ illud qd̃ di-
xerat ſuperi⁹ parabolice de oſtio: clari⁹
h̄ explanat. In illo em̃ euãgelio xp̄s dr̃
oſti ari⁹: oſtiũ ⁊ paſtor. Nomẽ aũt paſtoꝝ
ẜ Aug. cõmunicauit ſuis mẽbris: ſʒ no
men oſtiũ ſibi retinuit: q: ſicut eſt ſolum
vnum baptiſma. ſ. xp̄i: qd̄ ẽ ianua intrãdi
in corp⁹ eccl'ie: ita ſolũ vnũ ẽ oſtiũ. ſ. xp̄s
p eni⁹ paſſionẽ ſʒ baptiſm⁹ virtutẽ vt ec
cleſie incorporemur ⁊ xp̄o. ¶ Quãtũ ad
certificationẽ malignitatis alioꝝ decipiẽ
tes dr̃. Omnes q̃tquot añ me venerũt ⁊c.
Ubi ſciẽdũ ꝙ oẽs q̄ venerũt p̄ter nomẽ
xp̄i q̄s ipſe nõ miſit nõ fuerunt veri pa
ſtores ſʒ ſeductores gregis. De qb⁹ ipſe
dr̃ Hiere. xxiij. Seduxerũt populũ meũ
in mẽdacio ſuo ⁊ in mirabilib⁹ ſuis cũ
ego nõ miſiſſem eos. ¶ Sciẽdũ eſt autẽ
ꝙ ex hoc qd̃ xp̄s hic dr̃ ꝙ oẽs q̄ fuerunt
añ eũ: fures ſunt: non p̄p hoc pphete et
p̄triarche veteris teſtamẽti latrões fue-
rũt. Primo ẜm Aug. q: tales lʒ añ xp̄ʒ ve
nerint: tñ nũcij eius fuerũt: ⁊ iõ non au-
ctoritate ꝓpria ſʒ xp̄i venerũt. Scd̃o ẜm
Chryſo. q: eãdẽ fidẽ habuerũt patres ve
teris teſtamẽti nobiſcũ. Intãtũ autẽ dif
ferebat q: qd̃ nos credim⁹ eẽ factũ: ipſi
ſperabãt i futurũ. ¶ Dicit igit̃ ẜ Aug.
Oẽs q̃tq̃t p̄ter me venerũt: fures fuer̃t ⁊
latrões. ſ. ad furãdũ ⁊ occidẽdũ vener̃t.

¶ Quarta pars.

Equit̃. Ego ſum oſtiũ ⁊c. Ubi
tãgit ꝓmiſſioẽʒ iocũdius de
lectãtẽ: qd̄ ꝓbat ſecuritas ob
tinẽdi. Ubi duo conſidera. ſcʒ
Boni paſtoris vtilitatẽ demulcentem.
Mali ⁊ boni diuerſitatem euidentem.
¶ Quãtũ ad p̄mũ dr̃. Ego ſum oſtiũ ⁊c.
Ubi ſciẽdum ꝙ hic xp̄s ſe oñdit eẽ oſtiũ
ex duplici vtilitate quã hõ conſequitur
¶ Quãtũ ad primam xp̄s ſic arguit. Per
oſtiũ q̄s igrediẽt ad domũ vt ſaluet̃ i ea.
ſed ſi q̄s p me itroierit ſaluabit̃ ⁊ guber
nabit̃: igit̃ ego ſum oſtiũ. ¶ Quãtum ad
ſcd̄aʒ ſic arguit. Per oſtiũ q̄s ingredit̃ ⁊
egredit̃: ſed ego ſuʒ ordinat⁹ ad ſpũalem
ingreſſum et egreſſum. igitur ego ſum
oſtiũ m[illegible] ideo dicit et ingredietur ſcili-
cet p me ⁊ egredietur ⁊ paſcua inueniet.
¶ Quãtũ ad ſcd̃m ſcʒ mali ⁊ boni paſto
ris diuerſitatẽ dr̃. Fur nõ venit ⁊c. Et p̄i
mo tãgit actuʒ pnicioſum mali paſtoris
d. Fur nõ venit niſi vt furet. Ubi Chryſ.
fur. i. diabol⁹ venit tentãdo vt furetur.
⁊ deinde per opera deſtruit. ¶ Scd̃o tã-
git boni paſtoris actũ gaudioſuʒ. d. Ego
veni vt vitã habeãt ſcʒ in p̄ſenti p grãz:
⁊ vt abundanti⁹ habeant ſcʒ in futuro p
gloriem. Ad quam ⁊c.

¶ Dñica p̄ma poſt pentecoſten. Euãge
lium quadrageſimumprimum.

Stote miſeri-
cordes ſicut ⁊ p̄r veſter miſe-
ricors ẽ Luc. vj. Nos videm⁹
p experientiã ꝙ bon⁹ magiſter
diſcipl'os inſtruit: quẽlibet i ſuo gradu
nõ em̃ oibus dat lectionẽ eandẽ: ſʒ ẜm
capacitatẽ cuiuſlibet. Xp̄s igitur magi-
ſter noſter pfect⁹ gen⁹ humanuʒ gñalit̃
inſtruit: ⁊ quẽlibet in gradu ſibi ꝯpetẽti.
Ubi ſciendũ ꝙ humanũ gen⁹ põt diui-
di gñaliter in tres ptes. Quidã eñi ſunt
p̄ſidẽtes q̄ habent alios corrigere ⁊ gu-
bernare. Quidã ſunt ſapiẽtes: q̄ habent
alios inſtruere. Quidã ſunt obſequẽtes
q̄ habent ſuperioꝝ p̄cepta pficere. Pri-
mi debẽt eſſe ſine culpa. Scd̃i debẽt eſſe
vidẽtes. Tertũ benigni. vt ſic q̄ete poſ-
ſint inuicẽ viuere. Iſta igit̃ tria genera
hoim̃ lʒ nõ eodẽ ordie: xp̄s inſtruit ⁊ quẽ
libet in gradu ſibi debito i euãgelio ho-
dierno in quo ẜm triplicem doctrinã ge
neraliter tria tangit ſcʒ.
Pietatem viſceroſam ſubleuantem.
Claritatem luminoſam dirigentem.
Bonitatem gratioſam decorantem.
¶ Primũ ꝓbat ꝯpaſſio affligẽtis miſe-
rie. Scd̃m excuſſio excecãtis ignorantie
Tertiuʒ expulſio inficiẽtis macule. Pri
mũ in principio. Scd̃ʒ ibi. Dicebat aũt
illis ſimilitudinẽ ⁊c. Tertiuʒ ibi. Quid
autem vides feſtucam ⁊c.

¶ Prima pars.

Uantum ad primum. vbi tã-
git ⁊c. quod probat ⁊c. dicit.
Eſtote ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ i om
ni opere virtuoſo q̃tum ad

preſens ſpectat inter alia tria poſſumꝰ conſiderare ſcilicet.
Actum.
Modum.
Fructum.
¶ Et ſm hoc hic ꝯtm ad pietatē que eſt opus virtuoſuꝫ xp̄s tria tangit ſcilicet.
Actum inclinantem.
Modum conuenientem.
Fructum correſpondentem.
¶ Quātū ad p̄mū dt. Eſtote miſericordes ſicut ⁊ pr̄ vr̄ miſe.ē.q.d. filius dꝫ imitari bonū prēꝫ i actibꝰ bonis: cū igit̃ deꝰ pr̄ ſit pr̄ veſter. et ip̄e ſit piꝰ: ita q̄lꝫ dꝫ vt bonꝰ filiꝰ miſericors eſſe. Vn̄ Eph.iiij. Eſtote aūt inuicē benigni miſericordes donātes inuicē ſicut ⁊ deꝰ in xp̄o donauit vobis. ¶ Sciendum eſt autem ꝙ inuenio deūm humano generi ſuam miſericordiam multipliciter oſtendiſſe: ſcꝫ.
In dimiſſione inficientis culpe.
In collatione informantis gratie.
In liberatione aggrauantis potentie.
In mitigatione affligentis pene.
In condonatione quietantis glorie.
¶ Primo deꝰ hūano generi ſuā miſericordiā oſtēdit in dimiſſiōe inficiētis culpe. Nā deꝰ ſua pietate ꝗuis pctōr ip̄m offenderit: tn̄ ſi vult ad ip̄m ꝯuerti indulget. iuxta illō Eccli.ij. piꝰ ⁊ miſericors eſt deꝰ ⁊ remittet i die tribulatiōis pctā. Hoc aūt fuit figuratū in illa pabola quā xp̄s dixit Mat.xviij. de ſeruo q̄ debebat regi decē milia talenta q̄ cū nō haberet vn̄ ſolueret pcidēs rogabat eū di. paciētiā habe in me ⁊ oīa reddā tibi: cuiꝰ humilitatē vidēs dn̄s miſertꝰ ē ſerui illiꝰ ⁊ oē debitū dimiſit ſibi. Vbi ſciēdū ꝙ p illū regē intelligit̃ deꝰ q̄ ē rex magnꝰ ſup oēꝫ terrā in p̄s. Per ſeruū āt ſic obligatū debitis intelligit̃ peccator. Sꝫ ad uertat pctōr penitēs ⁊ diſcat ab illo ſeruo. Nā vidēs ſe inſufficiētē ad ſatiſfaciēdū dꝫ ad fontē miſericordie veniā poſtulare ⁊ emēdā ꝑ poſſe humiliter ꝓmittere. d. pacientiā ⁊c. qꝛ p̄s. Miſerator ⁊ miſericors dn̄s pa. ⁊ multum miſericors ⁊ tūc omne debitū dimittit ſibi. ¶ Scd̄o deꝰ ſuā miſericordiā oſtēdit in collatiōe reformātis gratie. nā nō ſolū pctōri peccatā dimittit: ſꝫ qꝛ mortuꝰ ſpūalit̃ erat: viuificat per ſuā gratiā. Qd̄ cognoſcēs p̄s.d. Scd̄ꝫ miſericordiā tuā viuifica me ⁊ cuſto.teſ.oris tui. Hoc aūt fuit figuratū Lu.xv. in filio ꝓdigo q̄ receſſit a prē q̄ cū bono ſua diſſipaſſet fatue: tn̄ factus famelicꝰ ſtatum ſuū miſeꝝ cognoſcens ad patrē redijt de p̄teritis culpā dicens cuiꝰ humilitatē ⁊ bonum propoſitū cōſiderans pr̄ miſericordia motꝰ recepit in grām oſculatꝰ eſt eū: ⁊ iuſſit eum indui ſtola prima ⁊ dari anulū in manu eiꝰ ⁊ occidi vitulū ſaginatū ⁊ fecit grande cōuiuiū: qꝛ filiꝰ ſuꝰ mortuus erat ⁊ reuixit pierat ⁊ inuētꝰ eſt. Vbi ſciendū ꝙ p iſtū filium ꝓdigum intelligit̃ quilibet pctōr qui peccādo recedit a patre qui dr̄ iuuenis duꝫ nō regit̃ ſapientia: ſed ſequitur carnis deſideria. Hic autem miſer peccator bona ſua dr̄ diſſipaſſe: qꝛ dona gratuita accepta a deo in baptiſmo p peccatum amiſit ⁊ ſic diuina gratia efficit̃ famelicus. Hoc aūt ꝯſiderās dꝫ ad ꝯſcientiam reuerti ⁊ ad deum. Vn̄ Eccli.xvij. Cōuertere ad dn̄m ⁊ relinque peccata. P̄care autem faciē dn̄i ⁊ minue offendicula. Nam qn̄ cognoſcit diuinā iuſticiā ⁊ ſuam culpā aīe infectiuā debet ad deū conuerti priſtina peccata relinquendo ⁊ ip̄ꝫ pro venia humiliter deprecari ⁊ dicere. pater peccaui in celū ⁊c. Lꝫ aūt nō ſit dignꝰ diuina filiatiōe: qꝛ ſe priuauit voluntarie tamen dꝫ ſe offerre diuinis obſequijs ⁊ dicere fac me ſicut vnum de mercēnarijs tuis: qꝛ Job.vij. Militia eſt vita hoīs ſup terram ⁊ ſicut mercēnarij dies eius. ¶ Quantā aūt fiduciaꝫ de obtinēda venia habere debeat peccator penitēs ꝯſideret quid ſequit̃. Nā dicit̃ ꝙ pater vidēs eū contritū. ip̄m ſuſcepit in gratiā ad deſignādū ꝙ quātūcūqꝫ homo peccauerit: ſi vult ad deū reuerti ip̄m recipit. Vn̄ dixit Hiere.iij. Reuertere ad me ⁊ ego ſuſcipiā te. Quid āt pr̄ ſibi fecerit audi q̄d ſeqtur. Nā primo oſculatꝰ eſt euꝫ: per qd̄ intelligitur pax facta dei ad pctōreꝫ. quia oſculū eſt ſignū pacis. Secundo fecit indui eū ſtola prima: per quam indumētuꝫ intelligit̃: qꝛ eū induit diuina gratia que eſt primum ⁊ ꝓncipale aīe indumentum. Tertio iuſſit dare anuluꝫ in manu eius. per quem intelli-

gitur fidelitas quā peccator poſtq̄ recō ſiliat⁹ eſt deo dʒ ſibi tenere. vt.ſ.amplı⁹ eū nō derelinquat peccādo. Uñ in ſignū fidelitatis anul⁹ dat̄ ſpōſis. Quarto iuſ ſit dari calciamēta in pedib⁹ eius. Ubi ſciendum q̄ per calciamētū ſtringēs pe dem ꝛ reſeruās ne deturpet̄ a luto intel ligitur ꝟtus conſtātie in bono ꝓpoſito: ꝑ quā homo reſtringēs ſe ab allicientib⁹ ad pctm̄ ſeruat aiāʒ mundā. Quinto iuſ ſit occidi vitulū ſaginatū. ꝑ quem qꝛ eſt aial imolaticū intelligit̄ xp̄s q̄ ꝑ redem ptione nr̄a hoſtiam ſe obtulit deo in cru ce. Sexto dr̄ q̄ fecit grāde ꝯuiuium in ſi gnum letitie: qꝛ fili⁹ fuerat mortu⁹ ꝛc. qꝛ qñ homo q̄ per pctm̄ mortu⁹ fuerat ꝛ perdit⁹: per pnīaʒ ad deū reuertit̄ ꝛ gra tiam recipit viuificātē aiam eſt angelis dei ꝛ ſctis in patria magnū gaudiū. Uñ Luc. xv. Gaudiū erit corā angelis dei ſu per vno pctōꝛe pnīaʒ agente. ¶ Tertio de⁹ hūano generi ſuā miam oſtēdit i li beratiōe aggrauātis potentie. Nam de⁹ etiam qñ videt aliquos aggrauatos pro pter pctā a diabolo. ipos adiuuat ſi ip̄m voluerint inuocare. Uñ p̄s. Si dicebam mot⁹ eſt pes meus mīa tua dn̄e adiuua me. Hoc aūt fuit figuratū. iiij. Reg. xiij. Ubi ſentētialiter dicitur q̄ cū azael rex ſyrie affligeret pplʒ iſrael eoꝝ pctis exi gentib⁹ ꝛ deus eos dereliquiſſet dep̄ca tus dn̄s ꝑ liberatiōe ipſoꝝ miſert⁹ eſt dn̄s eoꝝ: ꝛ reuerſus eſt ad eos. Ubi ſciē duʒ q̄ ꝑ azael qui interp̄tatur fortitudo intelligit̄ diabolus q̄ fortis eſt ad expu gnādos hoies. q̄ dr̄ rex ſyrie q̄ interpre tatur ſublimitas: qꝛ ipſe eſt rex ſuꝑ oēs filios ſuꝑbie. Per filios aūt iſrael q̄ reli querūt dn̄ʒ intelligunt̄ pctōꝛes q̄ peccā do dn̄m dereliqnūt ꝓpter qd̄ a diabolo affligunt̄: ſi tñ ad dn̄m reuertunt̄ ꝑ peni tentiā: dn̄s eis parcit ꝛ ipſos adiuuat ꝑ gr̄am ſuā. ¶ Quarto de⁹ ſuā miam oſtē dit i mitigatione affligētis pene. qd̄ co gnoſcēs p̄s. d. Miſericordia tua dn̄e ma gna eſt ſuꝑ me ꝛ eruit aiam meā ex iſer no inferiori. Nā lʒ hō ꝓpter pctā ſua di gnus eēt pene eterna: tñ de⁹ ei⁹ miſeret̄ ſi ad ip̄ʒ vult reuerti. ¶ Quinto de⁹ ſuā mam oſtendit in ꝯdonatiōe quietantis glorie: qꝛ nō ſolū pctōꝛi pctā dimittit ꝛ

confert gr̄am ſed etiā ex ſua liberalita te gl'iam ſuā. Quorum aūt de⁹ miſereat̄ ꝛ quoꝝ nō: fuit figuratuʒ Ezech. ix. Ubi ſnialiter dr̄ q̄ cum ꝓpter pctā filioꝝ iſrl̄ de⁹ eſſet irat⁹ ꝛ vellet eos punire miſit ſex viros vt punirēt habitatores hieru ſalem in quoꝝ medio fuit vir veſtit⁹ li neis cui dixit dn̄s q̄ trāſiret ꝑ mediam ciuitatē hieruſalem ꝛ ſignaret thau ſuꝑ frontes viroꝝ gementium ꝛ dolētiū de cūctis abominatiōibus q̄ fiebāt. ſex aūt viris dixit q̄ trāſirēt poſt illū ꝛ oēʒ ſuꝑ quem nō inuenirent thau: interficerent. d. nō parcat ocul⁹ veſter nec miſereami ni. Ubi ſciendū q̄ ꝑ illos hoies deū of fendētes intelligūt̄ pctōꝛes ꝯ quos ira tus dn̄s vult eos ꝑ iuſticiā punire: q̄ qdē iuſticia ꝑ ſex viros intelligit̄. Sʒ aduer tat peccator penitens diuinā miſericor diā: quia nō ſolum vult peccatorem pu nire: ſed per miſericordiā reuocare. Un de dicit̄ q̄ in medio illoꝝ ſex virorum: viſus eſt vn⁹ indut⁹ lineis: ꝑ quē ſigni ficatur xp̄s: hic p̄cedere dr̄ ſex viros ſi gnificātes iuſticiā vt ſignaret thau que eſt triangularis figura ſuꝑ frontes viro rum. i. in aiabus hoim: eos inducēdo ad veraʒ penitentiā que inſtar thau habet tres angulos: qꝛ conſiſtit in contritione cordis: ꝯfeſſione oris: ꝛ ſatiſfactiōe ope ris. ſuꝑ quos aūt ſcribatur: audi q̄d ſeq̄ tur: qꝛ ſuꝑ frontē gemētium ꝛ dolētium de peccatis. Si ꝟo in peccatis ꝑſeuera uerint per iuſticiam punient̄. ¶ Quātū ad ſcd̄m ſcʒ modū cōuenientē dicit. No lite iudicare ꝛc. Ubi ſciēdum q̄ quātum ad preſens ſpectat modus ꝯueniens in oſtendendo miſericordiā q̄tum ad pro ximum p̄t intelligi q̄tum ad quatuor ſcʒ q̄tum ad intellectum: q̄tum ad affatuʒ: q̄tuʒ ad affectum: ꝛ q̄tum ad effectum. ꝛ ſ'm hoc hic quatuor poſſumus ꝯſide rare ſ'm q̄ iſtum quadruplicem modum docet habere. ¶ Quantuʒ ad miſericor diam quam debemus habere q̄tum ad intellectū cognoſcentem dt. Nolite iu dicare. ꝛ nō iudicabimini. Ubi ſciēdū q̄ aliq̄ ſunt facta hominū totaliter nobis occulta: ꝛ de illis nullo modo poſſumus iudicare: aliqua ſunt nobis manifeſta. Et hec ſunt in duplici genere: qꝛ aliqua

figura penitentie

ſunt de ſe totalr mala ſicut blaſphemare deũ ⁊ his ſimilia ⁊ iſta opa poſſum⁹ iudicare eſſe mala:tñ qr ſic faciẽs per diuinaꝫ miam pōt fieri bon⁹:iõ nõ debem⁹ ipꝫ finalr iudicare.Aliqua aũt ſunt q̃ poſſũt ⁊ bona ⁊ mala intẽtiõe fieri:iſta etiã non debem⁹ iudicare:qr peior pars nõ ẽ ab hoie eligẽda:ſꝫ bona.¶ Quãtũ ad miſericordiã quã debem⁹ habere q̃tũ ad affatũ ꝑferẽtẽ dicit.Nolite ꝯdẽnare ⁊ nõ cõdẽ.Ubi ſciẽdũ ꝙ ille dr cõdẽnare aliqueꝫ q̃ poſtq̃ in corde ipm iudicauit:poſt modũ ꝟbo affirmat illũ dignũ pena ſicut fecerũt duo ſenes cõtra ſuſannã.Uñ de talibus dr.Prouer.xvij.Qui iuſtificat impiũ ⁊ qui cõdẽnat iuſtũ:abominabilis ẽ vterq̃ apud deũ.¶ Quãtũ ad miaꝫ quã debemus habere quãtũ ad affectũ inclinãtẽ dicit.Dimittite:⁊ dimittet vobis. Ubi ſciẽdũ ꝙ hic accipiat dimiſſio ꝑ dimiſſione culpaꝝ ⁊ iniuriarũ quas hõ ab alio recipit:ſi autem indulgere nollet nõ eſſet dign⁹ indulgẽtiã inuenire:iuxta cõſiliũ xp̄i.Mat.vj.Si eñ dimiſeritis hoib⁹ pctã eoꝝ dimittet vobis pr̃ veſter celeſtis delicta veſtra:ſi aũt nõ dimiſeritis hoibus:nec pr̃ veſter dimittet pctã vr̃a. ¶ Quãtũ ad miam quã debem⁹ habere quãtũ ad effectũ ſubleuantẽ dicit.Date ⁊ dabit vobis.Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ hoc dare intelligit ſubuentio proximi in reb⁹ ſibi neceſſarijs in qb⁹ hõ ſm ſuã poſſibilitatẽ dꝫ idigẽtib⁹ ſubuenire ſicut vellet ſibi ſubueniri.vñ Luc.xj.Date eleemoſynã ⁊ ecce oia mũda ſunt vobis.O ſi q̃s hoc faceret q̃ta bona ſeq̄rent.¶ Quantũ ad tertiũ.ſ.fructũ correſpõdẽtẽ.dicit.Mẽſuram bonã ⁊c.Ubi ſciendũ ꝙ ſm diuerſitatẽ operũ de⁹ tribuet vnicuiq̃ premiũ vel penam.Et ſm hoc hic duo tangit:ſcꝫ. Bonoꝝ operum plenã retributionem. Diuerſorum operũ iuſtã ꝓportionem. ¶ Quãtũ ad p̄mũ dicit mẽſurã bonã ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ in mẽſura materiali:q̃tuor poſſum⁹ ꝯſiderare ad hoc ꝙ ſit cõmẽdabilis.Prio ꝙ ſit iuſta ⁊ nõ falſa:⁊ ſm hoc dr bona.ſcđo ꝙ ſit plena ⁊ non diminuta ⁊ ſm hoc dr cõferta.tertio ꝙ ſit cõpreſſa ⁊ calcata:⁊ ſm hoc dicit coagitata.quarto ꝙ ſit culma:⁊ ſm hoc dr ſupeffluens. ¶ Scđm hoc igitur cõparando illã menſurã ad meritũ qđ p̄cedit premiũ dicere poſſum⁹ ꝙ menſura dr eſſe bona in iudicando:cũ in alienis factis dubia interꝑtant in meli⁹.Mẽſura ꝟo cõferta:cũ cõparatione alteri⁹ facta noſtra in deteri⁹ iudicam⁹.Coagitata aũt:cũ i factis alienis malis eos excuſantes:circũſtãtias allegam⁹.Supfluẽs ꝟo dicit:cũ malũ factũ excuſare nõ volentes fiducia ſuperabũdantie diuine miſericordie de nulli⁹ penitẽtia deſperam⁹.Comparando autẽ illam menſuram ad premium qđ ſequit meritum.ſciendũ eſt ꝙ inter alia in premio reperiunt quatuor.Nã in hoie erit quadruplex gaudium.Primo gaudebit de gloria interioris.ſ.aie dotate ſuis dotib⁹ ⁊ ſic habebit mẽſurã bonã.ſcđo gaudebit de gloria inferioris.ſ.corporis glorificati qđ inferius eſt ipſa ⁊ ſic habebit confertã.tertio de gloria exterioris ſcꝫ aliorũ ſctõꝝ de quoꝝ gloria gaudebit ſicut de ſua.⁊ ſic habebit mẽſurã coagitatã.quarto de gloria ſupioris ſcilicet deitatis q̃ erit ei⁹ obiectũ beatificũ:⁊ ſic habebit mẽſurã ſupfluẽtẽ.Que quatuor innuens apl's ⁊ fundati dicit Ephe.iij.In charitate ſitis radicati vt poſſitis ꝯphẽdere q̃ ſit latitudo:⁊ hoc quãtũ ad gloriã exteriorẽ:longitudo:⁊ hoc quãtũ ad gloriam interiorẽ ſublimitas ⁊ hoc quantũ ad gloriam ſuperiorẽ ⁊ profundũ:et hoc quantũ ad gloriã inferiorem.Uñ capacitas tam ſancti q̃ angeli dicta mẽſura poteſt figurari per menſurã gomor q̃ implebantur mãna de qua ſnialiter dicitur Exo.xvj.ꝙ filij iſrael collegerũt manna ali⁹ pl⁹ ⁊ ali⁹ min⁹ ⁊ menſi ſunt ad mẽſurã gomor:nec q̃ plus collegerat ampli⁹ habuit:nec qui min⁹ parauerat repperit min⁹ ſed ſinguli illud qđ edere poterant ꝯgregauerũt.Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ mẽſurã gomor q̃ erat mẽſura triũ modioꝝ itelligit capacitas cuiuſlibet angeli vel aie i q̃ inſtar triũ modioꝝ:ẽ memoria itelligẽtia ⁊ volũtas.Per mãna ꝟo ſuauiſſimũ itelligit diuinitas i q̃ ẽ oẽ delectamẽtũ.Per filios ꝟo iſrl' colligẽtes mãna intelligũt oẽs ciues celici deũ facie ad faciẽ ꝯtẽplãtes q̃ dicũt mãna colligere qr fruũt bonitate diuina ⁊ licet ali⁹ alio i celeſti glia ſit beatior tñ q̃libꝫ dr iplere mẽſurã

ſuã gamoꝛ:qꝛ appetit⁹ cuiuſlibet ſatiat.
qꝛ gloꝛia cuiuſꝫ eſt glia ſingulorum:et
ideo tñ congregare quilibet dꝫ:quãtum
ſibi ad edendum ſufficit:qꝛ ibi de gloꝛia
quam habet:quilibet contentat. ¶ Quã
tum ad diuerſoꝛum operũ iuſtam ꝓpoꝛ
tionẽ dicit.eadẽ quippe mẽſura qua ꝛc.
Ubi baſili⁹.Qua eñi mẽſura vnuſquiſqꝫ
veſtrum mẽſurat in bñ operãdo vel pec
cando:eadẽ vel pꝛemia vel penas feret.

¶ Secunda pars.

SEquit.Dicebat aũt illis ſimi
li ꝛc.vbi tãgit claritatẽ dirigẽ
tem quãtũ ad inſtruentes:qđ
ꝓbat excuſſio excecãtis igno
rãtie.Ubi ſciendũ ꝙ hõ q̃ hꝫ
alios inſtruere q̃uis habeat ſuperioꝛez
magiſtrũ:dꝫ habere noticiam illoꝝ q̃ do
cet:et ſupꝛa pꝛincipalẽ magiſtrum nõ dꝫ
ſe ꝑponere arrogãter.Et ſm hoc:hic igi
tur duo tãgit quãtum ad talem doctoꝛẽ.
Pꝛimo ꝙ dꝫ habere illuſtrãtem cognitio
nem.Scđo nõ arrogantem pꝛeſumptio
nem.¶ Quãtũ ad pꝛimũ dicit.Dicebat
aũt illis ꝛc.Nam qui debet aliũ inſtrue
re nõ debet eſſe cecus ꝑ ignoꝛãtiã ſꝫ vi
dẽs per ſapiẽtiã:qꝛ illa eſt vna de abuſio
nibus q̃ recitat Gilbert⁹.d.Ridiculoſa
res aũt magis periculoſa ſpeculatoꝛ ce
cus doctoꝛ inſci⁹:ꝑcuſſoꝛ claud⁹:ꝑlatus
negligẽs:ꝑco mut⁹.¶ Quãtũ aũt picu
lum ſit habere talẽ doctoꝛẽ innuit.cum
ſubdit.nõne ambo in foueã cadunt.Uñ
Greg.Dũ paſtoꝛ ꝑ abꝛuta vitioꝛũ gradit
neceſſe eſt vt grex i ꝑcipitiũ trahat.Hoc
aũt fuit figuratum.iij.Reg.xviij.Ubi dꝛ
ſnĺr ꝙ cũ abſalon ſuis blãditijs ꝛ ver
ſutijs ſubuerteret ppĺm ꝛ auerteret eũ a
dđ pr̃e ſuo:ꝛ ꝯ patrẽ pugnaret:ꝛ fuiſſet a
ioab interfect⁹ tulerũt eũ et piecerũt in
ſaltũ in foueã grãdẽ ꝛ poꝛtauerũt ſup eũ
aceruũ lapidũ nimis.Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ ab
ſalon q̃ ſubuertebat ppĺm ſuis falſis blã
ditijs ꝛ auertebat eũ a dđ:intelligit q̃li
bet errone⁹ doctoꝛ:q̃ ſuis erroꝛib⁹ a xp̃o
rege ꝛ pr̃e decipiũt hoĩes ſimplices do
cẽdo falſam doctrinã.quẽ tñ ſuis exigẽti
bus demeritis ioab.i.diabol⁹ interfice
re dꝛ.dũ ipꝫ labi facit in erroꝛẽ:ꝛ ipm in
eo cõſeruat ex quo ſpũaliter moꝛit:q̃ ſic
moꝛtu⁹:dũ poſtmodũ moꝛit coꝛpalr:ꝓij
cit in ſaltũ in foueã grãdẽ.i.in ꝓfunduꝫ
inferni:ſup quẽ ꝯponit magn⁹ aceruus
lapidũ.i.magnitudo penarũ infernaliũ.
Qꝛ igit xp̃s ſciebat ſuos diſcipulos fu
turos paſtoꝛes et doctoꝛes ſui ppĺi:ꝑ ſi
militudinẽ eis ꝓpoſitã oñdit qualr̃ ipſi
vel quicũqꝫ alij eis ſuccedẽtes q̃ habẽt
alios regere ꝛ docere nõ debẽt eſſe ma
li:ignoꝛãtes et cecıꝫ boni ꝛc.¶ Quãtũ
tũ ad ſcđm ſcꝫ ꝙ nõ debeãt habere arro
gãtẽ ꝑſumptionẽ:dicit.Nõ eſt diſcipul⁹
ſup magiſtrũ ꝛc.Nã q̃libet xp̃ian⁹ q̃uis
etiã inter alios habeat gradũ doctoꝛis:
tñ reſpectu chꝛiſti q̃ eſt ꝑncipalis doctoꝛ
põt dici diſcipulus:ſuper quem non dꝫ
ſe per ſuperbiam extollere:iuxta qđ ipe
dixit Matt.xxiij.Nõ vocemini magiſtri:
quia magiſter veſter vnus eſt xp̃s.

¶ Tertia pars.

SEquit.Quid autẽ vides fe.
ꝛc.Ubi tangit bonitatẽ gra
tioſam decoꝛantẽ quantũ ad
ꝑſidentes:qđ ꝓbat expulſio
inficiẽtis macule.Ubi ſciẽ
dũ ꝙ ſicut videm⁹ in iſtis coꝛpalibus:ꝙ
ſi medic⁹ habẽs magnã infirmitatẽ nol
let eam curare:paruam ꝟo infirmitatẽ i
alio curare vellet ꝛ ſuaderet ifirmãti vt
ꝑmitteret ſe curari ab ipſo:diſſimulans
infirmitatẽ pꝛopꝛiã ꝛ aggrauans alienã:
merito eſſet repꝛehẽſibilis.Uñ Luc.iiij.
Medice cura teipm.Sic etiaꝫ ſpũaliter
ſi ſit aliqs ꝑlat⁹ defectuoſus in multis
ꝛ aggrauat⁹ magnis criminibus:q̃ in ſe
ipſo negligat ꝛ in ſubditis leuia repꝛhẽ
dat merito eſt repꝛhẽſibilis.Et iđ poſſet
ſibi dici illud Ro.ij.Qui ꝑdicas nõ furã
dũ furaris.q̃ in lege gloꝛiaris:ꝑ ꝑuari
cationẽ legis deũ inhonoꝛas.Scđꝫ hoc
igit in parte iſta tria tãgit ſꝫ ꝙ de trib⁹
repꝛehendit malum pꝛelatum:ſcꝫ.
De peruerſitate coꝛdis in iudicando.
De peruerſitate oꝛis in admonendo.
De peruerſitate operis in ſimulando.
¶ Quãtũ ad repꝛehẽſionẽ coꝛdis in iu
dicãdo:dicit.Quid autẽ vides feſtu.ꝛc.
Ubi ſciendũ ꝙ per oculũ:cui⁹ inter alia
oꝛgana coꝛpoꝛalia eſt cognoſcere:intelli
git aĩa hominis quã deus dotauit itelle
ctiua potẽtia:cui pꝛopꝛiũ cognoſcere nõ
ſolũ tꝑalia ꝛ coꝛpalia ſed ſpũalia ꝛ eter

na ⁊ q̃ p ſuā cognitionē habet hoīem di-rigere in actib⁹ ſuis. Ut ſic poſſit ſibi di ci illud Matth.vj. Lucerna corporis tui eſt oculus tuus. Si fuerit ocul⁹ tu⁹ ſim-plex totū corp⁹ lucidū erit: ſi aūt nequā fuerit: totum corpus tenebroſuz erit. Et ideo ne p pctm̄ aīam permittamus obte nebreſcere. ne. ſ. totus homo ſit tenebro ſus inſtruit hoīes xp̄s. d. Luc.xj. Uide ne lumē qđ i te eſt tenebre ſint. Per feſtū cam aūt tenuem ⁊ leuē: intelligūtur pec cata venialia leuia: quib⁹ ſepe homines implicātur. p trabem vero groſſam ⁊ du rā intelligūtur peccata mortalia diffici-lia. Sunt igitur aliqui preſidētes graua ti peccatoꝝ magnoꝝ ſarcina. q̃ ſua pec-cata nō corrigunt ⁊ ſic non vident trabē in oculo proprio: in ſubditis aūt paruos defect⁹ arguunt: ⁊ ſic ſm Tho. vidēt fe-ſtucā in oculo fratris ſui. Sicut etiā ocu lus corporalis ſuper ſe nō reflectit: ita ꝙ ſe videat: lȝ videat exteriora: ſic ſ ȝ Ba ſiliū intellect⁹ mali hominis ſup ſe non vult reflecti ad cōſiderandū magnos de fectus: et tamē paruos iudicat aliorum. ¶ Quātū ad ſecundū ſcȝ reprehenſionē pueꝛſitatis oris in admonēdo dicit. aut quomō potes dicere fratri tuo ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ doctrina ⁊ medicamentū ſi de-bēt cōgrue exerceri: dȝ hō primo incipe re a ſeipſo: vt ſeipſum primo doceat ⁊ cu ret: ⁊ poſtmodū alios inſtruat et eis me-delā conferat. Et hoc eſt qđ hic innuitur cum dr̄ aut quomō potes dicere frī tuo: frater ſine vt eijciā feſtucā. i. leue pctm̄ ⁊ veniale de oculo tuo. i. de aīa tua. trabē id eſt peccatū graui⁹ ⁊ mortale nō vides q. d. ſm Cirillū. q̃ grauibus obnoxi⁹ eſt pctis: qualiter dānat qui pauca: ⁊ quaſi nil mali cōmiſit. q. d. hoc nō poteſt cōue-nienter eſſe. Nā ſm Greg. Sordes terge re nō poteſt man⁹ q̃ lutū tenet. ¶ Quan tum ad tertium ſcȝ reprehēſionem puer ſitatis operis in ſimulādo dicit. O hipo crita eijce primū ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ hipo-crita dicit qui aliud eſt: ⁊ aliud vult ap-parere. Et talis ſm Tho. eſt prelat⁹ ma lus qui alios puniendo vult iuſtus vide ri: ⁊ tamē quantū ad ſe iniuſtus eſt. Uñ talis dicit Cirillus. teipſum primo mū-dum oſtendas magnis peccatis: ⁊ ſequē ter conſules proximo modica ꝯmittēt. Iſta eiectio vitioꝝ ab anima que hic in-telligitur per eiectionē trabis ab oculo fuit figurata Jo.ij. in eiectione aliquorū incompetētium de templo. Ubi dicitur ꝙ cum ieſus feciſſet quaſi flagellū de fu niculis oēs eiecit de tēplo: oues quoqȝ ⁊ boues: ⁊ nummulariorum effudit es ⁊ menſa ſubuertit et his qui vendebāt co lumbas dixit auferte iſta hinc: et nolite facere domum patris mei domum nego ciationis. Ubi ſciendum ꝙ per illud tē-plū intelligi poteſt anima cuiuſlibet ho minis in qua chriſtus debet habitare p gratiam iuxta illud. j. Cor. iij. Templū dei ſanctum eſt: id eſt ſanctum debet eſſe ꝙ eſtis vos. Licet tamē ſic eſſe deberet: tamen multi ſunt qui illud templuz per diuerſitatem pctōꝝum pollunt. vt ſic de ipſis poſſit dici illud p̄s. Polluerūt tem plum ſanctū tuum: ⁊ ideo in ipſo aliquā do inueniūtur oues: id eſt peccatū hipo creſis: ſub ſpecie ouina habētes vitā lu-pinā. A quibus nos admonet xp̄s caue re Matth. vij. d. Attendite a falſis ꝓphe tis q̃ veniūt ad vos in veſtimētis ouiuz intrinſecus autē ſunt lupi rapaces. Ali-quādo inueniunt̄ boues cornuti. i. pctm̄ ſuperbie. per qđ homines vt cornuti ele uant̄ in altum alios deprimendo. Aliqñ inueniunt̄ nūmularū q̃ ſunt ſollicitī pe-cunūs: id eſt pctm̄ auaricie: a qua nos admonet cauere chriſt⁹ Luc. xij. di. Uide te ⁊ cauete ab omni auaricia: ⁊ quare: qꝛ Eccl'iaſtici. x. Nihil ſceleſti⁹ quā amare pecuniā. Aliqñ inueniunt̄ vēdētes colū bas: id eſt ſimoniaci vēdētes bona ſpiri tualia. per columbas deſignata: quia in ſpecie columbe ſpūſſanct⁹ viſus eſt non attēdentes cominationē quā fecit petr⁹ ſimoni mago volenti emere donū ſpiri-tuſſan. Act. viij. dicit. Pecunia tua tecū ſit in pditiōe quoniā donū dei exiſtimaſ-ti pecunia poſſideri. Iſta aūt vita inſtar xp̄i q̃ eiecit de tēplo materiali p̄dicta: dȝ hō de anima ſua eijcere cuȝ funiculis q̃ quātum ad preſens ſpectat eſt duplex. ſ. timoris pene eternalis ⁊ amoris glorie celeſtis. quibus funiculis coniūctis dȝ homo ſupradicta eijcere de anima ſua. vt ſic dom⁹ ſua id eſt aīa non ſit domus

negociatiōis.id eſt peccati ſʒ domꝰ dei in hoc mundo per gratiā ꝛ in futuro per gloriam.Ad quam nos ꝛc.

¶ In feſto corporis chriſti.Euangelium quadrageſimum ſecundū. Introductio.

CAro mea vere eſt cibꝰ ꝛ ſanguis meꝰ vere eſt potꝰ ꝛc.Jo.vj. Nos videmꝰ per experiētiā ꝙ quāto res eſt in ſe nobilior ꝛ p̄cioſior ꝛ plures effectꝰ hʒ magnos ꝛ vtiles tāto ſi cognoſcitur:plꝰ diligit̄ ꝛ appreciat̄:ſicut pʒ in lapidibꝰ p̄cioſis.Qꝛ igit̄ inter ſacramenta eccl'ie altiſſimū ſacramentū euchariſtie eſt in ſe nobilius ꝛ plures effectꝰ nobis vtiles in ſe hʒ iō pre ceteris appreciari dʒ ꝛ deuotiꝰ venerari.Nā quāte p̄cioſitatis in ſe ſit ex hoc potes aduertere:qꝛ in ip̄o veraciter continetur ille q̄ eſt.Nō poteſt eſſe maioris dignitatis.cuʒ ſit verus filiꝰ dei.Quāte vero vtilitatis in ſuis effectibus pʒ primo:qꝛ xp̄s in hoc ſacramēto cōtētus nos ſatiat ſp̄ualiter.iuxta qđ ip̄e dicit Mat.xj.Venite ad me oēs q̄ laboratis ꝛ onerati eſtis:ꝛ ego reficiaʒ vos.Scđo qꝛ nos viuificat mētaliter.iuxta qđ đt Jo.x.Ego veni vt vitā habeāt ꝛ abundentius habeant.Tertio qꝛ nos ꝯſeruat eternaliter:iuxta qđ dicit Jo.x. Oues mee vocem meā audiūt ꝛ ego cognoſco eas:et ſequuntur me:ꝛ ego vitā eternam do eis:ꝛ nō peribūt in eternū. Et hoc eſt ꝙ xp̄s nobis innuit in euāgelio hodierno in quo quatuor tangit.ſ.
Vnitatem cōiungentem intimius.
Soſpitatem vigorantem viuacius.
Dignitatem excellentem ſublimius.
Perhēnitatem perſeuerantē prolixius.

¶ Primū probat refectio ſp̄ualis.Scđʒ cōditio vitalis.Tertiū ꝓceſſio ſupnalis Quartū duratio eternalis.Primū in p̄ncipio.Scđm ibi.Sicut miſit me ꝛc.Tertiū ibi.Hic eſt panis ꝛc.Quartū ibi.Nō ſicut manducauerunt patres ꝛc.

¶ Prima pars.

QVantū ad primū vbi tāgit ꝛc.qđ ꝓbat ꝛc.dicit Caro mea ꝛc.Vbi ſciēdū ꝙ de rōne veri cibi eſt ꝙ ex cibo ꝛ cibato fiat vnū.Vn̄ hic duo poſſumus conſiderare.ſcʒ.
Cibi ꝛ potus ſp̄ualis entitatē veridicā.
Ipſius conformitatem mirificem.

¶ Quātum ad primum dicit.Caro mea ꝛc.Vbi ſciēdū de ratiōe veri cibi et potus inter alia ſunt duo.id eſt ꝙ ſatiet et qđ fortificet:ſcđm hoc igitur ſic pōt ondi huiꝰ cibi.ſcʒ corpis et ſanguinis xp̄i. Vt arguat̄ ſic.Jlle eſt verus cibꝰ ꝛ potꝰ qui ſatiat hoīem ꝛ ip̄m fortificat ſʒ caro mea ꝛ ſanguis meus vere ſatiat ꝛ fortificat.ergo Maior eſt manifeſta ꝑ cōditiones veri cibi.Minor ꝓbat̄.qꝛ ille q̄ hʒ vitā eternā eſt ꝑfecte ſatiatus.iuxta illud pš.Satiabor cū apparuerit gloria tua: ſʒ iuxta illud chriſti Joā.v.Qui manducat meā carnē ꝛ bibit meū ſanguinē habet vitam eternam.ergo iſte cibus ꝑfecte ſatiat.ergo caro mea vere eſt cibus ꝛc.Vn̄ de iſto cibo pōt dici illud Abac. j.Cibus eius electus.¶ Quantū ad ſecundum dicit.Qui manducat meā carnem ꝛc.Vbi ſciēdum ꝙ differentia eſt inter cibum corporalem ꝛ cibū ſpiritualē. Nam cibus corporalis per virtutem mā ducantis in manducātem conuertit̄.Cibus autem iſte ſpiritualis manducantē ad ſe trahit et ſibi ſp̄ualiter vnit.Ex quo fit vt chriſtus etiam per gratiam māducanti vniatur.et ſic chriſtus ꝛ māducās per vnionē ſpiritualr̄ cōformant̄ ꝛ ſic ꝑ māducationē huiꝰ cibi ſp̄ualis ꝛ potus. hō incorporat̄ xp̄o ꝑ gratiā:ꝛ eccl'ie ſcte ꝑ fidē dū viuit vt tādē vniat̄ in patria cōſortio beatorū.Ad illā ſp̄ualē manducationē et potationē nos inuitat xp̄s figuratiue Ezechiel.xxxix.d.Cōuenite ꝛ preparate:ꝛ cōcurrite vndiqꝫ ad victimam meā quā ego immolo vobis victimā grādē ſuper mōtes iſrael vt comedatis carnes et bibatis ſanguinē.Vbi ſciēdū ꝙ ꝑ victimaʒ intelligit̄ xp̄s ieſus q̄ dicit de ſe Hiere.ij.Ego quaſi agnꝰ manſuetus q̄ portatur ad victimam.Jſtam victimaʒ.i. ſeipʒ immolauit ieſus ſuꝑ mōtes iſrael quādo in mōtē caluarie ſuper lignū crucis voluit immolari ꝓ nobis: iuxta illō Luce.xxiij.Poſtꝙ̄ venerunt in locum q̄ dicitur caluarie:ibi crucifixerūt eū.Jſta dicitur victima grādis:qꝛ fuit ſufficiēs ꝓ toto humano genere redimēdo.Qua

tis aūt ſit cibus quez debemus comede
re et pot⁹ quē debemus bibere:audi q̇d
ſequit̄ vt comedatis carnes ꝛc. Nā ille
cibus caro xp̄i eſt ſub ſpecieb⁹ panis:ſi-
gnificata per carnes agni typici:de qui-
bus dixit dn̄s Moy. ꝛ populo Exod.xvj.
Veſpere comedetis carnes et mane ſa-
turabimini panib⁹ ꝛ ſcietis q2 ego ſum
dn̄s deus veſter. Potus autē eſt precio-
ſus ſanguis xp̄i:nobis ſub ſpeciebus vi
ni mirabiliter ꝓpinat⁹. Qđ factum tam
mirabile nobis ad memoriam reducēs
apoſtol⁹ dt.j.Cor.x. Ut prudētib⁹ loq2.
Vos ipſi iudicate ꝙ dico calix bn̄dictio
nis:cui bn̄dixim⁹:nōne cōicatio ſangui
nis xp̄i eſt:ꝛ panis quem frāgim⁹ nonne
participatio corporis dn̄i eſt:qm̄ vn⁹ pa
nis vnū corp⁹ multi ſum⁹ oēs q̇ de vno
pane ꝛ vno calice participam⁹. Merito
ergo de talibus dici pōt illud Mar.viij.
Manducauerunt ꝛ ſaturati ſunt.

¶ Secunda pars.

SEq̇t. Sicut miſit me ꝛc. Ubi
tāgit ſoſpitatem vigorātem
viuaci⁹:qđ ꝓbat cōditio vi-
talis. Ubi ſciēdū ꝙ vigor hu
ius ſacramēti altiſſimi eſt vi
uificare aīas ip̄m digne recipientiū. Nō
quidē intelligendo ſm Chryſ. de vita di
cta ſimpliciter:q2 iſta viuūt etiā fideles
ſed de vita que diſponit ad gloriā. Ut ſic
poſſimus xp̄o in hoc ſacramēto cōtento
dicere illđ Nee.ix. Tu dn̄e viuificas oīa
ꝛ exercitus celi te adorat. ¶ Scđm hoc
igit̄ xp̄s hic intēdit talē rōnem. Propter
vnitatem cuz chriſto. Recipit viuacitatē
a chriſto:ſed ille qui digne recipit iſtud
ſacramētum habet vnitatem cuz xp̄o vt
patet ex parte precedēti. ergo recipit vi-
tam ab ipſo. In illa rōne xp̄s ſic ꝓcedit
q2 primo dicit ſe ꝓcedere a patre. Secū
do infert ſimilitudinē qualiter ille q̇ ip̄z
in hoc ſacramēto manducat viuit ꝓpter
ip̄m. ¶ Scđm hoc igit̄ hic duo poſſum⁹
cōſiderare. Primo xp̄i a patre ꝓcedētis:
viuendi modum eternalē. ¶ Scđo ho-
minis ſacramētū hoc recipientis viuē-
di modū ſp̄ualē. ¶ Quantū ad primū di-
cit. Sicut miſit me pater ꝛc. Ubi ſciendū
ꝙ q2 deus pr̄ viuit ꝑ eſſentiā. iuxta illud
Hiere.x. Dn̄s aūt de⁹ ver⁹ eſt ip̄e de⁹ vi
uēs ꝛ rex ſempitern⁹:ꝛ fili⁹ ꝓcedit ab ip
ſo eternalr̄ idē in eſſentia. Dn̄s eſt ꝙ fili⁹
ſit viuens. Propt̄ qđ de ſeip̄o dt Jo.xiiij.
Ego ſuz via veritas ꝛ vita. ¶ Quātuz ad
ſcđz dicit. Et q̇ mādu cat me ꝛ ip̄e viuit ꝓ
pter me. Ubi ſciēdū ꝙ ſicut pr̄is ē viuifi
care:ita ꝛ filij:iux illud Joā.v. Sicut eñ
pr̄ ſuſcitat mortuos ꝛ viuificat:ſic ꝛ fili⁹
quos vult viuificat. Propter qđ dt apl's
j.Cor.xv. Sicut in adā oēs moriuntur:
ita ꝛ in xp̄o omnes viuificabunt̄. Et hoc
eſt qđ cōfortādo apoſtolos xp̄s dicit Jo.
xiiij. Ego viuo ꝛ vos viuetis. In illo die
vos cognoſcetis quia ego ſum in patre
meo ꝛ vos in me. Et ego in vobis. Sz lz
xp̄s ſit vita:tamē multi miſeri ſunt q̇ iſtā
vitā nō ſequūtur. ſed potius ip̄am dere-
linquūt:de quib⁹ cōquerēdo ip̄e figura-
tiue loquit̄ Hie.ij.d. Duo mala fecit po-
pul⁹ meus:me dereliq̇rūt fontem aque
viue ꝛ foderūt ſibi ciſternas diſſipatas.
Ubi ſciēdum ꝙ hō gn̄aliter loquēdo pōt
peccare dupliciter. vl̄ pctō ꝯmiſſiōis. vl̄
pctō omiſſionis. P̄mū mūdo tāgit cū dt
dereliquerunt me fontē aq̄ viue. i. nō fa
ciendo q̇ facere tenebāt̄. Quor cuilibet
rep̄hēdēdo dr Deut.xxxij. Deū q̇ te ge-
nuit dereliquiſti oblit⁹ es dn̄i creatoris
tui. Scđz modū innuit cū dicit ꝛ foderūt
ciſternas diſſipatas. Ut ſic de quolz tali
dici poſſit illud Prouerb.xvj. Uir impi⁹
fodit malū ꝛ in labijs ei⁹ ignis ardeſcit.

¶ Tertia pars.

SEquit̄. Hic eſt panis viuus
ꝛc. Ubi tāgit dignitatē excel
lentē ſublimius:qđ ꝓbat ꝓ-
ceſſio ſupnalis. Ubi ſciēduz
ꝙ in hoc qđ xp̄s dicit. Hic eſt
panis viuus q̇ de celo deſcēdit quatuor
poſſumus conſiderare. Primo ꝙ xp̄s eſt
ip̄e panis iuxta quod dicit Joā.vj. Ego
ſum panis viuus q̇ de celo deſcēdi. Se-
cundo ꝙ chriſtus quantum ad carnē p̄n
cipaliter dicit̄ iſte panis. iuxta qđ dicit
Jo.vj. Panis quem ego dabo caro mea
eſt pro mundi vita. Tertio ꝙ iſte panis
i. caro chriſti eſt verbo dei vnit⁹. iuxta il
lud Jo.j. Uerbum caro factum eſt ꝛ ha-
bitauit in nobis. Quarto ꝙ lz iſte panis
ratiōe diuinitatis dicatur deſcēdiſſe:tn̄
rōne humanitatis eſt de virgine nat⁹. vt

ſic poſſit veraciter dicere illud. Sap. vij. Sū qdē ꝛ ego mortalis hō et ex genere terreno illius qui prior factus eſt ꝛ i vē tre matris fact⁹ ſum caro. ¶ Sciendū ē aūt circa iſtā ptē vbi fit mētio de iſto ſacramēto ſub nōie panis: ꝙ iſte ē panis.
Azimus habens omnem pudorem.
Celicus habens omnem saporem.
Angelicus habens omnem decorem.
Uiuificus habens omnem vigorem.
¶ Primo ē panis azim⁹ habēs oēm pudorē. Nā p panem azimū dulcē ꝛ ſapidū ſine fermēti agredine intelligit̄ puritas ꝛ mūditia hui⁹ ſacramēti quā i ſe ↄtinet: ꝛ quā ipſuȝ recipiēs debet in ſe habere. iuxta illō. j. Cor. v. Itaq; iqt epulemur nō in fermēto veteri nec in fermēto malitie ꝛ neq̄tie ſed i azimis ſinceritatis ꝛ veritatis. ¶ Scdo ē panis celic⁹ habēs omnē saporē. Uñ Jo. vj. Ego ſum panis viu⁹ q̄ de celo deſcēdi. Et Sapiētie. xvj. Panē de celo pſtitiſti eis ſine labore omne delectamētū i ſe habētē ꝛ omnē ſaporē ſuauitatis. ¶ Tertio eſt panis angelic⁹ habēs omneȝ decorē. Nā chriſt⁹ ſub ſpecieb⁹ panis in ſacramēto content⁹ eſt ſpecioſus forma p̄ filijs hoīm in ps. In quē iuxta illō. j. Pe. j. deſiderāt angeli pſpicere. ꝛ de quo ps. Panē angeloꝝ manducauit hō. ¶ Quarto eſt panis viuificus habēs omnē vigorem. Nam iſte panis nō ſolum cōſeruat corporis vitā vt panis materialis: ſȝ auget ꝛ nutrit ſpiritualem. Unde dicit Jo. vj. Ego ſum panis vite qui venit ad me nō eſuriet: et q̄ credit nō ſitiet vnq̄. ¶ Sciendū eſt etiā ꝙ iſte glorioſus panis. i. chriſtus eſt.
Inimicorum debellatiuus.
Beneficiorum recompenſatiuus.
Puſillorum confortatiuus.
Supernorum acquiſitiuus.
¶ Primo eſt inimicorū debellatiu⁹. Nā chriſt⁹ ſua fortitudine vicit mūdū et vitia: iuxta qō ipſe dixit Jo. xvj. Confidite quia ego vici mundū. Uicit etiam diabolū quādo ipſuȝ debellauit in cruce ꝛ extraxit patres veteris teſtamēti de limbo. Hoc autem fuit nobis figuratuȝ Iudicū. vij. vbi ſentētialiter dicit̄ ꝙ cū Gedeon pugnaret ↄtra madianitas: fuit vir qui vidit ſomniū quod narrans pximo ſuo dixit: vidi ſomniū ꝛ videbat̄ mihi q̄ſi ſubcinerici⁹ panis ex ordeo volui ꝛ in madiā caſtra deſcendere: cūq; peruenisset ad tabernaculū: pcuſſit illō atq; ſubuertit ꝛ terre funditus coequauit. Cui ille cui narrauit ſomniū: nō ē inq̄t hoc aliō niſi gladi⁹ gedeonis: tradidit eñi de⁹ in magn⁹ ei⁹ madiā ꝛ oīa caſtra ei⁹ qō q̄dē ſic factū eſt. Ubi ſciēdū ꝙ p madianitas q̄ interp̄tāt iniq̄ itelligūt̄ demones q̄ humano generi iimicāt̄. Per tabernaculū ꝓo intelligit limb⁹ i quo demones patres veteris teſtamēti detinebāt captiuos. p panē ꝓo ordeaceū ꝛ cinericiū intelligit xp̄s q̄ dicitur panis ſubcinerici⁹: qꝛ ſicut ille panis ꝟtute caloris decoq̄tur ſub cinerib⁹. ſic dei fili⁹ ex dilectione quam ad gen⁹ humanum habuit ſub cineribus noſtre mortalitatis coct⁹ dici potuit: quādo noſtrā humanitatē aſſumpſit. Ordeaceus autē dicitur quia ſicut ordeū habet aſperitatē in cortice: eſt tamē granū ſalubre īfirmis. ſic xp̄s aſperitatem ſuſtinuit in paſſione quā pro nobis portauit acerbiſſima. que tamē fuit peccatorū totius humani generis ſanatiua. Hic panis tunc deſcendiſſe dicitur in tabernaculuȝ madiam: quādo illa glorioſa anima xp̄i lȝ ſeparata a corpore tamen diuinitati cōiūcta i illo triduo quo chriſtus in ſepulchro iacuit: deſcēdit ad limbum ꝛ inde deſtructis portis. portis inferni ꝛ ſuperata poteſtate diaboli extraxit patres veteris teſtamēti. Quē q̄dem limbum inſtar tabernaculi pcuſſit ꝛ ſubuertit funditus coequans ipſuȝ terre. quia extunc limbus patrum non fuit locus per ſe diſtinctus ſed cōiunct⁹ fuit inferno. ¶ Secūdo ille panis ē bñficiorum recomprehenſatiuus. Nā xp̄s vt in oīb⁹ oſtēderet debere regratiari deo patri ſuo regratiabatur in actibus ſuis. iuxta quod de ipſo dicit̄ Jo. xj. ꝙ volēs reſuſcitare lazarū eleuatis oculis dixit. pater gratias ago tibi qꝛ audiſti me. In inſtitutione etiam huius ſacramenti gratias deo egit. Hoc autem fuit figuratum Gen. xiiij. Ubi ſententialiter dicit̄ ꝙ cū quatuor reges pugnaſſent contra quinq; et eos deuiciſſent et captiuum deduxiſſent loth et omnem ſubſtantiam eius

nunciatū

nũciatũ fuit abrahe:qui inſecut⁹ ē illos quatuor reges ⁊ abſtulit eis ſpolia loth ex de ipoꝝ manib⁹ liberauit. Qđ factuꝫ tā magne ꝓbitatis vidēs malchiſedech rex ſalē:q̄ erat ſacerdos dei in recōpenſationē tāti bñficij obtulit Abrae panē ⁊ vinũ. Ubi ſciēdũ ꝙ ꝑ illos q̄tuor reges intelligunt̄ demones:cui⁹ rō eſt q̄ ſicut primus nũerus qui recedit a ternario ē quaternari⁹:ſic ꝑma creatura q̄ receſſit a deo trino ⁊ vno fuerunt demōes. Per quinq₃ vo reges intelligunt̄ ꝑmi parentes:cui⁹ rō ē:q̄ cũ eſſent a deo creati in rectitudine rationis: tñ derelinquētes rōnis:rectũ iudiciũ ſecuti ſunt ſenſualitatē vt beſtie q̄ ꝯtinet q̄nq₃ ſenſus corporis. Demones autē ſignificati ꝑ q̄tuor reges fecerunt preliũ cōtra quinq₃.i.cōtra primos parentes quādo ipſos tentauerunt vt facerent ꝯtra diuinũ preceptũ. In qua pugna vt debiles ſequentes ſenſualitatē ſuccubuerunt totaliter conſentiētes eorũ ſuggeſtionib⁹ ⁊ ſic fuerũt miſerabiliter captiuati. Uñ ⁊ loth.i. Adaꝫ ſignificatus per loth qui interpretat̄ declinans:quia ipſe declinauit a diuino ꝑcepto expoliatus fuit a ſua ſubſtātia:q̄ perdidit dona gratuita:⁊ captiuatus viribus naturalib⁹. Sic autem captiuato ⁊ per cōſequēs omnis poſteritas ſua venerunt nuncij ad Abraā patriarcham.i. ad dei filiũ patrem multarum gentiũ q̄ o'm creaturaruꝫ.d. illud ps. Emitte manum tuā de alto eri.me ⁊ li.de aq̄s mul. ⁊ de manu filiorum alienorum. Quoruꝫ vota de⁹ ex alto reſpiciens:humanũ genus volens liberare:venit in mũdum ⁊ ſicut fortis bellator cōtra diabolũ abſtulit ſpolia:quia totuꝫ genus humanũ de ipſi⁹ ſeruitute liberauit necnō ⁊ loth.i. Adam cũ alijs patrib⁹ veteris teſtamēti exiit de carcere in q̄ detinebant̄ captiui. In recompenſatiōe autem tāti bñficij melchi.dꝫ offerre abrae panē ⁊ vinũ. Ubi ſciendũ ꝙ per melchi.ſacerdotē intelligit̄ q̄libet ſacerdos qui rex đr ad deſignādum dignitatē ſacerdotij. ſalē vo q̄ interpretat̄ pax.q̄ ipe dꝫ eſſe pacific⁹. Iſte igit̄ inſtar melchi.dꝫ offerre abrae. i.xp̄o panem ⁊ vinum ideſt hoc ſacramētum euchariſtie ſub ſpeciebus panis ⁊ vini a dño iſtitutũ. ❡ Tertio iſte panis eſt puſillorum confortatiuus. Nā chriſtus in hoc ſacramento cōtētus:in oĩbus nos cōfortat:iuxta qđ de ipo dicit̄ Mat.xvij.ꝙ cũ diſcipuli audiſſent vocē patris de nube.di. hic eſt filius me⁹ dilect⁹ ⁊ timentes cecidiſſent in facie ſuā acceſſit ieſ⁹ ⁊ tetigit eos.dicēs ſurgite ⁊ nolite timere:qđ cognoſcēs ap'ls dicit ij. Timo.iiij. Dñs eñ mihi aſtitit ⁊ confortauit me. hoc aũt fuit figuratũ Gen. xviij. vbi ſentētialiter dicit̄ ꝙ cũ abraaꝫ vidiſſet tres viros trāſeuntes per viam inuitauit eos ad hoſpitium di. lauētur pedes vr̄i ⁊ requieſcite ſub arbore ponā q₃ buccellā panis ⁊ cōfortet̄ cor veſtrũ: ⁊ ſic tranſibitis:qđ ⁊ factum ē q̄ obtulit panem ⁊ carnes vituli ⁊ lac et butyrũ:q̄ comederunt ⁊ poſtea abierunt. Ubi ſciēdum ꝙ per iſtos tres viros ambulātes ꝑ viam intelligi poſſunt homines viatores. per Abraam qui commēdatur de fide ⁊ obediētia iuxta illud Gen.xv. Credit abraā deo ⁊ reputatum eſt ei ad iuſticiam:intelligitur ſancta mater eccleſia q̄ vt deo obediens debet in fide manere:⁊ ipſam pro virib⁹ defenſare. hic igitur omnes viatores inuitat vt ad ſuũ hoſpitiuꝫ veniant.i.ad vnitatē fidei ⁊ charitatꝫ. vbi debēt pacifice ꝯmorari. Quid autē inuitatis ſuadeat.audi quid ſequitur. lauētur inquit ⁊c. Ubi ſciendũ ꝙ per iſtam ablutionē pedum.ꝑ quos intelliguntur affectus.itelligit̄ ſpũalis ablutio aīe a peccatis. Ad quē quidem admonemur. Eſa.j. vbi đr. Lauamini mũdi eſtote auferte malũ cogi.vr̄arũ ab oculꝫ meis: q̄eſcite agere peruerſe. diſcite bñ facere. Per arborē ſub qua inuitātur q̄eſcere:intelligitur crux ⁊ paſſio xp̄i:ſub qua debēt hoīes ipaꝫ recogitādo deuoti⁹ cōtēplari. Ut ſic dicat quilibet illud Cāti. ij. Sub vmbra illi⁹ quē deſiderauerā ſedi ⁊ fruct⁹ ei⁹ dulcis gutturi meo. Quid autē iſtis promittat ſequitur:ponā iquit bucellā ⁊c. Ubi ſciēdũ ꝙ ꝑ bucellam panis cor hoīs cōfortantē intelligit̄ illud altiſſimũ ſacramētũ iſtitutũ ſub ſpecieb⁹ panis ⁊ vini. de q̄ ps. Panis cor hominis ꝯfirmat. Signāter aũt đt ꝙ attulit eis panes ⁊ carnes ⁊ lac ⁊ butyrũ q̄

figura [illegible] a ſacramēto.

hoc sacr̄m lʒ ſub ſpeciebus panis appa reat:tñ in ſe veraciter ꝯtinet carnes il lius vituli ieſu q̄ ꝓ nobis fuit immola tꝰ i cruce:qbꝰ lac albū ꝛ butyꝝ pingue adiūgitur:vt ex hoc deƀ nobis intelligi puritas sacri in lactis albedine:ꝛ abun dātia gr̄e i butyri pinguedine. ¶ Quar to ille panis eſt ſupnoꝝ acq̄ſitiuꝰ. Nā ꝑ ip̄m in hoc ſacro cōtētum habemꝰ vitā eternam:iuxta illud Jo.v. Uitā eternā dedit nobis deꝰ.ꝛ hec vita i filio eiꝰ eſt: qui habet filium habet vitā. Uñ Apoſt. Coll.iij. Cū xp̄s apparuerit vita veſtra tunc ꝛ vos apparabitis cuʒ illo in gl̄ia. Hoc autem fuit figuratum.iij. Reg.xix. vbi ſentētialr̄ dicit ꝙ cū helyas fuge ret ꝑſecutionē ipiiſſime Jezabelis iuit in deſertum:qui attediatus viuere peti uit vt moreret:ꝓiecitqꝫ ſe ꝛ obdormiuit in vmbra iuniperi. Et ecce angelꝰ dn̄i tetigit illum ꝛ dixit illi:ſurge:comede:q̄ ſurgēs reſpexit:ꝛ ecce ad caput ſuū ſub cinericiꝰ panis ꝛ vas aque. Comedit er go ꝛ bibit rurſumqꝫ obdormiuit. Angelꝰ qꝫ dn̄i ſcd̄o tetigit eū. Dixitqꝫ illi. Sur ge ꝛ comede. Grandis eñ ibi reſtat via: qui cū ſurrexiſſet comedit ꝛ bibit ꝛ ābu lauit i fortitudine cibi illiꝰ quadragita diebus:ꝛ quadraginta noctibꝰ vſqꝫ ad mōtē dei oreb. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ iezabelē impiiſſimā ꝛ ꝑſecutionē bonoꝝ:q̄ iterp̄ tatur ſterquiliniū:intelligit diabolus q̄ inſtar ſterquilinij per pcti maculā eſt fe tidꝰ:qui bonis ꝛ iuſtis inimicatur. Per helyā vero ſctm̄ itelligit quilʒ fidelis xp̄a nus. Quādo igitur aliquis bonꝰ ſentit ſe tētari ꝛ ꝑſequi a diabolo dʒ fugere ad deſertū.i.ad penitētiā. Ut ſic iuxta illd̄ Matth.iiij. eremo lo xp̄i ducatur in de ſertū ab ſpū. Et attediatus de valle huiꝰ miſerie dicere cuʒ ap̄lo Phili.j. Cupio diſſolui ꝛ eē cū xp̄o. Sed aduerte q̄d de helya dr̄. Nā ꝓiecit ſe ꝛc. Nā aliquādo fatigatꝰ auſteritate pn̄ie l opibꝰ virtuo ſis pigreſcit:ꝛ tūc dr̄ dormire:ꝛ i vmbra iuniperi q̄ eſt arbor ſpinoſa:q2 talis ſen tit pūctiones ꝑ remorſuʒ. Conſidera tñ diuinā clemētiā hoiem pigrū ad virtuo ſa excitantem. Nam dr̄ ꝙ angelꝰ dn̄i ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ illū angelū intelligit bona inſpiratio quā deꝰ immittit hoi:vt a ſōno ſurgere nō pigreſcat. Sic aūt exci tatꝰ inuenit ad caput ſuū ſubcinericiuʒ panē ꝛ vas aq̄. Per aquā eñ itelligit di uina gr̄a q̄ ꝑparat cuilibʒ. Per panē vero ſubcinericiū hoc altiſſimū ſacr̄m qd̄ eſt verū viaticū dū viuimꝰ h̄ mūdo. q̄ iſtar helye dʒ q̄libet refici ꝛ ire ꝑ deſertū pe nitētie vſqꝫ ad mōtē dei oreb qui interp̄ tat mēſa ſiue ardor.i.ad celeſtē p̄riā in q̄ eſt plena refectio cū ardore charitatis. Sʒ nota ꝙ helyas bis excitat ꝛc. q2 ali qñ homo recipit diuinam gratiā et hoc altiſſimum ſacramentum ꝛ poſtea iterū pigreſcit:aliquādo vero perſeuerat:ꝛ il le amplius non dicitur dormire.

¶ Quarta pars.

Sequitur. Nō ſicut māducaue runt ꝛc. Ubi tāgit perēnitatē perſeuerātem prolixꝰ: quod ꝓbat duratio eternalis. Ubi ſciendū ꝙ huius ſacramēti figura fuit manna quo deꝰ pauit filios iſrael. Figu ra vero non eſt tāte efficacie ſicut eſt figu ratū. Jō ſ̄m Bed. lʒ māna nō daret homi ni vitā nec gr̄am:hoc tñ ſacramētuʒ dat vitam eternam. ꝛ ſic viuunt ineternum. ¶ Sciēdū eſt etiā ſ̄m Chry. ꝙ ſicut fuit dn̄o poſſibile ꝑ māna ꝑ quadraginta an nos paſcere filios iſrael i deſerto:ita eſt ſibi poſſibile ꝑ illū ſpiritualē cibū dare vitā eternam. iuxta illud Jo.vj. Ego ſuʒ panis viuus q̄ de celo deſcēdi. ſi q̄s mā ducat ex hoc pane viuet ieternū ꝛ panis quē ego dabo caro mea eſt ꝓ mūdi vita.

¶ Tranſgreſſio.

Sciendum eſt circa totū iſtud euāgeliū de quo fit mētio de magnitudine ꝛ virtute huius ſacramenti ꝙ de ipſo dicere poſſumꝰ illd̄ ap̄li Eph.v. Sa cramētū hoc magnū eſt. Nā ita magnuʒ et mirabile ē ꝙ nō poteſt a viatore tota liter comprehendi:quia p̄s. Magnitudi nis eius non eſt finis. Si aūt querat a predicāte que ſunt mirabilia huiꝰ ſacra mēti poteſt reſpōderi illud qd̄ dt̄ ſapien tia de ſe Prouerb.viij. Audite inq̄t q̄m de rebꝰ magnis locutura ſum ꝛ aperiē tur labia mea vt recta predicēt. ¶ Sciē dum eſt autē ꝙ inuenio magnitudinem huius ſacramenti altiſſimi.

Exhibitiuam admirationis.
Explicatiuam figurationis.
Excitatiuã conſiderationis.
¶ Primũ inuenio huius ſacramẽti magnitudinem exhibitiuam admirationis. Ubi ſciendum ꝙ in hoc ſacramẽto inter alia inuenio ſeptem mirabilia: ſcʒ
Quõ vna res in aliã conuertatur.
Quõ magnũ corp⁹ i paruo loco capiat.
Quõ idẽ corp⁹ in locis plurib⁹ videat.
Quõ ſine ſubiecto: accidens ſuſtẽtatur.
Quõ purũ accidẽs partialiter diuidat.
Quõ ab accidẽte aliquis nutriatur.
Quõ de accidẽte ſubſtantia generatur.
¶ Hec autẽ oĩa reperiunt in hoc ſacrõ. Nã in ipo. Primo ſubſtãtia panis trãſubſtãtiat i corp⁹ xpi verũ. Scdo corp⁹ xpi ita magnũ ſicut fuit in cruce: ꝛ ſicut nũc ẽ in celo: infra ꝙtitatẽ parue hoſtie cõtinet. Tertio idẽ corp⁹ miro vñ in diuerſis altarib⁹. Quarto eadẽ quãtitas que pri⁹ fuit accidẽs panis ibi remanet ſine pane. Quito purũ accidẽs frangit ꝛ diuidit: ſicut pʒ qꝛ hoſtia ꝯſecrata diuidit vbi nõ ẽ ſubſtãtia panꝭ. nec tñ corp⁹ xpi ꝙ ibi ꝯtinet diuidit ſm ipa ꝙtitas ſola. Sexto de ſpecieb⁹ illis ꝯſecratis hõ poſſet nutriri: ſicut pʒ p Gl. ſup illõ. j. Cor. ij. Un⁹ quidẽ eſurit: ali⁹ aũt ebri⁹ ẽ. Septimo ex ipis accidentib⁹ ſi nimis p iniuriã vel negligentiam dimittant poſſet aliq̃ ſubſtãtia: puta v̾mis generari. ¶ Sciẽdum eſt aũt ꝙ lʒ poſſibilitas horũ poſſit aliqualiter oſtẽdi: tñ ꝙ ſic ſit de factõ nobis eſt creditũ: ꝛ ex hoc nobis meritũ cumulat. Nã teſte Greg. Fides nõ hʒ meritũ cui humana ratio prebet experimẽtum ꝛ iã nobis ſunt valde mirabilia. vñ Job. vij. Facit magna ꝛ iſcrutabilia: ꝛ mirabilia abſq; numero. Uñ hoc ſacramẽtũ: ſic magnũ ꝛ inſcrutabile poteſt figurari p illum librũ. de quo dicit Jo. Apoc. v. Uidi in dextera ſedẽtis ſup thronũ librum ſcriptum int⁹ ꝛ foris ſignatũ ſigillis ſeptẽ. Ubi ſciẽdũ ꝙ p illũ librũ intelligit hoc ſacrm ꝙ inſtar libri ꝯtinẽtis ſciẽtia cõtinet dei virtutẽ ꝛ ſapientiã xpm: qui in dexterã dei dr: qꝛ potẽtia hũana hoc ſacramentũ nõ ꝯficitur ſed diuina. Qui etiã ſcriptus intus ꝛ foris dr: qꝛ int⁹ cõtinet verum corpus xpi. ꝛ exteri⁹ accidẽtia panis. Qui ſignãter dr ſeptẽ ſigillis ſignatus ꝑpter illa ſeptẽ dicta ſuperi⁹ mirabilia magna. ¶ Scdo inuenio magnitudinẽ hui⁹ ſacri explicatiuã figurationis. Ubi ſciẽdũ ꝙ in hoc ſacrõ ſeptẽ inuenio q̃ nobis explicãt ſeptẽ figuras veteris teſtamẽti. Nã hoc ſacramẽtuʒ eſt.
Ignitiuum dilectionis.
Inductiuum compunctionis.
Allectiuum deuotionis.
Effectiuum vnionis.
Rememoratiuum paſſionis.
Roboratiuum actionis.
Dulcoratiuum refectionis.
¶ Propter primũ nobis explicat figurã agni typici imolati. Propt ſcdm figurã gedeõis heduli elixati. Propt t'tiũ figurã mellis i ore leonis fuati. Propt q̃rtũ figurã ſacrificij Noe de mũdis aĩalib⁹ imolati. Propter q̃ntũ figuraʒ interfecti vituli ſaginati. Propt ſextũ figurã vniſſe ꝓportiõis. Propter ſeptimũ figuram mãne ſuauis deguſtatiõis. ¶ Primo hʒ ſacramẽtum eſt ignitiuũ dilectiõis. Nã multũ dʒ hoc ſacrm charitatẽ incẽdere cũ ipꝫ cõſpicim⁹ a xpo ex dilectiõe quã ad humanũ gen⁹ habuit inſtitutũ ad qđ nos admonet apl's Jo. j. cañ. ſua. iiij. di. Nos ergo diligam⁹ deũ qꝛ ipẽ prior dilexit nos. Rõne sũt hui⁹ eſt explicatiuũ illi⁹ figure agni typici: de q̃ ſniali dictũ fuit filij iſrael poſt ipoꝝ exitum de egypto Exo. xij. ꝙ. ſ. certo ꝛ determinato tpe agnũ ãniculũ ſine macla p domos ſuas ꝛ familias occiderẽt ꝛ ederẽt ei⁹ carnes aſſas igni ꝛ panes azimos cuʒ lactucis agreſtib⁹. Ubi ſciendũ ꝙ p illũ agnum aĩal innocẽs intelligit xps q̃ iuxta illud Jo. j. eſt agn⁹ dei q̃ tollit pctã mũdi. q̃ ſignãter dr annicul⁹. i. vni⁹ anni: qꝛ i ipſo eſt ſacrificiũ innouatũ. Nã i lege Moy. offerebant deo aĩalia ꝛ volucres ꝛ pecora: ſʒ in hoc ſacrõ offert nouũ ſacrificiũ qꝛ corp⁹ xpi verũ. Dicit ẽt agn⁹ ille maſcul⁹: qꝛ nihil hʒ molle nihil femineum: ſʒ eſt ſtabile ꝛ virile. Dicit etiã ſine macula qꝛ iuxta illõ. j. Pe. ij. Xps pctm nõ fecit nec iuẽt⁹ ẽ dol⁹ i ore ei⁹. Iſtũ agnũ i. xpʒ debem⁹ comedere certo ꝛ determinato tpe: qꝛ q̃libet fidelis ꝛ verus chriſtianus ex ꝑcepto eccl'ie: ſic ſe dʒ diſpo

nere q̄ ſaltez ſemel in anno ſcz paſcate poſſit ip̄m digne recipere. Signāter aūt iubiungit vt comedāt panes azimos: qꝛ carnes huius veri agni nō typici. ſ. xp̄i fiūt de panib⁹ azimis: dū virtute diuina panis trāſubſtātiāt i corp⁹ xp̄i verū. Nō aūt vacat a myſterio q̄ carnes igni aſſā tur: qꝛ hoc ſacr̄m dꝫ ſumi cuz charitatis incēdio. Qd aūt addit cū lactucis agreſtib⁹ hoc deſignat q̄ hoc ſacr̄m ſumat cū paſſiōis xp̄i memoria quā p̄ nobis portauit accerbā. ¶ Scdo hoc ſacr̄m eſt inductiuū cōpūctiōis. Nā multū dꝫ hō attendēs magnitudinē hui⁹ ſacramēti cōpungi mētalr̄ ſi prius cōmiſerat aliq̄ pp̄ q̄ repellebat a receptiōe ei⁹ ꝯdigna. Ratione aūt hui⁹ fuit explicatū figuratiue hedi elixati: de quo ſñialiter dr̄ Judicū vj. q̄ cū angel⁹ dn̄i apparuiſſet Gedeōni: tulit Gedeō hedū ꝛ coxit in aq̄ ꝛ portauit carnes ꝛ azimos panes in caniſtro ꝛ ius carniū i olla: ꝛ obtulit angelo ſubter quercū: cui dixit angel⁹ tolle carnes ꝛ azimos panes: et pone ſupra petrā et ius deſup̄ funde: qd cum feciſſet angel⁹ dn̄i extēdit virgā quā tenebat in manu: ꝛ tetigit carnes ꝛ azimos panes aſcēdit qꝫ ignis de petra: ꝛ carnes azimoſqꝫ panes cōſumpſit. Ubi ſciendū q̄ p̄ illū angelum intelligit de⁹ q̄ tūc apparet hoi qñ aliquā bonā īſpirationē immittit. Et tūc hō inſtar Gedeonis dꝫ offerre ſibi ſacrificiū: hedū. ſ. elixatū ꝛc. Ubi ſciēdū q̄ p̄ illum hedū intelligit xp̄s. Nā ſicut hedus imolabat a multitudie filioꝝ iſrael ad veſperā p̄ pctō: vt habet Exo. xij. ſic xp̄s imolat⁹ fuit a iudeis i cruce p̄ peccatis hūani generis abluēdis ꝛ hoc ad veſperā: qꝛ hora veſp̄tina q̄nte ferie iudas p̄ditor ip̄m iudeis tradidit: ꝛ pecuniā ab ipſis recipit: hora ēt veſp̄tina. vj. ferie. i. tēdēte die ad veſperā: xp̄s fuit p̄ nobis imolat⁹ in cruce: qꝛ circa horā nonā ſp̄m tradidit deo patri. Dr̄ hed⁹ ille lixat⁹ ad deſignādū q̄ ad ip̄m debem⁹ accedere cū fluuio lachrymaꝝ cui⁹ carnibus adduīt panes azimi: qꝛ vt ſupradictuz eſt: de panib⁹ azimis carnes ille cōſecrātur. Quibus ius ſiue brodium pingue adiungit: qd gratiā ſpūſſan. ſignificat: qꝛ nullus dꝫ ip̄m accedere niſi cum ſpūſſan. grā q̄ in digna ſuſceptione ſp̄s augmētat in hoie. Uel id ius carnib⁹ ꝛ panib⁹ iungit: vt intelligam⁹ q̄ in hoc ſacr̄o plenitudo pinguedis ſpūſſan. grē ꝯtinet. Hoc igit ſacr̄m hō dꝫ inſtar Gedeonis offerre deo ſignificato p̄ angelū: ꝛ hoc ſub quercu q̄ eſt arbor fortiſſima. i. cū memoria crucis ꝛ paſſiōis xp̄i ſignificate p̄ fortē arborē: i qua diabolū inimicū hūani generis debellauit. Sꝫ aduerte qd angel⁹ dixerit Gedeoni: qꝛ q̄ poneret que obtulerat ſupra petraz de qua exiuit ignis ꝛ flāma ſurſum aſcendens. Ubi ſciēduz q̄ p̄ petrā que eſt fundamētuz materialis edificij intelligit fides q̄ fundamentū eſt aliaꝝ virtutū. Per ignē autem intelligit charitas. Per aſcenſuz vero flāme ſpes pōt deſignari. Nā fides inſtar petre hoiez firmat: charitas inflāmat: ſpes ſurſum eleuat. Dꝫ igit hō hoc ſacramentū offerre cuz fide firma charitate inflamāte ꝛ ſpe eleuāte. Qualit autē oblatio Gedeonis p̄fecta fuerit audi quid ſequit. qꝛ hoc fuit quādo angelus oblationem virga tetigit. ꝛ nō ante. Ubi ſciendum q̄ p̄ virgā illā intelligit diuia potentia oīm regitiua. Nam videm⁹ q̄ rectores terrarū in ſignuz dominij v̄gā portant. Ad deſignādum igit q̄ hoc ſacramentū mirificum nō conficit humana virtute: ſed ſolū diuina potentia hoc agēte p̄ncipaliter licet hoies miniſtros huius ſacramenti inſtituerit: id Gedeonis oblatio nō fuit ante p̄fecta: quā angelus tetigerit ipāz virga: qꝛ reuera niſi aſſit diuina potentia virtus humana ad hoc ſufficere non valere. ¶ Tertio hoc ſacramētū eſt alectiuū deuotiōis. Nā q̄ debet hoc ſacramētū recipere dꝫ multū eſſe deuot⁹ ad quā deuotionē habendā ſacramentū hic nos inducit. Rōne autē hui⁹ fuit explicatiuū figure mellis inuenti a Sanſone i ore leonis: de q̄ ſñialiter dicitur Judic. xiiij. q̄ Sāſon in itinere poſit⁹ inuenit in ore leonis mortui examē apum ꝛ fauū mellis: de quo comedit in via: deditqꝫ patri ſuo ꝛ matri: q̄ comederunt de ipſo. Ubi ſciendū q̄ p̄ Sanſonem poſitū in itinere intelligit quilibet viator. Per leonē mortuū intelligit xp̄s paſſus ꝛ mort⁹. qui iuxta illud Apoc. v.

Eſt leo de tribu iuda:radix dd. per mel
aūt ſua dulcedine guſtū alliciēs: intelli
git hoc ſacrm̄ alliciēs hoīez ad deuotio
nē internā. Sicut igit ſanſon in itinere
poſit⁹ iuenit fauū mellis i ore leōis mor
tui:ſic q̄libet viator i xpo ꝓ nobis in cru
ce mortuo iuenit hoc ſacrm̄:quo inſtar
Sāſonis dz in via refici.i.dū viuit eo ꝑ
deuotionē paſci. Nec vacat qd dr ꝙ de
dit patri ⁊ matri:qꝛ hoc ſacrm̄ eſt ḡnale
viaticū a xpo inſtitutū tā ꝓ viris q̄ pro
mulierib⁹:lꝫ ei⁹ ꝯſecratio ⁊ miniſtratio
cōmiſſa ſit ſolis viris. ¶ Quarto hoc ſa
cramētū eſt effectiuū vnionis. Nā ꝑ hoc
ſacrm̄ ſit oblatio deo grā per quā genus
humanū reconciliat̄ cū ipo:iuxta qd de
xpo in hoc ſacramēto ꝯtento dr Eph.ij.
ꝙ ipſe eſt pax noſtra q̄ fecit vtraq; vnū.
Rōne aūt hui⁹ fuit explicatū figurati
ue oblatiōis noe:de quo ſnialiter dicit̄
Gen̄. ꝙ noe poſt diluuiū egreſſ⁹ de arca
edificauit altare dn̄o ⁊ tollēs de cunctis
pecorib⁹ ⁊ volucrib⁹ mūdis obtuliſt ho
locauſta ſuper altare odoratuſq; eſt dn̄s
odorem ſuauitatis:⁊ ait noe:nequaq̄ vl
tra maledicā terre ꝑpter hoīes:⁊ ſic pa
cificatus fuit de⁹ cū hoīe. Ubi ſciendū
ꝙ per noe quē deus liberauit a diluuio:
intelligunt̄ hoīes quos de⁹ liberauit ne
ſubmergerēt i aqs mūdanaꝝ cupidinū
⁊ in fluxu mortaliū vitioꝝ. Qui ſic libe
rati inſtar noe debent offerre deo ſacrifi
ciū ꝑ opera bona. Ut ſic dicāt illd Luc.
j. Sine timore de manu inimicoꝝ nroꝝ
liberati ſeruiamus illi in ſanctitate ⁊ iu
ſticia coraꝫ ipo oibus dieb⁹ noſtris. Sꝫ
aduerte qualis fuit oblatio noe:qꝛ de pe
co.⁊c. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ peccora in terra
gradentia:intelligitur ſtatus viatorum
qui in vita actiua exercitāt̄ in operibus
bonis. Per volucres autē volātes in al
tum:intelligitur ſtatus cōprehenſorum
qui deū ꝯtemplātur. Qualis aūt fruct⁹
ſequatur aduerte:quia inſtar oblatiōis
noe in qua fuit ablatio maledictiōis di
uine ⁊ pacificatio humani generis cum
deo:ſic per iſtā oblationem ſacratiſſimā
xpi ieſu:deus nos ſibi pacificat ⁊ ꝓ ma
ledictione culpe datur corona glie. Pro
pter quod.j.Pe.iij. In hoc vocati eſtis:
vt benedictionē hereditate poſſideatis

¶ Quinto hoc ſacramētū eſt memorati
uum paſſiōis:qꝛ dum offert quotidie in
eccl'ia:mortē ⁊ paſſionē xpi ad memoriā
nobis reducit. Propt̄ qd xps dixit Luc.
xxij. hoc facite in meā cōmemorationē.
Rōne aūt huius fuit explicatū figurati
ue parabole xpi de vitulo ſaginato:de q̄
ſnialiter dr Luce.xv. qd cū filius prodi
gus receſſiſſet a patre ⁊ ad ſe reuerſus
cognouiſſet ſuū defectū ⁊ hūiliat⁹ rediiſ
ſet ad patrē.d.pater peccaui in celum ⁊
coram te ⁊c. pater eius miſert⁹ recepit
eum in gratiam. In cuius ſignum fecit
interfici vitulum ſaginatū. Ubi ſciendū
ꝙ per filium ꝓdigum recedentem a pa
tre:intelligitur totuꝫ genus humanū ꝙ
per peccatum primorum parētum a deo
receſſerat:qd tamē volēs ad deū redire
fuit receptum miſericorditer ⁊ peccatū
dimiſſum. In cuius ſignū voluit ꝙ ſagi
natus vitul⁹.i.xps ieſus pinguis ſpūſ
ſanc.gratia.inſtar vituli aīalis immola
tici offerret̄ ⁊ moreret̄ i cruce:cui⁹ paſ
ſionem ſaluificā nobis reduceret ad me
moriam hoc ſacramētum. Sexto hoc ſa
cramētum eſt roboratiuū actiōis. quia
conferendo homini augmētum gratie.
ipſum nō ſolum roborat quātum ad ani
mā:ſed etiaꝫ in oibus operibus bonis.
Unde Jo.iiij. Manus laxas roboraſti.
Ratione autem huius fuit explicatiuū
figure panum propoſitiōis. De quibus
ſententialiter dicitur Exo.xv. ꝙ domin⁹
dixit Moy.pones ſuper mēſam panes
propoſitiōis in conſpectu meo ſemper.
Ubi ſciēdum ꝙ per Moy. intelligūtur
omnes miniſtri xpi q̄bus de⁹ loquit̄ ꝙ
ſuper mēſam.i.ſuper altare qd eſt men
ſa dn̄i ponāt panes.i.hoc ſacramētū ro
boratiuum offerant.de quo ps. Panis
cor hominis ꝯfirmat. Et debet poni ſem
per.i.continue vſq; ad cōſummationeꝫ
ſeculi. Et hoc eſt quod dn̄s dixit Petro
Luc.xxij. Ego pro te rogaui petre vt nō
deficiat fides tua. ¶ Septimo hoc ſacra
mētum eſt dulcoratiuū refectiōis:quia
in ſe cōtinet ſpūalem dulcedinē anima
rum. Propter qd ps. q̄ magna multitudo
dulcedinis tue domine quam abſcōdiſti
timentibus te. Ratione autē huius fuit
explicatiuum figere māne quo deus pa

nit filios iſrael in deſerto: de quo ſimiliter Exo. xvj. quod dominus pluit filijs iſrael manna de celo: cuius guſtus quaſi ſimile melli: quod cum apparuiſſet album ſuper terram dixerunt filij iſrael manhu. i. quid eſt hoc. et ideo vocauerunt nomen eius man. de quo dixit Moy. populo. hic eſt panis quem dedit vobis dominus ad veſcendum. Ubi ſciendum quod per filios iſrael ambulantes per deſertum: intelligiguntur viatores. Iſtis autem dedit dominus manna ſuauiſſimum i. corpus chriſti et ſacramentum hoc refectiuum omnium deuotorum. Unde Sap. xvj. panem de celo preſtitiſti eis ſine labore omne delectamentum in ſe habentem et omnis ſaporis ſuauitatem. Unde propter iſta magnalia explicatiua figurarum veteres teſtamenti dicere poſſumus de xpo ipsum inſtituente illud ps. Magnus dominus et magna virtus eius et ſapientie eius non eſt numerus.

¶ Tertio inuenio magnitudinem huius ſacramenti excitatiuam conſiderationis. Ubi ſciendum quod homo volens ad hoc ſacramentum accedere: debet propter ipſius magnitudinem diligenter conſiderare et examinare ſeipſum. Ad cuius diligentem conſiderationem ſeptem inter alia requiruntur: ſcilicet

Examinatio conſcientie.
Extirpatio immundicie.
Excuſſio negligentie.
Excluſio irreuerentie.
Premeditatio diſcretionis.
Prediſpoſitio deuotionis.
Preoccupatio orationis.

¶ Primo ad conſiderationem hominis accedentis ad ſacramentum hoc: requiritur examinatio conſcientie. Nam talis debet conſcientiam ſuam diligenter examinare: vt accedat cum conſcientia bona: iuxta illud Heb. x. Accedamus cum vero corde in plenitudine fidei aſperſi corda a conſcientia mala et abluti corpus aqua munda. ¶ Secundo requiritur extirpatio malitie. Unde. j. Cor. v. Expurgate vetus fermentum vt ſitis noua conſperſio ſicut eſtis azimi. ¶ Tertio requiritur excuſſio negligentie. vnde. Deut. viij. Caue ne quando obliuiſcaris domini dei tui et negligas mandata eius. ¶ Quarto requiritur excluſio irreuerentie. Et ideo quia Eccli. xxxij. Pro reuerentia accedet tibi bona gratia. ¶ Quinto requiritur premeditatio diſcretionis vt ſic poſſit dicere illud Eſa. xxxviij. Sicut pullus hirundinis ſic clamabo: meditabor vt columba. ¶ Sexto requiritur prediſpoſitio deuotionis exemplo illorum qui ad conſtructionem tabernaculi: de quo preceperat dominus Moy. de quo Exo. xxxv. quod omnes viri et mulieres deuota mente obtulerunt donaria vt fierent opera que iuſſerat dominus per manum Moy. cunctique filij iſrael voluntarie domino dedicarunt. ¶ Septimo requiritur preoccupatio orationis vt ſic dicat cum ps. Ego ad te domine clamaui et mane oratio mea preueniet te quia Tob. xij. Bona eſt oratio cum ieiunio et eleemoſyna magis quam theſauros auri recondere. Ad conſiderationem igitur ſollicitam vt hoc ſacramentum homo digne recipiat inſtruit apoſtolus quemlibet accedentem ad ipſum. j. Cor. xj. di. Probet autem ſeipſum homo. et ſic de pane illo edat: et de calice bibat. Qualiter autem homo hoc ſacramentum ſumere debeat: fuit figuratum in comeſtione agni typici. de quo dicitur Exo. xij. Renes veſtros accingetis: calciamenta habebitis in pedibus tenentes baculos in manibus et comedetis feſtinanter. Ubi innuitur quod recipiens hoc ſacramentum debet habere

Puritatem corporis.
Sanctitatem mentis.
Frimitatem virtutis.
Sedulitatem operis.

¶ Primo debet habere puritatem corporis. quod notatur cum dicitur. Renes veſtros accingetis. Nam per cincturam renum intelligitur caſtitas et puritas corporalis. Ad quam nos admonet xps Luc. xij. d. Sint lumbi veſtri precincti etc. Ubi Greg. Lumbos precingimus: cum carnis luxuriam per continentiam coartamus. Et ideo petebat ps. d. Ure renes meos et cor meum. ¶ Secundo debet habere ſanctitatem mentis quod notatur cum dicitur: calciamenta habebitis in pedibus. Nam per duos pedes intelligitur intellectus et voluntas. per quorum vnum ſcilicet intellectum tendit in cognitionem. per alterum vero in dilectionem. Et iſti duo pedes debent eſſe calciati: ne in temporalibus deturpentur. Unde Ezech. xxiiij. Coronas habebitis in capitibus veſtris: et calciamenta in pedibus. Coronas inquam. i. diuinam gratiam in anima. et calciamenta. ne laxet intellectum nec voluntatem ad temporalia et carnalia.

¶ Tertio debet habere firmitatẽ virtu
tis qđ notatur cũ dicit: tenẽtes baculos
in manibus. Nam p̱ baculũ ſuper quem
ſuſtentatur hõ ⁊ cum quo defendit ſe ab
aduerſis incurſib⁹: intelligũt virtutes:
in quibus hõ inſtar baculi ſe debet cõfir
mare ⁊ a vitijs oppoſitis viriliter defen
ſare. Et ſic tot virtutes quot hȝ homo tot
ſpũales baculos habet. Nã ſi hȝ humi-
litatẽ: hȝ baculũ cõtra ſupbiam: ⁊ ſic de
ſingulis. Propter qđ ps. Uirga tua ⁊ ba
culus tu⁹ ipſa me ꝯſolata ſunt. ¶ Quar
to debet habere ſedulitatẽ operis quod
notatur cũ dicit: ⁊ comedetis feſtinãter.
Nam p̱ feſtinã cõmeſtionẽ: intelligit ꝙ
recipiens hoc ſacramẽtũ non dȝ eſſe pi
ger nec negligẽs: ſed ſollicit⁹ in opib⁹
ſuis exẽplo paſtoꝝ querẽtiũ xp̃m: de q̇-
bus dr Luc. ij. ꝙ venerũt feſtinãtes: ⁊ in
uenerunt mariã ⁊ ioſeph ⁊ infantẽ poſi-
tũ in p̄ſepio. Pro iſtis q̄tuoꝛ ſimul nos
hortãs apl̃us dicit Eph. vj. Eſtote ergo
ſuccincti lumbos vr̃os in veritate: q̄ͦtũ
ad puritatez corpis ⁊ calciati pedes in
p̱eparationẽ euãgelij pacis: quantũ ad
ſanctitatẽ mẽtis. ⁊ induti loricã iuſticie
in oibus ſumentes ſcutum fidei in quo
poſſitis oia tela nequiſſimi extinguere:
quãtum ad firmitatem virtutis. ⁊ galeã
ſalutis aſſumite ⁊ gladium ſpũs qđ eſt
verbum dei: quãtũ ad ſedulitatẽ operis
Sicut autem armati debem⁹ feſtinãter
⁊ non negligenter ad hoc ſacramentum
accedere: in quo nobis cõfertur augmẽ
tum gratie vt tandem accipiamus com
plementum glorie. Ad quam ⁊c.

¶ Domica ſecunda poſt pente. Euange
lium quadrageſimumtertium.

Homo q̇dam fe
cit cenã magnã ⁊ vocauit mł
tos ⁊c. Luc. xiiij. Nos videm⁹
p̱ qđ qñ aliq̇s dñs eſt potens
in diuitijs ⁊ famoſus i liberalitate ⁊ cu-
rialitate: ꝙ hoĩes ſecuri⁹ accedũt ad ei⁹
curiã: maxie qñ liberaliter inuitãt ab ip
ſo. ¶ Sciẽdũ eſt aũt ꝙ licet act⁹ libera-
litatis ſit: petentib⁹ largiter bñ facere:
tñ act⁹ maioris liberalitatis eſt: qñ ali-
quis aliũ ad ſibi bñfaciendum inuitat.
Maxim⁹ autem qñ non ſolum inuitat:
ſȝ etiã ad ſua recipiẽda beneficia cogit.
¶ Xp̃s igitur magiſter noſter ⁊ doctoꝛ
volens nobis dare ſecuritatẽ ⁊ audaciã
vt ſine timoꝛe accedamus ad eũ: vt eius
recipiamus bñficia: ipſius potẽtiã ⁊ li-
beralitatẽ oſtendit: qꝛ nõ ſolũ ſi petam⁹
nobis ſua dona ꝯfert liberalit̃: nec etiã
ſolum inuitat: ſed etiã cogit: vt ipa poſſi
mus plenius poſſidere qđ quidem fecit
in hodierno euãgelio ſub metaphoꝛa ce
ne magne quã quidã homo fecit ad quã
nõ ſolum inuitauit hoĩes ſed coegit itra
re. In quo quidem euangelio quatuoꝛ
generaliter tanguntur: videlicet.
Diuina benignitas in inuitãdo.
Humana p̱uerſitas in renuendo.
Condigna ſeueritas in tranſferendo.
Juſta equitas in ſententiando.
¶ Primũ p̱bat affect⁹ cõmẽdãd⁹. ſcđm
cõtẽptus deteſtãd⁹. tertiũ effect⁹ admi-
rãdus. quartũ affat⁹ metuẽd⁹. Primũ in
pnc. ſecũdũ ibi. Et ceperũt oẽs ſimul ⁊c.
tertium ibi. Tũc iratus ⁊c. quartum ibi.
Dico autez vobis ⁊c. ¶ Prima pars.

Quantũ ad p̱muȝ vbi tãgit ⁊c.
qđ p̱bat ⁊c. dicit. Homo q̇dã
fecit ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ affect⁹
dei ad nos valde cõmẽdãd⁹
eſt dũ ſic liberalit̃ ad nos ſe
habet: ꝙ nos ad participatiõnẽ bonoꝝ
ſuoꝝ inuitat. Circa igitur iſtam partem
quatuoꝛ poſſumus conſiderare ſcȝ.
Condeſcenſionem amoꝛoſam.
Refectionem copioſam.
Inuitationem numeroſam.
Executionem gratioſam.
¶ Quãtũ ad primũ dicit. Homo q̇dã ⁊c.
Ubi Grecus. Quotieſcũq; eñ punitiuã
ſniaȝ indicare vult de⁹: vꝛſus: pard⁹: leo
⁊ hmõi nuncupat̃: quando p̱o miam ex-
primere vult deus dr hõ. ¶ Quãtum ad
ſcđm. ſ. refectionẽ copioſam dicit. fecit
cenam magnã. vbi ſciẽdum ꝙ p̱ cenã in
q̄ hõ reficit̃ coꝛpoꝛalr̃ itelligit̃ refectio
ſpũalis quã xp̃s nobis parat ſȝ Grego.
vel in hoc mũdo p̱ grãm vel in futuro p̱
gloꝛiam: que quidẽ tanto auidius debet
cõcupiſci: quãto ſpũalia coꝛpoꝛalib⁹ p̄-
ponũtur. Hec eſt cena ad quã inuitãtur
oẽs fideles Apo. xix. Ubi dr. Uenite cõ
gregamini ad cenã magnã dei. ¶ Quan

tū ad tertiū ſcȝ inuitationē numeroſā dt: ꝛ vocauit mltos. Ubi ſciēdū ꝙ de⁹ nō ſi cut auar⁹ vl inuid⁹ bōa ſua ſibi retinet: ſȝ ſicut liberalis ad ea pticipāda nos vo cat. Uñ Pe.j.cañ.v. De⁹ aūt oīs grē qui vocauit nos ad eternā ſuā glāꝫ in xpo ieſu. modicū paſſos ipē pficiet: cōfirma bit; ſolidabitqꝫ. Uñ apls cuilibȝ dt. j. Ti mo.vj. Apprehēde vitā eternā i q̄ voca t⁹ es. ¶ Quātū ad quartū. ſ. executionē ḡtioſaꝫ dt. miſit ſeruū ſuū hora cene ꝛc. Ubi ſciēdū ſm Greg. ꝙ de⁹ vidēs aliqñ hoies pigros ad petēdū ſua bona ſpūa ſ lia: ꝛ ꝙ illū i ipis faſtidiūt: ſollicitudine magna eos excitat ad p̄dicta bona appe tēda. ¶ Sciēdū ē aūt ꝙ p illū ſeruū vno mō intelligit xp̄s: quē de⁹ pr̄ miſit i mū dū ad vocādū hoīes ad ſpūalia bōa: nec mirum ſi xp̄s vocat ſeru⁹: qꝛ iuxta illud Phil.ij. cū in forma dei eēt nō rapinā ar bitrat⁹ ē eē ſe eqlē deo: ſȝ ſemetipȝ exia niuit formā ſerui accipiēs in ſilitudinē hoīm factus ex habitu inuentus vt ho. Miſit autem dicere inuitatis: quia ſicut miles portans arma ꝛ ſigna regia: ſemp ipſo facto eſt inuitatus ad curiā regis: ſic quilibet eū portet arma regis dei: qꝛ factus eſt ad imaginem eius: ſemper ē inuitatus: ꝛ non indiget niſi vt vocetur ad cenam. Per horam vero cene que eſt vltima refectio in qua xp̄s miſſus eſt vo care hoīes: intelligit vltima etas q̄. ſ. eſt a xp̄o vſqꝫ ad finē mūdi in qua xp̄s tēpo raliter fuit miſſus. Uñ. j. Coꝛ. x. Nos ſu mus in quos fines ſeculoꝝ deuenerūt. Per paratiōē vo qua xp̄s dicit oīa eſſe parata: itelligit p̄paratio eternalis glo rie: quā de⁹ ab eterno diſpoſuit dare hoi b⁹ bonis. iuxta illd Matth. xxv. Uenite benedicti p̄ris mei: percipite regnū vo bis paratū a conſtitutione mūdi. Ul ſm Augu. homo iſte eſt xp̄s mediatoꝛ dei ꝛ hoīs: iſte miſit vt venirent inuitati. i. p miſſos ꝫ prophetas vocati: qui olim iuita bāt ppl̄m iſrael vt ad horā cene venirēt hi autē inuitātes acceperunt: cenā repu diauerūt: prophetas legerūt: ꝛ xp̄m occi derūt: ꝛ tunc neſciētes cenā parauerūt: parata aūt iaꝫ cena. i. imolato xp̄o miſſi ſūt apoſtoli ad quos miſſi fuerāt pphe te. Sciendū eſt autē circa iſtam partem in qua fit mentio de cena ꝙ inuenis tri plicem cenam: ſcilicet.

Spiritualem ꝛ virtuoſam.
Sacramentalem ꝛ gratioſam.
Supernalem ꝛ glorioſam.

¶ Primā facit homo xp̄o in puritate cō ſciētie. Secūdā facit xp̄s viatori i ſacra mento euchariſtie. Tertiaꝫ facit de⁹ cō prehēſori in ꝯgregatiōe celeſtis patrie. ¶ Quantū ad primā cenā ſciendū eſt ꝙ hō q̄ vult xp̄m recipere i aīa ſua p grāꝫ: dȝ aīaꝫ purificare a vitiis ꝛ eā ornere vir tutib⁹: vt ſic xp̄s reficiat cū ipo. Ad qđ fi guratiue ipē inuitat aīam deuotā Apo ca. iij. d. Ecce ſto ad oſtiū ꝛ pulſo: ſi quis audierit vocam meā ꝛ aperuerit ianuā: intrabo ad illā ꝛ cenabo cū illo ꝛ ipē me cū. Ubi ſciendū ꝙ p illā pulſationē xp̄i: intelligit bona inſpiratio quā xp̄s imit tit in coꝛ hoīs: p quā inducit vt aperiē do ſibi cordis ianuā recipiat ipȝ p grāꝫ iuxta qđ dt ſctā Cāti. v. Uox dilecti mei pulſantis aperi mihi: ſoroꝛ mea: amica mea colūba mea: immaculata mea: qꝛ ca put meū plenum eſt roꝛe. Nā xp̄s ex ſua benignitate aīam deuotam ſororem vo cat per nature cōformitatem: amicā per dilectionis charitatē: columbā per intē tionis ſimplicitatem: immaculatā p con ſcientie puritatē: quā quideꝫ vt alliciat ad ſibi aperienduꝫ coꝛ: vt ad ipam intret per grām. dicit caput meū plenū eſt roꝛe idest ſeipm qui eſt caput eccleſie eē gra tia plenum ſignificatā per roꝛem. Nam Jo. j. Ipſe eſt plenus gratia et veritate. de cuius plenitudine omnes accepim⁹ gratiam pro gratia. Si autem ſic homo vocem Chriſti audiens. coꝛ aperuerit intrabit ad illum per gratiam ſuam ꝛ ce nabit cum illo ꝛ ipſe ſecum per ſpiritua lem refectionem ꝛ leticiam quā xp̄o cō placet in ſanctitate deuote aīe: et q̄ ipſa ex intenſa charitate reficitur ꝛ delectat in xp̄o. ¶ Sciendū eſt auteꝫ ꝙ ad dignā ꝛ ſufficientem cenam fiendam ab homi ne xp̄o ſeptem requiruntur: ſcȝ.

Fide ꝛ intelligibilem dirigens.
Spes iraſcibilem erigens.
Charitas concupiſcibilem delectans.
Prudentia in eligendis.
Temperantia in vtendis.

Fortitudo in tolerandis.
Juſticia in reddendis.
¶ Primo requirit fides intelligibile dirigens. Nā qr ſcōm Aplm heb.xj. Sine fide impoſſibile eſt placere deo. Jō ſi hō vult Chriſto cenā ɔgrue pparare: opʒ φ habeat fidē verā p quā ſua intelligibilis reguletur. Nā Abac.ij. Ecce qui incredulꝰ eſt: nō erit recta aia eiꝰ in ſemetipſo Juſtus autē in fide ſua viuet. Ad cōmēdationē eīn fidei audi Auguſtinū de verbis dñi.d. Nulle maiores diuitie. nulli theſauri: nulli honores: nulla huiꝰ mūdi maior eſt ſubſtātia φ fides catholica: q peccatores hoies ſaluat: cecos illuminat: infirmos curat: cathecuminos baptizat: fideles iuſtificat: penitētes reparat: iuſtos augmentat. Martyres coronat: virgines ꝛ viduas ꝛ ɔiugales caſto pudore ɔſeruat: clericos ordinat: ſacerdotes ɔſecrat: in eterna hereditate cum ſuis angelis collocat. ¶ Scđo requirit ſpes iraſcibilē erigens. Nā iuxta illud Ro.v. Spes non ɔfundit. iō homo dʒ habere firmā ſpeʒ per quā ſpūaliter erigat in deū. Ut ſic poſſit dicere cū ps. Jn deo ſalutare meū ꝛ glia mea: deꝰ auxiliū mei ꝛ ſpes mea in deo eſt. Uñ ad commēdationē ſpei dicit Ber. in quodā ſermone. Tu es dñe ſpes mea: ſi mihi pmia pmittuntur gte obtinētia ſperabo: ſi inſurgāt aduerſum me plia: ſi ſeuiat mundꝰ ſi fremat malignꝰ ſpūs: ſi ipa caro aduerſus ſpm̄ ɔcupiſcat: in te ego ſperabo. ¶ Tertio requirit charitas ɔcupiſcibileʒ delectās. Nā qr iuxta illō.j.Ti.j. Finis pcepti eſt charitas. ideo hō dʒ charitatem habere vt poſſit xpo in ſua aia dignū cōuiuiū pparare. Nā Caſſio. ſup ps. Charitas eſt mors criminū: virtꝰ pugnātiuʒ palma victoꝝ: ɔcordia merentiuʒ: ſocietas electoꝝ: quā fides ɔcipit: ad quam ſpes currit: cui pfectꝰ oiʒ bonoꝝ ſeruit. vñ Aug. de laude charitatis. Jn charitate paup ē diues: ſine charitate ois diues eſt paup hoc i aduerſitatibꝰ tolerat in pſperitatibꝰ tēperat: i duris paſſionibus fortis eſt in bonis opibꝰ hylaris ē in corporalibꝰ ditiſſima: in hoſpitalitate latiſſima: inter bonos fructꝰ letiſſima int̄ falſos patiētiſſima. Quid plura. Si linguis hominū loquar ꝛ angeloꝝ charitatē aūt nō habeā nihil ſum ipa eñ ē vita moriētiū. ¶ Quarto reqrit prudētia i eligēdis Nā qr iuxta illō Prouerb.14. Qui patiēs eſt multa gubernat prudentia iō hāc vt ſit ſapiēs dʒ hr̄e ſi vult xpo cenā ɔgruā pparare. Quid aūt ſit prudētia docet nos Jſido. in lib. etymologiaꝝ d. Prudētia eſt rō ducta a gr̄a ſtudēs vitare ɔria iuſticie pp̄ter iuſticiā. ¶ Quinto requirit tēperātia in vtēdis. Nā qr iuxta illud.j.Ti.ij. Mulier ſaluabit per filiorum generationem ſi permanſerit in fide ꝛ dilectiōe ꝛ ſanctificatiōe cū ſobrietate: iō hō qui ſalutem ſuam deſiderat: debet temperantiā habere vt poſſit xpo cenā ɔgruā preparare. Ad quā nos hortat apl's. Ti.ij. Abnegātes impietatē et ſecularia deſideria: ſobrie ꝛ iuſte ꝛ pie viuamus in hoc ſeculo expectantes beatā ſpem ꝛ aduentū glorie magni dei. Quid autem faciat temperantia: audi Senecā vltima epiſtola.d. Tēperātia voluptatibus imperat: alias odit atq abigit alias diſpenſat ꝛ ad ſanū modum redigit: nec nūφ ad ipas propter ipas venit ſit optimū eſſe modū cupidoꝝ nō φtum velis ſed φtū debeas ſumere. ¶ Sexto requirit fortitudo in tolerādis. Ad quam habēdā vt chriſto poſſint cenā ɔgruā prepa rare admonet.iij. Re.ij. Ubi dr. Cōfortare ꝛ eſto vir fortis: ꝛ obſerua vt cuſtodias mādata dei tui vt ambules in viis eiꝰ ꝛ cuſtodias cerimonias eius atq iudicia vñ hier. ſup Eſa. Fortitudo atq ɔſtātia via regia eſt: a qua declinare ad dexterā dr qui temerariꝰ ē ꝛ pertinax ad ſiniſtrā q formidoloſus eſt ꝛ pauidus. Sed tamē vir fortis nō ſic declinat a via regia nec i aduerſis deiicit: nec i pſperis eleuat. ¶ Septimo reqrit iuſticia i reddēdis. Nā qr iuxta illud Prouerb.ij. Juſticia ſimplicis diriget viam eius. iō homo q vult dum viuit in mūdo viam ſuā a deo dirigi dʒ hr̄e ꝟtutē iuſticie vt xpo poſſit cenam congrue pparare. Ad quā habēdā nos docet eccleſiaſticꝰ. Eccleſiaſtici. ij.d. Filii accedēs ad ſeruitutē dei ſta in iuſticia ꝛ timore. Uñ in commēdationeʒ eius dt Bern. in quodā ſermone. Bona vinea iuſticia imo bona vinea vir iuſtꝰ

cuiꝰ virtꝰ vitis:cuiꝰ actio palmes:cuiꝰ
vinū teſtimoniū conſciētie:cuiꝰ lingua
torcular expſſiōis ꝛ lachꝛyme pie cōtri
tiōis. ¶ Iſte ſeptē ꝟtutes cū qbꝰ hō dꝫ
facere xp̄o cenā fuerūt figurate ꝑ ſeptē
mulieres:de qbꝰ dꝛ Eſa.iiij. Appꝛehen-
dēt ſeptē mulieres virū vnū in die illa.
d. panē noſtrū comedemꝰ ꝛ veſtimentis
nr̄is operiemur:tantūmō inuocet nomē
tuū ſup nos aufer oppꝛobꝛium noſtruꝫ.
¶ Ubi ſciēduꝫ ꝙ ꝑ iſtum viꝝ intelligit
quilibet hō qui virilis eſſe dꝫ ad ꝓlian-
dum contra vitia iuxta qd̄ ſibi dicitur.i.
Reg.xviij. Eſto vir fortis ꝛ ꝓliare bella
dn̄i:qd̄ vt meliꝰ poſſit facere ſeptē mulie
res.i.ſeptem ꝟtutes decet ip̄m appꝛehen
dere.d.panē noſtrū ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ lo-
quēdo ſpūaliter tunc ꝟtutibꝰ fit oppꝛo-
bꝛium:qn̄ homo eas deſpicit:ꝛ ipſas ꝓ
poſſe nō conatur habere. qd̄ quidē op-
pꝛobꝛium tūc auferꝭ qn̄ homo exercitat
ſe in bonis operibꝰ vt ꝟtutes acquirat:
Ad qd̄ quidem faciendū vt alliciaꝭ libē
tius oſtenditur ꝙ ipſas acquirendo non
oportet expenſas facere:ꝓpter qd̄ dicit
panem noſtrū ꝛc.q.d. Uirtutes nō opoꝛ-
tet ꝙ ad eas poſſidendas expendat:ſed
ſufficit animū cū bonis opibꝰ p̄parare.
¶ Iſta cena facta. Chꝛiſto ab hoīe ꝟtuo
ſo pōt figurari ꝑ illam cenā. de qua di-
citur Jo.xij. Jeſus ante ſex dies paſche
venit in bethaniam vbi fuerat Lazarus
moꝛtuꝰ:quē ſuſcitauit ieſus:fecerūt au-
tem cenā ibi ꝛ Martha miniſtrabat. La-
zarus ꝟo vnꝰ erat ex diſcumbentibus.
Maria ꝟo accepit libꝛam vnguenti nar
dipiſtici ꝛ vnxit pedes ieſu:ꝛ exterſit ca
pillis ſuis pedes eiꝰ ꝛ domus impleta
eſt ex odoꝛe vnguenti. ¶ Ubi ſciendū ꝙ
per bethaniam vbi fuit facta cena xp̄o q̄
interp̄tatur domus obediētie:intelligiꝭ
humilitas in qua hō debet xp̄o cenam
p̄parare ſi vult ꝙ ſibi ſit accepta. Unde
Deuꝭ.xxx. Elige ergo ꝛ tu vitā ꝛ vt tu vi
uas ꝛ ſemē tuū diligas dn̄m deū tuū at
ꝙ obedias voci eiꝰ ꝛ illi adhereas. Per
Lazaꝝ ꝟo q̄ moꝛtuꝰ fuerat ꝛ reſuſcita-
tus a xp̄o q̄ ſimul recūbebat cū eo:itelli
gitur hō q̄ per pctm̄ moꝛtuꝰ fuerat:queꝫ
venientem ad pniam deꝰ reſuſcitat ſibi
gratiā cōferēdo:ꝛ ſic dicitꝭ cū xp̄o recum
bere:qꝛ eiꝰ amicꝰ efficit ꝛ reficiꝭ ſpiri-
tualibꝰ bonis. ¶ Per marthā ꝟo mini-
ſtrātem intelligit vita actiua in qua ho-
mo debet exercere opa mie. ¶ Per ma-
riam ꝟo poꝛtātem vnguētum odoꝛiferū
vita ꝯtemplatiua. ¶ Non vacat autē ꝙ
dicitur domus fuiſſe odoꝛe repleta:qꝛ q̄
vult cenam xp̄o digne facere:nō ſolū in
ſeip̄o debet habere ꝟtutes ſed debet vt
alios edificet per bonam famam ꝛ ꝯuer
ſationem honeſtā exemplariter redole-
re:iuxta qd̄ dicitur Eccl'i.xxxix. Floꝛete
floꝛes quaſi lilium:date odoꝛē ꝛ frōdete
in gratia ꝛ collaudate cāticum ꝛ benedi
cite deum in operibꝰ ſuis. ¶ Quātū ad
ſecundā cenam dico ꝙ inuenio cenaꝫ ſa
cramentalem gratioſam quaꝫ facit xp̄s
viatoꝛi in ſacramento euchariſtie. Ubi
ſciēdū ꝙ xp̄s imminēte tp̄e ſue paſſio-
nis fecit cenā cum diſcipulis in qua coꝛ
pus ſuum ꝛ ſanguinē ſub ſpē panis ꝛ vi
ni tradidit inſtituens euchariſtie ſacra-
mentū. ¶ Sciēdū eſt autē ꝙ ſeptē inter
alia ꝯſiderare poſſumꝰ que vnū ꝯuiuiū
vel vnā cenā ꝑficiunt ꝛ decoꝛāt. vcꝫ.

Precioſitas pabuli.
Suauitas poculi.
Gratioſitas miniſtrantium.
Dignitas recumbentium.
Tempoꝛis congruitas.
Dilectionis charitas.
Locutionis alacritas.

¶ Scd̄m igitur illa ſeptē poſſumꝰ ꝯſide
rare ſeptē que xp̄s fecit i cena diſcipl'is
trāſiturꝰ ad patrē in memoꝛiā ſue paſſio
nis:ꝛ in ſignū refectiōis ſpūalis quam
ſub ſacramento euchariſtie dimiſit ſcꝫ.

Ferculum pꝛecioſiſſimum.
Poculum ſuauiſſimum.
Miniſtrum benigniſſimum.
Cetum digniſſimum.
Tempus congruiſſimum.
Amoꝛem intenſiſſimum.
Sermonem pꝛeclariſſimum.

Quia coꝛpus xp̄i veꝝ. Qꝛ ſanguinē xp̄i
meꝝ. Qꝛ xp̄m ſummū deū. Qꝛ apl'oꝝum
cuneū. Qꝛ vite xp̄i terminuꝫ. Qꝛ clarita
tem exprimentē. Qꝛ veritatē ꝯtinētem.
¶ Pꝛimo in hac cena dn̄i cuiꝰ memoꝛia
hoc tempoꝛe ſolēnizat eccleſia cōſidera
re poſſumꝰ ferculū p̄cioſiſſimū:qꝛ coꝛpꝰ

xp̄i verũ. Nã in hac cena xp̄s apoſtolis ſub ſpecie panis ſuũ corp⁹ verũ vt p̄cio ſum ferculũ tradidit mãducãdũ: de q̃ p̄di xerat diſcipulis Joan.vj. Ego ſũ3 panis viu⁹ q̃ de celo deſcẽdi: ſi quis mãducaue rit ex h̄ pane viuet ĩ eternũ: ⁊ panis quẽ ego dabo caro mea ẽ p̄ mũdi vita. ¶ Iſte panis põt figurari p̄ mãna datũ ĩ cibũ fi liis iſrael ambulãtib⁹ p̄ deſertũ vt irent in terrã p̄miſſiõis: de q̃ ſentẽtialiter d̄r Exo.xvj. q̄ illud mãna p̄ modũ roris ap̄ ꝑebat p̄ circuitũ caſtroꝝ et erat in ſimi litudinẽ ſeminis coriãdri albũ: guſtuſq3 ei⁹ q̄ſi ſimile cũ lacte ⁊ melle. de q̃ dixit Moy. pp̄lo iſte ẽ panis quẽ dedit vobis domin⁹ ad veſcẽdũ: ⁊ colligebãt eũ om̄i die filii iſrael preter q̄ ĩ die ſabbati in q̃ nihil colligebãt: ſed in die p̄cedẽte colli gebant vt haberẽt in ſabbato ⁊ om̄s col ligebant vnã plenã menſurã. ſcilicet go mor: neq3 qui pl⁹ colligebat plus habe bat nec qui minus de quo dicit̃ ibidẽ q̄d videntes filiis iſrael cibum eis datũ de celo: p̄pter admirationẽ dixerũt mãhu. ideſt quid eſt hoc p̄pter quod vocatũ eſt nomen eius man. de quo precepit dñs q̄ menſurã gomor reſeruaret in arca te ſtimonii in memoriã poſteriorũ de tanto beneficio collato pop̄lo ſuo. ¶ Ubi ſciẽ dũ q̄ corpus xp̄i ſignificatum per man na primo dicit̃ ros ⁊ pruina ſi conſidere m⁹ ei⁹ originẽ admirãdã. Nã ſicut ros ⁊ pruina de celo deſcẽdũt ⁊ terrã ĩfundũt: ſic xp̄s q̄tũ ad humanitatẽ virtute fuit ſp̄uſſctũs fuit ĩ v̄gine ſignificata p̄ terrã. ¶ Dicit̃ aũt xp̄s fuiſſe ĩſtar ſeminis co riãdri albũ propter puritatẽ quã ipſe ha buit q̄ꝛ fuit ſine macula. Nã iuxta illõ .j. Pe.ij. Ipſe ẽ q̃ peccatũ nõ fecit nec iuẽt⁹ eſt dol⁹ ĩ ore ei⁹. ¶ Dicit̃ etiã pilo tũſuʒ p̄pter penas q̄s p̄ nobis portauit. Nam ſicut illõ q̄d pilo tãdit̃ cõcutit̃ in pila: ſic xp̄s p̄ nobis percuſſus fuit in cruce. Di citur etiã guſt⁹ ei⁹ quaſi ſimile cuʒ lacte ⁊ melle. Ubi ſciẽdũ q̄ p̄ ſimilã que fit de tritico puriſſimo ⁊ ẽ nutrimẽtũ corrobo rans corp⁹ hoĩs ⁊ mel q̄d ẽ dulce guſtui intelligit̃ q̄ ſacramẽtũ corporis xp̄i dat fortitudinẽ ſpiritualẽ aĩe ſignificatã in ſi mila: ⁊ auget deuotiõis dulcedinẽ ſigni ficatam in melle. ¶ Dicit̃ autẽ q̄ mãna vocauit Moy. panem ad deſignandũ q̄ ſicut panis eſt cib⁹ corporis ita corpus xp̄i ẽ cib⁹ corporalis anime. Ut ſic veri ficet̃ illud p̄s. Panem angeloꝝ mandu cauit homo. ¶ Signanter autẽ dicit q̄ filii iſrael omni die colligebãt hic mãna preter q̄ in die ſabbati. Ubi ſciendũ q̄ p̄ ſex dies in quib⁹ colligebantur manna intelligitur vita actiua. Per ſabbatũ ṽo in quo erat requies intelligit̃ vita bea ta. Quãdiu igit̃ homo viuit in hoc mun do cõtinue indiget iſto mãna id eſt refe ctione ſpirituali corporis chriſti: et ideo cõtinue in eccleſia ſacrificatur ⁊ ſumit̃. Nota autẽ q̄d dicit̃ q̄ die ſexto collige bant manna pro ſabbato: ad dandum no bis intelligere vt dũ viuim⁹ in hoc mũ do faciendo opa bona ſic ſp̄ualiter xp̄m ſumam⁹ vt poſſim⁹ nobis p̄curare refe ctiõeʒ eternã p̄ ſabbatũ deſignatã. ¶ Mi rũ autẽ eſt q̄d d̄r q̄ om̄s eadem inuenie bant mẽſuram q̄ꝛ nec q̃ plus colligebat plus habebat: nec qui min⁹: minus: ſed omnes inueniebant mẽſurã gomor. Ubi ſciendũ q̄ quia ſacramẽtũ corpis xp̄i in ſe nõ diuiditur ſed tm̄ eſt vnũ. iõ ab om nib⁹ ip̄m recipiẽtib⁹ idem ſumitur nõ di uiſum nec ſi quiſq̄ pl⁹ recipere cogitat plus recipit nec qui minus min⁹. Quod quidem dicit̃ ad menſurã gomor que eſt mẽſura triũ modioꝝ ad deſignãdũ q̄ in hoc ſacramẽto tria ꝯſiderare poſſumus.

Primo ipſum corpus.

Secundo aĩam coniunctam corpori.

Tertio diuinitatẽ cui tam anima q̄ cor pus ſunt vnita.

¶ Non ſine cauſa ṽo dicit̃ q̄ per circui tum caſtroꝝ vbi habitant homines man na ſolum apparuit: ad deſignãdũ q̄ hoc ſacramentum ſolum datũ eſt viatoribus in huius mundi ſolitudine: non enim da tur animalibus nec comprehenſorib⁹. ¶ Non aũt vacat q̄ filii iſrael videntes hũc cibũ a deo ſibi preſtitum mirãtes di xerũt: mahu. q̄ꝛ ſi conſideremus illa que ſunt in hoc ſacramento inuenimus om nia mirabilia excedẽtia inq̄ſitionẽ hũa nã de q̄b⁹ miris require ſupra euãgelio de corpe xp̄i. ¶ Ad cõſolationẽ autẽ no ſtrã ſeq̄tur q̄ de⁹ p̄cepit Moy. vt in arca teſtamẽti reſer. ⁊c. Ubi ſciendũ q̄ p̄ iſtaʒ

arcā intelligit̄ ſctā mater eccl'ia q̄ debet
deo ꝑ virtuoſa opa bonū teſtimoniū ꝓhi
bere. Sicut igit̄ antiq̄t⁹ in arca reſerua=
tū eſt mānā: ſic in ſctā eccl'ia xp̄s ſub hoc
ſacramento manebit cum fidelibus vſq͡
ad finē mūdi. iuxta qđ ipſe dicit Matth.
vltimo. Ecce ego vobiſcū ſum oībus die
bus vſq͡ ad conſummationem ſeculi.
¶ Scđo conſidera poculū ſuauiſſimū: q2
ſanguinē xp̄i merū. Nā xp̄s in hac cena
ſuū p̄cioſum ſanguinē ſub ſp̄e vini diſci=
pulis ꝓpinauit de quo Cā.v. Comedite
amici mei ⁊ bibite ⁊ inebriamini. Come
dite inquā hoc p̄cioſuз ferculū. ſ. corpus
meū et bibite hūc ſuauiſſimū poculuз. i.
meū ſanguinē p̄cioſū. ¶ Tertio ꝯſidera
miniſtrū benigniſſimum q2 xp̄m ſummū
deū. Nam in hac cena xp̄s miniſter fuit
iuxta qđ de ſe loq̄tur Lu.xxij.d. Ego aūt
in medio veſtrū ſuз ſicut q̄ miniſtrat. Vn̄
dicit Mat.xx. Filius hoīs nō venit mini
ſtrari ſз miniſtrare ⁊ dare aīam in redē=
ptionē ꝑ multis. ¶ Quarto ꝯſidera cetū
digniſſimū q2 apoſtoloꝝ cuneū. Nā i hac
cena fuerūt.xij.ap'li diſcūbētes cū xp̄o.
Iſte eſt cetus filioꝝ iſrael de quib⁹ dixit
dn̄s moy. Leuit.xix. Loq̄re ad oēm cetū
filioꝝ iſrael: ⁊ dices ad eos: ſcti eſtote q2
ego ſctūs ſuз dn̄s de⁹ veſter. ¶ Quinto
ꝯſidera tp̄s ꝯgruiſſimū q2 vite xp̄i termi
nū. Nā xp̄s iminēte tp̄e paſſionis ſue ce
nā fecit ap'lis. Vn̄ de hoc tp̄e poterat di
cere xp̄s illđ Io.vij. adhuc modicū vobi
ſcū ſum q2 vado ad eū q̄ miſit me. ¶ Se
xto ꝯſidera amorē intentiſſimū charita=
tem exprimētem. Nā hec cena exp̄ſſiua
fuit charitatis permaxime quando xp̄s
familiariter cum ap'lis cenare voluit et
ſub ſpecie panis ⁊ vini eis tradere ſuuз
corpus ⁊ ſanguinem p̄cioſum. ¶ Septi
mo cōſidera ſermonem preclariſſimum
veritatē cōtinentē. Nā in hac cena ſicut
narrat Ioā. euange. xp̄s dulciſſimū ſer=
monem fecit diſcipulis eos cōfortādo ⁊
dulciter cōſolando. de quo poſſumus di
cere illud Ioā.xvij. Sermo tu⁹ veritas
eſt. q2 hic ſermonē fecit ille q̄ eſt via ve=
ritas ⁊ vita. Ioā.xiiij. Iſta cena cū p̄di=
cto ſeptēnario fuit figurata Prouerb.ix.
Vbi dicit̄. Sapientia edificauit ſibi do=
mū: excidit colūnas ſeptē: immolauit vi
ctimas ſuas: miſcuit vinū: ⁊ poſuit mēſā:
miſit ancillas ſuas vt venirēt ad arcē: et
ad menia ciuitatis: ſi q̄s eſt paruul⁹ ve=
niat ad me. ⁊ inſipientib⁹ locuta eſt: veni
te comedite panē meū: ⁊ bibite vinuз qđ
miſcui vobis. relinq̄te infantiā ⁊ viuite:
⁊ ambulate ꝑ vias prudētie. ¶ Ubi ſciē=
dū ꝙ ꝑ iſtā ſapientiā intelligit̄ xp̄s q̄ eſt
virt⁹ ⁊ ſapiētia dei p̄ris. Iſte domū ſuaз
edificare đ2 qn̄ elegit ſibi cenaculū: i quo
voluit cenaз facere cū ap'lis: q̄ excidiſſe
colūnas ſeptē đ2 ꝑꝑ illa ſeptē p̄dicta q̄
fuerūt in hac cena magnifica. immolaſſe
aūt victimas đ2: q2 ſeip̄m victimaз ⁊ ho=
ſtiā obtulit deo p̄ri. Propoſuiſſe ꝟo mē=
ſam ⁊ miſcuiſſe vinum ⁊ inuitaſſe ad co=
medēdum panē ⁊ bibendū vinū đ2: q2 in
hac cena p̄cioſa ſuuз corpus ⁊ ſanguinē
ſub ſpecie panis ⁊ vini mādūcādum tra
didit ⁊ potandum. Non vacat autē quod
đ2 vinū miſcuiſſe: quia ſicut hunc ritum
nunc tenet mater eccl'ia ꝙ in vino confi
ciendo in ſanguineз xp̄i aquā admiſcet:
ſic forte tunc xp̄s in cena vino aquā mi=
ſcuit: qđ ſi nō inueniat̄ i ſcriptura exp̄ſſuз
tn̄ hoc forte tradiderunt ap'li q̄ hec vide
runt eccleſie facto ⁊ opere obſeruādum.
¶ Per quos aūt initet poſteros ad hāc
refectionē materialē: ſequit̄ ꝙ miſit an=
cillas ſuas: per quas intelligunt̄ virtu=
tes quibus hō dignus efficit̄ ad recipiē
dū tam mirabile ſacramentū. Ad q̄d aūt
vocēt ſubiungitur q2 ad arcē ⁊ ad menia
ciuitatis. Nā ꝑ arcē locū altiſſimū intel=
ligit̄ altitudo incōprehēſibilitatis tanti
ſacrificij ad qđ cognoſcendum deficit rō
naturalis. Per menia ꝟo fortificātia ci=
uitatē: intelligitur vigor ⁊ fortitudo que
confert illud digne ſumētib⁹. Qui autez
vocentur ad tātū bn̄ficiū ſequit̄: ſi quis
eſt paruul⁹ ⁊c. Ubi ſciēduз ꝙ oēs xp̄iani
fideles vocātur ad hoc cōuiuiū: q2 tn̄ in
cōgregatione fideliū eſt diuerſitas hoīз
q2 aliqui boni: aliq̄ mali: ideo licet oēs
inuitent̄: tn̄ differenter: q2 aliqui ſicut bo
ni abſolute vocātur: ⁊ ideo đ2 ſi quis eſt
paruul⁹. i. bon⁹ ⁊ humilis veniat ad me
mali aūt vocant̄ ſз non abſolute: ſed do=
cumēto p̄uio. ideo đ2 ꝙ inſipiētib⁹. id eſt
malis ⁊ indignis locuta eſt relinquite i
fantiā. i. vitia ⁊ pctā: ⁊ viuite ſcз ꝑ grām:

⁊ ambulate ꝑ vias prudẽtie: ꝑ opera bona: q̄ ſi ſic fecerint: tunc digne poterunt percipere hoc ſacramentum. ¶ Quãtũ ad tertiã cenã. inuenio cenã ſupnalez et glorioſaȝ quã facit deus cõprehẽſori in ↄgregatione celeſtis p̄rie. Ubi ſciẽdũ q̄ deus oibus iuſtis faciet cenã ſuauẽ ⁊ delectabilẽ i glĩa. iuxta q̄d figuratiue dicit̃ Eſa. xxv. Faciet dñs de⁹ exercituũ oib⁹ ꝑplis i mõte hoc cõuiuiũ pinguiũ: cõuiuiũ vidẽmie: ↄuiuiũ piguiũ medullatoꝝ videmie defecate. ¶ Ubi ſciẽdũ q̄ ꝑ illũ mõtẽ ſecurũ ⁊ altũ: intelligit̃ celeſtis p̄ria i qua eſt ſecuritas mãſiõis ⁊ altitudo cõtẽplatiõis. ¶ In illo mõte faciet dñs ↄuiuiũ oib⁹ populis ⁊c. q2 i illa celeſti patria inſtar medullatorum pinguiuȝ erit dulcis ſuauitas: ⁊ inſtar defecate vindemie erit puritas et claritas glorioſa. Ad hoc cõuiuium inuitãtur oẽs fideles Apoc. xix. Ubi d2. Uenite cõgregamini ad cenã magnã dñi. Poteſt enim cena celeſtis patrie dici magna: q2 p̄ſidẽs in ea magn⁹ eſt ſcȝ trinitas vnus de⁹. de quo p̄s. Deus magnus dñs ⁊ rex magn⁹ ſup oẽs deos. põt etiã dici magna ꝑꝑ multitudinẽ cõiuuaꝝ: q2 ibi ſunt cõuiue oẽs ſcti dei. Põt etiã dici magna ꝑꝑ magnitudinẽ miniſtrãtis q̄ eſt xp̄s. ¶ Sciẽdũ ẽ ãt q̄ i hac cena eterne beatitudinis ſeptẽ poſſum⁹ cõſiderare decorãtia ipam: ſcȝ.

Uiſionem clariſſimam.
Fruitionem ſuauiſſimam.
Tenſionem firmiſſimam.
Claritatem refulgentem.
Agilitatem diſcurrentem.
Subtilitatem penetrantem.
Incorruptibilitatẽ permanentem.

¶ Primo ſcti in patria habebũt viſionẽ clariſſimã. Nã lȝ hõ in hoc mundo deuȝ clare videre nõ poſſit: q2 iuxta illḋ Exo. xxxiij. Nõ videbit me hõ ⁊ viuet tñ i glĩa deũ clare videbit. vñ Joã. j. Cañ. iij. Scimus qm̃ cũ apparuerit: ſimiles ei erim⁹ qm̃ videbimus eũ ſicuti eſt. ¶ Scdo habebũt fruitionẽ ſuauiſſimã. Nõ lȝ i hoc mũdo hõ nõ poſſit ꝑfecte deũ amare: tñ in celeſti p̄ria ipſum amabit perfecte. q2 tũc erit illḋ tp̄s: de quo Ezech. xvj. Ecce tp̄s tuũ: tẽp⁹ amãtiũ. ¶ Tertio habebũt tẽtionẽ firmiſſimã. Nam lȝ homo in hoc mundo aliqñ deũ habeat dũ eſt in gratia tñ q2 ipſum peccãdo põt amittere ⁊ ſic ꝑ ↄñs deũ ideo eũ nõ firmiter tȝ q2 ꝟo in celeſti patria ipſum habitũ iã ampli⁹ nõ poterit perdere: iõ d2 habere firmiſſimã tentionẽ: ꝑpter qḋ Cañ. iij. Inueni queȝ diligit aĩa mea tenui eũ nec dimittã. Uñ cuilibet beato dicit̃ Apoc. iij. Tene qḋ habes vt nemo accipiat coronam tuam. ¶ Quarto habebunt claritatem refulgẽtẽ. Nã hõ in hoc mũdo hȝ corpus obſcurum: tñ poſt reſurrectionẽ habebit corpus clariſſimũ. Uñ xp̄s Mat. xiij. Tunc iuſti fulgebũt ſicut ſol in regno p̄ris eorũ. ¶ Quito habebũt agilitatẽ diſcurrẽtẽ q2 poſt reſurrectioneȝ habebit hõ corpus glorioſum ⁊ prõptũ ad ambulãdũ iuxta qḋ de raphaele angelo dicit̃ Tob. v. q̄ egreſſus Tobias inuenit iuuenẽ ſplẽdidum: ſtãtem precinctũ et quaſi paratũ ad ambulãdũ. ¶ Sexto habebũt ſubtilitatem penetrãtem: q2 homo poſt reſurrectionẽ in celeſti p̄ria habebit dotẽ ſubtilitatis ꝑ quã poterit alia corpa ſine eorũ ſciſſione ꝓ libito penetrare. ¶ Septimo habebũt impaſſibilitatem permanentẽ. Uñ p̄s. Nõ dabis ſctm̃ tuũ videre corruptionẽ. ¶ Unde quilibet btũs cum iſtis ſeptẽ dotib⁹ poteſt figurari ꝑ illud cãdelabrũ aureũ ſup quo erant ſeptẽ lucerne zach. iiij. Reqre dñica. iiij. xl. Euangelio xxv. pte tertia. ¶ Iſta cena fuit figurata ſub noie nuptiaꝝ ⁊ cene Apoc. xix. Ubi d2. Gaudeam⁹ ⁊ exultemus ⁊ dem⁹ glĩaȝ deo: q2 venerũt nuptie agni: et vxor eius p̄parauit ſe: ⁊ datũ eſt illi vt cooperiat ſe biſſino ſplendenti ⁊ cãdido ⁊ beati q̄ ad cenã nuptiaruȝ agni vocati ſunt. ¶ Ubi ſciendũ q̄ per illũ agnũ innocentẽ intelligit̃ xp̄s innocens. de quo Joan. j. Ecce agn⁹ dei ecce q̄ tol. pec. mũdi. Per vxorẽ ꝟo hui⁹ agni intelligit̃ quelibȝ aĩa fidelis quã xp̄s ſibi deſponſat in hoc mundo ꝑ gratiã ⁊ ipſam ducit in alio per glĩam. ¶ De illa ſponſa dicitur q̄ erat coopta biſſino ⁊c. per qḋ datur intelligi iuſtificatio ⁊ glĩa anime introducte vt ſpõſa i glĩa. Nã ſicut ibidẽ d2 biſſinũ ſunt iuſtificationes ſctõꝝ. Cum igitur ſic ſpõſa. i. glorioſa aĩa ad xp̄m intrat i celũ: cũ qua xp̄s facit ſpũales nuptias: inuitamur ad

cōgaudendū ꝛ deū deuotꝰ collaudādū. Propter qđ dr gaudeamus ꝛc. Vn̄ phil. iiij. Gaudete in dn̄o ſemꝑ iterū dico gaudete. Cur aūt fiant ille ſolēnes nuptie ſequit: qꝛ vxor eius ꝑparauit ſe. ſcȝ ꝑ opa bona. Ad quā ꝑparationē inuitamur. j. Reg. vij. Vbi dr. Preparate corda veſtra dn̄o ꝛ ſeruite illi ſoli ꝛ eruet vos de manu philiſtinorum. i. demoniorꝝ. Nam iuxta illud Eccli. ij. Qui timēt dn̄m preparabunt corda ſua ꝛ in cōſpectu illiꝰ ſanctificabūt animas ſuas. ¶ Allicere aūt nos dȝ qđ ſequit. beati q̄ ad cenā ꝛc. Nā q̄libet cōſiderās illā beatitudinē dȝ toto affectu appetere eā obtinere. Vt ſic ſit de numero iſtorū: de q̄bus dr. iij. Reg. x. Beati viri tui hi qui ſtant coram te ſemꝑ ꝛ audiūt ſapiētiā tuā. ¶ Sciēdū eſt aūt ꝙ ſicut deꝰ facit cenā electis in hoc mūdo ꝑ gratiā ꝛ in futuro ꝑ gloriā: ſic diabolus ꝑ oppoſitū facit pctōribꝰ cenā i hoc mūdo ꝑ culpā: ꝛ in futuro ꝑ penā. vȝ. ſ. in hoc mūdo ligat hoiem ꝑ pctm̄ vt poſtmodū eū interficiat per mortē eternalē iuxta qđ dicturꝰ eſt xp̄s pctōribꝰ i die iudicij Matt. xxv. Diſcedite a me maledicti in ignē eternū q̄ paratꝰ eſt diabolo et angelis eius. ¶ Hec cena poteſt figurari ꝑ illā cenā herodis: de qua ſentētialr dr Marci. vj. ꝙ cū herodes miſiſſet ac tenuiſſet Joānē ꝛ vinxiſſet eū in carcerē: ꝛ dies opportunꝰ accidiſſet: fecit natalis ſui cenā ꝑncipibꝰ ꝛ tribunis ꝛ ꝑmis galilee in qua cena cū ſaltaſſet filia herodiadis: miſſo ſpiculatore fecit decollari Jo. ¶ Vbi ſciēdū ꝙ ꝑ herodē q̄ interꝑtatur pellibꝰ gloriās intelligit diabolus q̄ gloriat in pctōribꝰ ſignificatis ꝑ pelles q̄ de mortuis aialibꝰ fiūt qꝛ pctōr dū eſt ſine gratia mortuꝰ ſpūalr dici pt. ¶ Jſte diabolꝰ qn̄ dies opportunꝰ accidit. quo ſ. peccatorē tētat dr facere cena ꝛc. i. mūdanis hominibꝰ: q̄ mūdꝰ ꝑ galileā q̄ interꝑtat rota ſignificat: qꝛ inſtar rote volubilis eſt nullā fixionē habens. Jn qua q̄dē cena filia herodiadis ſaltare dr: qꝛ in his ꝯuiuijs mūdanis ad q̄ allicit diabolus hoies ſiūt diſplicibilia deo ꝑpter q̄ multoties a deo puniunt. ¶ Aduerte tn̄ diligenter qualr diabolus ſe habeat in tētando hoiē vt ipm̄ ad mortē eternalē deducat. Nā dicit ꝙ miſit ꝛ tenuit ꝛc. Vbi ſciendū ꝙ per Joā. qui interꝑtatur in quo eſt gratia intelligitur quilibet fidelis xp̄ianus in quo dȝ eſſe gratia ſpūs ſan. ſȝ aūt homo inſtar Jo. deberet habere gratiam: tamen aliquādo herodes. i. diabolus volens ipm̄ ad ſe trahere. Primo mittat ad eū per malā cogitationē. Scđo tȝ ipm̄ ꝑ indebitā delectationem. Tertio ligat eū in carcerē ꝑ cōſenſum ꝛ adheſionē. Quarto decollat eū ꝑ eternā dānationē. Nā Jac. j. Vnuſq̄ſqȝ tentat a cōcupiſcētia ſua abſtractꝰ ꝛ illectꝰ. deinde cōcupiſcentia cū cōceperit parit peccatū: pctm̄ vo cū cōſummatū fuerit gn̄at mortē. hoc aūt cognoſcēs apoſtolꝰ dicit Eph. vj. Induite vos armaturam dei vt poſſitis ſtare aduerſus inſidias diaboli.

¶ Secunda pars.

Sequit. Et ceperūt oēs ſimul excuſare ꝛc. Vbi tangit humana ꝑuerſitas in renuēdo. qđ ꝓbat cōtēptꝰ deteſtādus Vbi ſciēdū ꝙ bonus nūciꝰ miſſus ab aliquo debet eſſe ſollicitꝰ in faciendo qđ ſibi cōmittitur ꝛ in reſpōſione portanda. Scđm hoc igitur hic duo poſſumus conſiderare. ſcȝ.

Inuitatorꝝ malitiā in reſpondendo.
Nuncij diligentiam in referendo.

¶ Quantū ad ꝑmū dicit. ꝛ ceperūt oēs ſimul excuſare. Vbi duo tāgit: ſcȝ.

Refutationē omniū generalem.
Allegationē cuiuſlibet ſpecialem.

¶ Quātū ad refutationē oiū gn̄alē di. Et ceperunt oēs ſimul excu. Jn q̄ ſm Greg. oſ̄dunt fuiſſe valde reprehēſibiles. Vn̄ dicit in omel. Ecce hō diues inuitat et pauꝑ occurrere faſtidit. ad dei iuitamur ꝯuiuiū ꝛ excuſamur. de talibus dr Prouer. iij. Stultorū excuſatio ignominia. ¶ Quātū ad allegationē cuiuſlibet ſpālē dr. Primꝰ dixit villā emi ꝛc. Vbi ſciēdū ꝙ ſȝ ſniam Jo. j. Can̄. ſua. ij. Oē qđ eſt in mūdo eſt cōcupiſcētia carnis ꝛ ꝯcupiſcentia oculorū ꝛ ſuperbia vite: ꝑ qđ dat intelligi ꝙ oia pctā generaliter reducūtur ad tria. ſ. ad luxuriā: auariciā ꝛ ſuperbiam. ꝛ oēs iſti excludūtur a cena dicta ſupius. per qđ datur intelligi ꝙ ad ipā nullus pctōr gn̄aliter poteſt venire. ſm

hoc igitur hic tria genera hominum tã-guntur.ſ.qui villam acquiſierat per qđ intelligitur pctm̃ ſupbie.q̃ boues eme-rat per qđ intelligit̃ peccatum auaricie qui vxorem duxerat:per quod intelligit̃ pctm̃ luxurie.¶ Quãtum ad p̃mũ gen⁹ ſcʒ.pctm̃ ſuperbie ſciendum eſt ꝙ talis ſuperbus poteſt figurari per Joſeph.de quo dicitur Geñ.xlvij. Emit igit̃ Joſeph omnem terram egypti:vendentibus ſin-gulis poſſeſſiones ſuas pre magnitudi-ne famis:ſubiecitqꝫ eã Pharaoni ꝛ cun-ctos populos eius a nouiſſimis termi-nis egypti vſqꝫ ad extremos fines eius. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ per Joſeph q̃ interp̃tat̃ acreſcẽs qui erat ꝓcurator Pharaonis qui interpretatur denudãs.virum intel ligitur quilibet ſuperbus et arrogans q̃ eſt procurator diaboli qui ſeducendo ho minem ipſum denudat cum ſuis tẽtatio nibus inducit hominem ad peccatũ.vñ homo expoliatur diuina gratia.Uñ tali dicitur Ezech.xvj.Denudabit te veſti-mẽtis tuis.ꝛ auferet vaſa decoris tue:et derelinquẽt te nudaʒ plenã ignominia. ¶ Jſte dr̃ emere oẽm terram egypti:qꝛ talis vult eſſe oẽs ſibi ſubiectos ꝛ oib⁹ dñari.Signãter aũt dr̃ ꝙ terrã egypti et cunctos populos ſubiecit pharaoni:qꝛ multoties accidit ꝙ ſupb⁹ facit malos hoĩes eſſe ſubiectos diabolo dũ eos ad opera mala inducit.¶ Quãtũ ad ſcđʒ ge nus.ſ.peccatũ auaricie ſciẽdũ eſt ꝙ ta-lis auarus põt figurari ꝑ mulierẽ ſama ritanã q̃ venerat ad hauriẽdũ aquã:cui dixit xp̃s Jo.iiij.quinqꝫ viros habuiſti. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ per mulierẽ venientem haurire aquã:intelligit̃ q̃libet auar⁹ tẽ-poralia deſiderãs per aquã deſignata:qꝛ ſicut aqua eſt labilis:ſic ꝛ tẽporalia.Jſte auarus inſtar mulieris dicit̃ habere q̃n qꝫ viros:q̃ñ omiſſo recto iudicio rõnis delectationeʒ quinqꝫ ſenſuum ſequitur vt illis regatur inſtar viri qui principa-liter hʒ regere domum.¶ Aduertat mi-ſer auarus q̃ oculos ꝛ alios ſenſus cor-poris ſtatuit declinare in terrã:ꝙ lʒ ve-lit regi iſtis quinqꝫ ſenſibus:tamen cum eis deficiet in ꝑlio ꝛ ab inimicis dedu-cet̃ captiu⁹.iuxta qđ figuratiue dr̃ Geñ. xiiij.ꝙ cũ quatuor reges pugnarẽt ꝯ q̃n qꝫ ipſos deuicerũt:ceperũtqꝫ loth ꝛ oẽʒ ſubſtãtiã eius.¶ Ubi ſciendũ ꝙ ꝑ quat-tuor reges intelligunt̃ demones:q̃ iõ de ſignant̃ ꝑ quaternariũ numerũ:qꝛ ſicut numerus quaternari⁹ numerãdo prius recedit a ternario:ſic demones iter oẽs creaturas p̃mo deuiauerũt a trinitate. Per q̃nqꝫ ꝟo reges intelligunt̃ quinqꝫ ſenſus dñantes in hoĩe ꝯtra aũt hoĩeʒ q̃ quinqꝫ ſenſib⁹ regit̃:pugnãt quatuor re-ges.i.demones:iõ ipʒ deuincũt:ꝛ inſtar loth ducũt ipſum captiuũ:dum ſequẽteʒ delectatiões ſenſuũ ipʒ illaqueãt ꝑ pec catũ tollũtqꝫ oẽm ſubſtãtiã eius:qꝛ tem-poralia q̃ fuerat auar⁹ dedit⁹ amittit dũ moritur:nec ei poſt mortem proderũt.iu xta illud Prouer.ij.Nõ ꝓderunt diuitie i die vltiõis.iuſticia aũt liberabit a mor te.¶ Quãtũ ad tertiũ genus.ſ.peccatũ luxurie:ſciẽdũ eſt ꝙ illa vxor.i.ſenſuali-tas ꝛ delectatio carnis allicit hoĩem ad ſui cõcupiſcentiã:vt oblit⁹ celeſtiũ dele ctationũ det ſe deſideriis carnis.qđ fuit figuratũ Judicũ.xiiij.Ubi ſnialiter dr̃ ꝙ cum Sãſon vidiſſet quãdam mulierẽ de filiabus philiſtiim:ait queſo vt eã mihi accipiatis vxorẽ:cui cum parentes ei⁹ dicerẽt ꝙ nõ acciperet vxoreʒ de filiab⁹ philiſtiim:dixit Sãſon ad patrẽ:hãc mi-hi accipite qꝛ placuit oculis meis:q̃ tã-dẽ accepit eã in vxorẽ.¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ Sanſonẽ q̃ interp̃tat̃ ſol fortis intelligi tur quilibet homo:cui inſtar ſolis dedit deus intellectũ ꝛ rationẽ vt clarius illu ſtretur.q̃ dʒ eſſe fortis in aggrediẽdo dif ficilia:ꝛ in ſuſtinendo ꝯtria.Per mulierẽ ꝟo intelligit̃ ſenſualitas:quã de⁹ cũ rõ-ne dedit ſociaʒ homini q̃ multoties ſuis blãditijs rõnẽ allicit vt ſequat̃ delitias carnis.ſʒ lʒ Sanſon ꝓhibeat̃ a parẽtib⁹ ne mulierẽ de filiab⁹ philiſtiim accipe-ret:tñ nõ acqeuit cõſilio eoꝝ.ſʒ ipam in vxorẽ accepit:qꝛ lʒ hõ multoties admo-neat̃ a deo ne ſenſualitatẽ ſequat̃:tñ ipʒ deſpiciẽs eã ſibi copulat in vxorẽ:dũ ſe-quẽs ei⁹ blãditias in carnalib⁹ deſide-riis delectat̃.Nõ aduertẽs illud p̃s.Di-miſit eos ſm̃ deſideria cordis eoꝝ.ibunt in adiuẽtionib⁹ ſuis.¶ Quãtũ ad ſecun-dum.ſ.nũcij diligẽtiã in referẽdo dicit. Et reuerſus ſeruus ꝛc.Ubi ſciẽdũ ꝙ ille

ſeru⁹.i.xp̄s quātū ad hūanitatē vl̄ angeli obſequētes nunciare dicūt p̄rīfamil̄.i.deo illa q̄ hic agunt nō quaſi deus ipſa ignoret q: nouit oīa: ſ; vt oſtēdat eo: di ligētia circa gen⁹ hūanū: et de ſalute oim ſollicitudo quos īducūt ad refectionem cene eterne. Vñ Tob.xij.dixit: angelus Raphael Tob. qñ orabas cum lachrymis. ego obtuli orationem tuam dño.

¶ Tertia pars.

Sequit. Tūc irat⁹ pr̄famil̄.rc. Ubi tāgit cōdigna ſeueritas in trāſferēdo. qđ pbat effect⁹ admirand⁹. Ubi ſciendū q̄ qñ aliq̄s inuitat ab aliq̄ magno dño ad aliqđ bonū pcipiēdū et ad ip̄; nō vult venire. q: doni ſibi oblati ſe reddidit idignū: merito d; illo puari. q: vō liberalitas dñi p̄p̄ maliciā renuētiū non diminuit. pueniēs ē vt ſua bona aliis cō municet acceptātib⁹ oblationē eis factā. Vñ Ambro. Quia ergo venire ſupbi renuūt: pauperes eligunt. In pte igit iſta in q̄ ſit mētio de trāſlatione cene iam dicte quinq; poſſumus conſiderare.ſ.
Regalem indignationem.
Localem expreſſionem.
Perſonalem diſtinctionem.
Precepti impletionem.
Dei miſerationem.

¶ Quātū ad p̄mū d̄t. Tūc irat⁹ rc. Ubi ſciēdū q̄ de⁹ ſignificatus p patrē familias. irat⁹ d; ꝯ renuētes venire ad cenā ſuā.i.p modū irati ſe h;: dū aliquid opat qđ faceret hō ſm Baſiliū. ſi de aliq̄ foret irat⁹. Vñ pſ. Irat⁹ ē furore dñs in pp̄lm ſuū et abominat⁹ eſt hereditatem ſuam.

¶ Quātū ad ſcđ;.ſ. localē expſſionē d̄t. Exi cito rc. Ubi ſciēdū q̄ p hoies exiſtētes in plateis et vicis ciuitatis: q̄ vocant ad cenā itelligūt publici peccatores: ad q̄s ſeru⁹ mittit vt eos inuitet ad penitētiā vt poſtmodū poſſint ad cenā feliciter puenire. ¶ De talib⁹ pctōrib⁹ cōquerēdo loquit dñs figuratiue hire.vij.d. Nōne vides quid iſti faciunt in ciuitatibus iuda et in plateis hieruſalē. filij colligūt ligna et patres ſuccēdūt ignē et mulieres conſpergūt adipē vt faciant placētes regine celi et dijs alienis et ad iracūdiā me prouocēt. ¶ Ubi ſciēdū q̄ per iſtos pctōres delinquētes in ciuitatib⁹ et plateis: intelligūt vt dictū ē pctōres publice delinqētes. Qui q̄liter delinquāt ſubdit: q: filij colligūt ligna rc. q: ſicut videm⁹ p experiētiā patres multotiēs īducūt filios ad peccādū ſicut p; in vſurarijs q̄ docēt filios vſuras facere: et ſic filij colligūt ligna dū cumulāt tēporalia. q̄ dicūt p̄res incēdere: dū ipſos ad ampli⁹ ꝯgregādū animāt. Mulieres vō adipē dicūt cōpgere et placētes facere: q: eorum vxores de pecunia male acq̄ſita lete viuūt et ſtudēt in delitijs corporis. ¶ Signāter aūt d; q̄ libāt regine celi et dijs alienis: q: in opib⁹ ſuis: diabolo ſuiūt et nō deo. ¶ Ad uertant tñ miſeri dicta ſequētes q̄d dicit dñs: vt me inq̄t ad iracūdiā puocarent. Nā ex eorū malis operib⁹ ꝯ eos iraſcitur dñs de ſuis malis operib⁹ grauiter punientur. iuxta illđ. Ro.ij. Scđm autē duriciā tuā et cor impenitēs theſaurizas tibi irā in die ire et reuelatiōis iuſti iudicij dei q̄ reddet vnicuiq; ſm opera ſua.

¶ Quantū ad tertiū. ſc; pſonalē diſtinctionē d̄t. Et paupes et debiles rc. Ubi ſciēdū q̄ p illa quatuor genera hoim intelligunt q̄tuor gñā pctōꝝ. Ubi ſciendū q̄ generaliter loquēdo homo poteſt dupliciter peccare: ſed pctō omiſſionis: et pctō cōmiſſionis. peccās pctō omiſſionis intelligitur p pauperes q: ſicut pauper nihil habet ita hō p peccatum omiſſionis nihil boni operat vt ſic dicat illđ pſ. Ego ſum paper et dolēs. Pctō autem cōmiſſionis pōt peccare tripliciter. vel ex paſſiōe vel ignorātia: vel ex certa malicia. peccans ex paſſione intelligitur p debiles. Nā ſicut debilis nō pōt reſiſtere fortiori ſic multotiēs accidit q̄ homo ex ſua fragilitate nō conat peccatis reſiſtere. ſed i ipſis ſuccūbit. Ut ſic de ipo dicatur illud Nee.iiij. Debilitata eſt fortitudo portātis et nos nō poterim⁹ edificare murū. peccās ex ignorantia ſignificatur p cecos. Nam ſicut cecus non videt corporaliter: ita multotiēs homo ex ignorantia ſue ſalutis: labit in peccatu; de quibus ſophonie.i. Ambulabūt vt ceci quia domino peccauerūt. Peccās vero ex certa ſciētia et malicia: intelligitur per claudos. Na; ſicut claudus videt ſe

claudicare: ⁊ tñ nō ſe rectificat: ſic m̄lto tiēs hō ex certa malicia deū offēdit: nec vult ſe dirigere ꝑ opa bona. Unde Ambro. claudi ſunt: q̄ rectos greſſus i opatiōe nō habēt. ¶ Lȝ aūt ꝑ illa q̄tuor gn̄a hoim intelligant vt dictū eſt illa q̄tuor gn̄a pctōꝝ: tñ de⁹ ex ſua mia eos inuitat vt cōuertent ad pniam ⁊ ſint pticeps cene ſue: et volens oēs hoies ſaluos fieri nullū quātū in ſe eſt excludit a gl'ia paradiſi. Un̄ Ambr. Inuitat āt paupes: debiles: cecos: ⁊ claudos: vt oſtēdat ꝙ īfirmitas pctōꝝ ꝑ miaȝ dei remittat. ¶ Quātū ad q̄rtū ſcȝ dicti impletionē dt. Et ait ſeru⁹ dn̄e ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ officiū bōi ſerui ē humilr̄ obedire ſuis dn̄is: iux̄ illud Coll'. iij. Serui obedite ꝑ oīa dn̄is carnalib⁹ nō ad oculū ſeruiētes q̄ſi hominibus placētes ſȝ in ſimplicitate cordis timentes dn̄m. Quia ꝟo illa celeſtis patria ad quā ſeruus vocauit hoies eſt magne capacitatis iuxta illud Jo. xiiij. In domo p̄ris mei māſiōes multe ſunt iō renūciat dn̄o ꝙ per illos qui inuitati fuerūt nō eſt repletus locus. d. ⁊ adhuc loc⁹ eſt. Iſte eſt locus de quo ſcti exiſtentes in patria dicere poſſunt illd̄ Geñ. xxviij. Apud vos eſt loc⁹ ſpacioſus ad manēdū. ¶ Quātū ad quintū. ſ. dei miſeratiōnē dicit. Et ait dn̄s ſeruo ⁊c. Ubi ſciēdum ꝙ per vias ꝑ quas homo vadit ad terminū ad quas ſeruus mittitur: intelligitur rectitudo viuēdi in operib⁹ bonis per quam homo vadit ad p̄riā. Per ſepes vero que diſcernunt terraȝ cultā ab iculta: ⁊ muniūt poſſeſſionē ne fruct⁹ ibi nati deuaſtantur a beſtijs. intelligūt hoies deſcernentes vitia a virtutib⁹ q̄ vitia dimittunt ⁊ exercent ſe in operib⁹ bonis ⁊ claudentes ſe intra clauſurā p̄ceptorum domini a demonibus eos tētare volētibus per ferales beſtias ſignificatis cuſtodiūt ſe illeſos. ¶ Signāter aūt dr̄ ꝙ cōpellūtur itrare: q̄ multotiēs accidit ꝙ hoies qui aliquādo fuerāt mūdo dediti: ꝑpt aliquas aduerſitates occurrentes ad ſe reducunt: ⁊ mundana deſpiciunt: ⁊ ad amorem dei ardentius cōuertunt vt ſic per hoc cōpelli dicant ſm Grego. in omel'. De talib⁹ verificat illud Act. xiiij. Per multas tribulatiōes oportet nos intrare regnum celorum.

¶ Quarta pars.

Sequit. Dico aūt vobꝫ ⁊c. vbi tangit iuſta eq̄tas in ſniando qđ ꝓbat aſſat⁹ metuēd⁹. Ubi ſciendū ꝙ ſȝ iuſtitiā ē valde dignū vt ſi hō inuitat ad aliqđ bonū ꝑcipiēdum: ⁊ ex negligētia vel malicia ipſuȝ reſpuit ꝙ ipo puet ⁊ alijs cōmunicet. Q̄ igit q̄ inuitati fuerāt noluerūt venire valde fuit cōueniēs ꝙ ꝓnarentur cōuiuio. Un̄ Gre. in omel'. Nemo ergo cōtēnat ne dum vocat⁹ excuſat cum voluerit intrare non valeat. nā aliq̄ñ qui renuūt q̄ñ poſtea vellēt itrare nō poſſunt. Hoc aūt fuit figuratū Mat. xxv. de decē virginib⁹ quinqꝫ prudentib⁹ et quinqꝫ fatuis. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ quiqꝫ prudētes q̄ parate erāt intelligit q̄libet qui quātū ad aiam rōnalē dirigit in operib⁹ bonis que directio dat itelligi ꝑ prudentiam: quātū vero ad corpus quinqꝫ ſenſus in honeſtate cōſeruat ꝓpter qđ ⁊ merent nomen virginis. Per quinqꝫ ꝟo fatuas que non erāt parate intelligit quilibet qui quantū ad aiam non hꝫ prudentiam: ꝗuis habeat continētiam corporalem ſignatam in nomine virginis. tñ paratus nō dicitur q̄ nō habet oleū gratie nec exemplarē conuerſationeȝ ꝑ opera deo grata: ſed ſi quid facit de genere bonorum hoc ſolum facit ꝓpter laudē humanā de quibus Mat. v. Amē dico vobis: receperunt mercedē ſuam. Nos ergo ſimus de quib⁹ dicitur Matth. xxv. Serue bone ⁊ fidelis intra i gaudiū domini tui. Ad quod gau. ⁊c.

¶ Dominica tertia poſt pētecoſtē. Euāgelium. xliiij.

Erant approꝑinquantes ad ieſum publicani ⁊ peccatores vt audirent illum. Luc. xv. Nos videm⁹ ꝑ experiētiā ꝙ q̄ñ aliq̄s īfirmat grauit ⁊ ſcit aliquē bonū ⁊ pium medicū potentem ipm̄ ſanare: ꝙ ſi ſit ſapiēs ꝓcurat poſſetenus eum habere: vt poſſit ſanitatē recipere. Uidemus etiam ꝙ q̄ñ ē aliquis diſcipulus ignorans aliquam ſcientiā: ⁊ nouit magiſtrū

ſapientē ꝛ famoſuꝫ:ſi ſit prudens:q̄rit ipſum cū diligentia:ꝛ inuentū audit cū reuerētia.ꝛ ipſi⁹ tꝫ documēta. ¶ Officiuꝫ aūt pij medici ē īfirmo ꝯpati ꝛ ſibi ſi pōt dare remedia ſanitatis. Officiū ēt boni magiſtri eſt diſcipulū inſtruere:ꝛ quātū pōt dirigere in ſciētia ꝟitatis. ¶ Si ꝟo contingeret ꝙ aliq̄s ex inuidia medico vł magiſtro detraheret:dꝫ ipm̄ modeſte corrigere:eū verbalr̄ ꝛ exēplarit̄ admonēdo. ¶ Qꝛ igit̄ dei fili⁹ in hunc mundū venit vt ſpiritualis medic⁹ hūani gn̄is ꝛ magiſter qđ q̄dē graui detinebat̄ infirmitate peccati:ꝛ viā veritatis vt inſci⁹ ignorabat:iō ad ipſū vt ad medicū ꝛ magiſtrū hoies debuerūt accedere vt ſanitatē reciperēt ꝛ doctrinaꝫ.q̄s ipē vt pi⁹ medic⁹ ꝛ bon⁹ magiſter ab īfirmitate curauit:ꝛ viā veritatis oſtēdit.Qꝛ ꝟo phariſei hypocrite ex inuidia xp̄i detrahebāt operibus:ipos exēplariter corrigit:vt inuidiā abijciāt:ꝛ detractionem dimittāt. Et hoc eſt qđ nobis inſinuat euāgelium hodiernum in quo tria innuuntur ſcꝫ.

Dulcor miſericordie in recipiēdo.
Rancor inuidie in detrahendo.
Splendor ſapientie in corrigendo.

¶ Primū ꝓbat affectabilitas conuerſationis.ſecundum ꝑuerſitas intētiōis tertium claritas eruditionis. Primū in prin.ſcđm ibi.Et murmurabāt phariſei ꝛc.tertiū ibi.Et ait ad iſtos parabolā ꝛc.

¶ Prima pars.

Quātū ad primum vbi tāgit ꝛc.qđ ꝓbat ꝛc. dicit.Erāt approꝑin.ꝛc.Ubi ſciēdū ꝙ qñ aliq̄s indigens ſcit aliquem potētē ſibi ſubuenire miſericordē ꝛ humilem: ſecurius pōt ad ipꝫ accedere ꝓ ſubſidio impetrādo.Scđm hoc igit̄ hic quatuor poſſumus conſiderare.ſcꝫ

Cetum indigentem.
Actum ꝓmerentem.
Terminum conuenientem.
Fructum recreātem.

¶ Quātū ad primum dicit.Publicani ꝛ pctōres.Ubi ſciēdum ꝙ quāto infirm⁹ grauius infirmat̄ plus eget medico.Qꝛ publicani ꝛ pctōres erāt īfirmi grauiter qꝛ pctm̄ eſt infirmitas ſpūalis aīe:iō medico indigebāt.Sciendū ē aūt ꝙ ꝑ publicanos itelligūt̄ peccatores publici. Nā publiccani dicebāt̄ hoies exercētes opa cōmunia ꝛ publica:vt colligere pedagia ꝛ hmōi.Per pctōres vero intelligunt̄ q̄cūq꜄ publice vel priuate peccāt ꝛ ſic oēs dici pn̄t pctōres:qꝛ ēt hō naſcitur cū peccato iuxͣ illud ps.Ec.eīm ī iniq̄ta.cōcept⁹ ſum ꝛ in pec.ꝯcepit me mr̄ mea.Propter qđ Ro.iij.oēs peccauerūt ꝛ egēt glia dei.Nā teſte Jo.j.cañ.j.Si dixerim⁹ ꝙ pctm̄ non habem⁹ ipſi nos ſeducim⁹ ꝛ veritas in nobis nō eſt ꝑ qđ Tob.xiij.Cōuertimini ẜ pctōres ꝛ facite iuſticiā corā deo credētes ꝙ faciet vobiſcū ſuā miaꝫ. ¶ Quātū ad ſcđꝫ.ſ.actū ꝓmerētē dt̄.Erāt appropinquātes.Ubi ſciēdū ꝙ lꝫ hoies hui⁹ mūdi ſint fragiles ꝛ ꝑ ꝯn̄s labāt̄ mlr̄otiēs in pctm̄ tñ deus pi⁹ ꝛ miſericors dat eis ſpē venie apiēs ſue miſericordie ſinū ſi volūt appropinquare ſibi ꝛ ipſuꝫ q̄rere diligēter.Ut igr̄ tur peccatores deo poſſint appropinq̄re ſecure:ꝯfortat eos beat⁹ Jac.in cañ. ſua.iiij.d.Appropīquate deo ꝛ appropinquabit vobis.Nā iuxta illđ ps. Prope eſt dn̄s oībus inuocātibus eū in ꝟitate. ¶ Hoc āt fuit figuratū Luc.xviij.vbi ſcr̄ ꝟbalr̄ ſtꝫ ꝙ cū xp̄s appropiquaſſet hierico cecus q̄dā mendicus ꝛ pauꝑ clamabat.d.Fili dđ miſerere mei:quē cū xp̄s iuſſiſſet adduci ad ſe īterrogauit ipꝫ q̄d vellet qđ ſibi faceret:q̄d dixit dn̄e vt videā:cui xp̄s miſert⁹ ſtatiꝫ reddidit viſū. ¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ iſtum cecum paupe rem ꝛ mēdicū intelligit̄ quilibet pctōr. Ut ſic merito dici poſſit đ ipo illđ Apo. iij.Tu es miſer:ꝛ miſerabilis:paup:cec⁹ ꝛ nud⁹.Nā miſer:qꝛ ſub ſeruitute diaboli paup:qꝛ priuatus diuitūs celeſtis p̄rie.cec⁹:qꝛ īfect⁹ vitūs.nud⁹ qꝛ amiſit dona gratuita.Lꝫ āt ſic ſit:tñ qñ xp̄s appropinquat hierico.i.ī hūc mūdū:qꝛ in tpe luna q̄ ſignificat defectū nec ī ipo ī ſtar lune ſtabilitas reperit̄:dꝫ ipm̄ iſtar ceci cū deuotiōe inuocare ꝛ dicere ieſu fili dauid miſerere mei.Ut ſic ī ieſu ſaluatore cogſcat diuinitatē.ī filio ꝟo dauid ei⁹ humanitatē:in miſcđia ꝟo quā petit ſuā neceſſitatē. ¶ Sic aūt clamātē anteq̄ ipꝫ illuminaret iuſſit duci ad

ſe:q2 niſi peccator ꝑueniat diuina gr̃a:
ad pniam ſuis virib⁹ nō pōt venire:nec
peccati remiſſionē habere:qđ cogſcēs.
hier.d.Thre.v.Cōuerte nos dñe ad te
⁊ ꝯuertemur. Sic āt adductū ad ſe ꝑ ſuā
gratiā interrogat nō tanq̄ neſciēs:ſʒ cō
ſenſum pctōris habere volēs:q̇d vis vt
faciā tibi:q̇ inſtar ceci nō dʒ petere diui
tias ⁊c.ſʒ abſolutionem culpe ⁊ illuſtra
tionē gr̃e.d.dñe vt videaʒ lumē qđ ſi de
uote poſtulet chriſt⁹ ipſum illuminat vt
ſic peccator dicere poſſit illđ Jo.ix.Unū
ſcio q2 cū eſſem cec⁹ mō video. ¶ Quā-
tum ad tertiū.ſ.terminū cōuenientē đt
ad ieſuʒ.Ubi ſciendū ꝙ ieſus fuit cōue
niens termin⁹ ad quē peccatores debēt
accedere.Unde pſ.Accedite ad eū ⁊ il-
luminamini ⁊ facies veſtre nō cōfundē
tur Nā qñ cecatus ꝑ peccatū accedit ad
ipſum:eum illumnat gratiā cōferendo
ꝓpter qđ facies ei⁹ nō đʒ cōfundi q2 ob
tinet qđ humiliter poſtulat.Nā iuxta il-
lud pſ.Ipſe eſt q̇ ꝓpi.olbus iniq.nr̃is:
⁊ q̇ ſanat oēs īfirmitates nr̃as. ¶ Quātū
ad quartū ſcʒ fructū recreātē đt.vt audi
rēt illū.Ubi ſciēdū ꝙ publicani ⁊ pecca
tores non ſolū appropinquabāt ad xp̄m
vt a ſuis īfirmitatibus curarētur:ſʒ ēt
vt iſtruerent in via veritatis:vt ſic poſſēt
mētaliter recreari.q2 Deutero.viij.Nō
in ſolo pane viuit homo ſed in oī verbo
qđ procedit de ore dei.Ad iſtam auditio
nem ⁊ inſtructionem ipſe nos inuitat ꝑ
pſalmiſtam.d.Uenite filij au.me.ti.dñi
docebo vos.Nam Deutero.xxxiij.Qui
appropinquant pedibus eius:accipiēt
de doctrina eius.

¶ Secunda pars.

Sequit.Et murmurabāt pha-
ri.⁊c.Ubi inuit rācor īuidie ī
detrahēdo.qđ probat ꝑuerſi
tas intētionis.Ubi ſciendū
ꝙ phariſei ꝑuerſaʒ intentio
nē habētes detrahebāt opib⁹ xp̄i viden
tes ꝙ ipſe non repellebat publicanos ⁊
peccatores ad ſe veniētes ſʒ benigne ⁊
familiariter ſtabat cū illis.Sedʒ hʒ igit
hic duo poſſumus conſiderare.videlʒ.
Expreſſionē inuide reprehenſionis.
Allegationem iniuſte rationis.
¶ Quantū ad p̄mū dicit.Et murmura-
bant ⁊c.Ubi ſciendū ꝙ ꝯſuetudo inuido
rum eſt bonis detrahere ⁊ ipſos pati nō
poſſe.iuxta illud Chryſ.in quodā ſmōe
zelāt inquit.māſuetū inuidi:modeſtum
ſupbi:pbū improbi:mitē tumidi:vnica
emulatiōe laceſſunt.Q2 igitur phariſei
erant inuidi:iō murmurabāt de xp̄o.Ut
ſic de ipſis dici potuerit illud Judi.viij.
Improperiū murmuratiōis ſue ꝯ dñm
protulerūt:qñ de ſuis opib⁹ murmura-
bāt.¶ Uñ poſſunt nobis figurari ꝑ illū
ingratū populū iudaicū de quo Exo.xv.
murmurauit popul⁹ ꝯ Moy.Nam per
Moy.q̇ aſſumpt⁹ ab aquis đr:q̇ extraxit
populū de egypto intelligit xp̄s q̇ ele-
uat⁹ erat ab appetitu mūdanoꝝ cupidi
nū ſignificatarū ꝑ aq̄s:q̇ gen⁹ humanū
eduxit de tenebris pctōꝝ:ꝯ quē phariſei
murmurabāt ſignificati ꝑ ingratū popu
lum:quos tū dñs rephendit.d.Numeri
xiiij.Uſquequo multitudo hec peſſima
murmurat ꝯ me.q.d.murmurare nō de
bēt:ſʒ poti⁹ mea opa ꝯmēdare.¶ Unde
ſciēdū ꝙ inuenio ī ſcriptura ꝙ ꝓpt mur
muratiōnē hō grauiter punit.Nam.
Inficitur culpa deformante.
Affligitur pene affligente.
Excluditur a gloria quietante.
¶ Primo inficit culpa deformante.hoc
autem fuit figuratū Numeri.xij.vbi ſen
tentialr đr ꝙ cū maria ſoror Moy.mur
muraſſet cōtra ipm:deus eā reprehen-
dit.d.quare nō timuiſti detrahere ſeruo
meo Moy.⁊ cum reprehenſiōe etiaʒ eā
puniuit:q2 facta eſt leproſa.Unde ibidē
dicitur.Ecce maria apparuit candēs le
pra ſicut nix.¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ Moy.
ſeruū dñi intelligit xp̄s:qui inquantum
homo ſeruus dici poteſt q2 iuxta illud
Phil.ij.ſemetipm exinaniuit formā ſer
ui accipiēs in ſimilitudinem hominū fa
ctus ⁊ habitu inuētus vt homo.Per ma
riam vero ſororē Moy.intelligi pōt q̄lꝫ
bet hō q̇ ſoror xp̄i dici pōt tū ꝓpter con
formitatē nature quā hʒ cū xp̄o ꝗtū ad
naturā humanā ꝓpter quā đr frater nr̄.
vt ſic dicat illđ Gen.xxxvij.Frater eſt et
caro nr̄a eſt tū ꝓpter ꝯformitatē in vita
quā dʒ hr̃e cū xp̄o.iuxta illud qđ ipſe di-
cit Mat.xij.Quicunqꝫ fecerit volūtatē
patris mei qui in celis eſt.hic pr̄ ⁊ mat

frater ⁊ ſoror eſt. ¶ Licet autē hō poſſit dici ſoror xpi: ⁊ ꝑ cōſequēs deberet ipm diligere: tñ mlti ſunt q inſtar marie ſibi detrahūt ꝟbis ⁊ opibus ſuis. tñ aduertant qd accidit marie murmurāti: qr apparuit cādēs lepra ſicut nix. Sic reuera accidit detractorib⁹: qr anime ipoꝝ inficiuntur pcti macula deformāte. Nō eñ tātā deformitatē facit lepra in corpore: quātā pctm in aia paccatoris. Ut de ipo dici poſſit illd Paral. xxvj. Orta ē lepra in fronte ei⁹. Per frōtem q eſt pulchrior pars corpis itelligit aia q eſt pulchrior ⁊ nobilior pars hois. In illa igit fronte id eſt aia lepra oriri dr: qñ ppt pctm detractiōis inficit aia murmurātis. ¶ Secūdo ppter pctm detractiōis affligit pena cruciāte. quod fuit figuratū numeri xxj. Ubi ſnialiter dr ꝙ cum ppls iſraeliticꝰ iret ꝑ deſertū ⁊ murmuraſſet ⁊ locutus fuiſſet ꝯ dñm ꝙ irat⁹ dñs immiſit in pplm ignitos ſerpētes qui mordebāt ⁊ vulnerabāt: ex quoꝝ morſib⁹ mlti moriebantur. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ pplm iſraeliticum euntē ꝑ deſertum intelligūt hoies huius mūdi: q in hoc mundo ſignificato per deſertū qr deſertū eſt locus qui ab hoibus deſerit: ⁊ iſte mūd⁹ hꝫ ab hominibus deſeri saltē ꝑ mortē: dicūt iter pagere ꝙdiu ſunt viatores: qr iuxta illud Hebre. xiij. Nō habem⁹ hic manētē ciuitatem ſed futurā inquirim⁹. In illo autē itinere murmurare dicūtur ꝯ dñm quādo vel ipꝫ blaſphemāt ꝟbis: vel ſibi opibus cōtradicūt: ꝯtra illud phil. ij. Omnia aūt facite ſine murmuratiōib⁹ ⁊ heſitatiōibus vt ſitis ſine querela ⁊ ſimplices ſicut filij dei. ¶ Sꝫ aduertant detractores peſſimi qd pplo mumurāti accidit. Nam deū ꝯcitauerunt ꝯ ſe ppter qd iuſte fuit eis irat⁹: ſic reuera cōtra detractores iuſte iraſcit dñs. Ut ſic de ipo dicat illd Eſa. v. ideo irat⁹ eſt furor dñi in pplo ſuo ⁊ extendit manum ſuā ſup euꝫ Qualr aūt ira pplm murmurātem ꝑcuſſerit ſeqt ꝙ miſit ſerpētes ignitos: quorum morſib⁹ hoies moriebant. Ubi ſciēdum ꝙ ꝑ illos ſerpētes intelligunt diaboli: quos de⁹ ꝑmittit ſuis tētatiōibus velut quibuſdā aculeis pūgere hoies: ⁊ ipos trahētes ad ꝯſenſū vulnerare. De tractores igitur dicūt interfici ab ignitis ſerpētib⁹. i. a demonib⁹: dū ſuggeſtionib⁹ eoꝝ ꝯſentiūt de aliis murmurādo. Qd periculū nos docet vitare apls. j. Corinth. x. Neqꝫ tētetis deū ſicut qdam eoꝝ tētauerūt ⁊ a ſerpētib⁹ perierūt: neqꝫ murmuraueritis ſicut qdā eoꝝ murmurauerūt ⁊ pierūt ab exterminatore. ¶ Tertio ppt pctm detractiōis excludunt a glia qetāte. Et hoc fuit figuratū Nūeri. xiiij. vbi ſnialr dr ꝙ cū filij iſrael murmuraſſent de terra ꝑmiſſiōis quaꝫ de⁹ ſe daturū repromiſit: irat⁹ dñs dixit ꝙ hōs q murmurauerāt neqꝫ obedierāt voci ſue nō viderēt terrā quā ꝑmiſerat patrib⁹ eoꝝ. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ terrā ꝑmiſſiōis intelligit celeſtis patria: quam de⁹ ꝑmiſit ſe daturū faciētib⁹ opa bona. iuxt qd figuratiue dixit dñs Exo. iij. Deſcendit vt liberarē pplm meū de manibus egyptioꝝ ⁊ educerē de terra illa in terrā bonā ⁊ ſpacioſam: terrā q fluit lacte ⁊ melle. Nā dei filius de ſinu patris deſcēdit in mundū qñ naturā aſſumpſit hūanā: vt de manib⁹ egyptioꝝ. i. de ſeruitute demonū liberaret gen⁹ hūanū: ⁊ ipꝫ induceret ad celeſtē patriā ſignificatā ꝑ terrā ſpacioſaꝫ ⁊c. Hec ē terra de q ps. Portio mea dñe ſit in terra viuētiū. ¶ Uide tñ qui ipſa priuāt qr oēs q murmurauerūt de deo ⁊ terra mēdaciter: ſic reuera q deo detrahūt ⁊ hoib⁹ celeſti patria puāt. Qr igit tm dānū ppter pctm detractiōis hoies aſſequunt: iō admonētur vt ipm vitent. Sapie. j. vbi dr. Cuſtodite ergo vos a murmuratiōe q nihil ꝓdeſt: ⁊ a detractiōe parcite ligue qm obſcurus ſmo in vacuū nō ibit: os autē qd mentit occidit aiam. ¶ Quātū ad ſcdm ſcꝫ allagationē iniuſte rōnis dt. dicētes qr hic pctōres recipit ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ ratio quā iſti allegabāt cōtra xpm de recipiēdo peccatores iniuſta erat: imo magis arguere debebāt oppoſitū: qr tales xps vocare venerat ad penitētiā: tanꝙ ei⁹ miſericordia indigētes. iuxta qd eis detrahētib⁹ dixit Matt. ix. Nō eſt opus valētib⁹ medic⁹: ſꝫ male habētib⁹. Euntes aūt diſcite qd eſt miſericordiā volo ⁊ nō ſacrificium: nō eñ veni vocare iuſtos ſed peccatores. ¶ Tertia pars.

S Equit. Ait ad illos parabolã ꝛc. Ubi innuit ſplēdoꝛ ſapiē tie in coꝛrigēdo: qḋ ꝓbat claritas eruditiōis. Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s videns phariſeos maligne loqui ꝛ cōtra ſe murmurare: nō increpat eos acriter ne videat̃ eos abijcere ſ; inſtar pij p̄ris: et ſapiētis magiſtri eos dulciter coꝛrigit: ꝛ veraciter iſtruit: oſtendēs ꝙ d; pctōꝛes recipere. ¶ Sciēdum eſt aūt ꝙ hō in p̄ma ſua cōditione fuit factus a deo inocēs ꝛ ſine pctō: ꝛ ſic pōt ſignificari ꝑ ouē aīal innocēs ꝛ māſuetū. Fuit etiā creat⁹ ad dei imaginē. iuxta illḋ Gen̄.j. Creauit deus hoīe; ad imaginē ꝛ ſimilitudinē ſuā. ꝛ ſic pōt ſignificari ꝑ drachmā in q̄ eſt imago regis iꝑſſa: ſed l; ſic creat⁹ fuerit inocēs ꝛ ad dei imaginē tn̄ ꝓpter pcm̄ amiſit inocētiā ꝛ fuit imago deformata ꝛ ſic fuit ouis ꝛ drachma ꝑdita. Scḋ; hoc igit̃ hic duo poſſum⁹ cōſiderare. Nā p̄mo adducit parabolā ouis ꝑdite ſignificātis innocētie ammiſſionē. Scḋo drachme ꝑdite ſignificantis imaginis deformitatē. ¶ Quātum ad primum dicit. Et ait ad illos ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ circa illā primam parabolam octo poſſumus cōſiderare ſc;:
Rationalis creature conditionem.
Hominis per culpam preuaricationem.
Dei filij incarnationem.
Diligentem inquiſitionem.
Affligentem paſſionem.
Celeſtis ianue apertionem.
Conciuium exultationem.
Parabole applicationem.

¶ Quātum ad p̄mū dicit. Et ait ad illos ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ illas cētu; oues intelligit̃ tota itellectualis creatura angeli. ſ. ꝛ hoīes q̄s de⁹ iſtar ouiū creauit innocētes ꝛ puros. q̄ iō cētū dicuntur ſm Greg. ad deſignandū ꝑfectionē ipoꝝ. vn̄ ad ꝯmēdationē iſti⁹ paſtoꝛis poſſidētes tot oues dicit Ambꝛo Diues paſtoꝛ cuius oēs oues nos cēteſima poꝛtio ſum⁹. ¶ Iſte oues pn̄t figurari ꝑ oues ſalomonis: de q̄b⁹ dicit Eccl̄s.ij. Poſſedi ſuos ꝛ ancillas: mltāq; familiā habui: armēta quoq; boū ꝛ magnos ouiū greges vltra oēs q̄ fuerunt an̄ me in hieruſalem. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ ſalomonē regē pacificū intelligit̃ xp̄s q̄ nos pacificauit cum deo ille d; poſſediſſe ſeruos ꝛ ancillas ꝛ multā familiā: q2 oīs creatura coꝛporalis tā coꝛruptibilis q̄ icoꝛruptibilis eſt ſue ditiōi ſubiecta. armēta quoq; ꝛ magnos ouiū greges: q2 tā ſenſibilis creatura ꝛ rōnalis ſignificata ꝑ armenta q̄ oīs intellectualis: vt ſunt āgeli ꝛ hoīes ſancti ſignificati ꝑ oues ſunt gn̄aliter ei ad nutū ſubiecta. ¶ Quātū ad hoīs per culpam p̄uaricationē dicit: ꝛ ſi ꝑdiderit vnam ex illis. Ubi ſciēdum ꝙ licet de⁹ naturam intellectualē perfectam inſtar ouium creauerit, tamē de perfecto ꝛ cōpleto numero ꝯgregatiōis: ouis vna diſceſſit: quādo gen⁹ humanum in primis parentibus peccauit. Vn̄ hiere.l. Oēs nos quaſi oues errauimus: vnuſquiſq; in viā ſuā declinauit. Quod cognoſcēs p̄s. et appetens ad paſtoꝛem reuerti. d. Erraui ſicut ouis q̄ perijt quere ſeruum tuum dn̄e q2 mādata tua nō ſum oblit⁹ Quo reducto dicit beat⁹. Pe. nos ꝯfoꝛtādo. i. Can̄. ſua. ij. Eratis em̄ aliq̄n ſicut oues errātes: ſed cōuerſi eſtis nunc ad paſtoꝛē ꝛ ep̄m aīarum veſtrarū. ¶ Quātum ad dei filij incarnationē dicit. Nōne dimittit. xcix. in deſerto ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ per deſertum intelligit̃ celu; empyreū: qḋ tunc deſerum fuit: quando homo peccando ipſum deſeruit: non ꝙ adhuc in eo fuiſſet pꝛeſentialiter: ſed quia fuit eo pꝛiuatus ad qḋ fuerat oꝛdinatus ꝛ ibi dimiſit choꝛum ſanctoꝝ angeloꝝ: per. xcix. oues ſpiritualiter deſignatu;. ¶ Sic autem dimiſſis venit ad hominē qui perierat vt ipſum quereret ꝛ ad gregem reduceret qn̄ venit in mūdū de virgine factus hō. Unde dicit Ioā. xvj. Exiui a patre ꝛ veni in mūdū. Nā Luc. xix. Fili⁹ hoīs venit q̄rere: ꝛ ſaluum facere qḋ pierat. ¶ Cōſidera igit̃ o fidelis aīa benignitatē dei. Nā in pꝛia creatiōe mūdi homo fugit deū q̄ incurrerat moꝛte; ꝓpter qḋ dixit adam Gen̄. iij. Vocē tua; dn̄e audiui in paradiſo ꝛ timui eo ꝙ nudus eſſem ꝛ abſcōdi me. In ei⁹ v̄o reparatione de⁹ ad hominē venit vt det ſibi vitā. iuxta qḋ ipſe dicit Io. x. Ego veni vt vitam habeāt: et vt abūdantius habeant. ¶ Iſte aductus poteſt figurari ꝑ

aduentu arce dñi in caſtra. de quo dr. j. Re. iiij. Cognouerūt philiſtij q arca dñi veniſſet: timuerūtq dicētes venit de⁹ in caſtra: et ingemuerūt. d. ve nobis. ¶ Ubi ſciēdū q per arcā dñi intelligit xp̄s qui quātū ad hūanitatē arca fuit precioſiſſimi theſauri. ſcz diuinitatis. Per caſtra vero intelligit hic mūd⁹. qñ igit dei fili⁹ aſſumpſit naturā hūanā: tūc arca in caſtra dr veniſſe. Per philiſtijm q interp̄tant ceciderūt: intelligunt demones q ꝓpter pctm̄ ſuperbie ceciderūt de celo. Iſti igit videntes q xp̄s venerat in mūdū ceperūt timere videntes q p ipſi⁹ aduētū minuebat eorū potentia: et ad grauiora ſupplicia parabant et ſic dicere: ve nobis. vñ Mat. viij. Quid nobis et tibi ieſu fili dei veniſti añ tp̄s torquere nos. ¶ Quātū ad quartū. ſ. diligētē inqſitionē dicit: donec inueniat illā. Ubi ſciēdū q dei fili⁹ cū magna diligētia naturam hūanā ſignificatā p ouē pditā: qſiui: donec ipſaz inuenit nec p hoc q illa pdita fuit ſm Cirillū fuerat alijs remanētib⁹ indignat⁹ in aliq qr hec ouis de grege receſſerat: ſed miſert⁹ pdite: vt numerū ouiū integraret pfectū eā gregi q remāſerat: adunauit. Inuēto autē hoīe pdito poterat xp̄s dicere nature angelice illō Luc. xv. Frater tu⁹ hic mortu⁹ erat et reuixit: perierat: et inuent⁹ eſt. Inuenit aūt eū in terra deſerta: qr deſertū a grā i loco horroris qr deturpatū a culpa: et vaſte ſolitudinis: qr diſperſuz ad opa vitioſa. ¶ Xp̄s igit ſic diligenter q̄rens ouē pditā. i. hominē poteſt figurari p Ioſeph qui dixit Geñ. xxvij. dū eſſet in agro interroganti qd q̄reret fratres meos q̄ro. ¶ Ubi ſciēdū q per ioſeph q fili⁹ accreſcēs et decor⁹ aſpectu dict⁹ eſt: intelligit xp̄s qui ideo accreſcēs dici potuit quia eius hūanitas fuit diuinitati coniūcta decorus vero aſpectu: qr pur⁹ et innocens et exemplar gratioſus. Iſte dicit in agro fuiſſe quādo fuit corporaliter in hoc mūdo: cui ſi fiat queſtio quid querat: reſpōdet fratres meos. i. hoīes ad mei ſimilitudinē creatos quero. ¶ Quantū ad q̄ntum. ſ. affligentem paſſionem dicit. et cū inuenerit illam etc. Ubi ſciendū q xp̄s inuenta oue pdita non pcutit ipſaz ſm Greg. ſed clementer eā ſuſtētat. Uñ ſciendū q p humeros in quos dei fili⁹ ouem portat: intelligit ei⁹ paſſio quā ſuſtinuit p redemptione hūani gn̄s. in qua ſcdm Greg. pctā noſtra portauit. Et hoc eſt qd fuerat pphetatū p Eſa. Eſa. xliij. di. vere lāguores nr̄os ipſe portauit et dolores noſtros ipſe tulit Qd cōpletū cōſpiciēs beat⁹ Pet. dicit. j. Cañ. ſua. ij. Pctā nr̄a ip̄e ptulit in corpore ſuo ſup lignum: vt pctis mortui iuſticie viuam⁹ cui⁹ liuore ſanati eſtis. ¶ Dicit aūt poſuiſſe ouē ſup humeros gaudēs: quia licet paſſio ei⁹ penalis ſenſualitati fuerit quare dicit Matth. xxvj. triſtis eſt aīa mea vſq ad mortē. tamē fuit voluntaria quātum ad animam. Unde dicit Ioan. x. Poteſtatem habeo ponendi animam meā et poteſtatē habeo iterū ſumēdi eam. ¶ Xp̄s igit in paſſiōe portās noſtra delicta pōt figurari per ſamaritanū de quo ſentētia lit dr et parabolice Lu. x. q cū inueniſſet hoiem in latronib⁹ expoliatū et vulneratū appropiās ligauit vulnera ei⁹ infundēs oleū et vinū et impoſuit illū in iumētū ſuū et duxit in ſtabulum p quo dedit duos denarios. ¶ Ubi ſciēdū q p ſamaritanū qui interpretat cuſtos: intelligit xp̄s cuſtos hūani generis. De quo p̄s. Niſi dñs cuſtodierit ciuitatē fruſtra etc. Per hominē vero expoliatū et vulneratū intelligit totū gen⁹ hūanū: qd in p̄mis parētib⁹ fuit expoliatū gratuitis i et naturalib⁹ vulneratū: huic appropinquās dei filius in iumentū ſuū populū poſuit quādo ſup lignū crucis pctā noſtra portauit. Infudit aūt vinū et oleū: quādo in paſſiōe fuit mīa et iuſticia. duxit i ſtabulū idest ad cōgregationē fidei et vnitatis ecclīe. que ſtabulū reſpectu celeſtis patrie que aula dei dicit: dici poteſt: ꝓpter deſideria carnis q ipſum multotiēs ad indebita inclinant. Dicitur aūt dediſſe duos denarios: quia p̄ciū redēptionis noſtre fuit xp̄s. qui ſeipſuz dedit quātū ad corp⁹ et aīam et ſic deo p̄ri recōciliauit hoīez q ab ip̄o receſſerat per pctm̄. ¶ Quātū ad ſextū. ſ. celeſtis ianue apertiōez dt et veniēs domū. Ubi ſciēdū ſm Gre. q p illā domū itelligit celeſtẕ p̄ria ad quā xp̄s intrauit in die aſcēſiōis ſecū

ducēs aīas ſanctoꝝ oīm q̄ añ ei⁹ paſſionē detinebāt in limbo. Ut ſic verificatū fuerit illō Zach.ij. Aſcēdit eīn pādens iter añ eos. ¶ hec dom⁹ pōt figurari p domū quā ſimiliter ðt ſe vidiſſe ezechiel in ſpū Eze.xliij. maieſtas inq̄t dñi ingreſſa eſt tēplū p viā porte q̄ reſpicit ad orientē ⁊ ecce repleta erat glīa domus dñi. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p illā domū ſiue tēplū intelligit vt dictū eſt celeſtis pr̄ia q̄ eſt habitatio oīm ſāctoꝝ. Per maieſtatē vo dñi intelligit xp̄s: q̄ maieſtas dei dici pōt: q2 eſt fili⁹ dei ⁊ ei⁹ ſimilitudo eterna. Iſta dicit ingreſſa tēplū p viā porte ad orientem: qñ xp̄s in die aſcenſiōis de monte oliueti qui nobis eſt ad orientē ſitus in celum aſcendit ⁊ tunc repleta eſt domus gloria dñi: q2 tūc celeſtis patria xp̄i p̄ſentia ⁊ ſanctorū fuit glorioſiſſime adornata. Ut ſic dici potuerit illud p̄s. Gloria ⁊ diuitie in domo ei⁹. ¶ Quātū ad ſeptimū: ſcʒ cōciuium: exultationē dicit. cōuocat amicos ſuos. i. angeloꝝ choros: qui ſm Greg. amici dei dicunt quia eius voluntatē faciunt: ⁊ vicini: q2 ip̄m clare cōtemplātur. Iſti ſunt amici de q̄bus p̄s. Nimis honorati ſunt amici tui deus ⁊c. ¶ Quātum ad octauū ſcʒ parabole applicationem dicit. dico vobis ꝙ gaudiū ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s applicādo ad ꝓpoſitum iſtā parabolā intendit talē rationē. Quilibet homo debet gaudere ⁊ nō murmurare de illo de quo ſācti angeli gaudent qui nō poſſunt errare ſed ipſi gaudent de peccatoribus quādo cōuertuntur ad penitētiā: ergo ⁊ vos debetis gaudere ⁊ nō murmurare ſi peccatores ad penitētiā conuertunt ſed ex eo ꝙ ipſos recipio cōuertunt ad penitentiā: ergo murmurare non debetis ſi recipio pctōres ⁊ non ſolum angeli gaudent de cōuerſione ſed etiā ſup vno pctōre penitentiā agente magis q̄ ſup. xcix. iuſtis qui nō egent penitentiā. q2 in reparādo hominē deus factus eſt hō ⁊ factus eſt homo deus qđ quidem ſm Greg. Maximum gaudiū quādo ſcti in patria vidēt humanitatē ſic mirabilr̄ diuinitati cōiunctam. nō autē ꝓpter permanētiā angelorum ipſorū naturā aſſumpſit vt tm̄ natura angelica fuerit ſublimata. Unde Heb.ij. Nuſq̄ eīn angelos apprehendit ſed ſemen abrae apphendit. ¶ Quātum ad ſcdm̄ ſcʒ pabola drachme pdite ſignificātis imaginis deformitatē dicit. Aut que mulier ⁊c. Ubi ſciēdū ſm Cirii. ꝙ p pcedētē parabolā in qua hūanū gen⁹ dicebat ouis erratica: dicebamur nos fore creaturā ſubſtātialis dei q̄ fecit nos ⁊ nō ipi nos cui⁹ paſcue oues ſum⁹ ſubiungit aūt ſcda parabola a q̄ hūanū genus ꝯparat drachme q̄ petiit: p quā nos oſdit ad imaginē regiā factos. i. ſummi dei vt ex hoc detur intelligi qualiter illa imago deformat. ¶ Sciendum eſt autem ꝙ circa iſtaʒ parabolā de drachma quinq̄ poſſumus conſiderare ſcʒ

Nature rationalis dignitatē in eſſendo.
Hominis malignitatem in offendendo
Chriſti benignitatem in reducendo.
Collegij ſocietatem in cōgaudendo.
Dicti claritatem in applicando.

¶ Quātū ad p̄mū dicit. aut q̄ mulier ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ p iſtā mulierē ſm Glo. intelligit dei ſapiētia. i. dei filius q̄ eſt dei virt⁹ ⁊ ſapiētia. Un̄ Greg. Qui ſignificat per paſtorē ipſe p mulierem ipe eīn de⁹ ipſe ⁊ dei ſapiētia. Ubi ſciendū ꝙ ſapiētia dei ꝓpter tria pōt mulier appellari. Nam inſtar mulieris habet

Formoſitatem gratioſam.
Ubertatem copioſam.
Pietatem viſceroſam.

¶ Per primā allicit cōtemplātes. Per ſcdʒ reficit operātes. Per tertiū colligit penitētes. ¶ Prio ſapiētia dei inſtar mulieris hʒ formoſitatē grōſaʒ p quā allicit cōtēplātes. iuxta qđ ipa dicit Eccli. xxiiij. Ego mr̄ pulchre dilectiōis timoris ⁊ magnitudis ⁊ ſancte ſpei: i. me oīs grā vie ⁊ veritatis in me oīs ſpes vite ⁊ virtutis. Ut ſic poſſit figurari p rachelē: de qua Geñ. xxix. Erat rachel decora facie ⁊ venuſto aſpectu. Naʒ p Rachelem quā dilexit Jacob decoraʒ ⁊c. intelligit dei ſapiētia: in qua eſt oīs pulchritudo cuiſcūq̄ coloris: hāc inſtar Jacob debet quilibet vir contemplatiu⁹ diligere ale ctus pulchritudine tā decora. ¶ Dicat igitur vir cōtēplatiuus illō Sapiē. viij. Hac amaui ⁊ exquiſiui eam a iuuentute mea ⁊ q̄ſiui ſponſam eā mihi aſſumere

ꝛ amator factus ſuȝ forme illiꝰ. ¶ Scḋo
ſapientia dei inſtar mulieris hȝ vberta
tē copioſaȝ ꝑ quā reficit operātes iuẍ il
lud Eccli. xxiiij. Ego quaſi vitis fructifi
caui ſuauitatē odorȝ ꝛ flores mei fructꝰ
honoris ꝛ honeſtatis. Uñ ꝑꝑ ſuā vberta
tem oēs inuitat alacriter Eccli. xxiiij. d.
Trāſite ad me oēs q̇ ↄcupiſcitis me: ꝛ a
gñationibꝰ meis adimplemini: ſpūs eñi
meꝰ ſup mel dulcis ꝛ hereditas mea ſup
mel ꝛ fauū. Ut ſic ꝑꝑ vbertatē poſſit figu
rari ꝑ lyā fecūdā q̄ cū peperiſſet ſextū fi
liū dixit Geñ. xxx. ditauit me deꝰ dote bo
na etiā hac vice mecū erit maritꝰ meus
eo ꝙ genuerim ei ſex filios. Nā ſicut lya
fecunda fuit ita dei ſapientia eſt fecūdiſ
ſima in ſe ↄtinēs oē donū. ¶ Dicat igiẗ
vir operatiuus illud Cañ. vij. Aſcendā
in palmā ꝛ apprehendā fructꝰ. i. ad hāc
ſapiētiā. ad quā debet hō opatiuꝰ aſcen
dere cōtinue exercitādo ſe in operibus
bonis vt fructꝰ eiꝰ apprehēdat ſuaues.
¶ Tertio ſapientia dei inſtar mulieris
hȝ pietatē viſceroſam per quaȝ colligit
penitētes. iuẍ illud Prouer. j. Sapiētia
foris predicat in plateis dat vocē ſuā. d.
vſquequo paruuli diligitis īfantiā ꝛ ſtul
ti ea q̄ ſibi ſunt noxia cupiūt: ꝛ īprudētes
odibūt ſcientiā: ↄuertimini ad correctio
nē meā: en ꝓferā vobis ſpūȝ meū ꝛ oſtē
dā verba mea. Uñ pōt dicere illḋ Oſee.
vj. Miſericordiā volo ꝛ non ſacrificiuȝ.
Ut ſic ꝑpter eiꝰ pietatē poſſit figurari ꝑ
mulierē forteȝ: de qua Prouer. xxxj. Ma
nū ſuā apuit inopi ꝛ palmas ſuas exten
dit ad pauperē. qḋ quidē facit qñ penitē
tes recipit ad miſericordiā offenſaȝ di
mittēdo ꝛ gratiā ↄferēdo. Dicat igiẗ vir
penitēs ꝑpter eius pietatē illud Tob.
Ad te faciem meā conuerto: ad te ocłos
meos erigo: peto vt de improperio vicu
li huius abſoluas me. ¶ Unde ꝑpẗ tria
predicta que conueniunt ſapiētie ꝑpter
qḋ mulier dici poteſt: poteſt figurari per
Abygayl: de q̄ ſimiliter dr. j. Reg. xxv.
Qḋ erat mulier prudētiſſima ꝛ ſpōſa. q̄
veniens ad regem. Dauid cuȝ oblatiōi
bus mitigauit iram eius contra Nabal:
quē Dauid decreuerat interficere eo ꝙ
deſpexiſſet eum. ꝛ ſic ꝑpter oblationē ꝛ
ſapientiam Abygayl pegcit mortē Na
bal. ¶ Ubi ſciendum ꝙ ꝑ Dauid regem
qui interpretaẗ manu fortis: intelligiẗ
deꝰ pater: qui iuſſit illud Job. ix. Si for
titudo queriẗ robuſtiſſimus eſt. Per Na
bal aūt qui interpretatur inſipiens: de
quo dictū fuit. j. Reg. xxv. Qm̄ ſecundū
nomen ſuum ſtultꝰ eſt intelliguntur pri
mi parētes qui ꝑpter inſipientiā inſtar
Nabal deū deſpexerūt pretereundo eiꝰ
mādata. Ut ſic de ipſis dicere potuerit
deꝰ illḋ Job. xix. Stulti deſpiciebāt me
ꝑpter quod deꝰ iratꝰ ↄtra hominē ↄmi
natꝰ fuit ei mortem Per Abigayl qui in
terpretaẗ patris mei exultatio: intelligi
tur xp̄s ſapiētia patris. Iſte inſtar Aby
gail prudētiſſimus fuit ꝛ ſpecioſiſſimꝰ.
vñ p̄s. Ipe eſt ſpecioſus forma pre filijs
hoim. ¶ Chriſtus igiẗ cognoſcens iraȝ
dei ↄ̄ hoiem: ſibi occurrit cum oblationi
bus: qñ ſeipſum in ara crucis pro ſalute
humani generis hoſtiā obtulit deo pa
tri: ꝛ ſic deꝰ mitigatꝰ ex tanta oblatione
ſic prudenter oblata genꝰ humanuȝ ſibi
recōciliauit ad pacē. ¶ Per drachmas
autem deceȝ quas habebat mulier intel
ligitur natura intellectualis angeloꝝ ꝛ
hominū in quibus imago regis. ſ. dei re
lucet. Ut ſic nouē ordines angeloꝝ ſint
nouem drachme. homo vero dicatur de
cima drachma. ¶ Sciēdum eſt aūt ꝙ in
drachma quatuor poſſumꝰ conſiderare
que reperiūtur in hoie propter que pōt
per drachmam deſignari. videlicet.

Imaginis conformitatem.
Scripture formoſitatem.
Ualoris precioſitatem.
Figure rotunditatem.

¶ Sic homo hȝ imaginis conformitatē
per nature ↄditionē. Scripture formoſi
tatē per gratie collationē. Ualoris p̄cio
ſitatē ꝑ ſapiētie inhabitationē. Figure
rotuditatē: ꝑ eternā durationē. ¶ Prio
hō hȝ inſtar drachme imaginis ↄformi
tatē ꝑ nature ↄditionē: qꝛ factꝰ ad ſilitu
dinē dei. Geñ. j. Faciamꝰ hoiem ad ima
ginē ꝛ ſilitudinē noſtrā. ¶ Scḋo hȝ ſcri
pture formoſitatē ꝑ gr̄e collationē. Nā
gr̄a quā deꝰ ↄfert eſt quaſi q̄dam ſcriptu
ra in aīa. Quare dr̄ Hiere. xxxj. Dabo le
gē meā in viſceribꝰ eoꝝ ꝛ in cordibꝰ eo
rū ſcribā eā ꝛ ero eis in deū: ꝛ ipſi erunt

mihi i populū. ¶ Tertio hȝ valoris ꝑcioſitatē ꝑ ſapiē ihabitationē. Nā ſapia habitās in hoīe facit ipſum ꝑcioſum: qꝛ ipa eſt incōparabiliter ꝑcioſa. Vn̄ Prouerb. iij. Precioſior eſt cūctis opibus: ꝛ oia q̄ deſiderant huic nō valēt ꝯparari. ¶ Quarto hȝ figure rotunditatē ꝑ eternā durationeȝ. Nā hō ſicut cetera aīalia totaliter non corrumpitur ſȝ eternaliter permanet q̄ntum ad aīam: ꝛ poſt reſurrectionē etiā q̄ntum ad corpus. Unde de iuſto ps. In memoria eterna erit iuſtus. ¶ Quātū ad ſcd̄ȝ. ſ. hois malignitatē in offendēdo dt. Et ſi perdiderit drachmaȝ vnam. Ubi ſciēdū ſm Greg. ꝙ qn̄ peccauerūt ꝑmi parētes: tūc fuit illa drachma vna ꝑdita ꝛ deformata imago. Vn̄ dn̄s Thren̄. j. Facti ſunt filij mei perditi qm̄ inualuit inimic⁹. Vn̄ quilibet poterat dicere illud ps. Fact⁹ ſuȝ tāq̄ vas ꝑditum qꝛ pri⁹ erat vas grē et fact⁹ eſt vas pcti. ¶ Quātū ad tertiū. ſ. xp̄i benignitatē in reducendo dt. nōne accēdit lucernā ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ circa reparationē huius drachme ꝑdite. ſ. hois quatuor poſſum⁹ ꝯſiderare q̄ fecit diuina ſapiētia. ſcȝ.

Mirificam incarnationem.
Saluificam commotionem.
Sollicitam inquiſitionem.
Perſeuerantiam ꝛ durationem.

¶ Quantū ad primū dt. Nonne accēdit lucernā. Ubi ſciēduȝ ꝙ ꝑ illā lucernam in qua fuit lumen accēſum: intelligitur xp̄i humanitas in qua fuit icarnatū verbuȝ eternū. Iſta eſt lucerna de qua Exo. xxvij. Ardeat lucerna ſemꝑ in tabernaculo teſtimonij. Nā tā in eccl'ia triūphāte q̄ militāte: ardet xp̄s ſicut lucerna illuminās viatores per gratiam. ¶ Sciēdum eſt autem ꝙ eſt triplex ignis huius lucerne ardentis. ſcilicet.

Penalitatis: ꝛ ille eſt omnium peccatorum precium copioſum.
Charitatis: ꝛ ille eſt omnium viatorum meritum gratioſum.
Diuitatis ꝛ ille eſt omnium comprehēſorūm premium glorioſum.

¶ Primo hui⁹ lucerne ē ignis penalitatis oīm peccatoꝝ preciū copioſum. Nā paſſio xp̄i fuit ſufficiēs ꝑciū omniū peccatoꝝ cui⁹ pene acerbitas ſignificatur ꝑ ignē ꝓpter qd̄ figuratiue dictū fuit de ipo Exodi. xij. Nō comeditis ex eo crudū q̄d nec coctū aqua ſȝ aſſum tm̄ igni. ¶ Scd̄o hui⁹ lucerne eſt ignis charitatis oīum viatoꝝ meritū g̃oſum. Nā ꝑ charitatē quā de⁹ infundit hoi: operat̄ hō meritorie duȝ viuit: quā quidē charitatem nō dȝ occioſe habere q̄ charitas ꝑt deſignari ꝑ ignē. iuxta qd̄ figuratiue dixit ps. Luce. xij. Ignem veni mittere in terrā: ꝛ q̄d volo niſi vt accēdat̄. d. charitas deſignata ꝑ ignē dū dat̄ homini adhuc exiſtēti in terreno corꝑe: nō dȝ eſſe ocioſa: ſed ſemper dȝ ardere. ¶ Tertio hui⁹ lucerne ardētis eſt ignis diuinitatis oīm ꝯprehēſorum premiū glorioſuȝ. Nā de⁹ eſt beatitudo ſanctoꝝ oīm: auferēs ab eis omnē caliginē: ꝛ oēm tribuēs claritatē: ꝛ id̄ pōt figurari ꝑ igneȝ: vt ſic verificet̄ de ipſo illud apoſtoli Heb. xij. Et em̄ deus noſter ignis cōſumens eſt. ¶ Quātū ad ſaluificā ꝯmotionem dt et ꝛ euertit domū. Ubi ſciēdum ꝙ ꝑ illā domum intelligit̄ vno mō ſm Greg. ꝯſcientia hois quā tunc ſapientia dei euertere dt qn̄ in ipaȝ timoreȝ filialē immittit vt ꝯuertat̄ ad ipȝ. ¶ Scd̄o mō ꝑ euerſionē dom⁹ intelligit̄ deſtructio ſuꝑbie mūdi ꝛ oīm vitioꝝ: quā de⁹ deſtruxit viam humilitatis docendo. iuxta quod dicit Mat. xj. Diſcite a me qꝛ mitis ſum ꝛ humilis corde. Vn̄ ps. Illuxerūt coruſcatiōes tue orbi terre ꝯmota ē ꝛc. ¶ Quātū ad ſollicitā inquiſitionem dt: ꝛ querit diligēter. Ubi ſciēnduȝ ꝙ xp̄s diligēter hoies perditos multipliciter dicit̄ queſiuiſſe ſcȝ vt lux cecos: ſal⁹ perditos via errātes: vita mortuos. Unde cōmemorādo bn̄ficia q̄ fecit hūano generi ſub metaphora vinee dt Eſa. v. Quid eſt qd̄ debui vltra facere vinee mee ꝛ n̄ feci. q. d. nihil omiſi de ꝯtingētibus: ſȝ de ſalute ipi⁹ ſollicitā curā geſſi. ¶ Quātū ad ꝑſeuerātiā ꝛ durationē dt donec inueniat qꝛ xp̄s hoiem ꝑſeuerāter queſiuit donec inuenit. ¶ Quātū ad quartū ſcȝ collegij ſocietatē in ꝯgaudēdo dicit. Et cū inuenerit ꝯuocat ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ ſm Theo. ꝑ iſtas amicas ꝛ vicinas intelligūt̄ ſuꝑne virtutes. Unde Greg. Inuēta autem drachma: celeſtes ꝟtutes facit ꝑticipes

gaudiū quas miniſtras diſpēſatiōis fe-
cit. ¶ Quātū ad q̄ntū ſcʒ dicti claritatē
i applicādo dī. Ita dico vobis ꝛc. qñ em̄
angeli vidēt pctōrem ad p̄niam ꝯuerti ꝑ
qđ diſponit̄ vt ſit eoꝝ ſoci⁹ in celeſti pa
tria: gaudēt qꝛ ꝯſpiciūt celeſtē p̄riāʒ ſuis
ciuib⁹ adimpleri. Ad hāc aūt p̄niāʒ agē
dam docent pctōres Mat. iij. vbi dī. Pe
nitētiā agite appropinquabit em̄ regnū
celorum. Ad quod regnum nos ꝛc.

¶ Dominica. iiij. poſt pentecoſten.
Euāgelium quadrageſimū quintū.

Factū eſt autē cū turbe irruerēt i ieſuʒ vt
audirēt verbū dei ꝛc. Luc. v. Nos videm⁹ ꝑ experien
tiā ꝙ tria ſunt int̄ alia ꝑpt̄
q̄ quis pot ... um ſequi ꝛ ſibi rōnabiliter
adherere. Primū eſt ſanctitas vite. Nā
tali p̄t ſecure adherere. qꝛ ps. Cū ſancto
ſctūs eris ꝛc. Scdm eſt claritas ſapien-
tie. Vñ eccli. ix. Cū ſapiētib⁹ ꝛ prudēti-
bus tracta. Tertiū eſt ſublimitas potē-
tie. Nā ad validū ꝛ potētē potes ſecure
ꝯfugere. Vñ Eph. vj. Cōfortamini i dño
ꝛ in potentia ꝟtutis ei⁹. Quia igit̄ xp̄s
erat bon⁹ ꝛ ſanct⁹: iuxta illud Luc. iiij.
Scio ꝙ ſctūs dei es tu ꝛ etiā ſapiēs iu-
xta illđ Dañ. v. Sciētia ꝛ ſapiētia inuē-
ta ſunt in eo. erat nihilomin⁹ potēs: iu-
xta illud Luc. xxiiij. Fuit vir ꝓpheta po
tēs in ope ꝛ ſermōe. Jō multitudo hoim
ip̄m nō immerito ſeq̄bat̄: qꝛ videbāt ſi-
gna q̄ faciebat ſup his q̄ infirmabātur.
Et hoc eſt qđ nobis innuit in euāgelio
hodierno in quo btūs Luc. v. tāgit ſcilʒ.
Habitum luminoſum in inſtruendo.
Officium viſcerosum in imperando.
Prodigium amoroſum in admirādo.
Preſagium virtuoſum in ampliādo.
Exemplum fructuoſum in imitando.
¶ Primū ꝓbat magiſterium explicatuʒ
Scdm miraculū ꝑpetratū. Tertiū deſi-
deriū imitatuʒ. Quartū officiū nūciatū
Quintū obſequiū attentatuʒ. Primū in
principio. Scđʒ ibi. vt ceſſauit aūt loq̄.
Tertium ibi. Quod cū videret Symon
pe. Quartum ibi. Et ait ad Symonem
Jeſus. Quintuʒ ibi. Et ſubductis ad ter
ram nauibus.

¶ Prima pars.

Quātū ad primū vbi tāgit ꝛc.
qđ ꝓbat ꝛc. dicit. Factum eſt
autē ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ ad cō
plementum alicui⁹ p̄dicatio-
nis vel inſtructionis ſex re-
quiruntur. ſ. Populus confluens.
Locus congruens.
Status differens.
Modus promerens.
Actus videns.
Magiſter inſtruens.
Et ſcdm hoc in iſta parte ſex poſſum⁹ cō
ſiderare ſcʒ ppl̄m ꝯcurrentē ad addiſcē-
dum. Situm ꝯueniētē ad ꝯtinēdū Sta-
tum differentem ad cupiēdum. Moduʒ
ꝓmerentē ad audiēdū. Actū euidētē ad
edificēdum Magiſtrū ſufficientē ad eru
diendū. ¶ Quātū ad primum dī. Factū
eſt aūt ꝛc. Ubi ſciēdū ſꝫ Orig. ꝙ cū xp̄s
multa mirabilia feciſſet in terra voluit
etiā i mari mirabilia facere vt ſe oſtēde
ret tā terre ꝙ mari ꝛ creaturis oib⁹ do-
minari. ¶ Sciēdum eſt aūt ꝙ deſideriū
iſtaꝝ turbaꝝ ad audiēdū xp̄m fuit figu-
ratuʒ. ij. Paralipo. v. vbi dī ꝙ omnes re
ges terrarum deſiderabāt videre faciē
ſalomōis vt audirēt ſapientiā quā dede
rat deus in corde ei⁹. Ubi ſciendum ꝙ
per ſalomonem regem pacificuʒ: intel-
ligitur xp̄s qui pacificauit nos cuʒ deo.
Sicut igit̄ oēs reges deſiderabāt vide-
re faciem ſalomonis. ꝛ audire eius ſa-
pientiam: ſic ille turbe fragrabāt vt xp̄ʒ
viderent: ꝛ audirēt. ¶ Quod quidē nos
facere docet ꝑ ps. d. Venite filij audite
me: timorem dñi docebo vos. tñ totū op
poſitum facimus vt ſic iam venerit tp̄s
de quo. ij. Tim. iiij. Erit em̄ tēpus cum
ſanam doctrinā non ſuſtinebunt ſed ad
ſua deſideria coaceruabūt ſibi magr̄os
prurientes aurib⁹: ꝛ a veritate quidē au
ditum auertent: ad fabulas aūt ꝯuertē-
tur. ¶ Quātum ad ſcdm ſcʒ ſitum cōue-
nientem ad ꝯtinendū dī. ꝛ ip̄e ſtabat ſe-
cus ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ illud ſtagnum in
ſcriptura diuerſimode nolatur. Nam dī
mare tyberiadis. a xp̄ima ciuitate tybe
riadis. dī etiā mare galilee a regiōe. Di
citur etiā lac⁹ iordanis ab origine: qꝛ a
iordane illuc confluūt aque. Dicitur ſta

gnū genezareth a quadā ſua ꝓprietate ſcʒ ꝓpter criſpātes vndas q̄s generat. Uñ d̄r genezareth q̄ſi generans aureas. Nā ex motu vndarū ex ſe generat aurā. ¶ Sciēdū eſt aūt ꝙ loquēdo moralr̄ per illud ſtagnū intelligit mūdꝰ: q̄ ſtagnū d̄r ꝑpt ſtatū ꝓſperitatis q̄ ad modū ſtagni videt ſtabilis ⁊ tñ ē valde fluxibilis: ⁊ iō ſignāter ēt d̄r lacꝰ iordanis q̄ vno modo interpretat deſcēſus: q2 iſte mūdꝰ semꝑ eſt in deſcēſu. Uñ. j. Jo. ij. Trāſit mūdus ⁊ ꝯcupiſcētia eiꝰ. Dicit etiā mare ꝓpter ſtatū aduerſitatis: q2 iſtar maris nō ſolū habet cōgregationē amaritudinē: ſed et dolorū. Dicit etiā mare galilee q̄ interꝑtat rota ꝓpter mobilitatē ipſiꝰ: q2 videmus hoīeʒ volui de ſanitate i infirmitatē: de diuitijs ad paupertateʒ: de leticia ad anxietatē: ⁊ de vita ad mortem. Ut ſic de ipſis dici poſſit illud. j. Reg. xxv. Anima inimicorū tuorū rotabitur quaſi impetu in circulo funde. q2 p̄s. Dormierūt ſomnum ſuū ⁊ nihil inuenerunt omnes viri diuitiarum in ma. ſuis. Dicitur etiā mare tyberiadis propter maximā ciuitatē edificatā in honore tyberij ceſaris. in q̄ notatur appetitus honoris et ambitionis: qui in iſto mundo queruntur. iuxta illud p̄s. Tabernacula eorum in progenie ⁊ ꝓgenies vocauerūt nomina ſua in terris ſuis. Dicitur etiaʒ ſtagnū genezareth propter criſpantes tentationes q̄ homo vehementer concutitur. de quibꝰ Eſa. lvij. Omnes eos auferet ventus tollet aura. ¶ Sciendum eſt autem ꝙ generaliter loquendo iſti ventus tentationū reducuntur ad tres. iuxta illud. j. Joā. ij. Omne quod eſt in mūdo: concupiſcētia carnis eſt: ⁊ concupiſcentia oculorū ⁊ ſuperbia vite. Qui tres poſſunt figurari ꝑ tres ſpūs immūdos: de quibꝰ Apoc. xvj. Uidi de ore draconis ⁊ de ore beſtie: ⁊ de ore pſeudo ꝓphete exiſſe ſpūs tres imūdos in modū ranarū: ſunt enim ſpiritus demoniorū facientes ſigna: ⁊ procedūt ad reges totius terre ꝯgregare eos in preliū ad diē magni dei omnipotētis. Ubi ſciēdum ꝙ per iſtā draconem: beſtiam: et pſeudo prophetā: intelligit diabolus qui draco dicitur propter eius verſutiā ad homines tentandū. Dicit beſtia ꝓpter eiꝰ crudelitatē ad homines puniēdū. Qđ cognoſcens p̄s. dicit. Ne tradas beſtijs aīas confi. tibi: et aīas pau. tuorū ne obli. in finem. Dicit etiā pſeudo propheta ꝓpter doctrine falſitatē ad hoīes decipiendum: dum aliquā in ſuis ſuggeſtionibus delectationē oſtendit. ad qđ vitādū nos admonet beatus Joannes. j. Can. iiij. di. Chariſſimi nolite oī ſpiritui credere: ſʒ ꝓbate ſpiritus ſi ex deo ſunt quoniam multi pſeudo ꝓphete exierūt in mundum. De ore igitur diaboli ſic ſignificati dicunt exire tres immundi ſpiritus: id eſt tres tentationes de p̄dictis peccatis que ſpiritus dicūtur immundi quia animā inficiunt abominabilē deo faciunt. ⁊ ideo ſignāter dicitur ꝙ erant in ſimilitudinem ranarum immundarū Et ideo Beatus Joannes exponens q̄d ſunt illi ſpiritus: ſubiungit: ſunt eīm ſpiritus demoniorum facientes ſigna. Nam ſigna dicūtur facere cum homines trahunt ad illicita: vt ſic obliuiſcāt dei. Signāter aūt dicūtur ad reges terre ꝓcedere q2 maxime viri potētes ⁊ tyrāni terrenis dediti ſepius tētātur de vitijs predictis. Ut de ipſis dicatur illud Eccleſiaſtici. xlix. Reges iuda defecerūt: ⁊ cōtēpſerūt timorē dei. Dicūt etiā iſtos reges congregare in p̄liū ⁊c. quia dū eos alliciūt ad diuerſa peccata per q̄ aduerſant deo quaſi cōtra ipm̄ preliari dicūtur. Lʒ aūt ſic preliētur dū viuūt cōtra dominū: tamen contra eos in die iudicij preliabit dominus dū feret contra eos ſentētiā ꝙ eternaliter puniāt. Uñ zach. xiiij. Egredietur ⁊ preliabitur cōtra gentes illas ſicut preliatꝰ ē i die certaminis. ¶ Sciēdū eſt autē ꝙ chriſtus non dicitur eſſe in ſtagno: ſed ſecus ſtagnū: quia nō eſt implicatus mūdialibꝰ: ſed eleuatꝰ ab eis. Unde iudeis dicit Joā. viij. Uos de hoc mūdo eſtis: ego nō ſuʒ de hoc mūdo. Dicitur autem chriſtus ſtare in ſignū ꝙ ipſe vult nos adiuuare. Qualr̄ autē chriſtus ſtans cōſoletur ⁊ reficiat hominē fuit figuratū Exo. xvij. Ubi ſentētialiter dicitur ꝙ cū populus tranſiens per deſertū pateretur ſitim ꝑ maximā dixit dominꝰ Moy. ſtabo ego coram te ſupra petram ꝑcutieſqʒ petrā ⁊ exibit ex ea aqua vt bi

bat populus: qd cũ feciſſet Moy. habuit aquã populus abũdãter. Ubi ſciẽdũ q̃ p illũ populũ trãſeuntẽ p deſertũ ⁊ habẽtẽ aq̃ penuriã intelligunt hoies qui in hoc mũdo habẽt penuriã diuine gratie: qb⁹ cõpatiẽdo ⁊ cõfortãdo dicit dñs q̃ inſtar Moy. petrã percutiãt: id eſt ſeipſum qui eſt petra firmiſſima inuocẽt deuotis precibus: ⁊ tũc ſicut dominus populo aquã tribuit: ſic chriſtus dat gratiã homini ſignificatam per aquã. ¶ Quãtum ad tertium ſcz ſtatum differẽtem ad capiẽdum dicit. Et vidit duas naues ſtantes ſecus ſtagnum. Ubi ſciẽdum q̃ per nauẽ p quã homo trãſit per mare vt ad portũ perueniat intelligitur penitẽtia per quã ſi volumus ſaluos fieri ⁊ venire ad portũ celeſtis patrie: oportet nos ire. ⁊ iõ Matt. iij. Penitentiã agite appropinquabit regnũ celoꝝ. ſine ipſa vero homines pereunt. Uñ Luce. xiij. Niſi penitentiã habueritis oẽs ſimiliter pibitis. Per iſtas igit̃ duas naues de q̇bus fit hic mentio intelligunt̃ duo ſtat⁹ pnie. ſ. religioſoruʒ obſeruãtium nõ ſolũ diuina precepta ſʒ eius cõſilia: ⁊ ſecularium q̇ viuunt in obſeruãtia mãdatorum. Et iõ dicuntur ille due naues ſtare ſecus ſtagnũ p quod ſignificatur mundus. ⁊ non in ſtagno qꝛ lʒ hoies penitẽtes ſint in mũdo corporaliter: tñ debẽt eſſe in celo mẽtaliter. Ut ſic dicãt cum aplõ Phil. iij. Noſtra autẽ cõuerſatio in celis eſt. ⁊ de eis dicat illd. j. Coꝝ. vij. Qui vtuntur hoc mundo: tanq̃ nõ vtantur. Iſte due naues poſſunt figurari per naues Salomonis: de quib⁹ dr̃ ſnia. r. ij. Parali. ix. q̃ naues regis Salomonis cum ſeruis hirã ibãt in tharſis ⁊ deferebãt inde aurum ⁊ argẽtũ: ebur et ſymias ⁊ pauones. Ubi ſciẽdum q̃ p regem Salomonẽ: intelligit̃ xp̃s rex ⁊ dominus nr̃. Per naues autẽ intelliguntur predicti duo ſtat⁹. Iſti debẽt nauigare in tharſis que interp̃tat̃ expiãs gaudium: qꝛ debẽt expiare ⁊ inquirere quãta ſint gaudia que ſunt in gl̃ia vt ſic illis cõſideratis alliciatur mentaliter ad ip̃a eternaliter obtinẽtia. Debẽt autẽ ire in iſtis nauibus cũ ſeruis hirã qui interp̃tatur vigilãs populo: qꝛ penitẽtes debẽt vigilare ſollicite ⁊ exercere ſe viril̃r in operib⁹ bonis iuxta documẽtũ apoſtoli j. Coꝝ. xvj. d. Uigilate ſtate in fide ⁊ viriliter agite: ⁊ ꝯfortamini: ⁊ oia vr̃a i charitate fiãt. Conſiderãdo aũt gaudia celeſtis p̃rie dñt inde afferre auꝝ argẽtũ ⁊c. id eſt in ſeipſis aggregare diuerſitatẽ virtutũ. Ubi ſciẽdũ q̃ p aurũ qd eſt metallum precioſiſſimũ intelligitur charitas que inter ceteras virtutes obtinet p̃ncipatũ: iuxta illud. j. Coꝝ. xiij. Nunc autẽ manẽt fides ſpes charitas tria hec maior aũt his eſt charitas. Per argẽtũ aũt qd eſt metallũ ſonoꝝ: intelligitur vera ⁊ clara doctrina quã quilibet dʒ h̃re p ſuo modulo alios iſtruẽdo. Ut ſic de ipſo dicat̃ illud Prouerb. x. Argẽtũ electũ lingua iuſti. Per ebur x̃o qd cũ albedine eſt aliquãtulum rubicũdũ ⁊ de ſe eſt nature frigidũ: itelligit̃ puritas ⁊ mũditia deſignata p albedinẽ et carnis mortificatio deſignata p frigiditatẽ. Ut ſit de nũero nazareoꝝ: de qb⁹ Thre. iiij. Cãdidiores ſunt nazarei ei⁹ niue nitidiores lacte rubicundiores ebore antiquo ſaphyro pulchriores. Per ſymias aũt q̇ ſunt aialia q̇ volũt facere illa q̇ vidẽt ab alijs fieri intelligit̃ bona opatio quã q̇libet accepto exẽplo a virtuoſis hoibus dʒ h̃re ipſos immitãdo. iuxta illud Prouerb. iij. Noli p̱hibere bñfacere eũ q̇ põt: ſi vales et ip̃e bñfac. Per pauones aũt q̇ ſunt aues decorate in plumis: intelligit̃ pulchra et honeſta ꝯuerſatio. iuxta qd ſibi dr̃. j. Ti. iiij. Exemplũ eſto fideliũ in verbo in cõuerſatiõe: in charitate: in fide: in caſtitate. Ut ſic de ſtãtibus in nauib⁹ iſtis pnitẽ religioſis q̃ ſecularibus: dici poſſit illud Tob. xiiij. Ois generatio eius in bona vita ⁊ ſancta cõuerſatione p̱mãſit: ita vt accepti eſſent tã deo q̃ hoibus ⁊ cunctis habẽtib⁹ in terra. Sciẽdũ eſt autem q̃ vna iſtarum nauium dicitur fuiſſe Symonis qui interpretat̃ obediẽs: ⁊ ſignificat ſtatũ religioſoꝝ q̇ viuũt in obediẽtia de quib⁹ Eccli. iiij. Eris tu velut fili⁹ altiſſimi obediens. Iſta nauis religioſorũ põt figurari per vnam illarum nauiũ de quibus. j. Mach. xiij. q̃ Symõ ſupra ſepl̃chrũ patris ſui ⁊ fratrũ ſuoꝝ poſuit naues ſculptas que viderẽtur ab hoib⁹ nauigãtib⁹ mare. Ubi ſciẽdum q̃ per ſy-

figura na-
uium salo-

tionē qui interpretatur obediēs intelligunt regulares ſub obediētia cōſtituti. Per patrē aūt iſtoꝝ intelligit xp̄s. Per fratres vō apl̄i qui vitā euāgelicā obſeruauerunt. Symon igitur.i.viri ſancti q̄ cōſtituerūt regulas ſupra ſepulchrū patris eoꝝ ſcʒ xp̄i ⁊ fratrū ſuoꝝ ſcʒ aplōꝝ in memoriā paſſiōis xp̄i ⁊ eoꝝ poſuerūt naues ſculptas.i.ſuas regulas q̄ ſignāter dicūt ſculpte:q꞉ ſicut ille naues ſculpte firme erāt:ita eorum regule obtinēt firmitatem. Dicunt autē ꝙ erant poſite vt viderent ab hoībus nauigātib⁹ mare:q꞉ religioſi dn̄t eſſe alijs hoib⁹ huius mūdi regula ⁊ exēplū.iuxͣ illud Phil.iij. Oia ſine murmurationib⁹ ⁊ heſitationibus vt ſitis ſine querela ⁊ ſimplices filij dei ſine repḣēſiōe in medio natiōis praue ⁊ ꝑuerſe:iter q̄s lucetis ſicut luminaria i mūdo:vbū vite ꝯtinētes. Alia vero nauis dr̄ fuiſſe filioꝝ zebedei ſcʒ Jac. q̄ luctator et ſupplātator dr̄ ⁊ ſignificat ſtatum ſecularium qui ſunt in continuo cōflictu vitioꝝ:quia Job.vij. Militia eſt vita hominis ſuper terrā. Ut ſic de quolibet iſtorum dicat illud Gen̄.xxvij. Juſte vocatū eſt nomē ei⁹ iacob. Jn qua lucta ſupplātātes diabolū ⁊ nō ſupplātanti diuinā gratiā ꝓmerent.iuxta illd̄ Ephe.iiij. Unicuiqȝ aūt vr̄m data eſt gr̄a ſc̄m mēſurā donatiōis xp̄i. Ut ſic de quolibet iſtorū dici poſſit illud Luce.j. Joā.eſt nomē ei⁹. Et ſic eſt ēt Jo.in quo eſt gratia. Jſta nauis pōt figurari ꝑ vnā de nauibus:de q̄b⁹ dr̄ ſnialr̄.j.Mach.xv.ꝙ rex antioch⁹ fecit electā multitudinē exercit⁹.⁊ fecit naues bellicas. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ regē antiochū q̄ interp̄tat pauper ſilēs intelligit xp̄s q̄ voluit eſſe pauꝑ in mūdo. Jſte fecit electū exercitū.ſ.ppl̄m xp̄ianū ⁊ fecit ēt naues bellicas.i.ſtatū ſecularium penitētiū q̄ dū ſunt in hoc mūdo:ſunt in cōtinuo bello.vt verificet illd̄.ij.Reg.ij. Ortū eſt bellū durū ſatis in die illa. Qd̄ verificatur dū tētat diuerſimode a multitudine vitiorū. Jn quo diuino auxilio pōt ꝑualere. Un̄ p̄s. Precinxiſti me virtute ad bellum ⁊ ſupplantaſti inſurgentes in me ſub.me.⁊ ini.dediſti mihi dor. ⁊ odi.me diſp. Quātū ad q̄rtū.ſ.modū ꝓmerētē ad audiēdū dicit. Piſcatores aūt deſcē.⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ per piſcatores illarū duaꝝ nauiū intelligunt hoīes ſtantes in duob⁹ ſtātib⁹ predictis.q̄ deſcēdiſſe dicunt in quo deſignat humilitas q꞉ debēt virtutē humilitatis habere vt mereant poſtmodū exaltari. Un̄ Pe.j. Can̄.ſua.v. Humiliamini ſub potēti manu dei vt vos exaltet in tp̄e viſitatiōis. Dicunt etiā lauare retia. Ubi ſciēdū ꝙ per retia que dicuntur quaſi retinētia intelligunt aīe viroꝝ penitētiū cuʒ ſuis potētīs in quib⁹ debet xp̄s retineri. Jſta retia dicūtur lauare q꞉ aīas ſuas debent purgare ab omni peccati macula ⁊ offenſiōis diuine. Un̄ Gen̄.xvj. Lauentur pedes veſtri ⁊ requieſcite ſub arbore.expone. Ut iſti ammonitiōi annuēs dicat cū p̄s. Labora.in ge.meo lauabo ꝑ ſin.noc.lectuʒ meū la.me.ſtra.meum rigabo. Jſta lotio fiēda eſt vbi fuit figurata.iiij.Reg.v.vbi ſnialr̄ dicit ꝙ cū Naamā leproſus veniſſet ad Helyſeū vt mūdaret a lepra:dedit ſibi Helyſeus ꝯſiliū ꝙ lauaretur ſepties in iordane:qd̄ faciēs plene mūdatus eſt ⁊ reſtituta eſt caro eius pueri. Ubi ſciendum ꝙ per Naamā qui iterpretatur decorus intelligitur quilibet hō quē deus pulchrū ⁊ decoꝝ creauit. Lʒ aūt ſic creatus fuerit:tn̄ inſtar Naamā lepra inficit qn̄ labit in pctm̄ mortale:ſic autē ſe ſentiens dʒ ire ad Heliſeum prophetā id eſt ad aliquē ſapiētē ⁊ bonū virū a quo habeat ꝯſiliū ꝙ lauet ſepties in iordane q̄ interp̄tat riuus iudicij.i.in ſanguine ieſu quēadmodū riuuloꝝ ꝓ nobis ſparſit in cruce.cui deus pater dedit ptātē iudiciū faciēdi. Jn illo igit fluuio dʒ hō lauare ſuā aiam:conſiderādo ſcʒ ꝙ ſua aia tā p̄cioſe eſt empta:q꞉ in ſanguine ieſu iuxta illud.j.Pe.j. Sciētes ꝙ nō corruptibilib⁹ auro vel argēto redempti eſtis de vana vr̄a ꝯuerſatiōe pr̄ne traditiōis.ſʒ p̄cioſo ſanguine quaſi agni incōtaminati ⁊ immaculati xp̄i ieſu.et ſic eā tenere mūdā pctis nō ꝯſentiēdo. Signāter aūt dr̄ ꝙ dʒ lauari ſepties:vel ad deſignādū ꝙ ꝯ̄ ſeptē vitia capitalia hō dʒ animā lauare. Uel quia toto tp̄e quo viuit in hoc mūdo:qd̄ q̄dē tp̄s intelligit ꝑ numerū ſeptēnariū q꞉ ſeptē dieb⁹ totū tēp⁹ reuoluitur. Et ſi ſic i puritate ꝑſeuerauerit:me

rebiꝫ eſſe de cõſortio illoꝝ dealbatoꝝ quos vidit Jo. Apoc. vij. cui dictũ fuit. Hi ſunt q̃ venerũt de tribulatiõe magna ⁊ lauerũt ſtolas ſuas in ſanguine agni ⁊ dealbauerũt eas. ideo ſunt añ thronum dei ⁊ ſeruiũt ei die ac nocte in tẽplo eiꝰ. ¶ Quãtũ ad quintũ ſcꝫ actũ euidẽtẽ ad edificãdũ dicit. Aſcẽdit aũt in vnã nauiꝫ ⁊c. Ubi ſciẽdũ ſm Chryſ. ꝙ xp̃s volẽs docere turbã aſcẽdit in nauim vt meliꝰ ab hoibꝰ poſſet videri. ¶ Sciẽdũ ẽ ãt ꝙ xp̃s q̃ı nauẽ aſcẽdit Symonis ꝑ quã vt dictũ eſt itelligiꝫ ſtatꝰ religioſoꝝ dat viris religioſis ⁊ p̃latis q̃druplex exẽplũ. ſcꝫ.

Celeſtia contemplandi.
Prompte obediendi.
Modeſte conuiuendi.
Terrena dimittendi.

¶ Quãtũ ad primũ exemplũ dicit. Aſcẽdens autẽ. Ubi ſciendũ ꝙ ꝑ illũ aſcẽſuꝫ xp̃i datur intelligi eiꝰ cõtemplatio quãtũ ad celeſtia q̃ ſemper cõtẽplabatur cuꝫ eſſet verus ꝯprehẽſor. Exemplo igiꝫ xp̃i debẽt oẽs ⁊ ſpecialiter religioſi in altuꝫ aſcendere per cõtẽplationẽ deuotã. Uñ cuilibet eoꝝ dr Geñ. xxxv. Surge ⁊ aſcẽde in bethel ⁊ habita ibi. Naꝫ per bethel que interpretatur domus dei intelligiꝫ celeſtis patria ad quã q̃libet etſi nõ poteſt dũ hic viuit aſcendere corporaꝉr debet tñ aſcendere per cõtemplationẽ mẽtaliter. ¶ Quãtũ ad ſcðm exemplũ dicit vnã nauim que erat ſymonis. q̃ interptetatur obediẽs per qð daꝫ intelligi prompta obedientia quã xp̃s habuit obtẽperãdo ſe volũtati diuie. Uñ de ip̃o Phiꝉ. ij. Factꝰ eſt obediẽs vſq̃ ad mortẽ. Exẽplo igiꝫ xp̃i debẽt oẽs ⁊ ſignãter religioſi obedire deo. Ut ſic poſſint dicere illð Exo. xxiiij. Oia que locutꝰ eſt dñs faciemus ⁊ erimꝰ obediẽtes. ¶ Quãtũ ad tertiũ exẽplũ dicit rogauit eũ. Ubi ſciendũ ſm Theo. ꝙ magna benignitas xp̃i oñdiꝫ qñ ipſe q̃ eſt rex ⁊ dñs voluit rogare ſeruũ. Exẽplo igiꝫ xp̃i debẽt oẽs ⁊ ſp̃aliter religioſi ⁊ ſingulariter p̃lati eẽ nõ nimis auſteri ſubditis xp̃i ⁊ apoſtoli ſequẽtes veſtigia. ꝺ. j. Theſ. iiij. Rogamꝰ vos ⁊ obſecramꝰ ĩ dño ieſu xp̃o vt quẽadmodũ accepiſtis a nobis quõ oporteat vos ambulare ⁊ placere deo: ſic ⁊ ambuletis vt abundetis magis. ¶ Quãtũ ad quartum exẽplũ dicit a terra reducere puſillum. Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ iſtã elongationẽ nauis in qua erat xp̃s a terra. datur intelligi qualiter xp̃s fuit elõgatus a mũdo ꝓpter qð ipſe dr Jo. xviij. Regnũ meũ nõ ẽ de hoc mũdo. Uñ. j. Cor. xv. Primꝰ hõ i. adã de terra terrenus ſcðs. i. xp̃s de celo celeſtis. Exẽplo igitur xp̃i debent oẽs ſignãter religioſi a terrenis delitijs ⁊ diuitijs totaꝉr eleuari iuxta illð Coll'. iij. Si cõſurrexiſtis cum xp̃o. q̃ ſurſum ſunt querite vbi xp̃s eſt in dextera dei ſedẽs: q̃ ſurſum ſunt ſapite et nõ q̃ ſuper terrã. ¶ Quãtũ ad ſextũ ſcꝫ magiſtrũ ſufficiẽtẽ ad erudiẽdũ dicit. ⁊ ſedẽs docebat ⁊c. Ubi ſciẽdũ ſm Aug. ꝙ xp̃s volẽs docere ſedere dr oñdẽs ſe eſſe magiſtrũ. Sedet aũt in naui ſymonis ſignificãtis ſtatum penitentie religioſoꝝ ad deſignãdũ ꝙ qui vult alios inſtruere: dꝫ eſſe bonus ⁊ nõ malus. Nã teſte Greg. cuius vita deſpicitur: reſtat vt eius p̃dicatio cõtẽnaꝫ.

¶ Secunda pars.

Sequitur. Ut ceſſauit antẽ loqui ⁊c. Ubi tãgit effectũ vigoroſum in imperãdo: qð ꝓbat miraculũ perpetratum. Ubi ſciendum ſm Cirillũ. ꝙ xp̃s poſtq̃ iam turbas inſtruxit verbo: iterũ redit ad faciendũ mirabilia. vt ſic ex magnitudine viſi miraculi cõuertat hoies ad ſui ſeq̃lã. ¶ Sciẽdũ ẽ aũt ꝙ circa iſtã partẽ principalẽ vbi fit mẽtio de miraculo ꝑpetuo ſex poſſumus cõſiderare. ſ.

Chriſti magnificentiam in imperando.
Petri obedientiã in obtemperando.
Miraculi efficaciam in aſſequendo.
Facti euidentiam in declarando.
Piſcatoꝝ diligentiam in exprimendo.
Sociorum amicitiam in ſubueniendo.

¶ Quãtũ ad primũ dicit. Ut ceſſauit autẽ loq̃ ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ xp̃s ſymõi exiſtẽti ĩ naui tria dicit ſcꝫ ꝙ ducat nauẽ in altũ: ⁊ ꝙ laxet retia: ⁊ nõ quẽcũq̃ cãm. ſed in capturã ad dãdũ intelligi ꝙ religioſi ⁊ ſp̃aliter p̃lati quibꝰ incũbit aliis p̃dicare exẽplo xp̃i debẽt tria facere q̃ hic ſibi p̃cipiunꝫ a xp̃o. Nã primo debent ducere in altũ ꝑ veritatis diligẽtẽ inquiſitionẽ. ſcðo laxare retia ꝑ doctrine euidẽteꝫ

erudītionē. tertio ea laxare in capturā ꝑ
intētiōis ꝓmerētē regulationē. ¶ Prio
ꝑdicator dꝫ habere veritatis diligētem
inquiſitionē ⁊ ſm hoc dixit. At aūt ceſſa
uit loq̇ ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ altitudinē ma
ris ad quā xp̄s dixit ſymoni ꝙ duceret
nauē: intelligit ſpeculatio ⁊ inq̇ſitio dili
gēs veritatis quā ꝑdicator dꝫ habere: vt
ſic ſit ſicut auis alta trāſuolās. Prouer.
xxvj. Nam ſicut ad alta volat: ſic religio
ſus ⁊ ꝑdicator dꝫ mētē ad celeſtia eleua-
re. ¶ Scd̄o ꝑdicator dꝫ hr̄e doctrine eui
dētē eruditionē ⁊ ſm hoc dicit et laxate
retia vr̄a. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ retia vbi eſt ar
tificioſa filorū ꝯpoſitio: intelligit ſalu-
bris ⁊ ordinata ꝟboꝝ ꝯpoſitio quā hō dꝫ
hr̄e alios inſtruēdo: q̇ ſignificat ꝑ retia
q꞉ ſicut retia piſces retinēt ⁊ nō ꝑimūt:
ſic ſm Ambr. ꝑdicator veritatis ꝑ ſuā do
ctrinā hoies nō interimit ſꝫ ꝯſeruat. Et
iō admonebat apl̄s Timo. diſcipulū ſuū
d. ij. Timo. iiij. Predica verbū: inſta op
portune importune: argue: increpa: obſe
cra in oī patientia ⁊ doctrina. ¶ Tertio
dꝫ habere predicator intētionis ꝓmerē-
tē regulationē: ⁊ ſm hoc dicit: in captu-
rā. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ iſtā capturā in quā
xp̄s dicit laxare retia intelligit recta itē
tio quā debet habere predicator alios in
ſtruēdo: que debet eſſe cōuertēdi hoies
ad viā veritatis ⁊ pnie ⁊ nō ad vanā glo-
riā vel lucrū mūdanū. Ut ſic poſſit dice-
re cum apl̄o illud. j. Timo. ij. Exortatio
eīn vr̄a nō de errore: neqꝫ de immūdicia
in dolo: ſꝫ ſicut ꝓbatiſſimus a deo vt cre
deret vobis euāgelium ita loq̇mini non
quaſi hoībꝰ placētes: ſꝫ deo q̇ ꝓbat cor-
da vr̄a: neqꝫ enim aliqn̄ fuimꝰ in ſermo-
ne adulatiōis ſicut ſitis: neqꝫ in occaſio
ne auaritie deus teſtis eſt: nec querētes
ab hoibus gl̄iam: vt ſic dicat cum eodeꝫ
illud. ij. Cor. xij. Nō eniꝫ quero que vr̄a
ſunt ſed vos. ¶ Quātū ad ſcd̄m ſcꝫ petri
obedientiam in obtēperādo dicit. Et re-
ſpondens ſymon ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ petrꝰ
obtemperando xp̄o exprimit tria: ſcꝫ.
Chriſti dignitatem in preſidendo.
Sui imbecillitatem in operando.
Facti celeritatem in ꝓſequendo.
¶ Quātū ad primuꝫ dicit. Et rn̄dēs ⁊c.
Ubi ſciēdum ꝙ precipere alijs eſt ſignū
dignitatis ⁊ ꝑſidentie: et ideo nullus dꝫ
ꝑcipere niſi preſit eis. Quia igitur xp̄s
tanꝗ rex ⁊ dominꝰ omnibus preeſt: ideo
euꝫ petrus vocat digne preceptorē. Iſte
eſt preceptor quē nobis ꝓphetauit Eſa.
viſurum Eſa. xxx. d. Erunt oculi tui vi-
dentes preceptorem tuum. ¶ Quātum
ad ſui imbecillitatem in operādo dicit.
Per totā noctē ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ hō ſine
diuino adiutorio: nec pōt alios ꝑ doctri
nā ſuā ad viā veritatis ꝯuertere: nec me
ritorie opari: q꞉ ſm Chryſo. hoc non hu
mane facūdie opus: ſꝫ ſuperne vocatio-
nis eſt munus. Propter qđ dicit. Apoſt.
ij. Cor. iij. Nō ſumꝰ ſufficiētes cogitare
aliq̇d a nobis quaſi ex nobis: ſꝫ ſufficiē-
tia noſtra ex deo eſt: ⁊ iō q꞉ hō exiſtēs in
pctō ſignificato ꝑ noctē obſcurā: eſt ſine
diuina gr̄a nō hꝫ fructū de operibꝰ ſuis
malis: qđ cognoſcēs Apoſto. reprehēdit
peccatores Ro. vj. d. quē ergo fructū ha
buiſtis: in q̇bꝰ erubeſcitis. Nā finis illo
rū mors eſt. ¶ Quātū ad facti celerita-
tē in ꝓſequēdo. dicit. In ꝟbo aūt tuo ⁊c.
Ubi ſciēdū ſm Theo. ꝙ petrus tanꝗ pi
ger: vel inobediēs nō excuſauit ſe ad ꝑ-
ceptū dn̄i: ſꝫ ſtatim illud opere adimple
uit. ¶ Quātū ad tertiū ſcꝫ miraculi effi-
caciā in aſſequēdo dicit: ⁊ cū hoc feciſſet
⁊c. Ubi ſciēdū ſm Theo. ꝙ xp̄s nō ſoluꝫ
in ſignificationē voluit petrum accipere
multitudinē piſcium vt dicet infra: ſed ⁊
in remunerationē ipſius: vt. ſ. quia vſus
fuerat naui Petri voluit ſibi ſatiſfacere.
et iō voluit ꝙ acciperet multos piſces.
¶ Sciendum eſt autem ꝙ per piſces cō
cluſos in retibus: intelligunt homines
qui ad predicationem conueniunt: ⁊ per
predicationem ad penitentiam cōuertū
tur. ¶ Quantum ad quartum ſcilicet fa
cti euidentiam in declarando dicit: rum
pebatur autem rete eorum. Ubi ſciendū
ſm Theo. ꝙ in hoc fuit euidēs illud mi
raculum ꝙ tot piſces ceperunt ꝙ nō po
terant rete leuare: ſed quaſi rumpebat.
¶ Sciēduꝫ eſt autem ſm Aug. ꝙ in illa
captura piſcium dicit rete rumpi. in ca-
ptura ꝟo poſt reſurrectionē dicit ꝙ non
rumpebatur rete. cuius ratio eſt quia il-
la ꝯcluſio piſciū q̇ fuit poſt reſurrectio-
nem ſignificat ꝯgregationē beatoruꝫ in

gloria paradiſi vbi nulla ē ipugnatio ſed trāq̃llitas ſumma. Iſta vō ɔcluſio piſciū de q̄ ńt hic mētio ſignificat aggregationē hoīꝫ in hͦ mūdo in q̄ adhuc ſūt mixti mali cū bonis a qb⁹ ſepi⁹ ipugnāt ꝛ iō in illa dꝛ rūpi rete. ¶ Sciēdū ē etiā ꝙ lꝫ rete dicaꝰ rūpi nō dicūꝰ piſces exire: qꝛ ſꝫ Bedā lꝫ hoīes boni ipugnēꝰ a malis tn̄ dn̄s eos cōſeruat. ¶ Quantū ad q̄ntū ſcꝫ piſcatoꝝ diligentiā exprimēdo dicit ꝛ annuerūt ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ ſymō ꝛ alij q̄ erāt cū ipſo vidētes tātā multitudinē piſciū fuerūt ſtupefacti ꝛ q̄ſi ex ſtupore loq̄ nō poterant: qꝛ vō ꝑ ſeipſos rete nō poterāt leuare de aqua poſtulabāt auxiliū ſocioꝝ ꝛ qd̄ voce exprimere nō poterāt indicāt eis ꝑ nutū. Un̄ Theo. per nutū ipſos vocāt: qꝛ ex ſtupore ꝓpter capturā piſciū loqui nō poterāt. ¶ Quātū ad ſextū. ſ. ſocioꝝ amicitiā in ſubueniēdo dicit. ꝛ venerūt ꝛ in. ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ filij zebedei vt cognouerūt indigētiā ſocioꝝ ſtatiꝫ venerūt ad adiuuādū eos vt detꝰ nobis intelligi ꝙ oēs fideles debēt ſeinuicē adiuuare. iuxta illud. j. Mach. j. Ubi dicitur de iuda Mach. quod adiuuabant eū oēs fratres ei⁹: ꝛ vniuerſi q̄ ſe cōiūrerāt p̄ri ei⁹. Qd̄ vero ſubuentio fraterna ſit cū merito: oñdiꝰ cūꝫ dꝛ ꝙ impleuerūt ambas nauiculas: qꝛ qn̄ de⁹ videt hoīes fraternalr̄ ſe adiuuare dat eis grāꝫ ꝛ bn̄dictionē. Un̄ pſ. Oculi oīm in te ſperāt dn̄e. ꝛ tu ꝛc. Et Prouer. x. Bn̄dictio dn̄i ſup caput iuſti. ¶ Tertia ps.

Sequitꝰ. Quod cū videret ſymon petrus ꝛc. Ubi tangit ꝓdigium amoroſuꝫ in admirādo: qd̄ ꝓbat deſideriū imitatum. Ubi ſciēdū ſm̄ Greg. ꝙ ſymō vidēs miraculū qd̄ xp̄s fecerat qꝛ cū tota nocte laboraſſent ꝛ nihil cepiſſēt ad verbum auteꝫ chriſti tantam multitudinē piſcium concluſerūt: fuit valde miratus. Circa autē iſtā partē tria poſſum⁹ conſiderare. Nam illa admiratio.

Uerius indicatur.
Clarius explicatur.
Certius approbatur.

¶ Primo verus indicatur cū dicitꝰ. Qd̄ cum videret Symon ꝛc. vbi quatuor innuūtur indicantia admirationem hui⁹ prodigiū: ſcilicet.

Conſideratio potentie operantis.
Exhibitio reuerentie congruentis.
Expreſſio excellentie preſidentis.
Allegatio macule deformantis.

¶ Quātum ad primū dicit. Quod cū vidiſſet ſymō petrus. Ubi ſciendū ſm̄ Ambroſ. ꝙ petrus cū vidiſſet rē ita mirabileꝫ factā ꝛ in hoc cognoſceret diuinā potētiā admirabatur ꝙ plurimū: ꝛ minus de ſe timore perterritus p̄ſumebat. ¶ Quātū ad exhibitionem reuerētie cōgruentis dicit: procidit ad genua ieſu. Ubi ſciēdum ꝙ illa fuit reuerentia cōgruēs xp̄o: qꝛ iuxta illd̄ Phil. ij. In nomine ieſu oē genu flectaꝰ celeſtium: terreſtrium ꝛ infernoꝝ. Ad quā reuerentiā exhibēdam nos docet pſ. d. Uenite adoremus ꝛ procidamus ante deū: ploremꝰ corā dn̄o qui fecit nos: qꝛ ipe eſt dn̄s de⁹ nr̄. ¶ Quantum ad expreſſionē excellētie preſidētis dicit: exi a me dn̄e. Ubi ſciēdū ꝙ petrus cognoſcēs excellētiā chriſti ꝛ ſuā fragilitatē: nō reputauit ſe dignū vt ſibꝰ ſtaret cū chriſto. iuxta etiā qd̄ cēturio dixit Mat. viij. Dn̄e non ſum dignus vt intres ꝛc. ꝛ ideo dixit exi a me. ¶ Quantū ad allegationem macule deformātis dicit: qꝛ hō pctōꝛ ſum. Ubi Ciril. Reducēs eñ ad cōſciētiam patrata delicta tremit et trepidat: ꝛ velut imūdus nō credit ſe poſſe ſuſcipe. acceperat eñ a lege diſtinguēduꝫ eſſe inter maculatū ꝛ ſanctum. Lꝫ auteꝫ ſe dicēdo peccatorē crederet cauſaꝫ ſufficientem vt chriſtus ab eo recederet: tamē erat oppoſitū: quia ex hoc amplius indigebat. Un̄ dicit Grego. Petro imo ſi te peccatorem cōſideras: oportet vt a te dn̄m nō repellas. ¶ Quātū ad ſcd̄m vbi illa admiratio clarius explicaꝰ dicit. ſtupor eñ circūdederat eū ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ hic prio admiratio iſta exprimiꝰ. Secūdo admirationis cauſa ſubiungitur. ¶ Quātū ad p̄mū dꝛ. ſtupor eñ ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ petrus videns illd̄ miraculum fuit totus ſtupefactus. Ut ſic potuerit ſibi dici illd̄ Deuꝰ. xxviij. Eris ſtupēs ad terrorem quem videbūt oculi tui. Nō ſolum autem ipſe fuit ſtupefact⁹: ſed ꝛ omnes qui erant cū eo vt dici potuerit de ipſis illud Luce. ix. Stupebāt aūt oēs

in magnitudine

in magnitudine dei. ¶ Quãtũ ad cauſã hui⁹ dicit.i captura piſciũ quã ceperãt. Quod factũ fuit virtute illi⁹ de quo pſ. Oia ſbie.ſub pe.eius oues ⁊ bo.vniuer. inſuper ⁊ pec.cãpi.vo.ce.⁊ piſces mar⁊. ¶ Quãtũ ad tertiã vbi illa admiratio certius approbatur:dicit ſimiliter Jaco.⁊ Jo. filios ⁊c. Ubi ſciendũ ꝙ vbi ſunt plures teſtes alicui⁹ rei:tũc illa certius ſcit̃:vt igit̃ illud miraculũ ſit nobis magis certũ ideo inducunt̃ huius admiratiõis teſtes filij zebedei quos etiam ſtupor inuaſit.

¶ Quarta pars.

Sequit̃. Et ait ad ſymonẽ Jeſ⁹ ⁊c. Ubi tangit preſagium fructuoſum in applicando:qđ ꝓbat officiũ nũciatũ. Ubi ſciẽdu⁊ ꝙ xp̃s vt pi⁹ pater vidẽs petrum ſtupefactũ:ip̃z confortat:⁊ vt ſibi gaudiu⁊ ingerat exponit q̇d ſignificet miraculum perpetratum. Et ſꝫ hoc duo poſſumus conſiderare.ſcꝫ

Chriſti confortationẽ paternalem.

Miraculi expoſitionem ſpũalem.

¶ Quãtũ ad primũ dt. Et ait ⁊c. Uidens ei xp̃s petrũ timidũ:ip̃z ꝯfortat vt vires reſumat. Uñ p̃t ſibi dicere illđ hie.xlvj. Noli timere ſeru⁹ me⁹ Jacob qꝛ ego tecũ ſu⁊ cõfortat xp̃s petrũ vt det nobis intelligere:ꝙ pctã noſtra cõfiteamur vt indulgẽtiam mereamur. ¶ Quãtũ ad ſcđ⁊ dt. Ex hoc iã eris hoies capiens. Qꝛ eñ petr⁹ erat futur⁹ paſtor eccleſie.⁊ xp̃i fidei p̄dicator:ꝑ quã p̄dicationẽ mł'tos ad fidẽ cõuerteret voluit xp̃s ꝙ multos piſces caparet in figurã ſꝫ Bed.ꝯuerſiõis multorũ ad fidem. Ubi Ambro.vides ꝙ̃ bonus dñs q̇ tantũ tribuit hominib⁹ vt viuificandi habeãt poteſtatem.

¶ Quinta pars.

Sequit̃. Et ſubductis ad terrã nauibus ⁊c. Ubi tãgit exemplũ virtuoſum de imitando. qđ ꝓbat obſequiũ attentatũ. Ubi ſciendũ ꝙ ad ꝑfectionẽ vite non ſufficit ꝙ homo ſolũ relinquat tẽporalia:ſed etiã debet ſequi xp̃z in operibus bonis:ꝓpter qđ petrus dixit prudẽter Matth.xix. Ecce nos relinquim⁹ oia ⁊ ſecuti ſumus ⁊c. Scđm hoc igitur hic duo poſſumus conſiderare:ſcꝫ.

Mundi deſertionem.

Chriſti imitationem.

¶ Quãtũ ad primũ dt. Et ſubductis ad terrã ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ qꝛ iſti apoſtoli in illa vocatiõe nõ totał'r adheſerũt xp̃o ſꝫ ſm Greg. adhuc habent volũtatẽ redeũdi ad propria:iõ dr ꝙ ſubduxerũt naues ad terrã:vt ip̃m poſtmodum poſſent inuenire:qñ aũt ꝑfecte xp̃z ſecuti ſunt:tũc totał'r oia dimiſerunt. Quia xp̃s dt Luc. xiiij. Ois q̇ ex vobis nõ renũciauerit omnibus que poſſidet nõ poteſt me⁹ eſſe diſcipulus. ¶ Quãtũ ad ſcđm dicit:ſecuti ſunt eũ. Ubi ſciẽdũ ꝙ ſm illud Eccli.xxiij. magna gloria ẽ ſeq̇ dominũ ideo iſti apoſtoli non ſolũ reliquerũt ſua ſꝫ etia⁊ ſecuti ſunt eũ. Uñ q̇libet eorũ põt dicere illud Job.xxiij. veſtigia eius ſecut⁹ ẽ pes me⁹:viã eius cuſtodiui ⁊ nõ declinaui ex ea a mãdatis ei⁹ nõ diſceſſi:⁊ i ſinu meo abſcõdi ṽba oris ei⁹. Qualiter autem homo debet ſequi xp̃z fuit ſignatũ Judi.ix. vbi ſentẽtialiter dicitur ꝙ cum ſychimite aduerſarẽtur abimelech ⁊ gẽti ſue feciſſẽtq̧ forte preliu⁊ abimelech aſcendit in montẽ ſelmõ preciſumq̧ ramum de arboribus impoſitũ humero ferebat dixitq̧ ſociis ꝙ me videritis facere cito facite.q̇ omnes exemplo iuſſus portantes ramos ſequebantur duce⁊ factumq̧ eſt vt abimelech acciperet preſidiu⁊ ⁊ interficeret ſychimitas. Ubi ſciẽdum ꝙ per ſychimitas qui interpretant̃ laborioſi intelligunt̃ diaboli ad tẽtationem hoim cõtinue laborantes. de quib⁹ hiere.ix. Ut inique agerẽt laborauerũt ſcꝫ vt in peccatum homines labi faciãt. Iſti dicũtur feciſſe forte preliu⁊ qꝛ fortitudinem magnã habebant cõtra genus humanum. Nam iuxta illud Jo.xlj. Nõ eſt ſuper terrã poteſtas q̇ cõparet̃ ei qui fact⁹ eſt vt nullũ timeret. Per abimelch autẽ qui interpretat̃ pater meus rex intelligit̃ xp̃s q̇ eſt rex ⁊ dñs noſter. Iſte dicitur dux populi xp̃iani.qꝛ Deut.xxxij. Dominus ſol⁹ dux ei⁹ fuit ⁊ non erat cum eo deus alienus. Uidens aũt abimelech.i.xp̃s pugnã demonũ cõtra genus humanũ:aſcẽdit in montem ſelmõ qui interp̄tat̃ pax.i.in ciuitatẽ hieruſalem ſituatã in monte que viſio pacis dr

qñdo imminente paſſionis ſue tẽpoꝛe dixit diſciplis Matt.xx.Ecce aſcẽdim⁹ hieroſolymã:ꝛ filius hoïs tradet̃ principibus ſacerdotũ ꝛ ſcribis ꝛ cõdẽnabunt eum moꝛte:ꝛ tradent eũ gẽtibus ad il.ꝛ fla.ꝛ crucifigẽdũ.Ibi aũt impoſitũ humero ramum poꝛtaſſe dr̃:quia vadẽs ad paſſionẽ:crucẽ ꝓprüs humeris baiulabat.Uadẽs igit̃ ſic ad pugnã hoꝛtat̃ nos vt qd ipe fecit ꝛ nos faciam⁹.Unde Jo.xiij.Exẽplũ em̃ dedi vobis vt queadmodũ ego feci ita ꝛ vos faciatis.Exemplo igit̃ ei⁹ debem⁹ crucẽ aſſumere ꝛ eũ fideliter ſequi.Sic igit̃ vadẽs ad pugnã ꝯtra diabolũ ipm deuicit:ꝛ eius foꝛtitunem minoꝛauit.vt ſic dicat̃ de ipſo illud Apoc.v.Uicit leo de tribu iuda radix dd cui regratiando dicere poſſumus illud Apoc.v.Redemiſti nos dñe de⁹ in ſanguine tuo ex oï tribu ꝛ lingua et natiõe ꝛ feciſti nos deo nr̃o regnũ.❡Qualr̃ ẽt hõ dz ſequi xp̃m:fuit figuratũ.iij.Regũ.xix.qñ heliſe⁹ fuit ſecut⁹ heliã.Quere dñica in quinq̃geſima:euãgelio.xxj.pte ſiiij.dicam⁹ igit̃ illd Mat.viij.Magiſter ſequar te quocunq; ieris.Quia Joan.viij.Qui ſequit̃ me.nõ ambulat in tenebris ſed habebit lumẽ vite.Ad quaz ꝛc.

❡Dominica.v.poſt pẽtecoſtẽ.Euagelium quadrageſimumſextum.

NIſi abũdauerit iuſticia vr̃a pluſq̃ ſcribarũ ꝛ phariſeoꝝ nõ intrabitis in regnum celoꝝ ꝛc. Matt.v.Nos videm⁹ ꝑ experietiã ꝙ ſi aliqs vult ire ad aliquez locũ:opz ꝙ ꝑ viã rectã incedat:ꝛ ſi viã neſcit:opz ꝙ ꝑ aliũ oſtẽdat̃.Loc⁹ ãt ad quẽ ire debem⁹ ꝛ ꝓpter quã facti ſum⁹:ẽ celeſtis pr̃ia.Si igit̃ volum⁹ ad ipaz ꝑgere opz ꝙ viã ꝑueniẽdi ſciam⁹:via illuc eũdi eſt iuſte viuere:ꝛ facere bona opa.Juſticia aũt ſm Aug.duas partes habet.ſ.vitare malũ:ꝛ facere bonũ.Juxta illud Ps.Declina a malo ꝛ fac bonuz.Ne igit̃ aliquis dicere poſſit ꝙ viã iſtaz ignoret chriſt⁹ verus doctoꝛ ꝛ pius pater in hodierno euãgelio nos docet ꝙ ſi volum⁹ in regnum celoꝝ intrare:debem⁹ agere bona ꝛ vitare mala:in quo chriſt⁹ generaliter tria tãgit.ſcz

Supplemẽtũ meritoꝛie opatiõis iplẽdũ
Nocumẽtũ ſupbe cõtẽtionis euitãdum.
Documẽtũ fraterne dilectiõis imitãdũ

❡Primũ ꝓbat oꝛdinatio vite ꝓmerẽtz. ❡Scdz ꝯminatio pene affligẽtis.Tertiũ ſatiſfactio iniurie ꝑturbantis.primuz in principio.Secundum ibi.Audiſtis quia dictum eſt ꝛc.Tertium ibi.Si ergo offers munus tuum ꝛc.

❡Prima pars.

QUantũ ad pmũ vbi tãgit ꝛc. qd pꝛobat ꝛc.dicit.Niſi abũdauerit ꝛc.Ubi ſciẽdum ꝙ qz ſz Ambꝛoſi.Juſtitia communis eſt virtus ꝑ nomẽ iuſticie hic intelligitur op⁹ qdlibet virtuoſum.❡Sciendum eſt etiã ꝙ in hoc qd dt iuſticiã diſcipulorũ debere ſuperabundare iuſticiez ſcribarũ ꝛ phariſeoꝝ dat intelligere ꝙ dbẽt eẽ melioꝛes eis ſz Chryſo.❡Quare autez iuſticia noui teſtamenti debeat ſupabũdare iuſticiã veteris põt triplex rõ aſſignari.Prima eſt ſi cõſideremur radices ex quib⁹ fiũt opera virtuoſa.Ubi ſciendum ꝙ homo initialiter mouet̃ ad bene operãduz duplici de cauſa ſcilicet amoꝛe vel timoꝛe.que autem fiunt amore acceptabilioꝛa ſũt illis q̃ fiũt timoꝛe. Quia igitur antiqua lex dicit̃ lex timoris:noua ꝟo amoꝛis:iuxta illud Augu. Breuis differẽtia legis ꝛ euãgelij:eſt timoꝛ ꝛ amoꝛ.Et ideo opera que fiũt in nouo teſtamento vbi eſt radix amoꝛ debent eſſe maioꝛa q̃ que fiebãt in veteri.❡Secunda radix eſt ſi cõſiderem⁹ gratiã cooperantez in nobis que ſuperabundantioꝛ eſt nouo teſtamento q̃ in veteri.tuz ratione ſacramẽtoꝝ noue legis que maioꝛem gratiã conferunt:q̃ veteris.etiã ratione operis operati:tum ratione p̃ſentie chriſti:qui tunc pꝛeſens non erat ꝙ tamẽ poſtmodum fuit.Unde Jo.j.Uidim⁹ gloꝛiã eius ꝛc.Et Eph.j.habem⁹ redẽptionẽ ꝑ ſanguinẽ xp̃i remiſſionem peccatoꝝ ſz diuitias gratie eius que ſuperabundauit in nobis.❡Tertia rõ eſt ſi ꝯſideremus pꝛemiũ pꝛomiſſum i veteri teſtamẽto ꝛ nouo.Nã in veteri pꝛomittebãtur ſolũ tẽpoꝛalia.ſz in nouo regnũ celoꝝum:ꝛ quia pꝛemiuz debet coꝛreſpõ

cere merito: iō opa virtuoſa in nouo teſtamēto ꝑpter q̄ ꝑmittit mai⁹ premium debēt eē maiora q̄ illa que fiebāt i veteri vbi minora ꝑmittebātur. Ex hoc ét qđ xp̄s dixit iuſticiā diſcipulorū d̄bere abūdare iuſticiā ſcribarum ꝛ phariſeorū: nō ꝑpter hoc innuit ipos eſſe malos. vnde Chryſo. Scribas aūt ꝛ phariſeos nō dixit iniq̄s: q: nō dixiſſet eos abūdare iuſticia. ¶ Sciendum eſt autem ꝙ iuſticia ſcribarꝝ ꝛ phariſeorꝝ deficiebat tripliciter ſcʒ in corde: i ore: ꝛ in opē. Primo in corde: q: opa q̄ faciebant nō faciebāt vt deo placerēt ſʒ hoibus iux̄ qđ xp̄s dixit Matt. xxiij. Oia v̄o opa ſua faciūt vt videant ab hoib⁹. Scđo ore q: dicebāt magna ꝛ nō faciebāt iux̄ qđ xp̄s dixit Mat. xxiij. Super cathedram Moy. ſedebant ſcribe ꝛ phariſei oia ergo q̄cūq; dixerit vobis ſeruate ꝛ facite. ſm̄ v̄o opera illorū nolite facere: dicūt em̄ ꝛ non faciūt. Tertio opere q: eorū opa erāt mala: vt habet Jo. iij. Juſticia aūt quā xp̄s p̄cepit nos habere dʒ ſupplere ipfectioneʒ iuſticie phariſeorꝝ. Primo em̄ debemus facere bona intētiōe ea q̄ facim⁹ vt ſint accepta deo iuxta illđ Mat. v. Cū facis eleemoſynā noli tuba canere ante te ſicut hypocrite faciūt i ſynagogis vt honorificent ab hoib⁹: te aūt faciēte eleenā neſciat ſiniſtra tua q̄d faciat dextera tua: vt ſit eleemoſyna tua in abſcondito ꝛ pater tu⁹ qui videt i abſcōdito reddet tibi. Iſtam aūt iuſticiā dʒ q̄libet habere vt poſſit regnū celorū acquirere. Ut dicat illđ Job. xxix. Juſticia indut⁹ ſum et veſtiui me q̄ſi veſtimēto. Quare aūt debeat eā habere audi. Prouerb. xj. Nō ꝓderūt diuitie in die vltionis: iuſticia aūt liberabit a morte. ¶ Qđ autē iuſticia a morte ꝛ a periculis liberet: fuit figuratū Geñ. vij. vbi ſnialiter dr̄ ꝙ cū dn̄s ꝑpter peccata hoim vellet p diluuiū eos interficere dixit ad Noe igredere tu ꝛ ois dom⁹ tua in arcā: te em̄ vidi iuſtū corā me in gn̄atione hac: qui arcā ingrediēs. fuit a mortis periculo liberatus. Ubi ſciendum ꝙ p iſtos peccatores quos de⁹ interficere voluit aquis diluuiū intelligūt iniuſti q̄ digni ſunt vt a deo puniāt. per noe vero iuſtū intelligunt virtuoſi q̄ intrantes arcā vnitatis eccleſie p fidē ꝛ dilectionē ꝛ ſtatū penitētie ꝯuitiorū deſertionē a dn̄o merent ſaluari. Iſte ē noe de q̄ Geñ. vj. Noe vir iuſt⁹ atq; ꝑfect⁹ fuit in gn̄ationib⁹ ſuis cū deo ambulauit et genuit tres filios ſem chā ꝛ iaphet. Ubi ſciēdū ꝙ q̄ vult euadere diluuiū ne ſubmergat oportet ꝙ ſit noe qui interpretatur requieſcens. Non debet eſſe quiet⁹ in paſſionibus: fecundus in operationibus: vt ſic per hoc generet tres filios ſcʒ famā exemplorū ſignificatā per ſem. qui interpretatur famoſus. cautelam periculorꝝ ſignificatā per chaʒ qui interp̄tatur callidus: amicitiā proximorꝝ ſignificatā p Japhet qui interpretat dilatat⁹. ¶ Primo iquā volēs euade diluuiū debet eſſe quiet⁹ in paſſionibus iuxta illđ. j. Theſ. iiij. Rogam⁹ vos fratres vt abūdetʒ magis ꝛ operā detis vt quieti ſitis. Scđo debet eē continēs in affectionib⁹ nō ſequēdo deſideria carnis quia Eccli. xv. Qui timet deū faciet bona: ꝛ qui cōtinēs eſt iuſticie apprehēdet illaʒ ꝛ obuiabit illi quaſi mater honorificata. Tertio dʒ eſſe fecund⁹ in operibus bonis iuxta illud Eccl's. ix. Quodcūq; pōt man⁹ tua facere inſtāter opare. his igit habitʒ dʒ hō gn̄are tres filios. ſ. ſem chā ꝛ iaphet. vt ſupra dictum eſt.

¶ Secunda pars.

Sequit. Audiſtis q: dictū eſt antiq̄s ꝛc. Ubi tangit nocumētū ſuperbe ꝯtentiōis deuitāduʒ: qđ ꝓbat cominatio pene affligētis. Ubi ſciēduʒ ꝙ homo aliquādo conſiderās penā ſibi debitam pro malis operib⁹ ab ipſis retrahitur p timorem. Quia igitur homo inferens nocumentū proximo: dign⁹ eſt pena: iō dn̄s nocētibus proximos penā denūciat: vt ipſoruʒ nocumēta deuitent Ubi ſciēdū ꝙ homo poteſt inferre alteri quātum ad preſens ſpectat quatuor. Primo in corde habendo rancoreʒ ꝛ malam volūtatem. ꝛ tunc dicitur ſibi iraſci. Scđo in verbo ꝛ hoc dupliciter: vł in v̄bo de ſe nō ſignificatiuo ſʒ deſpectiuo ꝛ illud vocat Racha. Uł in verbo de ſe ſignificatiuo. ꝛ hoc ſignificatur p hoc nomē fatuus. Quarto in opē vt ſi q̄s aliuʒ

penteret vel occideret cuilibet iſtoꝝ de
bet ſua pena. Ubi ſciendũ ꝙ illũ pceſ-
ſum videm⁹ in mũdanis offenſiõib⁹ ꝙ
qñ aliqs offendit. pmo accuſatur iudici ⁊
illud vocat iudiciũ. ſcdo iudices cõgre
gãtur ad factũ examinãdum. ⁊ illud vo
catur ↄſilium. tertio dat ſnia ↄtra delin
quentẽ ſm quãtitatẽ delicti ⁊ aliqñ pro-
pter enormitatez facti dat ſnia mortis.
q̃ hic dicit gehẽna ignis. Scdm hoc igi
tur hic q̃tuor poſſum⁹ cõſiderare ſcȝ.
Offendentis facti in operatione.
Indignantis animi in cogitatione.
Exprimentis ſoni in vilipenſione.
Significãtis vocabuli in vituperatiõe.
¶ Quãtũ ad pmũ dt. Audiſtis qꝛ dictuȝ
ꝛc. Ubi ſciendũ. ꝙ qꝛ malũ impunitũ eẽ
nõ dȝ idõ primo ponit ipſi⁹ mali operis
phibitio. Scdo correſpõdẽs ei punitio.
¶ Quãtũ ad mali phibitionem dt. audi
ſtis qꝛ dictũ eſt antiqs nõ occides. Ubi
ſciẽdũ ꝙ ſicut ppls iudaic⁹ rudis fuit in
cognoſcẽdo qd ptinet ad intellectum ⁊
idõ nõ intelligebat niſi corticẽ ſcripture:
ſicut etiã fuit rudis in diligendo qd pti
net ad affectũ idõ illi pplo multa fuerũt
pmiſſa a deo vt ab ipo nõ recederent: ⁊
ſeruirẽt idolis. p tpe aũt illo phibitum
fuit malũ in effectu. ¶ Sciendũ eſt aũt
ꝙ in hoc ꝙ xps loquẽs diſciplis induxit
primo illud pceptũ nõ occides qd eſt p-
mũ inter pcepta negatiua ad primũ ⁊ i
lege Moy. oſtẽdit ſm Aug. ꝙ ipe eſt de⁹
q ⁊ veteri teſtõ pceptũ dedit: ⁊ nouo pfe
cit. ¶ Sciẽdũ eſt etiã ſm Aug. de ciuita
te dei ꝙ qñ dr nõ occides: nõ eſt intelli-
gẽdũ niſi de hoie: nõ aũt de aiabus bru-
tis: vt dicũt quidã heretici dogmates ꝙ
nulla creatura ẽ occidẽda. ¶ Quãtũ ad
correſpondentẽ punitionẽ dt. q aũt occi
derit ꝛc. ſ. accuſatiõis ⁊ dãnatiõis. Ubi
ſciẽdũ ꝙ lȝ rõ naturalis dt ꝙ nullus dȝ
offendere primũ nec in reb⁹ nec in pſo
na: tñ natura hũana ppter pctm̃ primi
hois ad malũ eſt prone: ⁊ ideo illud qd
ratio oſtẽdit faciẽdũ mltotiẽs oppoſitũ
facit: ſicut patet etiã de Cayn q fratrem
ſuũ Abel ex inuidia interfecit vt habet
Gen. iiij. et idõ oportuit ꝙ aliqua pena
cõminaret facientib⁹ mala vt. ſ. ſi nõ ra
tiõe ducti nec amore allecti tñ tiore pe-

ne illa euitent. iuxta illud qd dñs dixit
Moy. Deut. xvij. ꝙ ppls ſcriberet Deu
teronomiũ legis volumine ⁊ haberet
eũ ſecũ legeretq; illd cũctis dieb⁹ vite
ſue vt diſcat timere dñm deũ ſuũ ⁊ cuſto
dire verba ei⁹. Quã graue autẽ ſit pctm̃
homicidij patere põt ex punitione diui
na in Cayn cui dixit dñs Gen. iiij. Uox
fratris tui Abel clamat ad me de terra:
nũc igit maledict⁹ eris ſup terrã q ape-
ruit os ſuũ ⁊ ſuſcepit ſanguinez fratris
tui de manu tua cũ opatus fueris eã nõ
dabit tibi fruct⁹ ſuos. vagus ⁊ pfugus
eris ſup terrã oib⁹ dieb⁹ vite tue. ptȝ ẽt
in multis alijs locis. ¶ Quãtũ ad ſcdm
vbi phibet nocumẽtũ idignãtis animi
in cogitatiõe dt. ego aũt dico vobis ꝛc.
Ubi ſciẽdũ ꝙ pma phibitio de ope ex-
teriori ptinet ad hoies veteris teſtamẽ-
ti q nõ credebãt eſſe homicidiũ niſi qñ
homo interficebat corpaliter ſm Augu.
cõtra fauſtũ nõ aũt qñ interficiebãt mẽ-
talr p odiũ: ⁊ idõ credebãt ſolũ illud phi-
bitũ eſſe. Xps aũt volẽs pfectiores eſſe
hoies noui teſtamẽti q̃ veteris ſupad-
didit explicãdo ⁊ pficiendo pceptum ꝙ
nõ ſolũ eſt phibitũ homicidiũ exterius
in corpore ſed etiã in corde. ¶ Quantũ
ad indignantis animi phibitionẽ dicit.
Et ego dico vobis ꝙ ꝛc. Ubi ſciendũ ꝙ
antiquis dictũ fuit p Moy. tãq̃ p ſeruũ
dei pplo iudeoꝝ hec dicit dñs nõ occi-
des. hic aũt xps nõ p ſeruũ ſȝ p ſemeip-
ſum tanq̃ poteſtatẽ habẽs dicit ego aũt
dico vobis in q ptȝ nobilitas legis euã
gelice ſȝ Chryſoſto. reſpectu legis moy
ſaice: qꝛ in lege moſaica locut⁹ eſt dñs
p ſeruũ: in lege nõ euãgelica locut⁹ eſt
xps p ſeipſum q deus eſt. ¶ Sciẽdũ eſt
aũt ꝙ ſȝ Dama. ira eſt mot⁹ cauſat⁹ vel
ex feruore ſanguinis circa cor iſlãmati
ex vaporatiõe fellis: vel ex alia aliqua
occaſione vel cauſa. de qua inter alios
due fuerunt opiniones qꝛ ſtoici dixerũt
vt ait Aug. de ciuitate dei ꝙ nõ cadebat
in virum ſapiẽtẽ ira. pipatetici nõ has
paſſiones cadere dicunt ſed moderatas
rõniq; ſubiectas: ſic vt ita pbet mia ꝙ
iuſticia cõſeruetur. Ille igitur mot⁹ ire
q ſic cauſatur in corde aliquãdo pcedit
ex diſcreto zelo iuſticie et ex iuſtiſſima

cauſa: et iſte nō eſt motus malus ſz bon⁹ et meritorius. Uñ Chryſ. ſup Matt. Qui eñ ſine cauſa iraſcit᷑ re⁹ erit: q̄ xͦo cū cā nō erit reus. nā ſi ita nō fuerit nec doctrina ꝓficit: nec iudicia ſtāt: nec crimina cōpeſcātur. paciētia eñ irratiōalis vitia ſeminat: negligentiā nutrit: et nō ſolū malos ſed etiā bonos inuitat ad malū. ſm ipm ibidē. Iracundia q̄ cū cauſa eſt: nō eſt iracūdia ſz iudiciū. Iracundia eñ ꝓprie eſt cōmotio paſſiōis. q̄ aūt cū cauſa iraſcitur ira hui⁹ nō eſt ex paſſiōe ideo iudicare dr̄ non iraſci. et iſto modo dicit᷑ Mar. iij. de xp̄o ꝙ cū interrogaſſet phariſeos ſi lʒ ſabbatis bñfacere et illi tacerēt: circūſpiciēs eos cū ira cōtriſtatus eſt ſup cecitate cordis eoꝝ. Aliquādo aūt ille mot⁹ eſt in hoīe ex cōditione nature vt qñ ex ſurreptione hō iraſcitur ꝓpter aliq̄d quod videt ſibi diſplicibile cum tali motu ratio cōſentit: ſz ipſum refrenat vt poteſt: et iſte etiā non habet rationem pc̄ti ſaltē mortalis. et hoc modo poteſt itelligi illd̄ ps. Iraſcimini et nolite peccare. Ille ſm Chryſo. iraſcit᷑ et nō peccat qui ex ꝓuentione q̄dā ſenſualitatis indignatur: et tñ illā indignationē tēperat rōne. Alio aūt mō. eſt mot⁹ non ꝯ hoīes: ſz ꝯ vitia et de illo dicit Aug. xiiij. de ciuitate dei. Iraſci aūt fratri vt corrigat᷑ null⁹ ſane mētis rep̄hēdit. hmōi eñ mot⁹ de amore boni et de ſancta charitate veniēs: vitia dicēda nō ſunt: cū rectā rōnē ſequūtur. et iſto mō irat⁹ fuit Moy. ꝯ ppl'm qñ fecerunt vitulū: iratuſq; valde ꝓiecit d̄ manu tabulas: et ꝯfregit eas ad radicē mōtis arripienſq; vitulū quē fecerāt: cōbuſſit et cōtriuit vſq; ad puluerē. Aliqñ mot⁹ cauſatur ex liuore vindicte vel odio. et hoc mō eſt graue pc̄tm̄ et ſic hoc ꝓhibetur. ¶ Quātū ad correſpōdentē punitionē dicit. reus erit iudicio. Ubi conſidera quātum lex noua a veteri diſtet: q2 pena q̄ dabat᷑ in lege veteri operibus in noua datur cogitationib⁹: q2 ibi qui occiderit reus erit iudicio: hic q̄ iraſcetur reus erit iudicio. Ut igit᷑ illd̄ iudiciū metuam⁹ dr̄ nobis Job. xix. Fugite ergo a facie gladij q2 vltor iniquitatum gladi⁹ eſt. et ſcitote eſſe iudicium. Per gladiū eñ intelligit᷑ diuina iuſticia.

¶ Quātū ad tertiū vbi ꝓhibet᷑ nocumētum expmētis ſoni in vilipēſione dicit. Qui autē dixerit fratri ſuo racha. Ubi ſciēdū ꝙ q2 nō ſolū hō pōt iraſci in corde vel in aliquo ſigno exteriori: ſz aliqñ cum ſono: hinc eſt ꝙ poſtq̄ xp̄s inhibuit inordinatū motū interiorē hic ꝓhibet etiā inordinatū motū exteriorē. et pͦmo ponit᷑ vilipendentis ſoni ꝓhibitio. ¶ Scd̄o correſpōdens punitio. ¶ Quātum ad primū dicit. Qui aūt dixerit et c. Ubi ſciēdū ſm Aug. Racha. eſt interiectio indicans irā. ſm xͦo Hiero. eſt xbū vilipenſionis ſz nō iracūdie. Ubi Chryſo. Si eñ nec bonū verbū dicere debemus niſi ꝑ edificatione quanto magis illud quod naturaliter in ſe malum eſt. ¶ Quātum ad correſpōdētem punitionem dicit: reus erit cōcilio. Ubi ſciēdū ꝙ cōcilium ſupra iudicium aliquid addit. Nā in iudicio aliq̄s ſimpliciter accuſatur et habet locum defenſionis: ſed in cōcilio a iudicibus diſcernit᷑ delictū et diſcutitur qua pena ſit accuſatus plectendus ita ꝙ iam eſt certū ꝙ puniri debet nec ſibi datur locus defenſionis.

¶ Quātum ad quartum vbi ꝓhibet᷑ nocumentuʒ ſignificātis vocabuli in vituperatione dicit. Qui autē dixerit fatue et c. Quia eñ homo nō ſoluʒ poteſt iraſci alicui interius vel exterius ꝑ aliqd̄ ſignum nō ſignificatiuū ſed etiā ꝑ ſignuʒ ſpecificans iniuriā: ideo poſtq̄ xp̄s ꝓhibuit dicta duo hic ꝓhibet tertiū. et pͦmo ponitur vituperātis vocabuli ꝓhibitio cum dicitur. Qui autē dixerit fatue et c. ſecundo correſpōdens punitio cū dicit᷑ reus erit gehenne ignis. Ubi ſciēdū ſm Rabanum ꝙ illud nomē gehenna quod ſignificat cruciatuʒ inferni: primo dictū a chriſto in euangelio: ſm aliquos ortū habuit a quadā valle que eſt iuxta hieruſalē repleta cadaueribus mortuoꝝ. ¶ Sciēdū eſt ꝙ ſi iſte pene tam graues dantur iſtis culpis ſoluʒ in corde exiſtētibus et in ore: ꝙ grauior pena dabit᷑ pro opere ꝑpetrato. et licet dicenti fratri fatue debeatur gehenna: tamē quia in gehenna ſunt gradus penarum: grauius punietur peccatum opere perpetratuʒ. Unde Augu. de ſermone dn̄i in monte

Quiſq̃ autẽ dixerit quo grauiori ſup‑plicio punitur homicidium ſi gehenna ignis punit̃ cõuiciũ cogit intelligi eſſe differẽtiã gehẽnarũ. ¶ Tertia pars.

Sequitur. Si autẽ offers munus ꝛc. Ubi tãgit documẽtũ fraterne dilectiõis. Ubi sciẽdũ ꝙ odiũ opponit̃ fraterne dilectiõi: ꝛ ideo qꝛ q̇libet debet fratrem diligere. Nã iuxta Ro. xiij. Qui diligit proximũ ſuũ legẽ impleuit. ꝛ .j. Jo. iij. Qui odit fratrem ſuũ homicida eſt. ideo xp̃s dat hic documentũ fraterne dilectionis remouẽdo oppoſitum ſuũ ſcꝫ odiũ. Uñ. Augu. de ſermone dñi in monte. Si iraſci nõ eſt pax fratri: aut dicere racha: aut fatue: m̃ltominꝰ in animo tenere aliq̇d vt in odiũ indignatio cõuertat̃: ꝛ iõ plus placet deo fraterna dilectio: ꝙ̃ ſibi facta tp̃alis oblatio. Nã Oſee. vj. miſericordiã volo ꝛ nõ ſacrificiũ ꝛ iuſticiã dei pluſꝙ̃ holocauſta. Ad hoc etiã ꝙ oblatio ſit deo accepta: dꝫ eſſe rõnalis ꝛ iuſta. Scd̃ꝫ hoc igit̃ hic tria poſſumꝰ ꝯſiderare ſm quod hic illa tria tangũtur. Nã primo oſtẽditur quãliter oblatio dꝫ eſſe iuſta: ſine fraudẽtia. Secũdo qualiter dꝫ eſſe rõnalis: ſine negligẽtia. ¶ Tertio qualiter dꝫ eſſe accepta ſine diſplicentia. ¶ Quãtũ ad primũ dicit Si offers ꝛc. Ubi ſciẽdũ ꝙ̃tũ ad pñs ſpectat ꝙ ad hoc ꝙ oblatio ſit iuſta tria inter alia requiruntur. Primo ꝙ nõ ſit de alieno: ſꝫ de proprio. Scd̃o ꝙ nõ fiat vbicũq; ſed in loco debito. Tertio ꝙ nõ fiat a quocũq; ſed a diſpoſito. ¶ Quãtũ ad p̄mũ dicit. Si ergo offers munꝰ tuũ. Nã iuxta illd̃ Eccl̃i. xxxiiij. Qui offert ſacrificiũ ex ſubſtãtia paupis: q̃ſi q̇ victimat filiũ in cõſpectu patris ſui. ꝛ iõ debet eſſe de ꝓprio. iuxta illd̃ Prouer. iij. Honora dñm de tua ſubſtãtia ꝛ de primitiis frugũ tuaꝝ da pauperibus. Ut autẽ fiat in loco debito d̃t ad altare. Ubi ſciẽduꝫ ꝙ per altare vno modo intelligitur eccl̃ia catholica extra quã nõ valet oblatio facta. ꝛ ideo ſm Aug. debet fieri in fide. Alio modo per altare intelligit̃ locꝰ determinatꝰ ad ſacrificiũ offerẽda: ſicut eccleſia materialis. Uñ Deut̃. xij. Caue ne offeras holocauſta tua in oi loco quẽ videris: ſꝫ i eo quẽ elegerit dñs. Ad hoc aũt ꝙ fiat a diſpoſito dicit. ꝛ ibi recordatus fueris ꝛc. Hõ em̃ q̇ vult deo offerre nõ debet eſſe malꝰ: qꝛ tũc non acceptatur eiꝰ oblatio. ſed debet eſſe bonꝰ: ꝛ tũc eius munera acceptãt̃. Homo aũt nõ debet habere aliquid aduerſus aliũ qñ eſt offenſus ab illo: ꝛ iõ ſm Aug. de ſermone dñi in mõte: ille q̇ alium offendit: debet ad hoc ꝙ iuſte offerat petere veniã ab offenſo: nõ autem requirit̃ ecõuerſo. ¶ Quãtũ ad ſcd̃m vbi oſtẽditur ꝙ oblatio debet eſſe rõnalis ꝛ ſine negligentia dicit. Relinq̃ ibi munꝰ tuũ. Jſta aũt rationabilitas quãtũ ad pñs ſpectat: i duobus cõſiſtit: in muneris cõtinuatione: ꝛ in ꝓximi pacificatione. ¶ Quãtũ ad p̄mũ. dicit. Relinque ibi munus tuũ ante altare. Munꝰ em̃ qd̃ hõ offerre deo ꝓpoſuit lꝫ ſe recordaretur ꝓximũ offendiſſe tñ ip̃m reportare nõ dꝫ ꝛ illud amplius deo nõ offerre: ꝛ ideo d̃r. Relinque ibi. ¶ Quãtũ ad ꝓximi pacificationẽ dicit. Et vade prius recõciliari fratri tuo. Nã ſm Chryſo. deꝰ plꝰ diligit ꝓpter ſuã benignitatẽ ꝯcordiã ꝓximo ꝛ: ꝙ̃ oblationẽ ſacrificiorũ. Jſta aũt admonitio de recõciliatione proximi ante oblationẽ fiendam deo eſt multũ rationabilis. Primo ſm Chryſoſt. cũ omnes ſimꝰ ſerui dei: ꝛ hõ nõ poſſet bñ eſſe amicꝰ dñi q̇ odit ſeruos eiꝰ: qꝛ iuxta illud Luce. x. Qui vos ſpernit me ſpernit: iõ oportet ꝙ q̇ dñm diligit: diligat ꝛ ſeruos eiꝰ: ꝛ ꝑ ꝯſequẽs ꝓximũ. ¶ Scd̃o qꝛ oĩs qui facit aliquẽ actũ ſi ſit rõnalis debet deſiderare ꝙ ſit perfectus. Oblatio autem cum proximi non eſt perfecta: ideo debet cum ꝓximo ſe concordare. Propter quod dicit̃ Eccl̃i. iij. Fili in manſuetudine opa tua ꝑfice et ſuper hominum gloriam diligeris. Qualis autem debeat eſſe illa recõciliatio: audi Chryſoſt. ſuper Matth. d. Qualis preceſſit offenſio talis debet ſequi reconciliatio: ſi cogitatu offendiſti: cogitatu reconciliare: ſi verbis: ꝟbis ſi operibꝰ: operibꝰ recõciliare omne peccatum quo modo committit̃ eo modo ꝛ de ip̃o penitẽtia agitur. ¶ Quãtũ ad tertium vbi oſtẽditur ꝙ oblatio dꝫ eſſe accepta ſine diſplicẽtia dicit. tunc veniẽs

offeres munꝰ tuũ. Quãdo enĩ homo eſt recõciliatꝰ primo ꝑ dilectionẽ ex cuiꝰ dilectiõe tanꝗ̃ ex nobis magis manifeſta debemꝰ ſurgere in dei dilectione: qꝛ iuxta illud .j. Jo. iiij. Qui nõ diligit fratrem ſuũ quem videt: deũ quẽ nõ videt quõ poteſt diligere: tunc põt ſecure munus offerre: qꝛ ꝑs. Tũc accepta. ſacrifi. iuſt. ob. ꝛ holocauſta. ¶ Sciendũ eſt autem circa iſtã partem ꝑncipalem in qua fit mentio de duobus. ſ. de recõciliatiõe ꝛ oblatione: ꝙ loquẽdo moraliter de recõciliatione homo debet habere triplicem reconciliationem ſcꝫ.

Quãtũ ad ſeipſum carnis concupiſcentiam reprimendo.

Quãtũ ad ꝓximũ charitatẽ obſeruãdo.

Quãtum ad deũ humilitatẽ exhibendo.

¶ Quãtũ ad ꝑmũ qꝛ ad Gal. v. Caro cõcupiſcit aduerſus ſpm̃ ꝛ ſpũs aduerſus carnẽ: ꝓpter qđ ipſemet dicit Ro. vij. Uideo aliã legẽ i mẽbris meis re. legi mẽ. mee. ideo dꝫ caro ſubiugari ſpũi tãꝗ̃ digniori: ꝛ tũc eſt recõciliatio in hoie ſꝫm legeꝫ rectã. Et tũc põt dicere illđ. ij. Corinth. v. Deꝰ poſuit i nobis ꝟbũ recõciliationis. Hec reconciliatio fuit figura Geñ. xvj. vbi ſñialr̃ dꝛ ꝙ cũ agar ancilla deſpexiſſet dñam ſuã ſarã: et receſſiſſet ab ea inuenit eã angelꝰ dñi in ſolitudie: q̃ dixit ad eã reuertere ad dominã tuã ꝛ humiliare ſub manu illiꝰ. Ubi ſciẽdũ ꝙ per agar q̃ interpꝛetatr̃ aduena ꝛ erat ancilla: itelligitr̃ ſẽſualitas in hoie q̃ dꝫ ancillari rõnis: quã ſequẽdo ꝑmi parẽtes ꝛ ꝑ cõſequẽs oẽs q̃ deſcẽderũt ab ipis aduene ſunt in hoc mũdo ꝛ a patria exulati. Ut ſic q̃libet dicere poſſit illud ꝑs. Aduena ego ſũ ꝛ ꝑegrinꝰ ſicut oẽs p̃res mei. Per ſarã ꝟo q̃ interpꝛetatr̃ ꝑnceps et erat dña intelligitr̃ rõ q̃ debet in hoie principatũ tenere. Ut ſit ioſeph ꝑnceps egypti Geñ. xlij. Nã ꝑ egyptũ que interpꝛetatur tenebꝛa itelligitr̃ ſenſualitas a q̃ oꝛiunt̃ pctã obſcurantia aĩam pctõꝛis ſuꝑ quã dꝫ rõ inſtar ioſeph dñari. Licꝫ aũt ſic eſſe deberet tñ ſenſualitas inſtar agar recedit a ſara. i. a rõne ſua dña qñ ſequitr̃ deſideria carnis: ꝛ ideo de talibꝰ ipſam ſequẽtibꝰ dicit dñs Malac. iij. A diebꝰ enĩ patrũ vroꝝ receſſiſtis a legitimis vr̃is. Licꝫ aũt homo ſequẽs ſenſualitatem recedat a rõne: tñ deꝰ ſibi mittit angelũ. i. aliquã bonã inſpirationẽ internã: vel eruditionẽ externã ipm̃ admonẽtem: vt ad ſuã dñam humiliter reuertat̃ d. ſibi illđ Hiere. iij. Reuertere auerſatrix iſrael ait dñs. ¶ Scđo dꝫ habere recõciliationẽ quãtũ ad ꝓximũ charitate cõſeruado. Nã ſi aliquãdo ꝯtingat vnũ hoiem alteri aduerſari: nõ dꝫ talis iniuria in coꝛde teneri: ſꝫ dꝫ vnꝰ alteri indulgere: iuxta illđ Eccli. x. Ois iniurie ꝓximi tui ne memineris ꝛ nihil agas i opcribꝰ iniurie. ꝛ hoc eſt qđ h̃ dꝛ: vade priꝰ recõciliari fratri tuo. Hec reconciliatio fuit figurata .j. Mach. xiij. vbi ſñialr̃ dꝛ ꝙ rex demetriꝰ ſcripſit ſimoni ſacerdoti. d. dimittimꝰ vobis ignoꝛãtias ꝛ pctã vſq; in hodiernũ diem ꝛ coꝛonã quam debetis. ꝛ ſi q̇d aliud erat tributariũ in hieruſalem iam nõ ſit tributarium. Ubi ſciendum ꝙ ꝑ regem demetriũ q̃ offenſus fuit a ſimone ꝛ a gẽte ſua intelligitr̃ quilibet qui recipit a ꝓximo aliquã diſplicentiã. Jlle aũt ſic offenſus inſtar demetrij nõ debet iniurias in coꝛde poꝛtare: ſed dꝫ offendẽti culpã liberalr̃ indulgere: iux̃ illđ Luc. vj. Dimittite ꝛ dimittetur vobis. Nã iuxta illud Matt. vj. Si dimiſeritis hoibꝰ pctã eoꝝ dimittet vobis ꝛ pr̃ pctã veſtra. ſi autẽ nõ dimiſeritis hoibus: nec pr̃ veſter dimittet pctã veſtra. Nõ ſolum aũt debẽt hoies adinuicẽ ſibi iniuriã remittere: ſꝫ etiã actiones indebitas ꝛ alia mũda tributa ꝓpt̃ qđ dicit remittimꝰ ẽt coꝛonã ꝛc. ¶ Tertio hõ debet habere recõciliationẽ quãtũ ad deũ reuerẽtiã exhibẽdo. Nã cõtra deũ ſupbire hõ nõ dꝫ ſi vult ꝑmiari ab ipſo ſꝫ humiliari: ꝛ cũ emẽdatiõe culpe petere veniã: iuxta illđ Pe. j. cañ. ſua. v. Hũiliamini ſub potẽti manu dei vt nos exaltet in die viſitatiõis extreme qñ aĩa egredietr̃ de coꝛpe. Hec recõciliatio fuit figurata .j. Reg. 7. vbi ſñialr̃ dꝛ ꝙ cũ filij iſrl̃ auerſi fuiſſent a dño ꝛ vellẽt ſibi recõciliari dixit eis Samuel. Si i toto coꝛde reuertimini ad dñm: auferte deos alienos de medio vr̃i Baalyꝫ ꝛ aſtaroth ꝛ ꝑparate coꝛda vr̃a dño ꝛ eruet vos de manu philiſtijm. qđ faciẽtes filij iſrl̃ fue

rũt de manu philiſtinorum liberati. Ubi
ſciendũ ꝙ per filios iſrael q̇ auerſi erãt
a dño itelligunt pctõres q̇ peccãdo auer
ſũtur a deo ꝑ quã auerſiõez iuſte a dño
increpant. iux illud hiere. ij. Arguet te
malitia tua ⁊ auerſio tua icrepabit te. Si
aũt volunt recõciliari deo: dat eis ↄſiliũ
a Samuele ꝓpheta ꝙ ſi volũt cõuerti ad
dñz ⁊ dicere cũ ps. In toto corde meo ex.
te. ne re. me. a mã. tuis: debẽt auferre de
medio eoꝝ deos alienos Baalyz ⁊ Aſta
roth. Per Baalym eñ q̇ interpretat ſu-
piores vel deuoratores itelligũtur duo
pctã pñcipalia ſcz ſupbia qua hõ vult eẽ
ſuperior aliis: ⁊ auaricia per quã quãtuz
ad temporalia vult alios deuorare. Per
aſtaroth autem qui iterpretat cubiculuz
intelligit luxuria vbi homo cũ q̇ete cor
porali q̇eſcit: ⁊ ſic generaliter ꝑ ablatio-
nẽ illoꝝ poteſt intelligi ablatio oĩm pec
catoꝝ. ¶ Sciẽdũ ẽ etiã loquẽdo morali
ter de oblatiõe ꝙ homo dz facere quan-
tum ad preſens ſpectat triplicẽ oblatio-
nem propter triplicem cauſam: ſcz
Propt pctõꝝ ↄmiſſiõez ad ſatiſfaciẽdũ.
Propt ꝑiculoꝝ liberatiõez ad regtiãdũ.
Propt bñficioꝝ rceptõez ad recõpẽſãdũ
¶ Primo ꝑꝑ peccatorũ ↄmiſſionẽ ad ſa
tiſfaciẽdũ. ⁊ ibi oblatio fuit figurata per
oblationẽ triũ magorũ: de q̄ Matth. ij.
Procidentes adorauerũt eũ: ⁊ aper. the.
ob. ei munera: aurũ thus ⁊ myrrhã. Ubi
ſciẽdũ ꝙ vt ſupradictũ eſt tria ſunt pctã
pñcipalia: idõ hõ q̇ offendit i iſtis dz ſatiſ
facere ꝑ oppoſita eis: vt ↄ pctm̃ ſupbie
ſatiſfaciat ꝑ hũilẽ orationẽ. ↄ pctm̃ aua-
ricie ꝑ eleemoſynarũ largitionẽ: ↄ pec-
catũ luxurie ꝑ carnis mortificationẽ. q̄
tria deſignant i oblatiõe triũ magnoꝝ.
Nã in auro intelligit eleemoſynaꝝ lar-
gitio: i thure humilis oratio: in myrrha
carnis mortificatio. ¶ Scdo hõ dz face
re oblationẽ ꝓpter periculoꝝ liberatio
nẽ ad regratiãdũ ⁊ illa oblatio fuit figu
rata in oblatiõe quã fecit noe qñ euaſit
de diluuio ⁊ egreſſus fuit de arca. de q̄
dz ſalar. Ge. viij. ꝙ egreſſus noe de arca
edificauit altare dño: ⁊ tollẽs de cũctis
pecorib⁹ ⁊ volucrib⁹ mũdis obtulit holo
cauſta ſup altare odoratuſq; ẽ dñs odo
rẽ ſuauitatis. Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ noe q̇ libe
rat⁹ fuit de diluuio: itelligũt hoies quos
de⁹ de magnis periculis liberat: q̇ iſtar
noe debẽt bñficiũ liberatiõis cogſcere:
⁊ ſibi regratiari dicẽdo illd. ij. Mach. j.
De magnis ꝑiculis a deo liberati magni
fice gr̃as agim⁹ ſibi. Qualr aũt hec reco
gnitio habeat fieri oñdit cũ ſubiũgit ꝙ
obtulit de cũctis ⁊c. ꝑ qd dat itelligi ꝙ
oblatio nr̃a nõ dz eẽ de vilib⁹: ſz de ꝓcio
ſis. Ut ſic verificet de ipſa illud Eccli.
xxxv. Oblatio iuſti ipiguat altare: ⁊ odor
ſuauitatis ẽ in ↄſpectu altiſſimi. ¶ Ter
tio hõ dz facere oblationẽ ꝑꝑ bñficioruz
receptionẽ ad recõpenſandũ: ⁊ illa oblatio
tio fuit figurata ꝑ oblationem quã fecit
melchiſedech rex ſalẽ poſt victoriã factã
de q̄ ſniatr dr Gen. 14. ꝙ cũ q̄tuor reges
pugnaſſent ↄtra q̇nq; ⁊ ipos deuiciſſent
captiuũq; ducerẽt loth ⁊ oẽz ſubſtãtiam
ei⁹: ⁊ nũciatũ fuiſſet abrae: iſecut⁹ ẽ eos:
abſtulitq; eis loth ⁊ ꝓdã quã ducebãt: qd
vidẽs melch. q̇ erat ſacerdos dei: obtulit
panẽ ⁊ vinũ bñdixitq; abrae. d. Bñdict⁹
abraã deo excelſo q̇ creauit celũ ⁊ trã: ⁊
bñdict⁹ de⁹ excelſus: q̄ ꝓtegẽte hoſtes i
manibus tuis traditi ſunt. Ubi ſciendũ
ꝙ per illos quatuor reges: intelligũtur
demones: quia ſicut quaternari⁹ eſt pri-
mus numer⁹ qui a trinario recedit: ita
demones fuerũt primi q̇ a trinitate pri⁹
per ſuperbiam receſſerunt. Per q̇nq; re
ges itelligũtur homines quinq; ſenſus
corporis ſequens: non autem rationẽ ſi
cut primi parẽtes qui ſenſualitatẽ ſequẽ
tes: de fructu ligni vetiti comederũt: q̄-
tuor igitur reges ideſt diaboli: cõtra qui
q; .i. primos parẽtes pugnauerũt virilr
ipos alliciẽdo vt facerẽt cõtra diuinum
ꝓceptũ. ⁊ fuit pugna tã fortis ꝙ ipſos to
talr deuicerunt: ⁊ tũc capt⁹ fuit loth qui
interpretatur declinãs ideſt primi parẽ
tes qui declinauerũt a diuino precepto.
Et tulerunt oẽm ſubſtantiam eius. i. to-
tum genus humanuz qd ab eis deſcẽdit
quod totum fuit captiuatũ. Ut verificat
illud Eſa. v. Propterea captiu⁹ duct⁹ eſt
popul⁹ meus qꝛ nõ habuit ſciẽtiã. Per
abraam vo qui interpretat pr̃ mltaꝝ gẽ
tiũ: intelligit deus qui totũ mũdũ crea-
uit. Cognoſcẽs igitur de⁹ hoiez ſic capti
uatũ a diabolo: ſibi cõpaſſus venit i mũ

dū: qui pugnans ꝯ diabolū in ligno cru
cis p nobis: ipm deuicit ⁊ pdā abſtulit:
qꝛ hoiem ab ipſi⁹ ſeruitute potēter libe
rauit. Ut de ipo poſſim⁹ dicere illō Lu
ce.xj. Cū fortis armat⁹ cuſtodit atrium
ſuū i pace ſunt oīa q̄ poſſidet: ſi āt fortioꝛ
illo ſuperueniēs vicerit illū: vniuerſa ar
ma ei⁹ auferet i qb⁹ ꝯfidebat: ⁊ ſpolia ei⁹
diſtribuet. Nā añ aduētū xpi diabol⁹ mū
dū pacifice poſſidebat: in qū xps fortioꝛ
ipo venit: poteſtatē ei⁹ diminuit ſignifi
catā p arma ⁊ humanū gen⁹ qđ ſicut ſpo
lia tenebat: ⁊ pdā i abſtulit et familie ſue
adunauit. Uidēs aūt hō tātū bñficiū ſi
bi a xpo collatū dꝫ inſtar melch. offerre
ſacrificiū qđ fit ipm in altari ſacrifican
do. Cū oblatione aūt hui⁹ hoſtie dꝫ etiā
deū benedicere. Unde Eccli.xliij. Bñ
dicētes dñm exaltate illū quātūcūq̧ po
teſtis: maioꝛ eſt eñ oī laude: exaltantes
eū replebimini virtute.ſ. grē in preſenti
⁊ glorie in futuro. Ad quam nos ⁊c.

¶ Dñica.vj. poſt pentecoſten. Euā
gelium quadrageſimumſeptimum.

Cū turba mul
ta eſſet cū ieſu nec haberēt
quod manducarēt: cōuoca
tis diſciplis ait illis miſe
reoꝛ ſuper turbaꝫ ⁊c. Mar
ci.viij. Scđm ſniam philoſophi. fili⁹ hꝫ
tria a pr̄e naturali ſcꝫ eſſe: documētū ⁊
nutrimētū. ſic a pr̄e nr̄o ſpūali xpo illa
tria habem⁹ ſcꝫ eſſe p grāꝫ nutrimentū
p ſua bñficia: documētū p ſuā doctrinā.
Ex primo cognoſcitur eius potētia.
Ex ſecundo eius miſericordia.
Ex tertio eius ſapientia.
Propter potētiā debem⁹ ipꝫ honorare.
Propter miſericordiā ipꝫ inuocare.
Propter ſapiētiā ipm oſcultare.
¶ In hodierno igit̄ euāgelio oſdit̄ ꝙl'r
turba fuit attēta ad audiēdū ei⁹ ſapiētiā
qꝛ triduo fuit eū ſecuta: ꝙl'r ipe fuit mi
ſericors eis ꝯpatiēdo: qꝛ vidēs eos eſu
rire ⁊c. ꝙl'r fuit potēs ad opādū: qꝛ de ſe
ptē panib⁹ ꝙſi ꝗtuoꝛ milia hoīꝫ ſatiauit
ſm qđ Mar. narrat i quo tria tāgit. vcꝫ.
Affectum pietatis viſceroſe.
Effectum poteſtatis vigoroſe.
Exceſſum quantitatis numeroſe.

¶ Primū probat deſideriū demōſtratū.
Secundū miraculū perpetratū. Tertiū
ſupfluū exportatū. Primū in principio.
Secūdū ibi. Et reſponderūt ei diſcipli.
Tertiū ibi. Et ſuſtulerunt qđ ſuperauerat
de fragmentis. ¶ Prima pars.

Quantū ad primū vbi tāgit ⁊c.
q̧ pbat ⁊c. dt. cū turba pluri
ma ⁊c. Ubi ſciēdū q̧ naturale eſt: qñ homo videt aliqueꝫ
in neceſſitate poſitū q̧ ſibi cō
patiatur. Chriſtus igitur qui verus ho
mo erat vidēs turbā ipm ſequērē indigē
tē ⁊ famelicā ſibi ꝯpatit̄ ex affectu. Hic
igit̄ ſex poſſumus ꝯſiderare ſcilicet.
Congregationem indigentem.
Compaſſionem inclinantem.
Deuotionem perſeuerantem.
Subuentionem deficientem.
Afflictionem imminentem.
Conditionem prohibentem.
¶ Quātū ad primū dt. cum turba ⁊c. vbi
ſciendū q̧ turba ſicut deuota ⁊ reuerēs
xpo ipꝫ ſequebat̄: tñ pter ſigna q̄ vide
bāt ab ipo fieri iuxta illud Lu.vj. Et oīs
turba q̄rebat ipꝫ tāgere: qꝛ ꝟtus de illo
exibat ⁊ ſanabat oēs: tū pter ei⁹ doctri
nā vt Mar.xij. Multa turba eū libēter
audiebat. ¶ Sciēdū eſt aūt q̧ in hoc qđ
dt q̧ non habebāt qđ manducarent ſm
Gl. dat̄ intelligi neceſſitas turbe q̄ fuit
materia xpo miraculū faciēdi ¶ Quātū
ad ſcđm.ſ. ꝯpaſſionē inclinātē dt. ꝯuoca
tis diſciplis ⁊c. Ubi ſciēdū ſm Chry. q̧
xps diſciplos vocat primo vt oſtēdat q̧
maiores aliquādo debēt habere cōſiliū
cum minorib⁹ ⁊ nō deſpicere ipos: nec
oīa de pprio capite operari. ¶ Scđo vt
diſcipli diſcāt ab ipo aliis miſereri. iu
xta illud Luc.vj. Eſtote miſericordes ſi
cut ⁊ pr̄ veſter miſericors eſt. Tertio vt
ex eo q̧ familiaritatē oſtēdit: iducat eos
ad mutuā dilectionē habendā: iuxta qđ
dixit eis Jo.xiij. In hoc cognoſcēt oēs
qꝛ mei diſcipuli eſtis ſi dilectionem ha
bueritis adinuicē. ¶ Sciēdū eſt aūt lo
quendo moraliter q̧ xps miſeretur.
Humilibus culpam indulgendo.
Indigentibus auxilium tribuendo.
Parentibus penam mitigando.
Laborantibus premia largiendo.

¶ primū miſeretͬ humilib⁹ culpā idulgēdo. Nā de⁹ vidēs hoiem ex timore finali ſe ſibi humiliari: ipſius principalr̄ miſeretͬ. iuxta illud ps. Miſert⁹ eſt dn̄s timētib⁹ eū qm̄ ipe co. fig. noſtrum. Hoc aūt fuit figuratū. iiij. Reg. j. vbi ſnialr̄ dr̄ q̄ cū helyas ſtaret in mōte: venerunt ad eū duo principes q̄nquagenarū: ⁊ ſibi locuti fuerūt ſupbe: venit ignis de celo et deuorauit eos: veniēs aūt terti⁹ q̄nquagenari⁹ curauit genua añ heliā ⁊ depcatus eſt eū humiliter. d. Obſecro vt miſerearis aie mee: ⁊ q̄ ſic ſe humiliauit nō fuit deuoratus ab igne: ⁊ obtinuit vitā. ¶ Ubi ſciēdum q̄ p̄ heliā q̄ interp̄taͬ dn̄s de⁹ intelligiͬ de⁹ q̄ eſt dn̄s oim. Jlle dr̄ ſup mōtem ſtare: q̄ lȝ vbiq̄ ſit p̄ ſuā potentiā: tñ in celo ſignificato p̄ mōtem dr̄ ſpālr̄ habitare: iuxta illd̄ ps. Dn̄s in tēplo ſctō ſuo. dn̄s i celo ſedes ei⁹. ¶ Per duos vero p̄ncipes quinquagenarios. q̄ ſupbe ad deū accedūt in ſuis viribus cōfidentes de q̄b⁹ Deute. j. Aduerſantes imperio dn̄i ⁊ tumētes ſupbia aſcendiſtis in montē: tñ q̄d eis accidat ſequiͬ q̄ ignis deuorauit eos: q̄ ſupbi igne infernali puniūͬ. Un̄ de eis Eſai. lxvj. vermis eoꝝ nō morieͬ. i. ignis. ¶ Per tertiū v̄o q̄ ad heliā acceſſit humilr̄ intelligunͬ hoies q̄ cū humilitate ad deū accedunt. qd̄ q̄dem quilibet dȝ facere ꝯſiderando penā pctō ſupbie debitā: iuxta admonitionem Eccli. vij. vbi dr̄. Humilia valde ſpm̄ tuum: qm̄ vindicta carnis impij ignis ⁊ vermis. ⁊ iō ſicut ille tertius inuenit grām. q̄ ſe humiliauit corā helia ſic peccator coraȝ deo. q̄ Jacob. iiij. Superbis de⁹ reſiſtit: humilis autē dat graȝ. ¶ Tertio miſereͬ indigentib⁹ auxilium tribuēdo. Nā deus vidēs hoiem ſuo adiutorio indigentē eum potēter adiuuat. Ut ſic poſſit hō dicere illd̄ ps. Audiuit dn̄s ⁊ miſertus eſt mei. dn̄s factus eſt adiu. meus. Hoc aūt fuit figuratū. ij. Mach. ij. vbi ſententialiter dicitur q̄ cū lyſias hoſtis iudeorū veniret cum magno exercitu ꝯ eos et expugnaret eos: fortiter: machabeus ⁊ qui cum eo erant cum lachrymis rogabāt dn̄ȝ q̄ eis mitteret adiutorem: quoꝝ vota exaudiēs dn̄s miſit eis angelum ſuū in forma vni⁹ militis in veſte cādida habētē arma aurea ⁊ haſtā vibrantem: quem videntes fuerunt confortati ⁊ benedixerunt dominū ⁊ ibāt prompti ad prelium de celo habētes adiutorem ⁊ pugnantes contra inimicos: de ipſis victoriam habuerunt. ¶ Ubi ſciendum q̄ per lyſiam hoſteȝ iudeorum cum ſuo exercitu: intelligiͬ diabolus cū multitudine vitiorum. Per iudeos autem qui erāt popul⁹ dei: intelligunͬ omnes hoies qui debent eſſe popul⁹ dei: q̄ p̄ ip̄m ſunt facti. Sicut auteȝ lyſias ꝯtra iudeos pugnabat: ſic diabol⁹ cū peccatis contra genus humanū. Qn̄ autem hoies ſic ſentiunt ſe oppugnari a diabolo: debēt ad deum recurrere ſicut iſti fecerūt. ſi autē ſic deuote ad dn̄m ſe conuerterint: mittet eis de celo angelū: cui⁹ auxilio poterūt victoriam obtinere. Ut ſic verificeͬ illud Exo. xxxiij. Mittā p̄curſorem tui angelū: ⁊ eijciam chananeū amorreum: etheum ⁊ iebuſeū vt intres i terrā fluētē lacte ⁊ melle. ¶ Tertio de⁹ miſereͬ patientib⁹ penā mitigādo. Nā licet de⁹ aliquādo contra homines irat⁹: ipſos puniat: tñ penam mitigat: ſi cum humilitate culpā cognoſcant. Hoc autem fuit figuratum. j. Parali. xxj. vbi ſnialiter diciͬ q̄ cum p̄pter numerationem populi ⁊ magnam multitudineȝ dauid fuiſſet elat⁹ in ſuperbiā ⁊ diſpliĉuiſſet deo: de⁹ voluit eū punire: ⁊ miſit ſibi p̄ gad p̄phetā q̄ de tribus vnum eligeret: aut trib⁹ annis famē: aut peſtilentiam: aut tribus mēſibus fugeret inimicos: ⁊ gladiuȝ eorum nō poſſe euadere. aut trib⁹ diebus mortem dn̄i ⁊ gladium verſari in terra: ⁊ angelū dn̄i ipos interficere in vniuerſis iſrael finib⁹. Cū autē ex omni parte anguſtie p̄merent dauid: q̄ oia erant ſibi valde grauia: dixit tñ ad Gad p̄phetā: melius eſt mihi vt incidā in manus dn̄i: q̄ multe ſunt miſerationes eius q̄ꝫ in manus hominum. Et ſic elegit punitionē diuinam. Deus igitur miſit angelum ſuū euaginatum tenentē gladiū: ⁊ ſtātem inter celū ⁊ terrā: ⁊ mortui ſunt de populo dauid ĩfra tres dies ſeptuaginta milia viroꝝ de iſrael. cūq̄ angel⁹ verteret ſe ꝯtra hierl'm vt percuteret eā: ⁊ vidiſſet eū dd̄: cecidit tam ip̄e

q̄ maiores natu veſtiti cilicio ꝓni i terrā ꝛ recognoſcēs dauid pctm̄ ſuū ꝛ accuſans ſe deo ꝛ excuſans populū innocentem miſertus eſt dñs ꝛ p̄cepit angelo ꝙ iam manus eius ceſſaret ne ampli⁹ interficeret homines quos iuſſerat punitē dos. ℭ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ dauid q̄ numerādo populū peccauit per ſuperbiā q̄ iuxta illud Eccl'i.x.initiū eſt oīs pctī:itelligūtur oēs pctōꝛes:circa quos irat⁹ dñs ꝛ eis per gad.i.ꝑ inſpirationem internā vel eruditionē externā cōminat̄ ſibi penā debitā ꝓ pctis:iuxta qđ dictū fuit antiocho regi ab vno de ſeptē fratrib⁹ q̄s interfici fecit qꝛ obſeruabāt legē dñi.ij. Mach.vij.Tu vero iuſto iudicio dei iuſtas penas ſupbie tue exolues.hō āt ſic vidēs ſe offendiſſe ꝛ audiens cōminationē diuinā:qꝛ culpa debet oꝛdinari ꝑ penā:ſe dꝫ in manibus dei ponere q̄ nouit penā debitā pctis:ꝛ inſtar dđ ꝛ ſenioꝛuꝫ populi dꝫ ſe veſtire cilitijs ꝑ auſteritatis aſſumptionē ꝛ ſtare ꝓnus in terra ꝑ moꝛtis meditationeꝫ.d.illud p̄s.Reminiſcere miſeriationū tuarū dñe ꝛ mīarū tuaꝝ q̄ a ſeculo ſunt.Et tunc deus videns ei⁹ humilitatē ipſi⁹ miſeret̄:qꝛ Eccleſi.xij. Miſert⁹ eſt dñs penitētib⁹.Ad euidētiā aūt iſtaꝝ triū punitionū quarū optio data fuit dauid ſciendū eſt ꝙ oīa pctā generaliter reducunt̄ ad tria.ſ.ſuperbiā auaritiam ꝛ luxuriam.Iſta igitur debēt puniri ꝑ ſua cōtraria.ſ.ſuperbia ꝑ humilitatē:auaritia ꝑ paupertatē:luxuria ꝑ caſtitatē:q̄ tria dant̄ intelligi ꝑ iſtas tres punitiones propoſitas dauid.Nā humilitas in fuga inimicoꝛuꝫ.Paupertas in fame ꝛ peſtilentia.Caſtitas in occiſione gladij:quia ſicut per gladium hoīes moriunt̄ coꝛpoꝛaliter:ſic per caſtitatē moꝛi dicunt̄ pctis.Quandoq̄ igit̄ homo peccat moꝛtaliter:deus ſibi denūciat vel ꝑ cognitionem naturalem vel per ſcripturā vel doctrinam alterius penā in inſligēdā pctis vt ſupꝛadictū eſt.homo autē cernēs debitā penam nō poſſe euadere debet ſe prōpto animo in manib⁹ dei ponere:ꝛ etiā ſe ad terrā ꝓſternere ſe moꝛiturū cōſiderādo ꝛ ſe humiliando:ꝛ veſtiri cilitijs mūdū deſpiciēdo:ꝛ carnē moꝛtificādo.Qꝛ ꝟo pctā in homine a ſenſualitate principal'r habēt oꝛtū:iō inſtar dđ in ſe carnis moꝛtificationē dꝫ aſſumere ſignificatā ꝑ interfectionē hoīm q̄s angel⁹ dei occidit. ℭ Uidēs aūt de⁹ ſic humiliatū hominē:ſibi ex ſolita pietate recōſiliat̄ penā mitigās Uñ pōt ſibi dicere illđ.Eſa.lx.In indignatiōe eñ mea ꝑcuſſi te:ꝛ in recōciliatiōe mea miſertus ſum tui.Signāter aūt dr ꝙ in qualibet punitione fuit ternari⁹ numer⁹ ad deſignādū iſta tria q̄ ſunt in vera penitētia. de q̄b⁹ dicit dñs Eccl'.xv.In tribus beneplacitum eſt ſpūi meo. ℭ Quarto de⁹ miſeretur laboꝛantibus pꝛemia largiendo.Nam deus poſtq̄ videt homineꝫ dolentem de peccatis ꝛ poꝛtantē patienter penā debitā:nō ſolū ſibi miſeretur dādo gratiā in pꝛeſenti:ſed etiā gloꝛiā in futuro.Unde p̄s.Ipſe eſt qui coꝛ.te in mīa ꝛ miſerationib⁹.hoc autē fuit figuratum Eſa.xl.vbi dñs loquēs de filijs iſrael ad ſe conuerſis dicit.Nō eſuriēt neq̄ ſitiēt ꝛ nō percutiet eos eſtus ꝛ ſol:quia miſeratoꝛ eoꝝ reget eos.ꝛ ad fontes aquarū potabit eos. ℭ Ubi ſciēdū ꝙ per filios iſrael qui erant auerſi a deo ꝛ poſtmodū conuerſi ad ipſum:intelligūtur pctōꝛes qui peccādo auertūtur a deo:ꝛ poſtmodum per penitentiam cōuertūtur.de q̄b⁹ Ioñ.iij.Cōuerſi ſunt de via ſua mala ꝛ miſertus eſt deus ſuper maliciam quā locutus fuerat vt faceret eis ꝛ nō fecit. Sic autē conuerſi nō dicūtur eſurire neq̄ ꝛc.quia de⁹ pꝛopter ſuā mīam eos in vita eterna reficit ꝛ defendit.Ubi iuxta illud.j.Coꝛinth.ij.Oculus nō vidit auris nō audiuit nec in coꝛ hominis aſcēdit que pꝛeparauit deus diligētibus ſe. ꝛ ideo dicit̄ ꝙ miſeratoꝛ eoꝝ reget eos ꝛ ad fon.ꝛc. ℭ Quātum ad tertiū ſcꝫ deuotionē perſeuerantē dicit.qm̄ ecce iaꝫ triduo ſuſtinēt me.Ubi ſciendum ꝙ turba reuerens deo ꝛ libēter audiens xpi doctrinā:cum ipſo libenter moꝛabatur. Ad quod quēlibet noſtrū admonet p̄s.d. Expecta dominū ꝛ viriliter age cōfoꝛtetur coꝛ tuum ꝛ ſuſtine dominū. ℭ Sciēdum eſt autem loquēdo moꝛaliter ꝙ inuenio quintuplex triduum:ſcilicet.

Reconciliationis pacificantis.

Actionis pꝛomerentis.

Contemplationis delectantis.
Religionis diſtinguentis.
Redemptionis liberantis.
¶ Primo inuenio triduū recōciliatiōis
pacificātis. ⁊ illḋ eſt amara ꝯtritio: inte
gra ꝯfeſſio: ⁊ perfecta ſatiſfactio q̄ ſunt
tres ꝑtes penitētie ꝑ quā hō recōciliat̄
deo. ¶ Iſtud eſt triduū de quo figurati-
ue dixit dñs Moy. ꝙ diceret ad regē egy
pti Exo. iij. Ibimꝰ viā triū dieꝝ in ſoli-
tudine vt immolemꝰ deo noſtro. ¶ Ubi
ſciendū ꝙ ꝑ ſolitudinē intelligitur ſta-
tus penitētie q̇ eſt auſterꝰ aliq̄n penitē-
tibꝰ in quā hō dꝫ ire ꝑ viā triū dieꝝ. i. ꝑ
ꝓdicta tria. ¶ Scḋo inuenio triduum
actiōis ꝓmerētis: ⁊ illud triduū ē amor
alliciēs: timor retrahēs: ⁊ intētio regu-
lans: q̄ ſunt tria ꝑ que homo meritorie
opatur. ¶ Iſtud eſt illud triduū de quo
figuratiue dr̄ Nūeri. x. Profecti ſunt fi-
lij iſrael de mōte dñi viā trium dieꝝ: ar
caq̧ federis dñi p̄cedebat eos per tres
dies ꝓuidēs caſtroꝝ locū: nubes quoq̧
dñi ſuꝑ eos ꝑ diē cū incederent. ¶ Ubi
ſciendū ꝙ ꝑ filios iſrael trāſeuntes per
deſertū viā triū dieꝝ intelligunt̄ hoīes
exiſtētes in ſtatu penitētie: quos dr̄ p̄ce
dere arca federis dñi. i. xp̄s deſignatꝰ ꝑ
arcā. q2 in ip̄o continet̄ diuinitas the-
ſaurꝰ p̄cioſus ſuꝑ quē dr̄ eſſe nubes. i.
ſpūſſcti gr̄a aīam refrigerās irrigās ⁊ fe
cundās. ¶ Tertio inuenio triduū cōtē
plationis delectātis: ⁊ hoc triduū eſt pu
ra cogitatio: lectio et deuota orō ꝑ hec
tria aſcēdit hō multoties ad ſtatū ꝯtem
platiōis aīam delectātis. ¶ Hoc triduū
eſt illud de quo ſnialiter ⁊ figuratiue dr̄
Luc. ij. ꝙ cū parētes xp̄i ip̄m quererent
factū eſt poſt triduū inuenerūt illū in tē
plo ſedentē in medio doctoꝝ audientē
illos ⁊ interrogātē. ¶ Ubi ſciēdum ꝙ ꝑ
parētes xp̄i ī ip̄ꝫ q̄rētes ītelligūt̄ hoīes
deuoti: q2 teſte xp̄o Mat. xij. Quicūq̧ fe
cerit volūtatē p̄ris mei q̇ ī celis eſt ipſe
meꝰ fr̄ ⁊ ſoror ⁊ mr̄ eſt. Iſti igit̄ xp̄m q̄rē
tes poſt triduū eū inuenerūt: q2 ī cogita-
tiōibꝰ puris lectiōibꝰ ⁊ oratiōibꝰ ip̄ꝫ re
periēt ī tēplo. i. ī eccl̄ia militāte q̄tū ad
viatores ⁊ in triūphāte q̄tū ad ꝯprehē-
ſores. ¶ Quarto inuenio triduū religio-
nis diſtinguētis. ⁊ h̄ ē obediētia ꝓmpta

paupꝑtas alta: et caſtitas munda. Nā iſta
tria quilibet religioſus profitet̄: quare a
ſecularibꝰ eſt diſtinctꝰ. ¶ Hoc triduū eſt
de quo figuratiue dr̄. j. Mach. v. ꝙ iudas
Mach. ⁊ ionathas frater eius trāſierūt
iordanē ⁊ abierūt viā triū dieꝝ in deſer
to. ¶ Ubi ſciendū ꝙ per iudā mach. qui
interpretat̄ cōfitēs ⁊ ingenioſus: et Io-
nathā qui interpretatur colūba veniēs:
intelligit̄ quilibet homo q̇ cogitans ſuā
ſalutē in cōfeſſione vere fidei ⁊ puritate
cōſciētie vult ſtare. Iſte debet trāſire ior
danē. i. mūdū relinquere ꝑ iordanē q̇ in-
terpretat̄ deſcēſus deſignatū. et intrare
deſertū. i. ſtatū religionis aſꝑſum et hoc
via triū dierum. i. ſeruādo tria predicta.
¶ Quinto inuenio triduū redēptiōis li
berātis: ⁊ hoc triduum eſt paſſiōis acer-
bitas: tumulatiōis veritas: reſurrectio-
nis alacritas. Nā ꝑ iſta tria ſumus redē
pti a ſeruitute diaboli: et data eſt nobis
ſpes reſurgendi. Ut ſic verificet̄ de xp̄o
illḋ Oſee. vj. Uiuificabit vos poſt duos
dies ⁊ ī die tertia ſuſcitabit vos. ¶ Hoc
eſt triduum de quo figuratiue dixit xp̄s
iudeis Ioā. ij. Soluite templuꝫ hoc ⁊ in
tribus diebꝰ excitabo illud. ¶ Ubi ſciē-
dū ꝙ ꝑ tēplū de quo xp̄s loquebat̄ intel-
ligit̄ eiꝰ humanitas illud templū ſolutū
fuit q̄ñ in ligno crucis xp̄s fuit mortuꝰ
⁊ poſitus in ſepulchro: qḋ poſt tres dies
excitatū ⁊ reedificatum dr̄: q2 xp̄s virtu-
te diuinitatis tertia die a mortis reſur-
rexit. ¶ Quātum ad quartū. ſcꝫ ſubuen-
tionem deficientem dicit. nec habent qḋ
manducent. Quia enim ſm Chry. Tur-
ba diu expectauerat cum chriſto: cōſūm
pſerat cibos quos portauerat. Unde po
terat dicere illud Numeri. xxi. Deeſt pa
nis. ¶ Quātū ad q̇ntū. ſcꝫ afflictionē im
minētē dicit. et ſi dimiſero eos ie. ⁊c. Ne
forte ſi dimiſiſſet turbā fame periſſet: iō
noluit dimittere ieiunos. ¶ Sciēdū eſt
aūt ꝙ xp̄s noluit turbā ieiunā dimittere
quātū ad cibū corpalē: ſed ſatiauit eā ſe-
ptē panibus: lꝫ nō ſemper ſm Theo. de
alimentis miracula faceret: ne propter
hoc turba videretur ip̄m ſequi. ſed quā-
do neceſſitas iminebat. Noluit etiā tur
bā dimittere ſm Greg quin ꝓpter cibū
ipſaꝫ reficeret ſalutaribus documētis.

¶ Quantū ad ſextū. ſcȝ cōditionē ꝓhibētē dicit: qđ́ā eñ ex eis de longe venerūt: turba cū de multis ciuitatibus veniebat ad xp̄m ⁊ lōginquis: ⁊ ideo ꝓhibebātur ꝓpter diſtātiā loci redire ad ꝓpria ſine magno diſpēdio. ¶ Moralr̄ aūt ſciendū eſt ꝙ ꝑ turbā de lōge veniētē ad xp̄m: intelligunt̄ peccatores: q̄ aliqñ ꝑꝑ peccata longe erant a xp̄o: qui poſtmodū facti ſunt de prope qñ ad penitentiā cōuertuntur: de quibus Eph̄.ij. Nunc autē in xp̄o ieſu vos qui aliquando eratis lōge facti eſtis ꝓpe in ſanguine chriſti.

¶ Secunda pars.

SEquit̄. Et rn̄derunt ei diſcipuli ⁊c. Ubi tāgit effectū poteſtatis vigoroſe: qđ probat miraculū perpetratuȝ. Ubi ſciēdū ꝙ vigor potentie cognoſcit̄ qñ aliquid per ipſuȝ fit quod eſt ſupra omnem eſtimationeȝ. Cum igitur ſatiare tantam turbā: ſcȝ quatuor milia de tā paucis panib⁹ ſcȝ ſeptē fuerit vltra cōmunē curſum nature: ſignū fuit in xp̄o maxime ꝑtātis. Circa igit̄ iſtā partem quatuor poſſum⁹ cōſiderare: ſcȝ.

Eſtimationem impoſſibilitatis.
Diſpoſitionem congruitatis.
Executionem poteſtatis.
Conſecutionem ſatietatis.

¶ Quātū ad p̄mū dicit. ⁊ rn̄derunt ei diſci. ⁊c. Iſta eñ eſtimatio impoſſibilitatis ſatiādi tātā multitudinē potuit accidere diſcipulis ex duobus. ſ. ex loco deſerto vbi erāt: ⁊ ex paucitate panū. Quātū igit̄ ad ambas eſtimatiōes dr̄. Et rn̄derūt ei ⁊c. ¶ Sciēdū eſt aūt ꝙ xp̄s diſcipl'os nō reprehēdit: lȝ in rn̄ſione ſua ei⁹ potentiā ignorauerunt: ſȝ benigne interrogat. d. Quot panes habetis: vt ſm̄ Theo. det nobis exēplū ne iraſcamur ignorantib⁹ ſed eis compatiamur. ¶ Sciēdū eſt etiā ꝙ xp̄s nō interrogat diſcipulos ſm̄ Remigiū. vt diſcat: q2 ipſe oia nouit: ſed vt ex eorum rn̄ſione miraculum euidētius fiat. ¶ Quātum ad ſcđm. ſ. diſpoſitioneȝ congruitatis dicit. Et precepit turbe diſcumbere. vbi Glo. loquēs de refectiōe qnq͡ȝ panū ⁊ ſeptē dicit. ibi. ſ. i refectiōe qnq͡ȝ panū. ſup fenū vt deſideria carnis ꝓprimant̄. hic ſcȝ i refectiōe ſeptē panū ſup terrā: niſi ⁊ ipſe mūdus relinq̄re p̄cecipit̄. ¶ Quātum ad tertiū. ſ. executioneȝ ꝑtātis dicit. Et accipiēs ſeptē panes ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s vidēs turbā idigētē ⁊ panē nō ſufficiētē: virtute ſue diuinitatȝ ipos multiplicauit: ſil'r ⁊ piſces. ¶ Sciēdū eſt ſm̄ hilariū ꝙ xp̄s dedit panes diſcipulis vt apponerēt turbe ad deſignādū ꝙ ipſi debebāt miniſtri eſſe ⁊ diſpēſatores donoꝝ dei. ¶ Quātū ad quartū. ſ. cōſecutionē ſatietatis dicit: ⁊ māducauerūt ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s virtute ſue diuinitatis intātū mltiplicauit panes ⁊ piſces ꝙ oīs turba ad ſatietatē ſufficientē comedit. Ut ſic verificatū fuerit illđ ps. Edēt pau. ⁊ ſatu. ⁊ lau. dn̄m oēs q̄ re. eū. ¶ Sciēdū eſt autē loquēdo moralr̄ circa iſtā ptē i qua fit mētio de ſolitudine vbi erat turba ⁊ de ſeptē panibus ⁊ de piſciculis: ꝙ per ſolitudinem intelligit̄ ſtat⁹ pn̄ie: ad quam homo debet ire ſi vult ſatiari a xp̄o ⁊ tētatiōes diaboli deuitare. ¶ Hoc autem fuit figuratum Apoc. xij. vbi ſentētialiter dicit̄ ꝙ draco magnus habēs capita ſeptē ⁊ cornua deceȝ ſtetit ante mulierē que erat paritura: vt cū peperiſſet filiū ei⁹ deuoraret ⁊ cū pepiſſet filiū maſculū raptus eſt fili⁹ ei⁹ ad deuȝ ⁊ mulier fugit in ſolitudinē ibi habēs locū paratū a deo vt ibi paſcat illā diebus ducētis ſexaginta: ⁊ ſic mulier cū filio a dracone euaſit. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ illum draconē habētē capita ſeptē ⁊ cornua decē pſequētē mulierē: intelligit̄ diabolus aduerſus humano generi ⁊ ipȝ diuerſis tētationibus pſequēs. Ut ſit draco queȝ formauerat ad illudēdum ei. ps. Et dicit̄ habere ſeptē capita ⁊ decē cornua: q2 de ſeptem vitijs capitalibus tentat hoies ⁊ de decē tranſgreſſionibus mādatorū. ¶ Per mulierēȝ vo pregnātē intelligit̄ quilibet q̄ aliqñ in mēte aliqđ bonū op⁹ ꝯcepit vt eū poſtmodū pariat in effectu. ¶ Licet igit̄ diabol⁹ ſignificatus ꝑ draconē inſidiet̄ hoi ſignificato ꝑ mulierēȝ vt deuoret opus bonū ſignificatū ꝑ filiū vel totaliter impediēdo ne fiat: vl' aliqs circūſtātias indebitas ſuggerēdo: homo tñ debet eſſe cōſtās ⁊ reſiſtere ſibi viriliter ⁊ ſic filius. i. op⁹ bonū dr̄ rapi ad deū i. corā deo ꝑ angelos p̄ſentari. ⁊ tunc qđ

hō videt ſe ſic ipugnari a diabolo: dʒ fugere ad dſertū penitētie. Ut dicat cū pſ. Elongaui fugiens et mãſi in ſolitudine. ſic aūt ibi exiſtēs a deo paſcitur delectationib' ſpūalib'. Ut ſic verificetur illud Eſa.lj. ponet deſertū ei' quaſi delitias ⁊ ſolitudinē ei' quaſi hortū dñi. gaudiuʒ ⁊ leticia inuenient in ea. gratiarū actio ⁊ vox laudis. Per ſeptē aūt panes quib' fuit turba refecta. intelligunt ſeptē gradus qui debēt eſſe in homine perfecto. Nā verus penitēs debet eſſe in gradu.

Reſurgentis pctm̄ dimittēdo.
Perſiſtentis diabolū deuincendo.
Facientis bonū exterius operādo.
Proſequētis in bono perſeuerādo.
Suſtinentis aduerſa tolerādo.
Mendicantis veritatē inquirēdo.
Delectātis bonitatē deguſtando.

¶ Prim' panis eſt remiſſiuus culpe inficientis. Scd̄us eſt collatiuus potētie reſiſtētis. Tertius eſt incitatiu' ignauie pigritātis. Quartus eſt roboratiuus cōſtantie exequētis. Quintus eſt ꝓbatiu' patientie ſupportantis. Sextus eſt illuſtratiuus intellect' cognoſcētis. Septimus eſt quietatiuus affectus appetentis. ¶ Primo verus penitens dʒ eſſe in gradu reſurgētis peccatum dimittēdo. Nā hō qui ſentit ſe in peccato per quod moritur ſpiritualiter: debet a peccato reſurgere ꝙ citius pōt. Ad quod admonet quemlibet pctōrē apl's Ephe.v.d. Surge qui dormis ⁊ exurge a mortuis ⁊ illuminabit te xp̄s. Et quantum ad hoc eſt primus panis remiſſiu' culpe inficiētis de quo pſ. Dñs cibabit nos pane lachrymarum ⁊ potum da nobis la. in mēſura. ¶ Scd̄o dʒ eſſe in gradu perſiſtētis diabolū deuincēdo. Nā hō q̄ ſentit ſe impugnari a diabolo dʒ fortiter ſibi reſiſtere ⁊ ipſum deuincere iuxta admonitionē petri di.j. Cañ. ſua.v. Sobrij eſtote ⁊ vigilate qꝛ aduerſari' veſter diabolus tāꝗ leo rug. circuit q̄. quē deuoret. cui re. for. in fide. Et quātū ad hoc eſt ſcd̄s panis collatiu' potētie reſiſtētis. Et iſte eſt panis de quo dixit Abraā illis trib' viris q̄s inuitauit ad prādiū Geñ.xvj. Lauent pedes veſtri ⁊ reqeſcite ſub arbore ponāqꝫ bucellā panis yt ꝯfortet cor veſtrū: poſtea trāſibitis. Nā hō dʒ lauare pedes ſe pctō purgādo qeſcere ſub arbore: paſſionē xp̄i meditādo: accipe buccellā panis euchariſtiam deguſtando ⁊ ſic fortis efficitur diabolum expugnando. ¶ Tertio debet eſſe in gradu faciētis bonum exterius operando. Nā debet ſe exercere in operibus fructuoſis: iuxta admonitionē precurſoris di. Jo. iij. Facite ergo fruct' dignos penitentie ⁊ ad Gal.vj. Dū tēp' habemus operemur bonū. Et quātuʒ ad hoc eſt terti' panis incitatiuus ignauie pigritātis. ⁊ iſte ē panis de quo dr̄ Prouer.xxviij. Qui operat terrā ſuam ſaturabit panibus. ⁊ qui ſectabit ociū replebitur egeſtate. ¶ Quarto dʒ eſſe in gradu ꝓſequentis in bono ꝑſeuerando. Nā hō nō ſoluʒ dʒ incipere bn̄ facere ſi vult gratiam cōſequi: ſed ꝑſeuerare: qꝛ Mat. x. Qui aūt ꝑſeuerauerit vſqꝫ in finē hic ſaluus erit. Et quātū ad hoc eſt quartus panis q̄ eſt roboratiu' ꝯſtātie exequētis. Et iſte eſt panis de quo dr̄. iij. Reg. xix. ꝙ reſpexit Helyas ad caput ſuū ſubcinericiū panem ⁊ vas aque q̄ comedit ⁊ bibit et ambulauit in fortitudine cibi illi'. xl. diebus ⁊. xl. noctibus vſqꝫ ad montē dei oreb. i. ad gloriā paradiſi. ¶ Quinto debet eſſe in gradu ſuſtinētis: aduerſa tollerando. Nā lʒ hoi in bonis operibus accidāt aliqua diſplicibilia. tñ dʒ eſſe paticns ea viriliter ſupportādo iuxta illud Ro. xij. Spe gaudētes: i tribulatiōe paciētes. Et quātū ad hoc eſt qnt' panis ꝓbatiu' patiētie ſupportātis: ⁊ iſte eſt panis de q̄ dr̄ Job vltio. Uenerūt ad Job vniuerſi ſerui ſui: ⁊ vniuerſe ſorores: ⁊ cūcti q̄ nouerāt eū pri': ⁊ comederūt panē cū eo i domo ei'. Nā p Job q̄ interptat dolēs: intelligit xp̄s q̄ ꝓ nobis i cruce doluit: i q̄ exēplū habuim' paciētie: ⁊ iō ad ipʒ debēt venire tā ſerui ꝙ ſorores. i. tam viri ꝙ mulieres: vt panē cū eo comedāt. i. adiſcāt paciētiā in aduerſis. ¶ Sexto debet eſſe in gradu meditātis ꝟitatē inqrēdo. Nā hō cui dedit de' intellectū vt poſſit ꝟitatē cognoſcere: debet ipſam diligēter inqrere: vt poſſit pro tpe alijs ꝑdicare. vt dicere poſſit illd̄ Prouer. viij. Aperient labia mea vt recta ꝑdicē veritateʒ meditabit guttur meū: ⁊ labia mea dete

ſtabunt impiũ. Et quãtũ ad hoc eſt ſext⁹
panis illuſtratiu⁹ itellect⁹ cognoſcẽtis.
Et iſte eſt panis ad quẽ nos iuitat ſapiẽ-
tia Prouer.ix.di. Uenite ⁊ comedite pa
nẽ meũ et bibite vinũ qḋ miſcui vobis.
Nã ſicut dr Deute.viij. Nõ in ſolo pane
viuit hõ ſ3 in oi verbo qḋ egredit de ore
dei. ¶ Septimo dz eſſe in gradu delectã
tis bonitatẽ deguſtãdo. Nã hõ cõſiderã-
do diuinam bonitatem dz in ipſa ſpũalr
delectari. Unũ ps. Guſtate et videte qm
ſuauis eſt dñs: btũs vir q̃ ſperat i eo. Et
quãtũ ad hoc eſt ſeptim⁹ panis qetatiu⁹
affect⁹ appetẽtis. Et iſte eſt panis ḋ quo
ps. Panẽ angelorũ mãducauit hõ. Et ſa-
piẽtie.xvj. Angelorũ eſca nutriuiſti ppl3
tuũ ⁊ paratũ panẽ de celo pſtitiſti eis ſi-
ne labore omne delectamẽtũ in ſe habẽ-
tem ⁊ ois ſaporis ſuauitatẽ. Uel p ſeptẽ
panes poſſunt intelligi ſeptẽ virtutes q̃
debẽt eſſe in hoie: figurate p ſeptẽ lucer
nas ſup cãdalabrũ de quib⁹ zach.iiij. Ui
di ⁊ ecce cãdelabrũ aureũ totum ⁊ lãpas
ſup caput ei⁹. ⁊ ſeptẽ lucerne ſup illud.
¶ Ubi ſciẽdũ q p illud candelabrũ in-
telligit quilibet hõ. Per lãpadẽ vo ſup
caput eius Xps habitãs in aia p gratiã.
Per ſeptẽ vo lucernas ſeptẽ pdicte vir-
tutes. Uel p ſeptẽ panes intelligunt ſe-
ptẽ dotes in pria tria quãtũ ad aiam: ſc3
clara viſio: ſuauis fruitio: ⁊ firma tẽtio. q̃
tuor quãtũ ad corp⁹ ſc3 ipaſſibilitas: cla
ritas agilitas ⁊ ſubtilitas. de quibus. j.
Cor.xv. Seminat i corruptiõe ſurget i
incorruptiõe quãtũ ad impaſſibilitate3.
ſeminat in ignobilitate ſurget i gloria:
quãtum ad claritatẽ. ſeminat in infirmi
tate: ſurget in virtute quantum ad agili-
tatẽ. ſeminat corpus aiale ſurget ſpũale
quãtũ ad ſubtilitatẽ. ¶ Iſte aũt fuit figu
rat⁹ p ſeptẽ ſtellas q̃s habebat in dexte-
ra ſimilis filio hois: de q̃b⁹ Apoc. pmo
Uidi ſepte3 cãdelabra aurea ⁊ in medio
cãdelabrorũ aureorũ ſimilẽ filio hois ve-
ſtitũ podere ⁊ pcĩctũ ad mamillas zona
aurea: caput aũt eius ⁊ capilli erãt cãdi
di tanq̃ lana alba ⁊ tanq̃ nix: ⁊ oculi ei⁹
velut flãma ignis: ⁊ pedes ſilẽs aurichal
co ſicut in camino ardẽti: ⁊ vox illi⁹ tãq̃
vox aquarũ multarũ ⁊ hẽbat i dextera ſua
ſeptẽ ſtellas. ¶ Ubi ſciẽdũ q p filiũ ho-
minis itelligit xps. Per ſimilẽ vo filio
hois quil3 btũs in patria: q̃ iõ ſilis xpo
dr: q2 l3 p equalitatẽ nõ ſit ſilis in gl'ia tñ
ſibi ſilis dr p imitationẽ iuxta illḋ. j. Jo.
iij. Scim⁹ qḋ cũ appuerit ſimiles erim⁹
ei. Ille dr ſtare i medio ſeptẽ cãdelabro
rũ aureorũ. i. in medio vniuerſitatis ſctõ
rũ. Ille dr veſtit⁹ podere q̃ ẽ veſtis linea
cooperiẽs totũ corpus pPter ornamẽtũ
glie qḋ habẽt in paradiſo. Dicit aũt pre
cinct⁹ ad mamillas zona aurea propter
ſplẽdorẽ ſapiẽtie. Dicit q capilli cãdidi
erãt ⁊c. ad deſignãdũ q intellect⁹ hois
bti ſignificati p caput ⁊ cogitatiões ſigni
ficate p capillos oĩmodã puritatẽ habe-
bunt. Ut de ipſis dicat illud Threñ. iiij.
Candidiores ſunt nazarei ei⁹ niue: niti-
diores lacte: rubicũdiores ebore antiq̃:
ſapphyro pl'chriores. Dr et q oculi ei⁹
ſunt ſicut flãma ignis: ad deſignãdũ co-
gnitionẽ clarã de reb⁹: quã btũs habebit
vñ Eſa.xxx. Erũt ocli tui videtes pcepto
rẽ tuũ. Dicit etiã q pedes ei⁹ erãt ſilẽs
aurichalco. ⁊c. pPter iflãmatũ deſideriũ
qḋ habebit deũ ⁊ alios ſãctos diligẽdo.
Dicit etiã vox ei⁹ tanq̃ vox aquarũ mul
tarũ: ad deſignãdũ laudes ⁊ pconia q̃ ha-
bebit deo grãs referẽdo. Dicit aũt ha-
bere i dextera ſeptẽ ſtellas. pp ſeptẽ do-
tes ſupradictas. Per piſciculos aũt q̃
ſaporẽ dãt panib⁹: intelligũt ſm hiero.
exempla ſctõrũ virorũ p q̃ vere penitens
allicitur ad penitẽtiã: vt auſteritas que
inuenit in ipſa: ſibi ſit ſaporoſa.

¶ Tertia pars.

Sequit. Et ſuſtulerũt qḋ ſuper
erat de fragmẽtis ⁊c. Ubi tã-
git exceſſu3 quãtitatis nume-
roſe: qḋ pbat ſupfluũ aſporta
tũ. Ubi ſciẽdũ q ex eo qḋ ſup
fluit de ſeptem panib⁹ ⁊ paucis piſcib⁹
⁊ ex multitudine mãducãtiũ dat intelli-
gi hui⁹ miraculi magnitudo. ¶ Scḋm hoc
igit hic duo poſſumus conſiderare: ſc3.

Eſcarum magnitudinem.

Conuiuarũ multitudinem.

¶ Quãtũ ad primũ dicit. Et ſuſtulerunt
⁊c. Ubi ſciẽdũ q illi ſeptẽ panes cũ pau-
cis piſciculis nõ ſolũ ſuffecerũt ad refe
ctionẽ turbe ſ3 multũ ſuperabũdauit: q2
ſc3 ſeptẽ ſporte. ¶ Sciẽdũ eſt aũt q per

illos ſeptē ſportas in qb⁹ fuerūt recolle
cta q̄ ſupauerūt fragmēta: intelligūt ſm
Glo. ſcti viri: i qb⁹ cōtinet diuina gratia
ſic refectiua. ¶ Quātū ad ſcd̄z. ſ. ꝯuiua
rū multitudinē dt. Erāt aūt q̄ mādacaue
rāt ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ iō xp̄s dr q̄tuor milia
hoiz ſaciaſſe: vt det nob̄ itelligi ꝙ q̄ vult
ſaciari a xp̄o i hoc mūdo p gratiā ꝛ i futu
ro p glīaz dz viuere virtuoſe qd̄ dat no-
bis intelligi in nūero q̄ternario. ſz Glo.
Iſta ſupabūdās refectio fuit figurata p
refectionē quā fecit heliſe⁹ de q̄ dr. iiij.
Reg. iiij. ꝙ q̄dā vir venit ad heliſeū defe
rens ſibi viginti panes: q̄ dixit miniſtro
ꝙ daret multitudini vt comederēt: q̄ rn̄-
dit q̄tū ē hoc: vt apponā corā cētū viris:
q̄ iterū dixit ei ꝙ daret populo vt come-
deret addēs hic dt dn̄s comedēt ꝛ ſupe-
rit. Poſuit itaqꝫ corā eis q̄ comederūt ꝛ
ſupfuit iuxta vbū dn̄i. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p
heliſeū itelligit xp̄s. Per illos aūt viros
intelligit turba q̄ erat famelica. Per mi
niſtrū vo q̄ appoſuit panē intelligūt di-
ſcipuli q̄ dedert turbe mādu care. Sicut
igit illi hoīes comederunt ad ſufficiētiā
ꝛc. hic cibus ſupfluit ſic turbe. Sicut igi
tur xp̄s turbam ſatiauit: ſic nos eterna-
liter in patria ſatiabit. Ad quam ꝛc.

¶ Dominica. vij. poſt pentecoſten. Euā
gelium. xlviij.

Attēdite a fal-
ſis pphetis qui veniunt ad
vos in veſtimentis ouiuz ꝛc.
Mat. vij. nos videm⁹ p expe
rientiam: ꝙ ſi aliquis vult docere fideli
ter ꝛ ſufficienter aliquē ad perueniendū
ad terminum quez deſiderat. non ſolum
docet viā rectā eundi: ſed etiā reddit euz
cautū ne diuertat p obliquas ſemitas p
quas poſſit a termino deuiare. Uidem⁹
etiā ꝙ ſi aliquis magiſter docet diſcipu
lum ſuū ſcientiā aliquā habētē aliquā p
fectionē: nō ſolū docet illa p que directe
pōt acq̄ri finis ꝛ pfectio ſz etiā vitare im
pedientia finē ꝛ ideo docet falſitates ca
uere. Xp̄s igit vt bonus ꝛ fidelis pr̄ vo-
lēs nos inſtruere qualiter pueniam⁹ ad
gloriā: quā ex toto corde debemus appe
tere tanq̄ noſtrū vltimū finē: non ſolum
docet nos viā rectam eūdi q̄ ſunt opera
bona: ſz etiā docet nos vitare malos ho-
mines ne forte ex eoꝝ ꝯſortio cōmunice
mus cū eis i operib⁹ malis. q2 teſte pſ.
Cū puerſo puerteris. Uolēs etiā vt bo-
nus magiſter nos docere verā ſciētiā. i.
fidē catholicā: cui⁹ finis eſt vita eterna
nō ſolū docet nos modū per quez poſſu
mus directe ad hūc finē venire: ſed etiā
impedimēta cauere. ſ. doctrinā heretico
rū ꝛ maloꝝ hoim qui ſub ſimulata ſctita
te bonā oſtēdūt eſſe ſuā doctrinā ꝛ vitaz
cū tn̄ habeāt falſam. Et hoc ē ad qd̄ xp̄s
nos attentos facit in euangelio hodier-
no in quo quatuor tangit ſcz.

Malignitatem peruertentis magiſterij
intuēdam.
Claritatē demōſtrātis īdiciū ſpeculādā.
Seueritatē deterrētz ſupplicij ptimēdā.
Felicitatē quietātis premiū appetendā.

¶ Primū pbat ꝯuerſatio ſimulata. ſcd̄z
opatio ppetrata. tertiū punitio ꝯminata
q̄rtū retributio pparata. Primū in pnci.
ſcd̄m ibi. A fructib⁹ eoꝝ ꝛc. tertiū ibi.
Oīs arbor ꝛc. q̄rtū ibi. Nō oīs q̄ dicit mi
hi dn̄e ꝛc. ¶ Prima pars.

Quantū ad primū vbi tāgit ꝛc.
qd̄ pbat ꝛc. dicit. Attendite a
falſis pphetis ꝛc. Ubi ſciēdū
ꝙ ille eſt bon⁹ magiſter q̄ ha
bet doctrine vitatē vite hone
ſtatē ꝛ mētis ſinceritatē. Doctrine veri
tas corrūpitur per erroris falſitatē: vite
honeſtas p ꝯuerſationis duplicitatē: mē
tis ſinceritas p intentionis puerſitatē.
Scd̄z hoc igit hic xp̄s nos docet circa
malos magiſtros tria conſiderare: ſcz.

Doctrine mendacitatem in eruditione.
Uite duplicitatem in conuerſatione.
Mentis peruerſitatem in cogitatione.

¶ Quātū ad primū dic. Attēdite a falſis
pphetis. Ubi ſciēdū ꝙ illud verbū attē
dite: importat diligentē cautelā quā ho
mo debet habere ad cōſiderādū aliquid
qd̄ pōt de aliquo manifeſto latere. Et ſz
Chryſoſt. dicit attēdite: q2 hō debet dili
genter attēdere quid faciat in his q̄ per
tinēt ad ſalutē. ¶ Ratio aūt quare ſic de
bemus attēdere eſt: q2 doctrina eſt peri
culoſa: q2 ſunt falſi pphete. Iſti pphete
falſa docētes pnt figurari p pphetas de
quibus lamētando loquit hiere. Thre.

ē.v.Prophete tui viderunt tibi falſa ꝛ ſtulta:nec iniq̄tatē tuā apiebāt vt te ad pniaꝫ ꝓuocarent viderūt aūt tibi aſſumptiōes falſas ꝛ eiectiōes. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ illos ꝓphetas q̄ pplo ꝓphetabāt falſa nec apiebāt peccata eoꝝ:itelligūtur doctores ſiue ꝑdicatores adulatoꝝ qui blādiētes dicūt eis aliq̄ placibilia:ꝛ mētiēs fabulas vt eis cōplaceāt laudando excellētias ꝛ diuitias ꝛc. Tales igiẛ audiēdi nō ſunt. vñ ħiere.xxiiij. Nolite audire verba prophetarū.d.vobis non ſeruietis regi babilonis:qꝛ mēdatiū ipſi loquunẛ vobis. ¶ Quantū ad ſcōm ſcꝫ viſe duplicitatē in cōuerſando dī. Qui veniunt ad vos ꝛc. Ubi ſciendū ꝭꝫ Chryſo. ꝙ ex hoc ꝙ hic dī ꝙ falſi ꝓphete veniūt in veſtimētis ouiū daẛ intelligi ꝙ ꝑ falſos ꝓphas itelligūẛ heretici ꝛ falſi xp̄iani errores ꝛ falſitatē docētes. ¶ Sciēdū eſt ēt ꝙ qꝛ manifeſta falſitas paucos aut nullos pōt decipere iō tales paliant ſe aliq̄ ſctitatis colore figurati ꝑ gabaonitas:de quib⁹ ſiãliter dī Joſ.ix. ꝙ cū audiſſent potētiā Joſ.i vincēdo inimicos fingētes ſe veniſſe de lōginq̄s ꝑtib⁹ venerūt ad Joſ.induti veterib⁹ veſtimētꝫ. vt fed⁹ ꝛ pacē inirēt cū ipſo:qui credēs eos verū dicere fecit pacē cū eis ꝛ pollicit⁹ ē ꝙ nō occiderenẛ.poſtea ſ̄o cognita eoꝝ fraude ꝑpter ꝓmiſſum noluit ꝙ interficerenẛ tñ eos maledictiōi ſuppoſuit ꝛ cōdemnauit eos ad cedendum ligna:aquaſq̄ portādas. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ gabaonitas q̄ interꝑtanẛ ꝓclines iniq̄tati intelligūntur hypocrite ꝛ heretici falſi qui ſunt decliues in malicia ꝑpter multitudinem peccatoꝝ de quib⁹ Eſa. lix. Opera eoꝝ inutilia ꝛ opus iniquitatis in manibus eoꝝ. Per Joſ.q̄ ꝛ ieſ⁹ naue dī potentem expugnatorem ꝛ facientē mirāda:intelligiẛ xp̄s qui hoſtes hūani gñis debellauit ꝛ fecit mirabilia dum nobis ex ſua victoria hereditatē celeſtis pr̄ie acq̄ſiuit. vñ de ipſo dici pōt illud Eccl'iaſti.xlvj. Fortis in bello ieſ⁹ naue ſucceſſor Moyſi in prophetis:qui fuit magnus ꝭm nomē ſuū:maxim⁹ i ſalutē electoꝝ dei expugnare inſurgētes hoſtes:vt cōſeq̄retur hereditatē Iſrael. ¶ Gabaonite igitur.i.hypocrite ꝛ heretici:audiētes miranda q̄ fecit Joſ.i.xp̄s volūt ſibi cōfederari ꝛ aſſimilari ſibi:fingētes ſeq̄ ipſi⁹ veſtigia: veniūt ad ipſū. i.ad fidem ipſi⁹ cū veterib⁹ veſtimētis i.cū apparētia exteriori ſimulata ſctitate vite cū quib⁹ xp̄s facere pacē dī:qꝛ ipſos inter hoſtes ꝑmittit cōuerſari. Qꝛ tñ nō poſſunt latere:quin Xp̄s eos cognoſcat:cognita eoꝝ hypocriſi:decreuit ꝙ nō morianẛ:qꝛ ab ipō habēt aīam imortalem:ſꝫ tñ cōdēnat eos vt ſemꝑ ſint ſub maledictiōe:ꝛ vt ligna ſcindāt ꝛ aq̄s portent. Per ligna de quibus fit ignis ꝛ per aquas que ſunt frigide itelligiẛ duplex modus penaꝝ que inter alias ſunt in inferno.ſ.calor maxim⁹ ꝛ importabile frigus. iuxta illō Job.xxiiij. ꝙ ab aquis niuiū trāſeunt ad calorem nimium. Et ad illud condēnabuntur hypocrite ꝛ heretici quādo eis diceẛ illud Mat.xxv. Diſcedite a me maledicti in ignē eternū q̄ paratus ē diabolo ꝛ angelis eius. ¶ Talib⁹ veſtimentis nō dꝫ verus xp̄ianus indui ſꝫ magis illis de quibus figuratiue dicitur Apoc.iij. Suadeo tibi emere aurū ignitūꝫ probatū vt locuples fias:ꝛ veſtimētis albis induaris vt nō appeat cōfuſio nuditatis tue. ¶ Per aurū em̄ ignitum intelligiẛ amor quē dꝫ homo emere.ſ.quantum in ſe eſt:ſe debite diſponēdo.vt ſic eo habito fiat locuples.ꝛ ratio eſt:qꝛ in charitate oīa habet:quia habet deum. Nam iuxta illud.ſ.Jo.iiij. Deus charitas eſt ꝛ qui manet in charitate in deo manet ꝛ de⁹ in eo. ¶ Per veſtimēta vero alba intelligiẛ mētis puritas ꝛ honeſta conuerſatio:quā cū charitate q̄libet debet habere vt ſic nō appareat ſue confuſio nuditatis ſcꝫ perditionis gr̄ie animā veſtiētis ꝛ pulchrificātis. ¶ Quātum ad tertiū ſcꝫ mētis ꝑuerſitatem in cogitatione dicit. intrinſecus aūt ſūt lupi rapaces. Ubi ſciendū ꝙ offm̄ lupi eſt gregē rapere:nō nutrire:diſpergere: nō ꝯgregare. iuxͣ illō Jo.x. Lup⁹ rapit et diſꝑgit oues. Lup⁹ igiẛ rapax ipie rapit crudeliter deſpꝑgit:ꝛ voraciẛ deuorat. Sic re uera hꝛ̄tici ꝛ hypocrite intriſec⁹ ſūt lupi rapaces ꝺ̄rio qꝛ rapiūt q̄s poſſunt vt poſt eos trahāt predā. de q̄b⁹ Ezech.xxij. Pꝛicipes i medio ei⁹ quaſi lupi rapiẛ

tes predã: ꝛ ad effundendũ ſanguinem: ꝛ
ad ꝑdendũ aĩas. Nã talis ſibi officiũ do
cẽdi arrogãter accipiẽtes dicunt̃ princi
pes in medio populi. ¶ Scdõ inſtar lu
porũ diſꝑgunt gregẽ dñi: qꝛ ꝟitatẽ fidei
ꝛ eccleſie ſctẽ xp̃i ꝑ viribꝰ dilacerare co
nant̃. Ut ſic dici poſſit de q̊libet iſtoꝝ il
lud hiere. v. Lupus ad veſperam vaſta-
bit eos. Ad veſperã. i. i vltima mũdi eta
te in qua nunc ſumus vaſtant dum eis
doctrinam erroneã dogmatizãt. ¶ Ter
tio inſtar luporum deuorant gregem do
mini: quia ſimplices fideles decipiẽtes
ſuis erroribꝰ deuorare dicũtur. dũ eos
ad ſpiritualem mortem trahunt. quã de
uorationem preuidens Apoſtolus dicit
Actuum. xx. Ego ſcio qm̃ intrabunt poſt
diſceſſionem meã lupi rapaces in vos:
non parcentes gregi. Et Chryſoſto. ſuꝑ
Matt. dicit. Catholici autem doctores
et ſi fuerint peccatores: ſerui quidẽ car-
nis dicũtur non tamen lupi rapaces qꝛ
non habent propoſitũ perdere chriſtia-
nos manifeſte ergo dicit̃ de hereticis.
¶ Iſti poſſunt figurari per idolũ bel. de
quo dicitur Dañ. xiiij. ꝙ intrinſecꝰ erat
luteus: ꝛ forinſecus ereus. ¶ Ubi ſcien
dũ ꝙ per bel qui interpretatur vetuſtas
intelliguntur hypocrite ꝛ heretici q̃ ſũt
vetuſti: dum veterem hominẽ ſcilꝫ adam
qui peccati principium imitãtur. et iõ
cõgrue ſignificant̃ per bel idoluꝫ: ſine vi
ta ꝛ ſenſu quia vitam ſpiritualem non
habent: qui dicuntur intrinſecus lutei ꝓ
pter immundiciã mentis: quibus domi
nus comminatur per p̃s. di. Cõminuaꝫ
eos vt pul. ante fa. venti. vt lu. pla. dele.
eos. Forinſecus autem dicuntur erei: qꝛ
ſicut es eſt metallum ſonorum: ita iſti cõ
uerſatione ficta ꝛ verbis ſimulatis ꝛ dul
cibus: populo ſonãt falſitatem: tamen ſi
cut es ſanãdo alios mouet ꝛ excitat: ipꝫ
autem percutitur ꝛ aliquãdo frangitur:
ſic tales aliquando bona dicunt populo
per que poſſunt excitari ad bonum volẽ
do colorare eorum maliciã: ipſi tamen ꝑ
cutiuntur et franguntur: dum ꝑ malã in
tenſionem cumulat ſibi pctã. de quibus
dicit dominus Matthe. xxiij. Super ca-
thedrã. Moy. ſederunt ſcribe ꝛ phariſei
quecunq̧ ergo dixerint vobis ſeruate ꝛ
facite ſm autẽ oꝑa eorum nolite facere:
dicũt em̃ ꝛ nõ faciunt. Uñ dr̃ eis. Matt.
xxiij. Ue vobis ſcribe ꝛ phariſei hypo-
crite: qꝛ ſil'es eſtis ſepulchris dealbatis
q̃ a foris parẽt hoibꝰ ſpecioſa intꝰ auteꝫ
ſũt plena oſſibꝰ mortuorum ꝛ omni ſpur
cicia: ſic ꝛ vos q̇dẽ a foris apparetis ho-
minibꝰ iuſti: intꝰ autẽ pleni eſtis hypo-
criſi ꝛ iniquitate. ¶ Sciendũ ẽ autẽ lo-
quendo moral'r ꝙ per iſtos falſos ꝓphe
tas intelligere poſſumꝰ tres ꝓphetas q̃
nos iſtar falſorũ ꝓphetarũ a deo auerte
re conant̃. ſ. carnẽ inficiẽtem: mũdũ de-
ficiẽtẽ ꝛ diabolũ decipientẽ. ¶ Primꝰ. ſ.
caro docet nos laſciuire: figuratꝰ ꝑ hie
zabel: de q̃ dr̃ Apoc. ij. Habeo aduerſum
te qui permittis hiezabel mulierẽ: q̇ ſe
dicit ꝓphetã docere ꝛ ſeducere ſeruos
meos fornicari ꝛ mãducare de idoloti-
tis. ¶ Ubi ſciendũ ꝙ per hiezabel que
interpretat̃ fluxus vanus itelligit̃ caro
ꝛ ſenſualitas que vane dr̃ fluere: qꝛ Eſa.
xl. Omnis caro fenum: et ois gloria eiꝰ
quaſi flos agri: ꝛ exiccatum eſt fenum et
cecidit flos eius. Et ideo Eccleſiaſti. ij.
Adoleſcentia em̃ ꝛ voluptas vana ſunt.
¶ Iſta autem licet ꝓpheta non ſit: tamẽ
ꝓphetã ſe dicit duꝫ homini ꝓponit dele
ctationes carnales que principaliter in
duobus cõſiſtunt: que hic euidẽtius in-
nuuntur. ſ. pctõ luxurie ſignificato ꝑ for
nicationẽ: et in pctõ gule ſignificato per
mãducationem. Docet igitur ille falſus
ꝓpheta inſtar hiezabel fornicari et mã-
ducare de idolotitis: dũ eos iclinat ad
ꝑdicta. Ut poſſit dici de ipſis illud Nu-
meri. xxv. Fornicatꝰ eſt ppl's cuꝫ filiabꝰ
Moab. que vocauerũt eos ad ſacrificia
ſua at illi comederũt ꝛ adorauerũt deos
eoꝝ. ¶ Secũdus ꝓpheta. ſ. mũdus defi
ciens docet nos ꝓſperuire figuratꝰ per
vnũ de ꝓphetis q̃ ꝑdicabãt pplo iſraeli
omnẽ ꝓſperitatẽ et nullã aduerſitatẽ. vñ
hiere. xiiij. Prophete dicunt eis. Nõ vi-
debitis gladiũ ꝛ fames nõ erit in vobis
ſed paceꝫ verã dabit dominus in loco il
lo. Sed ſequit̃. Falſo ꝓphete vaticinãt̃
in nomine meo. Et infra. In gladio ꝛ fa-
me cõſument̃ ꝓphete ꝛ populi quibꝰ ꝓ-
phetauerãt erũt ꝓiecti in viis hierl'm p̃
fame ꝛ gladio ꝛ nõ erit qui ſepeliat eos.

hiere. 14.

Ubi ſciendū ꝙ iſtos ꝓphantes ꝑplo illa
falſa intelligit mūd⁹ q̄ ꝑdicat hoib⁹ ſo
lū placibilia.ſ.viuere ducate.bn̄ veſtiri
ꝛc.ꝛ tā qꝛ falſo ꝓphat:qꝛ oia illa ſunt va
na ꝛ tranſitoria iuxͣ illō Eccle.j.vanitas
vanitatū ꝛ oia vanitas:nō ſup mūdū ve
niet de facto.qꝛ.j.Jo.ij.Mūd⁹ trāſibit ꝛ
cōcupiſcētia ei⁹:ꝛ ſup hoies cōſcatien
tes:qꝛ oia mūdi non poterūt ipm eripe
quin dies mortis veniat ꝛ relinquētes
oia ꝛ relicti ab oibus nō venict eis adiu
toriū exhibētes.Nā iuxta illō Prouer.
ij.Nō ꝓderūt diuitie in die vltiōis iuſti
cia aūt liberabit a morte vt ſic merito di
cere poſſint illō Sap.v.Quid nobis pro
fuit ſupbia aut q̄d diuitiarū iactātia cō
tulit nobis trāſierūt oia tāq̄ vmbra ꝛ in
fra.Nati ꝯtinuo deſinim⁹ eē:ꝛ virtutis q̄
dē ſignū nullū valuim⁹ oſtēdere.in mali
gnitate aūt nr̄a cōſumpti ſum⁹.¶ Ter
ti⁹ falſ⁹ ꝓpheta.ſ.diabol⁹ docet nos ſup
bire figurat⁹ ꝑ ꝓphetā.de quo ſnialiter
dr.iij.Reg.xiij.ꝙ reduxit virū dei ad co
medēdū in bethel ꝯ ꝑceptū dn̄i q̄ ſibi ꝑ
ceperat ne ibidē comederet:quē poſtmo
dū qꝛ ꝯ ꝑceptū dn̄i fecerat interfecit leo
in via nō comedēs de cadauere:nec de
aſino ſup quē ibat.¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ il
lū virū dei.itelligit q̄libet homo qui de
bet eſſe vir de eius ſeruitia virilr operā
do huic ꝑcepit deus ne debeat comede
re panem in bethel.i.dat ſua ꝑcepta ne
faciat cōtra illa.¶ Per prophetaꝫ vero
ipſum decipientem ad faciendum cōtra
preceptū domini.intelligit diabol⁹ qui
mltotiēs ſuggerit homini vt ꝑ inobediē
tiam ꝛ ſuperbiam pretereat diuina ꝑce
pta:eo modo quo decepit mulierē.Geñ.
iij.d.Nequaq̄ moriemini:ſcit enim de⁹
ꝙ in quacūq̄ die comederitis ex eo ape
rientur oculi veſtri ꝛ eritis ſicut dij ſciē
tes bonuꝫ ꝛ malum.¶ Quia vero pecca
tum impunitū nō remanet:ideo ſequit
pena.Nam dicitur ꝙ leo interfecit eū i
via.Ubi ſciendum ꝙ ꝑ leonem ferocē i
telligit diabol⁹:iuxͣ illō.j.Pe.v.Aduer
ſarius veſter diabol⁹ tāq̄ leo ru.circuit
que.quē de.cui re.fortes in fide.Jſte dr
interficere hominē viatorē dū ipꝫ indu
cit ad peccādum mortaliter per qō ſpūa
liter morit:ꝛ poſtmodum eius anima in
infernum deducitur.¶ Signāter aūt dr
ꝙ leo.i.diabol⁹ non comedit de cadaue
re nec aſinū interfecit ad deſignādum ꝙ
diabolus nō curat de corpore ſolū vt ha
beat animā:nec de reb⁹ corporalibus ſi
gnificatis ꝑ aſinuꝫ vnde Greg.in omel.
Nō curat antiquus hoſtis hec faciēs vt
terrena tollat:ſꝫ vt charitatem in nobis
feriat.¶ Jſti falſi ꝓphete poſſunt figura
ri ꝑ ſedechiā:de quo dicit ſentētialiter
iij.Reg.xxij.ꝙ fecit ſibi coronā ferreaꝫ ꝛ
vna cū alijs ꝓphetis ꝓmiſit regi iſrael
de inimicis victoriam.qui ei credens
iuit ad prelium ꝛ fuit interfect⁹.Sic re
uera caro:mūd⁹ ꝛ diabol⁹ multa ꝓmit
tūt hoi ꝓſpera ꝙ ſi velit eis credere eter
naliter morit: ꝛ ideo talis propheta nō
eſt audiendus.vn̄ Deut.xiij.Nō audies
verba prophete illi⁹. ¶ Scd̄a pars.

S Eqt.A fructib⁹ eoꝝ ꝛc.Ubi
tāgit claritatē demōſtrātis i
dicij:qō ꝓbat opatio ꝑpetra
ta.Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s loquēs
ſimilitudinarie dat nobis indi
ciū cognoſcēdi falſos ꝓphetas:qō q̄dē
indiciū ſunt opa q̄ hic intelligunt ꝑ fru
ctus:qꝛ ſicut loquēdo naturalr arbor ex
fructu cognoſcit ſic loquēdo moralr ex
opib⁹ poteſt hō cognoſci.Hic aūt poſſu
mus duo cōſiderare.ſ.Indiciū ſufficiēs
moraliter explicatū.Exēplū conueniēs
naturaliter applicatum.¶ Quātum ad
primum dicit.A fructib⁹ eorum co.eos.
Per fructus eñ intelligunt ipſoꝝ opa.
Ubi ſciendū ꝙ habit⁹ acquiſitus ex ope
ribus hꝫ hoiem inclinare ſꝫ ſuā naturā.
Habit⁹ virtuoſus inclinat hoieꝫ ad ope
ra bona:habit⁹ autē vitioſus ad opera
mala.Et hinc eſt ꝙ qualis eſt hō inte
rius per habitū talē oſtēdit ſe exteri⁹ ꝑ
effectū.Qꝛ igr heretici ꝛ hypocrite ma
le ſunt habituati iteri⁹ iō exteri⁹ faciūt
aliq̄ opa ex q̄b⁹ pn̄t cognoſci.Un̄ Eccli.
19.Ex viſu cognoſcit vir ꝛ ab occurſu fa
ciei cognoſcit ſenſat⁹.¶ Sciēdū eſt aūt
ſm Aug.de ſermone dn̄i in mōte ꝙ aliq̄
ſunt opa de genere bonorum q̄ cōia pn̄t
eſſe tā bonis q̄ malis:qꝛ bona ꝛ mala in
tētiōe poſſunt fieri ſicut ieiunare orare
ꝛc.ꝛ ꝑ illa mali nō cognoſcūtur a bonis
aliq̄ ſunt q̄ nō poſſunt bn̄ fieri ſicut adul

ſerari ⁊c. Aliq̄ ſunt q̄ nō poſſūt male fie
ri: ſicut diligere deū ⁊ primū ⁊c. ⁊ ꝑ illa
boni diſtinguūt a malis. ❡ Sȝ ſciendū ꝙ
de⁹ aliquñ iuſto iudicio ꝑmittit ꝙ hypo-
crita oblit⁹ ſue doloſitatis labat in aliq̄
pctā publica ꝑ q̄ pōt ſua malitia dep̄hē-
di ſicut ptȝ de illo phariſeo: de q̄ dr Luc.
xviij. ꝙ per pctm̄ oſtētatiōis publicauit
ſuā malitiā. d. non ſuȝ ſicut ceteri hoies
raptores iiuſti ⁊c. Sicut ēt pȝ i illis duo
bus ſenib⁹ q̄ falſo accauſauerūt. Suſan
nā. de q̄b⁹ dr Dañ. xiij. ꝙ fuerunt cōui-
ctia dañ. dixiſſe falſuȝ teſtimoniū: ⁊ fue-
rūt a pplo interfecti. Fruct⁹ taliū ſunt
fruct⁹ de q̄b⁹ p̄s. Fructū eoruȝ de terra
ꝑdes: ⁊ ſemē eoꝝ a filijs hoim. Nā ſicut
dr. Sap. iiij. Fruct⁹ illoꝝ inutiles ⁊ acer
bi ad māducādū ⁊ ad nihilū apti. ❡ Se
cūdo modo ſm Aug. de ſermone dñi in
monte pōt intelligi ꝑ fruct⁹ illoꝝ ꝓmiū
qd̄ ſuis diſſimulatis opib⁹ expectāt vt
qñ. ſ. aliquā ſimulatā ſanctitatē ꝓtēdunt
vt honorent̄ ab hoibus vl' vt ꝑcipiāt ali
quod cōmodū tꝑale: ꝙ ſi contingat eos
nō adipiſci ꝙ optāt ꝓpter aliqua occur
rētia ſtatiȝ deſiſtūt ab opib⁹ ſimulatis.
❡ Quātum ad ſcd̄m. ſ. exēplū cōueniēs
naturaliter applicatū. dicit. nūq̄d colli-
gunt de ſpinis ⁊c. Ubi ſciēdum ꝙ ſicut
nos videmus ꝙ diuerſe arbores portāt
fructus diuerſos: nec fruct⁹ vni⁹ arbo-
ris querēdus eſt in alia: ſic eſt in morali
bus ꝙ diuerſi hoies diuerſimode operā
tur. Unde hic xp̄s ponit duplex exēplū.
Primo in aliq̄b⁹ arboribus ſpecialib⁹.
Scd̄o in oībus gn̄aliter. ❡ Quātū ad ꝑ
mū exēplū dicit. nunq̄d colligūt de ſpi-
nis vuas ⁊c. De nulla em̄ plāta pōt col
ligi qd̄ de ipſa nō naſcit̄ q: igit̄ radix ſpi
ne nō hȝ virtutē ꝓductiuā vuarū nec fi-
cuū iō nō ſunt in eis iſti fruct⁹ q̄rendi.
Sicut igit̄ de ſpinis non colligunt̄ vue
nec de trib⁹ fic⁹: ſic a falſis ꝓphetis nō
ſunt expectāda opera deo grata ſȝ mala.
Ut de quolibet iſtorū dicat̄ illd̄ Geñ. iij.
Spinas ⁊ tribulos germinabit tibi.
❡ Sciēdū eſt loquendo ſpūaliter ꝙ ſm
Chryſo. per vuā cōtinētē mlta grana: q̄
tamen pendet in ligno intelligit̄ xp̄s q̄
pro nobis in ligno poſitus ad vnitatem
fidei plurimos adunauit. Per ficū vero
dulcem infra corticē multa grana cōti-
nētē intelligit̄ ſancta mater eccl'ia: que
in vnitate ⁊ charitatis dulcedie ſuos fo
uet filios ⁊ fideles. ❡ Uel ꝑ vuā que in
torculari ꝯculcata nō reſilit nec reſiſtit:
intelligi poteſt virt⁹ pacientie: de qua
dicitur Jac. j. Paciētia ꝑfectum op⁹ ha-
bet. Inquātum aūt ex ipſa ſic cōpſſa vi-
num purū exit ſine admixtiōe aque de
bilitantis intelligi pōt virt⁹ ſimplicita
tis ⁊ innocētie carēs oī admixtiōe cuiuſ
cūq; duplicitatȝ de qua Prouer. ij. Sim
plicitas iuſtoꝝ diriget eos. Inquātum
aūt vinum ex ipſa expreſſum eſt ſuaue ⁊
dulce: intelligi poteſt illa dulcedo quaȝ
hō dȝ habere celeſtia deguſtādo: de qua
p̄s. Quā magna multitudo dul. tue dñe
quā ab. ti. te. Ad quam deguſtādam nos
inuitat p̄s. dicens. Guſtate ⁊ videte quo
niā ſuauis eſt dñs. Btūs vir qui ſperat
in eo. Inquantum aūt ſm p̄s. Uinum ex
ipſa expreſſum letificat cor hominis: in
telligi poteſt letitia quā vir ſanct⁹ debet
habere ſperādo ꝙ dȝ introduci ad gl'iaȝ.
Ut ſic dicat cū p̄s. Letat⁹ ſuȝ in his que
dicta ſunt mihi in domum dñi ibimus.
❡ Per ſpinas aūt ⁊ tribulos intelligūt̄
hypocrite ⁊ heretici: q: nec aliquem ad
vnitatē ducūt charitatis ⁊ fidei: ⁊ carēt
oī virtute: ſed magis ꝑ ſua opa ſibijpſis
fructificāt ad pctm̄. Ut ſic verificet̄ de
ipis illud Prouer. x. Op⁹ iuſti ad vitaȝ:
fruct⁹ aūt ipij ad pctm̄. ❡ Uł ꝑ ſpinas ⁊
tribulos intelligit̄ nimia ſollicitudo re
rū tēporaliū ⁊ diuitiarū. iuxta dictū ſal
uatoris exponētis parabolā de hoie ſe-
minātе cui⁹ ſemē cecidit inter ſpinas.
Luc. viij. ❡ Quātū ad ſcd̄m exēplū dicit
ſic oīs arbor ⁊c. Ubi ſciēdū ſm Chryſ.
ꝙ poſtq̄ dñs exēplificauerat de ſpinis ⁊
tribulis i q̄b⁹ nō reperiūt̄ alieꝝ arboꝝ
fruct⁹: ſubiungit hic de oī arbore eē ve-
rū. ❡ Prio ponit exēplum affirmatiuū.
Scd̄o negatiuū. Quantum ad affirmati
uum dicit. Sic oīs arbor bona ⁊c. Ubi
ſciendū ꝙ ex hoc ꝙ hic xp̄s facit mētio
nem de duab⁹ arboribus: bona. ſ. ⁊ mala
fuerūt aliq̄d heretici qui dixerūt duas
naturas in mūdo vnā bonā a bono deo
conditam: ⁊ aliā malam q̄ a malo deo ꝓ
ceſſit ſed hoc eſt hereticuȝ. q: xp̄s nō in

tellígit per duas arbores duas naturas ſed hoiem bonũ ⁊ malum q̄ tamē eſt eiuſdē nature ⁊ bone a deo condite: qꝛ iuxta illud Geñ.j. Uidit deꝰ cuncta q̄ fecerat ⁊ erāt valde bona. ¶ Quātũ ad exēpluz negatiuum dicit. nō pōt arbor bona ⁊c. Ubi sciēdũ ꝙ qꝛ aliquis poſſet forte dicere ꝙ bonus hō poteſt facere aliquos bonos fructꝰ ⁊ cũ hoc etiā aliquos malos ſimiliter ⁊ malꝰ: ideo ſm Chry. xp̄s hic ponit exēplum negatiuũ. di. ꝙ non. ¶ Sciēdum eſt ꝙ ꝑ arborem aliquo modo ſm aliquos accipit nō totus hō: ſed volūtas hois ex cuiꝰ bonitate vel malitia dr hō bonꝰ vel malꝰ. Radices bone volūtatis ſunt amor bñ inflāmans ⁊ timor bñ humiliās. Stipes autē q̄ orit ex hac duplicata radice eſt appetitꝰ ordinatꝰ ⁊ ſic inſtar ſtipitis eſt rectꝰ ⁊ ille ra dificat in mltos ramos ſm diuerſitatē multoꝝ bonoꝝ appetituũ. Folia aũt ſũt v̾ba q̄ aliqñ opꝫ dicere vt habeat res appetita. Flores v̾o ⁊ fructꝰ ſunt opa bona. Iſta volūtas ſic cōditiōata eſt vna de arborib9 de q̄bus dr Leuit. xxvj. Terra gignet germē ſuũ ⁊ pomis arbores replebūt. Econuerſo reuolue p̄dicta de mala volūtate: de q̄ Leuiti. xxvj. Nō ꝓfert terra germē nec arbores bona prebebunt. ¶ Sciēdũ eſt aũt accipiēdo arborē ꝑ toto hoie vt ſupradictũ eſt ꝙ dicere poſſumꝰ ꝙ ſicut in arbore ſex poſſumꝰ ꝯſiderare. ſ. radicem q̄ cōmuniter eſt amara. Stipē. qui eſt erectus. Ramos qui ſunt extenſi. Folia que ſunt viridia.

Flores q̄ ꝯmunit ſunt albi ⁊ odoriferi.
Fructꝰ qui eſt dulcis ⁊ ſuauis. ſic in bono homine inſtar arboris debet eſſe.
Radix amaritudis interne cōtritionis.
Stipes rectitudinis ſuperne intētiōis
Rami latitudinis mie ⁊ ſubuentionis.
Folia viriditatis grātie et dilectionis.
Flores puritatis ⁊ honeſte ꝯuerſatiōis
Fructus vbertatis virtuoſe opatiōis.

¶ Primo in bono hoie inſtar arboris dꝫ eſſe radix amaritudis īterne ꝯtritiōis. Nā hō cũ offendiſſe deũ ſe recolit. dꝫ de offēſis ꝯtritionē habere. Ut ſic dicat de ipſo illḋ Prouer. xij. Radix. iuſtoꝝ proficiet. ¶ Scḋo dꝫ eē ſtipes rectitudis ſuꝑne intētiōis: qꝛ q̄cq̄d facit dꝫ facere ad laudem dei ⁊ recta intentione. Ut ſit ſtipes candelabri: de quo dr Exo. xxxvij. Equum erat opus. vj. cādelabroꝝ. i. vj. operum miſericordie de quibꝰ diſceptabit dñs in die iudicij cũ oibꝰ. tũc equũ ſiue cōueniēs dr qḋ de ſtipite cādelabri i. recta intētiōe ꝓcedit. ¶ Tertio i ipſo debēt eē rami latitudinis mie ⁊ ſubuētiōis idigētibꝰ cōpatiēdo ⁊ eis miſericordit ſubueniēdo. Ut de ipo dici poſſit illḋ Eſa. vj. Erit in extētionē ſicut therebintꝰ ⁊ q̄rcus q̄ expandit ramos ſuos. qꝛ ſicut ille ad vmbram ſic vir bonus ad miam dꝫ ſe dilatare. ¶ Quarto i ipo debēt eē folia viriditatis gr̄e ⁊ dilectiōis. Ut poſſit dici de ipo illḋ Hie. xvij. Erit foliũ eius viride ⁊ in tpe ſiccitatis non erit ſollicitũ. qꝛ qui gr̄am dei in ſe conſeruat nō oportet ꝙ tēpore ſiccitatis id eſt aduerſitatis ſit ſollicitus vt ſiccetur per impacientiā: qꝛ per diuinā gratiam roboratur. ¶ Quinto in ipo debēt eē flores puritatis ⁊ honeſte cōuerſatiōis: ꝑ bonam famā. Ut dicat de ipſo illud p̄s. Iuſtꝰ vt palma florebit. ¶ Sexto in ipo dꝫ eſſe fructus vbertatis virtuoſe opationis. Ut ſic dici poſſit de ipſo illud ps. Erit tanꝙ lignũ qḋ plan. eſt ſecꝰ decurſus aquaꝝ. i. diuinarum gratiarum. qḋ fructũ dabit in tēpore ſuo. ¶ Hō igit ſic bñ cōditionatus pōt dici illa arbor pulcherrima: cuiꝰ fructꝰ p̄cepit dñs tolli in ſolēnitatibꝰ: de qua dr Leuit. xxiij. Sumetis fructꝰ arboris pulcherrime ⁊ letabimini corā dño deo vr̄o. Nā qñ fructꝰ i. opa bōa hois: deo ꝑ angelos p̄ſentāt: tũc fit ſolennitas maxima et gaudium ſpũale. qm̄ ꝑ hmōi opa meruit hō vt introducat in gl̾ia. ¶ Sꝫ lꝫ ſic hoies deberēt eſſe ⁊c. tñ multi ſunt qui inſtar falſorum ꝓphetarũ nō ſunt bone arbores ſꝫ adulterine et ſilueſtres faciētes fructũ inutilem. Unde de ipſis dici poteſt illḋ Sapie. iiij. Adulterine plantatiōes nō dabunt altas radices nec ſtabile fundamentũ: qꝛ ſuper xp̄m nō ſunt fundati et fructus illorũ inutiles ⁊ acerbi ad mādncandũ ⁊ ad nihilũ apti. qꝛ nō poſſunt ad gloriā perducere: ſed magis ꝑ ipoꝝ opera penam ſibi merentur eternam.

¶ Tertia pars.

Sequit. Omnis arbor q̄ nō fa-
cit ⁊c. Ubi tāgit ſeueritatē de
terrēs ſupplicū pertimēdā
qd̄ pbat punitio comminata.
Ubi ſciendū q̄ qr ſm diuinā
iuſticiā nullū malū ipunitū. ⁊ qr xp̄s nul-
lā penā debitā dixerat debēdā falſis p-
phetis: id̄ ſcd̄m Chryſ. in omel. hic ↄmi-
nat eis intolerabilē penā. d. Ois arbor.
⁊c. Et duo poſſumus hic conſiderare. ſcʒ
Punitionem crudeliter afflictiuam.
Cōcluſionem certitudinaliter oſtēſiuā.
¶ Quātū ad primū dicit. Ois arbor ⁊c.
Ubi ſciēdū ſm Chry. in omel. q̄ hic xp̄s
duplicē penā inuit reprobor̄. ſ. penā dā-
ni: qr excident ⁊ ſeparabūt a xp̄o ⁊ penā
ſenſus: qr cremebūt i igne. Et hoc eſt qd̄
dicit xp̄s Mat. xiij. Exibūt angeli ⁊ ſepa-
rabūt malos de medio iuſtor̄ ⁊ mittent
eos in caminū ignis ibi erit flet⁹ ⁊ ſtri-
dor dentiū. ¶ Quātū ad ſcd̄m. ſ. ↄcluſio-
nem certitudinaliter oſtēſiuā dicit. igit
ex fructib⁹ eor̄ cogno. eos. Ubi ſciēdū
q̄ ſicut fruct⁹ eſt vltimū qd̄ expectat de
arbore: ſic p̄miū vel pena eſt vltimū qd̄
expectat a bonis vel malis. ⁊ ſic p̄miū
vel pena pōt p fruct⁹ intelligi. Cōcludit
igit xp̄s q̄ ex fructibus eor̄. i. ex penis
q̄s ſuſtinebūt reprobi cognoſcēt q̄ non
fuerūt boni. vñ p̄s. Cōgnoſcet dñs iudi-
cia faciēs i oper. ma. ſu. cōpre. eſt pctō.
¶ Sciēdū eſt aūt q̄ loquēdo de illa ar-
bore moralr̄ iuenio triplices arbores. ſ.
Immūde carnalitatis cui maledicitur.
Humane cupiditatis ⁊ hec abſcinditur.
Superbe dignitatis ⁊ illa foditur.
¶ Prio inuenio arborē imunde carnali-
tatis cui maledicit. ⁊ hoc pōt figurari p
arborem de qua dicitur Mat. xxj. q̄ xp̄s
veniēs de bethania in hieruſalem ⁊ vi-
dēs fici arborem ſecus viaʒ venit ad eā
⁊ nihil iuenit in ea niſi folia ⁊ ait illi nū-
q̄ ex te fruct⁹ naſcatur: ⁊ arefacta eſt cō-
tinuo ficulnea. ¶ Ubi ſciendū q̄ per il-
lam arborem habētē folia ſine fructu in-
telligitur homo dedit⁹ carnalibus deſi-
derijs. Nam ſicut cōtingit aliquando q̄
arbor ex nimia humiditate vl̄ pinguedi-
ne nō fructificat ſed ſolum multiplicat
in ramis ⁊ folijs: ſic hō deditus delitijs
corporis fructus deo gratioſos nō pōt
facere ſʒ tm̄ folia. i. aliquā apparētē de-
lectationē trāſitoriā q̄ p folia q̄ cito de-
fluūt deſignat. Nā auertēs tm̄ cōmina-
tionē apoſtoli di. Ro. j. Qui talia agunt
digni ſunt morte. Xp̄s igit veniēs ad il-
lā in mundiſſimā arborē q̄rens aliquem
bonū fructū nō inuenit niſi folia. i. dele-
ctatiōes carnales. Uñ de talib⁹ Sapie.
iij. Uacua eſt ſpes illorū ⁊ labores ſine
fructu ⁊ inutilia opa illorū. ⁊ tūc eā ma-
ledicit ſubtrahēs ab illa grām ſuā ⁊ ſta-
tim areſcit qr ſubito venit mortis ſnīa p
quā ſiccat ⁊ arid⁹ fit pabulū ignis eter-
ni. Uñ hiero. i q̄dā epiſtola. O q̄ acerb⁹
fructus luxurie amarior felle crudelior
gladio. ¶ Scd̄o inuenio arborē mūda-
ne cupiditatis: ⁊ hec abſcidit ⁊ hoc pōt
figurari p arborē quā vidit nabuch. de
qua Dan. iiij. videbā, inq̄t ⁊ ecce arbor
in medio terre ⁊ altitudo ei⁹ nimia: ma-
gna arbor ⁊ fortis: pceritas ei⁹ ↄtingēs
celū. aſpectu ei⁹ erat vſq; ad fines ter-
re: folia ei⁹ pulcherrima: ⁊ fruct⁹ ei⁹ ni-
mi⁹: ⁊ eſca vniuerſorū i ea: ſubter eā ha-
bitabāt aialia ⁊ beſtie: ⁊ in ramis ei⁹ cō-
uerſabāt volucres celi ⁊ ex ea veſcebat
ois caro. videbā in viſiōe capitis mei ſu-
p ſtratū meū: ⁊ ecce vigil. ⁊ ſanct⁹ de celo
deſcēdebat ⁊ clamauit fortit ⁊ ait ſucci-
dite arborē: ⁊ p̄cidete ramos ei⁹: ⁊ diſp-
gite fruct⁹ eius fugiāt beſtie que ſubter
eam ſunt: ⁊ volucres de ramis ei⁹: verū
tm̄ germē radicis ei⁹ in terra ſinite: vt al-
liget vinculo ferreo ⁊ ereo. ⁊ cū feris ſit
pars ei⁹. ¶ Ubi ſciēdū q̄ p illā arborēʒ
ſic magnā ⁊ plenā fructib⁹ intelligit hō
diues ⁊ auar⁹ q̄ ppt nimias diuitias in
altū erect⁹: videt tāgere celi cacumen:
cui⁹ aſpectus ad lucrū dr̄ eē vſq; ad ter-
minos vniuerſe: qr auar⁹ p totū mundū
cogitat lucrari: vel p vſurā vel per mer-
catiōes falſas: nūc in francia: nūc in an-
glia: ⁊ ſic de diuerſis partibus mūdi. Fo-
lia eius. i. apparētia ei⁹ inter hoies pul-
cherrima p diuerſos apparat⁹ eq̄r̄: ve-
ſtimētor̄ domicellor̄ ⁊c. in q̄b⁹ tales di-
uites gl̄iantur. Fruct⁹ ei⁹. i. reddit⁹ ni-
mi⁹: qr de diuerſis partib⁹ mūdi veniūt
ſibi: de alamania reddit⁹ vſurarū. de frā-
cia mercationū ⁊c. Eſca. Ꝟ vniuerſor̄ i
hac arbore dr̄: qr mlti de diuitijs taliuʒ

viuunt Nã pecuniã ſuã multis accom-
modant ⁊ diuerſimode vt ſupra vt ſemp
lucrent. Subter eã dicunt animalia ha
bitare ⁊ beſtie.i.hoies ſimplices ⁊ pau-
peres quos volũt ſibi ſubiectos. In ra-
mis ei⁹ volucres celi.i.hoies aſtuti et
diuites ⁊ potẽtes: q oẽs ad illã arborez
cõgregãtur ⁊ ipm aſſociãt: ⁊ oẽs faciunt
ſibi honorem. Nã quicũq eſt diues ille
eſt dñs quãtuncũq ſit genere ruſticus:
quicũq vero eſt paup quãtuncũq nobi-
lis genere vilipẽdit: ſed ſolũ qui hz pe-
cuniã honorat. ¶ Sed aduertat diues
auarus qd dicit accidere ſibi. Nã vigil
de celo clamat vt abſcindat arbor. Per
illũ em̃ vigilẽ intelligit de⁹ pater q nõ
dormit: ſed ſemp vigilat. Iſte clamat q
arbor.i.homo auarus abſcindat p mor
tis ſniam. Nã quãtuncunq homo ſit di
ues ⁊ potens: tñ iſtã ſniaz nõ poteſt eua
dere: qr iuxta illud Heb.ix. Statutuz eſt
hoibus ſemel mori. Nã multotiens quã
do hõ eſt i maiori culmine: venit ſubito
infirmitas: ⁊ in qnq dieb⁹ vel ſeptẽ ſe-
pelitur. Et tũc rami eius.i.potẽtia: ⁊ fru
ctus.i.diuitie: ⁊ folia.i.ei⁹ apparat⁹ ex
trinſecus diſpergunt. qr quicunq põt
capere de ſuis diuitiis capit: ⁊ tunc oẽs
tam diuites q̃ pauperes ipm fugiũt: qr
ipm totaliter derelinquũt null⁹ curans
ipſius aiam. ¶ Signãter aũt dicit q de
illa arbore germen remanet: p qd intel
ligitur q aia q immortalis eſt: ⁊ tñ hec ſi
tuatur in terra duz ducit in infernũ. Ut
verificetur de ipo illud Luce.xvj. Mor
tuus eſt diues ⁊ ſepultus in inferno. Et
ibi alligat vinculo ferreo ⁊ ereo.i.pena
grauiſſima quã auarus ſuſtinebit. Et cũ
feris erit pars eius.i.cũ demoniis. Un̄
de tali dicit Greg.i quodã omel. Auar⁹
hic ardet cõcupiſcentie eſtuat multipli
ci cura cuſtodie. Et poſtmodum ardebit
igne gehẽne. ¶ Tertio inuenio arborẽ
ſuperbe dignitatis: ⁊ illa fodit ⁊ hoc põt
figurari p arborez de qua dicit Lu.xiij.
Arborem fici habebat quidã plãtatã in
vinea ſua ⁊ venit querẽs fructuz in illa
⁊ nõ inuenit: dixit autẽ ad cultorẽ vinee
ecce anni tres ſunt ex quo venio q̄rens
fructũ in ficulnea hac ⁊ nõ inuenio: ſuc
cide ergo illaz vt qd terrã occupat. at il
le dixit illi dñe dimitte illam ⁊ hoc ãno
vſq dũ fodiã circa iſtã: ⁊ mittã ſtercora
⁊ ſi quidẽ fecerit fructũ: ſin autẽ in futu-
rum ſuccides eã. ¶ Ubi ſciẽduz q p iſtã
arborem intelligit ſupbus qui nõ ↄſide
rans ſuã vilitatez ⁊ fragilitatẽ nõ ſe hu
miliat nec facit aliquẽ bonũ fructũ: quẽ
deus ſuccidi precipit: qñ ſibi mortẽ quã
euadere nõ poterit ↄminat: cui tñ multo
tiens ad preces aliquoꝝ bonoꝝ dat di-
latio donec fodiat et mittat ad radicem
ſtercora.i.donec ſuã fragilitatẽ ⁊ vilita-
tẽ deſignatã p fimũ cõſideret cogitãs q
de terra eſt ⁊ in terraz debet reuerti. ⁊ ſi
qñ hoc ↄſideret ⁊ ſe humiliet ⁊ velit fru
ctificare: recipit a deo in grãz. Si vero in
ſuis malitiis ↄſeuerauerit ſuccidit ⁊ tra
ditur ignib⁹ infernalibus cõburendus.
De illa ſupbia loquit Ber. in quodã ſer
mone. di. Superbia de ſupnis celeſtib⁹
ad ima precipitat: humilitas ab imis ad
alta leuat: angelus de celo ad terrã cor-
ruit. hõ de mũdo ad celum aſcendit.

¶ Quarta pars.

SEquit. Non ois qui dicit mi
hi dñe ⁊c. Ubi tãgit felicita-
tẽ q̄tãtis p̄miũ appetendã.
qd probat retributio p̄para
ta. Ubi ſciẽdũ q regnum ce
lorum qd eſt noſtrum premium nõ acq-
rit ex ſolis verbis: ſed ex operib⁹ virtuo
ſis: Un̄ Hiero. Utrũq em̃ dei ſuis ne-
ceſſarium eſt vt ⁊ opus ſmone ⁊ ſermo
operibus cõprobet. Scdm hoc igit hic
duo poſſumus ↄſiderare. Primo qd ad
acq̃ſitionẽ p̄mij nõ ſufficiat. Scdo in q̃
acquiſitio ipſius ↄſiſtat. ¶ Quãtum ad
primũ dicit. Nõ ois q dicit ⁊c. Ubi ſcien
duz q in oi actu bono de ſe implicite re
p̄ſentat xps tanq̃ p̄ncipiũ p qd oia fiũt.
iuxta illud Jo.j. Oia per ipz facta ſunt.
Poteſt igit eſſe q aliquis habeat hone-
ſtatẽ vite exterioris: ⁊ tũc ille dicit xpo
ſemel dñe. Habeat ẽt veritatẽ doctrine
⁊ locutiõis ⁊ tũc dicit bis dñe. Habeat
nihilomin⁹ bonitatẽ meritorie operatio-
nis: ⁊ tũc dt ter dñe. Ad habẽdũ regnuz
celoꝝ nõ ſufficit q dicat ſolũ bis dñe.ſ.
p honeſtatẽ vite exterioris: ⁊ ẽt p clarita
tẽ doctrine. Nã ſm Apoſtol.j. Cor.iiij.
Nõ em̃ in ſmone eſt regnũ dei ſz ex ope

ribus virtuoſis. ¶ Ut poſſum⁹ dicere q̄
in hoīe poſſum⁹ ɔſiderare tres act⁹.ſ.co
gitationē locutionē ⁊ opationez.qñ igit
aliq̄s in corde bonū cogitat:ſemel dicit
dñe:qñ corde cogitat ⁊ ore dı̄:tūc dı̄ bis
dñe.qñ ħo cogitat corde ore dı̄:⁊ ope fa
cit:tūc dı̄ ter dñe. Ad acq̄rendū regnuz
celoꝝ nō ſufficit tm̄ dicere bis dñe.i.ſo
lū credere ⁊ loq̄ vel docere.q2 iuxta illō
Jac.ij. Fides ſine opib⁹ mortua ē. Uñ
de talib⁹ Tit.j. Cōfitent̄ ſe noſſe deū fa
ctis autē negāt. ¶ Quātū ad ſcd͂z.ſ.in q̄
acquiſitio p̄mij cōſiſtat dı̄.ſed q̄ facit vo
lūtatē ⁊c. Ubi ſciendū q̄ ſicut nō ois via
ducit ad vnū terminū:ſic nec ois mod⁹
viuēdi ducit ad regnū celoꝝ dicere igit
nō ē via ſufficiēs ducēs ad regnū celoꝝ
ſʒ opa bona q̄ q̄dē facit ſeruādo diuina p̄
cepta. Unde Jo.iij. Si hec ſcitis: btī eri
tis ſi feceritʒ ea. Ad quā beatitudinē ⁊c.

¶ Dominica.viij.poſt penteco
ſten Euangelium.xlix.

Homo quidaz
erat diues q̄ hēbat villi ⁊c.
Luce.xvj. Nos videm⁹ p
experientiā q̄ qñ alicui cō
mittitur alicui⁹ magni the
ſauri gubernatio ⁊ diſpēſatio:q̄ ſi ille q̄
ɔmittitur credere ſe nō deberet ratione
reddere domino qui ſibi theſaurū cōmi
ſit mltotiēs forte illū idebite diſpēſaret
ſʒ qñ ſcit certitudinalr̄ q̄ neceſſe hʒ red
dere rōnē dño exigenti:tūc eſt magis ſol
licit⁹ de cuſtodia theſauri.q̄ ſi oppoſitū
faceret eſſet grauiter increpādus:⁊ vt h̄
diligētius faciat:ſibi eſt vtile vt cōditio
nes domini ſui ad memoriā reducantur
oſtēdēdo q̄ potētiā eius nō poterit eua
dere q̄n reddat debitā rōnez. ¶ Uidem⁹
etiā q̄ inter alia q̄ ſunt vtilia homini eſt
virt⁹ p̄uidētie:q2 teſte Greg. in omel. mi
nus iacula feriūt q̄ p̄uidētur ⁊ nos tole
rabili⁹ mundi mala ſuſcipim⁹ ſi ɔ̄ hec p
prouidētie clipeuz munimur. Homo igi
tur in aliqua p̄ſperitate exiſtēs:ignorās
quid ſibi ſit in futurū:dʒ dū eſt in ſtatu p
ſpero:ſibi p̄uidere ſollicite: vt ſi quādo i
digētie tp̄s aduenerit:ſciat vbi poſſit ha
bere recurſum. ¶ Uidem⁹ etiam q̄ offi
ciū boni magiſtri ē iſtruere ſuū diſcipu
lū nō ſolū ad p̄cauendū errores ⁊ picu
la q̄ in ſcia poſſunt accidere:ſʒ vt poſſit
ad debitū ⁊ p̄fectū finē ſcientie p̄uenire.
¶ Xp̄s igit noſter pr̄ ⁊ magr̄ ⁊ dñs:ſciēs
nobis a deo magnū theſauꝝ ɔmiſſuz:q2
oia q̄ habem⁹:vt ſim⁹ magis ſollicitı in
cuſtodiēdo ip̄z ⁊ debite diſpēſando:nos
reddit attētiſſimos de rōne reddēda de
nūciādo periculū imminēs oppoſitū fa
ciēti:oſtēdēs nihilomin⁹ magnitudinē
dñi cui⁹ examen nullaten⁹ poterim⁹ p̄
terire. ¶ Sciēs etiā q̄ dū in hoc mūdo
viuim⁹ poſſum⁹ nobis p̄uidere q̄d ha
beam⁹ in alio:docet nos habere ſollici
tā p̄uidentiā de opib⁹ pietatis oſtēdēs
nihilomin⁹ q̄ ex ip̄is acq̄rim⁹ glīam pa
diſi. Et h̄ ē q̄d nobis inuit in euangelio
hodierno i q̄ tāgit q̄tuor euidenter.ſcʒ.
Seruiētis magnitudinē in diſpēſando.
Preſidentis ſeueritatē in iudicando.
Procurantis ſagacitatez in p̄uidendo.
Ammonētis benignitatē in inſtruēdo.
¶ Primū p̄bat accuſatio prouulgata.ſe
cundū citatio feſtinata.tertium remiſſio
relaxata. q̄rtū expoſitio applicata. Pri
mū in prin.ſcd͂m ibi. Et vocauit illū ⁊c.
tertiū ibi. Ait autem villic⁹ intra ſe ⁊c.
quartū ibi. Et ego dico vobis facite ⁊c.

¶ Prima pars.

Quantū ad primū vbi tangit.
⁊c.q̄d p̄bat ⁊c.dicit. Homo q̄
dā erat diues ⁊c. Ubi ſcien
dū q̄ pctm̄ alicui⁹ aliquādo
pōt eſſe occultū:aliqñ publi
cū ſi occultū fuerit dʒ corrigi in occulto
⁊ ſi correctus ſe emendauerit:nō opʒ vt
pctm̄ ſuū ampli⁹ accuſet̄:cū ois corre
ctio ⁊ accuſatio ad hoc ordinari p̄ncipa
liter debeat vt emēdatio ſequat̄ quē mo
dū tenēdū docet nos xp̄s qñ dicit petro
Mat.xviij. Si peccauerit i te frater tu⁹:
vade ⁊ corripe eū iter te ⁊ ip̄m ſolū:ſi te
audierit lucrat⁹ es fratrez tuū. Si vero
pctm̄ ſit publicū:q2 ex hoc peccans de
dit alijs malū exēplū:ne forte ſi pctm̄ i
punitū remaneret:eēt alijs occaſio de
linq̄ndi dʒ publice accuſari nō q̄dē li
uore iuidie ſʒ amore iuſticie ⁊ pp cōēz vti
litatē. Qui mod⁹ nobis inuit Leuit.19.
Ubi dı̄. Nō oderis frēz tuū i corde tuo ſʒ
publice argues euz ne habeas ſup illo

pctm non q̄ras vltionē nec memor eris iniurie fratrū tuorum. ¶ Sciendum eſt autem ꝙ ad accuſationē alicuius peccātis quatuor requirunt īter alia ſcilicet ꝙ ſit aliq̄s p̄ſidēs q̇ poſſit corrigere. aliquis ſubdit⁹ q̇ poſſit deficere: aliq̄s denūciās q̇ poſſit hoc dicere. aliqua cā q̄ poſſit ſufficere. Scdm hoc igit̄ hic. quatuor poſſumus conſiderare. ſcʒ.

Dominum preſidentem.
Subditum obſequentem.
Noticiam euidentem.
Cauſam aggrauantem.

¶ Quātū ad p̄mū d̄r. hō q̄dā erat diues Ubi ſciendū ꝙ in hoīe q̇ dʒ aliū iudicare dʒ eſſe ſapiētia ne deficiat p ignorantiā: dʒ eſſe ſufficiētia ne corrūpat̄ pecunia. Nā ꝓpter ignorātiā multi dant falſas ſnīas propter q̄d Eſa. xxviij. Sacerdos ꝛ ꝓpheta neſcierūt vidētē ignorauerūt iudiciū. Propter pecuniā etiā multi iuſtū iudiciū ꝑuertūt: iuxta illd̄ Prouer. xvij. Munera de ſinu ipſi⁹ accipit vt ꝑuertat ſemitas iudicij iō opʒ ꝙ ille q̇ p̄ſidet habeat ſapiētiā: ꝛ hoc dat̄ intelligi in ħ q̄d d̄r hō: q̇ īter alias creaturas eſt ſapiētie capax. Uñ eccl̄iaſtes. 8. Sapientia hoīs lucet ī vultu ei⁹ oʒ ēt ꝙ nō hēat indigētiā. ꝛ ħ dat̄ itelligi p hoc ꝙ d̄r diues. ¶ Sciēdū ē aūt loquēdo ſpirituał̄r ꝙ p illū hoīeʒ diuitē itelligit̄ de⁹: q̄ lʒ hō dici poſſit inquātū naturaʒ humanā aſſumpſit. iuxta illd̄ Phil̄. ij. Semetipſum exinaniuit formā ſerui accipiēs ī ſimilitudinē hoim factus ꝛ habitu inuentus vt hō: tñ hic ſingulariter hō d̄r ad denotādū familiaritatē cū homine vt ex hoc amplius diligat̄. Nā videmus naturaliter ꝙ ſilia ceteris parib⁹ diligūt. ¶ Uñ Eccl̄i. xiij. Omne aīal diligit ſibi ſile. Dicit̄ aūt diues: q̇ iuxta illd̄ ps. Dñi ē terra ꝛ ple. ei⁹. or. ter. ꝛc. Uñ poteſt dicere Prouer. viij. Mecū ſunt diuitie ꝛ gloria. ¶ Quātū ad ſcdm. ſ. ſubditū obſequētē dicit. q̇ habebat villicū. Ubi ſciēdū ꝙ fʒ Glo. villic⁹ d̄r ville cuſtos: tñ hic accipitur p yconomo. Uñ Bed. villic⁹ q̄ppe ville gubernator eſt: vñ ꝛ a villa nomen accepit. yconom⁹ autē tā pecunie q̄ frugū ꝛ olum q̇ habet dn̄s diſpenſator eſt. ¶ Sciēdum eſt autē loquendo moraliter ꝙ per illū villicum vel diſpenſatorē intelligitur quilibet homo q̇ debet eſſe fidelis diſpenſator bonorūʒ que recepit a deo. Propter quod. j. Corinth. iiij. Sic nos exiſtimet homo vt miniſtros chriſti ꝛ diſpenſatores miniſteriorūʒ dei. Sciēdū eſt aūt ꝙ hō inter alia dʒ tria ſibi collata a domino fideliter diſpenſare. ſcʒ.

Bona nature ſeipſum regulando.
Bona fortune pauperibus erogando.
Bona gratie ſocios inſtruendo.

¶ Primo bona nature ſeip̄ʒ regulādo. Nā hō corp⁹ ꝛ animā ꝛ potētias tā corporales q̄ aīales: q̄ etiā intellectiuas: tūc bñ diſpenſat qñ ipſis nō vtitur ad laſciuiā ſed ad dei ſeruitiū. Ut ſit bonus diſpenſator regis achab de quo d̄r. iij. Re. xviij. ꝙ vocauit achab abdiā diſpenſatorem domus ſue. abdias autem timebat dominū valde. Ubi ſciendum ꝙ per achab regē q̇ interp̄tat̄ firmitas p̄rnitatis intelligit̄ xp̄s q̇ inquātū hō eſt fr̄ nr̄ inquātū ꝟo de⁹: pr̄. p abdiā aūt q̇ interp̄tat̄ ſeru⁹ dñi intelligit̄ q̄lʒ hō q̇ dʒ eē ſeruus xp̄i. Sicut igit̄ abdias erat diſpēſator dom⁹ achab ita quilʒ dʒ eſſe fidelis diſpēſator xp̄i ſeip̄ʒ regulādo. Ut inſtar abide deū filialiter timēdo caueat ſibi a malis ꝛ firmiter ꝑſiſtat in bonis. iuxta illud Eccl̄i. ij. Fili accedēs ad ſeruitutem dei ſta in iuſticia ꝛ timore ꝛ p̄para aiam tuā ad tētationē. ¶ Scdo hō dʒ fidel̄r diſpēſare bona fortune: pau. erogādo. Nā hō diuitias ꝛ alia bona terrena tunc bñ diſpenſat qñ indigētibus ſubuenit in neceſſitatib⁹. Ut ſic ſit ioſeph de quo ſnialiter d̄r Gen. xliiij. ꝙ cū fratres Joſeph eſſent in indigētia p̄cepit diſpenſatori dom⁹ ſue. d. imple ſaccos eoꝝ frumēto q̄tū ꝑnt capere: ꝛ pecuniā ſinguloꝝ ī ſummitatē ſacci. Ubi ſciēdū ꝙ p ioſeph qui appellat⁹ eſt ſaluator egypti: intelligit̄ xp̄s q̇ fuit ſaluator mūdi. Per diſpenſatorē vero ei⁹ q̄lʒ hō fidelis. Per fratres ꝟo ioſeph in neceſſitate poſitos: intelligunt̄ paupes indigētes. xp̄s igit̄ p̄cepit diſpēſatori. i. cuilibet fideli. ꝙ impleat ſaccos indigētiū frumēto. i. de reb⁹ ſuis eis ſubueniat. Ad q̄d admonet̄ puer. iij. vbi d̄r Honora dñm de tua ſubſtātia ꝛ de primicijs olum frugū tuaꝝ de paupib⁹

⁊ implebunt horrea tua ſaturitate vino
torcularia tua redūdabūt. ¶ Tertio hō
dꝫ eſſe fidelis in diſpenſando bona gr̄e
ſocios inſtruēdo q̇ quidē tunc bn̄ diſpen
ſat qn̄ ſimplices ⁊ ignorātes inſtruit in
via veritatis ⁊ fidei. Ad qđ nos ammo-
net Pe.j.can̄.ſua.iiij.d. Unuſquiſqꝫ ſi-
cut accepit gr̄aꝫ in alterutrū illā admi-
niſtrātes ſicut boni diſpēſatores multi-
formis gr̄e dei. Sꝫ lꝫ ſic eſſe deberet: au
di tn̄ quid ꝯquerēdo dr̄ Apoſtolꝰ.j.Co-
rint.iiij. hic inq̄t iā q̄rit inter diſpēſato
res vt fidelis qs inueniat. Nā pauci q̇
ſunt bona naturalia diſpēſent fideliter
ſe a vitijs refrenādo: ſꝫ magis in ip̄is de
lectādo: bona etiā tp̄alia indigētibꝰ ſub
ueniēdo: ſꝫ magis ſibi tenaciter retinen
do: bona etiā gratuita alios inſtruendo:
ſꝫ magis occultāt in ſeip̄is gr̄aꝫ aliꝭs in
uidēdo. ¶ Quātū ad tertiū.ſ. noticiā eui
dentem dr̄.⁊ hic diffa.eſt ⁊c. Ubi ſciēdū
ꝙ diffamatio aliqn̄ ſumit ꝓ ablatiōe bo
ne fame eo mō quo duo ſenes impudici
diffamauerunt ſuſannā de falſo crimine
ſicut habetur Dan̄.xiiij.⁊ illud eſt pctm̄
grauiſſimū. Qꝛ em̄ dꝛ eccl̄ia.xlj. Curam
habe de bono noīe: hoc em̄ magis ꝑma-
nebit tibi ꝙ̄ mille theſauri magni ⁊ ꝑ̄cio
ſi.iō pctm̄ infamie eſt grauiter puniēdū
¶ Aliqn̄ accipit diffamatio ꝓ diuulga-
tiōe bone fame vel alicuiꝰ magni op̄is
iuxta qđ dꝛ Marc.j.de quodam leproſo
quē curauit ieſus ꝙ egreſſus cepit p̄di-
care ⁊ diffamare ſermonē.⁊ talis nō eſt
pctm̄. ¶ Aliqn̄ aūt accipit diffamatio ꝓ
notificatiōe ſceleris publice ꝑpetrati:
eo mō quo dictū eſt ab impijs de iuſto
Sapi.ij. Improperat nobis pctā legis ⁊
diffamat in nos pctā diſcipline nr̄e.⁊ il-
lud ſi fiat bona intētiōe.ſ.zelo correctio
nis delinquētis.non rācore inuidie vel
odij nō eſt pctm̄.⁊ iſto mō dꝛ hic ꝙ villi-
cus fuit diffamatꝰ.iuxta qđ in ſili dꝛ dn̄ꝫ
dixiſſe habere Gen̄.xviij. Clamor ſodo-
moꝝ ⁊ gomorreoꝝ multiplicatꝰ ē ⁊ pec-
catū eoꝝ aggrauatū eſt nimis. ¶ Quan
tū ad q̄rtū ſcꝫ cām aggrauātē dr̄. q̄ſi diſſi
paſſet bona ip̄ius. Ubi ſciēdū ꝙ cā ſuffi
ciēs accuſatiōis villici fuit ꝙ res alie-
nas ſibi ꝯmiſſas indebite diſpēſauit: et
iō dꝛ q̄ſi diſſip.⁊c. ¶ Sciēdū ē aūt ꝙ hō
dꝛ diſſipare bona q̄ deꝰ dedit ei quenis
ſint qn̄ ip̄a ad ꝯ̄riū vſum ordinat ꝙ̄ deꝰ
q̇ ꝯtulit. Un̄ Theo. Cū nō exercemꝰ diſ
penſationē operū ad libitū dn̄i ſꝫ ad ꝓ-
prias illecebras: ꝯmiſſis abutimur: cri-
minoſi villici ſumus. ¶ Secunduꝫ hoc
igitur dicunt hoīes diſſipare.
Bona naturalia carnaliter cōuerſando.
Bona tp̄alia prodigaliter expendendo.
Bona gratuita fraternaliter inuidēdo.
¶ Primo dicunt diſſipare bona natura
lia carnaliter ꝯuerſando. Nā q̇ ſedāt de-
litijs corp̄is ſenſualitatē ſequēdo dicun
tur bona naturalia diſſipare. Un̄ de ta-
libꝰ dꝛ Nee.j. figuratiue. Murꝰ hierl̄m
diſſipatꝰ eſt ⁊ porte eiꝰ ꝯbuſte ſunt igni.
¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ ciuitatē hieruſalem
intelligit hō in quo inſtar ciuitatis: de-
beret eſſe ciuiū vnitas ⁊ trāquillitas pa
cis: qđ quidē tunc eſt in hoīe qn̄ ſenſua-
litas obedit rōni: qn̄ ꝟo ſenſualitas dn̄a
tur. tūc dꝛ murꝰ diſſipatus ⁊ porte ſuccē
ſe: qꝛ ſicut diſſipato muro ⁊ portis abla
tis ciuitas remanet debilis: ſic qui ſeq̇-
tur carnis deſideria: nō ſolū ad reſiſten-
dum peccatis efficit debilis: ſed ad ip̄ꝫ
intrant omnium genera peccatorum.
¶ Scđo dicunt diſſipare bona tp̄alia ꝓ
digaliter expēdēdo. Nā qui aliter ip̄a ex
pendūt ꝙ debeāt: dicunt mali diſpenſa-
tores. Et iſti pn̄t figurari ꝑ filiū ꝓdigū
de quo Luc.xv. dꝛ ꝙ diſſipauit ſubſtan-
tiā ſuā viuēdo luxurioſe. ¶ Ubi ſciendū
ꝙ ꝑ illum filiū ꝓdigum recedētē a p̄re:
q̇ ſubſtātiā diſſipauit intelligit quilibet
qui ꝑ pctm̄ recedēs a deo res ſibi cōceſ
ſas nō diſpēſat vt deberet vtiliter. ſꝫ in
dānum anime ſue. ¶ Tertio dicunt diſ
ſipare bona gratuita fraternaliter inui
dēdo. Nā q̇ p̄ximis inuidēdo eos nō edi
ficāt. ſꝫ abſcōdūt talētū a deo eis colla-
tū dicunt mali diſpēſatores. Un̄ de tali
bus figuratiue dꝛ hiere.j. Comederunt
Jacob deuorauerūt eū ⁊ cōſumpſerunt
illū ⁊ decꝰ eiꝰ diſſipauerunt. ¶ Ubi ſciē
dum ꝙ ꝑ Jacob intelligitur quilibet p̄-
ximꝰ quem homo tunc dꝛ deuorare ⁊ cō-
ſumere: qn̄ ꝓpter inuidiā ip̄m non edifi
cat vt deberet. Ex quo dicit decus eius
diſſipare qꝛ ſibi nō cōmunicat ſua bona
gratuita vt ex ip̄is poſſit ꝓfectū aliquē

recipere vel decorē. ¶ De iſtis q̄ ſic tri
pliciter male diſpenſant bona dñi ſui dr
figuratiue a dño Hiere.xij. Paſtores de-
moliti ſunt vineā meā: cōculcauerūt par
tem meā: dederūt portionem deſiderabi
lem in deſertū ſolitudinis: poſuerunt eā
in diſſipationē. ¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ illos
paſtores itelligi poſſunt oēs hoīes hui⁹
mūdi. qꝛ ſicut paſtores ſuū gregē guber-
nant ne rapiat a lupis. ſic ipſi debēt gre-
gem potētiaꝝ gubernare ſolicite: ne lu-
pus. i. diabol⁹ eos inuadat atrociter et
ad peccandū inducat. Ut poſſint dicere
illud Geñ. xlvj. Uiri paſtores ſum⁹ ſerui
tui ab infantia nr̃a vſq₃ ad pñs: ꝛ nos
ꝛ patres noſtri. Licet tñ ſic eſſe deberet
audi tñ qd ſequit̄. multi demoliti ſunt
vineā meā: ꝛ hoc quātū ad illos q̄ diſſi-
pant bona naturalia: qꝛ per vineā in qua
ſunt multe vites intelligit̄ hō in q̄ ſunt
multe potētie naturales: quas demoliri
dicūt̄ qñ ad dei bñplacitū non vtunt̄. ſe-
quit̄ ꝛ ꝯculcauerūt partē meā. ꝛ hoc quā
tū ad illos q̄ diſſipāt bona tēporalia. Nā
pars quā de⁹ dicit ſuam ſunt res tēpora
les q̄ dei ſunt: q̄s nobis cōceſſit ad vſuꝫ
quas tunc hoīes cōculcāt: qñ nō in ope
ribus mie: ſed ad oſtentationē prodigali
ter expēdūt. Ut ſic q̄libꝫ illoꝝ ſit illa fe
rox beſtia de q̄ dr Dan. vij. ꝙ habebat dē
tes ferreos magnos comedētes: atq₃ cō
minuens: ꝛ reliqua pedibus ꝯculcās. ſe
q̄t̄: dederūt portionē meā in deſertū ſoli
tudinis ꝛ hoc quātū ad illos q̄ diſſipant
bona gratuita: qꝛ ꝑ illā portioneꝫ intelli
gunt̄ dona grē que inter alia ſunt placi-
bilia deo: que nobis dedit: vt de eis fru-
ctū nobis ꝛ alijs faciam⁹ q̄ tunc hoīes
dāt in deſertū ſolitudinis: qñ de ipſis ni
hil fructificāt. Ut de ipis dici poſſit illḋ
pſ. Errauerūt in ſolitudine in inaquoſo
viam ciui. habi. non inuenerunt.

¶ Secunda pars.

Sequit̄. Et vocauit illū ꝛc. Ubi
tāgit pñdētis ſeueritatē i vi-
dēdo: qḋ ꝓbat citatio feſtina-
ta. Ubi ſciēdū ꝙ dñs cū aliq̄s
accuſat̄ nō dꝫ p̄cipitāt ad ſen-
tēciādū ꝓcedere: ſꝫ ipſum pſonaliter ad
ſe citare: ipm pſonaliter icrepare: cauſaꝫ
diligenter inueſtigare: penā acriter nū-
ciare. Secūdum hoc igitur hic quatuor
poſſumus conſiderare ſcilicet.
Citationem conuenientem.
Increpationem euidentem.
Inueſtigationem ſufficiētem.
Comminationem perterrentem.
¶ Quātū ad primū dicit. Et vocauit illū
Ubi ſciendū ꝙ de⁹ aliqñ vocat hoīem ꝑ
internā inſpirationē: aliqñ ꝑ externam
p̄dicationē: aliqādo ꝑ infirmitatē ꝛ affli-
ctionē: aliqñ ꝑ mortē. Uñ Chryſo. Quoti
die talia per effect⁹ nobis exclamat dñs
oſtēdēs nobis fruētē i meridie ſoſpitate:
poſtq̄ adueſpaſcit examinatū: ꝛ aliū iter
prandia expirātē: ꝛ diuerſis diuerſimode
ab hac villicatiōe diſcedim⁹. ¶ Sciēdū
eſt aūt ꝙ de⁹ mltipliciter vocat pctōrē. ſ.
Ad attentam circūſpectionem.
Ad perfectam emendationem.
Ad rectam operationem.
Ad eternam retributionem.
¶ Prio ipꝫ vocat ad attētā circūſpectio-
nē. Nā qñ de⁹ videt hoīem ex fragilitate
ſua lapſum in pctm̄ ſibi cōpatit̄: ꝛ ipꝫ vo
cat vt ei⁹ ſtatū cōſideret vilē ꝛ miſerū ꝛ a
pctō reſurgat. Hoc āt fuit figuratū Geñ.
iij. vbi ſnial'r dr ꝙ cū adā peccaſſet et co-
gnouiſſet ſe nudū abſcōdit ſe a facie dñi
quē de⁹ vocauit di. adā vbi es: q̄ ait vocē
tuā audiui in paradiſo: ꝛ timui eo ꝙ nu-
dus eſſeꝫ ꝛ abſcōdi me. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ
adā q̄ interp̄tat̄ terrenus: q̄ ꝯtra p̄ceptū
dñi fecit: intelligitur q̄libet q̄ ꝓpter amo
rē reꝝ tēporaliū: nō timet offendere deū
qui poſt pctm̄ inſtar adā nudus remanet
qꝛ expoliat⁹: grā q̄ a facie dñi abſcondit̄
quia pctm̄ eſt obſtaculū impediens viſio
neꝫ dei iuxta illud Hiere. lix. Iniq̄tates
vr̄e diuiſerūt iter vos ꝛ deū veſtrū ꝛ pec
cata veſtra abſcōderūt faciē ſuā a vobis.
De⁹ aūt pius ꝛ miſericors vidēs hoīem
ſic ꝑ peccatū deiectū ipſum vocat vt cō-
ditionē ſuā attēte ꝯſideret. d. vbi es. q. d.
cōſidera miſer in quo ſtatu peccādo es.
Nā prius exiſtēs i gratia aīa tua erat li-
bera: ꝛ nūc eſt facta diaboli ſerua ꝛ que
prius erat mihi cōiūcta ꝑ gratiā: eſt con
iuncta diabolo ꝑ culpā: ꝛ q̄ erat ordinata
ad gloriam: nunc ordinatur ad penā. cōſi
dera igitur qualis ſit iſta mutatio vt ad
me dimiſſo diabolo reuertaris quā voca

tionē tā piā cōſiderās miſer pctōꝛ nō dꝫ in pctō vt obſtinatꝰ remanere ſꝫ ad deū reuerti. Ad qđ admonet̄ Eccl'i. xvij. vbi đr. Cōuertere ad dn̄m ⁊ relinq̄ pctā tua. ¶ Scđo deꝰ vocat pctōꝛē ad ꝑfectā emē dationē. Nā poſtꝙ̄ deꝰ vocauit hoīeꝫ ad ſui conſideratione ip̄m vocat ad ſatiſfa ctionē de offenſis. Hoc aūt fuit figuratū Eſa. xxij. vbi đr. Et vocabit dn̄s exerci tuū in die illa ad fletū ⁊ ad planctū ⁊ ad caluiciū ⁊ ad cingulū ſacci. ¶ Ubi ſciē dū ꝙ vno mō ꝑ fletū ⁊ planctū intelligit̄ amara cōtritio. Per caluiciū ꝑ qđ frons diſcooperit̄: apta cōfeſſio. ꝑ cingulū aūt ſacci ꝑfecta ſatiſfactio. Uel alio mō deꝰ vocat hoīeꝫ ad plāctū per culpaꝝ cōtri tionē. Nā q̇ deū offendit dꝫ ꝑ amaritudi nem pctā plāgere. vt dicere poſſit illud Michee. j. Plangā et vlulabo vadā ſpo liatus ⁊ nudus: faciā plāctū velut draco nū: ⁊ luctū quaſi ſtrutionū. Uocat etiam ad caluiciū ꝑ vanitatuꝫ depoſitionē. Nā ſicut qn̄ hō caluꝰ efficit̄: cadit capitis oꝛ namētū: ſic peccatoꝛ volēs deo recōcilia ri debet oꝛnamēta ⁊ alias vanitates de ponere. vocat etiā ad cingulū ſacci ꝑ ꝓ priā vilificationē ⁊ ꝑ pctōꝛum cohibitio nē qꝛ ꝑ ſaccū itelligit̄ vtilitas hoīs ꝑ cin gulum ꝟo peccatoꝝ cohibitio. Ut ſit de numero illoꝝ de q̄bꝰ Eſa. xv. In triuijs eiꝰ accincti ſunt ſacco: ⁊ i plāteis eiꝰ ho minis vlulatꝰ. Nā q̇ i triuijs peccauit ꝑ luxuriā auariciā vel ſupbiā: dꝫ vilitateꝫ ſuā cognoſcēdo ⁊ ſe reſtringēdo accingi ſacco ad peccādum ſe vlteriꝰ nō laxādo. ¶ Tertio vocat peccatoꝛē ad rectā ope rationē vt ſe exerceat in opibꝰ bonis. et hoc fuit figuratū Eſa. xlj. vbi đr Suſcita uit ab oꝛiente iuſtū: vocauit eū vt ſeq̄ret̄ ſe. ¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ oꝛiētē vbi ſol oꝛit̄ q̇ mūdū illuminat: intelligit̄ ſpūſſan. gr̄a illuminās aīam viatoꝛis. Per iſtā igitur gr̄am deꝰ hoīes ſuſcitat: qn̄ ip̄m eleuat a pctō in quo nō vult ꝙ ocioſus ꝑmaneat: ſꝫ ip̄ꝫ vocat ad ſuā ſeq̄lā Un̄ Lu. ix. Si q̇s vult venire poſt me abneget ſemetip̄m ⁊ ſequat̄ me. ¶ Quarto vocat pctōꝛem ad eternā retributionē: iuxta illud. j. Pe. v. Deus aūt oīs gr̄e q̇ vocauit nos in eter nā ſuā gl'iaꝫ. Propter qđ apl's. j. Theſſa. ij. Teſtificati ſumꝰ vobis vt ābularetis digne deo q̇ vocauit nos in ſuū regnū ⁊ gl'iam Sed lꝫ ſic deꝰ hoīes vocet: tn̄ mul ti nolūt venire de quibꝰ cōqueritur. Pꝛo uer. j. di. Uocaui ⁊ renuiſtis: extendi ma nu mea ⁊ nō fuit q̇ aſpiceret: deſpexiſtis oē cōſilium meum ⁊ increpatiōes meas neglexiſtis. Unde de talibꝰ Hiere. v. ca. Percuſſiſti eos ⁊ nō doluerunt: attriuiſti eos ⁊ renuerūt accipere diſciplinā: idu rauerūt facies ſuas ſupꝛa petrā ⁊ nolue rūt reuerti. ¶ Sed tn̄ aduertāt quid eis accidit: qꝛ finaliter priuabuntur regno celoꝝ: qđ fuit figuratū in regina vaſthi. de qua finaliter dicit̄ Heſter. j. ꝙ cuꝫ rex Aſſuerus vocaſſet per nūcios ſuos regi nam vaſthi vt veniret ad eū: renuit ⁊ re gis imperiū cōtēpſit: ꝓpter qđ fuit ꝯtra ip̄aꝫ data ſentētia vt regno irreuocabili ter priuaret̄. ¶ Ubi ſciendum ꝙ ꝑ regeꝫ Aſſuerū q̇ beatitudo interp̄tat̄: intelligi tur deꝰ qui eſt beatitudo nr̄a. Nam teſte Jo. xvij. hec eſt vita eterna vt cognoſcāt te ſolū deū ⁊ quē miſiſti ieſum xp̄m. Per vaſthi vero q̄ debebat eſſe regi ſubiecta: intelligit̄ q̇libet hō q̄ dꝫ eſſe ſubiectꝰ et obediēs deo. iuſtū multoties deꝰ vocat vt ſibi obediat ⁊ ſe exerceat in opibꝰ bo nis: q̇ tn̄ inſtar vaſthi ipſuꝫ deſpicit nec vult ad eius mādatū venire. Un̄ de ipſo pōt deus dicere illud. ij. Reg. xix. Seruꝰ meus cōtempſit me. Tn̄ aduertat miſer ꝙ ſicut vaſthi ob hoc fuit regno terreno priuata ſic ipſe priuabitur regno celorū et cōſoꝛtio angeloꝝ. Quia eis dicit xp̄s Matth. xxj. Auferet̄ a vobis regnuꝫ dei ⁊ dabit̄ gēti faciēti fructꝰ eiꝰ. ¶ Quantū ad ſcđm ſcꝫ increpationē euidētē dicit. ⁊ ait illi q̇d hic au. de te. Ubi ſciendū ꝙ ſi cut dn̄s tꝑalis poſtꝙ̄ ſibi diffamatꝰ ē eiꝰ aliq̇s ſeruꝰ ip̄m ad ſe vocat ⁊ ip̄m euidē ter increpat di. q̇d hic audio de te: vt ex increpatiōe facta cognoſcat dn̄ꝫ nō late re qđ fecit malū: ſic deꝰ hoīem cui dedit bona naturalia: tꝑalia: ⁊ gratuita vt ipſa conuenienter diſpenſet: qn̄ videt ꝙ ipſa diſſipat ipſum euidēter redarguit. d. q̇d hic audio de te. quaſi dicat hoc non ha bebas a me. vn̄. j. Coꝛ. iij. Quid habes quod non accepiſti. q. d. nihil. et ideo de buiſti oīa fideliter diſpenſare. ¶ Quātū ad tertium. ſ. inueſtigationem ſufficiētē

dicit.redde rōnem villicatiōis tue. Ubi
ſciendū ꝙ ſicut dn̄s tēporalis de rebus
ſuis cōmiſſis alicui exigit debitā rōnē
ſic deus ab hoib⁹.vn̄.j.pe.iiij. Reddent
rationē ei qui parat⁹ eſt iudicare viuos
ꝛ mortuos. Deus em̄ exiget rationē ab
hoibus quomodo bona eis cōceſſa tā na
turalia ꝙ tpalia:ꝙ etiā gratuita diſpen
ſauerit in hoc mūdo:cogitādo:loquēdo
ꝛ ope exercēdo.iuxta illud Sapie.j. In
cogitatiōib⁹ em̄ impij interrogatio erit.
Et hoc quantū ad cogitationem cordis.
Sermonū autem illius auditio ad deū
veniet. Et hoc quātū ad locutionē oris.
Et ad correptionē iniquitatū illius. Et
hoc quātū ad executionem operis. Un̄
Sap.vj. Altiſſimus interrogabit opera
noſtra ꝛ cogitationes ſcrutabit. Sꝫ quā
rationē reddere poterūt ſuperbi:auari ꝛ
luxurioſi:ceteriſꝗ peccatis dediti:certe
malā:vt ſic cuilibꝫ dici poſſit illd Eccli.
ix. Nec opus nec ratio nec ſciētia nec ſa
piētia erūt apd inferos quo tu ꝑperas.
¶ Quātū ad quartū.ſcꝫ cōminationem
perterrētē dicit. Jam nō poteris villica
re. Ubi ſciendū ꝙ ſicut dn̄s temporalis
aliquādo ponit villicum vt pro tempore
diſpēſet bona ipſius:ꝛ ſi qn̄ inueniat ipꝫ
infidelē:priuat ipſum ab officio:ſic deus
hominē dū viuit i hoc mūdo facit diſpē
ſatorē ſuū:poſt mortē vero nō hꝫ ampli⁹
ſpaciū diſpēſandi.qꝛ ſm Chryſo.in hoc
mūdo ſolū eſt tps merēdi. Jn alio ſo p̄
miū vel ſuppliciū obtinēdi. Et iō Eccl'ia
ſtici.xiiij. Añ obitū tuū operare iuſticiā
qm̄ non eſt apud inferos inuenire cibū.

¶ Secunda pars.

SEquit. Ait autē villicus in
tra ſe.ꝛc. Ubi tāgit procurā
tis ſagacitatem in ꝓuidēdo
qd ꝓbat remiſſio relaxata.
Ubi ſciēdum ꝙ cū hō videt
ſibi imminere aliquod periculū dꝫ eſſe
ſollicit⁹ vt ſibi ꝓuideat in futurū. Qꝛ igi
tur cuilibet hoi magnū piculū imminet
de rōne in alio mūdo reddēda dꝫ dū vi
uit eſſe ſollicit⁹ qualr poſt mortē refri
geriū inuenire poſſit inſtar hui⁹ villici.
hic aūt quatuor poſſum⁹ cōſiderare:ſcꝫ.
Attentam conſiderationem.
Infirmam conditionem.
Conceſſam remiſſionem.
Debitam cōmendationem.

¶ Quātū ad primū dicit. Ait autē villi
cus intra ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ ſicut ille villi
cus qn̄ fuit ſibi cominatum a dn̄o ſuo ꝙ
nō ampli⁹ villicaret:cogitauit ſibi in po
ſterum prouidere:ſic homo quādo videt
ſibi cominatā penam ꝑpter pctā ſua dꝫ
cogitare qualr ipam euadere poſſit. Ut
dicere poſſit cum p̄s. Cōcaluit cor meū
intra me et i meditatiōe mea exardeſcet
ignis. Exemplū de filio prodigo de quo
Luce.xv.ꝙ in neceſſitate poſitus humi
liauit ſe corā p̄re di.peccaui in celū ꝛc.
qui vbi dicit ibidē:qꝛ ſibi preuidet miſe
ricordiā inuenit. ¶ Quantū ad ſcd̄m ſcꝫ
infirmam conditionem dicit. fodere nō
valeo ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ ſicut homo quā
do videt ſe nō poſſe aliquod periculū ꝑ
vnum modū euadere querit aliū:ſic ho
mo qui vult ſententiā diuinā euitare ſi
nō poteſt ꝑ vnū modū ſatiſfacere:dꝫ in
uenire aliū. Ubi ſciēdū ꝙ oia pctā gene
ralr reducunt ad tria.ſ.ſupbiā luxuriā
ꝛ auariciā:qꝛ j.Joā.ij. Oē qd eſt in mū
do:cōcupiſcentia carnis eſt.ꝛ cōcupiſcē
tia oculoꝝ ꝛ ſupbia vite. Et ſm hoc gene
raliter loquendo eſt triplex mod⁹ ſatiſfa
ciēdi. Nā cōtra pctm̄ luxurie eſt carnis
maceratio.cōtra pctm̄ auaricie eleemo
ſynaꝝ largitio.ꝯtra pctm̄ ſupbie deuota
orō ꝑpter qd Tob.xij. Bona eſt orō cuꝫ
ieiunio et eleemoſyna magis ꝙ theſau
ros auri ꝯdere. Carnis maceratio intel
ligit in foſſione in qua homo affligitur.
Oratio in mēdicatiōe:qꝛ in orone hō ab
aliquo petit auxiliū. Eleemoſynaꝝ lar
gitio i debiti dimiſſiōe qꝛ dimittēdo ſub
uenit indigēti. Homo igit qui nō poteſt
carnē affligere nec etiā orare dꝫ eleemo
ſynas facere vt ſua redimat peccata.vn̄
Dan.iiij. pctā tua eleemoſynis redime
ꝛ iniqtates tuas miſericordijs paupeꝝ.
¶ Quātū ad tertiū.ſcꝫ cōceſſā remiſſio
nē dicit. ſcio qd fa.ꝛc. Ubi ſciēdum ꝙ ex
quo pctm̄ impunitū nō remanet ex quo
nō poteſt per vnum modū ſatiſfacere dꝫ
inſtar huius inuenire alium vt habetur
hic. Ubi primo conſidera.
Modi precogitationem.
Secundo operis executionem.

¶ Quātū ad primū dicit.ſcio ⁊c. ¶ Quātū ad opis executionē dicit ꝯuocatis ita ꝙ ⁊c. Ubi oſtendit ꝙ fecit duplicē remiſſionē. ¶ Quantū ad primā dicit cōuocatis ⁊c. Ubi ſciēdū ſm Bedā cadus grece amphora ē ꝯtinēs hydrias tres. ¶ Quātum ad ſecūdā dicit.deinde alio dixit ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ ſm Bedā chorus modiis triginta cōplet.⁊ dimiſit quintā partem. ¶ Sciendū eſt aūt moraliter loquēdo ꝙ per illos duos debitores intelligunt in hoīe corpus ⁊ aīa. Aīa aūt debet cētum cados olei.i.dilectionē pfectā dei ⁊ pximi.q perfectio intelligit p numerū cētenariū.dilectio vo p oleū.q2 ſicut oleū natat ſuper oēs liquores.ſic charitas ſup oēs virtutes.Corpus vo dz centum choros tritici.i.pfectā macerationē q pfectio intelligit in numero cētenario.maceratio vo in tritico qđ flagello excutit. Lz aūt qlibet iſtorū debitorū debeat ſuū debitum pfecte reddere vt ſupra:tn̄ cuilibet illorū dimittit aliqđ ſed nō totū:q2 etſi iſta hō dū viuit nō pōt pfecte habere:tn̄ dz ipſa p poſſe habere ſi vult adipiſci gloriā paradiſi. ¶ Quantū ad quartū ſcz debitā cōmēdationē dicit.Et laudauit dñs villicū ⁊c.Et pmo ponit ipaz cōmēdationē.Scđo cōmendationē rōnis. ¶ Quātū ad primū dicit.Et lau.dñs vi. iniquitatis.In quo actu duo cōſidera.ſ. defraudationē animi ſui ⁊ in hoc nō laudat nec in hoc ſm Auguſti.de qōnibus euangeliorū dz imitari.⁊ prudentiā quā habuit in acqrendo ſibi amicos ⁊ ſibi in poſterꝫ puidēdo ⁊ de iſto laudat. ¶ Sciēdū eſt aūt ꝙ qn̄ villicus prudēter egiſſe dr ꝙ hic nō accipit prudēter ſm Orig. p virtute ſed pro quadam aſtutia naturali. ¶ Quātū ad cōmendationē dicit:q2 filii huiꝰ ſeculi pru.⁊c. Ubi ſciēdū ſm Bedā ꝙ filii lucis ⁊ filii huiꝰ ſeculi vocant quō et filii regni filii pditiōis:cuiꝰ eni q agit opa eiꝰ cognominat ⁊ filiꝰ. ¶ Sciēdum eſt aūt loquēdo moralr ꝙ gnātionē mundanā figuratiue deſcribit Salomō Prouerb.xxx.d.Generatio que patri ſuo maledicit ⁊ que matri ſue nō benedicit.generatio que ſibi munda videtur ⁊ tn̄ non eſt lota a ſordibus ſuis:gnātio cuius excelſi ſunt oculi ⁊ palpebre eiꝰ in altū porrecte:generatio q pro dētibꝰ gladios habet ⁊ cōmandit molaribus ſuis vt comedat inopes de terra:⁊ paupes ex hoībꝰ. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per iſtas quatuor generatiōes noiatas dat intelligere quatuor genera pctōrū exiſtētiū i mūdo ſcz.

Obloquentium per blaſphemiam.
Laſciuientiū per luxuriam.
Excellentium per ſuperbiam.
Rapientium per auariciam.

¶ Generatio obloquētiū p blaſphemiā figurat per generationē q pri ſuo maledixit.Nā multi ſunt qui deū q pr eorum eſt maledicūt tā verbis ꝙ operibꝰ malis non aduertātes:tamen quod dicit Prouer.xx.Qui maledicit patri ſuo ⁊ mri extinguet lumen eius in mediis tenebris i.in inferno vbi eternaliter priuabit diuina viſiōe.Iſti poſſunt figurari per ſemei de quo.ii.Reg.xvi.Semei aūt p iugū mōtis ex latere cōtra dd gradiebat maledicens ⁊ mittēs lapides:aduerſus eum terram ſpargens. ¶ Ubi ſciendū ꝙ per ſemei qui interpretat audi.me.intelligitur quilibet xpianꝰ qui p obedientiā debet deum audire.Ut de ipſo dicat deꝰ illđ pš.In auditu auris obediuit mihi. Per dauid autē qui interpretatur manu fortis intelligit deus:de quo.j.Reg.ii. Non eſt ſanctus vt eſt dñs ⁊ nō eſt fortis ſicut deus noſter.licet autē ſic homo deberet audire deū tamē ſibi verbo ⁊ operibus maledicit nō aduertēs illud Leuit. xxiiii.Homo qui maledixerit deo portabit peccatū ſuū:⁊ q blaſphemauerit nomē dñi morte moriatur lapidibꝰ obruet eū omnis multitudo populi.Iſte qui ſic deum maledicit dicit lapides pīcere:⁊ terrā ſpargere:q2 inſtar lapidū obſtinatus in malitiis ⁊ pctis rerum tpaliū deo totaliter aduerſatur.Ut ſic verificet de ipo illud Job.xli.Cor eiꝰ indurabit quaſi lapis. ¶ Gnātio laſciuientiū per luxuriam figuratur per generationē q ſibi videt munda ⁊ nō eſt lota a ſordibus ſuis. Nā multi ſunt q mundos ſe reputāt:⁊ tn̄ habēt aīas infectas.Iſti poſſunt figurari p miphiboſeth de quo ſentētialr dr ſcđo Reg.xix.Miphiboſeth quoqꝫ filiꝰ ſaul deſcēdit in occurſum regis illotis pedibꝰ ⁊ intonſa barba:veſteſqꝫ ſuas nō

lauarat: cui⁹ tñ occurſum dauid nõ acceptauit. ¶ Ubi ſciendũ ꝙ p miphiboſeth qui interpretat̃ os verecundũ: intelligit̃ quilibet luxurioſus qui oꝫ verecundari corã deo ⁊ hoibus ꝑpter ſuã immũdiciã apparere. v. cuꝫ ps. Tota die verecũ. mea ꝯ me eſt ⁊ ꝯfu. faci. mee. coope. me. p dd qui interp̃tat̃ decorus aſpectu intelligit̃ de⁹. de q̃. Cañ. j. Ecce tu pulcher es dilecte mi ⁊ decor⁹ lectul⁹ noſter florid⁹. Cõtingit igit̃ multoties ꝙ hõ pedib⁹ nõ lotis. i. affectib⁹ nõ purgatis: veſtib⁹ etiaꝫ nõ lotis. i. corpe infecto: deo vult occurrere cui⁹ tñ occurſus nõ eſt deo gratus. ¶ Gñatio excellentiũ p ſupbiã figurat̃ p gñationẽ cuius excelſi ſunt ocl'i ⁊ palpebre i altũ ꝑrecte. Nã m'lti ſunt deſpiciẽtes alios ⁊ ſe i ſupbiã erigẽtes: q̃ꝝ tñ cõſortiũ ꝯmonet̃ caueri Eſa. ij. vbi dr̃ Quieſcite ergo ab hoie cuius ſpũs in narib⁹ ei⁹ qꝛ excelſus reputat⁹ ẽ ipſe. nõ aduertẽs illd Eſa. ij. Dies dñi exercituũ ſup oẽm ſupbũ ⁊ excelſum ⁊ ſup oẽm arrogantẽ. ⁊ humiliabit̃. ¶ Iſti poſſunt figurari per Moab de quo Eſa. xvj. Audiuim⁹ ſuperbiã Moab ſupb⁹ eſt valde ſuperbia ei⁹ ⁊ arrogãtia ⁊ indignatio et⁹ plus eſt q̃ꝫ fortitudo. Ubi ſciendum ꝙ per Moab qui interp̃tatur ex p̃re genit⁹ intelligũtur homines ſupbi diabolũ p̃rem ⁊ principẽ ſuperbie imitãtes maior dicit̃ eſſe eorum ſupbia ⁊ arrogantia q̃ꝫ fortitudo: qꝛ plus iactãt ſe verbis mendacibus q̃ꝫ poſſint operibus exercere. quibus dicit̃ Job. xvj. Nunquid habebunt finem ꝟba vẽtoſa. ¶ Gñatio rapientiũ p auariciaꝫ figurat̃ p generationẽ q̃ pro dẽtibus gladios habet et commãdit molaribus ⁊c. Nã multi ſunt auaricie dediti qui nõ curãt niſi vt diuitias cõgregent quocunq; modo habeãt. de quorũ quolibet dicitur Johel. j. Dẽtes ei⁹ vt dẽtes leonis ⁊ molares ei⁹ vt catuli leonũ. ¶ Iſti poſſunt figurari per illã crudelem beſtiã de qua dr̃ Dañ. vij. Ecce beſtia q̃rta terribilis atq; mirabilis ⁊ fortis nimis dẽtes ferreos habebat magnos comedẽs atq; cõminuẽs et reliq̃ pedib⁹ ſuis cõculcans. ¶ Ubi ſciẽdum ꝙ p illã terribilẽ beſtiã intelligit̃ q̃libet auarus de quo eſt multum mirabile qñ p tꝑales diuitias quas neſcit quãtũ debeat poſſidere: obliuiſcit̃ dei ⁊ proximi: ipſos iniuriãdo. Propter qd dr̃ hr̃e dẽtes ferreos ⁊c. qꝛ ab hominib⁹ rapiunt accumulãt ſibi inſtar comedentis. ſuis aũt pedib⁹ reliq̃ ꝯculcare: qꝛ de ipſis nullas eleemoſynas faciũt ꝑp̃t qd dicit̃ Eccli. x. Auaro nihil eſt celeſtius.

¶ Quarta pars.

Sequitur. Et ego dico vobis facite ⁊c. Ubi tãgit ammonẽtis benignitatẽ in inſtruendo: qd probat expoſitio applicata. Ubi ſciendum ꝙ qꝛ qñ homo moritur nõ portat ſecum diuitias tẽporales nec ducit ſecum amicos vel parẽtes: ſed ſolũ opera iuxta illud Apo. xiiij. Opera eñ illorũ ſequunt̃ illos. ideo ſm Grego. xviij. moralium. hõ dum viuit dꝫ opera miſericordie facere: vt poſt mortẽ poſſit ea in ſuum remedium ⁊ ſolatium inuenire. Secundum hoc igitur hic duo poſſumus conſiderare: ſcꝫ.

Actum miſericordie imperatum.

Fructum glorie nunciatum.

¶ Quãtũ ad primũ dicit. Et ego dico ⁊c. Ubi ſciẽdũ ſm Auguſti. de verbis dñi ꝙ mãmona ſyria lingua idẽ eſt qd diuitie in latina Mãmona etiã in latina lingua ſm Ambro. eſt nomen demonis preſidẽtis diuitijs: non ꝙ ipſas debite poſſit dare ſed qꝛ homines tẽtat p ipſas. ¶ Sciẽdũ eſt igit̃ ꝙ diuitie ſm Baſilium mammona iniquitatis dicũtur: nõ ꝙ ſemper inique acquirãtur: ſed quia frequentius habẽt iniquitatẽ annexã vel iniuſte acquirẽda vel indebite retinẽdo. Uel dicũtur diuitie iniquitatis qꝛ nõ ſunt vere ſꝫ falſe iuxta dictũ xp̄i Matth. xiij. Sollicitudo ſeculi hui⁹ ⁊ fallacia diuitiaꝝ ſuffocat verbũ ⁊ ſine fructu efficit̃. ¶ Ad illa igitur opa mie faciẽda ammonetur quilibet Tob. iiij. vbi dr̃. Ex ſubſtantia tua fac eleemoſynã ⁊ noli auertere faciẽ tuã ab vllo paupere: ita enim fiet vt nec a te auertat̃ facies dñi. ¶ Quantũ ad ſcdm. ſcꝫ fructũ glorie nũciatũ dicit: vt cũ defeceritis re. vos ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ p illa tabernacula intelligit̃ celeſtis p̃ria quã homo ſibi acquirit ex operibus mie. Homo igitur qui aliq̃ñ vt malus villicus ſibi tẽporalia retinuit: debet abiecta ma-

ficia effici bon⁹ ⁊ de tēporalib⁹ paupib⁹ erogare vt ſibi acq̄rat gloriam paradiſi. ¶ Sciēdū eſt ēt ꝙ ex hoc apparet ꝙ magn⁹ ſit fruct⁹ eleemoſyne: q̄z p ipſaz acq̄rimus vitā eternā. Ut ſic verificet̄ illud Tob.xij. Eleemoſyna a morte liberat: ⁊ ipſa ē q̄ purgat pctā ⁊ facit inuenire vitā eternā. ¶ Iſtud tabernaculū ad qd̄ nos ducit eleemoſyna ē illd̄ de q̄ q̄rit.pſ.d. Dn̄e q̄s habitabit i tabernaculo tuo aut q̄s requieſcet in mōte ſctō tuo. Cui q̄ſtioni reſpōdēs ſubiūgit. Qui ingredit̄ ſine macula ⁊ operat̄ iuſticiā. Huj⁹ tabernaculi glorioſi habēs memoriā pſ.di. Hec recordat⁹ ſuz ⁊ effudi in me aiaz meā qm̄ trāſibo in locum tabernaculi admirabilis vſq; ad domum dei. Ad quod ⁊c.

¶ Dominica.ix.poſt pentecoſten. Euangelium.l.

Cum appropinquaſſet ieſ⁹ hieroſolymā: vidēs ciuitatē fleuit ſup illā ⁊c. Luc.xix. Nos videm⁹ per experientiam ꝙ amicitia patris ad filiū q̄tū ad p̄ſens ſpecta quatuor modis pōt manifeſtari. primo ꝯpaſſione mali. Nā qn̄ pater videt ꝙ fili⁹ hz aliquā afflictionē vl' piculū: ex amore ſibi ꝯpatit̄: qd̄ ē valde nature cōſonū ⁊ rōni. Nā ⁊ ſi mēbra corpis ex colligatione naturali quā habēt adinuicē ſibi ꝯpatiūtur ſi aliquod illorū aliqd̄ incōmodū patiat̄ iuxta illd̄.j.Cor.xij. Si q̄d patit̄ vnū membrum cōpatiuntur oīa membra: ſi vero gloriatur vnū mēbrum congaudēt oīa membra: multomagis pater compatitur filio de ſe nato: cuz regatur iudicio rationis quo carent corporalia mēbra. Scd̄o in prouiſione periculi. Nam quādo pr̄ videt ꝙ filio imminet piculū aliquod: ipſum ſibi p̄dicit vt poſſit ipſuz cauendo ſibi melius prouidere: dicēdo ſibi illud Deute.viij. Si oblitus dn̄i dei tui ſecutus fueris deos alienos colueriſq; eos ⁊ adoraueris ecce nūc p̄dico tibi ꝙ omnino diſpdas. Tertio in correctione delicti. Nā qn̄ pater videt filiū deficere ipſum corripit vt al's debeat ſibi cauere. Ad quod faciendum nō ſolū pater ſz quilibet bon⁹ primus ammonet̄ Eccli. xviij. vbi dr̄. Corripe amicum tuū ne forte nō intellexerit ⁊ dicat nō feci: aut ſi fecerit ne iterū addat facere. Quarto in inſtructiōe debiti. Nā pater debet inſtruere filiū in his que ad deum pertinēt ⁊ in his que habet tēporaliter operari. Ut ſi dicatur de ipſo illud Job.xxxiij. Aperit aures virorū ⁊ erudiēs eos inſtruit diſciplinam: vt auertat hominē ab his que fecit: ⁊ liberet eū de ſupbia. ¶ Quia igitur. Chriſtus eſt pater totius generis humani: ideo in afflictionibus ſibi cōpatit̄ ⁊ pericula denūciat ⁊ eos increpat ⁊ viā veritatis oſtendit Scd̄m hoc igit̄ beat⁹ Lucas de Chriſto tāgit quatuor in euangelio hodierno: ſcz.

Cōpaſſionē viſceroſaz: oſtēſiuā doloris.
Cōminationē ruinoſā icuſſiuā timoris.
Increpatiōez vigoroſā: correctiuā erroꝝ
Inſtructionē lumioſā: iductiuā fulgoris.

¶ Primū pbat triſticia demōſtrata. Secūdū pena denūciata. Tertiū malitia increpata. Quartum doctrina predicata. Primum in principio. Secundū ibi Q2 venient dies ⁊c. Tertium ibi. Et ingreſſus in templum. Quartum ibi. Et erat cōtinue docēs ⁊c. ¶ Prima pars.

Quātū ad pmū vbi tāgit ⁊c. qd̄ pbat ⁊c. dicit. Cū appropinquaſſet ieſ⁹ ⁊c. Uidem⁹ em̄ multotiēs ꝙ hoies i pſperitatib⁹ mūdanis extollūt̄ ⁊ gloriātur ignorantes quid eis ſuperuēturum ſit propter malū vſum rerū tēporaliū in quib⁹ multotiēs accidit ꝙ verificatur illud Prouer.xiiij. Riſus dolore miſcebit̄ ⁊ extrema gaudij luct⁹ occupat. ⁊ ideo aliquis iſta cognoſcens ſi eos diligit. eis cōpatit̄. Scd̄m hoc igitur hic quantum ad chriſtum cōpatientem: et quantum ad illos quibus chriſtus fuit compaſſus poſſumus conſiderare quinq;.

Benignitatē in viſitando.
Pietatem in lachrymando.
Bonitatem in exhortando.
Alacritatem in conuerſando.
Cecitatem in ignorando.

¶ Quātuz ad primū dicit. Cū appropinquaret ieſus hieroſoly. Ubi ſciēdū ꝙ in hoc ꝙ xp̄s dicit̄ appropinquare hieruſalem: detur

lē:dat intelligi ei⁹ benignitas p quā cūctis affabilē ſe reddebat. ¶ Moralr̄ aūt loquēdo ſciendū ē q̄ p illā ciuitatē vno mō intelligit̄ tot⁹ mūdus in quo inſtar ciuitatꝫ deberet eē ciuiū vnitas p pacē ꝛ cōcordiā:ꝛ iō ſignāter dr̄ hieruſalē q̄ interp̄tat̄ viſio pacis. Sꝫ lꝫ ſic deberet eſſe tn̄ ē ciuitas cōfuſiōis ꝛ diſcordie. Ut ſic figuretur per ciuitatē babel:dē qua ſimiliter dr̄ Geñ.xj.q̄ cū poſt diluuiū homines multiplicati fuiſſent:dixerunt adinuicē. Uenite faciamus nobis ciuitatē ꝛ turrim cuius culmen pertingat ad celū ꝛ celebrem⁹ nomē nr̄m:qḋ cū facere recepiſſent ꝯfudit dñs liguas vt vn⁹ aliū nō intelligeret ꝛ ſic diuiſit eos īuniuerſam terrā:ꝛ ideo vocatum eſt nomē eius Babel:q2 ibi cōfuſuꝫ eſt labiū vniuerſe terre. ¶ Ubi ſciēdū q̄ p ciuitatē Babel: que interp̄tatur cōfuſio:intelligitur mūdus in quo multiplex confuſio reperit̄. Primo propter diuerſitatem rituū in viuendo:quia chriſtiani ſeruāt vnā legeꝫ. iudei aliā.ſaraceni aliā ꝛc. ¶ Scḋo p̄p̄t diuerſitatē hoſtium in pugnando. Nam tot guerre ꝛ bella diuerſa fiūt q̄ verificata eſt p̄phetia Eſa.xix.di. Pugnabit vir contra fratrē ſuum:ꝛ vir cōtra amicum: ciuitas aduerſus ciuitatē regnuꝫ aduerſus regnum. Unde completa ē illa viſio Jo. Apoc.vj.vbi dicit̄. Exiuit aūt equus rufus ꝛ qui ſedebat ſuper eū datū eſt ei vt ſumeret pacē de terra:ꝛ vt inuicē ſe iterficiant:ꝛ datus eſt illi gladi⁹ magn⁹. ¶ Ubi ſciendum q̄ per illum equitē ſedentē ſuper equum rufum:intelligitur diabolus concitās homines ad effuſionem humani ſanguinis. huic equiti datum eſt q̄ tollat pacem de terra ꝛ odia ꝛ guerras ſeminet:ꝛ ſic ſeinuicē iterficiāt cui datus eſt gladius magnus:quia hic peſtis guerre ꝛ odij in toto humano gñe crudeliter inualeſcit. ¶ Tertio in mundo eſt confuſio propter diuerſitatem morum in conuerſando. Nam aliq̄ ſunt boni licet ſint pauci:de quib⁹ Phil.iij. Ueſtra aūt conuerſatio in celis.eſt. Et i talibus non eſt cōfuſio ſed ordo:quia Dañ. iij. Non eſt cōfuſio confidentibus in te. aliqui ſunt mali in diuerſis peccatis:ꝛ i talib⁹ eſt cōfuſio.ꝛ iſti volūt turrim attingentem vſq₃ ad celū facere dū ſe in altū volunt erigere p ſupbiā.ḋ.cum lucifero principe ſupbie illud Eſaie.xiiij. Incelū conſcendā ſup aſtra celi exaltabo ſoliū meū. Aduertāt tñ mihi illō pſ. Dñs diſſipat cōſilia gētiū.reprobat aūt cogita.pplo₂ ꝛ reprobat ꝯſilia pncipū. ¶ Ad illā ciuitatē.i.ad illum mundū dr̄ appropinquaſſe ieſus qn̄ dei fili⁹ voluit icarnari.de q̄ approximatione dr̄ Deutero. iiij. Non eſt aliqua natio tā grādis q̄ habeat deos appropinquātes ſibi ſicut adeſt nobis deus noſter. ¶ Sed lꝫ dei fili⁹ ſic pſonalr̄ in mundum venerit.vide tñ qḋ dr̄ Jo.j. In propria venit ꝛ ſui eū nō receperunt. Nam multi ſunt de quibus Jo.iij. Lux venit in mundū et dilexerūt hoies magis tenebras q̄ lucē cui⁹ rei cauſa aſſignatur ibidem cū ſubdit̄. Erāt eī eorum mala opera. Uel p ciuitatem iſtam intelligit̄ quilibet homo. Nā ſicut ciuitas conſtat ex multis hominib⁹ ſic homo ex multis potētijs:ſicut etiā ciuitas eſt ciuium vnitas:ſic in homine dꝫ eſſe vnitas potētiarū:ꝛ iō dicit̄ hieruſalē que viſio pacis interpretat̄. ¶ Sciendum eſt autē q̄ homo debet eſſe ciuitas nazareth in qua xp̄s cōcipitur p mūdaꝫ cogitationē. Ciuitas bethleē i qua xp̄s naſcit̄:p meritoriā operationē. Ciuitas hieruſalē in qua xp̄s cuꝫ honore recipitur per profundā humiliationē. ¶ Prio debet eē ciuitas nazareh in qua ꝛc. Nā cognoſcens q̄ deus cum mundus ſit nō habitat cū immūdis cogitatiōib⁹:iuxta illō Sapie.j. Spūſſanctūs diſcipline effugiet fictū ꝛ auferet ſe a cogitationib⁹ que ſunt ſine intellectu.debet cor mūdū habere:ꝛ ſic in ipſum concipere xp̄m.vñ Prouer.iij. In omnib⁹ vijs tuis cogita dñꝫ ꝛ ipſe diriget greſſus tuos. ¶ Secūdo debet eſſe ciuitas bethleē in qua ꝛc. Nam cognoſcēs q̄ ex operib⁹ iuſtificat̄ homo nō ſolū ex cogitationib⁹ iuxta illud Jac.ij. Uidetis qm̄ ex opibus iuſtificat̄ homo ꝛ non ex fide tm̄.debet bonas cogitatiōes q̄s in corde cōcepit:exercere in ope.q2 Prouer.xiij. Aīa impinguātiū ipinguabit̄. ¶ Tertio dꝫ eē ciuitas hierl̄m in qua ꝛc. Nā homo cognoſcēs q̄ de⁹ ſupbos nō diligit.iuxta illō Jac.

ſitḣ.De⁹ ſuքbis reſiſtit:hũilib⁹ autẽ dat grã:dz ſe hũiliare vt xp̃z poſſit recipere. Vñ ſibi dr Eccl'iaſti.xiiḣ.hũiliare deo et expecta man⁹ ei⁹.i.diuinã gratiã.Ut ſic poſſit dicere illd Ezech.iiḣ.Man⁹ ei dñi erat mecũ cõfortãs me.Lz aũt hõ debe-ret eẽ ciuitas xp̃i ipſum recipiẽs ƺ p̃di cta cũ gaudio:tñ m'ltotiẽs accidit ꝙ ip̃z a ſe abijcit per mala opera:ꝛ iſtar iudeo rum xp̃m crucifigi:dũ ꝓpter peccatum qđ perpetrat quãtũ eſt in ſe facit vt xp̃s iterum debeat crucifigi.Et talis eſt ciui tas de qua dicitur Ezech.vij.ciuitas ple na ẽ iniquitate:qꝛ plenus vitijs ꝛ pecca-tis.¶ Ad illam ciuitatẽ appropinquat ieſus aliquãdo per mẽtalem inſpiratio-nem:aliquãdo per vocalem eruditionẽ: aliquãdo ꝑ flagellationẽ.Unde Jaco.v. Patiẽtes eſtote ꝛ vos ꝛ cõfirmate corda veſtra qm̃ aduẽtus dñi appropinquabit. Uñ xp̃s ſic benigne appropinquãs pctõ ri poteſt figurari ꝑ ſamaritanuz:de quo ſnialiter dicit' Luce.x.ꝙ appropiãs hoi ſauciato q̃ deſcẽderat a hierl'z in hierico alligauit vulnera eius infundẽs vinũ ꝛ oleũ.¶ Ubi ſciendũ ꝙ ꝑ illũ ſauciatũ in telligit' quilibet peccator:qꝛ pctm̃ ẽ vul-n⁹ in aĩa:q̃ ſignãter dr deſcẽdere de hie-ruſalẽ in hierico:qꝛ de grã i pctm̃:cui dr Apoc.ij.Memor eſto vñ exciderʒ ꝛ p̃ma opera fac.¶ Per ſamaritanũ aũt qui cu ſtos interpretatur:itelligitur xp̃s qui eſt humani generis cuſtos.vnde dicit Geñ. xxviij.Ego ero cuſtos tuus quocũqȝ per rexeris.Iſti igitur ſauciato.i.pctõri:ad curãdum pcti vulnera infundit vinuz et oleuz.i.iuſticiã ꝛ miſericordiã:vt ſic pec cator iſta conſiderando conuertatur ad penitentiam ꝛ ſanetur.¶ Quantũ ad ſe cundũ.ſcʒ pietatẽ in lachrymãdo dicit. videns ciuitatez fleuit ſup illã.Ubi ſciẽ dum ꝙ in hoc ꝙ xp̃s dicitur fleuiſſe ſup ciuitatem cui videbat imminere piculũ datur intelligi ſm̃ Cirillum ſua magna pietas quã ꝑ ſignum voluit exterius in-dicare.¶ Sciẽdum eſt autem ꝙ ſicut cõ muniter dr xp̃s quater fleuit.ſcʒ

In natiuitate ꝓpter repſentationẽ.

Super ciuitate ꝓpter cõpaſſionem.

In lazari ſuſcitatione ꝓpter dilectionẽ.

In cruce pendens ꝓpter paſſionem.

¶ Primo xp̃s fleuit in nati.ꝑꝑ repſenta tionẽ.Nã qꝛ qñ hõ naſcit' venit i locũ mi ſerie:ad hoc deſignãdũ xp̃s voluit flere ſicut puuli q̃ naſcũt'.Uñ ip̃e dt Sap̃.vij. Ego nat⁹ p̃mã vocẽ ſimilẽ oib⁹ emiſi plo rãs.¶ Scđo fleuit ſup ciuitatẽ ꝑꝑ ꝯpaſ ſionẽ.Nã xp̃s vidẽs hieruſalẽ i ꝓrio rui turã ſibi cõpaſſus fuit.Tertio in lazari ſuſcitatiõe ꝑꝑ dilectionẽ.Uñ dixerunt circunſtãtes:ecce quomodo amabat eũ. ¶ Quarto i cruce ꝑꝑ paſſionẽ.vñ hebr. v.Cũ clamore valido ꝛ lachrymis offe-rẽs exaudit⁹ ẽ ꝓ ſua reuerentia.Moral'r aũt loquẽdo xp̃s vidẽs ciuitatẽ fleuit in ſignũ ꝯpaſſiõis:ad deſignãdũ ƺ Orige. ꝙ qñ videt hoies q̇ aliqñ fuerũt in grã quã receperãt in baptiſmo eã amiſiſſe ꝑ culpã ꝛ cognoſcẽs eis iminere pditiõis eterne piculũ:cõpatit'.ꝛ iõ flere dr.Iſte flet⁹ xp̃i fuit figurat⁹ ꝑ fletũ heliſei de q̃ ſnial'r dr.iiij.Reg.vj.ꝙ cuz cognouiſſet ꝙ azael futurus erat rex ſyrie:cõpaſſus eis dr ꝙ fleuit vir dei.Ubi ſciẽdum ꝙ ꝑ Heliſeum qui interpretatur deus meus ſaluator intelligit' chriſt⁹ humani gene-ris ſaluator.Per filios autem iſrael qui interp̃tatur vidẽs deum intelligit' totũ genus humanum qđ deus creauit vt cũ videat hic ꝑ fidem ꝛ in futuro ꝑ ſpeciez. Per azaelẽ aũt regẽ qui interpretatur ex celſa vel ſublimitas intelligit' diabolus rex ſuքbie.xp̃s igit' cognoſcẽs iſeſtatio nem diaboli circa humanum genus ſibi cõpatitur ꝛ qñ videt ip̃m a diabolo de-tentũ flet de ſuo ſtatu miſero conſolẽdo. ¶ Quis igit' eſt miſer pctõr ſic obſtinat⁹ q̇ videt xp̃z ꝓ ſe plorãtẽ qui non moueat' ad lachrymas et ploret ſua pctã:ſcindat cor duriſſimum ꝛ frãgatur vt dicat illud hiere.ix.Quis dabit capiti meo aquã ꝛ oculis meis fõtẽ lachrymaꝝ ꝛ plorabo die ac nocte.¶ Hoc ãt ſi fecerit iueniet a deo miaz:qꝛ Ezech.xviij.Si impi⁹ ege rit pniam:ab oibus pctis ſuis q̃ opatus eſt:ꝛ cuſtodierit oia p̃cepta mea:ꝛ fece-rit iudiciũ ꝛ iuſticiã vita viuet ꝛ nõ mo-rietur:oim iniquitatũ ei⁹ quas opat⁹ eſt nõ recordor.¶ Hoc ãt fuit figuratũ.iiij. Regũ.xx.vbi dr ſuialiter ꝙ cũ Ezechias egrotaſſet grauiſſime:iratus cõtra ip̃m cominat⁹ fuit ſibi mortẽ ꝑ Eſaiã.d.mor-

ſe morieris quo audito. orauit ad dñm ꝛ fleuit fletu magno: cuius lachrymas vidẽs dñs miſert⁹ ẽ ꝛ miſit ſibi Eſa. d. hec dicit dñs: audiui vocẽ tuã: ꝛ vidi lachrymas tuas: ecce ſanaui te ꝛ die ẗtia aſcendens tẽplũ dñi. ꝛ addã dieb⁹ q̃ndeciꝫ annos ꝛ de manu regis aſſyriorũ eruã te ꝛ tũc Ezechias fecit ſibi portare maſſaꝫ ficorũ ꝛ poſuit ſup vlc⁹ et ſtatĩ curat⁹ ẽ: ſignũ ãt hui⁹ ꝓmiſſiõis fuit ꝙ vmbra q̃ deſcẽderat in horologio achã. x. gradib⁹ reducta ẽ retrorſuꝫ. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ ezechiã egrotantẽ ꝯ quẽ irat⁹ fuit dñs intelligiẗ q̃libet pctõr. qꝛ peccatũ ẽ q̃dã ſpecialis ĩfirmitas aĩe ꝯ quẽ iraſciẗ dñs qꝛ pctõr exoſus deo efficiẗ Uñ miſer dicere pt illd. j. Re. xxx. Reliq̃t me dñs me⁹. qꝛ egrotare cepi a nudiuſterti⁹. Dicit ãt nudiuſterti⁹: qꝛ primo peccatũ initiaẗ in cogitatiõe. Scdo augmẽtaẗ in dilectiõe. Tertio ꝯſummaẗ in opatiõe. Per Eſaiã aũt nũciũ dñi mortẽ nunciantem: intelligiẗ interior inſpiratio ꝑ quam homo ſtatum ſuum cõſiderat: qꝛ. ſ. mortuus eſt ſpiritualiter: vt verificeẗ illud Eccli. ix. Uiuentes auteꝫ ſciunt eſſe mortuos. vl ꝑ illũ nunciũ intelligiẗ pctõr exterior ꝑdicator annunciãs mortẽ debitã pctõri. Miſer igiẗ peccator vidẽs ſe ſici arto poſitum: nõ dꝫ obſtinari ſed inſtar Ezechie in corde compungi et fortiſſime flere. De⁹ autẽ pl⁹ vidẽs peccatorẽ ſic cõtritũ ꝛ ipſuꝫ deuote inuocantẽ: qui dicit Eze. xviij. Nolo mortẽ pctõris ſꝫ vt magis cõuertaẗ et viuat: miſericorditer ſibi pcit. Uñ Eſa. lviij. Tũc inuocabis et dñs exaudict clamabis et dicet ecce adſum: qꝛ miſericors ſuꝫ dñs deus tuus. Quid auteꝫ deus pctõri ꝯtrito promittat audi q̃d ſequitur. pmo ſanauit illũ qꝛ primo ſanat cõtritũ. Uñ ps. Ipe ẽ qui ſanat cõtritos corde. Secũdo dicit ꝙ die tertia aſcẽdet in tẽplũ domini: qꝛ homo poſt amarã cõtritionẽ ꝛ integram cõfeſſionẽ et pfectã ſatiſfactionẽ: efficiẗ diſpoſitus vt aſcẽdere poſſit ad gl'iam padiſi. Tertio dꝛ ꝙ addet ad dies vite ſue. xv. ãnos: qꝛ tali dat ſpaciũ pnie in hoc mundo vt in alio poſſit vitam reperire ſine termino. Uñ ps. Uitam petiit a te et tribu. ei longi. dierũ in ſeculũ ꝛ i ſecu. ſcl'i. Quarto dꝛ ꝙ eruet eũ de manu regis aſſyriorũ. i. de manu diaboli qñ. ſ. ſibi culpã indulgẽs confert graꝫ. Ut ſic ſibi dicere poſſit illud Hiere. xv. Ego tecũ ſuꝫ vt ſaluẽ te et eruã te: liberabo te de manu peſſimorũ ꝛ redimã te de manu fortiũ. ¶ Que ꝟo fuerit medicina. audi q̃d ſequiẗ. Nã Eſa. fecit ſibi portari maſſaꝫ ficuũ: ꝛ poni ſup vulnus. Per vuln⁹ eñi intelligiẗ pctm̃ mortale. Per ficũ ꝟo duplicẽ ſpũſſanc. gr̃a q̃ dulcis eſt homini q̃ recipit ipam: iuxta illud Sapien. xij. O q̃ bon⁹ ꝛ ſuauis eſt dñe ſpirit⁹ tu⁹ in nobis. ¶ Aduerte tñ mirabile ſignũ datũ qꝛ vmbra q̃ deſcẽderat. x. gradib⁹ debebat retrorſum reuerti. Ubi ſciendũ ꝙ ꝑ vmbrã intelligiẗ hõ modicã ſtabilitatẽ hñs: de quo Job. xiiij. Hõ nat⁹ de muliere breui viuẽs tpe. ꝛ infra fugit velut vmbra ꝛ nũq̃ in eodẽ ſtatu ꝑmanet. Per. x. ꝟo grad⁹ intelligunẗ x. ꝓcepta. Hõ igiẗ q̃ pretereundo diuina precepta diciẗ. x. gradibus deſcẽdiſſe dꝫ reuerti retrorſum: ipſa integraliter obſeruãdo. Uñ Eccl'iaſtici. xvij. Reuertere ad dñꝫ ꝛ auertere ab iniquitate tua ꝛ nimis odito execrationem. ¶ Quantũ ad tertiũ. ſ. bonitatẽ in exhortãdo dicit. Si cogno. ꝛ tu. Ubi ſciendꝫ ꝙ in hoc ꝙ domin⁹ iplicite exhortabaẗ ciuitatẽ ad plãctũ daẗ intelligi ſua bonitas ꝑ quã vult oẽs hoĩes eſſe bonos. Uñ ipe dt de ipis Deuẗ. xxxij. Gens abſq; conſilio eſt ſine prudentia vtinã ſaperẽt ꝛ intelligerẽt ac nouiſſima ꝓuiderẽt. ¶ Sciendꝫ eſt aũt loquẽdo moraliẗ ꝙ ſi peccatores q̃uis ſint in delitijs: cognoſcerẽt que ſunt eis ventura poſt delitias: qꝛ pena magna iuxta illd Apoc. xviij. Quãtũ gl'ificauit ſe ꝛ in delitijs fuit tantũ date illi tormẽtũ ꝛ luctũ nõ exaltarẽt ſe in ipſis ſꝫ eas vanas reputarẽt. d. illd Eccl'iaſtes. j. Uidi cũcta q̃ fiũt ſub ſole ꝛ ecce vniuerſa vanitas ꝛ afflictio ſpũs. Et ſic ꝑꝫ Greg. exẽplo xp̃i plorarent. ¶ Sciẽdum eſt aũt ꝙ homo inter alia dꝫ tria cognoſcere que debent ipſum ad fletus mouere. ſ.

Deformitatem culpe inficientis.
Paupertatem gratie reformantis.
Seueritatem ſententie punientis.

¶ Prio dꝫ cognoſcere deformitatẽ culpe inficientis. Nã animã tũc peccator

inficit q̄ facit ꝯ diuinū preceptū. Uñ Eſa. xxiiij. Tertia infecta eſt ab habitatoꝛib⁹ ſuis: q2 trāſgreſſi ſūt legē mutauerūt ius diſſipauerūt fed⁹ ſempiternū. ⁊ illud dꝫ pctōꝛ cōſiderare attēte: vt poſſit dicere cū ps. Iniquitatē meā ego cogno. ⁊ pec. meū ꝯ me eſt ſemꝑ. ¶ Scdo dꝫ cognoſcere paupertatē grē reformātis Nā grā eſt quoddā donū i aīa ipoꝝ ditās quā pdidit cū peccat moꝛtalr ⁊ ſic paup efficit ⁊ idō multū dꝫ timere inſtar pmorū parētū: de quib⁹ ſnialiter dr Geñ. iij. ꝙ cum poſt ꝑuericatiōē ꝓcepti cognouiſſent ſe eē nudos pre timoꝛe ⁊ verecūdia abſcōderūt ſe. Uñ cuilibet dicit Eccl'iaſti. xvij. Cognoſce iuſtitias ⁊ iudicia dñi. Nā veniet tps in quo ſicut dicit ps. Cognoſcetur dñs iudicia faciēs ⁊ i operibus ma. ſuaꝝ cōp. eſt pctōꝛ. ¶ Quantum ad quartū. ſ. alacritatē in ꝯuerſando dicit. ⁊ quidē in hac die tua ⁊c. Ubi ſciēdū ſm Greg. in omel. ꝙ hierl'm ignorans ſibi mala futura: ⁊ ſolū cognoſcēs bona pſentia letabat in his bonis tpalibus tanq̄ in die proſperitatis ⁊ pacis. ¶ Sciēdū eſt aūt loquēdo moralr ꝙ ſm Greg. per illā diem que dr eſſe ad pacē hois intelligit mūdana pſperitas in q̄ vt plurimum hoīes delectāt. De talib⁹ dr Job. xxj. Tenēt tympanū ⁊ cytharā ⁊ gaudent ad ſonitum organi ducunt in bonis dies ſuos ⁊ in puncto ad inferna deſcendūt. ¶ Quātum ad quintum. ſ. cecitatem in ignorādo dicit. Nūc autē abſcon. ſunt ab oculis tuis. ¶ Ubi ſciēdū loquendo moraliter ꝙ peccatori dū viuit non eſt manifeſtata pena quā acq̄rit peccādo ſed abſcōdita inſtar laquei qui abſconditur vt aīalia capiātur: tamē tēpus veniet ꝙ publicabit in iferno eternaliter cruciādus. Unde Luce. viij. Nō enim eſt occultum qđ nō manifeſtet: nec abſconditum quod nō cognoſcatur ⁊ in palam veniat.

¶ Scda pars.

Sequit. Q2 veniēt dies in te ⁊c. Ubi tāgit cōminationem ruinoſam incuſſiuā timoris quod pbat pena denūciata. Ubi ſciēdum ꝙ hō duobus modis a malo retrahit. ſ. amoꝛe ⁊ timore. Uidens igit xps hoīes nolle amoꝛe a malo retrahi ⁊ induci ad bonum: eos ſaltem terret eis venturū periculū nūciādo. Hic igit duo poſſum⁹ ꝯſiderare. ſ.

Penam terribilem cōminatam.
Cauſam rationabilem allegatam.

¶ Quātū ad pmū dicit. Q2 veniēt dies ⁊c. Ubi ſciēdum ꝙ quātū ad punitionē ciuitatis hierl'm tangit quinq3 ſcz.

Inimicoꝛum inuaſionem.
Diſpendioꝛum aggrauationem.
Muroꝛum diruptionem.
Habitatoꝛum depopulationem.
Edificioꝛum deſtructionem.

¶ Quātū ad primū dicit. Quia veniēt dies ⁊c. Ubi ſciēdum ſm Greg. ꝙ p illos inimicos intelligūt romani principes q̄ tpe Tyti ⁊ veſpaſiani hierl'm deſtruxerunt. ¶ Quātū ad diſpēdioꝝ aggrauationē dicit: ⁊ circūdabūt ⁊ corā ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ p iſta intelligit obſidio maxia quā fecerūt romani. Ut ſic dici potuerit illđ Judi. ix. Circūdātes pſidiū ſuccēderunt. ¶ Quātū ad muroꝝ diruptionē: dicit: ⁊ ad terrā pſternēt te. Ubi ſciēdū ꝙ in illa obſidiōe muri ciuitatis fuerūt deſtructi. Et hoc eſt qđ dictum fuit Eze. xiij. Deſtruā parietē quē liniſtis abſq3 tēperamēto ⁊ adequabo eū terre ⁊ reuelabit fundamētū ei⁹. ¶ Quātū ad habitatoꝝ depopulationē dr: ⁊ filios tuos q̄ in te ſunt. ſ. pſternēt ad terrā vt de ipſis dici poſſit illđ Joſ. ij. Et pſtrati ſunt pre timoꝛe cūcti habitatoꝛes ei⁹. ¶ Quātū ad edificioꝝ deſtructionē dr. Et nō relinquēt in te la. ſup lapidē. Et hoc eſt ꝙ lamentando dicit hieremias Thre. iiij. Quō diſperſi ſunt lapides ſanctuarij in medio oīm plateaꝝ. ¶ Sciēdum eſt aūt loquēdo allegoꝛice ꝙ illa ciuitas ſic obſeſſa fuit figurata Eccl'ſ. ix. vbi dicit Salomō. Hāc quoq3 vidi ſub ſole ſapiētiā ⁊ pbaui eē maximā: ecce ciuitas parua et pauci in ea viri: venit cōtra eā rex magnus ⁊ vallauit eā deſtruxitq3 munitiones per gyrū ⁊ pfecta eſt obſidio: inuentuſq3 eſt in ea vir pauper ⁊ ſapiēs ⁊ liberauit vrbem p ſapientiā ſuā: ⁊ nulli⁹ deinceps recoꝛdatus eſt hoīs illi⁹ pauperis: ⁊ dicebam ego melioꝛem eſſe ſapientiam foꝛtitudine. quomodo ergo ſapientia pauperis contempta eſt et verba ei⁹

nō ſunt audita. ¶ Ubi ſciēdum φ p illā paruā ciuitatem intelligitur hic mūdꝰ qui ideo parua ciuitas dicitur: qꝛ in cō paratiōe ciuitatis ſupne eſt parua. Per regem autē magnum hāc obſidētem in telligitur diabolus qui ante aduētū xp̄i mundum tenebat obſeſſum. ¶ Unde ob ſidio huius ciuitatis. i. mūdi poteſt figu rari p obſidionez ciuitatis hierl'm factā p nabuch. de qua dr. iiij. Re. xxv. Uenit nabucho. rex babil'. ipſe et oīs exercitꝰ eiꝰ in hierl'm ꝛ circundederūt eā ꝛ extra xerūt in circuitu eiꝰ munitiōes: et clau ſa eſt ciuitas atqꝫ vallata. ¶ Ubi ſciendum φ p nabuch. cū ſuo exercitu intelligit diabolꝰ cum multitudine vitiorū: qui dicitur rex babil'. que interpt̄at con fuſio: qꝛ infernus in quo regnat eſt locꝰ cōfuſionis. de quo et ſuis Eccli. xxx. Cō fuſio illorum cū ipſis ſine intermiſſiōe. Diabolus igitur inſtar nabuch. ante ad uentum xp̄i cū ſuo vitiorū exercitu: mū dum tenebat obſeſſum et vallauerat eū fortiſſime. ¶ Sed lꝫ ciuitas illa. i. mūdꝰ ſic obſeſſus fuerit a diabolo. tñ inuentꝰ eſt in eo vir pauper ꝛ ſapiēs q̄ ip̄m libe rauit p ſapientiā ſuā. i. xp̄s q̄ fuit vir: qꝛ virtutibꝰ adornatus: pauper qꝛ diuitijs ſpoliatꝰ: ſapiēs qꝛ in cognitiōibus illuſtratꝰ. Et ille mūdū a ſeruitute diaboli liberauit. Et ſic dicere potuit xp̄s illud Jo. xij. Nūc princeps huiꝰ mūdi eijciet foras. ¶ Sed lꝫ ſic xp̄s p ſuā ſapiētiam mūdū liberauit: aduerte tñ magnam in gratitudinē hominū de bn̄ficio tā immē ſo. Nam dicitur φ nullus recordatꝰ eſt hominis illius pauperis: quia nō eſt q̄ regratietur deo de tāto beneficio. Unde p̄s. Nō ſunt recordati manꝰ dei qua redemit eos de manu tribulantis. ¶ Cōſi dera igitur miſer peccator admiratiōnē ſalomonis in illo facto: qꝛ cum diceret meliorē ſapientiā fortitudine ſubiunxit quō ergo ſapiētia pau. ꝛc. q. d. hoc eſt val de rep̄hēſibile. ¶ Moraliter aūt loquē do per deſtructionē ciuitatis hieruſalē intelligi poſſunt incōmoda q̄ in mūdo accidūt ꝑpter ingratitudinē aīe peccatrici. Ubi ſciēdum φ aīa peccatrix p̄io circūdatur a diabolo p falſam ſuggeſtio nem. Nam diabolus vndiqꝫ ſuggerit de lectabilia: vt ipſam ad peccatū inducat. Ut ſic figuretur p balaam ad cuius ſuggeſtionē mulieres madianite p̄uaricauerunt filios iſrl' vt adorarēt deos eaꝝ: de quibꝰ dixit Moy. populo ipſum rep̄ hendendo Nu. xxxj. Cur feminas reſer uatis: nōne ille ſunt q̄ deceperūt filios iſrael ad ſuggeſtionē balaā ꝛ p̄uaricari fecerūt nos ſup pctō phegor: ꝛ precepit Moy. vt oēs interficerēt q̄ cognouerāt virū. ¶ Ubi ſciēdū φ p balaā q̄ interp̄tat̄ deuorans pp̄l'm intelligit̄ diabolꝰ q̄ vult hoīes deuorare. Per mulieres aūt madianitas q̄ interp̄tāt̄ inique intelligunt̄ pctā q̄ iniquos faciūt hoīes. Et de ipſis dicat̄ illud Eſa. j. Iniq̄ ſunt cetus veſtri. Per filios ꝟo iſrael q̄ interpretat̄ vidēs deū intelligit̄ q̄libet hō q̄ dꝫ hic deū videre p fidē. vt videant eū in glia: Peccata em̄ inſtar mulierū madianitarū ad ſuggeſtionē balaā. i. diaboli ꝑpter aliquā delectationē quā oſtendūt inſtar mulieris allicietis hoīem multotiens. ſeducunt ꝛ faciunt eos ſeruire dijs alienis: dū ſequūt̄ diuerſa gn̄a vitioꝝ: quos tñ Moy. i. xp̄s reprehēdit: ꝛ iō iubet oēs mulieres interfici q̄ cognouerūt viruz. i. oēs ſuggeſtiōes diabolicas p q̄s pōt aīa violari. Uñ dicit eis Eſa. ij. Lauami ni: mūdi eſtote auferte maluz cogitatio nū veſtraꝝ ab oculis meis. ¶ Scd̄o aīa coanguſtat̄ a diabolo p validā tentatio nem. Nā diabolus nō ſolum hominibꝰ malum ſuggerit: ſed quātum pōt ipſum per validam tentationē inducit. ꝛ ideo ſaluator noſter reddit nos cautos Mat thei. xxvj. d. Uigilate ꝛ orate vt nō intre tis in tentationē. ¶ Tertio aīa ad terrā ꝓſternit̄ a diabolo p cōſenſuz ꝛ deliberationem. Nā quādo hoīes tentatiōibꝰ diaboli deliberate cōſentiunt: tūc dicūt̄ ad terraz ꝓſterni. Unde anime peccatrici ſic ad terram ꝓſtrate dr̄ hie. iij. Leua oculos tuos in directum ꝛ vide vbi nūc ꝓſtrata ſis. O ſi aīa miſera q̄ ꝯſentiendo tentatiōibus diaboli oculum mētis hꝫ obliquum: ſi in directū cōſiderādo celeſtia eleuaret videndo ſe ꝓſtratam quid deberet dicere niſi qd̄ dixit filiꝰ ꝓdigus Luce. xv. Pater peccaui in celuz ꝛ corā te. Et ſic culpam cognoſcendo ꝛ emen

cā pmittēdo inueniret inſtar illi⁹ miſe
ricoꝛdiā. ¶ Quarto filij ſui dicūt a dia-
bolo ad terrā pſterni p operū moꝛtifi-
catione. Nā p filios intelligūtur opa q2
ſicut pri⁹ ɔcipit poſtea parturit ſic op⁹
primo mēte cōcipit poſtea ponit in effe
ctu. Et illa opa dicunt ad terrā pſterni:
q2 oia bona opa q̄ fecerat exiſtēs in grā:
qn̄ peccat moꝛtalr dicūt moꝛtificati: q2
de ipſis in nihil niſi peniteat p̄miat. iu
xta illud dn̄i Eze. xviij. Si aūt auerterit
ſe iuſt⁹ a iuſticia ſua ⁊ fecerit iniqtatem
ſecūdū omnes abominatiōes quas ſo-
let opari impius nūquid viuet: omnes
iuſticie ei⁹ quas fecerit nō recoꝛdabūt.
¶ Quito nō relinquit lapis ſuper lapi
dē p virtutum diſſipationem. Nam oēs
virtutes quas pri⁹ habebat: diſſipantur
quādo moꝛtaliter peccat. ¶ Iſtam ciui
tatem ſic diſſipatā deploꝛat hieremias
Thre. j. d. quō ſedet ſola ciuitas plena
populo: facta eſt quaſi vidua dn̄a gētiū:
princeps puinciarū facta eſt ſub tribu-
to. Nā hec ciuitas. i. aīa dū erat in grā:
erat plena populo: q2 aſſociata agmini-
bus angeloꝝ: peccās aūt moꝛtalr ſola
remanet. erat ēt p grāz ſpōſa xp̄i peccās
aūt ipm̄ amittit. ⁊ ſic eſt vidua: erat etiā
dn̄a ⁊ pnceps q2 libera peccās aūt moꝛ
talr efficit ſerua diaboli ⁊ tributaria et
digna eternalib⁹ penis. Cur aūt illa ſi-
bi accidāt audi Rom. j. Qui talia agūt di
gni ſunt moꝛte. ¶ Uel p obſidionē ciui
tatis hieruſalē intelligunt diſpendia q̄
patit aīa peccatrix in moꝛte. Nā ſcdm
Grego. maligni ſpirit⁹ ſignificati p ini-
micos prio circūdabūt aiam exeūtē de
coꝛpoꝛe: quia ipſam ſic tenebūt ꝙ nō po
terit amplius aliqua bona facere. Nam
Jo. ix. Uenit nox i qua nemo pōt opari.
¶ Secūdo aiam coanguſtare dicuntur
ſecundum Grego. dū non ſolū opa mala
reducūt ei ad memoriā ſ3 etiā cogitatio
nes iniquas vt ex his ampli⁹ tribulant
Ut dicere poſſit cū ps. Tribulatio ⁊ an
guſtia inuenerūt me. ¶ Tertio dicunt
ipaz ad terrā pſternere dū miſera videt
ſ3 Greg. ꝙ caro ſua quā tm̄ dilexit in ter
rā ⁊ putredinē eſt ɔuerſa. Ut dicere poſ
ſit illd Job. vij. Induta eſt caro mea pu-
tredie ⁊ ſoꝛdib⁹ pl'ueris cut3 mea aruit
⁊ cōtracta eſt. ¶ Quarto dicūtur filios
ad terrā pſternere ⁊ non relinquere la-
pidē ſuper lapidem. Per filios em̄ ⁊ la-
pides ſm Grego. intelligūt cogitatiōes
aie peccatricis q̄ dicunt filij q2 cōcipiū
tur in mēte: lapides vo: quia ſicut ad fa
ciēdū maceriem lapis ſupponit lapidi.
ſic peccatoꝛ vni cogitatiōi male addu-
cit aliā ⁊ ſic maceria fabricat. ¶ Quātū
ad ſecūdū. ſ. cauſam rationalem allega-
tā vt. eo ꝙ non cognoueris tps viſi. tue.
Ubi ſciendū ſm Chryſo. ꝙ q2 hieruſalē
nō cognouit tp̄s quo fuit viſitata a xp̄o
pſonalr ſed ipm deſpexit iō talis igno-
rantia ⁊ cecitas fuit cā ſue ſubuerſiōis.
¶ Sciēdū eſt aūt loquēdo moꝛalr ꝙ xp̄s
multipliciter viſitat hoies: ⁊ q2 ipſi⁹ vi-
ſitationē nolūt cognoſcere iō ſm Greg.
in extremo vite tradunt in manib⁹ ini-
mici. ¶ De talib⁹ igit cōqrēdo dicit do
minus Eſa. j. Cognouit bos poſſeſſoꝛe3
ſuū ⁊ aſin⁹ p̄ſepe dn̄i ſui. Iſrael aūt me
nō cognouit. Ex quo patet homine3 ma
gis ingratum brutis animalibus.

¶ Tertia pars.

Sequit. Et ingreſſus in tēplū
⁊c. Ubi tāgit increpationē vi
goroſam coꝛrectiuā erroꝛis:
qd̄ probat malicia increpata
Ubi ſciēdū ꝙ hō q̄ vult coꝛri
gere aliū mō debito opoꝛtet ꝙ aſſignet
aliquā cām q̄re illd habeat facere: ⁊ ꝙ il
le quā coꝛrigit ſit defectuoſ⁹. Scd3 hoc
igitur hic tria poſſumus cōſiderare. ſc3.
Actum poteſtatis admirandum.
Dictum veritatis intuendum.
Defectum peruerſitatis deuitandum.
¶ Quātū ad primū dicit. Et ingreſſus
in tēplū ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ ſacerdotes ve
teris teſtamēti ſuſtinebant ꝙ in templo
venderētur aialia que ſm legem deo of
ferebant. Ipſi em̄ auaricia ducti vt non
priuarent oblationib⁹ illa ſuſtinebant: ⁊
ne aliquis poſſet ſe excuſare xp̄t pecu-
niā: permittebāt ibidē eſſe cāpſoꝛes qui
poſſent cōmutare pecuniam ⁊ accōmo-
dare indigētib⁹. Ut verificatū fuerit de
illis illd hie. vj. A minoꝛe vſq ad maio
rē oēs auaricie ſtudent: ⁊ a ppheta vſq
ad ſacerdotē cūcti faciūt dolū. qd̄ pecca
tum fuit in pte cauſa ſubuerſiōis ciuita

tis.ſm Greg. ¶ Quātū ad ſecundum.ſ. dictum veritatis intuendū dicit.d.illis ſcriptū eſt q2 dom⁹ ⁊c.Ubi ſciendum ꝙ illud qđ dicit hic ſcriptū eſt habet Eſa. lvj.vbi dicit.Dom⁹ mea dom⁹ orationis vocabit cunctis populis ait dn̄s qui cō gregat diſꝑſos iſrael:⁊ iō in ipa non debebant mercatiōes fieri cum eſſet loc⁹ ſanctitatis q2 ps.Domū tuā dn̄e decet ſanctitudo in longitudinē dierū. ¶ Volens etiā xp̄s oſtēdere finē legis Moy. in qua offerebāt animalia ⁊ nouā ritum legis euāgelice in qua offert cor ↄtritū ⁊ humiliatū:ementes eiecit:⁊ dixit ſm Cirillū domū ſuā fore domū orationis. ¶ Quātum ad tertiū.ſ.defectuꝫ ꝑuerſitatis deuitandum dicit.vos aūt feciſtis ⁊c.Ubi ſciendū ſm Greg.ꝙ ſacerdotes permittentes mercatiōes in tēplo fieri: ideo latrones dici poterant: quia ſi aliq̄ erant q̄ obligationes nō facerēt:eos inſtar latronū ledebāt. ¶ Moraliter aūt loquendo ſciendū eſt ꝙ ꝑ illud tēplum intelligitur q̄libet homo q̄ tēplū dr:dū in eo de⁹ ꝑ gratiā dr habitare.iuxta illđ.j. Cor.iij. Neſcitis q̄m tēpluꝫ dei eſtis et ſpūs dei habitat in vobis.Et iō illđ tēpluꝫ dꝫ eſſe mūdū.Vn̄ Aug.in ſermone dedicatiōis eccl'ie.Quātum poſſumus cū dei adiutorio laborem⁹ ne de⁹ noſter in templo ſuo.i.in nobiſipſis inueniat qđ oculos ſue maieſtatis offendat:ſꝫ habitaculū cordis nr̄i euacuet viciis ⁊ repleat virtutib⁹:claudat diabolo ⁊ aperiat xp̄o. ¶ Verū q2 ſm Augu.q̄cq̄d in tēplis manufactis agit totum in nobis ſpirituali edificatiōe complet videndū eſt primo quale fuit tēpluꝫ materiale qđ cōſtruxit ſalomō vt ꝑ hoc ſcire poſſum⁹ ſpirituale edificiū tēpli noſtri. ¶ Sciendū eſt igitur ꝙ ſicut. habet.iij.Reg.vj. ⁊.vij.in templo qđ edificauit ſalomō:inter alia erāt ſeptē. Primo erat ibi fundamētum in quo erāt lapides p̄cioſi ⁊ grādes.Scđo erāt ibi tria tabulata ꝑ girū quorū p̄mum habebat q̄nq3 cubitos latitudinis ⁊ medium tabulatū ſex.tertiū ſeptē.Tertio erant ibi duo cherubin vt hebet ca.vj.Quarto erāt ibi inter alias due colūne inſignes quarū vna vocabatur iachin.i.firmitas.alia booz.i.in quo eſt robur.vt habet cap.vij.Quinto erāt ibi.x.baſes ⁊.x.cādelabra aurea ⁊ decē lucerne.v.ad dexterā.⁊.v. ad ſiniſtram. Sexto erat ibi altare aureum.Septimo menſa aurea ſuper quā ponebāt panes propoſitionis. ¶ Secundum igitur iſta vij.ſunt alia.vij.in templo myſtico.i.in quolibet homine. Primo enim ꝓ fundamento templi qđ erat de p̄cioſis lapidibus in homie eſt corp⁹ quaſi fundamētū omniū potētiarū qđ q̄dē inſtar precioſorū lapidū dꝫ puritate fulgere.Scđo ꝓ tribus tabulatis in tēpli circuitu:quorū vnū erat lati⁹ alio:eſt ala tripertita.ſ. vegetatiua ſenſitiua ⁊ intellectiua:quarū vna eſt nobilior alia. Tertio ꝓ duobus cherubin ornātib⁹ templū: ſunt in hoie intellect⁹ ⁊ volūtas.quib⁹ hō mirabiliter ornatur:q2 per vnum hꝫ cognitionem ſimilem angelis ⁊ ꝑ aliam libertatem.Quarto pro duab⁹ colūnis debet eſſe robur in aggrediēdo difficilia ⁊ firmitas in ſuſtinēdo aduerſa.Quinto pro decem baſib⁹ ⁊ decem cādelabris:⁊ decē lucernis:debet eſſe in homine obſeruātia decem p̄ceptoꝝ.que q̄dē baſes dicuntur q2 habēt hoiem firmius ſuſtentare.dicunt candelabra q2 habēt hominē in deum ꝑ cōtemplationē eleuare: dicūtur lucerne:quia habent ipſum clarius illuſtrare.Unde ps.Preceptuꝫ dn̄i lucidū illuminās oculos.Sexto ꝓ altari aureo vbi adolebat incenſum:dꝫ eſſe extaſis orationis.d.cum ps.Dirigatur oratio mea ſicut incēſum in conſpectu tuo. Septimo ꝓ mēſa ꝓpoſitiōis:debet eſſe ſedula meditatio ſcripturaꝝ.d.cuꝫ ps. Meditabor in mādatis tuis que dilexi. Omnia autē iſta vt ſint deo grata ⁊ nobis meritoria debent eſſe cū charitatis virtute qua mediāte fiunt opa deo grata.⁊ iō ſignant dr.iij.Re.vj.ꝙ nihil erat in tēplo qđ nō auro tegeret:per qđ q̄dē charitas deſignat. ¶ Iſtud templuꝫ ſcꝫ homo ſic mirabiliter dedicatū debet ſeptem donis ſpūſſan.adornari vt.ſ. Prio ꝓ fundamento firmo habeat domum timoris p̄ncipiū edificij. Scđo pro tabulatis poſitis ad cuſtodiam: habeat donum conſilij:quia Prouerb. ij.conſiliuꝫ cuſtodiet te ⁊ prudētia ſeruabit vt erua

ris a via mala. Tertio ꝓ duob⁹ cherubi q̇ interpretat̃ plenitudo ſapiẽtie: habeat donũ ſapiẽtie: vt dicere poſſit illud Sapiẽtie. vij. Optaui ꝛ dat⁹ ẽ mihi ſenſus: inuocaui ꝛ venit i me ſpũs ſapiẽtie. Quarto ꝓ duab⁹ colũnis habeat donũ fortitudinis: vt de ipſo dicat̃ illd̓ Prouer. xxxj. Fortitudo ꝛ decor idumẽtũ ei⁹ ꝛ ridebit in die nouiſſimo. Quinto ꝓ decẽ lucernis: habeat donũ intellect⁹: qd̓ quidã petebat ps. d. Da mihi intellectũ vt diſcaꝫ mandata tua. Sexto pro altari vbi adolet̃ iſenſũ habeat donũ pietatis: p qd̓ hõ offert bonum odorẽ deo. Unde. j. Timo. iiij. Exerce teipm̃ ad pietatem. Nam corporalis exercitatio ad modicũ vtilis eſt: pietas autem ad omnia vtilis eſt. Septimo vt pro menſa propoſitionis que ſignificat ſacramentum ſcripturaruꝫ habeat donũ ſcientie: ꝛ hãc petebat ps. d. Bonitatẽ ꝛ diſciplinaꝫ ꝛ ſciam doce me. Iſtis dꝫ hõ ornari. ¶ Licet aũt ſic homo deberet eſſe templũ ſanctũ dñi: tñ multi ſunt qui illd̓ inficiunt malis operib⁹: ꝛ tẽplũ dei ſe verbis mendacibus ꝯſitent̃: quib⁹ j. Cor. iiij. Si qs tẽplũ dei violauerit diſperdet illũ deus. Uñ hiere. xvij. Nolite cõfidere in ꝟbis mẽdacibus. d. tẽplũ domini templũ dñi. q. d. nõ in ſolis verbis hõ edificatur vt habitet deus in eo: ſed opꝫ ꝙ ſequãtur opa bona. Uñ ibidẽ ſubdit̃. Bonas facite vias veſtras et ſtudia veſtra ꝛ habitabo vobiſcum in loco iſto. ¶ Quãtũ aũt ad pñs ſpectat violationis tẽplũ duplex ẽ cã. Prima allectiua ꝛ occaſionabilis. Scd̓a affectiua ꝛ pncipalis. ¶ Prima eſt qñ homo dimiſſis delectatiõibus ſpũalib⁹: deſideria carnis amplexatur: ꝛ tunc qd̓ debet eſſe templũ dei fit templũ demoniorũ. Iſta cã fuit figurata i viſiõe quã vidit hierimias. hiere. xxxiiij. vbi dicit. Oſtendit mihi dominus: ꝛ ecce duo calathi pleni ficis poſiti ante templum dñi: calathus vnus ficus bonas habebat nimis. Ubi ſciendũ ꝙ p iſtos duos calathos plenos ficis: itelligit̃ duplex gen⁹ delectationũ. ſ. ſpũaliũ ꝛ carnaliũ: q̇ ad modũ fici habẽt aliquaꝫ dulcedinẽ ſꝫ diuerſaꝫ: qꝛ ſpũales habẽt dulcedinẽ manſoriam: carnales ꝟo trãſitoriam ꝛ fallacem. ꝛ ideo d̓r ꝙ vn⁹ calathus habebat ficus bonas nimis: qꝛ ps. Quã magna multitudo dulcedinis tue dñe quã abſcondiſti timentib⁹ te. Ali⁹ calath⁹ habebat ficus malas: qꝛ lꝫ delectationes carnales videãtur habere aliquã dulcedinem: tñ eſt falſa. qꝛ ei⁹ finis mors. qꝛ Ro. j. Qui talia agũt: digni ſunt morte. ¶ Cã ꝟo effectiua eſt qñ aĩa rationalis q̇ deberet eſſe dña i hoie: eſt ancilla. Et ad increpãdũ homini alam ꝛ ad ꝯminãdũ ſibi penã eternã mittit̃ multoties vel aliq̇ bona inſpiratio: vel aliq̇s pdicator annũciãs vitia ꝛ ꝟtutes penã ꝛ gloriã. ¶ Hoc aũt fuit figuratũ Eſa. xxij. vbi d̓r ꝙ dñs dixit. Eſa. Uade ꝛ ingredere ad eũ q̇ habitat i tabernaculo ad ſobnã ppoſitũ tẽpli ꝛ dices ei: quid tu hic: aut quaſi q̇s hic: qꝛ excidiſti tibi hic ſepulchrũ excidiſti in excelſo memoriale tuũ: diligẽter impetra tabernaculũ tuũ. Ecce dñs aſportari te faciet gall⁹ gallinati⁹ coronãs coronabis te tribulatiõe. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ p ſobnã ppoſitũ templi intelligit̃ anima intellectiua q̇ dꝫ i hoie pncipari: ſꝫ d̓r ſobnã q̇ interpretat̃ ſedẽs qꝛ cũ aĩa ſedet ꝛ ociat̃ qñ non imperat alijs virib⁹ aĩe: ſꝫ ſequit̃ eaꝝ imperiũ: dũ. ſ. regit̃ deſiderijs carnis. ¶ Per Eſa. ꝟo pphetã intelligit̃ pdicator bon⁹: quẽ multoties mittit dñs ad rephẽdẽdũ hominẽ. Ubi ſciẽdũ ꝙ de q̃tuor inter alia reprehendit ipſum. Primo de ocioſitate ꝛ q̃tum ad hoc dicit. quid tu hic aut quaſi q̇s hic. ꝛ ſignãter d̓r quaſi q̇s: qꝛ ſm ꝟitatẽ non eſt q̇s: qꝛ nõ facit officiũ ſuũ in hoie. ſ. principari alijs virib⁹: ſed ſolum locũ occupat pſidẽtis. Ut ſic poſſit ſibi dici illd̓ apoc. ij. Nomẽ hẽs ꝙ viuas et mortu⁹ es. ¶ Scd̓o reprehendit euꝫ de carnalitate ꝛ q̃tũ ad hoc dicit: qꝛ excidiſti h̓ ſepulchrũ. Nã p ſepulchrũ immũdũ ꝛ fetidũ intelligit̃ pctm̃ carnalitatis qd̓ facit immunduꝫ hoiem. Iſti ſunt de q̇b⁹ Eſa. lxv. Qui habitat i ſepulchris ꝛ i delubrijs idoloꝝ dormiũt. ¶ Tertio reprehendit eũ de ſupbia: ꝛ q̃tuꝫ ad hoc dicit qꝛ excidiſti in excelſo memoriale tuũ. talis eſt de gñatiõe illa: de qua Prouerb. xxx. Generatio cui⁹ excelſi ſunt oculi et palpebre eius in altũ ſubrecte. ¶ Quarto reprehendit eũ de obſtinatiõe: ꝛ quan

tum ad hoc dt. Excidiſti in petra taber=
naculū tuum. De talibus hie.v. Indu
rauerunt facies ſuas ſupra petrā: nolue
runt reuerti. ¶ Sed tamen aduertat mi
ſer in ꝑdictis obſtinat⁹ ꝯminationem ⁊
punitionem grauiſſimā ſibi nunciataꝫ.
Ecce inquit aſportari te faciet ⁊c. Ubi
ſciēdū ꝙ gall⁹ gallinati⁹ eſt capo. Qua=
liter autē iſte aſportet: pōt vno mō intel
ligi de ordine ad ordinē. Nā capo tranſ=
fertur ad ordinem femineū ſaltem q̄tuꝫ
ad officium. quia multoties ponitur ad
ducendum pullos: quod eſt officium fe=
mineum. Sic reuera qui hꝫ talem ꝓpo=
ſitum vt dictum eſt ſuperius transferet
de ordine angeloꝝ ad ordineꝫ demonio
rum. Alio modo intellig: pōt illa tranſ=
portatio: qꝛ ſicut videm⁹ ꝙ gallus galli
nati⁹ qn̄ eſt bn̄ pinguis portat per pe=
des capite verſo ad terrā vt interficiat
ſic qui carnalibus inſiſtūt delitijs: quan
do ſunt bene impinguatis: ligatis mani
bus ⁊ pedib⁹ cum capite primo ꝓijciun
tur in tenebras exteriores vbi erit flet⁹
⁊ ſtridor dentiū. Unde ſignāter ſequitur
coronās coronabit te tribulatiōe. ¶ Cō
ſidera igit peccator impenitens ꝙ coro
na tua in inferno nō erit de lapide ꝑcio
ſo: ſꝫ tribulationis. Cōſiderans illa pec
cator non dꝫ habere talem propoſitum:
vt ſit anima ſua ſobnas negligens ſed
propoſitum regentem potētias inferio=
res. Ut dici poſſit de ipo illud zach.vj.
Ecce vir oriēs nomē ei⁹ ⁊ ſubt⁹ eū oriet
lux: edificabit templū dñi ⁊ ipſe porta=
bit gl'iaꝫ ⁊ ſedebit ⁊ dn̄abit ſup ſoliū ſuū.

¶ Quarta pars.

Sequit ⁊ erat docēs ⁊c. Ubi tā
git inſtructionē illuminoſam
inductiuā fulgoris qd ꝓbat
doctrina ꝑdicta. Ubi ſciēduꝫ
ꝙ xp̄s ſicut pi⁹ magiſter lꝫ iu
deos reph̄ēderit de his q̄ faciebāt in tē=
plo tn̄ ſm Greg. eos benigne inſtruit et
inducit ad opa bona. Unde. xlviij. Ego
domin⁹ deus tuus docēs te vtilia. Que
autem ſint illa vtilia audi quid dr ſapiē
tie.viij. Sobrietatē inquit ⁊ ſapiētiā do
cet ⁊ iuſticiā ⁊ veritatem quibus hō per
ducitur ad vitā eternam. Ad quam ⁊c.

¶ Dn̄ica.x. poſt pētecoſtē. Euāgeliū.lj.

Dixit Ieſus ad
quoſdaꝫ qui in ſe ꝯfidebāt
tāq̄ iuſti ⁊ aſpernabant ce
teros parabolā hanc duo
hoies ⁊c. Lu.xviij. Nos vi
dem⁹ p experiētiā ꝙ duo ſunt inter alia
q̄ retrahūt ſm Aug. hoiem a mūdialib⁹
delectationib⁹ ⁊ peccatis: ⁊ inducūt ipꝫ
ad opera bona. ſ. premiū ꝓmiſſum bo=
nis ⁊ malis ſuppliciū. Xp̄s igit verita=
tis magiſter vt nos inducat ad mundi ⁊
vitioꝝ ꝯtemptū: ⁊ adeptionē virtutū in
hodierno euangeliū oſtēdit ſupplicium
qd debet peccatorib⁹ ⁊ ꝑmiuꝫ qd debet
iuſtis: cū ſupbos denunciat exūt ⁊ obe=
diētes exaltari. In quo q̄tuor tāgit. vcꝫ.
Actum deuotionis mentaliter eleuātē.
Modum rogationis realiter differentē.
Fructū ꝑmiationis veraciter ꝯtinentē.
Gradum cōditiōis cauſaliter ꝓmerētē.
¶ Primū probat ſuffragium attentatū.
Scdm propoſitum declaratum. Tertiū
beneficiū ꝯdonatum. Quartū iudicium
explicatū. ¶ Primū in principio. Scdꝫ
ibi. Phariſeus ſtās ⁊c. Tertiū ibi. Amē
dico vobis ⁊c. Quartū ibi. Qꝛ ois qui ſe
exaltat ⁊c.

¶ Prima pars.

Quantū ad primū vbi tāgit ⁊c.
qd ꝓbat ⁊c. dt. Dixit ieſus ad
quoſdā ⁊c. Ubi ſciēdum ꝙ in
ter alios actus deo placibi=
les eſt oratio deuota per quā
mens hominis eleuat in deum: de qua
beat⁹ Lu. di. xp̄ꝫ in ſua ꝑdicatiōe mētio
nē feciſſe. Qꝛ vo cū aliq̄d denūciat aliq̄
bus opꝫ cognoſcere q̄ ſunt q̄b⁹ ꝑdicit ⁊
qualr res geſta ſit ⁊ qui ſunt faciētes. iō
hic duo poſſumus conſiderare ſcꝫ.
Collegiū audientium deteſtandum.
Prouerbium operantium attentanduꝫ.
¶ Quātū ad ꝑmū dt. Dixit ieſus ad q̄ſ
dā ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ iter alia pctā q̄ ſunt
deo exoſa: eſt ſupbia qꝛ iuxta illud Ec.x.
Odibil. eſt deo ⁊ hoib⁹ ſupbia. Et qꝛ illo
mltū regnat i mūdo: iō ſm Tho. xp̄s fre
quēter eā deteſtabat i ꝑdicatiōib⁹ ſuis.
Sciēdū eſt āt ꝙ q̄tuor ſunt ſpēs ſupbie
ſꝫ Gre. xxiij. moral. pria eſt qn̄ hō qd hꝫ
nō recognoſcit ſe ille hre a deo. Scda ē
qn̄ aliq̄s illō qd hꝫ etſi reputet ſe illud

habere a deo tñ hoc credit habere pro⸗
priis meritis. Tertia ē qñ aliqs faſtuo
ſe oſtēdit ſe habere qđ nō hʒ: vtputa ſa⸗
pientiā ⁊c. Quarta eſt qñ aliqs hʒ aliqd
⁊ oſtēdit illud ſe habere nō ꝑpter edifi⸗
cationē ꝓximi: ſed vt alii viliipendantur
¶ Iſtas aūt q̄tuor ſpecies ſupbie expli
cite vl' implicite tāgit beat⁹ Luc. habuiſ
ſe illos q̇bus xp̄s loquebaꝉ. Nā per hoc
qđ dicit ꝙ ꝯfidebāt in ſe: datur intelligi
ꝙ illud qđ habebāt nō recognoſcebāt a
deo. Nō aduertentes qđ dicitur Hiere.
xvii. Maledictus hō qui ꝯfidit in hoie
⁊ ponit carnem brachiū ſuū ⁊ recedit a
deo cor ei⁹. Per hoc aūt qđ đr tāꝗ iuſti:
datur intelligi ꝙ ſi quid habebant ſuis
meritis aſcribebāt. Per hoc ꝟo qđ đr ꝙ
aſpernabātur ceteros: daꝉ intelligi ꝙ ſi
q̇d in eoꝝ reputatiōe habebāt: illud oſtē⸗
debāt vt alii vilipēderenꝉ. nō aduerten
tes ꝙ đr Eccl'i. vii. Noli ꝑuaricari i ami⸗
cū pecuniā differētē: neq3 frēm chariſſi⸗
mū auro ſpreueris implicite ꝟo daꝉ in⸗
telligi ꝙ nō erāt illud qđ oſtēdebāt ſe eſ
ſe: nō attendētes illud Gal. vi. Si q̇s exi
ſtimat ſe aliq̄d eē cū ip̄e nihil ſit ſeip̄ʒ ſe
ducit. Quātū ad ſcđʒ. ſ. ꝓuerbiū oꝑantiū
attendēdum đr: duo hoies aſcēdebāt ⁊c.
Ubi ſciēdum ꝙ circa operationem il⸗
loꝝ duorum tria poſſum⁹ ꝯſiderare ſcʒ.
Conditionis natiuitatem.
Intentionis conformitatem.
Conuerſationis diuerſitatem.
¶ Quātum ad primū đr. duo hoies. Nā
iſti eiuſdem ꝯditionis erāt q̄tum ad na
tiui. q2 hoies. ¶ Quātum ad intētionis
cōformitatem đr: aſcendebāt in tem. vt
ora. Nā iſti eadē intentiōe templuʒ aſcē
derunt: vt. ſ. deū orarēt. Ut ſic potuerint
dicere illud p̄s. Introibo in domū tuaʒ:
adorabo ad tēplum ſctm̄ tuū. ¶ Quātuʒ
ad cōuerſatiōis diuerſitateʒ dicit. vnus
phariſe⁹ et alter publican⁹. Phariſeus
em̄ idē eſt qđ diuiſus. Nā phariſei diuiſi
erāt ab aliis hoibus q̄tum ad ſtatū: q2 ſi
cut nūc religioſi a ſecularib⁹: q̄tum ad
habitū q2 habebāt habitum diſtinctum
a ſecularib⁹: ⁊ q̄tum ad cultū q2 aliquas
ſpāles obſeruātias in colēdo deum ha⸗
bebant quas non habebant ſeculares.
¶ Licet aūt ſic eſſent diſtincti aliis q̄tū

ad exteriorē apparentiā in qua ſanctita
tem exteri⁹ oſtēdebāt: tñ interi⁹ erāt ma
li ꝑpter qđ aſſimilanꝉ a xp̄o ſepulchris
dealbatis q̄ a foris apparent hoib⁹ ſpe⸗
cioſa: int⁹ ꝟo ſunt plena oſſib⁹. Matt. xx
iii. ⁊ oī ſpurcitia. ¶ Publicani vero di⸗
cebātur hoies qui exercebāt aliqua oꝑa
communia et publica: ſicut eſt collige⸗
re pedagia ⁊c. q̄ ſm̄ Greg. vix aut nunꝗ̄
exercenꝉ ſine peccato. Iſti libenti⁹ au⸗
diebāt xp̄m ꝙ̄ phariſei iuxta illud Luc.
xv. Erāt appropinquātes ad ieſum pu⸗
blicani ⁊ pctōres ⁊ murmurabāt phari
ſei. Audi tñ q̇d xp̄s dicit eis Matt. xxi.
Amē dico vobis q2 publicani ⁊ meretri
ces p̄cedēt vos i regnū dei: cui⁹ cāʒ aſſi
gnās ſubiūgit. Uenit em̄ ad vos ioānes
in via iuſticie ⁊ nō crediđiſtis ei: publi⸗
cani auteʒ ⁊ meretrices crediderunt ei.
¶ Sciēdū eſt āt hic vbi fit mētio de ora
tiōe loquēdo moralr' ꝙ inter alios act⁹
deo acceptos ē orō ꝑ quā anim⁹ in deo
hilareſcit. ⁊ iō Theſſal'. v. Semꝑ gaude
te in dño: ſine intermiſſiōe orare in oib⁹
grās agite. Nā q2 ſʒ Aug. non ceſſat ora
re q̇ nō ceſſat bñfacere: iō đr hoi vt ſem
ꝑ oret: q2 ſemꝑ dʒ exercitare ſe in oꝑib⁹
bonis. ¶ Ad q̇d aūt oratio valeat. audi
Aug. in quodā ſmone. d. Oratio oranti
eſt ſubſidiū. deo ſacrificiū: demonibus
aūt eū flagellū. ¶ Sciēdū eſt aūt ꝙ ſicut
ſunt. vii. dona ſpūſſcti. aiaʒ adornātia vt
poſſit digne deo orare: ſic ſunt. vii. vicia
capitalia illis oppoſita hec impedien⸗
tia. ⁊ iō ꝯ p̄dicta vicia hō dʒ orare ne re
ceptio ip̄oꝝ donoꝝ impediaꝉ exēplo ſa
piētis. d. eccl'i. xxiii. Dñe pr̄ ⁊ deus vite
mee ne dereliq̄s me i cogitatu maligno:
extollētiā oculoꝝ meoꝝ ne dederis mi
hi: ⁊ oē deſideriū prauū auerte a me: au⸗
fer a me vētris cōcupiſcētias ⁊ ꝯcubit⁹
ꝯcupiſcie ne app̄hēdāt me: ⁊ aie irreuerē
ti ⁊ ifrunite ne tradas me. Ubi ſicut pa⸗
tebit ꝓſequēdo tāgit. vii. vicia oppoſita
dictʒ bonis. ¶ Sciēdū ē āt ꝓſequēdo de
iſtis: vt pʒ Eſa. xi. ſic ordinaꝉ p̄mū domū
ibi poſitū ē domū Sapie: huic opponiꝉ
pctm̄ luxurie: q2 ei ſapia ē mūda iux̄ illđ
Iac. iii. Que āt de ſurſuʒ eſt p̄mū q̇dē pu
dica ē iō nō p̄t eē in hoie luxurioſo: q2 iu
xta illud Sapie. i. In maliuolā aiam nō

et flagellus pharaonis

intrabit ſapiētia: nec habitabit in corpore ſubdito peccatis. Et ideo ſi vult ſapiētiā recipere: debet ipſam a deo petere. d. illud Sapiētie. ix. Da mihi dn̄e ſediū tuarū aſſiſtricē ſapiētiam et noli me reprobare a pueris tuis qm̄ ſeru⁹ tu⁹ ſum ego et fili⁹ ancille tue. Debet etiā ne vitiū luxurie dominetur in ipſo. dicere illud Eccl'i. xxiij. Aufer a me ꝯcubit⁹ cōcu. ne apprehē. me. qꝫ ſi deuote petierit de⁹ exaudiet ipſum. ¶ Hoc aūt fuit figuratū Exo. viij. vbi ſnialr̄ dr̄ qꝫ cū multitudo ranarū eſſet i terra egypti: dixit pharao. Moy. et Aarō orate dn̄m vt auferat a me ranas. cūqꝫ oraſſem Moy. mortue ſunt rane q̄ erāt in terra egypti. ¶ Ubi ſciēdū qꝫ p ranas q̄ libēter ſtāt in paludib⁹ et in locis lutoſis: intelligūt̄ homines q̇ in luto luxurie nutriūt̄: q̇b⁹ dr̄ Jac. v. In luxurijs enutriſtis corda vr̄a. Iſte autē rane. i. luxurioſi fuiſſe in terra egypti dicūtur que interpretat̄ tenebra vel obſcuritas: qr omnes tales obſcuri ſunt et tenebroſi ꝑpter imūdiciā illi⁹ peccati fetidi. Si autem homo vult ab hoc pctō curari vt poſſit in ſe donū ſapiētie recipere: debet ꝑ poſſe ſe ad deū ꝑ oratiōnē cōuertere: qd̄ ſi humiliter fecerit: q̄uis prius fuerit immūd⁹ tamen merebit̄ curari. quia. j. Thi. iiij. Sanctificatur enim per verbum dei et oratiōnē. ¶ Scd̄m eſt donum intellect⁹ cui opponitur peccatū ingluuie: qr enim donum intellectus datur abſtinētibus iuxta qd̄ de Daniele abſtinētie dr̄ Dañ. j. qꝫ deus dedit Danieli intelligētiā omniū viſionū. quia vero in nimia cibi et potus ſumptio mentē hebetat iuxta illd̄ Oſee. iiij. Uinū et ebrietas aufert cor. iō in talibus nō poteſt eſſe donū intellectus: qr iuxta illd̄ ſapiētie. j. Spūſſctūs diſcipline effugiet fictū et auferet ſe a cogitationib⁹ q̄ ſunt ſine itellectu. Et iō ſi vult donū itellect⁹ recipe: debet ip̄z a dn̄o petere. d. cū Ps. Da mihi itellectū vt diſcā mādata tua qd̄ ſi deuote petierit: deus exaudiet ip̄m. ¶ Hoc aūt fuit figuratū Exo. 8. Ubi ſentētialiter dr̄ qꝫ cū in domo pharaōis et ſeruoꝝ ſuoꝝ eſſet multitudo muſcaꝝ rogauit Moy. vt oraret ad dn̄z vt muſce recederent: cū igit̄ oraſſet Moy. receſſerūt muſce. ¶ Ubi ſciēdū qꝫ ꝑ muſcas q̄ ſunt aialia libēter comedētia dulcia: intellgūtur hoies dediti delitūs gule de qua Ro. xiiij. Nō eſt regnū dei eſca et pot⁹ ſꝫ iuſticia et pax. Iſte muſce dicūt̄ fuiſſe in rege pharaone et in ſeruis ſuis q̇ cōmuniter oēs tā magni q̄ꝫ parui iſti maledicte ingluuie ſunt ſubiecti de q̇b⁹ Eccl'i. vj. Omnis labor hominis i ore ei⁹ tñ nō aduertūt illd̄. j. Corinh. vj. Eſca vētri et venter eſcis de⁹ aūt hūc et has deſtruet. Si aūt hō vult ab illo pctō curari: vt poſſit in ſe donum intellectus recipere: debet cum abſtinentia exorare qr hoc genus demonioꝝ nō eijcitur niſi per oratiōnē et ieiuniū. Matt. xvij. ¶ Tertium eſt donū cōſilij cui opponitur peccatum iracundie: qui illud donum requirit quietum animum: quia vero ira inquietat animū hominis: iuxta illud poeticuz. Impedit ira animum ne poſſit cernere verū. ideo donū cōſilij nō pōt eſſe in hoie iracūdo: et iō ſi hō vult donū ꝯſilij recipe: dꝫ ip̄z a dn̄o petere. d. Eſa. v. Ueniat ꝯſiliū ſcti iſrael et ſciem⁹: dꝫ ēt petere qꝫ nō ſubiaceat iracūdie. d. anime irreuerēti ne tradas me vbi ſupra. Et ſic merebit̄ exaudiri. Hoc autem fuit figuratū Exo. ix. vbi ſnialiter dr̄ qꝫ cum in terra egypti eſſent tonitrua et grando perualida: pharao dixit Moy. et aaron orate ad dn̄m vt deſināt tonitrua et grando: cūqꝫ oraſſent: ceſſauerunt. Ubi ſciēdum qꝫ per tonitrua ſtrepitū magnū faciētia intelligit̄ iracūdia qꝫ peccatum hoies cōmouet et ꝑturbat. Uñ Prouer. xxv. Uir iracundus ꝓuocat rixas. ſignificatur etiam per grandinē q̄ ledit terre naſcētia quia iracūdus alios conatur ledere vindictā de oībus appetēdo. Iſta tonitrua et grādo dicūt̄ fuiſſe in terra egypti: qr iracundia facit hoiem tenebroſuz et deo diſplicibilē. iuxta illd̄ Eccl'i. xxvij. Ira et furor vtraqꝫ execrabilia ſunt et vir peccator continens erit illorum. Nō aduertunt tamē miſeri illd̄. Eccl'i. xxx. zel⁹ et iracūdia minuūt dies et ante tēpus ſenectam adducit cogitatus. Si aūt homo vult ab iſto peccato curari vt poſſit in ſe recipere donū cōſilij: debet inſtar Moy. dn̄z exorare iuxta illd̄ Jac. v. Triſtat̄ aliquis veſtruz oret: equo animo et pſallat. ¶ Quartū eſt donū fortitudinis: cui op-

ponit pctm̄ accidie qꝛ hoc donū facit ho minē cōſtātē ꝛ prōptū ad opera bona: accidia ꝟo reddit ipm negligētē. iuxta illd̄ Prouerb. xix. Pigredo immittit ſoporē. Vn̄ Prouer. xiij. Vult ꝛ nō vult piger. et ideo donū hoc nō pōt eē cū hoie pigro: ꝛ ideo ſi vult hr̄e hoc donū dꝫ ipſuꝫ a dn̄o petere qꝛ ip̄e eſt fortitudo nr̄a. iuxta illd̄ Eſa. xij. Fortitudo et laus mea dn̄s ꝛ factus eſt mihi in ſalutē. dꝫ etiā petere ne ſubiaceat accidie. d. aie infrunite ne tradas me vbi ſupra. Hoc donū ad vincēdū diabolū ꝛ pctā dꝫ q̄libet a deo petere vt ſit victor exēplo Sāſonis: de quo figuratiue dꝛ inialr̄ Judi. xvj. ꝙ cū captꝰ fuiſſet a philiſtijm ꝛ exoculatꝰ ꝛ ſibi illuderēt: inuocato dn̄o: ait dn̄e deꝰ memēto mei ꝛ redde mihi priſtinā fortitudinē vt vlciſcar me de hoſtibus meis: ꝛ ꝓ amiſſiōe duorū luminū vnā vltionē recipiā: q̄ apprehēſis duabꝰ colūnis q̄bꝰ domꝰ innitebatr̄: diruit domꝰ ꝛ iterfecit oēs q̄ erāt intꝰ ꝛ ſic ſe vindicauit de ipſis. Vbi ſciēdū ꝙ ꝑ philiſtijm q̄ interp̄tantr̄ ceciderūt intelligunt̄ demones qui per ſuperbiaꝫ ceciderūt de celo. Propt̄ qd̄ lucifero eorū pn̄cipi dꝛ Eſa. xiiij. Quō cecidiſti lucifer q̄ mane oriebaris. Per ſanſon autē qui interp̄tatr̄ ſol fortis: intelligit̄ q̄libet homo in quo deus poſuit deꝰ intellectū cognoſcēdū deſignatū ꝑ ſolem illuminātem ꝛ liberū arbitriū tā forte ꝛ valide ꝙ nō pōt cogi ab aliqua creatura. Demones igitur ſuis tētationibꝰ hoiem cōſentiētē multoties capiūt: ꝛ ei eruūt oclos: dum nō ꝑmittūt ipm̄ conſiderare ſibi neceſſaria ad ſalutē. ꝛ ſibi illudunt qꝛ ꝑ iſta bona trāſitoria dimiſit incōmutabile bonū. homo aūt vidēs ſic ſe detentū: debet mentē ꝑ oratione ad deū erigere ꝛ inſtar Sāſonis petere vigorē: quo accepto: dꝫ ſe vidicare de diabolo abijciēdo ſi q̄ peccata cōmiſit ꝛ oibus eius tentationibus obuiare. dicēdo illd̄. j. Mach. ij. Etſi oēs gētes regi antiocho obediūt vt diſcedat vnuſquiſqꝫ a ſeruitute legis patrū ſuoꝝ ꝛ cōſentiat mādatis eius: ego ꝛ filij mei obediemꝰ legi patrū nr̄oꝝ ꝓpitiꝰ ſit nobis deꝰ. ¶ Quītū eſt donū ſciētie cui opponit̄ pctm̄ auaricie: qꝛ eīn donū ſciētie dirigit hoieꝫ i agēdis iuxta illd̄ Prouer. ix. ſciētiā ſctōꝝ prudētia: auaritia ꝟo ad res tꝑales hoieꝫ iclinat: ideo donū ſciētie nō pōt eē in hoie auaro. Et ideo ſi hō vult hoc donū in ſe recipere dꝫ illd̄ petere. d. cū ps. Bonitatē ꝛ diſci. ꝛ ſciētiā doce me. ꝛ etiā petere ne ſit i eo auaritia. d. illd̄ Eccl̄i. xxiij. Oē deſideriū prauū auerte a me. Qd̄ ſi deuote petierit: merebit̄ exaudiri. Hoc aūt fuit figuratuꝫ Exo. x. vbi inialiter dꝛ: ꝙ cū in terra egypti eēt multitudo locuſtaꝝ deuaſtātiū oia terre nascentia rogauit Pharao. Moy. et Aarō vt orarēt ad dn̄m ꝙ diſcederēt locuſte ꝙ cū Moy. oraſſet receſſerunt oēs. ¶ Vbi ſciēdum ꝙ ꝑ locuſtas corrodētes oia virētia intelligūt̄ hoies auaricie dediti alios expoliātes: iuxta illd̄ Prouer. j. Semite ois auari aia poſſidētium rapiūt. ¶ Iſte locuſte dicunt̄ fuiſſe in egypto qꝛ auaricia excecat auaros. Si āt hō vult ab hoc pctō curari vt poſſit in ſe donū ſciētie recipe: dꝫ orare. di. cū ps. Inclina cor meū deꝰ i teſtimonia tua ꝛ nō i auaritiā. ¶ Sextū eſt donū pietatis cui opponitur inuidia. qꝛ enim hoc donū facit hoiem benignū ꝛ ꝓximū diligere: ꝛ ꝑ cōſequēs gaudere de bonis ꝓximi. Propter qd̄ dꝛ. ij. Pe. j. Miniſtrate i patiētia pietatem in pietate vero amorē: in amore autē fraternitatis charitatē. Inuidia ꝟo fecit hoiem nequā ꝛ dolere de bonis ꝓximi. vnde Eccl̄i. xiiij. Nequā eſt oculꝰ inuidi ꝛ auertēs faciē: ꝛ deſpiciēs aiam ſuā. ideo donum pietatis non pōt eſſe in hoie inuido. Et iō ſi hō vult hoc donum in ſe recipere debet dicere cū apl̄o. Ti. ij. Abnegātes impietatē ꝛ ſecularia deſideria ſobrie ꝛ iuſte ꝛ pie viuamꝰ in hoc ſeculo. debet etiā petere ne ſit in eo inuidia. di. ne derel iquas me in cogitatu maligno vbi ſupra. Et ſi deuote petierit merebitur exaudiri. ¶ Hoc autē fuit figuratum Exo. xxi. vbi ſentētialiter dꝛ ꝙ cū filij iſrael trāſirent ꝑ deſertum vt irent ad terrā ꝓmiſſiōis: ꝙ propter eoꝝ murmuratione fuerūt in deſerto multi ſerpētes igniti ꝛ venenoſi affligētes eos vehemēter: q̄ iuerunt ad Moy. vt oraret ad dn̄m vt auferret ſerpētes: orauitqꝫ ꝛ ppl̄s ab ipſis liberatꝰ eſt. ¶ Vbi ſciēdū ꝙ ꝑ illos ſerpētes hoies mordentes: intelligunt̄

inuidi q̄ portāt ſemꝑ venenū in ore hoībus detrahendo: de quib⁹ p̄s. Acuerunt linguas ſuas ſicut ſerpētes: ve. aſpiduȝ ſub la. eoꝝ. Nō aduertentes q꞉ putredo oſſium inuidia Prouer. xiiij. ¶ Iſti ſerpētes dicunt̄ fuiſſe in deſerto: q꞉ ī mūdo ſignificato ꝑ deſertū m̄lti ſunt inuidi: vñ Ezech. xxij. Uiri detractores fuerūt i te. ¶ Si aūt homo vult curari ab illo pctō vt habeat in ſe donum pietatis debet ſe offerre deo di. illō Sapie. vj. neq꞉ cū inuidia tabeſcēte iter habebo. Et iō. j. Pe. iiij. Eſtote prudētes ꝛ vigilate in orōnibus: ante oīa autē mutuam in vobiſmet ipſis charitatē continuā habētes: q꞉ charitas operit multitudinem peccatorum.

¶ Septimū eſt donū timoris: cui opponit̄ pctm̄ ſuperbie: q꞉ eñ donū timoris facit hominē reuerentē deo ꝛ vitare peccata. iuxta illud Prouer. xv. Per timorē dñi declinat oīs a malo. ſuperbia ꝟo eſt origo pctōrum: iuxta illud Eccli. x. Initiū oīs peccati eſt ſupbia: ideo hoc donū non poteſt eſſe in ſuperbo. Et ideo ſi hō vult habere hoc donū: debet a deo petere di. cū p̄s. Confige timore tuo carnes meas: a iu. eñ tuis timui. Qđ ſi deuote petierit: merebit̄ exaudiri. ¶ Hoc autē fuit figuratum Numeri. xlj. vbi ſinal'r dr ꝙ cū in deſerto eſſet accēſus ignis ꝛ deuoraſſet extremā partem caſtroꝝ orauit. Moy. ꝛ abſorptus eſt ignis. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ ignē qui inter alia elemēta tenet altiorem locū intelligūtur ſuperbi q̄ ſuper alios ſemꝑ volūt exaltari. iuxta illō Abdie. j. Supbia cordis tui extulit te. ¶ Iſte ignis dr in deſerto deuoraſſe extrema caſtroꝝ: q꞉ in mūdo m̄lti ſunt ſupbia irretiti. Uñ Ezec. vij. Floruit virga: germinauit ſupbia: iniqtas ſurrexit in virga impietatis. ¶ Si aūt hō vult curari a ſupbia vt habeat in ſe donū timoris: dȝ dño dicere illō. j. Coꝝ. iiij. Orabo ſpiritu orabo ꝛ mēte: pſallā ſpiritu: pſallā ꝛ mente.

¶ Secunda pars.

SEquit̄. Phariſe⁹ ſtās hec apđ ſe ꝛc. Ubi tāgit modū rogationis realiter differentē: qđ probat ꝓpoſitū declaratum. Ubi ſciendū ꝙ q̄uis ſint aliqua q̄ ſunt de genere bonoꝝ tñ ꝓꝑ aliq̄s circūſtātias debitas vel indebitas fiunt deo accepta vel nō. Et ideo lȝ oratio quātum eſt de ſe ſit de genere bonoꝝ ſi tñ fiat mō debito: eſt deo placibilis ſi ꝟo indebito nō. Et hinc eſt ſm Grego. ꝙ in oratione phariſei ꝛ publicani oſtendit nobis xp̄s qualiter ſibi debeamus porrigere preces noſtras. Hic igitur duo poſſum⁹ cōſiderare. Primo rogādi modum deo exoſum. ¶ Scdō modū gratioſum. ¶ Quātū ad primū dicit. Phariſe⁹ ſtās ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ circa modum rogandi huius phariſei ſex poſſumus conſiderare: ſcȝ.

Geſtum oſtentatum.
Affectum recuruatum.
Obiectum veneratum.
Subiectum commendatum.
Proximum reprobatum.
Actum explicatum.

¶ Quātū ad geſtū oſtentatū dicit. Phariſeus aūt ſtās. vbi ſciendū ꝙ ille phariſeus tanq̄ ſupb⁹ ēt in geſtu oſtendebat ſuā ſupbiā ſm Tho. q꞉ nō genib⁹ flexis oraſſe dr ſed ſtetiſſe. ¶ Quātū ad affectū recuruatū dicit. hic apud ſe orabat. Ubi ſciēdū ſm Baſil. ꝙ ille phariſe⁹ tanq̄ recuru⁹ ad ſeipſuȝ nō ſicut oſtēdēs affectū ſuū ad deū oraſſe dr apud ſe. ¶ Quātum ad obiectū veneratū dicit: de⁹ grās ago tibi. Ubi ſciēdū ſm Augu. de verbis dñi ꝙ phariſeus nō reprehēdit̄: q꞉ deo grās agebat: ſȝ q꞉ de ſe p̄ſumebat q꞉ nullū defectū ſe reputabat hr̄e: ſed in multis bonis opib⁹ abūdare. Ubi Augu. de ꝟbis dñi. Quis eſt igit̄ q̄ ipſe oppugnat grām ſi rephēdit̄ qui ſupbe agit grās: audiant qui dicūt de⁹ me hoiem fecit: ego me iuſtū facio: o peior ꝛ deteſtabilior phariſeo q̄ ſupbe iuſtū ſe dicebat ſed tñ inde grās agebat. ¶ Quātū ad ſubiectū cōmēdatū dicit: q꞉ nō ſum ſicut ceteri ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ hō pōt ſe dupliciter ꝯmēdare. vno mō directe dicēdo ſe hr̄e aliq̄ bona. alio mō idirecte dicēdo ſe carere aliq̄b⁹ defectib⁹: ꝛ vtroq꞉ mō cōmēdauit ſe ille phariſe⁹. ¶ Sciēdū eſt aūt ꝙ quātū ad p̄ſſpectat: hō pōt dānificare primū tripl'r. Primo in pſona ꝓpria ipm̄ iniuſte opprimēdo: ꝛ talis pōt dici iniuſt⁹. Scdō i pſona cōiūcta vxorē illi⁹ poluendo: ꝛ iſte dr adulter. Tertio res ſuas auferēdo: ꝛ iſte

dr raptor ꝯ q̄ ſunt tria ꝑcepta de q̄b⁹ dr
Exo.xxij.nō occides:nō mechaberis:nō
furtū facies.Iſte igit phariſeus volēs
ſe cōmendare:dicit nō eſſe aliqd ꝑdicto
rum:ꝛ ideo dicit nō ſum ſicut ꝛc.¶ Sciē
dū eſt ēt ꝙ in illa ſua cōmēdatiōe oñdit
eius magna ſupbia ſ3 Aug.de ṽbis dñi
qꝛ nō ſolū aliquib⁹:ſ3 etiā oib⁹ voluit ſe
ꝑferre.¶ Quantū ad ꝓximū reprobatū
dicit velut ēt hoc publican⁹.Ubi ſciēdū
ſ3 Au.de verbis dñi ꝙ phariſe⁹ ſe iuſtū
reputās vidēs publicanū:quē tāq̄ pctō
rē deſpiciebat magis erigebat i ſupbiā
ꝛ plus de ſe ꝑſumebat.¶ Sciēdū eſt aūt
ꝙ phariſe⁹ pl⁹ peccauit cōtēnēdo publi
canū:cui debebat ꝯpati q̄ ſi ipm excepiſ
ſet ꝛ ex h̄ appebat ꝙ nō digne reddebat
deo gr̄as:qꝛ q̄ deo gr̄as reddit aliis nō
inſultat.¶ Quātū ad cetū actū explica
tū dicit ieiuno bis ꝛc.Ubi ſciēdū ꝙ poſt
q̄ phariſeus ſe cōmendauerat indirecte
oñdēs ſe carere vitiis hic ꝯnr ꝯmēdat ſe
directe exprimēdo vñ Theo.expedit nō
ſolū declinare a malo ſ3 ēt agere bonū.ꝛ
iō cū dixiſſet nō ſum ſicut ceteri ꝛc.ſub
iungit ꝑ oppoſitū ieiuno bis in ſabbato.
Et hic accipit ſabbatū ꝑ tota ſeptimana.
¶ Sciēdū eſt aūt loquēdo moralr de iſta
cōmēdatiōe pharisei ꝙ hō aliqñ pōt pec
care in deū:ꝛ ſic dr iniuſt⁹ qꝛ facit iniu
ſticiā deo.Aliqñ i ꝓximū ꝛ ſic dr raptor
Aliqñ in ſeipm:ꝛ ſic dr adulter.Nā ſ3 il
lud.j.Cor.vj.oē pctm̄ qdcūq3 fecerit hō
extra corp⁹ ſuū eſt q̄ aūt fornicat i corp⁹
ſuū peccat.Comēdat igitur ſe phariſe⁹
vituperādo alios:ꝙ nō eſt ſicut ceteri in
aliquo ꝑdictoꝝ.¶ Quātū ad ſcdm.ſ.mo
dū rogandi groſum dicit.Et publicanus
a lōge ſtās ꝛc.Ubi ſciēdū ꝙ pctōr ꝯſide
rās penā pctō debitā d3 multū timere:
cōſiderādo aūt iniuriā quā fecit deo pec
cādo.d3 mltū verecūdari.cōſiderādo ṽo
ꝙ peccādo deū offendit d3 mltū dolere.
ꝯſiderādo tñ diuinā miaz d3 ipam humi
liter inuocare.Scdm hoc igit in oratiōe
publicani quatuor poſſum⁹ ꝯſiderare.ſ.
Terrorem perterrentem.
Ruborem deprimentem.
Dolorem affligentem.
Dulcorem miſerantem.
¶ Quantū ad pmū dicit. Et publican⁹
a lōge ſtans.Sicut eñ videmus ꝑ expe
riētiam quādo aliquis timet aliū nō au
det approximare ad ipſum:ſed ſtat a re
motis.In hoc igitur ꝙ publican⁹ dicit
ſtetiſſe a longe datur intelligi timor quē
habebat de diuina iuſticia.¶ Lz aūt ex
timore publicanus ſtaret a longe:tamen
ſm Aug.diuina pietas faciebat eū ꝓpin
quum.¶ Quantū ad ruborē deprimētē
dicit:nolebat nec ocl'os ad celū leuare.
Sicut eñ videmus ꝙ quando aliqs h3
verecūdiā de aliq̄ diſplicibili facto dño
ſuo:non audet in ipſum reſpicere vt pu
ta ſi ꝓdidiſſet ipſum ꝛc.ſic per hoc ꝙ hic
dr ſ3 Theo.publicanū oculos nō leuaſt
ſe dat intelligi ꝙ verecūdabat de vitiis
ꝑpetratis.¶ Quantū ad dolorē affligē
tē dicit:ſ3 ꝑcutiebat pect⁹ ſuū.Ubi ſciē
dū ſm Theo.ꝙ in ꝑcuſſiōe pectoris dat
intelligi dolor quez habebat de his que
male cogitauerat ꝛ fecerat.quaſi cor ſuū
qd iuxta pectus eſt excitās ad dolendū.
¶ Quātū ad dulcorē miſerātē dr.d.de⁹
ꝓpiti⁹ eſto mihi pctōri.Ubi Theo.Non
aliud niſi ꝓpitiationez petebat.Ut eſſet
de nūero illorū.d.illud pſ.Adiuua nos
deus ſa.nr̄.ꝛ ꝓpter glo.nois tui dñe.li.
nos ꝛ ꝓpi.eſto pec.noſtris ꝓpter nomē
tuum.¶ Sciendū eſt autē loquēdo mora
liter quantū ad orōnem hui⁹ ꝙ ad veraz
penitentiā de peccato tria requirūtur.ſ.
cordis cōtritio:oris ꝯfeſſio:ꝛ opis ſatiſ
factio.q̄ tria habuit ille publican⁹ ꝛ ṽe
penitēs fuit.Nā habuit cōtritionē ꝛ iō
oculos ad celuz nō leuabat.habuit oris
cōfeſſionē.vñ dicit.deus ꝓpi.ꝛc.habuit
operis ſatiſfactionē:ꝛ ideo ꝑcutiebat pe
ct⁹ ſuū.Et ideo ſm Aug.de ṽbis dñi in
dulgētiam meruit obtinere.Exēplo igit
huius d3 q̄libet pctōr culpā ſuā dolēdo
agnoſcere ꝛ veniā poſtulare.

¶ Tertia pars.

Sequit.Amen dico vobis de
ſcendit hic ꝛc.Ubi tangit fru
ctum p̄miationis veraciter
cōtinentē:qd ꝓbat beneficiū
condonatū.Ubi ſciendū ꝙ de
officio iuſti iudicis ē retribuere vnicui
q3 ſm opera ſua.Qꝛ igitur phariſeus et
pub.diuerſimode deo ꝑces porrexerūt:
ideo ſm Aug.de ṽbis dñi:meruerūt di

uerſimode p̄miari.ꝛ iō d̄t. Amē dico vobis ꝛc. Hō igit inſtar hui⁹ iuſtificatus p xp̄m dʒ in bono ꝑſeuerare.d.illud Job.xxvij. Juſtificationē meā quā cepi tenere nō deſerā.

¶ Quarta pars.

Equit. Q: oīs qui ſe exaltat ꝛc. Ubi tāgit gradū ꝯditiōis cauſaliter ꝓmerētē: qđ ꝓbat iudiciū explicatuʒ. Ubi sciēdū ſm Chryſ. ꝙ ſupbia fuit cā quare ꝛ phariſeus fuit cōdēnatus. humilitas aūt quare publicanus fuit iuſtificatus. ¶ Sciēdū eſt aūt ꝙ exaltari pōt homo laudabiliter qñ ſcʒ ſe hō eleuat p magnanimitatē ad altiora virtutum ſm Baſiliū. culpabiliter ꝟo qñ in altum per arrogātiā eleuatur. ¶ Sciēdū eſt igitur ꝙ exaltatio vicioſa hoieʒ deijcit ſʒ Chryſoſt. humilitatis ꝟo virtuoſa ip̄m i paradiſo coronat. ¶ Sciēdū eſt aūt hic loquēdo moralr̄ ꝙ duo poſſum⁹ ꝯſiderare: ſcʒ.

Superbientium dānum.

Humiliātium fructum.

¶ Quātū ad primū dicit. Oīs q̄ ſe exaltat humiliabit̄. Ubi ſciēdū ꝙ ſtipēdium exaltātiū ſe in iſto mundo p ſupbiā: erit afflictio i iferno: iuxta illđ Eſa.ij. Dies dn̄i exercituū ſup oēm ſupbū ꝛ ſup oēm arrogantē ꝛ humiliabitur. ¶ Quātū ad humiliātiū fructum: dicit. q̄ ſe humiliat exaltabitur. Fruct⁹ eñ humiliātiū ſe in hoc mūdo p obedietiā: erit in celo conſolatio immēſa: iuxta illud Job.xxij. Qui humiliat⁹ fuerit: erit in gl'ia: ꝛ q̄ inclinauerit oculos ſuos ipſe ſaluabit̄. Jſta ſupboꝝ humiliatio ꝛ humiliū exaltatio fuit figurata. Dañ.iiij. in nabuc. de q̄ ſnialr̄ d̄r ꝙ cū deambularet in aula babil̄. ꝛ videret ciuitatē magnā ꝛ pulchrā elat⁹ eſt in corde ſuo. d. nōne hec eſt babilō quaʒ edificaui in domū. i. cōſtitui ciuitatē p̄ncipalē regni. Uidens itaqꝫ deus ſuā ſupbiā: volens ipſuʒ humiliare: ſtatim miſit ad eum vnā vocem dicētem. tibi dicitur nabuc. rex regnū trāſit a te eadē hora ſermo completus ſuper eum eſt: ꝛ ablatum eſt regnū ab eo: ꝛ ex hoib⁹ ciect⁹ eſt. Nā ſtatim ꝑdidit ſenſum et mutauit aſpectū faciei: ꝛ pulchritudinē mēbroꝝ ſicut ſolet fieri in hoibus furioſis: ꝛ fenū vt bos comedit: ꝛ rore celi corpus eius infectū eſt donec nō ſolū capilli capitis ſʒ ꝛ pili toti⁹ corporis in ſilitudinē plumaꝝ aquilarū creſcerēt: ꝛ vngues ei⁹: q̄ſi vngues auiū. ꝛ fuit i illa punitiōe p ſeptē ānos. Jn fine ꝟo ſeptē annoꝝ leuauit oculos ſuos ad celū ꝛ cognoſcēs diuinā potētiā inſupabilē: ꝛ ꝙ ei⁹ volūtati oia ſunt ſubiecta: ip̄m bn̄dixit ꝛ ſuaʒ vilitatē cognouit: ꝛ q: ſic ſe humiliauit ſenſus reſtitut⁹ eſt ei ꝛ figura ſua reuerſa eſt in eo: ꝛ optimates ꝛ magiſtrat⁹ ſui req̄ſierūt eū: ꝛ in regno reſtitut⁹ magnificētia ſua amplior reddita eſt ſibi: ꝛ tūc magnificās deū cognouit ꝙ ipſe gradiētes i ſupbia pōt humiliare: ꝛ humiliātes ſe poteſt exaltare. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p nabuc. q̄ interp̄tat̄ ſedēs in anguſtia agnita: intelligit̄ hō ſuperb⁹ q̄ ex certa ſciētia in pctō ſupbie ꝑſeuerat. ¶ Jſte deambulās i aula babil̄. i. viuēs in mūdanis excellētijs: q̄ ſignāter d̄r babil̄. i. cōfuſiōis: q: ſupbia in mūdanis: hoiem ad cōfuſionē deduci: vidēs ciuitatem. i. res temporales: tā in ciuitatibus q̄̄ in villis ꝛc. ex his eleuat̄ in animo ꝛ erigitur in ſuperbiā: ꝛ ex his tanq̄̄ ſuis gloriās dicit nonne hec babil̄. ꝛc. q. d. nonne hec omnia q̄ ego cōſpicio ſunt mea: ꝛ tñ miſer non conſiderat ꝙ hec eſt ciuitas babil̄. quia ꝓpter illa tēporalia in confuſionem multoties ꝓfundatur: ꝛ eternaliter cruciat̄: iuxta qđ ipſi in inferno dicūt Sap.v. Quid nobis profuit ſuperbia: quid diuitiaꝝ iactātia nobis cōtulit: trāſierunt omnia tāq̄̄ vmbra: ꝛ infra. Jn malignitate autē noſtra conſumpti ſumus. Cōſidera o vir vane qui in ſupbia erigeris ꝛ quaſi pullū onagri te liberū natū putas. Job.xj. q̄d nabuc. accidit cū cōtra dn̄m ſupſuit. Nā ſtatiʒ miſit ad euʒ dn̄s vocem. d. tibi dicitur nabuc. ꝛc. q. d. nō ſuperbias de tua potentia: q: regnuʒ trāſit a te. Jta reuera cuilibet ſuperbo gloriāti de diuitijs ꝛ excellentijs cominat̄ dn̄s ſibi eas auferre ꝛ mł'toties accidit ꝙ aufert̄ a ſuperbis: ꝛ ad humiles trāſfertur. Nō ſolum autē regnū terrenū aliqñ amittit̄ ꝓpter pctm̄ ſupbie: ſed etiā multa alia mala ſequuntur. Naʒ

Amittitur regnum celorum.

Perditur conſortium angelorū.

Cumulatur numerus vitiorum.

¶ primo amittit regnū celorū. Uñ ſeqꝛ
in figura. ablatū eſt regnū a te. Nā ſicut
ab eo ablatū fuit regnū terrenū: ſic a ſup
bis auferꝛ regnū celorū ſicut pꝫ de luci-
fero de quo Eſa. xiiij. quō cecidiſti de ce
lo lucifer q̇ mane oriebaris: q̇ dicebas
in corde tuo aſcēdā ſup altitudinē nubiū
ſimilis ero altiſſimo verū ad inferna de
traheris i pfundū laci. ¶ Scdo pdiꝛ cō
ſortiū angelorū. Nā ꝓpter ſupbiā hō ex
pelliꝛ ne ſit in cōſortio angelorū. Unde
dicitur in figura ꝙ nabuc. fuit eiectꝰ ab
hominibꝰ: ꝑ quod intelligiꝛ eiectio a ſo
cietate ſanctorum ⁊ angelorum. Ut dice
re poſſit cū pſ. Ego autē ſum vermis ⁊
nō hō: oppꝛobriū hominū ⁊ abiectio ple
bis. ¶ Tertio cumulaꝛ numerꝰ vitiorū.
Nā in ſupbo ſunt omnia alia vicia. qꝛ ſu
pbia ē radix ⁊c. iuxta illō Eccli. x. Initiū
omnis peccati ſupbia. hoc eſt aūt qḋ dꝛ
in figura ꝙ pmo nabuc. pdidit ſenſum:
in quo intelligiꝛ pctm̄ luxurie. Uñ pſ.
Nolite fieri ſicut equꝰ ⁊ mulus in q̇bus
nō eſt intellectꝰ. Scdo dꝛ ꝙ mutauit fa-
ciem. in quo intelligiꝛ peccatum ire. Nā
Eccli. xiij. Cor hoīs immutat faciem il-
liꝰ ſiue in bono: ſiue in malo. Tertio dꝛ
ꝙ fenū vt bos comedit. ꝑ qḋ intelligitur
peccatum gule. Quarto diciꝛ ꝙ corpus
fuit infectum rore celi ꝑ quod intelligiꝛ
peccatum accidie. Quinto ꝙ fuit factus
piloſꝰ in toto corpore. ꝑ quod intelligiꝛ
peccatū inuidie. piloſus eñ terreſtris ⁊
melācholicus ſignificat inuidiā. Sexto
diciꝛ ꝙ vngues ad modū auium habebat
ꝑ quod intelligiꝛ peccatuꝫ auaritie. Nā
auarus inſtar auium rapientium haben
tium vngues recuruos ⁊ alias predātiū
habet manus trahentes ad ſe ꝑ quēcun-
ꝙ modum: ſic autem quocunꝙ modo lu
crata quaſi cum vnguibus curuatis ſibi
ſoli retinet. ⁊ nulli compatiꝛ: ſed omnibꝰ
impiꝰ vt ſit illa mōſtruoſa beſtia: de qua
Dañ. vij. Dentes ⁊ vngues eiꝰ ferrei co
medebat ⁊ comminuebat ⁊ reliqua ſuis
pedibus conculcauit. Dicitur autē na-
buc. ſic puniri ꝑ ſeptem annos: vno mo
do ad deſignandum ꝙ ſuperbi ſunt in ſe
ptēnario peccatorum ſupradictorū. Alio
modo per ſeptēnarium. qui eſt numerus
vniuerſitatem ſignificans. ⁊ ſub quo to-
ta vita noſtra decurrit. quia per numerū
ſeptē dierꝫ intelligitur penarū vniuerſi-
tas. quibus ſupbꝰ in pctis moriēs ꝑpe-
tuo cruciabiꝛ in iferno. Uidemꝰ: quali-
ter ſupbꝰ depꝛimiꝛ: q̄liter humilis exal-
tatur. Nā ſeqꝛ in figura ꝙ in fine die-
rum illius temporis leuauit nabuc. ocu
los ad celum. per illam enim leuationē
oculorum ad celum. intelligiꝛ implora-
tio diuini auxilij ſine q̇ nemo pōt reſur-
gere de peccato. propter quod pſ. Leua
ui oculos meos i mōtes vnde veniet au
xi. mihi. auxiliū ⁊c. Sic autē leuans ocu
los debet cognoſcere diuinam potentiā
omnibus preſidentem propter quam de
bet deus ab hominibus honorari iuxta
illud Eccli. iij. Magna eſt potētia dei ſo
lius ⁊ ab hominibus honoratur. Debet
diuinam volūtatem cognoſcere omnibꝰ
impetantē: in cuiꝰ ditione vniuerſa ſunt
poſita ⁊ nō eſt q̇ ſue poſſit reſiſtere volū-
tati. heſter. xiij. Debet etiam diuinā eſ-
ſentiam cognoſcere et ipſam laudare. di-
cum pſ. Benedicā dñm in omni tēpore
ſemp laus eiꝰ in ore meo. his deo cogni
tis. quaſi de directo aſpectu. dꝫ poſtmo-
dum ad ſe cognitionē habere ⁊ ſuā vtili
tatem cognoſcere ⁊ ſe humiliare profun
de. Quid autem ſic ſe humilians a domi
no recipiat. audi quid ſequiꝛ. Naꝫ inſtar
Nabuc. ſenſus ſibi reſtituitur ⁊ figura ⁊
decor faciei ⁊ cōpoſitio mēbrorum. Ubi
ſciēdum ꝙ homo conſiſtit principaliter
ex corpore ⁊ anima. In his autē duobꝰ
in quibus iacturā patitur propter pecca
tum ſupbie: propter humilitatem a deo
reformaꝛ. Per reſtitutionem igiꝛ ſenſus
intelligiꝛ reformatio anime. Ut poſſit di
cere. Optaui ⁊ datus eſt mihi ſenſus ⁊c.
Sap. vij. Per reſtitutionē aūt figure: de-
coris faciei ⁊ compoſitionis membrorū
itelligitur habitudo bona corporis quā
homo ꝑ humilitatē recuperat ⁊ ipſe ex
terius decoraturū qua Colł. iij. Induite
vos ſicut electi dei ⁊ ſancti ⁊ dilecti vi-
ſcera miſericordie: benignitatē humilita-
tē modeſtiā ⁊ paciētiā. Magiſtratus etiā
⁊ optimates inſtar nabuc. ipſuꝫ requirēt
ad habitādum cum eo. i. angeli et ſancti
in gloria paradiſi. Regnū etiā ſibi ⁊ ma-
gnificentia amplior reſtituitur: quia qui
prius

prius p ſuperbiā regnū celorum amiſe‑rat: p humilitatē in ipſo magnifice exaltatur: iuxta illud Job.v. ponit humiles i ſublimi ꝛ merētes erigit ſoſpitate. Vñ Mat.xix. Sinite paruulos venire ad me taliū eſt em̄ regnū celorū. Ad qđ ꝛc.

¶ Dñica.xj. poſt pentecoſten. Euāgelium quinquageſimum ſcōm.

Xiēs ieſus de ſinib⁹ tyri: venit per ſydonē ad mare galilee iter medios fines decapoleos ꝛc. Marc.vij. Uidem⁹ p expiētiā q̄ qñ hōies vidēt aliqua mira et inſolita admirantur de ipſis. Unde Luce ij. cū maria ꝛ ioſeph inueniſſent ieſuꝫ annoꝝ.xij. in medio doctorū. audiētē illos et interrogātem. q2 valde inſolitū eſt q̄ puer duodecim annoꝝ habeat tantā ſapiētiā admirati ſunt. Si aūt illa q̄ videt ſint bona debent ipā in deū referre ꝛ ipꝫ cōmendare iuxta illđ Eccli.xxix. Bñdicite dñm in operib⁹ ei⁹ date uoi ei⁹ magnificētiā. Si v̄o illa ſūt eis vtilia debēt de ipis deo regratiari. Vñ.j.Teſ.v. Gaudete in dño ſemꝑ ſine intermiſſiōe orate in oib⁹ grās agite et quāto plus recipit: tanto pl⁹ obligat̄. Vñ Greg. in omel. Qñ augent̄ dona: rōnes etiā creſcūt donoꝝ. Qr igit̄ xp̄s vt narrat hiſtoria euangelij hodierni: mira fecit ꝛ iſolita: q2 reddidit loq̄lā hoi ꝛ auditū: qđ factū fuit in ſe bonū: fuit ēt hoib⁹ vtile: potuer̄t merito admirari hoies et ipi regratiari. et collaudare. In iſto igit̄ euangelio btūs Mar. quatuor tangit euidenter. Uidelicet.

Redēptiōis pietatē admirabilem.
Preuaricationis puerſitatē deteſtabilē
Curationis virtuoſitatē inſuperabileꝫ.
Informationis p̄claritatē obſeruabilē.

¶ Primū p̄bat viſceroſ⁹ egreſſ⁹. ſcđꝫ calamitoſus occurſus. t̄tiū vigoroſus effect⁹. q̄rtū glorioſus ſucceſſ⁹. ¶ Primū in p̄n. ſcđꝫ ibi. Et adducūt ei ſurdū ꝛc. tertiū ibi. Et apprehēdēs eū de turba ꝛc. q̄rtum ibi. Et precepit eis ꝛc.

¶ Prima pars.

Quantū ad primū vbi tāgit ꝛc. qđ probat ꝛc. đt. Exiēs ieſus ꝛc. Ubi ſciēdū ſꝫ Gre. q̄ tyrus erat ciuitas gētiliū quib⁹ aliqñ xp̄s p̄dicabat: ſꝫ ne daret iudeis occaſionē dicendi ipꝫ trāſgreſſorē legꝫ iō cū gētilib⁹ magnā morā nō ꝯhebat. ¶ Sciendū ē etiaꝫ ſꝫ Bed. q̄ xp̄s non trāſiuit mare galilee ita q̄ iuerit ad regionē đcapollei q̄ erat regio đcē ciuitatū. a deca. qđ ē decē ꝛ polis qđ ē ciuitas ſꝫ venit vſq꜄ ad mare et loc⁹ ille r̄ſpiciebat illā regionē. ¶ Sciēdū ē aūt loquēdo ſpūal̄r q̄ p illū exitum xp̄i de f[inib]⁹ tyri et aduētū ad mare galilee itelligit̄ exit⁹ de filij a p̄re: ꝛ aduent⁹ eius in mūdū. Ubi ſciendū q̄ inter alia in motu p̄greſſiuo locali quatuor repiūtur ſcꝫ termin⁹ a quo: mediū: termin⁹ finalis. et q̄es q̄ ſequit̄. ¶ Scōm hoc igit̄ hic quantū ad aduentū filij dei in mūdū quatuor poſſumus conſiderare. ſ.

Terminum initiatum.
Medium continuatum.
Terminum conſummatum.
Situm contentium.

¶ Quantū ad primū đt. Exiēs ieſus de finib⁹ tyri. Ubi ſciēdū q̄ p tyrū qui vno mō interp̄tat̄ fortitudo: intelligit̄ de⁹ p̄r cui appropriat̄ potētia. de quo.j.Reg.ij. Nō ē ſctūs vt ē dñs ꝛ nō ē ali⁹ ex̄ te: nō ē fortis ſicut de⁹ nr̄. Ab ipo exiūt filius dei qñ voluit incarnari: iux̄ qđ ipē đt Jo.xvj. Exiui a p̄re ꝛ veni i mūdū ¶ Quātuꝫ ad ſcōm. ſ. mediū ꝯtinuatū đt: venit p ſydonē. Per ſydonē em̄ q̄ iterp̄tat̄ venatio intelligit̄ q̄ dei fili⁹ exiuit a p̄re ſicut ſollicit⁹ venator: q2 fuit ſollicit⁹ iq̄rere. ꝛ vocare pctōres ad penitētiā. Ut ſic figurat⁹ fuerit p iudā mach. de q̄ đr.j.Mach. iij. Similis fact⁹ ē leoni in operib⁹ ſuis ꝛ ſicut catul⁹ leōis rugiēs in venatione. Ubi ſciēdū q̄ p iudā Mach. q̄ interp̄tat̄ p̄tegēs ſiue ingenioſus intelligit̄ filius dei qui per ſuam potētiā nos p̄tegit. iuxta illud pſ. Dñs p̄tector vite mee a q̄ trepidabo. đr etiam ingenioſus propter ſuā ſapientiā: quas nos inſtruit. Vñ p̄t dicere illud Sap.viij. puer eram igenioſus ꝛ ſortitus ſuꝫ aiam bonā: ꝛ cū eſſem magis bon⁹ veni ad corp⁹ incoiquinatū Iſte in ſuis operib⁹ fuit vt leo fortiſſim⁹ ꝛ p ſuā p̄dicationē ſalubrē rugiūt qñ peccatores ad penitentiā alebat. ¶ Quātū ad tertiū. ſ. terminū ꝯſummatū dicit. ad

mare galilee. Per mare em̄ galilee itel
ligit̄ hic mūdus q2 ſicut mare eſt amaꝝ:
ſic mundus eſt plenus amaritudinib9.
ſicut etiā mare eſt tempeſtuoſum ꝛ peri
culoſuꝫ nauigātibus: ſic mundus eſt ple
nus multis procellis: ꝛ valde periculo-
ſus viuentibus mundialiter ꝓpter inſe
ſtationes demonum diuerſas. Unde eſt
mare de quo p̄s. Hoc mare magnū ꝛ ſpa
cioſum manibus illic reptilia quoꝝ nō
ē numer9. Signāter aūt dr̄ mare galilee
q̄ interpretat̄ rota: propter modicā ſtabi
litatē q̄ reperit̄ i mūdo. Un̄ p̄s. de hoib9
mūdi. Pone illos vt rotā ꝛ ſicut ſti. ante
fa. vēti. ¶ Quātū ad quartū. ſ. ſituꝫ cōtē
tiuū dicit: itermedios fines decapoleos
regio. ſ. decē ciuitatū numer9 pfectus: p
qd̄ intelligit̄ ꝙ chriſt9 in hoc mūdo fuit
perfect9 in omnibus virtutib9. ¶ Sciē-
dum eſt autem ꝙ aduētus filij dei in mū
dum ꝛ exitus a patre fuit figurat9 Gen̄.
ij. vbi dicitur Fluuius egrediebatur de
loco voluptatis ad irrigāduꝫ paradiſuꝫ
qui inde diuidit̄ in quatuor capita quo
rum hec ſunt nomina nomen vni phiſō:
ſecundi gyon: tertij tygris: quarti eufra
tes. Ubi ſciēdum ꝙ per locum volupta
tis intelligitur beata trinitas in qua eſt
oīs delectatio. de qua delectatione pſal
miſta. Inebriabūt̄ ab vbertate dom9 tue
ꝛ torrente voluptatis tue potabis eos.
Per padiſū aūt terreſtrē itelligit̄ eccl'ia
militās q̄ lꝫ corpaliter ſit in padiſo ter-
reſtri: ſpe tn̄ ꝛ deſiderio ē in paradiſo ce
leſti in quo poſt decurſum p̄ſentis vite
poterit realr̄ iocundari. Per fluuiuꝫ ṽo
intelligit̄ xp̄s: q̄ ꝯgrue fluui9 dr̄ propter
abūdātiā ꝛ plenitudinē gratiaꝝ. Iſte de
loco voluptatis egreſſus dr̄. i. d̄ ſolio tri
nitatis ad irrigādū paradiſum terreſtrē
i. eccl'iam militātē: quā continue irrigat
ſpūalib9 donis: iuxta qd̄ ipſe dt̄ Eccl'i.
xxiiij. Rigabo hortū meū plantationū.
Dicitur aūt hic fluui9 in quatuor capi-
ta diuidi: vel quia gratia ſua ſe ad totuꝫ
mundū extendit: qui in quatuor partes
diuiditur p̄ncipales ſcꝫ oriētem: occidē
tem: aquilonē ꝛ merdiē: vel quia ad di-
uerſitatē omniū hoim irrigatio hui9 flu-
uij ſe extēdit. Signāter aūt dicit̄ ꝙ flu-
uius qui diuidit̄ i quatuor capita ſortit̄
quatuor noīa q̄tuor gn̄ib9 hoīꝫ adaptan
da. Ubi ſciēdū ꝙ phiſon qui interpretat̄
oris mutatio vadit ad pctōres quos mu
tare dꝫ: dū de pctis cōuertūtur ad peni-
tētiā. Ut ſic dicat peccator penitēs illd̄
p̄s. Ecce nūc cepi. hec mutatio dextere
excelſi. q. d. tp̄e preterito ambulaui i vi-
tijs: nūc ṽo inſpirat9 a dn̄o ip̄a deſerui:
ſꝫ a me miſero nō eſt talis mutatio. Gyō
aūt q̄ interpretat̄ luctatio vadit ad acti-
uos quoꝝ q̄libet debet preliari ꝯ vitia ꝛ
ip̄a deuincere iſtar Iacob de q̄ dr̄ Gen̄.
xxxj. ꝙ vir luctabat̄ cuꝫ eo vſqꝫ mane: q̄
cū videret ꝙ eū ſupare nō poſſet: tetigit
neruū femoris eius ꝛ ſtati emarcuit. ſic
reuera homo impugnat9 ab hoſte: debet
virilr̄ ſe defendere: ꝛ ſicut vincēs neru9
femoris eius dr̄ emarcere: vt. ſ. victoria
habita: iā nō ampli9 ſētiat delectatiōes
peccati. Tygris ṽo qui interpretat̄ ve-
lox: vadit ad contemplatiuos: quoꝝ eſt
ex aſſuefactiōe cōtinuo: velociter i deū
eleuari. Un̄ cuilibet contemplatiuo di-
citur Eccleſiaſtici. xxxj. In oibus operi-
bus tuis eſto velox ꝛ non occurret tibi
oīs ifirmitas ſcꝫ peccati. Eufrates aūt
qui interpretat̄ accreſcēs vl' frugifer va
dit ad beatos qui creſcētes dicūt̄ ꝛ fru-
giferi: quia adepti ſunt gloriā: in qua di
uinitatis fructu ſuauiſſimo recreāt̄. Ut
ſic quilibet eoꝝ dicat illd̄ Cant. ij. Sub
vmbra illius quem deſiderauerā ſedi: ꝛ
fruct9 ei9 dulcis gutturi meo. Et in p̄s.
Ego āt ſicut oliua fructifera i domo dei

¶ Secunda pars.

SEquit̄. Et adducūt ei ſurduꝫ
ꝛc. Ubi tāgit p̄uaricatiōis p-
uerſitatē deteſtabilē: qd̄ ꝓbat
calamitoſ9 occurſus. vbi ſciē
dū ꝙ qn̄ hoīes regiōis illi9
audierūt xp̄m veniſſe: videntes in ipſo
eſſe potentiā ſanādi infirmos iuerūt ad
ipſum ducentes infirmum vt ip̄m cura-
ret: q̄ iſirmitas ſꝫ Theo. erat a demonio
Hic igit̄ quatuor poſſum9 ꝯſiderare: ſcꝫ
Fidem promerentem.
Morbum affligentem.
Affectum inclinātem.
Actum adiuuātem.
¶ Quātū ad p̄mū dicit. Et adducūt ei.
Ubi ſciendum ꝙ homo qui vult aliq̄d

a deo petere:ſi illō vult obtinerē:vꝫ poſtu
lare i fide:iuxta illō Jac.j.Si q̄s aūt vr̄z
indiget ſapiētia poſtulet a deo q̄ dat oī
b⁹ affluēter ⁊ nō improperat ⁊ dabit ei.
Poſtulet aūt i fidē nihil heſitās.Jſti igi
tur credētes xp̄z infirmū poſſe ſanare eū
duxerūt ad ip̄z.¶ Quātū ad ſcdm.ſ.mor
bū affligentē d̄t ſurdum ⁊ mutū.Jſte em̄
erat ſurd⁹ et mutus.Unde dicere pote
rat illud ps̄.Ego autē tanq̄ ſurd⁹ nō au
diebā et ſicut mut⁹ nō apperiēs os ſuū.
¶ Quātum ad tertiū ſcꝫ affectū inclinā
tem dicit ⁊ deprecabātur eum.Ubi ſciē
dum q̄ qñ aliq̄s vult habere aliquā gra
tiā ab aliquo ipſuꝫ inclinat quādo petit
cū reuerētia.Jſti igitur vt xp̄m inclina
rent ip̄m deprecabātur.Ut ſic potuerint
dicere illō zach.viij.Eam⁹ ⁊ deprecem⁹
faciē dn̄i ⁊ q̄ram⁹ dn̄z exercituū.¶ Quā
tū ad quartū ſcꝫ actū adiuuantē dicit vt
imponat illi manū.Ubi ſciēdū q̄ p illā
impoſititionē man⁹ xp̄i ſup infirmū:itel
ligitur act⁹ virtutis xp̄i ad liberandū in
firmos:⁊ ideo dicebāt q̄ illi manū ipo
neret vt reciperet ſanitatē.¶ Sciēdū ē
aūt circa iſtā partē loquēdo moraliter.
q̄ per iſtū ſurdū ⁊ mutū intelligit totū
gen⁹ humanum vel quilibet pctōꝛi.Uñ
ſciēdū q̄ iter alios ſenſus neceſſarios
ad ſciētiā q̄ eſt per doctrinā ſunt audit⁹
⁊ loquela.Loquela ex pte docētis ⁊ au
ditus ex parte audiētis.Quia etiā inter
alias virtutes que deo placēt eſt obediē
tia.iuxta illud.j.Reg.xv.Melioꝛ eſt obe
diētia q̄ victime et auſcultare magis q̄
offerre adipē arietū:q̄ obediētia intelli
git in auditu.ideo quilibet debet habe
re auditum prōptū vt obediat deo.d.cū
ps̄.Audiam quid loquat in me dn̄s de⁹
qm̄ loquetur pacē in plebē ſuā.Quia ēt
deus vult q̄ homo ip̄z laudet de receptꝫ
bn̄ficijs ideo quilibet debet habere lin
guā promptā ad ip̄m laudandum.d.illō
Eccli.lj.Dedit mihi liguā mercedē meā
et in ipſa laudabo eū.Dicit autē hō ſur
d⁹ ſm̄ Bedā qui nō audiuit libēter v̄ba
diuina.mut⁹ qñ deū nō laudat.¶ Sciē
duꝫ eſt aūt q̄ homo tribus de cauſis effi
citur corpoꝛaliter ſurdus.Primo ppter
obiecti iproportionē.Nā qñ obiectū au
ditus ſcꝫ ſon⁹ eſt nimis fortis aufert m̄r
toties auditū.iuxta illud ſecūdi de aīa.
Excellētia ſenſibilē corrūpit ſenſuꝫ.Se
cūdo ppter alicui⁹ humoꝛis impedictē
opilationē in aurib⁹:qui replet neruos
auditiuos ⁊ ꝯcauitates auriū ita q̄ non
pōt fieri cōiunctio ſenſibilis cum ſenſu
⁊ tunc hō non audit.Tertio ppter alicu
ius ventoſitatis incluſionē que pruritū
facit ⁊ ſic impedit audit⁹.Sic pportio
naliter hō ſpiritualiter efficit ſurd⁹ vt
nō audiat verba diuina.Primo ppter
pctm̄ infidelitatis.Nā infidelis qñ ali
qua ſibi dicunt que videt ſenſum trāſcē
dere:ſicut ſunt multa pertinētia ad arti
culos fidei quaſi obedientia ſibi impro
portionata nō vult ip̄a p crudelitatē au
dire:ſed magis ipſa deſpicit de quibus
ps̄.Nō crediderunt v̄bo ei⁹ ⁊ murmura
uerūt in tabernaculis ſuis nō exaudie
rūt vocē dn̄i.Nō aduertunt tn̄ tales qua
liter a dn̄o puniant:q2 oēs priuāt regno
celoꝝ.Qd̄ fuit figuratum Nume.xx.vbi
d̄r q̄ ppter pctm̄ icredulitatis dixit dn̄s
ad Moy.de aaron fratre ſuo pgat aarō
ad pplos ſuos nō em̄ intrabit terrā quā
dedi filijs iſrael eo q̄ incredul⁹ fuerit
oꝛi meo ad aquas ꝯtradictiōis.Ubi ſciē
dū q̄ p terrā quā pmiſerat de⁹ filijs iſrl
intelligit celeſtis patria:quā de⁹ pmiſit
oīb⁹ fidelib⁹ q̄ dum viuūt credūt in ip̄z:
vt poſt modū in celeſti patria ip̄z clari⁹
cōtēplent.tn̄ inſtar aaron increduli oēs
infideles:ipa priuabunt.¶ Secūdo hō
efficit ſurd⁹ ppter pctm̄ luxurie.Nā hō
vt beſtia dedit⁹ carnis delitijs.inſtar hu
moris fluxibilis:monita dei ⁊ ſctē mr̄is
eccleſie:audire ꝯtēnit.de q̄b⁹ ps̄.Furoꝛ
illis ſicut ſimilitudinē ſerpentis ⁊ ſicut
aſpidis ſurde ⁊ obturātis aures ſuas.
Nō tamē aduertūt iſti cōminationē eis
factā p Amos prophetā.d.Amos.j.Diſ
perdā habitatoꝛem de cāpo idoli ⁊ tenē
tē ſceptrū de domo voluptatis.¶ Ter
tio efficit ſurd⁹ ppter pctm̄ vane glorie.
Nā curioſus plen⁹ vento vanitatis nō
q̄rit audire niſi aliq̄ placibilia:qd̄ pre
uidēs apoſtolus dicit.ij.Timo.iiij.Erit
em̄ tempus cum ſanā doctrinā nō ſuſti
nebūt:ſed ad ſua deſideria coaceruabūt
ſibi magiſtros prurientes auribus ⁊ a v̄i
tate q̄dē auditū auertēt ad fabulas autē

tribꝰ de cauſis efficitur hō mutꝰ:

cōuertēt. Unde de talibꝰ .iiij. Reg. xvij. Secuti ſunt vanitates ⁊ vane egerunt. ¶ Sciēdū eſt etiā ꝙ tribꝰ de cauſis efficit̄ hō mutꝰ. Primo ꝓpter aliquem humoꝛem liq̄dum linguā relaxātem: qꝛ tūc neruꝰ ligue mollis efficit̄ ⁊ ſermo debitus nō formaſ̄. Scd̄o ꝓpter aliquē hūoꝛem ſiccū ⁊ calidū linguā retrahentem. Tertio ꝓpt̄ aliquē tumefactionē liguā ingroſſantē. Sic ꝓpoꝛtionabilit̄ homo ſpūliter efficit̄ mutꝰ pmo propter pctm̄ pigritātis ignauie. Nā piger inſtar humoꝛis frigidi nō ſolū efficit̄ imbecillis ad bene operādū ſed etiā ad deū oꝛetenus collaudādū. Nā aduertit aūt diſpēdium ſibi futurū de quo dꝛ Prouerb. xx. Propter frigꝰ piger arare noluit: mēdicabit eſtate ⁊ nō dabitur ei. eſtate .i. poſt moꝛtē. ¶ Scd̄o hō efficit̄ mutus ꝓpter pctm̄ iracūdie. Nā iracūdꝰ inſtar humoris ſicci ⁊ calidi in ſeipſo cōſumit ⁊ moꝛtificat iudiciū rōnis tā ad bn̄ cogitādū: ꝙ̄ ad bn̄ loq̄ndū. Ut de ipſo dici poſſit illud Eccl'ia. xlvj. In iracūdia illiꝰ impeditꝰ eſt ſol .i. itellectꝰ. Un̄ tales poſſunt figurari ꝑ canes mutos de q̇bꝰ dꝛ Eſa. lvj. Uniuerſi canes muti nō valētes latrare. Nā ꝑ canes intelligunt̄ iracūdi. q̇ nō valēt latrare qꝛ ꝓpter iracuudiā ⁊ in mēte ⁊ in facundia ꝯturbāt̄. Nō aduertit tn̄ illud Eccli. j. Iracūdia eīn aioſitatis ſubuerſio illius eſt. ¶ Tertio hō efficit̄ mutus ꝓpter pctm̄ auaritie. Nā auarus quādo recipit aliqua dona q̄ ipm̄ replēt inſtar lingue tumefacte os iplētis: efficitur mutus. qꝛ peruertit iudiciū ꝓpter dona ⁊ nō loquit̄ iuſte. de talibꝰ Ezech. xxij. Principes eiꝰ in medio illiꝰ quaſi lupi rapientes predā ad effundēdū ſanguinem ⁊ ad ꝑdēdas aias ⁊ auare ſectādo. Unde de talibꝰ hier. xxij. hec dicit dn̄s ſepultura aſini ſepeliet̄ putrefactꝰ ⁊ ꝓiectus extra poꝛtas hieruſalem. Nā reuera omnis auarus iniuſtus ⁊ impiꝰ quādo moritur ſpoliatur boniſq̄ acquiſiuit iniuſte: inſtar aſini qui poſt moꝛtez decoꝛiatur: ⁊ ſicut aſinus decoꝛiatꝰ proijcitur ad foſſata vt deuoꝛetur a beſtijs: ſic auarus expoliatus diuitijs tradit̄ infernalibus penis: a demonibus cruciādus ⁊ ideo extra poꝛtas ciuitatis ſupne hieruſalem dicit̄ vt putrefactꝰ ꝓijci. ⁊ ideo Deut. xxvij. Maledictꝰ hō qui accipit munera vt ꝑcutiat aiaz ſanguinis innocētis. homines ſic auari ⁊ iniuſti nō deberent alijs ꝑeſſe nec in dn̄o nec in iudicio: ſed deberēt eſſe tales: quales deſcripſit ietro cognatꝰ Moy. Exo. xviij. Ubi dixit Moy. Prouide de omni plebe viros potentes ⁊ timētes deū: in q̇bus ſit veritas ⁊ q̇ oderit auaritiā: ⁊ cōſtitue ex eis tribunos ⁊ cēturiōes. ⁊ quinq̄genarios ⁊ decanos. Et tales poſſunt figurari ꝑ Dan̄. ꝓphetā de quo ſnialr̄ dꝛ Dan̄. v. ꝙ cum rex Balthaſar promitteret ſibi multa munera ſi ſcripturā quā viderat ſciret legere ⁊ ipſam exponere. Rn̄dit Dan̄. munera tua ſint tibi ⁊ dona domꝰ tue alteri da. ſcripturā aūt legā tibi rex ⁊ interpretationē eius oſtendā tibi. Ita reuera q̇libet princeps ⁊ iudex dꝫ tenere iuſticiā ⁊ veritatē annūciare ⁊ defendere: nec dꝫ munera querere ſed etiā oblata nō recipere ſed potiꝰ talem abuſionem peſtiferā deteſtari. tamē licet ſic eē deberet inuenitur oppoſituz: qꝛ iuxta illud hiere. vj. A minoꝛe vſq₃ ad maioꝛez omnes auaritie ſtudēt: ⁊ a ꝓpheta vſq₃ ad ſacerdotem cuncti faciunt doluz. Videntes autez ſic patres veteris teſtamēti genus humanum ſurdum ad deū audiendum ⁊ ſic mutum ad ipm̄ laudāduz totis precoꝛdijs adducebāt ipm̄ ad deū poſtulātes miſericoꝛdiā vt manum ſuā imponeret .i. vt filium ſuū in mūduz mitteret: ꝑ quem poſſet genus humanū curari. Unde ps̄. Emitte manum tuā de alto: eripe me ⁊ libera me de aquis mltis ⁊ de manu filioꝛum alienoꝛum. Intelligendo aūt per ſurdum ⁊ mutum quēlibet etiā peccatoꝛē etiā dicere poſſumus ꝙ talis ſi debet curari debet adduci ad xp̄m vt manum ſibi imponat .i. cōferat ſibi gratiā per quā ⁊ audituz recipiat ⁊ loquelā. Adducentes autem ſunt ſancti ⁊ iuſti qui ꝓ peccatoꝛibus vt ꝯuertātur ⁊ vt eis auditum reſtituat vt obediāt: ⁊ loquelā vt laudent deum: aſſidue deprecātur. Iſti etiā preſentātes peccatoꝛem ad xp̄z poſſunt intelligi in ipſomet peccatore timoꝛ pene affligentis: ⁊ amoꝛ gloꝛie q̇etantis. Nā peccatoꝛ quādo ad conſcien

tiā ſuā reuertit̃:ꝛ inuenit ſe multis pec
catis infirmū:ꝛ cōſiderat ꝙ ſm iuſticiā
debet puniri:dꝫ timere.d.illud Abac.iij.
Domine audiui auditionem tuam ꝛ ti-
mui. Quādo etiā ꝯſiderat ꝙ ꝓpter pec-
catum amiſit gloriā paradiſi:ꝓpter quā
principaliter fuit creatus:ꝛ ꝙ ſi vult re-
uerti recuperabit iam perditā:debet ex
amore illius glorie pctā dimittere ꝛ ſic
ad xp̄ꝫ portari.d.illud p̄s. Domine dile
xi decorem domus tue ꝛ locū habitatio
nis glīe tue. Unde apoſtolus Heb.iiij.
Adeamus ergo cum fiducia ad thronū
glorie eius vt miſericordiā ꝯſequamur
ꝛ gratiā inueniam⁹ in auxilio opportu-
no. Sic autem pctōr penitens timore ꝛ
amore ductus ad xp̄m:debet impoſitio
nē manus ſue petere.i.ſuā gratiā. Qua
recepta debet ipſaꝫ ab ipſo cognoſcere.
d.cum p̄s. Extendiſti manū tuā ꝛ ſaluuꝫ
me fecit dextera tua. Iſta autem preſen-
tatio peccatoris ad xp̄ꝫ fuit figurata Le
uit.xiij. vbi ſnialr dr ꝙ hō in cui⁹ carne
ꝛ cute ortus fuerit diuerſus color.ſiue
puſtula.plaga vl' lepra adducet̃ ad Aa-
rō aūt ſacerdotē:vel vnūquēqꝫ filiorum
ei⁹:ꝛ cognito ab ipſis ꝙ eſt lepra:debe-
bat ad eorū arbitriū ſeparari. Ubi ſcien
dū ꝙ ꝑ illū hoiem in cui⁹ cute orit̃ pla-
ga lepre:intelligit̃ qlibet pctōr:qꝛ ſicut
lepra inficit corpus ſic pctm̄ īficit aiaꝫ.
Hec autem lepra aliqn̄ in carne dr eſſe.
qn̄ pctm̄ hominis eſt occultum:aliqn̄ in
cute qn̄ peccatū eſt publicū. Per Aaron
lꝫ principaliter intelligatur xp̄s tn̄ mi-
niſterialiter intelligūtur prelati maio-
res vt epiſcopi:ꝛ per filios Aaron:pre-
lati inferiores vt ceteri ſacerdotes:qui
bus de iure vel per priuilegia cura cō-
mittit̃ animarū. Peccator igit̃ ꝑuat⁹ vel
public⁹ dꝫ ad aliquem p̄dictoꝝ accede
re ꝛ ſibi ſuā leprā.i.pctm̄ ꝑ integrā con
feſſionē oſtendere:ꝛ ſm quātitatē ꝛ qua
litatē delicti debet ſibi iniungi pniam.

¶ Tertia pars.

Sequit̃. Et apprehēdens euꝫ
de turba ꝛc. Ubi tāgit cura-
tionis virtuoſitatē inſupa-
bilē: qd ꝓbat vigoroſus effe
ctus. Ubi ſciendum ꝙ ſicut
in operationibus mūdanis ad earū cō-
plementum tria requiruntur ſcꝫ.

Operandi modus.
Exequendi actus.
Operationis fructus.

Sic etiam in operatiōibus xp̄i iſta tria
poſſumus intueri. Et ſcdm hoc hic tria
poſſumus conſidearre quātum ad hui⁹
infirmi curationem ſcꝫ.

Modū informatiuū ꝛ contemplabilem.
Actum imperatiuum ꝛ admirabilem.
Fructum reſtauratiuum ꝛ placibilem.

¶ Quātum ad primum dicit. Et apprhē-
dens eum ꝛc. Ubi quinqꝫ poſſumus cō
ſiderare ſcilicet.

Infirmi ſeparationem.
Auricule palpationem.
Sputi linitionem.
Oculi leuationem.
Animi immutationem.

¶ Quātum ad infirmi ſeparationem di
cit. Et apprehendens ꝛc. Ubi ſciendum
ſm Chryſo.ꝙ chriſtus quādo ſanare v
luit illum infirmuꝫ ſegregauit cū de tur
ba:vt ꝑ hoc det nobis intelligere ꝙ in
actibus noſtris nō debem⁹ querere glo
riam hoim que vana eſt:ſed ſolum diui
nam laudem.iuxta quod ipſe dicit Mat
thei.vj. Attēdite ne iuſticiā veſtrā facia
tis coram hoibus vt videamini ab eis.
¶ Quātum ad auricule palpationeꝫ di
cit.miſit digitos ſuos in au.eius. Ubi
ſciendū ſm Chryſoſto.ꝙ licet xp̄s ſolo
verbo potuiſſet ſanare illū voluit tamē
ipſum tangere digitis vt oſtenderet vir
tutē diuinitatis vnitā eſſe humane na-
ture quā ſumpſerat. ¶ Quātum ad ſpu-
ti linitionem dicit.ꝛ expuens tetigit lin
guā ei⁹. Ubi ſciēdum ſm Theo.ꝙ xp̄s
linitiōe ſaliue que quidē ſuperfluitas eſt
in homine ſanare voluit linguā muti:vt
per hoc det̃ nobis intelligi ꝙ nihil erat
in xp̄o ſuperfluū vanum nec noxiuū:ſed
omnia virtuoſa. ¶ Quātuꝫ ad oculi ele
uationem dicit.ꝛ ſuſpiciēs in celū. Ubi
Bed. Suſpexit qdē in celū vt inde mu-
tis loquelam:inde audituꝫ ſurdis:inde
cūctis infirmitātib⁹ medelā doceret eē
querendam. ¶ Quātuꝫ ad animi immu
tationē dicit.ingemuit. Ubi Bed. Inge
muit autem non quia ipſis op⁹ eſſet ali
quid cum gemitu petere a patre: cum

cũcta cũ patre donet hoibus: ſed vt nobis gemedi daret exẽplũ: cũ nihil ꝓ noſtris: vel ꝓ noſtrorũ erroribus primoꝝ ſupne pietatis ꝑſidia inuocam⁹. Uel iõ ſcd̃m Chryſoſto. xp̃s ingemuit vt cõpaſſioné oſtẽderet nr̃e miſerie in quã deuenim⁹ ꝑ pctm̃. ¶ Quãtũ ad ſcd̃z ſcz actũ impatiuũ et mirabilẽ dicit. Et ait effeta qd̃ eſt adapire. Ubi ſciẽdũ ꝙ xp̃s ſic imperatiue dixit effera: vt oſtẽderet ſuam potentiã inſupabilẽ. Uñ Luce. iiij. Stupebãt aũt oẽs in doctrina ei⁹ q2 in poteſtate erat ſermo ipius. ¶ Quãtũ ad tertiã ſ. fructũ reſtauratiuũ ⁊ cõplacibilez dicit. ⁊ ſtatĩ apte ⁊c. Ubi duo tangit: ſcz

Auditus reſtitutionem.

Affatus reparationem.

¶ Quãtũ ad audit⁹ reſtitutionẽ dicit. Et ſtatim ⁊c. Hoc aũt eſt qd̃ olim ꝓphetatũ fuit ꝑ ꝓphetã Eſa. 5. Eſa. xlv. Tũc. ſ. in aduẽtu filij dei in mũdũ aperient̃ oculi cecoꝝ ⁊ aures ſurdoꝝ patebũt. ¶ Quãtũ ad affat⁹ reparationẽ dicit. Et ſolutũ ⁊c. Uñ ſibi dicere poſſum⁹ illud Sap. x. Sapiẽtia apuit os mutoꝝ ⁊ liguas infantiũ fecit diſertas. ¶ Sciẽdũ eſt autẽ hic loquẽdo moraliter ꝙ q2 gen⁹ humanũ ꝑpt peccatũ ꝑmoꝝ parẽtũ ſm Chryſoſto. icurrerat multa ⁊ diuerſa incõmoda ideo xp̃s ⁊ in ſeipo habuiſſe naturaz perfectã oſtẽdit: ⁊ humano generi reparationem attulit ⁊ medelam. ¶ Sciẽdũ eſt aũt ꝙ in ꝑuaricatiõe primoꝝ parẽtũ fuer̃t octo defect⁹. Primo eñ fuit ibi ex nimia familiaritate noxia locutio. Uñ dr̃ Gen. iij. ꝙ diabolus dixit ad mulierẽ cur ꝑcepit vobis de⁹ vt nõ comederetis de oĩ ligno paradiſi. Scd̃o fuit ibi ex nimia curioſitate puerſa auditio. Nã libẽter mulier audiuit qñ diabol⁹ dixit ſibi Gen. iij. Neq̃ꝗ moriemini ſz erit; ſicut dij ſciẽtes bonũ ⁊ malum. Tertio fuit ibi ex nimia auiditate indebita deguſtatio. Nã ſicut dr̃ Gen. iij. Uidit mulier ꝙ bonũ erat lignũ ad veſcẽdũ ⁊ pulchrũ oculis aſpectuq; delectabile ⁊ tulit d̃ fructu illi⁹ ⁊ comedit deditq; viro ſuo et comedit. Quarto fuit ibi ex nimia cupiditate oculoꝝ aptio: q2 fuerũt facti cupidi terrenoꝝ. vñ Gen. iij. Apti ſũt oculi amboꝝ. Quito fuit ibi ex nimia ĩbecilitate timorata obicõſio. Dixit adã dño. Uocẽ tuã audiui i paradiſo ⁊ timui eo ꝙ nud⁹ eſſẽ ⁊ abſcõdi me. Sexto fuit ibi ex nimia temeritate palliata excuſatio. Uñ dr̃ Ge. 3. ꝙ adã dixit dño mulier quã dediſti mihi ſociã: dedit mihi de ligno ⁊ comedi. Mulier aũt dixit ſerpẽs decepit me ⁊ comedi. Ex his aũt. Septio fuit fctã ſurditas ꝑ inobediẽtiã ad obſeruãtiã mãdatoꝝ. Octauo mutitas ꝑ pigritiã ad eloquẽtiã diuinoꝝ. In curatiõe aũt iſtius infirmi octo fuerũt ſupradictis oppoſita rectificãtia ſtatũ hois q̃ lapſus fuerat ꝑ pctm̃. Nã primo dr̃ ꝙ xp̃s apphẽdit eũ de turba. ⁊ hoc ꝯ nimiã familiaritatẽ noxie allocutiõis. q2 .j. Coꝝ. xv. Corũpũt bonos mores colloq̃a praua. hinc eſt ꝙ taliũ familiaritas eſt vitãda: ꝓpt qd̃ dicit Bed. Queris turbã nihil tã dãnoſum bonis moribus. ¶ Scd̃o dr̃ ꝙ miſit digitos in auriculã ei⁹ ꝯ nimiã curioſitatẽ puerſe auditiõis. Nã q2 puerſa auditio eſt dãnoſa iuxta illud qd̃ dñs dixit ade Gen. iij. Q2 inq̃t audiſti vocẽ vxoris tue ⁊ comediſti de ligno ex quo ꝑceperã ne comederes maledicta terra in ope tuo ⁊c. iõ hõ a tali auditiõe dz aures auertere ⁊ audire pficua Uñ Baruch. iij. Audi iſrl̃ mãdata vite aurib⁹ ꝑcipe vt ſcias prudẽtiã. Xp̃s igit̃ mittit digitos in auriculã ſm hiero. qñ ex ſua benignitate ꝯfert dona ſpũſſcti hoi ad audiẽdũ ei⁹ mãdata. ¶ Tertio dr̃ ꝙ expuẽs tetigit linguã eius. Et hoc ꝯ nimiã auiditatẽ indebite deguſtationis. Nã q2 per guſtũ eſca cognoſcitur. Chriſt⁹ ſputo tãgit linguam hois quãdo ex ſua ſapiẽtia docet q̇d guſtandum ⁊ quid loquendũ. Unde hiero. Sputũ autẽ diuina ſapiẽtia eſt: que ſoluit vinculũ labioꝝ humani generis vt dicat credo in deũ patrem omnipotentem ⁊c. ¶ Quarto dicit̃ ꝙ ſuſpexit in celum. Et hoc cõtra nimiam cupiditatem oculoꝝ apertiõis nam quia ꝓpter peccatũ homo fit cupid⁹ ad iſta terrena q2 ꝑs. Oculos ſuos ſtatuerũt declinare in terram. xp̃s oculos in celũ leuauit vt doceat nos terrena deſpicere ⁊ celeſtia cõtẽplari. Unde hiero. Suſpiciens aũt in celũ theſaurũ cordis nr̃i erigere docet. ¶ Quinto dicit̃ ꝙ ingemuit. Et hoc cõ-

tra nimiã imbecillitatẽ timorate abſcõ-
ſionis. Nam q̃ homo ꝓpter peccatũ ti
midus fact⁹ eſt. Ut poſſit dicere cũ pſ.
Timor ⁊ tremor venerũt ſup me. Xp̃s
ingemuit vt doceat nos dolere de pctis
Unde hiero. Chriſtus ingemuit. i. ge-
mere nos docuit. Per gemitũ cõpũctio
nis intime friuola leticia carnis purga
tur. ¶ Sexto dixit effeta. Et hoc ꝯtra ni
miã temeritatẽ palliate excuſatiõs. Nã
q̃ peccator multotiẽs ſuũ pctm̃ palliat
iuxta qđ ei dicit dñs hier. ii. Dixiſti abſ
q̃ peccato ⁊ innocẽs ego ſum ꝓpterea
auertatur furor tu⁹ a me. Hinc eſt q̃ xp̃s
imperatiue dixit effeta. vt oſtẽdat q̃ ho
mo pctm̃ ſuũ palliare nõ debet ſed ipm̃
humilr̃ ꝓpalare: q̃ Prouerbio. xxviii.
Qui abſcõdit ſcelera ſua nõ diriget qui
autem cõfeſſus fuerit ea miam cõſeqt̃.
Hec aũt apertio delictoꝝ hic imperata
fuit figurata Joſ. x. vbi ſnialr̃ dr̃ q̃ cum
quinq̃ reges abſcõſi eſſẽt in ſpelũca: p̃-
cepit Joſ. d. Aperite os ſpelũce ⁊ ꝓdu-
cite ad me q̃nq̃ reges qui in ea latitãt:
quib⁹ ꝓductis: p̃cepit q̃ pplus poneret
pedes ſup colla eoꝝ: quod ⁊ fecerunt: ⁊
poſtmodũ interfecit eos. Ubi ſciẽdũ q̃
per Joſ. q̃ ieſus naue dr̃: ductorẽ populi
iſraelitici: intelligitur xp̃s dux ⁊ ductor
populi xp̃iani. de q̃ dicit de⁹ pater Eſa.
lv. Ecce teſtem pplı̃ dedi eũ: ducẽ ac pre
ceptorem gẽtibus. Per q̃nq̃ aũt reges
intelliguntur q̃nq̃ ſenſus corpis qb⁹ ho-
mo multotiẽs regitur ſectãdo deſideria
carnis: iuxta illđ Eph. ii. Aliqñ cõuerſa
ti ſum⁹ in deſiderijs carnis noſtre faciẽ
tes volũtatẽ carnis ⁊ cogitationũ ⁊ era
mus natura filij ire ſicut ⁊ ceteri. Iſti q̃n
q̃ reges. i. q̃nq̃ ſenſus dicũtur in ſpelũca
latere: q̃ licet ſic hõ viuat carnaliter: tñ
ſuũ pctm̃ abſcondit: ⁊ ſic efficitur horrida
ſpelũca. de quo pſ. Poſuit tenebras la-
tibulum ſuũ. Joſ. i. xp̃s vidẽs ſic latere
q̃nq̃ reges. i. q̃nq̃ ſenſ⁹ p̃cipit q̃ aperia
tur ſpelũca. i. q̃ homo ſua manifeſtet de
licta ⁊ ad ſe diuinã miſericordiã incli-
net ad ſpũſſan. grãz obtinendã. Ut dicat
cum pſ. Os meũ aperui ⁊ attraxit ſpiri
tum q̃ mãdata tua deſiderabam. Poſtq̃
vo ſic p cõfeſſionem adducti ſunt ad pu
blicum: p̃cepit eis Joſ. i. xp̃s vt ipos cõ
culcẽt. i. q̃ inſtar rei que ſupponitur pedi-
bus tãq̃ vilis: ſenſualitatẽ amplius nõ
ſequantur. Ut ſic verificetur illud. Eſa.
xxviij. Pedib⁹ ꝯculcabit corona ſuꝑbie.
Sic aũt eductis ⁊ cõculcatis q̃nq̃ ſenſi
bus Joſ. i. xp̃s interficere eos dr̃: q̃ cũ
eius adiutorio debem⁹ oẽs delectatio-
nes q̃nq̃ ſenſuũ interficere. Ad qđ nos
docet apoſtolus Coll. iij. d. Mortificate
ergo membra veſtra q̃ ſunt ſup terrã for
nicationem immunditiã: libidinem: cõcu
piſcentiã malam ⁊ auaritiã que eſt ſimu
lacroꝝ ſeruitus: ꝓpter que venit ira dei
in filios incredulitatis. ¶ Septimo dr̃
q̃ ſtatim aperte ſunt aures eius. Et hoc
cõtra ſurditatem p inobedientiã ⁊ inob
ſeruantiã mãdatorum. Nam q̃ homo ꝓ-
pter peccatũ factus eſt inobediẽs hinc
eſt q̃ xp̃s aperuit aures ſurdi: vt doceat
nos audire mãdata diuina: ⁊ ipſa p obe
dientiã obſeruare. ¶ Octauo dicit q̃ ſo
lutum eſt vinculum lingue eius. ⁊ loq̃.
recte. Et hoc ꝯ mutitatem p pigritiã ad
eloquentiã diuinoꝝ. Uñ hiero. Soluit
linguã vt emittat verbũ bonũ. Quã diſ-
ſolutionez lingue petebat pſ. d. Libera
me de ſan. deus deus ſalu. mee ⁊ exulta.
lingua mea iuſticiã tuã. Dñe labia mea
aperies: ⁊ os meũ annũciabit laudẽ tuã.
Nã ſicut dr̃ Prouer. xvj. hoĩs eſt aĩam
preparare: ⁊ dñi linguam gubernare.

¶ Quarta pars.

Sequitur. Et p̃cepit eis ne cui
dicerẽt ⁊c. Ubi tãgit iforma
tionis p̃claritatẽ obſeruabi
lem: qđ ꝓbat glorioſus ſuc-
ceſſus. Ubi ſciẽdũ q̃ lz hõ in
ſuis operib⁹ bonis nõ debeat laudẽ hũa
nã q̃rere: ſz ſolũ diuinã: propter qđ dicit
apl's Gal. i. Si adhuc hoib⁹ placerẽ xp̃i
ſeru⁹ nõ eſſem. tñ illi q̃ vidẽt debent ea
publicare alijs vt accipiãt exẽplũ faciẽ
di ſimile: vel ſaltẽ in bonis opib⁹ laudẽt
deũ a quo cũcta bona ꝓcedũt. Scdꝫ hoc
igitur hic tria poſſumus cõſiderare ſcz.
Inhibitionẽ virtuoſã oſtẽſiuã hũilitatꝫ.
Publicationẽ gꝛoſaz diffuſiuã ſctitatis
Cõmẽdationẽ gaudio [illegible] ptãtis.
¶ Quãtũ ad p̃mũ dr̃. Et precepit eis ne
cui dicerẽt. Ubi ſciẽdũ q̃ xp̃s miracl'a q̃
faciebat aliqñ volebat vẽire i publicũ vt

ex h̃ hoies ƀitatē ipi⁹ cognoſcerēt ⁊ ſcirent ipꝫ eē humani gñis redemptorem: ſicut patet de illa muliere q̃ paſſa fuerat duodecim⁹ ānis ſanguis fluxū: q̄ vt dicitur Luce. viij. ad tactū fimbrie veſtimenti xp̄i fuit curata. ⁊ hoc null⁹ ſciuiſſet niſi xp̄s q̇ oia nouerat: ⁊ ipa q̃ ſanitatē recepat. Interrogauit xp̄s diſcipu. ſuos. d. Quis me tetigit cui cū dicerēt diſcipli: ꝑceptor ecce turbe cōprimunt te: ⁊ dicis q̇s me tetigit. ⁊ ipe eis diceret ꝙ ſenſerat de ſe virtutē exiſſe: cogn̄ſcens mulier ꝙ miraculū factū nō latebat ipm: ꝓcidit añ pedes ei⁹ et corā oi popl̄o indicauit cāꝫ quare ipꝫ tetigiſſet: ⁊ quō ſtatim fuiſſet curata. Aliq̄n ƀo ꝑcipiebat ne publica fierēt vt ex hoc daret nobis exemplū ſm̄ Hiero. in bonis factis nr̄is magis humiliari: q̄̄ humanā gloriā querere: vl̄ ꝑ hoc ſuperbire: ſicut ptꝫ etiā in leproſo curato: cui dixit poſt curationē Matt. viij. Vide nemini dixeris. ¶ Quātū ad ſecundum ſcilicet publicationeꝫ gratioſaꝫ diffuſiuā ſanctitatis dicit. Quāto auteꝫ magis eis precipiebat ⁊c. Ubi Theo. Docemur autem ex hoc cum alibi bn̄ficia elargimur minime applauſus ⁊ laudes appetere. Cum vero accipimus bn̄ficia: bn̄factores predicare ⁊ laudare q̄̄uis noluerint. ¶ Sciendum eſt enim ꝙ publicatio bonorū operum qñ fit ad laudem dei: non eſt mala: alioquin ſaluator nō dixiſſet diſcipulis Mat. v. Sic luceat lux veſtra coram hominibus vt videant veſtra opera bona: et glorificent patreꝫ veſtrum qui in celis eſt: immo ꝑceſſa humilitate ex parte facientis: debet gl̄ia ſequi. Unde Hiero. Ciuitas aūt in monte poſita: vndiq̄ȝ circunſpecta abſcondi nō poteſt: ⁊ hūilitas ſemꝑ ꝑcedit gloriam. ¶ Sciēdum eſt autem ꝙ iſti publicātes miraculuꝫ xp̄i non fuerūt trāſgreſſores precepti: quia xp̄s lꝫ hoc preceperit eis: vt nobis daret exēplū vitādi laudē hūanā vt dictū eſt: nō aūt vt oino tacerēt: vel vt pigros ad laudeꝫ diuinorū excitaret. ¶ Quātum ad tertiū ſcꝫ cōmendationē gaudioſaꝫ expreſſiuam poteſtatis dt. Et eo ampli⁹ mirabātur. d. Bn̄ oia fecit ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ non ſoluꝫ homo debet admirari diuina opera: ſed etiāꝫ ex ipis in laudē ipius exurgere: ⁊ ſuā extollere ptātē: iuxta qđ dixit Nabuc. viſo miraculo triū pueroꝝ q̄ fuerūt i camino ignis quos nō leſerat Dañ. iij. Signa inq̄t ⁊ mirabilia apud me fecit de⁹ excelſus. Placuit ergo mihi ꝑdicare ſigna ei⁹ q꞉ magna ſunt ⁊ mirabilia ei⁹: q꞉ fortia ⁊ regnū ei⁹ regnū ſempiternū: ⁊ ptās ei⁹ a gñatiōe in gñationē. Hic aūt tripliciter ꝯmendaꝛ. ¶ Primo q̄tū ad gñalē ꝓductionē: q꞉ bn̄ oia fecit. Jo. j. Oia ꝑ ipꝫ facta ſunt. ¶ Scđo q̄tū ad auriū apertionē: q꞉ ſurdos fecit audire. Eſa. xxix. Audiēt i die illa ſurdi ƀba libri. ¶ Tertio q̄tū ad lingue diſſolutioneꝫ q꞉ ⁊ mutos loqui ſcꝫ ad bn̄dicendū deum: q꞉ pſalmiſta. Bn̄dicētes ei hereditabūt terraꝫ. de qua ps̄. Portio mea dñe ſit in terra viuētium. i. in gloria paradiſi vbi eſt vita perpetua. Ad quam nos perducat ⁊c.

¶ Dominica. xij. poſt penteceſten. Euangelium. liij.

BEati oculi q̄ vidēt q̄ vos videtis. Luc. x. Scđm ſanctorū ſniaꝫ hō ꝑpter peccatū incurrit inter alia tria dāna. Primo eñ incurrit excecationē i intellectu. Nā hō anteq̄̄ peccaſſet habebat intellectuꝫ clarū ⁊ limpidū: ſꝫ ꝑpter peccatū hꝫ ipꝫ obtenebratum: vt ſic verificeꝛ illud ps̄. Neſcierūt neq̄ȝ intellexerūt i tenebris ambulāt. Scđo incurrit incuruationem in affectu. Nā hō añ pctm̄ habebat affectum rectuꝫ ad diligēdum deū ⁊ proximū ⁊ ad deſideriū ſupnorum tn̄ propter peccatū eſt fact⁹ recuruus dimittēs bona incōmutabilia pro ꝯmutabilibus: vt ſic de hoib⁹ poſt lapſum verificeꝛ illud Oſee tertio. Diligūt vinatia vuaꝝ. Noꝫ peccatores dimittūt vuas dulces: ideſt bona celeſtia ⁊ diligūt vinatia ideſt bona terrena. Tertio incurrit retardationē in effectu. Nā hō eñ pctm̄ erat prōpt⁹ ad oē op⁹ bonū poſt lapſum ƀo fact⁹ eſt tard⁹ piger ⁊ negligēs: imo qđ pei⁹ eſt. impi⁹ ⁊ imiſericors ad indigentiā primi ſubleuādā. Uñ de eis pōt dici illud Eſa. xiij. Lactātib⁹ vteri nō miſerebunꝛ Nā pctōres nec magnis nec pu͛is nec

orphanis miſeret̄. xp̄s igit̄ repator hu
mani gn̄is p aduētū in mūdū iſtos tres
defect⁹ repauit: itellectū illuſtrādo: affe
ctū dirigēdo: ⁊ effectū roborādo. ⁊ h̄ no-
bis inuit hiſtoria euāgelio hodierni i q̄
xp̄s iux̄ tria pposita: tria gn̄alr̄ facit. q̄ꝛ
Predicat intellect⁹ claritatē intuitiuā.
Indicat effectus rectitudinez amatiuā.
Prouocat effect⁹ prōptitudi. executiuā.
Primū pbat inſpectio luminoſa. ſcḋz di
lectio viſceroſa. tertiū ſubuctio copioſa
Primū in pn̄. ſcḋz ibi. Et ecce q̄dā legiſ-
perit⁹ ⁊c. tertiū ibi. Ille aūt volēs iuſti-
ficare ſeipſum ⁊c. ¶ Prima pars.

QUātū ad primū. vbi xp̄s p̄di-
cat ⁊c. qḋ pbat ⁊c. dicit. Cō-
uerſus ieſus ad diſcipulos
ſuos dixit Bti oculi ⁊c. Ubi
ſciendū q̄ magna fuit ap̄lis
gl̄ia q̄ꝛ proprijs oculis xp̄m viderūt in-
carnatū quē ſancti p̄res veterꝫ teſtamē
ti lꝫ totis p̄cordijs deſiderauerint tn̄ pn̄
tialr̄ nō viderunt. Scḋm hec igit̄ in pte
iſta duo poſſum⁹ ꝯſiderare. Primo ꝟita
tē myſterij adimpleti. Scḋo anxietatez
deſiderij p̄cōcepti. ibi dico eñ vobis ⁊c.
¶ Quātū ad primū iſtoꝝ dicit conuer-
ſus ieſus ⁊c. Ubi ſciēdū q̄ lꝫ xp̄s in mul
torū p̄ſentia loqueret̄ tn̄ ad diſcipulos
ſuos ſpecialr̄ ſe ꝯuertit beatificās eos
pp̄ter agnitionē incarnatiōis myſterij
tanq̄ ip̄m magis diligētes ⁊ dictis ſuis
firmi⁹ adherētes. Sciēdū eſt ēt q̄ iſta vi
ſio de xp̄o de q̄ hic loquit̄ nō ē intelligē
da ſola viſio corpalis exterior. ſꝫ viſio
mētalis iterior q̄ fuit p verā fidē. Nā ⁊ ſi
multi iudeoꝝ xp̄m viderint oculis cor-
pis: q̄ꝛ tn̄ ip̄m nō viderūt oculis mētis:
idcirco nō beatificāt̄ a xp̄o: ſꝫ ſolū diſci
puli habentes fidē pfectā. ¶ Quātū ad
anxietatē deſiderij p̄cōcepti dt̄. dico eñ
vobis q̄ multi ⁊c. Ubi ſciēdū q̄ cā q̄re
xp̄s dixit diſcipl'os ſuos beatos: fuit q̄ꝛ
viderūt ip̄m incarnatū qḋ nō p̄res vete
ris teſtamēti. ¶ Sciēdū eſt āt q̄ ex hoc
qḋ hic dr̄ q̄ pphete nō viderūt xp̄m: nō
pōt argui q̄ ipſi de xp̄o noticiā non ha-
buerint ſicut aliq̄ voluerūt arguere. ſed
oppoſitū. cui⁹ rō eſt q̄ꝛ cū aduētū xp̄i de
ſiderauerūt ⁊ deſideriū eſſe nō poſſit ni
ſi de re aliqualr̄ cognita vl' mēte ꝯcepta
ſeq̄t̄ q̄ de xp̄o noticiā aliqualē habue-
rint. ¶ Sciēdū eſt etiā q̄ Matt. p illo q̄
hic dr̄ reges: dt̄ iuſtos. Mat. xiij. d. Amē
quippe dico vobis q̄ multi pphete ⁊ iu
ſti cupierūt videre q̄ vos videtis ⁊ non
viderūt: ad deſignandum q̄ quilibet iu-
ſtus rex dici pōt. q̄ꝛ motib⁹ ſenſualibus
ſcit p̄eſſe. ¶ Sciēdū eſt aūt circa iſtā p-
tē principalē in q̄ fit mētio de deſiderio
qḋ habuerūt p̄res veteris teſtamēti in
dei filiū incarnatū. lꝫ ip̄z nō viderint q̄
ap̄li multipliciter xp̄m viderūt ⁊ nobis
annūciauerūt: quā viſionē m'tiplicē de
ſiderauerūt patres veteris teſtamēti vt
ſic poſſint dicere illud Jo. j. Qḋ vidim⁹
⁊ audiuim⁹ annūciam⁹ vobis vt ⁊ vos
ſocietatē habeatꝭ nobiſcū ⁊ ſocietas nr̄a
ſit cū p̄re ⁊ fi. ei⁹ ieſu xp̄o. viderūt nāq̄
xp̄i pn̄tiā gr̄oſaꝫ aſpectu delectātē.
Doctrinā luminoſaꝫ auditū demulcētē
Potētiā vigoroſaꝫ defectū ſubleuantez.
Clemētiā amoroſam ſubiectū p̄dotātē.
¶ Primo dico q̄ apoſtoli viderūt xp̄i p̄
ſentiā gratioſam ⁊c. Nā lꝫ p̄res veteris
teſtamēti pn̄tiā xp̄i deſiderauerint iuxta
illḋ qḋ figuratiue dr̄. ij. Paral̄. ix. q̄ oēs
reges terraꝝ deſiderabant videre faciē
Salomonis: tamen ip̄ſum nō viderunt
ſꝫ tamen apoſtoli: vt ſic quilibet potue-
rit dicere illud Gen̄. xxij. Uidi dn̄m fa-
cie ad faciem ⁊ ſalua facta eſt aīa mea.
¶ Un̄ iſta ſaluifica facies pōt nobis figu
rari p faciē regis Aſſueri. de quo dictū
fuit Heſter. xv. Ualde admirabilis es
dn̄e ⁊ facies tua plena eſt gr̄arū. ¶ Ubi
ſciēdum q̄ per aſſueꝝ qui interp̄tat̄ bea
titudo intelligi pōt xp̄s ieſus q̄ eſt bea-
titudo nr̄a ⁊ iuxta illḋ qḋ ip̄e dt̄ Jo. 17.
Hec eſt vita eterna vt cognoſcāt te ſolū
deū verū. ⁊ quē miſiſti ieſum chriſtum.
Iſte admirabilis valde dr̄ q̄ꝛ de ip̄o dt̄.
ps. Dn̄e dn̄s noſter q̄ admirabile eſt
nomē tuū i vniuerſa terra. facies āt ei⁹
plena dr̄ gr̄aꝝ. q̄ꝛ iuxta illud Jo. j. Ipſe
eſt plen⁹ gr̄a ⁊ veritate: de cui⁹ plenitu-
dine nos oēs accepim⁹ gr̄am p gratia.
¶ Scḋo viderūt ap̄li xp̄i doctrinā lumi
noſaꝫ auditū demulcētem. Nā lꝫ patres
veteris teſtamēti doctrinā xp̄i deſidera
uerint iuxta illud qḋ figuratiue dicitur
Re. x. q̄ vniuerſa terra deſiderabat vul

tũ ſalomõis vt audirẽt ſapiẽtiã eius:tñ ipʒ nõ viderũt docẽtẽ ſicut apl'i. ¶ Hec eſt doctrina ad quã audiẽdã inuitat nos xp̃s Prouer.xxi.dĩ.Appone cor tuũ ad doctrinã meã q̃ pulchra erit tibi cũ ſeruaueris eã. ¶ Tertio viderũt apl'i xp̃i potẽtiã vigoroſam defectũ ſubleuãtem. Nã lʒ p̃res veteris teſtamẽti deſiderauerint xp̃i potẽtiã p quã releuarent defect⁹ humane nature.iuxta illud qđ promiſſũ fuerat eis p Eſa.d.Eſa.xxxv.De⁹ ipſe veniet ꝛ ſaluabit nos.tũc aperient oculi cecorꝫ:ꝛ aures ſurdorꝫ patebunt. tũc ſaliet ſicut ceru⁹ claud⁹:ꝛ apta erit lingua mutorꝫ.tñ ipm̃ nõ viderũt iſta facientẽ ſicut apl'i:quib⁹ dici potuit illud Matt.xi.Euntes renũciate Joãni q̃ audiſtis ꝛ vidiſtis ceci vidẽt:claudi ambulãt:leproſi mundãtur:ſurdi audiũt:mortui reſurgũt:pauperes euãgelizãt.vt ſic dicere potuerint illud Luc.v.Uidimus mirabilia hodie. ¶ Vñ de ipſo rõne ſue potẽtie dr̃ Dañ.vii.Poteſtas ei⁹ poteſtas eterna q̃ nõ auferet ꝛ regnũ ei⁹ qđ nõ corrũpet. ¶ Quarto viderũt apl'i xp̃i clementiã amoroſam ſubiectũ ꝓdotãtem. Nã lʒ p̃res veteris teſtamẽti deſiderauerint xp̃i clemẽtiã p quã hoĩes donis ſp̃ualib⁹ dotarent.tñ ipʒ nõ viderũt iſta dona hoibus ꝯferentẽ ſicut apl'i:qñ in die pẽte.ſp̃ũſ.ſ.in abundãtia miſit iuxta illud Act.ii.dũ ꝯplerent dies pẽte. erãt oẽs diſcipl'i pariter in eodẽ loco:et fact⁹ ẽ repẽte de celo ſon⁹ tãq̃ aduenientis ſp̃ũs vehemẽtis ꝛ repleuit totã domũ vbi erãt ſedẽtes ꝛ apparuerũt eis diſptite lingue:tãq̃ ignis ſeditq̃ ſupra ſingulos eorꝫ. ¶ Vñ de iſta clemẽtia dr̃ Prouer.xvi.In hilaritate vult⁹ regis:vita ꝛ clemẽtia ei⁹q̃ſi ymber ſerotin⁹.Nã ſicut qñ rex oſtẽdit hilarẽ vultũ alicui:nõ opʒ ipm̃ timere.ſic qñ xp̃s vultũ hilarẽ donãdo ſua dona gratuita auferẽdo timorẽ ab hoĩe:dat amorẽ.ſicut etiã ymber ſerotin⁹ calorẽ p̃cedentẽ mitigat ꝛ terrã rorat:ſic diuina clemẽtia tẽperat vigorẽ iuſticie:ꝛ aĩaʒ rigat ymbrib⁹ gratiarũ. ¶ Sciẽdũ eſt igit ꝙ apl'i viderũt i xp̃o.

Adimpletionem ſcripture.
Euacuationem figure.
Exaltationem nature.

¶ Primo dico ꝙ apl'i viderũt i xp̃o adimpletionẽ ſcripture.Ad cui⁹ euidẽtiã eſt ſciendũ ꝙ in ſcriptura fuit ꝓphetatũ ꝙ dei fili⁹ cũ hũanitate nr̃a debebat de virgine naſci iuxta illđ Eſa.vii.Ecce ỽgo ꝯcipiet ꝛ pariet filiũ ꝛ vocabit nomẽ ei⁹ emanuel.qđ eſt interp̃tatũ nobiſcũ de⁹. ¶ Hãc aũt ſcripturã ꝓpheticã impletã viderũt apl'i qđ xp̃s fuit de ỽgine natus:vt ſic dicere potuerint illud Joã.i. Uerbũ caro factũ ẽ:ꝛ habitauit i nobis ¶ Scđo dico ꝙ apl'i viderũt in xp̃o euacuationẽ figure.Ad cui⁹ euidẽtiã ſciendũ eſt ꝙ iſta icarnatio dei ꝯceptio ꝛ natiuitas:lʒ i multis locis ſcripture figurata fuerit:tñ q̃tũ ad p̃ns ſpectat:fuit nobis figurata in rubo Moy.de quo ſnialiter dr̃ Exo.iii.ꝙ cum Moy.veniſſet ad mõtẽ dei oreb:apparuit ei dñs in flãma ignis de medio rubi ꝛ videbat ꝙ rub⁹ arderet ꝛ nõ ꝯbureret.cũq̃ vellet ire ad videndũ iſtã viſionẽ mirificã:dixit ei dñs: nõ appropies huc ſolue calciamẽta de pedib⁹ tuis.loc⁹ eñi i q̃ ſtas terra ſctã ẽ. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ p Moy.q̃ iterp̃tat aſſũpt⁹ de aq̃s exiſtẽtẽ i mõte oreb q̃ interp̃tat ardor:itelligi p̃t q̃lʒ xp̃ian⁹ q̃ eleuat⁹ ab appetitu terrenorꝫ cupidinũ iſlãmatus charitatis ardore ſtat i mõte ꝯtẽplationis excelſe ꝯtẽplãdo icarnationẽ tã mirificã humanũ itellectũ totalr̃ trãſcẽdẽtẽ:vt ſic poſſit dicere Apo.xxi.Suſtulit me i ſp̃u i mõtẽ excelſuʒ ꝛ altũ.Quis aũt ſic exñs i extaſi videat hãc icarnationẽ mirabilẽ.audi q̃d ſeq̃t.Nã dr̃ ꝙ vidit rubũ iſlãmatũ:ꝛ dñm i flãma ignis:ꝛ ꝙ rub⁹ ardebat ꝛ nõ ꝯburebat.Ubi ſciẽdũ ꝙ p iſtũ rubũ inflãmatũ:põt intelligi ỽgo maria plena ſp̃uſſancti gr̃a.iuxta illud angeli Luc i.Aue gr̃a plena dñs tecũ.q̃ ſp̃ũs.ſ.ſignificat p ignẽ.in cui⁹ ſignũ dat⁹ fuit in apl'is i linguis igneis: vt hr̃ Act.ii.In iſto aũt rubo ſic inflãmato.i.in btã ỽgine:viſus ẽ dñs:qñ dei fili⁹ deſcẽdit in ei⁹ vterꝫ fact⁹ hõ.iuxta illud angeli.Luc.i.Ecce ꝯcipies in vte.ꝛ pa.fi.ꝛ vo.nomẽ ei⁹ ieſum.q̃ rub⁹ viſus fuit ardere:tñ nõ ꝯburi.qr ỽgo btã lʒ dei filiũ i vẽo ꝯcepit:tñ ỽginitatis pudicitiã nõ amiſit. ¶ Nõ ãt vacat ꝙ moy.volẽs videre hãc viſionẽ mirificã iubet calcia

mēta deponere. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ calciamē
ta q̄ ſunt de pellib⁹ aialiū mortuoꝝ:et q̄
pedes tegūt intelligo pctā q̄ mortificant
aiaȝ:ꝛ ipaȝ tegūt ne deū videāt iuxta illd
Eſa.lix. Iniq̄tates veſtre diuiſerūt inter
vos ꝛ deū veſtrū et pctā veſtra abſcōde-
rūt faciē ei⁹ a vobis. q̄ vult ergo ſecreta
dei videre deponat pctā. Hāc aūt figurā
viderūt euacuatā apl'i:qn̄ viderūt xp̄ȝ de
virgine natū cū ipſo ꝯuerſando. ¶ Ter-
tio dico ꝙ apl'i viderūt in xp̄o exaltatio
nē nature. Ubi ſciēdū ꝙ q: prim⁹ hō fuit
de terra dedit⁹ pctis:elongat⁹ a deo:li-
gat⁹ a diabolo:ꝛ ſic in maxima miſeria.
¶ Hanc aūt naturā ſic deiectā viderunt
apl'i mirabiliter ꝛ ſublimiter exaltatā qn̄
ipaȝ viderūt i xp̄o diuinitati ꝯiūctā i vni
tate ꝑſone. Ad vidēdū igiť noſtrā naturā
ſic exaltatā i xp̄o inuitāť figuratiue oēs
aie Cant.iij. vbi diciť. Egredimini filie
ſyon:ꝛ videte regem ſalomonē in dyade
mate quo coronauit eū mater ſua in die
deſponſationis illius:ꝛ in die leticie cor
dis eius. Ubi ꝯſiderare o deuota anima

Societatem gratioſam.
Sedulitatem virtuoſam.
Claritatem luminoſam.
Dignitatem generoſam.
Uenuſtatem glorioſam.
Solennitatem gaudioſam.

¶ Primo dico ꝙ deuota aia pōt ꝯſidera
re ſocietatē gratioſam ꝛ hoc cū dr:filie
ſyō. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ iſtas filias ſyō intel
ligi poſſunt omnes fideles anime. q̄bus
dicit ps. Letetur iſrael in eo qui fecit eū
ꝛ filie ſyon exultēt in rege ſuo. Nā iſrael
ideſt primus homo adam letari debet in
deo qui fecit illum. ꝛ filie ſyon. i. omnes
aie fideles debent in ſuo rege exultare.
¶ Secūdo pōt aia cōſiderare ſedulitatē
virtuoſaȝ. cū dr. Egredimini: Nā deuote
aie vt ſedule ꝛ virtuoſe debēt egredi ab
iſtis terrenis ꝛ carnalib⁹:ꝛ debēt mētal'r
ꝯiūgi cū deo. ¶ Tertio pōt ꝯſiderare cla
ritatē luminoſam. cū dr videte. Nā hō dȝ
clare ſpeculari ꝛ videre ſibi neceſſaria ꝛ
vtilia ad ſalutē:ꝛ illa facere. dȝ etiā vide
re ſalutē ipediētia:ꝛ illa dimittere. Uñ ſi
bi dr Prouer.4. Oculi tui recta videāt ꝛ
palpebre tue ꝑcedāt greſſus tuos. Quar
to pōt ꝯſiderare dignitatē generoſaȝ. cū
dr regē ſalomonē. Nā xp̄s dr rex ſalomō
q̄ interptať pacific⁹:q: ipe gen⁹ humanū
pacificauit cum deo. iuxta illud apl'i ad
Eph.ij. Ipſe ē pax nr̄a q̄ fecit vtraq; vnū.
Quīto pōt ꝯſiderare venuſtatē glioſam
cū dr i dyatemate q̄ coronauit eū mater
ſua. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ iſtud dyadema itelli
gi pōt diuinitas q̄ xp̄ȝ ornabat:q̄ mr̄ ipȝ
coronauit qn̄ in vtero vniuit hūanitatē
diuinitati. ¶ Sexto pōt ꝯſiderare ſolēni
tatē gaudioſaȝ. cū dr. in die deſpōſatiōis
illi⁹ ꝛc. Nā dies i q̄ hūna natura fuit vni
ta cū deo dici potuit dies deſponſatiōis
q: dei fili⁹ eā ſibi vniuit vt ſpōſam. q̄ etiā
dies leticie btē ꝟginis dici potuit. q: le
tari potuit multū qn̄ ſe cognouit matrē
dei. ꝛ redēptoꝛ nr̄i vt ſic ſit dies de q̄ dr
ps. Hec dies quā fecit dn̄s exultem⁹ et
letemur i ea. Apl'i igiť q̄ ꝑdicta viderūt
ꝑſentialr:ꝛ nos q̄ videm⁹ ea mētaliter ꝑ
dicamur bti cū dr. bti ocl'i q̄ vide. ꝛc. Iſti
igiť ſic bti poſſunt nobis figurari ꝑ ſuos
Salomonis de q̄b⁹ dr regina Saba Sa-
lomoni. iij. Reg.x. Bti viri tui ꝛ bti ſerui
tui hi q̄ ſtāt corā te ſemꝑ ꝛ audiūt ſapiē-
tiā tuā vbi ſciēdū ꝙ ſicut dictū fuit ſupi⁹
ꝑ iſtū regē intelligiť xp̄m:ꝑ viros aūt ꝛ
ſuos ei⁹ itelligi poſſunt oēs fideles xp̄ia
ni q̄ debēt eſſe viri ꝑ fortitudinē ꝛ cōſtā-
tiā:q̄b⁹ dr ꝑ ps. Uiriliter agite ꝛ ꝯfortet
cor veſtrū oēs q̄ ſperatis in dn̄o debēt et
eſſe ſerui ꝑ promptitudinē ꝛ obedientiā
vt ſic dicāt dn̄o illud Gen.xliiij. Et, ſerui
ſum⁹ dn̄i nr̄i. Iſti igiť q̄ ſunt viri ꝛ ſerui
beati dicūt iuxta illud Tob.xiij. Bti oēs
q̄ diligūt te. ꝛ qui gaudēt ſuꝑ pace tua in
ſecula ſeculoꝝ laudabunt te.

¶ Secunda pars.

Sequitur Et ecce q̄dā legiſpe
ritus ꝛc. Ubi xp̄s indicat affe
ctus rectitudinē amatiuā:qđ
probat dilectio viſceroſa. vbi
ſciēdū ꝙ ꝓpter peccatū pmo
rū parētū affect⁹ hois fuit obliquat⁹ ad
iſta tpalia. q: iuxta illđ Eſa.j. Oēs diligūt
munera: ſequūť retributiōes. Fuit etiā
recuruat⁹ ad ſeipȝ ꝙtū ad appetēdū dele
ctatiōes carnales. Uñ Hiere.v. Popul⁹
me⁹ dilexit talia. Xp̄s igiť docet ipm̄ re-
ctificari:q̄ q̄dē rectificatio eſt vt hō dili-
gat deū ſuꝑ oia:ꝛ ꝓximū ſicut ſeipȝ. Nā

iuxta illd Mat.xxii. In his duob⁹ mãda
tis vniuerſa lex pẽdet ⁊ ꝓphete. Scdm
h igit in iſta pte tria poſſum⁹ ꝯſiderare.
Primo queſtionis dubitationem.
Secundo queſtiõis ſolutionem. ibi. At
ille dixit ad eum.
Tertio ſolutiõis cõfirmationem. ibi di-
xitq illi recte reſpondiſti ⁊c.
¶ Quãtũ ad primum dicit. ⁊ ecce quidã
legiſperit⁹ ⁊c. Ubi quãtũ ad iſtũ ptẽ fa-
ciẽtẽ qſtionẽ xpo: duo poſſum⁹ ꝯſiderare.
Primo ꝓponẽtis intẽtionẽ malicioſam.
Scdo dubitãtis queſtionẽ fructuoſam.
¶ Quãtum ad primũ dicit. ⁊ ecce quidã
legiſperitus ſurrexit tẽtãs eum. ¶ Ubi
ſciẽdũ ꝙ inter iudeos erãt aliqui hoies
verboſi: ⁊ curioſi aliqd qrere a xpo: inter
q̃ vt videbat eis: aliqua dicebat: nõ cõſo-
na legi Moy. inter quos erat iſte legiſpe
ritus ſꝫ Cirilliũ. Uolẽs igit legiſperit⁹
ſeducere xpm vt aliqd ꝯ̃ Moy. loqretur
ad eũ tẽtas eum nõ cogitans illud qd dr
Deutero.vi. Nõ tẽtabis dñm deũ tuum.
¶ Sciẽdũ ẽ aũt ꝙ phariſei ⁊ legiſperiti
tẽtabãt xpz diuerſis d cauſis. Primo ad
experiẽdã eius ſapiẽtiã ſicut fecit iſte. ⁊
ſicut hr. xxii. vbi dr ꝙ iterrogauit eũ vn⁹
legiſdoctor tẽtãs eũ magiſter qd eſt mã-
datũ magnũ in lege. Scdo ad experiẽdã
eius patiẽtiã. ſicut hr Mat.xii. vbi dr ꝙ
qdã de ſcribis et phariſeis dixerũt xpo:
magiſter volum⁹ a te ſignũ videre. ⁊ rñ-
dit illis. gñatio mala ⁊ adultera ſignũ q̃-
rit. ⁊ ſignũ nõ dabit ei niſi ſignũ Ione ꝓ
phete. Tertio vt poſſent accuſare eum.
Quarto vt imponerẽt ſibi calũniã: ſicut
hr Mat.xxii. qñ miſerũt ad xpm interro-
gãtes. vtrũ liceret tributum dari Ceſari
an non. vbi appellauit eos hypocritas.
¶ Quãtũ ad dubitãtis qõnẽ fructuoſaz
dt. dicẽs magiſter qd faciẽdo vitã eter-
nã poſſidebo. Ubi ſciendũ ꝙ lꝫ iſte mali-
cioſe xpm interrogaret tñ qd de ſe eſt bo
na ⁊ vtilis qꝛ qrit qr vita habeat. vt aũt
abſcõdat ſuã maliciã: xpz honorat vocãs
eũ magiſtrũ. Quis non intẽderet ab ipſo
addiſcere: ſed magis qd diceret experiri
ſm Cirillũ. ¶ Sciẽdũ eſt aũt ſm Theo-
phi. ꝙ qꝛ xps in ſuis pdicatiõibus ſepe
faciebat mentionẽ de regno celoꝝ: vt ſic
hoies alliceret ad ipſum appetẽdũ: ⁊ ad
faciẽdũ opera vt poſſent ipm acquirere
idcirco iſte legiſperit⁹ motus fuit quere
re qualiter vitã eternã poſſet poſſidere.
¶ Quãtũ ad ſolutionẽ qſtionis dicit. at
ille dixit ad eũ ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ ſolutio
alicui⁹ queſtionis apud querẽtẽ tunc eſt
efficatior: qñ eſt ꝯſona dictis ſuis vt igit
ſolutio queſtiõis propoſite ſit efficacior
apd legiſperitũ. xps ab eo petit legis te
ſtimoniũ vt ſic ad determinãduz qſtionẽ
verba ipſi⁹ habeat. ⁊ legis ſcripturã. Et
ſꝫ hoc in pte iſta duo poſſum⁹ ꝯſiderare.
Primo ſaluatoris interrogationẽ. Scdo
doctoris reſpõſionẽ. ¶ Quãtũ ad ſalua-
toris iterrogationẽ dicit. at ille dixit ad
eũ in lege qd ſcriptũ eſt ⁊c. ¶ Quãtũ ad
doctoris rñſionẽ dicit. ille reſpondẽs di
xit. diliges dñm deũ tuũ ⁊c. Ubi ſciẽduz
ꝙ qꝛ ſm Grego. duo ſunt pcepta charita
tis dei ſcꝫ amoꝛ: ⁊ ꝓximi. ideo iſte doctoꝛ
primo reſpõdet quid lex cõtineat de dile
ctiõe dei. ſcdo quid dę dilectiõe ꝓximi.
¶ Quãtũ ad primum dicit. diliges dñm
deũ tuũ ⁊c. Ubi ſciẽdum ꝙ in iſta ſua re
ſponſione iſte doctoꝛ tria tãgit: ſcꝫ.
Actum charitatis vnientis.
Obiectum dignitatis excedẽtis.
Modum congruitatis cõdeſcentis.
¶ Primo tãgit actũ charitatis vniẽtis.
cũ dicit diliges. Nã dilectio eſt act⁹ cha-
ritatis vniẽs hoiem cũ deo in quo conſi
ſtit pfectio legis. iuxta illud apli ad Ro.
xiii. Plenitudo ergo legis eſt dilectio. Uñ
ipſe ammonet nos Eph.v.di. Eſtote imi
tatores dei ſicut filii chariſſimi ⁊ ãbula-
te in dilectione ſicut ⁊ xpus dilexit vos.
¶ Scdo tãgit obiectũ dignitatis excel-
lentis. cum dicit. deum tuum. Nã iuxta
illud Deute.x. ipſe eſt deus deoꝝ ⁊ dñs
dominãtium. magn⁹ ⁊ potẽs iuſtos glori
ficãdo: ſed terribilis reprobos puniẽdo
propter qd dixit Moy. eplo Deutero.x.
dominum deuz tuũ timebis ⁊ ei ſoli ſer-
uies. ¶ Tertio. tãgit modũ cõgruitatis
cõdeſcẽtis. cũ dr ex toto corde ⁊c. ¶ Ubi
ſciẽdũ ꝙ deũ debem⁹ diligere ex toto coꝛ
de qꝛ eſt creatoꝛ ad eſſe ꝑ ꝓductionẽ: ex
tota aia: qꝛ cõſeruatoꝛ: in eſſe ꝑ guberna
tionẽ. ex totis virib⁹: qꝛ reparatoꝛ ad bñ
eſſe ꝑ gratie collationẽ ex tota mente: qꝛ
remunerator in optimo eſſe ꝑ glorificã-

tionē. ¶ Quātū ad dilectionē ꝓximi dt. ꝛ ꝓximū tuū ſicut teipſm. Ubi ſciēdum ꝙ poſtꝙ legiſperitus ꝓtulerat q̄d lex dr de dei dilectiōe ꝯñr adiūgit q̄d dicat quātū ad ꝓximū. cuiꝰ dilectiōis ſm Baſiliū: habemus in nobis ſeminariū: dū cognoſcimus ꝙ naturaliter hō eſt aial ſociale nō ſolitariū vel ſilueſtre. ¶ Sciēdū eſt āt ꝙ iſtud p̄ceptum de dilectiōe ꝓximi nullꝰ malꝰ ꝛ iniuſtꝰ poteſt ſeruare. iuxta illud Eccli. xiiij. Qui ſibi nequā eſt: cui aliȷ̄ bonus erit? q. d. nulli. ¶ Quātū ad tertiū. ſcȝ ſolutiōis cōfirmationē dicit. dixitq̄ illi recte ꝛc. Ubi duo poſſumꝰ ꝯſiderare. Primo ſolutionis veritatem. Scdo obſeruatiōis vtilitatē. ¶ Quātū ad primū dicit. dixitq̄ illi recte rñdiſti. Ubi ſciēdū ꝙ in hoc oñdit veritas ſolutiōis date ꝑ legiſperitū ex teſtimonio legis qꝛ xp̄s q̄ veritas eſt ꝛ vita ipſam verā ꝛ catholicā ꝯfirmauit. ¶ Quātū ad obſeruatiōis vtilitatē dicit hoc fac ꝛ viues. Ubi ſciēdum ꝙ dilectio dei ꝛ ꝓximi fuit fundamētum obſeruatiōis oim̄ mādatoꝝ vt cū obſeruantia mādatoꝝ ducat ad vitā eternam: iuxta qd̄ adoleſcēti querēti a xp̄o Matt. xix. ꝛ dicēti: magiſter bone q̄d boni faciā vt habeā vitā eternā. reſpondit ieſus. di. Si vis ad vitā ingredi ſerua mādata. cōſequēs eſt vt qui deum diligit ꝛ ꝓximū: habeat vitā eternā. ¶ Tertia ps.

Sequit. Ille aūt volēs iuſtificare ſeipſum ꝛc. Ubi ꝓuocat effectꝰ ꝓmptitudinē executiuā: qd̄ ꝓbat ſubuentio copioſa. Ubi ſciēdum ꝙ ſicut hō in neceſſitate poſitus naturaliter deſiderat adiuuari: ita dȝ qñ videt aliquē indigentem: ei vt eſt ſibi poſſibile ſubuenire. iuxta illud Matt. vij. Oia ergo q̄ vultis faciam vobis hoies: ꝛ vos facite eis. xp̄s igit in p̄te iſta nos excitat in ꝓpoſita parabola vt ſubueniamꝰ ꝓximo indigēti vt ſic nullꝰ poſſit ſe de ignorātia ꝓximi: vt videbat facere iſte legiſperitus: rōnabiliter excuſare. Scd̄m hec igitur in parte iſta tria poſſumus conſiderare.

Primo legiſpiti arrogātē p̄ſumptionem
Scdo ieſu xp̄i figuratiuā locutionem.
Tertio ſui dicti euidentē applicationē.

¶ Quātū ad p̄mū iſtoꝝ dicit. ad ille volēs iuſtifi. ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ hō vane glorioſus qñ laudat de aliq̄ bono facto vel dicto nō retorq̄t hec i laudē diuinā. di. cū ps. Non nobis dñe nō nobis: ſȝ noi tuo da gloriā: ſȝ multoties vt vir vanꝰ erigit in ſupbiā: ꝛ vñ deberet mereri: demeret qꝛ igit iſte legiſperitꝰ fuerat laudatus a xp̄o qui ſibi dixerat. recte rñdiſti. in ſupbiā eſt eleuatꝰ: nulliū reputās ſibi parē. ¶ Sciēdū eſt ēt ſm Theo. ꝙ iſte legiſpetus ignorās q̄s ſit ſuus proximus vt ſua queſtio indicabat: oſtēdit ſe vacuū a dilectiōe dei ꝛ ꝓximi: quā tñ lex mādauerat ꝛ ꝑ ꝯſequēs legis quā ore cōmēdauerat trāſgreſſorē. ¶ Quātū ad ſcd̄m ſcȝ ieſu figuratiuā locutionē dicit. ſuſpiciēs āt ieſus dixit ꝛc. Ubi ſciēdum ꝙ qꝛ paleſtini in ſuis locutionibꝰ multū vtebant pabolis: qꝛ etiā ppl's cōis citiꝰ capiebat iſta parabolice dicta ꝙ ſi dicerent ſubtiliꝰ: idcirco xp̄s ſeruās modū regionis: ꝛ cōdeſcendens pp̄lo multa eis in parabolis loquebat. In hac aūt parabola q̄nq̄ poſſumus conſiderare: ſcȝ.

Caſum hominis calamitoſum.
Occurſum hoſtis periculoſum.
Damnum numeris pernicioſum.
Actum legis defectuoſum.
Effectum cuſtodis affectuoſum.

¶ Quātū ad primū dicit. ſuſcipiēs autē ieſus dixit hō ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ iſtū hominē intelligit Adā primꝰ hō cū tota poſteritate ſua. Per hieruſalē aūt q̄ interp̄tat viſio pacis. vno modo intelligit celeſtis patria in qua eſt clara viſio cū perfectiōe dilectiōis ꝛ pacis. Per hierico āt q̄ interpretat luna ꝛ ſignificat defectum intelligit nr̄a mortalitas in quā deuenimus ſm Aug. ꝓpter pctm̄ ꝓpter qd̄ etiā ſm euȝ. amiſimus ciuitatē illā ſupernā. Uel ꝑ hieruſalē intelligi pōt paradiſus terreſtris. vbi hō añꝙ peccaret: erat in trāquillitate ꝛ pace. Per hierico aūt iſte mūdus in quo exiſtit hō in afflictiōibus ꝛ miſerijs multis. ¶ Signāter aūt dicit deſcendebat: vt ꝑ hoc grauitas pcti det intelligi qd̄ facit hoiez deſcēdere i infernum. qd̄ cognoſcens ps. dicebat. Iniq̄tates mee ſupgreſſe ſunt caput meū: ꝛ ſic̄ onꝰ graue grauate ſunt ſup me. deſcendiſſe aūt dicit primꝰ hō: qꝛ de ſtatu inno

centie:deſcēdit in ſtatū culpe. ¶ Inquā-
tū aūt paſſibilē ⁊ miſeriā genꝰ hūanū ꝑ
pter pctm̄ primoꝝ parētū deuenit audi
Job dicente. Job.xiiij. Hō natꝰ de mulie
re breui viuens tp̄e replet multis miſe-
rijs q̄ q̄ſi flos egredit̄ ⁊ terit̄ ⁊ fugit ve-
lut vmbra ⁊ nunq̄ȝ in eodē ſtatu ꝑmanet.
¶ Iſtas miſerias deplorās Inno.de vi-
litate ɔditiōis humane ſic ait. Quis er-
go det oculis meis fontē lachrymaꝝ vt
fleā miſerabilē humane ɔditiōis ingreſ
ſuȝ.culpabilē hūane cōuerſatiōis ꝓgreſ
ſum dānabilē hūane diſſolutiōis egreſ-
ſuȝ. Cōſidera ergo cū lachrymis de quo
factꝰ eſt hō:formatꝰ eſt de terra:cōceptꝰ
eſt i culpa.natꝰ ad penā:agit praua q̄ nō
licēt:turpia q̄ nō decēt:vana q̄ nō expe-
diūt. Iſte aūt deſcēſus hois ꝑ peccatum
fuit figuratꝰ ꝑ deſcenſum Jone:de quo
ſimil'r ḋr Jone.j.ꝙ cū dn̄s mitteret Jo-
nā ad p̄dicandū niniuitis noluit ire:ſed
voluit fugere a facie dn̄i:⁊ iuit ad mare.
⁊ inuēta naui intrauit in ipam ⁊ deſcēdit
ad interiora nauis et dormiebat ſopore
graui. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ Jonā q̄ vno mō
interp̄tat̄ colūba.intelligi pōt aia rōna-
lis quā deus inſtar colūbe creauit inno
centē ⁊ pulchrā. Per nauē vero intelligi
pōt ſenſualitas ſiue corpꝰ hoīs:q: ſicut
nauta in naui continet̄:⁊ tn̄ nauē guber-
nat ⁊ regit ſic aia rōnalis dū hō viuit eſt
in corpore:et ab ipſa hō hȝ oē ſenſum et
motū. Per mare vō tēpeſtuoſum ⁊ inſta-
bile.intelligi pōt iſte mūdus plenꝰ mul
tis tumultibꝰ:in quo nulla ſtabilitas re-
perit̄. Deꝰ igit̄ ſicut p̄cepit Jone ꝙ iret
ad p̄dicandū niniuitis:ſicut p̄cepit p̄mo
hoī di. Gen̄.ij. Ex oī ligno qḋ eſt in para-
diſo comede:de ligno aūt ſciētie boni et
mali ne comedas ſȝ ſicut Jonas deo no-
luit obedire:ſic primꝰ hō fuit trāſgreſſor
p̄cepti:qn̄ de ligno comedit:ſicut aūt Jo
nas trāſgrediēdo preceptum dei iuit ad
mare:ſic primus hō faciendo cōtra p̄ce-
ptū diuinū:venit in hūc ſtatū miſerabi-
lē plenū diuerſis penalitatibꝰ:ſicut cōti
nue experimur ſicut etiā Jonas deſcen-
dit ad nauis interiora ſopore graui dor-
miēs:ſic in hoīe aia rationalis immerſa
eſt propter pctm̄:vt potius dicat̄ dormi-
re q̄ȝ vigilare duȝ a corp̄e regit̄ ſequēdo
ipſiꝰ deſideria:ad Ro.vij. Nō eīn qḋ vo-
lo bonū hoc facio:ſed qḋ nolo malū hoc
ago. Huic aie ſic in corpore dormiēti dȝ
dici ipſum cōfortando ne deſperet illud
apoſtoli. Eph.v. Surge q̄ dormis ⁊ exur
ge a mortuis ⁊ illuminabit te xp̄s. Nam
quemcunq̄ȝ dormientem in pctis:ſi vult
ſurgere ⁊ venire ad ſtatū penitētie:xp̄s
recipit ⁊ dat ſibi gratiā ipſius aiam illu
ſtrātem. ¶ Quātum ad occurſum pericu
loſum dicit.et incidit i latrones. ¶ Ubi
ſciēdū ꝙ per iſtos latrones qui a latēdo
dicti ſunt:intelligi poſſunt demones:q:
ſicut latrones occulte p̄dant̄ tp̄alia:ita
demones animas hoim ſm̄ Ambroſiū:
conant̄ p̄dari. ¶ In iſtos homines inci-
dunt:quādo ad eoꝝ ſuggeſtionē preuari
cant̄ obliti p̄cepti dn̄i. ¶ Iſte eſt ille fur
diabolus:de quo dicit xp̄s Joan.x. Fur
nō venit niſi vt furet̄ ⁊ mactet ⁊ perdat.
¶ Lȝ aūt ſic homo a diabolo ſuperatus
fuerit:tn̄ ſibi fuit compatiēdū ꝓpter va-
litudineȝ hoſtis.⁊ ideo ſibi cōpaſſus dei
filius incarnari voluit vt hominem ꝑdi
tū liberaret. ¶ Iſti demones ſic inſidiā-
tes homini ſignificati ꝑ latrones:fuerūt
figurati per illos latrunculos.de quibꝰ
ḋr.iiij.Reg.v. Porro latrunculi de Sy-
ria egreſſi fuerāt:⁊ captiuā duxerant de
terra iſrael puellaȝ paruulam que erat
in obſequio vxoris Naaman. ¶ Ubi ſciē
dū ꝙ ꝑ iſtos latrunculos intelligi poſ-
ſunt demones q̄ inſtar latronū hoibus
inſidiantur vt ipos capiant. Signanter
aūt dicuntur iſti latrūculi egreſſi de ſy-
ria q̄ interp̄tat̄ ſublimitas:q: demones
per pctm̄ ſupbie deſcēderūt de celo qui
eſt locꝰ ſublimiſſimꝰ in quo primitꝰ fue-
rūt creati iuxta illud qḋ reprehēdēdo di-
cit dn̄s lucifero. Eze.xxviij. Tu cherub
extētus ⁊ ꝓtegens poſui te in mōte ſan-
cto dei.ſeq̄t peccaſti ⁊ eieci tē. Per puel
lā autē paruulā ⁊ innocētē:intelligi pōt
aia hois quā deꝰ creauit pulcherrimam
ſine macula pcti. Iſtam aūt puellā:latrū
culi demones acceperūt ⁊ captiuā duxe
rūt ad faciendū contra diuinū preceptū
Signāter aūt dicitur hanc puellā fuiſſe
de iſrael qḋ interpretatur vidēs deū:q:
aia hois ad hoc fuit creata vt deū clare
videat in glia.iuxta illud Eſa.xxxv. Ipſi

videbũt gloriã dñi ⁊ decorem dei noſtri. ¶ Dicitur aũt iſta puella fuiſſe in obſequium vxoris Naamã. Ubi ſciendum ꝙ p vxorẽ naamã intelligi põt ſenſualitas in hoĩe. qꝛ ſicut inter virũ ⁊ vxorẽ eſt iugum et firmũ cõtuberniũ: ſic dũ hõ viuit in iſto mortali corpe: ſenſualitas eſt aĩe rõnali cõiũcta rõnalis igit̃ ſic accepta p pctm̃ a diabolo qñ deuicit primũ hoiem dr̃ fuiſſe in obſequio ſenſualitatis ſignificate p vxorẽ naamã. qđ deplorãs apoſtol⁹ dĩ. Ro. vij. Uideo aliã legẽ in membris meis repugnantẽ legi mẽtis mee ⁊ captiuãtẽ me in legẽ pcti q̃ eſt in mẽbris meis infelix ego hõ q̃s liberabit me de corpe mortis hui⁹. ⁊ ſubdit grã dei per ieſum xp̃m. ¶ Quãtũ ad dãnũ muneris pnicioſum dicit: q̃ etiã diſpoliauerũt et pla. ⁊c. Ubi ſciendũ ꝙ hõ in ſua primaria cõditione fuit factus cũ rectitudine naturali: vt ſcꝫ ſenſualitas ſubijceret̃ rõni: rõ ṽo deo: fact⁹ fuit etiã ornat⁹ multis donis gratuitis: inter q̃ fuit donũ p maximũ ꝙ hõ nunꝗ̃ mortu⁹ fuiſſet ſed viu⁹ in corpore ⁊ aĩa trãſlatus fuiſſet ad cõſortiũ angelorum. ꝓpter pctm̃ ṽo factus eſt in homine ordo pũerſus. In iſta aũt expoliatione tãgit in hoĩe tria dãna.

¶ Primũ eſt amiſſio donoꝝ ſpiritualiũ.
¶ Scđm debilitatio viriũ naturalium.
¶ Tertiũ ẽ diminutio pncipioꝝ vitaliũ

¶ Quantum ad primum dicit. q̃ etiã expoliauerũt eum. Ubi ſciendũ eſt ꝙ ſicut dictũ eſt ſuperius hõ habebat multa dona gratuita quib⁹ ornabat̃ vt veſtibus q̃bus fuit a diabolo ſpoliatus. ¶ Sciẽdũ eſt aũt ꝙ inuenio veſtẽ triplicẽ qua veſtitus erat homo vel fuiſſet: ſi pmãſiſſet in ſtatu nature condite: qua fuit a diabolo per pctm̃ ſpoliatus. ſcꝫ.

Innocentie decorãtis.
Gratie conformãtis.
Glorie quietãtis.

¶ Primo inuenio veſtẽ innocẽtie decorãtis. ⁊ hec eſt veſtis de qua dicitur Prouer. xxxj. Stragulatã veſtẽ fecit ſibi biſſus ⁊ purpura indumẽtũ eius. Nã deus poteſt dici feciſſe primis parentibus veſtem ſtragulatã que eſt veſtis diuerſoꝝ colorum qñ in ſtatu innocẽtie dedit eis originalẽ iuſticiã: ad quã inſtar diuerſorũ colorũ dona multiplicia ſequebãtur. Iſta veſte fuit homo ſpoliatus a diabolo qñ ſuis ſuggeſtionib⁹ acqeuit. Uñ ꝯpatiẽdo hoĩ figuratiue loquit̃ dñs Iohel. j. dicẽs poſuit vineã meã in deſertũ ⁊ ficũ meã decorticauit nudãs ſpoliauit eã ⁊ piecit albi facti ſunt rami ei⁹. ¶ Ubi ſciendũ ꝙ p iſtã vineã ⁊ ficũ intelligi põt primus hõ q̃ inſtar vinee ⁊ ficulnee debuiſſet portare fruct⁹ ſuaues et dulces: ſed tñ diabol⁹ inſtar ficus decorticauit ⁊ expoliauit qñ per ipſi⁹ ſuggeſtionẽ fuit priuatus iuſticia originali: ⁊ ſic nud⁹ remanſit: ⁊ albi facti ſunt rami: qꝛ oĩa alia dona q̃ ſeq̃bant̃ originalẽ iuſticiã cũ ipſa inſtar rami albi pariter ſunt ſiccata.

¶ Secũdo inuenio veſtem grẽ cõformãtis. Nã grã eſt quedã veſtis conformans animã deo: quã q̃ hꝫ eſt de familia eius: et ad nuptias põt intrare: et ſine qua de nuptijs eijcitur: vt habetur Matth. xxij.

¶ Iſta veſte fuit expoliat⁹ homo quãdo fecit cõtra preceptũ diuinũ: diabolo inſtigãte: ⁊ tunc potuit dicere illud Mich. primo ſuper hoc plãgã ⁊ vlulabo: vadaꝫ ſpoliat⁹ ⁊ nudus. ¶ Tertio inuenio veſtem glorie quietãtis. Nã glĩa eſt quoddam ornamẽtum quod eſt cõplemẽtum ⁊ quietatiuum omniũ beatoꝝ: quã quidẽ habuiſſet primus homo ſi nõ peccaſſet: et ſic ſuo congruo tempore qñ ipſuꝫ voluiſſet trãſferre ad angelorum cõſortiũ: potuiſſet ſibi dicere illud Job. Circũda tibi decorem ⁊ in ſublime erigere: ⁊ eſto glorioſus ⁊ ſpecioſus: induere veſtibus:

¶ Iſta veſte fuit expoliatus homo quãdo peccauit: quia tunc fuit a celeſti pãtria exulans: vt ſic potuerit dicere illud Job xix. Spoliauit me gloria mea: abſtulit coronã de capite meo. ¶ Iſti demones ſic expoliãtes primũ hominẽ cũ ſua poſteritate fuerunt nobis figurati per philiſteos. de quib⁹ ſentẽtialiter dr̃. j. Regũ xxxj. ꝙ venerunt philiſtijm ⁊ inuenerũt Saul ⁊ tres filios eius iacẽtes in mõte gelboe: ⁊ pciderunt caput Saul et expoliauerunt eum cum iſtis qui erãt cũ eo.

¶ Ubi ſciẽdum ꝙ per philiſtijm q̃ interpretant̃ ceciderunt: intelligi poſſunt demones: qui ꝓpter pctm̃ ſuperbie ceciderunt de celo. Per ſaulem ṽo q̃ interptat̃

abutēs ⁊ filios ſuos intelligi pōt primꝰ
hō cum tota poſteritate ſua:q̄ abuſꝰ fuit
donis ſibi datis a deo q̄n reſiſtere noluit
tētationi diabolice antemiſſe:⁊ iō diabo
lus ſibi caput abſcidit q̄n īpediuit in ip̄o
vſum debite rationis.⁊ ſic ip̄z cū tota po
ſteritate ſua expoliauit veſtibꝰ ſupradi-
ctis.¶ Quātū ad debilitationē viriū na
turalium dr̄.⁊ plagis impoſitis abierūt.
Ubi ſciēdū ꝙ vires naturales hoīs:nō
ſolū ꝓpter pctm̄ ſunt deordinate vt ſen-
ſualitas rationi nō obediat:nec rō deo:
ſed ēt multū ſunt debilitate q̄tū ad ſuos
actꝰ q: hō nō ita clare intelligit:⁊ ſic de
aliis:ſicut in ſtatu inocētie vt ſic ſibi poſ
ſit dici illud Job.iiij.Nūc venerunt ſup
te plage ⁊ defeciſti.¶ Un̄ primus hō ſic
plagatꝰ pōt figurari p̄ Jorā de q̄ ſniaꝶr
dr̄.j.parali.xxiij.ꝙ Syri p̄liātes ꝯ Jorā
vulnerauerūt eū:⁊ multas plagas rece
pit i dicto certamine.¶ Ubi ſciēdū ꝙ p̄
Syros q̇ interpretāt̄ ſublimes.intelligi
poſſunt demones q̇ ſublimes dici poſ-
ſunt:q: p̄ pctm̄ ſupbie voluerūt ſe pone
re in ſublimi.Per Jorā v̾o q̇ iterp̄tat̄ flu
uius gr̄e:intelligi pōt primꝰ hō q̇ in mul
tis donis fuit a deo creatꝰ inſtar fluuij q̇
aquā cōtinet abūdanter.Pugnātes igit̄
Syri.i.demones cōtra Joram.i.primum
hominē vulnerauerūt eū in naturalibꝰ
⁊ nō ſolum vnā plagā accepit in illo cer
tamine ſ; multas:q: nō ſolū fuit in vna
potētia ſed in oībꝰ vulneratꝰ.¶ Quātū
ad diminutionē p̄ncipioꝝ vitaliū dicit.
Semiuiuo relicto.Ubi ſciendū ꝙ homo
ſi nō peccaſſet vixiſſet duplici vita.ſc; vi
ta nature:⁊ vita gr̄e.q̄n v̾o peccauit ami
ſit vitā gr̄e.⁊ remāſit ſibi ſolū vita natu-
re ⁊ ſic ſemiuiuꝰ.¶ Quātū ad actū legis
defectuoſum dr̄.Accidit aūt vt ſacerdos
q̇dā ⁊c.Ubi ſciēdū ꝙ teſtamētū vetꝰ gn̄a
liter diuidi ꝯſueuit in duo ſc; l legē ⁊ ꝓ-
phētas ⁊ ſm̄ hoc in ſacerdote intelligit̄
lex.in leuita v̾o ꝓphe.vetꝰ igit̄ teſtamē
tū:ſiue inq̄ntū lex ſignificata p̄ ſacerdo
tē ſiue inq̄ntū ꝓphete ſignificati p̄ leui
tā:genus hūanū expoliatū ⁊ vulneratū:
potuerūt videre ſed nō curare.¶ Quātū
ad defectū legis et ſacerdotū dr̄.accidit
aūt vt ſacerdos quidā deſcēderet eadem
via:⁊ viſo eo p̄terijt.Ubi ſciēdū ꝙ q: ſa-
cerdos ⁊ oēs q̇ fuerūt in legem eadē via
deſcēderūt ſicut Adā:q: oēs ab ipſo con
traxerunt pctm̄ originale.Ideo nullꝰ po
terat genꝰ humanū redimere:ſ; indige-
bat q̇libet redēptore.¶ Quātū ad defe-
ctū ꝓphetie dicit.ſil'r ⁊ leuita.Ubi ſcien
dū ꝙ ſicut dictū eſt de lege ſignificata p̄
ſacerdotē:ita pōt dici de ꝓphetia ſignifi
cata per leuitā.¶ Quātū ad effectū cu-
ſtodis affectuoſum dicit.ſamaritanꝰ aūt
quidā ⁊c.Ubi ſciēdū ꝙ hō iſte q̇ dr̄ deſcē
diſſe de hieruſalē in hierico credit̄ fuiſ
ſe adductus in iſta parabola:quia de po
pulo iudeorum nullꝰ in lege antiqua po
tuit ſubuenire:q: nec ſacerdos nec leui-
ta vt ſuperius dictū eſt.Samaritanꝰ aūt
ſubuenit q̇ nō erat de populo iſraelitico.
In iſta igit̄ p̄te duo poſſumꝰ cōſiderare.
Primo affectu; cōpaſſionis inclinātis.
Scd̄o effectum curationis liberantis.
¶ Quantū ad primū dicit.ſamaritanus
autē quidā ⁊c.Ubi ſciendū ꝙ circa xp̄m
ſignificatum per iſtū ſamaritanū quinq̧
poſſumus conſiderare.ſ.
Gubernationem vigoroſam.
Peregrinationem virtuoſam.
Aſſimilationem amoroſam.
Inſpectionem luminoſam.
Compaſſionem viſceroſam.
¶ Quātum ad gubernationē vigoroſam
dicit ſamaritanus autē quidā.Ubi ſcien
dū ſamaritanꝰ interpretat̄ cuſtos:quia
igitur xp̄s vt ipſemet dicit eſt paſtor bo-
nus:⁊ officiū boni paſtoris eſt cuſtodire
oues ſibi cōmiſſas:ideo xp̄s eſt cuſtos ⁊
dici poteſt ſamaritanus.¶ Quantū ad
peregrinationē virtuoſam dicit.iter fa
ciens.Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s ſm̄ diuinam p̄-
ſcientiā ⁊ ordinationē de ſinu patris ve
nit in mūdū.iuxta illud qd̄ ipſe dicit Jo.
xvj.Exiui a patre ⁊ venit i mūdū.¶ Quā
tū ad ſimilationē glorioſam dicit.venit
ſecus eū.Ubi ſciendū ꝙ xp̄s in hoc mū-
do exiſtēs:ſimilis fuit ceteris hominibꝰ
abſq̧ pctō.Nā iuxta illd̄.j.petri.ij.pec-
catū nō fecit nec inuētus eſt dolꝰ in ore
eius vt ſic verificet̄ de ipſo illd̄.pſ.In
via pctōꝝ nō ſtetit.⁊ ideo dicit̄ hic ꝙ ve
nit ſecus languidū hominē:ſiue ſecꝰ viā
q: ipſe nō fuit languidꝰ per pctm̄ nec in
via pctōꝝ ſed ſolū ſimilis natura:⁊ ideo
ſecus.

ſec⁹. ¶ Quãtū ad iſpectionē luminoſaȝ dt.ꝛ vides eū. Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s qui cognoſcit oīa.iuxta illud.Heb.iiij. Oīa nuda ꝛ aperta ſunt ocl'is ei⁹:cognouit infirmitatē hūani gn̄is a qua nō poterat curari niſi ꝑ ipſuȝ.et iō dicit̄ languidū iſtū vidiſſe. Naȝ iuxta illud Eccl'i.xxiij. Oīa videt ocl'is ei⁹ qd̄ cognoſcēs pctōꝛ dȝ dicere.Threñ.j. Uide domine afflictionē meā quoniā erectus eſt inimic⁹.diabolus erigit̄ qñ preualet ꝯ hominē pctōꝛē. ¶ Quãtū ad compaſſionē viſceroſaȝ dt: miſericoꝛdia motus eſt. Ubi ſciendū: ꝙ chriſtus cuius propri⁹ actus ē miſereri ſemꝑ ꝛ parcere: vidēs iſtū infirmū lãguidū miſert⁹ ē. vñ Amb. Ueniēs aūt fact⁹ eſt cōpaſſiōis nr̄e ſuſceptione finitiu⁹ ꝛ miē collatiōe vicin⁹. Uñ ps̄. quō miſert⁹ ē pr̄ filioꝝ: miſertus eſt dn̄s timentib⁹ ſe qm̄ ipſe cognouit figmētū nr̄ȝ. ¶ Quantum ad effectū curatiōis liberãtis dicit ꝛ appropꝛians ligauit ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ corporalis medic⁹ volēs curare aliquē inter alia dȝ quatuoꝛ facere. Pꝛio eñi dȝ infirmū viſitare. Nā ſi ſolū a lōge ſtaret ꝛ infirmū nō videret: nō poſſet bñ ipſuȝ curare. Scd̄o dȝ medicinā ꝓpinar̄. Tertio dȝ diligenter laboꝛare. Quarto dȝ de futuris oꝛdinare: qꝛ nō ſemꝑ pn̄s. Scd̄ȝ hoc igit̄ i iſta ꝑte reſpectu medici ſpūalis quatuoꝛ poſſumus conſiderare.ſ.

Preſentiam aſſiſtentem.
Medicinam congruentem.
Diligentiam exequentem.
Prouidentiam oꝛdinatam.

¶ Quãtū ad ꝑmū dic̄.ꝛ appropꝛiãs. Ubi ſciendū ꝙ lȝ de⁹ ſit pn̄s oīb⁹ ꝑ eſſentiaȝ ꝛ ſuā potentiā: tñ añ aduentū filij dei in mūdū nō erat ſic nobis pn̄s ſicut poſtea fuit. Qꝛ igitur xp̄s dei fili⁹ ſic nobis appropinquit: iō dicebat apl's. Phil.iiij. Gaudete in dn̄o ſemꝑ: iteꝝ dico gaudete: modeſtia veſtra nota ſit oībus hoīb⁹ dn̄s eñ prope.eſt. Quãtuȝ ad medicinā cōgruētē dicit.alligauit vulnera ei⁹ infundēs oleū ꝛ vinū. Ubi ſciendū ꝙ ſicut ad volendū ſanare aliqd̄ vuln⁹: tria inter alia ſūt neceſſaria.ſcilȝ aliqd̄ reſtrictiuū humoꝛis.aliqd̄ mitigatiuū doloꝛis ꝛ aliquid purgatiuū fetoꝛis.ſic etiā i ſpūali vulnere aīe: qd̄ qdē vuln⁹ eſt pctm̄ moꝛtale. Nā hō q̄ vult a pctō curari dȝ ſeipȝ reſtringere ne iteꝝ in pctm̄ labatur. dȝ ſꝑare i diuina mīa vt ſic doloꝛ aliqualr̄ mitiget̄. dȝ ſe exercitare in bonis oꝑib⁹ ne exiſtēs in pcti ꝑſeuerãtia putreſcat. ꝛ ꝛ ſm̄ hoc xp̄s ſanãdo infirmū dr̄ tria feciſſe. Nā ligauit vulnera infudit oleū infudit vinū.ꝑ primū intelligit̄ reſtrictio pctōꝝ.ꝑ ſcd̄m mitigatio doloꝝ.ꝑ tertiū purgatio fetoꝛis. vñ Aug. Alligatio vulnerū ē cohibitio pctōꝝ: oleū conſolatio ſpei bone ꝑꝑ indulgētiā datā ad recōciliationē pacis vinuȝ exhoꝛtatio ad operandum feruentiſſime in ſpū. ¶ Quãtū ad diligentiam exequētē dicit. Et imponens illū in iumentū ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ magna diligētia oſtendit dum ſauciatū hominē impotentē ad ambulãdū impoſnit iumento ſuo ꝛ ad locū ſecurū deducit ꝛ ſollicitus ē de eo. ¶ Sciendū ē igitur ꝙ iſtud iumentū eſt humanitas xp̄i loquētis ꝛ dicētis gn̄i humano ſauciato illud ps̄. Ut iumentum factus eſt apud te ꝛ ego ſemper tecū. Nam vt iumētū fact⁹ humano generi qñ inſtar iumēti poꝛtantis onera: voluit pctā totius humani gn̄is in ſeipo poꝛtare. iux̄ illd̄.j.Pe.ij. Pctā nr̄a ipſe ꝑtulit in coꝛpoꝛe ſuo ſuꝑ lignuȝ vt pctis moꝛtui iuſticie viuam⁹. ¶ Quantum ad prouidentiā oꝛdinãtem dt altera die ꝑtulit duos denarios ꝛc. Ubi ſciendum ꝙ licet xp̄s in hunc mundum venerit ad ſanãdū hominē ſauciatum.tamē nō ſemꝑ erat coꝛporaliter mãſurus in mūdo: ſed erat ꝑfectur⁹ ad patrem iuxta illd̄ quod dixerat Jo.vij. Adhuc modicū vobiſcū ſum ꝛ vado ad eū q̄ miſit me. ¶ Quia vero xp̄s abſētabat ſe coꝛporaliter ab homine ſauciato.ne ſibi immineret periculū in futurū ip̄m recōmendat cuſtodibus.i.prelatis qui curaȝ debēt habere de ſubditis ſibi cōmiſſis. Jn cuius figura dixit ieſus petro. Joan. xxj. Paſce oues meas. Uñ cuilibet ꝑlato dicitur.iij.Reg.xx. Cuſtodi virū iſtuȝ qui ſi lapſus fuerit erit aīa tua ꝑ aīa ei⁹. Ut autē prelati de ſubditis ſuis ſint magis ſolliciti.impēſans xp̄s dat duos denarios. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ iſtos duos denarios quos altera die dicitur ꝑtuliſſe inteligi poſſunt duo teſtamēta: vetus.ſ.

et nouũ quorũ intelligẽtiã poſt diẽ reſurrectiõis ſue dedit diſcipulis et in pſona illorũ ceteris p̄latis futuris. ita q̄ p alterã diez intelligit dies reſurrectionis. ¶ Quãtũ ad tertiũ. ſcz dicti xp̄i euidẽtẽ applicationem dt. q̄s horũ triũ ⁊c. Ubi ſciendũ q̄ xp̄s poſita ſua parabola: ipaz applicat ad propoſitũ reſpondens q̄ſtioni legiſperiti interrogãtis: quis ei⁹ proximus eſſet. Ubi poſſum⁹ tria cõſiderare: ſcilicet ieſu chriſti queſtionẽ. legiſperiti reſponſionez. operis boni exortationem. ¶ Quantum ad primuz dicit quis horum trium ⁊c. Ubi ſciendum q̄ xp̄s in ſupradicta parabola mẽtionem fecerat de tribus: ſcilz de ſacerdote ⁊ de leuita quorum neuter miſertus ẽ ſauciati ⁊ de ſamaritano qui miſertus eſt ei⁹. Interrogat igitur chriſtus iſtum legiſperitum q̄s iſtoꝝ triũ dici d̄beat ꝓxim⁹ ſauciato. ¶ Quãtum ad legiſperiti reſponſionem dicit: qui fecit miam in illũ. Ubi ſciẽdũ ẽm Ambro. q̄ lz ſacerdos ⁊ leuita eiuſdẽ generis fuerũt cum ſauciato q2 omnes fuerunt iſraelite: tñ quia nõ fecerũt miſericordiã ꝓximi nõ dicunt. ¶ Sciẽdũ eſt igitur q̄ ꝓximus dicit relatiue: ita q̄ ille qui indigẽti ſubuenit: ⁊ etiã ille cui ab illo ſubuenitur: vterq3 ꝓxim⁹ dici poteſt: ⁊ ideo cũ multa recipiam⁹ bñficia a ſctis angelis ⁊ a xp̄o continue: nomẽ ꝓximi ad xp̄m ⁊ ad angelos et ad nos poteſt extẽdi. ¶ Ad iſtã miam exhibendã ꝓxim⁹ nos hortatur ſaluator. Luce. vj. di. Eſtote miſericor: es ſicut ⁊ pater veſter miſericors eſt. ¶ Quãtum ad opis boni exhortationẽ dicit. Uade tu ⁊ fac ſimilr. Ubi ſciẽdũ q̄ cũ legiſperitus q̄ſiuiſſet a dño q̄s eſſet eius ꝓximus: ⁊ ſibi pabolã p̄miſiſſet ex qua legiſperit⁹ ſniaz ptulit q̄ q̄ fecit miaz ille proximus fuit: vt ſibi q̄ſtionẽ de ſeipſo ſoluat oſtẽdit quis ei⁹ ſit proximus q2 ille qui miaz facit: ⁊ ideo dicit ſibi. Uade tu ⁊ fac ſilr. vñ Chryſoſt. Si quẽ vides oppreſſuz nõ dicas vtiq3 nequã. eſt ſz ſiue gẽtilis ſiue iude⁹ ⁊ ope indigeat nõ cauilleris: vir hz auxilium q̄cunq3 mala fuerit paſſ⁹. Nã mia nobis preparat bona gratuita in hoc mũdo: et in futuro gloriã paradiſi. Ad quã ⁊c.

¶ Dñica. xiiij. poſt penteco. Euãge. liiij.

Cuz iret ieſus

in hieruſalẽ trãſibat p mediam ſamariam. Luc. xvij. Nos videm⁹ p experiẽtiã q̄ q̄tuor ſunt inter alia pp q̄ cura alicui⁹ īfirmi reddit cõmendabilis. Primũ eſt ſi medic⁹ ſit bon⁹. Nã qd ſit a bono magiſtro in oi arte magis cõmendat q̄ illud qd ſit a nõ bono. Scdm ẽ qñ infirmitas eſt difficilis ad curãdũ. Nã et ſi medic⁹ dato q̄ ſit bonus in arte ſua: aliquẽ infirmũ de aliqua infirmitate leui curet nõ ppt hoc multũ laudat. ſz qñ īfirmitas de ſe grauis eſt: ⁊ ipm ſanat: tũc magis laudat. Tertiũ eſt qñ ab infirmo deſiderat affectuoſe cura infirmitatis: ⁊ appetitio ſanitatis. Nã ſi infirm⁹ nõ curaret ſanitatẽ ipſaz habitã non laudaret. ſz ecõuerſo ſic. Quartũ ẽ qñ cura cito ẽ ⁊ nõ tarda. Nã ſi aliq̄s medic⁹ ī lõgo tp̄e curat infirmũ: nõ ita ꝯmẽdat ſicut qñ ipſum curat ī breuiori tp̄e. Uñ ad ꝯmẽdationẽ cure boni medici dr Eccli. xxxviij. Diſciplina medici exaltabit caput illi⁹ ⁊ in ꝯſpectu magnatoꝝ collaudabit. Eſt aũt rõnale ⁊ cõueniẽs vt infirm⁹ q̄ recipit ſanitatẽ a medico ſit grat⁹: ⁊ recognoſcat receptũ bñficiũ ⁊ ſibi p virib⁹ recõpẽſet. Ut igit btũs Lucas quãdã curã d̄ q̄ facit mẽtionẽ ī hodierno euãgelio reddat cõmẽdabilẽ oſtẽdit nobis.
Medici bonitatẽ: q2 medicus fuit xp̄s.
Infirmitatis difficultatem: quia lepra.
Deſiderij anxietatem: quia pro ſanitate clamabant.
Tẽporis breuitatẽ: q2 cum irent mũdati ſunt ex quib⁹ poſtmodũ oſtendit q̄ de recepto bñficio homo debet laudare diuinã maieſtatẽ. In iſto igitur euangelio tãgit quatuor euidẽter. videlicet
Infirmitatis flagitiũ deteſtãdum.
Sanitatis deſideriũ imitãdum.
Pietatis bñficium appetẽdum.
Diuerſitatis indiciũ admirãdum.
¶ Primũ pbat infectio corporalis. ſcdz expreſſio vocalis. tertiũ affectio paternalis: quartũ diſtictio pſonalis. Primũ in prin. ſcdm ibi. Qui ſteterũt a longe ⁊c. tertiũ ibi. Quos vt vidit ⁊c. quartũ ibi. Unus aũt ex illis ⁊c. ¶ Prima ps.

Quātū ad pmū vbi tāgit infirmitatis flagitiū deteſtādū qđ pbat infectio corpalis đt. Cū iret ieſus in hierlm ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ infirmi indigēt medico vt ſanēt. iuxta illđ ſaluatoris Luc.v. Nō egēt q̄ ſani ſūt medico ſꝫ q̄ male habent: ꝛ iō hō nec medicinā dꝫ ſpnere ſꝫ medicū honorare iuxta illud Eccli.xxxviij. Altiſſimꝰ creauit de terra medicinam: ꝛ vir prudēs nō abhorrebit eā. Qꝛ igit infirmitas reqrit medicū. id circo i pte iſta duo poſſumus ꝯſiderare. Primo medicū ſufficientē et benignū. Scđo morbū affligētē ꝛ malignū ibi. Et cū ingrederet qđdā caſtellū ꝛc. ¶ Quātū ad pmū đt Cū iret ieſus i hierlm ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ medicus iſte ſanās īfirmitates ē xp̄s ieſꝰ: de q̄ đr. Mat. iiij. ꝙ circuibat ciuitates ꝛ totā galileā docēs in ſynagogis eoꝝ ꝛ p̄dicās euāgeliū regni ꝛ ſanās oēm lāguorē: ꝛ oēꝫ infirmitatē in populo. Nō ſolū aūt curabat corpales infirmitates ſꝫ etiā mētales. ꝛ iō qꝛ ſamaritani ꝛ iudei erāt adinuicem emuli. ipos curare volebat vt ambos ad veritatē vere fidei adunaret. vt ſic iuxta illđ Eph.j. Duos cōdidit in ſemetipo. i vnū nouum hoiēꝫ faciēs pacē. ꝛ iō đr ꝙ volēs ire in hierlm: trāſibat per galileā que erat patria iudeorum ꝛ per ſamariā patriam ſcꝫ. ſamaritanoꝝ. ¶ Sciēdum eſt aūt loquēdo ſpūaliter ꝙ per illđ iter qđ xp̄s fecit i hieruſalē intelligi p̄t iter qđ debemus facere vt puentamꝰ ad gloriā paradiſi. ¶ Unde ſciēdū eſt ꝙ p hieruſalē que interpretat viſio pacis intelligi pōt illa ſuperna ciuitas beatoruꝫ in qua deū clariſſime ſpeculant de qua đt p̄s. Hierlm. que edificat vt ciuitas cuiꝰ participatio eius in idip̄m. Nam illorū participatio eſt in idip̄m: qꝛ nō ſolum q̄libet ſanctꝰ gaudet de propria gloria ſꝫ etiā de gloria cuiuſcūq̧ beati. ¶ Hec eſt illa hierlm in qua xp̄s inquātum hō pticipat a ſctis oibus: ꝛ in qua eſt ipa diuinitas reficiēs oēs ſctōs. iuxta illđ qđ figuratiue đr. ij. Paral. vj. vbi legit deuꝫ dixiſſe. Ego elegi hierlꝫ vt ſit nomē meū in ea. ꝛ elegi dđ. vt ꝯſtituerem eum ſup pplm meū iſrael. ¶ Ubi ſciēdum ꝙ per dauid intelligi pōt xp̄s: q̄ ꝛ inſtar dđ manu fortis fuit pugnādo p nobis ꝯ diabolū: ꝛ decorꝰ aſpectu p carentiam oim viciorum. Hūc deus cōſtituit principē in celeſti hierlm: quā ſibi elegit ciuitatem ſanctoꝝ oim: in qua eſt nomen ſuum ad mirabile notū ſanctis oibꝰ ad eoꝝ gloriā ſempiternā. ¶ Ad hāc ciuitatē xp̄s vt princeps cōſtitutꝰ ꝛ dñs: liberaliter nos inuitat iuxta illud qđ figuratiue đr ij. Reg.xix. vbi đr ꝙ dauid vocauit berzelai ꝛ dixit ei. Ueni mecū vt reqeſcas ſecurꝰ in hierlm. Ubi ſciendū ꝙ p berzelai qui interpretat fortitudo mea: intelligi pōt quilꝫ fidelis xp̄ianꝰ: q̄ dꝫ eſſe fortis ꝛ firmꝰ in opibꝰ virtuoſis: ꝛ ſic dicat cum p̄s. Fortitudinē meā ad te cuſtodiā tūc ei hō fortitudinē ſuā cuſtodit ad deū qn̄ vires ſuas expādit in opibꝰ deo gratis. ꝛ talē xp̄s ſignificatꝰ p dauid inuitat poſt decurſum huiꝰ miſerie in qua fortis fuit reſiſtēdo peccatis: ꝛ ſecū vocat ad illā ciuitatē ſupnā hierlm: vt ibi ſecurus ppetuo reqeſcat. Uolens aūt hō ire in hierlm: dꝫ inſtar xp̄i trāſire p ſamariā ꝛ galileā. ¶ Ubi ſciendū ꝙ p galileā q̄ vno mō interp̄tat rota: intelligi pōt mūdus iſte q̄ inſtar rote eſt iſtabilis. ꝛ cito mouet: in quo qdē nūc ſunt in alto plātiōis: nūc in imo ſubiectiōis: nūc a dextris pſperitatis: nūc a ſiniſtris aduerſitatis: ꝛ ſic nūq̄ in hoc mūdo ſtabiles manēt. Qđ cognoſcens apl's dicebat. ij. ad Coꝝ. iiij. Uſq̧ in hanc horā eſurimꝰ et ſitimꝰ ꝛ nudi ſumꝰ. Uel p galileā q̄ alio mō interp̄tat trāſmigratio intelligi pōt trāſmigratio quā hō qui vult ire ad celeſtē patriā: dꝫ facere de vicijs ad ꝟtutes. ¶ Per ſamariā aūt q̄ interpretat cuſtodiēs domū: intelligi pōt cuſtodia mādatoꝝ dei quā hō poſtq̄ venit ad ſtatū penitētie dꝫ hr̄e. iuxta illud qđ ſibi đt dñs. Prouer. iij. Fili mi ne obliuiſcaris legis mee ꝛ p̄cepta mea cuſtodiat cor tuū. Cui dꝫ r̄ndere verꝰ penitens dicēdo illud p̄s. Cuſtodiā legē tuā ſemp in ſcl'ꝫ ꝛ in ſcl'ꝫ ſcl'i. ¶ Quātū ad ſcđꝫ. ſcꝫ morbū affligentē dicit. Et cū ingrederet quoddam caſtellum ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ ſm legem Moy. hoies leproſi ſeparabantur ab alijs ꝛ eijciebant extra caſtra. ſm ꝙ

ſcribitur Nūeri.v.ꝙ locutus eſt dn̄s ad
Moy.di. Precipe filijs iſrl̄ vt eijciāt de
caſtris oēꝫ lepꝛoſū.Qꝛ igit̄ iſti.x.viri le
pꝛoſi erāt iō ſtabāt ex̄ caſtra circa q̄s xp̄s
facit miraculū:vt ſic poſtq̄ iudeos ꝛ ſa-
maritanos in vnū voluit colligere:ex h̄
etiā ppl̄m iſraeliticū ad fidē conuertat.
¶ Sciēdū eſt aūt loquēdo ſpūal̄r ꝙ per
iſtud caſtellū intelligi pōt iſte mūdꝰ in
quē xp̄s tūc ingreſſus dr̄:qn̄ dei filiꝰ pꝛo
nobis voluit incarnari.Qđ q̇dē fuit fi-
guratū Luc.x.vbi dr̄ ꝙ itrauit ieſus in
quoddā caſtellū:ꝛ mulier q̄dā Martha
noie excepit illū i domū ſuā:ꝛ huic erat
ſoroꝛ noie maria.¶ Ubi ſciendū ꝙ ſicut
dictū eſt ꝙ ꝑ caſtellū iſtud mūdꝰ iſte pōt
intelligi in quē cū xp̄s itrauit:Martha.
i.beata v̄go i domū ſuā recepit.i.in vte-
rū ſuū q̄ ꝑ Mariā ꝛ Marthā typice deſi-
gnat̄.Un̄ ſciēdū ſm̄ Aug.ꝙ ꝑ marthā in
telligit̄ vita actiua:ꝛ iō dr̄ i Luca.ꝙ mar
tha miſtrabat.per mariā aūt intelligit̄
vita ꝯtēplatiua ꝛ iō dr̄ ibidē ꝙ maria ſe
debat ſecꝰ pedes dn̄i.Iſti aūt ſunt duo
modi viuēdi q̄ſi due ſoroꝛes:qꝛ igit̄ vir-
go btā ꝑfecta fuit in vita actiua:iō fuit
martha:qꝛ ēt ꝑfecta fuit in vita cōtēpla
tiua iō fuit maria.Et ſic ip̄a tāq̄ natura
ꝑfecta fuit cōueniens receptaculū xp̄i.
Nā iuxta illud p̄s.Domū tuā dn̄e decet
ſctitudo.¶ Sciendū eſt ēt ꝙ ꝑ iſtos de-
cē viros lepꝛoſos itelligi pōt totū genꝰ
hūanū qđ an̄ aduētū xp̄i poterat dici le-
pꝛoſum ꝓpt̄ pctm̄ oꝛiginale qđ ꝯxerat a
pꝛimis parētibꝰ vn̄ p̄s.Oēs declinaue-
runt ſimul inutiles facti ſunt nō eſt q̇ fa
ciat bonū nō ē vſq; ad vnū.Uel ꝑ illos
decē lepꝛoſos intelligi poſſunt nō ſolū
infecti oꝛiginali pctō ſꝫ etiā actuali ꝯ p̄
ceptū decalogi faciētes ꝛ iō ſignāter de
cē dicunt̄ ꝓpt̄ qđ inſtar lepꝛe ꝑ pcti ma-
culā defoꝛmātur.quoꝝ trāſgreſſionē de
ploꝛās ille ſctūs Tobias dicebat.Tob
iij.Non obediuimus p̄ceptis tuis:ꝛ tra
diti ſumꝰ in direptionē captiuitatem ꝛ
moꝛtē.Reuera eīm q̇ facit cōtra p̄ceptū
dn̄i in direptionē tradit̄ qꝛ ſeip̄m diſſi-
pat dū amittit gr̄am quā ſibi deꝰ dede-
rat in baptiſmo.tradit̄ etiā in captiuita
tem:qꝛ ſub diaboli ſuitute traditur etiā
in moꝛtē:qꝛ ꝑ culpā aīa moꝛit̄ q̄ pꝛius
ꝑ gr̄aꝫ erat viua.¶ Oēs aūt ſupꝛadicti
ſiue ſint in oꝛiginali pctō : ſiue moꝛtali
poſſunt dici lepꝛoſi:qꝛ ſicut lepꝛa reddit
hoiem alijs abominabile ad vidēdū ſic
pctm̄ in aīa reddit hoiem abominabilē
deo.vt ſic merito poſſit eis dici illđ Le-
uit.xxvj.Abominabit̄ vos aīa mea. Nā
iuxta illud p̄s. Uirū ſanguinū ꝛ doloſū
abominabit̄ dn̄s.¶ Un̄ q̇libet iſtoꝛū pōt
figurari ꝑ Naamā pncipē militie regis
ſyꝛie q̇ erat vir magnꝰ apđ dn̄ꝫ ſuū ꝛ ho
noꝛatꝰ ꝛ erat vir foꝛtis ꝛ diues:ſꝫ lepꝛo
ſus.iiij.Re.Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ regē ſyꝛie in
telligi pōt diabolꝰ.Nā ſyꝛia interp̄tatur
ſublimitas ꝛ ſignificat ſupbiam ꝑ quā
hoies extollūt̄.De diabolo aūt dr̄ Job.
xlj.ꝙ ipſe eſt rex ſup oēs filios ſupbie.
Militia aūt iſtiꝰ regis ſyꝛie.i.diaboli ē
multitudo vitioꝛū.¶ Per naamā aūt q̇
interp̄tat̄ decoꝛꝰ intelligi pōt q̇libet hō
cuiꝰ aiaꝫ decoꝛā: deꝰ creauit ꝛ pulchꝛā:
qꝛ ad imaginē ſuā.vt ſic potuerit ſibi di
cere illđ Eze.xvj.Perfecta eras i deco-
re meo quem poſuerā ſup te.Iſte dr̄ pn
ceps militie regis ſyꝛie.i. vitioꝛū:qn̄ ſe
laxat ad vitia ꝛ pctā:ꝛ ideo q̄uis aliqn̄
tpal̄r ſit diues ꝛ foꝛtis ꝛ honoꝛet̄ ab hoi
bus tn̄ ꝑ pcti maculā eſt lepꝛoſꝰ.ꝛ ſic pul
chꝛitudinē quā ſibi deꝰ dederat maculat
ꝛ deturpat:vt ſic merito poſſit dn̄s ſibi
dicere illud Ezech.xvj.Abominabilē fe
ciſti decoꝛē tuū.¶ Sꝫ aduertat miſera-
bilis hō ꝛ immūdꝰ ꝛ fetidꝰ q̇d hō lepꝛo
ſus habebat:ꝛ q̇d circa ip̄m fiebat in ve
teri teſtō.Nā ſicut ſnial̄r dr̄ Leuit̄.xiij.
qn̄ hō erat lepꝛoſus iudicabat̄ ꝑ ſacer-
dotē imūdꝰ ꝛ habebat veſtimēta diſſuta
ꝛ facilia ad induēdū ꝛ exuendū ꝛ caput
nudū:vt ſic poſſet cognoſci ab alijs ꝛ os
veſte cōtectū ne fetoꝛē loquēdo diffun-
deret ꝛ ſeparatꝰ ꝑ ſacerdotē habitabat
ſolus ex̄ caſtra ne aliq̄s inficeret ꝛ cōta
minatū ꝛ ſoꝛdidum ſe clamabat.¶ Ubi
ſciēdum ꝙ ꝑ iſtum ſacerdotē iudicātem:
licet miniſterialit̄ intelligi poſſint oīs
ſacerdotes ꝛ p̄lati:tn̄ ſacerdos pꝛincipa
lis eſt xp̄s.cui dicit p̄s.Tu es ſacerdos
in eternū ſm̄ oꝛdinē melchiſedech.Iſte
habet pꝛincipalit̄ iudicare:qꝛ ſicut dicit̄
Jo.v.Pater omne iudiciū dedit filio.et
ideo ip̄e dicit Eze.vij.Judicabo te iuxta

vias tuas ꝛ ponam tibi oīa ſcelera tua.
¶ Per leproſum ſ͞do intelligit̃ exiſtēs in pctō mortali:q̄ primo dr̄ habere veſtimē ta diſſuta lata ꝛ facilla ad iduēdū ꝛ exu endū ꝑpter peccãdi cōſuetudinem qua pctōr laxat ſe ad oīa genera vitiorum.
¶ Scd͞o dr̄ ꝙ habebat caput nudū. Ubi ſciēdū ꝙ p caput qd͞ eſt pn̄cipalior pars corpis intelligi pōt aīa q̄ eſt pn̄cipalior pars hoīes cui⁹ ornamētū dȝ eē ſpūſſcti gr̄a qua tūc denudat̃ qn̄ hō peccat. quã ſic denudatã rephēdēdo alloquit̃ dn̄s Eze.xvj.d. Nuda eras ꝛ cōfuſiōe plena ꝛ tranſiui p te ꝛ vidi te. Nã deus pctã hominis q̄tūcūqȝ putet eē ſecreta cognoſcit ꝛ in die iudicij fient publica toti mūdo. iuxta illd͞ qd͞ ip̄e dicit aīe peccatrici Naum.iij. Oſtendã inq̄t gentibus nuditaté tuã ꝛ regnis ignominã tuã:ꝛ ponã ſup te abominatiōes ꝛ ꝯtumelijs te afficiã ꝛ ponã te in exēpluȝ. ¶ Tertio dr̄ ꝙ habebat os veſte cōtectū. Ubi ſciēdū ꝙ pctōr ideo dr̄ hr̄e os cōtectū. qr iuxta illud Eccl̃i.xv. Nō eſt ſpecioſa laus i ore peccatoris ꝑpter qd͞ dicit̃ Jo.ix. Scim⁹ q̄m pctōres de⁹ nō audit. Nã iuxta illd͞. Matt.xv. Que ꝓcedunt de ore:de corde exeunt. Cū ergo pctōr habeat corfetidū:verba ſua ſunt fetida. ¶ Quarto dr̄ ꝙ ſe cōtaminatū ꝛ leproſum clamabat. Ubi ſciēdū ꝙ pctōr ꝯtaminat⁹:dr̄ qr ip̄e aīam ſuã inficit ꝛ fit brut⁹:vt iumētū. iuxta illud ps̄. Cōparat⁹ eſt iumentis inſipientib⁹ ꝛ ſimilis fact⁹ eſt illis. ¶ Quinto dr̄ ꝙ habitabat ſol⁹ a mundis ꝛ ſanis ſepatus. Ubi ſciendū ꝙ pctōr in iſto mūdo ſepatur a iuſtis qr dū eſt in pctō mortali nō eſt particeps bonoꝝ ſpiritualiū q̄ fiunt p bonos in ſctã matre eccl̃ia. ꝛ ſi pſeuerēt vſqȝ ad mortē ſeparãtur a gloria beatorum. ¶ Secūda pars.

Sequitur. Qui ſteterūt a longe ꝛc. Ubi tangit ſanitatis deſideriū imitãdū:qd͞ ꝓbat expreſſio vocalis. Ubi ſciēdum ꝙ hō q̄ vult petere aliqd͞ bn̄ficiū dȝ ſcire a quo petere debeat: vt.ſ.ſit talis q̄ poſſit ꝛ velit ſubuenire petenti:dȝ etiã ſuã neceſſitatē exp̄mere vt ſic magis ad faciēdū qd͞ poſtulat iclinet: dȝ ēt cū hūilitate petere. Scd͞m hoc aūt in iſta parte tria poſſum⁹ ꝯſiderare ſcȝ.
Modum reuerentem.
Actum exprimentem.
Dominum prepotentem.
¶ Quãtū ad p̄mū dicit. Qui ſteterunt a lōge. Ubi ſciēdū ꝙ qr iſti leproſi ſ͞ȝ legē Moſaycã erant immūdi:nō debebãt cū alijs cōuerſari nec p̄ſumebãt venire ad xp̄m quē videbãt trãſeuntē ſed cū timore ꝛ reuerentia lōge ſtabãt:vt ſic q̄libet eoꝝ dicere potuerit illd͞ Hieꝛ.xxxj. A lōge dn̄s apparuit mihi. ¶ Quãtū ad actū exp̄mentē dicit. Et leuauerūt vocem ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ p eleuationē vocis intelligi pōt magnum deſideriū qd͞ iſti habebãt de ſanatiōe habēda vt ſic dici potuerit de ipſis illud Judic.ij. ꝙ leuauerunt vocē ſuã ꝛ fleuerūt:ꝛ id͞ qr ſic cū affectu clamabãt:lȝ eſſent lōge a xp̄o corporal̃r: tñ xp̄s eis miſericordit̃ appropinq̄bat.
¶ Quãtū ad dn̄m p̄potētē dr̄ dicētes. ieſus p̄ceptor miſerere nr̄i. Ubi ſciēdū ꝙ iſti leproſi nō ſolū vident̃ cognoſcere ꝛ credere xp̄m verū hoīem:ip̄m vocando ieſum:ſȝ etiã deū:qr ip̄m preceptorē appellãt. Nã nomen p̄ceptoris eſt nomen dn̄atiōis:q̄ principal̃r cōuenit deo. iuxta illud Eccl̃i.j. Un⁹ altiſſim⁹ creator oīm:oīpotēs rex potēs ꝛ metuend⁹ nimis:ſedens ſup thronū illi⁹ ꝛ dominãs de⁹ quē quidē viderūt leproſi ꝛ p̄ceptorē vocauerunt ꝛ dn̄m. iuxta illd͞ Eſa.xxx. Erunt oculi tui vidētes p̄ceptorē tuū.
¶ Sciēdū eſt aūt loquēdo moral̃r ꝙ in parte iſta oſtendit̃ peccatori p quē modum debet cōuerti ad xp̄m:vt a ſpirituali lepra.i.a peccato curet̃. Nam debet.
Rephēdere ſuã negligētiã ꝛ erubeſcere
Exp̄mere ſuã indigētiã ꝛ ingemiſcere.
Cognoſcere diuinam affluentiã ꝛ ip̄am appetere.
Extollere diuinã p̄ſidētiã ꝛ ꝯtremiſcere
Diligere diuinam beniuolētiã ꝛ ipſam depoſcere.
Oñdere ꝓpriã miſeriã ꝛ ip̄aȝ detegere.
¶ Pri͞o dico ꝙ pctōr ſi vult curari a dn̄o debet reprehēdere ſuã negligētiã ꝛ erubeſcere. ꝛ h̄ notat̃ cū dr̄ a longe ſtetiſſe. Nã pctōr cōſiderans ꝙ fuit negligēs in virtuoſis operib⁹ ꝑpter que vt operet̃ vir creat⁹ a deo:dȝ erubeſcere:ſciēs ꝙ

iuxta illd̄ Prouer.xix. Qui cuſtodit man
datū:cuſtodit aīaꝫ ſuā:q̇ aūt negligit viā
ſuā mortificabit̄:qꝛ Prouer.xv. Lōge eſt
dn̄s ab impijs. ꝓpt̄ qđ dicebat p̄s. Lon⸗
ge a pctōꝛibꝰ ſalꝰ:qꝛ iuſtificatiōes tuas
nō exquiſierūt. ¶ Si aūt hoc cōſiderās
pctōꝛ cū timoꝛe ⁊ verecūdia lōge ſtās ſe
voluerit ad dn̄ꝫ ꝯuerti:⁊ ꝓvenia deuote
oꝛare merebit̄ exaudiri. ¶ hoc aūt fuit
figuratū in illo publicano. de q̇ đꝛ Luce
xviij. Qđ publicanꝰ a lōge ſtās nolebat
nec oculos ad celū leuare:ſꝫ ꝑcutiebat
pectꝰ ſuū dicens. deꝰ ꝓpitius eſto mihi
pctōꝛi ⁊ iō fuit a deo iuſtificatꝰ. Ubi ſciē
dū ꝙ ꝑ iſtū publicanū itelligi pōt q̇libet
pctōꝛ q̇ qn̄ reuertit̄ ad ſuā conſcientiā:⁊
vult ad deū ꝯuerti dꝫ timere iuſticiā pu⸗
niētē:⁊ ſic đꝛ a lōge ſtare. Debet verecū
dari ꝓpt̄ irreuerētiā quā habuit in pec⸗
cādo:qꝛ dimiſit bonū incōmutabile pro
bono ꝯmutabili:⁊ ſic đꝛ ꝙ nolebat ocu⸗
los ad celū leuare. Dꝫ etiā dolere de in
iuria quā deo fecit:⁊ ſic đꝛ ꝙ pectꝰ ſuū ꝑ
cutiebat. Dꝫ ꝯfidere de diuina mia. ⁊ ſic
ſe accuſando dꝫ hūilr̄ imploꝛare dicēs.
Deꝰ ꝓpitiꝰ eſto mihi pctōꝛi. cuiꝰ bonū
ꝓpoſitū vidēs deꝰ:ſibi culpā dimittit ⁊
ꝯfert gr̄aꝫ iuſtificātē. Qđ cognoſces p̄s.
dicebat. Dixit ꝯfitebor aduerſuꝫ me in
iuſticiā meā dn̄o:⁊ tu remiſiſti ipietateꝫ
peccati mei. ¶ Scđo dico ꝙ pctōꝛ dꝫ ex
primere ſuā indigentiā ⁊ ingemiſcere. ⁊
hoc notat̄ cū dicūt̄ eleuaſſe vocē ſuā. Nā
peccatoꝛ ꝯſiderās indigentiā quā hꝫ de
diuina gr̄a:exiſtēs in pctō dꝫ dolere cū
cōtritiōe amara:iuxta illud qđ ſibi dicit̄
Eze.xxj. Et tu fili hoīs ingemiſce in ꝯtri
tione lumboꝝ.i. in intimis coꝛdis:⁊ in
amaritudinibꝰ. ¶ Tūc aūt poterit figu
rari ꝑ Saulē:de quo ſimiliter đꝛ.j. Reg.
xxiiij. ꝙ cū ꝑſeq̄retur dauid:⁊ Dauid re
prehēderet eū:qꝛ ſic ip̄m ꝑſeq̄bat̄:cum
potuiſſet eū interfeciſſe dū erat in ſpe⸗
lunca purgās ventrē ꝙ cōpunctꝰ Saul
leuauit vocem ſuam et fleuit:dixitqꝫ ad
Dauid Juſtioꝛ tu es q̄ ego. tu enim tri⸗
buiſti mihi bona:ego autē reddidi tibi
mala. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ Saulē q̇ inter⸗
pretat̄ abutēs intelligi pōt q̇libet pctōꝛ
q̇ qn̄ peccat abutit̄ donis ſibi datis:ſiue
ſint dona ſpūalia ſiue tēpoꝛalia. ¶ Per
dauid aūt q̇ interp̄tat̄ manu foꝛtis intel
ligit̄ deꝰ de quo đꝛ Job.ix. Si foꝛtitudo
q̄rit̄ robuſtiſſimꝰ eſt:quē ꝑſequi dicunt̄
pctōꝛes ſignificati ꝑ Saulē dū ei i ſuis
operibꝰ cōtra dicunt. Lꝫ aūt deꝰ dū pctō
res peccāt ⁊ ſunt i turpibꝰ actibꝰ poſſet
interficere inſtar dđ q̇ ſaulē dū erat in
actu immūdo iterficere potuit:qꝛ iuxta
illđ.j. Re.ij. Dn̄s moꝛtificat ⁊ viuificat.
deducit ad iferos ⁊ reducit:tn̄ mlr̄otiēs
ex ſua mia ei parcit:qꝛ potius miſereri
elegit q̄ iraſci. iux̄ illđ Ezech.xxxiij. Ui
uo ego đt dn̄s nolo moꝛtē impij:ſꝫ vt cō
uertat̄ ipiꝰ a via ſua ⁊ viuat. Uidēs autē
pctōꝛ circa ſe diuinā miſericoꝛdiā. dꝫ in
ſtar Saulis cōpungi ⁊ flere dicēdo illud
j. Paral.xxj. Ego ſū q̇ peccaui ego q̇ ma
lū feci. ¶ Tertio dico ꝙ pctōꝛ dꝫ cogno
ſcere diuinā influētiā ⁊ ip̄am appetere.
⁊ hoc notat̄ cū dicūt ieſu. Nā ieſꝰ ſalua⸗
toꝛ iterp̄tat̄ ſignificat influētiā quā xp̄s
habuit circa genꝰ hūanū ip̄m a pctō ſal
uādo ꝓpt̄ qđ dicit apl̄s Eph.ij. Deꝰ aūt
q̇ diues ē miſericoꝛdia ꝓpt̄ nimiā chari
tatē ſuā q̄ dilexit nos cū eſſemꝰ moꝛtui
pctis viuificauit nos in xp̄o cuiꝰ gr̄a ſal
uati eſtis. ¶ hūc ſaluatoꝛē dꝫ pctōꝛ ap⸗
petere di. illđ Eſa.xxvj. Nomē tuū i deſi
derio aīe aīa mea deſiderauit te i nocte ⁊
ſpūs meꝰ i p̄coꝛdijs meis de mane vigi
labo ad te. ¶ Jſte ſaluatoꝛ đſideratꝰ fuit
ꝓphetatus ꝑ Eſa. d. Eſa.xlv. Roꝛate celi
deſup ⁊ nubes pluāt iuſtū aperiat̄ tr̄a ⁊
germinet ſaluatoꝛeꝫ. ¶ Quarto dico ꝙ
pctōꝛ dꝫ extollere diuinā p̄ſidentiā ⁊ cō
tremeſcere. qđ notat̄ cū dicunt p̄ceptoꝛ.
Nā p̄ceptoꝛ eſt nomē p̄ſidētie ⁊ dn̄ij. ⁊ ſi⸗
gnificat dn̄ationē quā dedit deꝰ pr̄ xp̄o
filio iux̄ illđ Eſa.lv. Ecce teſtē in gētibꝰ
dedi eū ducē ac p̄ceptoꝛē gētibꝰ:qꝛ igit̄
ſic potēs pctōꝛ dꝫ eū timere iuxta illud.
Eccl̄s.xij. Deū time ⁊ oīa mādata eius
obſerua. vt ſic poſſit dicere illud Abac.
iij. Dn̄e audiui auditionem tuā ⁊ timui.
¶ Quīto dico ꝙ pctōꝛ dꝫ diligere diui⸗
nā beniuolētiā ⁊ ip̄am depoſcere. Nam
pctōꝛ cōſiderās diuinā miſericoꝛdiā:nō
dꝫ deſperare de venia:ſed ip̄am humili
ter imploꝛare:dicēdo cum p̄s. Miſerere
mei deꝰ ſm̄ magnam miſericoꝛdiā tuā ⁊
ſm̄ multitudinē miſerationū tuarū dele

iniqtatē meā. Ad hoc aūt admonet Eſa. lv. vbi dr. Derelinquat impi⁹ viā ſuā ⁊ vir iniqu⁹ cogitationes ſuas ⁊ reuertat ad dñz ⁊ miſerebit ei⁹: ⁊ ad deū nr̄m qm̄ mult⁹ eſt ad ignoſcendū. ¶ Scdo dico ꝙ pctōr dz oſtēdere ꝑpriā miſeriā ⁊ ipaz detegere. Nā ⁊ hoc notat cū dr nr̄i. Naz ſicut videm⁹ ꝙ aliqñ grauit ifirmi: lz iu firmitas illoꝝ ſit horribilis ad videndū tñ ipaz oſtēdit alijs vt eoꝝ facili⁹ miſereātur: ſic pctōres debēt pctm̄ ſuū deo pādere ꝙuis ipm cognoſcat vt ex eorūz hūili ꝑpoſito ad faciēdū miam citi⁹ inclinet ⁊ veniā poſtulare. dicēdo illō Judith. vij. Peccauim⁹ cū prib⁹ nr̄is iniuſte egim⁹ iniqtatē fecim⁹: tu q2 pius eſt miſerere noſtri. ¶ Tertia pars.

Equit. Quos vt vidit ⁊c. vbi tāgit pietatis bñficiū appetēdū: qō ꝓbat affectio paternalis. Ubi ſciēdū ꝙ bon⁹ medic⁹ dz cognoſcere ifirmitatē lāguentis ⁊ ſibi dare remediū ꝯ morbū. Scdz hoc igit ꝙtū ad ſpūalē medicum xpz: in pte iſta tria poſſum⁹ ꝯſiderare. ſ.
Aſpectum intuentem in cognoſcendo.
Modum conuenientem in ꝓſequendo.
Effectum cōplacentem in cōſequendo.
¶ Quātū ad pmū dicit. Quos vt vidit. Ubi ſciēdū ꝙ videre xp̄i fuit cognoſcere ifirmitatē iſtoꝝ leproſoꝝ ⁊ eis cōpati: qs cognoſcebat afflictos. Ad deſignādū moralr ꝙ ipē cognoſcit oia fctā hoīz ⁊ cogitatiōes eoꝝ: iuxta illō Paral. vj. Tu eni ſol⁹ nr̄i corda hoim: inter q̄ mult totiēs cognoſcit plura mala ꝙ bona: iuxta illō Amos. v. Cognouit mlta ſcelera vr̄a ⁊ fortia pctā vr̄a. Lz aūt ſic multa mala cognoſcat i hoib⁹: tñ ſi volūt ipſi⁹ miaz iplorare nō videt eos vt puniat: ſz magis vt pctā relaxet: iuxt illō qō de niniuitis dr Jone. iij. ꝙ vidit de⁹ opa eoꝝ q2 ꝯuerſi ſunt de via ſua mala ⁊ miſert⁹ eſt dñs ſup malitiā quā locut⁹ ē vt faceret eis: ⁊ nō fecit. ¶ Hoc aūt fuit nobis figuratum in Ezech. de q̄ ſnialr dr Eſai. xxxviij. ꝙ cū dñs ſibi cominatus fuiſſet mortē p Eſaiā ꝑphetā: ꝯuertit ſe ad dñz ⁊ fleuit: cui miſit dñs. d. Uade ⁊ dic Eze. audiui orōnē tuā ⁊ vidi lachrymā tuā: ⁊ ſic mortē ſibi pepcit. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p Ezechiā cui dñs cominat⁹ eſt mortē itel ligit q̄libet pctōr cui poſt pctm̄ mortale: ſtatiz eſt ei ſi nō penituerit eterna mors ꝑparata. Si aūt pctōr vult ꝯuerti ad dñz ⁊ pctā dimittere de⁹ ſibi mortē indulget iuxta illō Eze. xxxiij. Si aūt dixero impio morte morieris: ⁊ egerit pniam de pctō ſuo ⁊ fecerit iudiciū ⁊ iuſticiā pign⁹ reſtituerit ille impi⁹ rapināq3 reddiderit in mādatis vite ābulauerit: nec fecerit qcq̄ iiuſtū vita viuet ⁊ nō moriet oia pctā ei⁹ q̄ peccauit nō imputabūtur ei. ¶ Quātū ad ſcdm. ſ. modū ꝯuenientem dicit. Jte oſtēdite vos ſacerdotib⁹. Ubi ſciendū ꝙ in lege moſayca illi q̄ reputabātur leproſi mittebant ad ſacerdotes illi⁹ tēporis quoꝝ iudicio ſubiacebant. Xp̄s igit q̄ legem nō venerat ſoluere ſz adimplere iſtos leproſos iubet ad ſacerdotes ire. ¶ Sciēdū eſt aūt loquēdo moraliter ꝙ circa modū ꝯuenientē in ꝓſequēdo ad ſalutem habendā ꝙ xp̄s quatuor tangit q̄ debēt eſſe in vera cōfeſſione. Nam confeſſio debet eſſe.
Spontanea ⁊ non coacta.
Manifeſta non palliata.
Propria ⁊ non imputata.
Diſcreta ⁊ ordinata.
¶ Primo dico ꝙ ꝯfeſſio dz eē ſpōtanea ⁊ nō coacta: ⁊ hoc notat cū dr. Jte. Nam pctōr nō dz coact⁹ ire ad cōfeſſionem ſz ſpōte: vt ſic dicere poſſit illō ps. Uoluntarie ſacrificebo tibi ⁊ confitebor nomini tuo qm̄ bonū eſt. Hoc aūt fuit nobis figuratū Exo. iiij. Ubi ſnialr dr ꝙ cum ppl̄s iſraelitic⁹ eēt in egypto: dixerunt Moyſes ⁊ Aarō in ꝑſona toti⁹ ppl̄i ad pharaonē de⁹ hebreoꝝ vocauit nos vt eam⁹ viā triū dierū in ſolitudie ⁊ ſacrificem⁹ deo nr̄o: ne forte accidat nobis peſtis aut gladi⁹. Ubi ſciendū ꝙ p populū iſraeliticū ſtātē i egypto ſub ſuitute pharaonis intelligi poſſunt hoīes ſtātes in tenebris pctōꝝ q̄ ſignificāt p egyptū q̄ interptat tenebra: vbi exiſtētes ſub ſuitute diaboli ſignificati p pharaonē. Jſti dicunt vocari a dño: vl qñ imittit eis aliquā bonā inſpirationē itrinſecā vel inſtructiōez extrinſecā vt ad pniaz ꝯuertātur: ⁊ vadāt viā triū dierū in ſolitudie. Ubi ſciēdū ꝙ p ſolitudinē intelligit ſta

tus pnie: qꝛ ſicut ſolitudo ē loc⁹ aſpitatꝫ: ita ſtat⁹ pnie videtur aliqñ aſp: in q̄ pnia ſunt tres dies. ſ. ꝯtritio. ꝯfeſſio ꝛ ſatiſfactio de pctis hō igit̃ ſic inſpirat⁹ a dño dꝫ ſpōte ſe offerre dño ſacrificiū imaculatū. iux̄ admonitionē apl̄i dicētis. Obſecro vos p̄ miam dei vt exhibeatis coꝛpoꝛa vr̄a hoſtiā viuētē ſanctā deo placētē rōnabile obſequiū vr̄m. ¶ Cur aūt iſta pctōꝛ facere debeat. audi q̄d ſequit̃. Ne forte iquiūt accidat nob peſtis aut gladi⁹. Ubi ſciēdū ꝙ lꝫ p̄ncipalis cā inducēs pctōꝛem ad pniaꝫ debeat eē amoꝛ dei: iux̄ illd̄ ps. Qui diligitis dñm odite malū: tñ cā ſcd̄aria dꝫ eē timoꝛ pene. pp quod dicebat ps. Cōfige timoꝛe tuo carnes meas: a iudiciȷ̇s eñ tuis timui: que pēa in inferno vl̄ ab extrinſeco p̄ penaꝫ affligentē: ꝛ hoc notat̃ in gladio: vl̄ ab intrinſeco p̄ cōſciētiā remoꝛdentē ꝛ hoc ſignificat̃ in peſte. ¶ Scd̄o dico ꝙ ꝯfeſſio dꝫ eē manifeſta ꝛ nō palliata. ꝛ hoc notatur cū dr: oſtēdite. Nam pctōꝛ non debet abſcondere ſuum peccatum: ſed debet ipſuꝫ manifeſtare deo ꝛ ꝓprio ſacerdoti: vt ſic poſſit dicere cū ps. Delictuꝫ meū cognitū tibi feci ꝛ iniuſticiā meā non abſcōdi. ¶ Tertio dico ꝙ cōfeſſio dꝫ eē ꝓpria ꝛ nō imputata: ꝛ hoc notat̃ cū dicitur vos. Nā peccatoꝛ non debet peccatum ſuū alteri imputare. iuxta illd̄ Jac. v. Confitemini alterum pctā vr̄a ꝛ oꝛate ꝓ inuicem vt ſaluemini: dt enim vr̄a ꝛ nō aliena. ¶ Quarto dico ꝙ ꝯfeſſio debet eſſe diſcreta: ꝛ oꝛdinata: ꝛ hoc notat̃ cum dr ſacerdotibus. Nā pctōꝛ nō debet cuicūqꝫ confiteri nec dicere pctm̄ ſuū qꝛ talis cōfeſſio eēt indiſcreta ꝛ eſſet ſe diffamare qd̄ nemo facere dꝫ: ſꝫ q̄ntū pt̄ dꝫ ſuā famā ſeruare: iuxta Eccl̄i. xlj. Curaꝫ habe de bono noīe: hoc eñ magis p̄ manebit tibi q̄ mille theſauri magni ꝓcioſi ſꝫ ſuū pctm̄ ſoluꝫ dꝫ cōfiteri ſacerdoti qꝛ ſacerdos ad hoc ē cōſtitut⁹. iuxta illd̄ Eccl̄i. iiij. Preſbytero humilia aiaꝫ tuā ꝛ ibidē. Ne ſubiȷ̇cias te omni hoī ꝓ pctō ipſo. Uñ de iuriſditiōe ſacerdotū dicit̃ Deutero. xxij. Ad v̄bū eoꝝ. ſ. ſacerdotū negociū pendet vt q̄cquid mūdū vl̄ imūdū eſt iudicet̃. ¶ Hoc aūt fuit nobis figuratū Leuit. xiiij. Ubi ſnial̄r dr ꝙ qñ in aliquo appꝛebat plaga lepꝛe debebat ire ad Aarō ſacerdotē: vel ad aliquē filioꝝ ei⁹ q̄ habebat diſcernere vtrū lepꝛa eēt curabilis vl̄ icurabilis. Si curabilis debebat hō ſepari ex caſtrꝭ aliquos dies ꝛ poſtmodū ad iudiciū ſacerdotis debebat lauari. ꝛ ſic introduci in cōgregationem alioꝝ: ꝛ cū eis habitare. Si v̄o erat incurabilis debebat extra caſtra eiici ꝛ ab aliȷ̇s total̄r ſeparari. Ubi ſciēdū ꝙ p̄ iſtū lepꝛoſuꝫ intelligi pōt quilibet pctōꝛ exiſtēs in pctō moꝛtali. Per aarō v̄o vel p̄ aliquem filioꝝ intelligi poſſunt p̄lati ꝛ aliȷ̇ ſacerdotes quib⁹ vel a iure cōmuni vel ex priuilegiȷ̇s cōcedit̃ licentia audiendi cōfeſſiōes. ad aliquē igit̃ iſtoruꝫ dꝫ peccatoꝛ vt confiteat̃ pctm̄ ſuum ire. Sacerdos v̄o debet cōſiderare qualiter pctōꝛ veniat: qꝛ ſi venit cū cōtritione debita. ꝛ ꝓpoſito precauēdi de cetero tūc dꝫ iudicare ꝙ pctm̄ eſt remiſſibile ꝛ ſic lepꝛa curat̃: ꝛ tunc dꝫ incoꝛpoꝛari in cōgregatiōe fideliū. Si aūt nō venit cū cōtritiōe nec ꝓpoſito in poſteꝝ p̄cauendi tunc dꝫ iudicare ꝙ pctm̄ ꝓ tūc eſt irremiſſibile: ꝛ tūc eſt lepꝛa incurabilis ꝛ nō dꝫ abſolui ſꝫ dꝫ ſibi annunciari quō eſt ſeparat⁹ a cōgregatiōe fideliū. ¶ Quātū ad tertiū. ſ. effectū cōplacentē in cōſequēdo dt. Et factū eſt dū irent mundati ſunt. Ubi ſciendū ꝙ inter alia q̄ infirmo ꝯplacēt eſt ſantitas. xp̄s igit̃ iſtos lepꝛoſos ad ſacerdotes miſit vt ex hoc iſinuaret ꝙ erāt ſanādi a lepꝛa: ꝛ vt ſm̄ Theo. eoꝝ deſiderium adimpleretur. ¶ Sciēdum eſt autē ꝙ iſti lepꝛoſi dicunt̃ eē mūdati dum irent ad de[illegible]ādum ꝙ homo quādo de peccato perfecte conterit̃ contritio eſt cauſa quare de⁹ peccatū remittit. Nā deus principaliter dimittit peccatum vidēs contritionē eius. ſacerdos autem oſtendit hominē ligatum vel abſolutuꝫ ſm̄ ꝙ videt eum diſpoſitum vel indiſpoſituꝫ in confeſſione. Unde dicit̃ Mar. ij. Quis pōt dimittere peccata niſi ſol⁹ de⁹. q. d. nullus. ¶ Quarta ps.

Sequit̃. Unus aūt ex illis ꝛc. Ubi tāgit diuerſitatis idiciū admirādū: qd̄ ꝓbat diſtinctio pſonalis. Ubi ſciēdū ꝙ qñ hō recipit aliqua beneficia dꝫ

eſſe grat⁹ ⁊ regratiari illi a q̄ recipit.iuxta illud qđ dixit angel⁹ raphael Tob.xij.Bñdicite inq̄t deũ celi ⁊ corã oib⁹ viuẽtib⁹ ꝯfitemini illi:q꞉ fecit vobiſcũ miſericordiã ſuã.ſ꞉ q̄ bñficia recipit ab aliquo ⁊ ip̄e nõ recognoſcit merito põt argui vt ingrat⁹.Q꞉ igit̃ xp̄s iſtis decẽ leproſis fecerat bñficiũ ipos ſanãdo:qđ bñficiũ ab vno fuit acceptatũ:ab aliis ꝟo nõ:ꝯueniẽs fuit vt ille q̄ recognouit ꝯmẽdaret̃ de gratitudie.ceteri ꝟo de ingratitudine culparent̃.Scđ꞉ hoc igit̃ in p̄te iſta tria poſſum⁹ cõſiderare.ſc꞉.

Recepti beneficii recognitionem.
Ingrati collegii reprehenſionem.
Deuoti diſcipuli confortationem.

¶ Quãtum ad primũ dicit.Unus autẽ ex illis ⁊c.Ubi ſciẽdũ ꝙ in omni actiõe tria requirunt̃.ſ.ſuppoſitũ agẽs actio ip̄a ⁊ mod⁹ agẽdi.Et ſ꞉ hoc in parte iſta tria poſſumus conſiderare.ſc꞉.

Actum ſedulitatis magne.
Modum congruitatis digne.
Suppoſitum gentilitatis grate.

¶ Quãtũ ad primũ đt.Un⁹ ex illis ⁊c. Ubi ſciẽdũ:ꝙ iſte q̄ primo leproſus fuerat videns ſe a xp̄o mundatũ nõ immemor bñficii ſ꞉ ſollicit⁹ redire ad xp̄ꝫ fuit ¶ Quãtũ ad modũ ꝯgruitatis digne đt cũ magna voce magnificãs d̃ꝫũ ⁊c.Ubi ſciẽdũ ꝙ de receptis bñficiis principaliter d꞉ hõ deũ laudare.Scđo bñficiũ cõferẽti cũ reuerẽtia ſe humiliare.Tertio de receptis bñficiis gr̃as exhibere. quẽ modũ tenuit iſte mũdat⁹.Nã ꝙ̃tum ad diuinã laudẽ đr ꝙ regreſſus ẽ cũ magna voce magnificãs deũ.Et ſic potuit dicere cũ p̄s.Laudabo nomẽ dei cũ cãtico:⁊ magnificabo eũ in laude.¶ Quãtũ ad humilitatẽ đt.Et cecidit in faciẽ ſuã ãn pedes ei⁹.Uñ q̄ primo immũd⁹ a lõge ſtabat:mõ mũd⁹ deꝓpe venit.¶ Quãtũ ꝟo ad exhibitionẽ gratiarũ đt.gr̃as agens.vt ſic de ipſo dicat̃ illud Tob.ij. ꝙ fuit gratias agẽs deo omnib⁹ dieb⁹ vite ſue.¶ Quãtũ ad ſuppoſitũ gẽtilitatis gr̃e đt.Et hic erat ſamaritan⁹.Ubi ſciendũ ꝙ iſte q̄ xp̄o gr̃as dedit de recepto bñficio erat ſamaritan⁹ ⁊ alienigena:⁊ tamẽ magis fuit grat⁹ ꝙ̃ iſraelita. Nã pctõres conuerſi ad xp̄m ſunt promptiores ꝙ̃ qui ſe iuſtificãt.¶ Quãtũ ad ſcđm.ſ.ingrati collegii rep̄henſionẽ đt. Nõne decẽ mũdati ſunt ⁊c.Ubi ſciendũ ꝙ in hoc fuerũt valde rep̄hẽdẽdi illi nouẽ mũdati:q꞉ cũ eſſet iſraelite:de quoꝝ populo erat xp̄s ⁊ recepiſſent ab eo bñficiũ ⁊ nõ ſunt ſibi regratiati ſicut alienigena.¶ Quãtũ ad tertiũ.ſ.diſcipuli deuoti cõfortationẽ đt.Et ait illi ſurge ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ iſte ſamaritan⁹ q꞉ verã fidẽ de ipſo habuit:iõ mũdat⁹ fuit nõ ſolũ a lepra corꝑali ſ꞉ ẽt a culpa mẽtali in q̄ multũ debuit cõfortari.Nã ꝟa fides nõ ſolã meret̃ ſanitatẽ corpis:ſ꞉ etiã mentis.iuxta illđ qđ đr Lu.vij.ꝙ cũ ſaluator dixiſſet marie Magdalene remittũt̃ tibi pctã tua:ſubiũxit dñs fides tua te ſaluã fecit:vade in pace ⁊c.¶ Sciẽdũ eſt aut circa p̄tẽ iſtã p̄ncipalẽ in q̄ fit mẽtio de nouẽ mũdatis q̄ fuerũt ingrati ⁊ de vno q̄ fuit grat⁹ loquẽdo moral̃r ꝙ pctm̃ ingratitudinis ẽ pctm̃ qđ inter alia multũ diſplicet deo.Uñ Berñ.ſmõe.liij.Perẽptoria res ẽ igratitudo hoſtis gr̃e inimica ſalutis:qñ nihil ita diſplicet deo p̄ ſertiꝫ i filiis gr̃e queadmodũ igratitudo Nã ſ꞉ eũdẽ Berñ.ſup cãt.Ingratitudo inimica eſt aie exinanitio meritoꝝ ꝟtutũ diſꝑſio:bñficioꝝ ꝑditio:vẽt⁹ vrẽs ſiccãs ſontẽ pietatis:rorẽ mie fluẽta gr̃e. L꞉ ãt pctm̃ igratitudinis ſic deo diſpliceat tñ multi ſunt deo igrati de bñficiis ab eo receptis ⁊ citi⁹ obliuiſcũt̃ ei⁹ ſine quo eſſe nõ pñt ꝙ̃ vanitatũ ſuaꝝ cũ q̄b⁹ deũ offendũt.De talib⁹ aũt p̄dixit ap̄ls.ij.Tim.iij.Erũt inq̄t in nouiſſimis diebus hoies ſeip̄os amãtes igrati celeſti ſine affectiõe criminatores ⁊ detractores.Nã hõ igrat⁹:nec affectionẽ h꞉ nec fidẽ ſiue fidelitatẽ.¶ Iſti ſic ingrati pñt nobis figurari p filios iſrl̃ đe q̄b⁹ ſnial̃r đr Exo.32.ꝙ ꝙ̃uis de⁹ feciſſet eis multa bñficia q꞉ extraxit eos đ egypto ⁊ de ſeruitute pharaõis trãſtulit eos p mare rubrũ ſicco veſtigio duxit eos p deſertum dãs eis cibũ mãna.⁊ debellauit hoſtes eoꝝ ⁊ tñ obliti oĩꝫ iſtoꝝ fecerũt ſibi vitulũ cõflatilẽ quẽ adorauerũt dicẽtes.iſti ſunt dii tui iſrl̃ q̄ te eduxerunt de terra egypti.Quib⁹ rep̄hẽdẽdo đt p̄s.Fecerũt vitulũ in oreb ⁊ adorauerũt ſculpti⁊

figur[illegible]
ingrat[illegible]

ſe:mutauerūt glīam ſuā in ſilitudinē vi
tuli comedētis fenū:obliti ſūt deū q̄ ſal/
uauit eos: q̄ fecit magnalia i egypto:mi
rabilia i terra chā:terribilia in mari ru/
bro. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p̲ iſtos filios iſrl' i/
telligi pñt hoīes quos deꝰ p̲ ſuā miam
educit de tenebris pctōꝝ:ꝛ diaboli ſui
tute q̄bꝰ deꝰ ꝯfert mlta bñficia. Nā eos
trāſfert ſicco veſtigio p̲ mare ru.cū ipos
tuet̄ in aduerſitatibꝰ ſignificatis p̲ mare
cibat eos māna in deſerto dū in iſto mū
do.paſcit ſuos fideles ſuo corpore ꝛ ſan
guine p̄cioſo. Debellat hoſtes dū p̄ſtat
eis vigorē ꝛ auxiliū:vt poſſint inimicū
diabolū in tētatiōibꝰ ſuperare. Nā iuxta
illud apl'i.j.Corin.x. Fidelis eſt deꝰ qui
nō patiet̄ vos tētari ſupra id qđ poteſtis
ſ; faciet cū tētatiōe ēt p̲uētū vt poſſitis
ſuſtinere. L; aūt deꝰ iſta ꝛ mlta alia bñfi
cia faciat tñ inſtar filiorū iſrl' deū obliui
ſcunt̄:ꝛ adorāt idola:dū ſe dāt carnalibꝰ
delitijs.ꝛ in mūdanis diuitijs extollun
tur. S; tñ aduerte quid eis dr Eſa.xvij.
Eris deſerta qꝛ oblita es dei ſaluatoris
tui:ꝛ fortis adiutoris tui nō es recorda
ta. ¶ Hō igit̄ q̄ recepit a deo bñficia nō
d; eē igratꝰ ſ; inſtar iſtiꝰ leproſi mūdati
d; eē gratꝰ. Ad qđ admonet nos apl's.
Col'.iij.di. Pax xp̄i exultet i cordibꝰ ve
ſtris i qua vocati eſtis i vno corpe:ꝛ gra
ti eſtote. In regratiādo aūt deo:d; tene/
re modū quē leproſus tenuit. Nā primo
dr ꝙ regreſſus eſt cū magna voce magni
ficās deū.ergo iſtiꝰ exēplo debes deum
laudare. ¶ Scđo d; ſe humiliare ꝛ face
re deo reuerētiā.ꝛ iō dr ꝙ cecidit in fa/
ciem ſuā añ pedes eiꝰ. ¶ Tertio d; deo
regr̄ari de bñficijs collatis:ꝛ iō dr:gr̄as
agēs. ¶ Quid aūt ſic grato a dño dr au
di q̄d dictū fuit illi ſamaritano. Surge
inquit xp̄s et vade qꝛ fides tua te ſaluū
fecit. Nā dr p̄mo ꝙ ſurgat.ſ.de ſtatu cul
pe ad ſtatū gr̄e.iuxta illud Iob.vij. Sur
ge cur iaces pronꝰ i tra. ¶ Scđo dr ſibi
ꝙ vadat de ſtatu gr̄e ad ſtatū operoſum.
¶ Tertio dr fides tua te ſaluū fe. Beđ.
Si aūt fides ſaluū fecit eū q̄ ſe ad agē/
das gr̄as inclinauit:ergo pfidia perdet
eos q̄ de acceptis bñficijs deo gr̄as da
re neglexerūt. Sciēdū eſt aūt ꝙ p̲ iſtā ſa
lutē quē ipe dicit iſtū gratū meruiſſe in/
telligit̄ celeſtis gloria:vt ſic de ſtatu ope
ris transferat̄ ad ſtatū glorioſum:vt ſic
dicere poſſit cū aplo.ij.Ti.iiij. Libera/
uit me dñs ab oi opere malo ꝛ ſaluū fa
ciet in regnū ſuū celeſte cui gloria in ſe
cula ſeculorum. Amen. Ad quam ꝛc.

¶ Dñica.xiiij.poſt pente.Euāgeliū.lv.

NEmo pt duo
bus dñis ſeruire. Matth.
vj. Nos videmꝰ loquēdo
naturaliter ꝙ vnaq̄q; res
naturalr appetit ſuū fine;
ꝛ ad ipm mouet̄ niſi phibeat̄:exēplū de
lapide ꝓſus cētrū ꝛ ſic de alijs. Cuiꝰ rō
eſt:qꝛ cū vnaq̄q; res habeat ſaluari ꝛ cō
ſeruari in loco p̲prio:ꝛ q̄l; res appetat
ſuā ſaluationē:iō q̄l; res ſibi appetit de
bitū locū. Cū igit̄ appetitꝰ intellectꝰ na
turā nō deſtruat ſed pficiat:ꝯñs eſt vt hō
appetitu intellectiuo.ſ.voluntate.nō ſo
lum naturaliter.ſ; etiā deliberatiue:fi/
nē ſuū appetere debeat:ꝛ ad ipm effica/
citer moueat̄. Qꝛ ꝟo finis ꝛ terminus
hoīs nō eſt in hoc mūdo ſ; in alio iuxta
illđ apl'i heb.xiij. Nō habemꝰ hic ciuita
tem manentē ſ; futurā inquirimꝰ.q̄ ciui
tas eſt regnū celoꝝ.p̲pter qđ hō a deo
principaliter eſt creatꝰ.iuxta qđ dicturꝰ
eſt xp̄s i die iudicij. Uenite bñdicti p̄ris
mei poſſidete patum vobis regnū a cō/
ſtitutiōe mūdi. Mat.xxv. Idcirco hō de
iſtis rebꝰ mūdanis nō d; nimis eſſe ſol
licitꝰ:cum ipas ſemp̲ poſſidere non de/
beat:nec p̲pter ipas p̄ncipaliter ē crea
tus. Curā aūt d; habere ſollicitā de re/
gno celoꝝ ad qđ poſſidendū eſt factꝰ:ꝛ
ip; inquirere p̲ opa virtuoſa. Et hoc eſt
qđ xp̄s nobis innuit i euāgelio hodier
no. In quo generaliter duo tangit ſc;.
Ueridice rōnatiōis ſillogiſt.đductiōe;.
Saluifice ꝯcluſiōis verificā illatione;.
¶ Primum probat operatiua conditio.
Scđm extenſiua p̲miſſio. Primū in p̄n.
Scđm ibi. Querite ergo ꝛc.

¶ Prima pars.

QUātū ad p̄mū vbi tāgit ꝟidi/
ce rōnatiōis ſillogiſticā đdu
ctiōe;:qđ p̲bat opatiua ꝯdi/
tio cū dt. Nemo pt duobꝰ do.
ſuire ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ hō p̲pter tria iter

elia nõ dꝫ eẽ nimis ſollicit⁹ de reb⁹ mũ
danis. Prio qꝛ aliqñ amittũt ꝑpt qꝺ xp̃s
dicebat Mat.vj. Nolite vobis theſauri-
zare theſauros i terra vbi erugo ⁊ tinea
demoliũt: ⁊ vbi fures effodiũt ⁊ furant.
¶ Scđo qꝛ iclinãt cor hois ad terrena ⁊
nõ ꝑmittũt de celeſtib⁹ cogitare ꝑpt qꝺ
xp̃s Mat.vj. Ubi eñ eſt theſaur⁹ tu⁹ ibi ⁊
cor tuũ. ¶ Tertio qꝛ retrahũt a ſuitute
dei. ⁊ iõ dr his xp̃s Nemo põt duob⁹ dñis
ſeruire ⁊c. ¶ Sciẽdũ eſt igit ꝙ circa iſtã
rõnationẽ ſillogiſticã ꝑ quã ad contẽptũ
mũdanorũ iducimur. viij. poſſum⁹ ꝯſide
rare ſꝫ ꝙ ad hoc xp̃s. viij. rõnes adducit.
Prima ſumit a contrarietate p̃ſidentiũ.
Secũda a dignitate exiſtentium. Tertia
ab alimẽto ſenſibilium. Quarta a cremẽ
to augmẽtabilium. Quinta a tegmento
vegetabiliũ. Sexta a detrimẽto areſcen
tiuꝫ. Septima a conſuetudine gentiliũ.
Octaua a cognitione defectuũ. ¶ Quan
tũ ad primã rationẽ que ſumitur a cõtra
rietate preſidentiũ dicit. Nemo põt duo
bus ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ iſtos duos dños
intelligit ex vna parte deus ⁊ regnũ ce-
lorũ: ex altera ꝟo mundus ⁊ diabol⁹ cuꝫ
vitijs ⁊ pctis. Nõ ꝙ ſm veritatẽ diabol⁹
ſit dñs: qꝛ iuxta illđ p̃s. Dñs ipſe de⁹. ſꝫ
dr dñs inquãtũ hoies ipm ſibi dñm cõſti
tuunt eius inſtinctũ ſequẽdo. ¶ Iſti aũt
duo dñi ſibi adinuicẽ ſunt cõtrarij: qꝛ qꝺ
vult de⁹ nõ vult diabol⁹. ſm hoc igit xp̃s
intẽdit talẽ rõnẽ. Duob⁹ dñis exiſtẽtib⁹
cõtrarijs nemo põt ſeruire: ſcꝫ de⁹ ⁊ dia
bol⁹ regnũ celoꝝ: ⁊ mũd⁹ lex rõnis ⁊ lex
carnis ſunt ſicut duo dñi: ꝯtrij: ergo. De
iſta rõne prio ponit maiorẽ. Scđo ei⁹ ꝓ-
batiõeꝫ. Tertio ꝯcluſionẽ. ¶ Quãtũ ad ma
iorẽ dicit. Nemo põt duob⁹ dñis ſuire.
¶ Quãtũ ad ei⁹ ꝓbationẽ dicit. Aut vnũ
odio habebit ⁊c. Ubi ſciẽdũ ſꝫ Glo. ꝙ hõ
dupl'r põt ſuire. ſ. ex amore vl' timore. Si
aũt hõ ſeruiat alicui dño ex amore: tunc
ꝯñs ꝙ ſuũ ꝯtriũ odiat. Si aũt ſibi ſuit ex
timore cũ tñ ipꝫ ſuſtineat ſuũ ꝯtriũ cõtẽ-
nit. Et ſic ſiue ex amore ſiue ex timore ſer
uiat: tñ nemo põt duob⁹ dñis ꝯtrijs ſerui
re. ¶ Quãtũ ad ꝯcluſionẽ dicit. nõ pote-
ris deo ſeruire ⁊ mãmone. Ubi ſciẽdũ ꝙ
ꝑ Mãmonã vno mõ intelligi pñt diuitie
quib⁹ ſimul hõ nõ põt ſeruire ⁊ deo. Uñ
hier. Mãmona ſermone Syriaco diui-
tie nũcupãt audiat aũt hoc auar⁹ q̃ xp̃ia
no noie cẽſet. xp̃iano noie nõ poſſe ſe ſi-
mul diuitijs xp̃oq; ſeruire. ¶ Signãter
aũt dr ſuire nõ habere ſm hiero. qꝛ eſſe
ſeru⁹ diuitiarũ ẽ malũ eſſe ꝟo dñs nõ eſt
malũ ſi bñ diſtribuat eas. Lꝫ autẽ minor
rõnis p̃dicte nõ ponat in litera ⁊ ꝓbatio
ei⁹. tñ ſubintelligit q̃ minor eſt ꝙ deus ⁊
diabol⁹ ꝯriãt adinuicẽ. ¶ Quia igit ſic
diabol⁹ dr deo aduerſari. iõ hõ nõ põt ſil
deo ⁊ diabolo ſuire: ꝓpter qꝺ dicit apls.
j. Corinth. iiij. Nõ poteſtis mẽſe dñi eſſe
participes et mẽſe demonioꝝ. ¶ Sciẽ-
dũ ẽ aũt ꝙ hõ ſuiẽdo deo efficit liber de
manib⁹ inimci. hoc aũt fuit nobis figu-
ratũ. j. Re. vij. Ubi ſnia'r dr ꝙ cũ filij iſrl
affligerẽt a philiſtijm ⁊ ſeruirent idolis
ſuis baali ⁊ Aſtaroth. Samuel ait ad vni
uerſam domũ iſrael. Si in toto corde ve
ſtro reuertimini ad dñm auferte deos
alienos de medio vr̃i baaliꝫ ⁊ aſtaroth ⁊
p̃parate corda vr̃a dño ⁊ ſeruite illi ſoli: ⁊
liberabit vos de manu philiſtijꝫ. Qui fe-
cerũt iuxta cõſiliũ ſamuelis ⁊ egreſſi de
maſphat ꝑcuſſerũt philiſteos ⁊ habuerũt
de eis victoriã. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ filios
iſrael intelligi põt gen⁹ humanum. Per
philiſtijm qui interpretant ceciderũt in
telligi poſſunt demones qui ꝓpter pctm̃
ſupbie ceciderũt de celo. Iſti dicũt hũa-
nũ gen⁹ affligere dũ hoies diuerſimode
tẽtãt q̃s ſuire faciũt baaliꝫ ⁊ Aſtaroth. i.
diuerſis generib⁹ vitioꝝ. ¶ Ubi ſciẽdũ
ꝙ ꝑ baalim q̃ interp̃tat ſupiores vel de-
uoratores. itelligi pñt duo genera pecca
torũ. ſ. ſupbie ꝑ qꝺ hõ vult p̃eſſe alijs. et
auaricie ꝑ qꝺ vult alioꝝ ſubſtãtias deuo
rare vl' ꝑ vſuras vel ⁊c. ¶ Per aſtaroth q̃
interpretat cubiculum intelligi pñt duo
alia genera vitioꝝ. ſ. accidie ꝑ qꝺ hõ pi-
greſcit circa ſpũalia ⁊ luxurie in quo ſen
ſualitas delectat ſignificata ꝑ cubiculũ.
¶ Per ſamuelẽ aũt q̃ vno mõ intep̃tat
audiẽs dñm itelligi põt p̃dicator euãge-
licus q̃ iõ audiẽs dñm dr qꝛ dꝫ eſſe prõ-
ptus ad audiẽdũ diuina mandata. ¶ Si
igit hõ vult de inimicis. i. de demonib⁹
habere victoriã dat ſibi cõſiliũ a ſamue-
le. i. a p̃dicatore ꝟbi dñi: ꝙ de medio ſui.
i. de corde ſuo auferat Baalim et Aſta

roth.i.oīa gn̄a vitioꝝ ꝛ ſoli deo ſuiat vt ſic dicat cū ps. In toto corde meo exq̄ſiui te ne repellas me a mandatis tuis. ¶ Sic āt p̄parat⁹ egredi poterit de maſphat ꝛ pugnare viriľr:ꝛ de inimicis victoriā obtinebit. ¶ Ubi ſciendū ꝙ maſphat interp̄taꝛ ſpeculatoꝛ pcti.qn̄ igitur hō ſpeculat⁹ fuerit diligẽter ſuā ↄſciētiā ꝛ inde pctā abſtulerit ꝛ coꝛ ſuū p̄parauerit deo:ſecure poterit pugnare ↄ̄ diabolū:ꝛ ipo deuicto liber remanebit. ¶ Sȝ ecōtra hō ſeruiēdo diabolo ſeruus efficiꝛ:ꝛ mētaľr excecaꝛ. ¶ Hoc aūt fuit figuratū.j. Reg.ij. Ubi ſniaľr dꝛ ꝙ cū q̄dā tyrannus noīe naas pugnaret ↄ̄ viros iabes galaad dixerūt ſibi viri iabes:habeto nos federatos:ꝛ ſeruiemus tibi. Qui rn̄dit eis. In hoc feriā vobiſcū fedus:vt eruā oīm vr̄m oculos dextros Qui vidētes ſe in arto poſitos miſerunt ad Saul q̄ liberauit eos. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ naas q̄ interp̄taꝛ ſerpēs intelligi pōt diabol⁹:q̄ in tētādo primos parētes ſerpēs eſt appellat⁹ vt habeaꝛ Gen̄.iij. q̄ tyrān⁹ dꝛ qꝛ dn̄iū qd hȝ ſuper hoīes nō eſt naturale. Per viros aūt iabes:q̄ interp̄taꝛ doloꝛ intelligi poſſunt hoīes penitētes ꝛ affligētes carnē cum vitijs:dolētes de pctīs ↄmiſſis:aduerſus quos potēter pugnat naas.i.diabol⁹ per tētatiōes diuerſas. Si aūt a pugna nimis grauati petāt federationē ꝛ ſe offerāt ad ſeruiēdū ſibi ꝑ pctm̄:cuilibet vult eruere oculū dextrū. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ duos oculos poſſunt intelligi due cōſideratiōes in hoīe.vna cōſiderās celeſtia ꝛ opa virtuoſa ſignificata ꝑ oculū dextrū.ꝛ alia ↄſiderās terreſtria:ꝛ opa vitioſa ꝑ oculū ſiniſtrū deſignata. Diabol⁹ igiꝛ vult ſibi eruere oculū dextrū.i.auferre ab eo cōſiderationeȝ eternoꝝ.ꝛ bonoꝝ opeꝝ:ꝛ dimittere ſibi ſiniſtrū.i.cōſideratiōnē ſolū terrenorum operū. Conſiderās aūt pctoꝛ petitioneȝ tā deteſtabilem:nullo mō dȝ ei aſſentire: ſȝ ad ſaulē q̄ interp̄taꝛ petit⁹.i.ad xp̄m q̄ fuit petit⁹ a p̄ribus veteris teſtamēti:dȝ cōfidenter recurrere:ꝛ ip̄e liberabit eos de manibus eorum. ¶ Quantū ad ſecūdā rationeȝ que ſumitur a dignitate ibi exiſtētiū dicit. Ideo dico vobis ꝛc. Et rō eſt talis. Ille q̄ dat hoī ſine ſollicitudine illud qd eſt eſt maius.bene dabit ſibi ſine ſua indebita ſollicitudine illud qd eſt minus ꝛ vilius. Sȝ deus dat homini ſine ſollicitudine aīam nobilioreȝ eſca: ꝛ corpus nobili⁹ veſtimēto.ergo nō ſint ſolliciti de eſca vel veſtimento:ꝛ ꝑ cōſequens de alijs temporalibus indebite. ¶ De iſta ratiōe primo ponit ↄcluſionē Secundo rationis confirmationem ibi. Nōne aīa plus eſt ꝙ̄ eſca ꝛc. ¶ Sciendū eſt aūt ꝙ qn̄ dꝛ nolite ſolliciti eſſe ꝛc.nō excludiꝛ ſollicitudo debita:ſȝ ſuperflua. Un̄ Aug.de opib⁹ monachoꝝ ait.cū dn̄s dicit. Nolite ſollici.ꝛc.non hoc dicit vt iſta nō ꝓcurenꝛ quātum neceſſitatis eſt vn̄ honeſte poterūt ſuſtētari:ſȝ vt iſta nō intueanꝛ ꝛ ꝓpter iſta faciāt q̄cq̄d in euāgelij p̄dicatiōe:nō facere iubēꝛ. ¶ Quātū ad tertiā rōnē [illegible] ab alimēto ſenſibiliū dicit. Reſp[illegible]te volatilia ce.ꝛc. Et rō eſt talis. Ille [illegible] q̄ ꝓuidēt in neceſſarijs ſine ipoꝝ ſo[illegible]icitudine creaturis vilioꝛib⁹ multomagis ꝓuidebit nobilioribus. ſȝ dn̄s ſine i[illegible] ſollicitudine ꝓuidet volatilib⁹ ig[illegible] [illegible] hoīb⁹:qꝛ irrationabilib⁹ ergo ꝓ[illegible]debit hoīb⁹ ſine ipſorum nimia ꝛ indebita ſollicitudine. De iſta rōne primo ponit minoreȝ.ſcd̄o minoris ꝓbationē ibi.nōne vos magis eſtis ꝛc. ¶ Sciēdū eſt aūt loquēdo ſpūaliter ꝙ ꝑ iſta volatilia intelligi poſſunt ↄtēplatiui hoīes q̄ inſtar auiū volāt ꝑ cōtēplatiōnē ad alta ſpretis terrenis. Inter q̄s primū gradū poſt xp̄m tenuerunt apl̄i q̄ dimiſerūt oīa ꝛ ſecuti ſunt xp̄ȝ.iuxta illd Mat.xix. Ecce reliq̄mus oīa ꝛ ſecuti ſum⁹ te.ꝛ poſtea ceteri ſcti. Iſtos āt ſctōs ꝛ deuotos viros de⁹ paſcit ſine ipoꝝ magna ſollicitudine:dū ſe ponunt ad ↄtēplādū paſſionē xp̄i.ꝛ gloriā paradiſi. Hoc autē fuit figuratū.iij.Reg.xvij. Ubi dꝛ ſnīaliter ꝙ cū helias eſſet in ſamaria dixit ſibi dn̄s:recede hinc ꝛ vade contra orientē:ꝛ abſcōdere in torrente carith q̄ eſt circa iordanē ꝛ ibi de torrente bibes: coruiſq̄ p̄cepi vt paſcāt te ibi. Abijt ergo ꝛ fecit iuxta v̄bū dn̄i ꝛ corui ferebāt ei panē ꝛ carnes mane ꝛ veſpere:ꝛ bibit de torrente. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ hely ī ſtātem in ſamaria q̄ vno mō interpretatur lana intelligi pōt hō adhuc deditus ter

renis diuitijs ſignificatis per lanā: quia ſicut de lana fit operimētū: ita mundani ornāt ſe diuitijs. Huic autē dicitur a deo ꝙ inde recedat diuitias ⁊ vitia dimittendo. iuxta illd Prouer. iij. Time dn̄z ⁊ recede a malo. quo aūt debeat ire: audi q̄d ſequit. Uade inquit circa orientē. ſcꝫ diſponēdo ſe ad recipiēdā grām per opera virtuoſa. Ubi autē vadēs ad orientē ſtare debeat audi q̄d ſequit. Abſcondere in torrēte carith q̄ eſt circa iordanē. ¶ Ubi ſciendū ꝙ per iſtū torrētem intelligi poteſt torrens ſanguinis xp̄i: qui ſignāter dicit carith qui interpretat occurrens ſignum qui xp̄s fuit vt ſignum eleuat⁹ in cruce. iuxta illud Eſa. lv. Erit domin⁹ nominatus in ſignū eternum quod nō auferet. ¶ Qualiter autē deus ſic hominē contēplātē ſuſtentet: audi quid ſequitur. Nā dicit ꝙ ꝑ coruos deus mittebat helie panem ⁊ carnes mane ⁊ veſpere. i. ꝑ totū tēp⁹ vite hominis: vt ſic fiat veſpere ⁊ mane dies vnus. Gen̄. j. Per panem vero ⁊ carnes cibātes hominem corpaliter intelligi poſſunt duo in chriſto que debēt hominē mētal'r ſatiare ſcꝫ humanitas ſignificata per panem: ⁊ diuinitas ſignificata per carnes. Nam licet panis ſit ſapidus: tamē carnes ſunt ſapidiores Sic lꝫ conſideratio humanitatis in xp̄o ſit dulcis: tamen cōſideratio diuinitatis magis eſt ſapida. ¶ Quantū ad quartaꝫ rationem que ſumitur a parte augmētabiliū dicit. quis aūt veſtrum ⁊c. Et eſt ratio talis. Ille qui ꝑpter ſuā curā nō poteſt aliquid acquirere niſi mediāte ꝑuidentia diuina non debet eſſe ſollicit⁹ de temporalib⁹. Sed homo eſt huiuſmodi. Ergo. Sed magis dꝫ ſperare de diuina ꝑuidentia. ¶ Quātū ad quintā rationeꝫ que ſumit ex ꝑte vegetabiliū tegumēto dicit. Et de veſtimento q̄d ſolliciti eſtis? Et ratio pōt formari vt tertia vbi ſupra. ¶ Sciendū eſt autē circa rationē iſtā in qua fit mentio de lilijs: ꝙ loquēdo ſpūaliter ꝑ lilia poſſunt intelligi viri ſancti ducentes vitam actiuā. Nam ſicut liliuꝫ habet cādorē ⁊ odorē: ⁊ quāto plus pungitur: tāto plus redolet. ſic viri ſcti actiui ſunt candidi ꝑ puritatem intentiōis. Sunt odoriferi ꝑ honeſtatē conuerſationis: ⁊ bone fame diffuſionis. Quāto etiā pl⁹ pungunt mūdanis affectiōib⁹ inſtar ſpinaꝝ lacerātiū flores lilij tāto ꝑ patiētiā deo ⁊ ꝓximo reddunt ſuauitatē odoris. Et ideo cōfortat iſtos viros actiuos dn̄s Eccli. xxxix. d. Florete flores q̄ſi liliū date odorē: ⁊ frōdete i grām. ¶ Quātū ad ſextā rōnē que ſumit a detrimento areſcētiū dicit. Si aūt fenū ⁊c. Et rō eſt talis. Si de quo min⁹ videt ineſſe et ineſt: ergo ⁊ de quo magis. Sed minus videt ꝙ de⁹ habeat curā de reb⁹ corruptibilib⁹ ⁊ parū valētib⁹ ſicut fenum qđ hodie eſt ⁊ cras nō erit: ſꝫ cōburet: ⁊ cū habeat curā de ipſo: qꝛ eū veſtit pl'chris florib⁹. Ergo multomagis hebebit curā de incorruptibilib⁹ ⁊ pl⁹ valētib⁹: cuiuſmodi ſunt hoīes: q̄ quātū ad animā ſunt incorruptibiles: et facti ad imaginē ſuam. De iſta rōne pōnit ſolū virtutē medij. d. Si aūt fenū qđ eſt hō. ⁊c. ¶ Sciēdum eſt aūt loquēdo ſpiritual'r ꝙ ꝑ iſtud fenū intelligi poſſunt hoīes pctōres: qui inſtar feni ſunt aridi ſine humore grē: animaꝝ irrigātis: ⁊ ſicut fenum eſt hodie: ⁊ cras in clibanū mittit et cōburit. ſic peccatores hodie ſunt: ⁊ cras. i. breui tēpore moriunt ⁊ tradunt in inferno ignib⁹ cremādi vn̄ de ipſis dici poteſt illud Eccleſi. x. Hodie eſt rex et cras morietur: cū autem moriet homo hereditabit ſerpētes ⁊ beſtias ⁊ vermes. Et ideo dicitur. j. Mach. ij. Ne timueritis quia gloria ei⁹ ſterc⁹ ⁊ vermis eſt hodie extollitur ⁊ cras nō inuenietur: qꝛ conuerſus eſt in terraꝫ ſuā: ⁊ cogitatio eius perijt. Et ideo dicit p̄s. Noli emulari in malignātibus neqꝫ zelaueris hoīes faciētes iniquitatem q̄m tanq̄ fenū velociter areſcēt: ⁊ quēadmodū olera herbaꝝ cito decident. ¶ Quantum ad aliā rōnē q̄ ſumit a cōſuetudine gentiliū dicit. Nolite ergo ſolliciti ⁊c. Et rō eſt talis. In cōfidēdo de diuina ꝑuidētia ⁊ in ſollicitudine rerū tp̄aliū dꝫ eē differētia inter fideles ⁊ infideles. Sed infideles nō cōfidētes de diuina ꝑuidētia: ſunt ſolliciti de reb⁹ tp̄alibus. Ergo xp̄iani q̄ ſunt fideles debēt confidere de diuina ꝑuidētia: ⁊ nō nimis eſſe ſolliciti de tēporalib⁹: al's fideles ab infidelibus nō differrēt. In iſta rōne primo po

nit cõcluſionẽ:ſcḋo minorẽ ibi hic enim
oia ⁊c. ¶ Quantũ ad gratiã que ſumit̃ a
cognitiõe defectiuũ dicit. Scit eñ pr̃ vr̃
⁊c. Et eſt rõ talis. Bon⁹ ⁊ pius pr̃ cogno
ſcẽs indigẽtiã filij ſine ſua ſollicitudine
ſubuenit ſibi in neceſſarijs. De⁹ eſt bo-
nus ⁊ pius pr̃ oim hominũ ⁊ ſcit ꝙ iſtis
tꝑalibus indigẽt. Igit̃ eis ſubuenit ſine
ipſorum nimia ſollicitudine. De iſta rõ
ne ſolum ponit minorem.d. Scit eñ pr̃
veſter ⁊c. Ubi Chryſ. Nõ dixit ſcit deus
ſed pater veſter vt eos in maiorez ſpem
ducat. Et ſic patet quomodo multis rõ-
nib⁹ xp̃s homines retrahit a nimia ſolli
citudine ⁊ cura mundanorum.

¶ Secunda pars.

Sequit̃. Querite ergo primum
regnũ dei ⁊c. Ubi tãgit ſalu-
ſifice cõcluſionis illationẽ per
qḋ xp̃s nos inducit ad amorẽ
eternorum: qḋ ꝓbat exceſſiua
ꝓmiſſio. Ubi ſciendũ ꝙ xp̃s ſciẽs ꝙ ho-
mines nõ poſſunt in hoc mundo viuere
ſine reb⁹ tꝑalib⁹ neceſſarijs ad vitã hu-
manã. lꝫ creati ſint principalr̃ ꝓpter re-
gnũ eternũ. ſicut bon⁹ magiſter ⁊ pr̃ eos
inſtruit q̇d ſit querendũ principaliter qꝛ
regnũ dei: ad cuius inquiſitionẽ ſequit̃
poſtmodũ collatio terrenoꝝ. Scḋm hoc
igit̃ in pte iſta duo poſſum⁹ conſiderare.
ſ. Hominis ſedulitatẽ vtilia inueſtigãtẽ.
Dei libertatẽ neceſſaria largiẽtẽ ibi. Et
hec oia adijcient̃ vobis. ¶ Quãtũ ad pri
mũ di. Querite ergo ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ qñ
hõ intẽdit aliquẽ finẽ ad quem nõ venit
niſi ꝑ mediũ: licet finis ſit prior in inten
tione: tñ mediũ ſiue via oportet ꝙ ſit pri⁹
in executione. Quia igitur regnũ celorũ
eſt finis hoĩs opera autẽ bona ſunt via
ꝑueniendi ad ipm̃. Idcirco xp̃s nõ ſoluz
oſtẽdit quid vt finem debeam⁹ inq̃rere:
ſed etiã viã ⁊ mediũ veniendi ad finẽ: q̃
quidem via eſt iuſticia: per quaz tanq̃ ꝑ
generalem virtutez intelligunt̃ oia opa
virtuoſa. ¶ Sciendũ eſt aũt qñ dr̃ ꝑmuz
querite regnũ dei: ꝙ iſtud primũ ſignifi-
cat principalitatẽ ⁊ ideo nõ excludit eẽz
aliã inq̃ſitionẽ neceſſarioꝝ. Ubi ſciẽdũ
ꝙ hõ nõ põt viuere ſine neceſſarijs: ⁊ iõ
q̃rere neceſſaria mõ debito nõ eſt prohi
bitũ. tñ ſm̃ Augu. de ſermone dñi in mõ
te. iſta ꝓpter ſe q̃ri nõ debẽt: ita ꝙ in eis
ſit finis ſꝫ debẽt q̃ri ꝓpter aliũ finẽ. vt ꝓ
pter regnũ celorum: ita ꝙ regnũ celoꝝ
ſit ſemꝑ prius in intentione. ⁊ ꝓpter ipꝫ
alia querant̃: lꝫ alia priora ſint in execu-
tiõe quia prius hõ indiget neceſſarijs in
hoc mũdo viuẽdo anteq̃ habeat regnuz
celorũ. ¶ Quãtum ad dei liberalitatem
neceſſaria largiẽtẽ dicit. Et hec oia adij-
ciẽtur vobis. Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝓpter inobe
dientiã ⁊ pctm̃ primorũ parẽtũ terra fuit
facta ſterilis. iuxta illḋ qḋ de⁹ dixit ade.
Gẽn. iij. Quia audiſti inquit vocẽ vxoris
tue et comediſti de ligno ex quo p̃cepe-
rã tibi ne comederes maledicta terra in
opere tuo. cũ opat⁹ fueris eã: tũc nõ da-
bit fructũ ſuũ. Sed ꝓpter obediẽtiam et
bona opera efficitur fructuoſa. iuxta qḋ
dixit Moy. ꝑplo. Deuter. xxviij. Si au-
dieritis vocẽ dñi dei tui vt facias et cu-
ſtodias oia ei⁹ mãdata q̃ ego p̃cipio tibi
hodie abundare te faciet dñs in oibus
bonis. Qui ergo vult vt nõ deficiant ſibi
neceſſaria: querat iuſticiã ⁊ faciat opera
virtuoſa: qꝛ iuxta illud pſ. Iunior fui et-
enim ſenui ⁊ nõ vidi iuſtum derelictum:
nec ſemen eius querens panẽ. ¶ Sciẽ-
dũ eſt igit̃ ꝙ ſignãter dr̃ adijcient̃: ⁊ non
dabunt̃: ad deſignãdũ ꝙ aliud eſt qḋ p̃n-
cipalr̃ dat̃ ſcꝫ regnũ celoruz aliud eſt qḋ
ſuperaddit: ſcꝫ res tẽporales. Sciẽdum
eſt aũt circa partẽ iſtã in qua fit mentio
de regno qḋ eſt q̃rendũ: ꝙ quantũ ad pre
ſens ſpectat duplex eſt regnũ. ſ. mũdanũ
⁊ celeſte. Regnum mundanũ nõ eſt que-
rendum. quia nõ eſt ſtabile ſed trãſitoriũ
iuxta illud Eccli. x. Regnũ a gente in gẽ-
tem tranſfertur propter iniuſticias ⁊ in-
iurias ⁊ contumelias ⁊ diuerſos dolos.
¶ Regnũ ꝟo celeſte eſt querẽdum: qꝛ fir
mũ ⁊ ſtabile. qꝛ iſtḋ eſt regnũ dei: de quo
dicit̃ Dañ. iiij. Poteſtas eius ptãs ſem-
piterna ⁊ ptãs in gñatiõe et gñationem.
Propter qḋ dicebat pſ. Regnum tuũ re
gnũ oim ſeculoꝝ: et dominatio tua in oi
generatiõe ⁊ generationez. ¶ Qualiter
aũt iſtud regnũ debeat petere: ⁊ q̇d in ip
ſo velle hr̃e fuit nobis figuratum Mat.
xx. Ubi ſnialiter dr̃ ꝙ mr̃ filiorũ zebedei
cũ filijs ſuis acceſſit ad xp̃z orãs ⁊ petẽs
aliquid ab eo quã petitionẽ exꝑit. d. Dic

vt ſedeãt duo filij mei:vnus ad dexterã tuã ⁊ alius ad ſiniſtrã tuã in regno tuo. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ iſtã matrẽ filioꝝ zebedei itelligi põt qlibet fidelis. Per duos aũt filios intelligi pñt due ptes pncipales q̃ ſunt i hoie.ſ.corpus ⁊ aia. Per dextrã aũt xp̃i intelligi põt diuinitas:⁊ ꝑ ſiniſtrã humanitas:qꝛ ſicut ps dextera ẽ dignioꝛ ſiniſtra:ita diuinitas in infinitũ excedit humanitatẽ. Dꝫ igitur hõ inſtar mulieris reuerent̃ petere ꝙ vn⁹ filioꝝ.ſcꝫ aia:ſit a dextris ↄtẽplãdo diuinitatẽ alius.i.corpus ſit a ſiniſtris cognoſcẽdo humanitatẽ in regno ſuo.i.in glĩa padiſi. Sꝫ tamẽ aduerte ꝙ xp̃s rñdit petẽtib⁹. neſcitis inqt q̃d petatis:poteſtis bibere calicẽ quez ego bibitur⁹ ſum.q.d. Si ad regnũ meũ vultis aſcẽdere ⁊ effici illi⁹ ꝑticipes:opꝫ vos ad ipm ꝑuenire:nõ cũ carnalib⁹ ⁊ mũdanis delitijs:ſꝫ ꝑ paſſiones:afflictiões:⁊ tribulatiões:auſteritatẽ ⁊ penitentiã.que noie calicis deſignãtur:iuxta illud ap̃li Actuũ.iiij. Qm̃ per multas tribulationes opoꝛtet nos intrare regnum dei. Ad quod ⁊c.

¶ Dñica.xv.poſt pente. Euãgeliũ.lvj.

IBat ieſus i ciuitatem q̃ vocat̃ naym ⁊c. Luc.vij. Cõditio hois benigni et pij eſt vt qñ videt aliquẽ afflictũ ⁊ tribulatuz nõ ſolũ ſibi ↄpatiat̃ coꝛdialiter:ſꝫ etiã ſi põt ſubueniat in operibus ſuã miſeriaꝫ ſubleuando. Uñ ad iſtã pietatẽ admonet ap̃ls diſcipulũ ſuũ timotheũ.i.Ti. Exerce inqt teipſum ad pietatẽ. Nã coꝛpoꝛalis exercitatio ad modicũ eſt vtilis:pietas aũt ad oia vtilis eſt:pꝛomiſſionẽ habẽs vite q̃ nũc eſt ⁊ future. ¶ Eſt aũt rõnale ⁊ conueniens vt hõ qñ recipit aliqđ bñficiũ de quo gaudet:cõferẽti regratietur ne poſſit ſceleris vt ingrat⁹ repꝛehendi.vt ſic poſſit dici de ipſo illud Eſa.lj. Gaudiũ ⁊ leticia inuenient̃ i ea ⁊ gratiarũ actio et vox laudis. ¶ Xp̃s igitur benignus pater ⁊ pius:videns humanũ genus poſitũ in afflictionib⁹ peccatoꝝ ipſius miſeretur cõpatiẽs:⁊ auxiliũ pꝛeſtãs:iuxta illud.ij.parali.xxx. Pius em̃ ⁊ clemẽs eſt dñs de⁹ veſter ⁊ nõ auertet faciẽ ſuam a vobis ſi reuerſi fueritis ad eũ. Qꝛ ꝟo genus humanũ recipiens bñficiũ ad actiones grãrum multipliciter obligat̃. Jdcirco debet ipſuz bñdicere et laudare.exẽplo illi⁹ ſamaritani leproſi a xp̃o mũdati:de quo dꝛ Luce.xvij. Un⁹ autẽ ex eis ⁊c. Et hoc eſt qđ nobis innuitur in euãgelio hodierno. Jn quo beat⁹ Lucas quinqꝫ tãgit videlicet.

Bonitatẽ aſſiſtentẽ pꝛopinquius.
Calamitatẽ affligentem amarius.
Pietatẽ inclinantẽ benignius.
Poteſtatẽ operãtem celerius.
Celebꝛitatẽ extollentem iocundius.

¶ Pꝛimũ ꝓbat xp̃i pꝛeſentia coꝛpoꝛalis Scđm pueri carentia aialis. Tertiũ dei clẽmẽtie fraternalis. Quartũ dei efficacia virtualis. Quintũ populi leticia gñalis. ¶ Pꝛimũ in pꝛin. Scđm ibi. Cũ aũt appꝛopinquaret ⁊c. Tertiũ ibi. Quã cuz vidiſſet ⁊c. Quartum ibi. Et acceſſit ⁊c. Quintũ ibi. Accepit aũt oẽs timoꝛ ⁊c.

¶ Pꝛima pars.

QUãtum ad pꝛimum. Ubi tãgit ⁊c.dicit. Jbat ieſus i ciuitatem ⁊c. Ubi ſciẽdum ꝙ xp̃s qñ coꝛpoꝛaliter erat i mundo multa faciebat miracula:⁊ i via veritatis homines inſtruebat:⁊ ideo multitudo ppl̃i ipſum ſequebat̃. Unde in hac parte duo poſſumus conſiderare.ſcꝫ.

Xp̃i ſedulitatem in viſitãdo.
Populi ſocietatẽ in comitãdo.

¶ Quãtũ ad pꝛimũ dicit. Jbat ieſus i ciuitatẽ ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ Eſaias ſpũ ꝓphetico cognoſcẽs calamitatẽ humani gñis eſſe in tenebꝛis pctõꝝ:ipm ↄfoꝛtabat p̃dicens aduẽtũ xp̃i. Eſa.ix.d. Ppl̃s q̃ ambulabat i tenebꝛis vidit lucẽ magnã habitãtib⁹ in regione vmbꝛe moꝛtis.lux oꝛta ẽ eis. Que q̃dẽ ꝓphetia tũc fuit cõpleta qñ xp̃s venit in mundũ ⁊ p̃dicauit in partib⁹ galilee de q̃ regiõe erat Naym: ſcđo miliario mõtꝫ thaboꝛ ad quã h̃ xp̃s dꝛ iuiſſe. ¶ Quantũ ad ſcđm.ſcꝫ ppl̃i ſocietatẽ dĩ. Et ibant cũ eo diſcipuli ei⁹ ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ inter iſtos q̃ xp̃m comitabant̃:aliq̃ erãt familiarioꝛes ſicut diſcipuli:aliqui min⁹ familiares ⁊ nõ ita ꝑfecti:ſicut turba. Uadẽs igit̃ xp̃s in ci

uitatẽ.Naym ſm Bedã ibat cũ eo comi/
tiua vt q̄ facturus erat miraculũ reſuſci
tãdo mortuũ.ſequẽs multitudo teſtimo/
niũ perhiberet.¶Sciendum eſt autem
loquẽdo ſpũaliter ꝙ per ciuitatẽ.Naym
q̄ interpretet̃ mot⁹ ſiue cõmotio:intelli/
gitur iſte mund⁹:in quo inſtar ciuitatis
que dr̄ ciuiũ vnitas deberet eſſe pax exte
rior:ꝛ cõcordia animorũ:tñ in ipſo ſunt
cõmotiones ꝛ mot⁹ per diuerſas diſſen/
ſiones ꝛ guerras ꝛ multitudinẽ vitiorũ.
Cui⁹ ciuitatis ꝯditiões deſcribit pſ.d.
Uidi iniquitatẽ ꝛ ꝯtradictionẽ in ciuita
te:die ac nocte circũdabat eã ſup muros
ei⁹ iniq̄tas:ꝛ labor in medio ei⁹ ꝛ ĩ iuſti
cia nõ defecit de plateis ei⁹ vſura ꝛ do/
lus.Ubi ꝯſidera ſex malas cõditiones.ſ.

Malignitatem in odiendo.
Animoſitatem in perſequendo.
Anxietatem in viuendo.
Peruerſitatem in detinendo.
Rapacitatem in vſurpando.
Infidelitatem in dicipiendo.

¶Pꝛio dico ꝙ in iſto mũdo ꝯſiderare po
tes malignitatẽ ĩ odiẽdo ꝛ hoc notat̃ ſub
noĩe iniq̄tatis.Nã hoĩes iniq̄ ſemꝑ bonos
odiũt:ꝛ eis inimicãt̃ iuxta q̇d figuratiue
dr̄ Geñ.xxxvij.de fratrib⁹ Joſeph ꝙ vi/
dẽtes fr̄es ei⁹:ꝙ a patre pl⁹ cũctis ama/
ret.oderãt eũ nec poterãt q̇cꝗ̄ ei pacifi/
ce loq̇.Nã ſm Chryſo.zelãt mãſuetũ ini/
di modeſtũ ſupbi.pbũ iprobi:mitẽ tumi
di inimica emulatione laceſſunt.de iſtis
dr̄ Eſa.lix.Op⁹ iniq̄tatis in manib⁹ eoꝝ
pedes eoꝝ ad malũ currũt ꝛ feſtinãt vt
effundãt ſanguinẽ innocẽtẽ:ꝛ nõ aduertẽ
tes ꝯminationẽ eis factã a dño Eſa.j.Ue
gẽti peccatrici pp̄lo graui iniq̄tate:ſemi
ni nequã filijs ſceleratis.Nã iuxta illud
pſ.Oẽs tales:ſubito defecerũt:pierũt ꝑ
pter iniq̄tatẽ ſuã.¶Scḋo ꝯſiderare aio/
ſitatẽ ĩ pſequẽdo.Et hoc notat̃ ĩ noĩe ꝯdi
ctiõis.Nã ſꝫ Augu.In ſcripturis diui/
nis fratres chariſſimi bonos et iuſtos
viros:pſecutionẽ maloꝝ ſꝑ ſuſtinuiſſe
cognoſcim⁹.¶Tertio ꝯſidera anxieta/
tẽ ĩ viuẽdo.Et h̄ notat̃ noĩe laboris.Nã
hoĩes ĩ hoc mũdo viuẽtes ĩ diuerſis an/
xietatib⁹ magis deberẽt eligere trãſire
ad eternã requiẽ:ꝗ̄ ĩ hoc mũdo cũ tãtis
aduerſitatib⁹ anxie incitare.exẽplo ap̄lı
di.Phil.j.Cupio diſſolui ꝛ eẽ cũ xp̄o ꝓp̄t
q̇d dicebat ille ſctũs.Tob.Tob.iij.Dñe
ſm volũtatẽ tuã fac mecũ miam ꝛ ꝓcipe
in pace recipi ſpm̄ meũ.expedit em̄ mi/
hi mori magis ꝙ̄ viuere.¶Quarto cõſi
dera ꝑuerſitatẽ ĩ detinẽdo.Et hoc notat̃
in noĩe iniuſticie.Nã cũ virt⁹ iuſticie ſit
in reddẽdo vnicuiq̧ q̇d ſuũ eſt.ſcꝫ deo re
uerẽtiã:ꝓximo beniuolẽtiã:ꝛ ſibi inocẽ/
tiã:multi ſũt iſti detinẽtes.Nã ꝛ deũ ꝯtẽ
nũt:ꝓximũ odiũt:ꝛ ſeipos polluũt de q̇/
bus ꝯminãdo dicit ap̄ſus.Ro.j.Reuelat̃
em̄ ira dei de celo ſup omnẽ ĩpietẽ ꝛ iniu
ſticiã hominũ eoꝝ q̄ ỽitatẽ dei iniuſticia
detinẽt.¶Quito potes ꝯſiderare rapaci
tatẽ ĩ vſurpãdo.Et hoc notat̃ ĩ noĩe vſu/
re.Nã hoĩes auari ꝛ vſurarij oĩa q̄ poſſũt
rapiũt ꝛ vſurpãt vt ſic figurari poſſint ꝑ
filios iſrael de q̇b⁹ dixit dñs Joſue.vij.
Filij ãt iſrl̄ ꝓuaricati ſunt mãdatũ ꝛ vſur
pauerũt de anatemate.De q̄libet tali lo
q̇t dñs Ezech.xxij.Uſurã inq̇t ꝛ ſupabũ
dãtiã accepiſti ꝛ auaro ſup ꝓximos tuos
calumniebaris.Cũ tamẽ preceptum ſit
Deute.xxiij.Nõ feneraberis fratri tuo
ad vſurã pecuniã nec fruges:nec aliquã
aliã rẽ.¶Sexto potes cõſiderare infide
litatẽ in decipiendo:ꝛ hoc notat̃ in noĩe
doli.Nã hoĩes infideles ꝛ doloſi ſemꝑ
conãt̃ alios decipere ſub ỽbis palliatis
portãtes venenũ deceptionis.de quib⁹
Prouer.ij.Simulator oꝛe decipit amicũ
ſuũ.Uñ hiere.vj.A propheta vſq̧ ad ſa/
cerdotẽ:oẽs faciũt dolũ.Nã taꝫ illi q̄ de
bẽt alios inſtruere ſignificati per ꝓp̄he/
tas:ꝗ̄ qui debent ſuo bono exẽplo alios
dirigere ſignificati ꝑ ſacerdotes:oẽs de
ceptiones inq̄rũt.¶Uñ tales poſſunt fi
gurari ꝑ Joab.de quo ſententialiter dr̄
ij.Reg.iij.ꝙ Jacob abduxit abner ad me
diũ porte vt loq̄retur ei indolo ꝛ ꝑcuſſit
illũ ibi in inguine ꝛ mortu⁹ eſt.Sic reue
ra multi ſunt ꝓditores q̄ ſemꝑ malũ ꝓxi
mi ſui machinãt̃.¶Iſte ſex male ꝯditio
nes poſſunt figurari ꝑ illos ſex viros q̄s
vidit Ezechiel.Ezech.ix.Ubi ſnialiter
dr̄ ꝙ vidit ſex viros quorũ q̄libet hẽbat
vas interit⁹ ĩ manu ſua q̄ miſſi erãt vt in
terficerẽt habitatores ciuitatis hieruſa
lem ſup quos Thau.non inuenirent im
preſſum.¶Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ iſtã ciuitatẽ

hierl'm itelligi põt totꝰ mũdus i q̃ debe⸗
ret eẽ pax ⁊ cõcordia:tñ i eo nec pax nec
ↄcordia repit. Ut ſic merito dicere poſſi⸗
mus illᵭ hiere.xiiij. Expectauimꝰ pacẽ
⁊ nõ ẽ bonũ tẽpꝰ curatiõis ⁊ ecce turba⸗
tio. ¶ Per iſtos autẽ ſex viros intelligi
poſſũt ſex maledictiões q̃ in mũdo ſũt:
q̃ ſignãter dicunt hr̃e in manibꝰ vaſa in
teritꝰ:q2 ipe ſpũal'r iterficiũt hoies. Nã
iuxͣ illᵭ apl'i Ro.j. Qui talia agunt digni
ſũt morte. Sꝫ tñ aduerte q̊s interficiũt:
q2 nõ habẽtes ſignũ Thau. Ubi ſciẽdũ
ꝙ ꝑ Thau.qᵭ hꝫ figurã triãgularẽ:intel
ligi põt vera penitẽtia q̃ hꝫ tres partes
ſcꝫ cõtritionẽ cõfeſſionẽ ⁊ ſatiſfactionẽ.
Qui igiẗ ſunt i vera penitẽtia a ſupradi
ctis vitiis nõ legũtur:q̊ aũt nõ ab ipſis
interficiunẗ. ¶ Sciẽdũ eſt aũt ꝙ hõ vir
tuoſus iſtã ciuitatẽ.i.mundũ cũ ſuis vi
tiis habitare nõ debet.ſed fortiter expu
gnare:⁊ ipſam funditus extirpare.vt ſic
de ipſa dicaẗ illᵭ Eſaie.xxiiij. Attrita ẽ
ciuitas vanitatis. Nã iſte mũdꝰ ciuitas
vanitatis põt dici:q2 ibi totũ eſt vnum:
iuxta illud Eccl'ſ.j. Uidi cũcta que fiunt
ſub ſole:et ecce vniuerſa vanitas ⁊ affli
ctio ſpũs.q̃ tũc attrita diciẗ:qñ deſpiciẗ
cũ ſuis vitiis:qᵭ q̃libet virtuoſus dꝫ fa
cere. ¶ hoc autẽ fuit nob̃ figuratũ Joſ.
vj. Ubi ſentẽtial'r diciẗ ꝙ cũ ciuitas hie
rico eſſet rebellis Joſ.et ppl'o iſraeliti
co ꝙ dñs dixit ſibi ꝙ iret ad expugnãdũ
ciuitatẽ. Modꝰ aũt expugnãdi fuit ꝙ ſa
cerdotes habebãt ſeptẽ buccinas et ſe⸗
ptẽ vicibꝰ circuierũt ciuitatẽ ⁊ tubis clã
gere ⁊ i ſeptio ppl's vociferareẗ ⁊ ſic mu
ri corruerẽt:qᵭ factũ ẽ.de q̃ di. Joſ. Sit
ciuitas hec anatema:⁊ oia q̃ in ea ſunt
dño ⁊ maledictꝰ vir q̊ ſuſcitauerit et edi
ficauerit ciuitatẽ hierico. Ubi ſciẽdũ ꝙ
ꝑ Joſ.⁊ ppl'm iſraeliticũ intelligiẗ totũ
genꝰ humanũ:et ſpãl'iter populꝰ xp̃ianꝰ
q̊ dꝫ deũ in p̃ſenti videre ꝑ fidẽ.ꝑ ciuita
tẽ autẽ hierico q̃ interpretaẗ luna intel⸗
ligiẗ mundꝰ q̊ inſtar lune ſꝑ eſt mutabi⸗
lis:et ꝑ cõſequẽs defectuoſus.vñ.j.Co
rin.vij. Preterit figura huiꝰ mundi. Iſta
ciuitas.i.mũdus dr̄ rebellis Joſ.i.xp̃o
dñ ad ↄtria q̃ vult xp̃s iclinat ⁊ ppl'o iſrae
litico q2 oſtẽſa aliquali placibilitate ho
minibus huiꝰ mũdi eos allicit vt ipꝫ ſe
quantur.dicẽtes tales illud Sap.ij. Ue⸗
nite ⁊ fruamur bonis q̃ ſũt vtamur crea
tura tanꝙ̃ in iuuẽtute celeriter ⁊ vino p̃
cioſo ⁊ vnguẽtis nos impleamꝰ:⁊ nõ p̃⸗
tereat nos flos tp̃is:coronemꝰ nos ro⸗
ſis anteꝙ̃ marceſcãt. Et ſic verificaẗ il⸗
lud.j.Jo.v. mundꝰ totꝰ in maligno poſi⸗
tus ẽ. Sed lꝫ ſic mundus alliciat:tñ ipm
debemꝰ expugnare. Uñ Ro.xij. Nolite
cõformari huic ſclo ſed renouamini in
nouitate ſenſus veſtri vt ꝓbetis q̃ ſit vo
lũtas dei bona bñ placẽs ⁊ ꝑfecta.⁊ tũc
ſm illᵭ.j.Coꝝ.vij. vtunẗ hoc mũdo taꝙ̃
nõ vtanẗ. Quis aũt ſit modꝰ pugnãdi:au
di q̊d diciẗ. Nã ſacerdotes debebãt hr̃e
buccinas ⁊ ſepties circũire:⁊ ppl'us ſe⸗
ptima vociferari. Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ ſeptẽ
buccinas intelligũtur ſeptẽ virtutes.ſ.
prudẽtia tẽperãtia:fortitudo ⁊ iuſticia fi
des ſpes ⁊ charitas iſtis ỽtutibꝰ dꝫ ar⸗
mari q̊ vult ↄ mundũ pugnare. Quibꝰ
armis nos admonet armari apl's.ij.Co
rin.vj.d. In oibꝰ exhibeamꝰ nosmetipos
ſicut dei miniſtros in ſciẽtia in longani
mitate in charitate in multa paciẽtia in
ieiuniis.i caſtitate nõ ficta:in ỽbo veri
tatis ⁊ ỽtute dei ꝑ arma iuſticie a dextrꝭ
⁊ a ſiniſtris. Ubi ↄſidero in ſciẽtia ỽtutẽ
prudẽtie. In ieiuniis ⁊ caſtitate ỽtutẽ tẽ
perãtie. In paciẽtia ⁊ ỽtute:ỽtutẽ forti⸗
tudinis ⁊ ↄſtãtie. In carnis iuſticie:ipꝫ
iuſticiã. In ỽbo veritatis virtutẽ fidei.
In longanimitate virtutẽ fidei ſpei. In
charite nõ ficta:virtutẽ charitatis q̃ eſt
oim cõplectiua. ¶ Iſte ſeptẽnariꝰ virtu
tũ fuit nobis figuratꝰ ꝑ ſeptẽ lucernas
poſitas ſuꝑ cãdelabrũ vnũ.de quibꝰ dr̄
Numeri.viij.ꝙ poſuit Aarõ ſeptẽ lucer
nas ſuꝑ cãdelabrũ vt p̃ceperat dominꝰ
Moy. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ aaron q̊ interp̃
tatur mons fortis intelligiẗ q̊libet hõ
qui inſtar montis debet ꝑ cõtemplatio⸗
nẽ eleuari in altũ ⁊ eſſe fortis in opibꝰ
virtuoſis. Per Moy.q̊ iterpretaẗ aſſum⸗
ptus:de aquis intelligiẗ chriſtꝰ qui fuit
ab appetitu mundanoꝝ cupidinũ totali
ter eleuatus. huic inquãtũ homo prece
pit deꝰ pater vt hoibus p̃dicaret ꝙ ſuꝑ
cãdelabrũ.i.ſuꝑ ſeipꝫ.vij. lucernas pone
ret.i.ſeptẽ ỽtutes ſupiꝰ notatas. Signã⸗
ter aũt dr̄ ꝙ iſtis.vij. lucernas debebãt

ſepties circūire:ad deſignādū ꝙ hō i iſtꝫ
virtutib⁹ nō dꝫ ociari.Non vacat aūt a
myſterio qḋ dꝛ ꝙ ppl's vice ſeptima ꝛ nō
aň clamaſſe:vt det nobis intelligi ꝙ q̇
vult deū digne laudare:dꝫ h̄ facere poſt
virtutē charitatis q̄ ē ſeptima virt⁹ ꝛ nō
aň.qꝛ iuxta illḋ Eccli.xv.Nō ē ſpecioſa
la⁹ in oꝛe pctōꝛis:ꝛ iō dꝫ eē in grā chari
tatis ꝑ quā expellit̄ pctm̄ moꝛtale:ꝛ tūc
digne dicere poterit cū ps Circūiui et
immolaui i tabernaculo ei⁹ hoſtiā voci-
feratiōis:cātabo ꝛ pſal.di.dño.Et tunc
muri hierico.i.blādicie mundi coꝛruēt
ꝛ habebit victoriā.Uñ dꝛ Leuit.xxvj.Per
ſeqmini inimicos vr̄os ꝛ coꝛruēt coꝛam
vobis.¶ Cōſidera aūt ꝑdicationē Joſ.
ꝯ hierico.ſit inqt ciuitas hic anatema
ꝛc.Nā iſte mūd⁹ cū oib⁹ reb⁹ mūdanis:
anatema dño dꝛ:qꝛ oia mūdana excōica
ta ſunt a dño vt de ipſis ampli⁹ hō nō re
cipiat ꝙ̄ neceſſitas reqrit.¶ Cōſidera
ēt imp̄cationē factā hoib⁹ iſtis deditis.
Maledict⁹ inqt vir ꝛc.Nā reuera q̇ ſpre
to deo ponit coꝛ ſuū reb⁹ mūdanꝭ:digne
meret̄ a deo maledici.iuxta illḋ hiere.
xvij.Maledict⁹ hō q̇ cōfidit in hoie ꝛ po
nit carnē bꝛachiū ſuū ꝛ a dño recedit coꝛ
ei⁹.¶ Mod⁹ aūt eūdi ꝑ mūdū iſtū fuit
nobis oſtēſus i ps.vbi dꝛ.Aſcēſiōes in
coꝛde ſuo diſpoſuit i valle lachꝛymaꝝ i
loco quē poſuit etēm̄ bñdictionē dabit
legiſlatoꝛ:ibūt de virtute in virtutē vide
bit̄ de⁹ deoꝝ in ſyō.¶ Ubi cōſidera mo
dū cōueniētē cū dꝛ aſcēſiōes diſpoſuit i
valle lachꝛymaꝝ:ꝑ vallē ꝓfundā intelli
git̄ ſtat⁹ humiliationis:ꝑ lachꝛymas fle
t⁹ ꝯtritiōis.Jſtū modū dedit nobis xp̄s
Mat.xj.d.Diſcite a me qꝛ mitis ſū ꝛ hu
milis coꝛde.ꝛ ſic aſcēdere poſſumus.qꝛ
Luc.xiiij.Qui ſe humiliat exaltabit̄.Ut
ſic hūilitate ꝑuia dicat cū ps.Lauabo ꝑ
ſingulas noctes lec.meum lachꝛymis
meis ſtra.meū riga.¶ Scḋo ꝯſidera gra
tiā adiuuātē cū dꝛ bñdictionē dabit legiſ
lator.ꝑ quā intelligit̄ grā nos adiuuās
in opib⁹ bonis qꝛ Jac.iiij.Supbis de⁹
reſiſtit humilib⁹ aūt dat grāz.¶ Tertio
cōſidera actū ꝑficiētē cū dicit.Jbunt de
virtute i virtutē.Nā hoies q̇bus de⁹ de
dit ſuā grām dꝫ ſe viriliter exercere.iuxͣ
illḋ Coll.j.Jn oi ope bono fructificātes
ꝛ creſcētes in ſciētia dei in oi virtute cō
foꝛtati.¶ Quarto ꝯſidera glīam ꝯtētē.
cū dicit videbitur de⁹ deoꝝ in ſyon ho-
mines q̇ dū viuūt in hoc mūdo exercēt
ſe vt ſupꝛa:merent deū videre facialr i
glīa.iuxta illḋ.j.Jo.iij.Scimus q̄ñ ap-
paruerit ſiles ei erim⁹ ꝛ videbim⁹ eum
ſicuti eſt.Jſti q̇ ſic humiliter petūt cum
lachꝛymis bñdictionē diuinā i hoc mū-
do ꝑ grāz:vt viſionē clarā habeāt ꝑ glo-
riā:poſſūt figurari per axā filiā caleph.
reqre ſupꝛa eaā. parte

¶ Scḋa pars.

SEquit̄.Cū aūt appꝛopinqret
poꝛte ciuitatis ꝛc.Ubi tāgit
claritatē affligētē amari⁹:qḋ
pꝛobat pueri carētia aialis.
Ubi ſciēduꝫ ꝙ moꝛs eſt pena pctī.Nā qꝛ
prim⁹ hō peccauit:iō in gen⁹ humanū ꝑ
ipꝫ nō ſolū pctm̄ itrauit:ſꝫ ēt pena pctī.
qꝛ iuxta illḋ.ij.Reg.xiiij.Oēs moꝛimur
ꝛ q̄ſi aq̄ dilabimur q̄ nō reuertūt̄.¶ Lꝫ
autem moꝛs ſic gñalis ſit hominibus qꝛ
tñ affect⁹ carnalis iclinat̄ ad pꝛoximos:
eē nō pt q̇n diſpliceat ſaltē quātū ad ſen
ſualitatē hoib⁹ q̄ñ ſibi chari ꝛ pximi mo
riūt̄ iuxta illḋ qḋ dixit dauid ḋ ionatha
moꝛtuo.ij.Re.j.Doleo inqt te frater mi
Jonatha.ſemp ſicut mr̄ amat vnicum fi
liū ita te diligebā:ꝛ iō cū iſta mulier vi-
dua vnicū hr̄et filiū:quē chař diligeba:
nō poterat eā q̇n de ipſius moꝛte grauit̄
triſtaret̄ vt ſic potuerit dicer̄ illḋ.Mat.
xxvj.triſtis eſt aīa mea vſq ad moꝛtem.
¶ Sciēdū ē aūt ꝙ quātū ad pñs ſpectat
ꝙ triſtitia ex duobus poteſt oꝛiri.
Pꝛimo ex ſubtractione rei dilecte.
Scḋo ex deficiēte conſolatione.
Naturale autē eſt ꝙ q̄ñ hō videt aliquē
deſolatum ꝙ ſibi ꝯpaſſionem oñdit:ꝛ iō
qꝛ iſta mulier erat triſtis:populus ſibi
compatiebatur.ſecundū hoc igit̄ in pte
iſta tria poſſumus conſiderare.ſcꝫ.
Rei dilecte ſubtractionem.
Conſolationis defectionem.
Populi compaſſionem.
¶ Quātū ad primū dicit.Cū aūt appꝛo-
pinquaret.ꝛc.Ubi ſciēdū ꝙ q̄ñ coꝛpoꝛa
amicoꝝ de domib⁹ expoꝛtāt̄:ſolēt ꝓpin
q̇ flere:qꝛ igit̄ coꝛp⁹ iſti⁹ adoleſcētuli poꝛ
tabat̄ ad ſepulchꝛū:amici ploꝛabant.Ut

ſic potuerit dici illō Eze.xxvij. Radēt ſu ꝑ te caluitiū: ⁊ accingent ciliciis: ⁊ plorabūt te in amaritudine aīe plāctu amariſſimo. ¶ Quātū ad cōſolatiōis defectionē dt. filiꝰ vnicꝰ ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ duo inter alia ſunt q̄ ſolēt dolorē mr̄is de filio mortuo ꝯſolari ſcʒ qn̄ ſibi remanet aliꝰ filiꝰ vl̄ qn̄ ſibi remanet maritꝰ de cuiꝰ p̄ſentia cōſolat̄ ⁊ de q̄ ſperat alios ꝓcreare. Qꝛ igit̄ iſta mulier niſi vnicū filiū nō habebat quē videbat defūctū: ⁊ virū nō hēbat iō ſʒ Greg. ſuberat ſibi materia lamētādi. ¶ Quātū ad ppl'i ꝯpaſſionē dt. Et turba ciuitatꝫ mlt'a cū illa. vbi ſciēdū ꝙ qꝛ iſta mulier erat famoſa in ciuitate. hoīes ſibi cōpatiebant̄ de filio mortuo: ⁊ iō cū ip̄a ibat ml't'itudo ppl'i ex diſpēſatiōe diuina vt ml'ti teſtes eſſent tāti miraculi vn̄ xp̄s oñdens corā multis diuinā ſapiētiā ⁊ potētiā dicere poterat illō Sap̄.viij. habebo pp̄ hāc claritatem ad turbas: ⁊ honorē apō ſeniores: ⁊ i ml'titudinē videbor bonꝰ ⁊ i bello fortꝫ. ¶ Sciēdū ē autē circa ptē iſtam loquēdo ſp̄ūaliter ꝙ ꝑ iſtaʒ ciuitatē intelligi pōt q̄libet hō in quo inſtar ciuitatis in qua dʒ eē ciuiū vnitas: ſēſualitas dʒ ſubiici ⁊ vniri rōi. per iſtā aūt mulierē viduā intelligi pōt aīa exñs i pctō mortali: q̄ viduat̄: qꝛ amittit xp̄ʒ ſpōſuʒ ſuū vt ſic ſit Judith vidua filia merarij Judith.viij. Nam per Judith q̄ interp̄tat̄ ꝯfitēs itelligit̄ q̄libʒ xp̄ianꝰ q̄ xp̄m dʒ firmiter cōfiteri: tñ ml'totiēs accidit ꝙ hō i pctm̄ labit̄. ⁊ ſic eiꝰ aīa viduat̄ et tūc dr̄ filia merarij: qui interpretur amaritudo quia tunc anima amara efficit̄ et diſplicibilis deo. Per filium aūt intelligunt̄ opa bona q̄ pro tāto mori dicit̄: qꝛ in celeſti patria remunerari nō meret̄. iuxta qō dñs dixit Eze. xviij. Si aūt auerterit ſe iuſtꝰ a iuſticia ſua et fecerit iniquitatē ſʒ oēs abominatiōes ſuas q̄s opari ſolet ipius nūq̄d viuet oēs iuſticie eiꝰ nō recordabunt̄: in p̄uaricatiōe q̄ p̄uaricatꝰ eſt: et in pctō ſuo qō peccauit in ip̄o morietur. ¶ Signāter aūt dñr opa filius vnicꝰ: qꝛ dū hō morit̄ ⁊ exit de mūdo: nihil ſecū portat niſi bona opa vl̄ mala. Un̄ Apoc.xiiij. Opa i illorum ſequunt̄ illos. ¶ Per portas aūt iſtiꝰ ciuitatis intelligunt̄ ſenſus corpis ꝑ q̄s multoties igredit̄ pctm̄ i aīam mortificās ip̄aʒ ⁊ iō dicunt̄ porte mortis ⁊ feneſtre. iuxta illō hiere.ix. aſcēdit mors ꝑ feneſtras vr̄as igreſſa ē domos vr̄as. O pctōr miſerrime ꝯſidera tria q̄ i ſe hʒ hō exñs i gr̄a: ⁊ tria ꝯ̄tra exñs i pctō ⁊ ꝑtimeſce. Nā exñs i gr̄a hʒ āgelos ſocios ⁊ ip̄e nūeratꝰ ē collegio eccl'ie militātis vt ſic merito poſſit dicere dñs de ip̄o illō zach.8. habitabo i medio hierl'ʒ ⁊ vocabit̄ hierl'ʒ ciuitas ʋitatꝫ ⁊ mōs dñi exercituū mōs ſctificatꝰ. ¶ Exñs ēt i gr̄a dici p̄t dña ornata viro ſuo: qꝛ xp̄ʒ hʒ ſpōſum vt ſic ſibi dici poſſit illō Deute.xv. Dñaberis natiōibꝰ plurimis ⁊ tui nēo dñabit̄. Dicit̄ ēt exñs i gr̄a p̄nceps qꝛ liber ⁊ ſeruial'r nulli ſubiectꝰ: vt ſic ſit Joſeph. de q̄ Gen.42. Erat Joſeph p̄nceps egypti. Exñs aūt i pctō mortali amittit.

Conſortium gratioſum.

Spōſum amoroſum. Dñiuʒ gr̄oſuʒ.

¶ Primo dico ꝙ hō ꝓpter pctm̄ amittit ꝯſortiū gr̄oſuʒ. ⁊ hoc notat̄ cū dr̄ q̄uō ſedet ſola ciuitas plena ppl'o. Threñ.j. Nā hō q̄ erat i gr̄a erat ſociatꝰ ab angelis: ꝯfortatꝰ ſctōꝝ auxiliis. ſʒ ꝓpt̄ pctm̄ efficit̄ ſolitariꝰ ab oībꝰ derelictus. vt ſic de ip̄o dici poſſit illud Threñ.iij. Sedebit ſolitariꝰ ⁊ tacebit: qꝛ leuabit ſe ſuper ſe. Nā qn̄ hō ꝯtēnēdo diuina p̄cepta erigit ſe ꝯ̄ dñʒ ꝑ ſupbiā: tūc derelictꝰ a deo ⁊ ab āgelis ſolꝰ dimittit̄ ⁊ ſibi auſus aufert̄ loquēdi: qꝛ iux̄ illō Eccl'i.xv. Nō eſt ſpecioſa laus i ore pctōris. Et tñ nō aduertit miſer pctōr ſic ſolꝰ remanēs qō dr̄ Eccl'i.4. Ue ſoli qm̄ cū ceciderit non hʒ ſubleuātē. ¶ Scdō hō pctm̄ amittit ſpōſuʒ amoroſuʒ. Et h̄ notat̄ cū dr̄. Facta eſt q̄ſi vidua dña gētiū. Nā hō peccās mortal'r amittit xp̄ʒ ſpōſuʒ ⁊ ſic ſp̄ūal'r viduatur. ⁊ ſic p̄t ſibi dici illud qō dictum fuit Thamar. Gen.38. Eſto vidua i domo patris tui. Nā ꝑ Thamar q̄ iterp̄tat̄ cōmutās itelligit̄ pctōr q̄ peccādo ꝯmutat xp̄ʒ quē ſpōſū hēbat ꝑ gr̄aʒ: i diabolū cui adheret ꝑ culpā: ꝓpt̄ qō de talibꝰ loq̄t̄ dñs hiere.ij.d. Ppl's meꝰ mutauit gl'iaʒ ſuā i idolū. ¶ Tertio dico ꝙ pctm̄ hō amittit dñiū gr̄oſuʒ. Et hoc notat̄ cū dr̄. Princeps ꝓuinciaꝝ fctā ē ſub tributo. Nā hō i gr̄a inſtar p̄ncipis erat liber cū āt pec

eat mortalr efficit ſeru⁹ diaboli. Nã ſi⸗
cut dr Prouer.xvj. Man⁹ fortiũ dñabit
q̃ aũt remiſſa ẽ tributis ſutet. Nã qñ hõ
eſt fortis vitijs reſiſtẽdo: tũc vere ẽ dñs
qñ ṽo negligẽs: tũc ſicut ſeru⁹ diaboli
efficit ſub tributo. ¶ Si igit q̃rat a dño
quõ ciuitas.i. hõ ciuitas xp̃i: q̃ ſolebat
eẽ plena pplo.i. gratijs donis ⁊ virtuti⸗
bus eſt ab ãgelis derelicta. quõ hec ciui
tas q̃ ↄſueuerat eẽ ſpõſa xp̃i ꝑ grãm eſt
vidua ꝑ culpã: quõ nihilomin⁹ ciuitas
q̃ ſolebat dña ⁊ libera ⁊ magnificata: fa⸗
cta eſt ſerua ⁊ ãcilla diaboli vt de ea dici
poſſit illõ Threñ.j. Egreſſ⁹ ẽ a filia ſyon
ois decor ei⁹. Rñdet dñs Oſee.ij. di. Uis
ſcire oia iſta. dico tibi qꝛ dixit. Uadam
poſt amatores meos q̇ dãt panẽ mihi ⁊
aquas meas linũ meũ ⁊ lanã meã: ⁊ po⸗
tũ meũ ⁊ oleũ meũ. cã igit quare miſer
peccator incurrit hec dãna eſt qꝛ relicto
xp̃o iuit poſt amatores.i. vitia ⁊ pecca⸗
ta. ¶ Sciẽdũ eſt aũt q̃tũ ad p̃ſens ſpe⸗
ctat ꝙ iſti amici ſũt tres caro laſciuiẽs:
mund⁹ alliciẽs: ⁊ diabol⁹ ſupbiẽs. qui
tres tãgũt in reſpõſione p̃dicta. Prim⁹
dat panẽ ⁊ potũ.i. delitias corporales.
Scd̃s dat lanã ⁊ linũ.i. diuitias tẽpora
les. Tertius oleũ.i. excellẽtias mũdia
les. ¶ Prim⁹ igit amicus id eſt caro di
cit hoi dimitte ſpõſum xp̃m qꝛ nimis eſt
tibi dur⁹. vult eñ ꝙ facias pniam corp⁹
domãdo ieiunãdo: vigilãdo ⁊c. qꝛ ip̃e dt
Luc.ix. Qui vult venire poſt me abne⸗
get ſemetip̃z ⁊ tollat crucẽ ſuã ⁊ ſequat
me. Iſta ſunt nimis grauis ieiunare ⁊c.
dimitte ergo illũ veni poſt me: qꝛ dabo
tibi panẽ. ⁊ vinũ.i. dilitias corpales. O
q̃ falſus eſt iſte amic⁹ q̇ hoi iſta ꝓmitit:
qꝛ ſicut ham⁹ ſub eſca. qꝛ apl's.j. Corin⸗
thi.xv. Caro ⁊ ſanguis regnũ dei poſſi⸗
dere nõ poſſunt. ¶ Scd̃s aũt amicus.i.
mũdus dicit hoi. dimitte xp̃m ſpõſum q̇
tibi p̃cipit diuitias cõtẽnere. pauptatẽ
eligere. qꝛ dicit Luc.xiiij. Niſi q̇s renũ
ciauerit oibus q̃ poſſidet nõ p̃ot me⁹ eẽ
diſcipl'us. Iſta ſunt nimis grauia. Ueni
poſt me dabo tibi lanã ⁊ linũ.i. poſſeſſio
nes ⁊c. ⁊ ornamenta ⁊c. ⁊ in iſtis iocũde
ris ad libitum tuum. O q̃ falſus eſt iſte
amicus qui falſa hoi ꝓmittit qm̃ ſtabili
tatem nõ habent. iuxta illud.j. Joan.ij.

Nã mũd⁹ trãſit ↄcupiſcẽtia ei⁹. ¶ Ter
tius amic⁹.ſ. diabol⁹ dicit. Dimitte xp̃z
ſpõſum q̇ p̃cipit habere hũilitatẽ ⁊c. d.
Matt.xj. Diſcite a me qꝛ mitis ſũ ⁊ hũi
lis corde: qꝛ nimis ſũt grauia: veni poſt
me ⁊ dabo tibi oleũ.i. honores dignita⸗
tes ⁊c. vt nulli ſubſis: oib⁹ p̃ſis. O q̃ fal
ſus ẽ etiã iſte: ꝓmittit ſupba: ⁊ ſublatet
calamitas ↄfuſiõis eterne. Audi q̇d ſub
noie luciferi ſupbis dr Eſa.xix. Quõ ce
cidiſti de celo lucifer q̇ mane oriebaris
q̇ dicebas in corde tuo in celũ aſcendã
ſup aſtra exaltabo ſoliũ meũ: aſcẽdã ſup
altitudinẽ nubiũ: ſimilis ero altiſſimo
verũtñ ad infernũ detraheris in pfun⸗
dũ laci. O q̃ mala ↄuerſatio. Uñ tũc exi
ſtẽtes i tormẽtis poterũt dicere illõ Sa
p̃.v. Errauim⁹ a via veritatis ⁊ iuſticie
⁊c. viã autẽ dñi ignorauim⁹. q̇d nobis ꝓ
fuit ſupbia aut q̇d diuitiaꝝ iactãtia ↄtu
lit nobis: trãſierũt oia illa tãq̃ vmbra ⁊
tãq̃ nũci⁹ ⁊ tãq̃ nauis: cui⁹ nõ eſt veſti⸗
giũ iuenire ⁊c. Et nos nati cõtinuo deſi
nim⁹ eẽ ⁊ virtutis q̇dẽ ſignũ nullũ va⸗
luim⁹ oſtendere: in malignitate aũt nr̃a
cõſumpti ſum⁹. O q̃ malũ fructũ addu⸗
cit illa cõuerſatio. qꝛ ſuppliciũ eterna⸗
le. ¶ Quis igit miſer pctõr niſi ſue ſalu
tis imemor q̇ hoc nõ timeat ⁊ dicat illõ
Oſee.ij. Uadã ⁊ reuertar ad virũ meum
priorẽ: qꝛ bñ mihi erat tũc magis q̃ nũc.
Reuera meli⁹ ẽ ſtare cũ xp̃o q̃ cũ ſupra
dictis qꝛ ecõuerſo. iſtis xp̃s dat vitã eter
nã iuxta qd̃ ipſe dt Jo.viij. Qui ſequit
me nõ ambulat in tenebris: ſed habebit
lumen vite.

¶ Tertia pars.

Sequit. Quã cum vidiſſet ⁊c.
Ubi tãgit pietatẽ inclinãtez
benignius: qd̃ ꝓbat dei cle⸗
mẽtia ſupnalis. Ubi ſciẽdũ
ꝙ ad hoc ꝙ aliq̇s poſſit alte
ri miſereri: opꝫ ꝙ ipſi⁹ neceſſitatẽ cogno
ſcat. q̃ cognita dꝫ ſibi ex affectu cõpati ⁊
ip̃m dulciter cõſolari. Scd̃m hoc igit in
pte iſta quãtũ ad pietatẽ xp̃i h̃ oſtenſam
tria poſſum⁹ ↄſiderare q̃ fuerũt i xp̃o ſcꝫ
Aſpectum luminoſum in cognoſcendo.
Affectum viſceroſum in compatiendo.
Affatum gratioſum in confortando.
¶ Quãtũ ad primũ iſtoꝝ dicit. Quã cũ
vidiſſet ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ xp̃s nõ ſolũ ꝑ ſi

gna exteriora ſicut alii q̃ ibidẽ aderãt co
gnouit deſolationẽ illi⁹ vidue ſed et q2
de⁹ videbat amaritudinẽ cordis:q2 heb.
iiij.Oia nuda ⁊ apta ſunt oculis ei⁹ ꝓpt
qđ ipe đt.Job.xiiij.Oia vidit ocul⁹ me⁹
⁊ audiuit auris mea ⁊ intellexi ſingula.
¶ Quãtũ ad ſcđm dicit mia motus ſup
eã.Ubi ſciẽdũ ꝙ xp̃s cognoſcẽs vehemẽ
tẽ dolorẽ iſtius vidue:tãꝙ pr̃ pius mi
ſertus eſt calamitati ei⁹ vt ſic dicere po
tuerit illđ Job.xxxj.Ab infãtia mea cre
uit mecũ miſeratio.et de vtero matris
mee egreſſa eſt mecũ. ¶ Quãtũ ad ter
tiũ đt.Dixit illi noli flere.Ubi ſciẽduʒ
ꝙ iſta mulier dolẽs de morte filij ꝓrũpe
bat i lachrymas.Xp̃s igit ipaʒ ꝯfortãs
de reſuſcitatione filij đt.Noli flere.q.d.
ſm Bedã.Deſiſte q̃ſi mortuũ flere queʒ
mox viuũ reſurgere videbis. ¶ Sciẽdũ
eſt aũt circa iſtã partẽ loquẽdo moralr
ꝙ ꝑ iſtã mulierẽ viduã plorãtẽ filiũ ſuũ
mortuũ itelligi põt q̃libet exiſtẽs i pctõ
mortali:q̃ viduat⁹ a deo:mortuã aĩam hʒ
ꝑ culpã. ¶ Plorãs aũt dʒ deũ inuocare
ad ſue deſolatiõis inſpectionẽ:dicẽdo il
lud Threñ.j.Uide dñe afflictionẽ meã
q̃m erect⁹ ẽ inimic⁹ me⁹:cui deuote rñ
det dñs.iiij.Re.xx.d.Audiui orõnẽ tuã:
⁊ ecce ſanaui te. ¶ Hoc aũt fuit nobis fi
guratum.iiij.Re.xxij.in Joſia rege.de q̃
ſnialr đr ꝙ cũ dñs fuiſſet ſibi ⁊ pplo ſuo
ꝯminat⁹ timuit ⁊ hũiliat⁹ eſt:⁊ ſcidit ve
ſtimẽta ſua ⁊ fleuit ⁊ ꝯſuluit dñm:cui rñ
dit Oldã ꝓpheta.d.ꝓ eo ꝙ audiſti ṽba
voluminis ⁊ ꝑterritũ ẽ cor tuũ ⁊ hũilia
tus es corã dño ⁊ ſcidiſti veſtimẽta tua
⁊ fleuiſti coram me:⁊ ego đt dñs.idcirco
colligã te ad pr̃es tuos. ¶ Ubi ſciendũ
ꝙ ꝑ Joſiã cui cõminat⁹ fuerat dñs intel
ligit q̃libet deũ offendẽs:cui de⁹ cõmi
nat mortẽ ⁊ penã.qua cõminatiõe audi
ta nõ dʒ calcitrare ꝯ dñm:ſʒ cũ hmilita
te timere culpã recognoſcẽdo ꝑ cõtritio
nẽ:⁊ ſcindere veſtimẽta ſua.offenſam re
uelãdo ꝑ cõfeſſionẽ ⁊ flere:penã ſuſtinẽ
do ꝑ ſatiſfactionẽ:⁊ a dño cõſilium ſue
directiõis petere:viuendi regulã depo
ſcẽdo.cui ſi iſta fecerit:rñdet ꝑ ꝓphetã.
i.ꝑ inſpirationẽ internã:vel ꝑ erudi
tionẽ externã.⁊ ſibi đr ꝓ eo qđ audiſti cõ
minationẽ diuinã ⁊ ꝑterritũ eſt cor tuũ
ꝑ amarã cõtritionẽ ⁊ ſcidiſti ⁊c.Ego au
diui plenã remiſſionẽ:⁊ idcirco colligã
te ad patres tuos ꝑ charitatiuã vnionẽ
in hoc mũdo ꝑ grãz ⁊ i paradiſo ꝑ glãz.
¶ Dʒ etiã inclinare deũ ad ꝓpie mi
ſerie inſinuationẽ.di.cum ps.Fiat mia
tua vt cõſolet me ſm eloquiũ tuũ ſeruo
tuo:cui dñs rñdet Hie.xxxj.d.In charita
te ꝑpetua dilexi te:iđ attraxi te miſe
rãs tui.Nã q2 de⁹ hoieʒ diligit q̃tũ eſt
in ſe charitate ꝑpetua:iđ qñ hõ ad ipm
cõuertit.ipſi⁹ poſtulãdo miaʒ:veniã me
ret. ¶ Hoc aũt fuit nobis figuratũ Hie
re.ij.Ubi ſub metaphora ciuitatis Hie
rlm loquẽs hoi peccãti ſuã miaʒ dicit Ua
de Hiere.⁊ clama i aurib⁹ hierlm.d.hec
dicit dñs recordat⁹ ſuʒ tui miſerãs ado
leſcẽtiã tuã ⁊ charitatẽ deſpõſatiõis tue
qñ ſequuta es me in deſerto. ¶ Ubi ſciẽ
dũ ꝙ ꝑ iſtã ciuitatẽ intelligit hõ ſicut di
ctũ eſt huic ad ſuã cõſolationẽ ꝑ Hiere
miã.i.ꝑ p̃dicatorẽ vel ꝑ ſcripturã:vel ꝑ
inſpirationẽ annunciat dei benignitas
volẽtis ipm ad miam reuocare:cum di
cit recordatus ſum tui ⁊c. ¶ Ubi ſciẽdũ
ꝙ deus cum deſpõſat aĩam i baptiſmo:
infundit ſibi fidẽ et virtutes alias ⁊ dat
ei gratiã decorãtẽ.iuxta illđ Oſee.ij.ſpõ
ſabo te mihi in fide ⁊ ſcies q2 ego dñs.
Licet aũt ſic de⁹ ſibi deſpõſauerit aĩam
hois:tñ multotiẽs hõ ſequẽs ſenſualita
tem ſignificata ꝑ adoleſcẽtiã in q̃ viget
ſenſualitas ab ipo recedit peccãdo.Nõ
aduertẽs ꝙ iuxta illud Eccl'i.ij.Adole
ſcentia ⁊ voluptas vana ſunt.Licet aũt
homo ſic ꝑ adoleſcẽtiã a deo receſſerit.
ſi tñ vult ſe cognoſcere ⁊ poſtulare miaʒ
timens diuinã iuſticiã ⁊.d.illđ Job.xiij.
Scribis eĩ ꝯ me amaritudĩes ⁊ ꝯſume
re me vis pctis adoleſcẽtie mee q̃ quaſi
putredo cõſumend⁹ ſum ⁊ quaſi veſtimẽ
tum qđ comedit a tinea:tũc merebit in
dulgẽtiã:⁊ ideo dicit.Miſerãs adoleſcẽ
tiam tuã.Nã ipe dixit.Exo.xxxiij.Miſe
rebor cui voluero:⁊ clemens ero in quẽ
mihi placuerit.Sed tñ aduerte qñ đt ſe
miſertũ eẽ:q2 qñ ſecuta es me in deſer
to id eſt in aſpitate pnie.Nã ipe đt Hie
re.xxxj.Inuenit grãm in deſerto pplus
qui remanſit gladio.i.q̃ euaſit diuinam
ſniam. ¶ Tali aũt ſic deuote cũ lachry

mis poſtulāti inſtar illi⁹ vidue flētis dt
dn̄s. Noli flere. i. ne diſpes de mea mia:
q̄r p̄ te habeo brachia extēſa in cruce in
ſignū copioſe mie: vt te recipiā ꝯuertētē
¶ Hoc aūt fuit nobis figuratū Apoc. v.
Ubi ſimilr dr q̄ cū Jo. vidiſſet i dextera
ſedētis ſup thronū librū vnū ſignatū ſi-
gillis ſeptē ſcriptū it⁹ ꝛ foris ꝛ nō eſſet
inuēt⁹ q̄ poſſet apire librū ip̄e flebat mul
tū cui dixit vn⁹ de ſeniorib⁹ ne fleueris.
Ecce vicit leo de tribu iuda radix dauid
apire librū ꝛ ſoluere ſignacula ei⁹. Ubi
ſciēdū q̄ iſtū librū in dextera ſedētis ſu
p thronū: ſignatū ſigillis ſeptē intelligi
pōt glīa pfecta cuiuſlibet hoīs quantū
ad corpus ꝛ aīam q̄ cōſiſtit in ſeptē doti
bus. trib⁹ ex pte aīe. ſ. celica viſiōe: ſua
ui fruitione: ꝛ firma tentione: ꝛ quatuor
ex pte corporis. ſ. claritate: ſubtilitate:
agilitate: ꝛ impaſſibilitate. q̄ glīa iō dr li
ber: q̄r ipſam nobis pmittit ſcriptura q̄
liber dr in dextera ſedētis ſup thronū. i.
in dextera dei: q̄r ip̄e ſol⁹ pōt dictā glīaz
dignis ꝯferre. tn̄ iſte liber an̄ aduētū xp̄i
viſus eſt clauſus. q̄r null⁹ ali⁹ poterat
ip̄m aperire: qd̄ ꝯſiderās btūs Jo. in pſo
na omnium flebat: q̄r nō erat creatura q̄
poſſet apire librū vt hō illā pfectā glīaz
obtineret. Cui tn̄ cōfortādo dr: ne fleue-
ris: cui⁹ cauſaz aſſignās dicit. Uicit leo
de tribu ꝛc. Ubi ſciēdū q̄ p leonē ꝛ radi-
cē iſtā intelligit xp̄s de tribu iuda ꝛ ſtir
pe dauid Jſte dr viciſſe: qn̄ diabolū ſup-
perauit in cruce: ꝛ tunc ſoluit ſeptē libri
ſignacula q̄r nobis acq̄ſiuit p̄dictā glīā.
Un̄ pphetice dixit Moy. Deuteron̄. xx-
viij. Aperiet dn̄s theſaurū optimū celū:
vt tribuat pluuiā terre ſue in tēpore ſuo
ſ. p̄dictā glorā. ¶ Quarta pars.

Sequit. Et acceſſit ꝛ tetigit lo
culū ꝛc. Ubi tangit poteſtatē
operātē celeri⁹: qd̄ pbat dei
efficatio virtualis. Ubi ſciē-
dū q̄ lz circa afflictos pietas
inchoet in cōpaſſiōe interiori tn̄ pficit
in effectu exteriori. xp̄s igit ſicut verus
pi⁹ ꝛ miſericors nō ſolū ꝯpaſſ⁹ fuit mu
lieri filiū deplorāti v̄bis: ſz pietatē ope
voluit iplere: filiū ſuſcitādo p qd̄ ei⁹ ma
nificētia declarat. Circa igit hanc ma-
gnificentiā. vi. poſſumus cōſiderare. ſcʒ
Occurſum pietatis.
Influxum bonitatis.
Aſcenſum voluntatis.
Imperium maieſtatis.
Inditium poteſtatis.
Effectum alacritatis.
¶ Quātū ad p̄mū dt. Acceſſit. Ubi ſciē
dū q̄ ſignū magne pietatis fuit qn̄ xp̄s
ſic benigne voluit accedere ad feretrū
defūcti. lz h̄ fuerit ꝯgruū q̄r cū ip̄e de ſe
dicat Jo. x. Ego veni vt vitā habeāt: ꝛ iſte
iuuenis eēt mortu⁹: idigebat p̄ſentia vi-
te ꝛ iō xp̄s acceſſit ad ip̄z. ¶ Quātū ad i
fluxū bōitatis dt. Et tetigit loculū. Ubi
ſciēdū q̄ p tactū xp̄i intelligi pōt ei⁹ in-
fluētia ad iſtū mortuū ſuſcitādū: vt d̄ ip
ſo potuerit dici illd̄ Amos. ix. q̄ ip̄e eſt
dn̄s de⁹ exercitū q̄ tāgit terrā. Nā terrā
xp̄s tetigiſſe dr: qn̄ feretrū tetigit i quo
portabat frenū corp⁹ mortuū. ¶ Quātū
ad aſcēſum volūtatis dt. Hi aūt q̄ porta-
bāt ſteterūt. Ubi ſciēdū q̄ illi q̄ portabāt
defunctū videntes q̄ xp̄s acceſſerat ad
loculū: aſſenſerūt ſibi q̄r videbat velle te
nere feretrū: ſperantes ēt videre mira-
culū: vt dici potuerit eis illd̄ Exo. xiiij.
Nolite timere ſtate ꝛ videre magnalia
dn̄i q̄ factur⁹ eſt hodie. ¶ Quātū ad im
periū maieſtatis dt. Et ait adoleſcēs ti-
bi dico ſurge. Ubi ſciēdū q̄ xp̄s tāq̄ de⁹
ver⁹ cui⁹ dicere ē facere: iux illd̄ p̄s. Jp-
ſe dixit ꝛ fctā ſunt: iperatiue loq̄t. d. ſur
ge. Et in hoc ſꝫ Theo. apparet differen
tia xp̄i ſuſcitātis mortuos ꝛ alioꝝ ſctō-
rū: q̄r xp̄s ppria virtute: ꝛ iō ſolo verbo.
Alij v̄o virtute diuina ꝛ nō ppria: ꝛ iō p
iuocationē diuini noīs: ꝛ aliq̄b⁹ alijs ſi
gnis. ¶ Quātū ad inditiū ptātis dicit.
Et reſedit q̄ erat mortuus ꝛ cepit loqui.
Ubi ſciēdū q̄ diuina potētia nō indiget
ad operādū interuallo tp̄is ſz ſtatim vt
vult operat Nā iuxta illd̄ p̄s. Oīa q̄cūq̄
voluit dn̄s facit. ꝛ iō ſm Theo. ſtatim vt
xp̄s voluit: iſte defunct⁹ ſtetit. ¶ Quātū
ad effectū alacritatis dicit. Et dedit illū
matri ſue. Ubi ſciēdū q̄ iſta vidua vidēs
ſibi viuū filiū datū potuit alacriter iocū
dari: ꝛ dicere illd̄ qd̄ dixit Anna de filio
quem a dn̄o obtinuit. d. j. Re. j. p puero
iſto oraui et dedit mihi dn̄s petitionem
meā. ¶ Sciēdū eſt aūt circa ptē iſtā lo-

quādo moralr: ꝙ ꝑ iſtū mortuū reſuſcita
tū a dño intelligūt hoies peccatores q̄
ſpūaliter reſuſcitant a xp̄o. Ubi ſciendū
ꝙ quātū ad peccatorē q̄ reſuſcitat a xp̄o
vij. poſſum⁹ ꝯſiderare q̄ hic tāgunt. Nā
p̄io dr ꝙ xp̄s acceſſit. Scđo ꝙ tetigit lo
culū. Tertio ꝙ illi q̄ portabāt ſteterūt.
Quarto ꝙ xp̄s vocauit eū. d. adoleſcēs
ꝛc. Quito ꝙ reſedit. Sexto ꝙ fuit locu-
tus. Septimo ꝙ dedit illū matri. Sic ꝓ
portionabilr ad reſuſcitādū pctōrē: xp̄s
accedit ꝑ benignā p̄uentionē: tangit ꝑ
internā inſpirationē: pctōr dꝫ ſtare per
promptā exhibitionē: xp̄s vocat ꝑ exter
nā p̄dicationē: pctōr ſedet ꝑ amarā ꝯtri
tionē: loquit ꝑ aptā cōfeſſionē: tradit eū
matri ꝑ gratā recōciliationē. ¶ P̄io di
co ꝙ ad pctōrem reſuſcitādū xp̄s acce-
dit ꝑ p̄uentionē benignā. Nā lꝫ hō ꝑ ſe
poſſit in pctm̄ cadere: non tñ pōt a pctō
reſurgere: niſi gr̄a dei p̄ueniēte. Nā ſm
aplm̄. ij. Cor. iij. Nō ſum⁹ ſufficientes
cogitare aliq̄d a nobis. q̄ſi ex nob̄ ſꝫ ſuf
ficiētia nr̄a ex deo eſt. qñ aūt pctōr ad ſe
reuertit ꝛ reuerēt deū cognoſcit vt ſuū
dñꝫ tūc de⁹ iclinat ꝛ p̄uenit eū ſua gr̄a.
Uñ Eccli. xxxij. Pro reuerētia accedet
tibi bona gr̄a. ¶ Hoc aūt fuit nobis figu
ratū Joñ. j. vbi ſniar dr ꝙ cū Jonas no
lēs obedire dño fugeret a facie ei⁹ ꝛ de
ſcēdiſſet ad interiora nauis ꝛ ibi dormi
ret qđ vidēs gubernator nauis acceſſit
ad eū ꝛ ſibi dixit q̄d in ſopore dep̄meris
ſurge ꝛ inuoca deū tuū. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ
ꝑ Jonā fugiētē a facie dñi intelligi pōt
q̄libet pctōr q̄ a deo fugere dr dū volūta
te recedit a filio de quo dr Prouer. xx-
viij. Fugit impi⁹ nemine ꝑſequēte. Iſte dr
dormire qr negligit opa virtuoſa. ¶ Per
gubernatorē ꝟo nauis vigilē excitātem
Jonā: intelligit xp̄s q̄ quātū in ſe eſt in
ſtruit hoiem ꝛ gubernat. iuxta qđ ip̄e di
cit Eſa. xlviij. Ego dñs de⁹ tu⁹ docēs vti
lia: gubernās te in via q̄ ambules. Iſte
vidēs pctōrē in ſua pigritia dormiētem
eū excitat vt ſurgat. d. Ut q̄d ſopore ꝛc.
¶ Scđo dico ꝙ xp̄s tāgit ꝑ īternā iſpira
tionē. Nā xp̄s vidēs hoiēꝫ in pctis iacē
tem poſtq̄ p̄uenit eū ſua gr̄a aliqñ tāgit
ip̄m iſpirādo iteri⁹ vt a pctō reſurgat.
Ut ſignaret ꝑ illū angelū q̄ tetigit He
liā de quo ſniar dr. iij. Re. xix. ꝙ cū He
lias dormiret i vmbra iuniperi: ecce an
gel⁹ dñi tetigit eū. d. ſurge ꝛ comede grā
dis eñ tibi reſtat via. Sic reuera dū pi-
gritam⁹ in vitiis: nos inſpirādo excitat
dñs vt ſurgam⁹ ꝛ epulemur in gr̄a qr no
bis reſtat grādis via peregrinatiōis: dū
cōuerſamur in mūdo anq̄ veniam⁹ ad
gaudia paradiſi. ¶ Tertio dico ꝙ pctōr
dꝫ ſtare ꝑ promptā exhibitionem. Nam
peccator videns ꝙ xp̄s tam miſericordi
ter preuenit accedēdo: tā efficaciter tā-
git iteri⁹ inſpirādo debet firmiter ſtare
ſibi obediendo. iuxta illud qđ ſibi dr Ec
cli. ij. Fili accedens ad ſeruitutē dei ſta
in iuſticia ꝛ timore ꝛ prepara aiam tuaꝫ
ad tentationem. In timore ꝑ recordatio
nē p̄teritoꝝ maloꝝ. In iuſtitia ꝑ exerci
tiū operū virtuoſoꝝ ꝛ p̄parare aiam ad
tentationē ꝑ euaſionē ſuperueniētiū vitio
rum. ¶ Quarto dico ꝙ xp̄s pctōrem vo
cat ꝑ externā predicationē. d. adoleſcēs
tibi dico ſurge. Nā xp̄s nō ſolū inſpirat
pctōrem mentalr: ſed etiaꝫ ip̄m erudit
vocaliter vt a pctō reſurgat dum ei ꝑ p̄-
dicatorē euāgelicū nūciādo penā ꝛ glo
riaꝫ: vitia ꝛ virtutes veniā ꝓmittit. d. il
lud Eph. v. Surge qui dormis ꝛ exurge a
mortuis ꝛ illuminabit te xp̄s. ¶ Hō igit
ſic vocat⁹ a xp̄o dꝫ ip̄m audire cuꝫ reue
rentia ne ſit de illis de quib⁹ cōquerit
dñs Prouer. j. d. Uocaui ꝛ renuiſtis: ex-
tēdi manū meā ꝛ nō fuit q̄ aſpiceret: de-
ſpexiſtis oē ꝯſiliū meū ꝛ increpationes
meas neglexiſtis. Sꝫ tñ aduerte q̄d ſeq
tur. Ego quoq; i interitu veſtro ridebo ꝛ
ſubſannabo cū vobis qđ timebatis ad-
uenerit. ¶ Quito dico ꝙ pctōr dꝫ ſede-
re ꝑ amarā contritionē. Nā qñ pctōr vi
det ſe aliquo ſupradictorum modoꝝ vo
catum a dño: dꝫ ſeip̄m ad ꝯſciētiā recol-
ligere inſtar ſedētis q̄ recollect⁹ reſidet
ꝛ cogitare offenſas quas fecit dño ꝛ cō
teri cum dolore. d. illud. j. Eſdre. ix. Ego
ſedebā triſtis vſq; ad ſacrificium veſp-
tinū. ¶ Sexto dico ꝙ peccator dꝫ loqui
ꝑ apertam cōfeſſionem. Nā poſtq̄ pec-
cator de peccatis cōmiſſis ꝯtritionē ha
buit: debet ea integre cōfiteri iuxta illđ
Eccli. iiij. Nō cōfundaris ꝯfiteri pecca
ta tua. ꝛ qñ dr Eccli. xvij. Cōfiteberis in

quit viuẽs: viuus et ſan⁹ confiteberis.
¶ Septimo xp̃s dat eũ matri ꝑ gratã re
cõciliationẽ. Nã qñ pctõr de ſuis pctĩs
doluit ⁊ cõfeſſ⁹ ẽ integre xp̃s pi⁹ remit
tẽdo culpã cõfert gratiã: ⁊ ſic ſancte ma-
tri eccl'ie reddit viuũ: ipſ cõiungẽdo tur
mis fideliũ. collocaturũ poſtmodũ i gl'ia
ꝑadiſi. ¶ Sciẽdũ ẽ aũt circa r'uſcitatio
nẽ iſti⁹ adoleſcẽtis ꝙ iuenio in teſtõ ve-
teri tres mortuos reſuſcitatos. ſ. filium
mulieris ſunanimitis quẽ ſuſcitauit he
liſe⁹ in cenaculo ⁊ tradidit matri: ⁊ iſte
erat puer. d̃ q̃ d̃r. iiij. Re. iiij. Filiũ vidue
ſerꝑtine quẽ ſuſcitauit helias ⁊ tradi-
dit mr̃i i iferiori domo ⁊ iſte erat adole-
ſcẽs. de q̃. iij. Reg. xvij. ¶ Aliũ iuenim⁹
etiã ſuſcitatũ ab heliſeo mortuo: q̃ ſuſci
tat⁹ fuit in ſepulcro heliſei: ⁊ iſte erat i
etate virili. de quo d̃r. iiij. Re. xiij. ꝙ q̃dã
ſepeliẽtes hoiem vidẽtes latrũculos ꝓ
iecerunt cadauer i ſepulcro heliſei qđ
cũ tetigiſſet oſſa heliſei reuixit ⁊ ſtetit
ſuꝑ pedes ſuos. ¶ Xp̃s igit̃ ꝓportiõal'r
i nouo teſtõ tres alios mortuos reſuſci-
tauit. ſ. puellã filiã archiſynagogi in do
mo iſtar pueri i cenaculo reddito matri
viuo. de q̃ d̃r Mat. ix. Reſuſcitauit adole
ſcẽtẽ filiũ mr̃is vidue i porta ciuitatꝫ in-
ſtar adoleſcẽtis redditi mr̃i in domo ife
riori. de q̃ hic Lu. vij. Reſuſcitauit ẽt La
zaꝝ i etate virili i ſepulcro iſtar illi⁹ viri
q̃ ſuſcitat⁹ fuit i heliſei ſepulcro. d̃ quo
Jo. xj. ¶ Sciẽdũ ẽ igitur ꝙ ꝑ iſtos tres
mortuos reſuſcitatos a xp̃o itelligi pñt
tria gñа hoiꝫ mortuoꝝ ſp̃ũal'r q̃s xp̃s re
ſuſcitat ſi volũt ad ipꝫ cõuerti. Ubi ſciẽ
dũ ꝙ aliq̃ñ hõ peccat ꝑ affectũ ⁊ ſic ſp̃ua
lit̃ morit̃ ꝑ ꝯſenſuꝫ iteriorẽ. Aliq̃ñ ꝑ effe
ctũ exteriorẽ. Aliq̃ñ ꝑ ꝯtinuationẽ. Illi
q̃ peccãt ꝑ cõſenſuꝫ interiorẽ ſignificãt̃
ꝑ puellã i domo mortuã. Qui ꝑ effectum
exteriorẽ: ꝑ adoleſcẽtẽ i porta ciuitatis.
Qui ho ꝑ vſũ: ꝑ lazaꝝ fetidũ i monumẽ
to ⁊ q̃triduanũ Sicut aũt xp̃s ſuſcitauit
illos tres mortuos corꝑoral'r: ita ſuſcita
re p̃t oẽs ſp̃ual'r. iuxͣ illđ hebre. ij. A mor
tuis ſuſcitare potẽs eſt de⁹. ¶ Sciendũ
etiã ꝙ qꝛ homo ꝓpter pctm̃ hꝫ naturam
corruptã magis ad malũ q̃ ad bonuꝫ: iu
xta qđ dixit dñs noe. Geñ. viij. ſenſ⁹ em̃
⁊ cogitatio hũani cordis ꝓna ſũt ad ma

tres mor-
tuos re-
suscita-
tos a xpo

lũ ab adoleſcẽtia ſua: lꝫ poſt pctm̃ reſur
gat a pctõ: tñ ſm ꝙ hõ pl⁹ peccauit ſm
hoc i ipſo remanet maior inclinatio ad
peccãdũ. ⁊ h̃ eſt qđ xp̃s innuit iſtos tres
mortuos ſuſcitãdo. Nã d̃ puella mortua
q̃ ſignificat pctm̃ ꝑ ꝯſenſuꝫ indebitũ: d̃r
ſurrexiſſe: qꝛ q̃ a pctõ ꝯſenſus ſolũmõ ſu
ſcitat̃ nõ remanet in eo tãta inclinatio:
quãta ſi ope ꝯmiſiſſet. ¶ De adoleſcẽte
aũt mortuo q̃ ſignificat pctõrẽ mortuũ ꝑ
op⁹ illicitũ: d̃r ꝙ reſedit: qꝛ ſicut ille q̃ ſe
det eſt magis curuat⁹ ad terrã: q̃ q̃ ſtat
erect⁹: ſic hõ q̃ peccauit opere: magis q̃
q̃ ſolo ꝯſenſu. ¶ De lazaro mortuo q̃ ſi-
gnificat pctõrẽ mortuũ ꝑ vſuꝫ d̃r ꝙ ꝓdut
ligat⁹ man⁹ ⁊ pedes ⁊ ꝙ facies ei⁹ ſuda
rio erat ligata. qꝛ ſicut ille q̃ hꝫ man⁹ li
gatas nõ p̃t libere oꝑari: ⁊ q̃ hꝫ pedes li
gatos nõ p̃t expedite incedere: nec q̃ hꝫ
faciẽ velatã p̃t clare videre: ſic in pctõre
peccãte ex ꝯſuetudine remanet ẽt poſt re
ſuſcitationẽ a culpa difficultas ad bene
oꝑandũ: qđ ſignificat̃ ꝑ man⁹ ligatas ad
meritorie diligẽdũ qđ deſignat̃ ꝑ pedes
ligatos. Ad clare cõtemplãdũ: qđ ſigni-
ficatur per faciẽ velatam. Unde de tali-
bus d̃r Eccli. xxiij. hõ aſſuetus in ver-
bis improperij: in oibus dieb⁹ ſuis non
erudietur. ¶ Quinta pars.

Sequit̃. Accepit aũt oẽs ti-
mor ⁊c. Ubi tãgit celebrita-
tẽ extollentẽ iocũdius. qđ ꝓ
bat ppl'i letitia gñalis. Ubi
ſciẽdũ ꝙ de natura alicu⁹
inſoliti eſt ꝙ vidẽtes in amirationẽ in-
cat ⁊ ſi res bona dꝫ deũ laudare. Scđm
hoc igitur in parte iſta quatuor poſſun̄
conſiderari. ſcilicet.

Poteſtatis admirationem.
Maieſtatis commendationem.
Dignitatis expreſſionem.
Pietatis dignationem.

¶ Quãtũ ad primũ dicit. Accepit autẽ
oẽs timor. Ubi ſciẽdũ ꝙ hoies videntes
rem tam inſolitã. ſ. adoleſcẽtẽ ad vbũ
xp̃i reſuſcitatum multũ admirati fuerũt
vt de ipis dicat̃ illud p̃s. Timebũt gen
tes nomẽ tuũ dñe. ¶ Quantũ ad ſcđz di
cit. Et magnificabãt deũ. Ubi ſcidũ ꝙ
cõueniẽs eſt vt qñ aliq̃s facit aliq̃ gran
dia: ꝙ ſibi laus attribuat̃ ⁊ gl'ia ⁊ vidẽ-

tib⁹ ꝯmendet: qꝛ igit xp̄s fecit tā ſtupendū miraculum: merito debuit magnifice ꝯmēdari. ad qđ inuitat nos p̄s. d. Magnificate dn̄z mecū ꝛ exaltem⁹ nomē ei⁹ in idipm̄. ꝛ Eccl̄i. xliij. Bn̄dicētes dn̄z exaltate illū q̄ntū poteſtis: maioꝛ eſt oī laude ꝛ q̄s magnificabit eū ſicut ē ab initio q. d. nō pōt ab hoib⁹ explicari. ¶ Quātū ad dignitatis exp̄ſſionem dt. ꝓpheta magn⁹ ſurrexit in nobis. Ubi ſciendū q͛ in duob⁹ exprimit̄ dignitas xp̄i. Primo q̄ntū ad cognitiōis claritatē. qꝛ propheta. ¶ Scđo q̄ntū ad opatiōis poteſtatem qꝛ magn⁹ vt ſic fuerit ieſusnazaren⁹ q̄ fuit vir ꝓpheta potēs opeꝛ ſermōe corā deo ꝛ oī ppl̄o Luc. xxiiij. Ut ſic merito poſſit ſibi dici illđ p̄s. Magn⁹ es tu ꝛ faciēs mirabilia: tu es de⁹ ſol⁹. ¶ Quantū ad pietatis dignatiōnē dt. Et qꝛ de⁹ viſitauit plebē ſuā. Ubi ſciēdū q͛ magna pietas ꝛ mīa fuit q͛ dei fili⁹ voluit gen⁹ humanū viſitare pſonal̄r cū hoibus ꝯuerſando vt in hoc oñdant̄ viſcera mīe dei nr̄i in quib⁹ viſitauit nos oriēs ex alto. Luc. j. Nā ipſe p̄dicerat Exo. iij. Uiſitās viſitaui vos ꝛ vidi oīa q̄ acciderunt in egypto ꝛ dixi vt educā vos de afflictiōe egypti ꝛ ad terrā fluētē lacte ꝛ melle. Uiſitauit nos ꝛ eduxit de tenebris pctōꝝ vt educat ad terrā de qua dt p̄s. Portio mea dn̄e ſit ī t̄ra ·iuētiū. Ad quā t̄rā ꝛc.

¶ Dominica xvj. poſt pentecoſten. Euāgelium. lvij.

Uz intraret Jeſus in domū cuiuſdā principis phariſeoꝝ ſabbato manducare panē ꝛ ipſi obſeruabāt eū ꝛc. Luc. xiiij. Sicut nos videm⁹ ī iſtis corpalibus q͛ infirmitates a bono medico curant̄ p ſua oppoſita: vt ſi ſit infirmitas tāta ꝓpter frig⁹ curat̄ p remedia calida ꝛ ecōuerſo. Sic ſuo mō eſt in ſpūalib⁹ q͛ infirmitas ſpūalis q̄ cauſat̄ p aliqđ vitiū dꝫ curari p ꝟtutē ſibi oppoſitā. quē modū xp̄s nr̄ pfectiſſim⁹ medic⁹ tenuit ꝛ nos docuit obſeruādū. iuxta illđ Greg. in quadā omel̄. q̄ ait. ſicut arte medicie calida frigidis ꝛ frigidia calidis curāt̄: ita dn̄s nr̄ ꝯtria oppoſuit medicamēta pctis vt lubricis ꝯtinētiā: tenacib⁹ largitatē iracūdis māſuetudinē elatis p̄ciperet humilitatē. ¶ Sciēdū eſt aūt q͛ in primis parētib⁹ nr̄is general̄r loquēdo fuit triplex pctm̄ ad qđ ſecut⁹ fuit iter alia vn⁹ defect⁹ maxim⁹. ſ. ignorātia intellectū obſcurās. Nā primi parētes peccauerūt pctō gule de fructu ligni vetiti comedēdo: pctō auaricie inordinate ſciaꝫ appetēdo volētes ſcire bonū ꝛ malū qꝛ auaricia nō ſolū eſt de reb⁹ tpalibus: ſꝫ etiā ſp̄ualibus. pctō ēt ſupbie ſe indebite extollēdo: qꝛ voluerūt eſſe ſicut dii. ¶ Ad iſtā aūt p̄uaricatiōnē ꝯſecut⁹ fuit defectus ignorātie in cognoſcēdo vt iuxta illud Eph. iiij. Sint in tenebris obſcura. tū habētes intellectū alienati a via dei p ignorātiā q̄ eſt ī illis ꝓpter cecitatē cordis eoꝝ. ¶ Xp̄s igit̄ vt pfect⁹ ꝛ pi⁹ pr̄ ꝛ medic⁹ gen⁹ humanū curauit ꝛ curatū. oñdit a ſupradictis p eoꝝ oppoſita in euāgelio hodierdo. Nā curā pcti gule oñdit p tēperātiā in panis manducatiōe. pcti auaricie in hydropici curatiōe. ſupbie in loci diſpoſitiōe ſequētis ignorantie in obſeruatione ſabbati explicatiōe. Scđꝫ hoc igit̄ in hoc euāgelio btūs Luc. q̄tuoꝛ tāgit. ſ.

Exemplum ſobrietatis in vtendis.
Actum poteſtatis in operantis.
Intellectum veritatis in obſeruandis.
Documētū humilitatis in appetēdis.

¶ Primū ꝓbat cib⁹ tēperat⁹. Scđꝫ iſirmus liberat⁹. Tertiū ſenſus declarat⁹. Quartū ſit⁹ demōſtrat⁹. Primū in prin. ſcđm ibi. Et ecce hō quidā ꝛc. tertiū ibi. Et rn̄dēs ad illos ꝛc. quartum ibi. Dicebat autē ad inuitatos ꝛc. ¶ Prima ps.

Uātū ad p̄mū. ſ. exēplū ſobrietatis qđ ꝓbat ꝛc. dicit. Cū intraret ieſus ꝛc. Ubi ſciēdū q͛ in ħ qđ xp̄s dr̄ hic mādūcare panē: non carnes q̄uis noie panis in ſcriptura intelligat̄ oīs cib⁹ licit⁹ dat̄ intelligi ei⁹ tēperātia in victu. Jn domo aūt phariſei vt inuidi ipſuꝫ obſeruarēt. Scđm hoc igitur in parte iſta tria poſſumus conſiderare. ſcꝫ.

Xp̄i benignitatem gratioſam.
Jpſius ſobrietatem virtuoſam.
Phariſeorum malignitatē inuidioſam.

¶ Quātū ad p̄mā dt cū intraret iħs ꝛc.

Ubi ſciẽdum q magna benignitas erat xp̄i q ſic oñderet ſe familiarẽ phariſeis q̊s tñ ſciebat ſibi inſidiari. Nã ƒƺ Theo. Volẽs eos ad viã veritatis inducere ad eos aliquãdo familiariter declinabat. ¶ Quãtũ ad ſcd̓ƺ dicit. mãducare panẽ. Ubi ſciẽdũ q lƺ in ſcriptura vt dictũ eſt accipiat panis ꝓ oi cibo tñ intelligi p̄t rẽperãtia xp̄i ꝑ quã pctm̄ gule deſtruxit. vt ſic dicat de ip̄o illd̓ Eſa. xxxiij. Panis ei dat⁹ eſt aq̃ ei⁹ fideles ſunt. ¶ Quãtũ ad tertiũ d̓t. Et ipſi obſeruabãt eũ. Ubi ſciẽdũ q phariſei oſtẽdẽtes ſe zelatores obſeruatiõis legis: inſidiabãt xp̄o ſi faceret aliq̇d ꝯ̄ p̄cepta legis: ⁊ qꝛ lex erat de obſeruãtia ſabbati: inſidiabãt ſi xp̄s aliq̇d faceret in ſabbato ƒƺ Cirillũ. ex q̊ ip̄m rep̄hẽdere poſſent. ¶ Sciẽdũ ẽ aũt circa p̄tẽ iſtã loquẽdo moraliter q ꝑ iſtũ phariſeũ q̇ interp̄tat diuiſus itelligi p̄t pctõr q̇ d̓r ꝓpter pctm̄ diuiſus a deo. iuxta illd̓ Eſa. lix. Iniquitates vr̄e diuiſerũt inter vos ⁊ deũ vr̄ƺ: ⁊ pctã vr̄a abſcõderũt faciẽ ei⁹ a vobis ne exaudiret. Vñ dixit xp̄s diſcip̄lis Matt. v. Niſi abũdauerit iuſticia vr̄a pluſq̃ ſcibaꝝ: ⁊ phariſeorũ nõ intrabitis in regnuƺ celorum. ¶ Per domũ aũt iſti⁹ phariſei qua xp̄s intrauit: itelligi p̄ot aĩa pctõris quã tũc xp̄s intrat: qñ dat ſibi gr̄am vt dimiſſis pctis ad verã p̄niam ꝯuertat ad quã inſtrãdã ſollicitat xp̄s pctõrẽ. d. Apoc. iij. Ecce ſto ad oſtiũ ⁊ pulſo ſi q̇s audierit vocẽ meã ⁊ apuerit ianuã intrabo ad illũ ⁊ cenabo cũ illo ⁊ ip̄e mecũ. Nam qñ xp̄s ex ſua benignitate pulſanti ⁊ iducẽti ad p̄niam hõ aperit aĩe ſue ianuã per ꝯſenſum. tũc intrat ad ip̄m ꝑ gr̄am vt tãdem intret ad xp̄ƺ ꝑ gl̄iam. ¶ Iſta autem dom⁹ quã xp̄s intrat ꝑ gr̄am figurat per domũ de qua d̓r Prouerb. ix. Sap̄ia edificauit ſibi domũ excidit colũnas ſeptẽ. ¶ Ubi ſciendũ q ꝑ iſtã ſapiẽtiã intelligit xp̄s cui appropriat in diuinis ſapiẽtia. iuxta illud. j. Coꝛ. j. Nos p̄dicam⁹ xp̄m dei virtutẽ ⁊ dei ſapientiã. ¶ Per domũ aũt quã edificat intelligit vt dictũ eſt aĩa pctõris. vt dicat de ip̄a illud Zach. xij. Erit dom⁹ dauid q̇ſi dei. Reuera qñ pctõr ꝯuerſus fact⁹ ẽ dauid: qꝛ decorus aſpectu ꝑ gr̄am ⁊ manu fortis ꝑ virtuoſa oꝑa. tũc aĩa ei⁹ efficit domus dei. ¶ Per ſeptẽ aũt colũnas q̇bus ſuſtẽtat dom⁹ materialis intelligi p̄ot ſeptennari⁹ ꝟtutũ ꝯ̄rius ſeptẽnario vitioꝝ quas xp̄s excidit ⁊ ponit i aĩa vt eis firmiter ſuſtentet. Ubi ſciẽdũ q xp̄s in aĩa hoĩs ꝯuerſi primo excidit ꝟtutẽ humilitatis ꝯ̄ ſupbiã. ⁊ primo ſupbiã diſſuadẽdo. d. Tob. iiij. Fili mi ſuperbiã nunq̃ in tuo ſenſu aut i tuo ꝟbo dñari ꝑmittas in ip̄a em̄ initiũ ſumpſit oĩs ꝑditio. ſcd̓o humilitatẽ ſuadẽdo. d. Matt. xj. Diſcite a me qꝛ mitis ſum ⁊ humilis corde ⁊ inuenietis requiẽ aĩab⁹ veſtris. ¶ Quid aũt ſit humilitas audi Bernardũ de. xij. gradibus humilitatis. d. Humilitas eſt ꝟt⁹ q̄ hõ veriſſima ſui cognitiõe ſibimetip̄i vileſcit. ¶ Quãtũ bonũ ſit: audi Caſſ. ſuꝑ illud p̄s. humiliatus ſum vſq̃ in finẽ. d. Per humilitatẽ fideles ſuꝑ regna proficiunt: ꝑ hãc ſuperbia tyrãnica ſuperat ꝑ hãc in eternũ martyres coronant: nec p̄ot dici ꝑfect⁹ q̇ hac ꝟtute eſt ꝓuatus. ¶ Scd̓o excidit virtutẽ charitatis ꝯ̄ inuidiã: p̄mo inuidiã diſſuadẽdo. d. j. Pet. ij. Deponẽtes oẽm maliciã ⁊ oẽm dolũ ⁊ ſimulatiões ⁊ inuidias ⁊ oẽs detractiones: ſicut mõ geniti infantes rõnabiles lac ꝯcupiſcite. Scd̓o dilectionẽ p̄cipiẽdo. d. Jo. xv. Hoc eſt p̄ceptũ meũ vt diligatis inuicẽ ſicut dilexi vos. ¶ Quid aũt ſit dilectio. audi Caſ. ſuꝑ cant. d. Nõ abduci blanditijs: nec ſeduci fallatijs: nec iniurijs frãgi: toto corde: tota aĩa: tota ꝟtute diligere eſt. ¶ Quãtũ ẽt bonũ ſit dilectio audi Aug. ſuꝑ illud Jo. In hoc manifeſti ſunt filij dei et filij diaboli. d. Sola dilectio int̄ filios dei ⁊ filios diaboli diſcernit ſignẽt ſe oẽs ſigno crucis. rñdeãt oẽs amẽ. cãtẽt oẽs all̓a. baptizẽt oẽs intrẽt eccl̓ias: ipleãt lachrymis parietes baſilicaꝝ: ñ diſcernimini filij dei a filijs diaboli niſi charitate: q̇ hñt charitatẽ ſũt ex deo. magnũ idiciũ: magna diſcretio: q̇cq̇d vis habe. hãc ſolũ ñ hẽas nihil tibi ꝓdeſt: alia ſi ñ hẽas: h̓ habe. ⁊ legẽ ipleſti. ¶ Tertio excidit ꝟtutẽ paciẽtie ꝯ̄ irã: ⁊ h̓ p̄mo irã diſſuadẽdo. d. Eccl. vij. Ne velox ſis ad iraſcẽdũ: qꝛ ira i ſinu ſtulti requieſcit. Scd̓o pacientiã cõmẽdãdo. d. Luc. xxj. In paciẽtia vr̄a poſſi

debitis aīas vr̄as. ¶ Quid āt ſit paciētia audi Greg.ſup illō. Cū audieritis prelia ₹c.d. Paciētia eſt aliena mala equanimiter pperti: ꝯ eum ꝗꝙ q̄ mala irrogat nullo dolore morderi. ¶ Quarto excidit virtutē fortitudinis ꝯ accidiā.pmo accidiā diſſuadēdo.d. Deuter.viij. Obſerua et caue ne qñ obliuiſcaris nomē dei tui: ₹ negligas mādata eius atꝙ iudicia.ſcd̄o fortitudinē ſuadēdo.d.iij.Reg.ij. Cōfortare ₹ eſto vir fortis et obſerua cuſtodias dei tui vt ābules in vijs ei⁹. ¶ Qui aūt ſit audi Tulliū i rhetorica ſua.d. Fortitudo eſt inter aduerſa glīoſa animi fortitudo res arduas pulchre adminiſtrās: q̄ in aduerſis nō frāgiť nec i pſperis blādiēdo eleuať. ¶ Quantū aūt bonū ſit audi Ambr. lib.j.de officijs.d. Nō mediocris animi virt⁹ ē fortitudo q̄ ſola defendit ornamēta virtutū oīz ₹ iuſticiā cuſtodit: ₹ iexpiabili plio aduerſus oīa vitia decertat inuicta ad labores fortis ad pericula: rigidior aduerſus voluptates. ¶ Quinto excidit virtutē largitatis ꝯtra auaritiā.primo auaritiā diſſuadendo.d. Luce.xij. Uidete et cauete ab omni auaritia: q̄ nō in abundantia cuiuſꝙ vita eius eſt ex his q̄ poſſidet.ſcd̄o liberalitatē docendo.d. Luce.vj. Date ₹ dabiť vobis. ¶ Quid āt ſit audi Aug.de diffinitionib⁹.d. Liberalitas ē mot⁹ q̄dā animi: faciēs ₹ approbās liberas largitiōes ſine ſpe retributiōis. ¶ Sexto excidit ꝟtutē abſtinētie ꝯ gulā pmo vitiū gule diſſuadēdo.d. Luce.xxj. Attēdite aūt vobis ne forte grauenť corda vr̄a i crapula ₹ ebrietate hui⁹ vite ₹ ſuperueniat i vos repētina dies illa.ſcd̄o ſobrietatē ſuadēdo.d.j.Ti.iiij. Tu ꝟo vigila i oīb⁹ labora op⁹ fac euāgeliſte: miniſteriū tuū iple: ſobri⁹ eſto. ¶ Quātū bonū ſit audi.Greg.d. De abſtinētia pdeūt caſte gn̄atiōes: ₹ rōnabiles volūtates: ſalubria ꝯſilia ₹ puolūtaria caro ꝯcupiſcētijs moriť ₹ virtutib⁹ ſpūs induať. ¶ Septimo excidit virtutē caſtitatis ꝯ luxuriam: pmo luxuriā diſſuadēdo.d.j. Corinth.vj. Fugite fornicationē oē pctm̄ qd̄cūꝙ fecerit hō ex̄ corp⁹ ē: q̄ aūt fornicať i corp⁹ ſuū peccat.ſcd̄o caſtitatē ſuadēdo.d. Lu. xij. Sint lūbi vr̄i precincti. Ubi Greg. Lūbos eīn pcingim⁹ cū carnis luxuriā p ꝯtinentiā coartam⁹. ¶ Quid autez ſit audi Augu.de diffinitionibus di. Caſtitas eſt virt⁹ ſub iugo rōnis iperū libidinis refrenās. ¶ Quātū autē bonū ſit audi Ciprianū de.xij.abuſionib⁹.d. Pudicitia ē ornamētū nobiliū: exaltatio hūiliū: viliū pulchritudo: ſolamē merētiū augmentū oīs pulchritudinis: dec⁹ religiōis minoratio criminū multiplicatio meritorum: creatoris omniū dei amica. ¶ Iſte ſeptēnari⁹ virtutū fuit nobis figurat⁹ p ſeptē filias ietro.de q̄b⁹ ſnialr̄ dr̄ Exo.ij. ꝙ ietro habuit ſeptē filias cuſtodiētes gregē q̄ cū vellēt adaq̄re gregē ₹ phiberenť ab alijs paſtorib⁹ madianitidis regiōis: ſupueniēs Moy.defendit puellas: ₹ ipis defenſis adaquauit gregē. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p ietro q̄ iterpťať honor dn̄i: ſiue ſupfluitas gr̄e intelligi pōt de⁹ pr̄: cui pncipalr̄ honor debeť.iuxta illō.j.Ti.j. Regi ſeculoꝝ i mor.₹ inui.ſoli deo honor ₹ glīa in ſecl̄a ſecu.amē. A q̄ eſt abundātia gr̄aꝝ. iuxta illō Eph.ij.de⁹ oñdit in ſeculis ſupuenietib⁹ abūdātes diuitias gr̄e ſue i bonitate ſup nos in xp̄o ieſu. ¶ Per ſeptez aūt filias ietro intelligūť ſeptē virtutes pdicte q̄ iō filie dei dicūť q̄ ipſas habētes efficiūť filij dei. Per gregē autē quē paſcūt ₹ adaquant iſte intelligi pōt grex potētiaꝝ q̄ ide q̄ ſunt in hoīe q̄s iſte virtutes debēt ſuo mō reficere q̄ alio mō itellectiuas alio mō ſenſitiuos: oēs autē q̄ſi vnū gregē.iuxͣ illō.j.Pe.v. Paſcite qui ē in vobis gregē dei. Sz tamē aduerte qd̄ multotiēs accidit ꝙ cū iſte ꝟtutes volūt adaq̄re gregē potētiaꝝ.obuiāt ſibi paſtores madianite ipſas ipediētes. Ubi ſciēdū ꝙ p iſtos paſtores q̄ iterpťať iniq intelligūť vitia q̄ ſeptē ſupradictis virtutibus opponūtur ₹ ipediūt ne reficiāt gregē ſuū qd̄ cognoſcēs beat⁹ Iac.i can̄.ſua iiij.d. Un̄ bella ₹ lites i vobis: nōne ex cōcupiſentijs vr̄is q̄ militāt i mēbris vr̄is Lz aūt hō ſic ipugneť tn̄ ſi ſit fragilis cōfortatur q̄ ſequitur ꝙ Moy.defenſauit puellas ₹ adaq̄uit gregē. Ubi ſciēdū ꝙ p Moy.eductorē ppl̄i iſraelitici de egypto intelligiť xp̄s q̄ gen⁹ humanū eduxit de tenebris pctōꝝ. Iſte igiť vidēs i hoīe pugnā tā validā adiuuat ad dimicādū ꝯ vitia ₹ reficit gregem qd̄ cognoſcens apl̄s

dicit.j.Corint.x.Fidelis aūt de⁹ ē q nō
patiet vos tētari ſupra id qd poteſtis:ſʒ
faciet cū tētatiōe etiā ꝓuētū vt poſſitis
ſuſtinere. ¶ Secunda pars.

Sequit.Et ecce hō qdā hydropicus
ꝛc.Ubi tāgit actū ptātis in operā⸗
dis:qd ꝓbat infirm⁹ liberat⁹.Ubi
ſciēdū ꝙ act⁹ magne ptātis fuit qñ
hydropicum ita ſubito ſanitati reſtituit:
cuius tñ cure.qꝛ tunc erat dies ſabbati
quā obſeruabāt iudei ꝓbādo q̄rit ab eis
ſi die illa licitum ſit curare:vt ex hoc ma
gnā habeat obſeruatiōnē ſabbati decla⸗
rādi.Secundū hoc igit in parte iſta qua
tuoꝛ poſſumus conſiderare.ſcʒ.
Calamitatem infirmātis.
Sagacitatem inquirentis.
Malignitatem ſimulātis.
Uirtuoſitatem liberātis.
¶ Quātū ad primū dicit.Et ecce hō ꝛc.
Ubi ſciēdū ꝙ iſte infirm⁹ cognoſcēs vir
tutē in medico:corā ipſo ſtabat expectās
ei⁹ miam ſanatiuā. ¶ Quātū ad ſcdm di
cit.Et rñdens ieſus ꝛc.Ubi ſciēdū ꝙ rñ
ſio de q hic dr.ꝛ rñdēs ieſus ꝛc.dʒ refer⸗
ri ad illd qd dictū fuit ſupi⁹ qd ipſi obſer
uabāt eū ſm Bedā.Interrogat aūt eos
ſm Cirillū.vt ex ei⁹ interrogatiōe ꝯfun
dat phariſeoꝝ maliciā. ¶ Quātū ad ter
tiū dr.At illi tacuerūt. ¶ Ubi ſciendū ꝙ
phariſei audita interrogatione xp̄i vtrū
liceret curari ſabbato:fuerūt ꝑplexi qd
rñdere deberēt:qꝛ ſi ſic ſeipos reddebāt
culpabiles obſeruādo.ſic non accuſabāt
faciētes oppoſitū dū aīalia bruta i ꝑicu
lis exiſtētia etiā ſabbato liberabāt:ꝛ idō
tāq̄ ꝯuicti elegerūt tacere. ¶ Quātū ad
quartū iſtoꝝ dicit Ipſe ꝟo apphēſuʒ ſa⸗
nauit eū ac dimiſit.Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s vt
pi⁹ vidēs cā ſe ſtantē hydropicū cogno⸗
ſcēs ei⁹ affectū vt ſanaret ſʒ nō auderet
metu phariſeoꝝ ꝑp diē ſabbati ꝟbis ex⸗
pmere nō curās ſm Ciril.de phariſeoꝝ
inſidijs ſibi cōtulit bñficium ſanitatis.
¶ Sciēdū eſt ēt ſʒ Theo.ꝙ xp̄s i hꝫ ꝙ nō
curādo de turbatiōe phariſeoꝝ hydropi
cū ſanat:dat nobʒ itelligere ꝙ cū ex aliq
facto nr̄o ꝓuenit aliq magna vtilitas nō
debem⁹ illd omittere:ſʒ aliq maliuoli cō
turbēt.vñ dr Mat.xv.ꝙ cū ſemel rephē
diſſet phariſeos et diſcipuli dicerēt ſibi

Scis ꝙ phariſei audito hoc ꝟbo ſcādali
zati ſunt.Rñdit ſinite eos ceci ſunt ꝛ du
ces cecoꝝ. ¶ Sciēdū ē aūt circa iſtā ptē
principalē ꝙ ꝑ iſtū hydropicū intelligit
pctōꝛ q̄libʒ:cui⁹ cā:qꝛ hydropiſis eſt ifir
mitas q cauſat in hoīe ꝓpter defectū ca
loris naturalis digerētis i epate ex quo
fit ꝙ hūoꝛes veniunt ad ꝑtes exterioꝛes
ꝛ intercipiunt inter carnē ꝛ cutē.Uñ dr
hydropiſis ad hydrō qd eſt aqua:ꝛ pus
qd eſt humoꝛ q̄ſi humoꝛ aqueus.ex qua
infirmitate ſequit tumoꝛ exteri⁹ ſitis ite
rius:anhelit⁹ fetid⁹:ꝛ multa alia accidē
tia mala.Sic ſpiritualr loquendo hō qñ
caret amoꝛe diuio efficit hydropic⁹ ꝛ fe
tid⁹.Uñ ſciendū ꝙ in hydropico ſeptem
poſſumus cōſiderare ꝑ q pñt intelligi ſe
ptē vitia capitalia oppoſita ſeptem vir⸗
tutibus dictis in parte p̄cedenti.ſcʒ.
Tumoꝛem inflātē:ſignificatiuū ſupbie.
Fetoꝛē inficientē:ſignificatiuū inuidie.
Palloꝛē decoloꝛātē ſigtiuum iracundie.
Toꝛpoꝛē depmētē:ſignificatiuū accidie.
Ardoꝛē cōſumētē ſignificatiuū auaritie.
Liquoꝛē abūdātē ſignificatiuū igluuie.
Humoꝛē deſluētē:ſignificatiuū luxurie.
¶ Primo dico ꝙ i hydropico ꝯſidero tu
moꝛē inflātē ſignificatiuū ſupbie quā hō
hʒ i coꝛde dū.ſ.nō vult obedire diuinis
mādatꝫ.Nō aduertētes tumidi ſupbi qd
iuxta illd Eccli.iiij.Odibilis ē corā deo
ꝛ hoīb⁹ ſupbia.ꝓpter qd rephendit Job
xv.vbi dr.Quid tumet ꝯ deuʒ ſpūs tuus
q.d.nec tumere deberem⁹ ſʒ hūiliari ꝯſi
derādo penā q debet ſupbʒ.de q Deut.
xvij.Qui aūt ſupbierit nolēs obedire ſa
cerdotis imperio q eo tpe miniſtrat dño
deo tuo ꝛ decreto iudicis:moꝛiet hō ille
ꝛ auferes malū de iſrl:cūctuſq̄ ppl's au⸗
diēs timebit vt nll⁹ deinceps tumeſcat ſu
pbia.Quid aūt ſit audi Aug.libro d aīa
di.Supbia ē elatio vitioſa:q inferioꝛes
deſpiciēs ſupioꝛib⁹ ꝛ parib⁹ ſatagit dña⸗
ri.Que ipſaʒ foueūt audi Hugo.de clau
ſtro anime libro.j.di.Quatuoꝛ eñ ſunt
que trahūt currum elationis.ſ.amoꝛ do
minādi amoꝛ ꝓprie laudis:cōtemptus ꝛ
iobediētia. ¶ Quātū malū ſit audi Caſ⸗
ſio.ſup p̄s.xiiij.d.Supbia de āgelo dia⸗
bolū fecit:ꝛ homini moꝛtē intulit ꝛ ꝯceſ
ſa beatitudine euacuauit:maloꝝ oīʒ ma

ter:ſcelerū fons:vena neqtie. ¶ Scdo in
hydropico ɔſidero fetorē īficiētē ſignifi-
catiuū inuidie quā hō hʒ in corde. Nā iu
xta illud Prouer.xiiii. Putredo oſſiū in-
uidia. Nō tñ aduertunt iſti miſeri qḋ dr
Job.v. Paruulū occidit inuidia. Ille par
uulus dr q̇ inſtar paruuli non hʒ ſciētiā
⁊ talē occidit inuidia. ¶ Quātū aūt ma-
lum ſit audi Alanū.de plāctu nature.d.
Inuidia q̇d mōſtruoſ⁹:mōſtrū q̇d dāno-
ſius:dānū q̇ culpabilior culpa:q̇ pena-
lior pena. Hec eſt erronee cecitatis abiſ
ſus:humane mētis infern⁹:cōtētiōis ſti
mul⁹ corrixatiōis aculeus. ¶ Tertio in
hydropico ɔſidero pallorē decolorātē ſi-
gnificatiuū iracūdie. Nā cū ira ſm phm
ſit aſcēſus ſanguinis circa cor:ex hoc ac
cidit vt ſanguis relinquat ptes exterio-
res ⁊ ſic hō vertit in pallorē. vñ Eccleſi.
xxv. Neq̄tia mulieris imutat faciē ſuā.
Nō aduertentes iſti miſeri illud Job.v.
Uirū ſtultū interficit iracūdia. ¶ Quid
autē ſit ira audi. Hugo.di. Ira eſt ſubita
animi tēpeſtas q̇ dū inordinate ſe ɔcutit
cor hois ad inſaniā ꝑtrahit. ¶ Quātum
malū ſit audi Greg.v.moral.d. Quāta ſit
iracūdie culpa pēſare poſſum⁹ p quā pa
tiētia ꝑdit:vt q̇d:quo ve ordine ſit agen
dū oīno neſciat:q: nimirū intelligētie lu
cē ita ſubtrahit cū vt mentē promouēdo
cōfundat. ¶ Quarto in hydropico ɔſide
ro torporē deprimētē ſignificatiuū acci-
die p quā hō piger efficit in opibus vir
tuoſis. Nō tñ aduertunt iſti miſeri qḋ dr.
Prouer.xix. Qui negligit viā ſuā mortifi
cabit. ¶ Quid aūt ſit audi Bernardū.d.
Accidia eſt q̇dā animi torpor quo q̄s ne-
gligit aliqua bona inchoare:aut faſtidit
ꝑficere. ¶ Quātū malū ſit audi leonem
papā i ſermone de apparitiōe.d. Nō dor
miētib⁹ ꝓuenit regnū celoꝝ nec ocio et
deſidia torpentib⁹ beatitudo eternitatis
repromittit. ¶ Quinto in hydropico ɔſi
derare poſſum⁹ ardorē cōſumētē ſignifi-
catiuū auaricie. Nā hydropic⁹:q: humo
res diuertunt ad extrinſeca:⁊ p ɔñs par
tes interiores ſicce remanent ſemper ſi
tit:⁊ quāto plus bibit tāto plus ſitit:⁊ ſi-
gnificat ardorē auaricie:q: auarus nun-
q̄ ſatiat iuxta illud Eccli.v. Auarus nō
implebit pecunia:ɔparatus igni q̇ nūq̄
dicit ſufficit. Prouerb.xxx. Nō tñ miſeri
aduertūt qḋ dr Prouer.xv. Cōturbat do
mū ſuā q̇ ſectat auariciā.i.aīam xp̄i do-
mū. ¶ Sexto in hydropico cōſidero li-
quorē abundātē ſignificatiuū ingluuiei
qua hoies viuere late volūt facientes:de
corpore deū ſuū. De quib⁹ apl's. Phili.
iii. Multi ambulāt quos ſepe dicebā vo-
bis:nūc aūt ⁊ flēs dico inimicos crucis
xp̄i:quoꝝ finis interit⁹:quoꝝ de⁹ vēter
eſt:⁊ gl'ia in cōfuſiōe ipſorū q̇ terrena ſa-
piūt. ¶ Quātū malū ſit:audi Ambroſiū
in ſermone de.xl.d. Fames amica ꝟgini
tatis eſt inimica laſciuie:ſaturitas vero
caſtitatē propudiat:nutrix illecebrarū.
¶ Septimo i hydropico cōſidero humo
rē deſinētē ſignificatiuū luxurie:p quam
hoies eneruant. de q̄b⁹ Jac.v. Epulati
eſtis ſuper terrā ⁊ in luxuriis enutriſtis
corda veſtra nō aduertētes miſeri illud
Amos.i. Diſpdā inquit dñs habitatorē
de cāpo idoli:et tenētē ſceptrū de domo
voluptatis ⁊ luxurie. Quid ſit audi Hu-
gonē di. Luxuria eſt immoderata carnis
petulātia dulce venenū iportuna mors:
ꝑnicioſa potio:q̇ hūanū corp⁹ debilitat:
⁊ virilis animi robur eneruat. ¶ Quātū
malū ſit audi Gre.in moral.d. Ex q̇ ſemel
mētē alicuius occupauerit:vix eū bona
deſideria cogitare ꝑmittit:ſunt enim vi-
ſcoſa deſideria:q: ex ſuggeſtione orit co
gitatio:ex cogitatiōe affectio:ex affectio
ne delectatio:ex delectatiōe ɔſenſus:ex
cōſenſu opatio:ex opatione cōſuetudo:
ex ɔſuetudine deſperatio:ex deſperatio
ne pcti defenſio:ex defenſione gloriatio:
ex gloriatione dānatio. ¶ Iſte ſeptēna-
rius fuit nobis figurat⁹ per illos ſeptē
ſpūs nequiſſimos:quos diabol⁹ ſecū ac
cipit ad tētādū hoies de quib⁹ dr. Matt.
xii. Cū immundus ſpūs exierit ab hoie
⁊c. require euangelio. ꝑte
¶ Sciēdū eſt aūt q̇ lʒ homo ꝓpter pctā
efficit hydropic⁹:tñ deſiderās curari ab
infirmitate pcti dʒ inſtar huius ſtare aū
deū dicendo cū ps. Dñe aū te oē deſide-
riū meū ⁊ gemit⁹ me⁹ a te nō eſt abſcōdi
tus. Ad qḋ ipſe ps nos admonet di. Ue
nite adorem⁹ ⁊ pcidam⁹ aū deū plorem⁹
corā dño q̇ fecit nos q: ipſe eſt dñs deus
nr̄ ⁊c. ¶ Si āt pctōr cū lachrymis dictā

miaꝫ poſtulauerit inſtar huius recipiet ſanitatē. Qꝛ iuxͣ illud pſ. Jpe eſt q̄ ſanat ꝯtritos corde ⁊ alligat ꝯtritiões eoꝝ. Sꝫ āduerte ꝯueniētē modū ſanādi hydropicū. Nā dꝛ ꝙ apphēdit eū: ſanauit ⁊ dimiſit. Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s pctōrē. Apphēdit ꝑ grām ꝓueniēdo Sanat ſibi grāꝫ ꝯferēdo. Dimittit ſuo arbitrio reliquēdo. ¶ Primo xp̄s pctōrē apphēdit ꝑ grām ꝓueniēdo. Nā lꝫ hō poſſit ex ſua fragilitate cadere in pctm̄ nō tn̄ ex ſuis viribꝰ reſurgere qđ cognoſcēs hier. ꝓpheta: dicebat Thre. v. Cōuerte nos dn̄e ad te ⁊ ꝯuertemur innoua dies nr̄os ſicut a principio. ¶ Sic aūt penitēti xp̄s auxiliū nō denegat. vn̄ Eſa. xlij. Ego dn̄s vocaui te ad iuſticiā et apphēdi manū tuā ad iuſticiā. i. ad penitētiā: ⁊ manū apphēdit ſua gr̄a ꝓueniēdo. hō igit̄ ſic apphēſus pōt figuratiue dicere illđ Eze. viij. Uidi ⁊ ecce emiſſa eſt ſil̄itudo manꝰ ⁊ apphēdit me i cincinno capitis mei ⁊ eleuauit me ſpūs inter terrā ⁊ celū. ⁊ adduxit me i hierl̄ꝫ i viſiōe dei. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ iſtā ſil̄itudinē manꝰ intelligi pōt dei filiꝰ q̄ ſil̄is manui dꝛ qꝛ ſicut manu hoies opant̄: ſic deꝰ pr̄ oia opat̄ ꝑ ip̄m: qꝛ Jo. j. Oia ꝑ ip̄m facta ſunt. Jſta manꝰ ad pctōrē mittit̄: qꝛ diuina gr̄a ꝓuenit̄. hāc petebat pſ. d. Emitte manū tuā de alto eripe me et libera me de aq̄s mᷓtis ⁊ de manu filioꝝ alienoꝝ. hic apphēdit pctōrē i cincinno capitis: q̄ eſt aliq̄s globꝰ capillorū ſuꝑminēs i capite. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ capillos q̄ nō ſentiunt: intelligit̄ mors hois ꝑ quā ſenſum amittit ⁊ motū. ꝑ cincinnū igit̄ hō apphēdit̄: qn̄ ſibi ad memoriā reducit̄ ꝙ ſit moriturus. Propt̄ qđ cuilibet dꝛ Eccl̄i. xix. Memor eſto qm̄ mors nō tardat. Sic āt meditādo eleuat̄ int̄ terrā ⁊ celū qꝛ lꝫ corpꝰ ſit nt̄ i terra tn̄ terrena deſpicit: ⁊ eleuat̄ ad celeſtia. ¶ Scđo xp̄s pctōrē ſanat ſibi grāꝫ ꝯferēdo. Nā qꝛ ablata cl̄pa dat grāꝫ dꝛ ip̄m ſanare: quā ſanitatē pctōr dꝫ petere di. illđ hier. xvij. Sana me dn̄e ⁊ ſanabor: ſaluū me fac ⁊ ſaluꝰ ero qm̄ laꝰ mea tu es. vn̄ pſ. Ego dixi dn̄e miſerere mei: ſana aiaꝫ meā qꝛ peccaui tibi. ¶ Tertio xp̄s pctōrē dimittit ſuo arbitrio relinq̄ndo. Poſtq̄ xp̄s pctōrē apphendit ⁊ vocauit ad penitētiā. gr̄a preueniēte ſanauit gr̄a iformāte: dimittit eū libero arbitrio ad operādum qđ voluerit. Jſta dimiſſio pctōris conuerſi fuit figurata Joſ. xxij. Ubi ſnial̄r dꝛ ꝙ cū poſt eductionē de egypto rubēnite ⁊ gaddite obediſſent Joſ. i his q̄ ꝑcepat eis Moy. ꝯfortās eos bn̄dixit eis Joſ. Et dimittit eos. ¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ rubēnitas ⁊ gadditas obediētes Moy. q̄ eos eduxerat de egypto intelligi poſſunt pctōres quos deꝰ educit de tenebris pctōꝝ q̄bꝰ ꝑcipit ꝙ ſeruēt eius mādata: q̄bꝰ ſeruantibus: xp̄s ſignificatꝰ ꝑ Joſ. bn̄dicit dimittēdo illos ſuo arbitrio vt deinceps nec ad bonū nec ad malū cogant̄.

¶ Tertia pars.

Sequit̄. Et rn̄dēs ad illos ⁊c. Ubi tāgit intellectū veritatis in obſeruādis. qđ ꝓbat ſenſus declaratꝰ. Ubi ſciendū ꝙ ſignū benignitatis eſt in doctore: ꝙ lꝫ videat diſcipulos negligētes addiſcēdū nō tn̄ ꝓpt̄ hoc dimittit ꝙ eis ỽitatē nō annūciet vt ſic ipſe faciat offm̄ ſuū ⁊ ipi ſi nō obſeruauerit inexcuſabiles habeant̄. xp̄s igit̄ vt piꝰ magr̄ lꝫ phariſei eſſent negligētes ⁊ maliuoli tn̄ nō ꝑp̄ hoc deſiſtit q̄n eis veritatē annūciet ſpāliter ad pn̄s de obſeruatiōe ſabbati de quo req̄ſiti maligniter tacuerūt. Jn iſta igit̄ pte duo poſſumꝰ ꝯſiderare. ſ. Ex pte xp̄i q̄ſtiōis rōnabilē ſolutionem. Ex parte phariſeorū ꝑſumptiōis cōfuſibilem deiectionē ibi. Et nō poterant ⁊c. ¶ Quantū ad primū dicit. Et rn̄dēs ⁊c. Ubi ſciēdū ſm̄ Cirillū: ꝙ qꝛ phariſei tāq̄ maliuoli tacuerūt ad q̄ōnē eis factā ꝑ ip̄m de obſeruātia ſabbati: xp̄s tn̄ q̄ōneꝫ ſoluit eos rōnabil̄r rephēdēdo. ¶ Sciēdū eſt aūt ꝙ xp̄s ad ſoluēdū q̄ōnē ꝑmiſſam talē rōnē adducit. Qđ nō eſt ꝓhibitū ſꝫ licitū facere circa illa q̄ ſunt minoris valoris: nec circa illa que ſunt maioris. Sꝫ aialia irrationabilia puta bos vel aſinus ſunt minoris valoris q̄ hō ⁊ eſt licitū ea cadētia i puteū de ipo extrahere in die ſabbi. iō nō eſt ꝓhibitū: ſꝫ licitū hominē in die ſabbati liberare. Dicit igit̄. Et rn̄dēs ad illos ⁊c. ¶ Sciēdū eſt aūt ꝙ a violatiōe ſabbati quātū ad pn̄s ſpectat tria excuſant. primo neceſſitatis indigētia: et iſto mō excuſant xp̄s diſcipulos. Mat. xij. qn̄ rephēdebant̄ a phariſeis ꝙ

veſtebāt ſpicas in die ſabbati.qꝛ hoc fa-
ciebāt ꝑꝑ neceſſitatē famis.Nā neceſſi-
tas i m̄ltis excuſat.ad qđ adduxi exēplū
ibidē de dd q̄ i neceſſitate poſit⁹ comedit
panes ꝓpoſitiōis q̄s nō licebat comede
re niſi ſolis ſacerdotib⁹.Exēplū etiā hui⁹
habemus de ꝓbiſſimo matathia:q̄ ſicut
hr̄.j.Mach.ij.q̄ infeſtabaꝛ ab inimicis
dieb⁹ ſabbatoꝝ ordinauit ꝙ etiā in die-
bus ſabbatoꝝ ꝯ̄ ipſos pugnarēt:qđ tn̄ nō
dicebat ſꝫ legē.vbi neceſſitas nō fuiſſet.
¶ Scđo a violatiōe ſabbati excuſat obe
diētia.Nā quando hō ex obediētia teneꝛ
aliq̄d facere qđ nō poteſt habere dilatio
nē:ſi fiat in die ſabbati:non eſt malum ſi-
cut ptꝫ de circūciſione fiēda octaua die
que aliq̄n erat die ſabbati:ꝛ de mactādis
aliquib⁹ aialibus offerendis deo.Unde
xp̄s Mat.xij.reprehēdēs phariſeos di
xit.An nō legiſtis in lege qꝛ ſabbatis ſa-
cerdotes violāt ſabbatū ſcꝫ pueros cir-
cuncidēdo ꝛ aialia mactādo ꝛ ſine crimi
ne ſunt.¶ Tertio excuſat a violatione
ſabbati charitas.Nā qn̄ ex charitate ali
qua facit ꝓximo licet in die ſabbati:tn̄ a
crimine excuſaꝛ.Et hoc mō xp̄s excuſa-
baꝛ in curatione infirmoꝝ ſabbato.ſicut
ſe excuſat i euāgelio hodierno.Xp̄s igiꝛ
rep̄hēdit phariſeos.¶ Primo ſꝫ Theo.
de cecitate ꝛ ignorātia:qꝛ ſꝫ eos licebat
curare bouem nō hoiem:quod tn̄ ſm̄ le-
gē nō erat ꝓhibitū vt fingebāt.¶ Scđo
reprehēdit eos de auaritia ſm̄ Bedā:qꝛ
ſꝫ eos nō licebat facere opa charitatis:
ꝛ tn̄ licebat facere rei familiaris et ꝓpe
vtilitatis.¶ Tertio ſm̄ Bedā rep̄hēdit
eos de inobediētia:qꝛ ſi nō licebat hoiēꝫ
curare ſm̄ eos.ergo nec bouē macrare.
qđ tn̄ faciebāt.¶ Sciēdū eſt autē loquē-
do moraliter ꝙ xp̄s hoiem pctōrē ſigniſi
catū ꝑ hydropicū:comparauit huic aiali
qđ in puteū cecidit:ad deſignādum ꝙ ſi-
cut hydropicus abūndat in humore ſup
fluo aqueo ꝛ fluxibili ꝓpꝛ qđ cōformita-
tē hꝫ cū puteo vbi eſt aqua:ſic pctōr ꝛ ex
nimia delitiaꝝ abundātia cadit in ꝓfun
dū pctī:a quo tn̄ a xp̄o extrahitur ſi vult ad
ipm̄ cōuerti.qꝛ ip̄e dicit Eze.xviij.Nolo
mortē pctōris ꝛc.¶ Sciēdū eſt et ꝙ per
iſtū puteū in quē pctōr dr̄ cadere intelli
gi poteſt infernus q̄ diciꝛ puteus abyſſi

Unde figuratiue dr̄ Apoca.ix.aſcēdit fu
mus ſicut fum⁹ fornacis magne:ex quo
obſcurat ſol ꝛ aer:ꝛ de fumo putei exie-
runt locuſte in terrā.¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ
iſtum puteū ꝓfundū abyſſi intelligiꝛ in
fern⁹ in quo ſubmerguntꝛ pctōres:vt de
ipſis poſſit dici illud Exo.xv.Electi prin
cipes eius ſubmerſi ſunt in mari rubro
abyſſi operuerūt eos deſcēderūt i ꝓfun
dū quaſi lapis.De iſto puteo dr̄ exire fu
mus ſicut de fornace obſcurās ſolē ꝛ ae-
rē qꝛ ibi eſt ignis infernalis inſtar forna
cis ardētis pctōres cōburēs.Ut de eis
dicaꝛ illđ.Eccli.xxxviij.Uapor ignꝫ vrit
carnes ei⁹ ꝛ in calore fornacis cōcertaꝛ
ſicut fum⁹.Diciꝛ obſcurare ſolē ꝛ aerē:
qꝛ pctōres i inferno habebūt intellectū
ſignificatū per ſolem obſcuratū per pctī
maculā ꝛ inter ipſos ꝛ deū erit medium
ſignificatū per aerē obſcuratū:ita ꝙ nū-
q̄ poterūt deū videre.vn̄ Luce.xvj.In-
ter nos ꝛ vos chaos magnū firmatū eſt:
vt qui volunt hinc trāſire ad vos nō poſ-
ſint:neq; inde huc trāſmeare.Diciꝛ aūt
ꝙ de iſto fumo putei exeunt locuſte per
quas intelligo demones q̄ inſtar locuſta
rum vaſtātiū oīa virentia:hoīes vaſtāt ꝛ
deuorāt:vt ſic ſint illa beſtia de qua dici
tur Gene.xxxvij.Fera beſtia deuorauit
Joſeph.Cui⁹ verſutias nos admonet fu
gere Petr⁹.j.Cā.v.d.Sobrij eſtote ꝛ vi-
gilate qꝛ aduerſarius veſter diabol⁹ ꝛc.

¶ Quarta pars.

Sequitꝛ.Dicebat autē ad inuitatos
parabolā ꝛc.Ubi tāgit documētum
humilitatis in appetendis.qđ pro
bat ſitus demōſtrat⁹.Ubi ſciēdū ꝙ
loquēdo generalr̄ vniuerſa pctā reducū
tur ad tria.ſcꝫ ad luxuriā:auariciā:ꝛ ſup
biā iuxta illud.j.Joan.ij.Omne qđ eſt in
mundo aut cōcupiſcentia carnis:aut cō
cupiſcētia oculoꝝ:aut ſupbia vite.Xp̄s
igiꝛ ſicut verus ꝛ bonus magiſter medi-
cus volens nos curare a pctīs omnib⁹
inficientibus animā poſtq̄ in curatione
hydropici dedit nos curā cōtra duo ſcꝫ.
luxuriā ꝛ auariciā.nunc in iſta parte ſm̄
Ambro.dat nobis curā cōtra tertiū.ſcꝫ.
ſuperbiā ſuadendo virtutē humilitatis.
In qua ꝑte tria poſſumus ꝯſiderare.ſcꝫ.
Supbie extollētis diſſuaſionē attēdēdā.

hũilitatis ꝓmerẽtis ꝑſuaſionẽ aſſequẽdã. Utriuſqȝ gñalẽ rõnẽ ĩtuẽdã. ¶ Quãtũ ad ꝑmũ dt. Dicebat aũt ad inuita. ꝛc. Ubi ſciẽdũ ꝙ phẽi. q̇ erãt inſidiatores xp̃i multum appetebãt honores ꝛ iõ qñ voca bãt ad nuptias vł alia ꝯuiuia volebãt ex ſupbia collocari in locis dignioꝛib⁹ ꝛ ſe alijs ꝓ̃ferre. iuxta qđ de ipſis loq̇tur xp̃s Mat. xxiij. c. Amãt ꝑmos accubit⁹ in ce nis ꝛ ꝑmas cathedras i ſynagogis ꝛ ſa lutatiões i foꝛo: ꝛ vocari ab hoib⁹ rabbi. Qꝛ ꝟo in talib⁹ multi vocãt ꝛ aliqñ acci dit ꝙ ille q̇ vocat̃ neſcit de oib⁹ iuitatis nõ dȝ ſibi arrogãter melioꝛẽ locũ accipe qꝛ forte alteri nobilioꝛi debet̃ dignioꝛ lo cus: ꝛ ſic poterit ꝯfudi ꝟecũdia: dũ de lo co arrogãter accepto vidẽtib⁹ oib⁹ expel let̃: ſcđm hoc igit̃ xp̃s i pte iſta primo ne loc⁹ incõpetẽs appetat̃ dat admonitionẽ informantẽ. ſcđo dicti ſui aſſignat rõnẽ ſufficiẽtẽ. ¶ Quãtũ ad rõnẽ admonitio nẽ informãtẽ dicit. Dicebat aũt ꝛc. Ubi ſciẽdũ ꝙ xp̃s ſicut bon⁹ magiſter nolens hoies imitari phariſeos ſuperbos: eos benigne informat ad vitãdã iſtã elationẽ Nã hõ nõ dȝ ſibi impudẽter accipe ꝙ ab alijs honoꝛet̃. iuxta illud Hebꝛe. v. Nec q̇ſq̃ ſumit ſibi honoꝛẽ ſed q̇ vocat̃ a deo tãq̃ aarõ. Et iõ dicit eos informando qđ nõ debẽt primos diſcubitus eligere: ſed alios expectare. vt ab inuitante ſm ſuũ gradũ collocentur. Uñ dꝛ Eccli. ij. Mane in loco tuo. ¶ Quãtũ ad rationẽ ſufficiẽ tem dicit. Ne forte honoꝛatioꝛ te ꝛc. Ubi ſciẽdũ ꝙ valde ſufficiens ratio eſt: ne hõ primũ locũ arrogãter accipiat: qꝛ multo tiẽs ſm Cirillũ. vñ creuit honoꝛe acq̇re re: vituperiũ ꝛ verecũdiã hȝ. vñ Prouer. xxv. Ne glˀioſ⁹ appeas coꝛã rege ꝛ in lo co magnoꝝ ne ſteteris: meli⁹ ẽ eñ vt di cat tibi aſcẽde huc q̃ hũilieris coꝛã ꝑnci pe. ¶ Quãtũ ad hũilitatis ꝓmerẽtȝ ꝑſua ſionẽ aſſequẽdã dt. Sȝ cũ vocat⁹ fueris ꝛc. Ubi ſciẽdum ꝙ ſicut bonus magiſter in ſpeculabilib⁹: nõ ſolũ docet vitare ſi gillũ falſigraphum ſed etiã docet cõpo nere ſigillũ veridicũ. ſic bonus magiſter moꝛalis: nõ ſolũ dȝ docere vitare vicia: ſȝ etiã virtutib⁹ exerceri. Xp̃s igit̃ bon⁹ magiſter moꝛalis docuerat vitare faſtuo ſam elationẽ: mõ docet hũilitatis ꝟtutẽ.

Et duo facit. ꝑ̇io docet hũilitatis mo dũ. ſcđo hũilitatis fructũ. ¶ Quantũ ad hũilitatis modũ dt. Sȝ cũ vocat⁹ fueris ꝛc. vt ſic q̇libȝ dicat qđ ſe hũiliãdo dixit dđ. ij. Reg. vj. Uilioꝛ fiã pluſq̃ fact⁹ ſuȝ ꝛ ero hũilis i ocłis meis. ¶ Quãtũ ad hũi litatis fructũ dt. Et cũ venerit q̇ te ꝛc. Nã qñ hõ ex hũilitate ſibi locũ nouiſſimũ e li git: et poſtmodũ ad locũ eligit̃ dignioꝛẽ: tũc apparet coꝛã aſtãtib⁹ glˀioſ⁹ ꝛ hoc me rito qꝛ Jo. xxij. Qui hũiliat⁹ fuerit erit in gloꝛia. ¶ Quãtũ ad vtriuſqȝ gñalẽ rõ nẽ intuẽdã dicit Qꝛ ois qui ſe exaltat ꝛc. vbi Cirillus. Oſtẽſo igit̃ tã modico exẽ plo ambitioſoꝝ cõtẽptũ: ꝛ non ambitio ſoꝝ exaltationẽ: adducit magnũ ꝯuo gñã lẽ ſentẽtiã ꝓferẽs cũ ſubdit̃. Qꝛ ois q̇ ſe exaltat humiliabit̃: ꝛ q̇ ſe hũiliat exalta bit̃. ¶ Sciẽdũ eſt autẽ circa partẽ iſtã lo quẽdo moꝛalit̃: ꝙ ꝑ iſtas nuptias de q̇b⁹ fit hic mentio: intelligi põt celeſtis pa tria: ꝑ inuitãtẽ aũt xp̃s ieſ⁹. Per inuitatos ꝟo oẽs hoies huius mũdi qui nõ debẽt recũbere in pꝛio loco ſupbiendo: qꝛ dei cerent̃ inde cũ verecũdia: ſed in nouiſſi mo ſe humiliando. qꝛ ex hoc exaltant̃ in gloꝛia. Scđm hoc igit̃ in parte iſta tria poſſumus generaliter conſiderare. ſ.

Solennitatem conuiuij abundantis.

Benignitatem domini inuitantis.

Diuerſitatem collegij ennuentis.

¶ Quãtũ ad ꝑmũ dꝛ ꝙ illđ ꝯuiuiũ fue rũt nuptie ꝛ ſignificãt illas eternas nu ptias celeſtis patrie vbi erit abũdãtia ꝛ ſolẽnitas ſempiterna de q̇b⁹ dꝛ Apoca. xix. Bti q̇ ad cenã nuptiaꝝ agni ſunt vo cati. ¶ Qui aũt intrãt ad iſtas nuptias ꝛ quđ fuit figuratũ Mat. xxv. Ubi ſentẽtia liter dꝛ ꝙ prudẽtes ꝟgines accipiẽtes lã pades cũ oleo lucentes intrauerũt cum ſpõſo ad nuptias. Fatue aũt ſolũ haben tes lãpades ſine oleo intrare nõ potue rũt. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ virgĩes prudẽtes habẽtes lãpades intelligi poſſunt hoies exiſtẽtes in diuina grã habẽtes opa gra ta deo ꝛ edificatoꝛia pplo. Nã oleũ in lã pade eſt grã ſpũſſcti in aia. lãpades ſm Greg. q̇ in manibus poꝛtantur ſunt opa que debẽt lucere iuxta illud Mat. v. Sic luceat lux vr̃a coꝛã hominib⁹ vt videant bona opera veſtra ꝛ gloꝛificẽt patrẽ vr̃m

qui in

q̄ in celis eſt. ¶ Per ỽgines aūt fatuas nō habētes oleū nec lāpades ardētes itelligunt hoies nō hn̄tes diuinā grām. Qui igit vult itrar ad nuptias dz cū prudentib⁹ habere oleū grē ⁊ lāpades ardētes p opa ỽtuoſa: qꝛ iſta nō habentib⁹ dꝛ a dn̄o. Neſcio vos. ¶ Quātū ad bonitatē dn̄i inuitātis ſciendū eſt ꝙ inuitās eſt xp̄s q̄ hoies ad nuptias regni celeſtꝫ vocat vel per internaꝫ inſpirationē: vl̄ aſſiduā lectionē vel externam p̄dicationeꝫ. ¶ Vn̄ pōt figurari p regē aſſuerꝰ de quo ſnialiter dꝛ heſter. j. ꝙ fecit grāde cōuiuiū in ciuitate ſuſis: ad qd̄ iuitauit oēm pplꝫ a maxio vſqꝫ ad minimū: ⁊ ſeptē diebus iuſſit cōuiuiū p̄parari. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p regē aſſuerꝰ q̄ iterp̄tat btitudo intelligit xp̄s rex regū ⁊ dn̄s dn̄antiū q̄ ē btitudo nr̄a. Per ciuitatē aūt Suſam q̄ iterpretat gaudiū vl̄ leticia. intelligit celeſtis p̄ria de q̄ dꝛ. Eſa. lj. Gaudiū ⁊ leticia inuenient in ea gratiarꝫ actio et vox laudis. In iſta ciuitate facit grāde cōuiuiū ſeptē dieb⁹. i. refectionē ſpūalē bonorū oim durāteꝫ eternal̄r. q̄ duratio p ſeptē dies itelligit qꝛ tot⁹ decurſus nr̄i tp̄is in ſeptē dieb⁹ reuoluit. Ad qd̄ q̄dē cōuiuiū oēꝫ ppl̄m inuitat: qꝛ quātū ē ex pte ſua oēs ſunt ad illā btitudinē iuitati iuxta illd̄ Eſa. xxv. Faciet dn̄s de⁹ rex exercituū oib⁹ ppl̄is i mōte hoc ꝯuiuiū pinguū conuiuium vindemie defecate. ¶ Quātū ad diuerſitatē collegij annuētis. Sciēdū ē ꝙ lꝫ oēs ſint inuitati. tn̄ diuerſitas ē iter hoies. qꝛ q̄dā ſunt arrogātes ſignificati p illos q̄ volūt in p̄mo loco recūbere. de q̄ tn̄ eiciunt cū verecūdia: q̄dā aūt ſūt humiles ſignificati p recūbētes in nouiſſimo loco: de q̄ cū gl̄ia exaltāt. Per qd̄ dat intelligi ꝙ ſupbi ad eternas nuptias nō recipiūt ſꝫ deijciūt in ꝓfundū inferni. Hūiles aūt illuc exaltātur. Unde Eccl̄i. x. Sedes ducū ſuper borū deſtrurit deus ⁊ ſedere facit mites pro eis: radices gētiū ſuperbarū areſecit deus ⁊ plātauit humiles ex ipſis gētib⁹. Et ideo pſ. Qm̄ tu populum humilem ſaluum facies et oculos ſuperborū humiliabis. ¶ Sciendum eſt igit ꝙ homo per humilitateꝫ meretur.

Reconciliātem veniam.
Informantem gratiam.
Quietatem gloriam.

¶ Primo hō p humilitatē meret recōciliātē veniā. Nā q̄uis deū offēderit ſi cū humilitate ad ipꝫ reuertit de⁹ ſibi cl̄pā miſericorditer idulget: qꝛ iuxta illd̄ pſ. Cor cōtritū ⁊ humiliatū deus nō deſpicies. Hoc autē fuit nob figuratū i achab rege de q̄ ſnialiter dꝛ. iij. Reg. xxj. ꝙ cuꝫ grauiter offendiſſet dn̄ꝫ cōſentiēdo vxori ſue ieſabel vt occideret naboth vt ipſius vineā poſſideret miſit ad eū dn̄s heliā ꝓphetā cōminātē ſibi mortē ⁊ ml̄tas alias aduerſitates qd̄ cū audiſſet achab ſcidit veſtimēta ſua ⁊ opuit cilitio carnē ſuā ieiunauitqꝫ ⁊ dormiuit i ſacco ⁊ ambulauit demiſſo capite. quod cū vidiſſet dn̄s dixit ad heliā nōne vidiſti achab humiliatū corā me: qꝛ igit humiliat⁹ eſt nō inducā malum in dieb⁹ ei⁹ ⁊ ſic dn̄s ſibi pepcit ⁊ recōciliat⁹ eſt ei. ¶ Ubi ſciēduꝫ ꝙ p Achab regē qui interpretat frater p̄ris: intelligi pōt quilibet hō quātū ad aiam q̄ frater p̄ris dꝛ: qꝛ in natura intellectuali ꝑticipationē hꝫ cū deo q̄ ē pater ⁊ dn̄s nr̄. Per Jeſabel aūt q̄ iterp̄tat fluxus vanus: intelligit ſenſualitas i homine: q̄ vane fuit ad illicita q̄ vxor dici pōt Achab. i. rōnis. qꝛ ſm̄ Augu. ratio i hoie ꝯparatur viro. ſenſualitas ỽo vxori. Cōtingit aūt ml̄totiēs ꝙ ſicut Achab cōſenſit vxori ad offēſionē dei ⁊ ꝓximi: ſic rō conſentit ſenſualitati ad faciendū cōtra diuinū p̄ceptū. quē tn̄ de⁹ vl̄ ex remorſu cōſciētie vel p aliquā iſpirationē internā vel predicationē externam rep̄hendit acriter ⁊ mortē cōminat eternoꝫ qd̄ quidē audiēs pctōꝛ miſerrim⁹ dꝫ ad penitētiaꝫ inſtar Achab cōuerti dolēdo de p̄teritꝫ cū ſatiſſactiōe ꝯdigna. ¶ Qualeꝫ aūt ſatiſſactionē pctōꝛ inſtar Achab facere debeat audi quid de achab dicit. Nā doluit de peccato p amarā cōtritionem: ſcidit veſtimenta per apertam confeſſionē. Operuit cilitio carnē ſuā ꝯtra carnis laſciuiam. Jeiunauit cōtra ventris ingluuiē. Dormiuit in ſacco contra auariciaꝫ. Et ambulauit demiſſo capite cōtra diaboli ſuperbiā per integrā ſatiſfactionē que ſi peccatoꝛ facere voluerit ſe humiliando domino cōtra quē ſupbiſ

uiſt peccādo: de⁹ ſibi indulget ⁊ p veniaʒ
recōciliat eū ſibi. vñ Ber. ſup Cant. hu
milis dʒ eē ⁊ verecūda ſatiſfactio: q̄ emē
dat ſupbia trāſgreſſio. nec ſterilis vere-
cūdia grata ē. nec hūilitas laudabilis.
¶ Scdo dico φ hō p humilitatē meret
reformātē grāz. Nā de⁹ hoī pctōri ſe hu
miliāti nō ſolū remittit culpā: ſʒ etiā cō-
fert grām: iuxta illud Jac. iiij. De⁹ ſup-
bis reſiſtit hūilib⁹ aūt dat grāz. Uñ Caſ-
ſiod. li. xij. de ſpū ſupbie. Nullo mō pote
rit in aīa nr̄a virtutū ſtrictura ꝯſurgere
niſi pri⁹ fuerit vera humilitas i corde nr̄o
fūdata q̄ firmiſſime collocata pfectiōis
⁊ charitatʒ clmē valeat ſuſtinere. ¶ Ter
tio hō p humilitatē meret quietātē glo-
riā. Nā de⁹ nō ſolū humiliāti ſe dat ve-
niā ⁊ gratiā: ſʒ etiā cōfert gl'iaʒ. vñ Ber
nar. Fūde fundamētū humilitatis: ⁊ pue
nies ad faſtigiuʒ charitatis. vis capere
celſitudineʒ dei: cape pri⁹ hūilitatē xp̄i:
ſola ē virt⁹ humilitas: leſe charitatis re
patio. ¶ Sic igit ptʒ ex p̄cedentib⁹ qua
liter arrogantes deijciunt a deo ⁊ humi
les exaltātur. Uñ Prouerb. xxix. Supbū
ſequit humilitas ⁊ humilē ſpiritu acci-
piet gloriā. Ad quā nos ⁊c.

¶ Dñica. xvij. poſt pente. Euāgel. lvib.

ACceſſerūt ad
ieſum phariſei ⁊ iterroga
uit eū vn⁹ ex eis legiſdo-
ctor tētās eū ⁊c. Mat. xxij.
Qꝛ vidim⁹ p experiētiā φ
nihil amat niſi ſit aliqualr cognitum. qꝛ
Augu. Inuiſa quidē diligere poſſumus
incognita nequaꝙ̄. neceſſario requirit
vt illud qd̄ dʒ diligi cognoſcatur. Quia
vero quicq̄d diligitur ſub ratiōe boni ve-
ri vel apparētis diligit: cōgruū videt vt
quāto res eſt i ſe melior: tāto ab ordiata
volūtate āpli⁹ diligat. Uñ videm⁹ aurū
qd̄ meli⁹ eſt: pl⁹ diligit ⁊ ſic de ꝯſimilib⁹
ſi aūt minus bonuʒ in ſe plus diligat ꝙ̄
qd̄ eſt mai⁹ bonū hoc eſt ex peruerſitate
volūtatis. Ut igit xp̄s oñdat ſe diligēdū
ſup oia. idcirco i hodierno euāgelio ſo-
luta quadā q̄ſtiōe ſibi malicioſe ppoſita
ex cui⁹ ſolutione oſtēdit deū tanꝙ̄ iſini-
tū bonū ſup oia diligēdū: oſtēdit etiā ſe
deū eſſe: vt ſic ⁊ ipſe ſuper oia diligatur.

Scdm hoc igit beatus Matth. in pre-
ſenti euāgelio tria tāgit. ſcʒ
Queſtionē inuidentē poſtulatā.
Solutionem ſapienter declaratā.
Proceſſionē euidēter demonſtratā.
¶ Primū pbat intētio prauitatʒ. Scdm
directio volūtatʒ. Tertiū ꝯditio deitatʒ.
Primū ī p̄n. ſcdʒ ibi. Ait illi diliges ⁊c.
tertiū ibi. Cōgregatis aūt phariſeis ⁊c.

¶ Prima pars.

QUātū ad primū vbi tāgit ⁊c.
dr̄. Acceſſerūt ad ie. ⁊c. Ubi
ſciēdū φ cū xp̄s ſm φ Matt.
ī meditatiōe añ iſtd̄ euāgeliū
narrat viciſſet phariſeos de q̄ſtiōe quā
ſibi fecerāt fieri de tributo reddēdo Ce-
ſari. Cū ꝯuiciſſet ēt ſaduceos q̄ negabāt
reſurrectionē: oñdēs eis reſurrectionē
futurā ⁊ ipo ſuiſſet eis ſilētiū. Uidētes h̄
phariſei vt maligni ꝯ̄ xp̄ʒ voluerūt ip̄m
i verbis ſuʒ ꝯprehēdere: ⁊ iō accedētes ad
eū: q̄ſtionē ſibi pponi faciūt vt ex rñſiōe
ipſi⁹ aliq̄d poſſint accipere vñ calūniari
poſſit. ¶ Lʒ āt phariſei ⁊ saducei eſſēt ꝯ̄
rij. qꝛ ſaducei negabāt rſurrectionē quā
iudei aſſerebāt: tñ q̄tū ad tētādū xp̄ʒ ſm
hier. in ſuis q̄ſtionib⁹ ꝯcordabāt. In iſta
igit parte tria poſſumus cōſiderare. ſcʒ
Malignitatem in congregādo.
Sagacitatem in pponendo.
Arduitatem in exemplificādo.
¶ Quātū ad primū dr̄. Acceſſerūt ad ie
ſuʒ phariſei. Ubi ſciēdū ſm Chry. φ iſti
phariſei ſicut malitioſi volētes xp̄ʒ ꝯpre
hēdere i q̄ſtionib⁹ q̄s ſibi faciebāt. vene
rūt cū mltitudie: credētes ſe magʒ ex h̄
victoriā obtinere. Ut ſic verificet illd̄ p̄s.
Pricipes ꝯuenerūt in vnū aduerſ⁹ dñm
⁊ aduerſ⁹ xp̄m ei⁹. ¶ Quātū ad ſcdʒ dic.
Et interrogauit eū ⁊c. Ubi ſciēdū φ iſti
phariſei q̄dā ſagacitate verſuta ordinaue
rūt ſm Chryſ. φ lʒ eēnt mlti tñ vn⁹ q̄ſtio
nē xp̄o pponeret: cogitātes intra ſe: φ ſi
xp̄s illū ſolū ꝯuinceret φ mltitudo eua
deret verecūdiā. Si vero ille viceret oēs
in ip̄o viderent victores. ¶ Sciēdū ē āt
φ iſte vn⁹ tētās xp̄ʒ: dr̄ doctor fuiſſet vt
ex h̄ poſſim⁹ aduertere φ doloſe ⁊ nō vt
addiſceret: cum ſe ſapiētē putaret fecit
dño q̄ſtionē. ¶ Quātū ad tertiū dr̄. Ma-
giſter qd̄ eſt mādatū magnū ⁊c. Ubi ſciēs

dum ƒʒ Bed.ſup Mar. ꝙ inter ſcribas ꝛ phariſeos erat cõtrouerſia de ordie p̄ceptoꝝ quantũ ad dignitatẽ qđ inter ea debebat dici maius.

¶ Secunda pars.

Equitur. Et ait illi ihs. Diliges dñm deũ tuũ ꝛc. Ubi tãgit ſolutionẽ ſapiẽter declaratã ꝙ ꝓbat directio volũtatꝫ. Ubi ſciẽdũ ꝙ hõ tũc volũtatẽ ordinatã habere dr qñ hꝫ ipam cõiunctã cuꝫ deo cui⁹ volũtas ẽ r̃gula ꝛ ordinatio oiꝫ volũtatũ: qđ qdẽ fit qñ hõ ipm diligit: et volũtatẽ ſuã ipſi⁹ volũtati ꝯformat. Uñ Cãti.j. Recti diligũt te. Xp̄s igi˜ ſoluẽdo q̄ſtionẽ ſibi factã p legiſperitũ q inordinatũ hẽbat deſideriũ oñdit qualr̃ volũtas hois debeat ordinari: determinãdo qđ ſit mai⁹ p̄ceptũ in lege. Ubi ſciẽdũ ꝙ quantũ ad pñs ſpectat: p̄cepta legis moſayce loquẽdo gñalr̃ reducebã˜ ad tria. Nã aliq erãt q directe ꝑtinebãt ad deũ. aliqua ad proximũ: aliqua ꝟo erãt ſignificantia ordinẽ dilectiõis ſue ad deũ ſiue ad ꝓximũ cuiuſmodi erãt cerimonialia ꝛ oblatiões ſacrificioꝝ. Scđꝫ hoc igitur in pte iſta tria poſſum⁹ cõſiderare ƒʒ triplicẽ declarationẽ ꝓpoſite q̄ſtiõis ſcꝫ directionem voluntatis.

Pmo quantũ ad deum diligendũ filialr̃.
Scđo quãtũ ad ꝓximũ diligẽdũ fr̃nalr̃.
Tertio quãtũ ad cerimoniã ꝛ ſacrificiũ offerendum vtiliter.

¶ Quãtũ ad p̄mũ di. Ait illi ies⁹ ꝛc. Ubi ſciendũ ꝙ circa ſolutionẽ ꝛ reſpõſioneꝫ iſta quatuor poſſumus cõſiderare. ſcꝫ
Actum vnitiuum.
Obiectum refectiuum.
Modum delatiuum.
Genus exceſſiuum.

¶ Quãtũ ad actũ vnitiuũ dicit. Diliges Ubi ſciendũ ꝙ ſicut volũtas eſt nobilior potẽtia in aia: eo ꝙ libera ꝛ habit⁹ charitatis. cũ quo volũtas elicit actũ diligẽdi meritoriũ eſt nobilior: iuxta illđ. j. Coꝝ. xiij. Nũc ãt manẽt fides ſpes: charitas tria hec maior aũt horum ẽ charitas iõ actus ei⁹ eſt nobilior in amante vniẽs et trãfferẽs in amatum vñ Eccl̃i. j. Dilectio dei honorabilis ſciẽtia. Chriſtus igi˜ in ſua r̃nſiõe hũc actũ vnitiuuꝫ dilectiõis oñdit cum dr. Diliges. Unde Chryſ. ſup Mat. Uide qꝛ nõ dixit cognoſces dñꝫ deũ tuũ ƒʒ diliges: qꝛ cognoſcere vnũ deũ eſt ꝓprie humane nature: diligere aũt religioſi corde. Nec dixit etiã time: qꝛ timere ſeruoꝝ eſt. Uñ dr. Jo. j. cano. ſua. iiij. Timor nõ eſt in charitate ſed ꝑfecta inquit charitas foras mittit timorẽ. ¶ Quãtũ ad obiectũ refectiuuꝫ dr dñꝫ deũ tuũ. Ubi ſciẽdũ ꝙ iſtud obiectũ act⁹ dilectiõis: eſt de⁹ q eſt refectio aiaꝝ vr̃aꝝ ꝓpter qđ dr. p̄s. Guſtate ꝛ videte qm̃ ſuauis eſt dñs btũs vir q ſperat in eo. Ad ipm aũt diligẽdũ nos xp̄s inducit: tũ r̃õne potẽtie qꝛ dñs: tũ r̃õne ſapiẽtie: qꝛ de⁹: tũ r̃õne beniuolentie: qꝛ tu⁹. Diliges etiã eũ. qꝛ ipe creator ꝛ gubernator p ſuã potẽtiã redẽptor p ſuã ſapiẽtiã premiator p ſuam beniuolẽtiam.

¶ Quãtũ ad modũ dilatiuum dr ex toto corde ꝛc. Ubi ſciẽdũ ꝙ inter rẽ dilectã ꝛ illũ q diligit: ſi dilectio ſit ordinata dꝫ eſſe ƒm qđ poſſibile eſt mod⁹ cõueniẽs ꝛ ꝓportio debita. Cũ igi˜ de⁹ q eſt obiectũ diligibile ſit vn⁹ in eſſentia ꝛ trinus in ꝑſonis. hõ etiã hẽbeat vnã aiam cum trib⁹ potẽtũs: ꝓpter qđ fact⁹ dr ad eius imaginẽ ad hoc ꝙ mod⁹ dilectiõis ſit in hoie ꝯueniẽs dꝫ eſſe q̃tum ad oẽs tres potẽtias: vt oẽs ferant˜ in deũ. hoc ẽ igitur qđ dr. diliges dñm deum tuũ ex toto corde tuo. i. ex toto intellectu. Ut ſic poſſis dicere cũ p̄s. In toto corde meo exq̄ſiui te ne repellas me a mãdatis tuis. Ex tota aia tua. i. ex tota voluntate tua. Ut ſi dicas cũ ps. Quemadmodum deſiderat ceru⁹ ad fontes aquaꝝ ita deſiderat aia mea ad te de⁹. In tota mente tua. i. i tota memoria. ꝓpter qđ cuilibet dr Tob. iiij. Oib⁹ dieb⁹ vite tue in mente habeto deũ ꝛ caue ne aliqñ pctõ ꝯſentias. ꝛ pretermittas precepta dei tui.

¶ Quãtũ ad gen⁹ exceſſiuum. dr hoc eſt maximũ ꝛ primũ mãdatũ. Ubi ſciendũ ƒʒ Orig. ꝙ qꝛ iſte p̄ceptũ eſt de diligẽdo deũ de⁹ aũt eſt obiectũ dilectionis maximũ: qꝛ bonũ in ſe infinitũ ꝛ primũ: qꝛ a quo bona cũcta participãt: ideo ꝛ dignitate dr primũ ꝛ maximũ. ¶ Sciendũ eſt auteꝫ ꝙ iſtud mãdatũ de dilectione dei: dꝫ eſſe p̄mũ multiplr̃: primo i intẽtiõe.

Nā finis lꝫ in executiōe ſit vltimꝰ tñ in
intentiōe eſt ṗmus. qꝛ igiť charitas eſt
finis oim̄ p̄ceptoꝝ iuxta illd̓. j. Ti. j. Fi
nis aūt p̄cepti eſt charitas de corde pu
ro ⁊ ꝯſciētia bona ⁊ fide nō ficta. iō pꝛia
eſt i intētiōe. ¶ Scd̓o dꝫ eſſe ṗmū i affe
ctiōe. Nā affectꝰ hois nō dꝫ eē radicatꝰ
in iſtis inferioribꝰ ꝑ amorē indebitū: ſꝫ
in charitate diuia: iuẍ amonitionē apli
heb. iij. In charitate inq̇t eſtote radica
ti ⁊ fundati vt poſſitis ꝯp̄hēdere cū oibꝰ
ſctis q̄ ſit latitudo ⁊ lōgitudo ⁊ ſublimi-
tas ⁊ ꝓfundū. ¶ Tertio dꝫ eſſe ṗmū in
merito. Ubi ſciendū ꝙ ad hoc ꝙ aliqd̓
opꝰ ſit meritoꝛiū opꝫ ꝙ oꝑās nō ſit inimi
cus dei ꝑ culpā: ſꝫ amicꝰ ꝑ grām. qꝛ da-
to ꝙ poſſet eē de potētia diuia ſine cul-
pa: ⁊ tñ nō eſſet i grā: lꝫ de potētia dei oꝛ
dinata nūc ſic ſit ꝙ hō eſt i culpa vel in
grā. ⁊ aliqd̓ opus de gñe bonoꝝ faceret
nō tñ eēt ſibi meritoꝛiū: qd̓ tñ eſſet ſi eēt
in charitate factū. Ex q̇bus ptꝫ ꝙ chari
tas expellit culpā ⁊ facit opꝰ meritoꝛiū
eē. Qd̓ aūt expellat culpā audi aplꝫ Pe
trū. di. j. Cañ. iiij. Eſtote inq̇t pꝛudētes ⁊
vigilate in oꝛonibꝰ: añ oia aūt mutuā in
vobiſmetip̄is charitatē ꝯtinuā habētes:
qꝛ charitas opit mltitudinē pctōꝝ. Un̄
dixit xp̄s de Magd̓. Luc. vij. Dimittunť
ei pctā multa qm̄ dilexit multum. Quod
aūt reddat opus meritoꝛiū audi Aplm
d. j. Coꝝ. xiij. Si diſtribuero inquit in ci
bos pauperuꝫ oēs facultates meas ⁊ ſi
tradidero corpꝰ meū ita vt ardeā: chari
tatē aūt nō hūero nihil mihi ꝓdeſt ꝓpť
quod. d. j. Coꝝ. xvj. Oia veſtra charitate
fiant. ¶ Quarto dꝫ eſſe ṗmum in p̄mio
Ubi ſciendū. ꝙ qꝛ p̄mium hois eſt ṗnci
paliter vt ꝑ btitudinē cōiungať cū deo
charitas aūt inter oēs ꝟtutes eſt vincu
lum cōiungēs: ideo in p̄miatiōe obtinet
ṗncipatuꝫ. vñ apl's Coll'. iij. poſtq̄ indu
xerat eos ad multas virtutes ſubdidit.
Charitatem aūt habete qd̓ eſt vinculū
ꝑfectiōis. Unde de hoc deꝰ nos certifi-
cat Prouer. viij. d. Diligētes me diligo:
⁊ qui mane vigilāt ad me: inuenient me.
De excellētia ⁊ ꝯmendatiōe dilectiōis
loq̇tur Grego. Cū cuncta ſacra eloquia
⁊c. require in omel'. q̄ legitur de apl'is.
¶ Quātum ad ſcd̓m: ſcꝫ primum diligē
dū fraternal'r dicit. ſcd̓ꝫ aūt eſt ſil'e huic
diliges ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s poſt māda
tū de dilectiōe dei. ponit illud de dile-
ctiōe ꝓximi ad deſignādū ꝙ iſta duo p̄-
cepta ſunt ꝯnexa. Nā nemo pōt odire ꝓ
ximū ⁊ deū amare ꝓpť qd̓ dꝛ. j. Joā. iiij.
Si q̇s dixerit qꝛ diligo deū: ⁊ fratrē ſuū
odit mēdax eſt: q̇ em̄ nō diligit fratrē ſuū
quē videt: deū quē nō videt quō pōt dili
gere: ⁊ hoc mandatū habemꝰ a deo: vt q̇
diligit deū diligat ⁊ frēm ſuū. ſcd̓m hoc
igitur in parte iſta quatuoꝛ poſſumꝰ cō
ſiderare. quātum ad iſtud pꝛeceptum. ſ.
Oꝛdinem conuenientem.
Dignitatem excellentem.
Actum vnientem.
Modum ſufficientem.
¶ Quātum ad oꝛdinē cōuenientē dicit.
ſcd̓m aūt. Ubi ſciendū ꝙ p̄ceptū de dile
ctione ꝓximi dꝛ ſcd̓m relatū ad p̄ceptū
de dilectiōe dei. qꝛ ſm̄ Aug. j. de doctri-
na xp̄iana teip̄m nō ꝓpter te debes dili
gere: ſed ꝓpter illū vbi dilectiōis tue re
ctiſſimus finis eſt. ¶ Quātū ad dignita
tem excellentē dicit. ſimile eſt huic. Ubi
ſcienduꝫ ꝙ ſicut dꝛ Geñ. j. deus creauit
hoiem ad ſimilitudinē ⁊ imaginē ſuā iō
mādatū de dilectiōe ꝓximi dicit ſimile
mādato de dei dilectiōe: in quo iſtiꝰ pꝛe
cepti dignitas deſignať. vñ Chryſo. ſuꝑ
Matt. Qui aūt hoiem amat ſil'e eſt ſicut
q̇ deum amat. qꝛ imago dei eſt hō in quo
deus diligiť. ſicut rex in ſua imagine ho
noꝛať ꝓpter qd̓ diciť hoc mādatum ſil'e
eſſe ṗmo. ¶ Quātū ad actū vnientem di
cit. diliges ꝓximū tuū. Ubi ſciēdū ꝙ di
lectio eſt actus vnitiuꝰ quo debemꝰ ꝓxi
mo charitatiue ꝯiūgi. iuxta p̄ceptū dñi
d. Jo. xv. Hoc eſt p̄ceptuꝫ meū vt diliga
tis inuicē ſicut dilexi vos. ¶ Quātū ad
modū ſufficiētem dicit. ſicut teip̄m. Ubi
ſciendū ꝙ q̇libet teneť ꝓximuꝫ diligere
ad illa ad q̄ ſeip̄m diligit q̄ ſcꝫ pertinēt
ad grām ⁊ alias ꝟtutes meritoꝛias ⁊ ad
celeſtē gloꝛiā. vnde Aug. viij. de trinita-
te. Qui aūt amat hoies aut q̇ iuſti ſunt
ſic em̄ ⁊ ſeip̄m amare debet aut qꝛ iuſtꝰ
eſt: aut iuſtus ſit: ſic em̄ diligit ꝓximum
ſicut ſeip̄m ſine periculo. ¶ Quātuꝫ ad
tertiū. ſcꝫ cerimonias ⁊ ſacrificiū offerē
dū vtiliter dicit. In his duobꝰ mādatis

2c. Ubi ſciēdū ꝙ lȝ multa p̄cepta iudeis data fuerint: ⁊ multas cerimonias ⁊ ſacrificia habuerint q̄ ſignificabāt aliq̄ vētura ad vtilitatem noſtre ſalutis: tn̄ iſta duo erant p̄ncipalia: ⁊ iō dicit ꝙ in his duob⁹ vniuerſa lex pēdet ⁊ prophete vn̄ Ro. xiij. plenitudo igit̄ legis ē dilectio. ¶ Sciēdū eſt aūt circa iſtā partem p̄ncipalē in qua fit mentio de dilectione dei ⁊ p̄ximi: ꝙ ſpūaliter loquēdo p̄mo de dilectiōe dei ꝙ ſm̄ hugo. de ſubſtātia dilectiōis. Dilectio dei eſt oia cōmoda ⁊ icōmoda poſtponere cauſa ꝑfruēdi deo. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ inter alia quātū ad preſens ſpectat quatuoꝛ ſunt q̄ ad diligendum deum nos inducere debent ſcȝ.

Plenitudo bonitatis.
Similitudo maieſtatis.
Gratitudo voluntatis.
Magnitudo poteſtatis.

¶ Primo ad diligendū deum nos dȝ inducere plenitudo bonitatis. Ubi ſciēdū ꝙ ſicut q̄cq̄d videt̄ in lumine vr̄: ⁊ iō lumen eſt de ſe magis viſibile: ⁊ ſicut q̄cq̄d intelligit̄ ſub rōne veri itelligit̄ ⁊ iō ip̄m verū eſt magis itelligibile. Sic q̄cq̄d diligit̄ ſub rōne boni veri: vel ſalteȝ apparētis diligit̄: ⁊ iō ip̄m bonū eſt maxime diligibile: cū igit̄ deus ſit ſummū bonū: qꝛ Luc. xviij. Nemo bon⁹ niſi ſol⁹ de⁹: igit̄ rōne ſue bonitatis ē maxie diligēd⁹. qd̄ cog̃ſcens p̄s. di. Diligā te dn̄e fortitudo mea dn̄s fir. meū ref. meū ⁊ liberatoꝛ me⁹. ¶ Scd̄o nos dȝ inducere ſilr̄itudo maieſtatis. Ubi ſciēdū ꝙ ſicut nos docet experiētia: inter magis ſimilia eſt maioꝛ dilectio: ſicut videm⁹ ꝙ hō magis diligit hoiem q̄ꝫ aial brutū: ⁊ magis diligit ſimilē ſibi in naturalib⁹ vel virtutib⁹ q̄ꝫ diſſimilē: ꝑpter qd̄ dicit Eccleſiaſticus Eccl̄i. xiij. Oē aial diligit ſibi ſilr̄e. Cū igit̄ hō magnā ſilr̄itudinē habeat cū deo: qꝛ ſicut in deo eſt vna eſſentia ⁊ trinitas ꝑſonarū: ſic in aia hois vna: ſūt tres potētie. ꝓpt̄ qd̄ ip̄e dicit Gen̄. j. Faciam⁹ hoieȝ ad imaginē ⁊ ſilr̄itudinē nr̄am: iō de⁹ eſt ab hoie maxime diligēdus. Un̄ Joſ. filüs iſrl̄ Joſ. xiij. hoc eñ diligētiſſime ōcauete vt diligatis dn̄m deū vr̄m. ¶ Tertio nos dȝ iducere gratitudo volūtatis. Ubi ſciēdū ꝙ de rōne vere dilectiōis eſt reciꝓcatio: qꝛ ver⁹ amoꝛ eſt reciꝓc⁹. igit̄ ille q̄ ab alio diligit̄ dȝ diligentē diligere vt ſit grat⁹: qꝛ igitur de⁹ nos p̄mo dilexit: ⁊ nos ipſuȝ etiā debem⁹ diligere. Un̄ Jo. j. can̄. iiij. Nos ergo diligam⁹ deum qm̄ ip̄e prioꝛ dilexit nos. Quātū aūt xp̄s nos dilexerit audi q̄d dr̄ Apoc. j. Dilexit inq̄t nos ⁊ lauit nos a peccatis noſtris in ſanguine ſuo. ¶ Quarto nos dȝ inducere magnitudo poteſtatis. Ubi ſciēdū ꝙ potētia diuina ꝑpt̄ quā ip̄m debem⁹ diligere: oſtendit in nobis q̄ꝫtū ad tria q̄ habemus ab ipſo. ſ. quantū ad eſſe nature: ad eſſe gr̄e ⁊ ad eē glorie. Un̄ Bernard⁹ in ſer. ij. Ualde oino mihi emād⁹ eſt ꝑ quē ſum viuo: ⁊ ſapio. ¶ Quātū ad dilectionē dei ꝑpt̄ eē nature. dr̄ Eccl̄i. vij. In tota aia tua time deū ⁊ ſacerdotes illi⁹. ſacrifica in oi virtute tua dilige eū q̄ te fecit: ⁊ miniſtros ei⁹ ne dereliq̄s. Un̄ Bernard⁹. Si eñ fili⁹ naturalr̄ amat patrē a quo hȝ p̄tē corporis ſui: quāto magis amare dȝ q̄ corp⁹ ei⁹ ⁊ aiam de nihilo fecit. ¶ Quātū ad dilectionē dei ꝑpter eē gratie dicit xp̄s Jo. xiiij. Si quis diligit me ſermonē meuȝ ſeruabit: ⁊ pater me⁹ diliget eum: ⁊ ad eū veniem⁹ ⁊ māſionē apud eum faciem⁹. Nam tūc de⁹ ad hominem venit ⁊ apud eum māſionē facit qn̄ vitia purgat in ip̄o: ⁊ dat ſibi gratiaȝ per quā ſit habitaculum eius ꝑpter qd̄ ad ipſum diligenduȝ multipliciter obligatur. Un̄ Ber. ſuꝑ illd̄. Quid retribuā dn̄o 2c. de deo dicit. Qn̄ ignorabā me inſtruxit: qn̄ errabam: me reduxit. qn̄ peccabam. me correxit: qn̄ ſteti: me tenuit: qn̄ cecidi: me erexit: qn̄ iui: me duxit: qn̄ veni ad ip̄m: me ſuſcepit ⁊ ſubdit: nec ꝑ his oib⁹ q̄d illi repēdā habeo niſi vnū: vt diligā nō eñ meli⁹ nec decentius q̄ꝫ per dilectionē repēdi pōt qd̄ ꝑ dilectionē datū eſt. ¶ Quātū ad dilectionē dei ꝑpter eſſe gl̄ie dr̄ Tobi. xiij. Beati oēs q̄ diligūt te ⁊ q̄ gaudent ſuper pace tua ex dilectiōe eñ dei acquirit hō eternā beatitudinē. Cognoſcens igitur ꝓpheta dauid q̄ꝫ bonus ⁊ q̄ꝫ ſuauis eſt dn̄s et q̄ꝫ glorioſa ⁊ delectabilis eſt habitatio celeſtis patrie. d. Dn̄e dilexi decorē domus tue ⁊ locū habitatiōis gl̄ie tue. Nā

decorē ⁊ pulchritudinē domus celeſtis
pr̄ie q̇libet dꝫ diligere vt illā habeat ꝑ
virib⁹ laborare. Nā q̄uis ꝓpt̄ ipſi⁹ bo-
nitatē ⁊ pulchritudinē ab oīb⁹ diligat̄:
tñ ſine virtuoſis operib⁹ nō hr̄. ¶ Hoc
aūt fuit nobis figuratū. Gen̄. xxix. Ubi
ſnia̍r dr̄ ꝙ labā habuit duas filias: vnā
q̄ vocabatur rachel q̄ erat ſpecioſiſſima:
quā dilexit iacob ⁊ vt ſibi copularet̄: ſer
uiuit ꝑ ea ſeptē ānis. aliā v̄o q̄ vocabat̄
lya q̄ erat lippis oculis. cū igit̄ Jacob
vellet cōiungi racheli: non potuit niſi
pri⁹ cōiungeret̄ lye: qꝛ ſic mos erat reli
gioni illi⁹: vt igit̄ Rachelē haberet ſer-
uiuit etiā ꝑ lya ſeptē ānis. ⁊ ſic poſt co-
pulationē cū Lya: cōiunct⁹ fuit racheli.
¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ Labā q̄ interp̄tatur
candidatio intelligit̄ de⁹ q̄ eſt puritas ⁊
candor vite eterne. Jſte dr̄ habere duas
filias ideſt duas vitas. vnā cōtēplatiuā
q̄ erit in pr̄ia: ⁊ aliā actiuā q̄ eſt in hoc
mūdo: cōtēplatiua celeſtis pr̄ie ſignifi-
catur ꝑ Rachelē que erat pulcherrma:
q̄ etiā dicit̄ videns deū. ⁊ ibi clare deū
videbim⁹. iuxta illud. j. Jo. iij. Scimus
qm̄ cum apparuerit ſiſes ei erimus: qm̄
videbim⁹ eū ſicuti eſt. Actiua vero ſigni
ficat̄ per Lyā nō ita pulchrā ⁊ intep̄tat̄
laborioſa: qꝛ dū in hoc mūdo viuim⁹ ſu
mus continue in labore. Nā iuxta illud
Job. v. hō naſcit̄ ad laborē ⁊ auis ad vo
lādū. ¶ Per iacob. aūt qui luctator vel
ſupplātator interp̄tat̄: intelligit̄ q̇libet
viator: q̄ luctari hꝫ ꝯ carnē mūdū ⁊ dia-
boluꝫ. qꝛ Job. vij. Militia eſt vita hoīs
ſup terrā. quā luctā ſi viceris dicit ſibi
dn̄s Apoc. ij. Uicēti dabo edere de ligno
vite qd̄ eſt in paradiſo dei mei: Jſte dr̄
dilexiſſe Rachelē: qꝛ nō eſt aliq̇s q̄ vitā
eternā non diligat: eo ꝙ ibi ſit oīs boni
adeptio ⁊ carētia oīs mali: ꝓpt̄ qd̄ dixit
dn̄s. Moy. dicēti ſibi: oſtēde mihi gloriā
tuā. Exo. xxxiij. Ego inq̇t oſtendā tibi oē
bonū. ¶ Eſt tñ aduertēdū ꝙ ſi hō vult cō
iūgi illi vite beate: opꝫ ꝑ ipā ſeptē ānis
ſeruire inſtar iacob. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ nu
merū ſeptēnariū q̄ vniuerſitatē ſignifi-
cat: ⁊ ꝑ ꝯn̄s perfectionem: intelligit̄ ple
nū ⁊ ꝯpletū ſeruitiū qd̄ hō debet in hoc
mūdo deo impendere pro illa beatitudi
ne obtinenda. ¶ Sꝫ tñ aduerte ꝙ ſicut
iacob nō potuit ad rachelē ingredi niſi
pri⁹ igrederet̄ ad Lyā: ſic ad vitā eternā
nemo ingredi poterit: niſi pri⁹ ꝑ vitā a-
ctiuā exercitat⁹ fuerit. ⁊ ꝑ ipā ſeptē ānis
ſeruierit. i. ꝑfecte vixerit iuxta cōſilium
p̄s. d. Seruite dn̄o in timore ⁊ exultate
ei cū tremore. ⁊ ſic poſtmodū poterit ra-
cheli. i. eternā vitā poſſidere. ¶ Scien-
dū eſt etiā ſcd̄o de dilectiōe ꝓximi ꝙ fꝫ
Hug. de ſubſtātia dilectiōis Dilectio ꝓ
ximi eſt ṗuata cōmoda poſtponere cā ꝓ
fruēdi amico. Ad quā nos inducit xp̄s.
Jo. xv. di. hec mādo vobis vt diligatis
inuicē: q̄ nō ſolū dꝫ eſſe v̄balis ſed rea-
lis. iuxta illd̄ Jo. j. cañ. iij. d. Filioli mei
nō diligam⁹ v̄bo neqꝫ lingua ſed ope ⁊
veritate. ¶ Hec aūt dilectio fuit figura
ta Reg. xviij. vbi dr̄ ꝙ Jonathas dilige-
bat dauid ſicut aiam ſuā ⁊ expoliauit ſe
tunica qua erat indut⁹ ⁊ dedit eā dauid
⁊ reliqua veſtimēta ſua. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ
ꝑ Jonathā ⁊ dauid intelligūt̄ oēs hoīes
hui⁹ mūdi q̄ duo debēt eſſe ꝑ vinculum
charitatis coniuncti: qꝛ inſtar iſtoꝝ vn⁹
dꝫ alterū diligere: ⁊ hoc ſicut aiaꝫ ſuā ad
grāꝫ ⁊ ad glīam q̄ nō ſolū dꝫ eē in v̄bis:
ſꝫ ſicut Jonathas dedit veſtimenta ſua
dauid. ita q̇libet dꝫ in neceſſitatib⁹ ꝓxi-
mo ſubuenire iuxta illd̄ Eſa. j. d. Que-
rite iudiciū: ſubuenite opp̄ſſo: iudicate
pupillo: defēdite viduā Un̄ petr⁹. j. cañ.
iiij. Eſtote hoſpitales inuicē ſine mur-
muratiōe vnuſq̇ſqꝫ ſicut accepit grām
in alterutrū illā adminiſtrātes ſicut bo
ni diſpenſatores multi formis grē dei.
¶ Sꝫ lꝫ ſic eē deberet tñ q̇lr̄ diligūt ꝓxi
mū homicide ipos interficiētes. ſupbi
ipos opprimētes: auari viduas ⁊ orpha
nos depauperantes: vſurarij raptores
ipos expoliātes falſi mercatores ipos
decipiētes ꝓculdubio iſti nō diligūt: ſꝫ
odiūt de q̄b⁹ Ro. j. Sine affectiōe abſqꝫ
federe ſine mīa: q̄ cū iuſtitiā dei cogno-
uiſſēt nō itellexerūt qm̄ q̄ talia agūt di
gni ſūt morte: ⁊ nō ſolū q̄ faciūt ea ſꝫ ēt
q̄ ꝯſentiūt faciētib⁹. Nā. j. Jo. iij. Qui nō
diligit manet in morte. ¶ Tertia ps.

Sequit̄. Congregatis aūt phariſeis
interroga. ⁊c. Ubi tāgit ꝓceſſionē
euidenter demoſtratam: quod pro
bat conditio deitatis. Ubi ſciendū

ꝙ phariſei nō credebāt xp̄m eē verū deū: ſed ſolū purū hoiem vn̄ mouet eis vnā q̄ſtioné.vt ex eoꝝ rn̄ſione ſm Chryſo. maiorē materiā habeat oſtēdēdi eis veritatem q̄ſiti. Scđʒ hoc igit in parte iſta quatuor poſſumus conſiderare ſcilicet.
Queſtionem admirabilem.
Reſponſionem corrigibilem.
Improbationem rationabilem.
Delectionem confuſibilem.

¶ Quātū ad primū dicit. Congregatis aūt phariſeis ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s interrogauit phariſeos q̄s eſſet ⁊ nō q̄d alij de eo dicerēt ſicut interrogauit diſcipulos ſm Chryſo.ne forte rn̄diſſēt fallaciter ꝙ alij eū dicerēt eſſe malū. ¶ Quātū ad rn̄ſionē corrigibilē dicit:dicūt ei dd. Ubi ſciēdū ꝙ phariſei ſolū cōſiderātes hūanitatē xp̄i quā traxerat de btā virgine q̄ fuit de ꝓgenei dauid: rn̄dent ꝙ filius erat dauid. Un̄ Chryſo.i omel. Eſtimabāt aūt qm̄ xp̄s pur⁹ hō erat.⁊ iō dixerūt eū eē filiū dauid.hec rn̄ſio corrigēda erat:q2 nō ſolū dauid erat fili⁹.ſed ēt dei.iuxta illđ Luc.j.qđ em̄ ex te naſcet ſanctum vocabit fili⁹ dei. ¶ Quantū ad improbationē ratiōabilem dicit quō ergo dauid ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ xp̄s in parte iſta rōnabiliter rn̄ſionē phariſeoꝝ improbat oſtendēs xp̄m nō ſolū eſſe filium dauid ⁊ ꝑ cōſequēs nō minorē eo:ſʒ etiā deū ⁊ maiorē ⁊ intēdit talē rōnem. Nullus ſm eādē naturā pōt eſſe fili⁹ alicui⁹ ⁊ dn̄s eius:q2 filius nō đr dn̄s pr̄is:ſed ecōuerſo.ſʒ xp̄s ē dn̄s dauid.igiť nō eſt fili⁹ ei⁹ ſm illā naturā ſm quam eſt dn̄s ſed ſm naturā humanā eſt eius fili⁹ nō dn̄s.ergo opʒ ꝙ ſit in eo alia natura per quā eſt dn̄s eius:ſed hoc nō pōt eſſe niſi natura diuia.igiť in xp̄o eſt diuia natura ⁊ ꝑ cōſequens eſt ver⁹ deus. De illa ratiōe. primo ponit minorē. Secūdo minoris ꝓbatiōnē ibi dixit dn̄s ⁊c. Tertio cōcluſionē ibi. Si ergo dđ.vocat eū ⁊c.

¶ Sciendū eſt ſm hiero.ꝙ teſtimoniū hic de.c.ix.ps.ſumptū eſt. In iſto aūt teſtimonio ⁊ declaratiōe. minoris ꝓpheta quatuor tangit de xp̄o videlicet.
Natiuitatem eternalem.
Dignitatem imperialem.
Equalitatem paternalem.
Poteſtatem victorialem.

¶ Nā hiero.in omel.loquēs de rn̄ſiōe phariſeoꝝ de xp̄o dicentiū ip̄m filiū dauid dicit ip̄e aūt.i.xp̄s hic.ſ.rn̄ſionē eorū rep̄hendēs inducit ꝓphetā dn̄atiōnē ei⁹ ⁊ ꝓprietatē filiatiōis ⁊ cohonoratiōnē q̄ eſt ad patrē teſtātem.nō aūt in hoc ſtat ſʒ vt timeāt ſubdit. Donec ponā inimicos tuos ſcabellū pedū tuoꝝ vel ſaltē vt eos inducat. ¶ Prio igiť propheta tāgit natiuitatē eternalē cū dicit. Dixit dn̄s. Ubi ſciendū ſm Augu.ꝙ ꝑ hoc qđ dicit ꝙ dn̄s dixit:dať nobis itelligi gn̄atio filij a patre. ¶ Scđo tāgit dignitatē imperialē cū dicit dn̄o meo. Ubi ſciēdū ſm hiero.ꝙ ex hoc ꝙ Dauid vocat xp̄m dn̄m ſuū exp̄ſſe ꝓbať qđ xp̄s erat de⁹.q2 nō vocaſſet eū dn̄m ſm naturā quam de ſe traxit vt fili⁹ ex quo ſequiť ꝙ hoc dicebat ſm qđ de⁹ erat.⁊ in hoc notať ei⁹ imperialis dignitas. ¶ Tertio tangit equalitatē paternalē.cū dicit ſede a dextris meis. Ubi ſciēdū ſm Remigiū ꝙ ꝓſeſſionem filij ad dexterā patris:nō eſt intelligendū in deo fore membra corporalia.ſed intelligiť equalitas patris ⁊ filij in potioribus bonis. Nam q̄cq̄d ſm eſſe abſolutum habet pater hʒ ⁊ filius:⁊ ſic đr eſſe equalis. ¶ Quarto tāgit poteſtatem victorialem.cū dicit.donec ponā ⁊c. Ubi ſciendum ſm Remigiū ꝙ iſtud aduerbiū tp̄is donec nō ponitur ad deſignādū aliquod tp̄s determinatū incluſiue cōtētum ſed ad deſignādum infinitum.vt ſit ſenſus:donec ponā inimicos ⁊c.i.vſq3 in eternū. ¶ Quātum ad deiectionem cōfuſibilē dicit. Et nemo poterat rn̄dere ei ꝟbum neq3 ⁊c. Ubi ſciēdū ſʒ Chryſo.ꝙ rn̄ſio xp̄i itē euidēs fuit ꝙ fuit ſufficiens ad obturādum ora malignātiū:et ad finem eoꝝ diſputatiōibus imponendū. ¶ De iſtis igiť phariſeis ſic deuictis a xp̄o vt nō auderēt plus loqui dicit Eſa.xlj. Uidi ⁊ nō erat ex iſtis quiſq3 qui iniret cōſilium:interrogatus rn̄deret verbū.nec mirū certe q2 ſicut đr Job.ix. Si voluerit q̄s ꝯtēdere cū eo nō poterit ei rn̄dere vnū ꝑ mille ſapiens corde eſt ⁊ fortis robore vt verificeť illđ Act.vj.ꝙ non poterant reſpondere ſapientie ⁊ ſpiritui qui loquebatur. Nam

iuxta illð apl'i.j.Corinth.j.Ipe xp̄s Je-
ſus ē dei virt⁹ ⁊ ſapia q̄ iux eūdē ibidē.
fact⁹ ē nobis ſapiētia a deo ⁊ iuſticia et
ſctificatio ⁊ redēptio.Nā ipe ꝑ paſſionē
ſuā fact⁹ ē iuſticia dū ſatiſfecit ꝓ pctis
ꝑmoꝝ parētū ⁊ nr̄is ex q̄ nos redemit a
ſeruitute diaboli auferēdo pctm̄.⁊ ſcti-
ficauit nos ꝯferēdo grām in p̄ſenti ⁊ glo
riā in futuro.Ad quā nos ꝑducat q̄ ē bn̄
dictus in ſecula ſeculorum Amen.

¶Dñica.xviij.poſt pētecoſten.Euange
lium.lix.Introductio.

Aſcēdēs ieſ⁹ i
nauiculā trāſfretauit. ⁊ ve
nit i ciuitatē ſuā ⁊c.Matt.
ix. Nos videm⁹ ꝑ experiē
tiā ꝙ hō ignorās magis in
diget doctore q̄ ſciens propter qð apl's
Hebre.v.Et enim cū deberetis eē magi
ſtri propter tempus:rurſuz indigetis vt
vos doceamini que ſint elemēta exordij
ſermonum dei:⁊ facti eſtis quibus lacte
opus ſit non ſolido cibo.Videm⁹ etiam
ꝙ infirmi magis idigēt medico q̄ ſani.
iuxta illud xp̄i Luce.v.Non egēt q̄ ſani
ſunt medico ſʒ q̄ male habēt.Reprehēſi
bilis igiᷓ eſſet ignorās ſi magiſtrū habe
ret p̄ñtē:⁊ ab ipſo nollet addiſcere.ſilr' i
firm⁹ ſi medicum haberet p̄ñtē ⁊ nō cu-
raret recipe ſanitatē.Xp̄s igiᷓ ieſ⁹ tāq̄
ꝟitatis magiſter:q̄ dt de ſeipſo Jo.xiij.
Vos vocatis me magiſter ⁊ dñe:⁊ bn̄ di
citis.ſuʒ etem̄.Qui ē ēt ſalubris medic⁹
iuxta illud qð de ſe dt Eſa.lxj.Spiritus
dñi ſup me ad ānūciādū miſit me vt me
derer ꝯtritos corde.venit vt ꝑ ſuā ſapiē
tiā nos erudiat.⁊ ꝑ ſuā potētiam nos ſa
net Rephēſibilis igiᷓ eſſet q̄libet negli
gēs q̄ habēs p̄ñtē mgr̄m ſapiētiſſimū et
medicū potentiſſimū ad ip̄m nō accede
ret.Nā vt ab ipſo poſtulemus illuſtrātē
ſapiētiā nos docet.Jac.cano.ſua.o.Si
q̄s indiget ſapia poſtulet a deo q̄ dat oī
b⁹ affluēter.Sʒ q̄liter debeat petere au
di q̄d ſequiᷓ.Poſtulet autē in fide nihil
heſitās.Ut aūt ab ipſo petam⁹ medelā:
audi Eccl'iaſticū Eccl'i.38.A deo eſt ois
medela qð cognoſcēs dicebat p̄s.Miſere
mei dñe qm̄ ifirm⁹ ſuʒ:ſana me dñe qm̄
ꝯtur.ſūt oia oſ.mea.Sic aūt receptʒ bn̄ſi
cijs p̄dictis:debem⁹ i ꝑconiū exurgere
laudū ⁊ grāꝝ.vt ꝟificet illð Lu.xviij.ꝙ
ois plebs vt vidit dedit laudē deo.Si q̄
ꝟo eſſent maligni.diuinis opib⁹ detra-
hētes:poſſent merito rephēdi ⁊ xp̄s eis
dicere illð Job.6.Quare detraxiſtis ſer
mōib⁹ ꝟitatis cū e vobis nō ſit q̄ poſſit
arguere me.Scðm hoc igiᷓ beat⁹ Ma.
in iſto euangelio quinqȝ tangit.ſcʒ.
Inſtruentis bonitatem dilectiuam.
Subuenientis benignitatez cōpaſſiuā.
Rephēdentis ꝑuerſitatem detractiuaz.
Reſpōdentis ſagacitatem rephenſiuā.
¶Primo ꝓbat euidentia exēplari.ſcðʒ.
mia p̄rnalis.tertiuʒ malitia cordialis.
quartū ſapiētia ſpecularis.q̄ntū extol-
lētia popularis.Primū in p̄n.Scðm
ibi.Et ecce offerebāt ei ⁊c.Tertiū ibi.
Et ecce quidā de ſcribis ⁊c.Quartū ibi.
Et cū vidiſſet ieſus cogi.⁊c.Quītū ibi.
Videtes aūt turbe ⁊c. ¶Prima ps.

QUantū ad primū vbi tāgit ⁊c.
qð ꝓbat ⁊c.dicit.Aſcēdēs ie
ſus in na.⁊c.Ubi ſciēdū ꝙ cū
xp̄s eſſet in terra geraſenoꝝ
voluit inde venire i galileā
ciuitatē capharnaū vbi erat mare gali-
lee ⁊ iō aſcendit nauiculā vt veniret ca-
pharnaum que hic ſua ciuitas dr̄.Unde
ſciendū ꝙ in euāgelijs multe ciuitates
dicunᷓ ciuitates chriſti.Iʒ diuerſo reſpe
ctu.Naʒ bethleem dicitur ciuitas xp̄i:
q̄ in ipſa xp̄s nat⁹ eſt Nazareth diciᷓ
eius ciuitas:q̄ in ea fuit nutritus.Ca-
pharnaū ꝟo dr̄ ei⁹ ciuitas:q̄ i ip̄a mul
toties morā ꝯtrahēs fuit multa miracu
la operat⁹.iuxta qð dicerūt ſibi compa-
triote ſui de nazareth Luc.4.Quāta in
quiūt audiuim⁹ facta i carphanaū:fac ⁊
hic in p̄ria tua.vn̄ Chryſo.i omel'.Ciui
tatem aūt ſuā hic caphar.dt.alia em̄ ſu-
ſcepit eū naſcentē.ſ.bethleē.alia eū nu-
triuit.ſ.nazareth.alia aūt habuit q̄tidie
habitātē.ſ.capharnaū.Lʒ āt ꝟitas ſic ſe
habeat vt caphar.ꝓpter miraculoꝝ per
petrationem dicaᷓ xp̄i ciuitas.Pōt tn̄ ⁊
alia rō aſſignari.Ubi ſciendum ꝙ xp̄s
q̄ nutritus fuerat in nazareth que erat
galilea:vocabaᷓ galileus a regione to-
ta ſicut patet Luc.xxiij.vbi diciᷓ ꝙ pi-
lat⁹ iuterrogauit euʒ ſi homo galile⁹ eſ

ſet: de quo certificat⁹ miſit eũ ad hero- dem tetrarchã galilee qui erat hierl'is illis dieb⁹. Q2 igit chriſt⁹ erat de gali- lea: de qualibet ciuitate galilee ſm Au gu. de ꝯſenſu euãgeliũ. poterat appella- ri. ꝛ maxime de caphar. cũ eſſet ciuitas metropol'. galilee. ¶ Sciẽdũ eſt autẽ ꝙ xp̄s volẽs trãſfretare voluit portari na- uigio. lꝫ poſſet ſup̄ mare ſiccis pedibus ambulare vt ex hoc ſm Chryſo. oſtẽde- ret nr̄e veritatem nature: in qua nole- bat ſemp̄ vti miraculis: ne de ipius in- carnatiõe poſſet aliquis merito dubita re. ¶ Sciẽduꝫ eſt autem circa partẽ iſtã principalẽ loquẽdo ſpiritualiter ꝙ xp̄s docet nos quatuor. ſcilicet.

Deſertionem mundi ruinoſi.
Aſſumptionem actus virtuoſi.
Perfectionem effectus fructuoſi.
Adeptionem termini glorioſi.

¶ Primũ dat̄ intelligi p̄ Geraſar vnde Chriſt⁹ receſſit. Ubi ſciẽdũ applicando primo iſta ad xp̄ꝫ ſm ſenſum allegoricũ: ꝙ p̄ Geraſar q̃ interpretat̄ pegrinatiõis mee intelligit̄ hic mund⁹ in quo xp̄s vt peregrin⁹ nihil poſſidẽs: ſꝫ ipm contẽ- nẽs habẽs ꝯditiões boni peregrini: mã ſionẽ non habuit. iuxta illud Matt. viij. Uulpes foue. habẽt. vo. ce. ni. filius aũt hõis nõ hꝫ vbi caput. ſ. re. Nec honores appetiuit. iuxta illud Jo. viij. Ego glo- riã meã nõ quero. nec iniurias vindica uit. iuxta illud. j. pet. ij. Cũ pateret̄ non ꝯminabat̄ in cui⁹ ſignũ duob⁹ diſcipl'is euntib⁹ in Emaus appãuit in ſpecie pe- regrini: cui Cleophas dixit: tu ſol⁹ pe- regrin⁹ es in hierl'm ꝛc. Uñ merito dice re potuit illud p̄s. Extrane⁹ fact⁹ ſum fratrib⁹ meis ꝛ peregrin⁹ filijs matris mee. ¶ Unde poteſt nobis figurari per Abraã. de quo ſimiliter dicitur Geñ. xx. ꝙ profectus de valle mãbre veniens in terram auſtralẽ: habitauit inter cades ꝛ ſur. ꝛ pegrinat⁹ eſt in geraris. ¶ Ubi ſciendũ ꝙ p̄ abrahã patriarchã: qui vno modo interpretat̄ pr̄ videns populũ: in telligit̄ dei fili⁹ q̃ pater ꝛ patrarcha dici poteſt cunctoꝝ: q2 oĩa ſunt p̄ducta per ipm iuxta illud Jo. j. Oĩa p̄ ipſum facta ſunt qui tũc vidit ppl'm qñ cognoſcens gen⁹ humanũ ſub ſeruitute dioboli: ipꝫ voluit miſericorditer liberare: iuxta qđ figuratiue dixit Moy. Exo. iij. Uidi affli ctionẽ ppl'i mei q̃ eſt in egypto ꝛ clamo rẽ ei⁹ audiui ꝛ ſciẽs dolorẽ eius deſcẽdi vt liberarẽ eũ de manib⁹ egyptiorum. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ p̄ ppl'm exiſtẽtẽ in egy- pto ſub ſeruitute. Pharaonis intelligit̄ gen⁹ humanũ qđ añ xp̄i aduẽtũ erat in tenebris pctõꝝ ꝛ ſub ſeruitute diaboli. ¶ Hui⁹ igit̄ ppl'i dr̄ fili⁹ afflictionẽ co- gnoſcẽs: ꝛ ſciõꝝ patrũ audiẽs multa ſu- ſpiria. iuxta illud hiere. Threñ. j. Uide dñe afflictionẽ qm̄ erect⁹ eſt inimic⁹: co gnitionẽ ſpeculatiuã ampliauit in pra- cticã qñ venit in mũdũ: ꝛ ipꝫ ſua ꝯſueta mĩa de p̄dictis eripuit: vt ſic merito di- ci potuerit de ipo illud. j. Paral'. xxj. Ui- dit dñs ꝛ miſert⁹ eſt. ¶ Iſte igit̄ abraam patriarcha pri⁹ habitabat in ꝯualle mã bre: q2 ab eterno cũ pr̄e ꝛ ſpirituſancto erat in illa ineffabili trinitate ſignifica tã p̄ ꝯuallẽ: q2 ſicut in valle eſt aquarum abũdãtia: ſic illa ſancta trinitas eſt ori- go ꝛ fons oĩꝫ gr̃aꝝ. Que ſignãter dr̄ val lis mãbre: que interpretat̄ claritudo: q2 in illa trinitate eſt lux ꝛ claritas oẽm il luminãs creaturam: p̄pter quod. d. p̄s. Apud te eſt fons vi. ꝛ in lumine. t. vi. lu mẽ. ¶ Iſte gl'oſus p̄riarcha p̄fectus de valle mãbre. i. de ſolio trinitatis venit in terrã auſtralẽ. i. in mũdũ iſtũ qñ p̄ no bis voluit incarnari. Qui mũdus terra auſtralis dr̄: q2 ſicut terra auſtralis niſi humectet̄ aquis exurit̄ ſoli ardorib⁹ ꝛ reddit̄ ſterilis: ſic hoĩes in hoc mũdo ni ſi in eis ſit diuina gr̃a extrahũt̄ p̄ diuer- ſa vitia ad q̃ mũd⁹ eos inclinat ꝛ tũc ad opa meritoria ſunt ſteriles. ¶ Signan- ter aũt dr̄ ꝙ abraã in terra auſtrali habi tauit inter cades q̃ interp̄tat̄ ſanctitas: ꝛ ſur: q̃ interpretat̄ acerbitas: q2 xp̄s in hoc mundo fuit ſpeculũ ſanctitatis. Ut ſic ſibi dici potuerit ill'd Exo. xv. Quis ſil'is tui in for. dñe aut q̃s ſil'is tui ma. i ſctitate lꝫ aut ſic ſanct⁹ fuerit tñ acerbi tatẽ p̄ nobis aſſumere voluit dum in ſe portare voluit ſine pctõ penalitates no ſtras. ¶ In illo igit̄ mũdo cõuerſat⁹ in ſanctitate ꝛ acerbitate tã mirabili dicit̄ peregrinat⁹ fuiſſe in geraris q̃ interp̄- tat̄ aduena q2 xp̄s voluit vt pegrinus ꝛ

aduena hic habitare iuxta illð Exo.ij.
Aduena fuit in terra aliena. ¶ Quãtũ
ad aſſumptionẽ act⁹ virtuoſi dr̃. Aſcen
dẽs xp̃s in nauiculam. ¶ Ubi ſciẽdum
ꝙ ꝑ illam nauiculã quã xp̃s aſcẽdit in-
telligit̃ crux: quã xp̃s ꝓ redẽptiõe gñis
humani moriturꝰ aſcẽdit. quã vt imitari
debeam⁹ inuitat nos xp̃s Matt.xvj.d.
Si q̇s vult ve. poſt me. abne. ſemetip̃z ꝛ
tollat crucẽ ſ.ꝛ ſe. me. ¶ Cur aũt hanc
mẽtal̃r portare debeam⁹ audi Damaſce
nũ lib.iij.d. Crux xp̄i clauis eſt ꝑadiſi:
hec ĩfirmoꝝ bacul⁹. paſtoꝝ v̄ga: ꝯuertẽ-
tiũ manuductio. ꝓficiẽtiũ ꝑfectio: aĩe ſa
lus ꝛ corꝑis: ꝛ oĩꝫ maloꝝ auerſio: oĩꝫ bo
noꝝ donatrix. Et idõ d. Ber. ſuꝑ Cãt. ſer.
lxv. exponẽs illð p̃s. Scapulis. ſ. ob. ti.
q̃tuor nobis bñficia ꝯferũt. ſub his em̃
abſcõdimur: ſub his ab incurſu accipi-
trũ ꝛ miluoꝝ ꝓtegimur q̃ ſunt aeree ꝑtã
tes. ſub his vmbraculũ ſalubre nos re-
frigerat ꝛ nimiũ ſolis ardorẽ repellit.
ſub his q̄ꝫ alimur ꝛ fouemur. his v̄tutũ
gen⁹ q̃tuor cornua crucis ornãt̃. ¶ Quã
tũ ad ꝑfectionẽ effect⁹ fructuoſi dr̃. trãſ
fretauit. Ubi ſciẽdũ ꝙ xp̃s vt daret no-
bis exẽplũ nõ ſolũ mũdũ deſpexit: nec
ſolũ crucẽ aſcẽdit ſꝫ trãſfretaſſe dr̃ ĩ quo
intelligit̃ ꝑfectio oꝑis fructuoſi. Ad qð
faciẽdũ ip̃e nos ĩducit Luc. viij.d. Trãſ
fretem⁹ trãs ſtagnum. vt ſic figurari po
tuerit ꝑ iudã machabeũ. de q̃ ſnial̃r. j.
Mach.v. ꝙ volẽs pugnare ꝯ̄ Timotheũ
ꝛ ſuũ exercitu impugnãtẽ ppl̃m dñi: mã
dauit ꝙ oẽs irẽt ad p̃liũ: ꝛ veniẽs ad tor
rẽtẽ vt aĩaret illos tranſfretauit ad ho-
ſtes prior ꝛ oĩs ppl̃s poſt eũ. ¶ Ubi ſciẽ
dũ ꝙ ꝑ Timotheũ ꝛ ſuũ exercitũ impu
gnẽtẽ ppl̃m dñi: intelligit̃ diabol⁹ cum
multitudine vitioꝝ: q̃ hoĩes q̃ debẽt eſ-
ſe ppl̃s dei diuerſimode tẽtat. ¶ Per iu
dã q̃ interp̃tat̃ gl̃ificator intelligit̃ xp̃s
gl̃ificator humani gñis ꝛ redẽptor. Qui
ſignãter dr̃ machabe⁹ q̃ interp̃tat̃ prote
gẽs ſiue ingenioſus q̄r xp̃s ingenioſus
dr̃ dũ eſt ſap̃ia dei pr̃is. Protegẽs v̄o: q̄r
ſperãtes ĩ ſe liberat de manu inimici. iu
xta qð ip̃e dr̃ in p̃s. Qm̃ ĩ me ſperauit li
berabo eũ ꝓtegã eũ qm̃ cognouit nomẽ
meũ. ¶ Iſte igit̃ nos ꝓtegẽs ꝛ gl̃ificãs
vidẽs pugnã validã Timothei. i. diabo
li. ꝯ̄ ppl̃m dñi. i. gen⁹ humanũ facit pro
clamari vt null⁹ pigreſcat: ſꝫ q̄lꝫ inimi-
cũ diabolũ agrediat̃ viril̃r: dũ nos iſtru
xit in virtuoſis oꝑib⁹ dimicare. Un̄ p̃s.
Qui docet manus meas ad p̃lium ꝛ dig.
me. ad bellũ. ¶ Ut aũt nos ad hoc ma-
gis ĩducat: inſtar iude prior trãſijt torrẽ
tẽ. i. ſpretis mũdanis inſtar torrẽtis la-
bilibus. manũ mittẽs ad fortia: iuit ad
pugnã ꝯ̄ diabolũ hoſtẽ ppl̃i dñi: ꝛ ip̃z vi
riliter deuicit. iuxta illð Apoc.v. Uicit
leo de tribu iuda radix dauid. ¶ Unde
xp̃s ſic trãſfretãs: ꝛ ad hoc tã v̄bo q̃ exẽ
plo nos inducẽs põt figurari ꝑ ſymeo-
nẽ ſacerdotẽ magnũ gẽtis iudaice. de q̃
ſnial̃r dr̃. j. Mach. xvj. ꝙ cũ ptolomeus
hoſtis ppl̃i dñi cũ ſuo exercitu pugna-
ret ꝯ̄ ip̃z pugna ꝑualida: ꝛ hoc fuiſſet nũ
ciatum ſymoni: acceſſit aduerſus eũ vi
riliter: ꝛ vidẽs trepidãtẽ ſuũ ppl̃z: vt eũ
aĩaret p̄mus trãſfretauit torrẽtẽ: quo vi
ſo: aĩati viri trãſferũt poſt ipſum. ¶ Ubi
ſciendũ ꝙ ꝑ ptolomeũ q̃ interp̃tat̃ intel
lectũ hoſtẽ: intelligit̃ diabol⁹ cui de⁹ in-
tellectũ tribuit qñ ip̃z intelligentẽ crea
uit: q̃ vt hoſtis populi dñi ꝯtinue nobis
aduerſat̃ ꝓpter qð ꝛ aduerſarius dr̃: vt
ſic de ip̃o nobis dici poſſit illud Nume.
xxiij. Aduerſabit̃ vobis in terra habi-
tatiõis veſtre. Per ſymonẽ qui interp̃ta
tur obediẽs intelligit̃ xp̃s de quo dicit
apl̃s Phil.ij. Humiliauit ſemetip̃z fact⁹
obediẽs vſq; ad mortẽ. ¶ Iſte fuit ſacer
dos ſumm⁹ gẽtis iudaice q̃ interp̃tatur
laudãs ꝛ ꝯfitẽs id eſt gñis hmani qð dꝫ
cũ gr̃arum laudib⁹ de receptis bñficijs
deũ firmiter ꝯfiteri. Un̄ p̃s. Lau. domi-
nũ. o. g. lau. e. oẽs populi. Qui ſignãter
ſumm⁹ ſacerdos dr̃: q̄r pre oĩbus ſeip̃m
obtulit. pro redemptione humani gene
ris deo patri. ¶ Chriſtus aũt vidẽs ho-
ſtes tam fortes ꝛ populum trepidantez
ad tam validum occurſum. primus trãſ
fretat torrentem ꝯſolationum tempora
lium: quo viſo iam nõ debet eſſe popu-
lus trepidus: ſed animal fortius ad ſe-
quelam ꝯſiderans illud Eccl̃i. xxiij. glo
ria magna eſt ſequi dñm. ¶ Quantũ ad
adeptionẽ termini glorioſi dicit. Et ve-
nit in ciuitatem ſuã. Ubi ſciendum ꝙ ꝑ
iſtaz ciuitatem que dicitur ciuiũ vnitas

intelligit̄ illa ſupna hierl'm ciuitas bea-
toꝝ de q̄ ps. hieruſalem q̄ edi. vt ciuitas
cui⁹ parti. ei⁹ in idipm. Nā in idipſuȝ dr̄
illius participatio: q2 ibi nō ſolū gaudet
q̄libet de ꝓpria gloria: ſed etiā de gloria
alioꝝ. ¶ Iſta ſignāter xp̄i ciuitas dr̄: q2 p
ſuū p̄cioſum ſanguinē nobis ei⁹ portas
reſerauit. ꝓpter qḋ nos cōfortādo dicit
apl's hebre. iiij. habētes itaq3 fratres fi
duciā i introitu ſctōꝝ in ſanguinē xp̄i q̄
initiauit nobis viā nouā. Non vacat aūt
a myſterio φ hec ciuitas xp̄i dr̄ φ fuit ca
phar. q̄ interp̄tat̄ villa cōſolatiōis: q2 in
illa ſuperna ciuitate eſt tēta cōſolatio φ
nemo poſſet verbis explicare: nec corde
cogitare. Unde apl's. ij. Corinth. iiij. Qḋ
ocul⁹ nō vidit nec au. au. nec i cor. hois
aſcē. q̄ p̄pa. de⁹ dil. ſe. Qḋ cognoſcēs ps.
d. Cōſolatiōes tue le. aiam meā. ¶ Sciē
dū eſt aūt applicādo q̄ de xp̄o dicte ſunt
ad homines moraliter loquēdo φ q̄libet
hō inſtar xp̄i primo dȝ mūdū deſerere qḋ
ſignificat̄ p receſſum xp̄i a geraſar. Ubi
ſciēdū φ p geraſar q̄ iterp̄tat̄ peregrina
tiōis mee vt dictū eſt intelligit̄ mūd⁹ in
quo ſumus peregrini: q2 ſicut peregrin⁹
ille dr̄ qui eſt extra ſuā ꝯtractā: ſic nos q2
ſum⁹ extra ſupnā patriā: ꝓpter quā habi
tādā ſum⁹ a deo creati: poſſum⁹ peregri-
ni dici. Quod cognoſcēs ps. in perſona
oīȝ. d. Exaudi orationē meā dñe ꝛ dep. m.
au. p̄ci. lachry. ne ſit. qm̄ aduena ego ſum
et pe. ſicut oēs patres mei. ¶ Ad deſer-
tionem autē huius mundi nos inducunt
tam naturalis ratio q̄ ſcripture: tā exem
plum q̄ figura. ¶ Primo ad deſertionem
mundi nos inducit ratio naturalis: q̄ po
teſt eſſe talis. Naturalis cognitio dicit φ
ibi nō debet homo ſpem ſuā ponere nec
deſideriū figere qḋ eſt trāſitorium ꝛ non
poteſt deſiderium hois quietare. ſed mū
dus iſte eſt trāſitorius nec pōt appetituȝ
hois ſatiare: ergo nō debet ibi ſpem po-
nere: ſed ipſuȝ deſerere tāq̄ vanū. q̄ au-
tem mundus ſit trāſitorius: audi quid dr̄
j. Jo. ij. Mūd⁹ trāſibit ꝛ cōcupiſcētia ei⁹.
Qḋ aūt appetitum nō ſaciet audi Aug.
Feciſti dñe nos a te iquietū cor nr̄m do-
nec quieſcat in te. ¶ Hoc etiā per ratio
nem pōt oſtendi: q2 cum totus mūdus fi-
nitus ſit: ꝛ appetitus hominis nō poſſit
ſatiari in aliquo finito: q2 vltra quolibet
finitū poteſt appetere: ſequitur φ nō poſ
ſit quietari in mūdo. Quod cognoſcens
Augu. dicit de natura boni. tā magnum
bonū eſt natura rationalis vt nullum ſit
bonum quo beata ſit niſi deus. ¶ Scḋo
ad deſertionē mūdi nos inducit ſcriptu
ra. vnde. j. Jo. ij. Nolite diligere mundū
nec ea que in mūdo ſunt. Cuius cauſam
aſſignans ſubdit. Si quis diligit mūdū
nō eſt charitas patris in eo. cuius etiaȝ
charitatis carētie cauſam aſſignans ad-
dit. Quoniam omne qḋ eſt in mundo: cō
cupiſcentia carnis eſt et concupiſcentia
oculorum ꝛ ſuperbia vite. cū igit̄ illa op
ponāt̄ charitati ſequit̄ φ q̄ mūdū diligit.
caret charitate. ¶ Tertio ad deſertionē
mūdi nos inducit exēplū. Nā nō ſolū de
ſpiciēdi mundū exēplū habem⁹ a xp̄o q̄
dixit Jo. viij. Ego nō ſum de hoc mūdo.
nec ſolū i aplis: i quoꝝ pſona dixit petr⁹
xp̄o Mat. xix. Ecce nos re. oia et ſe. ſum⁹
te. ſȝ etiā in ph̄is q̄ licet nō haberēt fidē
tñ ad hoc inducebāt̄ lumie naturali. Nā
ſocrates ille phoꝝ princeps dū eſſe bea
tum ſe cuperet: ꝛ ſe beatū eſſe non poſſet
niſi ſummi boni p̄ticipatiōe cōſpiceret:
ſummumq3 bonū niſi purgatis mētibus
p̄ticipari poſſe videret mēteſq3 purgare
non poſſe niſi optimis morib⁹ cerneret
oēm phiā traxit ad mores. ꝛ ad contēptū
mūdi. Uñ de ipſo legit̄ φ cū athenas ad
ſtudiū p̄geret: ꝛ aurū plurimū ſecū ferret
cōſiderās φ vera ſapientia ſimul cū pe-
cunia poſſideri nō poterat dū ſapiēs eſſe
voluit aurū q̄ impediri poterat mox p̄ie
cit. ¶ Quarto ad deſertionē mūdi nos in
ducit figura. Nā hoc fuit nobis figuratū
in p̄riarcha iacob de quo ſnialr̄ dr̄ Geñ.
xxxj. φ cū eēt i meſopotamia ſyrie appa-
ruit ei āgel⁹ dñi q̄ dixit ſibi ſurge ꝛ egre
dere de terra hac reuertēs i terrā natiui
tatis tue. ſ. in chanaā. Ubi ſciēdū φ per
iacob qui interpretat̄ luctator ꝛ ſupplan
tator: intelligitur quilibet viator qui dū
viuit eſt in cōtinua lucta habens aduer-
ſariū diabolū ꝛ vitia. Per meſopotamiā
autē que interpretat̄ eleuatio cuiuſdam
vocis: que dr̄ eſſe in ſyria que interpreta
tur arca vel humecta ſiue ſublimis intel
ligitur iſte mūdus in quo eſt eleuatio vo

ctis quãtũ ad ingreſſuʒ: qꝛ hõ naſcẽdo vocẽ plorat⁹ emittit. In quo ẽt inſtar arce vacue: eſt vacuitas ꝑ gratie diuine carẽtiã: eſt ẽt humiditas ꝑ carnis ↄcupiſcẽtiã: eſt ſublimitas ꝑ mẽtis ſupbiã. Ut ſic ꝟificet de ipo illud .j. Jo. v. Mũd⁹ totus in maligno poſit⁹ eſt. Huic igit̃ exiſtenti ĩ mũdo miſerrimo dꝫ ab angelo .i. ab aliqua bona inſpiratiõe interna qua multoties hõ cõpungit̃: vel ꝑdicatiõe externa q̃ rephẽdit̃. ꝙ ſurgat deũ mẽtalr̃ inuocãdo ꝙ egrediat̃ de terra illa mũdũ laudabilr̃ dimittẽdo. ꝙ reuertat̃ in terrã natiuitatis ſue. ſ. in chanaan. Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ iſtã terrã natiuitatis intelligit̃ celeſtis pria: q̃ terra natiuitatis hoīs dꝛ: qꝛ ad h̃ pncipalr̃ ſunt a deo creati: vt ſint ciues illi⁹ ciuitatis eterne. q̃ ſignãter chanaã dꝛ q̃ interpretat̃ poſſidẽs donũ. qꝛ in illa pria hoies donũ glie eternalr̃ poſſidebũt. ¶ Scđo inſtar xp̄i dꝫ actũ virtuoſuʒ aſſumere qđ ſignificat ꝑ aſcẽſum ĩ nauiculã. Ubi ſciẽdum ꝙ ꝑ illã nauiculã intelligit̃ ſtatus pnie in quẽ poſtꝙ̄ de mũdo ꝛ vitijs egreſſus eſt: dꝫ aſcẽdere ꝑ virtuoſos act⁹. Ad qđ faciẽdũ nos inducit: tã naturalis rõ: ꝙ̄ ſcriptura: tã exẽplum ꝙ̄ figura. ¶ Primo ad pniaʒ nos iducit rõ naturalis q̃ põt ẽẽ talis. Naturale eſt vt hõ q̃ offendit: recogitãs offenſam habeat diſplicentiã: ꝛ ſic peniteat: qꝛ hõ offendẽdo aliũ: fecit qđ ſibi nollet fieri. Faciẽs aũt qđ nõ dꝫ: dꝫ rõnabilr̃ penitere. igit̃ hõ q̃ deũ offendit: dꝫ agere penitentiã. Et ꝑꝑ iſtã penitẽtiã ad quã hõ ex rõne inducit̃: dꝛ Judic. xxj. ꝙ cũ filij iſrael deſtruxiſſent tribũ Beniamyn: ceperunt dicere: ablata eſt vna trib⁹ de iſrael: ꝛ tũc ordinauerũt q̃lr̃ alia trib⁹ debuit ordinari. ¶ Scđo ad penitẽtiã nos iducit ſcriptura. Uñ dꝛ Mat. iiij. ꝙ xp̄s ĩ pn. ſue ꝑdicatiõis incepit dicere. Penitẽtiã agite appropin. eñ regnũ celoꝝ. ¶ Tertio ad penitẽtiã nos inducit exẽplũ. Nã legit̃ ꝙ q̃dã leo in quadã ciuitate detẽtus in gabia ſemel de ipſa exiẽs ꝛ ꝑ ciuitatẽ diſcurrẽs oẽs hoies fugere faciebat quidã aũt vir cordatus ꝛ fortis volẽs obuiare leoni fuit ab eo occiſus: qđ aduertẽs leo: ꝛ ſuo mõ male feciſſe cognoſcẽs ſtatim ferocitate depoſita ꝛ clauſis quaſi ꝑ verecũdia oculis: ſe tãgi ꝛ ligari ꝛ ad gabiã ꝑduci ꝑmiſit. Si igit̃ aialia bruta ſuo mõ dolẽt cum male fecerint: nõne dꝫ hõ qñ offendit deũ ꝛ ꝓximũ penitere: reuera ſic. Uñ Petr⁹ Act. iij. penitemini igitur ꝛ conuertimini vt deleant̃ vr̃a pctã. ¶ Quarto ad penitẽtiã nos iducit figura. Nã illud fuit figuratũ ĩ manaſſe rege: de q̃ ſnialr̃ dꝛ .ij. Paral. xxxiij. ꝙ cũ ſuis exigẽtib⁹ demeritis: ꝑ pncipes regis aſſyrioꝝ duct⁹ fuiſſet in babilonẽ captiu⁹. vidẽs ſe in afflictiõe poſitũ: orauit ad dominũ deũ ſuũ ꝛ egit pniam valde coram deo: cui⁹ penitẽtiã acceptãs de⁹: reduxit eũ de carcere ꝛ reduxit ipm ĩ regnũ ſuũ. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ manaſſem q̃ interptatur obliuioſus intelligit̃ qualibet homo qui obliuiſcit̃ ſeruare diuina mãdata. et laxat ſe ad opa vitioſa. ¶ Per pncipes autem regis aſſyrioꝝ qui duxerũt captiuum in babil. intelligunt peccata captiuãtia hominem ꝛ ipſum in confuſionem deducẽtia. Uidẽs autem miſerrim⁹ peccator ſic in confuſione ꝓpter pctã ſua ſe poſitum: debet iſtar manaſſe: cor ſuũ erigere: ſuũ cognoſcendũ delictum: ꝛ ꝑ orationẽ deuotã ab ipſo miſericordiã poſtulare: ꝛ pentitentiã facere ꝛ ſatiſfactioneʒ cõdignã. iuxta illđ Apoc. ij. Memor eſto vñ excideris ꝛ age pniaʒ ꝛ pma opa fac. Et ſic merebit̃ miſericordiã inuenire iuxta illud Eze. xviij. Si aũt impi⁹ egerit pniam ab oib⁹ pctis ſuis q̃ operat⁹ eſt ꝛ cuſtodierit oia ꝑcepta mea ꝛ fecerit iudiciũ ꝛ iuſticiã: vita viuet ꝛ non moriet̃: oim iniqtatũ ei⁹ quas operat⁹ eſt nõ recordabor. ¶ Tertio dico ꝙ inſtar xp̄i hõ dꝫ affectũ fructuoſum ꝑficere qđ ſignificat̃ in trãſfretatiõe. Ubi ſciẽdũ ꝙ poſtꝙ̄ hõ mũdũ deſeruit: ꝛ actũ pnie ſumpſit dꝫ ad ꝑfectũ vſuʒ deducere ꝑ effectũ: qꝛ ĩ bono ope incepto dꝫ ꝑſeuerare. iuxta illud Mat. iiij. Qui aũt ꝑſeuerauerit vſqꝫ ĩ fi. ſalu⁹ erit. ¶ Quid ãt ſit ꝑſeuerãtia: audi Ber. ĩ quadã epl̃a. d. ꝑſeuerãtia eſt vnica filia ſummi regis finis ꝟtutũ: earũqꝫ cõſummatio: totiuſqꝫ boni repoſitorium et virtutis: ſine q̃ nemo videbit deũ. ¶ Hõ igit̃ exẽplo xp̄i aſſumẽs virtutẽ ꝑſeuerãtie ad ꝑficiendũ bonũ inceptũ põt figurari ꝑ ãtichũ regẽ: de q̃ dꝛ .j. Mach. iij. ꝙ

trāſfretauit eufratē fluuiū ꝛ perambula
bat ſuperiores regiones. ¶ Ubi ſciēdū
ꝙ p regē antiochū q̄ interp̄tat paup ſi-
lēs intelligit q̄libet viator q i hoc mūdo
paup dr: q: caret adhuc diuitijs eterna-
lib⁹ in q̄b⁹ eſt abūdātia. Ut ſic dicat illd
p̄s. paup ſum ego ꝛ i laborib⁹ a iu. mea.
¶ Per eufratē ꝟo q̄ interp̄tat pulueru-
lēt⁹: intelligit mūd⁹: q̄ iſtar pulueris ex-
cecātis oculos: excecat mūdanos hoies
in ipſo ꝯfidentes: ſicut ēt puluis a vento
pcuſſus diſpgit: ſic res mundane ſubito
dilabunt. ¶ Iſtum igit mūdū puluerulē
tū dz hō trāſfretare ꝛ ipz dimittere: et re
giōes ſupiores adire q: ꝯſiderādo mūdi
labilitatē: dz ſe vilē putare: ꝛ celeſtia ꝯtē
plari. ¶ Quarto dico ꝙ hō inſtar xp̄i dz
terminū glorioſuz acquirere. qd notat p
aduētū in ciuitatē ſuā. Ubi ſciēdū ꝙ per
iſtā ciuitatē itelligit celeſtis p̄ria: i qua
ſunt ciues angeli ꝛ hoies bti: in qua deū
cū laudib⁹ clari⁹ contēplant. Uñ Eſa. lj.
Gaudiū ꝛ leticia inuenient in ea grāꝝ
actio ꝛ vox laudis. ¶ Ad hāc nos iuitat
xp̄s de q̄ ſub noie ſapiētie dr Prouer. ix.
Sapiētia miſit ancillas ſuas vt vocaret
ad arcā ꝛ ad menia ciuitatis. ¶ Per an-
cillas q̄s mittit hec ſapiētia. i. xp̄s intel
ligunt inſpiratiōes bone vl' p̄dicatiōes
veritatis vocātes ꝛ inducētes hoies ad
celeſtē patriā. Quos autē ad ciuitatem
iſtā vocēt audi: qd ſequit. Si q̄s inquit
eſt puulus veniat ad me. Et hoc eſt quod
xp̄s. d. Matt. xix. Sinite puulos ꝛ nolite
eos ꝓhibere venire ad me taliuz eñ eſt
regnum celoꝝ. Nā puuloꝝ. i. humiliuz
eſt regnū celoꝝ: de quo angeli reprobi ꝓ
pter pctm̄ ſuperbie ſunt deiecti.

¶ Secunda pars.

Sequit. Et ecce of. ei para. ꝛc.
Ubi tāgit ſubuenientis boni
tatem compaſſiuam. qd ꝓbat
mia paternalis. Ubi ſciēdum
ꝙ naturale eſt ꝙ pater vidēs
filium in afflictione poſitum ꝯpatit ſibi
ꝛ ſi pōt ei ſubuenit in neceſſitatib⁹. Xp̄s
igitur vt pater humani generis: videns
oblatum ſibi paraliticum: ſibi miſerat:
et quia poterat ſibi ſanitatem ꝯferri. Ut
ſic verificetur illud p̄s. Quō miſeret pr̄
filioꝝ miſertus eſt dñs ti. ſe. Scdm hoc
igitur in parte iſta duo poſſumus conſi-
derare. ſ. Infirmitatis calamitatem affli
gentem. Cōpatientis poteſtatem eminē
tē. ¶ Quātū ad pmū dicit. Et ecce of. ei
parali. ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ xp̄o exiſtēte in
cāpis ꝛ docēte turbas q: notū erat pplo
ipſuz facere multa miracula: fuit oblat⁹:
q: p ſe grauat⁹ ire nō poterat hō parali-
ticus ſm hierony. vt curaretur ab ipo.
¶ Quātū ad ſcdm. ſ. cōpatientis ptātez
eminentem dicit. Uidēs aūt ieſus fi. ꝛc.
Ubi ſciēdū ꝙ ex hoc ꝙ xp̄s huic paly. di
xit: dimittunt tibi pec. tua: dat nobis itel
ligere eminentē potētiā. cū illud nō poſ
ſit facere niſi de⁹. iux illd Luce. v. Quis
pōt dimittere pctā niſi ſol⁹ de⁹. q. d. nul-
lus. Et ideo dictum fuit de xp̄o p p̄curſo
rem Jo. Jo. ij. Ecce agnus dei ec. q̄ tol.
pec. mūdi. ¶ Sciēdū eſt aūt ꝙ ex hoc ꝙ
xp̄s vocat iſtū filiū oſtendit eius magna
humilitas. Uñ hiero. Mira humilitas:
deſpectū ꝛ debilem: totis membroꝝ ꝯpa
gibus diſſolutū filium vocat: quez ſacer
dotes nō dignabant attingere. ¶ Sciē-
dū eſt aūt quātū ad preſens ſpectat ꝙ. v.
de cauſis hoies infirmitates corpales
incurrūt: ſicut hr̄ in glo. q̄ in his ꝟſibus
ꝯtinent. Job pp inclinat paulū ſeſe ma-
nifeſtat in ceco. Purgat mariā: nimirum
punit herodem. Ubi ſciendū ꝙ infirmi-
tas corpalis pmo accidit hoi ad ꝓbatio
nē ſue patiētie: ꝛ illo mō de⁹ pmiſit ꝙ ſa
thā affligeret Job. Uñ Job. ij. Egreſſus
eſt ſathā a facie dñi ꝛ pcuſſit Job vlcere
peſſimo a planta pedū vſq; ad ꝟticē ei⁹.
¶ Scdo accidit infirmitas ad tenēdum
hoiez in humilitate: ne pp aliquas grās
ſibi factas a deo: in ſupbiā eleuet: et illo
mō fuit i paulo: q̄ de ſeipſo dicit. ij. Coꝝ.
xij. Ne magnitudo reuelationum extol.
me. dat⁹ eſt mihi ſti. car. mee angel⁹ ſa-
thane qui me colaphiſet. ¶ Tertio acci
dit infirmitas ad manifeſtationē poten
tie diuine: ſicut ptz in ceco nato. de quo
xp̄s cū interrogat⁹ fuiſſet Jo. ix. a diſci-
pulis. d. rabbi. q̄ pec. hic an parētes ei⁹
vt cec⁹ naſce. rñdit ieſus: nec hic nec pa
rentes eius: ſed vt manifeſtentur opera
dei i illo. ¶ Quarto accidit ifirmitas ꝓ-
pter purgationē alicuius peccati ꝯmiſſi
ſicut ptz in maris ſorore moy. ꝛ Aarō: de

qua d̄r. Numeri. xij. ꝙ cū murmuraſſet ꝯ
moy. deus voluit eā puniendo purgare.
Nā ſicut ibidē d̄r maria apparuit cadēs
lepra quaſi nix. ¶ Quinto accidit infir-
mitas ꝓꝑ punitionē pctōꝝ: ita ꝙ deꝰ in-
cipit pctōrē puniēdū eternaliter in hoc
mūdo punire: ⁊ huiꝰ exēplū habemꝰ ī he
rode aſcalonita ſub quo xp̄s natꝰ eſt de
quo legit̄ in hiſtoria eccleſiaſtica: ꝙ cuꝫ
ꝓ ſacrilegio qđ herodes in ſaluatorē cō
miſerat. vt vltio eū diuina purgare puni
ret. an̄ mortē corpꝰ eiꝰ vt ioſephꝰ refert:
morbus inuaſit diuerſus: ita vt diceret̄
a natibꝰ: nō morbo corpis hic: ſꝫ diuine
vltiōis ſupplicia. ¶ Sciēdū eſt aūt cir-
ca iſtā partē ꝙ loquendo moralr̄ dicere
poſſumꝰ ꝙ ꝑ iſtū paraliticū intelligi po
teſt q̇libet homo exiſtēs in pctō mortali.
Vn̄ ſciendum ꝙ inter alia quātū ad pn̄s
ſpectat paraliticū cōſiderādo corporalr̄
quadrupliciter deformatum: ſcꝫ.
Quantum ad ſenſum hebetatum.
Quātū ad motum retardatum.
Quātum ad linguam infacundum.
Quātū ad membra tremebundū.
¶ Sic ꝓportionabilr̄ inſtar paralitici.
Pctōr neſcit deguſtare celeſtia negligit
oꝑari ꝓficua. Obtumeſcit loq̇ vtilia. Ta
beſcit firmari ꝯſtātia. ¶ Primo ꝑaliticū
ꝯſidero quātū ad ſenſuꝫ hebetatū: inſtar
cuius pctōr neſcit guſtare celeſtia. Ubi
ſciendū ꝙ pctm̄ in hoīe facit eū ꝓcliuuꝫ
ad terrā ne poſſit celeſtia ꝯtēplari: iuxta
qđ de pctōribꝰ dicit pſ̄. Oculos ſuos ſta
tuerūt decli. in terrā. vn̄ de ipſis verifi-
cat̄ illud Gen̄. viij. Senſus em̄ ⁊ cogita-
tio humani cordis ꝓna ſunt in malū ab
adoleſcētia ſua. Et iō Sap̄. ij. Neſcierūt
ſacramēta dei nec mercedē ſperauerunt
iuſticie. de q̇bus ēt pſ̄. Neſcierunt neqꝫ
intellexerūt in tenebris ambulāt. ¶ Se
cūdo cōſidero paraliticū quātū ad motū
retardatū: inſtar cuiꝰ pctōr negligit oꝑa
ri ꝓficua. Ubi ſciēdū ꝙ pctm̄ in hoīe fa-
cit ip̄m pigrū ad bona oꝑa facienda. iu-
xta illđ pſ̄. Oēs declinauerūt ſimul inu-
tiles facti ſunt nō eſt q̇ faciat bonū: non
eſt vſqꝫ ad vnū. Un̄ q̇libet eorū pōt figu-
rari ꝑ oziā: de quo d̄r. ij. Para. xxvj. ꝙ cū
roboratꝰ eſſet: eleuatū eſt cor eiꝰ in inte-
ritū ſuū ⁊ neglexit dn̄ꝫ deū ſuū. Ubi ſciē
dū ꝙ per oziā ſupbū q̇ voluit ſibi vſurpa-
re offm̄ ſacerdotū: vt ptꝫ ibidem intelli-
git̄ quilibet ſupbꝰ q̇ multoties a deo re-
cipiēs bn̄ficia multa inſtar ozie ipſa nō
recognoſcit nec deo regratiat̄: ſꝫ magis
ſicut piger obliuiſcit̄ dei ſui. Un̄ Sap̄.
iij. Neglexerūt iuſtū ⁊ a deo receſſerūt.
¶ Tertio cōſidero ꝑaliticū quātū ad li-
guā infacundū: inſtar cuiꝰ pctōr obmu-
ſcit loq̇ vtilia. Ubi ſciēdū ꝙ pctm̄ in ho-
mine reddit ip̄ꝫ ineptū ad deū placibilr̄
collaudādū: iuxta illud Eccli. xv. Nō eſt
ſpecioſa laus in ore pctōris. vn̄ d̄r Joā.
ix. Scimꝰ qm̄ pctōres deꝰ nō audit: ⁊ q̄re
q̄ Hie. viij. Nemo qđ bonū eſt loquitur.
Un̄ tales poſſunt figurari ꝑ illos de q̇bꝰ
d̄r Nee. xiij. ꝙ loq̇bant̄ azotice ⁊ neſcie-
bāt loq̇ iudaice. Ubi ſciēdū ꝙ azotꝰ inter
pretat̄ incēdiū. Per illos igit̄ q̇ loq̇bant̄
azotice intelligunt̄ pctōres accēſi flāma
carnalis ꝯcupiſcētie ⁊ deſiderio terreno
rum: de quorum quolibet d̄r Eccli. xxiij.
Hō nequā amore carnis ſue non deſinet
donec incēdat ignē. Nā pctōr malo inflā
matus amore: nunq̄ deſinit donec malū
conceptum deſideriū ponat ſi aſſit poſſi
bilitas ī effectu. Per loquētes aūt iudai
ce qđ interp̄tat̄ cōfidētes vel glorifican-
tes. intelligunt̄ hoīes ſtabiles in fide ca
tholica q̇ in diuinis laudibꝰ ꝑſeuerant.
Ut ſic q̇libet dicat cū pſ̄. Cōfitebor dn̄o
nimis in ore meo in me. mul. lau. eū. Lꝫ
aūt ſic deberet eſſe tn̄ multi loquunt̄ azo
tice ſe dātes mundo ⁊ delitijs carnis de
q̇bus Ro. j. Cū cognouiſſent deū: nō ſi-
cut deū glorificauerunt aut gratias ege-
rūt ſꝫ eua. in cogi. ſuis. ⁊ obcecatū eſt in-
ſipiēs cor eorū. d. ſe eē ſapiētes ſtulti fa-
cti ſunt. ¶ Quarto ꝑaliticū ꝯſidero quā
tū ad mēbra tremebūdū inſtar cuiꝰ pctōr
tabeſcit firmari cōſtātia. Ubi ſciēdum ꝙ
pctm̄ in hoīe facit ip̄m inconſtātē in oꝑi
bus ſuis. Nā Jac. j. Uir duplex aīo incō
ſtās eſt in oībꝰ vijs ſuis. Un̄ talis pōt fi-
gurari ꝑ cayn q̇ iterfecit fratrē ſuū abel:
vn̄ habuit tremorē capitis q̄ extūc ſem
per habuit caput tremulētū ⁊ habitauit
vagus et ꝓfugꝰ in terra. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ
cyan homicidā. intelligit q̇libet pctōr q̇
peccādo: nō ſolū interficit aīam ſuā: ſed
abel fratrē ſuū. i. xp̄m ieſuꝫ: q̇ q̄tū ad hu

manitatē frater nr̄ eſt.qꝛ ꝙtū in ſe eſt fa- cit vñ xp̄s mori deberet ad ſui remiſſio- nē peccati: nō aduertēs miſer illō.j.Jo. iij.Dis homicida nō hꝫ vitā eternā.Iſte miſer homicida xp̄i et ſui dr̄ hr̄e caput tremulentū qꝛ nullā hꝫ conſtātiā ꝛ pfu- gus:qꝛ nullā hꝫ ſtabilitatē.Ut ſic de ipo [illegible] illud Prouer.v.Pedes illi⁹ de- ſcendūt in mortem ꝛ ad inferos greſſus illi⁹ penetrāt p ſemitas vite nō ābulāt. Lꝫ aūt pctōr ſic ſit vagabūd⁹ ꝛ tremul⁹ ꝛ diuina grā priuatus virib⁹ ſpūalib⁹ de- ſtitut⁹:nō tñ ſemp dꝫ remanere in fecib⁹ peccatorū:ſed debet inſtar huius parali tici:ad xp̄m portari medicū aiaꝝ.debet aūt portari a quatuor portitorib⁹ ſicut dr̄ Matt.iiij.ꝙ iſte palitic⁹ portabatur.Uñ ſciendū ꝙ p iſtos quatuor portitores in- telligiť quadruplex cōſideratio q̄ debet peccatorē ad xp̄m portare vt agat peni- tentie fructus ſcꝫ conſideratio.

Culpe deformātis qua inficitur.
Uite deficientis qua ſubtrahitur.
Miſericordie remittentis que ꝑmittiť.
Pene affligentis que acquiritur.

¶ Primo pctōrem dꝫ inducere cōſidera tio culpe deformātis:qua inficitur.Naꝫ qñ pctōr cōſiderat ꝙ ſua aīa que deberet informari diuina grā:ē p culpā turpiter deformata:multū dꝫ erubeſcere:cōſide- rās ꝙ de⁹ dedit ſibi animā ad ſui imagi nē:quā ipſe ita miſerabilr̄ deformauit p culpā.vt poſſit dicere illud p̄s.Ampli⁹ laua me ab inquit.vſqꝫ ibi:corā te feci. ¶ Scd̄o dꝫ ad xp̄m pctōrē ducere cōſide ratio vite deficientis qua ſubtrahiť.Nā qñ pctōr cōſiderat ꝙ vita iſti⁹ mundi eſt breuis ꝛ ꝙ ipſe mortalis eſt:ꝛ neſcit dieꝫ neqꝫ horā multū dꝫ expaueſcere dic̄ mor tis ꝛ dicere dn̄o illō Job.vij.Memēto qꝛ vēt⁹ eſt vita mea ꝛ nō reuerteť ocul⁹ me⁹ vt videat bona.¶ Tertio debet ducere pctōrē ad xp̄m cōſideratio mie remittē- tis q̄ ꝑmittiť.Nā qñ peccator ꝯſiderat ꝙ mīa dei eſt maior ꝙ̄ ſua iniquitas:ꝛ ꝙ eſt pata oib⁹ volētib⁹ ipam inuocare:mul- tū dꝫ gaudere de venia.di.illud p̄s.Mi- ſericordia tua magna eſt ſup me ꝛ eruiſti aīam meā de manu inferi.Nā iuxta illō Sap̄.xj.Miſereris oim qm̄ oia potes:et diſſimulas pctā hoiēꝫ ꝑꝑ pnīaꝫ.¶ Quar to dꝫ ad xp̄ꝫ ducere pctōrē ꝯſideratio pe- ne affligētis q̄ acqriť.Nā qñ pctōr ꝯſide rat ꝙ ꝑꝑ pctā acqrit penā eternā multuꝫ dꝫ timere ꝛ dicere dn̄o illud Job.x.Nū- qd nō paucitas dieꝝ meoꝝ finieť breui dimitte ergo me vt plāgā pau.do.meuꝫ añꝙ vadā ꝛ nō re.ad ter.tene.ꝛ op.mor. caligine:terram miſerie ꝛ te.vbi vmbra mor.ꝛ null⁹ ordo ſꝫ ſempiternus horror inhabitat.

¶ Tertia ps.

Sequiť.Et ecce quidā de ſcri- bis ꝛc.Ubi tangit rephēdētis ꝑuerſitatē detractiuam:qd̄ ꝓbat malitia cordialis.Ubi ſciēdū ꝙ ſcribe ꝛ phariſei iuē dētes xp̄o:qꝛ rephēdebat eorū malitias inſidiabanť ſibi vt eū vel ex v̄bis vel ex operibus poſſent accuſare pplo.Qꝛ igiť xp̄s dixerat palitico remittunť tibi pctā tua qd̄ ſolus dei eſt:ꝛ ipſi credebāt eū eē puꝝ hoiem.ſtatim ceperūt in corde ꝯci- pere ſm hiero.ꝯ ipm vt dicerēt eū blaſ- phemaſſe.¶ Sciēdū eſt aūt quātum ad p̄ſens ſpectat ꝙ accuſať blaſphemia tri- bus modis.Primo qñ deo attribuiť qd̄ nō ꝯuenit ſibi vt qd̄ eſt cōtra miam:vt ſi diceremꝰ deū eē impiū vel pctōr̄ē.¶ Se cūdo qñ ab eo remoueť qd̄ ſibi conuenit vt qd̄ eſt cōtra iuſticiā vt ſi diceremꝰ deū non eſſe bonū:vel ſapientē vel potenteꝫ. ¶ Tertio qñ attribuitur creature qd̄ eſt ꝓpriū dei:qd̄ eſt ꝯtra dei maieſtatem:vt ſi diceremꝰ creaturā poſſe creare vł pctā dimittere que ſunt ſolius dei.Et contra ſic blaſphemantes dr̄ Leuiť.xxiiij.Qui blaſphemauerit nomē dn̄i morte morie- tur.Qꝛ igiť xp̄s dixerat palitico remit- tunť tibi pctā tua:phariſei iudicauerunt ipm blaſphemaſſe in cordibus ſuis.Ut ſic ſint illi de quib⁹ p̄s dicit.Qui loquun tur pacē cum ꝓximo ſuo:mala aūt in cor dibus eorum.Nā pacem videbanť ver- bis hr̄e cum eo qꝛ cōuerſabanť cum eo: ꝛ tñ inſidiabanť ei verbis ꝛ operib⁹ ſuis in quibus continue ſibi cōtradicebāt.

¶ Quarta pars.

Sequiť.Cū vidiſſet ieſus co- gi.ꝛc.Ubi tāgit rn̄dētis ſage- citatē reprehēſiuam:quod ꝓ- bat ſapiētia ſpecularis.Ubi ſciēduꝫ ꝙ ex hoc ꝙ phariſei

mala cogitauerūt de xp̄o. habuit occaſio
nē oſtēdendi ſuā diuinitatē: eorū malas
cogitationes exprimendo: q̄ ſoli⁹ dei eſt
corda cognoſcere: ⁊ oñdēdi ſuā poteſtatē
paraliticū pfecte curādo. hec ſm Chry-
ſo. in omel. Scōm hoc igit in parte iſta
quatuor poſſumus conſiderare. ſcʒ.

Occultorum cognitionem.
Detractorum reprehenſionem.
Beneficiorum comparationem.
Membrorum reſtitutionem.

¶ Quātū ad primū dt. Et cum vi. ihs co.
eorū. Ubi ſciēdū ꝙ cognoſcere cogitatio
nes cordis eſt ꝓpriū ſoli⁹ dei iuxta illd.
j. Reg. xv. hō videt ea q̄ patēt de⁹ aūt in-
tuetur corda. Uñ ſibi dr. ij. paral. vj. Tu
eñ ſol⁹ noſti corda hoim. ¶ Quantū ad
ſcdm ſcʒ detractorū reprehenſionē dicit.
Ut qd cogitatis mala in cordib⁹ veſtris.
Ubi ſciēdū ꝙ iſti phariſei in cordib⁹ ma
la cogitabāt de xp̄o ⁊ ſibi in ſuis cogita-
tiōib⁹ detrahebāt ⁊ iō debebāt merito re
ꝑhēdi ⁊ ſibi dici illd Eſa. xxix. Ue q̄ pfun
di eſtis corde: vt a dño abſcondatis cōſi-
liū: quorū ſunt in tenebris opera ⁊ dicūt
q̄s nouit nos et q̄s videt nos: pūerſa eſt
hec cogitatio. ¶ Quātū ad tertiū ſcʒ be-
neficiorū cōparationē dicit. Quid eſt fa-
cili⁹ dicere ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s iſti para
litico duplex beneficiū contulit ſcʒ ſani-
tatē anime culpam dimittēdo: ⁊ ſanitatē
corporis valitudineʒ conferendo. ⁊ quia
chriſtus hec duo operat⁹ eſt in iſto para-
litico: q̄ arguūt potentiā increatam: ideo
cognoſci poterat ꝙ erat deus. ¶ Quātū
ad quartum ſcʒ membrorum reſtauratio
nem dicit. Ut autem ſciatis ⁊c. Ubi ſciē-
dū ꝙ qr xp̄s dixerat de ſanatione parali-
tici comparendo ad remiſſionē peccati.
ideo nunc ipſuʒ curat: vt ſic effectus ver
bis correſpōdeat: ⁊ ſic ei⁹ potētia cogno
ſcatur. Unde hiero. inter dicere ⁊ facere
magna diſtātia eſt ſit ergo carnale ſignū
vt probetur ſpirituale. Scōm hoc igit in
parte iſta tria poſſumus conſiderare. ſ.

Dominium explicatum.
Officium imperatum.
Miraculum propalatum.

¶ Quantum ad primum dicit. Ut autem
ſciatis ⁊c. Ubi ſciēdum ꝙ verba illa. Ut
ſciatis ⁊c. ſunt verba xp̄i erroreʒ ſcriba-
rum et phariſeorum remouentis. Unde
ſciendum ꝙ ſcribe ⁊ phariſei errabāt cre
dentes ip̄m ſoluʒ hoīem: quorū errorē re
mouet ꝑ effectus quos facit qui ſunt ſo-
lū effectus dei ſcʒ peccata dimittere ⁊ in-
firmos curare. Ut ſic dicat illd Eſa. xliij.
Ego ſum q̄ deleo iniq̄tates tuas propter
me ⁊ pctōꝝ tuoꝝ nō recordabor. ¶ Ter
tiū ad officiū iperatū dicit paralitico ſur-
ge ⁊c. ¶ Sciēdū eſt aūt ꝙ xp̄s tria preci-
pit iſti paralitico. Primo ꝙ ſurgat. Scdo
ꝙ tollat lectū ſuū. Tertio ꝙ vadat in do
mū ſuā. Ubi ſciēdū ꝙ ſupius tria fuerūt
dicta de illo ifirmo. Pmo ꝙ portabat ab
alijs. Scdo qd iacebat in lec. Tertio ꝙ
erat paralitic⁹. Ut igit pfecte iſte cogno
ſcat ſanatus: ideo xp̄s ſibi tria precepit
correſpondētia trib⁹ primis. explica de
quolibet. Quātū ad miraculū propalatū
dicit. Et ſurrexit ⁊ abijt i domū ſuā. Ubi
ſciēdū ſm Chryſo. in omel. ꝙ ifirm⁹ iſte
qñ ad preceptū xp̄i ſanitatē recepit ſtatiʒ
ſurrexit ⁊ abijt. vt ex hoc miraculum eui
denti⁹ appareret. ¶ Sciendū eſt autem
circa partē iſtā loquēdo moralr ꝙ ꝑ iſtuʒ
infirmū curatum intelligit quilibet quā
deus de ſtatu culpe vocat ad ſtatum gra
tie. Cui xp̄s pmo dicit ꝙ ſurgat carnalia
deſideria dimittēdo. ſcdo ꝙ tollat lectuʒ
ſuū carnē ſpūi ſubiugādo. tertio ꝙ vadat
in domū ſuā celeſtem patriā contemplā
do: ⁊ propriā cōſcientiam diligētius per
ſcrutādo. ¶ Primo inquā ſibi dicit ꝙ ſur
gat deſideria carnalia dimittendo: quia
poſtꝙ homo eſt vocat⁹ ad ſtatum grē dʒ
deſideria carnis ad que fuerat inclinat⁹
dimittere. iuxta qd ſibi dr Joſ. vij. Sur-
ge cur iaces pn⁹ i terra. ¶ Scdo dicit et
ꝙ tollat lectū ſuum carneʒ ſpiritui ſubiū
gando: qr pctōr poſtꝙ venit ad ſtatū gra-
tie: iā nō debet vt beſtia viuere appetitū
ſenſualem ſequēdo ſed debet ſenſualita-
tē rationi ſubijcere. ¶ Tertio dicit ei ꝙ
vadat in domuʒ ſuam: celeſtem patriam
contemplando. quia peccator poſtꝙ ad
ſtatū gratie eſt vocatus non dʒ amplius
ad terrena cōuerti: ſed magis celeſtia cō
templari. vt dicat cum pſ. Unam petij a
domino: hanc requirā vt inhabitē in do
mo domini omnib⁹ dieb⁹ vite mee. Uel
per iſtā domum intelligi poteſt cōſcien-
tia hois

tia hoīe: quā dꝫ intrare ipſam diligenti⁹ ꝑſcrutādo. Nā pctōꝛ debet cōſcientiam diligenter inquirere: ⁊ ſe de ꝑteritis ac cuſare dicēdo illō Eſa. xxxviij. Recogita bo tibi oēs ānos meos in amaritudine aīe mee Ut ſic de ipo dicat illō Prouer. xxx. ꝯſiderauit ſemitas dom⁹ ſue ⁊ panē [illegible]m non comedit.

¶ Quinta pars.

Sequitur. Uidētes aūt turbe ⁊c. Ubi tāgit iuuētis celebri tatē laudatiuā: qđ pꝛobat ex tollētia popularis. Ubi ſciē dū ꝙ ppl̄us aſtans iſti ſtupē do miraculo: ſꝫ adhuc ex hoc nō ꝑfecte crederēt xp̄m eſſe deū. tamē ſm Chꝛyſo. in omel. in admirationē ⁊ ſtupoꝛē ꝯuerſi ſunt deū i ſuis opib⁹ collaudātes. Scđꝫ hoc igitur in parte iſta quātū ad turbas tria poſſumus conſiderare: ſcꝫ

Coꝛdis imitationem ex aſpectu.
Oꝛis cōmendationem in affatu.
Operis pꝛoteſtationem in effectu.

¶ Quātū ad coꝛdis imitationē i aſpectu dī. Uidētes aūt turbe timuerūt. Ubi ſciē dū ꝙ qñ hō videt aliquod inſolitū timet ⁊ admiratur: ⁊ idō turbe vidētes miracu lū ꝙ fecerat: timoꝛis ⁊ admirationis ha buerūt miam. Ut dici poſſit de illis illō Luce. v. Repleti ſūt oēs timoꝛe. d. Uidi m⁹ mirabilia hodie. Quātū ad oꝛis cō mēdationē i affatu dī. Et gloꝛificauerūt deū. Qñ hō videt aliqua facta mira: dꝫ deū in ſuis operib⁹ collaudare: qđ q̄dē fecerūt iſti exēplo cēturionis: de quo dī Luc. xxiij. ꝙ cū tpe paſſiōis xp̄i vidiſſet multa mira gloꝛificauit deū. d. Uere hic hō iuſt⁹ erat. ¶ Quātum ad opis pꝛote ſtationē in effectu dicit. Qui dedit talē poteſtatē hoīb⁹. Quādo homo videt ali qua bona fieri que nō poſſunt fieri niſi ꝑ diuinam potentiam: illā nō dꝫ attribue re pure creature qꝛ igitur turbe viderūt curationē ita ſubitā nō credētes xp̄m ni ſi purū hoīē: ſꝫ xp̄o debuiſſent attribue re. qꝛ nō ſolū erat homo ſed deus: illud miraculū attribuerunt deo: de q̄ apoſto lus Ro. xiij. Nō ē eīn poteſtas niſi a deo Qualis autem ſit: diuina poteſtas: audi Dan. d. Dan. vij. Poteſtas inq̄t ei⁹ pote ſtas eterna: et regnum ꝙ non coꝛrumpe tur. Ad quod regnum ⁊c.

¶ Dñica. xix. poſt pēteceſten. Euāge lium ſexageſimum: Introductio.

Simile eſt re gnū celoꝝ hoī regi q̄ fecit nuptias filio ſuo ⁊c. Mat. xxij. Sciēdū eſt quantū ad pñs ſpectat ꝙ rex od ſui ꝑ fectionē: iter alias dꝫ habere q̄nq; cōdi tiōes. Pꝛimo largitatē in cōdonādo ex q̄ reddit cōmēdand⁹. Nā regē nō decet eē parcū. ſꝫ liberalē: de bonꝫ ſuis aliis tri buēdo exēplo regis aſſueri d̄ q̄ dī ſnialr Heſter. ij. ꝙ i nuptiis q̄s fecit ꝑ heſter re gina: ad quas mltos iuitauerat oīb⁹ do na largit⁹ ē iuxta magnificētiā ſuā: ſcđo dꝫ habere ptātem i imperādo ex q̄ reddi tur honoꝛād⁹. Nā regē nō decet eē debi lē: ſꝫ validū ⁊ potētē vt poſſit aliis ipera re ⁊ eos a malis ⁊ iniuriis coercere. Ut verificet de ipo illō Pꝛouerb. xx. Rex q̄ ſedet a ſolio iudicii diſſipat oē malū itui tu ſuo. Tertio dꝫ habere benignitatē in cōdeſcēdēdo: ex q̄ reddit diligēd⁹. Nā re gē nō decet eē impiū ſed benignū: exem plo cuiuſdā regis babilonie. de quo dī ſnialiter. iiij. Reg. xxv. ꝙ cū ioachim rex iuda eēt i carcere i babilōe ⁊ ille rex iee piſſet regnare extraxit eū d̄ carcere ⁊ lo cut⁹ ē ei benigne ⁊ poſuit thronū ei⁹ ſu ꝑ thronū regū q̄ erāt cū eo in babilone ⁊ mutauit veſtes q̄s habuerat i carcere ⁊ comedebat panē ſemꝑ i ꝯſpectu ei⁹ cūc tis dieb⁹ vite ſue. Quarto dꝫ habere ſa gacitatē i cognoſcēdo ex qua reddit au diend⁹. Nā regē nō decet eē fatuū ſꝫ di ſcretū ⁊ ſapiētē qꝛ iu. illō Sap. vj. Rex ſapiēs populi ſtabilimentū eſt. Quinto dꝫ habere equitatē in iudicādo: ex qua redditur metuēdus. Nā rex nō dꝫ eſſe ꝑ ſonarū acceptoꝛ ſed iuſte ⁊ equalr iudi care: qꝛ iuxta illō Pꝛouer. xxix. Rex iuſt⁹ erigit terrā. Secundū hoc igitur in iſto euangelio in quo fit mentio de quodam rege quinq; extollentia ipſum: tāgit bea tus Mat. in parabola xp̄i: ſcꝫ.

Magnificentiam liberalius inuitātem
Pꝛepotentiam efficacius vindicātem.
Diligētiā benignius tranſpectantem.
Sapientiam euidentius diſcernentem.

Iuſticiam acerbius punientem.
¶ Primū ꝓbat cōmunicatum cōuiuiū. ſcd̄m impatum excidiū. tertiū cōmutatū cōſortiū. quartum ꝯtēplatum collegiū. quintū cōminatū ſuppliciū. ¶ Primū in prin. ſcd̄m ibi. Rex aūt cū vidiſſet ꝛc. tertiū ibi. Tunc ait rex. ꝛc. quartū ibi. Intrauit autem rex ꝛc. quintū ibi. Tūc ait rex miniſtris ꝛc. ¶ Prima ps.

Quātum ad primū vbi tāgit ꝛc. qd̄ ꝓbat ꝛc. dr̄. Simile factū ē regnū ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ ſignū magne liberalitatis ē i hoīe: qn̄ nō ſolū leuiṫ hoīes ad pticipationē bonoꝝ ſuoꝝ inuitat: ſʒ inſtāter. Scd̄ʒ hoc igiṫ in iſta parte tria poſſumus conſiderare. ſ. Excellētiā cōuiuiȷ abūdātis. Beniuolētiā dn̄i inuitātis. Inſtātiā nūciū exprimentis. ¶ Quātū ad primū dr̄. Simile factū eſt ꝛc. Ubi primo ſciēdū ꝙ regnū celoꝝ quantum ad p̄ſens ſpectat duob⁹ modis accipiṫ. Primo ꝑ eccleſia triumphante in qua ſunt comprehenſores: ꝛ ſʒ hoc dicitur Matt. v. Beati pauperes ſpū qm̄ ipſoꝝ eſt regnum celoꝝ. Secundo accipitur ꝑ eccleſia militāte in qua ſunt viatores: et ſm̄ hoc dicitur Mat. xiij. Simile factū eſt regnū celoꝝ hoī q̄ ſeminauit bonū ſemē in agro ſuo ꝛc. ꝛ illo ſcd̄o mō accipiṫ hic. Et ꝙ poſſit accipi ꝑ eccleſia militāte audi Greg. in quadam omel. d. Sciendū eſt ꝙ ſepe in ſacro eloquio p̄ſentis tēporis eccl'ia dicitur de q̄ in alio dn̄s dicit. Mittet fili⁹ hoīs āgelos ſuos ꝛ col. de regno ei⁹ oīa ſcā. Et ꝙ accipiaṫ pro militāte et nō pro triūphante oſtendit ſubdens. nec eīn in illo regno btitudinis i quo pax ſumma eſt inueniri potuerunt ſcādala que colligātur. ¶ Secundo ſciendum eſt ꝙ ꝑ iſtū regē intelligiṫ deus pr̄: de quo ps. Quoniā magnus dn̄s ꝛ rex magnus ſup oēs deos. Signāter autē hic rex ꝑ quē deus pater intelligiṫ: hō dr̄ ad deſignādū benignitatē ꝛ familiaritatē ſuā circa gen⁹ humanū. iuxta qd̄ ē dr̄ Exo. xxxiij. ꝙ loquebaṫ dn̄s ad Moy. facie ad faciē ſicut ſolet loqui homo ad amicū ſuū. Tertio ſciendū eſt per filiū regis xp̄s dei filius intelligiṫ. de quo. Mat. iij. ꝙ cū chriſtus baptizareṫ venit vox de celo dic. Hic eſt filius meus dilect⁹ in quo mihi bn̄ complacui. Uñ ipſemet loquens ad patrē. d. Io. xvij. Pater clarifica filiū tuū vt fili⁹ tu⁹ clarificet te. ¶ Quarto ſciēdū eſt ꝙ ꝑ iſtas nuptias quas dicitur feciſſe filio ſuo id eſt deus pater xp̄o ieſu intelligūṫ. Primo nuptie quas de⁹ fecit: quādo d. fili⁹ humanā naturā aſſumpſit ꝑ hypoſtaticā vnionem: de quibus figuratiue dicitur. Io. ij. Nuptie facte ſūt i chana galilee ꝛ erat mater ieſu vbi vocat⁹ ē ihs et diſci. eius ad nuptias. Ubi ſciendū ꝙ i iſtis amoroſis nuptijs fuit virgo ſacratiſſima cōſentiens: concipiēs pariēs ꝛ nutriēs. Fuit xp̄s ieſ⁹ ornās illuminās ꝛ infirmans. Fuerunt diſci. i. chor⁹ virtutū. ſ. Puritatis mundiſſime. humilitatis ꝓfundiſſime: ꝛ pauptatis altiſſime q̄ ſignāter in chana q̄ interpṫaṫ ʒel⁹ dicitur facte: qꝛ ꝓpter amorē quē dei filius ad gen⁹ hūanū habuit: voluit incarnari vt diceṫ illd̄ Eſa. ix. ʒel⁹ dn̄i exercituū faciet h̄. ¶ Scd̄o ꝑ iſtas nuptias itelliguṅṫ nuptie quas de⁹ fecit: quando xp̄s vniuit ſibi eccleſiā catholicam ꝑ ſaluificam redēptionē: de quib⁹ figuratiue dicitur. j. Mach. x. Ubi diciṫ ꝙ ptolome⁹ tradens filiā ſuā Cleopatrā Alexandro fecit nuptias in magna glīa. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ ptolomeū qui interpretaṫ ad mēſurā deducēs intelligiṫ deus pater: cui dr̄ Sap. xj. Omnia in mēſura: numero: ꝛ pōdere diſpoſuiſti dn̄e. Per Alexādrū q̄ interpretatur auferēs anguſtias tenebraꝝ intelligiṫ xp̄s q̄ iuxta illud Io. j. ē lux vera. q̄ illu. o. ho. ve. in hūc mundū. ꝛ ſic ꝑ ſuam lucem aufert tenebras peccatoꝝ. Per cleopatrā etiā qui interpretaṫ ꝯgregās agnitos: intelligiṫ ſancta mater eccleſia in qua ē cōgregatio viroꝝ fideliū deuʒ cognoſcētiū per fidem iuxta qd̄ de ſuis fidelibus ſub noīe ouiū dr̄ chriſtus Io. x. Ego cogno. o. meas ꝛ cog. me mee. De⁹ igiṫ pater figurat⁹ ꝑ ptolomeū: alexādro. i. xp̄o ieſu: tradidit ſanctā matreʒ eccleſiā ſignificatā ꝑ cleopatriā: ipſā ſpiritualiṫ deſpōſando: qd̄ cognoſcēs Apo. d. Eph. v. Sacramētū hoc magnū ē. ego aūt dico i xp̄o ꝛ i eccl'ia. ¶ Tertio ꝑ iſtas nuptias intelligunṫ nuptie: quas de⁹ fe

cit qñ xp̄s vniuit ſibi deuotã aiam p gratiã inhabitationẽ. de q̄b⁹ figuratiue dici pt qđ dr Gen. xxix. vbi dr q labã vocatis mltis amicoꝝ turbis ad ꝯuiuiũ fecit nuptias iacob ⁊ racheli. Ubi ſciendũ q p labã q̄ interp̄tat candid⁹: intelligit de⁹ p̄r in q̄ ē ois cãdor puritatis. Per iacob q̄ luctator interpretat: intelligit xp̄s qui luctã fecit p nobis cũ diabolo ip̄ꝫ deuincẽs i cruce. Per rachelẽ autẽ q̄ vno mõ interp̄tat ouis intelligit fidelis aia q̄ i ſtar ouis dꝫ habere mãſuetudinẽ ⁊ innocẽtiã cũ bonoꝝ operũ fruct⁹. Labã igit. i. de⁹ p̄r: iacob. i. xp̄o ei⁹ filio ⁊ racheli. i. aie fideli facit nuptias qñ ipã xp̄o vnit p grãm: qđ cognoſcẽs ap̄ls dt aie deuote. ii. Coꝛ. xi. Deſpõdi eñi vos vni viro ꝟginẽ caſtã exhi. xp̄o. Dicit aũt q ad iſtas nuptias mlti ſunt vocati: qꝛ ad ipas interſunt ſpũs ãgelici gaudẽtes ⁊ dicẽtes Apoc. xix. Gaudeam⁹ ⁊ exultem⁹ ⁊ dem⁹ gl̃iã deo qꝛ venerũt nuptie agni ⁊ vxoꝛ p̄parauit ſe datũ ẽ illi vt coopiat ſe ſplẽdẽti byſſo ⁊ cãdido. Ubi potes aduerter qualr i iſtis nuptiis debes aiaꝫ tuã p̄parar: qꝛ. ſ. coopire eã byſſo ſplẽdẽti ⁊ cãdido. Ubi ſciẽdũ q p byſſũ qđ de terra naſcit intelligit virt⁹ hũilitatꝫ quã debes aſſumere cũ puritate mẽtis ⁊ coꝛpoꝛis ſignificata p cãdoꝛẽ byſſi: ⁊ conuerſationẽ honeſtã p ſplẽdoꝛẽ ei⁹ deſignatã ⁊ ſic aia efficitur p grãm ſpõſa xp̄i. ¶ Quarto p iſtas nuptias intelligũt nuptie q̄s de⁹ facit qñ xp̄s vnit ſibi fidelẽ aiaꝫ p magnificã gl̃ificationẽ. de q̄bus figuratiue dr heſter. ii. vbi ſnialr dr. q qñ rex aſſuer⁹ coronauit reginam heſter: ⁊ ipãꝫ ſibi copulauit in ꝯiugium fecit ꝯuiuiũ magnificũ p cõiunctione ⁊ nuptiis heſter. Ubi ſciẽdũ q p aſſuerũ q̄ interpretat btitudo itelligit de⁹ q̄ ẽ btitudo nr̃a. p heſter aũt q̄ interp̄tat eleuata i pp̄lis itelligit fidelis aia q̄ tũc eleuari dĩ qñ in celeſti p̄ria cũ angelis collocat vt ibi idiſſolubili vinculo cũ xp̄o ſit cõiũcta. Pro cui⁹ in cõiunctiõe dicũtur nuptie fieri in ſignũ leticie ſẽpiterne. de q̄b⁹ Apoc. xix. Bti q̄ ad cenã nuptiarũ agni ſũt vocati. ¶ Quantum ad ſecundũ. ſ. beniuolẽtiã domini inuitãtis dicit. Et miſit ſeruos ſuos ⁊c. Ubi ſciẽdum q magna benignitas xp̄i eſt i aliquo magno dño. qñ alios ad cõicationẽ bonoꝝ ſuoꝝ inuitat. magna tñ ex p̄te inuitatoꝝ rep̄henſio qñ inuitationẽ renuũt liberalẽ. Scđꝫ hoc igitur i p̄te iſta duo poſſum⁹ cõſiderare: ſcꝫ Liberalitatem domini cõmendãdam. Malignitatem populi deteſtandam.

¶ Quãtũ ad p̄mũ dt. Et miſit ſeruos ⁊c. Ubi ſciẽdũ q p iſtos iuitatos intelligit totũ gen⁹ humanũ qđ de⁹ iuitat ad nuptias quas fecit xp̄o filio ſuo: qꝛ ab initio mũdi vſq ad diẽ iudicii oẽs p meritũ paſſiõis xp̄i inuitati ſunt ad vnitatẽ fidei in hoc mũdo per grãꝫ vt poſtmodum in futuro per gloꝛiã adunentur. Ut poſſit figurari per regẽ aſſuerũ de quo ſentẽtialr dicit heſter. i. q fecit grande cõuiuium ad qđ inuitauit oẽm populuꝫ qui inuent⁹ eſt ſuſis. Ubi ſciendum q p iſtũ regẽ intelligit de⁹ pater q̄ iuxta illđ Apoc. xix. regũ eſt rex ⁊ dñs dominãtiũ Per pp̄lm aũt q̄ erat in ſuſis intelligũt omnes hoies hui⁹ mũdi. Sicut igit fm Chryſo. Rex aſſuer⁹ oẽm pp̄lm q̄ inuẽt⁹ eſt in ſuſis inuitauit ad tp̄ale ꝯuiuiũ. ſic de⁹ oẽs hoies inuitat ad cõuiuiũ ſpũale. Uñ Johel. ii. Uocate cetũ ꝯgregate ſenes ⁊ oẽs habitatoꝛes terre ad domũ dei noſtri. ¶ Quãtũ ad malignitatẽ populi deteſtãdã dicit. Et nolebãt venire. Ubi ſciendum q p hoc q hoies ad iſtas nuptias inuitati p p̄phetas noluerunt venire dat nobis intelligi eoꝝ malitia: quia citius eligebant fꝫ mundũ viuere: q̄ ad deum cõuerti per opera virtuoſa. de quib⁹ zach. vii. Coꝛ ſuum poſuerunt vt adamãtem ne audirent legem ⁊ ꝟba que miſit domin⁹ exercituum in ſpiritu ſuo per manũ pꝛophetarũ p̄oꝛum. Unde tales poſſunt figurari p viros Juda ⁊ hieruſalem: de quibus ſentẽtialiter dicit. ii. Paral. xxiiii. q dereliquerũt templum dei patrum ſuoꝝ ſeruierũtq ſculptilibus. ⁊ iratus eſt deus cõtra Judam ⁊ hieruſaleꝫ pꝛopter hoc peccatũ. mittebatq eis p̄phetas vt reuerterent ad dominũ: q̄s p̄teſtãtes illi audire nolebãt. Ubi ſciẽdum q per iſtos hoies derelinquẽtes templuꝫ ⁊ ſeruiẽtes ſculptilib⁹: intelligunt peccatoꝛes qui derelinquẽtes ſpũalia ſignificata per tẽplũ in quo

adorat dñs: dant ſe mūdi ⁊ carnis deli-
tijs p̄ ſculptilia deſignatis: q̄r ſicut ſcul-
ptilia hñt ſimilitudinē rerū quarū ſunt
ſculptilia non tñ ſunt res ille ſic delitie
mūdane etſi aliquā delectationē videāt
habere: tñ nō eſt vera: ſꝫ falſa ducēs in
interituꝫ ſempiternū. Uñ Prouer. xiiij.
Uia q̄ vr̄ hoi recta nouiſſima aūt ei⁹ de
ducent ad mortē. ꝯ igit̄ tales iraſcit̄ dñs
ꝓpter eoꝝ peccata. ¶ Quātū ad inſtan-
tiā nūcij exprimentis dicit. Iterum mi-
ſit alios ſeruos ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ ſignum
magne liberalitatis eſt: ꝙ hō nō ſolum
offerat aliis bona ſua: ſꝫ etiā eos ad hoc
inſtāt inducit: q̄ tāto pl⁹ ſunt rephēſibi
les quanto illa bona inſtanti⁹ offerunt:
maxime aūt ſunt rephēſibiles ſi nō ſolū
renuūt: ſꝫ etiā nūcijs inuitātib⁹ inferūt
iniurias ꝑſonales. Scd̄ꝫ hoc igit̄ in iſta
parte duo poſſumus conſiderare ſcꝫ.
Nunciorum inſtātiam inducentem.
Inuitatorum maliciam ꝑſequentem.
¶ Quātum ad p̄mū dicit. Iterum miſit
alios ſeruos ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ ſicut p̄
primos nūcios intelligebantur ꝓphete
veteris teſtamēti: ſic p̄ ſcd̄os intelligun
tur ap̄li q̄ miſſi fuerūt vt ad ſp̄uales nu-
ptias hoies inuitarent. Unde de eis d̄r
Luc. x. ꝙ miſit illos bi. añ fa. ſ. in oēm ci
ui. ⁊ lo. quo erat ip̄e vētur⁹. ¶ Sciēdum
eſt aūt ꝙ vt tā primi ꝙ̄ ſcd̄i nuncij alli-
ciant hoies ad iſtas nuptias ex p̄cepto
dñi: ip̄aꝝ exprimit magnificū apparatū
d. Ecce prādium meū ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ
in cōuiuijs regū ꝯſueuerūt dari multa
⁊ p̄cioſa fercula: ex q̄bus cōuiuia cōmē
dantur. Ut igit̄ ex iſtis ſenſibilibus ſm
hiero. ducat nos ad cōſiderādum cele-
ſtia. iō mētionem facit de ferculis tpali
bus nolando ea: vt p̄ hoc cognoſcam⁹ in
ſp̄ualib⁹ nuptijs magnitudinē ſp̄ualiū
ferculorum. ¶ Sciēdum eſt etiā p̄ hoc
quod ſubiungit ꝙ oia parata ſunt: datur
nobis intelligi ꝙ q̄cquid eſt neceſſariū
ad noſtras nuptias eſt nobis ſine defe-
ctu aliquo ꝑparatum. Ubi ſciendū ꝙ ali
qua ſūt neceſſaria ad iſtas nuptias ſine
quibus eſſe nō poſſunt inter q̄ primū ⁊
principaliſſimum eſt xp̄i paſſio per quā
nobis aperit̄ ianua paradiſi. Uñ Chry-
ſoſto. ſup̄ Matt. oia parata dicit q̄ perti
nent ad miniſteriū dñice paſſiōis ⁊ nře
redēptionis. ¶ Scd̄m qđ eſt neceſſariū:
eſt fides: q̄r iuxta illđ hebre. xj. ipoſſibi-
le eſt ſine fide placere deo. Uñ glo. vel p̄
oia parata ſunt. i. introit⁹ regni apert⁹
eſt p̄ fidē mee incarnatiōis q̄ añ fuerat
clauſus. ¶ Tertiū qđ eſt neceſſari[illegible]
intellect⁹ ſcripturaꝝ p̄ quas dirigimu[r]
ad celeſtē patriā acq̄rendā. Uñ xp̄s di-
ſcipulis Ioā. v. d. Scrutamini ſcriptu-
ras q̄r vos putatis in ipſas vitā eternā
habere: ⁊ ille ſunt q̄ teſtimoniū ꝑhibent
de me. Uñ Chryſo. ſup̄ Matt. qđ autē d̄r
oia parata ſunt: intelligit̄ ꝙ q̄cq̄d q̄rit̄
ad ſalutē: iā adimpletū eſt in ſcripturis
q̄ eñ ignorās eſt inuenit ibi qđ diſcat: q̄
cōtumax eſt inuenit ibi qđ timeat: q̄ la-
borat iuenit ibi ꝓmiſſa q̄bus exercet̄ ad
opus. Iſtis igit̄ oibus ſic paratis: nos
inuitat xp̄s ad nuptias p̄ ſuos nūcios.
di. Uenite ad nuptias. Uenite inquā ſꝫ
Chryſo. nō pedib⁹ ſed fide ⁊ moribus.
¶ Quātū ad inuitatoꝝ malitiā ꝑſequē-
tē d̄t. Illi aūt neglexerūt. Ubi ſciēdū ꝙ
lꝫ de⁹ p̄ ſuos nūcios īſtāt̄ iuitet hoies
ad ſuas nuptias: tñ aliq̄ ſunt qui p̄ ali-
q̄s occaſiones pretendunt. Aliqui v̄o q̄
nūcios interficiunt. Scd̄m hoc igit̄ tri-
plicem inuitatorum malitiā tangit ſcꝫ.
Ignauiam pigritantium.
Aſtutiam excuſantium.
Iniuriam inuadentium.
¶ Quātum ad p̄mū dicit. Illi autem ne
glexerūt. Ubi ſciēdum ꝙ aliqui ſunt ita
pigri: ꝙ lꝫ audiāt nūcios inuitantes ad
nuptias: tñ vt ad ip̄as veniant ſe nō diſ
ponunt: et a deo recedūt: de q̄bus dicit̄
Sap. iij. Neglixerūt iuſtū ⁊ a dño receſſe
runt. Nō aduertētes illud Prouer. xix.
Qui negligit viā ſuam mortificabitur.
¶ Quātum ad aſtutiā excuſantiū dicit.
Et abierunt: alius in villā ⁊c. Ubi ſciē-
dum ꝙ oṗa retrahētia hoiem ne veniat
vocat⁹ ad nuptias: poſſunt eſſe genera-
liter duob⁹ modis ad p̄ſens: vno modo
laborando manualiter ſicut exercere a-
grum: colere veniā ⁊c. ⁊ iſti intelligūt̄ p̄
illum qui d̄r iuiſſe in villā ſuā. Alio mo
do lucrando cōmutabiliter ſicut facere
mercationes ⁊ iſti intelligunt̄ per illū q̄
d̄r iuiſſe in negociationē ſuā. Lꝫ aūt ille

[...]cātur implicite excuſatiōes:tñ non ſūt excuſatiōes legitime:iuxͣ illd Matt. vj.Querite pmū regnū dei ⁊ iuſtitiā ei⁹ ⁊ poſt hec oia adijcientur vobis. Uñ de his Chryſo.ſup Matt.O miſerrim⁹ mūdus ⁊ miſeri q̄ eū ſequūt:ſemp eñ mūdalia opa homines excluſerunt a vita. [...]tū ad iiuriā inuadētiū dicit.Requi vo tenuerūt ſ.⁊c.Ubi ſciēdū φ tā [...] fuit malitia inuitatorū φ nō ſolū inuitati noluerunt ire:ſed tā pphetas:φ aplos:φ etiā viros aplicos eos vocantes ad nuptias:multis illatis iniurijs occiderūt:iuxta qd xp̄s dixit Matt.xxiij.Ecce ego mitto ad vos pphetas ⁊ ſapientes:⁊ ſcri.⁊ ex illis occi.⁊ cru.⁊ ex eis fla.in ſyna.vr̄is. ¶Sciēdū eſt etiā circa iſtā totā partē pncipalē loquēdo moraľr φ p iſtos iuitatos ad nuptias intelligūtur oēs hoies hui⁹ mundi q̄ ſunt inuitati ad ſtatū gr̄e in iſto mundo:⁊ ad ſtatū glie in futuro.Inuitati aūt dicūt: qꝛ ſicut in hūanis videm⁹ φ qñ eſt aliq̄s miles alicui⁹ regis portās iſignia ⁊ veſtit⁹ de reb⁹ ſuis:eo ipſo iuitat⁹ dꝛ ad regis curiā:ſic hō portās dei iſignia ⁊ arma qꝛ ad imaginē dei fact⁹ eſt:eo ipo eſt ad illas nuptias inuitat⁹.Lꝫ aūt ſic oēs inuitati ſint tñ multi pigri ſunt ad eas venire:⁊ iō deus ad vocādū eos mittit nūcios ſuos.Ubi ſciendū φ p illos nūcios vno modo intelligūť inſpiratiōes bone:quas de⁹ imittit peccatori vt veniat ad ſtatuꝫ gratie:p quā diſponiť ad gliaꝫ obtinēdā.Ut ſic ille inſpiratiōes figurenť p ancillas ſapiētie de q̇bus dꝛ Prouer.ix.φ ſapiētia edificauit ſibi domū:excidit colūnas ſeptē miſcuit vinū ⁊ poſuit mēſaꝫ miſit ancillas ſuas vt vocarēt ad arcam ⁊ ad menia ciuitatis.Si q̇s eſt paruul⁹ veniat ad me.Ubi ſciēdū φ p illā domū quā edificauit ſapientia intelligiť celeſtis p̄ria quā de⁹ edificauit habitaculū beatoꝝ.In q̄ dꝛ excidiſſe colūnas ſeptē vel pp̄ter vniuerſitatē oim̄ bonoꝝ q̄ pōt p numerū ſeptēnariuꝫ ſignificari:vel pp̄ter ſeptē dotes q̄ ſanctis in celeſtis patria dabūť:qꝛ φtū ad aiaꝫ habebūt clarā viſionē ſuauē fruitionē ⁊ firmā tentionē.quātū vo ad corpus claritatē:impaſſibilitatē:agilitatē ⁊ ſubtilitatē.Ut ſit illa dom⁹ de q̄ dꝛ ps Glie ⁊ diuitie in domo ei⁹ ⁊ Juſticia ei⁹ manet i ſcl'm ſeculi.Diciť aūt de⁹ miſcuiſſe vinū ⁊ poſuiſſe mēſam.Ubi ſciēdū φ p vinū mordēs intelligiť diuina iuſticia punitiua:qd de⁹ tūc miſcuit.qñ ipam p miſericordiā tēperauit.Per mēſam vo in qua hoies corporaľr ſatiāť intelligiť illa celeſtis ſuauitas.qua oēs beati delectabiliter ſatianť.Ut ſic verificeť illd ps.Memoriā fecit mirabiliū ſuorū mi. ⁊ mi.dñs eſcā de.ti.ſe.Sic igiť edificata domo celeſti.⁊ miſericordiť oim̄ abūdantia pparata miſit dñs ſuas ancillas ideſt bonas inſpiratiōes p quas hoies vocātur ad menia illius ciuitatis: cui⁹ erunt heredes:iuxta illud.j.Pe.iij.In hoc vocati eſtis vt beatitudinē hereditate poſſideatis.Qui tñ ad hanc vocenť audi quid ſequitur.Si qui eſt paruulus ideſt humilis cui celeſtis gloria parať: veniat ad me.⁊ hōc qd xp̄s dixit Mat.xix.Sinite paruulos venire ad me.taliū eſt eñ regnū celoꝝ.Uel p illos nūcios intelligūť p̄dicatores veredici vocātes inuitatos ad ſtatū gr̄e tanφ ad ſpūales nuptias in hoc mundo.vt poſtmodū in nuptijs eternalib⁹ copulenť.Ut q̇libet eoꝝ figureť p Moy.de quo ſnīaľr diciť. Deuť.xxix.φ vocauit Moy.oēm iſraelē ⁊ reduxit eis ad memoriā beneficia q̄ fecerat eis dñs extrahēdo ipos de egypto ⁊ de ſuitute pharaonis: et qualiter eos pauerat ⁊ ꝯſeruauerat in deſerto ⁊ liberauerat eos de manu inimicorum ſuorū promiſerat eis terram lacte ⁊ melle manantē.Ubi ſciendum φ per Moy. itelligiť q̇libet veritatis ānūciator.Per populū aūt iſraelitīcū intelligitur totū genus hūanū cui inſtar Moy.dꝫ ānunciare q̄liter xp̄s ieſus p meritū paſſiōis ſue eduxit eos de tenebris peccatorum ⁊ liberauit a diaboli ſeruitute ⁊ qualr in hoc mūdo eos gubernat ⁊ regit:⁊ defendit ab inimicoꝝ inſidijs:⁊ promittit eis celeſtem patriam in qua eſt abundantia ois boni:vt ſic iſtis reductis ad memoriam:venire ad nuptias nō pigriſcant. ¶Sciēdū eſt aūt φ lꝫ de⁹ ita diuerſimode p ſuos nuncios hoies vocet:tñ multi ſunt q̄ diuerſimode vt in textu innuiť

venire cõtēnunt:ꝛ iſti ſunt oēs pctõꝛes. Ubi ſciendū ꝙ aliq̄ ſunt pctõꝛes:q̄ nec bonū cogitāt nec etiā operātur:ꝛ iſti ſignificāt̄ p illos qui nolebāt venire:de quoꝝ quolibet dicit pſ. Uerba oꝛis ei⁹ iniqui.et dolus:nol.intel.vt bñ ageret. Uñ tales figurāt̄ p populū iſraeliticū: de q̄b⁹ dr.j.Reg.viij.Noluit aūt pplus audire vocē ſamuel.Ubi ſciendū ꝙ per populū iſraeliticū inobedientē intelligūtur peccatoꝛes.Per ſamuelem aūt pphetā intelligitur quilibet predicatoꝛ ſicut igit̄ populus iſraeliticus noluit audire ſamuelē:ſic ſunt multi pctõꝛes qui vocem p̄dicatiōis nō audiūt vt de vijs ſuis peſſimis cōuertātur ad opera virtuoſa. ¶ Secūdo aliqui contēnunt venire:qui ēt lꝫ bonū cognoſcāt ꝛ cogitēt:tamen nō operātur ꝛ iſti ſignificātur p illos de quib⁹ dicitur ꝙ neglexerūt venire.Unde tales figurantur per illos egyptios de quibus dicitur Exo.ix.ꝙ cum Moy.cōminat⁹ fuiſſet pharāoni ꝛ egyptijs deſcēſum magne grādinis que interficeret q̄ inueniret foris in agris ꝛ dediſſet eis ꝯſiliū vt ſeruos ꝛ aīalia in domibus recoligerent:q̄ timuit ſermonē domini de ſeruis pharaonis:fecit cōfugere ſeruos et iumēta i domo:ꝛ ſic euaſerunt moꝛtem.Qui autē neglexerūt vocē dñi dimiſerunt ſeruos ꝛ iument.. in agris:ſupueniēſqꝫ grādo miſſa a deo interfecti fuerūt.Ubi ſciēdū ꝙ p illos egyptios intelligūtur exiſtētes in peccatis Per Moy.aūt intelligit̄ p̄dicatoꝛ veritatis:qui pctõꝛib⁹ debet annūciare deſcēſum grandinis.i.ſeueritatē diuine iuſticie puniētē:ꝛ dare cōſilium ꝙ hoīes nō dimittant ſeruos ꝛ iumēta in agro.Ubi ſciēdū ꝙ per ſeruos ꝛ iumēta intelligit̄ ſenſualitas:q̄ ideo ſeruus dicit̄: qꝛ debet ſubijci imperio ratiōis.Jumentū ꝟo dicitur qꝛ in ipſa cōuenit homo cū aīalib⁹ brutis.Debet igit̄ predicatoꝛ euāgelic⁹ inſtar Moy.annūciare ꝙ ſēſualitas nō moꝛet̄ in agris.i.ꝙ nō vaget̄ hincinde per illicita:ſed ꝙ includat̄ in domo.i.ꝙ refrenet̄ iudicio ratiōis:ꝛ ſic q̄ hoc egerit:diuinā iuſticiā poterit euadere.ꝛ ſic fugere moꝛtem.q̄ autem audire neglexerit venit ſup eum grandis.i.diuina iuſticia ipm interficiēs. ¶ Tertio aliq̄ cōtenunt venire.q̄ mala cōmittūt p pctm̄ ſuperbie:ſignificati p illū q̄ iuit in villam qꝛ p villā ſm hilariū intelligit̄ peccatū ſupbie:ꝛ ambitio dñandi:ppt̄ qd hoīes extollunt̄. ¶ Quarto aliq̄ cōtēnunt venire q̄ mala cōmittunt per pctm̄ auaritie ſignificati p illū q̄ iuit ad nego[illegible]nē.qꝛ ſm hilariū p negociationē intelligitur pctm̄ auaritie quo q̄s anxi⁹ amore pecunie:ad nuptias venire non pōt. Tales figurātur p filios agar de q̄b⁹ dr Baruch.iij.Filij quoqꝫ agar exq̄ſierunt prudentiā q̄ de terra eſt:ꝛ negociatoꝛes terre et theman ꝛ fabulatoꝛes:ꝛ exq̄ſitores prudentie ꝛ intelligētie:viā aūt ſapientie neſcierūt nec cōmemoꝛati ſunt ſemitarū ei⁹.Ubi ſciēdū ꝙ p filios agar q̄ interpretat̄ aduena:intelligūt̄ hoīes hui⁹ mundi:in quo ſunt vt aduene cōſtituti.Iſti dicunt̄ exq̄rere prudentiā q̄ de terra eſt:quātū ad illos q̄ ſe exercent in mercatiōib⁹ res vendēdo ꝛ emēdo:q̄ fabulatoꝛes ꝛ exq̄ſitoꝛes prudentie dicūt̄ ꝛ intelligētie:qꝛ in mercatiōib⁹ dicūtur multa mendacia.Dicūt̄ etiā negociatores terre ꝛ themā q̄tū ad illos q̄ ſunt terrenis lucris intenti terrā colēdo: q̄bus addit̄ themā q̄ interp̄tat̄ auſte:et pſperitatē ſignicat:qꝛ hoīes in ſuis laboꝛib⁹: vt in plurib⁹:mūdanā pſperitatē intendūt.Lꝫ aūt iſti miſerabiles hoīes ſic ſtudeāt mūdane aſtucie ꝯtinue anxiātes vt lucrent̄:nō tñ volūt ſtudere vt ſciāt verā ſapiētiā.nec ſicut ibidē ſeq̄t̄ vias ei⁹ q̄rere vt ſaluent̄.Ut de eis merito dicat̄ illō Sap.ij.Neſcierūt ſacra dei:nec mercedē ſperauerūt iuſticie nec iudicauerūt honoꝛē aīaꝝ ſuarū. ¶ Quito aliq̄ cōtēnūt venire:q̄ interficiūt p pctm̄ luxurie:ſignificati p illos q̄ tenuert̄ nūcios ꝛ ꝯtumelijs affectos occiderūt:qꝛ tales oēm bonā inſpirationē mūdicie pulchrificātē aīam:interficiūt dū ipam ſi aliq̄ñ accedat:a coꝛdib⁹ ſuis expellūt.Uñ talis figuratur p abimelech:de q̄ ſnia dr Judic.ix.ꝙ occidit ſeptuaginta fratres ſuos ſup lapidē vnū. Ubi ſciendū ꝙ p abimelech homicidā q̄ fratres ſuos occidit:intelligit̄ q̄libet dedit⁹ carnis delitijs:in ſe interficiēs oēs cogitationes

...ſeſtas: ꝛ hoc ſup lapidē vnū.i.ſup corpus ſuū iſtar lapidis in malitiꝰs obduratū. De talibꝰ ſic gn̄aľr vocatis ad nuptias ꝛ venire nolentibꝰ loqͬ dn̄s Prouer.j. ipos rep̄hēdendo.d. Uocaui ꝛ renuiſtis extēdi manū meā ꝛ nō fuit q̄ aſpiceret: deſpexiſtis oē ꝯſiliū meū ꝛ icrepa...es meas renuiſtis: ego quoqȝ i interi...ſ vro ridebo: ꝛ ſubſannabo: cū vobis ꝙ iſmetis aduenerit. Secunda pas.

Eqͭ. Rex aūt cū vidiſſet ꝛc. Ubi tāgit p̄potētiā efficaciꝰ vindicātem: qͦd ꝓbat imperatum excidiū. Ubi ſciendū ꝙ ſicut nos in hūanis videmꝰ ita ſuo mō arguimꝰ in diuinis ꝛ iō ſicut nos videmꝰ ꝙ quādo aliqͣs rex offendiť a ſuis ſubdis ꝯtra ipos iram oſtendͭť p penā quā ifert: ſic quādo deꝰ punit trāſgreſſores ꝓ ſuis demeritis: dicimꝰ fm Chryſo. ipm iratum. Scd̄m hoc igiť in pte iſta duo poſſumꝰ ꝯſiderare: ſcȝ Preſidētis indignationē rōnabilem. Offendentis punitionē dānabilem. ¶ Quātū ad p̄mum dicit. Rex autē cū vidiſſet iratus eſt. Ubi ſciēdū ꝙ ſicut aliqͣs rex temporalis quādo ſibi refertur iniuria fctā ſuis nuncijs: iraſcitur ꝛ turbať: ſic deus quādo videt ꝙ hoīes quos p ſuos nuncios vocat ad celeſtē patriā: ipos deſpiciunt. iraſci vt ſuperiꝰ dictū eſt dicitur. Ut ſic merito ſibi poſſint dicere pctōres illud Threñ.v. Proijciens repuliſti nos: iratꝰ es ꝯ nos vehemēter. ¶ Quātū ad ſcd̄m dicit. Et miſſis exercitibꝰ ꝛc. Ubi ſciēdum ꝙ iſtud qͦd dͬ hic de punitione diuina quātū ad ſenſum hiſtoricum intelligi pōt de ciuitate hierl̄m ꝛ habitatoribꝰ ſuis. Sciēdum eſt autē circa iſtā partem loquēdo moraliter: ꝙ p iſtā ciuitatem cū ſuis habitatoribꝰ q̄ precipitur ab irato rege deſtrui ꝛ ſuccēdi: intelligitur quilibet pctōr cuius habitatores et ciues ſunt potētie quas deꝰ homini dedit: q̄ licet deberēt eē in rectitudie iuſticie ſicut eas deus creauit: tamē ꝯuerſe ſunt in oppoſitū: dum ſcȝ nullā bonā inſpirationē in hoīe nutriūt: ſed ipas interficiunt a ſe penitus expellēdo. cui ciuitati rep̄hēdendo dicit dn̄s Eſa.j. Quomō facta ē meretrix ciuitas fidelis plena iudicij iuſticia habitauit i ea: nūc aūt homicide. Qn̄ igitur deꝰ ſignificatꝰ p regē audit iſta de hoīe vel ipſa cognoſcēdo q̄ nouit oīa: vel angelis nūciātibꝰ ad ꝯfuſionem pctōris: tūc ꝯtra ciuitatem iſtā ꝛ habitatores iraſciť vehemēť. dicēdo eis illō Oſee.viij. Iratꝰ ē furor meꝰ in eis. Que qͥdē ira nobis dať intelligi in ſubſequenti ope: dū miſſis exercitibꝰ deſtruit eā cū habitatoribus ſuis. Ubi ſciēdū ꝙ p illos exercitꝰ miſſos ad puniēdū pctōrem p ciuitatē deſignatū intelliguntͬ angeli p quos deꝰ exercet ſuū iudiciū tāq̄ p ſuos miniſtros. Un̄ Grego. Angeloꝝ agmina ſūt exercitꝰ regis noſtri. Un̄ talis pctōr poteſt figurari p ciuitatem hierico: de qua ſiniſľr dicitur Joſ.vj. ꝙ p̄ſente Joſue clāgentibꝰ ſacerdotibus tubis: fundituꝰ ad terrā corruit: de qua Joſ. dixit: ſit ciuitas hec anathema. Ubi ſciēdū ꝙ p ciuitatem iſtā hierico q̄ interpretať luna q̄ ſignificat defecū intelligiť pctōr vitijs ꝛ defectibꝰ plenus. Aſſiſtēte igitur extremo iudicio ſignificato p Joſ. angelis ſignificatis p ſacerdotes clāgentibꝰ tubis ꝛ hoīes vocātibus ad iudiciū: tūc qͥlibȝ pctōr iſtar ciuitatis hierico corruet in ꝓfundū inferni. Qui ſnīa anathematis ꝑcutieť a xp̄o: quādo oībus reprobis dabiť maledictio ꝙ in infirmū deſcendāt. iuxta illō Matt.xxv. Diſcedite a me maledicti in ignē eternū q̄ paratus eſt diabolo ꝛ angelis eius. ¶ Tertia pars.

Equiť. Tunc ait rex ſeruis ſuis nuptie ꝛc. Ubi tangit diligentiam benigniꝰ trāſferētem qͦd ꝓbat cōmutatū conſortiū. Ubi ſciendum ꝙ bonum qꝛ de ſui natura eſt ſuipſius communicatiuū: ex q̄ ptȝ ꝙ bonū dȝ cōicari lȝ ab aliquibꝰ ꝑpť eoꝝ malitiā reſpuať nō tamē debet ꝑpť hoc incōmunicatū manere: ſed loco illorum q̄ ſe reddūt indignos: debet alijs ſubrogari. Lȝ igitur qui priꝰ inuitati fuerāt ad nuptias indignos ſe fecerint: tamē nuptie incomplete eſſe nō debent: ſed loco prioꝝ alios ſubrogare. Scd̄ȝ hoc igitur in parte iſta quatuor poſſumus cōſiderare. ſcȝ. Indignorum reprobationem.

Aliorum ſubrogationem.
Miniſtrorum executionem.
Vocatorum adunationem.

¶ Quantū ad pͥmū đt. Tunc ait rex ſeruis ſuis ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ illos pꝛiꝰ vocatos: vno mō loquēdo allegorice intelligūt̄ iudei q̇ pͥncipalr̄ ad iſtas nuptias ſcʒ ad vnitatē fidei xp̄i ⁊ ad eternas nuptias fuerūt vocati. iuxta illđ Ro. j. Uirtus eñi dei ē in ſalutē oī credenti: iudeo pͥmū ⁊ greco. Alio mō loquēdo moralr̄ ꝑ illos pͥmo vocatos intelligūtur hoies in ſuis malitijs obſtinati: quos tñ deus vocat vt ad ſtatum penitētie veniāt ⁊ ad eccľie vnitatē: iuxta illud xp̄i Matth. ix. Non eñi veni vocare iuſtos ſed pctōres ad penitētiā. Et ſignāter đt: ad penitētiā quia lʒ iuſti principalr̄ ad regnū celorū vocētur: tamē cum ſint iuſti nō egent penitentie: peccatores autem oportet priꝰ vocare ad penitētiam ꝙ̄ ad regnuʒ celorum. Lʒ tamē a dn̄o vocentur miſerabiliter ſeipſos reddunt indignos ex eorū malis operibꝰ: propter qđ a domino reprobātur. ¶ Quātum ad ſcđm ſcʒ alioꝝ ſubrogationē dicit. Ite ergo ad exitꝰ viarum ⁊c. Ubi ſciēdum quātum ad ſenſum allegoricum: ꝙ quia iudei inuitati noluerunt venire. Ideo ſm̄ Remigiū gētilis populus ſubrogatur. Sciēdū eſt autem quātū ad ſenſum moralē ⁊ tropologycū ꝙ per exitus viarum ad quos mittunt̄ nuncij intelligūtur peccatores nō tamē in ſuis vitijs obſtinati: q̇ reprobatis obſtinatis ad nuptias vocantur. Ubi ſciēdum ꝙ ꝑ viā intelliguntur bona opera: quia ſicut via ducit ad terminū. ſic bona opa ducūt in paradiſum. Uel ꝑ viam intelligitur mūdana occupatio. Per exitꝰ vero viaꝝ carētia occupatiōis mūdane qꝛ multi ſunt qui carētes rebus temporalibus nō occupantur in ipſis: ⁊ iſti qñ vocātur ad nuptias faciliꝰ veniūt: qꝛ nō retrahūtur per ſollicitudinē terrenorū. Uñ Greg. In ſcriptura ſacra viā actiōes accipimꝰ: qꝛ illi plerūqȝ facile ad deū ꝑueniūt q̇s in terrenis actionibꝰ ꝓſpera mala ꝯmitātur. ¶ Quātū ad tertiū ſcʒ miniſtroꝝ executionē đt. Et egreſſi ſerui ⁊c. Ubi ſciēdū ſiue intelligāt̄ allegorice quātū ad vocationē gētilis pp̄li: ſiue tropologyce ꝙ̄tum ad vocationē oīm hoīm gn̄alr̄ ꝙ ꝙ̄diu ſumꝰ in hoc mūdo: nō pn̄t ſic diſcerni boni a malis quin ſint mixti in eccľia militāte. Si igit̄ intelligāt̄ gn̄aliter de illis q̇ nūc ſunt in eccleſia q̇ xp̄iani dicunt̄ inueniemꝰ inter ipos ſm̄ Grego. diuerſitatē vt aliqui poſſint dici boni: alij ꝟo mali. Ad oēs igit̄ hoīes ſiue gētiles ſint ſiue xp̄iani mittunt̄ nūcij q̇ vocēt ad nuptias: nō faciēdo differentiā inter bonos ⁊ malos. qꝛ ꝙ̄uis aliqñ mali vocētur: efficiūt̄ poſtmodū relictis vitijs boni ꝑ opa virtuoſa. ¶ Quātū ad q̄rtū ſcʒ vocatoꝝ admirationē đt. Et implete ſūt nuptie diſcūbētiū. Ubi ſciēdū ꝙ qꝛ ad p̄dicationē apoſtoloꝝ de quibꝰ p̄s. In omnē terrā exi. ſonꝰ eoꝝ: ⁊ in fi. orbis terre verba eoꝝ. ⁊ ad p̄dicationē ſucceſſoꝝ. quoꝝ cuilibet đr. ij. Timo. 4. Predica verbū: inſta oppoꝛ. impoꝛ. arg. increpa obſecra in oī paciētia. ⁊ doctrina. multi ſunt ꝯuerſi ad fidē: iđ dicūt̄ plene facte nuptie diſcūbētiū. vñ Greg. Nuptie ſcʒ xp̄i ⁊ eccľie ſunt implete: dū reſtituti deo q̇ ab ap̄lis ſunt iuncti recubuerūt ad epulādū i nuptijs. ¶ Quarta ps.

Sequit̄. Intrauit aūt rex vt videret diſcūbē. ⁊c. Ubi tangit ſapiētiā euidētiꝰ diſcernētē qđ ꝓbat contēplatū collegiū. Ubi ſciēdū ꝙ lʒ ex liberalitate dei oēs inuitent̄ ad nuptias. illi tñ q̇ volūt in ipis ꝑmanere vt ſatient̄ eternaliter debēt apte ꝙ̄tū eſt ex ꝑte ſua ſe diſponere: vt ſi mali erāt an̄ vocationē poſt ipaʒ efficiāt̄ boni: qꝛ nullꝰ niſi bonꝰ pōt ibi ꝑmanere ⁊ iđ deꝰ quos videt ineptos in nuptijs: lʒ eos ſua benignitate vocauerit: tñ ꝓpter eoꝝ negligentiā qꝛ nō ſe ornāt virtutibꝰ expellit. Scđm hoc igit̄ in parte iſta tria poſſumꝰ ꝯſiderare ſcʒ.
Diſcuſſionis meritorum diligentiam.
Obiurgationis indignorum euidentiā.
Excuſationis reproborum carentiam.

¶ Quātū ad primū đt. Intrauit aūt rex ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ lʒ deꝰ ſit vbiqȝ propter ſuā potētiā. iuxta illđ Sap. vij. attinget aūt vbiqȝ ꝓpter ſuā mūdiciā. ⁊ lʒ oīa cognoſcat iuxta illđ Eccľ. xxiij. Oīa vidit oculus eiꝰ. Uñ p̄s. Ecce dn̄e tu noſti oīa noua ⁊ antiqua. tñ intrare ⁊ videre đr ſe

...cadū Chryſo.dū illō qd ſpeculatiue cognoſcebat de hoie ponit effectū ipm ſecādū ſua opera iudicādo. ¶ Sciēdū eſt autē φ per veſtem nuptialem intelligūt virtutes ⁊ ſpecialiter charitas ſine qua ꝙuis hō poſſit eſſe in eccleſia militāte: nō tñ in triūphāte. Vñ Apo.j.Cor.xiij. ... uero oēm fidez ita vt mōtes tráſferā: charitatē autez non habuero nihil ſum. Ad illā autē veſtē virtutū habendā inducit xp̄s quēlibet noſtrū figuratiue Apoc.iij.d. Suadeo tibi a me emere aurū ignitū vt locuples fias ⁊ veſtimentis albis induaris vt non appareat: ꝯfuſio nuditatis tue. Ubi ſciēdū φ ꝑ illud aurū intelligit charitas: qꝛ ſicut iter metalla aurū ē nobili⁹ ita inter ꝟtutes charitas obtinet ꝑncipatū. Nō ſolum aūt ſuadet hoi aurum charitatis ab ipſo emere: ſꝫ etiā vt albis veſtib⁹ induat ꝑ puritatem mētis ⁊ corpis ⁊ ꝯuerſationē honeſtā. vt ſit de illis qbus ipe dt Apoc.iij. Qui nō coinquinauerūt veſtimēta ſua ambulabūt mecū in albis: qꝛ digni ſunt. ¶ Quātū ad ſcdm ſcꝫ obiurgatiōis indignoꝝ euidētiā dt. Et ait illi amice ⁊c. Ubi ſciēdū φ de⁹ pctōres quos videbat intraſſe nuptias militātis eccl'ie ꝑ fidē fictā ſine charitate ſignificata ꝑ veſtē ipos acriter rep̄hēdet dicēdo illud ps. Exiſtimaſti inique φ ero tui ſilis: arguā te et ſta. ꝯtra fa. tuā. ¶ Sciēdū eſt aūt φ lꝫ deus pctōrē ingrat de ſuis malitijs. tñ ipꝫ vocat amicū: rōne nature quā creauit que bona eſt. ¶ Quātū ad tertiū. ſ. excuſationis reproboꝝ carētiā dt. At ille obmutuit. Ubi ſciēdū φ qñ de⁹ in extremo iudicio rep̄hēdet pctōrē de ſuis malitijs ſibi reſpōdere nō poterit increpat⁹. Vñ Gre. Et qm̄ q peccat ⁊ nō induit dñz ihꝫ xp̄ꝫ nō hꝫ excuſationē aliquā: ió ſequit. At ille obmutuit. ¶ Quinta pars.

Sequit. Tūc rex ait miniſtris ligatis ⁊c. Ubi tāgit iuſticiā acerbius puniētē. qd ꝓbat ꝯminetū ſuppliciū. Ubi ſciēdū φ de⁹ nō ſolum diſcernet merita ſinguloꝝ: nec ſolū rep̄hēdet pctōres de ſuis malitijs: ſꝫ etiam grauit puniet tráſgreſſores. Scdm hoc igit i pte iſta duo poſſum⁹ ꝯſiderare. ſcꝫ Peccatoris penalem flagellationem. Sermonis generalem applicationem. ¶ Quātū ad primū dt. Tūc ait rex miniſtris ⁊c. Ubi ſciendū φ in extremo iudicio dabit ſnia ꝯ peccatorē φ puniat tāꝫ ꝙtum ad penā dāni ꝙ etiā ad penā ſenſus: nec ab iſtis poterit fugere: qꝛ nō reſtabit ampli⁹ loc⁹ merēdi. nec loc⁹ penitētie ſꝫ ſolūmō afflictiōis ⁊ pene. Ut ſic peccatori ſniato dicat illō Job.xlj. Mitte ꝯ eū fulmina. qꝛ ꝯ pctōrē mittent due ſnie quas non poterit effugere. Scdm hoc igitur ꝙtum ad punitionē peccatoris tria poſſumus conſiderare: ſcꝫ.

Defectionem operis reſpectu gratie quia li.pe.et ma.

Excluſionez luminis reſpectu glorie: qꝛ ponitur in tenebris exterioribus.

Afflictionem corporis reſpectu gehenne: qꝛ ibi erit fletus ⁊ ſtridor dentiū.

¶ Quātū ad primū dt. Tunc ait rex miniſtris ⁊c. vbi ſciendum φ per pedes intelligunt opa ⁊ illa ligabunt: qñ nō erit facultas bñ volēdi nec opandi. Ut tūc ſibi dicat illō. Ezec.iij. Fili hois ecce data ſunt ſuper te vincula ⁊ ligabunt te in eis: ⁊ non egredieris. Quātū ad excluſionem luminis reſpectu glorie dt. mittite eū in te.exte. Ubi ſciēdū φ ꝑ tenebras vbi eſt carētia luminis datur intelligi. pena dāni luminis gl'ie qꝛ ſemp priuati diuino lumine: in tenebris ꝑmanebūt. Ut ſic verificet de eis illud Naū.j. Inimicos ei⁹ ꝑſequēt tenebre. ¶ Quātū ad afflictionē corpis reſpectu gehēne dt ibi erit fle.⁊c. Ubi ſciēdū φ nō ſolū hoies mali punient pena dāni. ſ. carētia viſiōis diuine ſꝫ etiā pena ſenſus. ſ. ꝙtum ad remorſum cōſcie intrinſec⁹. iuxta qd de eis dr Eſa.lxvj. Uermis eoꝝ nō moriet. ⁊ ignis eoꝝ nō extinguetur. ¶ Quātū ad ſcdm. ſ. ſmōis gñalē applicationē dt. Multi ſūt vo.pau.ꝟo electi. Ubi ſciēdū φ lꝫ oēs hoies vocet ad nuptias in hoc mūdo ꝑ fidē ⁊ grām: ⁊ in futuro ꝑ gl'iam: qꝛ iuxta illō.j.Ti.ij. Ipſe vult oēs homines ſaluos fieri: tñ pauci ſunt q ad illas nuptias finalr eligātur. Ex iſto autē ꝟbo multi ſunt vo.pau.ꝟo electi dat materia cuilꝫ humiliādi ⁊ nō ſupbiēdi. qꝛ valde ꝑtimeſcēdū eſt dum ignorat vtrū ad illas nuptias finaliter

ſit elect⁹. Nã iuxta illud Eccl'es. ix. Neſcit hõ vtrũ odio an amore dign⁹ ſit. Uñ Raban⁹ tãta vnuſqſqȝ veſtrũ in humilitate ſe deprimat: q̃to ſi ſit elect⁹ ignorat. ¶ Sciẽdũ eſt aũt ꝙ illa multoꝝ vocatio ⁊ paucoꝝ electio fuit figurata in filijs iſrael quos oẽs de⁹ vocauit de egypto: vt irẽt in terra ꝓmiſſiõis. tñ nõ niſi duo intrauerũt. ſ. Joſ. fili⁹ nõ: ⁊ caleph fili⁹ Jephonic. iuxta qḋ ſnial'r dr. Nume. 14. Ubi ſciẽdũ ꝙ p filios iſrl' q̃s de⁹ de egypto vocauit ad terrã quã eis ꝓmiſerat itelligit totũ gen⁹ humanũ qḋ de⁹ vocat ad celeſtẽ patriã: tñ ſicut de tãta multitudine nõ eſt ingreſſus terrã ꝓmiſſaȝ niſi duo. ⁊ ẽt ſicut iſti duo in tãtã multitudinẽ ſoli duces ppl'i electi fuerũt: ſic ẽt lȝ multi: immo oẽs vocati ſint ad celeſtes nuptias. tñ pauci ſũt q̃ eligãt ad ipas: vt ſic merito dici poſſit. Multi ſunt vo. pau. vo electi. Fuit ẽt figurata Nume. xiiij. Ubi ſnial'r dr ꝙ cũ diſſenſio eſſet in populo iſraelitico q̃s iter eos deberet fungi ſummo ſacerdotio: dixit dominus ad Moy. ꝙ acciperet p cognatiões ⁊ familias q̃ erãt duodecim. iuxta numerũ. xij. filioꝝ Jacob virgas duodecim: in quaꝝ rũ qualȝ eẽt nomẽ eoꝝ nõ dẽptis trib⁹: ⁊ ꝙ p̃ter illas duodecim acciperet vnaȝ in qua eſſet ſcriptũ nomẽ Aarõ: ⁊ poneret oẽs illas virgas in tabernaculo teſtimonij añ dñm: ⁊ cui⁹ virga inueniret inmane florida: ille eẽt ſumm⁹ ſacerdos q̃ facto luẽta ẽ ſola virga Aarõ germinaſſe: in q̃ turgẽtib⁹ gẽmis erũpebãt flores q̃ folijs dilatatis i agmidalas deformati ſunt: ⁊ ſol⁹ Aarõ iter oẽs elect⁹ ẽ ſummus ſacerdos. Ubi ſciẽdũ ꝙ p illḋ ſummũ ſacerdotium ad qḋ aliq̃s eligi debebat: itelligit dignitas q̃ hr̃ i celeſti p̃ria: ad quã q̃dẽ acq̃rẽdã multi ſunt vocati tñ ſicut multis excluſis ſol⁹ Aarõ fuit elect⁹. ſic lȝ multi ſint vocati: tñ pauci inueniũt electi. Qual'r aũt eligi debeãt. ſeq̃t ꝙ virge debebãt poni ⁊c. ⁊ cuius virga germinaſſet fructuoſa: florida: ⁊ fructifera. talis eẽt elect⁹. Ubi ſciẽdũ ꝙ p virgã q̃ ſignũ ẽ dñij: ⁊ q̃ caſtigãt pueri: itelligit aia q̃ dȝ in hoie dñari ⁊ motus illicitos caſtigare. hec dicit poni in tabernaculo teſtimonij quãdo adiungit cõgregatiõi fidelium. Cui⁹ igit virga. i. aia inueniẽ germinaſſe in bonitate ꝯſciẽtie: fron. in veritate doctrine. flo. in claritate fame. fruc. in vbertate vite: tali dabit ſacerdotiũ eternũ. de q̃b⁹ Apoc. xxij. Dñs de⁹ illuminabit illos ⁊ regnabunt in ſecula ſeculoꝝ. Amen. Ad quam ⁊c.

¶ Dñica. xx. poſt pentecoſten. Euangelium ſexageſimumprimum.

Erat quidã regul⁹: cui⁹ fili⁹ infirmabat Caphar. ⁊c. Jo. iiij. Nos vidẽm⁹ p experiẽtiã ꝙ qñ aliquis infirmat corpaliter ꝙ ſollicit⁹ p ſe vel p aliũ req̃rere medicorum ꝯſiliũ vt poſſit recipi ſanitatẽ ⁊ quãto ſit medicũ meliorẽ: tãto citi⁹ hȝ recurſum ad ipm. Si igit hoc videm⁹ i corpalib⁹ multo magis hic dȝ eſſe in infirmitate ſpũali aie p pctm̃. Cũ igitur xp̃s ſit ſummus medic⁹: potẽs infirmitates hominũ ſpũales curare: q2 iuxta illud p̃s. Ipſe eſt q̃ ꝓpitiat oibus iniquitatibus nr̃is ⁊ ſa. oẽs infir. noſtras. Ideo quilibet q̃ ſe ſentit infirmũ dȝ ad ipm accedere dicẽdo ſibi illud p̃s. Miſerere mei domine qm̃ infirm⁹ ſuȝ ⁊c. In iſto igit euãgelio btũs Jo. quatuor tangit vcȝ.

Languentis conditionem inualidem.
Procurantis deuotionem ſollicitam.
Medicentis ꝯdeſcenſionem benignaȝ.
Impetrantis conſolationem impletaȝ.

¶ Primũ ꝓbat defectio corporalis. ſcḋȝ peruerſio pſonalis. tertiũ ꝯpaſſio paternalis. quartũ ꝓmiſſio ſalutaris. Primũ in principio. ſcḋm ibi. Hoc cum audiſſet ieſus ⁊c. tertium ibi dixit ergo ad eũ niſi ſigna ⁊c. quartum ibi. Credidit homo ſermoni ⁊c. ¶ Prima pars.

Uentũ ad ꝓmũ vbi tangit ⁊c. qḋ ꝓbat ⁊c. dicit. Erat quidã regulus ⁊c. Ubi ſciendũ ꝙ infirmitas i hoie reddit ipſum inualidũ q̃tum ad corpus q2 igitur hoc infirmabat corporaliter dat nobis itelligi ꝙ ipſe erat debilis. Ut ſic dicere potuerit illud p̃s. Infirmata eſt in paupertate virt⁹ mea ⁊ oſſa mea ꝯturbata ſunt. ¶ Sciẽdũ eſt autẽ circa iſtam partem principalẽ loquẽdo moraliter ꝙ

per iſtū regulū habentē filiū infirmū in caphar. intelligit quilibet pctōr. Unde circa pctōrē hic tria poſſum⁹ ꝯſiderare.ſ.
Gradum excellentem notabiliter.
Statum affligentem letaliter.
Situm inficientem cauſaliter.
¶ Quātū ad pmū dicit. Erat qdā regul⁹. ...ēdū ꝙ homo ex ſua ꝯditiōe:quaſi ſit qdā regulus fact⁹ a deo:poſt angelos digniſſima creatura. Nā eſt in ipo quoddā paruū regnū cui⁹ rex eſt rō:lex aūt ſapiētia:grex ꝟo potentie inferiores q̄ debēt ſubiici imperio rationis. Homini igitur cui de⁹ dedit rōnē vt p ipam ſe regulet quātū ad potētias inferiores:non dꝫ eſſe iſipiēs ſenſualitatē ſequēdo:qꝛ ſicut dicit Eccli.x. Rex inſipiēs ꝑdet populū ſuū ſed dꝫ eſſe ſapiēs ſe ſm rationē regēdo:qꝛ ſicut dicit Sap.vj. Rex ſapiēs populi ſtabilimētū eſt. ¶ Quātū ad ſtatū affligētē dicit. cuius fili⁹ infirmabat. Ubi ſciēdū ꝙ per iſtū filiū intelligit aia cuiuslibet hois qꝛ ſicut filius a patre charē diligit. ſic hō ſup oia debet diligere aiam ſuā:vt ei dicat illud.iij. Regū.j. Sicut mater vnicū amat filium:ita te diligebā. qꝛ homo nō habet niſi vnicam aiam. Licet autem iſte fili⁹ deberet tenere diligi:ꝛ vt eſt poſſibile homini in ſanitate p gratiā diuinā ſeruari. tamē multotiens accidit ꝙ infirmat p peccatū mortale. Unde homo cuius fili⁹ ideſt aia infirmat poteſt lamētādo dicere illud Threñ.j. Infirmata eſt man⁹ mea:dedit me dñs in manuꝫ de qua nō potero ſurgere:qꝛ relinquitur in poteſtate diaboli:de qua non poterit ꝓpriis virib⁹ eripi niſi a deo ſpecialiter adiuuetur. ¶ Quātum ad ſitū inficientē cauſaliter dicit. in capharnaū. Ubi ſciendum ꝙ per ciuitatem caphar. que fuit ciuitas multuꝫ elata:cui dixit xp̄s Luc.x. Et tu carpharnaū vſqꝫ ad celū exaltata vſqꝫ ad infernū demergeris. q̄ etiā interptat ager pinguedinis:vel villa cōſolationis vel villa pulchritudinis:intelligitur ſtatus oīm vitiorum. Ubi ſciendū qd omnia vitia generaliter reducūt ad tria ſcꝫ luxuriam:auaritiā ꝛ ſuperbiam. iuxta illd. j. Jo.ij. Omne qd eſt in mūdo concupiſcētia carnis eſt. aut cōcu.oc. aut ſupbia vite. Iſta autem tria dantur nobis intelligi in ciuitate capharnaū. Nam per hoc ꝙ erat ciuitas exaltata:dat intelligi peccatum extollētis ſuperbie. Per hoc autem ꝙ interptat ager pinguedinis ſiue villa cōſolatiōis:dat itelligi peccatū eneruātis luxurie. Per hoc autē ꝙ dicit villa pulchritudinis datur intelligi peccatū eſurietis auaritie. ꝛ ſic p conſequēs omne pctm̄ inficiētis malitie. ¶ Quātū ad pctm̄ ſupbie dr̄ Eccle.iij. Synagoge ſupborū nō erit ſanitas. ¶ Quātū ad infirmitatē peccati luxurie qd p gulam fouet dicit Eccle.xxxvij. In multis eſcis erit infirmitas. ¶ Quantū ad infirmitatem peccati auaritie dicitur Ezech.xxij. Principes ei⁹ in medio illius:quaſi lupi rapientes predam ad effundādum ſanguinem et ad perdendum aīas:et auare ſectando lucra. ¶ Scda pars.

Sequit. Hic cū audiſſet ꝙ ieſ⁹ ꝛc. Ubi tāgit ꝓcurātis deuotionē ſollicitē. ꝙ pbat ꝓuētio ꝑſonalis. Ubi ſciēdū ꝙ iſte regul⁹ ex dilectione naturali q̄ hēat ad filiū:vidēs ipm ifirmū grauiter: ſibi ſanitatē ꝓcurauit. Scdm hoc igit in iſta parte tria poſſumus cōſiderare:ſcꝫ.
Congruitatem benigniſſimam.
Sedulitatem prompttiſſimam.
Infirmitatem grauiſſimam.
¶ Quātū ad primū dicit. Hic cū audiſſet ꝙ ieſus ꝛc. Ubi ſciendum ꝙ magna benignitas erat xp̄i ieſu ꝙ ſic circūibat cōtractas docēdo ꝛ infirmos ſanādo. Quātū ad ſedulitatē ꝓmptiſſimā dicit. Abijt ad eū ꝛ rogauit eū ꝛc. In hoc eīn cōmendatur ſedulitas illius reguli:qꝛ ſtatim vt ſciuit ieſum in galilea:iuit ꝓ ſanitate filij procuranda:rogās ipſum vt filiū ſuū ſanat. ¶ Quātū ad ifirmitatē grauiſſimā dicit. Incipiebat enim mori. In hoc eīn oſtendit grauitas infirmitatis filij iſti⁹ reguli quia appropinquabat ad mortē. ¶ Sciendū eſt autem loquēdo ſpūaliter ꝙ p illū aduentū xp̄i de iudea in galileā intelligitur aduentus ei⁹ de ſinu patris in mūdū. Ubi ſciēdū ꝙ iudea interptat glorificatio:ꝛ ſignificat diuinā eſſentiā: cui ſoli debet glīa ꝛ glorificatio ab oī tā viſibili q̄ inuiſibli creatura. iuxta illud. j. Timo.j. Regi ſeculorum immortali ꝛc.

Galilea vno mõ interpꝛetat̃ rota ⁊ ſignificat mũdũ q̇ inſtar rote volubilis et inſtabilis reperit̃. Xp̃s igit̃ venit iudea in galileam quãdo venit de ſinu patris in mundũ. ¶ Sciendum eſt autem ꝙ aduẽtus chꝛiſti in mundum fuit.

Veraciter pꝛophetatus.
Figuraliter nunciatus.
Mentaliter inuocatus.
Longanimiter expectatus.
Preſentialiter demonſtratus.

¶ Pꝛimo aduẽtus chꝛiſti fuit veraciter ꝓphetatꝰ. Vñ audi zach. zach. ix. Exulta ſatis filia ſyõ iubila filia hierusalẽ: ecce rex tuus veniet tibi iuſtꝰ ⁊ ſaluatoꝛ: ipſe pauper ⁊ aſcẽdẽs ſup̱ aſinã ⁊ ſuper pullũ aſine. Vbi cõſidera o deuotiſſima aĩa iſtius regis ⁊ domini hilaritatem iocundãtem ⁊ ideo tibi dicitur exulta ⁊ lauda. Conſidera dignitatem in ipſo excellẽtẽ: qꝛ rex. Charitatẽ cõiũgẽtem qꝛ tuus veniet tibi. Equitatẽ p̃miantẽ: qꝛ iuſtꝰ. Puritatẽ redimentẽ: qꝛ ſaluatoꝛ. Neceſſitatẽ indigentẽ: qꝛ ip̃e pauper. Humilitatẽ euidentẽ: qꝛ ſedens ſup̱ aſinã ⁊ pullũ. ¶ Secũdo fuit figuraliter nunciatus. Et q̃lr: audi q̇d de dauid in ipſius figura dicit̃ j. Reg. xxiij. Vbi ſentẽtialiter dicit̃ ꝙ dauid recedens de pꝛeſidio vbi erat ꝑfectꝰ venit in ſaltum areth. Vbi ſciẽdũ ꝙ per dauid qui manu foꝛtis et decoꝛus dicit̃: intelligitur dei filius: quem anima ſctã alloquitur Cãti. j. d. Et tu pulcher es dilecte mi: ⁊ decoꝛus: lectulus noſter floridus. Iſte de ſolio trinitatis ſignificato p̱ pꝛeſidiũ vbi erat eternaliter ꝑfectus: venit inſtar dauid' i ſaltũ areth. Vbi ſciẽdum ꝙ per ſaltũ qđ idem eſt qđ ſylua ſiue nemus: intelligitur iſte mundus: qui inſtar ſylue ⁊ nemoꝛis. vbi ſunt arboꝛes ſilueſtres cõſitꝰ eſt multitudine vitioꝛũ: q̇ ſignanter ſaltꝰ areth dicitur: qui interpꝛetatur ſtupoꝛ ſiue deſcenſio dum de celo deſcẽdit in terrã. ⁊ ſtupoꝛ magnus. qꝛ Luce. v. Stupoꝛ appꝛehẽdit oẽs. ¶ Tertio fuit mentaliter inuocatus. Et qualr audi p̃s. d. Excita potentiam tuã et veni vt ſaluos facies nos. ¶ Quarto fuit lõganimiter expectatus. Et qualiter: audi q̇d in pſona totiꝰ generis humani ſibi dicitur Iudic. vj. Ego pꝛeſtolaboꝛ aduẽtuz tuũ. ¶ Quinto fuit p̃ntialiter demõſtratus. Et q̃lr: audi ipſum dei filiũ. di. Ioã. iiij. Ego inq̇t veni vt vitã habeãt: ⁊ abundãtius habeãt. Nã ip̃e venit vt hoies in hoc mũdo vitã habeãt per gratiã: ⁊ abũdantiꝰ in futuro p̱ gloꝛiã. ¶ Qñ igit̃ dei filiꝰ in mundũ venit: debẽt hoies inſtar iſtius reguli ad ipſum accedere ſa[...] aie poſtulãdo. d. illud hiere. xvij. Sana me dñe et ſanaboꝛ ſaluum me fac et ſaluus ero.

¶ Tertia pars.

Sequitur. Dixit igit̃ ieſus ad eum niſi ſigna ⁊c. Vbi tangit medicãtis condeſcenſionem benignã. qđ pꝛobat compaſſio paternalis. Vbi ſciẽduz ꝙ officium patris eſt nõ ſolum filio ſubuenire in ſuis neceſſitatibus: ſed etiã ip̃m inſtruere ſi erret. Filius autẽ petẽs a patre gratiã: ſi cõtingeret ꝙ pr̃ pꝛimo negaret: nõ ꝓpter hoc dꝫ diffidere: ſꝫ iteruꝫ et iterũ cũ fiducia poſtulare. Scđꝫ hoc igit̃ in p̱te iſta tria poſſumus cõſiderare: ſcꝫ.

Increpationem infidelitatis.
Cumulationem pꝛecabilitatis.
Repꝛomiſſionem cite ſanitis.

¶ Quãtũ ad ṗmũ dicit. Dixit eis ieſus niſi ſigna ⁊c. Vbi ſciendũ ꝙ ille regulus repꝛehẽditur de infidelitate: qꝛ vt crederet: ſigna petebat. Vbi ſciẽdũ ꝙ differentia eſt iter fideles ⁊ infideles: qꝛ fideles trahunt̃ ad fidẽ ꝓpter autoꝛitatẽ ſcripture infideles v̾o p̱ ſigna. ⁊ ideo Grego. in omel. Eph. Illis. ſ. iudeis ꝓphetie tanꝙ̃ fidelibus: non infidelibus. ⁊ iſtis ſcꝫ gẽtilibus ſigna tanꝙ̃ infidelibus non fidelibus data ſunt. Quia igitur iſte regulꝰ cõuerſabatur cuꝫ iudeis: qui tũc fideles erãt repꝛehẽditur: quia non pꝛopter autoꝛitatẽ: ſꝫ per ſigna ⁊ miracula credere volebat. Cui dixit ergo ieſus niſi ſigna ⁊c. arguit hoieꝫ i fide tepidũ aut frigidũ aut oino nulliˢ fidei: ſꝫ tẽtare cupiẽtẽ de ſanitate filũ ſui q̃lis eẽt xp̃s: q̇d eẽt: quãtũ poſſet. ¶ Sciẽdũ ẽ ãt qꝛ hic fit mẽtio de ſignis ꝙ loquẽdo allegoꝛice mltiplex ſignũ inuenio l ſcriptura de xp̃o. ſ. ſignũ.

Conceptionis deifice.
Pꝛoductionis mirifice.
Paſſionis ſaluifice.
Tumulationis verifice.

Reſurrectionis magnifice.
Aſcenſionis glorifice.
Diſcuſſionis iuſtifice.

¶ Primo inuenio in ſcriptura ſignũ de xp̃o cõceptionis deifice. Nã ipſe fuit cõceptus per diuinã potẽtiam. iuxta illud [illegible]it angel⁹ beate virgini q̃rẽti quomodo virgo poſſet ↄcipere ꝛ dicẽti. Luc. j. Quomodo fiet iſtud qm̃ virũ nõ cognoſco. rñdẽs angelus. d. Spũſſan. ſup. in te ꝛ virtus al. obũ. tibi. Hoc ſignũ fuit figuratũ Geñ. ix. Ubi dixit dñs ad noe. Arcũ meũ ponã in nubibus: ꝛ erit ſignũ federis inter me ꝛ inter terrã. Ubi ſciẽdũ ꝙ per arcũ armaturã bellãtiũ intelligitur xp̃s qui venit ad bellãdũ cõtra humani generis inimicũ. Per nubẽ cõtinentem humiditatẽ et aquã: intelligit virgo maria: gratiã: p aquã ſignificatã ↄtinẽs. cui angel⁹ dixit Luce. ij. Aue gr̃a plena dñs tecũ. In hanc igit nubẽ arcus fuit poſit⁹ q̃n in eius vtero virtute ſanctiſpũs dei fili⁹ fuit hõ conceptus. Qd̃ fuit ſignũ federis inter deũ ꝛ terrã. i. reconciliatiõis generis humani cũ deo. ¶ Scd̃o inuenio ſignũ de xp̃o productionis mirifice. Nã ipſe natus fuit de virgine matre qui fuit mirabilis modus et inuſitat⁹ nature. Hoc aũt fuit figuratũ Eſa. vij. vbi d̃r ppter qd̃ dabit dñs ipſe vobis ſignũ. Ecce virgo ↄcipiet ꝛ pariet filiũ ꝛ vocabit nomẽ eius emanuel qd̃ interpretat nobiſcũ deus. Per iſtã virginẽ cuius cõceptus ꝛ part⁹ fuit ſic veraciter pphetat⁹ intelligit virgo maria. ¶ Tertio inuenio ſignũ de xp̃o paſſionis ſaluifice. Naz ipſe p noſtra ſalute paſſionẽ ſuſtinuit vt nos a ſeruitute diaboli liberaret. Hoc ãt ſignũ fuit figuratũ Numeri. xxi. Ubi ſentẽtialiter d̃r ꝙ cũ pp̃lus iſraelitic⁹ trãſiens p deſertũ affligeret ab ignitis ſerpẽtibus: dixit dñs Moy. fac ignitũ ſerpẽtem eneũ: ꝛ pone eum pro ſigno. qui p cuſſus aſpexerit eum viuet. Ubi ſciẽduz ꝙ per pplm̃ trãſeũtem p deſertum percuſſum a ſerpẽtibus ignitis intelligunt hoies q in hoc mũdo peregrinãdo interficiunt morſibus ꝛ tentationib⁹ demonũ p peccatum: quoꝝ liberatiõis ſignũ eſt ſerpens ene⁹. i. xp̃s eleuat⁹ in cruce: quẽ qui aſpiciunt: vitã recipiunt: quia p ipſi⁹ paſſionez habemus remiſſionẽ oim peccatoꝝ. ¶ Quarto inuenio ſignũ de xp̃o tumulationis verifice. Nam ipſe fuit p nobis poſt paſſionẽ verifice tumulatus. Hoc ſignũ fuit a xp̃o iudeis ſignũ ab eo petẽtibus p̃dictũ Matt. xij. de quibus figuratiue dixit generatio mala ꝛ adultera ſignũ querit ꝛ ſignum nõ dabit ei niſi ſignũ Jone pphete. ſicut em̃ fuit Jonas in ventre ceti tribus diebus ꝛ trib⁹ noctibus: ſic erit filius hois in corde terre trib⁹ dieb⁹ ꝛ tribus noctibus. Ubi ſciẽdum ꝙ per cor terre hic ſepulchrũ intelligit. ¶ Quinto inuenio ſignũ de xp̃o reſurrectionis magnifice. Nã lʒ ipſe p nobis fuerit ſepult⁹: tñ ad cõſolationẽ nr̃az die tertia magnifice reſurrexit. ¶ Sexto inuenio ſignũ de xp̃o aſcẽſionis glorifice. Nã ipſe poſt reſurrectionem ſuaz: in celũ glorioſus aſcẽdit. iuxta illd̃ Eph. iiij. Qui deſcẽdit ipſe eſt qui aſcẽdit ſup celos vt adimpleret oia. ¶ Septimo inuenio ſignũ de xp̃o diſcuſſiõis iuſtifice. Nã ipſe ſicut ver⁹ iudex ꝛ iuſtus diſcutiet facta quorũlibet vt vel premiũ illis ↄferat vel penã. Nam iuxta illud Act. x. Ipe eſt qui cõſtitutus eſt a deo iudex viuoruz et mortuorum. ¶ Quãtũ ad cumulationez precabilitatis dicit. Dixit ad eũ regul⁹ dñe deſcende priuſq̃ ꝛc. Ubi ſciendũ ꝙ ille regulus lʒ prius rogaſſet xp̃z p ſalute filij: tamẽ iterato p̃ces replicat vt xp̃s facili⁹ inclinetur. d. ꝙ ad filiũ ſuũ morientem deſcẽdat. ¶ Sciendũ eſt autẽ ꝙ ille regul⁹ in illo verbo cũ dicit. Dñe deſcẽde priuſq̃ moriat fili⁹ me⁹ tria facit. Nã

Extollit dignitatem oibus preſidentem.
Depoſcit pietatem oibus aſſiſtentem.
Exponit neceſſitatem oibus incũbentẽ.

¶ Primũ probat imperiũ demonſtratũ: quia dñe. ſcd̃m auxiliũ imploratũ: q: deſcende. tertiũ piculũ indicatũ: q: priuſq̃ moriatur filius meus. ¶ Quantũ ad primum vbi extol. ꝛc. dicit dñe. Ubi ſciẽdũ ꝙ xp̃s ieſus erat verus dñs: q: hõ erat ꝛ de⁹. Un̄ p̃s. Scitote qm̃ dñs ipſe deus. Un̄ iſte magnificu3 dñs potuit figurari p illũ dñz quẽ vidit Eſa. de quo ipe dicit Eſa. vj. In anno quo mortu⁹ eſt rex Ozias. Uidi dñm ſedentẽ ſup ſoliũ excelſum ꝛ eleuatũ: ꝛ plena erat dom⁹ a maieſtate

ſerpẽs eneũ. f. 98

eiꝰ:ꝛ ea q̄ ſub ipſo erāt replebant tēpluꝫ: ſeraphin ſtabāt ſup illð ſex ale vni ꝛ ſex ale alteri.duabꝰ velabant faciē eiꝰ:ꝛ duabus velabāt pedes eiꝰ:et duabꝰ volabāt ꝛ clamabāt alter ad alterū.ꝛ.d.Sanctus ſctūs ſanctꝰ:dn̄s deꝰ exercituū plena eſt terra gl̄ia eiꝰ.Ubi ſciēdū ꝙ i iſta figuratiua viſiōe q̄tuoꝛ poſſumꝰ ꝯſiderare:ſcꝫ.

Temporalem congruentiam.
Imperialem excellentiam.
Generalem influentiam.
Singularem aſſiſtentiam.

¶ Quātū ad tpalē congruentiā dicit In anno in quo mortuꝰ eſt rex Ozias.Ubi ſciendum ꝙ per regē Oziā ſuperbū ꝛ arrogātē q: ſicut habet.ij.Parali.xxvj.voluit ſibi arrogare officiū ſacerdotale:ꝓpter qð fuit a dn̄o lepra ꝑcuſſus:intelligit diabolus q̄ ſibi voluit arrogare ſimilitudinē dei.d.Eſa.xiiij.Aſcendā ſuper altitudinē nubiū ſimilis ero altiſſimo ꝓpter qð lepra ꝑcuſſus fuiſſe dr̄:ꝛ in ipſo macula ꝛ deformitas pc̄ti remāſit.annꝰ aūt in quo diabolꝰ mortuus fuit.eſt annus q̄ xp̄s paſſus fuit ꝓ nobis.¶ Quātum ad imperialem excellētiā dicit.Uidi dn̄m ſedētē ſup ſoliū excel.ꝛ ele.Ubi ſciēdū ꝙ per iſtū dn̄m intelligit xp̄s ih̄s iuxta illud pſ.Dn̄s i tēplo ſctō ſuo dn̄s in ce.ſedes eius.¶ Quātū ad generalē influētiā dicit.Et plena erat domꝰ a maieſtate eius.ꝛ ea que ſub ipſo erāt reple.templū.Ubi ſciēdū ꝙ iſtā domū ꝛ tēpluꝫ qð quantū ad preſens ſpectat ꝓ eodē accipit.intelligitur celeſtis patria q̄ ab ipſius maieſtate repleta dr̄ quia diuinitas xp̄i ꝛ eiꝰ gl̄ioſa humanitas celeſtē p̄riam illumināt ꝛ decorāt.Ut ſic ꝟificet de ip̄a illud Eze.xliij.Ecce repleta erat gl̄ia domus dn̄i.Que etiā ſignificata per tēpluꝫ repletur ab his q̄ ſunt ſub ip̄o:q: replet glorioſis ſctis:qui ꝓ tāto ſubtus xp̄m dicunt.q: ſunt creature ꝛ ipſe verus creator.¶ Quantum ad ſingularem aſſiſtentiam dicit.Seraphin ſtabāt ſuper illud ꝛc.Ubi ſciēdū ꝙ per ſeraphin qui interpretant ardentes intelligunt ſancti angeli ſpecialiter ſupremi in oꝛone:q̄ ſunt ſpāliter ſeraphin appellati q̄ tāto amore diuino ardēt intēſiꝰ quāto diuinitatē ipſius clariꝰ cōtēplant.Deſcribunt aūt iſti ſeraphin quantū ad tria.ſcꝫ.

Quātū ad ſitū dignitoſuꝫ:q: ſta.ſup illð.
Quātū ad ornatū gratioſuꝫ:q: ſex ale ꝛc.
Quātū ad cātū gl̄ioſuꝫ:q: clamabāt ꝛc.

¶ Pro p̄mo pōt accipi illð Eſa.xxj.Suꝑ ſpecula dn̄i ego ſuꝫ ſtās totis noctibꝰ. Pro ſcðo ſit q̄libet eoꝝ accipit ex[illegible] alas ſuas ad auſtrū.Job.xxxix.Per ala intelligit ꝯtēplatio.Pro tertio debetis ſcire ꝙ i ſuo cātu exp̄mūt nobis duo.vꝫ.

Conditionē diuinitatis intrinſecam.
Cōmunicationē bonitatis extrinſecam.

¶ Quātū ad primū dicit.Et clama.alter ad al.dicen.Sanctus Sanctus Sanctꝰ dominus deus exercituū.Ubi ſciēdū ꝙ inquantū ſingulariter dicunt dn̄s deus: dāt intelligere eſſentie vnitatem:inquātum vero triplicatur nomē ſctūs:dāt intelligere perſonarū trinitatē.¶ Quātū ad cōmunicationē bonitatis extrinſecā dicit.Plena eſt oīa ter.gl̄ia eiꝰ.Ubi ſciēdum ꝙ per iſtā gloriā qua oīs terra plena dr̄:intelligit diuina bonitas in creaturis ꝯmunicata.Ut ſic ſibi dicat cū pſ. Exaltare ſup celos deus ꝛ ſup oēꝫ terrā gloria tua.¶ Quātū ad ſcðm vbi depoſcit pietatē omnibus aſſiſtentē qð ꝓbat auxiliū iploratū dicit.Deſcēde.Ubi ſciēdū ꝙ per iſtū deſcenſum quē petebat iſte regulꝰ intelligit diuina pietas ꝛ clemētia:oībꝰ ſubueniēs in neceſſitatibꝰ ſuis quā cognoſcēs pſ.d.Dn̄e inclina celos tuos ꝛ deſcēde.qð quidē fecit quādo dei filius in hunc mundū venit factꝰ homo. ¶ Sciēdū eſt aūt ꝙ inueniō dei filiuꝫ in hūc mūdū multipl̄r deſcendiſſe:ſcꝫ.

In vteꝝ ꝟginis:ꝑ icarnatiōis myſteriū.
In mentē hois:ꝑ ſctificatiōis hitaculū.
Ut panis viui ficꝰ.ad ſatiādū famelicū.
Ut ignis mirificꝰ:ad inflāmādū tepidū.
Ut pctōꝝ iuſtiſſimus cōmunicator.
Ut afflictoꝝ potentiſſimus liberator.
Ut iuſtoꝝ glorioſiſſimꝰ exaltator.

¶ Primo dei filiꝰ deſcēdit in vterū virginis ꝑ incarnatiōis myſteriū.Uñ pſ.Deſcēdit ſicut pluuia in vellꝰ.Nā ſicut pluuia in vellus deſcēdit:ꝛ ip̄m non maculat:ſic dei filꝰ deſcēdit:in vterū ꝟginis: ꝛ virginitatem non abſtulit ſed ſacrauit. ¶ Scðo deſcendit in mentē hois ꝑ ſctī.habi.cuius deſcēſum ſentiēs ala ſancta

dicit. Canti. vj. Dilectus meus deſcēdit
i hortũ ſuũ ad aureolã aromatũ. Nã hor-
tus xpi eſt q̃libet aīa fidelis: in quaꝫ xps
deſcēdit p gratiã q̃ tũc ē aureola aroma-
tũ: quãdo in ipa ſunt cogitatiões mũde.
¶ Tertio deſcendit vt panis viuific⁹ ad
ſaturãdũ famelicũ: de quo ipſemet loquit̃
Joã. vj. d. Ego ſum panis vi. q̃ de ce. de-
ſcẽdi ſi quis mãdu. ex hoc. ꝛc. ¶ Quarto
deſcẽdit vt ignis mirific⁹ ad inflã. tepi.
de quo deſcẽſu dr̃ figuratiue Exo. xix. to-
tus aũt mõs ſinay fumabat eo ꝙ deſcẽ-
diſſet dñs ſup eũ in igne. Nã p illũ ignẽ
intelligit̃ charitas in qua de⁹ in hũc mũ
dũ: inſtar mõs ſynai deſcẽdit cũ nos do-
cuit charitatẽ hr̃e. d. Joã. xv. hoc eſt pce
ptũ meũ vt dili. inuicẽ ſicut dilexi vos.
¶ Quinto deſcẽdit vt pctõꝝ iuſtiſſim⁹
cõicator de quo deſcẽſu ipſe figuratiue
loquit̃ Gen. xviij. di. Clamor ſodomoꝝ et
gomorreoꝝ multiplicat⁹ eſt ꝛ pctm̃ ag-
grauatũ eſt nimis: deſcẽdã ꝛ videbo vtrũ
clamorẽ q̃ venit ad me: ꝛ ope cõpleuerit
an nõ: ita vt ſciã. Nã p ſodomã ꝛ gomor-
rã intelligunt̃ pctõres: quos vt iuſt⁹ iu-
dex punit. ¶ Sexto deſcẽdit vt afflictoꝝ
potẽtiſſim⁹ liberator: de quo deſcẽſu ſub
noīe ſapiẽtie dicit̃ Sapien. x. Sapiẽtia
vẽditũ iuſtũ non dereliquit ſed a pctõri-
bus liberauit eũ. ¶ Septio deſcendit vt
iuſtoꝝ glãoſiſſim⁹ exaltator de q̃ deſcẽſu
figuratiue dr̃ Exo. xix. deſcendit dñs ſup
montẽ ſynai in ipo mõtis vertice: ꝛ voca
uit Moy. in cacumen ei⁹. ¶ Ubi ſciẽduꝫ
ꝙ p vocationẽ Moy. in cacumẽ montis
poſtꝙ̃ deus deſcenderat: intelligit̃ voca
tio cuiuſlibet fidelis ꝛ iuſti: quẽ deus vo
cat vt aſcendat ad gloriã paradiſi. di. ſibi
illud Exo. xxiiij. Aſcende ad me in mon
tẽ ꝛ eſto ibi. Iſte deſcenſus xpi quãtum
ad predicta fuit figurat⁹ Exo. iij. vbi di-
cit dñs. Uidi afflictionẽ populi mei qui
eſt in egypto: ꝛ clamorẽ eius audiui pro-
pter duriciã eoꝝ qui preſunt operib⁹: et
ſciens dolorem eius deſcẽdi vt liberarẽ
eũ de manibus egyptioꝝ: ꝛ educereꝫ de
terra illa: i terrã que fluit lacte ꝛ melle.
¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ ex parte hominis in af-
flictiõe poſiti quatuor poſſum⁹ cõſidera
re que tãguntur in iſta figura: videlicet.

Locum tenebroſum.
Statum calamitoſum.
Hoſtem innumeroſum.
Affectum viſceroſum.

¶ Quãtũ ad locum tenebroſum dicit ꝙ
pp̃s erat in egypto. Ubi ſciẽdũ ꝙ p egy
ptũ q̃ interptat̃ tenebra vel obſcuritas:
intelligit̃ ſtat⁹ pcti in quo erat gen⁹ hu-
manũ ante aduentũ xpi in mundũ. Quo
ad ſtatũ calamitoſuꝫ dicit ꝙ popul⁹ erat
afflict⁹. Ubi ſciẽdũ ꝙ añ aduentũ xpi in
mũdũ: multũ erat afflictũ totũ gen⁹ hu-
manũ: qr videbat ſe puatũ regno celoꝝ.
Ut ſic potuerit dicere illd ps. Afflictus
ſum ꝛ humiliat⁹ ſuꝫ nimis. ¶ Quãtũ ad
hoſtẽ innumeroſuꝫ dicit ꝙ affligebat̃ ab
his q̃ preerãt opib⁹. Ubi ſciẽdũ ꝙ ille q̃
opib⁹ malis preeſt: eſt ſuperb⁹ diabol⁹:
de quo dr̃ Job. xlj. Qr ipe eſt rex ſup oẽs
filios ſupbie. ¶ Quantum ad effectũ vi
ſceroſum dr̃ ꝙ clamabãt. Ubi ſciẽdũ ꝙ
pres veteris teſtamẽti videtes ſe ſub ſer
uitute diaboli poſitos: ex affectu poſtula
bãt a dño liberari. Propt̃ qđ di. ps. Emit
te manũ tuaꝫ de al. eripe me. ꝛ li. me. de
aq̃s mltis ꝛ de manu fi. alienoꝝ. Ex pte
aũt filij dei alia quatuor ꝯſiderare poſſu
mus etiam in predicta figura. ſcꝫ.

Cognitionis claritatem.
Compaſſionis benignitatem.
Saluationis virtuoſitatem.
Poſſeſſionis hereditatem.

¶ Quantũ ad cognitionis claritateꝫ dr̃
ꝙ deus vidit et ſciuit: qr iuxta illud ps.
Ipſe nouit abſcõdita cordis. ¶ Quantũ
ad cõpaſſionis benignitatẽ: dixit: deſcẽ-
dã. Ubi ſciendum ꝙ magna benignitas
fuit dei filij. qñ tãtũ ſe humiliauit: ꝙ ad
nos ſeruos ſuos deſcendit. ¶ Quãtũ ad
ſaluationis virtuoſitatẽ: dicit vt libereꝫ
eũ. Dei fili⁹ in hũc mũdũ deſcẽdit vt ſua
virtuoſa potẽtia nos a ſeruitute diaboli
liberaret qđ cognoſcẽs ps. d. Libera me
de laqueo ve. ꝛ a verbo aſpero. ¶ Quãtũ
ad poſſeſſiõis hereditatẽ dicit̃ ꝙ de⁹ ex-
traxit eos de egypto vt educeret i terrã
lacte ꝛ melle manantẽ. Per terrã iſtã ſic
abundantem ꝛ plenam intelligitur cele
ſtis patria in qua eſt abũdãtia oīs boni
de qua dicit ps. Portio mea dñe ſit i ter-
ra viuentiũ. ¶ Quãtũ ad tertiũ. Ubi ex-
ponit neceſſitatẽ oībus incũbẽtẽ: qđ p-

bat p̄ſtilū indicatum dicit.priuſq̄ mor. fili⁹ me⁹. Ubi ſciēdū q̄ ꝓpt pctm̄ ꝑmoꝝ parētū inducta eſt i gen⁹ humanū neceſſitas moriēdi. Nā lȝ hō in ſtatu innocētie potuiſſet nō mori:tñ poſt pctm̄ lata eſt a deo ſnia vt ois qui naſcit: moriat:iuxta illō hebre.x. Statutū ē hoib⁹ ſemel mori. ¶ Quātū ad tertiū.ſcȝ repromiſſionē cite ſanitatis dicit:dixit ei ieſus vade fili⁹ tu⁹ viuit. Ubi ſciēdū q̄ qꝛ regul⁹ tāq̄ adhuc in fide dubitās:inuitabat xp̄m vt ad filiū ſuū deſcēderet corporaliter ꝛ ipſum ſanaret nō credēs q̄ hoc facere poſſet abſens:ideo xp̄s vt ipſum ad fidē trahat inuēs ſe p potētiā p̄ſentē eē vbiq̄ filiū ſanat i ſua abſentia corporali. ¶ Sciēdum eſt autem q̄ in iſto verbo qđ dixit ieſus vade fili⁹ tuus viuit duo facit. Nā primo nos iducit ad exercitū ꝟtuoſum. Scđo nobis oſtēdit premiū fructuoſum.

¶ Quātū ad primū dicit vade. Ubi ſciēdū q̄ hō nō dȝ pigreſcere ſȝ exercitare ſe in opib⁹ virtuoſis. Unde reprehēdēdo ꝛ excitādo hoīez pigrū dicit. Salomō Prouer.vj. vade ad formicā o piger ꝛ ꝯſidera vias ei⁹ ꝛc. Nā ſi formica aial ita paruū ex iſtinctu naturali eſt ſollicita parare ſibi i futurū eſcā.multū eſt rephēſibilis q̄ dū viuit in hoc mūdo nō parat ſibi p bona opera vt in futuro valeat abundare.

¶ Sciēdū eſt aūt q̄ xp̄s inter alia excitat nos vt vadamus ad tria.ſcilicet.
Ad leuacrum vitioꝝ inficientium.
Ad conflictum inimicoꝝ inuadentium.
Ad cōtemptum mūdanoꝝ allicientium.

¶ Primo xp̄s nos excitat vt vadam⁹ ad lauacrū vitioꝝ in fi. Nā qꝛ pctā aīas noſtras inficiūt ꝛ ideo excitat nos vt lauemur ab ipſis:iuxta qđ figuratiue dixit xp̄s ceco nato cui ſputū cū terra ſup oculos poſuerat Jo.ix. Uade inq̄t et lauare in natatoria ſiloe.qđ interpretat miſſus. Ubi ſciendū q̄ p lutū qđ xp̄s poſuit ſup oculos ceci dat nobis intelligi:q̄ pctōr per iſtū cecū ſignificat⁹:hȝ aīam p vitia deturpatā. Ut igit viſuȝ recipiat p ſpiritualē grām:debet aīam ſic maculatā abluere ꝛ hoc in natatoria ſiloe:qđ interp̄tatur miſſus.i.in ſanguine xp̄i quē deus pr̄ p ſalute hūani generis miſit in mundū. ¶ Hec aūt ablutio vitioꝝ in quē mittitur.fuit nobis figurata.iiij. Regū.v. naamā leproſo de quo ſnialiter dr̄ ibi:q̄ heliſe⁹ ꝓpheta dixit. Uade et lauare ſepties in iordane:ꝛ recipiet ſanitatē caro tua qđ quidē faciēs.fuit pfecte mūdat⁹.

¶ Ubi ſciendū q̄ p naamā qui interp̄tatur decorus:intelligit q̄libet hō quē d⁹ fecit valde decoꝝ:qꝛ ad imagi[illegible] licet de⁹ ſic eū decoꝝ fecerit:ipſe multiēs ſe facit leproſum:qñ ſcȝ mortaliter peccat ſic aūt facto leproſo.dat cōſilium a dn̄o ſignificato p prophetā vt vadat et lauetur ſepties in iordane. Ubi ſciēdum q̄ p iordanē qui interp̄tat riuus iudiciū ſiue fluui⁹ iudicātis intelligit riu⁹ ꝛ flui⁹ ſanguinis xp̄i:quē ꝓ nobis effudit. de q̄ dr̄ Joā.v.q̄ pr̄ dedit ei poteſtatē iudiciū facere qꝛ fili⁹ hois eſt in illo igit fluuio dȝ ſe hō lauare:ꝛ mundabit inſtar naamā ab oi delicto. ¶ Signāter aūt dr̄ q̄ ſepties ſe lauit naamā:ad deſignādū q̄ ꝯ ſeptē vitia capitalia hō dȝ ſe in ſanguine xp̄i lauare. Jn cuius figura xp̄s ſepties ſparſiſſe ſuum ſanguinem legitur.

¶ Primo eīn ꝓcedēdo ſm ordinē vitioꝝ: nō ſm ordinē q̄ ſanguinē ſuū ſparſit ſciēdū eſt q̄ xp̄s ſanguinē ſuū ſparſit in capitis coronatiōe:qñ fuit ſpinis coronat⁹:ꝛ hoc contra pctm̄ ſupbie. Nam ſm Aug. ſub ſpinoſo capite nō debet mēbrū fieri delicatū nō eīn debet eſſe caput hūile et mēbrum ſuperbū igitur nō debet homo ſuperbire. ¶ Scđo ſparſit ſuū ſanguinē in corde quādo fuit lanceatus:de quo vt dicitur Jo.xix.exiuit ſanguis et aqua et hoc cōtra peccatū ire. Nā ſm Damaſcenum. Jra eſt aſcēſio ſanguinis circa cor. homo igitur inflāmatus ab ira ſi cōſideret cor xp̄i perforatum pro ipſo cū lācea dȝ nō immerito mitigari. ¶ Tertio ſparſit ſuum ſanguinem in corporis flagellatione:quādo ad columnā fuit duriſſime flagellatus:vt habetur Joan.xix.et hoc cōtra peccatum inuidie. Nā homo inuidus ꝛ detractor alios mordens occulte: debet ab inuidia retrahi vidēs ſuū dn̄m flagellatū. ¶ Quarto ſparſit i pedū affixione:qñ fuit clauatus in cruce ꝛ hoc ꝯ pctm̄ accidie. Nā piger qñ videt pedes xp̄i foratos dȝ animari ad currendū ad opera virtuoſa cui dicitur per p̄s. Jntin

gatur

[fi]at pes tu⁹ in ſanguine. ¶ Quito ſparſit in manum perforatione: et hoc cōtra peccatum auaricie. Nam ibi oſtendit ſe liberalem in manum oſtenſione: apertione et pforatione: vt daret eas extenſas vniuerſaliter: apertas liberaliter: perforatas totaliter. ¶ Sexto ſparſit in ſu[doris e]miſſione. Nā ſicut dicitur Luce xxij. Imminēte ſua paſſione poſitus in agonia orando. fact⁹ eſt ſudor eius ſicut gutte ſanguinis decurrētis in terram. et hoc cōtra peccatum gule. Nam ex gula humores multotiens generantur in corpore quibus granatur homo: expellunt tamē ſi lauentur in ſanguine xp̄i. ¶ Septio ſparſit in preputiū circūciſiōe: et hoc cōtra luxuriā. Nā circūciſio fiebat in pte corporis in qua incipit titilare luxuria. dū igit̄ xp̄s in illa parte ſanguinē ſuum ſparſit: nobis dedit exemplum vt cordis noſtri preputium abſcindam⁹ propter qd̄ oibus dicit̄ Hier. iiij. Circūcidimini dn̄o et auferte pputia cordium veſtrorum viri de iuda et habitantes hierl'm. ¶ Scdo xp̄s nos excitat vt vadam⁹ ad conflictum inimicorū inuadentiū. Nā qr inimicos habem⁹ fortes. ſ. carnē: mūdū: et diabolū: xp̄s nos excitat vt viriliter vadamus ad pugnā cum ipſis que qdē fuit figurata. j. Regum. xv. Ubi ſnialiter dicit̄ q̄ ſamuel dixit ſauli ex pte domini. Uade et percute amalech. et demolire vniuerſa eius: nō pcas et non cōcupiſcas de rebus ipſi⁹ aliquid: ſed interfice a viro vſq̄ ad mulierē et paruulū et lactētem: bouē et ouē et aſinū. ¶ Ubi ſciēdum q̄ per amalech qui interpretat̄ gēs bruta: qui erat populus cōtrarius populo dn̄i: intelligunt̄ caro mūdus et diabolus: qui hoibus aduerſantur. caro inficiendo: mūdus alliciēdo: et diabolus decipiendo: qui ſignāter dicuntur gēs bruta: qr cum pualent cōtra homines: aias ipſorum deturpāt. Per ſaulem vero itel ligit̄ quilibet homo fidelis. Iſti igit̄ dicitur q̄ vadat ad percutiendū amalech. i. inimicos ſupradictos: et q̄ de reb⁹ ipſorum nihil retineat: ſed oīa penit⁹ abdicet a ſeipſo. ¶ Tertio xp̄s nos excitat vt vadamus ad contemptū mundanorū allicientiū. Nā qr mund⁹ vt plurimū alliCit hoies debent ipſum deſpicere iuxta illud xp̄i. Matt. xix. Si vis perfect⁹ eſſe vade et vēde omnia que habes: et da pauperib⁹. ¶ Hec autē deſertio fuit nobis figurata. iij. Reg. xvij. vbi dicitur q̄ dn̄s dixit helie recede hinc: et vade in oriētē et abſcōde te in torrent[e] carith qui ē cōtra iordanē et ibi de torrēte bibes: coruiſ q̄ꝫ precepi vt paſcāt te ibi. Abijt ergo et fecit iuxta verbū dn̄i: cunq̄ abijſſet i torrēte carith. corui deferebāt et panē et carnes mane et veſpe et bibebat de torrēte. ¶ Ubi ſciēdū q̄ p heliā cui pcepit dominꝰ q̄ de loco vbi erat recederet q̄ locꝰ erat ſamaria: et iret ad torrētē carith intelligitur quilibet fidelis chriſtian⁹: cui a domino dicit̄ q̄ recedat ſaltē quantum ad cor de mundo ſignificato per ſamariā que interpretat̄ lana que ſignificat res mundanas: et vadat ad torrentē carith q̄ interpretatur cognitio. i. ad diuinorum contēplationē deuotā: dicēdo cum apoſtolo Phil'. iij. Noſtro autē ꝯuerſatio i celis eſt. Et ne forte de adiutorio diuino diffidat: audi quid ſibi promittit dn̄s carnes mane et veſpere et bibet de torrēte. Ubi ſciēdū q̄ per coruos q̄ ſuos pullos nō cognoſcūt nec paſcunt donec ſint eis ſimiles in colore poſtq̄ autē eis aſſimilent̄: eos ſollicite paſcūt: itelligūt̄ ſcti angeli qui hoies huius mūdi q̄diu nō aſſimulant̄ eis i puritate mētis et cōtēplatiōe celeſtiū: ſed ſunt dediti carnis delitijs et mūdanis diuitijs: ipſos nō cognoſcūt: quādo vero a mundo tranſeunt ad puritatem ipſos cognoſcunt et nutriunt offerendo eis panē et carnes. i. reducētes eis ad memoriā panē mirificuꝫ xp̄m ieſum: qui ſub ſpecie panis dat eis ſuā carnē ad manducanduꝫ et hoc mane et veſpere. i. qn̄ in hoc mūdo viuit cū illo aūt cibo debēt d̄ torrēte bibere paſſionem xp̄i p quam habem⁹ grām iugiter meditando. ¶ Quantū ad ſcd̄m vbi oſtēdit nobis premiū fructuoſum cū dicit filius tuus viuit: ſciendū eſt q̄ poſtq̄ hō habet filiū. i. aiam infirmaꝫ et venit iſtar reguli ad xp̄m rogans pro ſanitate ſi acquieſcat conſilijs xp̄i: recipit vitā vt poſſit dici ſibi illud. iij. Re. xiiij. En filiū tu⁹ viuit. Inuenio aūt triplicē vitam. ſ.

Nature ſuſtentantis.
Gratie decorantis.
Glorie quietantis.
¶ Primo inuenio vitā nature ſuſtētātis ⁊ illa cōmunis eſt oībus iuxta illō Gen. ij. Fact⁹ eſt hō in aīam viuētē. ¶ Scd̄o gr̄e decorātis ⁊ ista eſt viatoꝝ iuſtoꝝ q̄ ſpūaliter viuunt. de q̄ Ro. viij. Prudētia carnis mors ē. prudētia aūt ſpūs vita ⁊ pax. ¶ Tertio gl̄ie quietātis: ⁊ iſta ē ſolū modo ꝯprehēſoꝝ. de qua xp̄s Jo. xvij. Hec eſt vita eterna vt cognoſcāt te ſolū deū verum. ¶ Quarta pars.

Sequit̄. Credidit hō ſermoni quē dixit ei ieſ⁹ ⁊c. Ubi tāgit impetrantis cōſolationē cōpletā. qd̄ p̄bat p̄miſſio ſalutaris. Ubi ſciēdum q̄ iſte regulus venit vt ſanitatem pro filio procuraret. cum igitur audiuit a xp̄o q̄ filius ſuus viueret: fuit non modicum cōſolatus. ex quo etiā miraculo fuit ꝯfirmat⁹ in fide. Scd̄m hoc igitur in iſta p̄te poſſumus quinq̧ conſiderare. ſcȝ.
Reuerſionem citam.
Relationem bonam.
Collocutionem veram.
Probationem certam.
Heſionem firmam.
¶ Quātū ad p̄mū dicit. Credidit hō ⁊c. Ubi ſciēdū q̄ qn̄ xp̄s dixit regulo: filius tuus viuit. tunc regulus cepit credere: ⁊ vidēs q̄ ieſus nolebat ire ad filiū: icepit redire domū ſperās q̄ iueniret filiū ſuū ſanatum. ¶ Quātū ad ſcd̄m. ſcȝ relationeȝ bonā dixit. Jā aūt eo deſcendēte ⁊c. Ubi ſciendū q̄ iſti ſerui vidētes q̄ filius reguli īfirmus erat ſanat⁹: nō credētes ampli⁹ indigere xp̄i preſentia: veniebat vt xp̄s nō laboraret in vanū. ¶ Quantū ad tertiū. ſ. collocutionē vereȝ dt. Interrogabat ergo hō ⁊c. Ubi ſciēdū q̄ iſte regulus interrogās ſeruos de hora i qua filius ſuus fuerat curatus: voluit ꝯparare illā horā ad horā in qua xp̄s ſibi dixerat filius tuus viuit. vt ex hoc cognoſceret v̄tr̄ fili⁹ ſuus caſu curat⁹ fuiſſet vel ex xp̄i p̄cepto ex q̄ appareret q̄ lȝ aliq̄liter crederet: q̄ dictū ē q̄ hō credidit ſermoni ⁊c. tn̄ nondū perfectus erat i fide.
¶ Sciēdū eſt circa iſtā particulā in qua dr̄ q̄ hora ſeptima reliq̄t eū febris. q̄ p iſtā horā ſeptimā itelligit̄ ſeptima etas poſt diem iudicij: ſic etates diſtinguēdo. Prima ab adam vſq̧ ad noe. Scd̄a a noe vſq̧ ad abraam. Tertia ab abraam vſq̧ ad moy. Quarta a moy. vſq̧ ad dauid. Quinta a Dauid vſq̧ ad aduētū xp̄i. Sexta ab aduētu xp̄i: vſq̧ ad diem iudicij. Septima a die iudicij vſq̧ in ſēpiternū. Poſtq̄ ſcti i p̄ria erunt inſtar filij reguli: abſq̧ oī lāguore. ¶ Scd̄o p illas ſeptē horas in quaꝝ ſeptima reliq̄t eū febris intelligunt̄ ſeptem que pctōr cōſiderare debet ſcȝ quoꝝ ſeptimo pctm̄ ſibi remittitur: ⁊ ſic a fabre ſupnaliter curat̄. Ubi ſciendum q̄ peccator ſi vult a peccato liberari debet conſiderare.
Quis peccādo offendit̄: q̄ deus.
A quo offenditur: q̄ ab eius creatura.
Quid peccando amittit̄: q̄ gl̄ia eterna.
Quid peccādo acq̄rit̄: q̄ pena ifernalȝ.
Status in quem ponitur: quia dei fili⁹, ſeruus diaboli.
Pro quo iſta patit̄: q̄ pro re modica.
¶ Ad iſtas ſex horas dȝ ſeq̄ ſeptima. ſ. p̄fecta contritio de pctō cōmiſſo. ⁊ in ſeptima hora remiſſionē recipit pctōrum. ¶ Un̄ iſta hora pōt figurari p diē ſeptimū: de quo dr̄ ſmaliter Dan̄. xiiij. q̄ venit rex die ſeptima vt lugeret Dan̄. quē credebat fore mortuū quē tn̄ repperit viuū. Nā reuera et ſi hō propter pctm̄ mortuus reputat̄ ſicut eſt ſpūaliter tn̄ ſi die ſeptima lugeat p contritionē amarā recepit vitā. ¶ Quātum ad quartū. ſ. p̄bationem certaȝ dicit. Cognouit ergo pater ⁊c. Ubi ſciendum q̄ poſt regulo fuit nunciatum per ſeruos de hora in qua filius fuerat derelict⁹ a febre ⁊ eſſe cōperit illā horā in qua xp̄s ſibi dixerat fili⁹ tuus viuit: ſtatim p̄bationem certā habuit q̄ ad preceptū xp̄i fili⁹ fuit curat⁹. ¶ Quantum ad quintum. ſ. adheſionem firmā dicit. Et credidit ipſe ⁊c. Ubi ſciēdū q̄ ex hoc appareret q̄ ille regulus tantūmō habuit fidē p̄fectā Et ſic poterat ſibi dicere illō Jo. xi. Ego credidi q̄ tu es xp̄s filius dei viui qui in hunc modum ve. ⁊c. ſic nos in eo credentes habeam⁹ vitā eternā. Ad quā nos ⁊c.

¶ D̄nica. xxj. poſt p̄ete. Euāgeliū. lxij.

Simile eſt regnū celoꝝ hoi regi q̄ voluit rōnē ponere cū ſeruis ſuis. ꝛc. Matth.xviij. Rō naturalis oſtēdit vt vnuſq̄ſq̄ alteri faciat: qđ ſibi vult fieri et nulli faciat qđ ſibi nō vult fieri. ꝛ ḃ hec duo fuerūt p̄cepta leg̃ nature p̄dicta. Propt̄ qđ dicebat xp̄s Luc.vj. put vultis vt faciāt vob hoies: ꝛ vos facite illis ſilr̄: ꝛ qđ nō faciat alteri ꝛc. dic̄ Tob. Tob.4. Qđ ab altero oderis fieri tibi vide ne alteri tu aliq̄n facias. Quicūq̄ igit̄ iſta duo p̄cepta ſuaret: totā ſcripturā ꝓphetaꝝ ꝛ legis ſeruaret. ¶ Uidem⁹ aūt p experiētiā ꝙ q̄libꝫ vult ſibi fieri miam ꝛ nō crudelitatē: ergo ſic ip̄e dꝫ circa alteꝝ ne ſit p̄ceptoꝝ trāgreſſor: ꝙ ſi oppoſitū faceret recipiēdo ab aliquo bn̄ficio et alteri eſſet crudelis foret vt ingratus merito puniēdus. Nā ſm Chry. ſup Mat. quanto maiora bn̄ficia ſunt hoibus conſtituta tāto peccātibus grauiora iudicia. Et hoc eſt quod ꝑ nobis innuit in p̄nti euangelio in punitiōe ingrati ſerui. In hoc euāgelio btūs Mat. quatuor tāgit. ſ.

Dei creatoris ſollicitā examinationē.
Rei pctōris deuotam ſupplicationem.
Ingrati debitoris malignā extorſionē.
Juſti punitoris ſeuerā retributionem.

¶ Primū ꝓbat diſcuſſio attētata. Scđm dilatio poſtulata. Tertiū detētio captiuata. Quartū punitio aggrauata. ¶ Primū i prin. Scđꝫ ibi Procidēs aūt ſeru⁹ ꝛc. Tertiū ibi. Egreſſ⁹ āt ſeru⁹ ꝛc. Quartū ibi. Uidētes aūt cōſui ei⁹ q̄ fiebāt ꝛc.

¶ Prima pars.

Quātū ad primū vbi tāgit ꝛc. qđ ꝓbat ꝛc. dt Sile ē regnū ce. ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ q꞉ xp̄s immediate ān illđ euāgeliū inſtruxerat Petrū ꝛ alios aplos de correctiōe frīs peccātis. ꝛ đ dimiſſiōe offēſe. q̄ nō ſolū vt petr⁹ interrogauerat: debebat eē vſq̄ ſepties: ſꝫ totiēs q̄tiēs fr̄ offēderet: ponēs ſm ſcripturaꝝ cōſuetudinē: determinatū numeꝝ ꝑ īdeterminato ne forte tāta remiſſio videatur difficilis oſtēdit ſub parabolā maiorē forte remiſſionē diuinā erga hoies ꝛ grauitatē plene nolētū indulgere. In iſta igit̄ parte q̄ntum ad iſtum regenerationē tenētem tria poſſumus conſiderare: ſcꝫ.

Sapientiam in diſcernendo.
Diligentiam in proſequendo.
Potentiam in exigendo.

¶ Quātū ad primū dicit. Simile eſt ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ in hoie volēte iudiciū iuſtū tenere. ꝛ rōnē vnicuiq̄ facere. requiritur ſapientia: iuxta illud Eccli.x. Judex ſapiens iudicabit ppl̄m ſuum. In hoc igit̄ qđ dr ꝙ ille rex dicit̄ ponere rōnē cū ſeruis dat intelligi ipſi⁹ ſapiētia in diſcernēdo. Sciēdū eſt etiā ꝙ in tpali rege quinq̄ reperio q̄ proportionaliter fuerunt in iſto rege. ſcilicet.

Solium exaltatum.
Pallium rubricatum.
Pileum decoratum.
Sceptrum demonſtratum.
Cultum inclinatum.

¶ Inſtar āt iſtoꝝ in xp̄o reperio. Pro ſolio crucis patibulū. Pro pallio cruorē ſanguineū. Pro pileo. dyadema ſpineū. Pro ſceptro. baculū arūdineū. Pro cultu ipenſum vituperiū. ¶ Primo in tpali rege repio ſoliū exaltatū q꞉ ipi ꝯſueuerūt hr̄e ſolia eleuata i ſignū nobilitatis vñ dicit̄ de ſalomōe. j. Paral̄. xix. ꝙ ſedit ſalomō ſup ſolium domini in rege ꝑ dauid p̄re ſuo. Xp̄s aūt rex noſter ꝛ dn̄s ꝑ illo ſolio: crucē habuit i qua ꝑ nobis pependit. Nā iuxta illđ hebre. xij. Propoſito ſibi gaudio ſuſtinuit crucē cōfuſibilē ꝛ cōtemptibilē. ¶ Scđo repio palliū rubricatū. Nā reges conſueuerunt indui veſte purpurea que eſt coloris rubri i ſignum equitatis. Xp̄s aūt rex noſter ꝑ illo pallio lꝫ ad literam palliū purpureū in paſſiōe ſua habuerit. iuxta illud Joā. xix. Ueſte purpu. circūdederūt eū. tn̄ veſtis ei⁹ rubea pōt dici p̄cioſus ſanguis ei⁹ quo fuit corp⁹ ſuū veſtitū. Ut ſic iuxta illud Apoc. xix. fuerit veſtit⁹ veſte aſperſa ſanguine. ¶ Tertio repio pileum decoratū. Nā reges cōſueuerūt portare i capite decoratā coronā i ſignū dignitatis. Un̄ dr. 4. Reg. ij. ꝙ Joadas ꝓduxit Joas filiū regis ꝛ poſuit ſup caput eius dyadema i teſtimoniū: ꝛ fecerūt eū regē ꝛ vnxerūt. Xp̄s autem rex noſter pro il

lo pileo:habuit coronaʒ ſpineam:iuxta illud Jo.xix.ꝙ milites plectentes coronaʒ ſpi.impo.capiti ei⁹. ¶ Quarto reperio ſceptrum demonſtratū. Nā reges cōſueuerunt tenere ſceptrū in manu in ſignū poteſtatis. Vn̄ dꝛ heſter.viij.de rege Aſſuero ꝙ cum regina heſter intraſſet ad euʒ.ꝙ ille ex more ſceptrū aureū ꝓtendit in manu:quo ſignuʒ clementie demonſtrabatur. Xp̄s aūt rex nr̄ pro illo habuit baculum arūdineū. Nā iuxta illud Matt.xxvij. Poſuerunt arundinē in dextera ei⁹. ¶ Quinto reperio cultū inclinatū. Nā regibus cōſueuit ab alijs fieri reuerētia in ſignū ꝟtuoſitatis. Vn̄ de filijs iſrl' dꝛ.j.Paral.xxix.ꝙ inclinauerūt ſe ⁊ adorauerūt deū:deinde regem ſalamonē. Xp̄s aūt rex nr̄ ꝓ illo honore paſſus fuit vituperiū magnum:iuxta illud Mar.xv.ꝙ cōſpuebāt eū ⁊ ponētes genua adorauerūt eū. Per ſeruos aūt iſti⁹ regis intelligunt̄ oēs hoies hui⁹ mūdi. Cū iſtis ſuis.i.cum hoibus:iſte rex xp̄s ieſus ratiōnē ponit:qn̄ a quolibet exigit vt reddat ratiōnē de q̄buſcūqꝫ cōmiſſis.d.cuicūqꝫ illō Luc.xix. Redde rōnē villicatiōis tue.vn̄ Orige. Rex iſte rōnē cum hoibus ponit qn̄ vitā ⁊ mores:⁊ act⁹ ſinguloꝝ diſcutit:vt vnicuiqꝫ ſcḋm qḋ geſſit tribuat. ¶ Sciēduʒ eſt aūt ꝙ oportebit rationem reddere regi.i.xp̄o ieſu.

De penſatis cogitationibus.
De prolatis locutionibus.
De perpetratis operibus.

¶ Pꝛio oportebit xp̄s reddere ratiōnē de penſ.co. Nō erit cogitatio de qua nō oporteat reddere rōnē:qꝛ ip̄e oēs cogitatiōes hoim nouit.iuxta qḋ ſibi dꝛ Job xlij. Scio qꝛ oia potes ⁊ nulla te latet cogitatio. ¶ Scḋo opꝫ reddere rōnem de ꝓlatis locutiōib⁹ nullū ꝟbum dixerūt hoies de quo nō oporteat reddere rōnē iuxta illud ſaluatoris Matt.xij. Dico inquit vobis qm̄ omne ꝟbū ocioſuʒ qḋ locuti fuerint hoies reddent de eo rōnem in die iudicij. ¶ Tertio opꝫ reddere ratiōnē de ꝑpetratis opibus. Nā iuxta illud Eccle.xij. Cūcta q̄ fiunt ſub ſole adducet de⁹ in iudiciū ꝓ oī errato ſiue bonum ſiue malū ſit. Hoc aūt fuit figuratū ꝑ illam parabolā quā dixit xp̄s Matth. xxv. Vbi ſnialr̄ dꝛ ꝙ hō q̄dā pegre proficiſcēs:vocauit ſuos ſuos ⁊c.ſicut ibi habetur accipere expoſitiōnē illi⁹ omel'. ¶ Quātū ad ſcḋm.ſ.diligentiā in proſequēdo dicit. Et cū cepiſſet rōnem ponere ⁊c. Vbi ſciendū ꝙ tūc incipit cū hoie rōnem ponere ſpālit̄ qn̄ aīa exūt corpore:⁊ ſuo cōſpectu p̄ſentat̄:generaliter vero qn̄ in die iudicij oēs p̄ſentabūt̄.vn̄ Orige. Ois aūt vite nr̄e ratio ponenda eſt in rege qn̄ oēs nos p̄ſentari oportuerit ante tribunal xp̄i. Cōſiderans igitur pctōꝛ ꝙ nō poterit euadere q̄n rationē reddat:dꝫ ꝓuenire illud iudiciū ⁊ examinare conſcientiā:⁊ pctā dimittere vt ſic poſſit deū ꝓpitiū inuenire iuxta cōſiliū Eccl'iaſtici.d.Eccl'i.xviij. Ante iudiciū interroga teipm̄:⁊ in cōſpectu dei inuenies ꝓpitiationē. ¶ Sciēdū eſt aūt ꝙ lꝫ per debitorem decē miliū talētoꝝ intelligatur hō q̄ ḡnaliter deum offendit in oibus vitijs:tn̄ magis reſtrigēdo ⁊ apti⁹ exponendo dicere poſſum⁹ ꝙ intelligit̄ homo qui trāſgreſſus eſt p̄cepta decalogi qui erat ad ipſoꝝ obſeruātiā obligatus.de q̄b⁹ cōquerit̄ dn̄s Nūeri.xiiij.d. Tentauerūt iam me decem vicib⁹:nec obedierūt voci mee. Quodlibet aūt iſtorum talentoꝝ.i.trāſgreſſionum mādatorum dei poteſt figurari ꝑ illud talentuʒ plumbi qḋ poſitū fuit in os illi⁹ mulieris q̄ ſedebat in amphora:cui nomē impietas quā vidit zach.ꝓpheta.zach.v.q̄ portata fuit in terrā Samar. ¶ Vbi ſciēdum ꝙ per illā mulierem intelligit̄ q̄libet pctōꝛ ſedēs in carcerib⁹ pctōꝝ que ſignanter vocat̄ impietas:qꝛ eſt impi⁹ ſibi ipſi:dū ſe includit in vitijs ⁊ pctis.iuxta illud Tob.v. Quale gaudiū mihi eſt q̄ in tenebris ſedeo ⁊ lumē celi nō video reuera talis gaudere nō pōt. Per talentuʒ vero plūbi qḋ eſt metallū ponderans intelligit̄ pōdus pcti:de quo Gre. Pctm̄ qḋ ꝑ pniaʒ nō delet̄:mox ſuo pōdere ad aliud trahit:reuera nihil ē graui⁹ pctō mortali qḋ trahit aiam in ꝓfundū iferni. Ideo ſignāt̄ viſa fuit illa mulier portari in terrā Samar:q̄ interp̄tat̄ fetoꝛ ſiue ſtridoꝛ dētiū:qꝛ in inferno eſt fetoꝛ horribilis cū ſtridore dētiū. ¶ Quātū ad tertiū.ſcꝫ potētiā in exigēdo dicit.

Cũ aũt nõ haberet vñ redderet ⁊c. Ubi
ſciendũ ꝙ lʒ homo ex fragilitate nature
poſſit a ſeipo in pctm̃ cadere tñ ab ipſo
nõ põt reſurgere niſi auxilio diuino qd
cognoſcẽs apl's.d.Ro.vij.nã velle adia
cet mihi pficere aũt bonũ nõ iuenio.vñ
Remigi⁹.hõ aũt ſua volũtate ⁊ ſponte
peccãs:ſuo conatu ſurgere nõ vʒ ⁊ non
hʒ vñ redimat:qꝛ nihil i ſe iuenit p qd a
pctis ſoluat. ¶ Sciẽdũ ẽ aũt ꝙ lʒ pctõꝛ
nõ hẽat ex ſe vñ reddat debitũ:qꝛ tñ vo-
luntate ſua ſe fecit debitorẽ peccãdo.iõ
nõ dʒ ipunit⁹ manere.qꝛ ſʒ Aug. Nullũ
malũ ipunitũ ⁊ nullũ bonũ irremũera-
tũ. Et iõ dꝛ ꝙ rex hoieʒ nõ habẽtẽ vñ red
deret iuſſit venundari ⁊ vxorem ⁊c. Ubi
ſciẽdũ ꝙ p vẽditiõeʒ oim ſupradictoꝝ i-
telligit pfecta ſatiſfactio de pctis.vt ſcʒ
qñ hõ ad ꝯſciẽtiã reuertit dʒ ſeipʒ vẽde
re q̃tũ ad aiaʒ p deuotã orõnẽ vxorẽ q̃-
tũ ad ſenſualitatẽ ⁊ corp⁹ p carnis mace
ratiõeʒ. Filios p virtuoſã opatiõnẽ. Oia
q̃ hʒ q̃tũ ad tpalia:p eleemoſynaꝝ lar-
gitiõnẽ.talis ãt ſic oia vẽdens: merebit
miaʒ iuenire. Nã iux illd Prouer.xj. Bñ
dictio ſup caput vẽditi. ¶ Scda pars.

SEquit pcidens aũt ſu⁹ ille
⁊c. Ubi tãgit rei pctõꝛis de
uotã ſupplicatiõnẽ.qd pbat
dilatio poſtulata.vbi ſciẽdũ
ꝙ lʒ de⁹ aliqñ terreat pctõꝛẽ
⁊ ſibi vel p ſcripturas vel p pdicatores
ꝯminet penã inſtar iſti⁹ ſerui quẽ iuſſit
venũdari cũ vxore ⁊c. nõ tñ h ex crude-
litate facit ſʒ ex dilectiõe quã hʒ ad ipʒ
vt ſic quẽ p amorẽ nõ põt allicere ſaltẽ
ipm trahat incutiẽdo timorẽ. Ut ſi velit
ad ipm etiã p timorẽ ꝯuerti ⁊ ipʒ inuoca
re humiliter:poſſit miaʒ inuenire inſtar
iſtius ſeruuli. Scdʒ hoc igitur in parte
iſta duo poſſumus conſiderare.

Primo ex pte ſui hũilem deprecatiõnẽ.
Scdo ex pte dñi mirabilẽ ꝯdeſcẽſiõnẽ.

¶ Quãtũ ad pmũ dicit. Procidens aũt
ſuus ⁊c. Ubi ſciendũ ꝙ humilitas iſti⁹
ſerui in duobus innuitur ſcʒ.

In ſigno demonſtrante.
In verbo exprimente.

¶ Quãtũ ad hũilitatẽ i ſigno demõſtrã-
te dicit. Procidẽs aũt ſeru⁹ ⁊c. Ubi ſciẽ
dũ ꝙ corã aliq̃ in faciẽ ſuã procidere eſt
ſignũ hũilitatis ⁊ reuerentie:pctõꝛ igit
ſignificatus p debitorẽ:debet coꝛaʒ deo
humiliter et reuerenter pcidere:ſi vult
miam iuenire. Ad qd faciẽdũ admonet
oẽs ps.d. Uenite adoꝛem⁹ et proci.ante
deũ:plo.co.dño.q̃ fecit nos. Hoc autem
fuit figuratũ.j.Reg.xxv. Ubi inialr dici
tur ꝙ cuʒ Abigail mulier prudẽtiſſima
ſciret Dauid ira cõcitatũ cõtra virum
ſuum Nabal iuit ſibi obuiã cũ muneri-
bus:⁊ pcidit corã dauid ſup faciẽ ſuam:
⁊ adorauit eũ ſup terrã:cui⁹ hũilitatem
videns dd:mitigat⁹ fuit ⁊ nõ interfecit
nabal. Ubi ſciendũ ꝙ p dauid contra na
bal cõcitatum:intelligit de⁹ q̃ dꝛ pctõꝛi
bus pp̃ter ipoꝝ pctã iraſci.iuxta qd ipe
dicit. Oſee.viij. Irat⁹ ẽ furoꝛ me⁹ in eis
Per abigail aũt occurrẽtẽ dd reuerẽter
⁊ cuʒ muneribus:intelligit hõ qui indi
gens diuina mia ⁊ grã:ad ipſuʒ accedit
hũiliter ſeipſum ⁊ ſua dñi impio ⁊ ſerui
tio offerendo:ſicut igitur abigail p viro
ſuo meruit pp̃ter ſuũ obſequiũ vt erga
ipm mitigaret ira dauid:ſic mlto ⁊ plus
pctõꝛ:ſi deuotus accedat ad deũ ipſius
irã poterit mitigare. Et ſic ſibi dicre illd
ps. Mitigaſti oẽm iram tuã:auertiſti ab
ira indignã.tue. ¶ Quãtũ ad hũilitatẽ i
vbo exprimẽtẽ dt. Erogabat eũ. Roga-
re eñ aliũ pp̃ie ptinet ad expꝛeſſionẽ
factam p verbũ. Nã licet deus corda co
gnoſcat hoim:tñ vult ab ipis etiã roga
ri vocalr.vt ex hoc expꝛeſſioꝛ petitio de
monſtretur.iuxta illd Leuiti.xxvj. Ipſi
vo rogabunt p peccatis ſuis eo ꝙ abie
cerunt iudicia mea ⁊ leges meas deſpe
xerunt. hoc aũt fuit figuratum Dañ.ix.
Ubi ſiualiter dicit ꝙ cũ Dañ.eẽt in ca
ptiuitate babilonie: vt inueniret a dño
miam dicebat:poſui faciẽ meã ad dñm
deũ meũ:rogare ⁊ deprecari in ieiunijs
ſacco:⁊ cinere:⁊ oraui dñm deũ meũ et
cõfeſſus ſum. ¶ Ubi ſciendũ ꝙ p Dañ.
exiſtẽtẽ i captiuitate babilonie:itelligit
pctõꝛ exiſtens in vinculis pctõꝝ p que
a diabolo captiuat:qui videns ſuam cõ
ditiõnẽ miſerã debet mentem ſuam ad
deum cõuertere:⁊ ipm p liberatiõe ſui
ipſi⁹ humiliter deprecari:⁊ vt exaudiat
facili⁹:debet hoc facere in ieiunio:ſac-
co:⁊ cinere:⁊ vera cõfeſſiõe. ¶ Ubi ſciẽ

dum ꝙ per ieiunium corpus maceras: intelligitur caſtigatio carnis ꝯtra luxuriam. per ſaccū ꝟo vilem abiectio mūdi cōtra auariciam. Per orationem aūt in qua hō deū ⁊ ſeipſum dꝫ cognoſcere obiectio ſui cōtra ſupbiam. Per cinerē ꝟo q̇ remanet de rebus combuſtis: mortis memoria: poſtq̄ nō remanet de nobis niſi puluis ⁊ cinis. iuxta illud Gen. iij. Puluis es ⁊ in puluerē reuerteris. Quib⁹ cōſideratis homo debet cōfiteri ſua pctā. ⁊ ſic merebit̄ indulgentiam. iuxta illd. j. Io. j. Si cōfiteamur pctā nr̄a: fidelis: ⁊ iuſtus eſt deus vt remittat nobis pctā noſtra: ⁊ emundet nos ab omni iniquitate. Sed q̇d iſte ſeruus debitor: rogādo expſſit: audi q̇d dr. Patientiā inquit habe in me ⁊ oīa reddā tibi. Ubi innuitur ipſius hūilitas ⁊ pmiſſio ſatiſfactionis. ¶ Sciendū eſt igit̄ ꝙ in illa expſſiōe iſti⁹ ſerui: tāgunt̄ tria. q̇ dꝫ facere pctōr volens a deo miam poſtulare. ſcꝫ

Expetere diuinā clemētiā oib⁹ aſſiſtētē.
Exponere ppriā miſiā hoiēꝫ captiuātē.
Promittere dignā pniāꝫ dn̄ꝫ inclinātē.

¶ Primo debet expetere diuinā clemētiam oibus aſſi. Et hoc notatur cū dicit̄ Patientiam habe. Nā de⁹ pius eſt ⁊ patiens tolerando noſtros defectus. ppt̄ qd dicit ps. Miſerator ⁊ miſicors dn̄s: pa. ⁊ multum miſericors. ſuauis dn̄s in vniuerſis ⁊ mi. ei⁹ ſup omnia opa eius. ¶ Scdo dꝫ exponere propriā miſeriam hoiem captiuātē: ⁊ hoc notat̄. cū dicitur in me. Debet hō cognoſcere vilitatem ſuā ⁊ ſe hūiliare dicendo cū ps. Ego aūt ſum vermis: ⁊ nō hō oppro. hoim ⁊ abiectio plebis. ¶ Tertio debet pmittere dignā penitētiā dn̄m inclinātē. Nā peccator q̄ dn̄o p ſuis facinoribus obligatus debet reddere pacifice ⁊ nō pterue. Et hoc eſt cōſiliū quod datum fuit philiſtijs quādo peccauerunt capiendo arcam domini: ppter qd infirmitatē grauē incurrerūt. de quib⁹ dicit̄. j. Reg. iiij. ꝙ fuit dictū eis debetis reddere domino p pctō ⁊ tūc curabimini. ¶ Ubi ſciēdum ꝙ p philiſtijs deū offendētes: intelligunt̄ pctōres q̄ deū offendūt peccādo: ppt̄ qd infirmitatē ſpūalē incurrunt q̄b⁹ dat̄ ꝯſiliū ꝙ reddāt qd debēt dn̄o. i. ſatiſfaciāt de pctīs ⁊ ſic recipiūt ſanitatē. ¶ Quātū ad ſcd̄m. ſ. dn̄i mirabilē cōdeſcēſionē dicit. Miſert⁹ aūt dn̄s ſui ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ i hoc pōt cognoſci diuina miſericordia: qn̄ pctōri quātūcūqꝫ ſcelerato: ſi vult ad ipm̄ cōuerti ⁊ petere veniam: inuenit remiſſionem oīm pctōꝝ. ¶ Sciēdū eſt aūt ꝙ cū miſericordia poſſit habere erga aliquē i affatu vl' effectu ꝙ deus vtroqꝫ modo oſtēdit̄ habere eā ad pctōrē. In affatu cū dicit̄: qr miſert⁹ eſt. In effectu dupliciter: vel remittēdo culpā: ⁊ quātū ad hoc dicit ꝙ dimiſit eū vel quantum ad penam. ⁊ quātū ad hoc dr ꝙ omne debitum dimiſit ei.

¶ Tertia pars.

SEquit̄. greſſus aūt ſeru⁹ ⁊c. Ubi tāgit ingrati debitoris malignam extortionē. qd probat detentio captiuata. Ubi ſciēdū ꝙ aliqui ſunt igrati de receptis beneficijs: qr lꝫ velint a deo ſibi indulgeri peccata maxima tamen ipſi nolunt ſuis pximis etiam minima indulgere. Quibus reprehēdēdo loquit̄ dn̄s Eſa. lviij. d. Ecce in die ieiunij veſtri inuenit̄ volūtas vr̄a: ⁊ oēs debitores veſtros repetitis. Scd̄m hoc igit̄ in iſta parte quatuor poſſumus conſiderare. videlꝫ

Conditionem obligantem.
Exactionem perurgentem.
Poſtulationem congruentem.
Obſtinationem aggrauantem.

¶ Quātū ad primū dicit. Egreſſus autē ſeru⁹ ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ homo aliqn̄ pōt peccare in deū. Aliqn̄ in pximū qn̄ autē peccat in deū: dr debitor dei: qn̄ ꝟo peccat in proximū dr debitor pximi. Et hoc eſt qd dixit pharao. Moy. ⁊ Aaron. Exo. x. Peccaui in deū veſtrū ⁊ i vos. ¶ Sciēdū eſt aūt ꝙ ppter magnā differentiā q̄ eſt in offenſiōe dei ad offenſionē pximi. offenſa dei cōparat̄ debitori decē miliū talentorū ⁊ offenſa pximi debenti decē denarios. ¶ Quātū ad ſcd̄m. ſ. exactionē perurgentē dicit. Et tenēs ſuf. eū ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ lꝫ ille ſeru⁹ tanq̄ ingratus magnā miam recepit: tn̄ miam cum ſeruo noluit facere: ſed ipſum violēter vt debitū redderet purgebat. vn̄ dr ꝙ tenens ſuf. eū. i. ſm̄ Remig. acriter inſiſte

bat vt vindictā ab eo exigeret. ¶ Quan tū ad tertiū.ſ.poſtulationē cōgruentē di cit. Et pcidens cōſeruus ei⁹ ꝛc. Ubi ipſo rat dilationē ꝛ pmittit ſatiſfactionem. Quātū ad implorationē dilationis dicit. Pacientiā habe in me. Nam iuxta illud Jac.j. Paciētia op⁹ pfectū hꝫ. Quātū ad [illegible] onē ſatiſfactiōis dicit. Et oia red dā tibi. Exēplo zucha.c.ix. hodie quoqꝫ annunciās diſplicia reddā tibi. ¶ Quā tū ad quartū.ſ.obſtinationē aggrauantē dicit. Jlle aūt noluit ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ ille ſeru⁹ ingrat⁹ lꝫ recepiſſet magnam miam a dño:tñ cōſeruo noluit miſereri. Uñ Aug. Sꝫ nō talē ille inuenit ꝯſeruū: qualē ille dñs. Nō ſolū illi remittere de bitū voluit:ſed etiā nec dilationē dedit. Uñ ql̄ibet talis ingrat⁹ pōt figurari per abſalon:de quo ſmialiter dꝛ.ij. Reg.xv.ꝙ poſtq̄ iterfecerat fratrē ſuū amon,ꝛ rex Dauid pater ei⁹ indulſiſſet ſibi ꝛ recōci liaſſet eū ſibi in gratiā:tamē ingratus ꝛ arrogās abijt ad regnū:ꝛ oppoſuit ſe pa tri ſuo:ꝛ pſecut⁹ eſt eum. ¶ Ubi ſciendū ꝙ p regē dauid intelligit̄ de⁹ rex et dñs oim. Per abſalon aūt intelligit̄ quilibet ingrat⁹ ꝛ ſupbus. ſicut igit̄ Dauid pep cit abſalon q̄ fratrē ſuū interfecerat:ꝛ ſi bi recōciliauit in gratiā. ſic deus pctōri ſuū primū offendenti:ſi vult ad ipm re uerti:ſibi culpā indulget:grām ꝯferēdo: tñ multotiēs accidit ꝙ hō cui de⁹ miſer tus eſt et bñficium cōtulit eſt ingrat⁹ vt abſalon:ꝛ deū patrē ſuū pſequit̄:vitia ſe ctādo. ¶ Tamē aduertat miſer ingrat⁹ q̄d accidit ſupbo abſalon. Nā ſicut dꝛ.ij. Reg.xviij. Accidit vt occurreret ſeruis dauid ſedēs mulo.cūqꝫ ingreſſus fuiſſet mulus ſubtus ꝯdenſam quercū ꝛ illo ſu ſpēſo inter celū ꝛ terrā:mulus cui inſe derat ptranſijt:ꝛ pfoſſus a Joab tribus lāceis ꝛ cū palpitaret adhuc ab armige ris fuit miſerabilr̄ interfect⁹. ¶ Sic re uera finalr̄ accidit igrato hoi:ꝙ ad q̄rcū q̄ eſt arbor fortis ꝛ dura ſuſpēſus rema net in vitijs obdurat⁹:q̄ cōdenſa et ma gna dꝛ:ppter multitudinē vitiorꝫ cui ſi gnāter ioab tres lāceas in corde infige re dꝛ:qꝛ diabol⁹ ſignificat⁹ p Joab:tria vitia principalr̄ figit in corde hois in q̄ bus alia radicaliter cōtinet̄.ſ. ſuperbiā

auaritiā ꝛ luxuriā. Nec vacat ꝙ armiger ioab interficit abſalō adhuc palpitantē in quercu:qꝛ cetera vitia cū trib⁹ pmis vitā aie auferūt:q̄ quidē dicunt armige ri diaboli:qꝛ ipſi⁹ inſignia gerūt ꝛ arma. ¶ Spūalr̄ aūt loquēdo dicere poſſum⁹ ꝙ ille ſeru⁹ q̄ tantū beneficiū receperat a dño:ꝛ ipe noluit ſui miſereri conſerui pōt figurari p Joas regem iude. de quo ſmialr̄ dꝛ.ij. paralr̄.xxiiij.ꝙ poſtq̄ Joa das pōtifex poſuiſſet ipſum in ſolio re gni ſui:nō eſt recordat⁹ Joas miſericor die quā fecerat Joadas pater zacharie ſecū ſed interfecit filiū ei⁹ zach. ¶ Ubi ſciendū ꝙ p Joadā pontificē qui poſuit Joas in ſolio regni ſui:intelligit̄ de⁹ q̄ magna dona tribuit hoibus hui⁹ mūdi: q̄ tñ inſtar ioas ſunt ingrati ꝛ ſuū filium interficiūt p odiū ꝛ iniurias irrogatas. ¶ Tñ aduertat ingrat⁹ miſer q̄d accidit ioas regi. Nā vt ibidē dꝛ:exercit⁹ ſyrie depopulauit eū:ꝛ ſerui ppriū interfece rūt eū iacentē in lecto in vltionē inter fectiōis zach. ¶ Sic reuera accidit in gratis:ꝙ exercit⁹ demonū ſignificat⁹ p exercitū ſyrie q̄ interptat̄ excelſa:qꝛ per ſupbiā ſe extollūt:ipos depopulāt auſe rēdo virtutes ꝛ ſerui ppri.i.peccata q̄ bus ſeruierūt:ipſos interficiūt iacētes in lecto cōſolationū carnaliū:vt ſic pec catum ingratitudinis vlciſcatur.

¶ Quarta pars.

Sequit̄. Uidētes aūt ꝯſerui ei⁹ ꝛc. Ubi tāgit iuſti punitoris ſeuerā retributionem.qd̄ pro bat punitio aggrauata. Ubi ſciendum ꝙ in ordinato iudi cio quatuor requiruntur ſcꝫ.

Facti dilatio.
Cauſe diſcuſſio.
Sententie prolatio.
Malorum comminatio.

Secundum hoc igitur in parte iſta qua tuor poſſumus conſiderare ſcꝫ.

Euidentem relationem malitie.
Sufficientem diſcuſſionem cauſe.
Affligentem prolationem ſententie.
Deterrentem applicationez parabole.

¶ Quātū ad pmū dicit. Uidētes aūt cō ſerui ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ p iſtos ꝯſeruos intelligunt̄ ſpūales ꝛ boni hoies quib⁹

figura abſalon

diſplicent facta maloꝝ:ꝛ quos debēt re
prehendere. Nam iuxta ſniaȝ apl'i.j.Co
rinth.ij. Spūalis diiudicat oīa:ꝛ ipſe a
nemine iudicat. ¶ Uł' p iſtos cōſeruos
ſcd'ȝ Remigiū intelligūt ſancti angeli q̄
ueniunt nō corpore ſed corde:dño autez
narrare eſt dolores ꝛ ꝯtritiones cordis
i ſuo affectu demōſtrare. ¶ In iſta igit
parte quātum ad euidentem relationez
angelorum et bonorum hominum qua-
tuor poſſumus conſiderare ſcȝ.
Cognitionem quātum ad intellectum.
Compaſſionem quantum ad affectum
Executionem quantum ad effectuȝ.
Prolationem quantum ad affatum.
¶ Quātum ad cognitionē intellect⁹ dt.
Uidētes aūt ꝯſerui ei⁹ q̄ fiebāt. Ubi ſcē
dū ꝙ hō q̄ dȝ aliq̄d denūciare alicui iu-
dici vł' plato vel dño:dȝ pri⁹ de facto ha
bere cognitionē certā. Ut d ipo dici poſ
ſit illd Jo.xx. Qui vidit teſtimoniū phi.ꝛ
verū ē teſ.ei⁹. ¶ Quātum ad cōpaſſionē
affect⁹ dt. Cōtriſtati ſunt valde. Ubi ſcie
dū ꝙ qñ hō bon⁹ videt aliquē poccupa-
tū in aliquo delicto dȝ ſibi ꝯpati mētali
ter:vidēs ipm in ſtatu culpe. Ut dicat cū
ps. Cōturbat⁹ ſuȝ a voce inimici:ꝛ a tri
bulatione peccatoris. ¶ Quātū ad exe-
tionē effect⁹ dt venerūt. hō videns aliū
in pctō:ꝛ ſibi cōpatiens;ſi tñ nō vult cor
rigi.dȝ ad ſuū ſuperiorē reuerti:ad quē
ptinet de ſubditis iudicare. Ut ſibi di-
cat plat⁹ illd.iiij.Re.v. Ueniat ad me ꝛ
ſciat pphetā eſſe in iſrł'. ¶ Quātū ad p-
lationē affat⁹ dt. Et narrauerūt dño ſuo
oīa ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ qꝛ prelatus dȝ iudi
care ſm allegata:opȝ ꝙ ſibi nūcient fctā
integraliter:vt ſic poſſit meli⁹ ſniare ſȝ
exigētiaȝ ratiōis iuxta quod de pharao
ne dicitur Geñ.xiiij. Narrauit ergo pha
rao quod viderat. ¶ Quātum ad ſecun
dum ſcȝ ſufficientē diſcuſſionem cāe di-
cit.tunc vocauit eum domin⁹ ſuus ꝛc.
Ubi ſciēdum ꝙ iudex qui iuſte vult iudi
care de aliquo ſibi delato:anteq̄ ſniam
pferat:debet audire illū qui ſibi denun
ciatur malus:nam regula iuris eſt audi
re aliam partem. Scd'm hoc igitur hic
tria poſſimus conſiderare.ſcȝ.
Rei citationem.
Ipſius reprehenſionem.
Mali denunciationem.
¶ Quātū ad rei cita.dt.tūc vocauit euȝ
dñs ſu⁹. Ubi ſciēdū ꝙ illa vocatio q̄ de⁹
vocat pctōrē:itelligit qñ de⁹ imittit hoi
aliquā cogitationē vt ꝯſideret ſtatū ſuuȝ
vel qñ p ſniaȝ mortis vocat ipm vt de fa
ctis ſuis reddat rōnē. Ut ſic de quolibet
vocato poſſit dici illud Geñ.iij. Uocauit
dñs adā ꝛ dixit ſibi:adā vbi es.q.d.ꝯſide
ra ſtatū tuū ꝛ redde rationē de operibus
tuis. ¶ Quātū ad ipſi⁹ reprehēſionē di-
cit. Et ait illi ſerue nequā. Ubi ſciendū
ꝙ in rephēſiōe iſti⁹ ſerui duo tāgit.ſcȝ.
Subiectionem naturalem.
Infectionem criminalem.
¶ Quātū ad primū dicit eū ſeruū. Qui-
libet enim hō ſeru⁹ eſt dei propter quod
dt ps. perdes omnes qui tribuāt aiam
meā qm ego ſeru⁹ tuus ſum. Sed licet
oēs ſint ſerui dei:tñ multi ſunt qui ipm
cōtēnunt mala ppetrādo figurati p ſybā
ſeruum miphiboſeth qui de ſpire.ꝛ per
didit dñm ſuum de quo dixit miphi.regi
dauid.ij.Re.xix.dñe mi.rex ſeru⁹ meus
cōtēpſit me. ¶ Quātuȝ ad infectionē cri
minalē dicit. Nequā. Ubi ſciendū ꝙ ille
ſeru⁹ qñ debebat dño decē milia talēta:
nō fuit ab ipo vocat⁹ nequā:ſȝ poſtq̄ in-
grat⁹ inuēt⁹ eſt nolēs miſereri cōſerui.
Ubi deſignat peccati ingratitudinis ma
gnitudo. ¶ Sciēdū eſt aūt ꝙ ille ſeru⁹ ꝛ
q̄libet pctōr. primo nequā dicit in aia
feda cogitādo. Ut ſic dici poſſit de ipſo
illud Eccli.vj. Aia nequā diſp̄det q̄ i ſe
hȝ. Scd'o in corde malis ꝯſentiēdo. de q̄
dt Eccli.v. Cor nequā grauabit dolori-
bus. Tertio in ore:inhoneſta loquendo.
de q̄ dt ps. Subito ſagitabūt eū ꝛ non ti
mebūt firmauerūt ſibi ſermonē nequā.
Quarto in ope:mala ppetrando:cui dt.
Eſa. Ue gēti peccatrici:pplo graui iniq̄
tate ſemini nequā:filijs ſceleratis:dere
liq̄rūt dñȝ. ¶ Uñ q̄lȝ talis nequā pt figu
rari p h pmogenitū iude q̄ noluit ſuſci-
tare ſemē frīs ſui:ꝛ iō puniuit eū dñs.
de quo dt Geñ.xxxviij.ꝙ fuit her primo
genit⁹ iude nequā in ꝯſpectu dñi ꝛ ab eo
occiſus eſt. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p her nequā
q̄ nolebat ſuſcitare ſemē fratris ſui.itel
ligit q̄libet q̄ nō vult meritorie opari:ꝛ
q̄ inuidet alienis:bonis quē tñ de⁹ punit

ōn aīam ipam condemnat morti eterne.
¶ Quātū ad mali denunciationē dicit.
Oē debitū dimiſi tibi ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ
ille ſeruꝰ nequā duplr̄ peccauit. primo
pctō ingratitudinis ꝙ̄tū ad deū. Scdo
pctō impietatis ꝙ̄tum ad ꝓximū: ꝛ ſm
hoc ſibi illa duo mala denūciat. ¶ Quā
tū ad īgratitudinē reſpectu dei dt. Oē
debitū dimiſi tibi qm̄ ro. me. Ubi ſcien
dū ꝙ deꝰ ꝓpter ſuā pietatē qn̄ deuote in
uocat̄ a peccatoribus ipſis relaxat pctā
iuxta illd̄ Tob. iij. Bn̄dictū ē nomē tuū
deꝰ patrū nr̄oꝝ q̇ cū iratꝰ fueris miām
facis: ꝛ in tp̄e tribulatiōis pctā dimittis
his qui inuocāt te. ¶ Sꝫ lꝫ ſic deꝰ dimit
tat hominibꝰ: tn̄ aliqui ſunt inſtar iſtius
ſerui ingrati: qui nolūt ſuis ſeruis idul
gere. Ubi tales poſſunt figurari ꝑ pha
raonē detinentē pplm̄ dei: q̇ dixit Moy.
dicēti ſibi ex ꝑte dn̄i ꝙ dimitteret pplm̄
Exo. v. Quis eſt dn̄s vt audiā vocē eiꝰ ꝛ
dimittā iſrael: neſcio dn̄m ꝛ iſrael nō di
mittā. ¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ pharaonē de
tinētē pplm̄ dei captiuū: intelligit̄ quilꝫ
cui alter eſt debitor ꝓpter qd̄ ipm̄ dꝫ de
tinere: cui tn̄ dꝛ a Moy. i. ab aliquo ipm̄
ammonēte ꝙ ipm̄ dimittat ꝛ ſibi indul
geat: q̇ tn̄ nō cognoſcēs diuina ſibi facta
bn̄ficia: dt ſe neſcire dn̄m: nec vult ꝓxi
mū dimittere ſibi indulgēdo. Et ſic ptꝫ
ſcda pars. ſ. impietas reſpectu ꝓximi.
¶ Quātū ad tertiū. ſ. affligētē ſnīe pla
tionē dt. Et iratꝰ dn̄s eiꝰ ꝛc. Ubi ſciēdū
ꝙ qn̄ homo ꝓpter beneficiū a deo rece
ptū: nō fit melior erga ꝓximū iuſtū eſt
vt per iuſticiam puniatur. ꝛ qꝛ ſeruꝰ ille
fuit huiuſmodi: ideo merito debuit poſt
rep̄hēſionē puniri ſm Chryſo. ¶ In iſta
igit̄ ſnīa ſic data ꝯtra ſeruū nequam tria
poſſumus conſiderare. ſcilicet.
Regis implacabilitatem.
Miniſtrorum crudelitatem.
Pene diuturnitatem.
¶ Quātum ad regis impla. dicit. Iratꝰ
autem dominus eius. Tunc dicitur deꝰ
iraſci quando aliquos effectus facit aſſi
milantes effectibꝰ quos faceret homo
iratus. ¶ Quātum ad miniſtrorum cru
delitatē dicit. tradidit eum tortoribus.
Per iſtos tortores intelligūt̄ demones
torquētes in inferno aīas peccatoꝝ ſꝫ
Remigiū. ¶ Un̄ quilibet talis ſic in in
ferno dānatꝰ pōt figurari ꝑ ſedechiā re
gē de quo ſnīaliter dꝛ Hiere. xxxviij. ꝙ nō
obediuit verbis domini nec ipe nec ſer
ui eiꝰ: cui ꝑdixit Hiere. d. In manu regis
Babil. traderis. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per
ſedechiā regem cum ſuis ſeruis nō obe
dientibꝰ verbis domini intelligitur qui
libet non obediens preceptis diuinis q̇
rex dici pōt ꝓpter animā rōnalē ſm quā
deberet ſe regere: cuiꝰ ſerui dicūt̄ poten
tie ſenſitiue. ſꝫ lꝫ ſic eſſe deberet: tn̄ mul
toties accidit ꝙ nec hō ꝙ̄tum ad aīam ſi
gnificatā ꝑ regē: nec ꝙ̄tū ad potentias
ſenſitiuas ſignificatas ꝑ ſeruos deo obe
dit ſꝫ potiꝰ ſequit̄ mūdi blāditias ꝛ deli
tias carnis. Huic aūt miſero ꝯminat̄ ꝛ ꝑ
nūciat Hiere. j. diuina ſcriptura vel q̄lꝫ
ꝑdicator ꝙ tradet̄ i manꝰ regis babil. i.
diaboli regis ꝯfuſiōis. i. inferni: vbi eſt
oīs cōfuſio vt ibi eternaliter cruciet̄. Ut
ſic poſſit dicere illd̄ Thren. j. Infirmata
eſt virtꝰ mea ꝛ dedit me dominus in ma
nu de qua non potero ſurgere. ¶ Quan
tum ad pene diuturnitatē dicit quouſqꝫ
reddat vniuerſum debitū. Ut ſic ſibi di
cat̄ illud Matt. v. amen dico tibi nō exi
es inde donec reddas nouiſſimū quadrā
tem. Et qꝛ nunq̄ poterit reddere: nunq̄
poterit inde exire. ¶ Quātū ad xp̄m ſcꝫ
deterrētem applicationem dicit. Sic ꝛ
pater meꝰ ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ homo q̇ di
gne vult penitere: ꝛ accipere remiſſionē
pctōꝝ ſuoꝝ a deo dꝫ ꝓximis dimittere.
ꝛ qꝛ nō ſolū ore ſꝫ corde dꝫ dimittere. iō
inſtꝰ iudex dt de cordibꝰ vr̄is. Et hoc eſt
documētū xp̄i di. Mar. xi. Cum ſtabitis
ad orādū dimittite ſi q̇d habetis aduer
ſus aliquē vt ꝛ pr̄ vr̄ q̇ in celis eſt dimit
tat vobis pctā vr̄a. Dimittamꝰ ergo vt
deꝰ nobis ꝯferat in pn̄ti: vt tandē habea
mus gl'iam in futuro. Ad quam nos ꝛc.

¶ Dn̄ica. xxij. poſt pentecoſten. Euā
gelium. lxiiij.

Abeūtes Pha
riſei ꝯſiliū inierunt vt cape
rēt Jeſū in ſermōe ꝛc. Mat.
xxij. Euidēter cernere poſſu
mus ꝙ propter peccatū primoꝝ paren
tū relictus eſt cōiter in hoibus quidam

defect⁹.ſ.ꝙ mali bonis inuidẽt ⁊ ipſos
multoties ꝑſequunť:ſicut pꝫ de fratri-
bus Joſeph de q̇b⁹ ſnialiter dr Geñ.xxx
vij.ꝙ videtes ꝙ ioſeph a pře pl⁹ cũctis
amareť oderãt eũ:nec poterãt q̇cꝙ pa-
cifice loq̇.Uñ Joãnes epũs in quodã ſer
mõe loqués de ioſeph ⁊ fratribus ſuis
ſic ait.zelãt mãſuetũ inuidi:ꝓbũ iꝓbi
mité tumidi inimica emulatione lace-
ſcũt.Lꝫ aũt ſic mali bonis inuideãt bo-
nis tñ accreſcit meritũ:dũ patiéter tole
rãt:⁊ tñ cũ op⁹ fuerit:iṗos rõnabiliter
repħẽdũt quos meli⁹ non pñt affligere:
quã viuẽdo laudabilr ⁊ in bonis opib⁹
exercẽdo vñ Seneca in quadã epla.Nũ
q̃ meli⁹ torquebis inuidos.q̃ ṽtuti ⁊
gľie ſeruiẽdo.¶ Phariſei igiť q̇ nõ ſolũ
mali erãt ſꝫ peſſimi iuidebãt xp̃o q̇ erat
ſctitatis ſpeculũ:⁊ iṗꝫ ꝑſeq̃bãť mľtoties
q̇s tñ xp̃s ꝓpter nrꝫ exẽplũ patiẽter ſup
portãs vt ver⁹ magř ⁊ dñs cũ erat oppor
tunũ eos rõnabiliter corrigebat.Et hoc
ẽ qd̃ nobis innuiť i euãgelio hodierno
In quo euãgeliſta quatuor tãgit.vcꝫ.

Conſpirationem inuidioſam prauita-
tem continentem.

Interrogationem malicioſam ſagacita
tem pretendentem.

Increpationem imperioſam poteſtatꝫ
demonſtrantem.

Diffinitionem luminoſam veritatem
exprimentem.

¶ Primũ ꝓbat collectio adunata.ſcd̃m
ꝓlatio palliata.tertiũ repħẽſio aggraua
ta q̃rtũ ↄcluſio bifulcata.Primũ in p̃n.
ſcd̃ꝫ ibi.Et mittũt ei diſ.⁊c.tertium ibi.
Cognita aũt ieſus nequitia ⁊c.q̃rtũ ibi
Tũc ait illis red.⁊c. ¶ Prima ps.

Quãtũ ad p̃mũ vbi tangit ⁊c.
qd̃ ꝓbat ⁊c.dicit.Abeuntes
phariſei ⁊c.Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝓ
prietas inuidoꝝ eſt ꝙ qñ de
malitiis ſuis offenduntur ab
aliquo ita vt neſciãt rñdere conãť inue
nire viã ↄtra reprehendentem ipſos:vt
poſſint verecundiã ſuã palliare.Qꝛ igiť
phariſei multoties fuerant redarguti a
xp̃o ⁊ ab iṗo euidẽter ↄfuſi.nõ ceſſantes
ſꝫ ſemꝑ cogitãtes maligne machinabã-
tur modũ quõ poſſent ſuã verecũdiã re
leuare.¶ Igiť circa iſtã ↄſpirationẽ ma

lignãm tria poſſumus conſiderare ſc.

Conſortium poſtulatum.

Colloquium ventilatum.

Flagitium cogitatum.

¶ Quãtum ad ↄſortium poſtulatũ dicit.
Abeũtes ⁊c.Ubi ſciendũ ꝙ iſti phariſei
tãꝙ malitioſi.vt melius explere poſſent
ſuam malitiã venerũt ad gent[illegible]
dis qui auctoritate imperatoris roma-
ni in iudea p̃ncipabatur.Ad iſtos vene
rũt qꝛ nõ audebãt per ſeiṗos opponere
xp̃o. Uñ de ipſis poterat dici hiere.ij.
Abierũt vnuſq̇ſqꝫ in puritate cordis ſui
mali.¶ Quãtũ ad colloquiũ vẽtilatũ di
cit.Cõſilium inierunt.Ubi ſciendum ꝙ
iſti vt opponerent ſe xp̃o cũ herodianis
ↄſilium querunt.Uñ de ipſis Chryſoſt.
Quale ↄſiliũ:tales cõſiliatores.¶ Quã
tum ad flagitiũ cogitatum dicit.Ut ca-
perent ieſum in ſermone.Ubi ſciẽdũ ꝙ
iſti tãꝙ verſuti omnem viam cogitabãt
qualiter xp̃m poſſent reprehendere vt
iṗm redderẽt hoib⁹ exoſum.Et hoc eſt
quod de ſeipſo p̃dixerat hiere.xj.Sup
me cogitauerũt conſilia.d.Uenite mit-
tamus lignum in panẽ eius ⁊ erada.eũ
de terra vi.⁊ nomen eius nõ memo.vl-
tra.¶ Sciendũ eſt aũt hic vbi fit mẽtio
de conſilio contra ieſum in quo conſilia
rũ multoties capiunť ꝙ illud cõſiliũ põt
figuri per cõſiliũ architophel:de quo dr
ij.Re.xvj.ꝙ cõſilium qd̃ dabat achito-
phel in dieb⁹ illis erat quaſi ſi q̇s cõſu-
leret dominum. Iſte dedit cõſilium ab-
ſalon cõtra patrem ſuũ Dauid vt ipſuꝫ
perſequereť:qui tamẽ diuino iudicio ⁊
ſua exigente malitia ſeiṗꝫ ſuſpendit in
patibulo ⁊ abſalon fuit miſerabiliter in
terfectus.¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ dauid regẽ
intelligiť de⁹ qui iuxta illud p̃s.Eſt rex
magnus ſuꝑ oẽs deos.Per abſalon aũt
qui interp̃tať patris amaricatio q̇ patrẽ
ſuũ dd̃ ꝑſequebať intelligiť q̇libet pec-
cator qui deũ perſequiť in operib⁹ ſuis
⁊ ipſum q̃tum in ſe eſt amaricare diciť
dum ſuã voluntatem nõ cõformat volũ
tati diuine.Per Architophel autꝫ qui
interpretať frater meus cadẽs:intelligi
tur quilibet malus cõſiliarius alicui⁹
dãs ſibi conſilium cõtra diuina p̃cepta:
qui ſignãter dr frater meus cadens:qꝛ

Alis ſic male cōſiliās cadit a diuina gratia. ¶ Aduertat igitur infelix iſ aſtutus cōſiliarius quid accidit achitophel conſulenti: et abſalon patrem pſequenti. Nam dicitur q achitophel ſe ſuſpēdit et q ab ſalō fuit a ioab interfectus. Reuera qlibet malus cōſiliarius ſibi ipſi parat mortis patibulum: et ſeipſum ſuſpendit. Figuratus per aman iniquum et hoſtem populi dñi. de quo ſentētialiter dicit Heſter. vij. qd cum feciſſet parari patibulum vt in ipſo ſuſpenderet Mardocheum factum eſt diuino iudicio q rex Aſſuerus ɔtra ipm turbatus precepit vt in ipſo ſuſpēderet. Sic reuera multotiēs accidit q hō alteri malū pcurās: vel cōſulens: cōprehenditur in ſuis aſtutijs et de ſuis malitijs diuio iudicio punit. Ut ſic vificet de eo illud Job. v. Apprehēdit ſapientes aſtutia eorum et conſiliū prauorum diſſipat. ¶ Quilibet etiā pſequēs deū inſtar abſalon pſequētis patrē interficit a ioab. i. a diabolo ſignificato p ioab qui interptatur inimicus. Ut ſic ſibi dicat deus illud hiere. xxx. Plaga inimici percuſſi te.

¶ Secunda pars.

Equitur. Et mittūt ei diſ. cū et c. Ubi tāgit interrogationē maliſtioſam ſagacitatē pretendētem. qd pbat platio palliata. Ubi ſciendū q modus hypocritarū et inuidorum eſt pferre illi quez volūt decipere vba dulcia vt ex his ipm alliciant ad dicendum vel faciendū aliquid quo poſſit aliqualr reprehēdi. Naz tales ſunt de genere ſcorpionum qui cū branchijs anterioribus videntur blandiri homini: et tamen cum cauda infundūt venenum. Secūdū hoc igitur in iſta parte poſſumus conſiderare. videlicet.

Deprauatam obuiationem.
Simulatam commendationem.
Exagitatam poſtulationem.

¶ Quātū ad pmū dicit. Et mittūt diſ. et c. Miſerūt iſti diſcipulos cū herodianis: qr ſicut malinoli magis affectabāt q aliqd diceret ɔ herodianos qz ɔ diſcipulos vt ſic haberēt cauſam tradēdi eū in manus herodis qr ppter turbā ipm capere nō audebāt. ¶ Quātū ad ſimulatā commendationem dicit. d. magiſter ſcim9 et c. Ubi ſciendū q homo qñ laudatur ab aliquo cōiter hilareſcit et ſic ſuū cōceptū facilius explicat alteri. ideo iſti phariſei ſicut verſuti ipm cōmendant et vocāt magiſtrū vt ſic deſiderās ppl's facere ſuos diſcipulos familiarius alloquatur. Sciendum eſt q in illa ſimulata commendatione chriſtum tripliciter laudant. ſcz.

De ſciētia et ſanctitate qtū ad ſeipſum.
De diligētia et ſedulitate qtū ad deum.
De iuſtitia et cōitate qtū ad proximum.

¶ De pmo cū dicūt. Magiſter ſcim9. qr verax es. De ſcdo cū dicūt. Et viā dei in veritate doces. De tertio cum dicunt. Et nō eſt tibi cura et c. ¶ Sciēdū eſt aūt q iſ phariſei ſimulatorie xpz ɔmēdauerūt: tn veraciter dicere poſſum9 q in ſua cōmēdatione quatuor tangunt de xpo. ſcz.

Dignitatē glioſā cathedralis excellētie.
Claritatē radioſam luminaris ſapiētie.
Bonitatē amoroſaz doctrinalis influētie.
Eqtatē virtuoſam generalis pſidētie.

¶ Primo notat cū dr magiſter. Nam eſſe magiſtrū dicit gradū dignitatis et excellētie: quē quidē xps veraciter habuit ſup oēs magiſtros. iuxta q ipſe dicit Matth. xxiij. Magiſter veſter vnus eſt xps. Unde dt apłs Jo. xiij. Uos vocatis me magiſter et dñe et bñ dicitis ſum etenim. ¶ Secundo tāgit claritatē radioſam luminaris ſapiētie et hoc notat: cū dicūt ſcimus quia verax es. Nam veritatē cognoſcere dicit habitum claritatis et ſapiētie quē xps veraciter habuit iuxta qd de ſe dicit Jo. j. q erat lux vera q il. oēm ho. ven. in hūc mūdū. ¶ Tertio tāgit bonitatē amoroſaz doctrinalis influētie. et hoc notat cū dr. Et viā dei i veri. doces. Nā alios docere dicit actū bonitatis et influētie quē xps veraciter habuit. vñ dt Eſa. xlviij. Ego dñs de9 tu9 docēs te vtilia et gubernāſ te i via q ābulas. ¶ Quarto tāgit eqtatē vtuoſaz gñalis pſidētie. et hoc notat cū dicūt et nō eſt tibi cura et c. Nā nullū timere et ad oēs ſm grad9 ſuos eqliter ſe hrē dicit gradū eqtatis et pſidētie quem xps veraciter habuit. vñ Ro. ij. Nō ē eñ pſonaz acceptio apud deū. ¶ Pro oib9 iſtis ſimul ſnialr habetur Apoc. xix. Ubi Jo. vidit iqt celū aptū et ecce equ9 alb9. et q ſedebat ſup eū vocabat fidelis et vax et

eũ iuſticia iudica ꝛ pugnat:oculi aũt ei⁹ ſicut flãma ignis i capite ei⁹ diademata multa habẽs nomẽ ſcriptũ qḋ nemo nouit niſi ipſe ꝛ veſtitus erat veſte aſperſa ſanguine:ꝛ vocabaṫ nomẽ ei⁹ ꝟbũ dei et exercit⁹ q̄ ſunt in celo ſeq̄bant eũ in eq̄s albis veſtiti byſſo albo ꝛ mundo ꝛ ex ore ei⁹ ꝓcedebat gladi⁹ ex vtraq; pte accutus vt in ipo ꝑcutiat oẽs gẽtes:ꝛ ipſe reget eas in virga ferrea:ꝛ ipſe calcat torcular vini furoris ire dei omnipotẽtis:ꝛ hꝫ in veſtito ꝛ in femore ſuo ſcriptũ rex regũ ꝛ dñs dñantiũ. ¶ Ubi ſciendũ ꝙ ꝑ illũ equũ albũ ꝛ ſup eũ ſedentẽ:intelligitur xp̄s de⁹ ꝛ hõ:ita ꝙ ꝑ equũ albũ intelligiṫ xp̄i humanitas mũdiſſima ꝑ albũ ſignificata. Per ſedẽtẽ ꝟo Xp̄i diuinitas. q꞉ ſicut ſeſſor eſt nobilior equo:ſic longe ampli⁹ diuinitas eſt nobilior humanitate q̄n infinitũ quodcũq; finitũ excedit. ¶ Sciẽdũ eſt aũt ꝙ lꝫ ꝑ cõicationẽ idiomatũ q̄ hois in xp̄o attribuunṫ deo ꝛ dei hoi:dictũ ſit diſtinguẽdo ꝙ ꝑ equũ albũ intelligiṫ humanitas:ꝛ ꝑ ſedẽtẽ dicitur xp̄s:circa quẽ quatuor poſſumus conſiderare q̄ tanguntur in predicta figura. ¶ Primo ipſius vocabuli multitudinẽ. Ubi ſciẽdũ ꝙ ſicut dictũ eſt i xp̄o fuerũt diuinitas et humanitas quãtum igiṫ ad humanitatẽ vocari põt fidelis et verax. Fidelis q꞉ nulla ꝑtermiſit dicẽda. Unde ꝑs. Fidelis dñs in oibus vũs ſuis ꝛ ſanctus in oib⁹ opibus ſuis. Uerax q꞉ nulla mẽdacia ꝑdicauit. Quãtũ aũt ad diuinitatẽ dici põt ꝙ vocabaṫ ꝟbũ dei.i.dei filius eternalis.iuxta illud Jo.j. Jn ꝑncipio erat verbum ꝛ verbũ erat apud deũ. ¶ Scḋo poſſum⁹ cõſiderare cõſortiũ pulchritudinẽ. Et iḋ dꝛ ꝙ exercit⁹ q̄ ſunt in celo ſeq̄banṫ eũ i eq̄s albis veſtiti byſſo albo ꝛ mũdo:ꝑ quod intelligiṫ puritas ꝛ mũdicia quã habẽt ſcti i gl'ia. ¶ Tertio ꝯſiderare poſſumus iudiciũ rectitudinẽ. Ubi ſciẽdũ ꝙ ille q̄ dꝫ recte iudicare dꝫ primo habere ſcientiã cognoſcẽdi ꝛ illã hꝫ xp̄s q̄ oia nouit. Et iḋ dꝛ ꝙ oculi eius ſicut flãma ignis. Nã ꝑ oculos qui inter alios ſenſus plura cognoſcũt intelligiṫ xp̄i ſapientia:qua cognoſcit merita ꝛ demerita ſinguloꝝ:iuxta illud Prouer.xv. Jn omni loco oculi dñi ꝯtẽplanṫ bonos ꝛ malos. ¶ Scḋo dꝫ hr̄e iuſtã cauſam reprehẽdi. Et iſtã hꝫ xp̄s ꝑ ſuã paſſionem. Et iḋ dꝛ ꝙ veſtit⁹ erat veſte aſperſa ſanguine.ꝑ quã itelligiṫ paſſio quã ꝓ nobis pertulit. ¶ Tertio dꝫ hr̄e iuſtum moduꝫ ꝓcedẽdi. Nã dꝫ diſcutere facta hoim. Et iḋ dꝛ ꝙ in iuſticia iudicat. Uñ de iſo ꝑs. iudicabit orbẽ terre in iuſticia ꝛ ꝑplos i eq̄tate. ¶ Quarto dꝫ habere diffinitiuũ modũ retribuẽdi. Nã bonos dꝫ ꝑmiare malos aũt punire. Et ideo dꝛ ꝙ i capite ei⁹ erãt multa dyademata.ꝑ q̄s intelligiṫ ꝑmiatio diuerſa et coronatio ſctõꝛuꝫ in pr̄ia ſm exigẽtiã meritoꝛũ. Punit etiã malos in inferno. Et iḋ dꝛ ꝙ de ore eius ꝓce.gla.ex vtraq; parte acut⁹ vt in ipſo percutiat gẽtes.i.oẽs pctõres. Unde zache.xiiij. Percutiet dominus oẽs gẽtes q̄ pugnauerunt cõtra hierl'm. ¶ Quarto cõſiderare poſſum⁹ imperij magnitudinẽ. Et ſm hoc dicit ꝙ habebat in femore ſcriptũ.rex regũ ꝛ domin⁹ dominãtium xp̄s quantũ ad diuinitatẽ ꝛ humanitatẽ habet ſcriptum rex regũ ꝛ dominus dominantium.q꞉ quantum ad humanitatẽ natus fuit de ſtirpe regia.quantũ ꝟo ad diuinitateꝫ:de deo eternaliter regẽ. Uñ ꝑs. Quoniã rex omnis terre deus pſallite ſapienter. ¶ Quantum ad tertium.ſ. excogitatã poſtulationeꝫ dicit. Dic ergo nobis ꝛc. Ubi ſciendũ ꝙ in iſta queſtiõe quã faciũt videntur duo inconueniẽtia. Unum incõueniẽs eſt quãtũ ad ceſaris maieſtatem:ſi diceret ꝙ non liceret dari cẽſum ceſari. Scḋm quãtum ad legis libertatẽ ſi diceret ꝙ lꝫ. Credebãt ꝙ diceret ꝙ nõ licet ꝛ detineretur ab herodianis vt rebellis imperio. Si tñ contigiſſet eũ dixiſſe ꝙ tributum debebat ceſari:volebãt ipſum diffamare populo tanq̄ libertati legis contradicentem.

¶ Tertia pars.

Sequiṫ. Cognita aũt neq̄tia eorum ꝛc. Ubi tãgit increpatiõnẽ imperioſam ptãtẽ demõſtrantẽ:qḋ probat reprehẽſio aggrauata. Ubi ſciẽdũ ꝙ quia iſti phariſei venerunt ad xp̄m intentiõe mala lꝫ cum verbis blãditie:ꝛ queſtionẽ fecerãt calumnioſam. Ideo de taꝫ mala intentione ipſoꝝ q̄ etiam ad queſtioneꝫ

factam poterant a xp̄o merito reprehen-
di. Scd̄ʒ hoc igitur in illa parte duo poſ-
ſumus conſiderare.ſcʒ.
Obiurgationem intentionis male.
Diſcuſſionem ꝓpoſite queſtionis.
¶ Quātū ad obiurgationem intētiōis.
prime dicit. Cognita autē ieſus ⁊c. Ubi
ſciēdum ꝙ in obiurgādo malitiā phari-
ſeorum duo poſſumus cōſiderare.ſcʒ.
Diuinitatis indicium.
Malignitatis flagitium.
¶ Quātū ad diuinitatis indicium dicit.
Cognita āt ieſus ne.corū. Ubi ſciēdū ꝙ
cognoſcere ſecreta cordium ſoli⁹ dei eſt
ꝓpriū iuxta illud quod ſibi dr̄.ij. Paral.
vj. Tu enim ſolius noſti corda filiorū ho-
minum. ¶ Quātum ad malignitatis fla-
gitiū dicit. Ait q̇d metē. hypo. ſm̄ hiero.
hypocrita vocat̄ q̇ aliud eſt ⁊ aliud ſimu-
lat. Qr̄ igitur iſti phariſei mali erāt rea-
liter ⁊ tñ verbaliter ſimulabāt ſe bonos:
ideo poſſunt hypocrite vocari. Et ſpōte
hypocritas eos vocat: vt cognoſcerēt ip-
ſum eſſe deum cognitorē cordiū. ¶ Quā-
tum ad ſecundum.ſ. diſcuſſionē q̄ſtionis
ꝓpoſite dicit. Oñdite mihi numiſma ⁊c.
Ubi ſciēdū ꝙ nō melius pōt aliquis ma-
lus aliū tētās cōfundi ꝙ̄ ex ſermonibus
ꝓprijs: qñ ex ipſis oſtēdit euidēter redar-
gutus. Xp̄s igitur iſtos phariſeos mali-
gnos ipm̄ tētātes: ex ꝓprijs ſermonib⁹
ꝯfundere voluit. Et ideo in q̄one ab ip-
ſis ꝓpoſita: vt ex verbis eorū ipſam ſol-
ueret duo queſiuit.ſcʒ.
Numiſmi preſentationem.
Imaginis declarationem.
¶ Quantum ad numiſma preſentatū di-
cit oſtēdite mihi numiſma ⁊c. Ubi ſcien-
dum ꝙ numiſma proprie dicitur ipa exa-
ratio ſcripture que fit in aliquo nūmo.
ſ. iſcriptio: imaginis regis ⁊ ſupſcriptio
in nomine ei⁹. Iʒ hic accipiatur pro toto
nummo qui dabatur pro cenſu. ¶ Quā-
tum ad imaginis declarationē dicit. Et
ait illis. cui⁹ eſt imago hec ⁊c. Ubi ſciē-
dum ꝙ xp̄s ex hoc ꝙ videns nummuʒ et
in ipſo regis imaginē interrogat que ſit
illa imago. nō hoc venit ex ignorātia: ſʒ
ex aliqua cauſa. ¶ Sciendū eſt aūt circa
iſtam partem loquendo moraliter ꝙ per
iſtum denarium argenteū habentem ſu-
perſcriptionem ⁊ imaginē regis: ⁊ valē-
tem decem nummos vſuales: intelligit̄
aīa cuiuſlibet hoīs que ideo argētea dr̄:
qr̄ deus ipſam puram ⁊ rectā creauit. iu-
xta illd̄ Eccl's. vij. Deus fecit hominē re-
ctum. In quo dr̄ eſſe regis imago quia
iuxta illud Geñ. j. creauit ipm̄ ad imagi-
nem ſuā. Superſcriptio aūt huius dena-
rij ſunt dona ſpūſſancti ceterecꝫ virtu-
tes quibus inſtar ſuperſcriptionis deco-
rātis denarium debet aīa hoīs adornari
Ut ſic ſit calculus cādidus. de quo dicit
dñs Apoc. ij. Vincēti dabo māna abſcō-
ditū ⁊ dabo illi calculum cādidū ⁊ in cal-
culo nomē nouū ſcriptū qđ nemo ſcit ni-
ſi q̇ accipit. Reuera homini vincēti pec-
cata ⁊ vitia dat de⁹ cōſolatiōes ſpūales
ꝑ manna deſignatas ⁊ calculū cādidū.i.
aīe puritatē. calculus eſt lapillus fortis
⁊ mund⁹ ⁊ nomē nouū.i. ornat eā donis
ſpūſſcti ⁊ alijs virtutib⁹. qđ nomē ſignā-
ter dr̄ nō cognoſci niſi ab illo q̇ accepit:
qr̄ vera cognitio donoꝝ ⁊ virtutū nō ha-
bet̄ ab aliquo niſi qñ in ipſis meritorie
exercet̄. Dicitur aūt ille denarius vale-
re decē vſuales nummos. qr̄ hō q̇ veraʒ
dei imaginē vult portare: dʒ ſeruare p̄ce-
pta decalogi. ¶ Sciēdū eſt aūt quātū ad
preſens ſpectat ꝙ inuenio quadruplicē
imagineʒ quā homo in hoc mūdo debet
portare.ſ. imaginem filij dei: per obediē-
tiam ⁊ humilitateʒ. Imaginem veri dei:
per dilectionem ⁊ charitatem. imaginē
viri ꝓbi: ꝑ fortitudinē ⁊ viuacitatē. ma-
ginē ſummi boni: ꝑ cōitatē ⁊ liberalita-
tē. ¶ Primo hō dʒ portare imaginem fi-
lij dei ꝑ obedientiā ⁊ humilitateʒ. inſtar
xp̄i humilis ⁊ obediētis: đ quo Phil. ij.
ꝙ humiliauit ſeipſum fact⁹ obe. vſcꝫ ad
mortē. Ut ſic ſit de illis de quib⁹ ap̄ls di-
cit Ro. viij. Quos p̄ſciuit ⁊ p̄deſtinauit
cōformes fieri imagini filij dei. ¶ Scd̄o
imaginē viri dei ꝑ dilec. ⁊ charitatē. Nā
hō dʒ erga deū ⁊ ꝓximū charitatē hr̄e in-
ſtar dei q̇ nos chare dilexit. Ad quā ha-
bēdā quātum ad deū nos admonet Jo. j.
cā. iiij. d. Nos ergo diligam⁹ deū qm̄ ipe
prior dilexit nos. Quātū vo ad ꝓximum
ibidē dicit. Chariſſimi ſicut de⁹ dilexit
nos: ⁊ nos debem⁹ alter alterū diligere.
¶ Tertio dʒ portare imaginem viri ꝓbi

ꝑ fortitudinẽ et viuacitatẽ. Nã hõ dz inſtar viri ꝓbi eſſe fortis ꝛ verax in opib⁹ virtuoſis. Cui dr. j. Reg. xviij. Eſto vir fortis ꝛ ꝓliare bella dñi. Nã ꝓliari bella dñi eſt contra vitia dimicare. ¶ Quarto debet portare imaginẽ ſummi boni ꝑ cõmunitatem et liberalitatẽ. Nã hõ dz eſſe alijs cõicatiuus ꝛ largus de ſuis donis: ſiue ſpũalibus: ſiue tẽporalibus indigentibus ſuo poſſe. Vñ Eph. iiij. Qui furabat iã nõ furet magis aũt laboret operãdo manibus ſuis qđ bonuz eſt vt habeat vnde tribuat neceſſitatem patientibus. ¶ Sed ꝛ ſi ſic deberet eſſe ꝙ hõ portaret ſupradictas imagines: tñ multi portant imagines vitioꝝ. Vbi ſciẽdũ ꝙ inuenio quadruplicem imaginẽ vitiorum. ſcz.

Abominationis: ꝑ ſuperbiã ꝛ arrogãtiã
Mortis: per odium ꝛ inuidiã.
Falſam: per hypocriſim ꝛ vanã gloriaz.
Idolorum: per cupiditatem ꝛ auaritiaz.

¶ Primo hõ aliqñ portat imaginẽ abominatiõis ꝑ ſupbiã ꝛ arro. Nã iux illud Prouer. xvj. Abominatio eſt dñs ois arrogãs. ¶ Scđo imaginẽ mortis ꝑ odiũ ꝛ inuidiã inſtar rachel. de qua dr Geñ. xxx. ꝙ cernẽs rachel ꝙ infecũda eẽt inuidit ſorori ſue lye q̃ legit fuiſſe fecunda. Sic reuera multoties accidit ꝙ infecũdi virtuoſis opib⁹ inuidẽt fecũdis: nec eos reſpiciũt niſi toruo oculo. Vñ Eccli. xiiij. Nequã eſt ocul⁹ inuidi ꝛ auertẽs faciẽ ꝛ deſpiciẽs aiam ſuã. ¶ Tertio hõ portat imaginez falſam per hypocriſim ꝛ vanã gloriã: de quib⁹ dr Mat. xxiij. Pleni eſtis hypocriſi ꝛ iniquitate. ¶ Quarto portat imaginẽ idolorum ꝑ cupiditatẽ ꝛ auaritiam. Nã iuxa illđ hebre. v. Auaritia eſt idoloꝝ ſeruitus. Nõ tñ aduertunt tales miſeri portãtes illas imagines illđ qđ de eis dt ad deũ pſ. Velut inq̃t ſomnuz ſurgẽtiũ dñe in ciuitate illa imaginẽ ipſorũ ad nihilũ rediges. ſ. qñ de glia pũcient in penã. ¶ Hoc autẽ fuit figuratũ Apoca. xiiij. Vbi ſentẽtialr dr ꝙ cũ Jo. vidiſſet vnã beſtiã habẽtẽ capita ſeptem ꝛ cornua decẽ ꝛ ſup cornua decem diademata ꝛ ſup capita ei⁹ noia blaſphemie. ꝙ vn⁹ angelus dixit voce magna. Si q̃s adorauerit beſtiã ꝛ imaginẽ eius ꝛ acceperit characterẽ in frõte ſua: aut in manu ſua hic bibet de vino ire dei: ꝛ cruciabit igne ꝛ ſulphure. ¶ Vbi ſciendũ ꝙ ꝑ iſtã beſtiã intelligit diabolus q̃ dimiſſo recto iudicio et ſequẽs appetitũ inordinatũ: volens deo eſſe ſiĩs: beſtia põt dici. Capita ſeptẽ habere dr ꝓpter ſeptem vitia capitalia: de quibus hoi[illegible]ntat. Cornua ꝟo decẽ ꝓpter trãſgreſſionẽ decalogi. ¶ Signanter autẽ dr ſup cornua habere decẽ diademata. ꝛ ſup capita nomina blaſphemie quia volẽdo inducere hoies ad tranſgreſſionẽ ꝓceptorũ aliq̃d placibile eis oſtẽdit. vt ipſos magis alliciat. inſtar diadematis caput ornantis. Et nomen blaſphe. q2 ois viuens in ſeptẽ vitijs capitalibus dr blaſphemare. ¶ Iſtã aũt beſtiam dr homo adorare qñ ſuggeſtionib⁹ ſuis malignis conſentit. Tñ aduertat miſer pctõr beſtiaz adorãs qđ ſequit. Nã dr ꝙ vn⁹ angel⁹ clamauit ꝛc. Vbi ſciẽdũ ꝙ ꝑ illũ angelũ q̃ nunci⁹ interpretat: intelligit quilibet annũciãs veritatẽ. ¶ Iſte igit clamat ꝙ ſi q̃s adorauerit beſtiã. i. diabolũ ſibi cõſentiẽdo vl ei⁹ imaginẽ. i. pctã: ꝛ accepit ei⁹ charac. in fronte. i. in aia male cogitãdo vel in manu. i. male operãdo: bibet de vino ire dei: quia de⁹ inſtar irati ꝓferet ſniaz ꝙ cruciet igne ardẽte ꝛ ſulphure fetente eternaliter in inferno. Vt ſic verificet illud Apoc. xv. Factum eſt vulnus ſeuũ ac peſſimum ſup eos qui habebãt characterem beſtie: et in eos qui adorauerunt imaginem eius.

¶ Quarta pars.

Sequit. Tunc ait illis red. ꝛc. Vbi tãgit diffinitionẽ luminoſam ꝟitatẽ exprimentẽ: qđ ꝓbat ꝯcluſio bifulcata. Vbi ſciẽdũ ꝙ hõ dñis ſuis tpalibus ſignificatis ꝑ regẽ Ceſarẽ dz ſʒ ſuũ ſtatum reddere tributũ ꝛ pecuniã: decimas primitias: oblationes ꝛ victimas. Vbi ſciendũ ꝙ dñis tẽporalibus conueniens eſt ꝙ reddant de tpalibus rebus tributa iuſta et cõueniẽtia nõ ꝯtraria honori diuino ſicut etiã xp̃s ſoluit ꝓ ſe ꝛ ꝓ petro tributuz q̃uis ipſe qui erat dñs ꝛ de⁹: nõ teneret cui dixit dñs Matt. xvij. Vt nõ ſcãdaliʒemus eos: vade ad mare ꝛ mitte hamũ: ꝛ eũ piſcẽ q̃ ꝑmo aſcẽderit

Tolle. ⁊ aperto ore eiꝰ inuenies ſtaterē: il
lum ſume: ⁊ da eis ꝑ me ⁊ ꝑ te. Sciendū
eſt aūt loquēdo ſpūalr̄ ꝙ ꝑ ceſarē intelli
git corpus cui debemꝰ reddere neceſſa
ria ſm Orig. ad ſuſtētationē nature: deo
vero honorē ⁊ exercitium per opera vir
tuoſa. Generaliter autē loquendo homo
debet reddere de ſeipſo.

Holocauſtum et ſacrificium.
Proximo ſubuentionē ⁊ beneficium.
Deo laudem et preconium.

¶ Prio hō dꝫ reddere de ſeipſo holo. ⁊ ſa
cri. Ad qđ nos admonet Apoſt. Ro. xij.
Obſecro inqt vos ꝑ miam dei vt exhi
beatis corpora veſtra hoſtiā ſanctā deo
placentem. ¶ Scđo dꝫ reddere ꝓximo
ſubuētionem ⁊ bñficiū iuxta ꝑceptū dñi.
D. Deu. xxiiij. Nō negabis mercedē indi
gētis pauperis fratris tui: ſꝫ reddes ei
preciū laboris ſui. ¶ Tertio dꝫ reddere
hō deo laudē ⁊ ꝑconiū iuxta admonitio
nē Eccli. di. Eccli. xxv. Bono aīo gloriā
redde deo. Et ſignāter dicit bono aīo: qꝛ
alacriter debet hō deū laudibꝰ cōmēda
re. dicēdo cū pſ. In me ſunt deꝰ vota tua
que reddā laudatiōes tibi. Dicamꝰ ergo
nos alacriter deo cū pſ. Reddā tibi vo
ta mea q̄ diſtinxerūt labia mea. Ut reddē
do ꝑ nr̄a poſſibilitate debitū: ipſe poſtmo
dū reddat ſua benignitate ꝑmiū: de quo
apl's. ij. Timo. iiij. Repoſita ē mihi coro
na iuſticie quā reddet mihi dñs in illa
die iuſtus iudex. Ad quā coronā ⁊c.

¶ Dñica. xxiij poſt pētecoſten. Euāge
lium ſexageſimumquartum.

Loquente ieſu ad turbas: ecce ꝑnceps vnꝰ acceſſit ad eum. d. ecce filia mea defuncta eſt ⁊c. Mat. ix.

Nos videmus per experientiam ꝙ ſa
pientia alicuius medici ex duobus ge
neraliter cōmendatur. primo quādo ſcit
infirmitatē cognoſcere. ſecundo qn̄ ſcit
ſanitatis remedia adhibere. Xp̄s autem
ſpūalis medicus humani gn̄is cōpletiſ
ſime iſtas duas ꝯditiōes hꝫ. Nā ꝑmo co
gnoſcit infirmitates hoīm. vt ſic ālꝫ poſ
ſit ſibi dicere illud heſter. xiiij. Tu ſcis
infirmitatem ⁊ neceſſitatē meā. ſcđo ſcit
ꝑfecte adhibere ſanitatē. Nā ſm pſ. Ip
ſe eſt q̄ ſanat oēs infirmitates noſtras.
Sciēdū eſt aūt ꝙ genus humanū ꝑpter
pctm̄ primoꝝ parētū duplicē infirmita
tē incurrerat. ſ. mortē tā ſpūalē ꝙ corpo
ralē. Nā ꝑpter pctm̄ amiſit donū origi
nalis iuſticie: quā ſi ſeruaſſet non fuiſſet
mortuꝰ ēt corpaliter ſꝫ vixiſſet in padi
ſo terreſtri tm̄ quātū ad preniſum fuiſſet
a deo: ⁊ qn̄ placuiſſet ſibi fuiſſet in padi
ſum celeſtē in corpe ſimul ⁊ aīa ſine mor
te trāſlatꝰ. Sꝫ tn̄ peccādo factꝰ eſt ſic mor
talis ꝙ nō pōt nō mori. iuxta heb. ix. Sta
tutū eſt hoībꝰ ſemel mori. Incurrit etiā
mortē ſpūalē quātū ad aiam. qꝛ ſi tūc qn̄
peccauit hō qui grāz gratū faciētē ipſam
amiſit peccādo. ¶ Scđo incurrit debili
tatē in viribꝰ naturalibꝰ ad reſiſtendum
pctis. Nā ſi hō pſeueraſſet i ſtatu innocē
tie vt fuit a deo creatꝰ: in ipſo fuiſſet re
ctꝰ ordo potētiaꝝ: qꝛ rō fuiſſet deo ſubie
cta plenarie: ⁊ ſenſualitas rōni. Nūc aūt
propter pctm̄ factꝰ eſt ordo ꝑuerſus: qꝛ
multoties a deo rō hoīs deuiat: ſenſuali
tas nō ſolū eſt rōni ꝯtra ſꝫ ipſam plerū
ꝙ captiuat quod cognoſcēs apl's. d. Ro.
vij. Uideo aliā legē in mēbris meis re
pugnātem legi mentis mee ⁊ ita infelix
ego hō q̄s me liberabit de corpore mor
tis huius. Iſte duplex defectus in hoie
fuit figuratus in illo dicto parabolico
xp̄i Luc. x. de hoie a hierico in hieruſa
lē deſcendente q̄ incidit in latrones qui
etiā deſpo. eū ⁊ pla. impo. abi. ſemiui. re.
Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ illā expoliationem intel
ligit oblatio doni gratuiti vñ hō reman
ſit mortalis. Per vulnerationem iactu
ra facta in viribus naturalibus vnde re
māſit debilis. Qꝛ remediū cōtra ſpūalē
mortē eſt grā: cōtra vero debilitatē viriū
eſt valitudo cōceſſa. ideo xp̄s verꝰ ⁊ pru
dens medicꝰ humano gn̄i grām viuificā
tē tribuit ⁊ vigorem. Et hoc eſt qđ nobis
innuit hiſtoria euāgelij pn̄tis in duobꝰ
miraculis ꝑpalata. In quo euāgelio bea
tus Mat. quatuor tangit: ſcꝫ.

Expoliationem ſupernalis decoris.
Vulnerationem naturalis vigoris.
Condeſcenſionem mirabilis dulcoris.
Reſtitutionem rationalis valoris.

¶ Primū pbat calamitas defectiua. Se
cūdū infirmitas afflictiua. Tertiū beni

gnitas cōpaſſiua. Quartum virtuoſitas effectiua. Primū i principio. Scđm ibi. Et ec. mulier ꝛc. Tertiū ibi. At ihs ꝯuerſus ꝛc. Quartū ibi. Et cū veniſſet ihs in domū principis ꝛc. ¶ Prima ps.

Quātum ad primū vbi tāgit ꝛc. qđ ꝓbat ꝛc. dicit. Loquēte ieſu ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ inter alia que dāt auſum alicui vt ab aliquo petat grāꝫ vnū eſt quādo videt ipſum benignū tā in docendo alios ꝙ̄ in condeſcēdēdo petitionib⁹ factis. Quia igitur xp̄s benignus erat hoibus eos erudiendo vtilis ꝛ eorum votis annuēdo. ideo ſecure ad ip̄m accedere poterāt homines. Secūdū hoc igitur in parte iſta tria poſſumus conſiderare: ſcilicet.

Ueritatem eruditionis.
Sedulitatem inquiſitionis.
Benignitatem condeſcenſionis.

¶ Quātū ad veritatē eruditionis dicit. Loquēte ieſu ad turbas. Per illud loqui intelligit̄ eius ſalubris et vera p̄dicatio qua gētes inſtruebat. ¶ Quātū ad ſedulitatē inqſitionis dicit. Ecce p̄n. vn⁹ ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ homo volens aliquā grām ab aliquo petere. primo dꝫ ſcire a quo vtrū ſcꝫ talis ꝙ poſſit ꝛ velit ſibi facere. ¶ Scđo debet illi a quo vult petere ſe ꝑſonaliter preſentare. Nā videm⁹ ꝙ multa fiunt in p̄ſentia hois que non fierēt in ei⁹ abſentia. ¶ Tertio debet illū a quo vult aliq̄d petere honorare. Nō enim dꝫ petere gratiā ab aliq̄ ipſum vituperādo qꝛ videm⁹ ad oculū ꝙ reuerentia exhibita homini ip̄m inclinat ad faciendū alteri qđ petit. ¶ Quarto dꝫ cognita potentia illius a quo petit ipſam magnificare. ¶ Quinto dꝫ ſuā neceſſitatē manifeſtare. Nā multotiēs accidit ꝙ hō videns neceſſitatē alteri⁹ īclinat̄ facili⁹ ad ſibi ſubueniendū. ¶ Sexto debet ipſius auxiliū humiliter inuocare. Hec autē ſex habuit iſte princeps in ꝓcurādo grām ꝓ filia: ſicut in ſerie iſti⁹ particule cōtinet̄. ¶ Primo em̄ ſciuit illū a quo bn̄ficiū poſtulauit: quia fuit xp̄s verus de⁹: q̄ hoc beneficiū poterat ꝛ volebat ꝯferre. iuxta illđ. j. Timo. ij. Ipſe vult oēs hoies ſaluos fieri. ¶ Scđo ipſi xp̄o ſe perſonalr̄ p̄ntauit Nam dicitur. Et ec. prin. vnus acceſſit. ¶ Tertio xp̄m debite honorauit. Nam dr̄ qđ adorauit eum. ¶ Quarto cognita xp̄i potentia: ip̄um magnificauit. Nā dixit: dn̄e: ſciēs pꝰ. dixiſſe. Scitote qm̄ dn̄s ipſe eſt deus. ¶ Quinto xp̄o ſuam neceſſitatem manifeſtauit. Nā dixit filia mea mō defuncta eſt. ¶ Sexto xp̄i auxiliū humiliter implorauit. Nā dixit: ſed veni et impone manū ſuper eā ꝛ viuet. ¶ Quātū ad tertium ſcꝫ benignitatē cōdeſcenſionis dicit. Et ſurgēs ieſus ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ magna fuit benignitas xp̄i in volēdo cōdeſcēdere iſti principi ꝛ ip̄m ſeq̄ vt filiā ei⁹ a mortuis ſuſcitaret. Sciēdū eſt aūt circa iſtā partē p̄ncipalē loquēdo moraliter ꝙ ꝑ iſtum principē intelligit̄ quilibꝫ hō: qui princps dici pōt qꝛ fact⁹ ad dei imaginem: cōſtitut⁹ eſt a deo princeps ꝛ dn̄s oim creaturarum: q̄ oēs tam corporales ꝙ̄ ſpūales ad ſeruitiuꝫ hois ſunt create. Per puellā aūt vnicam filiā ei⁹: intelligit̄ anima cuiuſlibet hois: que ideo dr̄ vnica: qꝛ hō non hꝫ niſi vnā: quā tenere diligere dꝫ inſtar iſti⁹ p̄ncipis q̄ chare filiā diligebat. Hec filia defūcta dr̄ qn̄ peccat mortalr̄ ꝛ dimittit diuinā grāꝫ aiaꝫ viuificātē. Ut poſſit dici de ip̄a illđ. j. Timo. v. Uiuēs mortua eſt. Nam lꝫ viuat vita naturali tamen mortua ſpūaliter dr̄ per pctm̄. Puella vero dr̄ qꝛ inſtar puelle dꝫ eſſe puritate decorata. Ut ſit figurata ꝑ rebeccā. de q̄ dr̄ Gen. 24. Ecce rebecca egrediebat̄ hn̄s hydriā in ſcapula ſua: puella decora nimis et virgo pulcherrima ꝛ icognita viro. Nā ꝑ rebeccā q̄ interp̄tat̄ multū accepit: intelligit̄ aia cuiuſlibet hois: q̄ iō dr̄ ꝙ multū accepit qꝛ ad dei imaginē eſt creata. Iſta inſtar rebecce dꝫ habere hydriā aq̄ i ſcapula ſua: qꝛ dꝫ hr̄e grāꝫ aiam viuificātē ꝛ irrigātē. q̄ dꝫ eſſe decora ꝑ honeſtatē euidentem: virgoq̄ꝫ pulcherrima ꝛ viro incognita ꝑ puritatē niteſcentē. Hō igit̄ ſignificat⁹ ꝑ iſtū principē hn̄s aiam ſignificatam ꝑ filiā mortuā ꝑ pctm̄: dꝫ ad xp̄m inſtar principis accedere mō quo ſupradictū eſt ꝓ grā poſtulāda. Quid aūt xp̄o manifeſtando ſuā indigentiā debeat dicere: ꝛ q̄d ab ipſo petere: audi q̄d princeps ille. Nam dixit filia mea mō defunc. ꝛc. Ubi ſciendum qđ

...m ꝙ hō ſciēs aīaꝫ ſuā ꝑ pctm̄ mortuā ...ꝫ petere vt ſup eā manū iponat.i.ſuaꝫ ...bi ꝯferat grāꝫ di.illd ps. Emitte manū ...ā de alto eri.me ꝛ li.me de aq̄s mult. ...de manu fi.ali. Nā diuina grā eſt ma... ...⁹ viuificās aiaꝫ ꝛ cōfortās. Ut poſſit ...icere illud Ezeh.iij. Man⁹ dn̄i erat me ...cōfortās me. Iſta man⁹ pōt figurari ...illā manū quā vidit ezechiel de q̄ ipe ...icit Eze.ij. Uidi ꝛ ecce man⁹ miſſa ē ad ...e in qua erat inuolut⁹ liber ꝛ expādit ...lū corā me qui erat ſcript⁹ int⁹ ꝛ foris ...ſcripte erant in eo lamētationes: ꝛ car...ē ꝛ ve. Ubi ſciēdū ꝙ diuina grā nos fe...it cognoſcere tria. ¶ Primo vilitatem ...eformātis culpe: ꝑpter quā debem⁹ la...nentationeꝫ aſſumere ꝛ ꝯtritionē ꝛ ſint ...n libro ſcripte lamētationes. ¶ Secun...o facit nos cognoſcere iocunditatē de...ectātis glīe ꝑpter quā debem⁹ laudes ...ebitas decātare: ꝛ ſꝫ hoc dr̄ ibi ſcriptū ...armē vt ſic dicere poſſit cū ps. Miſit in ...s meū canticū nouum carmē deo nr̄o. ¶ Tertio facit nos cognoſcere acerbita...em affligētis pene ꝑpter quā debem⁹ ...imere ve dānatiōis eterne: ſicut ibi ſcri...it ve. Iſtud eſt ve qd̄ dn̄s ꝯminat pctō...ibus Apo.xij. vbi dr̄. ve terre ꝛ mari: qꝛ ...eſcēdit diabol⁹ ad vos hn̄s irā magnā ...erre.i.terrenis: mari.i.ſupbꝫ ꝛ laſciuꝫ.

¶ Secunda pars.

Sequit. Et ecce mulier q̄ ſanguinis ꝛc. Ubi tāgit vulnerationē natural' vigoris qd̄ ꝑbat iſirmitas afflictiua. Ubi ſciēdū ꝙ qꝛ ꝑpter amiſſioneꝫ ...anguinis hō corporalr̄ efficit̄ debilis ...icut ptꝫ i hoib⁹ vulneratis. iō h̄ mulier ...ꝑ hoc ſe ſentiēs debilē: ad xp̄ꝫ quē vi...debat verū mediciꝫ acceſſit. Scd̄m hoc ...git̄ i ꝑte iſta tria poſſum⁹ ꝯſiderare. ſcꝫ

...orporis infirmitatem afflictiuam.
...peris ſedulitatem inquiſitiuam.
...ordis credulitatem adheſiuam.

¶ Quātū ad primū dt̄. Et ec. mulier ꝛc. ...bi ſciendū ꝙ quātū ad infirmitatē hu...us mulieris duo poſſum⁹ cōſiderare. ſ.

...ualitatem inficientem.
...iuturnitatem aggrauātem.

¶ Quātū ad qualitatē in ſi. dicit. Et ec. ...ulier ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ ex illa īfirmita-te mulier ſm̄ legem moſaycā reputabat̄ immūda. ¶ Quātum ad diuturnitateꝫ aggrauātem dicit. annis duodeciꝫ. Ubi ſciendū ꝙ longo tēpoꝛe iſta mulier ifirma fuerat nec poterat medicoꝝ auxilio liberari. ¶ Quātū ad ſcd̄ꝫ ſcꝫ operis ſedulitatē inqſitiuā dt̄. Acceſſit retro ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ circa ſedulitatē inquiſitiuā iſti⁹ mulierꝫ tria poſſum⁹ ꝯſiderare. ſ.

Fiducialitatem inducentem.
Humilitatem reuerentem.
Proximitatē ꝯiungētē.

¶ Quātū ad fidē inducentē dicit ꝙ acceſſit. Nā illa mulier fiduciā hn̄s d xp̄o quē ſciebat miſi...cordē ſecure acceſſit ad eū vt mereret̄ cu...rari. nō acceſſit aūt i ciuitate vl' i domo. tanꝙ ſepata ſicut imūda. ¶ Quātum ad hūilitatē reuerentē dt̄ retro. Ubi ſciēdū ꝙ illa tū qꝛ mulier: tū qꝛ imunda ꝛ iō reputabat ſe indignā nō acceſſit ad xp̄ꝫ añ ipſi⁹ faciē ſꝫ occulte: quātū potuit ſm̄ Chry. acceſſit retro. ¶ Quātū ad ꝓximitatē ꝯiūgentē dicit. Et tetigit fimbriam ve. ei⁹. Ubi ſciendꝫ ꝙ iudei portabant pallia q̄dragulata ꝛ iuxta mādatū legis i ſumitatib⁹ pallioꝝ portabāt fimbrias: vt eſſent eis ad memoriā mādatoꝝ dei: ꝛ ꝑ hoc ēt i habitu ab aliis ppl'is cognoſcerent̄ diſticti. Iſtas aūt fimbrias more iudeoꝝ xp̄s portabat. Hec igit̄ mulier cognoſcēs ṽtutē ſanatiuā i xp̄o qꝛ iuxta illd Luc.vj. Uirt⁹ exhibat de illo ꝛ ſanabat oēs tm̄ acceſſit ad eū ꝙ fimbriā tetigit: nō audēs ad plenū ꝑpter ſuā imūdiciā veſtē tāgere. ¶ Quātū ad tꝛtiū. ſ. cordis credulitatē adheſiuā dicit. Dicebat em̄ intra ſe ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ iſta mulier qꝛ forte audierat ꝙ ad tactū fimbrie xp̄i ſanabant̄ iſirmi. iō ipa credidit ꝑ ꝯſimilē tactū ſanari. Sciēdū eſt aūt circa pteꝫ iſtā principalē loquēdo moral'r ꝙ ꝑ illā mulierē patiētē fluxū ſāguis ex q̄ debilitabat̄ i virib⁹ naturalib⁹: itelligit̄ pctōr q̄ ꝑpt̄ pctm̄ hꝫ naturales vires iſirmas ad reſiſtēdū vitiis. Uñ talis pōt figurari ꝑ miphiboſeth. d q̄ dr̄.ij. Reg.iiij. ꝙ erat ionathe filio ſaulis fili⁹ debilis pedib⁹ noie miphi. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ miphi. q̄ interꝑtat̄ os cōfuſum: itelligit̄ pctōr añi os cōfuſum dici pōt: qꝛ iuxta illd Eccl'i. xv. Nō eſt ſpecioſa laus in ore pctōris.

Sermo. Philip. de mon. calerio. ff

Iſte dꝛ debilis pedibꝰ:qꝛ tā itellectū ꝙ̄
volūtatez ſignificatā ꝑ pedes infirmos
hꝫ ad bona opa:immo quod peius eſt lꝫ
ad bonū ipſos habeat debiles tñ ad ma
lū hꝫ eos promptos.Uñ Eſa.lix.Pedes
eoꝝ ad malū feſtinãt vt effundãt ſangui
nē inocētem.Signãter aūt pctōꝛ dꝛ mu
lier:pmo qꝛ mulier a mollitie dꝛ vñ flexi
biles:ſic pctōꝛ cito flectit ad peccãdū.
ſcđo qꝛ ſicut mulier i factis ſuis eſt iſta-
bilis ſic pctōꝛ naturā hꝫ i bono iſtabilē.
In cuiꝰ pabola dꝛ Threñ.j.Pctm̄ pecca
uit hierlꝫ ꝓptea iſtabilis facta ē.Pctōꝛ
igit ſignificatꝰ ꝙ ꝑ illā mulierē pōt figu
rari ꝑ mulierē quaz vidit Jo.Apo.xvij.
Uidi inqt mulierē ſedētē ſuꝑ beſtiā coc
cineā plenā noibꝰ blaſphemie habētez
capita ſeptē ⁊ cornua decē ⁊ mulier cir-
cūdata erat purpura ⁊ coccino ⁊ inaura
ta auro:⁊ lapide precioſo et margaritis:
hñs poculū aureū i manu ſua plenū abo
minatiōe et imūdicia fornicatiōis eiꝰ:⁊
in frōte eiꝰ nomē ſcriptū myſteriū.Ubi
ſciēdū ꝙ ꝑ illā beſtiā intelligit diabolꝰ
nō ꝑ naturā ſꝫ qꝛ facit hoies icitãdo eos
vt ſequant carnis deſideria beſtiales de
qbꝰ pſ.hō cū in honore eēt nō itellexit
cōparatꝰ eſt iu.inſi.⁊ ſilis factꝰ eſt illis.
Iſta beſtia.i.diabolꝰ dꝛ coccinea.i.hñs
colorem rubeū ſignificantē cruorē ſan
guinis qꝛ ſemꝑ appetit hoies ꝑ vicia i-
ſtar ſanguinis maculare.Que iō plena
blaſphemie dꝛ:qꝛ diabolus ſemꝑ docet
hoies blaſphemare.Dicit etiā habere
capita ſeptē:qꝛ iducit hoies ad ſeptē vi-
cia capitalia:⁊ cornua decē:qꝛ eos indu
cit ad trãſgreſſionē.x.pceptoꝝ.Per mu
lierē ṽo ſedētē ſuꝑ beſtiā itelligit pctōꝛ
q̇ iō ſuper beſtiā.i.ſuꝑ diabolū ſedere
dꝛ:qꝛ ſicut hō in beſtia portat ab ipa ſic
diabolꝰ portat ad ſuū libitū pctōrē.Que
dꝛ circūdata coccino ⁊ purpura:qꝛ ſequē
do inſtinctū diaboli maculant et cruen
tãt ꝑ vicia q̊bꝰ aia deturpat.Dr aūt hec
mulier decorata ornamētis diuerſis ⁊c.
Auro inquā ꝓpt cupiditatē ⁊ auaritiaz
margaritis aūt ⁊ lapidibꝰ pcioſis:ꝓpter
arrogãtiā.Que ēt dꝛ hr̄e poculū aureuz
plenū abo.⁊c.ꝓpter gulā ⁊ luxuriā.Dr
ēt hr̄e ſcriptū in fronte eius nomē my
ſteriū:nō qđ myſteriū dcī:ſꝫ myſterium
iniqtatis ⁊ malitie.Iſtud aūt myſteri[...]
nō eſt aliđ ꝙ̄ etna dãnatio.De illo pct[...]
re ſic effeminato dꝛ Joā.xxxvj.Morie[...]
i tēpeſtate aia eoꝝ ⁊ vita eoꝝ int effem[...]
natos.Lꝫ aūt hō i mltis pctis fuerit:t[...]
dꝫ redire ad ꝯſciaz cognoſcēs ſe pctōrē
et iſtar iſtiꝰ mulieris ad xp̄ꝫ accedere [...]
gratia impetrãda.Ad qđ fa[...]dū admo[...]
net nos apl̄s Heb.iiij.d.Adeamus cū f[...]
ducia ad thronū gr̄e eiꝰ vt miaz ꝯſequ[...]
mur ⁊ grāz inueniamꝰ.Qualr aūt pctō[...]
debeat accedere:audi.ꝙ hec nō acceſſi[...]
añ faciem:ſꝫ retro:in quo dat nobis in-
telligi ꝙ pctōꝛ ad xp̄m rediēs:licet ve-
niat cū ꝯfidētia dꝫ tñ accedere cuz vere
cūdia đ ꝯmiſſis ⁊ ſuā turpitudinē hūil[...]
cognoſcēdo:⁊ tūc merebit veniā obtine
re.Quid āt vt curaret hūilr fecit.aud[...]
ꝙ tetigit fimbriā ve.eius.Ubi ſciēdū q[...]
ꝑ veſtimētuz intelligit humanitas xp̄i
qꝛ ſicut veſtimētū tegumētū eſt corpis
ſic hūanitas tegebat in xp̄o diuinitatē
Per fimbriā aūt q̄ ē vltia ps veſtimēti [...]
tel.igit xp̄i paſſio q̊ fuit vltimuz pcium
oblatū deo ꝓ ſalute hūani gñis.tangi[...]
igit veſtimētū:q̇ xp̄m credit verū deū [...]
hoiez.Fimbriā ṽo q̇ credit ꝓ ſalute nr̄a
ip̄ꝫ imolatū ⁊ crucifixū.q̊ tacta.i.cogni-
ta oēz expellit lãguorē.

Tertia ps.

Sequit.At ieſus ꝯuerſus e[...]
⁊c.Ubi tãgit ꝯdeſcenſionem
mirabilis dulcoris qđ ꝓba[...]
benignitas compaſſiua.Ub[...]
ſciendum ꝙ ṽa ꝯpaſſio nō ſ[...]
lum conſiſtit in affectu cordis vel affat[...]
oris:ſed perficit effectu operis.Chriſt[...]
igit nō ſolū fuit compaſſus iſti mulier[...]
quãtum ad affectū ⁊ affatum:ſꝫ etiā qu[...]
tū ad effectum:qꝛ ſibi perfectam tribu[...]
ſanitatē. Quãtū ad affectū compaſſi[...]
nis dꝛ:ꝯuerſus ieſꝰ ⁊ vidēs eā.Ubi ſci[...]
dū ꝙ ꝑ illā viſionē itelligit ipſiꝰ cogni
tio q̄ oia ſunt ſibi nota.Per ꝯuerſionem
xp̄i intelligit ipſius ꝯpaſſio quā ad ill[...]
mulierē habuit idigentē.Ut ſic ipſa po[...]
tuerit dicere cū ps.Mltiplicaſti magn[...]
ficentiā tuā ⁊ ꝯuerſus cōſolatus es m[...]
 Quãtū ad affatū dicit.Cōfide filia ⁊[...]
Ubi ſciendū ꝙ in illa locutiōe gratio[...]
conſolatur illā mulierem tripliciter:[...]

per confortationem vigoroſam.
Nominationem gratioſam.
Denunciationem fructuoſam.
¶ Quãtũ ad pmũ dr. Cõfide. Ubi ſcien dũ ꝙ xps vidẽs ad ſe hoies vẽire ꝑ fidẽ ipos ꝯfortat vt ꝑſeuerãtiã habeãt ⁊ ſic vt iſta mulier ꝑſeueraret i fide quã cepe rat ⁊ vt ab ipa remoueret timorẽ dixit ſi bi ꝯfide. ¶ Quãtũ ad noiationẽ gtioſaz vocat eã filiã. Qꝛ em̃ iſta mulier iã i cor de ſuo fidẽ de xpo ꝯceperat dici pt ei⁹ fi lia adoptiua. Uñ Chry. i omel. Filiã eã vocat. qꝛ fides eã ſaluã fecerat. ¶ Quã tũ ad denũciationẽ fructuoſã dr ſibi. fi des tua te ſaluã fec. Ubi ſciẽdũ ꝙ fides eius fuit tãta: ꝙ de ꝯgruo ꝓmeruit reci pere ſanitatẽ. ⁊ iõ dr te ſaluaz fecit: ⁊ nõ faciet. ¶ Quãtũ ad effectũ. dic. Et ſalua facta eſt ⁊c. Ubi ſciẽdũ ſm glo. ꝙ intelli git ex illa hora ex q̃ tetigit fimbriã: ⁊ nõ ex q̃ ieſus ꝯuerſ⁹ ẽ ad eã. Sciẽdũ ẽ circa illã ꝑtẽ pncipalẽ ꝙ pietas xpi erga pctõ rem ſignificatum ꝑ mulierem infirmã: ad ipſum accedentem: oſtenditur multi pliciter. Primo in ſua benigna cõdeſcẽ ſione: ⁊ hoc datur intelligi in hoc qd dr ꝙ ꝯuerſ⁹ vidit eã. Nã tũc xps dr ad pctõ rez ꝯuerti: qñ ſibi ex ſua benignitate cõ patit: ⁊ ipſum vt ad ſe reducat intuetur oculo pietatis: iux illd qd dr Luc. xxij. ꝙ cõuerſus dñs reſpexit petrum: ⁊ ideo eſt petrus recordatus verbi dñi: pri⁹ ꝙ̃ gall⁹ ⁊c. Et egreſſus foras fleuit amare. Sic reuera peccator quem chriſtus ſua benignitate reſpicit reducẽdo ſibi ad me moriã ſua delicta: inſtar petri debet ama re flere. ⁊ ſic merebit mĩam inuenire. vt dicat cuz ps. Quãtas oſtẽdiſti mihi tri. mul. ⁊ malas ⁊ ꝯuerſus vi. me. ¶ Scdo oſtenditur ipſius pietas in ſua firma cõ fortatione. ⁊ hoc cum dicit. cõfide. Nam qꝛ pctõr ꝯſiderans ſuas malicias debet multum formidare: tñ xps humiliter ad ſe accendẽtem: confortat promittẽs ſibi remiſſionem omnium pctõruz ꝓpter qd dr hiere. xvij. Btũs vir qui ꝯfidit i dño et erit dñs fiducia ei⁹. ¶ Tertio oñdit ipſius pietas in dulci noiatione: cũ di cit filia. nomẽ filiatiõis eſt nomẽ dulce dinis ⁊ amoris. vñ qñ pctõr q̃ erat ſeru⁹ diaboli ad deũ ꝯuertit: tũc dei ſpãlis fi li⁹ efficit. Ut ſic dicat ſibi illd ps. Dñs di xit ad me fili⁹ me⁹ es tu: ego hodie ge nui te. ¶ Quarto oñdit in ſalubri denũ ciatiõe cũ dr. Fides tua te ſaluã fecit. Nã fides vera cũ charitate formata dat vitã hoi q̃ pri⁹ mortu⁹ fuerat ꝑ pctm̃. Uñ Maxim⁹ in quodã ſermõe. Corp⁹ em̃ ex natura viuit: aĩa aũt ex fide. xps aũt in corde fideliũ ſuoꝝ ꝑ fidẽ habitare digna tur. ¶ Quinto ex ſupradictis reſultat gaudiũ in efficaci ꝯſecutiõe ⁊ hoc cũ dr ꝙ ſalua facta eſt ⁊c. Nã pctõr qñ ꝯtrit⁹ ⁊ deuot⁹ accedit ad xpm: extũc recipit re miſſionẽ pctõꝝ. iuxta illud ps. Dixi ꝯfi tebor aduer. me iniuſti. meã dño ⁊ tu re mi. impie. pcti mei. iuxta illud Job. x. Peccaui: ⁊ ad horã pepciſti mihi.

¶ Quarta pars.

Sequit. Et cũ veniſſet ihs in domũ ⁊c. Ubi tãgit reſtitutionẽ naturalis valoris: qd ꝓbat virtuoſitas effe ctiua. Ubi ſciẽdũ ꝙ xps poſtꝙ̃ ſa nauit mulierẽ a flu. ſan. in quo dat intel ligi repatio humani gñis in virib⁹ natu ralib⁹. Nũc cõſequẽter reſuſcitat puel lã mortuã in quo dat intelligi repatio humani gñis ꝙ̃tũ ad defectũ quẽ incur rerat in donis gratuitis qb⁹ fuerat ſpo liatũ: ꝑ qb⁹ nobis cõfert gr̃am q̃ notat i vita reddita puelle defuncte. Scdz hoc igit in iſta ꝑte tria poſſum⁹ ꝯſiderare. ſ. Lamentum doloroſum.
Effectum vigoroſum.
Succeſſum gaudioſum.
¶ Quãtũ ad pmũ dr. Et cũ veniſſet ihs ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ iſte pnceps archiſina gog⁹ erat nobilis: multi ꝯuenerãt ad do mũ ſuã occaſiõe puelle defuncte vt ſibi cõpaſſionẽ oñderẽt ⁊ in exequũs hono rarẽt vñ hec tria poſſumus cõſiderare. ſ. Cetum lachrymabiliter lamentantem.
Chriſtum miſericorditer confortantez.
Populum procaciter ſubſannantem.
¶ Quãtũ ad cetũ ⁊c. dicit. Et cũ veniſſet ihs ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ tibicies ſunt hoies cũ iſtrumẽtis canẽtes carmẽ lugubre: ⁊ tales vocabãt ad exequias mortuoꝝ: vt ſuo carmie lugubri alios ꝓuocarẽt ad fle tũ. Iſti vocati fuerũt ad domũ pncipis ꝓpt filiã defũctã. Dr ẽt ꝙ erat ibi turba tumultuãs: qꝛ ibi erat multitudo holz m

loquẽtiũ vñ cauſabat tumultꝰ. ¶ Quã-
tũ ad xp̃m miſericordit ꝯfortãtẽ dt. Di-
cebat recedite ꝛc. Ubi ſciendũ ꝙ lꝫ illa
puella veraciter eẽt mortua quãtũ ad na-
turã: qꝛ vere aĩa eiꝰ fuerat ſepata a corpe:
tñ xp̃o viuebat qꝛ potentia ſua poterat
eã a mortuis ſuſcitare. Faciliꝰ ẽ deo ſu
ſcitare mortuũ ꝙ̃ hoĩ a naturali ſomno
altũ excitare. Et iõ dixit ih̃s nõ eſt mor
tua ſꝫ viuit. q. d. ſm̃ Remigium: Uobis
mortua ẽ: deo aũt q̇ ſuſcitare põt dormit
tã in aĩa ꝙ̃ i corpe. ¶ Quãtũ ad ppl'ꝫ ꝓ
cacit̃ ſubſannãtẽ dicit. Et deridebãt eũ.
Ubi ſciẽdũ ꝙ mlt̃itudo aſtãtiũ qñ audie
rũt xp̃ꝫ. d. puellã nõ eſt eſſe mortuã: quã
mortuã certitudinalr̃ cognoſcebant: nõ
cognoſcẽtes diuinã vtutẽ i xp̃o: ſꝫ credẽ
tes ip̃ꝫ ſolũ hoĩeꝫ truphabant ꝛ deride-
bãt eũ vt ſic potuerit dicere illḋ hie. xx.
Factꝰ ſuꝫ i deriſiũ tota die. ¶ Quãtũ ad
ſcḋꝫ. ſ. effectũ vigoroſuꝫ dicit. Et cũ eie-
cta eẽt turba ꝛc. Ubi ſciẽdũ ꝙ i illo vigo
roſo effectu ꝗtuor poſſumꝰ ꝯſiderare. ſ.

Modũm mirificum.
Acceſſum gratioſum.
Tactum ſaluificum.
Actum viuificum.

¶ Quãtũ ad modũ mirificũ dt. Et cum
eiecta eſſet turba. Ubi ſciẽdũ ꝙ xp̃s vo-
lẽs facere illḋ miraculũ: nõ oẽs admiſit
ſꝫ oẽs eiecit q̇ erãt ibidẽ tãꝙ̃ icredulos
ꝛ ẽt ad vr̃m exẽplũ. ꝛ ſecũ habere voluit
niſi petrũ Jac. ꝛ. Jo. ꝛ patrẽ ꝛ matrẽ puel
le iuxta illḋ Luce. viij. Nã patrem ꝛ ma
trem puelle habere voluit q̇ nõ erãt de
ſuo collegio ꝛ ad quos magis res perti
nebat ꝛ tres de ſuo collegio. vt iux̃ illud
Mat. xviij. in ore duoꝝ vel triũ ſtet om̃e
verbũ multitudinẽ aũt ip̃m deridentem
eiecit tanꝙ̃ indignos videre tam ſtupẽ
dũ miraculũ. ¶ Quãtũ ad acceſſuꝫ gra-
tioſuꝫ dicit. Et itrauit. Expulſis em̃ oibꝰ
exceptis quinqꝫ de q̇bꝰ dictũ eſt intra-
uit ad locũ vbi puella iacebat defũcta.
¶ Quantũ ad tactũ ſaluificũ dic̃. Et te-
nuit manũ eiꝰ. Xp̃s ei ſuo tactu ſaluifi-
co puellã tãgẽs. ip̃am viuificauit. Ut ſic
ſibi potuerit dicere illud Eſa. xlij. Ego
dñs vocaui te in iuſtitia ꝛ apphẽdi ma
nũ tuã ꝛ ſeruaui te. Dicit Mar. v. ꝙ te-
nẽs manũ puelle. ait illi: puella tibi di-

co ſurge. ¶ Quantũ ad actũ viuificũ dt.
Et ſurrexit puella. Ad preceptũ em̃ xp̃i
puella q̃ fuerat mortua ſurrexit. ¶ Quã
tũ ad tertiũ ſcꝫ ſucceſſuꝫ gaudioſum dt.
Et exijt fama hec ꝛc. Cõuenientes em̃ ẽ ad
cõmẽdationẽ ꝛ laudẽ opeꝝ dñi. vt eius
mirabilia diuulgent̃. vt dici potuerit de
ipſo illḋ Job. xxviij. Auribꝰ nr̃is audi-
uimꝰ famã eiꝰ. Sciẽdũ eſt aũt circa iſtã
ptẽ loquẽdo moraliter ꝙ lꝫ ꝑ tres mor-
tuos q̃s legimus xp̃m ſuſcitaſſe viſibilr̃
ſcꝫ puellã in domo de q̃ fit hic mẽtio et
adoleſcentẽ i porta ciuitatꝫ de q̃ hr̃ Luc.
vij. ꝛ lazaꝝ q̃triduanũ vt hr̃ Jo. xj. itelli
gant̃ tria gña pctõꝝ q̃ deꝰ de ſtatu culpe
reſuſcitat ad ſtatũ genere. ſ. cogitatiõe:
opatiõe ꝛ mala ꝛ lõga cõſuetudie vt di-
ctũ fuit ſuperius dñica. xv. poſt pent̃. tñ
quãtũ ad pñs ſpectat ꝑ iſtã puellã reſu-
ſcitatã q̃libet pctõr gñalr̃ itelligit̃ queꝫ
deꝰ de ſtatu culpe reſuſcitat ad ſtatum
gr̃e. q̇ iõ inſtar puelle dũ eſt i pctõ: in h̃
mũdo dormire dr̃: qꝛ ſicut hõ q̇ dormit
põt excitari vt vigilet ſic hõ dũ eſt i hoc
mũdo ꝙ̃tũcũqꝫ ſit pctõr: põt ſi penitere
voluerit cũ diuio adiutorio ad ſtatũ gr̃e
ꝑuenire vñ Eph. v. ſurge qui dormis ꝛ
exurge a mor. ꝛ illuminabit te xp̃s. Qua
lit̃ aũt debeat reſuſcitari ꝛ venire ad ſta
tũ gr̃e: ꝯſidera q̃lr̃ fuit hoc. Nã prio xp̃s
fuit ꝓ ipſiꝰ ſuſcitatione rogatꝰ ꝑ qḋ dat̃
intelligi ꝙ pctõr q̇ vult a pctõ reſurge-
re dꝫ ſe ad deũ cõuertere ꝑ oratoinẽ de
uotã: ꝛ ip̃m rogare hũiliter iuxta ꝯſiliũ
qḋ dedit btũs petrꝰ ſymoni mago volẽ-
ti emere gr̃am ſpũſſan. qḋ eſt pctm̃ gra-
uiſſimũ qḋ cõmittũt hoĩes emẽtes res
ſpũales qḋ vocat̃ pctm̃ ſymonie cui pe
trꝰ dixit. Pecunia tua tecũ ſit i ꝑditionẽ.
Et ſubdẽs cõſiliũ ſibi dixit: pniam itaqꝫ
age ab hac iniq̃tate ꝛ roga deum ſi forte
remittat̃ tibi hec cogitatio cordis tui.
¶ Scḋo dr̃ ꝙ xp̃s eiecit tibi. Ubi ſciẽdũ
ꝙ ꝑ iſtos Tibicies q̇ cãtabãt ſuꝑ puel-
lã mortuã: itelligũt̃ ſenſuales dlectatio
nes q̃s miſer hõ ſentit i pctĩs q̃ ſibi iſtar
cãtantiũ adulãt̃ vt in vitĳs perſeueret.
¶ Tertio eiecit turbã tumultuãtẽ. Per
turbã em̃ tumultuãtẽ intelligit̃ multitu
do ſollicitudinũ de rebꝰ mũdanis q̇ tur
bãt hoĩeꝫ. vñ Grego. xxviij. mor. Foras

aūt turba eijcit vt puella ſuſcitet: qz niſi pri⁹ a ſecretiorib⁹ cordis expellat ſecularium multitudo curaꝝ: aīa q̄ itrinſec⁹ iacet mortua nō reſurgit. ¶ Quarto xp̄s intrauit domū: p quā itelligit aīa cuiuſlibz pctōris: quā de⁹ itrare vult q̄tū eſt ex pte ſua: ſibi grāz ꝯferēdo. iuxͣ qđ ipſe dt Ap̄c. iij. Ecce ſto ad oſtiuz ꝛ pulſo: ſi q̄s audierit vocē meā ꝛ aperuerit ianuā intrabo ad illū. ¶ Quīto tenuit manū ei⁹ In q̄ tactu intelligo duplicē manū. ſ. xp̄i tāgētis ꝛ puelle q̄ tāgebat. Per manum xp̄i tāgētis intelligit ipſi⁹ virt⁹ p quam erigit pctōrē ad ſtatū grē. Vn̄ p̄s. Et enī illuc man⁹ tua deducet me ꝛ tenebit me dextera tua. Per manū ꝟo puelle itelligit opatiua potētia pctōris: vt opet meritorie. Jnuenio autē manum domini.

Confortatiuam viatorum.
Premiatiuam deuotorum.
Punitiuam reproborum.

¶ Prio inuenio manū dn̄i cōfor. viatorū. Nā qz dū in hoc mūdo viuim⁹ ſum⁹ debiles: iō xp̄s nos adiuuat ſua potētia ſignificata p manū. Vt ſic q̄libz poſſit dicere illđ Ezech. iij. Man⁹ dn̄i erat mecū cōfortās me. Sciēdū eſt aūt q manu ſua tangit hominem vt ipſum reddat.

Mundū ad cogitandum p puritatem ꝛ innocentiam.
Prōptū ad audiēdū p hūilitatē ꝛ obiaz.
Diſcretū ad loqn. p venuſtatē ꝛ facūdiā.
Temperatū ad cogitandum p auſteritatem ꝛ abſtinentiam.
Firmū ad tolerādū p ſtabilita. ꝛ patiaz.
Nitidū ad ꝯtinēdū p caſtita. ꝛ pudicitiā.
Pulchrum ad cōuerſandū p honeſtatez ꝛ euidentiam.

¶ Prio dico q de⁹ tangit hoīem vt ip̄m reddat mūdū ad cogitādū p puritatem ꝛ mūditiā. Nā hō dz habere cor mūdū nō cogitādo vana: ſz deo placibilia ꝛ hoc ē qđ petebat p̄s. d. Cor mundū crea in me deus: ꝛ ſpm̄ rectū innoua in viſceribus meis. Jſte tact⁹ pōt figurari p tactū cordis: cui⁹ eſt cogitare: illoꝝ q̄ ſecuti fuerūt ſaulē: qn̄ fuit de volūtate dn̄i cōſtitutus rex ppl̄i. de q̄bus dr. j. Reg. x. q ſaul abijt i domū ſuā ꝛ abijt cū eo pars exercit⁹ quoꝝ tetigerat de⁹ corda. Vbi ſciēdum q p ſaulem q̄ interpretat expetit⁹ itelligit xp̄s quē aduenire petebāt p̄res veteris teſtamēti. Jſte a dēo p̄re ꝯſtitut⁹ eſt rex ꝛ dn̄s totius ppl̄i xp̄iani. Qui in domum ſuā iuiſſe dr: qn̄ in celū aſcendit quem oēs quoꝝ deus corda tāgit p puram cogitationem ſequi debēt cum diligentia p bona opa. ¶ Scđo deus tāgit hoīem vt ip̄z reddat promptū ad obediēdum p humilitatē ꝛ obediētiā. Hō enim dz eſſe prompt⁹ ad obediendum mandatis. Vt ſic de⁹ poſſit dicere de ipo illud p̄s. Jn auditu auris obediuit mihi. Ad quod nos admonet. Jac. in can. ſua. j. d. Sit autem oīs hō velox ad audiēdum: tard⁹ aūt ad loquendū ꝛ tardus ad iraz. ¶ Tertio deus tāgit hoīem vt ip̄m reddat diſcretū ad loquēdum p venuſtatem ꝛ facūdiā. Nā dz eē diſcret⁹ ad loquēdū ꝟba edificatoria ꝛ deo placibilia. dicēdo cū p̄s. Laudationē dn̄i loq̄t os meū. Jſte tactus pōt figurari per tactum oris cuius eſt loq: de quo dr Eſa. vj. Volauit ad me vn⁹ de ſeraphin: ꝛ in manu eius calculus quem forcipe tulerat de altari ꝛ tetigit os meū ꝛ dixit ecce tetigi hec labia tua: ꝛ auferet iniquitas tua: ꝛ pctm̄ tuū mūdabit. Vbi ſciēdū q p illū ſeraphin portantē ignitū calculū: intelligit xp̄s ieſus: q̄ nobis attulit incēdiū charitatis: iuxta qđ ip̄e dt Luc. xij. Jgnē veni mittere in terrā. Jſto calculo tāgit os nr̄m qn̄ docet nos recte loq. Qđ quidē cognoſcēs Hie. d. Hie. j. Miſit dn̄s manū ſuā ꝛ tetigit os meuz: ꝛ dixit dn̄s ad me: ecce dedi ꝟba mea in ore tuo. Per tactū aūt hui⁹ igniti calculi aufertur a nobis iniq̄tas ꝛ oē pctm̄ mūdatur qz diuinus amor ab hoīe oēm maculam mortalis pcti expellit. ¶ Quarto de⁹ tāgit hoīem vt ip̄m reddat tēperatū ad guſtandum p auſteritatē ꝛ abſtinētiā. Jſte tactus pōt figurari p tactum lingue cuius eſt ſapores diſcernere: de quo dicit Mar. vij. q cū ad ip̄m fuiſſet adduct⁹ quidā q̄ erat cecus ꝛ mutus q ip̄e miſit digitos ſuos in auriculas ꝛ expuēs tetigit liguā ei⁹. Vbi ſciēdum q p tactum aurium inducit hō ad audiēdum diuina p̄cepta. Per tactum ꝟo lingue inducit ad tēperātiā in guſtādis: ꝛ ideo ſignanter ſputo eam tetigit: vt det exēplum abſtinentie q hō

nō ꝗrat cibaria delicata. ¶ Quito tan-
git hoiem vt ipm reddat firmū ad tole-
rādū p ſtabilitatē ⁊ pacientiā. Nā hō dʒ
eſſe fortis:⁊ in aduerſis nō dʒ ſuccum-
bere:ſed ea patienter portare. Nā ſicut
dr Jac.j. Paciētia opus pfectum habet
Propter qđ dicit xp̄s Luc.xxj. Jn paciē
tia veſtra poſ.aīas vr̄as. ¶ Sexto deus
tāgit hoiem vt ipm reddat nitidū ad cō
tinendum p caſtitatem ⁊ pudicitiā. Nā
homo dʒ eſſe cōtinens ab oī immūdicia
carnis. Ad quā habendā nos admonet
apl's.j.Timo.iiij.d. hec eſt em̄ volūtas
dei ſanctificatio vr̄a vt abſti.vos ab oī
fornicatiōe vt ſciat vnuſqſq; veſtrū ſuū
vas poſſidere in ſctificatiōe ⁊ honore.
¶ Septio de⁹ tāgit hoiem vt ipʒ reddat
pulchrū ad ꝯuerſandū p honeſtatē ⁊ eui
dentiā. Nā homo dʒ habere ante deū ⁊
inter hoies honeſtatē vite. Ut ſic dicere
poſſit cū paulo Act.xxiij. Uir fact⁹ ego
cum cōſcientia bona conuerſatus ſum
añ deū vſq; in hodiernū dié. Jſte tact⁹
pōt figurari per tactum quo xp̄s tetigit
leproſum:de quo ſnialr dr Matt.vij.ꝙ
cū deſcēdiſſet xp̄s de mōte:ec.leproſus
venit ad eū.d. Dn̄e ſi vis potes me mū
dare ⁊ extē.ma.ieſus tetigit eū.d. Uolo
mūdare. ⁊ confeſti mūdata eſt lepra ei⁹.
Ubi ſciēdum ꝙ per illum leproſum:in-
telligit pctōr habens malā ⁊ turpem vi
tam:ſi autem velit inſtar huius ad xp̄m
deuote accedere:qui ad nos de mōte di
uinitatis deſcēdit ipſum tanget ſua vir-
tute ſaluifica ⁊ ipſum mundabit plena-
rie:⁊ dabit ei ſancte honeſtatis decorē.
¶ Secundo inuenio manū dn̄i premia
tiuam deuotorum. Nā deus ppter ſuaʒ
immēſaʒ miſericordiā non vult ꝙ bona
que facimus remaneant irremunerata:
ſed de ipſis nos premiat in glīa padiſi.
ꝙ cognoſcēs ps.d. Retribuet mihi dn̄s
ſm iuſticiā meā ⁊ ſm puritatē manuum
meaꝝ re.mihi. Jſta remuneratio expre
miatio facta p manum dn̄i fuit figurata
Ezech.viij. Ubi dr. Emiſſa eſt ad me ſimi
litudo man⁹ apphēdit me i cincinno ca
pitis mei ⁊ eleuauit me ſp̄us inter ter-
rā ⁊ celū ⁊ adduxit me in hierl'm in vi-
ſione.dei. Ubi ſciēdū ꝙ per iſtā ſimilitu
dinem manus miſſaʒ:intelligit xp̄s ma
nus dei patris. Jſte cū ſpūſſan.gra ap-
phēdit hoiem in cincinno capitis ꝗ eſt
aliqua particula capilloꝝ eminēs in ca
pite ſup alios:quādo reducit ſibi ad me
moriā mortē p capillos iſenſibiles deſi
gnatā:ppter quā memoriā homo vitat
peccata ⁊ facit opera virtuoſa. Sic autē
apphēſio ipm eleuat inter terrā ⁊ celū:
qr ipm ſpretis terrenis:ad celeſtia facit
anhelare. Quē poſtmodum adducit in
hierlʒ in viſiōe dei.i.ad ſupnā patriā in
qua eſt oīs pax cū viſiōe trinitatis deifi
ce.cui p amorē eternalr ꝯiūget. ¶ Ter
tio iuenio manū dn̄i punitiuā reprobo-
rū de qua ps. Nō em̄ eſt illis ꝯmutatio
⁊ nō timuerūt deū:extē.ma.ſuā in retri.
¶ Sexto dr ꝙ puella ſurrexit. Ubi ſciē-
dū ꝙ qn̄ peccator recipit bonas inſpira
tiōes iternas:vel eruditiōes externas
tūc de⁹ pius culpā indulget ⁊ ꝯfert gra
tiā aīam viuificantē ⁊ ſic pctōr reſurgit
in hoc mūdo per grām:vt tandem vitā
eternā habeas in futuro. Ad quam ⁊c.

¶ Dn̄ica. xxiiij.poſt pentecoſté. Euan-
gelium ſexageſimumquintum.

Cuʒ videritis
abominationē deſolatio-
nis ꝗ dicta eſt a daniele p
pheta ſtantem ⁊c. Matth.
xxiiij. Nos videmus natu
raliter ꝙ omne cōſiliū de aliquo preſup
ponit cognitionē ipſi⁹. Nā de rebus in-
cognitis.nō pōt ꝯſiliari pfecte.qr ꝓo cō
ſiliū eſt de futuris cōtingentib⁹.ideo de
neceſſitate reqritur ꝙ de illis habeatur
aliqua noticia pma via ſi circa talia de-
beat habere cōſilium vtrū ſint pſequē-
da vel fugienda. Ut ſic per puidētiam ſi
bona ſunt poſſint meli⁹ pſequi.ſi vero
mala.cauti⁹ euitari. Cui⁹ exemplū ha-
bem⁹ Numeri.xiij. Ubi ſnialr dr ꝙ ante
ꝙ filij iſrael vellent inuadere ⁊ intrare
terrā pmiſſionis Moy.de mādato dn̄i
miſit exploratores ꝗ diligēter cōſidera
rēt terrā:vt ſciret qđ poſtmodū eēt factu
rus. Quib⁹ ipe dixit cū veneris ad mō-
tes ꝯſiderate terrā ql'is ſit:⁊ pplʒ ꝗ inha
bitator eſt ei⁹ vtꝝ fortis ſit an infirm⁹:ſi
pauci nūero an plures:ſi ipa terra bōa
an mala ⁊c. Qui fecerunt vt eis fuerat p

Moy.impatū.Qr igit ante aduentū xpi ad iudiciū ⁊ i ipo aduētu:multa mirāda ⁊terrorē magnū inducentia ſunt futura iō xps vt diligens magr ⁊ paſtor: ſuos diſcipulos ⁊ eoꝝ ſeqͣces:de aduētu pdicato:⁊ circa ipm mirādis ꝯtingentibꝰ ⁊ terribilibꝰ in euāgelio pſenti aliqualr inſtruit:vt ſic qui erūt pro tpe imminētia poſſint pro viribus ſuſtinere. Unde Gre.in omel.Dñs ac redēptor nr ꝑituri mūdi mala pcurrentia denūciat vt eo minꝰ ꝯturbēt ꝗ fuerīt pſcita minꝰ eñi ⁊c. Jn iſto igit euangelio xps tangit ſex.ſ.

Impugnationem penaliter affligentē.
Premonitionem ſagaciter excitantem.
Immutationem mētaliter perterrentē.
Apparitionem realiter exiſtentem.
Adunationem cōmuniter cōcurrentē.
Declarationem veraciter exprimētē.

¶ Prio ꝓbat pſecutio corpalis.ſcdꝫ eruditio ſalutaris.tertium alteratio ſupnalis.qrtū exhibitio pſonal.qntū pſentatio gnalis.ſextū expoſitio figural.Primū i pricipio ſcdꝫ ibi.Si qs vobꝫ dixerit ⁊c.ttiū ibi.Statiꝫ aūt poſt tribu.⁊c. quartū ibi.Et videbūt filiū hois ⁊c.quītū ibi.Et mittet āgelos ⁊c.ſextū ibi.Ab arbore fici ⁊c. ¶ Prima pars.

QUantū ad primū vbi tāgit ⁊c. qd ꝓbat ⁊c.dt.Cuꝫ videritis abo.⁊c.Ubi ſciēdū ꝙ illa prima pars principalis: quātuꝫ ad ſenſuꝫ hiſtoricū dupl'r pōt exponi. Primo.vt illa ꝗ hic dicūtur intelligāt dicta de deſtructione ciuitatis hieruſalē.ſcdo de finali iudicio:⁊ ꝯſummatiōe mūdi:⁊ ātixpi aduētu. ¶ Quātū igit ad expoſitionē ſecundā dimittendo. primā poſſumus qnqꝫ conſiderare:ſcꝫ.

Prodigium admirandum.
Stipendium precauendum.
Conſilium immitandum.
Flagitium metuendum.
Solatium appetendum.

¶ Quātū ad primū dt.Cū videritis ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ illaꝫ abominationē intelligit antixps:ꝗ erit totus abominabilis ꝓpter maliciā ſuaꝫ.Nam iuxta illud Prouer.iij.Abominatio dñi eſt ois illuſor. Quia igit antixps illudet ⁊ decipiet gētes.iō merito abolatio pōt dici.Cui inſultādo dt dñs Ezech.xvj. Abominationē feciſti decorē tuū.Nā lꝫ deꝰdat ātixpo aiam quātū eſt de ſe decorā:tn illam faciet abolabilē ꝑ pctā.Dicit āt ātixps abolatio deſolatiōis:qr ꝑ ipm deſolabitur totꝰ mūdus.Ut ſic verificet illd hiere.xij.Deſolata ē ois terra.Jſte dr ſtare in loco ſctō:qr i tēplo in hierlm tanꝗ ſit deꝰſe faciet adorari.iuxta ꝙ de ipo dicit apls.ij.Timo.ij.Jpe ē hō pcti:filiꝰ ꝑditionis:ꝗ aduerſat ⁊ extollit ſup oē qd dr deꝰ:aut qd colit:ita vt i tēplo dei ſedeat oſtēdēs ſe tanꝗ ſit deus.Quia vo hmōi eſt admirādū ꝓdigium ſubiūgit.ꝗ legit intelligat.Nā hō dꝫ illud conſiderare vt cognoſcēs eius verſutias teneat verā fidem.cui etiā deuote meditāti dabit dñs intellectū iuxta illd.ij.Timo.ij.Jntellige que dico;dabit eñi tibi dñs in oibus intellectuꝫ.Jſta nephāda nequitia antixpi poteſt figurari ꝑ illd nepharium qd fecit rex antiochus.de quo dr.j.Mach. j.ꝙ edificauit rex antiochus abominandū idolū deſolationis ſuper altare dei: ⁊ ꝑ diuerſas ciuitates iudee in circuitu edificauerunt aras ante ianuas domoꝝ ⁊ i plateis incendebāt thura ⁊ ſacrificabāt:⁊ libros legis cōbuſſerūt igni ſcindētes eos:⁊ apd quēcūqꝫ iueniebāt libri teſtamēti dei.⁊ qcūqꝫ obſeruabat legem dei ſm edictū regis cruciabat in virtute ſua faciebāt hoc pplo iſrael. Ubi ſciedū ꝙ antiochū regē i piū ꝗ iterptat pauꝑ ſilēs intelligit diabolꝰ ꝗ iō pauꝑ dr: qr caret diuina grā:ſilēs vo qr deū non pōt laudare.Per idolū vo abominationis intelligit antixps quē diabolus ponet in tēplo qñ in tēplo dei ſedebit:cui faciet fieri reuerētiā:quādo gentes ipm adorabūt vt deū.Jn circuitu etiā faciet aras ꝯſtrui qbus incēdent thura qñ faciet ſuis nūcijs quos mittet ꝑ mūdū:reuerētiā exhiberi.Cōburet aūt libros legis dei:qr fidē catholicā conabit diſſipare.Apud quēcūqꝫ aūt inuēti fuerunt libri legis dei ⁊ quicūqꝫ voluerit obſeruare cruciabitur:per acerbitatē penaꝝ.Et hoc faciet pplo iſrael ꝗ iterptat videns deū.i.pplo xpiano ꝗ nūc in deū ⁊ dñm nrm ieſuꝫ xpm credūt fideliter aptā viſionē celeſtis patrie expectātes.hoc an

tez faciet in ꝟtute rex antiochi.i.diabo
li quē ꝓ illo tp̄e deꝰ ꝑmittet ad eoꝝ ꝓba
tionē ſi fortes fuerit:affligere xp̄ianos.
¶ Quātū ad ſcd̄m ſcȝ cōſiliū imitandū
dicit. Tunc q̇ in iudea ⁊c. Ubi ſciendum
ꝙ hic ponit̄ triplex ſtatꝰ hoīm:q̇bus dat̄
triplex ꝯſilium ſcȝ illis qui ſunt ī iudea
ꝙ fugiāt ad mōtes:illis q̇ ſunt ī tecto ꝙ
nō deſcēdāt tollere aliq̇d de domo:illis
qui ſunt ī agro ꝙ nō reuertātur tollere
tunicā. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ illos q̇ ſūt ī iu-
dea q̄ interp̄tat̄ cōfeſſio:intelligit̄ ſtatꝰ
fidelium ꝑfectoꝝ qui tn̄ deū corde cre-
dunt ⁊ cōfitent̄ ore. ſeruātes illd̄ Ro.x.
Corde eīn credit̄ ad iuſticiā. ore aūt cō-
feſſio fit ad ſalutem. Ut ſic dicat̄ de ip̄is
illud p̄s. Notus in iudea deus ⁊ in iſrl̄
magnū nomē eius. Per illos aūt q̇ ſunt
in tecto qui eſt locus eminēs:intelligit̄
ſtatus ꝑfectoꝝ cōtēplatiuorū q̇ deo per
amorē ſunt ꝯiuncti ⁊ ſequeſtrati ab iſtis
tēporalibꝰ deū quietiꝰ cōtēplātur. vt ſic
quilibet eoꝝ poſſit dicere illd̄ p̄s. Factꝰ
ſum ſicut paſſer ſolitarius in tecto. Per
illos aūt qui ſunt in agro ī quo laborat̄
et poſtmodum fructꝰ colligit̄ intelligit̄
ſtatꝰ ꝑfectoꝝ q̇ ſe ī opibꝰ virtuoſis exer
cent:vt habeāt fructum remunerationis
eterne dicēdo cū p̄s. Plenitudo agri me
cū eſt. Iſtis aūt in ſupradictis cōuerſan
tibꝰ dat̄ ꝯſiliū:⁊ prio primis ꝙ fugiāt ad
mōtes. Ubi ſciēdum ꝙ per mōtes altos
intelligit̄ cacumē virtutū:ad qd̄ dȝ q̇ eſt
in iudea ideſt adhuc in ſtatu imꝑfectoꝝ
aſcēdere vt efficiatur perfectus. Ut dici
poſſit de ipſo illud Can̄.ii. Ecce iſte ve-
nit ſaliēs ī mōtibus ⁊ trāſiliens colles.
Iſti pn̄t figurari ꝑ matathiā fideliſſimū
⁊ ꝓbiſſimuȝ de quo ſnīaliter dr̄.j. Mach.
ij. ꝙ iminente ꝑſecutiōe regis antiochi
nolēs ꝯſentire eiꝰ malis ſuggeſtionibꝰ
vt legē dn̄i dimitteret ⁊ idola adoraret
exclamauit in ciuitate voce magna.d.
Oīs q̇ zelū hȝ legis ſtatuēs teſtamentū
exeat poſt me. Et fugit ip̄e ⁊ filij eius in
mōtes ⁊ reliquerūt quecūqȝ habebāt in
ciuitate. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ regem antio-
chuȝ ꝑſequentē ppl̄m dn̄i:intelligit̄ dia-
bolus et antixp̄s eiꝰ miniſter peſſimꝰ ꝑ-
ſequēs ppl̄m xp̄ianū. Per matathiā ꝟo
fideliſſimū itelligit̄ q̄lȝ xp̄ianꝰ fidelis:q̇

inſtar matathie nō cōſentiētis mādatis
regis antiochi. nō dȝ cōſentire eoꝝ ſug
geſtionibꝰ falſis:ſed ſtabiles ꝑſeuerare
⁊ inſtar matathie alios exhortari vt ſta-
biles ſint in fide. ⁊ relinquendo etiā res
ꝓprias tp̄ales ꝓpter defenſionem fidei
creſcēdo in bonis opibꝰ vitia cum filijs
ſuis.i.cū oībꝰ potētijs tā rōnab[illegible]ꝰ q̄
irrōnabilibꝰ ideſt ſenſitiuis dȝ ad mon-
tes fugere virtutū altitudinē acq̇rēdo.
Ut ſic iuxta illud p̄s. Sint fundamenta
eiꝰ in mōtibꝰ ſanctis. ¶ Scd̄o dat̄ ꝯſi-
lium his q̇ ſunt ī tecto vt nō deſcendant
tollere aliq̇d in domū ſuā. Ubi ſciendū
ꝙ ꝑ deſcenſum in domū intelligit̄ deſcē
ſus hoīs a ſtatu ꝯtēplatiōis ad iſta tp̄a-
lia ⁊ carnalia:qd̄ quidē nō dȝ facere hō
contēplatiuus. iuxta illud Eccli.xviij.
Poſt cōcupiſcentias tuas nō eas ⁊ a vo
luptate tua auertere. Un̄ cuilibet cōtē-
platiuo dr̄ dn̄s illud qd̄ dixit ad yſaac
Gen̄.xxiiij. Ne deſcēdas in egyptū ſed
quieſce in terra quā dixero tibi:⁊ ꝑegri
nare ī ea ⁊ benedicā tibi. Nā reuera quā
do homo cōtēplatiuus non deſcendit in
egyptū.i.ad tēporalia:ſȝ req̇eſcit in ꝯtē-
platiōis apice:deꝰ manet cū eo.⁊ ſibi be
nedicit ſuā gr̄aȝ ⁊ ꝯſolatiōes mirificas
largiēdo. Et iō admonet̄ ne deſcēdat in
domū ꝑ deſideriū mūdanoꝝ. ¶ Tertio
dat̄ cōſiliū his qui ſunt in agro vt nō re
uertāt̄ tollere tunicas. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ
iſtā reuerſionē intelligit̄ reſumptio prio
ris ꝯuerſatiōis mūdane:quā vir actiuꝰ
dimiſerat. Ad quā quidē ducendā nō dȝ
reuerti ſi vult acceptꝰ eſſe deo ⁊ heres
regni celoꝝ. qr iuxta illd̄ Mat.ix. Nemo
mittēs manū ad aratrū ⁊ aſpiciēs retro
aptꝰ eſt regno dei. Tales aūt qui nō re-
deūt figurāt̄ ꝑ rubē ⁊ gad paſtores ouiū
de q̇bꝰ ſnīaliter dr̄ Nume.xxxij. ꝙ vene-
rūt ad Moy. ⁊ dixerūt ſibi:nos ꝑgemus
armati ad bellū ante filios iſrael donec
introducamꝰ eos ad loca ſua. Nō reuer
temur ī domos nr̄as vſqȝquo poſſideāt
filij iſrael hereditatē ſuam:nec quicq̄ q̇
remꝰ trās iordanē:qr iā habemꝰ poſſeſ-
ſiones nr̄as in oriētali plaga. Ubi ſcien
dū ꝙ ꝑ rubē ⁊ gad q̇ erāt paſtores ouiuȝ
intelligunt̄ hoīes qui ſunt in ſtatu vite
actiue. Iſti debēt accedere ad Moy.i.ad

xp̄m: ⁊ ſeip̄os offerre ad eũdũ ad pugnã
idest ad vitioꝝ ↄflictũ: ⁊ ſuo bono exem
plo precedere filios iſrael.i.xp̄ianos fi
deles. Et in pugna pſeuerare donec p-
ueniãt ad hereditatem eternã: nec de-
bẽt ad domos reuerti dãdo ſe vitijs. nec
poſſeſſionẽ trãs iordanẽ q̃rere.i.res tpa
les ſed debẽt ↄtẽtari de ſuis poſſeſſioni
bus quas habẽt in oriẽtali plaga.i.de di
uina gr̃a ⁊ opib⁹ bonis: q̃ p tãto ad oriẽ
talem plagã dicunt q2 faciũt hoĩem ori
ri deo filiũ adoptiuũ. Qui autẽ nõ debẽ
ti ⁊ tamen reuertit ad priſtina accidat
fuit figuratũ.iij. Reg.xiij. Ubi ſimiliter
dr̃ q cũ de mãdato dñi vir quidã pphe-
ta veniſſet in bethel ad ↄminandũ popu
lo dñi idololatriã quã faciebãt adorãdo
vitulũ quẽ poſuerat hieroboã i bethel:
⁊ haberet in mãdatis a dño q ibidẽ nõ
comederet nec biberet: ⁊ poſtq̃ inde re
ceſſiſſet cum inuitaret ab aliquo alio p
pheta: lȝ fallaciter q reuerteret ad mã-
ducãdũ ⁊ bibẽdum: ipſe rñderet q iuxta
mãdatũ dñi reuerti non poterat tãdẽ in
feſtat⁹ ab illo reuerſus eſt in bethel ⁊ co
medit ⁊ bibit cõtra mandatũ dñi ⁊ q2 re-
uerſus fuerat: de⁹ puniuit eũ. Nam ve-
nit leo dum eſſet in itinere ⁊ interfecit
eum. Ubi ſciendũ q per illum viruȝ dei
qui venerat in bethel ad reprehenden-
dum malos: intelligit quilibet bonus
cui mala nõ debent placere: ſed potius
peccãtes arguere: ⁊ non communicare
cum eis in operib⁹ malis ⁊ ideo ſibi p̃ci
pitur q cum eis nõ cõmoret nec ſit eis
familiaris: q2 iuxta illud p̃s. Cũ peruer
ſo peruerteris: ⁊ ei dictũ fuit q nõ come
deret nec biberet i bethel. Si vo poſtq̃
a malis receſſerit: iuitet vt reuertat: qd̃
quidem fit: qñ ſenſualitas allicit hoĩem
ſuis falſis blanditijs: vt poſtq̃ dimiſit vi
tia: reuertat ad ip̄a inſtar alteri⁹ pphe-
te ip̄m inuitãtis: debet rñdere q iuxta
mãdatũ dñi reuerti nõ debet: ſed ſemp
inantea pgredi ad opera meliora: quia
ſi retroceſſerit a deo puniet. Et ideo ſi-
gnãter dr̃ q ille a leone fuit crudeliter i
terfect⁹: q2 reuera reuertens ad priſtina
mala interficit crudel'r a diabolo p leo-
nẽ ſignificato. ¶ Quantũ ad tertiũ.ſ. diſ
ſpẽdiũ p̄cauẽdũ dic. Ue aũt pgnãtib⁹ ⁊c.

Ubi ſciendum q hic tangunt duo: ſcȝ
Pregnantes ⁊
Nutrientes.
Et talibus dicit ve. tertio hyems. quar-
to ſabbatũ ⁊ iſtis dr̃ q orẽt ne fuga eoꝝ
fiat hyeme vel ſabbato. Ubi ſciẽdũ q p
p̄gnãtes ⁊ nutriẽtes intelligunt hoĩes
dediti tpalibus reb⁹ quoꝝ primũ.ſ. eſſe
p̄gnãtem pertinet ad affectũ. ſed eſſẽ nu
triẽtẽ ad effectũ: nã ip̄as amãdo p affe-
ctũ dr̃ eſſe pregnãs. Ip̄as vero acquirẽ-
do illicite p effectũ dr̃ eſſe nutriẽs. Iſtis
aũt oĩbus dr̃ ve dãnatiõis eterne. iuxta
illud Eſa.v. Ue q̇ ↄiungitis domũ ad do
mũ et agrũ agro copulatis. Per hyemẽ
vo frigidã intelligit defect⁹ charitati-
ue dilectiõis q̃tũ ad affectũ. Per ſabba
tum vo in quo nõ licebat operari intel-
ligit defect⁹ meritorie operatiõis q̃tũ
ad effectũ nã qui caret dilectione dr̃ fri
gid⁹: ⁊ ideo p hyemẽ deſignat. Ut ſic de
ip̄ſis dici poſſit illud zach.xiiij. In illa
die nõ erit lux.i. charitas: ſed frigus ⁊
gelu.i. tenebra pcti. Qui vo caret meri-
toria opatione: dr̃ piger ⁊ ocioſus qd̃ p
ſabbatũ deſignat. Uñ hilarius. Orate ne
fuga veſtrã fiat hyeme vel ſabbato.i. ne
aut in pctõrum frigore aut in ocio bono
rum operum reperiemini: quia grauis
vexatio incũbet. ¶ Quantũ ad quartum
ſcȝ flagitiũ metuẽdum dicit. Erit enim
tũc tribulatio ⁊c. Ubi ſciẽdum q tpe an
tixp̄i erit tãta tribulatio ⁊ anguſtia q nũ
q̃ fuit viſa ſilis. nec videbit in mũdo: ⁊
iõ dr̃ vltima tribulatio. Iſta eſt illa dies
tribulationis de qua dr̃ Soph.j. Dies
ire dies illa calamitatis ⁊ miſerie: dies
tenebraꝝ ⁊ caliginis: dies nebule ⁊ tur-
binis: dies tube ⁊ clangoris. Nã ſicut dr̃
Dañ.xij. veniet tp̄s quale nõ fuit ex quo
gẽtes eſſe ceperunt vſq3 ad tẽpus illud.
¶ Quãtũ ad quintũ.ſ. ſolaciũ appeten-
dum dicit. Et niſi abbreuiati fuiſſent ⁊c.
Ubi ſciẽdũ q tpe antixp̄i erit maxima
tribulatio. ⁊ iõ cuilibet incutere dȝ timo
rem. Nã iuxta illud Apoc.xiij. Datũ eſt
bellũ facere cum ſctis ⁊ vincere illos: ⁊
data eſt ei poteſtas in omnẽ tribũ linguã
⁊ pplm ⁊ gentẽ. Sed ſicut crudelitas ab
ip̄o ſcti ſint pſequẽdi qd̃ eſt incuſſiuũ ti
moris tamẽ de⁹ ip̄os ↄſolatur predicẽs

breuitatẽ pſecutionis ipſius. Ut ſic verificet̃ illud .j. Corin. x. Fidelis eſt autem de⁹ qui non patiet̃ nos tẽtari ſupra illũ qđ poterim⁹. Quãtũ ãt pſecutio debeat durare habemus fixũ ꝛ terminatũ tp̃s oſtẽſum in diuerſis locis ſcripture: qꝛ durabit trib⁹ annis cũ dimidio: quanto etiã tẽpore xp̃s predicauit. Nã ſicut dꝛ Apo. xiij. data eſt illi poteſtas facere mẽſib⁹ quadragintaduob⁹ qui faciũt tres annos cũ dimidio: accipiendo pro anno duodecim menſes. Uñ dꝛ Dañ. xij. ꝙ cũ angel⁹ annũciaſſet Dañ. pſecutionẽ antixp̃i. Interrogauit eũ .d. vſquequo. finis hoꝝ mirabiliũ. ꝛ rñdit ſibi angel⁹ ꝙ per tp̃s ꝛ tp̃a ꝛ dimidiũ tp̃is .i. ꝑ vnũ annũ ꝛ ꝑ duos ꝛ ꝑ dimidium anni. Cur autẽ ſic tp̃s illud abbreuiet̃ cãm ſubiũgit xp̃s ꝙ hoc erit ꝓpter electos ne ex ipa tribulatiõe nimis grauent̃. ¶ Scđa pars.

Sequit̃. Tũc ſi q̃s vobis dixerit ꝛc. Ubi tangit ꝑmonitionẽ ſagaciter excitãtem. qđ ꝓbat eruditio ſalutaris. Ubi ſciẽdum ꝙ in admonendo perfecte aliquẽ. Primo dꝫ ſibi predicere ꝑicula imminentia vt ipſa poſſit cauere: ſcđo oſtẽdere occulta cõtingentia vt poſſit intelligere. Qꝛ igit̃ añ xp̃i aduentũ ad iudiciũ multa p̃cedẽt pericula. iõ xp̃s diſcipulos nõ ſolũ ad eoꝝ vtilitatẽ. ſꝫ etiã oĩꝫ ſequẽtiũ imminẽtia pericula indicat: ꝛ aduẽtũ ſuũ p̃dicit. Scđm hoc igit̃ in ꝑte iſta duo poſſum⁹ conſiderare ſcꝫ. Manifeſtationẽ ꝑiculorũ iminẽtiũ.
Declarationẽ futuroꝝ contingentium.
¶ Quãtũ ad primũ dt. Tũc ſi quis ꝛc. Ubi ſciẽdũ ꝙ q̃tũ ad iſtã manifeſtationem quatuor poſſumus cõſiderare: ſcꝫ.
Denunciationem attendendam.
Operationem admirandam.
Certificationem audiendam.
Concluſionem retinendam.
¶ Quãtũ ad denũciationẽ attẽdẽdã dicit. tũc ſi q̃s ꝛc. Ubi ſciẽdũ ꝙ de aduẽtu xp̃i ad iudiciũ erũt opiniões diuerſe. iuxta illud .ij. pe. ij. in vobis erũt magiſtri mẽdaces q̃ introducẽt ſectas ꝑditiõis. Et iõ xp̃s diſcipl'is illa denũciat: vt eos reddat attẽtos ad talia deuitãda. Quantũ ad ꝑatiõeꝫ admirãdã dt. Surgẽt eñ pſe. ꝛc. vbi tria poſſum⁹ cõſiderare: ſcꝫ.
Cetum malitioſum.
Modum miraculoſum.
Finem pernicioſum.
¶ Quãtũ ad cetũ mali. dt. Surgẽt enim pſeudo xp̃i ꝓp̃he. pſeudo eñ grece idẽ eſt qđ falſus ſiue fallax latine. añ igitur aduẽtũ xp̃i ad iudiciũ multi falſi hoĩes apparebũt q̃ vt hoĩes bonos decipiant multa falſa mentiẽdo p̃dicabũt de xp̃o. Dñr ãt pſeudo xp̃i ꝓp̃he. pſeudo inquã xp̃i ꝓpter vſurpationẽ die ptãtis. pſeudo aũt ꝓp̃he ꝓpter vſurpatiõeꝫ claritatis ſcie. ꝛ tñ iuxta illũ hiere. v. p̃dicabũt mẽdaciũ. ¶ Quãtũ ad modũ miraculoſum dt. Et dabũt ſigna ꝛ ꝓdigia. Ubi ſciẽduꝫ ꝙ ſignũ dꝛ aliqđ op⁹ mirabile quaſi ꝓductũ ad mouẽdũ affectũ: ꝛ eſt de futuris ꝯtingẽtib⁹. Talia aũt ſigna ꝛ ꝓdigia faciet antixp̃s ꝛ ipſi⁹ miniſtri ꝑmiſſiõe diuina. de quo apl's .ij. Timo. ij. Ei⁹ aduent⁹ eſt ſm opationẽ ſathane in oĩ vtute ꝛ ſignis ꝛ ꝓdigijs mẽdacib⁹ ꝛ in oẽm ſeductionẽ iniq̃tatis his q̃ pereũt eo ꝙ charitatẽ veritatis nõ receperũt vt ſalui fierẽt. Hoc aũt fuit figuratũ. Apo. 16. vbi inq̃t Io. Uidi de ore draconis ꝛ de ore beſtie ꝛ de ore pſeudo ꝓphete exiſſe ſpũs tres imũdos i modũ ranaꝝ: ſunt eñ ſpũs demonioꝝ faciẽtes ſigna ꝛ p̃cellũt ad reges terre ꝯgregare illos in ꝑliũ ad diẽ magni dei oĩpotẽtis. Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ illũ draconẽ beſtiã ꝛ pſeudo ꝓphetã intelligit̃ antixp̃s: q̃ iõ draco dꝛ ꝓpter tortuoſitatẽ: qꝛ ſicut ſpẽs tortuoſus vellet oẽs decipe. Dr̃ aũt beſtia ꝓpter nocẽdi crudelitatẽ. Dr̃ pſeudo ꝓpheta ꝓpt̃ docẽdi falſitatẽ. Dr̃ aũt ꝙ de ore iſtius antixp̃i exeũt tres ſpũs immũdi: qꝛ ſua doctrina docebit hoĩes i pctĩs viuere q̃ oĩa gñalr̃ reducũt̃ ad tria .ſ. ſupbiã auaritiã ꝛ luxuriã. Dicũt̃ ãt iſti tres imũdi ſpũs eſſe ad modũ ranaꝝ qꝛ vltra h̃ ꝙ inficiũt hoĩes faciũt ẽt eos garrulos iſtar ranaꝝ. dicũt̃ ſpũs demonioꝝ faciẽtes ſigna: vt. s̃. dcm̃ eſt. Ad q̃s ãt ꝛ ad q̃d iſti ſpũs vadãt: audi q̃d ſeq̃t̃: qꝛ ad reges t̃re .i. ad hoĩes deditos terrenis vt eos ꝯgreget ad ꝑliũ .i. vt ſuis malis opib⁹ iſtar ꝑliãtiũ deo cõtradicãt. ¶ Quãtũ ad finẽ ꝑnicioſum dt Ita vt in errorẽ inducãt. Ubi ſciẽdũ ꝙ finalis itẽtio antixp̃i erit ſeducere hoĩes

a via veritatis ⁊ eos reducere ī errorē qḋ q̄dē ſi facere nō poſſit quātū ad electos finaliter tn̄ hoc faceret q̄tū ad multos. Qn̄ poteſt figurari p̄ illā beſtiam quā vidit Jo. Apoc.xiij. Ubi ſinialr̄ dr̄ q̄ vidit vnā beſtiā aſcendentē de mari ⁊ pugnabat cōtra hoies habentē cornua decē et capita ſeptē ⁊ ſup̄ cornua decē dyademata: ⁊ ſup capita eius noīa blaſphemie: ⁊ ſimilis erat pardo: ⁊ habebat pedes ſicut pedes vrſi: ⁊ os ſicut leōis: ⁊ habebat poteſtatē draconis: quā adorauerūt hoies dicentes: q̄s ſimilis beſtie. Poſtea vidit aliā beſtiā aſcendentem de terra habētē duo cornua ſimilia cornib⁹ agni ⁊ loquebatr̄ ſicut draco ⁊ habebat poteſtatē prioris beſtie: ⁊ fecit ſigna magna in ↄſpectu hoim: ⁊ ſeducebat habitātes in terra p̄pter ſigna q̄ faciebat ⁊ fecit q̄ oēs adorarent imaginem p̄me beſtie: ⁊ qui ip̄az nō adoraret interficeretr̄. Ubi ſciendū q̄ per primā beſtiam intelligitr̄ diabolus: qui iō dicitr̄ beſtia: vel q̄ crudelis: vel q̄ facit hoies beſtiales. Jſta dr̄ de mari aſcēdere ad pugnādū contra hoies: q̄ p̄mittitur a deo vt tentādi hoies habeat p̄tātem. Jſta dicitr̄ habere ſeptē capita in q̄bus ſunt noīa blaſphemie. p̄pter ſeptē vitia capitalia de q̄bus hoies tentabūt: ⁊ in quib⁹ operādo deū blaſphemāt. Dicitur etiā habere decē cornua. p̄ptr̄ trāſgreſſionē decem preceptoꝝ in quib⁹ aliquā delectationem oſtēdit inſtar dyadematis caput ornātis. Dicitr̄ ſimilis pardo q̄ ſicut pard⁹ eſt aīal diuerſoꝝ colorum: ſic diabolus facit hoiem inſtabilē ⁊ diuerſimode vacillare. Dicitr̄ etiam habere pedes vrſi: q̄ affectum hois ſignificatum p̄ pedes inſtar vrſi immūdi detur pat. Dicitr̄ aūt habere os leonis: q̄ facit hoies inſtar leonis rugire p̄ arrogantiā. Que ſignāter poteſtatē draconis dr̄ hr̄e: q̄ ſicut draco eſt aīal venenoſum ⁊ ſubdolū: ſic diabol⁹ calide decipiēs hoiem ip̄m dicitr̄ venenare: hāc aūt beſtiā dicūtur adorare hoies qui ſimilis beſtie qn̄ eius ſuggeſtionib⁹ acquieſcūt. Per ſecūdā aūt beſtiā aſcendētem de terra intelligitur antix̄ps: q̄ iō de terra aſcendere dicitr̄: q̄ in hoc mundo naſcetr̄. Jſta beſtia dr̄ habere cornua cornibus agni ſimilia q̄ inſtar agni ſe volet bonū oſtendere ſꝫ tn̄ ſm̄ veritatē ipſe loquetur vt draco: q̄ lꝫ ipſe videatr̄ habere v̄ba blandia tamē erūt malicia venenata. Hic dr̄ habere poteſtatē p̄oris beſtie: q̄ diabol⁹ ſignificat⁹ p̄ primā beſtiā dabit ſibi ſuā q̄tum poterit p̄tātem: in cui⁹ virtute faciet ſigna ⁊ p̄digia: vt ī ip̄is decipiat hoies ⁊ iducat ad adorādū p̄mā beſtiā. i. diabolū. qḋ ſi q̄ inuēti fuerit q̄ beſtiā adorare noluerit: ip̄os atrociter p̄ſequetr̄. Ut ſit illḋ cornu de quo dr̄ Dan̄. vij. Aſpiciebā iḡt Dan̄. ⁊ ecce cornu illḋ faciebat bellū aduerſus ſctōs. Sciendū eſt qn̄ dr̄ ita vt in errorē inducātr̄ ſi fieri pōt ēt electi. q̄ aliq̄d poſſunt dici electi duplr̄. vno mō quātū ad diuinā p̄deſtinationē qua de⁹ finalr̄ ordinauit ad vitā eternā: ⁊ illi q̄ ſic ſūt electi tp̄e antix̄pi nō decipiētr̄: q̄ diuina predeſtinatio falli nō pōt. de talib⁹ loq̄tur x̄ps Jo. xv. d. Nō vos me elegiſtꝭ: ſꝫ ego elegi vos ⁊ poſui vos vt eatis ⁊ fructū afferatꝭ ⁊ fruct⁹ vr̄ maneat. Alio mō dicuntr̄ aliq̄ electi quātū ad p̄ntē iuſticiā: nō aūt finaliter nec ſm̄ p̄deſtinationē diuinā ſicut aliq̄ boni nō finalr̄ p̄manētes ſicut iudas p̄ditor de q̄ dixit ih̄s Jo. vj. Nonne ego elegi vos duodeciꝫ ⁊ vn⁹ ex vob̄ diabol⁹ ē ⁊ tales ſic electi tp̄e antix̄pi ī errorē ducētr̄. ¶ Quātū ad tertiū. ſ. cerficationē audiēdā dixit. Ecce p̄dixi vobis. Ubi ſciēdū q̄ iuxta illḋ Gre. in omel. Jacula min⁹ feriūt que p̄uidētr̄: iō x̄ps diſciplis illa denūciat vt tp̄e ātix̄pi reddat hoies cautiores. Ut ſic de ip̄o poſſit dici illud Dan̄. ij. Jp̄e reuelat abſcōdita ⁊ p̄funda: ⁊ nulli alteri datū ē noſſe ⁊ p̄dicere futura ↄtigētia. ¶ Quātū ad q̄rtū. ſ. ↄcluſiōeꝫ retinēdā dicit. Si q̄s ergo ⁊c. Ubi ſciēdū q̄ pſeudo prophe q̄ erūt tp̄e ātix̄pi volētes hoies in errorē inducere: dicēt x̄pm eē in deſerto. Ut ſic poſſint meli⁹ hoies erroribus decip̄e. Dicēt etiā ip̄m eſſe in penetralib⁹. i. ī ſecretꝭ ⁊ ītimis locis. vt poſſint ātix̄pi dn̄io ſubiugare. hoc ſꝫ hylariū. ¶ Quātū ad ſcḋm. ſ. declarationē futuroꝝ cōtingētiū dt̄. Sicut eīm fulgur ⁊c. Ubi ſciēdū q̄ ī aduētu x̄pi futuro ad iudiciū īter alia erūt duo. Primo regis gn̄alis manifeſtatio. Scḋo gregis familiaris adunatio. ¶ Quātū ad primū dt̄.

Sicut eñ fulgur exit ꝛc. Inter alia eñ q̄ videmꝰ cito a remotis apparere eſt fulgur: cuiꝰ euidētia tāta eſt ꝙ nō eget alio nūciāte ꝛ ſic xp̄s ad iudicādū veniet cito ꝛ cū euidētia magna Ut poſſit dicere illud Eſa.lx. Ego dñs in tp̄e eiꝰ ſubito faciā iſtud. Uñ zach.ix. Sup eos dñs deus videbit ꝛ exibit vt fulgur iaculum eius.

¶ Quātū ad gregis familiarē adunationē dicit. Ubicūq̄ fuerit corpus ꝛc. Per corpꝰ eñ intelligit xp̄s quātū ad humanitatē quā aſſumpſit paſſibilē ꝛ mortalē. Per aquilas vo intelligunt viri ſancti ꝛ iuſti q̄ inſtar aq̄laꝝ ſe ꝑ cōtēplationē diuinoꝝ eleuauerūt in altū. Lʒ igitur oēs hoīes in die iudicij cōgregent ad xp̄ʒ vt ab eis rōnē exigat et retributionē accipiāt de ouibus ſuis. iuxta qđ ipſe dicit Johel.iij. cōgregabo oēs gētes ꝛ deducā eas in vallē Joſaphat tñ ſpālr bonos et iuſtos ſibi familiares aggregabit de q̄bꝰ đ Apo.xix. Uenite cōgregamini ad cenā magnā dei. Scit. eſt aūt ꝙ illđ exēplū de aq̄l. venientibus ad corpꝰ valde fuit congruū: q2 ſicut aq̄le de longinq̄s partibus ſentiētes cadauera ad ipſa veniūt: ſic oēs hoīes de vniuerſis mūdi ptibus cōgregabunt ad xp̄m: q̄ cadauer dici pōt: nō q2 putridū: ſʒ q2 pro redēptiōe humani generis paſſus ꝛ mortuus eſt.

¶ Tertia pars.

Sequitur. Statim autē poſt ꝛc. Ubi tāgit mutationem mētaliter pterrentē: qđ pbat alteratio ſupernalis. Ubi ſciēduʒ ꝙ qñ aliq̄s videt mutationeʒ aliquā inſolitā fieri ex hoc inducit in timorē. Et q2 circa tēpus aduētꝰ xp̄i ad iudiciū fiēt alteratiōes ꝛ mutatiōes multe ꝛ inſolite tā in creaturis ſpūalibus q̄ corporalibus: ideo tūc hoīes cū admiratione timebūt. Scđm hoc igit in pte iſta quātuor poſſumꝰ cōſiderare ſm nouitatē quadruplicem apparentem ſcʒ.

Corpoꝝ celeſtiū magnā alterationem:
Supernoꝝ ſpirituū mirā cōcuſſionē.
Prodigioꝝ ſalubriū claram oſtenſionē.
Mundanoꝝ hoīm durā lamentationeʒ.

¶ Quātū ad pm̄ū dicit. Statī āt poſt ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ ſicut deus qñ pm̄o creauit mūdū ornauit corpꝰ celeſte luminaribꝰ iuxta illđ Geñ.j. Fecit deꝰ duo luminaria magna ꝛc. ſic approximāte mūdo ad finē: faciet ꝙ in ipſis erit magna alteratio q2 cū facta fuit tāti luminis in mūdi exordio in ipſiꝰ fine ſuo lumine priuabūtur. Ut ſic verificet illđ Luc.xxj. Erūt ſigna i ſole ꝛ luna ꝛ ſtellis. Que ſigna exponēs beatus Joānes Apoca.vj. Dicit ſol factꝰ eſt niger tanq̄ ſaccus cilicinꝰ: ꝛ luna facta eſt tota ſicut ſanguis ꝛ ſtelle celi ceciderūt ſup terrā. Et hoc eſt qđ p̄dictū eſt ꝑ Johelē ꝓphetā. Johel.ij. Sol vtet in tenebras ꝛ luna in ſanguinē ān q̄ veniat dies dñi magnus ꝛ horribilis.

¶ Quantū ad ſcđm ſcʒ ſupernoꝝ ſpirituum mirā concuſſionem dicit. Et virtutes celoꝝ ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ per virtutes quas hic xp̄s nolat: intelligunt angelici ſpūs. Dicunt etiā ꝑ tp̄e aduētꝰ xp̄i vtutes ꝓpter excellētiā opeꝝ q̄ faciēt in cōuerſatione mūdi. Iſte ſunt virtutes de q̄bus ps. Bñdicite dñm oēs virtutes eiꝰ miniſtri eius qui facitis voluntatē eiꝰ.

¶ Quātū ad tertiū ſcʒ ꝓdigioꝝ ſalubriū clarā oſtenſionē dicit. Et tunc apparebit ſignū filij hoīs i celo. Per illđ eñ ſignū vno mō intelligit crux xp̄i: q2 veniet ad iudicādū mūdū hñs ſigna memorie paſſionis ſue ſcʒ claues: lanceā: coronam et crucē. Cauſaʒ aūt hoꝝ aſſignat Chry.d. Appebit aūt ſignū crucis vt iudeoꝝ in uerecūdiā cōfutet Adueniet xp̄s in iudicio nō vulnera ſolū ſʒ mortē pbatiſſimā oſtēdēs: hāc aūt crucē ſʒ Chry. ſignū vocat ꝛ nō crucē: vt diſcipulos cōfortet ꝛ ne vecundent. Alio mō ꝑ illud ſignū intelligunt illa ſacra ſtigmata q̄ in die iudicij oībus apparebūt. Et huic opiniōi cōcordare magis vr̄ Chryſo.di. Quidaʒ putāt crucē xp̄i oſtēdēdā eſſe in celo verꝰ aūt ipm xp̄m hñtem in corpe ſuo teſtimonia paſſiōis ſue. Nā ſicut đ Apoc.j. Uidebit eū oīs oculꝰ ꝛ q̄ cū pupugerūt.

¶ Quātū ad quartū.ſ. mundanoꝝ hoīm durā lamētationē dicit. Et tunc plāgent oēs tribꝰ terre. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ tribꝰ terre itelligunt oēs hoīes q̄ terrenis ꝛ tp̄alibus dediti celeſtia dimiſerūt: de q̄bus ps. Oculos ſuos ſtatuerūt declinare in terrā. Iſti igit ſm hiero. plāgēt qñ videbunt iudicē venictē ꝛ eos per ſniam pu

nientē. Et Chry. plāgēt iudei plāgēt gētiles: plāgent xp̄iani q̄ magis dilexerūt mundum q̄ xp̄m. Tūc enim verificabit illud Apoc. vj. Reges terre ⁊ p̄ncipes. ⁊ tribuni: ⁊ diuites ⁊ fortes ⁊ oēs ſerui abſcōderunt ſe in ſpelūcis ⁊ petris mōtiū: ⁊ dicēt mōtib⁹ ⁊ petris cadite ſup nos: ⁊ abſcōdite nos a facie ſedētis ſup thronū ⁊ ab ira agni: q̄m veniet dies magn⁹ ire ipſorū ⁊ q̄s poterit ſtare. q. d. null⁹. qualiſcūq̄ ꝯditiōis ſit poterit ſe occultare.

¶ Quarta pars.

Sequit. Et videbunt filiū hois ⁊c. Ubi ſciēdū q̄ cum triplex xp̄i reperiat aduent⁹. ſ. in mūdum q̄ incarnationem: in mētem hois p̄ ſanctificationē: et ad iudicium p̄ finalem diſcuſſionez. Aduētus q̄ eſt in mēte hois: eſt inuiſibilis. Aduentus autem in mūdum fuit viſibilis: ſed paſſibilis ⁊ mortalis. Aduentus autē ad iudicium erit viſibilis omnibus nō tn̄ paſſibilis nec mortalis: ſed in potētia ⁊ gloria maieſtatis. Scd̄m hoc igit in parte iſta duo poſſumus cōſiderare: ſcz.

Primo differētiā aduent⁹ xp̄i ad iudiciū ad aduētū ipſi⁹ i mēte p̄ ſctificationē.

Scd̄o differētiā: ipſi⁹ ad iudiciū ad aduentū in mundum per incarnationē.

¶ Quātū ad p̄mū dicit. Et videbūt filiū hois. Nā i aduēt⁹ xp̄i i mēte hois eſt inuiſibilis ⁊ ſpūalis. aduēt⁹ aūt eius ad iudiciū erit viſibilis ⁊ corpalis: q̄ oēs ipſuz corpaliter videbunt. iuxta illud Luc. iij. Uidebit ois caro ſalutare dei. De iſto aduētu dixit chriſt⁹ principi ſacerdotū. Matth. xxvi. Uidebitis filiū hois ſedētē a dextris virtutis dei ⁊ veniētē i nubib⁹ celi. ¶ Quātū ad differētiā aduent⁹ xp̄i ad iudiciū ad aduentū xp̄i in mundū dicit. Ueniētem in nubib⁹ celi. Ubi ſciendū q̄ aduēt⁹ xp̄i in mundū primo fuit infim⁹: q̄ fuit in iſto mundo terreno. iuxta illud Baruch. iij. In terris viſus eſt ⁊ cū hoibus cōuerſat⁹ eſt. Aduent⁹ aūt eius ad iudiciū erit altus: q̄ in nubibus celi. iuxta illud Apoc. i. Ecce venit cū nubibus et videbit eum ois oculus. ¶ Scd̄o aduēt⁹ xp̄i in mūdū fuit infirmis: q̄ xp̄s fuit paſſibilis ⁊ mortalis. iuxta illd̄ Eſa. liij. Uidim⁹ eū ⁊ ꝯſiderauimus deſpectū ⁊ nouiſſimū viroꝝ virū dolorum ⁊ ſciētē infirmitatē nr̄am. Aduētus aūt ad iudiciū erit cū fortitudine. iuxta illud Sap. xvj. Tu es dn̄e q̄ vite ⁊ mortis habes poteſtatez ⁊ deducis ⁊c. ¶ Tertio aduent⁹ xp̄i in mūdū fuit diminut⁹: q̄ nō habuit corpus glorioſuz: ſz nobis ſile. Aduēt⁹ aūt ei⁹ ad iudiciū erit in corpe glorificato et in maxima maieſtate. De q̄ p̄s. Bn̄dictū nomē maieſtatis ei⁹ i eternū ⁊ replebit in maieſtate eius omnis terra fiat fiat.

¶ Quinta pars.

Sequitur. Et mittet angelos ſuos ⁊c. Ubi tāgit adunationem cōiter concurrentē: q̄d probat p̄ntatio gn̄alis. Ubi ſciendum q̄ inſtāte die iudicū virtute diuina ⁊ miniſterio angeloꝝ oēs hoies reſuſcitabunt vt veniāt añ iudicem reddituri de factis proprijs rōnē iuxta illud aplī. ij. Corin. v. Oēs em̄ nos manifeſtari opꝫ añ tribunal xp̄i vt referat vnuſq̄ſq̄ p̄pria corpis p̄ut geſſit ſiue bonum ſiue malū. Scd̄m hoc igit in p̄te iſta duo poſſumus conſiderare: ſcz.

Miniſtrorum deſtinationem.

Mortuorum reſuſcitationem.

¶ Quātū ad primū dicit. Et mittet angelos ⁊c. Ubi ſciendum q̄ xp̄s mittet angelos ſuos ad colligendū pulueres defunctoꝝ vt virtute diuina cōpigant ⁊ formētur corpa q̄b⁹ aie reunient ſicut i mūdo fuerunt: ita q̄ ijdē numero ſint hoies in reſurrectione q̄ fuerunt añ. ¶ Quantū ad ſcd̄m. ſ. mortuoꝝ reſurrectionē dicit. Et cōgregabūt electos ⁊c. Ubi ſciēdū q̄ mund⁹ gn̄alr pōt dupl'r diuidi. Primo ſm̄ diſtinctionē quatuor climatū ſcz oriētis occidētis: aq̄lonis ⁊ auſtri. Scd̄o p̄ tēſionem q̄ eſt a medio terre vſq̄ ad extremū q̄d poſſum⁹ videre in quo vr̄ cōiūgi illd̄ q̄d terminat viſum nr̄m cuz celo. vt igit iſta mortuoꝝ reſurrectio oſtēdat futura dicit hoies vndiq̄ cōgregari. Un̄ quātū ad diſtinctionē q̄tuor p̄tiū p̄ncipaliū dicit. Et ꝯgregabūt electos a q̄tuor vētis. Et hoc ē q̄d p̄phetatū fuit Ezec. xxxvij. Ubi d̄r a q̄tuor vētis veni ſpūs ⁊ inſuffla ſup interfectos iſtos ⁊ reuiuiſcant. Hoc aūt fuit figuratū. Numeri. iiij. vbi ſrlar d̄r q̄ dn̄s precepit Moy. q̄ faceret duas

ſubas argēteas ad vniuerſum populum
congregādū a quatuoꝛ plagis mūdi. Vñ
Oꝛig. Scriptū eſt in numeris ꝙ ex qua-
tuoꝛ tubis congregabāt ſacerdotes tubi
cinantes eos q̄ ſunt in caſtris iſrael: ſm
quoꝛū comparationez de angelis xp̄i dr
ꝙ congregabunt electos a quatuoꝛ ven-
tis. ¶ Quantū aūt ad proceſſionē q̄ eſt a
medio terre vſq ad extremum qd̄ poſſu
mus videre dicit. A ſummo celoꝛum vſ-
q ad terminos eoꝝ. Nā vndiq ex omni
parte mūdi tā in latū ꝙ̄ in lōgū xp̄s oēs
hoies congregabit iuxta illud qd̄ ipſe fi
guratiue dicit Ezech. xxxvij. Ecce ego aſ
ſumā filios iſrael de medio nationuz ad
quas abierunt ⁊ congregabo eos vndiq
⁊ adducā eos ad humū ſuā. Iſta genera-
lis reſurrectio fuit pꝛophetice figurata
Ezech. xxxvij. Ubi dñs dicit. Ecce ego
aperiā tumulos vr̄os ⁊ educā vos de ſe
pulchꝛis veſtris populus meus ⁊ indu-
cā vos in terrā: iſrl̄: ⁊ ſcietis qꝛ ego dñs.

¶ Sexta pars.

Sequit. Ab arboꝛe aūt fi-
ci ⁊c. Ubi tāgit declaratio-
nem veraciter exprimentē
qd̄ pꝛobat expoſitio figura
lis. Ubi ſciendū ꝙ xp̄s mo
re paleſtinoꝛum loquētiuz
pꝛuerbialiter adducit parabolicā ⁊ ſpi-
rituale exemplum: vt q̄ dicta ſunt de ip-
ſius aduentu clarius ⁊ certius capiant.
Scd̄m hoc igitur in parte iſta tria poſſu
mus conſiderare: videlicet.
Naturalem exemplificationem.
Generalem certificationem.
Specialem confirmationem.
¶ Quantū ad pꝛimum dicit. Ab arboꝛe
fici ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ qꝛ inter oēs ar-
boꝛes ficus tardius vernat: ⁊ per conſe-
quēs eius vernatio eſt magis ꝓpinqua
eſtati. ideo ficum in exemplū adduxit vt
oſtenderet ꝙ qñ pꝛedicta euenerint cito et
non poſt multum tempoꝛis ſm Chꝛyſo.
erit aduentus ipſius. ¶ Quantū ad ſecū
dū. ſ. gñalem certificationem dicit. Amē
dico vobis ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ xp̄s vo-
lēs certificare diſci. de his que dixerat:
oſtendit ꝙ aliqui erunt illo tempoꝛe qui
ab ipſo poterunt faciliter intueri: qꝛ hu-
manū genus eſſe nō deſinet vſq ad tem
pus illud: nec etiā in ſpeciali generatio
iudeoꝛū totaliter conſumetur quin aliq̄
remaneāt quin pꝛedicta videbunt. Et lʒ
ab antichꝛiſto ſeducantur: tñ venientib᷒
Enoch: ⁊ helia poſtmoduz antixp̄o moꝛ-
tuo conuertentur vt ſic. Uerificetur il-
lud dictum pꝛopheticum. hiere. xxiij. et
xxxiij. In diebus illis ſaluabitur iuda ⁊
iſrael habitabit confidenter. Quantum
ad tertium ſcʒ ſpecialem cōfirmationez
dicit. Celū ⁊ terra trāſ. ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ
tāta eſt certitudo illoꝛū que chꝛiſtus lo-
quitur ꝙ facilius eſſet ꝙ celum et terra
deſinerēt eſſe: ꝙ̄ ꝙ verbum ſuum nō im-
pleret quātum ad ſignificatum. iuxta il-
lud qd̄ dicit Eſa. lv. Uerbum inquit meū
quod egredietur de oꝛe meo nō reuertet
ad me vacuū: ſed faciet quecūq volui et
pꝛoſperabitur in his ad que miſi illud.
Chꝛiſtus igit natus de patre eternalr ⁊
de virgine matre tempoꝛaliter cuius v-
bum ſic eſt firmum et ſolidum ꝙ veraci-
ter de ipſo poteſt dici illud Eſa. xl. Uer-
bum dei noſtri ſtabit in eternum: cui di-
cere poſſumus illud Jo. xvij. Sermo tu᷒
veritas eſt. Sic opus iſtud factū ad lau-
dem ſui nominis ⁊ virginis gloꝛioſe ge
nitricis ipſius: et beatiſſimi patris no-
ſtri Frāciſci hierarche noſtri oꝛdinis: ⁊
glorioſi cōfeſſoꝛis Antonij: ſanctiq epi
Ludouici de regali pꝛoſapia nati. ſic ac-
ceptando confirmet: vt quilibet ſtudens
in ipſo poſſit vitam ſuam in pꝛeſenti fi-
nire: quatenus ad gloꝛiā perueniat ſem-
piternam. Ad quam ille nos ⁊c.

¶ Explicit compendium poſtille edite
a fratre Philippo de monte Calerio ab-
breuiatum per Fratrem Jonſelmum de
Canoua de Cumis: tunc Cuſtodem Cu-
manum oꝛdinis minoꝛum.

¶ Regiſtrum huius operis.

a.b.c.d.e.f.g.h.i.k.l.m.n.o.p.q.r.s.t.v.
x.y.ʒ.aa.bb.cc.dd.ee.ff.

¶ Omnes ſunt quaterni.

Ho.d Rig.d Jena.d

cz
5. 15
Rare
86-B
25106
THE GETTY CENTER